R. BIBLIOTECA UNIVERSITARIA ALESSANDRINA ROMA
G i 19

G i 19

5

MARTYROLO-
GIVM
ROMANVM.

MARTYROLOGIVM ROMANVM

GREGORII XIII. PONT. MAX.
IVSSV EDITVM.

ET VRBANI VIII. AVCTORITATE
RECOGNITVM

ACCESSERVNT NOTATIONES ATQVE TRACTATIO
De Martyrologio Romano.

AVCTORE

CAESARE BARONIO SORANO
CONGREGATIONIS ORATORII PRESBYTERO,
S.R.E. Card. Tit. SS.Nerei, & Achillei Bibliothecario Apoſt.

POSTREMA VERO HAEC EDITIO
poſt eius obitum, nonnulla exhibet, quæ addenda, vel mutanda
Auctor ipſe notauerat.

Nouiſſime additæ ſunt notulæ marginales per alium dictæ Congregationis Presbyterum loca Annalium eiuſdem Baronij, vbi de Sanctis fit mentio, vel tempora, quibus floruerunt, aut paſsi ſunt, ex varijs Auctoribus indicantes.

ROMAE, Typis VATICANIS, M.DC.XXX.

SVPERIORVM PERMISSV.

VRBANO VIII.
PONT. MAX.

ANDREAS BROGIOTTVS F.

SPECTABILIS ille Cardinalis Baronij labor ſcribendis Annalibus exantlatus, Beatiſsime Pater, in hoc libro tyrocinium habuit, & veluti primum actum hic egit, vbi ſtrictim collegit ea, quæ pluribus exinde voluminibus explicauit. Infinitas tamen ille vir optimus etiam in hoc præludio lucubrationes & vigilias poſuit; adeoq; meretur ex eo apud mortales perennitatem nominis & famæ quemadmodum conſecutus eſt apud Superos immortalitatem beatitudinis & gloriæ. Id videlicet eſt cauſæ, cur ego libentiſsimis animis huius inſtaurationem operis com-

miſerim typis meis, iterumq; renaſci voluerim, & in tuo nomine apparere hominis doctiſsimi fœtum, qui olim Sixto V. Pont. primam lucem aſpexit: cum præſertim longe nunc exeat auctior, quàm cum Auctoris eximio conniſu ac ſtudio prodiuit in publicum. Iuſſu quippe Sanctitatis Tuæ recognitus eſt, abſolutuſq; illorum acceſſione Beatorum virorum, qui nuper auctoritate Sedis Apoſtolicæ publica veneratione digni habiti ſunt. Quin cum ipſis collatus Annalibus eſt, & emendationibus, ac notis expolitus eſt plurimis, quas partim idem Baronius reliquerat in aduerſarijs, partim aliorum diligens excogitauit induſtria. Itaque plurimorum nunc doctorum hominum labore, ac pietate, tum Sanctorum, qui recenſentur in Faſtis, amplificatus eſt numerus, tum rerum abditarum, ac perplexarum, quæ paſsim occurrunt, explicata difficultas, atque illuſtrata obſcuritas eſt. Cur autem hoc opus ſumptibus meis iterum euocatum in lumen audeam inſcribere Beatitudini Tuæ, ij ſolum quærent, qui neſciunt quàm multis ego nominibus Barberinorum nomini obſtrinxerim facultatem omnem atque operam meam. Id vero quia pleriſque iam conſtat, ac ſæpe litteris eſt à me publicè conſignatum, confidentiæ meæ cauſam nemo quæret ex me, ſed mirabuntur potius ſinguli, quòd cum beneficijs in me veſtris tantum ego, ac tam amplè debeam, ita parum ſatisfacere coner officio meo. Vale Beatiſsime Pater, ſoſpes ſemper ac felix.

T Y-

TYPOGRAPHVS LECTORI.

CVM recolendæ memoriæ Cardinalis Baronius poſt vltimam Romani Martyrologij editionem, non ſolum multa annotauerit, quæ vel addi, vel certe mutari in ſuis ad ipſum notis poſthac debuerant: ſed et generalem inſuper regulam ipſemet præſcripſerit, vt ſi quid videlicet in eiſdem annotationibus legenti occurreret, quod ab Annalibus diſcreparet, ex his in poſterum notæ corrigerentur, prout in appendice Tomi Secundi apponenda in anno 257. in fine numeri tertij, quæ extat in calce Tomi X. littera D. In hac verba. Quod autem in noſtris notis ad Romanum Martyrologium negatum eſt, Lucium eſſe paſſum ſub Voluſiano, ex Annalibus errorem corrige: ſicq. ſemper cum videris diſcrepare ab iiſdem notis Annales, ex his emenda. Numq. hactenus conceſſum doleo, vt eaſdem ſingulas recognoſcerem, licet lucricupidus Typographus eas ab auctore poſuerit eſſe recognitas in pagina liminari. *Quapropter vt breui negotio verum ſenſum, vltimamq́; eiuſdem eruditiſsimi Cardinalis ſententiam percipere valeas; En marginales notulas per alium Congregationis Oratorij presbyterũ diligenter collectas, Annalium loca, vbi de Sanctis fit mentio, indicantes; de his verò, qui in Annalibus reperiri minime potuerunt, tempora quibus floruere, vel paſsi ſunt, ex varijs auctoribus ab eodem non modico labore excerpta continentes, in præſenti hac nouiſsima Romani Martyrologij editione ſuis quibuſque locis appoſui. Accipe igitur benigne Lector auctum, et emendatum Romanum Martyrologium, cum ſuis annotationibus, et notulis, plurimorum etiam Sanctorum memoriam, quorum hactenus nomina deſiderabantur, nuper auctoritate Apoſtolica locupletatum; breui etiam recepturus eiuſdem Martyrologij ſimplicem textum nulli ad hunc vſque diem exſcuſo tum venuſtate, tum emendatione ſecundum: qui nigris rubriſq; characteribus in commodiorem formam ad præſens ſub prælo mox in lucem emittendus habetur. Vale.*

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EMENDATO iam Kalendario, curauimus (quod antea quoque decreueramus) Romanum Martyrologium nonnullis in locis librariorum, typographorumq. negligentia mendoſum, per viros eruditos ad fidem hiſtoriæ, quæ rerum geſtarum, perſonarum, locorum, temporum veritate continetur, adhibitis etiam codicibus vetuſtioribus atque emendatioribus, corrigi, correctumq. & multis in locis auctum, propoſita etiam atque explicata Epactarum, Lunaq. ſingulis diebus numerandæ ratione, edi, vetuſtiſſimoq. Eccleſiæ more in Choro legendum proponi, ad Dei gloriam, ad Sanctorum ipſorum, quorum memoria celebratur, laudem: ad eorum qui legunt, quiq. audiunt fructum. Habet enim Sanctorum innocentiæ, caritatis, fortitudinis, ceterarumq. virtutum commemoratio ſtimulos quoſdam acerrimos, quibus tum maxime incitamur, cum illorum propoſitis exemplis, noſtram deſidiam agnoſcimus; quamq. procul ab illorum laude & perfectione abſumus, cogitamus. Mandamus igitur omnibus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, ceteriſq. Eccleſijs, Monaſterijs, Conuentibus, Ordinibus ſiue ſæcularibus, ſiue regularibus quibuſcumque præfectis, vt in peragendo diuino in Choro officio, omni alio Martyrologio amoto, hoc tantum noſtro vtantur, nulla re addita, mutata, adempta. Si quos alios habuerint Sanctos in ſuis Eccleſijs aut locis celebrari ſolitos, eos in hunc librum ne inferant, ſed ſeparatim deſcriptos habeant, eumq. illis locum atque ordinem tribuant, qui regulis hic deſcriptis traditur. Eodem etiam ijs qui in Horis Eccleſiaſticis priuatim Martyrologio vti voluerint (quod quidem magnopere cuperemus vt omnes facere vellent) mandamus, omnibusq. aliorum Martyrologiorum omnium publice priuatimq. in Eccleſiaſticis Horis vſu interdicimus: Typographis etiam prohibemus, ne in poſterum hoc noſtrum vlla in re minutum, auctum, mutatum edere audeant. Si quis aliter quam hoc noſtro decreto comprehenſum eſt, fecerit; nouerit ſe in Dei omnipotentis, beatorumq. Apoſtolorum Petri & Pauli indignationem incurſurum. Datum Romæ apud ſanctũ Petrum ſub annulo Piſcatoris, die xiiij. Ianuarij M.D.LXXXIIII. Pontificatus noſtri anno duodecimo.

Ant. Buccapadulius.

SAN-

SANCTISSIMO ET BEATISSIMO PATRI ET D. N. SIXTO V. PONT. MAX.

CAESAR BARONIVS SORANVS Congregationis Oratorij Presbyter S.

CONFECI, Pater Beatiſſime, non mediocri ſane labore ac
diligentia, in Martyrologium Romanum, annis proximis
reſtitutum, Notationes ad omnem Eccleſiaſticæ antiqui-
tatis hiſtoriam illuſtrandam accomodatas; quibus mul-
tiplices difficultates, multisq. interdum obſcuritatibus
inuolutas, explicare, pro mea ingenij mediocritate ſum
conatus. Id mihi, vt facerem, mandauerat vir ſingulari
pietate, ſumma eruditione, piæ recordationis Gulielmus
Sirletus Cardinalis & Bibliothecarius Apoſtolicus; qui
Martyrologio iam Romæ edito, cum a pleriſque viris
bonis & ſtudioſis, multarum quæſtionum, vt fit, expli-
cationem requiri, vberioremq. rerum notitiam deſiderari animaduerteret; eorum
ſiue dubitationibus, ſiue deſiderio ſatisfieri, ſiue commodo atque vtilitati conſuli,
hac potiſſimum ratione cupiebat. Illius ergo ampliſsimi Cardinalis auctoritate per-
motus, plus fortaſſe oneris ſuſcepi, quam ferre poſſem; ſuſcepi tamen, diuinæ gra-
tiæ præſidio fretus. Tametſi ad hanc ſcriptionem non omnino imparatus acceſſerim
qui multos iam annos in tota Eccleſiaſtica hiſtoria tractanda, & accurata in primis
temporum diſtinctione diſponenda, ita verſor, vt non ſolum peruulgaris hiſtoricis le-
gendis, ſed ſanctorum Patrum ſcriptis, & monimentis peruoluendis & perſcrutandis,
ijs præſertim, quæ in optimis codicibus refertiſſima, & toto terrarum orbe nobiliſſi-
ma Sanctitatis V. Vaticana Bibliotheca recondita ſunt, magnam ætatis partem con-
triuerim. cuius rei (vt ſpero) teſtes aliquando erunt Annales noſtri Eccleſiaſtici, quos
ad Dei gloriam, pro ea exigua talenti portione, quæ mihi a Domino credita eſt, San-
ctitatis veſtræ auſpicijs, & patrocinio optimi & doctiſsimi Cardinalis Antonij Carafæ
Bibliothecarij Apoſtolici, diligentius pertexere & perpolire non deſiſtimus. Vere
enim hoc mihi dicere liceat, Pater ſancte: ſemper quidem Sanctitas veſtra, cum Car-
dinalem gereret, & mihi ad hæc currenti adderet calcaria, ſtudioſis hominibus ſuf-
fragata eſt; nunc autem maxime illorum induſtriam excitat ſua iſta Pontificia ſolici-
tudine & animi magnitudine, cuius proprium eſt, magna & præclara ſemper agere;
alijs item boni aliquid ad communem vtilitatem molientibus benigne admodum
fauere. Interea vero, Pater Beatiſsime, noſtras haſce in Martyrologium Romanum
Notationes, atque hoc quicquid eſt diligentiæ & lucubrationis, tuis ſanctiſſimis pe-
dibus offero atque ſubijcio; non quod Sanctitati veſtræ tantum a grauiſſimis publi-
cis curis otij ſupereſſe putem, vt hæc poſſit legere; ſed vt ſua paterna & ſalutari be-
nedictione communitæ, ſuoq. beatiſſimo nomine ornatæ Notationes noſtræ vtiliores
& commendatiores ad eorum manus perueniant, qui otio abundantes, eiuſmodi re-
rum cognitione, religioſis hominibus plane digna, delectantur. Hanc igitur bene-
dictionem, Pater ſanctiſſime, omni animi demiſſione poſtulo: & Sanctitati veſtræ pro
Eccleſiæ Catholicæ pace & amplificatione dies noctesq. laboranti, vna cum fratribus
meis Congregationis Oratorij, ſeruis veſtris, a ſummo Deo diuturnam vitam, & fau-
ſta omnia ac felicia precor.

PIO

PIO AC VERITATIS
STVDIOSISSIMO LECTORI
CAESAR BARONIVS S.

QVID præſtiterim in his meis ad Romanum reſtitutum Martyrologium Notationibus, tuum erit, amice & erudite Lector iudicium. Elaboraui certe, ne multa de hoc genere deſiderares: nam alia Martyrologia Latinorum, & Græcorum Menologium, cum hoc Romano accurate contuli; res geſtas & actiones Sanctorum ex omni antiquitatis memoria collegi; ac pro inſtitutæ ſcriptionis ratione, ita quidem breuiter attigi, vt fontes vnde vberius hauriri poſsint, indicarem. qui ſcriptores, quæve narrationes probatiores & fideliores ſint, admonui; certa ab incertis diſtinxi; difficultates, dubitationes, & controuerſias complures, ſiue quæ iam a nonnullis aſſerebantur, ſiue quæ oriri poſſent, explicare, diſſoluere, ſedare ſtudui; ac certis argumentis oſtendere, nihil temere, nihil parum conſiderate actum. tum etiam plurimarum dictionum ſane obſcuram notionem & vim declaraui, earum præſertim, quæ ea inſtrumenta & machinas deſignant, quibus teterrimi fidei oppugnatores fortiſſimos Martyres miris modis cruciarunt, diuexarunt que. in quorum inſtrumentorum, aliarumq. nonnullarum rerum explicatione aliqui interdum a veritate fortaſſe aberrarunt: homines enim ſumus omnes: nec nobis ipſis tantum tribuimus, vt nuſquam putemus offendiſſe; ſed quæ diuturno ſtudio & labore nobis comparauimus, nunc, quando ita ijs viſum eſt, quibus non obtemperare nefas erat, in medio proponimus ad Dei gloriam & communem vtilitatem; doctorumq. iudicio examinanda peruulgamus. Præfiximus operi, ne quid in hoc genere haberes quod vlterius cuperes, de Romano Martyrologio ſcriptionem. Hæc tu, beneuole Lector boni conſule, dumq. ſacra Martyrologij lectione te crebro oblectas, & Sanctorum, in quibus admirabilis eſt Deus, gloriam & triumphos miraris, eorum quoque virtutem & pietatẽ imitari, diuina adiutrice gratia, ne pigeat.

CANDIDO LECTORI CHRISTIANO
ANTIQVITATIS ECCLESIASTICÆ STVDIOSO S.

COMMENTARII venerabilis Chriſti ſacerdotis D. Cæſaris Baronii in Martyrologium Romanũ a nobis lectis omnibus, ex iuſsione ſanctiſsimi Domini noſtri Sixti Papæ Quinti excerptis, nobis quidem nihil obiecerũt, quod iuſtam cenſuram mereri æquis lectoribus videatur, quod ad orthodoxam quidem fidem doctrinãq. Catholicam pertinet. Si qua paradoxa quibuſdam forte videbuntur, illa equidem eo eſſe loco habenda arbitror, vt auidius expetantur, & cum ſolida firmaq. veritate cõſiſtant, libentius accipiantur: quod in ijs inſunt vt & in alijs huius auctoris lucubrationibus; erudita in primis, præclara, & incredibili Chriſtianæ antiquitatis ſtudio in lucem edita; quæ admirandam ſcriptoris arguunt in Eccleſiaſticis hiſtorijs aut corrigendis, aut conciliandis, aut de caligine, morſuq. blattarum eruendis induſtriam, ſicuti & rarum eiuſdẽ, idq. arguunt varijs de hiſtoricis æquẽ miam exactũ, aut fide dignis iudicium, & elaboratiſsimũ antiquitatis Eccleſiaſticæ inter tot ſalebroſa & ſpinoſa veluti dumeta inueſtigandæ ſtudium. Ad cognoſcendam enim venerandam illam Religionis Chriſtianæ non modo antiquitatem, ſed ſanctorum etiam Patrum & Synodorum, actorumq. in Chriſti Eccleſia ab vſque ſui exordio verum veritatem certam annorũ ſeriem, liquidamq. temporum incertiſsimorũ ſupputationem faciunt eximie, potiſsimũ ijs qui ſerio hiſtoriæ Eccleſiaſticæ ex vero cognoſcendæ ſtudio tenentur, vanas, apocryphas, & aniles, ne dicam ſuperſtitioſas execratas fabellas, quæ longum poſt ſemel ſcripta, imme doctis aliquis ſcriptoribus ſenſim irrepentes Eccleſiaſticæ, non leuiter ſacras contaminauerunt SS. Martyrũ hiſtorias. Denique vt finem faciam, incomparabile ſibi adfert momentum ad ſolidam earum in Eccleſia dubiarum in poſterũ conſtituendarũ confirmationem aduerſus vertiginoſa, ne dicam ſemidelira, quorũdam huius ſæculi ardelionum, leuiſsimorũq. nouatorum (quorum hodie, proh dolor, magna eſt natio) ingenia: qui ſurſum deorſum omnia voluentes, illas iam pridem a SS. noſtræ Religionis Catholicæ Patribus definitas conantur in dubium reuocare. Manifeſtã enim in his agnoſcens Romani Põtificis in Apoſtolica S. Petri Chriſti Ieſu Vicarij Paſtoria cathedra ſucceſsionem, quod nunc tempeſtatis contra vnam Dei ſupra Petrum fundatã Eccleſiam infeſtiſsima, tot inter fidei vndique oppugnatiſsimæ conicenti fixa caput eſt: quo vno ſtilo & conſtabilito, faceſſat, concidat facile, imme ſuos in fumos vaniſsimos euaneſcat oportet omnis in ortiſsimorũ Chriſti hoſtium, & calcitrorum illã ſibi odientiũ inanis moliti, vereq. Theomachica conſpiratio, & futiliſsima exagitatio; vt ad illuſtrẽ ſolis ſplẽdorẽ nebuloſa defluit caligo. Vale, Chriſtiane lector, & his cõmentarijs felix fruere, breui Annalibus Eccleſiaſticis eiuſdẽ Scriptoris, maiori ſtudiorum tuorum emolumento, & fructu incõparabili, perfruiturus. Romæ XIV Kal. Septemb. Anno M.D.LXXXV.

Tuis pijs ſtudijs adiuuandis, atque ad Dei gloriam promouendis, in Chriſto Ieſu deditiſsimus ex animo
Vuilhelm. Damaſi Lindanus, Epiſcopus Ruremundenſis.

Priuilegij Summa pro Impreſsore Camerali, & Vaticano.

CLEMENS Papa VIII. Diplomate ſanxit, ne quis citra voluntatem Dominici Baſæ, olim in Typographia Vaticana Impreſſoris, ſacram Bibliam, Concilia generalia, Epiſtolas decretales, libros ad Eccleſiaſticum munus pertinentes, ac etiam Sanctorum Patrum volumina, libros etiam cuiuſcunque generis, vel nouiter ab ipſo edendos, vel nouis additionibus auctos, per decennium ab editione cuiuſque voluminis imprimat, vel impreſſa venalia habeat. Quod Priuilegium Paulus Papa V. peculiari Chirographo in fauorem Hieremiæ Guelphi I. V. D. ac Impreſſoris Cameralis tranſtulit, indulſitque. Id idem Gregorius Papa XV. Literis expeditis, ratum, firmumq; haberi voluit. Violatores excommunicationis latæ ſententiæ pœna puniuntur. Quòd ſi in Terris S.R.E. ſubiectis id contigerit, confiſcatione etiam librorum, ac quingentorum ducatorum auri ſolutione mulctabuntur, vt latius patet in Literis ipſius Gregorij Papæ, datis Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub anulo Piſcatoris die 18. Octobris 1621. Pontificatus ſui anno primo. Quæ omnia Sanctiſs. D.N. Vrbanus Papa VIII. in fauorem Andreæ Brogiotti Typographi Cameralis & Vaticani translata & indulta haberi iuſsit, datis Literis apud S. Petrum ſub anulo Piſcatoris die 23. Martij 1628. Pontificatus ſui anno quinto. Signat. M.A. Maraldus.

Imprimatur, Si videbitur Reuerendiſs. P. Mag. Sac. Pal. Apoſtolici.

A. Epiſc. Bellicaſtren. Viceſgerens.

Imprimatur.

Fr. Nicolaus Riccardius Sac. Palatij Apoſt. Magiſter.

IN MARTYROLOGIVM

Baronianis notationibus illuſtratum,

AD LECTOREM HEXASTICHON

R.P. Iuuenalis Ancinæ Foſſanen. Presb. Cong Orat.

ECCE laboratum ternos non amplius annos
Vi magnum, exiguum mole Baronis opus,
Martyribus rutilans ſacris iam panditur Orbi:
Sic Pater ipſe Orbis SIXTVS ab Vrbe iubet.
Vt primum Annales promet, quos parturit annis
Terdenis, Cæſar, dic mihi, quantus erit?

Eiuſdem Diſtichon.

Si ſapis, exerto metire ex vngue leonem:
Vel procul hac index linea Apellis erit,

DE MARTYROLOGIO ROMANO.

Præcapitulatio dicendorum.

De exacta diligentia adhibita a S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum. CAP. I.
Quæ de Sanctorum hiſtorijs ab hæreticis vel alijs falſa ſcripta ſunt. CAP. 2.
De immenſa iactura, quam paſſa ſunt Acta ſanctorum Martyrum. CAP. 3.
De antiquo cultu ſanctorum Martyrum, vnde Martyrologium ſcribendi occaſio manauit. CAP. 4.
A quibus primum ſcripta ſunt Martyrologia. CAP. 5.
De Euſebij libro de Martyribus, & verſione Hieronymi. CAP. 6.
De ſtile epiſtolarum, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inſcripta ſunt. CAP. 7.
De antiquo Martyrologio Romano ſæpius aucto. CAP. 8.
De ceteris antiquis Martyrologijs. CAP. 9.
De falſis martyribus & pſeudomartyrologijs hæreticorum. CAP. 10.

CAP. I.

De exacta diligentia adhibita a S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum.

NIHIL antiquius apud S. R. Eccleſiæ Præſules fuiſſe videtur, quam vt Chriſtianorum Acta fortia, ipſæ ſanctorum Martyrum res præclariſſime geſtæ, perpetuæ memoriæ monimentis conſignarentur. Cui rei egregiam nauatam operam primum fuiſſe a S. Clemente Romano Pontifice, teſtatum habetur in libro de Rom. Pontific. qui a quibuſdam recentioribus citari conſueuit nomine Damaſi, vbi hæc in Clemente leguntur: Hic fecit ſeptem regiones diuidi Notarijs fidelibus Eccleſiæ, qui geſta Martyrum ſolicite & curioſe, vnuſquiſque per regionem ſuam, perquirerent. Hæc ibi. Licet vero teſtimonio antiquorum ſcriptorum, Taciti, Plinij, Sex. Rufi, Publij Victoris, & aliorum, exploratiſſimum ſit, Romanam vrbem illis temporibus in regiones quatuordecim fuiſſe diuiſam: tamen olim a Romanis Pontificibus in ſeptem tantum regiones fuiſſe partitam, ſecundum numerum ſeptem Diaconorum, qui Regionarij dicebantur, docent vetera Romanæ Eccleſiæ monumenta. Perſeueraſſe diutius, vt in Romana Eccleſia nonniſi ſeptem Diaconi ordinarentur, auctor eſt Sozom. hiſt. lib. 7. c. 19. His ergo ſeptem cum diuiſæ dicantur a Fabiano Papa regiones Vrbis; quatuordecim illas in ſeptem fuiſſe conflatas, fatendum neceſſario videtur. Porro ſicut ſeptem erant Diaconi, ſic & totidem Subdiaconi, & his par numerus Notariorum, qui iiſdem Subdiaconis & Diaconis ſubiecti erant. vnde in eodem lib. de Rom. Pont. hæc leguntur in Fabiano: Hic regiones diuiſit Diaconibus, & fecit ſeptem Subdiaconos, qui ſeptem Notarijs imminerent, qui geſta Martyrum in integrum colligerent. Habetur de his recentius exemplum ex Paulino S. Ambroſij Notario, qui & vitam eius conſcripſit, in qua ait, ſe fuiſſe ſub cura Caſti Diaconi, ad quem cuncta referret. Ex his perpende, quam diligens ſtudium olim adhibitum fuerit, vt Acta ſanctorum Martyrum pure ac ſincere conſcriberentur; cum non modo Notarij in id opus gnauiter incumberent, ſed & qui præerant Notarijs Subdiaconi, ac Diaconi, ijdemq; iure dicti oculi Epiſcopi; quorum eſſet munus, cuncta exacte peruestigare, ac Pontifici nota facere; qui a Notarijs ſcripta, qualia ea demum eſſent, probaret, atque inter Eccleſiaſtica monumenta reconderet. Id eſt enim quod de Antero Papa ſcriptum habes in hunc modum: Hic geſta Martyrum diligenter a Notarijs exquiſiuit, & in eccleſia recondidit. Hæc ille. Ad hæc, non tantum Acta Martyrum ſcribere, ſed & cetera quæ ad Eccleſiam pertinerent, eorum muneris fuiſſe, expreſſum eſt in eodem libro de Rom. Pontific. in Iulio. Atqui non ſolum Romana Eccleſia in perquirendis atque ſcribendis ſanctorum Martyrum Actis ſedulam curam impendit, ſed & aliæ nobiles eccleſiæ in iiſdem haud ſegniter laboraſſe noſcuntur. Extant de his clariſſima antiquitatis monumenta, vt Smyrnenſis eccleſiæ epiſtola de Martyribus illic paſſis ſub Marco Aurelio & Lucio Vero Impp. apud Euſebium hiſt. lib. 4. cap. 14. Viennenſis & Lugdunenſis eccleſiarum litteræ ab eodem Euſebio ex parte recitatæ lib. 5. cap. 2. & 3. Dionyſij Alexandrinæ eccleſiæ Epiſcopi complures epiſtolæ ad diuerſos conſcriptæ, apud eumdem Euſeb. lib. 6. cap. 33. & 34. lib. 7. cap. 10. Scimus in eccleſia Carthaginenſi S. Cyprianum

fuiſſe ſollicitum, vt dies quibus Martyres eſſent martyrio coronati, exactè adnotarentur, prout conſtat ex eius epiſtolâ, quam dedit ad presbyteros & diaconos eccleſiæ Carthaginenſis: ponitur ordine 57. edit. Pamel. Quin & longe ante Cypriani tempora à maioribus eidem rei egregiam conſtat nauatam eſſe operam. Audi quid de antiquioribus Pontius diaconus ſcribat: Maiores noſtri, inquit, plebeis & cathecumenis martyrium conſecutis, tantum honoris pro martyrij ipſius veneratione dederunt, vt de paſſionibus eorum multa, aut (prope dixerim) penè cuncta conſcripſerint; vt ad noſtram quoque notitiam, qui nondum nati fuimus, peruenirent. Hæc in Cypriano Pontius eius diaconus. Erant & illa Acta Martyrum pura atque ſincera, quæ, cum de illis coram Iudicibus quæſtio haberetur, à Notarijs publicis exceptoribus excepta, in Acta publica, quæ Proconſularia ſæpe dicta inuenimus, inferebantur, atque inter alia publica monumenta aſſeruabantur: horum extant adhuc nonnulla, eorumq. in Notationibus mentionem facimus. Citat aliquando eadem Pontius diaconus in Cypriano, dum ait: Et quid Sacerdos Dei, Proconſule interrogante, reſponderit, taceam; ſunt Acta quæ referant. Hæc ille.

CAP. II.

Quæ de Sanctorum hiſtorijs ab hæreticis vel alijs falſa ſcripta ſunt.

SED quid? Quamuis optimi patresfamilias (vt habet parabola Euangelica) bonum ſemen ſeminaſſent in agro: nihilominus inimicus homo, qui fuit homicida ab initio, veritatis aduerſarius ipſe ſatan ſuperſeminauit zizania: ipſoq. pene initio exurgentis Eccleſiæ, falſa veris, inania atque incerta certis ac ſolida firmitate conſtantibus admiſcenda curauit: idq. non tantum per hæreticos, Catholicæ fidei perduelles, ſed & per Catholicos ipſos, eos tamen, qui quæſtum pietatem putarent, vel qui zelum quidem haberent, ſed non ſecundum ſcientiam. Satis modo ſit de his vnum tantum in exemplum adducere Aſianum presbyterum, de quo Tertullianus hæc ſcribit in libro de baptiſmo: Si quæ Pauli perperam ſcripta legunt, exemplum Theclæ ad licentiam mulierum docendi tingendiq. defendunt: ſciant in Aſia presbyterum, qui eam ſcripturam conſtruxit, quaſi titulo Pauli de ſuo cumulans, conuictum atque confeſſum id ſe amore Pauli feciſſe, loco exceſſiſſe. Hæc Tertul. Inſcriptus erat liber ille περίοδοι Pauli & Theclæ, continens & baptizati Leonis fabulam, vt teſtatur S. Hieronymus de Scriptoribus Eccleſ. in Luca. Eiuſdem generis illa erant inſomnia, nimirum Circuitus Petri, Circuitus Ioannis, Circuitus Thomæ, Actus Andreæ, Actus Ioannis, Actus Philippi, Actus Petri, Actus Pauli, Itinerarium Clementis; quæ omnia damnant Athanaſius in Synopſi, Philaſter de hæreſibus, & Gelaſius in Concil. Rom. Hæc enim & alia huiuſcemodi ab hæreticis eſſe excogitata, certiſſimum eſt. Ab Ebione in primis hæc factitata, ab eoq. falſa Acta Apoſtolorum inuenta, & Circuitus Petri eſſe corruptos, & Pauli Acta referta blaſphemijs introducta, tradit Epiphan. in Panar. hæreſi 30. A Gnoſticis de S. Dei genitrice Maria portentoſum librum eſſe conſcriptum, teſtatur idem Epiphan. in Panar. hæreſi 26. Encratitas in medium adduxiſſe, ad ſtabiliendam ſuam ipſorum hæreſim, Actus Andreæ, Ioannis, & Thomæ, & alia huiuſcemodi, idem auctor narrat hæreſ. 47. Manichæos id generis commenta excogitaſſe, Apoſtolorumq; nomine conſcripſiſſe falſas hiſtorias, fidem facit Auguſtinus lib. de fide contra Manichæos, alijsq. in locis; idemq. Philaſter, Cyrillus Hieroſolymitanus, & alij. Priſcillianiſtas & ipſos alios adinueniſſe Actus Apoſtolorum, Oroſius affirmat in epiſt. ad Auguſtinum de error. Priſcill. Exempla alia complura hic omittimus. Sane quidem qui talia præſumpſerunt de ſanctis Apoſtolis, nequaquam putandum erga ſanctorum Martyrum Acta fuiſſe modeſtiores: quæ ſic corruperunt, deprauaruntque, vt eorumdem quamplurima in ſuſpicionem adduxerint; adeo vt S. R. Eccleſia, ab illis abſtinere, conſultius aliquando eſſe putarit. Vnde Gelaſius in Rom. Concilio: Geſta, inquit, ſanctorum Martyrum, ſecundum antiquam conſuetudinem, ſingulari cautela in S. R. Eccleſia non leguntur: quia eorum, qui conſcripſere, nomina penitus ignorantur, & ab infidelibus, aut idiotis ſuperflua, & minus apta quam rei ordo fuerit, ſcripta eſſe putantur; ſicut cuiuſdam Quirici & Iulittæ, ſicut Georgij, aliorumq. huiuſmodi paſſiones, quæ ab hæreticis perhibentur compoſitæ: propter quod (vt dictum eſt) ne vel leuis ſubſannandi oriretur occaſio, in S.R.E. non leguntur. Hæc Gelaſius de Romanæ Eccleſiæ in recipiendis ac promulgandis Actis Martyrum diſciplina. Ceterum non tantum cautelæ adhibitum in alijs fuiſſe videtur eccleſijs: quandoquidẽ in eccleſia Africana in ſacris conuentibus poſſe legi Acta Martyrum, decretum eſt in Concilio Carthaginenſi celebrato poſt Conſulatum Stiliconis, anno Domini quadringenteſimo primo, vt habet eius canon 13. his verbis: Liceat etiam legi paſſiones Martyrum, cum anniuerſarij dies eorum celebrantur. Hæc canon. Apud Hadrianum Rom. Pont. in epiſtola ad Carolum Magnum hæc in eãdem ſententiam leguntur: Vitæ enim Patrum ſine probabilibus auctoribus minime in eccleſia leguntur; nam ab Orthodoxis titulatæ, ſuſcipiuntur & leguntur. magis autem paſſiones ſanctorum Martyrum ſancti canones cenſuerunt vt liceat eas etiam in eccleſia legi, cum anniuerſarij dies eorum celebrantur. Hæc ibi. In eccleſia Gallicana eamdem viguiſſe de legendis Actis ſanctorum Martyrum

in

in eccleſia conſuetudinem, ſatis ſignificant ea, quæ Gregorius Turonenſis lib. de gloria Mart. cap. 86. teſtatur his verbis: Dies paſſionis erat Polycarpi martyris magni, & in Ricomagenſi vico ciuitatis Aruernæ eius ſolemnia celebrabantur. Lecta igitur paſſione cum reliquis lectionibus, quas canon ſacerdotalis inuexit, &c. Sed vt de Actis Martyrum per hæreticos deprauatis cœptam ſequamur narrationem, eſt de his canon 63. ſextæ Synodi his verbis conſcriptus: Quæ a veritatis hoſtibus falſo confictæ ſunt Martyrum hiſtoriæ, vt Dei Martyres ignominia afficerent, & qui eas audituri eſſent, ad infidelitatem deducerent; in eccleſia non publicari, iubemus, ſed eas igni tradi: qui autem eas admittunt, vel tamquam veris his mentem adhibent, anathematizamus. Hęc S. Synodus: cuius auctoritate Græci Epiſcopi exactiorem curam adhibere conſueuerunt, vt dum ſuas eccleſias viſitarent, de ſanctorum Actis conſcriptis ſubtilius inquirerent. vnde Theodorus Balſ.co in loco hęc de Nicolao Muzalo Patriarcha teſtatur; Cum ille, inquit, vitam S. Paraſceues, quæ in quodam Callicratiæ vico colebatur, à quodam vicano inepte ac indocte, & ſancta angelica viuendi ratione indigne compoſitam inueniſſet, eam igni mandari iuſſit; & diacono illi Baſilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conſcribere. Hæc ille.

CAP. III.

De immenſa iactura, quam paſſa ſunt Acta ſanctorum Martyrum.

SED vt de rebus quæ ad Romanam Eccleſiam ſpectant, de cuius agimus Martyrologio, cœptum proſequamur inſtitutum: ex his quæ nuper ex Gelaſio recitauimus, ſatis declarari videtur, Acta illa ſanctorum Martyrum tanta cura ac diligentia perquiſita, per Notarios S. R. Eccleſiæ conſcripta, per Subdiaconos & Diaconos cognita, ac demum per ipſos Romanos Pontifices probata atque recondita, eſſe collapſa, deperdita, vel ſaltem adulterata. Nam ſi integra remanſiſſent, qua ratione (quod ait Gelaſius) ſecundum conſuetudinem in Romana Eccleſia non legebantur; cum præſertim, a quibus eſſent ſcripta, probata, ac conſignata, & vnde accepta, ſic exploratum eſſet, vt nullus penitus de eorum integritate dubitandi ſcrupulus ſupereſſet? Fuiſſe namque deprauatas, quæ a maioribus commendatæ eſſent, res geſtas ſanctorum Martyrum, Arnobius lib. 1. aduerſus Gentes declarat his verbis: Sed neque hæc omnia conſcribi, aut in aures omnium peruenire potuerunt, geſta gentibus in ignotis, & vſum neſcientibus litterarum: aut ſi qua ſunt literis conſcriptionibusq. mandata, maleuolentia dæmonum, quorum cura & ſtudium eſt hanc intercipere veritatem, & conſimilium his hominum, interpolata quædam & addita, partim mutata atque detracta, verbis, ſyllabis, litteris, vt credentium tardarent fidem, & geſtorum corrumperent auctoritatem. Hæc Arnobius. At nequaquam adduci poſſumus, vt credamus eadem Acta vel omnino eſſe ſublata, vel ab hæreticis penitus adulterata. Romæ ſiquidem Catholici ſemper vixere Pontifices, nec alterius ſectæ illic aliquando ſedit Epiſcopus: Quod ſi vel ſub Conſtantio Auguſto Ariano, vel ſub Odoacre Herulo, Theodorico, aliiſq. Gothorum Regibus itidem Arianis, Romanæ Eccleſiæ negotium factum eſt: non tamen fuit huiuſmodi, vt illi Sanctorum memorijs vim inferent (de Sanctis enim eorumq. cultu æque cum Catholicis ſentiebant) adeo vt nec cum Vrbs obſiderent, his, quæ foris extra mœnia erant, baſilicis irrogarent iniuriam; nec Vrbe capta in eas, quæ intus erant, more barbarorum ſæuirent, profanarent, vel ad ſua ſacra peragenda ſibi vendicarent: ſed tamquam ſacra ſepta, atque aſyla diuinitus inſtituta, ab illis fuerint exiſtimata; adeo vt & ijs etiam (licet hoſtes haberentur) qui ad ea confugiſſent, pepercerint. Sunt de his fideles teſtes ſcriptores illorum temporum, Oroſius lib. 7. Auguſtinus de ciuitate Dei, & Procopius de bello Gothico. Vnam illam, quam ſub Gothis Regibus Ariani ſibi vendicarunt eccleſiolam, dictam S. Agathæ in Suburra, vix credi poteſt quam ſumptuoſe ac pie, licet impij, ornauerint liberalitate Gothi hominis Ricimeri V. C. vt ſuo loco pluribus in Notationibus dicemus inferius. Omnis ergo ſuſpicio de Arianorum perfidia tollitur; vt ab eis vis aliqua in Acta Martyrum ſit illata. Ad alios potius tanta eſt referenda clades: quam quidem non aliunde manaſſe credimus, quam ex infauſtiſſimis illis atque ſæuiſſimis Diocletiani Imperatoris edictis, quibus omnes Chriſtianę religionis codices incendio damnati ſunt. Meminit eiuſmodi feralis ſanctionis Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 2. & 3. Quando (inquit) diuinas & ſanctas ſcripturas medio foro in rogum inpoſitas oculis noſtris aſpeximus. de eodem edicto plura habet Arnobius, Optatus, & S. Auguſtinus quoties agit de ſchiſmate Donatiſtarum, occaſione traditionis ſacrorum librorum conflato; nosq. de eodem pluribus inferius in Notationibus agimus. Tūc temporis in tāto Chriſtianarū ſcripturarū naufragio factam eſſe lacrymabilem illam Actorū Martyrū iacturam, nulla eſt penes nos dubitatio; tunc q. ſublata illa nobiliſſima rerū geſtarū monumenta tanto labore collecta, tot cognitoribus cōprobata, ac tanto denique ſtudio cuſtodita: vixq. ex tam immenſo naufragio perpaucas tabulas remanſiſſe putamus: tabulas, inquam; quoniā haud integra atq; perfecta & omnibus numeris abſoluta illa eſſe putamus, quæ titulo Notariorum Romanæ Eccleſiæ Acta Martyrum a quibuſdam edita habentur: cum ſi vel ad exactam cenſuram rerum ac temporum eas adducas, vix perpauca reperias, quæ aliqua ſaltem ex parte non arguantur erroris; vt perinde ſit

e ſit aliqua ex his reperiri, quæ emendatione non indigeant, vt poſt vindemiam eſſe ſolet racemus vnus vel alter, & ſicut (quod eſt apud Iſaiam c.7.) excuſſio oleæ duarum vel trium oliuarum in ſummitate rami, ſiue quatuor vel quinque in cacuminibus eius. Periiſſe ea funditus, numquam diximus, ſed diminuta. Vnde Gregorius Toron. de glor. Mart. cap. 40. hæc ait: Multi quidem ſunt Martyres apud vrbem Romam, quorum hiſtoriæ paſſionum nobis integræ non ſunt delatæ. Hæc ille; qui & inferius cap. 51. & 64. teſtatur iterum, Acta Gallicanorum Martyrum in Italia a Gallis quæſita, & inuenta, miſſa eſſe in Gallias: vt ex his poſſis intelligere magnum olim a noſtris adhibitum eſſe ſtudium in colligendis Actis ſanctorum Martyrum; & qui collegerunt aliarum prouinciarum Martyrum commentarios, ſuorum Acta minime præteriiſſe. Obiiciet fortaſſe prudens lector: Quidnam cauſæ fuit, vt cum edicto Diocletiani Chriſtianorum libri damnati ſunt igni; ſacræ Scripturæ codices, vtriuſque Teſtamenti volumina remanſerint illibata: ea etenim integra atque ſincera, vt Patres noſtri olim ante Diocletiani tempora, poſſidemus. Ad hæc perfacilis eſt reſponſio, ſi vtriuſque Scripturæ diuerſa ratio attendatur. Sacra enim volumina non tantum penes vnam vel alteram erant eccleſiam, ſed præter quamplurima illa quæ priuato vſui Epiſcoporum, presbiterorum, ceterorumq. miniſtrorum, vel aliorum ex populo inſeruiebant, apud cunctas Orbis eccleſias ob neceſſitatem ſacrarum functionum cuſtodiri ſolita, certum eſt. Eſſe enim conſueuerant in eccleſia duo ſecretaria, a dextro ſiniſtroq. latere apſidis poſita, in quorum altero ſacra Euchariſtia, in altero diuinæ Scripturæ ſacri codices aſſeruabantur. De vtriſque ſanctus Paulinus epiſt. 12. ad Seuerum, cum de Nolana a ſe erecta baſilica agit, meminit his verſibus in frontibus eorum affixis: aitq. in primis: In ſecretariis vero duobus, quæ ſupra dixi, circa apſidem eſſe, hi verſus indicant officia ſingulorum. A dextera apſidis:

Hic locus eſt veneranda penus qua conditur, & qua
Promitur alma ſacri pompa miniſterij.

A ſiniſtra eiuſdem:

Si quem ſancta tenet meditanda in lege voluntas,
Hic poterit reſidens ſacris intendere libris.

Hæc de ſecretario ſacrorum librorum Paulinus; quorum voluminum ſicut erat frequentior vſus, ita abſque dubio numerus multiplicior; atque ob id non mirum, ſi non omnes ſimul diuinæ Scripturæ codices periere. Non ſic quidem de ceteris libris, licet Eccleſiaſticis, licet perneceſſariis: nam immenſam raritatem illorum fuiſſe conſtat. Exemplo ſit vulgatus ille per Orbem liber Euſebii Cæſarienſis de temporibus, vnicus eo argumento conſcriptus, quem Alipius vir eruditus Epiſcopus Tagaſtenſis in Africa non inuentum, a prædicto Paulino apud Nolam commorante quæſiuit: qui cum non tantum apud ſe non haberet, ſed nec nomen auctoris agnoſceret (appellat enim eum Euſebium Epiſcopum Conſtantinopolitanum) Romæ quæſitum, ac tandem apud Domnionem inuentum, ad eum miſit, vt conſtat ex epiſtola eiuſdem tunc ad Alipium ſcripta, apud Auguſtin. epiſt. 35. His itaque in exemplum de raritate aliorum librorum adductis, hæc inferius: Si liber ad ſupputanda rerum ſacrarum tempora, quæ in diuina Scriptura continentur, vnicus, atque adeo Eccleſiæ perneceſſarius, eaq. de cauſa a S. Hieronymo Latinitate donatus, tanto labore quæſitus, vix tandem repertus fuit: quid de ſcriptis aliis dicendum, quæ alicuius eccleſiæ viderentur eſſe peculiaria, quæ nec vno vel paruo codice continebantur, ſed permultis, iiſdemq. prægrandibus, vt par eſt credere (Acta enim vnius tantum Martyris multas impleſſe chartas, ſi accurate ſcripta eſſent, certiſſimum eſt) quorum nec facilis eſſent deſcribendi facultas, vt videmus accidere in his quæ in archiuis ſumma diligentia aſſeruantur; itemq. impenſæ nimiæ deterrerent, & labor immenſus auerteret? Quid ergo mirum, ſi talium perpauca quæ erant exemplaria, tanto terræmotu orbis Chriſtiani fuerint obruta, vniuerſaliq. incendio concremata; ita vt ex buſto perpaucæ vix reliquiæ ſuperfuerint? At quis numerare ſufficiet aliorum Eccleſiaſticorum librorum funera, qui licet vbique gentium ſparſi (vt taceam de aliarum eccleſiarum peculiaribus Actis Martyrum) tamen eadem ſunt conflagratione conſumpti? Sed de his hactenus: iam cetera proſequamur.

CAP. IIII.

De antiquo cultu ſanctorum Martyrum, unde ſcribendi Martyrologium manauit occaſio.

SICVT olim Romæ Notariis de conſcribendis ſanctorum Martyrum Actis, ita & in aliis eccleſiis, etiam tranſmarinis, alicui ex clero negotium fuiſſe videtur impoſitum, qui cuiuſque Martyris natalem diem (ſic enim appellare conſueuerunt ex hac vita ad cælum tranſitum) conſcriberet, vt per ſingulos annos, eodem recurrente die, in eiuſdem ſancti Martyris memoriam Deo offerretur ſacrificium. Hoc ipſum eſt quod Tertullianus lib. de Corona militis ait: Pro natalitiis annua die facimus. Facere enim, idem eſſe penes antiquos, quod ſacrificare, opportuniori loco inferius, cum agimus de Pontificia voce, monſtrauimus. Porro illic agi a Tertulliano non de natalitiis more Gentilium, vt perperam interpretatur infelix Rhenanus, ſed de die quo ſancti Martyres victores

in cælum à Deo recepti ſunt; conſule in eum locum pientiſſimi & eruditiſſimi viri Pamelij adnotationem. Habes de eodem priſtino vſu epiſtolam ſancti Cypriani ad presbyteros & diaconos eccleſiæ Carthaginenſis, eſt in edit. Pamel. 37. in qua hæc verba deſcripta habentur: Denique & dies eorum, quibus excedunt, adnotate; vt commemorationes eorum inter memorias Martyrum celebrare poſſimus. quamquam Tertullus fideliſſimus & deuotiſſimus frater noſter pro cetera ſolitudine & cura ſua, quam fratribus in obſequio operationis impertit, qui nec illic circa curam corporum deeſt, ſcripſerit, & ſcribat, ac ſignificet mihi dies, quibus in carcere beati fratres noſtri ad immortalitatem glorioſæ mortis exitu tranſeunt, & celebrantur à nobis hîc oblationes & ſacrificia ob commemorationes eorum; quæ cito vobiſcum, Domino protegente, celebrabimus. Hæc Cyprianus; qui & ad clerum & plebem ſcribens epiſt. 34. ſic in eamdem ſententiam: ſacrificia pro eis ſemper (vt meminiſtis) offerimus, quoties Martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. Hæc ille. Quod porro ait, ſacrificia pro illis offerre, nemo putet pro peccatis illorum expiandis id fieri ſolitum; cum omnia mundentur in ſanguine: maioremq. (teſte ipſomet Domino) hac caritatem nemo habeat, vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis. Si enim flenti mulieri peccatrici dimiſſa ſunt, ex ſententia Saluatoris, peccata multa, quoniam dilexit multum; quis dicere audeat, poſt imbrem ſanguinis, conſummato martyrio, adhuc ſupereſſe expiandas ſordes? Sed ſic accipiendum, ſacrificia pro eis offerre, ac ſi diceret, in eorum commemorationem illud facere, prout ea, quæ ponuntur inferius, verba declarant, & quæ ex dicta epiſt. 37. ex eodem auctore ſuperius recitauimus. Vnde S. Auguſtinus tractatu 84. in Ioannem hæc habet: Ideo quippe ad ipſam Menſam non ſic eos commemoramus, quemadmodum alios qui in pace requieſcunt, vt etiam pro eis oremus; ſed magis vt orent ipſi pro nobis, & eorum veſtigijs inhæreamus. Hæc ibi. Et de verb. Apoſt. ſer. 17. cap. 1. in eamdem ſententiam ſic ait: Habet Eccleſiaſtica diſciplina (quod fideles norunt) cum Martyres eo loco recitantur ad altare Dei, ibi non pro ipſis oretur; pro ceteris autem commemoratis defunctis oratur. Iniuria eſt enim pro Martyre orare, cuius nos debemus orationibus commendari. Hæc Auguſtinus: ex quibus omnibus dilucidius intelligere potes, quid ſit offerre pro Martyre. Si hæc vberius cupis, conſule in citata loca Tertulliani ac Cypriani notationes Pamelij. Recitabantur poſt Apoſtolos nomina ſanctorum Martyrum, prout etiam docet ſacræ Miſſæ canon, qui habet: Communicantes & memoriam venerantes in primis, &c. Recitabantur ex ſcripto ſecundum prærogatiuam ſtatus & meritorum, nec tantum nomina Martyrum, ſed & aliorum Sanctorum. Vnde & Auguſt. lib. de ſancta virginit. cap. 45. hæc ait: Perhibet Eccleſiaſtica auctoritas, in qua fidelibus notum eſt, quo loco Martyres, & quo loco defunctæ ſanctimoniales recitantur. Hæc ille. Ex prædicta igitur nota dierum natalium ſanctorum Martyrum pro commemorationibus faciendis, Martyrologij ſcribendi prouenit occaſio: cum etenim frequens eſſet Martyrum numerus (decem enim illis, quas numerant, perſecutionibus in vnaquaque prouincia necatos fuiſſe quamplurimos, nemo poterit dubitare) atque in chartis Eccleſiæ ſingulorum nomina, & dies quibus martyrium conſummaſſent, notata haberentur: ex ijſdem Eccleſiaſticis monumentis pridie diei natalis (vt hodie fit in Martyrologio) annuntiabantur nomina in eccleſia, quorum natalitia recenſenda eſſent die ſequenti, eorumdemq. vna cum ſacrificio foret commemoratio facienda. Eiuſmodi Eccleſiaſticas tabulas, quibus ſingulorum Martyrum natalitia conſcripta haberentur, Faſtos fuiſſe appellatas, optime eruditeq. notat Pamel. in dicta epiſt. 37. Cypriani. Ille enim in libro de Coron. milit. hæc ait: Habes tuos cenſus, tuos Faſtos; nihil tibi cum gaudijs ſæculi, &c. Hæc Tertullianus idcirco, quod in dictis ſanctorum Martyrum natalitijs ſolebant Chriſtiani mutua inter ſe caritate gaudere, quando & conuiuium, quod Agapen dicebant, celebrare in ipſa Memoria, in eccleſia tamquam Martyris, conſueuerant: licet, quod ad locum ſpectat, vſum illum Concilium Laodicenum can. 38. ſuſtulerit. Reperimus apud Gregorium Nazianzenum in carm. de vitæ differentijs, eiuſmodi Agapas dici alio nomine Sacrum epulum natalitium. Idemq. in orat. in laud. Cypriani hæc de commemoratione Martyrum: omnium quidem Martyrum memoria læta ſolemnitate colenda eſt. In eamdem ſententiam Theodoretus de Euang. verit. cognit. lib. 8. qui de Martyribus inſcribitur, in fine hæc ait: Illos (deos Gentium ſcilicet) caſſos gloria, vanosq. Deus reddidit, ſuis autem Martyribus honorem illorum dedit: pro Pandijs, Daſijſque, ac Dionyſijs, hoc eſt, Iouis, Liberiq. patris ſolemnitatibus, Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, alijsq. ſanctis Martyribus ſolemnitates populari epulo peraguntur: proq. illa veteri pompa, pro turpi obſcœnitate & impudentia, fiunt modeſtæ, caſtæ, ac temperantiæ plenæ feſtiuitates, non illæ quidē mero delibutæ, non cōmeſſationibus leues, nō cachinnis ſolutæ, ſed diuinis canticis perſonantes, ſacris ſermonibus audiendis intentæ, quibus ad Deū preces non ſine ſanctis lacrymis & ſuſpirijs ſummittuntur. Hæc ille. Similiter Gregorius Nyſſenus in vita magni illius Gregorij cognomēto Thaumaturgi, qui vixit tēporibus Decij, hæc de populari lætitia in natalitijs Martyrū ab illo inſtituta: Deſcendit, inquit, rurſum in vrbē, & omni circa regione vndiq; peragrata ac perluſtrata, additamentū & quaſi corollariū ſtudij ſui erga nomē diuinū inſtituebat: apud omnes vbique populos ſanciens, vt nomine eorum qui pro fide certaſſent, dies feſti, atq; ſolemnes conuentus celebrarentur: cumq. alius in alium locum corpora Martyrum deduxiſſent, per anniuerſarij circuli ambitum congregati lætabantur, in honorem Martyrum ferias agentes, &c.

Et paulo inferius: Cum animaduertiſſet enim quod propter corporis voluptates ſimplex & imperitum vulgus in errore ſimulacrorum cultus permaneret, quo maxime id quod præcipuum eſt, interim in eis aſſequeretur; nempe vt vanis ſuperſtitionibus relictis, ad Deum conuerterentur; permiſit, vt in memoriam Sanctorum ſeſe exhilararent & oblectarent, atque in lætitiam effunderentur. Hæc Nyſſenus tranſlat. Sifan. Quæ cuncta voluimus recitaſſe ob exactam prædictæ Tertulliani ſententiæ explicationem, quod ſcilicet Chriſtiani ſuos haberent cenſus & Faſtos; nec eſſe videlicet, quod vana illorum gaudia inuiderent: per Faſtos nimirum intelligentes Eccleſiaſticas tabulas, in quibus Chriſtianorum ſolemnitates, ipſaq. natalitia Martyrum certis diebus notata haberentur, e quibus (vt diximus) Martyrologij conſcribendi profluxit origo. Hæc de his ſatis. At antiquitas veneranda, & ab Apoſtolis manans, ſemperq. ſeruata atque propagata traditio, non tantum egit vt anniuerſaria celebritate ſanctorum Martyrum commemoratio ageretur, ſed etiam vt in ipſorum honorem Memoriæ paſſim erigerentur: eo quippe nomine a Maioribus nominatæ ſunt eccleſiæ, quæ in honorem ſanctorum Martyrum Deo conſecrarentur, vt ſanctus Auguſtinus teſtatur de ciuitate Dei lib. 22. cap. 10. Qui quidem laudabilis vſus Apoſtolorum temporibus (vt dictum eſt) viſus eſt duxiſſe principium, ea nimirum occaſione, quod veneranda Martyrum corpora ſub altare recondi conſueuerint, ſecundum illud Ioannis Apocal. c. 6. (vt omnes, præſertim antiquiores, declarant interpretes) Vidi ſub altare Dei animas interfectorum propter verbum Dei, & propter teſtimonium quod habebant. Cumq. ipſa altaria ſepulchra eſſe Martyrum viderentur, ac ſubinde eadem præclara memoria Martyrum haberentur; quæ eadem ex cauſa ſuperædificarentur eccleſiæ, æque Martyrum Memoriæ dicebantur. Accidit inſuper, vt pium ardensq. Fidelium in Martyres ſtudium non ſatis eſſe putaret, ſi vnius vel alterius Martyris, in vno tantum loco eſſet Memoria collocata, ſed plures optaret. Quamobrem factum eſt, vt non ſine reliquijs eiuſdem Martyris, in eius honorem altare erigere, & Memoriam ſuperſtituere liceret, id legibus eccleſiaſticis prohibentibus, Concil. African. cap. 50. Quamobrem cum ex corpore Martyris ſumptæ reliquiæ in pluribus altaribus collocarentur; id effecerunt, vt plura vnius eiuſdemq. Martyris ſepulchra atque Memoriæ dicerentur, proq. numero altarium, ſepulchrorum numerus augeretur. Sed ex his anſam calumniandi nacti ſunt Nouatores, vt ſicut ſtulte, ita & temere dicerent, Catholicos quibuſdam illuſiſſe præſtigijs, vt frequenter vnius Martyris corpus diuerſis in locis traderent ſitum eſſe: ignorantes, vel neſcire diſſimulantes, nos non dicere in diuerſis ſepulchris vnum idemq. integrum eſſe corpus, ſed in ſingulis (vt dictum eſt) ſepulchris vnius Martyris conſeruari reliquias, ac proinde eidem honorem eumdem impendi, ac ſi integrum eſſet corpus. Nam ſententia Gregorij Nazianzeni eſt in orat. 1. in Iulianum, eaſdem præſtare virtutes quaslibet Martyris ſanguinis guttas & exigua paſſionis ſigna, quas integra corpora: ac proinde non eſſe indecens, vt vnius Martyris plura erecta appareant monumenta: cũ alioqui (niſi lex Chriſtiana prohiberet) nec indecens videri poſſet, etiam ſine ipſorum reliquijs eiſdem excitari Memorias, vtpote teſtes eorum virtutis egregiæ, & beneficiorũ eorumdẽ ope conſecutorum. Nam (ſi licet ad ſacra profanum exemplum adducere) de multis Aeneæ & aliorum ſepulchris Dionyſius Halicarnaſſæus hanc ipſam affert rationem lib. 1. hiſtor. Rom. ſic dicens: Quod ſi quem perplexum facit, quod Aeneæ ſepulchra monſtrentur in multis locis, nec poſſit niſi in vno eſſe conditus; cogitet hanc dubitationem eſſe vulgarem; & intelligat, quod quamuis vnicus locus capiat corpora talium, apud multos tamen monumenta eis facta ſunt in gratiam acceptæ vtilitatis cuiuſpiam. Hæc ille. At de cura ſacrarum reliquiarum ſanctorum Martyrum agemus in fine huius de Martyrologio ſcriptionis.

CAP. V.

A quibus primum ſcripta ſint Martyrologia.

PRIMVS omnium qui ſcribendo Martyrologio operam dedit, ab omnibus prædicatur Euſebius Pamphili, Epiſcopus Cæſarienſis. Id etenim in primis teſtatum habetur in epiſtola quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Heliodorum, de cuius fide inferius diſputabimus; id profitetur Beda in retract. in Act. Apoſt. cap. 1. Hoc ipſum etiam Vualfridus Strabo lib. de reb. Eccleſ. cap. 28. in fine. Id denique recentiores omnes, ac nouiſſime Molanus in libello quem ſcripſit de Martyrologijs, cap. 2. Poſt Euſebium, id ipſum præſtitiſſe S. Hieronymum, iidem omnes affirmant; non quod ipſe auctor illius fuerit, ſed quod Martyrologium ab Euſebio Græce ſcriptum, a ſe tranſlatum Latinis tradiderit. id enim Beda vbi ſupra his verbis: Adſtipulatur, inquit, & liber Martyrologij, qui beati Hieronymi nomine ac præfatione attitulatur: quamuis idem Hieronymus illius libri non auctor, ſed interpres, Euſebius autem auctor extitiſſe narretur. Hæc Beda. Vualfridus item in eamdem ſententiam hæc ait: Hieronymus Martyrologium, ſecutus Euſebium Cæſarienſem, per anni circulum conſcripſit; ea occaſione ab Epiſcopis Chromatio & Heliodoro illud opus rogatus componere, quia Theodoſius religio-

ſus

os Imperator in Concilio Epiſcoporum laudauit Gregorium Cordubenſem Epiſcopum, quod omni die Miſſas explicans, eorum Martyrum, quorum natalitia eſſent, nomina plurima commemoraret. Hactenus ille; nec aliunde, quam ex dictis epiſtolis, quæ in hanc diem editis Martyrologiis præfigi conſueuerunt, quas & nos (quo de rei veritate exactior certiorq. cognitio habeatur) ſuis titulis hic deſcribimus: ſunt autem huiuſmodi:

Epiſtola Chromatij & Heliodori Epiſcoporum ad beatum Hieronymum, de opere Martyrologij colligendo.

Domino ſancto Patri Hieronymo, Chromatius & Heliodorus Epiſcopi, in Domino ſalutem.

CVM religioſiſſimus Auguſtus Theodoſius Mediolani vrbem eſſet ingreſſus, vniuerſosq. Italiæ Epiſcopos ad ſe inuitaſſet, & ob cauſam aliquantulorum Epiſcoporum, qui ex Ariana fæce ſuas animas inquinaſſent, inquireret: contigit & noſtram paruitatem in eodem adeſſe Concilio. In quo, cum dicenda dicta eſſent, & definienda definita, cœpit Chriſtianiſſimus Princeps ſanctum Gregorium Cordubenſis eccleſiæ in eo præferre Antiſtitem, quod omni die, ſiue non ieiunans, matutinas; ſiue ieiunans, veſpertinas explicans Miſſas, eorum Martyrum, quorum natalitia eſſent, plurima nomina memoraret. Factumq. eſt, vt omnes ſtatueremus, ad tuam ſcribere caritatem, vt famoſiſſimos Feriales de archiuio ſancti Euſebij Cæſareæ Palæſtinæ Epiſcopi inquirens, Martyrum ad nos dirigas feſta; vt poſſimus hoc officium per tuam ſanctam induſtriam melius perfectiusq. ad honorem Dei Martyribus exhibere. Hactenus illi.

Sequitur Hieronymi nomine epiſtola huiuſmodi inſcriptionis titulo conſignata.

Beati Hieronymi ſuper eo ipſo ad eoſdem reſponſio.

Chromatio & Heliodoro ſanctis Epiſcopis, Hieronymus presbyter.

CONSTAT Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum omni die Martyrum ſuorum triumphos excipere, quorum paſſiones a ſancto Euſebio Cæſarienſi Epiſcopo ſcriptas reperimus. Nam Conſtantinus Auguſtus, cum Cæſaream iuſſet ingreſſus, & diceret memorato Antiſtiti, vt peteret aliqua beneficia Cæſarienſi eccleſiæ profutura: legitur, reſpondiſſe Euſebium: Opibus ſuis eccleſiam ditatam, nulla petendi beneficia neceſſitate compelli: ſibi tamen deſiderium immobile extitiſſe, vt quicquid in Republica Romana geſtum ſit erga Sanctos Dei, Iudices Iudicibus ſuccedentes in vniuerſo orbe Romano, ſolicita perſcrutatione, monumenta publica diſcutiendo, perquirerent, & qui Martyrum, a quo Iudice, in qua prouincia vel ciuitate, qua die, quave perſeuerantia, paſſionis ſuæ obtinuerunt palmam, de ipſis archiuijs ſublata, ipſi Euſebio, regio iuſſu, dirigerent. Vnde factum eſt, vt idoneus relator exiſtens, & Eccleſiaſticam hiſtoriam texeret, & omnium pene Martyrum prouinciarum omnium Romanarum trophæa diligens hiſtoriographus declararet; quatenus omni die ſacrificium Deo offerentes, eorum nomina meminiſſent: ſtudentes, qui die ipſo, quo ſacrificium offerritur, victores diaboli extitiſſent, & martyrij ſui triumpho pollentes atque ouantes ad Regem ſuum perueniſſent Chriſtum. Hac de cauſa ſingulorum menſium, ſingulorumq. dierum feſta conſcripſimus, vt iubere dignabamini, perennem noſtræ paruitatis memoriam fore credentes cum diebus omnibus per tot annorum ſpatia ſancta Sanctorum nomina fuerint feſtiue celebrata. Et quoniam per ſingulos dies, diuerſarum prouinciarum, diuerſarumq. vrbium plusquam octingentorum & nongentorum Martyrum ſunt nomina nominata: vt nullus dies ſit, qui non intra quingentorum numerum reperiri poſſit adſcriptus, excepto die Kalendarum Ianuariarum: conſiderans inter innumerabiles turbas, lectoris animum intra vnum menſem poſſe laſſeſcere: ne id eueniat, breuiter & ſuccincte eorum qui ſunt in ampliſſima feſtiuitate in ſuis locis tantum præ omnibus memoratus ſum; vt amputato faſtidio, vnus de omnibus ſufficiat libellus adſcriptus. Sane in prima parte libelli, omnium beatorum Apoſtolorum feſta conſcripſimus, vt dies varij non videantur diuidere, quos vna dignitas Apoſtolatus in cæleſti gloria fecit eſſe ſublimes.

Hucuſque epiſtola Hieronymi nomine ſcripta: cui quidem primo aſpectu adſtipulari videtur & Caſſiodorus, omnibus prędictis auctoribus antiquior; in libro enim de Inſtitut. diuinarum lecti. cap. 32. hæc ait: Et ideo futuræ beatitudinis mores, vitas Patrum, confeſſiones Fidelium, paſſiones Martyrum legite conſtanter, quas inter alia in epiſtola ſancti Hieronymi ad Chromatium & Heliodorum deſtinata proculdubio reperitis, qui per totum orbem terrarum floruere: vt ſancta imitatio vos prouocans, ad cęleſtia regna perducat. Hęc ille. Ioannes Molanus, vir

quidem

quidem pius & eruditus, in ſua tractatione quam ſcripſit de Martyrologijs, quamq. auctam poſuit in appendice ſui Vſuardi ſecundo editi; ſicut prædictas nuper recitatas epiſtolas non eſſe memoratorum Auctorum, nec Hieronymi putat, ſed illorum nomine eſſe ſuppoſitas; ita nec Caſſiodorũ de prędicta Hieronymi nomine ſcripta epiſtola exiſtimat intellexiſſe. Certe quidem Molani ſententiæ haud inuitus adſtipulor: ſed quoniã prædictæ epiſtolæ iam antiquitus videntur receptæ, ac pene temporum diuturnitate præſcriptæ, habentq. grauem aſſertorem Vualfridum Strabonem, quem ante annos octingentos claruiſſe conſtat, cuius de prædictis epiſtolis graue teſtimonium recitauimus: non perfunctorie tanta res tractanda videtur, ſed de illarum fide accuratius agendum, ac ſolicitius perſcrutandum; ipſasq. ad lapidem Lydium, ad ipſam, inquam, rerum ac temporum exactam hiſtoricam rationem afferre atque conferre, operęprecium fuerit; vt quid verum, quidve adulterinum ſit, perfacile dignoſci queat. Agemus ergo de ſingulis, ac in primis, quidnam qualeve fuerit Euſebij, quod dicunt, Martyrologium; ſimulq. tractabimus de Hieronymi verſione, ac denique de fide prædictarum epiſtolarum.

CAP. VI.

De Euſebij libro de Martyribus, ac verſione Hieronymi.

ERRARE omnino certum eſt, qui exiſtimarunt Euſebij librum de Martyribus non alium fuiſſe, quam compendioſam omnium ſanctorum Martyrum collectionem, ea breuitate contextam, qua Martyrologia noſcuntur eſſe conſcripta; haeq. de cauſa illum ab eo ſcriptum librum de Martyribus, eſſe a pluribus Martyrologium appellatum. Sed quam mendaciter hæc dicantur, non aliunde, nec ab alio, quam ab ipſomet libri auctòre Euſebio teſtimoniũ petamus. Ipſe enim in ſuis Hiſtoriarum libris de eo frequentius meminit, & qualis fuerit, non obſcure deſcribit. Ac primum quidem lib. 4. cap. 14. cum agit de Pionio Martyre perilluſtri, hæc ait: Qualem denique & quam inſignem mortem, præter alias omnes res ab eo tanta cum admiratione geſtas, eos quibus libitum eſt cognoſcere, ad libellum a nobis de veterum ſanctorum martyrijs in vnum redactis editum qui quidem omnia facta illius pleniſſime complectitur, amandamus. Idem lib. 5. cap. 1. de eodem commentario agit his verbis: Tota illa epiſtola, ſcilicet Lugdunenſis Eccleſiæ, quæ accuratiſſimam iſtarum rerum explanationem complectitur, in libro de Martyribus a nobis compoſito, qui non ſolum veram rerum geſtarum narrationem, ſed etiam illuſtria virtutum exempla ad vitam pie degendam accommodata, continet, poſita eſt: tamen quæcumque ad hoc inſtitutum ſpectare videantur, ea in præſentia ex eodem repetens, in hunc hiſtoriæ noſtræ locũ colligabo. Et inferius eodem lib. cap. 4. in hunc modum: Perfacile (inquit) ſi cui viſum fuerit, licet iſta pleniſſime cognoſcere: modo illam epiſtolã, quam in libro noſtro de Martyribus (vt dictum eſt) poſuimus, accurate voluerit euoluere. Hæc ille. Ex quibus plane colligitur, tantum abeſſe, vt ille Euſebij liber de Martyribus fuerit ex Actis Martyrum in compendium redacta narratio; vt potius, reſpectu prolixitatis eius, ipſi eiuſdem auctoris Hiſtoriarum libri videantur fuiſſe in his quæ ad Martyres ſpectant, illius epitome. Sed audiamus cetera, quibus eadem certiora redduntur. Idem Euſebius eodem lib. 5. cap. 20. cum agit de Apollonio ſenatore martyre, hæc habet ad calcem: Iſtius vero coram Iudice verba, & reſponſa quæ ad Perennij Iudicis rogata dabat, & orationem apologeticã apud Senatum habitam, ſi cui libitum fuerit accurate cognoſcere, ex libro noſtro, quem de veteribus Martyribus compoſuimus, manifeſto intelliget. Hactenus de eo libro Euſebius. Quantum ergo putandum eſt illud fuiſſe volumen, quod non tantum ipſa Acta Martyrum, rogata, & reſponſa, ac cetera ad eorum martyrium ſpectantia continebat, ſed etiam ipſorum apologias, etſi non aliorum, certe Apollonij, deſcriptas habebat? De Apollonio verba faciens S. Hieron. lib. de Script. Eccleſiaſt. hæc ait: Impetrato vt rationem fidei ſuæ redderet, inſigne volumen compoſuit, quod in Senatu legit, &c. Ex itaque plus ſatis conſpicuo poteſt intelligi, qualis quantusve fuerit Euſebij de Martyribus liber. Quibus quidem in primis erroris redarguuntur, qui putarunt illum non aliud fuiſſe, quam breue Martyrologium, idemq. a ſancto Hieronymo in Latinum conuerſum, Latinis eccleſijs legendum traditum. Rurſum ex ipſis impoſtura detegitur eius epiſtolæ, quæ Hieronymi nomine ſcripta, ſuperius eſt recitata, qua dicitur Euſebius opera Conſtantini Imperatoris collegiſſe totius Chriſtiani orbis Martyres, eoq. libro illorum certamina conſcripſiſſe. Quoniam pacto, quæſo, vnus liber, volumen vnum, tot Martyrum Acta continere valuiſſet, ad quorum tantum nomina recenſenda vix ſufficere potuiſſet? Equidem, ſi tam prolixe, vt fecit in alijs, totius Eccleſiæ Catholicæ ab ipſo ſcribendæ fuiſſent res geſtæ ſanctorum Martyrum; non vnus liber, non centum (audacter dicam) non denique mille fuiſſent ſatis: immo vſurpare liceat & illam Euangelicam hyperbolen nec ipſum Mundum capere potuiſſe eos, qui de ea re ſcribendi fuiſſent, libros. Quod autem ad Hieronymum ſpectat; nequaquam cum illis dixerimus, in Latinum tranſtuliſſe librum illum Euſebij de Martyribus. Qui enim fieri potuit, vt vna epiſtola, quam de ea re conſcripſiſſe teſtatur Caſſiodorus, prægrande volumen comprehendere potuiſſet? quin potius exiſtimandum eſt, Hieronymum breui ſumma librum illum Euſebij in compendium redegiſſe,

giſſe,

giſſe, ipſumq. opus poſtea Martyrologium eſſe dictum, ac Hieronymi nomine nuncupatum. Hæc autem etſi ſatis eſſe videantur, ad prædictarum litterarum impoſturam arguendam: tamen quo nullus remaneat dubitandi locus, & cuncta ſint toto cælo lucis veritate perſpicua, age de rebus ſingulis in eis contentis paulo fuſius diſſeramus.

CAP. VII.

De fide epiſtolarum, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inſcripta ſunt.

QVOD pertinet ad epiſtolã Chromatij & Heliodori Epiſcoporum nomine ad Hieronymum ſcriptam, in primis ex eiuſdem inſcriptione impoſturam facile deteges, ſi illorum temporum loquendi generis habueris rationem: dum in ea prædicti Epiſcopi, immo ipſa Synodus (Synodi enim, quam prætexunt, nomine ſcribere profitentur) ipſum Hieronymum presbyterum appellant Patrem; cuius quidem nomenclaturę nullum prorſus penes illorum temporum ſcriptores exemplum inuenies, vt in inſcriptione litterarum, Epiſcopi, vel ipſa Synodus presbyterum cuiuſuis meriti dicant Patrem, cum alioqui & ampliſſimarum ſedium Epiſcopos & Patriarchas nonniſi fratres conſueuerint appellare. Habetur mentio in eadem epiſtola de quodam Concilio ex totius Italię Epiſcopis Mediolani Theodoſio Imp. pręſente coacto. Verum illud commentum eſſe, non dubites: qui enim fieri potuit, vt tam celebris Synodus ſic e ſcriptorum monumentis exciderit, ſic ſilentio fuerit obuoluta, vt nullus illorum temporum ſcriptorum quorum ſane haud exiguus fuit numerus, nec nomine tenus eius meminerit? Sed hęc manifeſtiora redduntur, ſi lucubrationum Hieronymi temporis exacta ratio habeatur. Quando, rogo, volunt illam Synodum coram Theodoſio Mediolani congregatam? num cum primum, aduerſus Maximum tyrannum pugnaturus, Conſtantinopoli anno decimo ſui Imperij in Italiam venit? certe id dici non poſſe, quę S. Hieronymus ſcribit, vehementer repugnant: dum enim in libro de Scriptoribus Eccleſiaſticis, ad calcem, cunctas quas hactenus vſque ad annum decimumquartum eiuſdem Theodoſij Imp. elaboraſſet lucubrationes recenſet, nec verbum quidem de conſcripto, vel a ſe tranſlato libro illo de Martyribus habet, quem ſtatim poſt illam Synodum ſcriptum eſſe, illæ ipſę recitatę epiſtolę indicant: ex quibus ſatis apparet, dictam Synodum commentitiam ad primum Theodoſij Mediolanum aduentum non poſſe referri. Quod ſi ad ſecundum aduentum eius (bis tantum poſt adeptum Imperium in Italiam veniſſe, certum eſt) quando iterum ad expugnandum Eugenium tyrannum ex Oriente in Italiam deſcendit, eamdem Synodum Mediolani celebratam eſſe dixerint: certe ratio temporum contradicit. Deſcendit Theodoſius in Italiam cum exercitu anno decimoſexto, eodemq. vltimo ſui Imperij; decernensq. cum Eugenio, ſexta die Septembris illum obtinuit, inde Mediolanum ſe contulit. quę autem tunc ab eo illic ſunt facta vſque ad diem xvij. Ianuarij, qua ex hac vita migrauit, Ambroſius in oratione quam habuit in eius funere, & alij illorum temporum ſcriptores exacte deſcribunt: adeo vt nullum eiuſmodi cogendi Concilij reliquum fuiſſe tempus appareat. Ex his itaque totum illud commentũ de litteris ex prędicta Synodo datis, alijsq. rebus quę iiſdem continentur epiſtolis, plane clara luce detegitur: vt quod in aliis habetur de Gregorio Epiſcopo Cordubenſi matutinas ac veſpertinas Miſſas agente: Auguſtinus etenim, qui iiſdem temporibus vixit, id tantum quinta feria maioris hebdomadę in Cœna Domini in Eccleſia Catholica fieri conſueuiſſe, teſtari videtur, ſcribens ad Ianuarium epiſt. 118. c. 5. Licet ſciamus aliquo temporibus Cypriani, matutinum ac veſpertinum ſacrificium in Africa offerri in vſu fuiſſe, vt idem Cypr. teſtatur ad Cęcilium ſcribens epiſt. 63. edit. Pam. quem morem apud Aegyptios tantum perſeueraſſe, auctor eſt Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 19. Quamuis etiam ſciamus in Concilio Agathenſi ſecundum recentiorum lectionem haberi mentionem de Miſſis matutinis & veſpertinis, & ex eo c. 13. diſt. 15. Sed in hęc non obnitimur, cum ſciamus Eccleſiaſticorum rituum diuerſam fuiſſe diuerſarum conſuetudinem. Deprehenditur & in eo de Gregorio impoſtura, dum dicitur, ipſum etiam ieiunij tempore celebraſſe natalitia Martyrum: diuerſam quippe ab his fuiſſe Eccleſię conſuetudinem, teſtantur antiqui canones, vt Concil. Laodic. c. 51. apud Mart. collect. c. 48. & 33. q. 1. Non licet in quadrag. Quod inſuper tam in dicta Epiſcoporum epiſtola, quam in ea quę ad eoſdem Hieronymi nomine reddita habetur, Euſebius Epiſcopus Cęſareę ſanctitatis elogio commendatur, pro monſtro quidem habetur. Etenim etſi olim ſanctitatis titulos communior eſſe videretur, vt non ſolum (vt hodie) illis tribueretur Chriſtianis, qui vita functi in cęlo regnant cum Chriſto, ſed & quibuſcumque laudabilioris vitę fidelibus: datum tamen aliquando homini hęretico, nemo dicere iure poterit. At vero quibus titulis idem Hieronymus Euſebium ipſum nominare conſueuerit, ab ipſo audiamus: qui ad Pãmachium ſcribens epiſt. 65. hęc de eo: Impietatis Arij apertiſſimus propugnator eſt, &c. In fine etiam plura habet in eamdem ſententiam. In Apologia aduerſus Ruffin. lib. 1. hęc de eodem, Euſebius Epiſcopus Cęſarienſis, Arianę quondam ſignifer factionis. Et lib. 2. eumdem principem Arianorum appellat. Idem ad Cteſiphontem agens de ſcriptis ipſius; Eum (inquit) fuiſſe Arianum, nemo eſt qui neſciat. Et ad Minerium epiſt. 152. ipſum erraſſe in dogmatum veritate, aperte teſtatur. Ecce tibi quibus titu-

lis, & quam diuerſis à præconio ſanctitatis Euſebius a Hieronymo nuncupetur: vt ex his ſaltem liquido cognoſcas, alium longe diuerſum a Hieronymo fuiſſe epiſtolæ illius auctorem: quem (etſi aliud non eſſet, ac cetera de eodem conſentirent) ab eo eſſe longe diuerſum, ex dicendi ſtylo, non eſt qui eam epiſtolam legens, facillime non cognoſcat. Hæc de verbis. Quod ſi res ipſas in ea conſcriptas diſquiras, magis magiſq. impoſturam intelliges. Si enim vera ſunt, quæ inter Conſtantinum Auguſtum & Euſebium acta idem auctor enarrat; quæ tanta modeſtia in Euſebio, qui ſuarum laudum egregius prædicator ſemper eſt viſus, vt illa ſilentio præterierit, cum eadem ſæpius repetendi, quoties agit de libro a ſe de Martyribus ſcripto, opportuna ſe daret occaſio? Conſueuit enim ipſe res a ſe cum Coſtantino geſtas narrare, extollere, eaſdemq. ſæpius inculcare, vt de vita Conſtantini lib. 2. c. 44. & 45. lib. 3. c. 57. 58. 59. & 60. & lib. 4. c. 33. 34. 35. Quod demum auctor (quiſquis ille fuerit) in eadem epiſt. excipit de Kal. Ian. quaſi ea die nullus paſſus ſit Martyr. quam mendax ac friuola ea ſit de Kalendis exceptio, conſule quæ inferius notantur die 1. Ian. B. Hæc iam ſatis (etſi alia quoque ſupereſſent) ad coarguendam prædictarum epiſtolarum falſitatem ſufficere exiſtimamus.

CAP. VIII.

De antiquo Martyrologio Romano ſæpius aucto.

PVTARVNT nonnulli (vt vidimus) primum omnium Martyrologij ſcriptorem Euſebium fuiſſe: quem quidem nec Martyrologium ſcripſiſſe, ex eiuſdem auctoris ſæpe iterata atque teſtata ſententia ſuperius demonſtrauimus: ab ipſo enim Acta ſanctorum Martyrum copioſiſſime fuiſſe conſcripta, & non compendioſam de illis narrationem, vt communi loquendi vſu Martyrologium dici poſſit, ſatis eſt ſuperius declaratum. Quod ſi ob id tantum, quod ſcripſerit res geſtas Martyrum, Martyrologij auctor dicendus eſt: cur non potius eadem ex cauſa in eo genere S.R.E. Protonotarijs primæ ſunt deferendæ, ijdemq. dicendi, conſcribendi Martyrologij primi auctores? ipſi enim (vt in noſtræ narrationis exordio dictum eſt) initio naſcentis Eccleſiæ ſub Clemente Romano Pontifice id locupletius ac diligentius præſtiterunt: quorum etſi exciderint commentarij; nomina ſaltem Martyrum, quæ in Romano Martyrologio hactenus recenſita reperiuntur, integra remanſiſſe, nemo negarit. Vnde merito iureq. dicere poſſimus, non a Hieronymo, non ab Euſebio, ſed ab ipſis S.R.E. Protonotarijs, iam inde a temporibus S. Clementis Papæ Romanum Martyrologium originem ducere, & initium auſpicari: quod diuerſis temporibus (vt auctus eſt ſubinde Martyrum atque aliorum ſanctorum numerus) incrementum accepit; ac in primis ex ſcriptione illa Hieronymi, quam Caſſiodorus vbi ſupra cap. 32. appellat epiſtolam: perbreuem certe fuiſſe libellum, Viuardus in ſui Martyrologij præfatione teſtatur: putamus etenim, etſi non antea, tunc ſaltem Orientalis Eccleſiæ Martyres eidem acceſſiſſe: quos enim ex Euſebio Martyres Hieronymus ſummatim collegit, maiori ex parte fuiſſe Orientalis Eccleſiæ, facile poteſt intelligi. Quidnam vero, qualeve fuerit Martyrologium Romanum ſic auctum, S. Gregorius Papa ſcribens ad Eulogium Epiſcopum Alexandrinum epiſt. 29. lib. 7. Ind. 1. exactam in hæc verba reddidit rationem: Nos (inquit) pene omnium Martyrum, diſtinctis per dies ſingulos paſſionibus, collecta in vno codice nomina habemus, atque quotidianis diebus in eorum veneratione Miſſarum ſolemnia agimus. non tamen eodem volumine, quis qualiter ſit paſſus, indicatur; ſed tantum locus & dies paſſionis ponitur. Vnde fit, vt multi ex diuerſis terris atque prouincijs per dies (vt prædixi) ſingulos cognoſcantur martyrio coronati. Sed hæc habere vos beatiſſimos, credimus. Hactenus Gregorius; qui dum ait, ſe exiſtimare eamdem collectionem Martyrum, quam nos Martyrologium dicimus, æque ac Romæ reperiri apud Eulogium Epiſcopum Alexandrinum, & alios collegas, ſatis inſinuare videtur, fuiſſe in vniuerſali Eccleſia hac etiam ex parte declaratam communionem ſanctorum, vt quos Romana coleret, eoſdem & ceteræ longe poſitæ venerarentur Eccleſiæ. Hoc ipſum ſimplex abſque alio additamento Romanum Martyrologium, idemq. perbreue, in quo tantum nomina Martyrum, locus, ac dies paſſionis poſiti haberentur, eſt illud ipſum cuius meminit Ado in ſui Martyrologij præfatione his verbis: Huic operi vt dies Martyrum veriſſime notarentur, qui confuſi in Kalendarijs ſatis inueniri ſolent, adiuuit nos venerabile & perantiquum Martyrologium ab vrbe Aquileia cuidam ſancto Epiſcopo à Pontifice Romano directum, & mihi poſtmodum a quodam religioſo fratre aliquot diebus præſtitum: quod ego diligenti cura tranſcriptum, poſitus apud Rauennam, in capite huius operis ponendum putaui. Hæc Ado. Porro in omnibus quæ viderim Martyrologij Adonis impreſſis, illud ipſum Romanum acceptum deſideratur. Egregiam certe, ac viris eruditis dignam optatamq. nauaſſet operam Moſander, ſi eiuſmodi illuſtre vetuſtatis monumentum, quod in ſuo manuſcripto Adone haberi teſtatur, vna cum ipſo Martyrologio Adonis, quod poſt Surium ad ſeptimum tomum Vitarum Sanctorum adiecit, edidiſſet. Ceterum poſt hæc Romani Martyrologij diuerſa eſſe cœperunt exemplaria, quorum alia abſque additamento, in eadem, qua ſunt ſcripta, ſimplicitate remanſerunt; alia autem alias ac diuerſas in dies acceſſiones acceperunt; ac in primis, vt non tantum

(quod habet Gregorius) ipſa nomina Martyrum, diem, locaq. paſſionum contineret; ſed (quod deſiderari videbatur) quid quis ſit paſſus, ſæpe perbreuiter narraretur. auctumq. inſuper eſt ſanctorum numero, alijs ſuperadditis Martyribus & Confeſſoribus, cum diuerſarum eccleſiarum particulares Martyres, quorum annua celebritate natalitia agerentur, Martyrologio illi antiquo coniungerentur. Cum autem non æque omnes ab omnibus adderentur eccleſijs (de omnibus enim omnium eccleſiarum Martyribus ſimul agere, viſum eſt nimis prolixum atque laborioſum) inde accidit, vt quot eſſent eccleſiæ, totidem fere haberentur Romani Martyrologij exemplaria, eademq. inter ſe diuerſa. Nam (quod ſatis ſit in exemplum adduxiſſe) eccleſia Principis Apoſtolorum in Vaticano, diuerſo a ceteris Vrbis eccleſijs, prædicta ex cauſa vtebatur Martyrologio, quod manuſcriptũ in eiuſdem eccleſiæ bibliotheca hactenus aſſeruatur. Verum cum non tantum eſſent inter ſe diuerſa, ſed mirum in modum deprauata: optime conſultum eſt, vt ſicut Catholicę fidei vnitate omnes eccleſiæ vnum corpus ſunt in Chriſto ſub vno viſibili capite coagmentatę; ita etiam vno eodemq. emendato, ex alijsq. aucto vtentes Martyrologio, eadem communione ſanctorum, vno eodemq. ritu, atque vno ſpiritu pariter omnes in ſanctis ſuis Deum collaudarent. Scimus in eo reſtituendo piorum ac eruditorum virorum ſudaſſe ingenia; ſummaq. adhibita diligentia, antiquorum multiplicium exemplarium collatione, qui irrepſiſſent errores, ac menda eſſe emaculata atque purgata: ita tamen, vt ab illo antiquo ſimplici ac minus affectato dicendi genere, quantum licuit, recedere non placuerit. Tantum enim venerandę antiquitati noueris eſſe tributum, vt non verba, ſed errores diſplicuiſſe cognoſcas. Habentur in eo ex omnibus Chriſtiani orbis prouincijs collecti Martyres. Ipſa etenim Romana Eccleſia, quę Apoſtolica auctoritate ceteris præeſt, & materna charitate fideles omnes ſuos filios eſſe nouit, non tantũ Romæ paſſos Martyres cenſuit eſſe ſuos, ſed omnes vbique gentium ſe cum dolore peperiſſe congaudens materno fouet amplexu; & quos ſcit coronis triumphalibus auctos, in cęleſti gloria collocatos, debito religionis obſequio veneratur. Verum non datur ſingillatim ſingulorum nomina recenſere: tum quod (vt ait S. Gregorius homil. 27. in Euang.) ipſi ſancti Martyres Dei innumerabiles, nobis ſuper arenã multiplicati ſunt; quia quot ſint, a nobis comprehendi non poſſunt; nouit enim eos tantum ille, qui (vt habet Pſal. 146.) numerat multitudinem ſtellarum, & omnibus eis nomina vocat. tum etiam quod ex inſtituto antiqui ritus Eccleſiæ, breuitati eſſet conſulendum. Nec eſt præterea, quod quis miretur, ſi in eodem ipſo de quo agimus Romano Martyrologio, clariſſimos illos Martyres videat prętermiſſos, quos noſtro ſęculo, ob tuendam propagandamq. Catholicam fidem, pœnas atrociſſimas, ſi qui alij olim Martyres, in Anglia potiſſimum atque in Gallijs ab hęreticis paſſos, & in cęlum (vt par eſt credere) inter alios Martyres æquali ſcimus triumphi gloria cooptatos: nec inſuper illos inueniat recenſitos, qui velut tonitrui filij, in ſimilitudinem fulguris coruſcantis nouo Orbi Euangelico lumine illuxerunt, ac fidei cauſa martyrium ſubiere. Non enim (vt apparet) fuit in pręſens Romanę Eccleſię inſtitutum, nouum conſcribere Martyrologium, ſed vetus (vt diximus) ex veteribus exemplaribus reſtituere. De quo etiam illud neceſſario lectorem monendum putamus, Romani Martyrologij triplicem hactenus in Vrbe eſſe factam editionem, eiusq. primam & ſecundam eſſe mendoſam, nec ſatis dignam, quæ iterum prælo tradatur: quod cuius culpa acciderit, libentius ſilentio præterimus. Tertia editio purior eſt atque ſincerior, facta anno Domini milleſimo quingenteſimo octogeſimo quarto: illi enim tantum, vt legitimæ atque germanæ, acceſſerunt litteræ Apoſtolicæ, datę die decimaquarta Ianuarij, eodem anno: cui etſi ex noſtris Notationibus leuis certe aliqua acceſſit emendatio, vel ſi quid additum reperitur (quod quidem perraro factum inuenies) id nos eius, cuius ſumma eſt in Eccleſia auctoritas, conſtanti voluntate feciſſe, lector intelligat.

CAP. IX.

De ceteris antiquis Martyrologijs.

ETSI hac in re noſtrum præcipuum inſtitutum ſit de Romano dumtaxat Martyrologio agere: tamen ab eo alienũ non putamus, ſi ſummatim & reliquorum meminerimus; cum præſertim eadem omnia ab ipſo ducant originem, ab eoque, veluti e fonte riui, dimanent. Habet, ſi quis plura quærat, eius argumenti luculentam, piamq. valde ac eruditã lucubrationem R. D. Ioãnis Molani Theologi Louanienſis, quam in ſecũda ſui Vſuardi editione poſuit, Appendicis de Martyrologijs titulo prænotatam; de qua illud, quod dignum admiratione videtur, lectorem cõmonendum putamus: Cur nempe ille de cunctis Martyrologijs eruditam inſtituens tractationem, de Romano tamen Martyrologio agere prætermiſerit? Id quidem non iniuria, vel (quod procul abeſt a viro pientiſſimo) dolo malo factum noueris: ſed quod exiſtimauit Romanam Eccleſiam non alio quam Vſuardi vti Martyrologio: id enim ipſe teſtatur eodem libello cap. 4. ſicq. agens de Martyrologio Vſuardi, ea ratione & Romano ſatisfactum putauit: credidit enim nullum aliud reperiri Romanum Martyrologium ab eo, quod typis excuſum Venetijs, ſcriptum, emendatum, editumq. habetur, auctore Alexandro de Peregrinis presbytero Brixienſi. Præterierunt enim Molanum quampluri-

plurima antiqua manuſcripta Romani Martyrologij exemplaria; ex quibus, quodnam, qualeve eſſet germanum ipſum Romanum Martyrologium, intelligere certius potuiſſet. Tolerabilis quidem & venia dignus error, cum ipſe tam longe poſitus eo neſciuerit, quæ illi qui Romæ agunt, vix magno labore, peruigili diligentia, & ſumma ſunt induſtria conſecuti. Gauiſus vero non mediocriter fui, cum nuper opportune admodum, accincto iam ad ſecundam editionem typographo, coniecturam ſuſpicionemq. hanc meam ex litteris R. D. Henrici Grauij Theologi Louanienſis minime vanam aut inanem fuiſſe cognoui. Scribit is enim ad me, R.D. Molanum accepto iam recens edito Romano Martyrologio, notationes mox ſuas, quas in Vſuardum iampridem ſcripſerat, probe recognitas auctaſque, eidem Martyrologio attemperaſſe atque accommodaſſe, ſed eo præmatura morte ſubtracto, minus facere licuiſſe. Quæ proinde mihi cauſa fuit, vt apud prædictum D. Grauium per litteras agere cœperim, vt eruditiſſimi viri monumentum edere non prætermitteret: ita enim futurum, vt duorum vel trium concurrente teſtimonio, veritati poſſit firmius eſſe conſultum. Equidem tanti viri, de Eccleſia Dei & veritate Catholica optime meriti, nec breuem ſchedulam deperire æquanimiter patior: cui (dicam ingenue) iſtæc omnia hac ex parte accepta fero, quod in denſiſſimam ſiluam primus ipſe ingreſſus, mihi alijsq. aditum patefecit: quo etiam nomine cum ego, tum eruditi omnes plurimum ei debere, lubenter agnoſcimus & confitemur. Id hoc loco inſerere viſum fuit, partim boni viri memoriæ cauſa, partim ne quis eius conſilij ignarus, ſecus quam ſe res habeat, factum eius accipere aut interpretari fortaſſe poſſit. Verum ea de re hactenus: iam ad inſtitutum redeamus. Poſt Martyrologium Romanum, quod æque & Hieronymi nomine olim editum reperimus, illud Bedæ primo loco ponitur, de quo auctor Catalogi Scriptorum eius, qui habetur excuſus poſt præfationem eiuſdem Bedæ lib. de temp. hæc ait: Martyrologium ſcripſit de natalitijs Sanctorum diebus, in quo omnes quos inuenire potuit, non ſolum qua die, verum quo genere certaminis, vel ſub quo Iudice vicerint, diligenter adnotare ſtuduit. Hæc ibi. Mea quidem ſententia nihil aliud Beda feciſſe videtur, niſi quod Romanum Martyrologium, cuius (vt vidimus) S. Gregorius meminit, in Angliam per Auguſtinum vel ſucceſſores allatum, aliquibus additionibus auxit; quas aliquanto prolixiores fuiſſe argumento ſunt ea quæ ex eodem recitat Amalarius de Offic. Eccleſiaſt. lib. 2. cap. 24. & de Ord. Antiph. cap. 28. aliquot tamen dies nominibus Martyrum vacuos reliquiſſe (cauſa autem ignoratur) eoſq. Flori additamentis ſuppletos, Ado in ſui Martyrologij præfatione teſtatur. Meminit eiuſdem Flori Vſuardus, necnon & Sigebert. de viris illuſt. cap. 94. Fuit monachus ordinis S. Benedicti in monaſterio S. Trudonis Leodienſis diœceſis, vt teſtatur Trithem. de viris illuſt. ord. S. Bened. cap. 44. Poſt Bedam ac Florum, poſt annos circiter ſeptuaginta, temporibus Caroli Magni, Vſuardus & ipſe monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus (vt de eodem tradit Tritemius) ſcripſit Martyrologiũ; & quod ab alijs prætermiſſum vidiſſet, adiecit: id enim ipſe ſua præfatione teſtatur, dum ait: Venerabilium Hieronymi ſcilicet & Bedæ presbyterorũ pijs quamuis & ſuccinctis ſuper hoc prouocabar deſcriptis; quorum prior breuitati ſtudens, alter vero quamplures Kalendarum dies intactos relinquens, multa inueniuntur huius operis præteriiſſe neceſſaria: quos tamen ſecutus, cenſui & Flori, memorabilis viri, latiora iam in eo ipſo negotio ſequi veſtigia, præſertim in ſecundo eiuſdem libro; ibi enim multa, quæ priori omiſerat, & correxit, & addidit. & ſi quid, præter quod ab illis accepi, hoc tempore auctum vel mutatum eſt, ſagaci à me indagine id perquiſitum agnoſci poterit. Hæc Vſuardus: quibus conſtat non tantum ceterorum antiquorum Martyrologia ab eo fuiſſe per ſuũ aucta, ſed etiam emendata. Poſt annos ab his circiter quinquaginta Vuandelbertus diaconus & monachus Prumienſis cœnobij, qui clatuit ſub Lothario Imp. anno Domini 850. inter illorum temporum poetas non ignobilis, heroico carmine Martyrologium ſcripſit, cuius meminit Sigebert. de viris illuſt. cap. 130. & Tritem pluribus lib. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti cap. 36. Putatur illud ipſum eſſe, quod apud Bedæ tomum primum legitur ſub titulo Ephemeridum Bedæ; ſed cum in eo nonnulla recenſeantur quæ poſt Bedæ tempora contigerunt, certe Bedæ non eſſe exploratum habetur. Poſt prædictos, Ado Epiſcopus Treuirenſis, vir laudatiſſimus, qui claruit temporibus Gregorij Papæ Septimi, & ipſe locupletius ſcribens Martyrologium, non tantum quę ab alijs viderentur prętermiſſa ſuperaddidit; ſed & quę à ceteris breuius dicta eſſent de paſſionibus Martyrum, fuſius enarrauit. Qui autem poſt hęc diuerſis temporibus in eodem ſcribendi genere verſati ſint (quoniam de antiquioribus tantum agere animus eſt) qui ſcire cupit, conſulat prędictum Molani libellum. Ceterum ſi quis horum omnium quę à nobis ſunt recenſita Martyrologia, & quę poſtea acceſſerunt, originem petat, & ad ſuum principium reducere velit: omnia e Romano, velut ex trunco ramos, producta eſſe cognoſcet: quę etiam ſi (vt de fluminibus accidit, quę cum e ſuo fonte modica ſcaturigine fluant; licet maiorum fluminum acceſſione turgeſcant, tamen nomen, quod ab eo acceperant, non tantum non amittunt, ſed communicant ceteris) ſic à ſuo principio nomen ſumerent, prędicta omnia, non Hieronymi, non Bedæ, vel Flori, non Vſuardi, Adonis, aliorumve nomine eſſent inſcribenda, ſed Romani Martyrologij ab hoc vel illo aucti, eſſent potius titulo conſignanda.

CAP.

CAP. X.

De falſis hæreticorum martyribus, eorumdemq. pſeudomartyrologijs.

HIS iam de Romano Martyrologio enarratis, & e claris puriſq; Eccleſiæ Catholicæ fontibus ductis; ac quæ quiſque pius ſequi debet oſtenſis: non ab re fore exiſtimamus, immo operæpretium ducimus, ſi & de falſis martyribus, atque pſeudomartyrologijs ab hæreticis ſcriptis agamus: ac primum oſtendamus, nuſquam gentium, niſi in Eccleſia Catholica eſſe cum corona martyrium. Haud longior vel ambigua de huiuſmodi quæſtione diſputatio eſſe poteſt; quam Apoſtolus, iam prolata ſententia, definiuit, dum ad Corinthios ſcribens. 1. cap. 13. hæc de ſeipſo (ne cuiuſuis meriti ſibi homo blandiatur) ait: Si tradidero corpus meum, ita vt ardeam, caritatem autem non habuero, nihil mihi prodeſt. Sic ille, & non aliunde quam ex lege Chriſti apud Lucam aientis cap. 11. Qui non eſt mecum, contra me eſt; & qui non colligit mecum, diſpergit. In eamdem ſententiam plura in Conſtit. Clement. lib. 1. cap. 9. Sed audiamus, quid de his ſcribat ſanctus Cyprianus ad Antonianum epiſtola 52. edit. Pamel. Si (inquit) ab Eccleſia dure & crudeliter ſegregatus, ad Gentiles ſe vias & ſecularia opera conuertat, vel ad hæreticos & ſchiſmaticos, reiectus ab Eccleſia, tranſeat, vbi etſi occiſus propter nomen poſtmodum fuerit extra Eccleſiam conſtitutus, & ab vnitate atque caritate diuiſus, coronari in morte non poterit. Et in fine: Apoſtatæ vero & deſertores, vel aduerſarij & hoſtes, & Chriſti Eccleſiam diſſipantes, nec ſi occiſi pro nomine foris fuerint, admitti, ſecundum Apoſtolum, poſſunt ad Eccleſiæ pacem, quando nec ſpiritus, nec Eccleſiæ tenuerunt vnitatem. Hæc ibi. Idem ad Cornelium Papam epiſtola 54: Idoneus (inquit) eſſe non poteſt ad martyrium, qui ab Eccleſia non armatur ad prœlium, &c. Et ad eumdem epiſt. 57. Non eſt quod ſibi in confeſſione nominis blandiantur, cum conſtet, ſi occiſi huiuſmodi extra Eccleſiam fuerint, fidei coronam non eſſe, ſed pœnam potius eſſe perfidiæ, nec in domo Dei inter vnanimes habitaturos eſſe, quos videmus de pacifica & diuina domo furore diſcordiæ receſſiſſe. Hæc & alia in eamdem ſententiam ad Iubaianum epiſtola 73. de oratione Dominica, & de vnit. Eccleſiæ ſæpius ingerit; vt cum ait: Eſſe Martyr non poteſt, qui in Eccleſia non eſt: ad regnum peruenire non poterit, qui eam quæ regnatura eſt, derelinquit. Et paulo poſt: Cum Deo manere non poſſunt, qui eſſe in Eccleſia Dei vnanimes noluerunt: ardeant licet flammis, vel ignibus traditi, vel obiecti beſtijs animas ſuas ponant; non erit illa fidei corona, ſed pœna perfidiæ; nec religioſæ virtutis exitus glorioſus, ſed deſperationis interitus: occidi talis poteſt, coronari non poteſt. Hæc Cyprianus, & alia plura eodem argumento. Eadem Optatus Mileuit. contra Parmenianum libro 3. cum ait: Si ſupra memoratos videri Martyres vultis, probate illos amaſſe pacem, in qua prima ſunt fundamenta martyrij, aut dilexiſſe Deo placitam vnitatem, aut habuiſſe cum fratribus vnitatem, ſine qua nullum vel nomine poteſt, vel re eſſe martyrium, &c. Hæc ipſa ſanctus Auguſtinus, agens contra Donatiſtas, ſexcentis fere locis inculcat, quæ breuitatis cauſa enumerare prætermittimus. Hæc Ioannes Chryſoſtomus & Hieronymus dixere, ac omnes quotquot fuerunt in Eccleſia Catholici Patres. Sed quid amplius? Dei Eccleſia ſicut omnes reſpuit hæreticos pſeudomartyres; ſic non omnes recipit communionis Catholicæ qui videntur Martyres, ſed eos tantum, quos ſicut fide, ita & caritate nouit eſſe probatos. Nam & in his multæ ſubeſſe poſſunt cauſæ ſubeundi martyrium, quæ Deo diſplicent; quales Circumcelli, quorum meminit ſanctus Auguſtinus in Breuic. collat. diei 3. cap. 13. In eamdem ſententiam S. Hieronymus in commen. in epiſt. ad Galat. lib. 3. cap. 5. hæc ait: Vide quantum bonum ſit caritatis; ſi ita martyrium fecerimus; vt noſtras velimus ab hominibus reliquias venerari: ſi opinionem vulgi ſectantes, intrepidi ſanguinem fuderimus, & ſubſtantiam noſtram vſque ad mendicitatem propriam dederimus; huic operi non tam præmium, quam pœna debetur, & perfidiæ magis tormenta ſunt, quam corona victoriæ. Hæc ibi, & eadem fere infra cap. 4. A cultu talium pſeudomartyrum auocat Fideles Concilium Laodicenum can. 34. itemq. Concilium Carthaginenſe primum can. 2. his verbis: Martyrum dignitatem nemo profanus infamet, neque ad paſſiua corpora, quæ ſepulturæ tantum propter miſericordiam eccleſiaſticam commendari mandatum eſt, redigat; vt aut inſania præcipitatos, aut aliquo tali pacto, aut alia ratione peccati diſcretos, non ratione vel tempore competenti, quo martyria celebrantur, Martyrum nomine appellet. At ſi quis ad iniuriam Martyrum, claritati eorum adiungat infamiam; placet eos, ſi laici ſint, ad pœnitentiam redigi; aut ſi ſunt clerici, poſt commonitionem, & poſt cognitionem honore priuari. Vniuerſi dixerunt: Recte ſtatuit ſanctitas veſtra: hoc & ſingulis Concilijs ſtatutum eſt. Hactenus Concil. Carthag. tempore Conſtantis filij Conſtantini Imp. Docuerunt hoc ipſum exemplo & ipſi ſancti Martyres, qui ad vltimum vſque ſpiritum cum hæreticis, qui Chriſtianæ fidei cauſa eodem detinebantur incluſi carcere, licet breui ſupplicium ſubituri martyrij, communicare vel ſaltem verbo recuſabant, vt teſtatur Apollinaris Hierapolis Epiſcopus, antiquus Theologus, apud Euſebium hiſt. lib. 5. cap. 15. in fine. Cum autem viderent hæretici Catholicam Dei Eccleſiam ſpiritualibus chariſmatibus affluentem, innume-

 riſq.

riſq; ſanctorum Martyrum trophæis nobilitatam: eius gloriam æmulantes, & ipſi Martyres fingere, pſeudomartyres habere, & falſa Martyrologia conſcribere ſtuduerunt. Qui eiuſmodi laborarunt inſania, fuerunt in primis Marcionitæ, ac ſubinde Cataphrygæ, qui & Montaniſtæ ſunt appellati; de quibus idem qui ſupra Apollinaris hæc ſcribit: Cum iam omnia illorum argumenta, quæ ſupra poſuimus, ſint penitus confutata, & nihil habeant quod dicant amplius; ad Martyres confugiunt, ſeq; affirmant complures habere Martyres, atque hoc certum argumentum eſſe virtutis & potentiæ, quæ eſt in prophetico illorum ſpiritu. Ceterum iſtud (vt videtur) à veritate alieniſſimum eſt: etenim non pauci aliarum hæreſum propugnatores permultos venditant ſe habere Martyres: non tamen propterea illis conſentiemus, neque illos veritatem penes ſe habere fatebimur. Qui primi ex Marcionis hæreſi Marcionitæ vocati ſunt, permultis ſe Chriſti Martyribus abundare prædicant: ſed tamen Chriſtum ipſum (vti veritas poſtulat) minime confitentur. Hæc ille apud Euſebium hiſt. lib. 5. cap. 15. Porro iidem, aduerſus quos ſcribit, Cataphrygæ, quo maiorem Martyrum numerum coagmentarent, quaſi ex Paracleto iactabant, non eſſe fugiendum tempore ingruentis perſecutionis, vt habes non tantum expreſſum, ſed & defenſum à Tertulliano, dum & ipſe iiſdem mali ſpiritus agitaretur furoribus, eo libro, cuius eſt titulus, De fuga in perſecutione. Ceterum quales fuerint eiuſmodi nebulones, qui martyrij gloriam venabantur, ſatis ſit in præſentiarum in exemplum adducere Alexandrum pſeudomartyrem, de quo Apollonius, clarus inter antiquos ſcriptores Eccleſiaſticos, hæc ſcribit apud Euſebium hiſt. lib. 5. cap. 18. Vt non de pluribus verba faciamus, dicat nobis ipſa propheteſſa de Alexandri facinoribus, qui ſe Martyrem prædicat, & quem ipſa conuiuio excepit familiariter: quem etiam alij complures adorant: eius latrocinia & alia flagitiorum genera, pro quibus debitas pœnas perſoluerit, nihil noſtra intereſt commemorare, præſertim cum in ipſis tabulis publicis ſatis accurate relata ſint, &c. Proſequitur ſcelerum eius longiorem hiſtoriam. Eiuſmodi erant & pſeudomartyres Nouatiani, in quos ſæpe Cyprianus inuehitur. Quid memorem Ephemitas hæreticos, qui ob multitudinem ſuorum pſeudomartyrum, Martyrianos ſeipſos cognominarunt? Agit de his Epiphanius in Panar. hæreſ. 80. Norunt omnes & Donatiſtas; quibus etſi tempore pacis Eccleſiæ deficiebat perſecutor, adeo inſani martyrij gloria capti erant, vt ſpontanea diligerent præcipitia, vel mille modis aliunde ex induſtria necem voluntarie comparatam appeterent; de quibus Optatus Mileuitanus, Auguſtinus ſæpiſſime, ac etiam Theodoretus ſcripſerunt. Habuerunt & Ariani pſeudomartyres, inter quos excelluit caccandus ille carnifex Georgius pſeudoepiſcopus Alexandrinus, de quo ſcribit Epiphan. in Panar. hæreſ. 76. contra Anomæos. Nec hiſce monſtris caruere Priſcillianiſtæ. At omnes recenſere, longum nimis eſſet. Sed diſſimulare non poſſumus noſtri ſæculi hæreticorum extremam dementiam; qui (proh dolor) apoſtatarum, ſacrilegorum, ſicariorum, flagitioſorum, turpiſſimorum, ac denique omnibus ſordibus inquinatorum hominum catalogum texentes, & ipſi pſeudomartyrologia conſcripſere, Augiæ plane ſtabulum. Sed quid mirum? Habent veſpæ, ſicut & apes (inquit Tertullianus aduerſus Marcionem lib. 4) fauos ſuos: quæ etſi in cellularum conſtructione illas omnino imitari videntur; tamen non ſicut illæ in vnam eamdemq. domum conueniunt: carent enim alueario, quia neſciunt vnitatem; nec inſuper mel, quod illuc inferant, habent: ac licet fauum ſummo labore confecerint, cellulas cellulis intexendo; tamen inanis, aridus, melle vacuus ſemper eſſe conſpicitur. Porro fauos mellis in Eccleſiæ alueario tantummodo reperitur; quem vna cum parte piſcis aſſi poſt reſurrectionem Chriſto obtulerunt Apoſtoli, de quo & ſcriptum eſt in Cant. cap. 4. Comedi fauum cum melle meo: quem & a ſanctis Martyribus in perſecutorum rabie coagmentandum (quod habet Iud. cap. 14.) fauus ille mellis ex ore leonis à Samſone depromptus, typice demonſtrauit. Sic etenim fauus Eccleſiæ eſt melle plenus, vt ſcateat; ac ſacris charismatibus affluens ac redundans, vt effluat. Audi quid vertex ille Theologorum S. Gregorius Nazianzenus de Catholicæ Eccleſiæ Martyribus dicat, ſcribens in Iulianum Apoſtatam: Ab his dæmones pelluntur, & morbi curantur, quorum apparitiones & prædictiones, quorum vel ſola corpora idem poſſunt quod animæ, ſiue manibus contrectentur, ſiue honorentur; quorum vel ſolæ ſanguinis guttæ atque exigua paſſionis ſigna idem poſſunt quod corpora. Hæc ille in Iulian. orat. 1. ſed eodem argumento hæc locupletius in Cyng. carm. dum ait: Orbem igitur hunc pene totum, inſtar ſiderum ſerenis ſplendoribus, ſublimibus thronis, doctrinis, cœtibus, concurſibus integrarum familiarum, hymnis conuenientibus colluſtrant hi, qui iugulati, Chriſti glorioſi ſunt victores. Eſtq. adeo frequens horum luctæ certaminumq. veneratio, vt exigua puluis, aut reliquiæ veterum oſſium, totius ad honorem ſufficiat; & nonnullorum ſaltem appellationem reliquiarum omnino expertem ſcio locis certis inditam eſſe pro toto Martyre, quæ tamen eamdem vim obtinuerit. O rem prodigioſam! ſalutem afferre ſola recordatio. Quid ſi commemorem morborum, malorumq. dæmonum purgationem incredibilem a ſepulchris profectam, quæ meruerunt aliquando recipere, ſpirituum illorum incurſionibus reſiſtentia? talia ſunt meorum athletarum miracula. Hæc Gregor. vbi ſupra de ſummiſſ. animi, caſtitate, & temp. edit. Leuencl. Magna ſunt hæc; ſed quod ad reliquias ſpectat, maiora his addimus: quod non tantum tenuis puluis ex oſsibus Martyrum, capillus, vel pannus vilis, aliaq; tenuiora eorumdem Martyrum, monumenta talia præſtent; ſed etſi ſuper illorum ſepulchra flores, vel alia huiuſmodi admoueantur; tantam ex his quæ intus ſunt, ſacris reliquijs

vi-

virtutem hauriant, vt ad animarum corporumq. ſalutem conſequendam, ac inſuper ad mortuos excitandos poteſtatem accipiant. Eſt de his omnibus locuples teſtis ſanctus Auguſtinus, qui de ciuitate Dei libro 22. cap. 8. alijsq. in locis hæc fuſius eſt proſecutus. Sed adhuc maiora his accipe. Puluis ipſe, qui ſuum ſepulchrum obducit, vel circa ipſum iacens pedibus teritur, virtute Martyrum miracula ingentia edere conſueuit: quam ob cauſam Chriſtiani peregrinantes ad veneranda Martyrum ſepulchra, pro magno munere ſanctum illum colligere puluerem, vt magni pretij margaritas recondere, ſecum ferre, & ad conciliandam ſibi ſanctorum Martyrum gratiam domi aſſeruare conſueuerunt. Habes de his egregiū teſtimonium Gregorij Nyſſeni in orat. in laudem magni Martyris Theodori, in hunc modum dicentis: Si quis puluerem, quo conditorium, vbi Martyris corpus quieſcit, obſitum eſt, auferre permittat: pro munere puluis accipitur, atque tamquam res magni pretij condenda terra colligitur, &c. Porro quot quanta ve miracula ex puluere e tumulis Sanctorum collecto Deus operari conſueuerit, conſule eum, qui hæc eſt ſæpe expertus, fidum teſtem, Gregorium Turonenſem lib. 2. de mirac. S. Marc. cap. 1. lib. 3. cap. 12. lib. 4. cap. 32. & 33. & ſequen. de glor. Mart. libro 1. cap. 62. & libro 2. cap. 24. 33. & 45. vbi admiranda reperies. Sed quod adhuc prædicta omnia ſuperare videtur: ipſum oleum, quod nec ſepulchra Martyrum tãgit, ſed circa vel deſuper ipſa in lampadibus ardet, eamdem omnino, quæ ex ſacro Martyris corpore manare conſueuit, gratiam miraculorum naciſci ſolitum, iam plurima de ea re edita tam apud Græcos quam Latinos exempla declarant. Habes id in primis egregie teſtatum à Theodoreto in hiſtoria ſanctorum Patrum, Theophilis appellata, cap. 21. in Iacobo, vbi admiranda leges de lecytho olei ex lychnis ad Martyrum ſepulchra appenſis collecti. Venantius Fortunatus & ipſe, quam ex eodem oleo ſit gratiam conſecutus, egregie carmine cecinit libro 4. vit. S. Marc. in fine, cui & aſſipulatur Paulus diaconus de geſtis Longobard. lib. 2. cap. 9. Id generis complura narrat Gregorius Turonenſis, quæ ſuis temporibus acciderunt, vt lib. de gloria Confeſſ. cap. 3. & 9. Id ipſum de cæra cap. 10 & 69. alijsq. in locis. Hæc ſunt quæ obiter, prædictorum occaſione, ex Catholicæ Eccleſiæ fauis mella deprompſimus. Sed præmant hæretici licet atque contorqueant veſparum ſuarum fauos aridos, & inanes, non eſt quod vel ſaltem guttulam vnam diuinæ virtutis in operatione miraculorum elicere valeant: ad ſtabiliendam enim fidei veritatem eiuſmodi ſigna atque prodigia ex ſacris Martyrum reliquijs Deus oſtendi voluit, vt pluribus docet ſanctus Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 9. & 10. a qua cum illi ſemel exciderint, his carere neceſſe eſſe quis dubitat? Ad hæc mox illi, ex diuina Scriptura comparata tergiuerſatione, vel potius honeſta fuga: Signa, inquiunt, non fidelibus, ſed infidelibus. Sic olim & Vigilantius, in quem Hieronymus: Nolo, ait, mihi dicas ſigna infidelium ſunt: ſed reſponde, quomodo in viliſſimo puluere & fauilla, neſcio qua, tanta ſit ſignorum virtutumq. præſentia. Sentio, infeliciſſime mortalium, quid doleas, quid timeas: ſpiritus eſt immundus, qui hæc te cogit ſcribere; ſæpe hoc viliſſimo tortus eſt puluere. Hæc ille, & alia plura id generis. Eſto, ſigna ſint infidelium, quales nos eſſe iactatis: certe nobis illa debetur, qui falſis dogmatibus veſtris non credentes, adeo aduerſamur, veſtrosq. pſeudomartyres execramur. Exhibeantur ab illis illa diuina miracula, quæ olim à ſanctis Martyribus, Gentilibus non credentibus, deteſtantibus, ac perſequentibus, vt crederent, benedicerent, atque adorarent, ſunt exhibita. Si tantopere conamini vt vobis aſſentiamur, vel vnum ſaltem ex tanta pſeudomartyrum turba diuinum miraculum editum demonſtrate. Sed quid? numquid colligere poterunt ex ſpinis vuas, aut de tribulis ficus? Certe ex ſententia Domini, non poteſt arbor mala bonos fructus facere. Sed habent non tantum quod de ſuis ſic excuſent, ſed & de noſtris accuſent. Cum etenim ex ſanctis Martyribus prodimus certa fide teſtata miracula; quid ad hoc illi, niſi quæ ipſorum patriarchæ dixerunt in Chriſtum Dominum Scribæ & Phariſæi: In Belzebub principe dæmoniorum eijcit dæmonia? vt habet Matth. 9. Marc. 3. & Luc. 11. Hæc eadem olim (vt auctor eſt S. Hieronymus in Vigilant.) impius Porphyrius, Iulianus Apoſtata in Chriſtianos: hæc Eunomius hæreſiarcha, Vigilantius, Euſtatius Sebaſtenus, & Claudius Taurinenſis in Catholicos: hæc denique noſtrorum temporum Haſtomachi, fæces hæreticorum, vna cum prædictis effutiunt. Sed ago gratias Chriſto meo, qui has & ipſe calumnias paſſus, pro ſe ſuisq. Martyribus in ſacro Euangelio apud Marcum cap. 3. & Lucam cap. 11, luculentam defenſionem inſtituere, & ad curandam tantam mentis inſaniam præſentaneum antidotum præparare dignatus eſt; quo vtinam miſelli iſti vterentur, vt aliquando tandem, licet ſero, ſed ſerio reſipiſcerent. Verum de his ſatis, ac fortaſſe pluſquam inſtituti ratio patiatur: cum non ſit meum conſilium in præſentiarum de dogmatibus diſputare: id etenim cum præſtitere complures diſertiſſimi viri, tum præſertim R. D. Alanus Copus, Anglicanæ Eccleſiæ ornamentum in hoc ſcribendi genere magna cum laude verſatus eſt, qui aduerſus huiuſcemodi pſeudomartyrologos, pie admodum, diſerte valde, ac luculenter noſtris temporibus ſcripſit.

EXPLICATIO EORVM QVAE IN MARTYROLOGIO ROMANO AD PRONVNCIATIONEM LVNAE PERTINENT.

IN hoc Martyrologio literæ, quæ ordinatim ſupra Sanctorum hiſtorias ſunt diſpoſitæ, indicant ſingulis diebus totius anni, quota Luna ſit pronuncianda, ſuntq. numero 30. quot nimirum ſunt Epactæ, ex quibus cyclus Epactarum compoſitus eſt: quarum hæc eſt ſignificatio: Litera a, ſignificat Epactam j; b, Epactam ij; c. Epactam iij; d, Epactam iiij. & ſic deinceps aliæ literæ alias Epactas ſignificant; vt in appoſita tabella perſpicuum eſt, in qua ſingulis Epactarum numeris ſingulæ quoque literæ reſpondent, modo maiuſculæ, & modo minuſculæ.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l
j	ij	iij	iiij	v	vj	vij	viij	ix	x	xj
m	n	p	q	r	ſ	t	u	A	B	
xij	xiij	xiiij	xv	xvj	xvij	xviij	xix	xx	xxj	
C	D	E	F	f	G	H	M	N	P	
xxij	xxiij	xxiiij	xxv	25	xxvj	xxvij	xxviij	xxix	*	

Vltima tamen Epacta non eſt ſignata numero arithmetico, ſed hac nota *, cui reſpondet litera P, maiuſcula. Subſtituuntur autem huiuſmodi triginta literæ in locum 30. numerorum Epactarum, ſecundum antiquam Eccleſiæ conſuetudinem, quæ loco Aureorum numerorum literas ponebat, ne forte in Luna pronuncianda fiat error & confuſio inter numeros cycli Epactarum, & numeros deſignantes quot dies habeat Luna. Ceterum quamuis Martyrologium ſit conſtructum ex triginta literis ſignificantibus triginta numeros cycli Epactarum; ad inueniendum tamen Lunæ coniunctiones, & dies Lunares, non vtimur omnibus triginta, ſed tantum decem & nouem adhibemus, quot nimirum ſunt Aurei numeri, per quos huiuſmodi triginta literæ & Epactæ æquantur, progrediunturque; & in quorum locum, ad oſtendendum quota ſit Luna, nouemdecim Epactæ ſuccedunt, quemadmodum

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. detractis prius decem diebus, vſque ad finem anni 1699.

Aur. num.	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt. Mart.	G	g	t	N	k	B	b	n	E	e
Aur. num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	j	xij	xxiij	iiij	xv	
Litt. Mart.	r	H	h	u	a	m	D	d	q	

in propoſita tabella apparet, in qua decem & nouem Aureis numeris reſpondent totidem Epactæ & literæ, quæ ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) vſque

vſque ad annum 1699. incluſiuè, prò quo tempore tabella hæc compoſita eſt, aſſumendæ ſunt, donec ad aliud tempus perueniatur, in quo alia tabella accipienda erit, in qua eiſdem decem & nouem Aureis numeris aliæ Epactæ & litteræ reſpondebunt. Diuerſis enim modis inuicem diſponuntur & coniunguntur Aurei numeri cũ Epactis & litteris Martyrologij, prout Solaris & Lunaris anni magnitudo expoſcit, vt in libro nouæ rationis reſtituendi Kalendarij Romani explicatur; atque exemplum habes in ſequentibus duabus tabellis, quarum prioris vſus incipit ab anno 1700 incluſiue, duratq. vſque ad finem anni 1899. Poſterior autem vſum habet ab anno 1900. incluſiue, vſque ad finem anni 2199. Reliquæ vero litteræ, quæ in margine exteriore Martyrologij recta deſcendunt, ſunt litteræ Dominicales, quibus hebdomadæ, dies Dominicæ, atque hebdomadarum feriæ denotantur. Numeri item, qui prope litteras Dominicales antiquis numerorum notis ſunt deſcripti, ſpectant ad cyclum Epactarum, è regione quorum ſemper inuenies ſingulis diebus totius anni Lunæ coniunctionem, ſeu Lunam primam ſub littera ipſius Epactæ ſignificatiua. In margine denique interiore dies menſium vulgaribus numerorum notis ſunt expreſſi.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1700. incluſiue, vſque ad finem anni 1899.

Aur. num.	10	11	12	13	14	15	16
Epactæ.	ix	xx	j	xij	xxiij	iiij	xv
Litt. Mart.	i	A	a	m	D	d	q
Aur. num.	17	18	19	1	2	3	4
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	*	xj	xxij	iij
Litt. Mart.	G	g	t	P	l	C	c
Aur. num.	5	6	7	8	9		
Epactæ.	xiiij	xxv	vj	xvij	xxviij		
Litt. Mart.	P	F	f	ſ	M		

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1900. vſque ad finem anni 2199.

Aur. num.	1	2	3	4	5	6	7
Epactæ.	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt. Mart.	N	k	B	b	n	E	e
Aur. num.	8	9	10	11	12	13	
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	*	xj	
Litt. Mart.	r	H	h	u	P	l	
Aur. num.	14	15	16	17	18	19	
Epactæ.	xxij	iij	xiiij	25	vj	xvij	
Litt. Mart.	C	c	P	F	f	ſ	

Ad pronunciandum itaque quota ſit Luna, ſumendus eſt primum Aureus numerus anni currentis in ſuperiori ordine proximæ tabellæ, vel Epacta currens in medio ordine tabellæ deinde littera, quæ in tertio & inferiori ordine eiuſdem tabellæ illi Aureo numero vel Epactæ reſpondet.

Hæc enim littera per numerum qui in Martyrologio ſub ea reperitur, oſtendet quota Luna ſit pronuncianda ſingulis diebus totius anni currentis.

Exemplum. Anno correctionis 1582. Aureus numerus currens eſt 6. & Epacta xxvj. ſub quo Aureo numero, vel Epacta in ſuprascripta tabella inuenies litteram G, maiuſculam. Hæc ergo ab Idibus Octobris, detractis prius decem diebus, indicabit quot dierum ſit pronuncianda Luna in Martyrologio Romano ſingulis diebus vſque ad vltimam diem Decembris prædicti anni correctionis 1582. Item anno 1583. iam emendato tam Aureus numerus quam Epacta erit vij. ſub quo Aureo numero, vel Epacta in eadem tabella reperitur littera g, minuſcula, quæ toto eo anno oſtendet in prædicto Martyrologio, quota ſit Luna pronuncianda. Ita vides Lunam primo die Ianuarij pronunciandam eſſe octauam, ſecundo die nonam, tertio decimam, &c. Lunam autem eſſe primam nono Kalend. Februarij, hoc eſt, die 24. Ianuarij, & ita de ceteris.

Quemadmodum autem ſingulis annis mutatur Aureus numerus & Epacta in Kalend. Ianuarij, ita etiam cum Aureo numero & Epacta mutatur littera Martyrologij. Vt quemadmodum anno 1587. Aureus numerus eſt 11. & Epacta xxj. Anno vero 588. in Kalendis Ianuarij Aureus numerus eſt 12. & Epacta ij. Ita quoque anno 1587. littera Martyrologij eſt B, maiuſcula, reſpondens Aureo numero 11. & Epactæ xxj. Anno vero 1588. in Kalend. Ianuarij aſſumenda eſt littera Martyrologij b, minuſc. reſpondens Aureo numero 12. & Epactæ ij. adeo vt vltima die Decembris anni 1587. pronuncietur Luna ſecunda ſub littera B maiuſcula, in Kalendis vero Ianuarij ſequentis anni 1588. dicatur Luna tertia ſub littera b, minuſcula.

Notandum autem eſt, in anno quo currit Aureus numerus 1. Lunam in Kalendis Ianuarij ſemper pronunciandam eſſe vna die minorem, quam in Martyrologio adnotatur, & ſic deinceps in alijs diebus vſque ad finem illius Lunationis tantum. Exemplum: Anno Domini 1595. tam Aureus numerus quam Epacta erit xix. littera vero Martyrologij eo anno currens erit u, minuſcula, ſub qua pronunciabis pridie Kalendas Ianuarij, ſiue vltima die Decembris, Lunam trigeſimam: poſtridie vero in Kalend. Ianuarij anni 1596. in quo curret tam Aureus numerus quam Epacta j. pronunciabis Lunam primam ſub littera a, minuſcula; quamuis ſub ea inuenias annotatam Lunam ſecundam: & ita proſequeris quotidie pronunciando Lunam vna die minorem, quouſque peruenias ad finem illius Lunationis, hoc eſt, vſque ad quartum Kalend. Februarij, a quo die excluſiue vſque ad finem illius anni pronunciabis Lunam, vti ſub eadem littera annotatum inuenies. Itidem in futurum faciendum erit, quotieſcumque dicto Aureo numero 1. eadem vel aliqua alia littera reſpondebit, excepta tamen littera P, maiuſcula, ſub qua ſemper Luna pronuncianda eſt, vt numerus indicat: quemadmodum & in alijs annis fieri ſolet, in quibus non currit Aureus numerus 1. ſed alij Aurei numeri: in his enim Luna pronuncianda eſt, vt indicat numerus ſub littera deſcriptus.

Vt autem intelligas vnde præcedentes tres tabellæ depromptæ ſint, & qua arte aliæ conſtrui poſſint, addidimus ſequentem tabellam litterarum Martyrologij reſpondentium cyclo Epactarum perpetuam, vna cum tabula æquationis cycli Epactarum, ex qua cuiuſque anni Epacta, & littera Martyrologij reſpondens perpetuo inuenietur, hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Cyclo Epactarum perpetua.

P *	l xj	C xxij	c iij	p xiiij	F xxv	f 25	f vj	ſ xvij	M xxviij	i ix
A xx	a j	m xij	D xxiij	d iiij	q xv	G xxvj	g vij	t xviij	N xxix	k x
B xxj	b ij	n xiij	E xxiiij	e v	r xvj	H xxvij	h viij	u xix		

Tabula

Anno Domini.			Anno Domini.			Anno Domini.		
N	1	Biſ.	A	2200		q	3600	Biſ.
p	320	Biſ.	u	2300		p	3700	
q	500	Biſ.	A	2400	Biſ.	n	3800	
a	800	Biſ.	u	2500		n	3900	
b	1100	Biſ.	t	2600		n	4000	Biſ.
c	1400	Biſ.	t	2700		m	4100	
Detractis x. diebus			t	2800	Biſ.	l	4200	
D	1582		ſ	2900		l	4300	
D	1600	Biſ.	ſ	3000		l	4400	Biſ.
C	1700		r	3100		k	4500	
C	1800		r	3200	Biſ.	k	4600	
B	1900		r	3300		i	4700	
B	2000	Biſ.	q	3400		i	4800	Biſ.
B	2100		p	3500		i	4900	

Quæratur in tabula æquationis annus propoſitus, vel, ſi his in tabula non inuenitur, annus proxime minor, noteturq. littera alphabeti ſiue maiuſcula ſiue minuſcula ad ſiniſtram ipſius collocata: inueſtigetur quoque Aureus numerus propoſiti anni. Deinde in tabella litterarum Martyrologij perpetua ſimilis littera notetur; & cellulæ quæ ab illa littera incluſiue tertia eſt verſus ſiniſtram, Aureus numerus 1. tribuatur, & ſequenti cellulæ ad dexteram ſubſequens Aureus numerus 2. & ita deinceps, donec ad Aureum numerũ propoſiti anni perueniatur, redeundo ad principium tabellæ, quando eam percurreris; computatis quoque duabus litteris F, f, quarum vna maiuſcula, & altera minuſcula, & ſub quibus Epacta xxv. huius generis numeri, & 25. huius notæ collocatur, pro vna cellula. His enim rite peractis, ſtatim in cellula, in quam propoſiti anni Aureus numerus cadit, Epacta & littera Martyrologij illius anni reperitur. Vnum tamen diligenter obſeruandũ eſt, nimirum vt quando Aureus numerus anni propoſiti maior fuerit quam 11. nempe vnus ex poſterioribus octo Aureis numeris a 12. vſque ad 19. cecideritq. in cellulam litterarum F, f, quarum prior maiuſcula eſt, & poſterior minuſcula, ſumatur Epacta 25. huius notæ, & reſpondens littera f, minuſcula; Epacta vero xxv. antiquæ notæ, & littera F, maiuſcula, ſi in eamdem cellulam aliquis ex prioribus vndecim Aureis numeris ab 1. vſque ad 11, qui omnes minores ſunt quam 12. ceciderit.

Exemplorum appoſitione res planior fiet. Anno Domini 1582. qui eſt annus correctionis, reſpondet in tabula æquationis littera D, maiuſcula, eſtq. Aureus numerus 6. Si igitur in tabella litterarum Martyrologij perpetua tribuas cellulæ litteræ a, minuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ D, maiuſculæ, Aureum numerum 1. & ſequenti cellulæ ad dexteram Aureum numerum 2. & ita deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni 1582. in cellulam Epactæ xxvj. & litteræ G, maiuſculæ: Epacta igitur xxvj. in Kalendario Nouilunia eo anno, & littera G, maiuſcula in Martyrologio ætatem Lunæ indicabit. Item anno 1911. reſpondet in tabula æquationis prope annum proxime minorem 1900. littera B, maiuſcula; eſtq. Aureus numerus 12. Quare ſi in tabella litterarum Martyrologij perpetua Aureus numerus 1. tribuatur cellulæ litteræ N, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ B, maiuſculæ, & Aureus numerus 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, & ita deinceps, cadet Aureus numerus 12. anni 1911. in primam cellulam tabellæ, cum Aureus numerus 11. cadat in vltimam, ac proinde ad principium tabellæ redeũdum ſit. Erit ergo tunc Epacta *, & littera Martyrologij P, maiuſcula. Rurſus anno 1715. in tabula æquationis reſpondet littera maiuſcula C, eſtq. Aureus numerus 6. Tribuendo ergo Aureum numerum 1. cellulæ litteræ P, maiuſculæ, quæ tertia eſt à cellula litteræ C, maiuſculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureum numerum 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, & ſic deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni propoſiti 1715. in ſextam cellulam. Quare cum Aureus numerus 6. minor ſit quam 12. erit tunc Epacta huius generis numeri xxv. & littera Martyrologij F, maiuſcula. Præterea anno 1916. reſpondet in tabula æquationis littera B, maiuſcula; eſtq. Aureus numerus 17. Quocirca ſi Aureus numerus 1. detur cellulæ litteræ N, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ B, maiuſculæ in tabella perpetua litterarum Martyrologij, & Aureus numerus 2.

cellulæ

cellulæ ſequenti ad dexteram, & ita deinceps, redeundo ad principium tabellæ cum Aureo numero 12. cadet Aureus numerus 17. anni 1916. in ſextam cellulam. Cum ergo Aureus numerus 17. maior ſit quam 11. erit eo anno Epacta 25. huius notæ, & littera Martyrologii f, minuſc. Poſtremo anno 4218. reſpondet in tabula æquationis littera l, eſtq. Aureus numerus 1. Quamobrem ſi tribuamus Aureum numerum 1. cellulæ litteræ u, in tabella perpetua litterarum Martyrologii, quæ tertia eſt à cellula litteræ l, verſus ſiniſtram, inuenietur Epacta anni 4218. propoſiti xix. & littera Martyrologii p: atque eodem modo Epactam & litteram Martyrologii cuiuſlibet anni inuenies in perpetuum, ſi tabula æquationis extendatur vſque ad annum propoſitum.

Id autem quod dictum eſt, currente Epacta xxv. cum Aureo numero maiore quam 11. accipiendam eſſe Epactam 25. hoc numeri genere expreſſam, & litteram f, minuſculam, ita intelligendum eſt, vt tunc ad pronunciandam Lunam in diebus menſium accipiatur littera f, minuſcula prope litteram F, maiuſculam, non autem illa quæ inter litteras e, & g, minuſculas collocata eſt. Atque hoc diligenter memoriæ mandetur.

Cōſtructionem autem tabellæ litterarum Martyrologii perpetuæ, quam tabulæ æquationis, quia breuiter explicari nequit, & litteræ alphabeti, quæ etiam ſunt litteræ Martyrologij, deſumuntur ex tabula cycli Epactarum expanſa, dedita opera in librum nouæ rationis reſtituendi Kalendarii Romani reiecimus, vbi tabula illa expanſa Epactarum continetur.

Ex his facile quis tabellam componere poterit ſimilem tribus ſuperioribus, ſi velit, in qua nimirum contineantur Aurei numeri, Epactæ, & litteræ Martyrologij certis quibuſdam annis inſeruientes. Vt quoniam vſus tertiæ tabellæ extenditur vſque ad annum 2200. excluſiue, ſi quis aliam condere velit, cuius vſus incipiat ab anno 2200. quærenda erit Epacta & littera Martyrologii (vt iam docuimus) anni 2200. Nam ſi omnes Aurei numeri diſponantur ordine, initio facto ab Aureo numero anni 2200. qui eſt 16. & ſub Aureo numero dicti anni collocetur Epacta eiuſdem anni, & littera Martyrologii inuenta, nempe xiij. & n, minuſcula: deinde reliquæ Epactæ ordine ſub aliis Aureis numeris progrediantur per continuam additionem numeri 11. ad præcedentem Epactam, ita tamen, vt Epactæ ſub Aureo numero 19. addantur 12. non autem 11. denique ſi Epactis reſpondentes litteræ Martyrologii ſupponantur, prout in prima tabella huius canonis, vel certe in tabella perpetua litterarum Martyrologij ſunt deſcriptæ, compoſita erit tabella Aureorum numerorum, Epactarum, & litterarum Martyrologij, cuius vſus incipiet ab anno 2200. durabitq. vſque ad finem anni 2299. quandoquidem anno 2300. alia tabella condenda eſt, cum illi anno in tabula æquationis alia littera reſpondeat, nempe u. Exempli gratia: Anno dicto 2200. reſpondet in tabula æquationis littera A, maiuſcula, eſtq. Aureus numerus 16. Si igitur tribuatur Aureus 1. cellulæ litteræ M, maiuſculæ, quæ tertia eſt à cellula litteræ A, maiuſculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureus numerus 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, &c. cadet Aureus numerus 16. propoſiti anni in cellulam Epactæ xiij. & litteræ n, minuſculæ, à quibus tabella initium ſumet, progredieturq. hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 2200. incluſiue, vſque ad finem anni 2299.

Aur. num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	6
Epactæ.	xiij	xxiiij	v	xvj	xxviij	ix	xx	j	xij	xxiij
Litt. Mart.	n	E	e	t	M	i	A	a	m	D

Aur. num.	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	iiij	xv	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij
Litt. Mart.	d	q	G	g	t	N	k	B	b

Ceterum quotieſcumque poſt aliquam tabellam litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis alia ſubſequens aſſumitur, prout litteræ in tabula æquationis indicabunt, pronunciabitur Luna in Kalēdis Ianuarij eadem quæ vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris reſpondent Epactæ vna vnitate minores quam in præcedenti tabella, fit, vt Nouilunia in Kalendario contingant vno die tardius quam ante. Quare mirum non eſt, quod in Kalendis Ianuarij eadem Luna pronuncietur, quæ vltimo die Decembris præteriti, vt fiat quaſi ſtatus Lunæ: quia hac ratione poſtponentur omnia Nouilunia in Kalendario vno die, vt æquatio Lunæ exigit. Exemplum: Anno 1699. in quo vſum habet adhuc prima tabella litterarum Martyrologij, eſt Aureus numerus 9. ac propterea Epacta xxix. & littera Martyrolo-

gij,

gij N, maiuſc. ſub qua vltimo die Decembris inuenietur Luna eſſe decima. Deinde anno ſequenti 1700. aſſumitur ſequens tabella, eſtq. Aureus numerus 10. ac propterea Epacta ix. & litera Martyrologij i, ſub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna iterum eſſe decima, quemadmodum vltimo die Decembris inuenta fuit: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 22. Ianuarij, vbi ponitur Epacta ix. cum alioquin fieri debuiſſet, ſi æquatio Lunæ non fuiſſet facta, die 21. Ianuarij, vbi ponitur Epacta x. quæ ſequi debuiſſet Epactam xxix. præcedentis anni 1699. cum additis 11. ad 29. fiant 40. a quibus ſi reijciantur 30. remanent x. pro Epacta ſequentis anni 1700. quæ tamen propter Lunæ æquationem relinquitur, & aſſumitur Epacta ix. vna vnitate minor. Rurſus anno 1899. in quo vſum adhuc habet ſecunda tabella literarum Martyrologij, eſt Aureus numerus 19. ac propterea Epacta xviij. & litera Martyrologij t, ſub qua vltimo die Decembris reperietur Luna eſſe vigeſimanona. Deinde anno ſequenti 1900. aſſumitur ſequens tabella, eſtq. Aureus numerus 1. ac proinde Epacta xxix. & litera Martyrologij N, maiuſc. ſub qua in Kal. Ianuarij inuenietur Luna eſſe trigeſima. Sed quoniam (vt ſupra diximus) quando Aureus numerus currit 1. pronuncianda eſt Luna in Ianuario vna die minor quam annotatum eſt, vſque ad proximum Nouilunium, pronunciabitur tunc Luna iterum vigeſimanona, quemadmodum vltimo die Decembris.

Quando vero poſt aliquam tabellam literarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis, iterum proxime antecedens tabella aſſumitur, quando nimirum in tabula æquationis ea litera reaſſumitur, quæ in præcedenti centeſimo poſita fuerat, pronunciabitur Luna in Kal. Ianuarij duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tunc Aureis numeris reſpondent Epactæ vna vnitate maiores quam prius, cum nondum æquatione indigeret Luna; fit vt Nouilunia in Kalendario contingant vno die citius quam ante. Quare mirum non eſt, quod in Kalen. Ianuarij Luna pronuncietur duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris præteriti, vt fiat quaſi ſaltus Lunæ: quia hac ratione omnia Nouilunia in Kalendario anteuertent ſedes ſuas vno die, vt æquatio Lunæ poſtulat: Exemplum: Anno 2399. reſpondet in tabula æquationis litera u, eſtq. Aureus numerus 6. Epacta xxij. & litera Martyrologij C, maiuſc. ſub qua vltimo die Decembris deprehendetur Luna eſſe tertia. Deinde anno ſequenti 2400. reſpondet in tabula æquationis alia litera, nempe A, maiuſcula, eadem quæ reſpondebat centeſimo 2200. ante centeſimum 2300. Eſtq. Aureus numerus 7. Epacta iiij. & litera Martyrologij d, minuſc. ſub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna eſſe quinta, nimirum duobus diebus maior, quam vltimo die Decembris; quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 27. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iiij. cum alioquin fieri debuiſſet, ſi æquatio Lunæ non eſſet adhibita, die 28. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iij. quæ ſequi debuiſſet Epactam xxij. præcedentis anni 2399. cum additis 11. ad 22. fiant 33. a quibus ſi reijciantur 30. remanent iij. pro Epacta ſequentis anni 2400. quæ tamen propter æquationem Lunæ non aſſumitur, ſed in eius locum ſuccedit Epacta iiij. vna vnitate maior, vt dictum eſt.

Tabella

Tabella Temporaria literarum Martyrologij.

Anni Dñi	Aur. num.	Epactę.	Lit. Mart.
1630	16	xvj	r
1631	17	xxvij	H
1632	18	viij	h
1633	19	xix	u
1634	1	j	a
1635	2	xij	m
1636	3	xxiij	D
1637	4	iiij	d
1638	5	xv	q
1639	6	xxvj	G
1640	7	vij	g
1641	8	xviij	t
1642	9	xxix	N
1643	10	x	K
1644	11	xxj	B
1645	12	ij	b
1646	13	xiij	n
1647	14	xxiiij	E
1648	15	v	e
1649	16	xvj	r
1650		xxvij	H
1651	18	viij	h
1652	19	xix	u
1653	1	j	a
1654	2	xij	m
1655	3	xxiij	D
1656	4	iiij	d
1657	5	xv	q
1658	6	xxvj	G
1659	7	vij	g
1660	8	xviij	t
1661	9	xxix	N
1662	10	x	K
1663	11	xxj	B
1664	12	ij	b
1665	13	xiij	n
1666	14	xxiiij	E
1667	15	v	e
1668	16	xvj	r
1669	17	xxvij	H
1670	18	viij	h
1671	19	xix	u
1672	1	j	a
1673	2	xij	m
1674	3	xxiij	D
1675	4	iiij	d
1676	5	xv	q
1677	6	xxvj	G
1678	7	vij	g
1679	8	xviij	t
1680	9	xxix	N
1681	10	x	K
1682	11	xxj	B
1683	12	ij	b
1684	13	xiij	n
1685	14	xxiiij	E
1686	15	v	e
1687	16	xvj	r
1688	17	xxvii	H
1689	18	viii	h
1690	19	xix	u
1691	1	j	a
1692	2	xii	m
1693	3	xxiii	D
1694	4	iiij	d
1695	5	xv	q
1696	6	xxvj	G
1697	7	vij	g
1698	8	xviij	t
1699	6	xxix	N
1700	10	ix	i
1701	11	xx	A
1702	12	j	a
1703	13	xij	m
1704	14	xxiij	D
1705	15	iiij	d
1706	16	xv	q
1707	17	xxvj	G
1708	18	vij	g
1709	19	xviii	t
1710	1	*	P
1711	2	xj	l
1712	3	xx.i	C
1713	4	iii	c
1714	5	xxij	P
1715	6	xxv	F
1716	7	vi	f
1717	8	xvij	f
1718	9	xxviij	M
1719	10	ix	i
1720	11	xx	A
1721	12	j	a
1722	13	xii	m
1723	14	xxiii	D
1724	15	iiii	d
1725	16	xv	q
1726	17	xxvi	G
1727	18	vii	g
1728	19	xviii	t
1729	1	*	P

S. Cyprianus in epiſt. 37. ad Clerum de Confeſſoribus in carcere conſtitutis.

DIes eorum, quibus excedunt, adnotate, vt commemorationes eorum inter memorias Martyrum celebrare poſſimus.

Idem in lib. de exhort. ad martyrium. cap. 11.

Si igitur & nos dicati ac deuoti Deo viuimus, ſi ſupra inſtorum antiqua & ſancta veſtigia iter facimus; per eadem documenta pœnarum, per eadem paſſionum martyria pergamus; hoc ampliorem gloriam computantes temporis noſtri, quod cum vetera exempla numerentur, exuberante poſtmodum copia virtutis & fidei, numerari non poſſunt Martyres Chriſtiani, teſtante Apocalypſi & dicente; Poſt hęc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, &c.

S. Ambroſius in Serm. de SS. Nazario & Celſo.

Magni periculi res eſt, ſi poſt Prophetarum oracula, poſt Apoſtolorum teſtimonia, poſt Martyrum vulnera, veterem fidem quaſi nouellam diſcutere præſumas; poſt tam manifeſtos Duces, in errore permaneas; & poſt morientium ſudores, otioſa diſputatione contendas. Veneremur ergo in ſanctorum Martyrum gloria fidem noſtram, &c.

S. Auguſtinus lib. 20. contra Fauſtum Manichæum, cap. 21.

Populus Chriſtianus memorias Martyrum religioſa ſolemnitate concelebrat, & ad excitandam imitationem, & vt meritis eorum conſocietur, atque orationibus adiuuetur.

S. Gregorius Papa lib. 7. Regiſt. epiſt. 29. ad Eulogium epiſcopum Alexandrinum.

Nos autem pęne omnium Martyrum, diſtinctis per dies ſingulos paſsionibus, collecta in vno codice nomina habemus, atque quotidianis diebus in eorum veneratione Miſſarum ſolemnia agimus, Non tamen in eodem volumine quis qualiter ſit paſſus indicitur ſed tantummodo nomen, locus, & dies paſsionis ponitur. Vnde fit, vt multi ex diuerſis terris atque prouincijs per dies, vt prædixi, ſingulos, cognoſcantur martyrio coronati.

Idem in homil. 27. in Euangelia.

Totum mundum, fratres, aſpicite: Martyribus plenus eſt. Iam pęne tot, qui videamus, non ſumus, quot veritatis teſtes habemus. Deo ergo numerabiles, nobis ſuper arenam multiplicati ſunt: quia, quanti ſint, à nobis comprehendi non poſſunt.

RV-

LECTIO Martyrologij recitatur quotidie in Choro ad Primam ante Verſ. Precioſa: excepto triduo ante Paſcha, quibus diebus omittitur.

Legitur autem ſemper præcedenti die lectio illa, quæ memorias Sanctorum ſequentis diei continet, præponendo Kalendas, Nonas, vel Idus, & quantitatem Lunæ eiuſdem ſequentis diei.

Lector non petit benedictionem, ſed abſolute incipit a Kalendis vt ſupra: qui etiam in fine leget Lectionem breuem ad abſolutionem Capituli.

Feſta, de quibus eo die fit officium, ſemper primo loco ponuntur: quod etiam ſeruandum erit & in feſtis mobilibus, quæ pronuncianda ſunt vt infra dicetur; & in Sanctis proprijs particularium Eccleſiarum in hoc Martyrologio non appoſitis, qui in ijs tantum Eccleſijs & locis, vbi præcipue memoria eorum celebris habetur, legi poterunt etiam primo loco, ſi de illis ibidem agatur officium: ſi vero non agatur, poſt Sanctos in hoc Martyrologio deſcriptos, ordine ſuo, videlicet Martyres poſt Martyres, Confeſſores poſt Confeſſores, & Virgines poſt Virgines.

In fine cuiuslibet diei ſemper additur: Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. Et reſpondetur a Choro: Deo gratias.

Feſta mobilia cum ſingulis annis mutentur, non potuerunt in Martyrologio adſcribi, ſed hoc loco poſita ſunt, vt vnumquodque poſt Kalendarum & Lunæ pronunciationem immediate præponantur lectioni Martyrologij illius diei, in qua eo anno celebrabitur, hoc modo.

Sabbato ante Dominicam Septuageſimæ.

Dominica Septuageſimę, in qua deponitur Canticum Domini, Alleluia.

Feria tertia poſt Dominicam Quinquageſimæ.

Dies Cinerum, & initium ieiunij ſacratiſſimæ Quadrageſimę.

Sabbato ante Dominicam Palmarum.

Dominica Palmarum, quando Dominus noſter IESVS CHRISTVS, iuxta Zachariæ prophetiam, ſedens ſuper pullum aſinę, Hieroſolymam intrauit; cui turba cum ramis palmarum obuiam venit.

Feria quarta maioris hebdomadæ.

Cœna Dominica, quando CHRISTVS IESVS, pridie quam pro noſtra ſalute crucifigeretur, myſteria corporis & ſanguinis ſui diſcipulis tradidit celebranda.

In die ſancto Paſchæ, antequam legantur Kalendæ.

Hæc dies quam fecit Dominus, Solemnitas ſolemnitatum, & Paſcha noſtrum: Reſurrectio Saluatoris noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem.

Deinde pronunciantur Kalendæ, & Martyrologium ſequentis diei.

In Vigilia Aſcenſionis.

In Monte Oliueti Aſcenſio Domini noſtri IESV CHRISTI.

In Vigilia Pentecoſtes.

Dies Pentecoſtes, quando Spiritus ſanctus Hieroſolymis ſuper diſcipulos igneis linguis aduenit.

Sabbato infra Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſanctiſſimę & indiuiduę Trinitatis.

Feria quarta poſt Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſacratiſſimi Corporis Chriſti.

MAR-

MARTYROLOGIVM ROMANVM

Singulis Anni diebus iuxta nouam Kalendarij rationem accommodatum.

IANVARIVS.

1 Kalendis [a] Ianuarij. [b] Luna. A *

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

CIRCVMCISIO [c] Domini noſtri IESV Chriſti, & Octaua Natiuitatis eiuſdem. Romæ ſancti Almachij [d] martyris, qui, iubente Alipio Vrbis Præfecto, cum diceret: Hodie Octauæ Dominici diei ſunt, ceſſate a ſuperſtitionibus idolorum, & a ſacrificijs pollutis: a gladiatoribus occiſus eſt. Ibidem via Appia coronæ [e] ſanctorum Militum triginta martyrum ſub Diocletiano Imperatore. Item Romæ ſanctæ Martinæ [f] virginis, quæ ſub Alexandro [g] Imperatore diuerſis tormentorum generibus cruciata, tandem gladio [h] martyrij palmam adepta eſt. Apud Spoletum ſancti Concordij presbyteri [i] & martyris, temporibus Antonini [k] Imperatoris: qui primo fuſtibus cæſus, dehinc equuleo ſuſpenſus, ac poſtea in carcere maceratus, ibiq. angelica viſitatione conſolatus, demum gladio vitam finiuit. Eodem die ſancti Magni [l] martyris. Cæſareæ in Cappadocia depoſitio S. Baſilij [m] Epiſcopi, cuius celebritas decimooctauo kalendas Iulij, qua die ordinatus fuit Epiſcopus, potiſsimum recolitur. In Africa beati Fulgentij [n] eccleſiæ Ruſpenſis Epiſcopi, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis, ob Catholicam fidem, eximiamque doctrinam ab Arianis multa perpeſſus, & in Sardiniam relegatus, tandem ad propriam eccleſiã redire permiſſus, vita & verbo clarus, ſancto fine quieuit. In territorio Lugdunenſi, monaſterio Iurenſium, ſancti Eugendi [o] abbatis, cuius vita virtutibus & miraculis plena reful-

A ſit.

ſit. Apud Siluiniacum ſancti Odilonis abbatis Cluniacenſis, qui primus commemorationem omnium fidelium Defunctorū prima die poſt feſtum omnium Sanctorum in ſuis monaſterijs fieri præcepit: quem ritum poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Alexandriæ depoſitio ſanctæ Euphroſynæ virginis, quæ in monaſterio virtute abſtinentiæ ac miraculis claruit. ¶ Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. ℞. Deo gratias.

Sic ſemper terminatur lectio Martyrologij.

IANVARII 1.

KALENDIS *Ianuarij*] Dies hæc olim celeberrima fuit Romanis; nouis enim Cōſulibus magiſtratum ineuntibus, nouus etiam annus inchoabatur. Id etenim (vt omittam ſcriptores Ethnicos) Chriſtiani etiam auctores teſtantur. Extat de his in primis Valentiniani & Valentis Imperatorum reſcriptum l. 1. ne quid pub. læt. C. Theod. & nouel conſtit. Maioriani Imp. tit. 3. de ritu Imperij. Idem Saluianus Maſſilienſis de vero iudicio & prouid. Dei lib. 6. Sidonius Apollinaris lib. 1. epiſt. 9. Caſſiodorus Variar. lib. 2. epiſt. 1. & lib. 6. epiſt. 1. itemq. plures alij tradunt. Cùm autem in anno auſpicando diuerſi fuerint diuerſarum gentium mores: cur a Kal. Ianuarijs potius quàm ab alio aliquo menſe apud Romanos Annus ſumat exordium, Plutarchus in problem. q. 19. eam affert rationem, quæ probatur ab omnibus; nimirum quod Sol progrediendi fine facto, conuertitur, & ad nos curſum reflectit. Tunc enim in ipſa (inquit) quoque natura conuerſio quædam fit, quæ luminis tempus auget, & tenebrarum minuit, nobisq. propiùs admouet principem ac dominum vniuerſæ fluxæ naturæ. Hæc ille. Vt autem Chriſtiani eandem inirent rationem auſpicandi anni, non tantū dicta naturalis ratio perſuaſit, ſed quæ huic acceſſit perſimilis, ac longe præclarior: nimirū quod his ferme diebus nouus Sol, ipſe Chriſtus Redemptor noſter mundo offuſo tenebris naſcens, illuxit; ſicq. diuino plane conſilio accidit, vt eodem ferme tempore vterque Sol diuerſa luce Orbi terrarum affulſerit. Vnde egregie Prudentius in Cathemer.

Quid eſt quod arctum circulum
Sol iam recurrens deſerit?
Chriſtuſne in terris naſcitur,
Qui lucis augeat tramitem?

His igitur ſimul concurrētibus, placuit Chriſtianis Eccleſiaſtica monumenta ex Conſularibus Faſtis perpetua memoria commendare. Primus omnium (vt auctor eſt Beda de ratione temp. c. 45.) Dionyſius cognomento Exiguus, ſcribens Paſchales circulos, ab Incarnatione Domini noſtri Ieſu Chriſti maluit tempora numerare. Qualis autem quātuſue hic fuerit, Caſſiodor. illi æqualis lib. 1. inſtit. diuin. lect. pluribus docet. Porro ipſæ Kalendæ Ianuarij primitijs Chriſti Redemptoris noſtri ſanguinis conſecratæ, & multo præclariori purpura illuſtratæ, nobis ſacroſanctæ ſunt redditæ. At vero ſicut huius diei celebrandi diuerſa fuit cauſa Gentilibus, ac Chriſtianis: ita & diuerſus atque adeo contrarius fuit colendi modus vtriſque. Vt enim illi multiplicatis victimis, auctis ſuperſtitionibus, indecoris corporis motibus choreas ducentes, dapium publicarum ingluuie, nefandis cruentisq. ſpectaculis fœdabant potius diem, quàm celebrant: hi ſti contra, ſūma illum ſanctitate ac puritate tranſigere ſtudebant: atque vt illorum ſuperarent impietates, & in Deum iniurias quodammodo vindicarent; propenſiori ſtudio, additis ieiunijs & litanijs, quibusdam velut expiationis hoſtijs, diuinum offenſum numen placare ſatagebāt. Vnde S. Ambroſ. de Kal. Ian. ſer. 11. edit. Rom. Tunc (inquit) nos ſimus ſobrij atque ieiuni, quo intelligant lætitiam ſuam noſtra abſtinentia condemnari, &c. In quam etiam ſententiā hæc ait ſanctus Auguſtinus in Pſal. 98. Per iſtos dies ad hoc ieiunamus, vt quando ipſi lætantur, nos pro illis gemamus. hæc ipſe. De ieiunio præterea eius diei ab Eccleſia olim celebrari ſolito agit Ordo Rom. c. 20. & Albinus Flac. de diuin. Offic. cap. 4. Litanias etiam eadem ex cauſa ea die celebrandas, ſanctos Patres ſtatuiſſe, teſtatur ſecunda Synodus Turonenſis can. 18. Ne præterea ea die lætitiæ canticum caneretur Alleluia, vetuit Synodus Toletana c. 10. Perdurauit eiuſmodi religioſus ritus in Eccleſia quouſque Gentilium ſuperſtitio permanſit: qua demum abolita, de ea veluti triumphans ſācta Dei Eccleſia, ſpirituali gaudio exultās

(ſecun-

(ſecundum illud propheticum Iſai.c.61.) coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, & pallium laudis pro ſpiritu mœroris accepit. At quoniam praui frutices, quamuis ſemel exciſi, iterum pullulare non deſinunt: vix credi poteſt, quantum laboris inſumpſerint ſancti patres, vt infauſtos palmites iterum exurgentes non tantum verbi falce præciderent, ſed & radicitus prorſus euellerēt. Hinc illæ ipſorum de Kalendis Ianuarii ad populum declamationes, vt in dicto S. Ambroſij ſer. 11. itemq S. Aguſtini, cuius ſermonis tantum habetur fragmentum in edit. Louan. tom. 10. S. Maximi Taurinenſis, & S. Petri Chryſologi ſer. 155. qui & perbelle deſcribit turpes illos Gentilium ritus non dum plane ea ætate extinctos, quibus quales eſſent dij Gentium, ipſi cultores eorum ſua ſponte facile demonſtrarēt. E Græcis S. Ioannes Chryſoſtomus id ipſum præſtitit homilia in kalendis habita; idemq. homilia prima de Lazaro commendat auditorum pietatem, qui diem Kalendarū ſpiritualibus officijs tranſegiſſent, aitque: Heſternum diem, cum eſſet feſtum ſatanæ, feciſtis feſtū ſpiritus, &c. Nec tantum patres pro concione, ſed & in ſacris Concilijs, ea die fieri ſolitas ſuperſtitiones, ſancitis ſanctis legibus, vetuerunt; vt in Synodo Turonen. 2. c. 23. in Antiſiodoren. c. 1 quo præſertim ſtrenæ adhuc vſu retentæ, ſunt prohibitæ; quas etiam a Tiberio Imperatore olim eſſe moderatas ſcribit Suetonius cap. 34. ac demum a Maioriano Imp. vetitas eſſe, nouella conſtit. de curialib. edita monſtrat. Quænam fuerint ſtrenæ, & cur ſic dictæ, declarat Feſtus verb. ſtrenæ. Ex Græcorū Synodis Martinus Bracharen collect. c. 73. recitat, vetitum eſſe Chriſtianis, ea Kalendarum die, viridi lauro, vel alijs virentibus arborum ramis ornare domos, eadem 26 queſt. 5. cap. non liceat. Romæ Gregorius Tertius inueteratam in ceteris abuſionem tollendam curauit, eiuſq ſucceſſor Zacharias malæ arboris ramos vſque in Gallias propagatos Apoſtolica falce ſuccidit; vt apparet ex epiſtola S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini ſcripta ad Zachariam Papam, aliaq. eiuſdem Pontificis ad eumdem Bonifacium. Eſt canon pœnitentialis 88. de obſeruantibus *Kalendas* Ianuarij, vt annis tribus pœnitentiam agant. Porro non tātum Ianuarij, ſed & Martij *Kalendas* iiſdem Gentilium ritibus labefactatas, Sexta Synodus can. 62. reſtituit, purgauitque.

b *Luna*.] Luna in Martyrologio pro die ponitur; idq. a diuerſis nationibus olim vſurpatum conſtat. Vnde S. Ambroſius in epiſt. ad Epiſc. per Aemiliam conſtitutos. Naturalis (Inquit) vſus nationum exterarum Lunam pro diebus appellat. hæc ipſe. Sane quidem Varro de re ruſt. lib. 1. c. 37. Lunam primam & Lunam extremam, diem primum & nouiſſimū menſis dicit. In hanc ſententiam Plinius lib. 2. c 97. hæc ait; Aeſtus tribus diebus conſiſtit, ſeptima, octaua, & nona Luna. hæc Plin. Idemq. lib. 35. c. 2. Luna vigeſima ſacrificari ſolitum Natali tradit. Athenienſes itidem, de quibus Ioſephus antiq. lib. 14. c. 16. ait. Miſerunt ad eum decretum ſcriptum in hanc ſententiam; Sub Iudice & Sacerdote Dionyſio Aſclepiadis, Pameni menſis Luna vigeſima oblatum eſt. Agit de his ſanctus Gaudentius Brixianus in tractatu in Exod. Quod vero *Kalendæ*, Idus, & Nonæ antea præmittantur, cum Martyrologij dies annunciatur; id ea ex cauſa Latina Eccleſia antiquitus facere conſueuit, vt ex certis numeri notis adiectis legitimæ Lunæ certiora eſſent tempora ad feſta Paſchalia celebranda, cum alioqui Gentiles leuibus ex cauſis intercalare conſueuerint dies. Ceterum congruunt ea nomina kalendæ, Nonæ, & Idus, tribus Lunæ mutationibus, vnde etiam nomina acceperunt, vt erudite docet Plutarchus in probl. Rom. quæſt. q. 24. licet alij alias afferant rationes. Vide Macrob. Satur. lib 1. c. 15. Sic igitur per *Kalendas*, Nonas, & Idus, dies ſingulos recenſendo, idem eſt Lunæ curſum trifariam diſtinctum ſignificare. Quod autem antiqui patres, ac ipſa denique Eccleſia Catholica menſis Lunaris dies, Lunas potius quam dies dixerint: ea de cauſa id factum apparet, vt diſtinguerentur dies menſium Lunarium a diebus menſium Solarium, vt ſicut ſunt inter ſe diuerſi, ita ne confuſio nominū fieret, eſſet & diſtincta vtriuſque nomenclatura. Cur autem in Martyrologio, antequam ſanctorum martyrum natalitia recenſeantur, ponitur tabella duplicis numeri, ac duplicis litterarum ordinis reſpondentium Aureo numero & Epactis, quam Beda de temporum rat. c. 21. appellat Libellum annalem, qua vna cum die menſis Solaris, dies etiam menſis Lunaris pronunciatur: id quidem conſtat factum more maiorum, vt ex diebus menſium anni Lunaris cognoſci poſſit tempus feſti Paſchalis, aliarumq. ſolemnitatum mobilium: ex diebus autem anni Solaris, quibus ſunt deſcriptæ feſtiuitates immobiles, conferendo eos cum diebus anni Lunaris, poſſit intelligi, quota Luna ſint pronunciandæ ipſæ feſtiuitates immobiles. Antiquitus etenim ante obſeruationem anni Solaris, cum apud Hebræos, Aegyptios, Romanos, atque alias nationes, obſeruarentur anni Lunares: eam conſuetudinem, occaſione diei Paſchatis cuiuſque anni perueſtigandi, vna cum obſeruatione anni Solaris Catholica recepit Eccleſia, & tranſmiſit ad poſteros, vt in *Kalendarijs* ſimul iungerentur Lunaris annus atque Solaris. Cū igitur olim in Faſtis (de quibus diximus) Chriſtianorum, exactiſſima diligentia natales dies martyrum adnotari iuberentur: eos tā Lunaris quam Solaris menſis diebus conſignari conſueuiſſe, putandum eſt. Sic itaq.

vt olim deſcripta ſunt natalitia martyrum, itam idẽ recitandi vſus in Eccleſia laudabiliter perſeuerat. Agit de prædictis pluribus vir eruditus Aloyſius Lilius in lib. quẽ ſcripſit de noua ratione reſtituendi Kalendarij Romani, quem proxime edendum putamus.

T. 1. A. 1. n. 18. De Nominē Ieſu Tom. 1. A. 55. n. 1. & ſeq.

c *Circumciſio.*]Duplex reperitur huius diei inſcriptio. Nam & Circumciſio Domini, & Natiuitatis Octaua dicitur. In antiquis manuſcrip. nonnumquam titulo tantùm Octauæ Natalis Domini prænotatus hic dies legitur: idq. & can. 1. de conſecr. diſt. 3. & homiliæ patrum eo die habitæ ſua inſcriptione ſignificant. Sed cum eodem die Circumciſio Domini noſtri præcipue coleretur, inde factum eſt, vt etiam Circumciſionis Dominicæ nomine inſignitus reperiatur. In præfatione huius ſacri diei, quam legimus in Sacramentario S. Gregorij Papæ, hæc habentur: Per Chriſtum Dominum noſtrum, cuius hodie Circumciſionis diem, & Natiuitatis Octauam celebrantes, &c. Sic habet vetus codex Vaticanus, ſecundum quod vetuſtatis monumentũ in huius diei inſcriptione primum quidẽ Circumciſio, deinde Octaua poni videtur: cum alioqui hi, qui egerunt de diuinis officijs, tantùm de Octauis Domini tractatus inſcribant, prout habet Ordo Rom. Albinus Flac. c. 3. Amalarius lib. 4. cap. 32. Microlog. c. 30. idq. etiam in Conc. Mogunt. cap. 36. Cetera de huius ſolemnitatis myſterio conſule Ord. Rom.

Tom. 4. A. 395. n. 20. & ſeq.

d *Almachij mart.*] De eodem hac die Bedæ, Vſuardi, & Adonis Martyrologia. Albinus Flaccus eiuſdem meminit de diuin. offic. c. 4. Hic quidem non temporibus Diocletiani paſſus eſt (vt putarunt aliqui, nullius veterum teſtimonio ducti) ſed imperante Honorio Auguſto (vt refert Theodoretus) ſiue potius Theodoſio, cuius tempore Alipius, de quo hic agitur, Vrbanam præfecturam adminiſtrauit. Hic ille eſt Alipius Gentilis homo, ad quem extant ſcriptæ plures epiſtolæ Symmachi Conſularis lib. 6. dictuſq. reperitur Faltonius Probus Alipius, frater vterinus Q. Clodij Hermogeniani Olybrij, qui cum Auſonio Gallo geſſit Conſulatum; cuius hæc inſcriptio legitur Romæ in baſi cuiuſdam ſtatuæ in vico, qui ducit ad Græcorum collegium, poſita: Q. CLODIO HERMOGENIANO OLYBRIO V. C. FRATRI ADMIRANDAE PIETATIS FALTONIVS PROBVS ALIPIVS V. C. Hic itaque Almachius, de quo agitur, ille eſſe videtur, quem Theodoretus lib. 5. hiſt. c. 26. Telemachum vocat; ſic etiam appellat eum Paulus diac. ſeu potius Ioannes diac. in miſcel. hiſtor. Nec quemquam moueat, ſi aliquantum diuerſa videantur nomina, cum facile ſit in his errare: nam quem Almachium dicimus, Otho lib. 4. c. 19. Dirimachium appellat; fortaſſe quod dirimat bellum. Nec illud cuiquam dubitationem faciat, quod ille, quem ponit Theodoretus, lapidibus obrutus, hic autem a gladiatoribus necatus dicatur: cùm etiam in ſacris hiſtorijs reperiatur frequenter aliquid ab alio enarrari, quod alius omiſerit. Verùm cùm locus, perſona Præfecti, tempus, & necis cauſa conueniant, videtur ſuperfluum de alijs dubitare. Quod autem idem auctor hunc, quem nominat Telemachum, dicat adſcriptum ab ipſo Imperatore in numerum martyrum; id ſic accipias, vt quod Catholica Eccleſia ſtatuit, ipſe ſanctione munierit: ſicut videmus ceteras Chriſtianorum ferias Imperatorum legibus ſtabilitas: quod quidem tàm in Codice Theodoſiano, quàm Iuſtinianeo ſanctiones ſub titulo de ferijs poſitæ indicāt. Iam reliquum eſſe videtur, vt dubitationi illi occurramus, quæ ex Conſtantini Imp. lata lege de gladiatoribus manare videtur, quæ in Codice Theodoſiano atque Iuſtinianeo tit. de gladiat. habetur, qua gladiatorum ſpectacula ſunt vetita. Si enim ea munera iam Conſtantini ſunt legibus antiquata; quomodo accidere potuit, quod ſcribit Theodoretus, ſub Honorio Imp. hunc ea de cauſa, quod gladiatorum ſpectacula impedire voluerit, martyrium ſubijſſe? Ad hæc dicimus, eam Conſtantini legem cum ipſo auctore eſſe extinctam: nam ſub Conſtantio eius filio eadem gladiatorum munera edebantur, vt apparet ex l. 2. de glad. C. Theod. qua conſtat, Conſtantium ea reſtrinxiſſe, non tamen omnino, ne fierent, prohibuiſſe. Quin etiam Honorij temporibus eiuſmodi editiones fieri ſolitas, ex l. 3. eiuſdẽ tituli ſatis conſtat. Hæc præterea teſtatur S. Auguſt. lib. 6. confeſſ. c. 8. qui ea ſe ſpectacula Romæ vidiſſe doluit, ingemuitque. Eadem frequentiſſima fuiſſe illis temporibus, Prudentius ſatis docet, dum agens aduerſus Symmachum, in fine operis ad Valentinianum Auguſtũ conuerſus, vehementer rogat, vt iubeat ea funeſta ſpectacula aboleri. Symmachus etiam de exhibitione gladiatorũ in Conſulatu Flauiani ad ipſum ſcribens lib. 2. epiſt. 46. pluribus agit. Hæc itaque tã dira ſpectacula edi cum videret S. Almachius, de quo agimus, diuino afflatus Spiritu, ſanguinem ſanguine abſtergendum putauit; nec eum fefellit opinio: quid enim cruori martyris incōceſſum, cum omnia mundentur in ſanguine? Ecce etenim quod Imperator leges ſanciendo non valuit perficere, Almachius efundendo ſanguinem impetrauit. Vnde appoſite ea de cauſa forte idem a Græcis Telemachus appellatur, paululũ immutato nomine, quod finẽ pugnæ illi gladiatoriæ impoſuerit, ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς μάχης.

e *Coronæ ſanctorum Militum triginta.*] De iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcr. Hic animaduertere libet, ſanctam Dei Eccleſiam, quæ, Spirituſancto docente, veram verborum ac rerum proprietatem didicit, acerbiſſimas martyrum paſſiones, Coronas Tom. 2. A. 303. n. 115.

ac vitæ exitum, Natalē diem appellare conſueuiſſe. Fuit nonnullorum ſententia, ipſis Kalendis Ianuarij temperatum eſſe a cæde martyrum, eo quod Gentiles mira celebritate eam diem colerent; quodq. in quadam epiſtola, quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Chromatium, hæc ſcripta habeantur: Nullus ſit dies, quo non intra quingentorū martyrū numerus reperiri poſſit adſcriptus, excepto die kalendarum Ianuarij. hæc ibi. His quidem cum in primis refragentur omnia Martyrologia, ac etiam S. Gregorius lib. 7. indict. 1. epiſt. 29. dum ibi nullū excipit diem, quo non celebrentur natalitia martyrum: repugnant etiam quæ ſcribit Sueton. in Tiberio cap. 61. his verbis: Nullus a pœna hominum ceſſauit dies, ne religioſus quidem & ſacer. animaduerſum in quoſdam ineunte anno nouo. hæc ibi. Idem in Claudio cap. 29. hæc verba: Syllanus abdicare ſe prætura ante quartum Kalend. Ianuarij, moriq. initio anni coactus. Hæc Suetonius de ſæuiſſimis principibus; quibus certe non fuerunt mitiores, qui in Chriſtianos, promulgatis edictis, accerbiſſime ſæuierūt. Ceterum ſcimus iure antiquo Romanorum non tantùm ipſis Kalendis Ianuarij, ſed etiam reliquorum menſium Kalendis, & Idibus, ac ceteris eorum ferijs, non tantùm a cæde, ſed a quacumque læſione Romanos magiſtratus ceſſaſſe: ipſis enim ferijs vim alicui, licet ex lege, inferre, piaculare erat, vt pluribus docet Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 15. & tamen innumeros fere martyres illis ipſis diebus paſſos eſſe, exploratiſſimum eſt. Nec tantum id Imperatorum voluntate, ſed & furentium Præſidum iuſſu. Habes de his Philonis Iudæi teſtimoniū in libro, quē ſcripſit in Flaccum Aegypti Præſidem, vbi hæc leguntur: Mos eſt in neminem damnatum animaduertere, donec ſolemnes celebritates, natalitiaq. Auguſtorum feſta prætereant. At ille per eos ipſos dies iniuſtis pœnis affligebat homines innoxios. Et paulo poſt: Noui (inquit) quoſdam cruci affixos, inſtante tali feſto de cruce depoſitos, & ad ſepulturam cognatis ex more redditos: quandoquidem decebat vel ad mortuos redire aliquem fructum ex Imperatoris natalibus: at iſte non mortuos deponi de crucibus, ſed viuos crucifigi iubebat, &c. Hæc Philo.

T. 2. A. 228. num. 1. ſ *Martina.*] De eadē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Habentur res geſtæ ipſius, quas retulit Surius in tomo 1. In cod. manuſcrip. noſtræ biblioth. legimus eam paſſam anno quarto Alexandri Imperatoris: necnon & milites ſeptemdecim martyrum carnificinæ præfectos, & ſanctæ Martinæ opera ad Chriſtum conuerſos, ad decimumſeptimum Kalend. Nouembris, truncato capite, martyrij corona donatos. Extant in hūc diem veſtigia celebrioris memoriæ ſanctæ Martinæ Romæ ad radices Capitolij apud arcum Seueri. Meminit oratorij ſanctæ Martinæ Ioannes diaconus in vita ſanct. Gregorii libro 4. cap. 93.

Tom. 2. a. 303. n. 115.

s *Sub Alexandro Imp.*] Hic nō leui quidē obiectioni occurrendum mihi videtur: Quonam pacto S. Martina, & alij martyres, quorum non eſt exiguus numerus, ſub Alexandro Imperatore paſſi dicantur, cum veterum hiſtoricorum auctoritate probetur, ipſum fuiſſe Chriſtianorū ſtudioſiſſimum, multaq. in eos beneficia & officia contuliſſe: vtpote Mammeæ filium, quæ (vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 15.) erat Chriſtianorum cupidiſſima: quamobrem non tantùm Chriſtianos ſuo iure viuere permiſit; ſed (vt ſcribit Lampridius in Alexandro) in larario, vbi matutinis horis rem diuinam facere conſueuit, inter ſuperſtitioſas deorum imagines, Chriſti etiam noſtri Redemptoris poſuit effigiem; habuitq. in animo, Chriſto, ſicut & dijs, templum erigere, ſed ab idolorum ſacerdotibus eſt impeditus; cum ex illorum reſponſis affirmarent, omnes futuros Chriſtianos, ſi quod moliebatur effeciſſet, ac reliqua iam templa deſerenda. Addit etiam, eun dē Imperatorem in curādis prouincijs, ac præficiendis Præſidibus, laudatiſſimos Chriſtianorum mores fuiſſe ſectatum: ac deniqu. de eodem refert, in iudiciaria controuerſia reſcripſiſſe pro Chriſtianis aduerſus Gentiles. Quod autem dubitationem auget, eſt illud, quod ſcribit Herodianus lib. 6. eumdem Alexandrū, quatuordecim annis, quibus regnauit, inter alia eius humanitatis officia, ſine ſanguine Imperiū gubernaſſe. Non leuis quidē difficultas, ſed tamē quæ facile tolli poſſit, ſi ex Lampridio Herodianus declaretur, qui, ait, Imperium Alexandri ſic dictum eſſe *ἀναίμακτον*, hoc eſt, incruentum, vel ſine ſanguine, eo quod nulli ſenatorum necem intulerit, quod alij fecerant ante ipſum Imperatores; cum alioqui (vt idem ait) durus, tetricus, & ſeuerus admodum habitus fuerit, & ob id cognomento Seuerus ſit appellatus, quod plurimos iuſtis, vt ſibi videbatur, ex cauſis occidi mandauerit: immo propter nimiam ſeueritatem, quam in milites exercuit, ab iiſdem tandem occiſum fuiſſe tradit. Hæc ex Lampridio, quibus ex Herodiano obiectio diluitur. Illa autem quæ ſpectant ad Chriſtianos, in quos multa ab eo collata beneficia idem auctor cōmemorat, ſic accipias; ipſum nullum aduerſus Chriſtianos perſecutionis edictum promulgaſſe; non tamen erga ipſos ita affectum fuiſſe, vt antiqua iura Romanorum, & prædeceſſorum edicta, quibus Chriſtiani plecterentur, ſilere iuſſerit. Antiquo etenim Romanorum iure peregrinos deos, eorumq. cultū in Vrbem introduci vetitum eſſe, nemo ignorat: id enim cum Ethnicorum complures teſtantur, tum etiam Tertullianus ſcribit in apologet. Recitat eam legem Cic. lib. 2. de legibus, quæ eſt huiuſmodi: Separatim nemo habeſſit deos: neve nouos, ſed ne

Vide T. 3. a. 221. nu. 2. 3. & ſeq.

aduenas, niſi publice adſcitos, priuatim colunto. Hæc lex xij. tab. Quin & Mecœnas (vt Dio eſt auctor lib. 52) non tantùm deos peregrinos non inferendos in Vrbem, verùm etiam exteros homines alienæ religionis cultores ad Romanorum deorum cultum dixit etiam ſupplicijs adigendos, Auguſto perſuaſit, eam potiſſimum rationem obtexens, vt ſecuritati Reipublicæ conſultum eſſet. At nec Imperatori liberum erat abſque Senatuſconſulto deos in Vrbem adſciſcere alienos; vt de Tiberio Auguſto teſtatur Tertullianus in apologet. His autem in ſuo robore manentibus iuribus, multas deinde aduerſus Chriſtianos ab Imperatoribus leges ſuperadditas fuiſſe, nullus dubitat: quas quidem omnes ſub Alexandro Imperatore vim ac robur obtinuiſſe, quamplurima vetera monumenta, ipſa martyrũ Acta teſtãtur. Alexander enim optime Reipublicæ conſultum cupiens, bellicis ipſe negotijs occupatus, prætoriam præfecturam credidit Domitio Vlpiano, illiq; cum Paulo, vt præſtantiſſimis illius ætatis iureconſultis, rerum ſummam delegauit, vt Lamprid. ſcribit in Alexandro; illiſq. relicta Reipub. adminiſtratione, in expeditionibus militaribus totus erat. Iam vero quonam modo in Chriſtianos affecti eſſent ij, quibus Reip. adminiſtrandæ cura demandata erat, ex eo conſtare ſatis poteſt, quod idem Paulus I.C. aduerſus Chriſtianos, ſuppreſſo religionis nomine, lib. 5. ſent. tit. 21. ita reſpondiſſe legitur: Qui nouas, & vſu & ratione incognitas religiones inducunt, ex quibus animi hominum moueantur, honeſtiores deportentur, humiliores capite puniantur. Hæc Paulus. Sed parua hæc ſunt, ſi cum ijs conferantur, quæ cum alios illius temporis iureconſultos, tum præſertim Domitium Vlpianum illorum omnium coryphæum, penes quem præfecturæ munus & ſumma rerum erat, Chriſtianis infenſiſſimum, Lactantius feciſſe deplorat lib. 5. c. 11. cum ait: Quinetiam ſceleratiſſimi homicidæ contra pios impia iura condiderunt: nam & conſtitutiones ſacrilegæ, & diſputationes iuriſperitorum leguntur iniuſtæ. Domitius de officio Proconſulis libro ſeptimo reſcripta principũ nefaria collegit, vt doceret quibus pœnis affici oporteret eos, qui ſe cultores Dei confiterentur. Hæc Lactant. Excidit liber ille Vlpiani de officio Proconſulis, a Chriſtianis (vt putamus) Imperatoribus ex albo ceterarũ legũ expunctus: remanſerunt tamen quædam fragmenta eiuſdem, ex quibus poſſimus cetera facile iudicare, vt l. congruit. ff. de officio Præſidis: qua agitur, vt Præſes cum ingreditur prouinciam, primum omnium inquirat de ſacrilegis. Porro ſacrilegos a Gentilibus dici conſueuiſſe Chriſtianos, Iuſtinus martyr, Tertullianus, Arnobius, ac ceteri, qui ſcripſerunt apologias, plane demonſtrant. Ad hoc ipſum ſpectat illud, vt Proconſul prouinciam ingreſſus, templa luſtret, & circumeat. l. ſi in aliam ff. de offic. Procoſ. Eiuſdem etiam eſt illud reſponſum, vt improbatæ religionis libri tollerentur. l. 4. ff. famil. hercis. Ex his omnibus quiſque facile poterit exiſtimare, quo ſtatu eſſet Chriſtianorum cauſa ſub talibus Orbis iudicibus, ne habeat quid amplius miretur, cum audierit, ſub Alexandro Imperatore complures martyres eſſe paſſos. Verùm ipſe Domitius, penes quem ſumma rerum erat, ſuæ ſæuitiæ meritas pœnas dedit, ſæuiſſime cæſus a militibus prætorianis, vt Lampridius ſcribit. Egimus de his pluribus in Annal. Eccleſiaſt. vnde & hæc deſcripſimus. Illud poſtremo lectorem monendum putamus, vt cum in vita S. Martinæ, vel alijs legerit, Chriſtianos cauſam dixiſſe coram Alexandro Imperatore, ſciat illa non eſſe puriſſima ipſa martyrum Acta publica excepta a notarijs actuarijs coram Præſide, ſed potius eſſe Actorum paraphraſes ſuperadditas, prout quiuis prudens facile poterit iudicare.

[b] *Martyrij palmam.*] Non tantum apud Iudæos (vt ex pleriſque diuinæ Scripturæ locis apparet) erant palmæ victoriæ inſignia, ſed & apud Græcos, ex quibus Romanos eadem prouenit conſuetudo, vt victoribus palmæ darẽtur: ſed id non ante debellatos Samnites, vt habet Liu. lib. 10. in fine decad. 1. Quòd ſit in palma victoriæ ſymbolum, habes ex Plutarch. lib. 8. q. 4. ſympoſiac. narratum a Gellio lib. 7. c. 6. Certe his inſignibus nobilitatos ſanctos martyres vidit S. Ioannes Apoc. c. 7. vt non mireris, ſi in Martyrologio ſæpius leges, ſanctos martyres palmam accepiſſe martyrij: eſt enim ea dicendi phraſis ex diuinis Scripturis comparata, atque antiquitus vſurpata.

[i] *Concordij Epiſcopi.*] De ipſo etiam hæc die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, hiſq. conſentiunt vet. manuſcrip. Eius res geſtas deſcripſit Sur. to. 1. ſed aliqua in eis inſunt corrigenda, iiſdemq. nonnulla addenda, vt vidimus in amplioribus eiuſdẽ Concordij Actis manuſcrip. Si Deus conceſſerit, in omnes ſanctorum vitas, quæ hactenus editæ reperiuntur, ſcholia elaborabimus; quibus quid in eis veri certique, quid item ambigui vel falſi reperiatur, aperiemus. Plura de Concordio habentur in vita S. Conſtantij Epiſcopi Peruſini, quam manuſcrip. accepimus ab illa eccleſia. Habet & Mombrit. deſcriptum martyrium S. Concordij to. 1. vit. ſanct. T. 2. A. 175 n. 7.

[k] *Antonini Imp.*] Perſecutio ſub Antonino ponitur quarta a S. Auguſtino lib. 18. de ciuit. Dei cap. 52. & ab Oroſio lib. 7. cap 15. a Seuero autem lib. 2. quinta numeratur, vbi quartam dicit fuiſſe ſub Hadriano. His autem, qui decem tantum numerant perſecutiones Eccleſiæ ſub typico numero decem plagarum Aegypti, idem S. Auguſtinus minus aſſentire videtur eod. lib. 18. c. 52. de ciuit. Dei. Hæc autem perſecutio ab Antonino exci-

excitata, non quidem ab illo Antonino, qui dictus eſt Pius, facta eſt, cuius tempore fuiſſe pacem in Eccleſia ſcribit Sever. lib. 2. (Tertullianus enim in apologetico, recenſet Antoninum Pium inter illos Romanos Imperatores, qui Chriſtianis nihil negotij per leges fecerint) ſed ab illo Antonino, qui dictus cognomento Philoſophus, ab Antonino Pio adoptatus, in Imperium illi ſucceſſit, perſecutionem excitatã eſſe, omnes prædicti auctores affirmãt. Et licet Tertul. in apologet. dicat, nullas ab eo aduerſus Chriſtianos leges fuiſſe ſcriptas: tamen abſque promulgatis edictis, eo tempore, furente populo, grauiſſimam in Chriſtianos perſecutionem conflatam eſſe, Euſeb. hiſt. lib 5. c. 1. declarat his verbis: Ad decimumſeptimum annum Imperij Antonini Veri (ſic enim appellat M. Aurelium, ſicut & in aliquibus inſcriptionibus Verus dictus habetur, licet a L. Vero ſit longe diuerſus) grauis & acerba in nonnullis terræ partibus perſecutionis procella ex temerario populi impetu per ſingulas vrbes excitatã contra nos ingraueſcere cœpit, in qua (ſicut in illis martyrijs, quæ in vna natione confecta erant, coniectura plane licet aſſequi) infiniti prope martyres in reliquis etiam terrarum regionibus, generoſa cæde pro Chriſto tolerata, nobilitati ſunt. Hæc Euſebius de perſecutione ſub Antonino Philoſopho. Ceterum conſtat, nec Antonini Pij Imperium cæde Chriſtianorum fuiſſe vacuum; vt apparebit inferius ſuis locis.

[l] *Magni martyris.*] Plures eiuſdẽ nominis reperiuntur martyres: hic autem, qui in veteri Romano Martyrologio, ſicut & in manuſcriptis hac die poſitus habetur, quando vel vbi ſit paſſus, nuſquam inuenimus.

Plura in Ann. T. 3. & 4. obitus Tom. 4. a. 378. n. 1. & ſeq.

[m] *Depoſitio S. Baſilij Epiſcopi.*] Non tantum Latina omnia Martyrologia, ſed & Græci de eodem hac die agunt, vt conſtat ex eorum Menologijs. Moritur S. Baſilius (vt ſcribit ſanctus Hieronymus de ſcript. Eccl.) Gratiano imperante, anno videlicet Domini trecenteſimo ſeptuageſimooctauo, quo, poſtea extincto Valente, idem Gratianus Orientis quoque ſibi adminiſtrandum ſuſcepit Imperium. Gregorius Nyſſenus eius germanus in epiſt. ad Olympium monachum de vita S. Macrinæ, teſtatur S. Baſilium ex humanis ſublatum nouem menſibus ante illud Concilium Antiochenum, quod celebratum eſt poſt Valentis Imp. obitum. Sedit (vt idem ait) annis octo, nono inchoato: totidem annos ſedi illius tribuit Gregor. Nazianz. in epitaph. Ex quibus erroris arguitur Nicephorus lib. 10. c. 25. dum ait, Baſilium etiam temporibus Iuliani ſediſſe Epiſcopum. Laudes Baſilij poſt eius obitum dixerunt præſtantiſſimi theologorum & oratorum clariſſimi S. Gregorius Nazianzenus, & ipſius Baſilij germanus S. Gregorius Nyſſenus. Extat Amphilochij nomine ſcripta vita Baſilij, quæ tamen prudentiorum omnium ſententia, alterius cuiuſpiam potius, quàm Amphilochij æqualis Baſilio eſſe putatur, cum aliqua illic habeantur, quæ illi minus conuenire videntur. dedit eam Latinitati Vrſus S. R. E. ſubdiaconus, cuius præfationem, quæ deſideratur in ceteris, legimus in vet. manuſcripto codice noſtræ bibliothecæ, quam poſſidemus liberalitate piæ memoriæ optimi ac eruditiſſimi viri Achillis Statij Luſitani. In ijſdem præterea quædam miracula eiuſdem S. Baſilij, Helladio auctore, ſcripta habentur, in Latinum verſa ab Anaſtaſio Bibliothecario temporibus Nicolai Primi Romani Pontificis, cuius ibidem habetur præfatio ad prædictum Vrſum conſcripta. S. Ioãnes Damaſcen. teſtatur in orat. 1. de imag. vitam S. Baſilij fuiſſe ſcriptam a prædicto Helladio eius diſcipulo & ſucceſſore. Porro eiuſdem Baſilij res geſtas tam a Græcis, quã a Latinis auctoribus acceptas, in Annal. Eccleſiaſt. iuxta ordinem temporum per annos ſingulos diſpoſuimus: ibiq. exactius quæ de S. Baſilio germana, quæve ſpuria habeantur, expendimus. Ommittimus hic coacervare innumera Patrum elogia de ſancto Baſilio, quæ vix volumine comprehendi poſſent.

[n] *Fulgentij Epiſcopi.*] De eo cetera etiam Martyrologia. Habentur eius res geſtæ fideliter ſcriptæ a quodam ex diſcipulis eius ad Felicianum Epiſcopum illius ſucceſſorem, extant apud Surium tom. 1. Claruit S. Fulgentius doctrina & ſanctitate notiſſimus ſub Symmacho Rom. Pont. Anaſtaſio Imperatore, & Traſamundo Rege Vuandalorũ in Africa. fuit vnus ex numero illorum ducentorum viginti Epiſcoporũ, quos idem Rex in Sardiniam relegauit, quibus B. Symmachus Papa quotidiana ſubſidia miniſtranda curauit, vt conſtat ex lib. de Rom. Pont. qui fertur nomine Damaſi, in Symmacho, & hiſtor. Miſcel. lib. 15. Eius ingenij monumenta recenſet S. Iſidorus de vir. illuſtr. c. 14. & alij poſteriores, qui ab eo acceperunt. Fuit alius eiuſdẽ nominis Fulgentius Epiſcopus Vericulanus, qui celebris ſanctitate vixit temporibus Vigilij Papæ, & Totilæ Regis Gothorum, imperante Iuſtiniano: de eo ſcribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 12. Rurſus alius eiuſdem nominis fuit in Hiſpania Epiſcopus, qui claruit tempore Leuuigij Regis Goth. de quo in theſ. concion. tom. 3.

Fulgent. T. 6. & 7. præcipue A. 529 n. 4. & ſeq. & A. 522. n. 11. & ſeq. obitus A 529. n. 2. & ſeq.

[o] *Eugendi abb.*] De eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Huius Acta ab eius diſcipulo conſcripta recitat Sur. tom. 1. & dum in eis legitur Eugendus fuiſſe diſcipulus ſanctorum monachorum Lupicini & Romani, apparet quibus temporibus vixit: cum conſtet, prædictos floruiſſe ſub Chilperico Rege Clotharij filio, cum imperaret Iuſtinus, ac poſt eum Tiberius. ſic Greg. Turon. vit. patr. lib. 1. cap. 1.

Chilpericus regnauit circa annũ Chriſti 580. & ſeqq.

p Odi

T.10. ann. 998. nu. 5. T.11. ann. 1014. n. 13. & ſeq. an. 1022. n. 16. obitus an. 1048. nu. 2.

[p] *Odilonis abb.*] Alij de eo die ſequenti; verùm hæc eſt ipſa dies natalis eius: nam Petrus Damian. qui eius res geſtas conſcripſit, hæc de eius tranſitu habet: Ea nocte, quæ Dominicæ Circumciſionis ſolemnia præcedebat, ſalutaris Euchariſtiæ ſacramenta percepit, & ſic beatum Deo reddidit ſpiritū, &c. Migrauit ex hac vita ſub Damaſo Secundo Rom. Pont. imperante Henrico Secundo, anno a Chriſto Domino 1048. ætatis ſuæ anno 87. Ita Petrus Dam. in vita ipſius, & Sigeb. in Chron. Meminit de S. Odilone S. Bernardus in apolog. ad Guiliel. abb. Tritem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 2. c. 75. & lib. 3. c. 235. & alij plures. De eo inferius iterum quarto Non. Nouemb. agemus.

[q] *Euphroſyna virg.*] De ea tam Latinorum Martyrologia, quam etiam Græcorum Menologia agunt hac die. Eius res geſtas edidit Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis acceptas. Confundunt aliqui Euphroſynam cum Euphraſia, de qua agitur tertio Id. Martij: de Euphraſia enim, & non de Euphroſyna ſcribit Io. Damaſc. ora. 3. de imag. quē citant.

Tempore Theodoſij Arcadij F. lij circa annū 420.

2 Quarto Nonas Ianuarij. Luna. B xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

OCTAVA [a] ſancti Stephani protomartyris. Romæ commemoratio plurimorum [b] ſanctorum martyrum, qui ſpreto Diocletiani Imperatoris edicto, quo tradi ſacri codices iubebantur, potius corpora carnificibus, quàm ſancta dare canibus maluerunt. Antiochiæ paſſio beati Iſidori [c] Epiſcopi. Tomis in Ponto ſanctorum trium fratrum Argei [d], Narciſſi, & Marcellini pueri [e], qui ſub Licinio Principe inter tyrones comprehenſus, cum nollet militare, cæſus ad mortem, & diu in carcere maceratus, demum in mare merſus, martyrium conſumauit: fratres vero eius gladio perempti ſunt. Mediolani ſancti Martiniani [f] Epiſcopi. Nitriæ in Aegypto beati Iſidori [g] Epiſcopi & confeſſoris [h]. Ipſo die S. Siridonis [i] Epiſcopi. In Thebaide ſancti Macarij [k] Alexandrini abbatis.

IANVARII 2.

[a] OCTAVA [a] *ſancti ſtephani.*] De ea etiam Amalar. lib. 4. c. 37. De ratione celebrandi diem octauam pluribus agunt hi, qui tractatus ſcripſerunt de diuinis officijs: & vt omittamus diei octauæ myſterium, eam ſanctiſſimā ac celeberrimā eſſe debere, diuina lex ſanxit Leuit. c. 23. vnde ſancta Eccleſia tempore Euangelicæ gratiæ eſt mutuata exemplum, vt celebriores quaſdam ſolemnitates, etiam octauarū additione illuſtraret. ſanctæ etenim pieq. Dei Eccleſiā ex antiquis illis ritibus quædam accepiſſe teſtatur S. Leo Papa ſer. 7. de ieiunio ſeptimi menſis.

[b] *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Sunt hi ex veteribus monumentis reſtituti. Quod ſpectat ad edictum Diocletiani Imperatoris de tradendis, cremandisq. religioſis Chriſtianorum codicibus, ſcribit S. Auguſt. lib. 7. de baptiſ. c. 2. promulgatum illud fuiſſe poſt paſſionem B Cypriani annis quadraginta, & quod excurrit, Coſſ. (vt apparet) Conſtantio quartum & Galerio. Concordant his ea, quæ idem Aug. ſcribit lib. 3. contra Creſcon. cap. 27. vbi agit de Cirtenſi Synodo habita

T.2.A.302. n. 12.

(vt ait)

(vt ait) anno ſequenti a prædicto edicto de libris comburendis, Diocletiano octauum, & Maximiano ſeptimum Coſſ. Numeratur is annus promulgati edicti decimusnonus Imperij Diocletiani: quando (inquit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 3.) menſe Martij Diocletianus & Maximianus Impp. de diruendis cũctis Chriſtianorum eccleſijs, ſacriſq. codicibus igne cremandis promulgarunt edictum. Sicq. numerantur anni quadragintaduo a martyrio Cypriani vſque ad promulgatum de libris comburendis edictum. Deplorat eiuſmodi ſacrorum librorum conflagrationem Arnobius aduerſus Gentes li. 4. Optatus Mileuit. in libris ſuis contra Parmenianum frequenter meminit eiuſdem edicti, ſicut & S. Aug. in epiſtolis & aliis commentarijs aduerſus Donatiſtas conſcriptis. Acta præterea publica ſanctorum martyrum, de quibus agemus inferius, de eodem edicto ſæpius agunt. Porro etſi Imperatorum edicta de abolitione librorum Chriſtianorum non præceſſerunt tempora Diocletiani; ſane quidem reſponſa prudentum de ea re iam ante fuiſſe prolata, conſtat ex Vlpiani ſententia lib. 4. ff. fam. herciſ. Nam cum Chriſtiani a Gentilibus magi haberentur, eorum libri eiuſdem artis ſunt exiſtimati: aduerſus quos extat reſponſũ Pauli lib. 5. ſent. tit. 23. Sed quis miretur, hæc illos ſtatuiſſe de libris Chriſtianorum, cũ & Ciceronis libros illos de nat. deorum, ac quos ſcripſit de diuinat. eo quod ex illis idolorum ſuperſtitio impugnari videretur, abolendos eſſe ex Senatuſconſulto, nonnullorum fuiſſe conſiliũ, ſcribat Arnobius lib. 3. aduerſus Gentes? Hæc perſecutio ſub Diocletiano & Maximiano cenſetur decima ab Auguſtino lib. 18. de ciuit. Dei cap. 52. & ab Oroſio lib. 7. c. 27. a Seuero autem lib. 2. nona numeratur. Ante promulgatas in Chriſtianos prædictas leges a Dioclet. & Maxim. AA. quibuſdã præludijs perſecutionis complures cæſi ſunt Chiſtiani milites, vt ſcribit Euſeb. in chron. anno 14. Diocletiani Imp. & hiſt. lib. 8. cap. 4.

[c] *Iſidori Epiſc.* 1.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & vet. manuſcrip. Cuius autẽ fuerit ciuitatis Epiſcopus, nullus prodit: qui etſi Antiochiæ ponatur, nequaquam tamen videtur fuiſſe Antiochenus Epiſcopus: Euſebius enim, qui tam in chronico, quam etiam in hiſtoria recenſet omnes Antiochenos Epiſcopos, nullum eius nominis ponit, ſicut nec Nicephorus Epiſcopus Conſtantinop. in ſerie, quam texit Antiochenorum Antiſtitum.

T. 3. a. 316. n. 47. [d] *Argei, Narciſſi.*] Agunt de iiſdem hic Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcrip. omneſq. ſub Licinio Imperatore hos paſſos eſſe confirmãt: de quo hæc Seuer. ſacr. hiſt. lib. 2. Tunc Licinius, quia aduerſus Conſtantinum de Imperio certauit, milites ſuos litare præceperat, abnuentes a militia reijciebat: ſed inter perſecutiones non computatur; adeo res leuioris negotij fuit, quam vt ad eccleſiarũ vulnera perueniret. Hæc Seuerus; qui etiam noluit perſecutionem appellare, quia toto Orbe terrarum contra Chriſtianos non erat indicta, ſed in Oriente tantùm, vbi idẽ Licinius imperabat. Euſebius, qui illis temporibus vixit, in vit. Conſtantini lib. 1. c. 44. plures a Licinio editas leges aduerſus Chriſtianos teſtatur. S. Baſilius etiam in oratione habita in quadraginta martyres ſub eodem Licinio paſſos, ſcribit, ipſum per præconium & edictum omnibus denunciaſſe, ne quis Chriſtum profiteretur: in profeſſores autem fidei Chriſtianæ omnia tormentorum genera ab eodem fuiſſe propoſita. Porro quamplurimos martyres ſub Licinio martyrio coronatos, tàm Latinorum Martyrologia, quàm Græcorum Menologia atteſtantur. Huius autem excitandæ perſecutionis in Chriſtianos cauſam Gregor. Nyſſen. orat. ſecunda de ſanctis quadraginta martyribus ſcribit his verbis: Primum quidem improbus dæmon exercitus duci, ſimulacrorum inſano cultui dedito, perſuadere conatur, non aliter eum de barbaris victoria potiturum eſſe, niſi prius mactaret eos, qui Chriſtum adorarent. Hæc Greg. Nyſſenus.

[e] *Marcellini pueri.*] De eodem prædicti. Quod autem hic inter tyrones recenſendus, puer dicatur; ſic accipe puerum, vt ſaltem eſſet annorum decẽ & ſeptem: ea enim ætate tyrones adſcribebantur militiæ, vt auctor eſt Gellius lib. 10. cap. 18. Quod item hic dicitur peremptus ob eam cauſam, quod noluerit militare; id non odio militiæ (vt de C. Vettieno Valer. Max. ſcribit lib. 6. c. 3. deſeuerit) qui ſibi manus digitos amputauit, ne militaret; ſed quod (vt ex Seuero nuper diximus) Licinius ſuos milites litare præcepiſſet. Eſt de his l. 1. de filiis militarium, C. Theod. lata ſub eiuſdem Licinij Conſulatu aduerſus eos, qui cum diſpendio corporis, reſectis digitis, militiæ neceſſitatem conarentur euadere. Id ipſum l. 4. 5. & 10. De tyron. item C. Theod. Quanto autem cum periculo impietatis Chriſtiani militarent in caſtris Gentilium, pluribus docet Tertullianus lib. de corona milit. T. 3. a. 316. n. 47.

[f] *Martiniani Epiſcopi, alias Materniani.*] De eo tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ, quas R. D. Petrus Galeſinus Protonotarius Apoſtolicus, doctus in primis ac diſertus, nobiliſſimi ingenij hac ætate ſcriptor, quiq. in hoc argumenti genere magna cum laude verſatus eſt, luculentiſſime illuſtrauit. De Materniano, ſeu Martiniano Epiſcopo Mediolanenſi extat epigramma Ennodij Epiſcopi Ticinenſis. Eſt eius exordium: Mens niuei, &c. Claruit temporibus Papæ Zoſimi. cir. a. 417.

[g] *Iſidori Epiſcopi.*] Ex manuſcrip. ita ponitur: quem putamus eſſe illũ ſanctitate clarum, cuius meminit S. Hieron. in epitaph. T. 4. a. 386. n. 46.

Paulæ

Paulæ ad Euſtoch. epiſt. 27. his verbis: Occurrente ſibi ſancto & venerabili Epiſcopo Iſidoro confeſſore, & turbis innumerabilbus monachorum, &c. Scias tamen longe alium hūc eſſe ab illo Iſidoro Aegypti monacho, qui magna aliquando fama iiſdem temporibus vixit, ſed factus Origeniſtarum propugnator & ductor, priſtinam laudem obſcurauit. Scribit de eo S. Hieronymus epiſt. 61. ad Pammachium, & ad Cteſiphontem aduerſus Pelagianos.

[h] *Et confeſſoris.*] Cum S. Hieronymus hunc Confeſſorem appellet; ne quid lateat, ſciendum eſt, diuerſa admodum ſignificatione a præſentis temporis vſu hanc vocem a maioribus vſurpatam. Illi enim neminem eo nomine appellabant, niſi eum qui Chriſti fidem interpellatus, coram fidei hoſtibus confeſſus eſſet. Si vero aliquod genus tormentorum eſſet expertus, nec tamen martyrio occubuiſſet; tunc & Martyr vocatus, idemq aliquando etiam dictus reperitur Confeſſor, quod ſcilicet non dum martyrium conſummaſſet. Licet ſi vim harum vocum expendas, eædem ſint, nihilominus tam apud Tertullianum, quam etiam Cyprianum, & alios pleroſque antiquorum, eo ſenſu, quo diximus, eas voces accipi conſueuiſſe, perſpectum ſatis, exploratumq. habetur. Conſule, ſi hæc exactius ſcire cupis, in primis Cypriani epiſtol. 7. 9. 10. 15. 30. 37. 52. & 81. edit. Pamelij, qui eadem adnotauit in ſchol. epiſt. 9. vir quidem etſi facie mihi incognitus, eruditione tamē ſatis perſpectus. Iuxta eiuſdem Cypriani ſententiam, qui non interpellatus ſe martyrio ingerebat, hic dicebatur Profeſſor. Si adhuc autem quis timore correptus, ne fidem proderet, ſua ſuosque relinquens, exilio ſpontaneo procul a patria vitam ageret, hic apellabatur Extorris: cuius non erat deſpicienda conditio; nam & numero martyrum recenſendus erat, ſi ea de cauſa mortem oppetiiſſet. Hæc omnia more maiorum, atque vetuſto loquendi genere. Obtinuit poſtmodum vſus, vt omnes qui ſancta & laudabili vita vixiſſent, ſanctoq. demum ac probato fine in Domino quieuiſſent, Confeſſores appellarentur.

[i] *Siridonis Epiſcopi*] De quo etiā hac die vet. manuſcr. Sed cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, hactenus obſcurū remanet. Fuit & alius Siridon, alias Seridon dictus, qui inter ſanctos anachoretas claruit, de quo in vit. patr.

[k] *Macarij Alex. abb.*] De eodem hac die
T. 4. A. 372 nu. 55. Beda, Ado, & manuſcrip. Conſtat, duos fuiſſe Macarios ſanctitate celebres, Aegyptios ambos; quorum alter Alexandrinus dictus eſt, eo quod (vt ſcribit Palladius) in eccle-
T. 3. A. 288. num. 1. ſia Alexandrina functus eſſet preſbyterio: alter autem ſimpliciter Aegyptius eſt appellatus. Agunt de his pluribus veteres hiſtorici, Socrat. lib. 4. hiſt. c. 18. Sozom. lib. 6. c. 29. Rufin. lib. 2. c. 4. Hieron. epiſt. 27. Caſsian. collat. 5. c. 12. & collat. 24. cap. 13. in vit. patr. par. 1. Pallad. Galata c. 8. Suidas, & alij. Fuerunt & alij Macarij fama conſpicui, ſed de duobus tantum agitur in Martyrologio. T. 5. A. 397. num. 29.
Vixit enim eodem ſæculo Macarius ceteris iunior, ad quem Rufinus translationem Periarchon Origenis inſcripſit, necnon etiam apologiam pro Origene, qui & eiuſdem Rufini diſcipulus fuit; de quo, tacito nomine, hæc S. Hieron. epi. 16. Tunc diſcipulus ὄλβιος & vere nominis ſui, ſi in talē magiſtrum non impegiſſet, &c. Hæc idcirco Hieronymus, quoniam in Origeniſmum ipſum lapſum deplorat. At ne quis aliqua forte ſuſpicione ſaltem leui pulſetur, hunc de quo ſcribit S. Hieron. fuiſſe alterum ex duobus illis, quos colimus; ſatis rei veritas perſpicua redditur, dum conſtat, Macarium Aegyptium magiſtrum fuiſſe Euagrij, vt ſcribit Socrat. lib 4. c. 18. & Gennad. de vir. illuſt. c. 10. & 11. qui quidem Euagrius habuit diſcipulū Rufinū, vt S. Hieron. ſcribit ad Cteſiphontem; Rufinus autem (vt vidimus) Macarium iuniorem Origeniſtam erudiuit. Si itaque Macarius Aegyptius fuit magiſter Euagrij, cuius Rufinus fuit diſcipulus: quomodo Macarius Rufini diſcipulus vnus idemq. erit cum Macario Aegyptio? Nec eſt etiam quod quis exiſtimet, S. Hieronymum de Macario altero, Alexandrino videlicet, eſſe locutum: quem etſi aliquanto iuniorē Aegyptio ſcribat Palladius cap 8. tamen illius temporibus claruiſſe, prædicti auctores teſtantur, Socrat. lib. 4. cap. 18. Sozom lib. 6. cap. 29. & Rufin. lib. 2. c 4. ſicq. Macario Rufini diſcipulo ſeniorem fuiſſe apparet. Ad hæc addimus: Illū Macarium, quem Hieronymus inſimulat hæreſis Origenis, fuiſſe aliquando Romæ, idem inſinuare videtur; at Alexandrinum, de quo eſt quæſtio, nunquam Romam venire voluiſſe, Palladius ipſe teſtatur. Claruit iiſdem temporibus alius virtutibus inſignis, qui ob homicidium inuoluntarium olim perpetratum, dictus eſt cognomento Homicida: de ipſo ſcribit Sozom. lib. 6. cap. 29. & Pallad. ad Lauſ. cap. 6. Alius etiam reperitur Macarius Romanus, qui ex Vicaria præfectura monaſticā vitam amplexus eſt, de quo idem Pallad. cap. 36. in fine. Romani huius res geſtæ habentur in vit. patrum, auctore Theophilo quodam, ſed quæ minus probentur. Ex his omnibus Macarijs duos tantum, quos diximus, Dei Eccleſia recenſet inter ſanctos; de quibus & Græci agunt vna eademq. die, decimoquarto kal. Februarij. Ex his item omnibus duo adnumerantur inter ſcriptores Eccleſiaſticos, Macarius ille ſenior dictus Aegyptius, de quo agit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 10. & ille iunior Rufini diſcipulus, de quo idem Gennad. cap. 28.

Tertio

3 Tertio Nonas Ianuarij. Luna. C xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

OCTAVA[a] ſancti Ioannis Apoſtoli & Euangeliſtæ. Romæ via Appia natalis[b] ſancti Anteri[c] Papæ, qui ſub Iulio Maximino[d] paſſus eſt, & in cœmeterio[e] Calliſti ſepultus. Eodem die ſancti Petri[f], qui apud ciuitatem Aulonam crucis ſupplicio eſt interemptus. In Helleſponto ſanctorum martyrum Cyrini[g], Primi, & Theogenis. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Gordij[h] centurionis, de cuius laudibus extat præclara Baſilij Magni oratio in eius die feſto habita. In Cilicia ſanctorum martyrum Zoſimi[i], Athanaſij commētarienſis, Item ſanctorū Theopēpti, & Theonæ, qui in perſecutione Diocletiani illuſtre martyriū obierunt. Patauij ſancti Danielis[k] martyris. Viēnæ in Gallijs ſancti Florētij[l] Epiſcopi, qui tēpore Gallieni Imperatoris in exiliū relegatus, illic martyrium conſumauit. Lutetiæ Pariſiorum ſanctæ Genoueſæ[m] virginis, quæ a beato Germano Antiſiodorenſi Epiſcopo Chriſto dicata, admirandis virtutibus, & miraculis claruit.

IANVARII 3.

OCTAVA [a] *ſancti Ioannis*,] Meminit eiuſdem Octauæ Amalar. de eccleſ. offi. lib. 4. cap. 37. in fin. Agit de eadem Ado in Martyrologio.

[b] *Natalis ſancti, &c.*] Vetus loquēdi vſus, vt dies migrationis ex hac vita appelletur dies Natalis: cuius quidem rei exactè rationem reddit Origenes lib. 3. comment. in Iob, & Albin. Flac. de diu. offic. cap. de ſexta feria pag. 60. Et Nicolaus Papa in epiſtola ad conſulta Bulgarorum c. 5. in fine hæc habet: Natus dicitur, qui ex hac vita migrauit: quomodo enim vſitato more dicitur naſci, quādo quis ex vtero materno procedens in hanc lucem exit; ſic quoque iure natus appellari poteſt, qui liber ab huius ſæculi tenebris, ad lucem pertingit viuentium. Pro qua ergo re apte conſuetudinem tenet Eccleſia, vt ſolemnes beatorum martyrum vel confeſſorum Chriſti dies, quibus ex hoc mundo ad regionem migrauerunt viuorum, nuncupētur Natales: ſed & eorum ſolemnia, non funebria, tamquam morientium, ſed (vtpote in vera vita naſcentium) Natalitia vocitētur. Hæc ibi. Præterea dies Natalis etiā dici reperitur, quo quis ordinatur Epiſcopus, vt apparet ex S. Ambroſio lib. 8. epiſt. 60. ad Felicem edit. Rom. ex S. Paulin. epiſt. 16. ad Delphinum, & ex Hilarij Papæ epiſt. ad Aſcanium. T. 1. a. 58. nu. 94.

[c] *Anteri Papæ*] Succeſſit hic Pontiano, vt cōſtat ex libro de Rom. Pontific. qui fertur nomine Damaſi, & indicibus Vaticanis, quos exſcripſimus. Id ipsū teſtatur Optatus Mileuit. li. 2. contra Parmenian. Auguſt. epiſt. 165. ad Generoſum, Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 22. Niceph. Epiſc. in chron. & alij, qui omnes poſt Pontianum ponūt Anterum. In Actis quibuſdā S. Vrſulæ poſt Pontianum Cyriacus quidam Rom. Pontifex perperam fingitur. Conſule ea quæ habentur adnotata inferius die 21. Octobris, vbi de Actis illis pluribus egimus. Tom. 3. Ann. 238. nu. 8.

[d] *Sub Iulio Maximino.*] Quod ſpectat ad perſecutionem Maximini, ſub quo Anterus paſſus dicitur, ſextam eam ponunt ordine Aug. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. & Oroſ. hiſt. lib. 7.

lib. 7. c. 19. Seuer. autem hanc inter perſecutiones non numerat; quam tamen fuiſſe peſ grauem, conſtat. De ea ita Euſeb. lib. 6. c. 21. Maximinus propter grauem inuidiam, quam contra Alexandri familiam, in qua complures fideles, & Chriſtiani verſabantur, flagrabat, acerbam perſecutionis tempeſtatem concitauit; iuſſitq. ſolos eccleſiarum præſides, tamquam auctores doctrinæ Euangelicæ, neci dari. hæc Euſeb. Porro qualis quantave fuerit hæc perſecutio, ex eo ſaltem coniectare licet, quod Iulius Capitolinus de ipſo teſtatum reliquit, cum ait: Tam crudelis fuit Maximinus, vt alij illum Cyclopem, alij Buſiridem, alij Scironem, nonnulli Phalarim, multi Tiphonem, vel Cygem vocarent: Senatus eum adeo timuit, vt vota templis publice priuatimq. mulieres cum ſuis liberis facerent, ne ille vmquam vrbem Romam videret: audiebat enim alios in crucem ſublatos, alios animalibus nuper occiſis incluſos, alios feris obiectos, alios fuſtibus cæſos, &c. Quæ quidem cùm in ſuos milites exercuiſſet, quanto his maiora in Chriſtianos, aduerſus quos immenſo flagrabat odio, ſæuus barbarus ſit molitus, quiſque poterit exiſtimare.

De Cœmeterijs plura T. 2.

[e] *In Cœmeterio Calliſti.*] Vox notiſsima, Cœmeterium, qua Chriſtiani illum locum dicere conſueuerunt, in quem fidelium defunctorum corpora ſepelienda inferuntur; inde deducto vocabulo, quod ſicut diuina Scriptura obitum iuſtorum, ſomnum dicere ſolita eſt; eadem ſignificatione locum illum, vbi ſepelirentur, Cœmeterium, hoc eſt, dormitorium, a κοιμάω, quod eſt dormio, voluit appellari: quæ etiam loca, modo Concilia ſanctorum, de qua voce agemus inferius, modo etiam, a natura loci denominatione deducta, Arenaria, Cryptæ, Catacumbæ, ſeu Catatumbæ in veteribus Martyrologijs appellata inueniuntur. Apud Afros eadem loca Areæ dictæ reperiuntur, vnde Tertullianus ad Scapulam, ex verbis perſecutorum: Non ſint Areæ: hoc eſt, loca ſepulturarum Chriſtianorum deſtruantur, ne ad ea vlterius cõuenirent, &c. In ea enim loca cùm precum cauſa conuenire conſueuiſſent frequenti cœtu Chriſtiani, magis magiſq. Gentilium furor ſæuire atque graſſari ſolitus eſt, vt ſcribit Tertul. in apologet. & Minutius Felix in Octauio. Vſurpata reperitur eadem vox a Pontio diacono in Actis martyrij S. Cypriani, vbi in fine dicit, illum fuiſſe ſepultum in Area Candidi procuratoris. Erant Romæ complura Cœmeteria, quorum tantùm quadraginta tria ex tabulis Vaticanis deſcripſi, de quibus vberius agit Onuphrius. Deſiderantur adhuc aliqua, de quibus egi in Annal. eccleſiaſt. Erant autem Cœmeteria omnia, vel Areæ extra ciuitatem poſitæ, vigentibus etenim Gentilium legibus, ex leg. xij. tabularum nefas erat intra mœnia mortuum ſepelire. Sed omnia illa iura Gentilium, cum per contrarium vſum, tum etiam per pientiſsimam Leonis Imp. nouellã conſtitut. 53. quæ incipit, Mea quidem ſententia, &c. ſunt antiquata, ac prorſus abrogata. Ex Cœmeterio Calliſti, de quo agimus, effoſſum corpus ſancti Anteri Papæ translatum eſt intra Vrbem in eccleſiam S. Siluestri in Campo Martio, vbi in lapidea tabula eiuſmodi vetus inſcriptio legitur: Hæc eſt notitia Natalitiorum Sanctorum hic requieſcentium: Menſe Ianuario, die tertia NATALIS SANCTI ANTERI PAPAE, &c.

[f] *Petri.*] De eo etiam Beda, Vſuard. & vet. manuſcrip. Extant eius paſsionis Acta, & quidem germana, ab Anaſtaſio S. R. E. Bibliothecario Latinitate donata: retulit eam Surius in tomo 1. — Paſſus ſub Martiniano cir. A. 285.

[g] *Quirini, Primi, & Theogenis.*] Beda de Theogene tantum hic agit, cuius Acta recitat Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. Petrus in cat. lib. 2. cap. 41. breui compedio perſtringit Theogenis martyrium, qui paſſus eſt ſub Licinio Imp. vt prædicta Acta teſtatur. Vſuard. de iiſdem tribus omnibus hic agit. — T. 3. A. 316. n. 47.

[h] *Gordij.*] Extat de ipſo præclarum encomium S. Baſilij. agunt de eodẽ hac die Græci. Paſſus reperitur ſub Licinio Imp. vt legimus in peruetuſto Menologio, quod aſſeruatur in bibliotheca Ill. ac Reuerendiſſ. Guilielmi Sirleti Card. ampliſſ. illudq. ab ipſo Latinitate donatũ, propriaq. manu maiori ex parte conſcriptum, velut ingentem theſaurum eius liberalitate poſsideo, & (vt Hieronymi verbis vtar de codice Pamphili martyris) tanto amplector & ſeruo gaudio, vt Crœſi opes habere me credam. Meminiſſe itaque lector debet, cum in his ſcriptis allegatur Menologium, me de eo ſemper intelligere. — T. 2. A. 304. num. 62. & ſeq.

[i] *Zoſimi & ſoc.*] Græci itidem de iiſdem hac die agunt, vt conſtat ex Menologio, vbi de Zoſimo & Athanaſio ſeorsũ ab alijs agitur, paſſiq. ponuntur ſub Domitiano: Theopemptus autem & Theonas ſub Diocletiano. — Cir. A. 93. — T. 2. A. 305. num. 15.

[k] *Danielis.*] Hæc eſt dies inuentionis eius corporis, vt accepimus ex tabulis eccleſiæ Parauinæ. De eadẽ inuentione agit Petrus in catal. lib. 2. cap. 40. & Scardin Annal. Patau. — Inuentio A. 1064 tranſl. 1295. Feruarius.

[l] *Florentij Epiſcopi.*] De ipſo hac item die Beda, & Ado Treuer. necnon vet. manuſcrip. Ado Viennen. in chron. anno 241. hæc de eo: Florentius quoque Epiſcopus Viennenſis vita & doctrina emicuit; manſit ad Gallieni & Voluſiani Imperium, exiliarusq. martyrium compleuit. hæc Ado. An autem ſub Gallieno aliqua fuerit excitata perſecutio, dicemus inferius 23. Ianuarij. — T. 2. A. 262. num. 58.

[m] *Genouefæ.*] De eadem agunt hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Scribit de ea Gregorius Turon. de gloria confeſſ. c. 90. & de geſtis Francorum lib. 4. c. 1. Extant præ- — T. 5. A. 429. num. 22.

clara

clara eius vitæ Acta, quæ recitat Sur. tom. 1. plura etiã de ipſa reperies in vita S. Germani Epiſc. Antiſiodorẽſis, quam ſcripſit Conſtantius. Sigebert. item in Chron. ann. 457. Claruit temporibus Valẽtiniani Tertij Imp. ac peruenit vſque ad Clodoueum Regẽ Franc.

4 Pridie Nonas Ianuarij. Luna. D xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

OCTAVA [a] ſanctorum Innocentium. In Creta natalis ſancti Titi [b], qui ab Apoſtolo Paulo Cretenſium Epiſcopus ordinatus, poſt prædicationis officium fideliſsime conſummatum, beatum finem adeptus, ſepultus eſt in eccleſia, vbi à B. Apoſtolo dignus miniſter fuerat conſtitutus. Romæ ſanctorum martyrum Priſci [c] presbyteri, & Priſcilliani clerici, ac Benedictæ religioſæ feminæ: qui tẽpore impijſsimi Iuliani gladio martyrium compleuerũt. Item beatæ Dafroſæ [d] vxoris ſancti Flauiani martyris, quæ poſt interfectionem viri ſui primùm exilio relegata, deinde ſub præfato Principe capite plexa eſt. Bononiæ ſanctorum Hermetis [e], Aggæi, & Caij martyrum, qui ſub Maximiano Imperatore paſsi ſunt. Adrumeti in Africa commemoratio ſancti Mauili [f] martyris, qui in perſecutione Seueri Imperatoris à Scapula ſæuiſsimo Præſide damnatus ad beſtias, martyrij coronam accepit. Item in Africa præclariſsimorum martyrum Aquilini [g], Gemini, Eugenij, Marciani, Quincti, Theodoti, & Tryphonis. Apud Lingonas ſancti Gregorij [h] Epiſcopi miraculis clari. Rhemis in Gallia ſancti Rigoberti [i] Epiſcopi & confeſſoris.

IANVARII 4.

OCTAVA [a] *ſanctorum Innocentium.*] Scribit Poſſidius in indiculo, ſanctum Auguſtinũ duos ſermones habuiſſe in die Octauarũ Infantium. de eadẽ Octaua Amalarius de Eccleſ. offic. lib. 4. cap. 37. Microlog. c. 36. Ado item hac die in Martyrologio.

Plura T. 1. ad A. 44. & infra A. 51. [b] *Titi.*] Agunt de eodem Beda hac die, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 25. Auguſti. De Tito frequenter Paulus Apoſt. meminit, ad quẽ & ſcripſit epiſtolam. Sanctus Ignatius etiam in epiſtola ad Philadelph. Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 4. Hiero. Ioan. Chryſoſt. & Theodoret. in cõmentarijs in epiſt. ad Titũ, Sophronius apud Hier. de ſcrip. Eccleſ. Iſidorus, ſiue alius ſit auctor, de vita & morte ſanct. c. 88. Doroth. in ſynopſi, & alij de eodem agunt. habet Menologium, eum natum annos nonagintaquatuor in pace quieuiſſe.

[c] *Priſci & ſoc.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuar. Ado, ac ceteri. Horũ res geſtæ narrãtur in Actis ſanctæ Bibianæ: quæ tamen aliqua cenſura indigent, & in ijs præſertim, quæ de Iuliano Apoſtata narrantur, eum Romæ vixiſſe, deq; martyribus habuiſſe quæſtionẽ: quod enim per Vrbis Præfectum in martyres geſtũ eſt, id ipſi Iuliano tribuitur, quem numquam Romam aduentaſſe, certum eſt; idq; omnes, qui antiquas callent hiſtorias, atque ea ſciunt, quæ Ammianus Marcel. cõſcripſit, facilè intelligunt. Idem lib. 26. ſcribit, Vrba- T. 4. A. 362. nu. 373.

nam præfecturam à Iuliano creditam fuiſſe Aproniano: quem cum idẽ auctor ethnicus dicat aduerſus magos ſæuiſsimas quæſtiones exercuiſſe, Chriſtianos per magos, more Gẽtilium, intelligere, haud obſcurum eſt illis, qui apologias, quas Patres aduerſus Gẽtiles pro Chriſtianis ſcripſerunt, aliquando legerunt. At quomodo Iulianus magos iuberet impugnari, qui eoſdẽ honorificentiſsimè habuit, eoſq; longè poſitos accerſiuit? vt teſtantur Eunapius Sardianus de vit. philoſ. in Maximo, Ammian. Marcel. lib. 22. & Socr. lib. 3. cap. 1. extant & de his eiuſdem Iuliani litteræ. Porro reperiuntur etiam horum martyrum Acta ſeorſum ab Actis S. Bibianæ in vet. manuſcrip. noſtræ bibliothecæ.

T.4.an.362 nu.273. [d] *Dafroſæ.*] De qua etiam ijdem qui ſupra agunt hac die. Eius res geſtæ leguntur in ijſdem Actis S. Bibianæ eius filiæ. Errare admodum conſtat Petrum in catal. lib. 2. cap. 43. dum citans Adonem (apud quem nihil tale reperi) dicit, hanc Dafroſam vxorem fuiſſe Fabiani Papæ, deceptus nimirũ homine Fabiani Expræfecti, parentis ſanctarum virginum Bibianæ atque Demetriæ, qui vixit tẽporibus Conſtantij & Iuliani Impp. cùm tamen Fabianum Papam conſtet martyrio coronatum eſſe ſub Decio Imperatore.

T.2.an.303 nu.122. [e] *Hermetis & ſoc.*] Vſuardus etiam de his hac die, adſtipulaturq; vet. manuſcr. Hos autem ſub Maximiano Imperatore paſſos eſſe, teſtantur etiam tabulæ Bononienſis eccleſiæ.

T.2.an.203 nu.7. [f] *Mauili.*] Præclaro elogio hunc martyrẽ Tertullianus exornat, ſcribens ad Scapulam Præſidem; cui etiam exprobrat cladem diuinitus immiſſam in Africã in martyris vltionem. Scapulam autem Præſidem, cuius cum hic, tum apud Tertullianũ mentio habetur, illum reor Tertyllum Scapulã, ad quẽ extat reſcriptum Commodi Imp. l. diuus Marcus ff. de offic. præſ. nã paulò poſt Cõmodũ Seuerus imperans, ſub quo Scapula in Africa exercuit ſanctorum carnificina, inter quos Mauilus, de quo agitur, martyrio coronatus eſt.

[g] *Aquilini & ſoc.*] De his etiam Beda hac die, qui fatetur horum Acta ſuis temporibus extare; quæ poſtmodum excidiſſe videntur. Agũt de ijſdem Vſuardus, Ado, & alij. Paſſos hos eſſe in perſecutione Vuandalica, tradit Petrus in catal. lib. 2. c. 44. ex Adone, quẽ citat. Perſecutio fuit cir. an. 484.

[h] *Gregorij Epiſcopi.*] De eodem vet. manuſcrip. Huius res geſtas ſcripſit Gregorius Turonen. in vita ſanct. patrum cap. 7. qui de eodem agit de geſt. Franc. lib. 3. cap. 15. & 19. ex quibus apparet eum claruiſſe temporibus Theodorici filij Clodouei Regis Franc. Interfuiſſe repetitur Gregor. Lingon. Epiſcopus tribus Galliarum Concilijs, Epaunenſi, Aruernenſi, necnon etiam tertio Aurelianenſi, ſed huic per legatos tantùm: In tabulis Epiſcoporum Lingonien. quas deſcripſit Democh. decimusſextus hic eius ſedis numeratur Epiſcopus. Mombrit. etiam de ipſo agit tom. 1. vit. ſanctorum. T.6 A.509 nu 13.

[i] *Rigoberti Epiſcopi.*] Extant eius præclara Acta, quæ recitat Sur. to. 1. Floruit ijs temporibus, cùm Pipinus & Carolus Martellus regnum Francorũ adminiſtrarent pro Childerico Rege; peruenitq; vſque ad tempora Hadriani Papæ; qui, ipſo defuncto, reiecto Milone, in locũ eius ſubrogant Turpinum, vt eius Acta teſtantur. De ipſo item Sigeb. in chron. anno 723. Ponitur hic in tabulis Democh. 18. eius ſedis Epiſcopus. T.9.A.717. nu.9. & an. 741. nu.45.

xxvj. E Nonis Ianuarij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5			

VIGILIA [a] Epiphaniæ Domini. Romæ ſancti Teleſphori [b] Papæ, qui ſub Antonino [c] Pio poſt multos labores pro Chriſti confeſſione illuſtre martyrium duxit. In Aegypto commemoratio plurimorum [d] ſanctorum Martyrum, qui in Thebaide ſub perſecutione Diocletiani diuerſo tormentorum genere cæſi ſunt. Bergomi ſancti Domnonis martyris. Antiochiæ ſancti Simeonis [e] monachi, qui in [f] columna ſtans multos annos vixit, vnde & Stylitæ cognomen accepit: cuius vita & conuerſatio extitit admirabilis. In Anglia ſancti Eduardi [g] Regis, virtute ca-

ſtitatis, & gratia miraculorum inſignis. Alexandriæ ſanctæ Syncleticæ [h], cuius res præclare geſtas ſanctus Athanaſius litterarum monumentis commendauit. Romæ ſanctæ Aemilianæ [i] virginis, amitæ ſancti Gregorij Papæ, quæ vocante Tharſilla ſorore, quæ ad Deum præceſſerat, hac ipſa die migrauit ad Dominum. Eodem die ſanctæ Apollinaris [k] virginis.

IANVARII 5.

tom. 1. an. 51. nu. 68. & ſeqq. De vigilijs plura, to. 1. to. 5. & to. 4.

VIGILIA [a] *Epiphania*.] De qua Ordo Rom. Gregorius Turon. de geſt. Franc. lib. 10. c. 31. in Perpetuo Epiſc. Micrologus & alij qui agunt de diuinis offic. Celebrabatur etiam in eccleſiâ Africana vigilia Epiphaniæ, in qua ſanctus Eugenius Epiſcopus Carthaginenſis Felicem cæcum Dei virtute illuminauit, vt ſcribit Vict. de perſec. Vuandal. libro 2. Egimus ſatis de vigilijs Eccleſiæ in Annalibus Eccleſ. Hic autem illud vnum nequaquam diſsimulandum videtur, nonnullos affirmare, ſanctum Ambroſium perſuaſione ſanctæ Monicæ, vſum vigiliarum ea de cauſa ab Eccleſia proſcripſiſſe, quod Chriſtianorũ plurimi illud noctis tempus ludendo ac choreas ducendo tranſigerent: quod firmant authoritate ſermonis, qui S. Auguſtini nomine ſcriptus reperitur ad fratres de eremo; eſt ordine vigeſimusquintus. Hoc autem quid magis a veritate alienum poteſt excogitari, cum eo tẽpore, quo ſancta Monica fuit Mediolani, occaſione perſecutionis Arianorũ, ibidem vigiliæ vigilantius, ſanctius, purius, ac propenſiori ſtudio, quam vnquam antea, fuerint celebratæ? Nam præter longiores excubias, frequentiorem cœtum, conciones ad populum, S. Ambroſius addidit vigilijs ſacros hymnos. Præſto illis erat vna cum ceteris ſancta Monica, & in eis (vt S. Auguſtinus ſcribit lib. 9. confeſſ. c. 7.) primas partes tenebat. Quàm ſolerti ſtudio Mediolanenſis eccleſia ſacras vigilias ageret, accedat authoritas ipſius S. Ambroſij, qui in ſermone in Pſal. 109. edit. Rom. de feſto Pẽtecoſtes, commendans exactam vigiliarũ obſeruationem, ait: Ieiunauimus Sabbato, vigilias celebrauimus, orationibus pernoctanter inſtitimus, &c. In eccleſia verò Africana tantùm abeſt (quod præſefert ſermo ille) vt ea occaſione demptæ fuerint nocturnæ ſacræ vigiliæ, vt eædem maius tunc temporis acceperint incrementum, & in exactiorem purioremq; religionis cultũ fuerint reſtitutæ. Nam vſus citharæ, qui ea occaſione irrepſerat, quod ſcriptũ eſſet in Pſal. 70. Pſallam tibi in cithara ſanctus Iſrael, Auguſtini opera fuit ablatus, vt ipſe ſcribit concione 1. ſuper Pſalmum 32. Erant igitur in vſu vigiliæ nocturnæ, illæq; puræ, & Chriſtiana obſeruatione digniſsimæ, vt idem teſtatur in concione ad catechumenos contra Iudæos to. 6. Ad quas etiam frequentandas ſuos conſueuit hortari, vt apparet ex ſerm. 251. de temp. Inſuper addimus, tantùm abeſſe, vt occaſione chorearum, vel aliorum abuſuum, ſacræ vigiliæ fuerint abolitæ, vt in omnibus contrarium prorſus acciderit; nimirum vt ex ſacro religioſoq; vſu vigiliarum ſublati fuerint perditiſsimi illius temporis mores, qui antea irrepſiſſent. Eſt de his locus egregius S. Auguſtini in ſermone habito in die natali ſancti Cypriani, eſt ordine 115. de diuerſis, vbi hæc leguntur cap. 5. to. 10. pag. 593. edit. Louan. Aliquando ante annos non valde multos iſtũ locum inuaſerat petulantia ſaltatorũ. Iſtum tam ſanctum locum, vbi iacet ſancti martyris corpus (ſicut meminerunt multi qui ætatem habent) locum, inquam, tam ſanctum inuaſerat peſtilentia & petulantia ſaltatorũ. Per totam noctem hic cantabantur nefaria, & cantantibus ſaltabatur. Quando voluit Dominus per ſanctum fratrem noſtrum Epiſcopum veſtrum, ex quo hic cœperunt ſanctæ vigiliæ celebrari, illa peſtis aliquantulum reluctata, poſtea ceſsit diligentiæ, erubuit ſapientiæ, &c. Ex his omnibus luce clarius cognoſces, cuius fidei ſit ſermo ille, qui nomine Auguſtini ad fratres de eremo circumfertur, quem cum alijs ſchola Louanienſis in hac recẽtiori editione reiecit in angulum. Non itaque Ambroſius, non Auguſtinus, nec quiuis alius Orthodoxorum, his tẽporibus vigilias nocturnas Eccleſiaſticas abrogauit, vel minuit: ſed impuriſsimus hæreſiarcha Vigilantius vigilias, ſui nominis hoſtis, impugnauit, ſicq; minuere conatus eſt, vt nonniſi ſemel in anno, in Paſchali ſolemnitate vigilias peragendas eſſe iactaret. Hieronymus aduerſus Vigilant.

[b] *Theleſphori Papæ.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac vet. manuſcrip. In Romanis Pontificibus ea tantùm quæ ſpectant ad ſucceſsionẽ, hic annotare viſum eſt: in Annal. Eccleſiaſticis cetera vberius explicabimus. Quod itaque attinet ad ſucceſsionẽ Teleſphori, agit in primis Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 3. Epiphan. hæreſ. 37. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 5. Optatus lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. ad Gener. Niceph. Epiſc. in chron. & alij cõplures recentiores. tom. 2. anno 154. nu. 1. & ſeqq.

 [c] *Sub*

a *Sub Antonino Pio.*] Hoc loco fortaſſe erit qui dubitet, quomodo ſub Antonino Pio Teleſphorus vel alij paſsi dicantur, cùm ſub eo pacem fuiſſe in Eccleſia, teſtetur Tertull. in apologet. Seuerus lib. 2. Oroſ. lib. 7. cap. 14 & alij. Conſtat etiam Antoninum pro Chriſtianis edictum ampliſsimum propoſuiſſe, vt ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 12. quod apud Iuſtinum martyrem leges in appendice apologiæ. Reſpondemus, martyrium Teleſphori vel aliorum contigiſſe ante ſcriptam à Iuſtino apologiam, & promulgatum pro Chriſtianis edictum; prout idem teſtatur Euſebius hiſt. lib. 4. c. 11. & 12. Porro ex eadem Iuſtini apologia ſatis apparet, ante illud tempus, cùm idem imperaret Antoninus, non eſſe temperatum omninò à cæde Chriſtianorũ; non quidem Imperatoris mandato, ſed ex ſententia Præſidum, & furore Gentilium, conclamantibus illis contra fideles: ad quorum coërcendum furorem Iuſtinus (vt apparet) nobiliſsimam illam elaborauit apologiam Chriſtiano philoſopho dignam. Suppetũt & aliæ rationes, cur tempore pacis Eccleſiæ, vel ſub iuſtiſsimis Principibus multi reperiantur martyres paſsi: ſed ea quæ ſupra diximus de temporibus Alexandri Imperatoris, & quæ paulò inferius dicturi ſumus de Traiano, ſatis ad hanc rem explicandam eſſe poterunt.

Tom. 2. anno 302. nu. 86. & ſeq. d *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Horũ ſingulorum certamina Euſebius digeſsit in libro quem ſcripſit de Martyribus, qui non extat. Omnium verò ſimul agonem ſummatim complexus eſt hiſt. lib. 8. cap. 9. Cùm autem innumera ferè Aegyptiorum martyrum multitudo paſſa habeatur tàm ex monumentis Græcorum, quàm Latinorum ſcriptorũ: de ea gente illud ad memoriam reuocaui, quod ſcribit Cicero lib. 5. Tuſcul. his verbis: Aegyptiorum morem quis ignorat? quorum imbutæ mentes prauitatis erroribus quamuis carnificinam prius ſubierint, quam ibim, aut aſpidem, aut felem, aut crocodilum violent; quorum ſi imprudenter quippiam fecerint, nullam pœnam recuſent. Hæc Cicero. Porro ſi olim Aegyptij tanti vitrum; quãti illos margaritum (vt habet parœmia) feciſſe putandum eſt, corroborante eos præſertim diuina gratia?

to. 5. a. 420 nu. 28. obitus tom. 6. an. 460. nu. 28. & ſeq. e *Simeonis.*] De eodem hac etiam die ceteri Latinorum, Græci autem 24. Maij, vt apparet ex Menologio. Huius adhuc viuentis quaſdam res geſtas conſcripſit Theodoretus Epiſcopus Cyri libro ſanctorum Patrũ Deum amantium c. 26. Euagrius etiam nonnulla lib. 1. hiſt. cap. 13. & 14. Niceph. lib. 14. c. 51. qui etiam teſtatur, Metaphraſtem vberius eius Acta fuiſſe proſecutum, ſed non extant. De eo præterea ceteri Græcorũ, vt Suidas, Cedrenus, Michael Glycas; plura de eo in vita Danielis Stylitæ, & in Actis ſancti Theodoſij Cœnobiarchæ: ex Latinis Gregorius Turon. de gloria confeſſ. c. 26. & alij recentiores. In vit. Patrũ par. 1. c. 48. eiuſdem Simeonis, incerto auctore, vita ſcripta reperitur. Huius egregia ſanctitas, admirandumq; vitæ genus quod excoluit, non tantùm in Syria vbi agebat, ſed toto innotuit Orbi: Romæ etenim (vt præſens, adeo nota fuit, vt opifices in omnium officinarum veſtibulis, alij in porticibus (vt ſcribit Theodoretus) imaginem eius affigerent; hinc vnuſquiſque (vt ait) ſibi auxilium ac tutelam parantes. In Gallijs etiã notiſſima extitit eius fama, prædicante eius admirabilem ſanctitatem ſancta Genouefa, quæ licet longè abſens, eum tamen velut præſentem diuinitus nouerat, vt conſtat ex eiuſdem ſanctæ Genouefæ Actis. Plurimi eum fecerunt Imperatores Catholici, vt Theodoſius Iunior, cuius adhuc legitur epiſtola ad illũ ſcripta, inſerta in Actis Cõcilij Epheſini to. 5. c. 15. edit. Pelt. Tom. 5. an. 438. nu. 4. & ſeqq. Scripſiſſe etiam ad ipſum reperitur Leo Magnus Imp. vt ſcribit Euagr. hiſt. lib. 2. c. 9. De tempore quo vixit, ex Theodoreto eius primordia colligi poſſunt, dum ait columnam iam incoluiſſe temporibus Meletij Epiſcopi Antiocheni, qui ſub Valente Imp. vixit, deſijtq; ab humanis eo anno, quo celebrata eſt magna Synodus Conſtantinopolitana, Syagrio & Eucherio Conſſ. qui numeratur annus à Chriſto, iuxta veriores chronographos, trecenteſimus octogeſimusprimus. Superuixit autem Simeon (vt ait Cedrenus) vſque ad quartũ annũ Leonis Magni Imp. quod etiam colligitur ex Actis Danielis Stylitæ: eſt annus is à Chriſto 460. qua ratione iã centenario maior obdormiſſe dignoſcitur. De trãſlatione reliquiarũ eius facta Conſtantinopolim, & eccleſia in eius honorem erecta ab eodem Leone Imperatore, habetur mentio in Actis eiuſdem Danielis Stylitæ. Non omittendũ illud videtur, quoſdam eodem nomine deceptos ex duobus vnum conflaſſe Simeonem. Nam duos fuiſſe Simeones, ſeniorem, ac iuniorem, exploratum habetur. Præter ſeniorẽ, de quo agimus, fuit etiam alius eiuſdẽ nominis & exercitationis, idemq; dictus Stylita; quem à prædicto eſſe diuerſum, tempora, loca, maiorumq; teſtimonia declarant. Quonam tẽpore vixerit Simeon ſenior, iam vidimus. Iunior autem (vt auctor eſt Euagrius lib. 6. cap. 22. qui eum nouit, & vſus eſt familiariſsimè) clatuit temporibus Iuſtini Imperatoris vſque ad Mauritium. Extant eiuſdem Simeonis litteræ ad Iuſtinum Auguſt. recitatæ poſtmodum in actione quinta Nicænæ ſecundæ Synodi, vt eius teſtantur Acta; vbi & cognominatus eſt hic, Simeon Stylita admirãdi montis, iiſdemq; notis nuncupatur à Ioanne Damaſceno in orat. 3. de imag. circa finem. Sic enim eſt dictus, quod (vt idem ſcribit Euagrius lib. 6. cap. 23.) vixit in columna ſeorſum in ſummo mõtis vertice poſita. Vixerunt prædicti ambo in Syria.

ria. Fuit & tertius Simeon Stylita in Cilicia, quadraginta fere milliaribus ab Aegis ciuitate: huius meminit Sophronij Pratum ſpirit. cap. 57. hic percuſſus fulmine interijt: ex quo quidē genere mortis diuerſum hunc eſſe a prædictis duobus Simeonibus, nulla eſt dubitatio. De prædictis duobus Græci agūt in Menologio; de ſeniori (vt diximus) 24. Maij, de iuniori autem prima Septembris.

[f] *In columna.*] Super vnā columnam cellulam ex tabulis ſtruere, primus omnium docuit C. Mænius Rom. qui cum ad ædificandam baſilicam domū ſuam venderet, excepit ſibi ius vnius columnæ, ſuper quam tectum proijceret compactum ex tabulis, vnde ipſe & poſteri eius munus gladiatorium ſpectare poſſent, quod tum edebatur in foro. hæc Aſcon. Ab eodē Mænio dicta eſt Mæniana ſtructura, cuius poſtea fuit frequentior vſus; cuius meminit Feſtus in verb. Mæniana.

to. 11. ann. 1043. nu. 3. ann. 1060. nu. 8. canonizatio to. 12. an. 1161. an. 1. [g] *Eduardi Regis.*] Cuius egregia facta cōſcripſit Alredus abbas, quæ retulit Sur. in tom. 1. Hunc Alexander Papa Tertius adſcripſit ſanctorum numero; cuius rei geſtæ extant monumēta in appendice ad vitam eius. Habentur etiam in bibliotheca Vaticana literæ Innocētij Quarti Rom. Pont. de celebratione diei feſti S. Eduardi Regis, in Regiſt. ann. 2. nu. 255. pag. 527. Obijt idem ſanctus anno Domini milleſimo ſexageſimoſexto.

Circa ann. 310. [h] *Syncletica.*] Græci etiam de eadē hac die agunt, vt vidimus in Menologio. Tradit Niceph. Calliſt. lib. 8. cap. 4. ſanctum Athanaſium ſcripſiſſe vitam Syncleticæ: eadem, inquit, ratione, qua ſcripſerat vitam Antonij; vt ſicut in hoc viri, ita in illa haberēt mulieres, quod imitari aſsidue poſſent. hæc ille. Vtinam extaret; deperijt enim nō ſine graui totius orbis Chriſtiani iactura, quam expendimus ex ingenti emolumēto, quod Eccleſia eſt conſecuta ex Antonij vita ab eodem auctore conſcripta. Eiuſdem nominis virginem Sedulius presbyter in epiſtola ad Macedoniū, quæ eſt præfatio Paſchalis operis, ſummis laudibus celebrat; necnon eius ſororem Perpetuā coniugij vinculo adſtrictā. Extant ſenioris Syncleticæ grauiſsimæ ſentētiæ recitatæ atque deſcriptæ in Vit. patrum. Vixit Syncletica iunior iiſdē cū Sedulio tēporibus, ſenior autem temporibus Conſtantini Imp.

[i] *Aemiliana.*] Agit de ſancta Aemiliana S. Gregorius Papa homilia 18. quam refert poſt multa præclare geſta, hac die quieuiſſe in pace. Fuit alia ſāctā Aemiliana, cuius nomine Romæ titulus erat: quæ & vixit longe ante huius tempora: nam eius tituli habetur mentio in Concilio ſecundo Romano ſub Symmacho Papa. tom. 7. ann. 582.

[k] *Apollinaris virg.*] Eius res geſtas edidit Metaphraſtes; de quibus lectorē monitū velim, ineſſe ibi errorē, dum filia Anthemij Imperatoris dicitur, qui poſt Seuerum imperauit in Occidente. Sciat potius hanc fuiſſe genitā Anthemio Cōſulari viro religioſiſsimo, qui ſub Arcadio Imperatore geſsit Conſulatum, ad quē extat Ioannis Chryſoſtomi epiſtola 147. de quo & Theodoretus meminit lib. ſanct. patr. c. 8. Habitus eſt autē hic velut Imperator, dum defuncto Arcadio, pro Theodoſio impubere adminiſtrauit Imperiū. Circa an. 408.

6 Octauo Idus Ianuarij. Luna. F xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

EPIPHANIA [a] Domini. In territorio Rhemenſi paſsio ſanctæ Macræ [b] virginis, quæ in perſecutione Diocletiani, iubente Rictiouaro Præſide, cùm in ignem eſſet præcipitata, & permanſiſſet illæſa, dehinc mamillis abſciſsis, & ſqualore carceris afflicta, ſuper teſtas etiam acutiſsimas ac prunas volutata, orans migrauit ab Dominum. In Africa commemoratio plurimorum ſanctorum [c] Martyrum, qui in perſecutione Seueri ad palum [d] ligati, igne conſumpti ſunt. Rhedonis in Gallia ſancti [e] Melanij Epiſcopi & confeſſoris, qui poſt innumerabilium ſigna virtutum, iugiter cælo intentus, glorioſus migrauit à ſæculo. [f] Florentiæ ſancti Andreæ Corſini Florentini Carmelitæ Epiſcopi

Feſulani, quem miraculis clarum Vrbanus Octauus in Sanctorum numerum retulit. [f] Geris in Aegypto ſancti Nilammonis recluſi, qui dum ad Epiſcopatum traheretur inuitus, in oratione ſpiritum Deo reddidit.

IANVARII 6.

to. 1. ann. 1 nu. 19. & ſeq.

EPIPHANIA [a] *Domini.*] Græci etiam hac die eamdē celebrāt ſolemnitatem, quam aliqui & Theophaniam dicunt; licèt Greg. Nazianzenus Theophaniam appellet diem, quo Dominus Ieſus Chriſtus eſt natus: hanc autem diem, qua non tantùm aduentus Magorum, ſed etiam inter alia myſteria, Baptiſmatis Chriſti ſolemnitas agitur, vocat feſtum ſanctorum luminum, eo quod baptiſmus etiam illuſtratio diceretur, vt apparet ex eiuſdem oratione In ſancta lumina; quo etiam nomine appellat eam Cyrillus monachus in Actis quæ de ſancto Euthymio exacte conſcripſit. Apud Aegyptios autē vna eademq; die Natalis Chriſti atque baptiſmus agi conſueuit, vt conſtat ex homilia Ioannis Chryſoſtomi in Lucam c. 2. in Nat. Domini, to. 2. & Ioanne Caſsiano collat. 10. de oratione cap. 1. Epiphanius in panar. hæreſi 51. pauló diuerſus ab Aegyptijs, dicit, hac die, vel (vt habent alij codices) quinta huius, natum eſſe Dominum, baptizatum autem ante ſextum Idus Nouemb. hac autem die, qua & Aegyptij Natalem Domini celebrant, primum illud a Domino miraculum eſſe factum, cum aquā mutauit in vinum. At S. Hieronymus in commentario ſuper Ezechielem cap. 1. hac ipſa die baptizatum tantùm fuiſſe Dominum, non autem natum, affirmat. Conſultius itaque Occidētalis Eccleſia vna eademq; die, quam Epiphaniam appellat, aduentum Magorum, Chriſti baptiſmum, & primum illud inſigne miraculum recolit. His diuinis myſterijs S. Auguſtinus ſerm. 32. de temp. qui eſt quartus Epiphaniæ, addit & quartum, nimirum excellens illud ſignum, quando quinque panibus quinque hominum millia Chriſtus pauit in deſerto. Paulinus in Natali 9. ſancti Felicis nonniſi prædicta tria myſteria ea die habita recēſet, ſicut & S. Maximus Taurinēſis. Celeberrimam fuiſſe ſemper Chriſtianis eiuſmodi ſolemnitatem, declarat Cæſarum præſentia, adeo vt ne impij quidē Principes ab ea celebritate abeſſent. Siquidē Iulianus Apoſtata, qui pallio Chriſtianæ ſimulatæ religionis latentem impietatem ſtudebat contegere, cúm eſſet in Gallijs, voluit ea die cum ceteris Chriſtianis ſacris intereſſe myſterijs, vt ſcribit Ammian. Marcellin. lib. 21. Id ipſum præſtitit Valens Imperator Arianus, vt de eo ſcribit S. Greg. Nazian. oratione in laudē Baſilij. Viſus enim fuiſſet a Chriſtiana fide prorſus extorris, qui tantis ſolemnibus non adeſſet. Theodoſius Imp. ſic huius diei celebritatem coli iuſsit, vt ſeptem diebus qui præcedunt, ac totidem qui ſubſequuntur, iudicialem ſtrepitum conticeſcere iuſſerit, vt l. 2. Cod. de ferijs.

De tempore Baptiſmi Chriſti, to. 1. in Appar. nu. 15. & ſeq. & an. 31. nu. 13. & ſeq.

to. 1. an. 31. nu. 19.

to. 1. an. 31. n. 1. & ſeq.

[b] *Macra.*] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq; manuſcripta, Petrus item in catal. lib. 2. c. 50. Additum hic eſt, eā paſsā ſub Diocletiano Imperatore: nam Rictiouarū Præſidem, qui eam ſub titulo Chriſtianitatis damnauit, ſub eodem Imperatore exercuiſſe præfecturā, declarant Acta ſanctorum Criſpini & Criſpiniani, & aliorum Gallicanorum martyrum. Quod autem ad nomen Præſidis ſpectat, Rictiouarum in aliquibus antiquis codicibus in duas dictiones diſtinctum inuenimus in hunc modum, Rictius Varus; quæ lectio mihi magis arridet.

tom. 2. ann. 303. num. 131.

[c] *Plurimorū martyrum.*] Reſtituti ſunt hi ex veteribus monumētis, quibus perbelle adſtipulatur Tertullianus in apologetico, vbi hæc circa finē habet, cū in Gentiles inuehitur: Licèt nūc Sarmēticios & Semaxios appelletis: quia ad ſtipitem dimidij axis reuincti exurimur. Is eſt habitus victoriæ noſtræ, hæc palmata veſtis; tali curru triūphamus, &c. Cōſule de his ſcholion Pamelij ibi appoſitū 619.

tom. 2. ann. 205. nu. 17. & 18. to. 2. an. 501. nu. 32.

[d] *Ad palum ligati*] Ad palū ligabantur rei aliquando ad comburendū, vt hic habes; aliquando verò ad torquendum, vt legitur apud Suetoniū in Claudio c. 34. De vtroque plura ſuppetunt exempla in Actis martyrū. Illi etiā qui ſecuri plectendi eſſent, ligabantur ad palum, vt Valer. lib. 5. c. 8. dū ait: Virgis cæſos, & ad palū religatos ſecuri percuti iuſsit. eadem ſupra lib. 3. c. 8. Rurſus etiam palus adigebatur per mediū hominem vſque ad ſummum oris, ac ſic miſere mori cogebatur. de quo ſupplicio Seneca lib. 2. epiſt. 14. ait: Cogita adactū per medium hominē, qui per os emergebat, ſtipitē, &c. De quo genere mortis Procop. lib 1. de bello Vuandalic. & alij.

[e] *Melanij Epiſc.*] De eo etiā Vſuardus. Hic reperitur interfuiſſe Concilio primo Aurelianenſi, tēporibus Clodouei celebrato, vt eius Acta teſtantur. Scribit de Melanio Gregor. Turon. de gloria confeſſ. c. 55. & Petrus in catal. lib. 2. cap. 49. Fuit & eiuſdem nominis Melanius alter Viromandēſis Epiſcopus, qui eadē vixit ætate, eidemq; Concilio præſens fuit. Alius inſuper Melanius Epiſcopus Rothomagenſis, de quo ſcribit Gregorius Turonenſis de geſtis Franc. lib. 7. cap. 19.

tom. 6. ann. 507. nu. 27.

[f] *Geris*

om.5.ann. 403.nu.36.

[f] *Geris in Aegypto S. Nilammonis.*] Geris ciuitas eſt in Aegypto, diſtans à Peluſio fere quinquaginta ſtadijs : cui præficiendus cùm eſſet a Theophilo Alexandrino Nilammon, antequã res ageretur (vt optauit & precibus imperauit) in eadem cellula, qua clauſus tenebatur, diem obijt; vbi in eius memoriam templum eſt erectum, annuaq; ſtatuta commemoratio, vt ſcribit Sozomenus hiſt. lib. 8. cap. 19. & Niceph. lib. 13. cap. 17.

7. Septimo Idus Ianuarij. Luna. G xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

RELATIO [a] pueri IESV de Aegypto. Eodem die natalis beati Luciani [b] Antiochenæ eccleſiæ preſbyteri & martyris, qui ſatis clarus doctrina & eloquentia, paſſus eſt Nicomediæ ob Chriſti confeſsionem in perſecutione Galerij Maximiani, ſepultusq; eſt Helenopoli in Bithynia: cuius laudes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus celebrauit. Antiochiæ ſancti Cleri [c] diaconi, qui pro confeſsionis gloria ſepties tortus, ac diu in carcere maceratus, ad vltimum decollatus, martyrium conſummauit. In ciuitate Heraclea ſanctorum martyrum Felicis [d] & Ianuarij. Eodem die ſancti Iuliani [e] martyris. In Dania ſancti Canuti [f] Regis & martyris. Papiæ ſancti Criſpini [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Dacia ſancti Nicetæ [h] Epiſcopi, qui feras & barbaras gentes Euangelij prædicatione mites reddidit ac manſuetas. In Aegypto beati Theodori [i] monachi, qui tempore Conſtantini Magni floruit ſanctitate, cuius meminit ſanctus Athanaſius in vita ſancti Antonij. Barcinonæ ſancti Raymundi de Peniafort Ordinis Prædicatorum ſanctitate & doctrina celebris.

IANVARII 7.

10.1.ann.1. num.42. & ſeq & an 8. num.13. & ann.9. per totum.

[a] RELATIO [a] *pueri Ieſu de Aegypto.*] Agit de eadem Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij, quibus omnibus adſtipulantur vet. manuſcr. Id vero contigiſſe poſt ſeptimum Chriſti annum, pluribus demonſtrauimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

Plura to.3. præſertim an.309. nu. 12. & ann. 311. nu 3. & ſeq. & an.318 nu. 75. & ſeq. & an 326. nu.57.

[b] *Luciani.*] De eodẽ Latini omnes hac die, Græci autem agunt decimaquinta Octobris. Hunc ſub Maximino paſſum, Euſebius tunc viuens, ac geſta martyrum ſcribens, teſtatur lib. 9. c. 5. Id ipſum Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Luciano. Tam Metaphraſtes, quam Suidas eum ſub Maximiano martyrio occubuiſſe dicunt: quod & in Annalibus comprobauimus. Præclariſsima hic ſui ingenij reliquit monumenta, quæ a maioribus Lucianea ſunt appellata, cuius etiam nomine dicta eſt diuinæ Scripturæ verſio ab ipſo elaborata, quam Græci Communem, ſeu Vulgatam dixere, eaq; (vt ſæpius teſtatur S. Hieronymus ad Chromatium epiſt. 107. & ad Suniam 111.) Orientales omnes qui interiacent a Conſtantinopoli Antiochiam vſque, ſunt vſi: Nouiſsime demum, ea vrgente perſecutione grauiſsima, cùm apologiam pro Chriſtiana religione ſcripſiſſet, nobili corona martyrij eſt inſignitus. Non ſic tamen felix in diſcipulis fuit: nam præter Pelagiam Antiochenam, quæ eum ſectata, præclarum pro fide certamen ſubijt; ceteri in apoſtaſiam primum eo tempore perſecutionis ſunt prolapſi; poſtmodum reddita pace Eccleſiæ, ſe

Ario

Ario coniunxere, vt ſcribit Niceph. lib. 8. c. 31. Porro ijdem, quo illuſtriori gloriarentur auctore, non erubuerunt & ſanctiſſimum martyrem, quaſi auctorem hæreſis in crimen adducere, ſeſeq; ab eodem Collucianiſtas appellare: eo etenim nomine Arius ſuos dicebat, ad quos ſcribebat epiſtolas. Extat adhuc exemplum litterarum Arij ad Collucianiſtas apud Epiphan. in panar. hæreſ. 69. & Theodoret. lib. 1. c. 5. Id aliquando, primis illis rerum exordijs, Catholici verum rati, in eumdem Lucianum declamarunt, vt feciſſe videtur ſanctus Alexander Epiſcopus Alexandrinus, ſcribens ad æque ſanctum Alexandrum Conſtantinopolitanũ Antiſtitem, cuius epiſtola recitatur a Theodoreto lib. 1. hiſt. cap. 4. Tranſijt idem nomen ad poſteros; nam & Marius Victorinus lib. 1. aduerſus
tom. 3. an. 318. nu. 75. & ſeq. Arianos, eoſdem Lucianiſtas appellat. Ne quid autem de tanto martyre leuis ſuſpicionis in alicuius animũ irrepat, ex ipſis etiam Arianorum actis, quàm pura ſinceraq; eſſet Luciani fides, apparet. Siquidem Antiochiæ ijdem Conſtantij Imp. tempore conuenientes, vt abolerent nomen illud Conſubſtantialitatis, fidei profeſsionem ediderunt Luciani martyris, quam recitat Sozom. hiſt. lib. 3. c. 5. & Niceph. lib. 9. c. 5. In qua communis Filij cum Patre ſubſtantia, potentia, gloria, imago, & alia demum omnia inſunt, quæ Catholicæ Eccleſiæ filij profitentur: niſi tantum quod Conſubſtantialitatis verbum illic non reperitur expreſſum; cuius occaſione & a Nicæno ſymbolo illud adimere conabantur; ſed nulla quidem in eo eſſe poterat culpa, eam vocem omittendo, quam ſcimus ad eludendos omnes Arianorum cauillos (vt pulchre docet S. Athanaſius in decretis contra Arian. col. 381.) a ſacroſancta Nicæna Synodo primum fuiſſe ſapienter appoſitam. Quod itaque religioſe vereq; ante Nicænum Concilium Lucianus profiteri potuit, eo ipſo in damnationem eiuſdem vocis abuſi ſunt Ariani, ſicut & ipſam Scripturam etiam in prauũ ſenſum ſæpius torquere non erubuerunt. Satis vel illud ſit ad S. Luciani defenſionem teſtimoniũ Athanaſij, qui dum in Synopſi, quam ad Conſtantem Auguſtum ſcripſit, de diuinis Scripturis agit, appellat Lucianum ſanctum magnum religioſumq; martyrem. Sed non prætereat (quod mente exciderat) nobile illud de martyre Luciano, quod eſt apud Origenem elogium, quo ait: Quod autem ſecundum ipſam hiſtoriam teſtis lacerati atque pernecati fuerint ſancti martyres, manifeſtum eſt atque irrefutabile. Nam poſt vniuerſa tormenta recludentes eos in carceres, & teſtas multas in eis ſternẽtes, & per quatuor partes eos impij extendentes, crudeli morte eos pernecabant. Ita conſummatus eſt beatus atque glorioſus Lucianus, lucidus vita, lucidus & fide, lucidus etiam tolerantiæ conſummatione. Ob hoc enim Lucianus cognominatus eſt tamquam lucidus, aut proprio lumine ſibi fulgens, aut alijs lucens. Hic namque beatus duodecim diebus ſupra teſtas multas extenſus, tertiadecima die eſt conſummatus; alijq; innumeri ſancti martyres eodẽ modo mortẽ tranſeuntes conſummati ſunt. Hucuſque auctor, non tamen Origenes, vt præfert titulus: nam longe ante Luciani tempora ille obijt, nempe ſub Gallo & Voluſiano: Lucianus autẽ (vt vidimus) vltima perſecutione ſub Maximiano eſt coronatus martyrio. Nec eſt quod de alio Luciano ea ſcripta eſſe dici poſſint: nam eiuſmodi genere mortis, quod auctor recenſet, Lucianum, de quo agimus, eſſe ſublatũ, eius Acta a Metaphraſte deſcripta declarant. Eius venerandum corpus poſt martyrium, delphinorum obſequio, Drepanum in Bithyniam delatum, egregia baſilica ab Helena Conſtantini matre fuit ornatum, qui & locum illum Imperialibus munificentijs auctum, Helenopolim appellauit, vt ſcribit Socrat. lib. 1. c. 13. & Niceph. hiſt. lib. 8. cap. 31. Quod hic habetur, S. Ioannem Chryſoſtomum præclara oratione laudaſſe Lucianum: ſcias eam vt rem pretioſiſsimam aſſeruari in bibliotheca eruditiſsimi Card. Sirleti, prout ipſe mecum, vt de pretioſo margarito, gloriatus eſt. Agit & de Luciano Suidas in hiſtoricis, & alij.

[c] *Cleri diaconi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, manuſcr. ac ceteri, Petrus item in catalog. lib. 2. cap. 54.

[d] *Felicis & Ianuarij.*] Agit de his itẽ hac die Vſuardus, conſentiuntq; vet. manuſcr.

[e] *Iuliani.*] Sicut in veteri Rom. Martyrologio, ita & in manuſcrip. idem reperitur: quando autem, vel vbi paſſus ſit, latet.

[f] *Canuti Regis.*] De eo plura Saxo Grammat. hiſt. Dan. lib. 13. Ioannes Magnus hiſt. Goth. lib. 18. cap. 11. 12. & 13. Floruit temporibus Gregorij Septimi Rom. Pont. circa an. Domini 1080. Fuit alius eiuſdem nominis Danorum Dux, qui & ipſe innocentiſsime necatus eſt, & inter ſanctos relatus; de quo idem Saxo Grammat. & Ioannes Magnus lib. 18. cap. 14. & lib. 19. cap. 7. Canonizatio to. 12. ann. 1164. nu. 50. circa fin. A.

[g] *Criſpini Epiſcopi.*] Claruit hic temporibus S. Leonis Papæ, interfuitq; Mediolanenſi Concilio tunc cõgregato, vt conſtat ex ſynodica eiuſdem ad S. Leonem ſcripta. Succeſsit huic S. Epiphanius ſanctitate & eruditione non impar. Ennodius Ticinenſis Epiſcopus de eo in vita S. Epiphanij Epiſcopi, & in carmine quod ſcripſit, hæc habet de S. Criſpino: tom. 6. ann. 451 nu. 15. obitus, an. 466. nu. 15.

Salue ſancte parens, ſaluete o ſæpe recepti
Criſpini cineres, ad cuius vota redundat,
Quicquid in hoc Chriſti miramur dogmate
dignum, &c.

Eiuſdem nominis fuit Epiſcopus Patauinus, qui vixit temporibus Conſtantij, cuius meminit Athanaſius in apolog. ad Conſtantium col. 516. d.

[h] Nice-

10.3.A.318 nu.18.to.5. an.396.nu. 14. & an. 397.nu.14. & ſeq.

[h] *Nicetæ Epiſcopi.*] Hic licèt Dacorũ eſſet Epiſcopus, optimè tamen notus fuit Romanis, quem S. Paulinus in 10. epiſt. ad Seuer. doctiſsimum etiam ac Romanis admirandum prædicat: peregrinari enim in Italiam ad loca ſancta conſueuit; de cuius reditu idem Paulinus carmen ſapphicum pereleganz ſcripſit, quo eius præclara geſta cecinit, & inter alia de Beſsis populis ad Chriſtum conuerſis meminit. Gens præ ceteris fera: nam (vt Strabo teſtatur) ob conſuetudinem latrocinandi, ijdem omnes proprio vocabulo ſunt appellati Latrones: de quorũ ad Chriſtũ conuerſione hæc ibi Paulinus:

Nam ſimul terris, animisq́; duri,
Et ſua Beſsi niue duriores,
Nunc oues facti, duce te greganter
Pacis in aulam.

De his etiã S. Hieronymus epiſt. 3. ad Heliodorum: Beſſorum (inquit) feritas, & pellitorum turba populorum, qui mortuorum quondã inferijs homines immolabant, ſtridorem ſuum in dulce Chriſti fregerunt melos. Hæc Hieron. De Beſsis monachis præterea habetur mentio in vita S. Theodoſij Cœnobiarchæ. Porro de Niceta idem Paulinus rurſus in Natali nono S. Felicis agit.

[i] *Theodori.*] Duo reperiuntur fuiſſe Theodori; quorum alter, de quo hic agitur in Martyrologio, diſcipulus fuit S. Antonij, cuius S. Athanaſius in vita eiuſdem Antonij meminit: alter verò etiam ſanctitate celebris fuit, cuius geſta narrantur in vita S. Pachomij, cuius diſcipulus extitit, de quo etiã mentio habetur in lib. vit. patrum part. 1. agit de eo & S. Nilus abbas in libro de oratione. Infra quinto Kal. Ianuarij eius dies natalis agitur. Circa ann. 300. to 5. A.404 nu.130.

8 Sexto Idus Ianuarij. Luna. A xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

BELLOVACI in Gallijs ſanctorum martyrum Luciani[a] presbyteri, Maximiani, & Iuliani: quorum duo vltimi à perſecutoribus gladio perempti ſunt: beatus autem Lucianus, qui cum S. Dionyſio in Galliam venerat, poſt nimiam cædem cùm Chriſti nomen viua voce confiteri non timuiſſet, priorum ſententiam & ipſe excepit. Item S. Eugeniani[b] martyris. In Libya ſanctorum martyrum Theophili[c] diaconi, & Helladij; qui primo laniati, ac teſtulis peracutis compuncti, demũ in ignem coniecti, animas Deo reddiderunt. Hierapoli in Aſia S. Apollinaris[d] Epiſcopi, qui ſub Marco Antonino Vero ſanctitate atque doctrina floruit. Neapoli in Campania natalis S. Seuerini[e] Epiſcopi, fratris beati Victorini martyris; qui poſt multarum virtutum perpetrationem, plenus ſanctitate quieuit. Papiæ S. Maximi[f] Epiſcopi & confeſſoris. Metis S. Patientis[g] Epiſcopi. Eodem die apud Noricos ſancti Seuerini[h] abbatis, qui apud eam gentem Euangelium propagauit, & Noricorum dictus eſt Apoſtolus. Eius corpus ad Lucullanum[i] prope Neapolim diuinitus delatum, inde poſtea ad monaſterium S. Seuerini tranſlatum eſt.

omniu IANVA-

to.1.an.95. nu.7. & an. 98. nu.11. LVCIANI & ſoc. [a]] De his etiam hac die Beda, Vſuard. Ado, quibus & manuſcrip. aſſentiuntur. Meminit Luciani Petrus Cluniacenſis lib.1. epiſt.2. Vincent. in ſpec. Antonin. prima par. tit.6. cap.26. §.3. Petrus in catal. lib.2. cap.55. & alij. Agitur de Luciano Bellouacenſi in Actis ſancti Quinctini, quæ extant apud Sur. tom.5. die 31. Octob. In Actis ſanctorum Criſpini & Criſpiniani, habetur mentio de Luciano vna cum Quintino: ſed cum ad tempora Diocletiani referatur, alius eſſe videtur ab hoc, de quo hic agitur, quem Petri Apoſt. diſcipulum eſſe tradunt.

[b] *Eugeniani.*] Vſuardus item de ipſo agit hac die, necnon Vuandelbertus, qui hexametro carmine Martyrologium ſcripſit ante ſexcentos annos.

[c] *Theophili & Helladij.*] Græci etiam de iiſdem agunt hac die, vt ex Menolog. ipſorum conſtat, vbi etiam crudele ipſorum martyrium enarratur.

tom.2.ann. 172. nu.7. an.173.n.9. & ſeqq. & an.191.n.3. [d] *Apollinaris Epiſc.*] Huius celebris memoria eſt apud Euſebium lib.4. c.6. & lib.5. c.15. & 18. de eodē S. Hieronymus de ſcrip. Eccl. & in epiſt.84. ad Magnum. Recitantur ab Euſebio aliqua ſcriptionū eius fragmenta; in quibus ex co præ ceteris animi ipſius candor effulget, dum nihil proprio ingenio ſe in rebus ſacris velle ſcribere, vel definire profitetur. Longe hic alius ab illo Laodiceno Apollinari, a quo Apollinariani ſeu Apollinariſtæ ſunt hæretici nuncupati, qui vixit temporibus Theodoſij ſenioris.

[e] *Seuerini Epiſcopi.*] De quo etiā hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri omnes, Seuerini ac Victorini germanorū res geſtas pluribus ſcribit Ado ſub Non. Septemb. vbi & nos fuſius agimus, deq; veritate hiſtoriæ diſſerimus. Conſule ea quæ etiam notamus in circa ann. 500. Seuerino Septempedano infra ad ſextum Idus Iunij.

circa ann. 501. [f] *Maximi Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ Papienſis eccleſiæ, quas inde miſſas accepimus. Feruntur eius Acta fuiſſe ſcripta à Paulo diacono. Succeſsit hic S. Epiphanio eiuſdem ciuitatis Epiſcopo: interfuit quarto & ſexto Concilio Romano pro Symmacho Papa aduerſus Laurentium, vt eorumdem Acta teſtantur. Eſt dictio Ennodij Ticinenſis in laudē eiuſdem Maximi, cuius eſt exordium: Prodit religioſæ votum conſcientiæ, &c.

[g] *Patientis Epiſcopi.*] Agitur item de eo in vet. manuſcrip. In tabulis Metenſium Epiſcoporum, quas deſcripſit Democharès, recenſetur hic quartus ordine eius ciuitatis Antiſtes. Fuit eiuſdem nominis alius Lugdunenſis Epiſcopus, de quo plura inferius tertio Idus Septembris. Victor eius ſucceſſor fuit in conci.Agripp. an.359. Democh. De alio to. 6. an 475. num.29. & ſeqq.

[h] *Seuerini abb.*] Hic ipſe eſt dies natalis ipſius, vt eius teſtātur Acta, quæ ſinceriſsime ſcripta ſunt ab Eugipio abbate ad Paſchaſiū, vt auctor eſt Iſidorus de vir. illuſtr. c.13. deſcripſit eadem Surius tom.1. habemus in noſtra bibliotheca eadem Acta manuſcrip. vna cum epiſtola Paſchaſij diaconi ad Eugipium, cum accepiſſet ab eo vitam eiuſdem S. Seuerini. Obijt temporibus Odoacris Regis Italiæ, circa annum Domini 482. Corpus autem ipſius tranſlatum fuiſſe in Lucullanum prope Neapolim, idem auctor affirmat. De eius eccleſia in Lucullano poſita, ſacriſq; ipſius reliquijs, frequens mentio habetur in epiſtolis S. Gregorij Papæ, vt lib.7. epiſt.85. ad Fortunatum, lib.8. epiſt.18. ad Anthemium. Idē Pontifex dedicaturus Romæ eccleſiam eiuſdem ſancti nomine dictā, inde ſibi reliquias mitti poſtulauit, ſcribens ad Petrum diaconum epiſt.19. lib.2. Plura to.6. ab an.454. & infra. & tom.7. ann. 590. nu.43.

[i] *Ad Lucullanum prope Neapolim.*] Sic dicta villa à Lucio Lucullo. Appoſite hic dictum, Prope Neapolim: nam duo Luculli vixere eodem tempore, M. Lucullus, & L. Lucullus: ab illo in Tuſculano, ab iſto prope Neapolim extructæ ſunt ſumptuoſiſsimæ villæ. De vtriſque meminit Varro lib.3. de re ruſtica, cum de vtriuſque piſcinis agit, additq; ea ex cauſa a L. Lucullo montem eſſe perforatum; ſignans quidem famoſiſsimam cryptam Neapolitanam, quam Seneca lib.7. epiſt.58. deſcribens, ſic incipit: Nihil illo carcere longius, nihil illis faucibus obſcurius, &c. Si hæc cupis, conſule eum. De obitu vtriuſque Luculli meminit idem Seneca libro de conſolatione ad Polybium cap.33.

Quinto

9. Quinto Idus Ianuarij. Luna. B xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ANTIOCHIAE ſub Diocletiano & Maximiano natalis ſanctorum Iuliani [a] martyris, & Baſiliſſæ virginis vxoris eius; quæ cum viro ſuo virginitate ſeruata, in pace vitam finiuit: Iulianus verò (poſtquam multitudo ſacerdotum, & miniſtrorum Eccleſiæ Chriſti, quæ propter immanitatem perſecutionis ad eos confugerat, igne cremata eſt) Marciani Præſidis iuſſu plurimis tormentis cruciatus, capitalem ſententiam accepit: cum quo etiam Antonius presbyter, & Anaſtaſius, quem ipſe Iulianus à morte ſuſcitatum, gratiæ Chriſti participem fecerat; & Celſus puer, vna cum matre ſua Marcionilla, ac ſeptem fratres, alijq; plurimi paſſi ſunt. In Mauritania Cæſarienſi ſanctæ Marcianæ [b] virginis, quæ beſtijs tradita, martyrium conſummauit. Smyrnæ ſanctorum martyrum Vitalis [c], Reuocati, & Fortunati. In Africa ſanctorum martyrum Epicteti [d], Iucundi, Secundi, Vitalis, Felicis, & aliorum ſeptem. Sebaſtæ in Armenia S. Petri [e] Epiſcopi, fratris S. Baſilij magni. Anconæ S. Marcellini Epiſcopi [f], qui vrbem illam (vt S. Gregorius ſcribit) diuina virtute ab incendio liberauit.

IANVARII 9.

t.3.an.309 nu.36. IVLIANI & *Baſiliſſæ* [a].] De his hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, ac demum ceteri omnes recentiores. Horum Acta ex veteribus monumentis edidit Metaphraſtes, quæ habet Lipom. to.7. Mombrit. tom.2. & Sur. to.1. Habemus eadem in vet. manuſcr. Extat in Breuiario Toletano S. Iſidori ſacer hymnus, quo horum Acta egregie deſcribuntur. Baſiliſſa autem licèt martyriũ non obierit, tamen quia multa grauiaq; paſſa eſt, & dux martyrum extitit, cenſita etiam inter martyres reperitur, præſertim à Venantio Fortunato in carmine quod ſcripſit de gaudijs & ſpe vitæ æternæ. Horum omnium meminit ſanctus Eulogius Corduben. lib.1. Memor. ſanct. ducens eoſdem ceteris in exemplum. Erat apud Antiochiam celeberrima eccleſia nomine Iuliani, de qua Procop. lib.2. de bello Perſic. Adiunctum erat eidem monaſterium, cuius presbyter fuit impius Neſtorius.

[b] *Marciana*] Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Habet eius Acta Mombritius to.2. Vincentius in ſpecul. lib.13. cap.36.37. Petrus in catal. lib. 2. cap. 58. Hæc etenim ob fractum ſimulacrum Dianæ tertiò lenonibus data eſt proſtituenda; ſed diuino fulta præſidio ſemper intacta permanſit. Reſpondent his omnibus quæ Tertullian. in apologetico in Gentiles exprobrat his verbis: Proxime ad lenonem damnando Chriſtianam potius quàm ad leonem, confeſsi eſtis, labem pudicitiæ apud nos atrociorem omni pœna & omni morte reputari. Nec quicquã tamen profuit. Exquiſitior quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ, &c. t.2.an.302 nu.125.

Agi-

Agitur de eadem die 12. Iulij, qua nimirum reliquiæ eius tranſlatæ putantur.

[e] *Vitalis, Reuocati, & Fort.*] De his prætereà Vſuardus, & Vuandelbertus agunt, aſſentiunturq; vet. manuſcr. ac recètiores omnes.

cir. A. 253. [d] *Epicteti, Iucundi, & ſoc.*] Ita vet. manuſcr. ex quibus reſtituti ſunt. Fuit Epictetus Epiſcopus Aſſuritanus in Africa, ad quem extat S. Cypriani epiſt. 64. edit. Pam. Paſſus eſt cum ſocijs ſub Decio Imp. Quanta autē prædicus eſſet animi manſuetudine, ſatis docet in ea epiſtola teſtimonium Cypriani.

Tom. 3. an. [e] *Petri Epiſcopi.*] Græci de eodem. Eius res geſtas nonnullas ſcribit Gregorius Nyſſenus eius germanus in epiſt. ad Leontium de S. Macrina, legitur apud Lipom tom. 2. De eodē Theodotet. hiſt. lib. 4. c. 28. Niceph. lib. tri c. 19. Migrauit ex hac vita temporibus Valentis Imp. De anniuerſaria die natalis eius meminit idem Gregorius in epiſt. ad Flauianum Epiſcopum.

no 316. nu. 45. tom. 4. an. 381. nu. 66. & anno 388. nu. 50.

[f] *Marcellini Epiſc.*] De ipſo agit S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 6. Legimus eius Acta atque miracula poſt obitum facta in manuſcr. quæ accepimus ab eccleſia Anconitana. de eo etiam Petrus in catalog. lib. 2. cap. 59.

Non multò ante tēpora S. Gregorij. ob. lonius in notis manuſcrip.

xxj. C   Quarto Idus Ianuarij. Luna.   10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN Cypro beati Nicanoris [a] diaconi de ſeptem primis; qui gratia fidei & virtute admirandus, glorioſiſsimè coronatus eſt. Romæ ſancti Agathonis [b] Papę [c], qui ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in pace. Mediolani ſancti Ioannis [d] Boni Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide natalis beati Pauli [e] primi eremitę, qui à ſextodecimo ętatis ſuę anno vſque ad centeſimumdecimumtertium ſolus in eremo permanſit: cuius animam inter Apoſtolorum & Prophetarum choros ad cœlum ferri ab Angelis S. Antonius vidit. Eius autem dies feſtus decimooctauo Kalendas Februarij celebratur. Conſtantinopoli S. Marciani [f] presbyteri.

IANVARII 10.

T. 1. an. 34. nu. 324. NICANORIS [a].] De eodem hac die ceteri Latinorum; Græci autem de ipſo agunt ad 5. Kalen. Aug. vna cum Procoro, Timone, & Parmena. De eo in Actis Apoſtol. c. 6. Doroth. in ſynopſi ſcribit, hunc eodem die, quo S. Stephanus protomartyr, vna cum multis occubuiſſe martyrio Ex quo dicendum eſſet, non in Cypro, ſed Hieroſolymis eſſe paſſum. Verùm in Cypro agi diem natalem eius, ob ſacrarum reliquiarum, quæ illic habentur, tranſlationem factam, contigiſſe potuit. At nec Dorothei adeo firma auctoritas in omnibus ſubſiſtit, vt ſæpe docuimus.

[b] *Agathonis.*] Eius res geſtas per lectiones diſtinctas habemus manuſcrip. In aliqua eccleſia eas legi conſueuiſſe, ex ijſdem ſatis liquet. De eius ſucceſsione, tàm ex lib. de Rom. Pontific. quàm ex Indicibus Vaticanis, alijſq; recentioribus ſcriptoribus, certa habetur ratio. Cetera de ipſo cumulatè ſatis in Annalibus Eccleſiaſticis diximus. T. 8. an. 68: nu. 1.

[c] *Papa.*] Putarunt nonnulli, hanc vocem, Papa, complexā eſſe ex duabus dictionibus, vt idem ſit PA. PA. quod Pater Patrum, meritòq; Romano tantùm Pontifici tribui ſolitam. PA, pro patre poſitum in Saliari carmine, teſtatur Feſtus. Ne in his refellendis multum immorer; ſciendum eſt, quod etſi eiuſmodi titulus, Pater Patrum, tribui conſueuit

11 fueuit Rom. Pontifici, vt totius Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopo; nihilominus Papæ nomē diuerſum ab eo eſſe, & accipi ſolitum a maioribus, exempla antiquarū inſcriptionū facile mōſtrant; quorum vnum tantùm ſatis ſit hic recitare. Extat ex Concilio prouinciali Epiri ad Hormiſdā Papam ſynodalis epiſtola ſcripta, cuius eiuſmodi eſt inſcriptio: Synodus veteris Epiri, Ioannes, Matthæus, Conſtātinus, &c. domino noſtro per cuncta ſanctiſſimo, & beatiſſimo Patri Patrum, Comminiſtro, ac Principi Epiſcoporū Hormiſdæ Papæ. Incipit epiſtola: Si dignis præmijs, &c. Exſcripſimus eam ex codice manus. Vaticano, integramq. exhibemus in Annal. Eccleſ. ſimulq. alias, in quibus eadem habetur nomenclatura. Cùm itaque idem Hormiſda & Pater Patrū, & Papa, vna eadêq. inſcriptione dictus reperiatur; plane conſtat diuerſæ ſignificationis eſſe vtrāque vocem. Porro germana eſt eius interpretatio, vt a Græca voce πάππας id eſt, pater, deſcēdat. Licèt alij deducant a πάππος id eſt, auus. At verò in prima ſignificatione accipi conſueuiſſe vidimus: eoque ſenſu accepta (vt ſcribit Vualfridus Strabo de reb. Eccl. cap. 7) tranſijt in dignitatis nomen, vt clerici venerandi eodē nomine appellarentur. poſtea tamē nomen illud cœpit eſſe peculiare Epiſcoporum, vt ijdem Papæ dicerentur. Sunt de his innumera exempla apud Cyprianum, Hieronymum, Auguſtinū, Rufinum, Prudentium, Sulpitium Seuerum, Sidonium Apollinarem, Venantium Fortunatum, & nouiſſime apud ſanctum Eulogium Cordubenſē, qui floruit anno Domini 850. Vſque enim ad illud tempus id nomē commune fuit omnibus Epiſcopis, licèt frequentius ac peculiarius tribui conſueuiſſet Romano Pontifici: idq. quiſque facile obſeruare poterit ex epiſtolis Caſſiodori. Ex his itaque erroris arguitur Nicephorus lib. 14. cap. 34. dum ait, Cæleſtinum Romanum Pontificem conceſſiſſe ex priuilegio Cyrillo Epiſcopo Alexādrino a ſe conſtituto legato in SS. Concilio œcumenico Epheſino, vt Papa diceretur, ac vteretur mitrā. Nam ſi Papæ nomen tunc temporis (vt pater) commune erat omnibus Epiſcopis, quid nam eo nomine cōtulit Cæleſtinus Cyrillo? Non ſic quod Theodorus Bálſ. in Nomocan Photij tit. 8. cap. 1. vbi ait, a Cæleſtino conceſſum eſſe Cyrillo, vt in ſacris ſolemnibus, more Romani Pontificis, phrygio vteretur, quo quidem (vt ait) ex eo tēpore ſemper vſi ſunt Epiſcopi Alexandrini. Quid nam verò phrygium eſſet, fuſius diſſeremus in noſtris Annalibus, cum agemus de Cōcilio Epheſino, deq. litteris Cæleſtini ad Cyrillū datis. Sed quod ad Papæ nomen pertinet, cùm futuris tēporibus obtinuiſſet communis vſus, vt Papæ nomen tantummodo Romano tribueretur Pontifici; & ſchiſmatici illud ſibi in odium eiuſdē Romani Præſulis faſtu ſuperbo vindicarent, aliaq. non conceſſa præſumerent: Gregorius Septimus Papa anno a Chriſto Domino 1073. ſui verò Pontificatus anno tertiò, ſexto Kal. Martij, Indict. 13. habuit Romæ Synodum aduerſus ſchiſmaticos, vbi ſtatuit inter alia plura, vt PAPAE nomen vnicum eſſet in vniuerſo orbe Chriſtiano, nec liceret alicui ſe ipſum vel alium eo nomine apellare. Hæc in regiſtro epiſtolarū Gregorij Septimi, quod aſſeruatur in biblioth. Vaticana, vbi canones eius Synodi ſcripti habentur. Seruant id ipſū Græci, vt nomine Papæ Romanum Pōtificē intelligāt, vt ex Nicetæ Choniatæ ſcriptis apparet.

[d] *Ioannis Boni.*] De quo tabulæ eccleſ. Mediolanenſis, & Boſſius in Annal. Mediolan. agunt. T. 8. A. 659. num. 7.

[e] *Pauli primi eremitæ.*] Eius vitam ſcripſit ſanctus Hieronymus. Solutus eſt vinculis carnis anno ſexto Conſtantij Imp. agēs iam ætatis annum decimumtertium ſupra centeſimū: nam Antonius, qui poſt eius obitum vixit annos quindecim (vt idem Hieronymus ſcribit in chron) migrauit ex hac vita anno vigeſimoprimo Conſtātij, cū iam antea nonagenarius Paulum proxime moriturum inuiſiſſet, ac poſt vixiſſet vſque ad annum centeſimumquintum. Meminit eiuſdē Pauli idē Hieronym. ad Euſtochium epiſt. 22. Porro vitam eius, quā ſcripſit, miſit ad Paulum Concordienſem, vt teſtatur in epiſt. 21. in fine. T. 2. A. 253. nu. 111. & ſeq. T. 3. A. 343. n. 2.

[f] *Marciani.*] Græci de eodem pluribus in Menologio hac die. Hic ille, qui opulentiſſimum patrimonium Chriſti amore profudit in pauperes, erexit eccleſias, & inter alia ædiculā illam Anaſtaſiæ, in qua Gregorius Nazianzenus collapſam fidem excitarat, in ampliſſimā baſilicam, ſecundum propheticum illius oraculum, auxit, ornauitq. Huius præclara geſta deſcripſit Metaphraſtes. habet eadem Lipom. tom. 5. & Surius tom. 1. Alius Marcianus hic ab illo Nouatiano, qui vixit temporibus Valentis Imp. cuius etiam filias erudiuit. Hic autē claruit ſub Leone Imp. qui etſi & ipſe Nouatianis aliquādo fauit, tamen extemplo referens pedem, ob ſinceram fidem Catholicam & egregiā ſanctitatem factus eſt œconomus Conſtantinopolitanæ eccleſiæ. Alius inſuper eadem ætate vixit Marcianus in Syria apud Cyrum ciuitatem, profeſſione monachus, meritis clariſſimus, cuius res geſtas ſcripſit Theodoret. lib. ſanct. patr. c. 3. T. 5. An. 58. n. 69.

11. D Tertio Idus Ianuarij. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11

ROMAE natalis S. Hyginij[a] Papæ, qui in perſecutione Antonini glorioſe martyrium conſummauit. In Africa B. Saluij[b] martyris, in cuius die natali S. Auguſtinus ſermonem habuit ad populum Carthaginenſem. Alexandriæ ſanctorum martyrum Petri[c], Seueri, & Leucij. Firmi in Piceno S. Alexandri[d] Epiſcopi & martyris. Ambiani S. Saluij[e] Epiſcopi & martyris. Brunduſij S. Leucij Epiſcopi & confeſſoris. In Cappadocia in vico Magariaſſo ſancti Theodoſij[g] cœnobiarchæ, qui multa pro fide Catholica paſſus, in pace tandem quieuit. In Thebaide S. Palæmonis[h] abbatis, magiſtri S. Pachomij. Suppentoniæ[i] apud montem Soractem S. Anaſtaſij[k] monachi, & ſociorum, qui diuinitus vocati migrauerunt ad Dominum. Papiæ S. Honoratæ[l] virginis.

I A N V A R I I 11.

T. 2. A. 158. n. 1. & ſeq. [a] HYGINII *Papæ*.] De eo Beda pridie huius diei, Ado, & alij hac die. De eius ſucceſſione agit liber de Rom. Pontificibus Damaſi nomine inſcriptus, Irenæus lib. 3. c. 3. Epiphan in panar. hæres. 27. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. c. 10. Optatus lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Meminit eiuſdem Cyprianus in epiſt. 74 ad Pompeium. Sub perſecutione Antonini coronatum eſſe martyrio, idem lib. de Roman. Pontif Euſebius in chron. & alij omnes teſtantur. Cetera de ipſo dixi in Annal. Eccleſ.

[b] *Saluij*.] De eodẽ hic Beda, ac ceteri Latinorum, necnon vet. manuſcr. Meminit Poſſidius in Indiculo c. 3. de ſermone S. Auguſtini habito de S. Saluio, & cap. 9. agit de alio eiuſdẽ auctoris tractatu in eiuſdẽ die natali habito. Ne quis autem aliqua occaſione in errorem ducatur, noſſe debet fuiſſe item in Africa alium Saluium, ſed pſeudomartyrem ipſumq. Donatiſtã ex parte Maximianiſtarum: quem ali. Donatiſtarum, ſed ex factione Parmeniani, poſt multas illatas contumelias occiderunt, in cuius honorem ſuarum partiũ homines baſilicam crexerũt, adſcriptumq. in ſuorum martyrum numerum coluerunt, vt ſcribit S. Auguſtinus aduerſus Parmen. lib. 3. cap. vlt. & contra Creſ. lib. 4. cap. 48. & 49.

[c] *Petri, Seueri, & Leucij.*] De his etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, ac reliqui omnes.

[d] *Alexandri Epiſc.*] De eo etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam allatas accepimus, licèt in eis paſſionis tempus deſideretur.

[e] *Saluij Epiſc.*] Alij Saluinum appellant. corrige ex T. 9. a. 801. nu. 26. Hunc Sigebert. in chron. Saluum pro Saluio dicit, occiſumq. tradit anno 33. Caroli Magni Impertoris, anno Domini 801. De eodẽ Petrus in catal. lib. 2. cap. 65. In tabulis Epiſcoporum Ambianenſium ponitur Saluius quinto loco, vt conſtat ex Demochare, qui eas deſcripſit. Confundunt hũc nonulli cum Saluio Epiſcopo Albigenſi, qui ſub Chilperico Francorum Rege doctrina claruit & ſanctitate, de quo Gregor. Turonen. hiſt. lib. 5. cap. 44.

[f] *Leucij Epiſc.*] Reſtitutus eſt ex vet. manu- cir. A. 380 temp. Theodoſij magni Regius ſcrip. Licèt enim Brunduſinus eſſet Epiſcopus, Romæ etiam colebatur. Erat enim quinto ab Vrbe lapide eccleſia ſancti Leucij, cuius meminit S. Gregorius lib 9. Regiſt. epiſt. 71. cùmq. inde fuiſſent ablatæ eius reliquiæ, idem Pontifex alias eiuſdẽ ſancti ad ſe reliquias mitti iuſſit. Legimus Acta eius ab eadem eccleſia accepta erroribus quidẽ

ſcaten-

ſcatentia, ob maximam tum in perſonis, tũ etiam in tempore diſcrepantiam. Ponitur hic confeſſor, ſicut in propria eccleſia colitur: cùm alioqui S. Gregorius appellet eum martyrem beatiſſimum.

[g] *Theodoſii.*] Agunt præterea de eodẽ Græci hac die in Menologio. Spectatiſſimus fuit non tantùm ob exactã vitæ monaſticæ exercitationem, verùm etiã ob egregios labores pro fide Catholica aduerſus Acephalos hæreticos exantlatos. Florere cœpit temporibus Leonis Imp. peruenitq. vſque ad tempora Iuſtiniani, cùm Hieroſolymitanæ eccleſiæ præeſſet Petrus, qui eius funus curauit. Extãt eius res geſtæ omni acceptatione digniſſimæ a Metaphraſte ex antiquioribus monumentis deſcriptæ, quas habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. De eodẽ mentio habetur in uita S. Sabæ abb. necnon apud Suidam in Anaſtaſio, & infra in Teod. Monemus lectorem fuiſſe eiuſdem nominis eodẽ ſæculo ſub Marciano Auguſto alium Theodoſium item Cœnobiarcham in eadem regione Paleſtinæ verſatum, qui fuit hæreticus Eutychianus, homo nequiſſimus & inuaſor ſedis Hieroſolymitanæ, tempore Iuuenalis eius ſedis Antiſtitis, quem S. Leo Papa pellẽdum curauit; quem etiam conſtat ex Actis S. Euthymij a Cyrillo conſcriptis, fuiſſe ex humanis ſublatum eiuſdem Marciani Imperatoris tẽpore. [T. 6. A. 511. pluries & T. 7. pluries]

[h] *Palemonis.*] Huius res geſtæ habentur intextæ in vita S. Pachomij, quam habes apud Lipoman. tom. 6. & Sur. tom. 3. [T. 3. A. 318. nu. 101.]

[i] *Suppẽtoniæ ad montem Soracťem*] De loco Suppentoniæ diù multumq. laboraui: cùmq. non inuenirem quid certi afferrem, conſului tandem accolas regionis, qui ex veteribus monumentis locum ipſum optime norunt, a quibus illud accepi: Monaſteriũ S. Anaſtaſij fuiſſe iuxta locum qui hodie dicitur, Caſtellum S. Eliæ, a Nepeſina ciuitate duobus milliarijs diſtans, vbi eſt adhuc nobilis ac vetus eccleſia nomine S. Eliæ atque S. Anaſtaſij Deo dicata, non longe a monte Soracte, illudq. ipſum olim Suppentoniam appellatum eſſe.

[k] *Anaſtaſii & ſoc.*] Iidem ex manuſcr. reſtituti ſunt, quorum felicem exitum ſcribit S. Greg in Dial. lib. 1. c. 7. & 8. & in Regiſt. lib. 2. epiſt. 50. c. 89. ind. 11. appellaturq. ibi Anaſtaſius de Pentumis. [T. 6. A. 581. nu. 21. & ſeq.]

[l] *Honorata.*] De ipſa etiam hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis. Fuit hæc ſoror S. Epiphanij Epiſc. Ticinenſis, ab eodem Deo conſecrata eo anno, quo reuerſus eſt Roma a legatione Anthemij Imp. Ticinum. Fuit is annus Domini 471. vt habent Acta eiuſdem Epiphanij ab Ennodio fuſius ſcripta. [A. 471.]

12 Pridie Idus Ianuarij. Luna. E xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE S. Tatianæ [a] martyris, quæ ſub Alexandro Imperatore vncis atque pectinibus laniata, beſtijs expoſita, & in ignem proiecta, ſed nil læſa, gladio demũ percuſſa migrauit in cælum. In Achaia S. Satyri [b] martyris, qui ante quoddam idolum tranſiens, cùm exſufflaſſet in illud, ſignans ſibi frontem, ſtatim idolum corruit; ob quam cauſam decollatus eſt. Eodem die S. Arcadij [c] martyris, genere & miraculis clari. In Africa ſanctorum martyrum Zotici [d], Rogati, Modeſti, Caſtuli, & coronæ militum quadraginta. Conſtantinopoli ſanctorum Tigrij [e] presbyteri, & Eutropij lectoris, qui Arcadij Imperatoris tempore paſsi ſunt. Tibure S. Zotici [f] martyris. Epheſi paſsio ſanctorum [g] quadragintaduorum monachorum, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæuiſsime cruciati martyrium compleuerunt.

uerunt. Rauennæ S. Ioannis[h] Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ S. Probi[i] Epiſcopi. In Anglia S. Benedicti[k] abbatis & confeſſoris.

IANVARII 12.

T. 2. A. 226. num. 4. TATIANAE.[a]] Græci etiam de eadem hac die agunt in ipſorum Menologio, vbi eius martyrium his paucis narratur: Certamen S. martyris Tatianæ ex antiqua Roma: quæ, Alexandro imperante, oblata Præſidi, ingreſſa templum, præcibus ſimulacra euertit, ac in terram colliſit. Quam ob cauſam verberatur, eiuſq. palpebræ vncis dilacerantur; inde ſuſpenſa, pectinibus laniatur, abraſo capite decaluatur, igne & feris probatur; & illæſa permanens, percuſſa gladio, euolauit in cælũ. hæc ibi de Tatiana. Eius Acta titulo virginis prænotata extãt in cod. manuſcr. bibliothecæ noſtræ Cõgr. & copioſiora in veteri manuſc. S. Mariæ Maioris, quę tamen aliqua caſtigatione indigere vidẽtur.

[b] *Satyri.*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, Petr. in catal. li. 2. c. 66. ac reliqui recẽtiores.

[c] *Arcadij.*] De eo etiam Beda, & alij, quos nuper recenſuimus auctores: vberius autem S. Zeno Epiſcopus Veronenſis, qui luculenta oratione eius Acta percurrit. eſt ſerm. 4. inuenies eumdem etiam ſeorſum a ceteris apud Lipom. tom. 2. Alius eſt Arcadius, qui in Africa paſſus eſt in perſecutione Vuandalica, de quo inferius erit ſermo.

[d] *Zotici & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex vet. manuſc. Martij S. Cyriaci.

T. 5. A. 404. num. 53. [e] *Tygrij & Eutropij.*] De his etiã manuſcr. Paſſi ſunt hi Cõſtantinopoli ſub Arcadio Imperatore, cùm, pulſo in exiliũ S. Ioãne Chryſoſtomo, noluiſſent cũ Arſacio intruſo communicare, ac de incendio baſilicæ paſſi eſsẽt calumniam. Horum certamina ſcribit Palladius in dialog. Sozom. lib. 8. cap. 24. Metaphraſtes, Leo Imp. & Georgius Alexan. in vita S. Ioan. Chryſoſt. Vide de his in primis eiuſdem S. Ioãnis Chryſoſt. epiſt. 118. & 125. Extant hactenus duo impij Arcadij edicta, quorũ altero cogebat pios cũ Arſacio communicare; altero verò in eos, qui baſilicam incendiſſent, inquirendum præcepit. Conſule Codicem Theodoſ. tit. de Epiſ. & cleric. l. 37. & tit. de his qui pro religione contendũt l. 6.

T. 2. A. 138. num. 4. & ſeq. [f] *Zotici.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Tiburtinæ. Agitur de eodẽ rurſus inferius die 10. Iunij in Getulio: non quòd diuerſi cenſeantur, ſed fortaſſe quòd altera die natalis, altera translatio celebretur. Dicturi ſumus ibi plura. Eius corpus conditum eſt ſub maiori altari, caput vero ſeorſum poſitum in vaſe, decenti honore colitur. Quod autem arundinibus percuſſum martyrium conſummaſſe dixerimus, emendamus: haud enim fidelem nacti ſumus teſtẽ, qui ea ſe ex Actis eius deſcripſiſſe per litteras ad me datas, teſtatus eſt: accepi poſt hæc Acta martyris, & nihil tale in eis reperi. Tu verò conſule quæ inferius notantur 10. Iunij in Getulio, cum de eodem ſub Getulij nomine iterũ agitur. De vno eodẽq. martyre diuerſis diebus agi, ſæpe cõtigit, quod altera die natalem, altera verò translationẽ celebrare Eccleſia conſueuerit.

[g] *Quadragintaduorum monachorum.*] Græci T. 9. A. 766. num. 27. eoſdẽ præcipuo honore habẽt. Inuenies horũ Acta iũcta ſimul cũ paſsione S. Stephani iunioris, tã inter Ioãnis Damaſceni opera edit. Bil. quã etiã apud Sur. t. 6. ad diẽ 28. Nouẽbr.

[h] *Ioannis Epiſcopi.*] De eodẽ tabulæ Rauẽ- De primo natis eccleſiæ. Hic ſucceſsit Neoni, ad quem Ioanne to. extat epiſt. 27. S. Leonis Papæ, licèt in aliqui- 5. ann. 432. bus exẽplaribus pro Neone Leo ponatur, vt nu. 90. De c. eũ itaque baptiſ. diſt. 4. Succeſsit Neon S. hoc verò Petro Chryſologo. Hic de quo agitur Ioãnes, t. 6. an. 482. ſecũdus dictus eſt, qui liberauit Rauẽnã a fu- n. 46. & An. rore Attilæ, vt ſcribit Ricobald. in Pomerio, 494. nu. 23. & Hier. Rub. hiſt. Rauẽ. li. 2. Ferũt eius Acta ſcripta eſſe a Deſiderio Rauẽnate. quæ nõdũ vidimus. Extat Simplicij Papæ epiſt. ad Ioannẽ Rauen. Epiſcopũ, data Conſule Seuerino; eſt is annus, iuxta Faſtos Onufrij, a Chriſto Domino 482. Itemq. eiuſdem Ioannis meminit Gelaſius Papa in epiſtola ad Epiſcopos per Lucaniã & alios per diuerſas prouincias conſtitutos c. 1. ex quo redarguitur Hieron. Rub. dũ lib. 3. hiſt. Rauen. pag. 110. ante Gelaſij creationẽ mortuum iam fuiſſe Ioannem ſcribit. Data eſt ea Gelaſii epiſtola Aſterio & Præſidio Conſſ. anno Domini 494. vt ſcias ad quæ tẽpora Ioannes Secũdus peruenerit.

[i] *Probi Epiſcopi.*] De ipſo etiã tabulæ ec- circa ann. cleſiæ Veronẽſis, quas illuſtrauit auxitq. Re- 236. Fer- uerendiſſ. Epiſcopus Veronenſis Auguſtinus rar. Valerius, nũc verò ob præclara virtutũ merita auctus ampliſsima Cardinalat. dignitate.

[k] *Benedicti.*] Beda eius diſcipulus ſe eius T. 8. A. 703. res geſtas ſcripſiſſe fatetur hiſt. Angl. li. 5. in num. 5. fine. Huic enim ipſe natus annos ſeptem eſt traditus educãdus in monaſterio, vt ipſe ſcribit in epitom. hiſt. in fine. Vixit Benedictus aliquandiu Romæ vſque ad tẽpora Agathonis Papæ, a quo iuſſus eſt reuerti in Angliam cum Ioanne Archicantore ad imbuendum populum illum Rom. Eccleſiæ diſciplinis, vt idem auctor ſcribit de geſt. Angl. lib. 4 c. 18. & lib. 5. c. 20. Quantum autem in patriam rediens laboris impenderit, idẽ narrat in ſermone habito in die natali eiuſdem S. Benedicti, qui habetur tom. 7. eiuſdem Bedæ oper.

Idibus

13 Idibus Ianuarij. Luna. F xviij

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

t u A B C D E f F G H M N P

1 2 3 4 5 6 7 8 8 9 10 11 12 13

OCTAVA [a] Epiphaniæ Domini. Romæ via Lauicana coronæ ſanctorum Militum quadraginta [b], quas ſub Gallieno Imperatore pro confeſsione veræ fidei percipere meruerunt. In Sardinia S. Potiti [c] martyris, qui ſub Antonino Imperatore & Gelaſio Præſide multa paſſus, demum gladio martyrium conſecutus eſt. Singidoni in Myſia ſuperiori ſanctorum martyrum Hermyli [d] & Stratonici, qui poſt ſæua tormenta ſub Licinio Imperatore in Iſtrum flumen demerſi ſunt. Cordubæ ſanctorum martyrum Gumeſindi [e] presbyteri, & Seruidei monachi. Pictauis in Gallia natalis S. Hilarij [f] Epiſcopi & confeſſoris, qui ob Catholicam fidem, quam ſtrenue propugnauit, quadriennio apud Phrygiam relegatus, inter alia miracula mortuum ſuſcitauit. Eius autem feſtiuitas ſequenti die celebratur. Cæſareæ in Cappadocia S. Leontij [g] Epiſcopi, qui ſub Licinio aduerſus Gentiles, & ſub Conſtantino aduerſus Arianos plurimum decertauit. Treueris S. Agritij [h] Epiſcopi. In Verſiaco monaſterio S. Viuentij [i] confeſſoris. Amaſeæ in Ponto ſanctæ Glaphyræ [k] virginis.

IANVARII 13.

OCTAVA *Epiphaniæ* [a].] De ea Ordo Rom. de offic. Miſſa, Amalar. lib. 4. c. 34. Microlog. c. 40. Ado, & alij, qui agunt de diuinis offic. Ante hos omnes Capitul. Regum Franc. lib. 1. c. 164.

[b] *Militum quadraginta*.] Agunt de iiſdem Beda, Vſuar. Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcr. Quod autē tam hi, quā plerique alij martyres paſſi habētur Gallieno Imperatore; non ita quis accipiat, vt exiſtimet aliquā ab eo eſſe excitatam perſecutionem: nam idē Auguſtus (vt ſcribit Oroſius lib. 7. c. 22.) parente Valeriano ab hoſtibus capto, pacem Eccleſiæ trepida ſatisfactione reſtituit. id ipſum affirmat Dionyſius Alexandrinus in epiſt. ad Aegyptios, extat apud Euſeb. lib. 7. c. 18. Habetur præterea eiuſdem Gallieni reſcriptum ad Epiſcopos, quo omnia loca religioſa, Chriſtianis olim adempta, illis mandauit reſtitui, vetuitq. ne quis Chriſtianis negotium faceret: addidit aliud item reſcriptum, quo iiſdē cœmeteria more maiorum adeundi tribuit facultatem. Hæc omnia habes apud Euſebium hiſt. lib. 7. c. 12. Sed quod aliqui ſub Gallieno paſſi dicantur, id quidem præter ſententiam Principis, vt etiā factum videmus ſub Antonino Pio & Alexandro Impp. de quibus ſuperius egimus.

T. 2. A. 262 nu. 57.

[c] *Potiti*.] Accepimus eius Acta manuſc. e Sardinia Romam miſſa. De eo etiam Fara de rebus Sardois. In Sardinia autem & Piſis agitur de Potito & Ephiſio Idibus Nouemb. ſed illa eſt translatio. T. 2. A. 154. nu. 3.

[d] *Hermyli, & Stratonici*] De iiſdem hac die Græci etiā in Menologio, vbi eorū martyriū paucis cōplexū deſcribitur. Porro fuſius Metaphraſtes apud Lipom to. 5. & Sur. to. 1. Circa ann. 316

[e] *Gumeſindi, & Seruidei*.] Horum agonem & coronam ſcripſit ſanctus Eulogius in Memoriali ſanctorum lib. 2. c. 9. Paſſi ſunt hi T. 10. Ann. 852 nu. 17.

hac die, æra 890. a Chriſto autem anno 852.

T. 3. A. 355. n. 65. & ſeq. T. 4. A. 362. nu. 347. & ſeq. A. 369. p. 6. & ſeq.

[f] *Hilarij Epiſc.*] Hac etiam die de ipſo ceteri Latinorum. Scribit de eodem in primis S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in apolog. aduerſus Rufin. in epiſt. 6. ad Florentium, in epiſt. 7. ad Lætam, ad Magnum epiſt. 84. aduerſus Luciferianos, alijſq. in locis, Seuer. lib. 2. ſacr. hiſt. Rufin. lib. 2. cap. 30. 31. Socrat. lib. 3. c. 8. Sozom. lib. 3. c. 13. & lib. 5. c. 12. Fortunatus res geſtas Hilarij duobus libris conſcripſit, ſed ex multis vix pauca perſtrinxit; habet & Venantius Fortunatus de eodē eprigamma lib. 2. de eius miraculis Greg. Turon. de gloria confeſſ. c. 2. Porro de S. Hilario quis non miretur Centuriatorum inſcitiam, vel potius dolum? quorum illud præcipuum ſtudium eſt, vt tamquam emortuæ muſcæ perdant odorem vnguenti: dum vt ſanctiſſimo atque eruditiſſimo viro Galliarū ornamento, cuius ſcriptionibus, ac vitæ moribus omnes ipſorum hæreſes confutantur, notam inurant, hunc eumdem eſſe dicunt cū Hilario diacono, quem S. Hier. agens aduerſus Luciferianos, ob anabaptiſmum, in quod miſer lapſus inciderat, Orbis Deucalionem appellat, cum quo quidem hic noſter nonniſi nomen cōmune habet. Erat hic iam Epiſcopus Pictauienſis, multaq. ob Catholicam fidē obierat certamina, iamq. exul miſſus erat in Phrygiam, cū ille diaconus eſſet, & in hæreſim lapſus excidit gradu ordinis. Collegimus vberius egregia tāti patris acta, & prout geſta ſunt, ſecundum ordinem temporum diſpoſuimus in Annalibus Eccl.

T. 3. A. 314. nu. 78. An. 325. nu. 28. & ſeq. ibidem nu. 39. & ſeq.

[g] *Leontij Epiſc.*] Hic ille Leontius, de quo ſcribit S. Gegorius Nazianz in oratione habita in funere patris, quod iturus ad Nicænum SS. Concilium, Nazianzum diuertens, ſuum patrem baptizauit. Ab hoc etiam celebris ille S. Gregorius Armenus fuit Epiſcopus ordinatus, vt eius Acta teſtantur, quæ recitat Metaphraſtes die 30. Septēbris. Eiuſdem Leontij meminit ſanctus Athanaſius in oratione prima contra Arianos, recenſeto inter ceteros Catholicæ fidei vertices. Gregorius presbyter Cæſarienſis in oratione habita de ſanctis patribus Nicænæ Synodi his laudibus eum exornat, cum ait: *Angeli pacis Leontij Cæſarienſis eccleſiæ ſanctiſſimi Præſulis, antequā veniret in Nicænam Synodum; multi quidem emanarunt ſudores propter fidem: multi autē per ipſum martyres & victores athletæ proſtrauerunt aduerſarium, multiq. vſi vitæ eius doctrina, euaſere ciues cœleſtes*, &c. Habet & Africa ſuum S. Leontium Epiſcopum Tagalleníem, de quo S. Auguſtinus ſerm. 13. de diuer. ibidem & de baſilica Leontina ab ipſo ſic dicta.

T. 3. A. 314. num. 66.

[h] *Agritij Epiſc.*] De eo etiam hac die Beda, Ado, & alij. Claruit hic temporibus Conſtantini Magni Imp. interfuiſſeq. reperitur Concilio Arelatenſi ſecundo, vt eiuſdem Acta demonſtrant. Ponitur hic vigeſimus quartus Treuerenſis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas recitat Demochares de ſacrif. Miſſæ.

circa Ann. 340.

[i] *Vincentij.*] Vixit hic ſanctitate celebris temporibus Conſtantij Imp. vt eius indicant Acta, quæ ſummatim reſtricta refert Petr. in catal. lib. 2. cap. 71.

T. 3. A. 316. num. 16. & ſeq.

[k] *Glaphyræ.*] Eius res geſtas ſcripſit Ioannes presbyter eccleſiæ Nicomedienſis, qui illis ipſis temporibus vixit, intexuitq. in Actis S. Baſilei Epiſcopi Amaſeæ, quæ habet Metaphraſt. ad diem 26. Aprilis: qui quidem vt Glaphyræ virginitatem tueretur, comparauit ſibi coronam martyrij ſub Licinio Imp. cuius petulantiam atque procaciam eadem virgo, vt Dauid olim coram Abimelech mutans ora, mira arte deluſit.

xvij. G Decimonono Kal. Februarij Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NOLAE in Campania natalis S. Felicis [a] presbyteri, qui (vt ſanctus Paulinus Epiſcopus ſcribit) cùm a perſecutoribus poſt tormenta in carcerem mitteretur, & cochleis ac teſtulis vinctus ſuperpoſitus iaceret, nocte ab Angelo ſolutus atque eductus fuit: poſtmodum vero ceſſante perſecutione, cùm vitæ exemplo ac doctrina multos ad fidem Chriſti conuertiſſet, clarus

mira-

miraculis in pace quieuit. In Iudæa ſancti Malachiæ [b] Prophetæ. In monte Sina ſanctorum trigintaocto Monachorum [c] a Sarracenis ob Chriſti fidem interfectorum. In Aegypto in Raithi regione ſanctorum quadragintatrium [d] Monachorum, qui pro Chriſtiana religione a Blemmijs occiſi ſunt. Mediolani ſancti Datij [e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In Africa ſancti Euphraſij [f] Epiſcopi. In Syria ſancti Iuliani [g] Sabæ ſenioris, qui Valentis Imperatoris tempore, fidem Catholicam Antiochiæ pene collapſam, virtute miraculorum erexit. Neocæſareæ in Ponto ſanctæ Macrinæ [h] diſcipulæ beati Gregorij Thaumaturgi, auiæ ſancti Baſilij, quæ eumdem educauit in fide.

IANVARII 14.

T. 4. A. 384. n. 13. & An. 394 n. 87. T. 5. A. 395. n. 52. & A. 412. nu. 29.

FELICIS [a]] De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum. Huius cum acta, tum miracula ſcripſit carmine ſanctus Paulinus eiuſdē ciuitatis Epiſcopus, celebrās eumdem decem Natalibus, ex quibus Beda ſoluta oratione eiusdem vitam deſcripſit, vt ipſe in fine operis profitetur. Scripſit & Marcellus presbyter res geſtas ſancti Felicis ad Leonem Epiſcopum. Habemus eas in vet. manuſcrip. quæ in quibuſdam eccleſijs legi conſueuerunt. Vix credi poteſt (ſuperant enim humanum captum) quot Deus per S. Felicem miracula ſit operatus: adeo etenim increbuit fama virtutum eius, vt ab extremis Orbis finibus ad ſacrum eius ſepulchrum fideles ſupplices aduentarēt. Obſtupuit hoc ipſum ſanctus Auguſtinus epiſt. 137. qui & de eodem agit lib. de cura agenda pro mort. cap. 16. Itemq. S. Damaſus in carmine, quod de eo ſcripſit, vota perſoluens, hæc inter cetera;

Qui ad te follicite venientibus omnia præſtas,
Nec quēquā pateris triſtem repedare viantē,
Te duce ſeruatus, mortis quod vincula rupi,

Habentur cetera in Collectaneis poetarum Chriſtianorum. Scribit adhuc de eo Greg. Turonen. lib. de gloria mart. cap. 104. Erat & Romæ celebris ſolemnitas S. Felicis confeſſoris, in cuius die natali in eius baſilica S. Gregor. Papa habuit homil. 13. in Euang.

[b] *Malachia Propheta*] Græci autem in Menolorio agunt de eodem ad tertium Non. Ianuarij. Putant Hæbrei, Malachiam eſſe eumdem cum Eſdra. de his Hieron. in Malach. Proph. procem. & in præfatione. 121. refellitur ab eodem de Malachia Origenis opinio, qui eum eſſe Angelum humana carne indutum putauit. Cur autem a Iudæis Malachi (hoc eſt, Angelus) ſit appellatus, ſcribit ſanctus Epiphanius lib. de Proph. vita & interit. cap. 22. de eodem Iſid. de vita & mort. ſanct. cap. 51. & Doroth. in ſynopſi cap. 12.

[c] *Trigintaocto monachorum,*] Græci etiam de iiſdem agunt in Menologio. Sanctus Nilus abbas, qui dictorum martyrum ſuo tempore coronatorum res geſtas cōſcripſit, cum de his agit, Mortui ſunt (inquit) poſt ſeptimum diem Epiphaniæ Domini, qui eſt decimusquartus menſis Ianuarij. Ac paulo inferius: Interempti ſunt quoque alij multis ante temporibus; quorum quoque commemorationem, propter viæ longitudinem, & eorum qui congregantur multitudinem, eodem die peragunt, &c. Extat is ſancti Nili abbatis commentarius apud Sur. tom. 1. cui adſtipulatur Niceph. lib. 14. c. 54. cum de lucubrationibus ipſius agit. Contigit eiuſmodi grauiſſima incurſio babarorum in monaſteria Syriæ Paleſtinæ & Aegypti anno decimonono Anaſtaſij Imp. indictione ſecūda, vt colligitur ex Actis S. Ioannis Silentiarij, & Euthymij abbatis. Cedrenus autem eam reponit anno decimo eiuſdem Imp. De eadem graſſatione Sarracenorum mētio habetur in vita ſancti Sabæ abbatis, & in Prato ſpirit. c. 4. & cap. 21. & in vit. Patrum. T. 6. A. 509. n. 7. & ſe-

[d] *Quadragintatrium monachorum.*] Agunt de his etiā hac die Græci, vt conſtat ex ipſorum Menologio. Cæſi ſunt iidem ſub incurſione Sarracenorum, qui dicti ſunt Blemmij, de quibus Niceph lib. 14. c. 54. De Blemmijs meminit Strabo lib. 17. & Flauius Vopiſc. in Valeriano, de iiſdem Procop. lib. 1. de bello Perſico: quos Chriſtianam fidem ſuſcepiſſe temporibus Iuſtiniani Imp. affirmat. De iiſdem autem ſcripſit fabuloſa Plinius nat. hiſt. lib. 5. cap. 8. in fine, ſed ex prædictis arguitur. Meminit & de Blemmijs Seuerus in dialog. 1. cap. 15. De Blemmijs T. 7. A. 530. n. 13

[e] Datij

Plnia T. 7. [c] *Datij Epiſcopi.*]ſcribit de eo ſanctus Gre-
ad A. 514. gorius Papa lib. 3. dialog. cap. 4. Interfuit hic
& infra. Synodo habitæ Conſtãtinopoli a Vigilio Papa, in qua depoſitus eſt Theodorus Epiſcopus Cæſareæ Cappadociæ, cuius Acta habentur inter decreta eiuſdem Vigilij Papæ edita Iuſtiniani Imperatoris anno vigeſimoquinto, poſt Conſulatum Baſilij anno decimo; numeratur is annus a Chriſto nato 551. Celebrior redditur Datius, dum (vt ibidem S. Gregorius ſcribit) cauſa fidei eſt exactus, & confeſſor egregius Conſtantinopolim ſe contulit. Extat ad eumdem egregia Caſſiod. Var. epiſt. 27. lib. 12. De eo etiam Procop de bello Goth. lib. 2. iterum. Peruenit Datius ad ea tantum tempora, quibus Narſes in Italiam uenit aduerſus Totilam. cap. non. vos. 23. quæſt. 5. in fine. Eſt is annus Domini 552. Ex his errare conuincũtur hi, qui eius obitum ponunt anno Domini quingenteſimo ſexageſimoprimo.

Circa A. [f] *Euphraſii Epiſcopi.*]vel Eucrathii, de quo
238. etiam Vſuard. hac die. Fortaſſe hic ille Eucrathius, ad quem extat Cypriani epi. 62. qui etiam interfuiſſe reperitur Concilio Carthaginenſi ſub eodem Cypriano celebrato.

[g] *Iuliani Sabæ.*] Græci itidem. Scribit T. 4. A. 363.
plura de eo Theodoret. lib. ſanct. patr. cap. 2. n. 62. A. 370.
& hiſt. lib. 3. cap. 19. & lib. 4. cap. 25. Hic n. 71. & ſeq.
ille Iulianus, quem ſanctus Ioannes Chryſoſtomus dignis laudibus exornat homil. 21. in epiſt. Pauli ad Eph. Alius ille eſt Sabas, de quo inferius agitur Non. Nouemb.

[h] *Macrina*] Hæc ſenior dicta eſt reſpectu T. 2. A. 104.
eius neptis, ſororis Baſilij Magni; hæc etenim num. 57.
auia fuit eiuſdẽ Baſilij, mater nimirum eius patris. Hæc eſt enim illa, quæ temporibus Decij Imp. & ſucceſſorum vixit Neocæſareæ in Ponto, erudita a magno illo Gregorio Thaumaturgo, vt idem Baſilius ſcribit epiſt 64. ad Neocæſarienſes. Hæc item ipſa ſanctum Baſilium nepotem infantulũ ſacris imbuit diſciplinis: quam ob cauſam ipſe eam ſuam in fide nutricem appellat, gloriaturq. ſe eamdẽ retinere fidem, quam velut lac purũ e pectore S. Macrinæ olim ebibiſſet, vt idẽ ſcribit Baſilius epiſt. 64. 75. & 79. Meminit eiuſdem nepos alter, ipſe Greg. Nyſſenus in epiſt. ad Leontium monachum de vita S. Macrinæ iunioris, de qua ſuo loco agemus inferius.

xvi. A Decimooctauo Kal. Februarij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

IN territorio Andegauenſi beati [a] Mauri abbatis, diſcipuli ſancti Benedicti, cuius diſciplinis ab infantia eruditus, quantum in eis profecerit, inter alia quæ apud eum poſitus geſſit (res noua, & poſt Petrum pene inuſitata) pedibus ſuper aquas incedens petefecit. In Gallias inde ab eo directus, conſtructo ibi celebri monaſterio, cui quadraginta annis præfuit, miraculorum gloria clarus in pace quieuit. In Iudæa ſanctorum Habacuc [b] & Michææ Prophetarum, quorum corpora ſub Theodoſio ſeniore diuina reuelatione reperta ſunt. Anagniæ ſanctæ [c] Secundinę virginis & martyris, quę ſub Decio Imperatore paſſa eſt. Caralis in Sardinia ſãcti Ephiſij [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano iudice plurimis tormentis diuina virtute ſuperatis, demum abſciſis ceruicibus victor migrauit in cælum. Nolæ in Campania ſancti Maximi [e] Epiſcopi. Aruernis in Gallia ſancti Boniti [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Aegypto ſancti Macarij [g] abbatis, diſcipuli beati Antonij, vita & miraculis celeber-

rimi

rimi. Item beati Iſidori [h], ſanctitate vitæ, fide & miraculis clari. Romæ ſancti Ioannis [i] Calybitæ, qui aliquandiu in angulo domus paternæ, deinde in tugurio in inſula Tiberina ignotus parentibus habitauit, a quibus in morte agnitus, clarus miraculis in eodem loco ſepultus eſt: vbi poſtea in eius honorem eccleſia conſtructa fuit.

IANVARII 15.

T.7.A.584. n.13. T.10. A.845. nu. 58. & ſeq.

MAVRI *Abbatis* [a].] De eodē hac die Beda, & ceteri omnes. Huius in monachiſmo tyrocinium ſcribit S. Gregorius Papa lib. 2. dialog. cap. 3. Fauſtus monachus cetera eſt proſecutus, ſcribens rerum geſtarum ipſius commentarium temporibus Bonifacij Tertij Rom. Pontificis: ſucceſſit hic Sabiniano. De eodem Fauſto ſcriptore agit Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 32. Habemus in noſtra bibliotheca eādē Fauſti ſcriptionem, alia tamē præfatione præpoſita, cuius eſt exordium, Poſtquam diuinitas, &c. Quod ſpectat ad Mauri tempora; oblatus eſt hic a patre Eutychio ſancto Benedicto, anno a Chriſto Domino quingenteſimo vigeſimotertio, manſitq. apud eum annos viginti, deinde ab eo eſt miſſus in Gallias: vbi cùm annum quadrageſimumprimū ageret, qui & erat annus quadrageſimusprimus ab obitu ſancti Benedicti, migrauit ad Dominum; eſt autē is annus Chriſti quingēteſimus octuageſimusquartus. Hæc ex eius vita Actis, ex vita S. Placidi, & ex Leone Oſtienſi collegimus: licèt Acta Placidi nonnulla indigeāt caſtigatione. Sed quod ad tempus ſpectat, conſule quæ dicta ſunt in annalibus Eccleſ.

De inuētione. T.5. An. 406. nu. 56. & An. 415. n. 20.

[b] *Habacuc & Michæa.*] Agūt de eiſdē hac die ceteri Latinorum, Græci autem ſeorſū ab inuicem, de Habacuc 2. Decēbris, de Michæa 24. Auguſti, vt vidimus in eorum Menologio. De eorum corporum inuentione, cuius hic habetur mentio, ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. cap. vlt. Caſſiod. in Tripart. lib. 1. cap. 49 Niceph. lib. 12. cap. 48. De eorum ſepultura Epiphan. de vita & interit. Proph. cap. 13. & 18. Iſidorus de vit. & mort. ſanct. cap. 17. licèt alterius potius quàm Iſidori illud ſit opus. Dorotheus in ſynopſi c. 3. S. Hieron. epiſt. 27. ſcribit ſepulcrum quondā Michææ Moraſthi poſitum, mutatum fuiſſe in eccleſiam, quam ſancta Paula (vt ait) inuiſit religionis ergo.

T.2. A.254. nu. 29.

[c] *Secundinæ.*] Eius res geſtas, præter illas quæ miſſæ ſunt Romam ab eccleſia Anagnina, reperimus etiam in vet. cod. manuſcrip. noſtræ bibliothecæ, quarū præfatio ſic exorditur: Martyrum triumphos, &c. Ex ijſdem Actis apparet, præfuiſſe eidem eccleſiæ illis temporibus S. Magnum Epiſcopum, de quo ſuo loco inferius.

[d] *Ephiſii.*] Huius martyrij Acta e Sardinia miſſa accepimus. Agit de eodem Fara de rebus Sardois. temp. Diocletiani

[e] *Maximi Epiſcopi.*] Agit de eodē ſanctus Paulinus in Natali S. Felicis quarto & quinto, Beda etiam pluribus in vita eiuſdē S. Felicis, & Marcellus presbyter in vita eiuſdē. cir. A. 300.

[f] *Boniti Epiſcopi.*] De eodē hac die Vſuardus. Extant res geſtæ ipſius, quas Surius retulit in tomum primum. In tabulis Epiſcoporum Aruernēſis eccleſiæ hic ponitur quadrageſimusprimus eius ſedis Antiſtes. Claruit temporibus Theodorici Quarti Francorum Regis. T.8. A.704. n.2. & ſeq.

[g] *Macarij abb.*] Tam de Macario Aegyptio quàm de eo qui Alexandrinus dictus eſt, ſatis ſupra dictum ad quartū Nonas Ianuarij. T.2. A.288. n.5. & T.4. A.372. nu. 34. & 85.

[h] *Iſidori.*] Longe alium hunc exiſtimato ab illo Iſidoro, quem laudibus proſequitur Socrates lib. 6. cap. 9. Sozom. lib. 8. cap. 12. & 13. Rufinus lib. 2. cap. 4. & Euagrius Ponticus in vit. Patrum: nam ille ad Origeniſtas defecit, illorumq. dux inuentus eſt, vt ſanctus Hieronymus de illo ſcribit epiſt. 61. ad Pammachium, & ad Cteſiphontem contra Pelagianos. Hic autē alibi potius quàm in Aegypto vixiſſe videtur: nam de alio Iſidoro Aegyptio ſuperius actum eſt quarto Nonas Ianuarij.

[i] *Ioannis Calybitæ.*] Græci etiam de eodē agunt hac die in Menologio. Habet eius Acta Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tomo 7. & Sur. tom. 1. Legimus alia manuſcripta ab illis paulò diuerſa. De eo meminit Niceph. hiſt. lib. 15. cap. 23. Claruit, ſecundū eumdem auctorem, Leonis Imperatoris tēporibus, licèt manuſcrip. ſub Theodoſio eum vixiſſe dicant. Extat peruetuſta ac nobilis memoria eiuſdem Romæ in inſula Tiberina, de qua hic mentio habetur. circa Ann. 457.

Deci-

xv. B **Decimoſeptimo Kal. Februarij, Luna.** 16

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3
t u A B C D E f F G H M N P
4 5 6 7 8 9 10 11 11 12 13 14 15 16

ROMAE via Salaria natalis ſancti Marcelli [a] Papæ & martyris, qui ob Catholicæ fidei confeſſionem, iubente Maxentio [b] tyranno, primo fuſtibus cæſus, deinde ad ſeruitium [c] animalium cum custodia publica deputatus, ibidem ſeruiendo amictu indutus cilicino, defunctus eſt. Marrochij in Africa paſsio ſanctorum martyrum ordinis Minorum, Berradi [d], Petri, Accurſij, Adiuti, & Othonis. Arelate ſancti Honorati [e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita doctrina & miraculis fuit illuſtris. Opitergij ſancti Titiani [f] Epiſcopi, & confeſſoris. Rhinocoluræ [g] in Aegypto ſancti Melæ [h] Epiſcopi, qui ſub Valente exilium & alia grauia pro fide Catholica paſſus, in pace quieuit. Fundis in Campania ſancti Honorati [i] abbatis, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In monaſterio Peronæ ſancti Furſei [k] confeſſoris. Romæ ſanctæ Priſcillæ [l], quæ ſe, ſuaq. martyrum obſequio mancipauit.

IANVARII 16.

T.3.A.308. num. 23. & ſeq. & ann. 309. num. 4. & ſeq.

MARCELLI [a] *Papæ*.] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes. In Marcello Græci prorſus errare conuincuntur, dum eumdem eum putant cum Marcellino, vt Euſeb. in chron. Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. ſicut & feciſſe noſcuntur de Cleto & Anacleto. Porro longe diuerſum eſſe Marcellum a Marcellino, Latini omnes, qui res Romanæ Eccleſiæ præ aliis calluerunt, abſque aliqua ambiguitate profitentur. Poſt librum de Rom. Pontific. & Vaticanos indices id ipſum Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. ad Generoſum confirmant.

[b] *Sub Maxentio*.] Non autem ſub Maximiano, vt mendoſe legitur in aliquibus codicibus: ſed inde videtur irrepſiſſe error, dū totum illud decennium, quod ſecutum eſt ab indicta perſecutione per Diocletianū & Maximianum (licèt alij poſt eos ſucceſſerint in Imperium) illis tribuitur, atque ab eis perſecutio eſt denominata; de quo quidem innumera ſunt exempla. Quod autem ad Maxentium ſpectat, ſciendum eſt, ipſum primis illis temporibus, quibus inuaſit Imperium, quo etiam Chriſtianos ad ſui deuotionē alliceret, non tantùm præterita edicta aduerſus eos promulgata ſilere iuſſiſſe, verū etiam quibus valuit officijs de iiſdem optime meritum eſſe, ſeq. eamdem religionem amplexatum eſſe ſimulaſſe, prout ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 16. & Optatus contra Parmen. lib. 1. His conſentiunt quæ S. Auguſtinus refert in Breu. poſt collat. diei 3. cap. 13. ex Actis Donatiſtarum, his verbis: Melchiades tunc Romanus presbyter miſit diaconos cū litteris Maxentij, atque etiam litteris Præfecti prætorio ad Præfectum Vrbis, vt eccleſiæ vtenſilia reciperent, quæ tempore perſecutionis ablata fuerant, &c. Poſt hæc autem (vt ſcribunt Oroſius, Victor, Eutropius, & alij) extinctis tyrannis Seuero & Alexandro, qui Maxentio negotium fecerant, omnia ſibi tuta ratus, cunctos deſpiciens, non tantū in Chriſtianos, ſed & in quoſcumque Romanos ciues, ac præcipue Senatores ſe crudeliſſi-

deliſſimum præbuit, erga milites tantùm benignum; ad quos ſibi conciliandos, his pro concione vſus eſt vocibus: Fruimini, diſſipate, & prodigite. Qualis autem quantave fuerit eius ſæuitia, ſcribit Euſebius in vita Conſtantini lib. 1. cap. 27. 28. & ſeq. & in hiſt. lib. 8. cap. 26. 27. Non tantùm enim Italiam, ſed & Africam immani feritate vexaſſe, conſtat ex panegyrico dicto in Conſtantini laudem poſt debellatum Maxentium.

[c] *Ad ſeruitium animalium.*] Hic opportune interpretamur locum illum, qui legitur in Marcello Papa in lib. de Roman. Pontific. qui fertur nomine Damaſi, vbi hæc de Marcello Papa: Damnatus eſt in Catabulum; cùmq. diebus multis ſeruiret in Catabulo, &c. Et paulo poſt: Iuſſit Maxentius in eadem eccleſia interim plancas exſterni, vt ibidē animalia Catabuli congregata ſtarent, & ipſis beatus Marcellus deſeruiret. Hæc ibi. Primum autem quod ad plancas pertinet, appellat Feſtus plancas tabulas planas. Quod vero ſpectat ad Catabulum, quantum ex prædictis licet aſſequi, erat ſtabulum animalium, non quidem ſiluestrium (loca enim illis deputata dicebantur Viuaria, quæ erant in angulo Vrbis, in regione quinta, prope portam Præneſtinam, longe ab his ædibus Lucinæ, vt ſcribit Procop. lib. 1. de bello Goth.) ſed iumentorũ, quæ publicæ vtiſitati ad vehenda onera deſeruirent; vnde & Catabulenſes hi dicti eſſe repertiuntur, qui prædicta oneraria iumenta ductabant. Id intelliges ex epiſtola Theodorici Regis ad feſtum, apud Caſſiod. Var. lib. 3. epiſt. 10. in qua hæc verba: Præſenti admonitione declaramus, vt marmora, quæ de domo Pineiana conſtant eſſe depoſita, ad Rauennatem vrbem per Catabulenſes veſtra ordinatione dirigantur. Rurſusq. de Catabulenſibus lib. 4 epiſt. 47. idem Rex: Et ideo (inquit) quinquaginta ſolidorum mulctam non iam Veredarius, ſed Catabulenſis incurrat, quiſquis vltra centum libras Parhippum crediderit onerandum. Eſt titulus de Piſtoribus & Catabulenſibus Cod. Teod. lib. 14. vbi & lib. 9. agitur de illis: erat enim Romæ corpus Catabulenſium ex vili genere hominũ, eidem plane muneri ad ſcriptorum.

[d] *Berardi & ſoc.*] Relati ſunt hi a Sixto
A. 1230. Quarto Rom. Pont. inter ſanctos martyres; exiatq. de ea re diploma datũ anno Domini 1481. Horũ certamẽ deſcriptũ habetur apud Surium hac die, to. 1. De iiſdẽ chron. Franciſcan. par. 1. lib. 4 per tot. & Theſ con. tot. 3.

[e] *Honorati Epiſcopi.*] De eodem hac die
T. 5. A. 412. n. 34. & A. 426. n. 25. T. 6. A. 445. nu. 20. Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Scribit S. Iſidorus de vir. illuſtr. cap. 16. S. Hilarium Epiſcopum Arelatenſem Honorati ſucceſſorem ſcripſiſſe eius vitam; quam quidẽ deperiiſſe dolebamus; ſed eam latentem diu carie ſituq. obductam in lucem nuper edidit Genebrardus. Illam verò quæ tribus libris ſcripta reperitur, alterius potius quàm Hilarij eſſe conſtat: multa etenim habet, quæ indigent correctione, nec tanto eſt ſcriptore digna. Habuit idem Hilarius ſermonem luculentum in natali die S. Honorati. Succeſſit Honoratus, de quo agimus, Patroclo, qui ſancti Herotis, diſcipuli ſancti Martini, ſedem inuaſit, vt ſcribit S. Proſper in chron. Præfuit Arelatẽſi eccleſiæ S. Honoratus temporibus Theodoſij iunioris & Valentiniani Tertij Impp. cùm Romanam Eccleſiam regeret Cæleſtinus, ac poſt eum Sixtus. S. Eucherius in præfatione lib. 1. inſtruct. ad Salonium hæc de Honorato: Enutritus (inquit) es ab Honorato patre, illo, inquam, primo inſularum, poſtea Eccleſiarum magiſtro. Hæc idcirco Eucherius, quoniam ſanctus Honoratus antequam præficeretur eccleſiæ Arelatenſi, celebri illi cœnobio inſulæ Lirinenſis præfuerat abbas. Meminit eiuſdem Sidonius Apollinaris in carmine euchariſtico ad Fauſtum, in fine.

[f] *Titiani Epiſcopi*] De eodẽ hac die Vſuardus, vet. manuſcr. & Petrus in catal. li. 2. c. 99.

[g] *Rhinocolura.*] Poſita eſt in Aegypto Rhinocolura, cuius S. Melas fuit Epiſcopus: meminit eiuſdẽ ciuitatis Ioſephus antiq. lib. 14. cap. 25. & alijs in locis. Meminit de eadem Epiphan. in panar. hæreſi 66. contra Manichæos; eamdemq. alio nomine Neel dictam eſſe teſtatur a ſortibus, quod illic Noe ſortibus diuiſit terram tribus filijs ſuis. Idem de eadem ciuitate agit in Ancorato, teſtaturq. ſitam eſſe inter Aegyptum & Paleſtinam e regione maris Rubri. Eiuſdem nominis in Syria etiam ciuitas fuit, cuius mentionẽ facit Seneca lib. 3. de ira c. 20. & Strabo lib. 16. qui & cur ſic dicta ſit, hiſtoriam narrant. Meminit eiuſdem etiam, quæ eſt in Syria, Ioſephus antiq. lib. 13. cap. 24. edit. Gelen.

[h] *Mela Epiſcopi.*] Scribit de eo Sozom. circa annũ
hiſt. li. 6. c. 31. & Caſſiod lib. 8. cap. 1. qui cer- 380
tamen eius pro fide Catholica aduerſus Valentem Imp. Arianum ſuſceptum narrant.

[i] *Honorati abbatis.*] Huius Acta ſcripſit in c. a. 530.
ſanctus Gregorius Papa lib. 1. dialog Fundanam eccleſiam nobiliorem reddidit S. Paulinus, qui poſtea fuit Nolanus Epiſcopus. Ipſe etenim agro Fundano diues, paruam illic poſitam eccleſiolam ac iam collabentem in auguſtiorem formam erexit, picturis ornauit, muneribus auxit, & ſacris reliquijs poſitis, dedicandã curauit, vt idem ipſe ſcribit Paulinus in epiſt. 12. ad Seuerum. Quod quidem egregium ſanctiſsimi viri monumentũ tempore Longobardorum prorſus dirutum fuit, adeoq. ea eſt eccleſia deſolata, vt opus fuerit, Agnellum eius ciuitatis Epiſcopum, iubente Gregorio Rom. Pontifice, Tarracinam migrare, vt conſtat ex Regiſt. lib. 2. epiſt. 13.

[k] *Furſei.*] De ipſo etiã hac die Beda, Vſuar- T. 8. an. 654
dus, & alij. Agit de eodẽ item Beda de geſtis nu. 12.
Angl. lib. 3. cap. 19. Aimo de geſt. Franc lib. 1. cap. 18. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſan. Bened.

Bened. lib. 3. cap. 86. & alij. Claruit circa annum Domini 650.

T.2.A.166. num.2. [l] *Priſcillæ.*] Plures fuerunt huius nominis ſanctæ mulieres, quarum illa antiquior, cuius mentio habetur in Actis Apoſt. cap. 18. & a Paulo ad Corinth. 1. cap. 16. de qua alia agitur die. Rurſus autem alia reperitur Priſcilla, de qua mentio fit in Actis ſanctarum Pudentianæ & Praxedis, cuius cœmeterii T.2.A.159. num.8. etiam Paſtor meminit in Actis ſanctæ Praxedis. Alia item Priſcilla reperitur in lib. de Rom. Pont. in S. Marcello Papa; licèt complures codices non habeãt ea quæ de cœmeterio nomine ſanctæ Priſcillæ via Salaria illic ponuntur; quod quidem Priſcillæ ſeniori Paſtor tribuit in dictis Actis S. Praxedis. Ceterum in ipſo titulo Paſtoris, vbi erant thermæ Nouati, quæ & Timothinæ dictæ, ipſæ balnei inferiores cellæ inſtar porticuum ſibi conesmeratione coniunctæ, quæ vſque in hanc diem cernuntur pene integræ, cœmeterii loco ad ſepeliẽdos ſublatos occulte martyres inſeruiſſe creduntur. Agitur autem de ſeniori Priſcilla, cuius Paſtor meminit, quæ & fuit Apoſtolorum diſcipula, mater verò Pudentis ſenatoris, vt Acta Pudentianæ, quæ habemus manuſcrip. quæ & pauló diuerſa recitat Mombrit. tom. 2. teſtantur.

xiiij. C Sextodecimo Kal. Februarij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Thebaide [a] S. Antonij [b] abbatis, qui multorum monachorum Pater, vita & miraculis præclariſſimus vixit: cuius geſta ſanctus Athanaſius inſigni volumine proſecutus eſt. Eius autem ſacrum corpus [c] ſub Iuſtiniano Imperatore diuina reuelatione repertum, atque Alexandriam delatum, in eccleſia ſancti Ioannis Baptiſtæ humatum fuit. Apud Lingonas ſanctorum tergeminorum [d], Speuſippi, Eleuſippi, & Meleuſippi, qui cum auia ſua Leonilla martyrio coronati ſunt tempore M. Aurelij Imperatoris. Romæ Inuentio ſanctorum [e] martyrum Diodori presbyteri, Mariani diaconi, & ſociorum, qui ſub S. Stephano Papa, cùm in Arenario natalitia martyrum agerent, obſtructa a perſecutoribus ianua cryptæ, & diruta deſuper mole, ipſi quoque martyrium ſunt aſſecuti. Apud Bituricas depoſitio ſancti Sulpicij [f] Epiſcopi, cognomento Pij, cuius vita & mors pretioſa glorioſis miraculis commendatur. Romæ in monaſterio ſancti Andreæ, beatorum monachorum Antonij [g], Meruli, & Ioannis, de quibus ſcribit. S. Gregorius Papa.

IANVARII 17.

Plura T. 3. precipue A. 310. nu. 19. & ſeq. A. 328 nu. 5. & ſeq. A. 343. nu. 2. & ſeq. obitus An. 358 nu 21.

[a] IN *Thebaide.*] Hieronymus lib. de Hebraic. quæſt. Thebaidem eam putat eſſe regionem, quæ olim dicta eſt Geſſen, in qua habitauit Iacob Patriarcha cum filijs ſuis, cu veniſſet in Aegyptũ. Gen. c. 45. & 46.

[b] *Antonij abb.*]Tam Latini quam Græci de Antonio agunt hac die. Eſt vetus memoria in Actis S. Euthymii, quæ fideliſsime ſcripſit Cyrillus monachus ante annos fere mille & ducentos, hac eadem die ſanctos illos monachos natalem diem ſancti Antonii celebrare conſueuiſſe. Obiit diem humanæ vitæ, anno 21. Conſtantii Imp. vt S. Hieronymus teſtatum reliquit in chron. Scripſit egregia illius

illius Acta S. Athanaſius: quæ quidem Euagrius, non ille Ponticus Origeniſta, ſed qui poſtea præfuit eccleſiæ Antiochenæ, in Latinum ſermonẽ conuertit, vt auctor eſt S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Euagrio. Præſtitit hoc ipſum idem Hieron. poſtulante Pammachio, vt ipſe profitetur, ad eumdem ſcribens, epiſt. 101. de opt. gen. interpret. quam illam eſſe putamus, quæ habetur præ manibus: Cùmq; (vt ipſe ait) in ea vertenda, more ſuo, non verba verbis, ſed ſententias reddiderit ſententijs; inde fortaſſe factum eſt, vt Gelaſius Papa eum non tam vertiſſe, quam ſcripſiſſe Antonij vitam teſtetur, cum ait: Vitas Patrum Pauli, Antonij, Hilarionis, & omnium eremitarũ, quas tamen vir beatiſsimus deſcripſit Hieronymus, cum omni honore ſuſcipimus. Ea eſt vſus cautela Gelaſius, quoniam & Euagrius Ponticus ſcripſit vitas Patrum, & miſcuit Origeniſtas nonnullos, quos idem Hieronymus notat ſcribens ad Cteſiphontem. Miror eoſdem quos ipſe reſpuit, hactenus ſub Hieronymi auctoris nomine latitare. Indicabimus eos, cùm, ſi Deo placuerit, ea de cauſa in vitas Patrum ſcholia perneceſſaria elaborauerimus. Quod autem ad Antonium ſpectat, primus omniũ Acta eius adhuc viuentis S. Athanaſius ab Arianis pulſus, Romam profugus attulit: quantum autem nobiles Romani ex illis profecerint, declarat idem Hieronymus ſcribens ad Principiam epiſt. 16. & ad Euſtochium 27. Quantum præterea ceteris attulerint adiumenti, locuples teſtis eſt S. Auguſtinus lib. 8. cõfeſſ. cap. 6. Scripſerunt de Antonio Græcorum veteres hiſtorici Socrates, Sozomenus, & Theodoretus: meminit eiuſdem Chryſoſtomus homil. 8. in Matth. Latinorum Rufinus, ac plurimi ex recentioribus.

tom. 7. ann. 531. nu. 27. [c] *Eius ſacrum corpus.*] De inuẽtione corporis eius atque tranſlatione Alexandriam, id ipſum Beda, Viuardus, Ado, ac ceteri profitentur: quam anno Domini 529. factam eſſe, ſcribit Sigeber. in chron. Marian. Scot. poſt Conſ. Lampadij & Oreſt. eſt annus Domini 531. Cuſpinianus anno 541. eamdem tranſlationem poſuit. Sed cùm ea de re eiuſdem temporis ſcriptorum teſtimonia minime inueniantur; cui magis ex dictis auctoribus aſſentiamus, haud eſt liberum definire.

tom. 2. ann. 179. nu. 37. [d] *Tergeminorum.*] De his etiã ceteri Latinorum. Res geſtas eorũ a Neone conſcriptas recitant Mombrit. to. 2. & Sur. to. 1. habent tamen quod indiget caſtigatione, vt quód ibidem fertur, hos ſub Aureliano Imp. paſſos eſſe temporibus Polycarpi Epiſcopi. Nulla eſt prorſus cohærentia Polycarpi Smyrnæ Epiſcopi temporum cum Aureliano Imp. loco cuius Marcus Aurelius reſtituendus eſt, cuius tempore, ex Quarto Præſide, qui illic ponitur, hi paſsi noſcuntur. Quartus enim Conſularis temporibus Marci Aurelij, & Lucij Veri in Vrbe claruit; geſsit & Conſulatum vna cum Lucio vero: eſt frequens de Quarto mentio apud Herodianum & Iulium Capitolinum in Marco Aurelio. De horum ſanctorum martyrum tranſlatione agitur in vita ſancti Annonis Epiſcopi Colonienſis, lib. 3. cap. 38.

[e] *Inuentio ſanctorum.*] Hac die de ipſorũ agitur inuentione, dies autem natalis Kalen. Decemb. Hiſtoriam inuentionis ex antiquis manuſcrip. recitat Sur. to. 1. Legimus eamdem in veteribus exemplaribus per ſex lectiones diſtinctam, vt olim in eccleſijs quibuſdam legi conſueuit. Inuenta ſunt horum corpora ſub Stephano Papa Sexto, temporibus Caroli Craſsi. Porro Chryſanthi & Dariæ corpora, quæ in eadem crypta erant ſepulta, longe ante reperta ſunt; quæ ſanctus Damaſus Papa verſibus ad eorum tumulum poſitis exornauit, vt ſcribit Gregorius Turonen. lib. de gloria martyrum cap. 38. tom. 2. ann. 284. n. 7. & to. 10. ann. 886. nu. 32. & ſeq.

[f] *Sulpitij.*] De eodem Viuardus, Ado, & alij. Dictus hic eſt Sulpitius Pius, reſpectu alterius Sulpitij eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopi, cognomento Seueri. De Sulpitio Pio ſcribit Gregor. Turonen. in proœm. hiſt. Dormientium, & Guibertus in apologia pro Seuero. Hic ſucceſsit Remigio Epiſcopo temporibus Gunthramni Regis Franc. anno Domini quingenteſimo octogeſimoſeptimo, vt idẽ teſtatur Greg. hiſt. Franc. lib. 6. cap. 39. licèt in vita eius, quam deſcripſit Sur. to. 1. habeatur ſucceſsiſſe Auſtregiſilo temporibus Clotarij Regis: ſed in his plus tribuimus Gregorio Turonenſi, cuius ſententiam certiſsimam reddunt Acta Concilij ſecundi Matiſconenſis, quod celebratum eſt anno vigeſimoquarto eiuſdem Regis Gunthramni: cui quidem Synodo Sulpitius interfuit atque ſubſcripſit. Temporibus enim Clotarij Regis, non Sulpitius, aut Auſtregiſilus, ſed Probatianus, Felix, Honoratus, & Arcadius Bituricenſi eccleſiæ præfuerunt, prout Concilia, quæ illius temporibus celebrata ſunt, indicant. Eadem cenſura caſtigandæ ſunt tabulæ Epiſcoporum Bituricenſium Demochar. in quibus & ille grauior error apparet, dum Sulpitius Seuerus putatur ille, qui interfuit Concilio ſecundo Matiſconenſi ſub Gunthramno Rege; cùm certum atque perſpicuum habeatur, illum Seuerum vixiſſe tẽporibus Theodoſij ſenioris, & eius filij Honorij Impp. Secũdum Acta S. Auſtregiſili, quæ recitat Sur. tom. 3. adhuc tertium eiuſdem nominis ei eccleſiæ præfuiſſe Epiſcopum, dicere oportet. Sed ſatis de his. Sulpitius autem Pius, de quo agimus (vt ſcribit Aimo. lib. 4. cap. 16. & alij) migrauit ex hac vita anno Domini quingenteſimo nonageſimoquarto; ipſe eſt annus decimusſextus Childeberti Regis, quo cum obijſſe, auctor eſt Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 10. c. 26. Habuit ſucceſſorem Euſtaſium. tom. 5. ann. 431. num. 187. & to. 8. ann. 595. nu. 94.

[g] *Antonij & ſoc.*] De quibus pluribus agit ſanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. c. 47. Circa ann. 580.

xiij. D Quintodecimo Kal. Febr. Luna. 18.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5
t u A B C D E f F G H M N P
6 7 8 9 10 11 12 13 13 14 15 16 17 18

CATHEDRA [a] ſancti Petri Apoſtoli, qua primum Romæ ſedit. Ibidem paſsio ſanctæ Priſcæ [b] virginis & martyris, quæ ſub Claudio Imperatore poſt multa tormenta martyrio coronata eſt. In Ponto natalis ſanctorum martyrum Moſei [c] & Ammonij, qui cùm eſſent milites, primo ad metalla damnati, nouiſsime igni traditi ſunt. Ibidem ſancti Athenogenis [d] antiqui Theologi, qui per ignem conſummaturus martyrium, hymnum lætus cecinit, quem & diſcipulis ſcriptum reliquit: Turonis in Gallia ſancti Voluſiani [e] Epiſcopi, qui a Gothis captus, in exilio ſpiritum Deo reddidit. Ibidem ſancti [f] Leobardi recluſi, qui mira abſtinentia & humilitate refulſit. In Britannia ſancti Deicolæ [g] abbatis, diſcipuli beati Columbani. Nouocomi ſanctæ Liberatæ [h] virginis.

IANVARII 18.

to. 1. an. 44. num. 15. & ſeq. & an. 45. num. 1. & ſeq. & num. 11. & ſeq.

CATHEDRA [a] *ſancti Petri.*] De eadem ſolemnitate Beda, ac ceteri, vt Vſuardus, Ado, & antiquum Romanum Martyrologium manuſcr. In aliquibus antiquioribus Breuiarijs de Romanæ Cathedræ celebritate, hac die poſitum habetur officium Eccleſiaſticum, vbi & hæc oratio deſcripta legitur: Omnipotens ſempiterne Deus, qui ineffabili ſacramẽto Apoſtolo tuo Petro principatum Romanæ vrbis tribuiſti, vnde ſe Euangelica veritas per tota mundi regna diffunderet: præſta, quæſumus, vt quod in Orbem terrarum eius prædicatione manauit, vniuerſitas Chriſtianæ deuotionis ſequatur. Hæc ex peruetuſto Breuiario, quod erat apud Illuſtriſs. & Reu. D. Card. Sirletũ S.R.E. Bibliothecariũ. Ceterum hanc ipſam ſacram ſolemnitatẽ, quæ iã in aliquibus eccleſijs exoleuerat, ſanctiſs. memoriæ Paulus Papa Quartus reſtituit, datis de ea re litteris Apoſtolicis anno Domini MDLVII. octauo Idus Ianuar. Eſt illarum exordiũ: Ineffabilis diuinæ propidẽtiæ altitudo, &c. De cathedra Petri Romæ poſita adeo notiſsima ac Orbi conſpicua res eſt, vt nec hæreticus homo poſsit diſsimulare. Vnde grauiſsimus auctor Optatus Mileuitanus Parmenianum Donatiſtã compellat his verbis lib. 2. Negare non potes, ſcire in vrbe Roma a Petro primo cathedram epiſcopalem eſſe collocatã, &c. Omittimus hic omnium tam Latinorum quam Græcorum Patrum referre teſtimonia, cùm non ſit præſentis inſtituti, ac de his locupletiſsime egerimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Quod autem ad præſentem ſolemnitatem ſpectat, laudabilis in Eccleſia viguit antiquus vſus, vt dies anniuerſaria ageretur, qua quis alicui ſedi præfectus eſſet Epiſcopus. Id etenim tam in Occidentali Eccleſia, quã in Orientali etiam obſeruatum, innumera fere docent exempla. De conſuetudine Romanæ Eccleſiæ ſcribit S. Paulinus epiſt. 16. ad Seuerum: extant de ea re ſermones ſancti Leonis Papæ ea die habiti. Cõuenire enim vndique ex Italia Epiſcopi tunc Romam conſueuerunt ad celebrãdum natalem diem Romani Pontificis, vt pulchre demõſtrat epiſtola Hilari Papæ ad Aſcanium ac ceteros Epiſcopos prouinciæ Tarraconenſis, dum in ea hæc leguntur: Lectis ergo in conuentu fratrum, quos natalis mei feſtiuitas congregauerat, litteris veſtris, &c. Quinam autem hi fuerint, ex

qui

quibuſue Italiæ ciuitatibus Romam confluxerint, indicāt ipſæ ſynodicæ tabulæ illic ſuperius recitatæ. Accipe & de vſu aliarum eccleſiarum exempla, vt illud, quod S. Ambroſius ſcribit de Felice Comēſi Epiſcopo lib. 8. epiſt. 60. edit. Rom. item quod ſanctus Auguſtinus habet de die natali Aurelij Epiſcopi Carthaginenſis ſer. 32. de verbis Domini in fine, deq; ſuæ ipſius etiam anniuerſaria die ordinationis homil. 24. & 25. De conſuetudine Orientalis eccleſiæ ſatis monent Græcorum Menologia, in quibus S. Baſilij, Ioannis Chryſoſtomi, & aliorum agitur ſedis eorum natalis dies. Quo etiam vſu & ratione Romana Eccleſia eam diem ſolemniter agere conſueuit, quo Romanæ natalis eſt Cathedræ, quādo (inquam) S. Petrus Romæ diuino conſilio primū ſedere cœpit, tranſlata illuc ſede, quam ſeptem annos tenuit Antiochiæ. Porro tanto celebrior hæc eſt ſolemnitas illa, qua Antiochiæ ſedit, quod mobilis illa, vel ad tempus tantū, ac quaſi per tranſitum ſita eſt, Romæ vero ſtabiliuit firmauitq; Deus eamdem in æternum in Petri ſucceſſoribus permāſuram; quam (vt tradit Irenæus lib. 3. cap. 3.) doctrina munitā, traditionibus locupletatam, meritis illuſtratam, dotibus auctam, idem Apoſtolus vna cum Paulo etiam ſanguine conſecrauit. Verum hac die non illa tātum ſolemnitas agi videtur, qua Petrus Romæ ſedere cœpit, ſed etiam ſacroſancta illa recolitur inſtitutio, qua a Domino Petrus, petra fundamentalis Eccleſiæ conſtitutus, perpetuæ ſtabilitatis promiſſionem, & claues regni cæleſtis accepit; quod in omnibus præfefert ſacrū officium eccleſiaſticū, ac præſertim in antiqua præfatione, quæ ſcripta reperitur in Sacramentario S. Gregorij, quod vetuſtiſsimū habetur in Vaticano, vnde hæc deſcripſimus: Vere dignū, &c. te laudare mirabilē in ſanctis tuis, in quibus glorificatus es vehementer, per quos vnigeniti tui ſacrum corpus exornas, & in quibus Eccleſiæ tuæ fundamenta conſtituis, quā in Patriarchis fundaſti, in Prophetis præparaſti, & in Apoſtolis condidiſti, ex quibus beatum Petrum Apoſtolorū Principem ob confeſsionem vnigeniti Filij tui, per os eiuſdem Verbi tui confirmatum in fundamēto domus tuæ, mutato nomine, cæleſtium clauſtrorum Præſulem, cuſtodemq; feciſti, diuino ei iure cōceſſo, vt quæ ſtatuiſſet in terris, ſeruarentur in cælis. In cuius venerationem hodierna die maieſtati tuæ hæc feſta perſoluimus, ac gratiarum & laudis hoſtiam immolamus, per Chriſtū Dominum noſtrū, &c. Hæc ibi. At quoniam Petrus non Vrbis tantum, ſed totius Catholicæ Eccleſiæ a Chriſto eſt inſtitutus Epiſcopus; merito vniuerſalis Eccleſia eamdem in vniuerſo Chriſtiano orbe agit ſolemnitatem. Extant de ea ſermones duo ſancti Auguſtini, 15. & 16. de Sāctis, quorum priorē miramur reiectum in appendicem a ſcholā Louanienſi, cùm nihil habeat quod Auguſtini eſſe impediat, ſed multa quæ perſuadeant, vt vetuſta exemplaria, ipſa dicendi phraſis non diſsimilis; & quæ ibi tractantur de praua conſuetudine inferendi ad ſepulchra defunctorum cibum & potum, a qua populum auocare conatur. Porro abuſum illum inoleuiſſe in Africa, idē auctor teſtatur lib. de moribus Eccleſiæ aduerſus Manichæos c. 34. ſer. de diuerſ. 120. & epiſt. 64. ad Aurelium, ante ipſum Tertull. lib. de Reſurrect. carn. Idem prauus vſus etiam irrepſit in Gallias, vt in ſolemnitate Cathedræ S. Petri ad ſepulchra mortuorū cibos inferrent, quem canon 34. ſecundæ Synodi Turonenſis antiquauit, prorſusq; abrogauit. Habes de his & canones 68. & 69. Græc. Synod. a Martino Bracharenſi collectos, recitatos a Gratiano de conſecrat. diſtinct. 1. cap. non oportet. Aſſeruatur hactenus in baſilica Vaticana ipſa cathedra lignea, in qua olim Romæ Petrus ſediſſe perhibetur. Nec quis hoc miretur: ſi enim ſedes ipſa lignea, cathedra Iacobi Apoſtoli, Hieroſolymitani Epiſcopi, poſt tot tantaq; Iudaici populi naufragia, poſt illud pauendum Hieroſolymorum excidium, ſeruata nihilominus eſt integra vſque ad tempora Conſtantini Magni Imp. (vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 14.) quam & ſucceſſores Epiſcopi decenti honore cuſtoditam ſunt venerati: quid tam mirū, Apoſtolorum verticis cathedrā pari ſaltem fuiſſe diligentia conſeruatam? ipſa etenim, quis ſuper ſe ſederit, virtute miraculorum prædicat, in ligno arido viridem gratiā curationum conſecuta, cùm per eam Deus diuinam opem implorantibus, beneficia præſtare non deſinat. Conſeruatam nouimus etiam Alexandriæ cathedrā Marci Petri diſcipuli, in qua ſucceſſores ob cæleſtem in ea ſplendorem diuinitus oſtenſum, inſidere in poſterum non ſunt auſi. Conſueuerunt maiores noſtri cathedras, ſedes ipſas Epiſcoporum, ad diuinum quoddam tribunal velis ornare. Vnde Pontius diac. in Actis S. Cypriani in fine hæc habet: Sedile autem erat fortuito linteo tectū, vt & ſub ictu paſsionis Epiſcopatus honore frueretur. Hæc ille. Auguſtinus epiſt. 203. ad Maximinū hæc de cathedris velatis: In futuro iudicio non apſides gradatæ, nec cathedræ velatæ, nec ſanctimonialiū occurſantium greges adhibebuntur ad defenſionem, &c. Linteatas appellat eas ſedes Pacianus epiſt. 2. ad Symptonianū de Nouatiano: Quem, inquit, conſecrante nullo, linteata ſedes accepit. Et Ennodius Ticinēſis in libello pro defenſione Synodi Rom. pro Symmacho: Ecce nunc ad geſtatoriam ſellam Apoſtolicæ confeſsionis vela mittunt, &c.

[b] *Priſca.*] De eadē hac die ceteri Latinorum. Hic primum ea opinio refellenda eſt, quæ affirmat, hanc illam eſſe Priſcā, cui Paulus Apoſtolus ſcribens ad Romanos cap. 16. Si paſſa ſub Claudio ſeniore ann. 46. ſi ſub iuniore an. 27.

ſalutem dicit: quam opinionē qui aſtruunt, addunt etiam hanc ſub illo Claudio Imperatore eſſe paſſam, qui in Imperio Neronē præceſsit. Sed hęc falſa omnino eſſe, ex ipſis Apoſtoli Actis arguuntur, quibus oſtenditur, Priſcam illam fuiſſe ſuperſtitē poſt obitū Claudij, vixiſſeq; etiam Neronis temporibus. Ea etenim epiſt. Pauli ad Romanos ſcripta eſt (vt plane conſtat) eo tēpore, quo (vt ipſe ait) receſſurus Corintho, Hieroſolymam verſus parabat iter: quādo (vt pluribus monſtrauimus in Annalibus) defuncto Claudio, Nero adminiſtrabat Imperium. Idem Paulus Romæ cùm eſſet (vt omnibus liquet) tēporibus Neronis (ſicut in epiſt. ad Romanos fecerat, mandans ſalutari Priſcam & Aquilam) ſcribens ſecundam epiſt. ad Timotheum, in eius cap. 4. eiſdem Priſcæ & Aquilæ ſalutē impartitur. Ex his itaque prædictus error arguitur: qui quidē inde proueniſſe videtur, quòd in Actis S. Priſcæ, de qua agimus, eius corpus ſepultū feratur in Eccleſia Aquilæ & Priſcillæ, ſeu Priſcæ ab Eutychiano Papa, vt Petrus in catal. lib. 2. c. 96. in fine. Sed licèt hanc aliā diceret ab illa, quæ Pauli epiſtolis commendatur, nihilominus paſſam eſſe ſub illo primo Claudio, nemo poterit affirmare: nam eius Acta teſtantur coronatam eſſe martyrio anno tertio Claudij Imp. quo item anno ipſum defunctum eſſe confirmant: quæ quidèm nequaquam accōmodari poſſunt primo Claudio, quē annos quatuordecim imperaſſe conſtat; ſed ſatis conueniunt ſecundo Claudio, quem licèt Eutropius & Victor dicant imperaſſe duobus tantùm annis, tamen ſecundum Trebellium, & veriorem per Conſules deductam annorum rationē, conſtat eumdē anno quoque tertio in Imperio vixiſſe, quod etiā ex Porphyrio in vita Plotini teſtatum inuenies. Si præterea anno tertio Claudij ſenioris dixerimus S. Priſcam conſummaſſe martyrium, ipſi certe & non Theclæ eſſent primæ deferendæ: cum alioqui omnium tā Latinorum, quam Græcorum ſententia, Thecla prima martyrum ex feminis dicatur. Qui autē Priſcam paſſam ſcribit Aſiatico & Cornelio Conſſ. id quidē proprio ingenio abſque alicuius teſtimonio. Legi enim ſanctæ Priſcæ Acta tam manuſcr. quæ habemus, quàm typis excuſa, & nihil eiuſmodi potui reperire. Ceterum ſi dixerimus hanc (vt habent complura eiuſdem S. Priſcæ eccleſiæ monumēta) paſſam eſſe viuēte Petro Apoſtolo ſub Claudio ſeniore: vtique affirmare neceſſe eſt, in Actis eius errorem irrepſiſſe in numerum annorum Claudij, ac reſtituendum, paſſam eſſe anno eius Imperij decimotertio, non autem tertio. Quod quidem haud impoſsibile videri debet: quandoquidem ante primam, quæ ſub Nerone facta eſt, perſecutionem, ſæpe vexatos atque repreſſos Romæ fuiſſe Chriſtianos, verba Taciti lib. 15. Annal. demonſtrare videntur, quibus ait: Repreſſaq; in præſens exitialis ſuperſtitio rurſus erumpebat. Hæc ille, agens de perſecutione in eos a Nerone tunc excitata. Sic igitur haud adeo mirandum, ſi vltimis Claudij ſenioris temporibus S. Priſca martyrium paſſa dicatur; cùm præſertim (vt dictum eſt) id eius eccleſiæ vetera monumenta ſuadeant: nam inter alia, altare ibi ſanctus Petrus ſacraſſe traditur, quod & Edinerus in vita S. Anſelmi teſtatur lib. 2. cum agit de reliquijs S. Priſcæ. Sed de his ſatis. Extat hactenus vetus titulus Romæ ſanctæ Priſcæ, cuius mentio habetur in ſecunda Synodo Romana ſub Symmacho Papa. Quod autem ad Claudium iuniorem ſpectat, complures martyres ſub eo paſsi reperiuntur. occiſo etenim Gallieno, cui ſucceſsit, protinus illius edicta pro Chriſtianis antea promulgata, fuerunt abrogata, atque perſecutio illa a Gallieni parente excitata, ſua ſponte reuixit: quam idem Claudius, legibus contra Chriſtianos latis, auxit. In Actis etenim ſanctorū Marij & Marthæ legitur eius reſcriptum, quo iuſsit non tantùm Chriſtianos carceribus detentos, ſed etiam qui inuenti eſſent in vulgo, capite puniri. Sed eius impietati obſtitit Deus: nam (vt ſcribit Trebellius) tyrannorum factione compreſſus, a Chriſtianorum perſecutione, quam cœperat, reuocatur.

c *Moſei & Ammonij.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 2. c. 97.

d *Athenogenis.*] De quo extat egregium ſancti Baſilij elogiū in lib. de Spirituſancto ad Amphilochium cap. 29. qui eum & in teſtimonium citat de Diuinitate Spiritusſancti. Fuit & alius eiuſdem nominis Sebaſtenus Epiſcopus, de quo ſuo loco inferius. Huius Athenogenis, de quo hic agitur, eſſe commentarium illum pereruditū aduerſus Gentiles ſcriptum, quod fertur nomine Athenagoræ, aliquando ſum opinatus: cùm de Athenagora nulla penes Græcos vel Latinos mētio habeatur: Athenogenes verò Græcis notiſsimus fuerit tum doctrina, tum martyrij corona celebris, facile potuit error irrepſiſſe, vt pro Athenogene, Athenagoræ nomine, librariorum vitio, ille commentarius ſit inſcriptus, quod tamen affirmare nō auderem.

tom. 2. ann. 196. nu. 7.

e *Voluſiani Epiſc.*] De ipſo Gregorius Turonen. in hiſt. Franc. lib. 2. cap. 26. & lib. 10. cap. 31. vbi auctor agens de Epiſcopis Turonenſibus ſuis prædeceſſoribus, hunc ſeptimum ordine numerat. vixit tēporibus Childerici filij Clodouei Regis Francorum.

Circa ann. 670.

f *Leobardi.*] Huius res geſtas conſcripſit Gregor. Turonen. in lib. ſanct. patr. cap. vlt. Floruit circa annum Domini 583. cum iam ipſe auctor præſideret Eccleſiæ Turonenſi.

Circa ann. 583.

g *Deicola.*] De eo Petrus in catal. lib. 2. cap. 98. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedict. lib. 3. cap. 61.

Claruit circa ann. 600. ex Trithem.

h *Liberata.*] De ipſa tabulæ eccleſiæ Comenſis, ibiq; eius Acta aſſeruari dicuntur.

Translatio an 1317.

Quar-

19. Quartodecimo Kal. Febr. Luna. E xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ROMAE via Cornelia ſanctorum martyrum Marij [a] & Marthæ coniugum, & filiorum Audifacis & Abachum nobilium Perſarum, qui Romam temporibus Claudij Principis ad orationem venerant: e quibus poſt toleratos fuſtes, equuleum, ignes, vngues ferreos, manuumq; præciſionem, Martha in Nympha [b] necata eſt, ceteri ſunt decollati, & corpora eorum incenſa. Smyrnæ natalis beati Germanici [c] martyris, qui cùm primæuæ ætatis venuſtate floreret, ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio, per gratiam virtutis Dei metum corporeæ fragilitatis excludens, ſponte præparatam ſibi beſtiam damnatus a iudice prouocauit; cuius dentibus comminutus, vero pani Domino IESV Chriſto, pro ipſo moriens, meruit incorporari. In Africa ſanctorum martyrum Pauli [d], Gerontij, Ianuarij, Saturnini, Succeſsi, Iulij, Cati, Piæ, & Germanæ. Apud Spoletum paſsio S. Pontiani [e] martyris, tempore Antonini Imperatoris: quem Fabianus iudex pro Chriſto vehementiſsime virgis [f] cæſum iuſsit ſuper carbones nudis pedibus ambulare; a quibus nil læſus, equuleo & vncinis [g] ferreis iuſſus eſt ſuſpendi, & ſic in carcerem trudi, vbi angelica viſitatione meruit confortari: poſt quæ leonibus expoſitus, & plumbo feruenti perfuſus, tandem gladio percuſſus eſt. Laude ſancti Baſsiani [h] Epiſcopi & confeſſoris, qui aduerſus hæreticos vna cum ſancto Ambroſio ſtrenue decertauit.

IANVARII 19.

tom. 2 ann. 270. nu. 2. & ſeq.

MARII, *Marthæ*, *& ſoc.* [a]] Agit de his item hac die Beda, Vſuardus die ſequenti. Extant ipſorum Acta, quæ habet Sur. to. 1. die 14. Februar. Mombrit. to. 2. & alij. ſunt eadem apud nos in vet. manuſcr. De reliquijs ſanctæ Marthæ martyris meminit S. Greg. lib. 3. dialog. cap. 30. Porro horum omnium reliquias Romæ haberi in inſula Tiberina in eccleſia ſancti Ioannis Calybitæ nomine dicta, & in diaconia ſancti Hadriani, earumdẽ eccleſiarum vetera monumenta teſtantur.

vide t. 2. an. 270. nu. 9. vbi ſe declarat.

[b] *In Nympha.*] Quis autem ſit locus ad Nymphas dictus, vbi hi, alijq; nonnulli martyres paſsi reperiuntur, indicant eorumdem martyrum Acta in fine; feruntq; fuiſſe locum via Cornelia milliario 13. ab Vrbe. erat ea via inter Aureliam & Triumphalem. Longe diuerſæ Nymphæ a Nymphæo, qui eſt fluuius in Latio, de quo Plin. lib. 3. cap. 5. Eſt & cœmete-

meterium ad Nymphas dictum, via Nomentana, de quo Pan. de cœmet. cap. 3.

tom. 2. ann. 169. nu. 4. [c] *Germanici martyris.*] Beda itẽ ac ceteri Latinorum hac die. Eius nobile certamen ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. cap. 14. ex quo Nicephorus ac ceteri deſcripſerunt.

T. 2. A. 302. nu. 128. [d] *Pauli, Gerontij, & ſoc.*] Hi omnes reſtituti ſunt ex vetuſtiſsimo Martyrologio manuſcripto, quod Romæ in monaſterio ſancti Cyriaci in Thermis vſui erat. Habemus illud apud nos: cumque vetus manuſcriptum Martyrologium citamus, illud præcipue intelligimus, quod cetera, quæ vidimus, Martyrologia vetuſtate antecedit.

T. 2. an. 154. nu. 3. & an. 175. nu. 7. [e] *Pontiani.*] De eodem præterea Beda, ac reliqui omnes. Habentur eius res geſtæ, quas Sur. recitat tom. 1. die 14. Ianuarij. Mentio de eodem habetur in Actis ſancti Conſtantij Epiſcopi Peruſini.

[f] *Virgis caſum.*] Licèt ignominioſum ſit genus animaduerſionis cædere virgis, leuius tamen ceteris fuiſſe, argumento eſt l. vn. C. de emendat. ſeruor. & l. 2. de public. curſu. Cod. Theod. Diuerſorum generum reperiuntur animaduerſionis virgæ. Erant virgæ vlmeæ, quibus ſerui corripiebantur, vt apud Plautum frequens eſt inuenire, qui in Milite glorioſo:

Niſi mihi ſupplicium vlmeum de te datur.

Et in Aſinaria act. 2.

Ipſor qui tibi ſubuectabãt rure virgas vlmeas.

Et act. 3.

Vbi ſæpe ad languorẽ tua duritia dederis octo
Validos lictores vlmeis effectos lentis virgis.

Hæc de virgis vlmeis.

Virgas autem magiſtratuũ ex betulla fuiſſe confectas, auctor eſt Plinius nat. hiſt. lib. 16. cap. 18. cum ait: Gallica hæc arbor mirabili candore atque tenuitate, terribilis magiſtratuum virgis, eadem circulis flexilis, item corbium ſportis. Hæc Plin. Vbi non eſſet betulla, ſalix has ſuppeditabat. Vnde Prudentius hym. 10. in Romano, cùm puer torqueretur iuſſu Præſidis:

Impacta quoties corpus attigerat ſalix,
Tenui rubebant ſanguine vda vimina.

Habes & virgas ſanguineas, quibus parricida, antequam culleo inſueretur, verberandus erat. ſed de his vberius, cum agemus de culleo. Arbores, ex quibus dictæ virgæ ſumebantur, ab illis dicebantur infelices. Plin. lib. 16. cap. 16. illas dicit arbores infelices ac religione damnatas, quæ neque ſeruntur vnquam, neque fructũ ferunt. eadem lib. 24. cap. 9. Lex Porcia virgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit. Sic Cic. orat. pro Rabir. At longe ante Valerius Publicola legem tulerat de non verberando ciue Romano. Valer. lib. 4. cap. 1. de animi moderatione. Verum de Porciæ & Valeriæ legum differentia agit Liuius lib. 10. decade 1. Hæc fuit iuſta querela Pauli Apoſtoli, cum virgis cæſus iuſſu magiſtratuum Philippenſiũ, Cæſos, inquit, nos publice indemnatos homines Romanos, &c. Act. 16. Verberandus iterum, excepit ſe Romanum ciuem eſſe, dicẽs: Si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare? Act. cap. 22. Ioſephus de bello Iud. lib. 2. cap. 14. in fine, quaſi pro monſtro habuit, quod Cæſſius Florus Iudæos Romana ciuitate donatos virgis ceciderit, atque patibulo affixerit.

[g] *Vncinis ferreis.*] Erant vnci ad torquẽdum parati. de his Prudentius in Periſteph. hym. 5. *Stridentibus laniatur vncis, &c.* Ammian. Marcel. lib. 7. Intendebantur equulei, vncosq; parabat carnifex. & lib. 26. Vnci & cruentæ quæſtiones, &c. Meminit & Arnobius de vncis tortorijs lib. 1. prope finẽ. Erat adhuc vncus non tãtum ad torquendum, ſed ad trahendum reum ad pœnas inſtrumentũ; vnde Iuuen. ſatyr. 10. *Impactus Seianus ducitur vnco.* Cicero in prima Philippica: Vncus impactus eſt fugitiuo illi. Sueton. in Tiber. cap. 54. Cùm ei carnifex quaſi ex Senatus auctoritate laqueos & vncos oſtentaret, &c. Sidon. Apollin. epiſt. 7. lib. 1. in fine: Vncum, inquit, & gemonias, & laqueũ per horas turbulenti carnificis perhorreſcens, &c. Inſuper vnco trahebantur aliquando corpora damnatorum, Seneca lib. 3. de ira: Cadauera quoque vncus trahens. Et Lamprid. in Commodo Imp. acclamatum dicit in Commodum: Carnifex vnco trahatur, more maiorum, cadauer vnco trahatur. dictum pluries. Habes & de his exemplum in Actis ſancti Sebaſtiani, vbi in fine hæc leguntur: In cloaca, quæ eſt iuxta Circum, quære, & ibi inuenies corpus meum pendens in vnco. Hæc ſanctus Sebaſtianus de corpore ſuo, quod vnco protractum fuerat in cloacam Maximam. Sunt & de his complura alia exempla, quæ breuitatis cauſa referre omittimus.

[h] *Baſsiani Epiſc.*] De ſancto Baſsiano agitur in Concilio Aquileienſi celebrato ſub Gratiano Imperatore, cui vna cum S. Ambroſio interfuit, quò cum etiam collaborauit aduerſus Iouinianum nouum hæreſiarcham: ſubſcriptus enim reperitur epiſtolæ ſancti Ambroſij ad Siricium Papam aduerſus illius ac ſociorum portentoſas hæreſes, lib. 1. epiſt. 7. edit. Rom. Meminit eiuſdem Baſsiani ſanctus Ambroſius in epiſt. quinta ad Felicem lib. 8. epiſt. 60. edit. Rom. itemq; Paulinus in vita ſancti Ambroſij. Habet eius res geſtas fuſius ſcriptas Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 2. cap. 101. & alij. tom. 5. ann. 397. nu. 42. & to. 4. an. 381. nu. 83.

Tertio

20. Tertiodecimo Kal. Febr. Luna. F 13.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ROMAE Natalis ſancti Fabiani [a] Papæ, qui tempore Decij martyrium paſſus, in cœmeterio Calliſti ſepultus eſt. Ibidem ad Catacumbas [b] ſancti Sebaſtiani [c] martyris, qui Diocletiano Imperatore cùm haberet principatum primæ cohortis, ſub titulo Chriſtianitatis [d] iuſſus eſt ligari in medio campo, & ſagittari a militibus, atque ad vltimum fuſtibus cædi, donec deficeret. Nicææ in Bithynia ſancti Neophyti [e] martyris, qui quintumdecimum annum ætatis agens, flagris cæſus, in fornacem immiſſus, feris obiectus, cùm permaneret illæſus, & Chriſti fidem cōſtanter profiteretur, gladio tandem occiſus eſt. Cæſenæ ſancti Mauri [f] Epiſcopi, virtutibus & miraculis clari. In Palæſtina natalis ſancti Euthymij [g] abbatis, qui zelo Catholicæ diſciplinæ, & virtute miraculorum tempore Marciani Imperatoris in Eccleſia floruit.

I A N V A R I I 20.

T.2.A 238. num 6. & ſeq. A.246. nu.5. & 10. & an 253. nu.5.

FABIANI *Papæ* [a].] Beda, ac ceteri antiquorum, nec non recentiorum, de eodem agunt hac die. De cuius ſucceſſione præter librum de Rom. Pont. agit etiam Euſebius in chron & hiſt. lib. 6 c. 22. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmenian. Aug. ad Generoſum epiſt. 165. Niceph. Epiſc. in chron. & alij. Hunc ſub Decio martyrio vita functū conſtat ex epiſt. cleri Romani ad Cyprianū, quæ recenſetur 31. inter Cypriani epiſtolas edit. Pamel. ac etiam ex S. Epiphanio in lib. de menſuris & pond. & S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Origene. Cetera de ipſo præſtitimus in Annal. Eccleſ. Corpus autem eius tranſlatum eſſe a Sergio Iuniori in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur.

[b] *Ad Catacumbas.*] Loquēdi obtinuit vſus, vt Catacumbæ pro Catatumbis dicerentur: ex Græca enim & Latina dictione compoſitum eſt nomen, κατὰ, iuxta, & tumbas, vt ſic locus ille, qui ad fores eſt cœmeterij Calliſti, diceretur, Catacumbæ, hoc eſt, iuxta tumbas eiuſdem cœmeterij, vbi eſt vetus ac nobilis memoria S. Sebaſtiani martyris, quæ numeratur inter ſeptem Vrbis eccleſias, Innocentij Papæ & Honorij Imp. temporibus illuſtrata, vt docet illic poſita vetus inſcriptio marmori inciſa. In Actis S. Cornelij Papæ Catacumbæ, nō Catatumbæ dictus reperitur ille locus: ſic & in rebus geſtis S. Sebaſtiani, ſicut in cōpluribus veteribus Martyrologijs: at vero apud S. Gregorium in regiſt. lib. 3. epiſt. 10. ad Catatumbas ſcriptum reperitur. Nō tamen erraſſe dixerim, qui Catacumbas legunt; nam κατακύμβη, eſt locus cauus atque profundus, qualia Romæ præſertim cœmeteria eſſe ſolebant in arenarijs profundis cryptis excauata.

[c] *Sebaſtiani.*] De eodē hac die ijdem qui ſupra auctores, Græci autem de ipſo agunt 18. Decembris. Deſcripſit ex antiquioribus monumentis eius res geſtas Metaphraſtes, quas habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 1. Habemus Latina exēplaria in veteribus codicibus. De eo præterea S. Ambr. in Pſal. 118. S. Aug. in die natali ſanctorum Fabiani & Sebaſtiani tractatū habuit, eſt 109. de diuerſis. In Breuiario Toletano extat ſacer hymnus, quo Sebaſtiani ac ſociorum Acta canuntur.

tom 2. ann. 284. nu. 10. & ſeq. & an. 286. nu. 3 & ſeq. & nu. 24. & infra.

De

De ſacris eius reliquijs agit S. Gregorius in dialog. lib. 1. cap. 10. qui idem ſanctus Pontifex in eius eccleſia habuit homiliam trigeſimamſeptimam. Eſt ipſa (vt diximus) via Appia ad cœmeteriũ Calliſti, vna ex ſeptem eccleſijs, non tantum Vrbi, ſed & orbi Chriſtiano notiſsima. Egregium etiã ſancti martyris monumentum, veneranda eius imago opere muſiuo expreſſa atque hactenus integra extat in titulo Eudoxiæ ad Vincula S. Petri, ſenili aſpectu & barba: quod pictores admoneat, qui eum iuuenem palo alligatũ perperam pingunt. Diuino monitu etiam altare ibidem ad luem propulſandam erectum eſt temporibus Papæ Agathonis; cuius rei veritati adſtipulatur etiam Paulus diac. hiſt. de geſtis Longob. lib. 6. cap. 3. vnde etiam prouenisſe videtur, vt poſteri fideles eumdem ſanctum ad euitandam imminentem peſtis cladem conſueuerint habere patronum. De eiuſdem martyris reliquijs tranſlatis in Galliam ſcribit Ado Viennen. in chron. anno 815. Sigebertus item anno 825. in chron. & Marian. Scot. anno 828.

[d] *Sub titulo Chriſtianitatis.*] Qualis eſſe conſueuiſſet eiuſmodi titulus Chriſtianitatis, habes exemplũ in epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis, quam recitat Euſebius hiſt. lib. 5. c. 1. his verbis: Cũ vndique per amphitheatrũ circumduceretur Attalus martyr, tabula, in qua Latinis litteris hæc erat inſcriptio, præcedente: Hic eſt Attalus Chriſtianus, &c. Hæc ibi. Sunt de his alia in alijs Actis martyrum exempla. Præcedere conſueuit eiuſmodi titulus, vt Suet. in Caio cap. 32. monſtrat his verbis: Manibus abſciſſis atque ante pectus a collo pendentibus, præcedente titulo, qui cauſam pœnæ indicaret, per cœtus epulantium circumduceretur, &c.

Tempore Diocletiani.

[e] *Neophyti martyris.*] De eodem agunt etiam Græci hac die, in quorum Menologio eius paſsio deſcribitur, & ad tempora Diocletiani refertur.

[f] *Mauri Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Petrus Damian. (T. 8. A. 649. nu. 13.) Legimus eas in codice manuſcrip. Card. Sirleti. Accepimus a Cæſenate eccleſia Acta ſanctorũ Mauri & Seueri eius ciuitatis Epiſcoporum. Antiqua eſt eccleſia Cæſenas, cuius Epiſcopus nomine Florianus (vt ſcribit Optatus Mileuit.) tempore Melchiadis Papæ interfuit Romano Cõcilio celebrato in cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginen. Alius dictus Florus præſens fuit Romanæ Synodo habitæ ſub Agathone Papa, vt eius Acta declarant, quæ ſunt inſerta in Sexta Synodo. Hic autẽ, de quo agimus, Maurus Epiſcopus reperitur interfuiſſe Rom. Concilio a S. Martino Papa & martyre celebrato, tenuiſſeq; in eo locum Archiepiſcopi Rauennatis, vt eiuſdem Synodi Acta ſignificãt.

[g] *Euthymij abb.*] Hæc dies natalis eius, cũ ſanctus, agens nonageſimumnonum ætatis annum, ſub Leone Magno, anno decimoſexto eius Imperij, migrauit in cœlum: eſt is annus a Chriſto, iuxta Faſtos Onuphrij, 472. (T. 4. A. 391. nu. 75. T. 5. A. 420. nu. 16. & n. 31. & ſeq. an. 438. nu. 36. & an. 431. nu. 52.) Scripſit eius Acta fideliſsime quidẽ Cyrillus monachus, eiuſdẽ ſæculi ſcriptor. habet ea Metaphraſtes recenſita hac die, Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. (Obitus to. 6. ann. 472. nu. 8.) De eodẽ idem auctor in vita S. Sabæ, vbi & de natali eius hac die celebrari ſolito. De eodẽ Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 30. 34. & 52. Spectatiſsimi ſunt ſancti huius labores, quos pro SS. Synodo Chalcedonenſi aduerſus hæreticos Eutychianos impẽdit. Hæc de S. Euthymio. Tu verò caue ne in altero fallaris eiuſdem nominis monacho, qui clarus habitus eſt in Aegypto temporibus Arcadij Imp. ſed in veritate non ſtetit: nam Origeniſmum profeſſus, factus eſt ſcandalũ & ruina multorum. Scribit de ipſo S. Hieronymus ad Cteſiphontem, & Theophilus in epiſt. ad Epiphanium 67. apud Hieron.

z. G Duodecimo Kal. Februarij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE paſsio ſanctæ Agnetis [a] virginis, quæ ſub Præfecto Vrbis Symphronio ignibus iniecta, ſed ijs per orationem eius extinctis, gladio percuſſa eſt. De ea beatus Hieronymus hæc ſcribit: Omnium gentium litteris atque linguis præcipue in eccleſijs Agnes vita laudata eſt, quæ & ætatẽ vicit & tyrannum, & titulum caſtitatis martyrio conſecrauit. Athenis natale ſancti Publij [b] Epiſcopi,

qui

qui poſt S. Dionyſium Areopagitam Athenienſium eccleſiam nobiliter rexit, & præclarus virtutibus, ac doctrina præfulgens, ob Chriſti martyrium glorioſe coronatur. Tarraconæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Fructuoſi [c] Epiſcopi, Augurij & Eulogij diaconorum, qui tempore Gallieni, primo in carcerem truſi, deinde flammis iniecti, exuſtis vinculis, manibus in modum crucis expanſis, orantes martyrium compleuerunt: in quorum die natali ſanctus Auguſtinus ſermonem ad populum habuit. Trecis ſancti Patrocli [d] martyris, qui ſub Aureliano [e] Imperatore martyrij coronam promeruit. In Gallijs in monaſterio Augienſi ſancti Meinardi [f] eremitæ a latronibus cæſi. Papiæ ſancti Epiphanij [g] Epiſcopi & confeſſoris.

IANVARII 21.

tom.2. ann. 304. nu. 29. & ſeq.

AGNETIS [a].] De eadem hac die ceteri Latinorũ agunt. Locus S. Hieronymi, qui hic citatur, eſt in epiſt. 8. ad Demetriadem, iũctis ſimul quæ circa principium & in fine eiuſdem habentur epiſtolæ. Frequenter de ea S. Ambroſius, qui de eadem ſermonem habens, eumdem fuſius productum in tres libros digeſſit ſub titulo de Virginibus; de ea rurſus lib. 1. offic. cap. 41. Fertur & epiſt. ad Virgines S. Ambroſij nomine lib. 4. epiſt. 34. editionis Romanæ, de cuius fide alibi pluribus egimus. Sanctus Auguſtinus de ea etiam ſerm. 101. de diuerſ. vbi hæc de eius nomine: Virgo (inquit) quæ vocabatur erat: Agnes Latine agnam ſignificat, Græce caſtam. Prudentius ſacro hymno cecinit eius triumphum. S. Damaſus de eadem & baſilica ipſius duo ſcripſit epigrammata, quæ habentur in collectaneis Chriſtianorum poetarum. Habuit S. Gregorius Papa in eadem eccleſia homiliam 11. & 12. Meminit eiuſdẽ Fortunatus in vita S. Martini ex Seuero. De reliquijs eius tranſlatis Conſtantinopolim ſub Pulcheria Auguſta temporibus Marciani Imp. ſcribit Theodorus lector lib. 2. collect. & Niceph. lib. 14. cap. 10. De tempore autem paſsionis eius etſi nullibi inueniatur expreſſum; ex his tamen, quæ in prædicta epiſt. 3. ſcripta habentur, ſatis apparet ipſam in vltima Eccleſiæ perſecutione fuiſſe martyrio coronatam: nam adhuc ſuperſtites aliquos auctor fuiſſe teſtatur, qui ea quæ de Agnete narrantur, oculis vidiſſent, eademq; Conſtantiæ filiæ Conſtantini retuliſſent. Extat non tantum eius inſignis baſilica via Nomentana: ſed & ille locus, vbi eſt producta, vt eius virginitas violaretur, ſacroſanctus habetur, fornices ipſi nimirum Circi Agonalis. Sat conſtat auctoritate S. Hieronymi in Iſaiæ cap. 2. (vt prætermittam Gentilium poetarum teſtimonia) in fornicibus ſpectaculorum manere conſueuiſſe publica ſcorta, & alias publicæ libidinis illecebras, donec (inquit) ſub Conſtantino Imp. Chriſti Euangelio coruſcante, & infidelitas vniuerſarum gentium, & turpitudo deleta eſt. Hæc Hieron. Loquens de his turpiſsimis locis Cyprianus lib. de Spectacul. hæc ait: Si rurſum perrogem, quo ad illud ſpectaculum itinere peruenerit; confitebitur, per lupanarium, per proſtitutarum nuda corpora, per publicam libidinem, per dedecus publicum, per vulgarem laſciuiam, per communem omniũ contumeliam. Hæc Cyprianus, & alia plura de fornicibus theatrorum. Et in eam ſententiam Vibius apud Senecam in controuer. 2. lib. 2. Redoles (inquit) adhuc fuliginem fornicis. Ex eadem controuerſia, quam infelix & miſeranda eſſet conditio virginis a lenone proſtitutæ, pluribus demonſtratur. Miſera includebatur cellula, in cuius fronte titulus ſuperpoſitus nomen virginis proſtitutæ & pretium conſtitutum indicabat; moxq; fiebat concurſus libidinoſorum ad meretricem nouam. Hæc omnia habes apud Senec. in citato nuper loco lib. 2. contr. 2. Ex his omnibus diſce virtutem Chriſti, qui in tali diſcrimine poſitas virgines nouit ſæpiſsime liberare. teſtantur hæc ipſa Acta martyrum, adſtipulaturq; S. Baſilius, dum ait: Cùm ferueret perſecutionis immanitas, electæ virgines propter ſponſi fidem, ad illudendum impijs hominibus traditæ, corporibus inuiolatæ durarunt; eo ſcilicet, cuius gratia id perferebant, impiorum conatus in earum carne irritos arguente, & integra earum corpora non ſine prodigio & virtute cuſtodiente, &c. Hæc Baſilius lib. de vera virgin.

De Publio to. 1. an. 58. nu. 173. & an. 98. nu. 23. & to. 2. an. 125. nu. 1. & 3.

[b] *Publij Epiſcopi.*] De ipſo hac eadem die Vſuardus, & Ado. Scribit Dionyſius Corinthiorum

ſhiorum Epiſcopus Publium hunc ſucceſsiſſe Dionyſio Areopagitæ in eccleſia Athenienſi, Publio autem ſuffectum eſſe Quadratum, apud Euſeb. hiſt. lib 4. cap. 22. & Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Quadrato. Fuit aliquorum ſententia, hunc illum eſſe Publium, cuius patrem Melitæ Paulus (vt habent Act. Apoſt. cap. 28.) curauit dyſenteria, quod etiam hic Ado profitetur in Martyrologio.

tom. 2. ann. 662. nu. 59. & ſeq. c *Fructuoſi Epiſc. & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die, qua etiam antiquitus agi conſueuiſſe demonſtrat S. Auguſtini ſer. 101. de diuerſ. edit. Louan. Scripſit eius & ſociorum res geſtas Prudentius hymno 4. Periſteph. Alia præterea habentur eorum Acta ſoluta oratione conſcripta apud Sur. tom. 1. & Mombrit. tom. 1.

tom. 2. ann. 275. nu 6. & an. 278. nu. 5. d *Patrocli.*] De eodem Beda, ac ceteri. Eius Acta ſincera quidem recitat Sur. to. 1. De ipſo etiam Gregor. Turon. lib. de gloria mart. cap. 64. edit. Morel. Idem addit, huius Acta martyris ex Italia petita, collata fuiſſe cum his quæ in Gallijs apud clericum quemdam habebantur, eademq; fidelia eſſe inuenta. Clarus etiam in Gallijs habitus eſt Patroclus alius, qui temporibus Childeberti Regis Francorum emicuit ſanctitate, de quo idem Gregor. de geſt. Franc. lib. 5. cap. 10.

e *Sub Aureliano Imp.*] Nona ordine ponitur hæc perſecutio ab Oroſio lib. 7. cap. 23. & Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. a Seuero autem octaua numeratur. Aurelianus itaque cum aliquandiu in pace agere Eccleſiã permiſiſſet, immo de eadem eſſet optime meritus (nam aduerſus execrandum Paulum Samoſatenſem hæreſiarcham Antiochiæ damnatum, ſecundum ſancita Patrum reſcripſit, vt tradit Euſebius hiſt. lib. 7. cap. 23. & 24.)
Corrige ex annal. tom. 2. ann. 273. 7. tandem velut quodam inſano furore correptus, vltimo ſui Imperij anno, ſæuiſsimam in Chriſtianos perſecutionem concitauit. Legitur adhuc eius edictum in Chriſtianos promulgatum in Actis S. Symphoriani martyris. De eadem perſecutione idem Euſebius in chron. huncq; licèt dicat terrore vindictæ ab inſtituto reuocatũ, cùm ſcribens edictum, eius brachiũ debilitaretur: tamen eum in ſententia perſtitiſſe adhuc, nec fulmine cælitus immiſſo reſiluiſſe, ac tandem in itinere occiſum eſſe, tradit Oroſius lib. 7. c. 23. Quàm autem ſæua, licèt breuis, fuerit hæc perſecutio, ex immanibus crudelibusq; ſupplicijs, quibus in ſuos milites Gentiles homines animaduertit, coniectare licet. Nam Flauius Vopiſcus in eius vita ſcribit, militem quemdam ob violata iura hoſpitij, duobus duris arborum ramis deorſum inflexis, manibus pedibusq; ligatum, relaxato mox illorum naturalis roboris impetu, ſcidiſſe medium. Si hæc in ſuos de Republica aliàs optime meritos pœnarum genera commentus eſt; quid in Chriſtianos, quos deorum hoſtes & Imperij perduelles exiſtimabat, feciſſe putandum? Sed de his fuſius in Annal. Eccleſ.

f *Meinardi.*] Habentur eius Acta apud Surium tom. 1. Meginradum hunc appellat Sigebert. in chron. eumq; martyrio vita functum teſtatur. Necatus eſt ſub Ludouico Quarto Imp. anno à Chriſto Domino 860. licèt Sigebertus opinetur id contigiſſe anno 856. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 209. Obijt, ann. 860.

g *Epiphanij Epiſc.*] Hac item die tabulæ Ticinenſes. Scripſit eius res geſtas Ennodius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, ſucceſſor ipſius: habet eas Sur. to. 1. ſed non integras; prolixiores enim legi in bibliotheca Vatic. in cod. manuſcrip. Eiuſdem Ennodij etiam extat ibidem ſermo dictus in die natali ipſius, carmen inſuper de eodem. Claruit temporibus Anthemij & ſucceſſorum Impp. atque Odoacris Regis Italiæ. Claruit iiſdem temporibus alter Epiphanius, cognomento Scholaſticus, Caſsiodoro perfamiliaris, quem eruditiſsimum ſæpe nominat; a quo pariter complures Græcorum Patrum commentarios in Latinum eſſe tranſlatos affirmat lib. 1. inſt. diuinar. lect. ſæpius, & in præfatione ad hiſt. tripartitam. De eodem Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 12. Complura quæ huius ſunt, S. Epiphanio Epiſcopo Conſtantiæ in Cypro eſſe adſcripta reperi. Plura to. 6. & præſertim ann. 451. nu. 15.

ix. A Vndecimo Kal. Febr. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

VALENTIAE in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Vincentij Leuitæ & martyris, a qui ſub Daciano impijſsimo Præſide carceres, famem, equuleum b, diſtorſiones membrorum, laminas candentes, cratem ferream ignitam, aliaq;

aliaq; tormentorum genera, perpeſſus, ad martyrij præmium euolauit in cælum: cuius paſsionis nobilem triumphum Prudentius luculenter verſibus exequitur, & beatus Auguſtinus, ac ſanctus Leo Papa ſummis laudibus commendant. Romæ ad Aquas Saluias ſancti Anaſtaſij [c] Perſæ monachi, qui poſt plurima tormenta carceris, verberum, & vinculorum, quæ in Cæſarea Palæſtinæ perpeſſus fuerat, a Coſrhoe [d] Perſarum Rege multis pœnis affectus, ad vltimum decollatus eſt, cùm prius ſeptuaginta ſocios in fluenta demerſos ad martyrium præmiſiſſet. eius caput Romam delatum eſt, vna cum veneranda eius imagine, cuius aſpectu fugari dæmones, morboſq; curari, Acta ſecundi Concilij Nicæni teſtantur. Ebreduni in Gallia ſanctorum martyrum Vincentij [e], Orontij, & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani martyrio coronati ſunt. Nouariæ ſancti Gaudentij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Soræ ſancti Dominici [g] abbatis, miraculis clari.

IANVARII 22.

tom.2.ann. 303.n.137. miracula tom.3.ann. 541. nu. 3. & ſeq.

VINCENTII [a].] De eodem hac item die cetera Latinorum Martyrologia. Putatur mendum eſſe in codice, dum Gregor. Turon. de glor. mart. cap.90. ait celebrari ſolitam ſolemnitatem S. Vincentij duodecimo Kalend. vndecimi menſis, vt textus ſit reſtituendus xj. Kalend. vt hic habetur. Huius Acta non tantum Latinis, ſed & Græcis ob ſuam excellentiam ſunt facta conſpicua. A Latinis ea mutuatus deſcripſit Metaphraſtes, quæ Latinitati iterum reſtituta habet Sur. tom.1. Ipſa autem originaliter Latina legimus in vet. manuſcrip. quæ publico vſui erant quibuſdam eccleſijs, & inter alia in codice ſanctæ Mariæ ad Martyres: Prudentius eadem ſacro hymno complexus eſt in Periſteph. hym.5. meminitq; eiuſdem, cum agit de martyribus Cæſarauguſtanis hym.4. Habuit S. Auguſtinus in natali die ipſius (vt auctor eſt Poſsidius in indiculo) tractatus quatuor, quorum duo habentur inter ſerm. de Sanctis 12. & 13. ceteri duo ſuperadditi a Pariſienſibus ſer.8. & 9. Rurſus autem in eiuſdem natali habuit prolixum illum tractatum de Iacob & Eſau, vt apparet in fine ipſius: eſt de diuerſ. ſerm.44. Alium adhuc exhibnit editio Louan. habitum in baſilica Reſtitutæ, ſerm. de diuerſ.102. extat de eodem ſermo S. Leonis Papæ. Meminit eiuſdem martyris Fortunatus lib.7. ad Bod. ducē. ſcripſit idem epigramma de eius baſilica lib.1. S. Bernard. de ipſo ſerm. paru.66. De tunica ſancti martyris tranſlata & miraculis illuſtrata agit Gregor. Turon. hiſt. de geſt. Franc. lib.3. c.29. Ado Vien. in chron. anno 527. & Sigebert. an.542. Alia de eiuſdem Vincentij miraculis agit idem auctor Gregor. de gloria mart. cap.89. & 90. De eiuſdem martyris capite in eccleſia Cenomanenſi collocato a S. Domnolo Epiſcopo, eiuſdem Acta ſignificant, quæ habes apud Sur. die 16. Maij to.3. Fuerunt alij eiuſdem nominis illuſtres martyres in Hiſpania, de quibus ſuis locis inferius.

[b] *Equuleum.*] Fuiſſe equuleum tortorium lignum, omnes conſentiunt: eumdemq; fuiſſe cochleatum ad extendendum & remittendum compoſitum, ijdem ex Nonio affirmāt, cum hæc dicat ille;

Et vbi inſilui in cochleatum equuleum,
Ibi tolutim tortor, id eſt, volubiliter torqueor.

Iſidorus lib.5. orig. equuleum ab extendendo dictum putat. Cyprian. lib. de lapſis: Nunc equuleus extenderet. Cùm etenim equuleus intenderetur, corpora ſimul extendi neceſſe erat. vnde Ammianus Marc. lib.14. Intendebantur equulei. Et Hieron. epiſt.49. ad Innoc. Cùm equuleus (inquit) corpus extenderet. Sigonius, etſi vir ſane eruditus ſit, tamen cum de equuleo egit, tam de eo, quam de fidiculis, rem parum feliciter videtur aſſecutus lib.3. de Iudicijs cap.18. Confundit enim non tantùm equuleum cum cataſta, de qua plura nos 16. Martij, ſed etiā cum genere illo compedum, quo rei in carcere poſiti, iniectis ad quartum vel quintum foramen pedibus, ad iugem cruciatum ſic vincti detinerentur

rentur. Id habes ex epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis apud Euſeb. lib. 5. c. 1. quod genus torquendi Rufinus lib. 5. cap. 2. non improprie, loco compedũ, dixit neruum; Chriſtophorſonus autem proprius craſſam compedem appellauit. De eodem genere compedũ, quibus martyres in carcere poſiti diſtinebantur, eleganter Prudentius Periſteph. hym. 4. de S. Vincentio ait.

In hoc barathrum conijcit
Truculentus hoſtis martyrem,
Lignoq; plantas inſerit
Diuaricatis cruribus.

De iiſdem cõpedibus Euſeb. lib. 6. c. 32. cum agit de Origene: Multis, inquit, diebus pedes in compedes ligneos intruſi, diſtractione quadam ad quartũ foramen diſtenti fuerunt. Et lib. 8. cap. 11. Poſt verbera in compedibus ligneis poſiti erant, & pedes alter ab altero ad quartũ foramen diſtenti diſtrictiq; adeo, vt neceſſario ſupini iacerent, nec poſſent propter plagarum vulnera recens toto corpori inflicta, ſe vllo modo commouere. Et inferius cap. 14. de Apphiano martyre: In carcerem concluditur, in quo vnum diem noctemq; vtroque pede compedibus ad cruciatum paratis, longe à ſe mutuo diſtento diuexatus, &c. Agit de iiſdem compedibus Metaphraſtes in Trophymo martyre. Ex his omnibus cõpedes ab equuleo eſſe longe diuerſos, qui non in carcere reum, nec eius tantùm diſtendebat pedes, ſed totum corpus ad foſſionem vngularum, quiſq; poteſt facile intelligere; cùm idem Euſebius diuerſe admodũ a compedibus deſcribat equuleum lib. 8. c. 11. cum ait: Quidam enim primum manibus a tergo religatis, ligno appenſi, & machinis quibuſdam membra eorum vniuerſa diſtenta, diſtractaq; &c. Hæc de equuleo eſſe intelligenda, ea quæ S. Hieronymus epiſt. 49. ad Innocentium ſcribit, plane indicant, cum ait: Cùm equuleus corpus extenderet, & ſordidas fœtore carceris manus poſt tergum vincula cohiberent, &c. Prudentius item ſic:

Vinctum retortis brachijs
Surſum ac deorſum extendite,
Compago donec oſſium
Diuulſa membratim crepet. Idem in Romano martyre hymno 10.
Miſerum putatis, quòd retortis pendeo
Extentus vlnis, quod reuelluntur pedes,
Compago neruis quod ſonat crepantibus.

Sunt hæc Romani martyris verba pendentis in equuleo. Quàm autem erret Sigonius dicto loco, cùm putet corpus in equuleo alligari fidiculis, idemq; eſſe torquere fidiculis, quod equuleo diſtendi, dicemus paulò inferius.

Quænam eſſet equulei forma, haud facile deſcribi poſſe videtur: & cùm multi in his laboranerint, neminem adhuc eam aſſecutum fuiſſe cognoui; at nec ego id mihi arrogo. Deſcribam hic tantùm quæ ex veteribus accepi, ceteris rem ipſam exactius examinandam relinquens. Stipitem quemdã in equuleo fuiſſe, tradit S. Hieronymus dicta epiſt. 49. cum ait: Crines ligantur ad ſtipitem, & toto corpore ad equuleum fortius alligato, vicinus pedibus ignis apponitur, vtrumque latus carnifex fodit, &c. Ex eodẽ ſtipite totam illam machinam Prudẽtius in Romano hym. 10. appellat noxialem ſtipitẽ, cum ait:

Iubet amoueri noxialem ſtipitem,
Plebeia clarum pœna ne damnet virum.

Si adhuc fidem integrã præſtas Actis S. Dorotheæ virginis & Martyris, quæ extãt apud Surium tom. 1. die 6. Februarij, habes ex illis equuleum formam quodammodo expreſſiſſe crucis, ſunt ibi hæc verba Theophili pendentis in equuleo: Ecce modo Chriſtianus ſum, quia in cruce ſuſpenſus ſum: equuleus enim crucis quamdã ſimilitudinẽ gerit. Hæc ibi. Secundum autem prædicta haud difficile eſſet deſcribere formam equulei, nimirum erectum ſtipitem validũ & cochleatum, qui tranſuerſum habeat lignum, quod intendatur ac remittatur, ad quod ligata membra diſtendantur tortoris arbitrio. Sed ab hac equulei imagine, vel alia huic perſimili cogit me diſſentire Ammianus Marcellinus, cum hominem non rectum in equuleo extenſum docet, ſed curuum: ſic enim ait lib. 16. prope finem: Innocentes tortoribus expoſuit multos, aut ſub equuleo cœpit incuruos, &c. Clarius autem lib. 18. his verbis: Quamquã incuruus ſub equuleo ſtaret, pertinaci negabat inſtantia. Hæc Ammian. quibus quidem alia a prædictis plane diuerſa equulei forma præſcribitur, qua quidem & vocis etymologiam poſſumus intelligere, vt equuleus ab equulo, quod homo ad eum alligatus atque diſtẽſus & accuruus quodammodo equuli formam præſeferret, ſit dictus. Verùm aduertas, ſic curuum ſub equuleo diſtendi hominem, vt tamen cœlum verſus facies conuerſa eſſet, liberumq; illi fuiſſe ſurſum oculos tollere, ac cœlum aſpicere. Hæc habes ex S. Hieronymo dicta epiſt. 49. Ex his itaq; omnibus quæ diximus, tibi formam equulei, vt lubet, effingito. De fidiculis iam agamus. Increbuit hactenus complurium error, vt fidiculas a fidibus deriuatas putarent, nihilq; aliud eſſe fidiculas, quàm vincula neruea, quibus ad equuleum manus pedesq; hominis ligarentur; ſicq; torquere fidiculis reum, idem eſſe quod ligatum in equuleo fidiculis hominem intendendo, oſſium commiſſuras cum immenſo dolore diſtrahere. Senſit hæc Sigonius lib. 3. de Iudic. cap. 18. Sic etiam errauit in his & Valla lib. 1. dũ ait, fidiculas eſſe inſtrumentum ex duobus obliquatis lignis compactum, ita dictum vel ab extorquenda fide, vel a nerueis funibus, quibus torquendi alligantur. Omittimus alias hic referre complurium Iureconſultorum de fidi-

fidiculis a veritate prorſus remotas ſententias. Miratus ſum vehementer, cùm ſanctus Iſidorus lib. 5. origin. exacte monſtrarit, quid ſint fidiculæ, eruditos viros, eo prætermiſſo, in perquirendo de illis adeo laboraſſe, ac a rei veritate tantopere aberraſſe. Fidiculas enim idem eſſe quod vngulas, teſtatur, cum ait: Vngulæ dictæ, quod effodiant: hæ & fidiculæ, quia ijs rei in equuleo torquentur, vt fides inueniatur. Hæc Iſidorus. Cùm itaque fidiculis æque ac vngulis finderentur latera hominis in equuleo diſtenſi, eaſdem vngulas ea de cauſa dictas eſſe puto fidiculas, quod reorum latera finderent, ſicq. a findendo dictas fidiculas eſſe, quaſi findiculas: vel a fodicando, quod illis latera reorum fodicarentur; dictaſq eſſe fidiculas, quaſi fodiculas. fodicare latera fidiculis, vſurpatum apparet ab Ammiano, vt dicemus paulo inferius. His in primis adſtipulatur Prudentius hym. 10. Periſteph. in Romano, cùm, quas vocat fidiculas, eaſdem vngulas dicat. Sunt hæc verba Aſclepiadis iudicis:

Vertat iſtum carnifex
In os loquentis, inq. maxillas manum,
Sulcoſq. acutos & fidiculas tranſferat,
Verboſitatis vt rumpatur locus.

Et paulo poſt, per fidiculas Aſclepiadem intellexiſſe vngulas, quæ mox auctor ſubdit, declarant his verſibus:

Implet iubentis dicta lictor improbus,
Charaxat ambas, vngulis ſcribentibus.
Genas, cruentis & ſecat faciem notis.
Hirſuta barba ſoluitur carptim cutis,
Et mentum aduſque vultus omnis ſcinditur.

Hæc Prudentius. Eodem ſenſu fidiculæ accipiuntur l. Decuriones. C. de quæſt. nam fidiculis torqueri Imperator appellat cruentam conditionem. Sic apud Ammianum lib. 29. qui hæc genera cruciamentorum recenſens, ait: Intercluduntur equulei, expediuntur pondera plumbea, cum fidiculis & verberibus. Cùmq. paulo inferius reorum maieſtatis latera dictis tormentis fodicata dicat, fidiculis id factum apparet. In hac eadem ſententia fidiculas accipere tam apud Senec. lib. 3. de ira, quam apud Valer. de patientia lib. 3. c. 3. 4. 5. vel alios, nihil vetat. Tantũ apud Suetonium in Tiberio aliud genus cruciamenti inuenies dictas eſſe fidiculas, dũ ait: Excogitauerat inter genera cruciatus etiam, vt larga meri potione per fallaciam oneratos, repente veretris deligatis, fidicularum ſimul vrinæq. tormento diſtenderet. Hæc Suet. Sed remotiſſimum eſt eiuſmodi genus tormenti ab eo, quod in Actis ſanctorum martyrum, alijſq. citatis locis per fidiculas teſtatum apparet: inuenies frequenter equuleo iunctas eſſe fidiculas, vel vngulis; ea nimirum ex cauſa, quod extento corpore in equuleo, fidiculis vel vngulis a tortoribus membra ſulcarentur, quibus aliquando ſuccederet ignis tormentũ. Hæc ſimul habeas in nonnullis Actis ſanctorum martyrum, ſanctus Cyprianus demonſtrat, dum ait lib. de lapſis: Nunc equuleus extenderet, nunc vngula effoderet, nunc flamma torreret. Et Auguſt. epiſt. 59 ad Marcellin. Non extendente equuleo, non ſulcantibus vngulis, non vrentibus flammis, &c. Eadem Hieronymus epiſt. 49. Prudentius ſæpe, & alij. Ante hos omnes Seneca lib. 5. controuerſ. 14. pluribus.

[3] *Anaſtaſii Perſæ*] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem decimaquinta huius. Metaphraſtes eius ac ſociorum Acta deſcripſit: habet ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem res geſtas a Gregorio quodam clerico e Græcis Latine redditas, quibus præmittitur præfatio, cuius eſt exordium: Vnigenitus Filius, &c. fortaſſe illa, quam male tranſlatam Beda (vt ipſe ait) emendauit. Habetur illic inſuper poſt eadem Acta elegans hiſtoria de arreptitia puella virtute martyris liberata Romæ in eccleſia S. Mariæ ad Aquas Saluias: eo nomine olim ea eccleſia dicebatur, quæ poſtea ob illata illuc ſanctorum pignora Vincentij & Anaſtaſij, illorum nomine dicta eſt. Habet eadem hiſtoria miram confeſſionem cum his quæ Legati Apoſtolici Hadriani Papæ in Concilio Niceno ſecundo actione 4. teſtati ſunt de capite eiuſdem martyris vna cum eius vultus imagine Romam tranſlato. Aſſeruatur eadem hactenus religioſe in eadem eccleſia, licèt ſacræ imagini ab aliquo rei ignaro ſit inſcriptum nomen Pauli Apoſtoli, qui eodem in loco capite truncatus eſt. De paſſione ſancti Anaſtaſij eiuſq; reliquijs Romam translatis agit Beda de ſex. ætat. ſub Heraclio Imp. Ado Viennen. in chron. anno 604. Sigeber. anno 620. Marian. Scot. martyrium refert anno 617. & translationem in Vrbem anno 626. reponit. Porro conſtat S. Anaſtaſium conſummaſſe martyrium (vt eius Acta teſtantur) anno 17. Heraclij Imp. eſt is annus a Chriſto Domino 627. Quod autem alij laqueo, alij vero gladio vitam finiſſe dicant; placent quæ in Græcorum Menologio de ea reſcripta ſunt his verbis. Ipſius collo ita laqueo aſtricto, vt reſpirandi facultatem non haberet, poſtremo ſecuri percutitur, capite pro Chriſti fide abſciſſo. Hæc Græc. Menol. die 15. Ianuarij. T. 1. Anſt. num. 103. T. 8. A. 614. n. 44. & ſeq. Confeſſio a 6:6 obit anno 627. num. 15.

[4] *Coſrhoe Perſarum Rege.*] Ne de Coſrhoe ambiguitas oriatur; noſſe debemus, duos eiuſdem nominis fuiſſe Reges Perſarũ; quorum ſenior regnauit temporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini iunioris, peruenitq vſque ad Tiberium, ac vita functus eſt anno Domini 579 vt ex Agath. colligitur lib. 4 pag. 558. regnauitq. annos 48. Huic autem Coſrhoi ſucceſſit Hormiſda eius filius; quo extincto, ipſius filius nomine Coſrhoes regnum capeſſit, vt ait Niceph. hiſt. lib. 18. c. 20. 21. & 22.

Porro Coſrhoes, de quo agimus, eſt ille iunior ſenioris nepos.

T.2.A.301. nu.128. *Vincentij, Orontij, & ſoc.*] De his etiã Beda, Vſuardus, Ado, & alij, pluribus autem Petrus in catal. lib 3. c. 112.

T.5. A.397. n.52. [f] *Gaudentij.*] Nouarienſes hac item die celebrant natalem ipſius, traſlationẽ autem iterum factam, menſe Auguſti, & Octobris, vt conſtat ex tabulis eiuſdem eccleſiæ. Acta eius, tempore Leonis Epiſcopi ſucceſſoris, qui ſedit temporibus Pauli Papæ (vt teſtantur eiusdem eccleſiæ tabulæ) conſcripta habet Mombrit. tom. 1. Claruit temporibus

T.11. An. 1030. nu.6. & n. 12. & ſeq. obitus ann. 1031. nu. 2. Theodoſij ſenioris & filiorum Impp. optime notus Ambroſio, vt ex iiſdẽ Actis accipitur.

[g] *Dominici abbatis.*] De eo hæc Leo Cardinalis Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 2. c. 62. Hoc anno 1031. beatus Dominicus innumerabilium patrator miraculorum, multorumq. cœnebiorum fundator apud Soram Campaniæ ciuitatem iam fere octogenarius migrauit ad Dominum, ſepultusq. eſt in monaſterio Soræ vicino, quod nunc eiuſdem vocatur ex nomine. hactenus Leo. Huius ſancti vitam ſcripſiſſe Albericum diaconũ monachum eiuſdem ordinis, teſtatur idem Leo Oſtiẽſis in chron. lib. 3. c. 33. qui eiuſdem etiã meminit eodẽ lib. 3. c. 18. & 38. & alibi. In Vaticana bibliotheca, in codice qui inſcribitur, Liber cenſuũ, tam de eodem cœnobio, quam de immunitate Sorani Epiſcopi, vt Romano tãtũ Põtifici ſubditus ſit, habetur narratio.

viij B Decimo Kal. Februarij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

ROMAE ſanctæ Emerentianæ [a] virginis & martyris, quæ adhuc cathecumena, dũ oraret ad ſepulchrum ſanctæ Agnetis, cuius fuerat collactanea, a Gentilibus lapidata eſt. Philippis in Macedonia ſancti Parmenæ [b], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis. Hic traditus gratiæ Dei, iniunctum ſibi a fratribus officium prædicationis plena fide conſummans, ſub Traiano [c] martyrij gloriam eſt adeptus. Cæſareæ in Mauritania ſanctorum martyrum Seueriani [d] & Aquilæ vxoris eius ignibus combuſtorum. Apud Antinoum Aegypti vrbem S. Aſclæ martyris qui poſt diuerſa tormenta pretioſam Deo animam, in flumen præcipitatus, reddidit. Ancyræ in Galatia S. Clementis [f] Epiſcopi, qui ſæpius cruciatus, tandem ſub Diocletiano martyrium conſummauit. Ibidem ſancti Agathangeli [g], qui eodem die ſub Lucio Præſide paſſus eſt. Alexandriæ S. Ioannis [h] Eleemſyonarij, eiuſdem vrbis Epiſcopi, miſericordia in pauperes celeberrimi. Toleti ſancti Ildefonſi [i] Epiſcopi, qui ob ſingularem vitæ integritatem, ſuſceptamq. defenſionem aduerſus hæreticos Dei genitricis virginitatem impugnantes, ab eadem candidiſsima veſte donatus eſt, ac demum ſanctitate celebris in cælum vocatus. In prouincia Valeriæ [k] ſancti Martyrij [l] monachi, cuius meminit B. Gregorius Papa.

IANVA-

T.1.A.104. n.31. a Merentianas.] De ipſa hac eadem die Beda. Vſuar. Ado, & alij. Acta paſſionis eius narrantur apud Ambroſium lib.4.epiſt.34.edit. Romanæ.

T.1.A.109. n.37. b Parmene.] De quo Act. Apoſt. c.6. Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autem vndecima Martij, ac iterum tertia Maij, vt apparet ex eorum Menologio.

c Sub Traiano &c.] Perſecutio ſub Traiano tertia recenſetur ab Auguſtino de ciuit. Dei lib.18. c.52. Oroſ. lib.7.c.12. & Seuer. lib.2. Quæ quidem non ex edictis Traiani ſumpſit exordium, ſed (vt ſcribit Euſeb. hiſt. lib.3. c.26.) ſigillatim in vna quaque ciuitate ſub eius Imperio ex ſeditione populi excitata eſt: qui tamen ex eiuſdem Imperatoris edictis magnum acceſſit additamentum: ſed poſtea litteris Plinij Iunioris illo perſuaſo, ſic temperata eſt, vt prohiberet inquiri Chriſtianos, delatos tamen puniri, vt Tertullianus ſcribit in apologet. Poſſet fortaſſe alicui dubitationē facere, quid eſt quod laudatiſſimus principum, idemq. æquiſsimus (ſic etenim Gentilium omnium teſtimonio habetur) in Chriſtianos tantum ſe inquiſſimum atque ſæuiſſimum exhibuerit? Ad hoc primum dicimus (quod quidem Patres in apologijs ſūt proſecuti) complures hæreticos, ac præcipue Gnoſticos nomine Chriſtiano cenſitos, turpibus execrandiſq. facinoribus impollutæ Chriſtianæ religioni ignominiam irrogaſſe, ſuiſq. impuriſsimis obſcœnitatibus effeciſſe, vt genus, fides, nomen ipſum denique Chriſtianum blaſphemaretur inter Gentes: adeo vt (ſecundum Domini futura prædicentis ſententiam) obſequium ſe Deo præſtare exiſtimarent, ſi Chriſtianos, vt nequiſſimū genus hominum, internecioni traderent, inuidioſumq. nomen prorſus abolerent. Erant & aliæ mentitæ vel ſimulatæ cauſæ, quas in Analibus ſigillatim recenſuimus, quibus principes perſuaſi, illi ipſi qui apud Gentiles habiti ſunt æquiores, iidem ſæuiores in Chriſtianos ſe exhiberent, illis in hoc nō diſſimiles, qui etiam Gentilium iudicio peſſimi fuerunt, vt Nero, Domitianus, & alij. Sed quod in primis Traiani animum in eoſdem vehementiſſime incendit, illud fuit, quod ex litteris Plinij Secūdi, quæ habentur lib.10.epiſt. 103. accepit, nimirum Chriſtianum genus adeo inualuiſſe, ſicq. illorum numerū auctū, vt idolorum templa deſerta deſolataq. remanerent; & nedum in ciuitatibus, ſed & in vicis & agris ſacra deorum eſſent intermiſſa, & (vt ait) rariſſimus victimarum emptor inueniretur. Quibus ille acceptis, vt collabēti idolorum cultui conſuleret, ac dijs, quibus Imperium acceptū ferebat, rependeret gratias, Chriſtianos vt impios, deorumq. contemptores e medio tollendos edixit; & quo magis erga deos pius, & reipublicæ ſtudioſus, eo amplius in Chriſtianos ſeuerus videri cupiebat. Sed explorata demum per eumdem Præſidem illorum innocentia, non vltra inquirendos, ſed oblatos tantùm puniendos eſſe reſcripſit: de cuius adeo iniqua ſententia inquit Tertullianus in apologetico: O ſententiam neceſſitate confuſam! negat inquirendos; vt innocentes: mandat puniri, vt nocentes: parcit, & ſæuit; diſſimulat, & animaduertit, &c. Sed quonam pactò alij prædicant Traianum æquiſſimum & optimum omnium principem, qui erga ſe ipſum impuriſſimus, ac ob eam cauſam etiam iniquiſſimus fuit? id quidem iidem ſcriptores Ethnici, qui eum laudibus tollunt, ſcriptis teſtatum reddunt; adeo vt ex eorum cenſura, non tantùm ex optimorum albo eum expungendum eſſe, ſed nec boni viri laudem mereri, immo inter turpes eſſe adnumerandum, quiſque æquo iure cenſeret. Dio etenim & Spartianus grauiſſimi ſcriptores, quod verum eſt non diſſimulantes, eumdem adeo impurum fuiſſe narrant, vt etiam in ſenectute in maſculos inſaniſſe teſtentur. Iam ergo tam abductum in præceps hominem, datum in reprobum ſenſum, in ignominiam paſſionum, quis miretur Chriſtianis fuiſſe aduerſum? Hominem certe indigniſſimum, quem ab inferis eductū precibus S. Gregorij Papæ quidam ſcribant: quam opinionem fuſius in Analibus Eccl. confutauimus, & friuolas rationes illorum, qui eam aſtruunt, & quoquo modo firmare conantur, exacte firmiterq. hiſtoriæ veritate refellimus.

d Seueriani & Aquilæ.] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib.3. cap.16. & alij.

e Aſcla] Vſuardus de eodem hac die. Eius res geſtas recitat Metaphraſtes in Actis Thyrſi martyris 14. Decemb. quæ habentur apud Lipom. tom.5. De eo item Petrus in catal. lib.3. c.15. T.3.A.310. nu.14.

f Clementis Epiſc.] De eodē hac die Græci in Menologio. Huius ſæpius iterata certamina deſcripſit ex antiquis monumētis Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tom.5. & Sur. tom.1. De ipſo etiam Niceph. lib.7. cap.14. quem ait annis vigintiocto continuis vexationibus ob Chriſti fidem a Gentilibus agitatum. Sed multa in eis diſplicent, & ab eodē plane auctore, qui Georgij martyris Acta conſcripſit, videntur fuiſſe coagmentata. ſub Diocl. cir A. 285.

g Agathangeli.] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Huius Acta habentur intexta cum rebus geſtis S. Clementis, de quo modò egimus, De eodem Nicephorus lib.7. & 14. qui de vtriſque hæc ait: Eos omnes martyres, meo quidem iudicio, Clemens & cum ipſo Agathangelus ſuperauit. circa Ann. 285.

T.8.A.610. nu.7.& An. 620.nu.9. [h] *Ioannis Eleemoſynarij.*] Agunt itidem de eodem hac die Græci, licèt natalis dies ſit tertia Februarij: puto hanc ipſam eſſe diem ordinationis eius, quam & natalem dici conſueuiſſe, & ſolemniter etiā celebrari, ſupra diximus, dum egimus de Cathedra S. Petri. Scripſit admirandas eius res geſtas Leontius Epiſcopus Neapolis Cypri, cuius fidei ſubſcribunt Patres in S. Synodo Nicæna ſecunda Act. 4. & Ioannes Damaſcenus de imag. orat 3. dum eum producunt teſtem aduerſus Iconoclaſtas. Eadem Ioannis Acta a Leontio ſcripta Anaſtaſius Bibliothecarius iuſſu Nicolai Romani Pontificis Latinitati donauit, vt auctor eſt Sigeb. de vit. illuſtr. c. 57. in Leontio, & cap. 104. in Anaſtaſio. Eorum duplex reperitur editio atque tranſlatio inter ſe diuerſa; in quarum altera aliqua habentur, quæ in altera deſiderantur. vide apud Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 1. Sedere cœpit ſub Heraclio Imp. vt eius Acta teſtantur, & non ſub Phoca (vt aliquis putauit) ſub quo ſedit Eulogius notiſsimus S. Gregorio Rom. Pontifici. Præfuit hic illi ſedi annos decem, vt ſcribit Niceph. in chron. Corpus eius Venetias tranſlatum eſſe tradunt.

T.8.A.667. n.4. & ſeq. [i] *Ildefonſi Epiſc.*] Hunc alij Illefonſum, Alfonſum alij appellant. Succeſſit Eugenio ſecundo eiuſdem ſedis Antiſtiti, imperante Heraclio, ſub Vitaliano Rom. Pont. & Receſuintho Hiſpaniarum Rege, anno a Chriſto Domino 662. seditq. annos nouem, & menſes duos, habuitq. ſucceſſorem Quiricum, qui præfuit Synodo Toletanæ vndecimæ, anno quarto Bambæ Regis. Habentur Ildefonſi res geſtæ conſcriptæ a Iuliano eiuſdem vrbis Epiſcopo, quas refert Surius to. 1. Porro non tantum inter ſanctos, ſed etiam inter celebres ſcriptores Eccleſiaſticos adnumeratur. Libuit hic referre quæ in appendice operis illius, quod idem ſcripsit Ildefonſus de vir. illuſtr. legi in vet. manuſcrip. Vaticanæ bibliothecæ. Sunt hæc ad verbum deſcripta: Scripſit Ildefonſus quamplurimos libros luculento ſermone potiſſimos, quos inde in tot partibus cenſuit diuidendos: Id eſt, librum proſopopeiæ imbecillitatis propriæ, libellum de Virginitate S. Mariæ contra Infideles, opuſculum de proprietate perſonarum Patris & Filij & Spiritusſancti, opuſculum annotationis de uiris illuſtribus, opuſculum annotationis in ſacris, librum de cognitione baptiſmi, & de progreſſu ſpiritualium. Partis quoque ſecundæ liber Epiſtolarum eſt, in quo ad diuerſos ſcribens, ænigmaticis formulis egit, perſonaſq. interdum induxit, in quo etiam a quibuſdam luculentiora ſcriptorum reſponſa promeruit. Partem ſane tertiam Miſſarum eſſe voluit hymnorum & ſermonum. Altioris denique partis liber quartus verſibus, proſaq. contextus, in quo epitaphia, & quædam ſunt epigrammata adnotata. Scripſit & alia multa, quorum, varijs moleſtiarum occupationibus impeditus, aliqua cœpta, aliqua ſemiplena reliquit. Adſcitus autem in pontificatum nono glorioſi Receſuinthi principis anno, nouem annis & duobus fere menſibus clarus habitus fuit vitæ meritis, & recto regendi modo: expleto decimooctauo prædicti principis anno, ſequente die x. Kal. Febr. domicilio carnis exuitur, atque in eccleſia beatæ Leocadiæ tumulatur, ad pedes ſui conditus deceſſoris, cum quo creditur æterno frui receptaculo. Hactenus ibi. Quæ licèt præter inſtitutum, tamen cùm nondum apud aliquem ea edita inuenerimus, hic deſcribere operæpretium duximus. Reperimus eumdem ob ſolidā fidei conſtantiam, anchoram fidei, & ob dicendi facundiam, Chryſoſtomum appellatum aliquando, cum citatur. Plura de eodem in flor. ſanct. vberius in theſaur. concion. tom. 2. Quod autem ſanctus Ildefonſus perſtringi admodum videatur in Concilio Francofordienſi, quod dixerit Chriſtum filium Dei adoptiuum ſecundum carnem; non ita accipiendum eſt, vt more Neſtorianorum duas in Chriſto perſonas voluerit conſtituere, ſed duas diſtinguere naturas: impropriè licèt, per perſonam, naturā ſignificans: ſicut e contra Cyrillus Alexandrinus aliquando feciſſe videtur, cùm in Chriſto vnam tantum dixerit eſſe naturam, nimirum naturam pro perſona accipiens in ſecundo anathematiſmo. Quod teſtatur etiam Leontius lib. de ſectis, & Ioannes Damaſc. de fid. orthodoxa lib. 3. c. 40. Qua loquendi licentia Eutychiani abuſi, hæreſim de vna in Chriſto natura confirmare conati ſunt. Condonandum eſt Patribus, ſi aliquando impropria vſi ſunt voce, cùm ex eorumdem ſcriptis, quod de fide Catholica recte ſenſerint, mille locis probari poſſit. Hæc eadem dicta ſint de ſanctis Epiſcopis Toletanis, Eugenio, & Iuliano, qui in eadem Synodo eadem dictione notātur.

[k] *In prouincia Valeria.*] De hac prouincia ne alicui errandi tribuatur occaſio, ſicut accidiſſe vidimus, ſciendum eſt, duas fuiſſe eiuſdem nominis prouincias; quarum alteram in Pannonia ita appellatam eſſe a Valeria filia Diocletiani Imp. auctor eſt Ammianus Marcellinus lib. 19. cuius meminit etiam S. Ambroſius de fide lib. 2. c. 4. in fine, & Zoſim. hiſt. lib. 2. Erat & Valeria ciuitas ſic dicta ad ripam Danubij, cuius meminit Ennodius Ticin. in Actis S. Antonij monachi. Ea itaque Valeria Pannoniæ dicitur ad differentiam Valeriæ prouinciæ in Italia, quæ dicta eſt a via Valeria, quæ a Tiburtinis incipiens, per Marſos tranſiens, Corfinium vſque ducebat, eratq. eadem via ciuitas Valeria nomine. De his Strabo lib. 5. pag. 159. de hàc ipſa hic agitur in Martyrologio, deq; ea ſcribit ſanctus Greg. Papa lib. 1. dialog. cap. 21. Hanc quidē prouinciā & Veſtini populi habitabāt, cuius metropolis erat Amiternū, hodie Aquila.

Aquila. Amiterno autem diruto, loci illius Epiſcopi is erat titulus, N. Epiſcopus Caſtrorum Amiterninæ ciuitatis, vt apud S. Gregorium reperies lib. 1. dialog. c. 4. Conſtat autem tum ex locis ipſis, eorumq. limitibus, tum ex ſanctorum memorijs, quæ illic hactehus aſſeruantur, S. Gregorium Papam, dum de Valeria prouincia mentionem habet, de hac vtique noſtra, quæ in Italia ſita eſt, & non de Pannonica, locutum fuiſſe. De eadem Valeria prouincia mentio habetur l. 5. tit. 30. quibus equorum vſus. Cod. Theod. lib. 9. planius Paulus diac. de geſtis Longobard. lib. 2. cap. 11.

[l] *Martyrij monachi*]Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. c. 11. Fuit & alius eiuſdem nominis ſanctus monachus, cuius idem meminit hom. 39. in Euangel. T. 1. an. 58. n. 65. & 66. & T 8. an. 592. nu. 32.

24 Nono Kal. Februarij Luna. C vij

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
t u A B C D E f F G H M N P
12 13 14 15 16 17 18 19 19 20 21 22 23 24

NATALIS S. Timothei [a] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli, qui ab eodem Epheſi ordinatus Epiſcopus, poſt multos pro Chriſto agones, cùm Dianæ immolantes argueret, lapidibus obrutus, paulo poſt obdormiuit in Domino. Antiochiæ S. Babylæ [b] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij, poſteaquam frequenter paſsionibus ſuis, ac cruciatibus glorificauerat Deum, glorioſæ vitæ finem ſortitus eſt in vinculis ferreis, cum quibus & ſuum corpus ſepeliri mandauit. Referuntur etiam paſsi cum eo tres pueri, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius, quos ille in fide Chriſti inſtruxerat. Neocæſareæ ſanctorum martyrum Mardonij [c], Muſonij, Eugenij, & Metelli, qui omnes igni traditi ſunt, & eorum reliquiæ in flumen diſperſæ. Fulginij S. Feliciani [d], qui a Victore Papa eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, poſt multos labores, in vltima ſenectute ſub Decio martyrio coronatur. Item ſanctorum martyrum Thyrſi [e] & Proiecti. Bononiæ ſancti Zamæ [f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a S. Dionyſio Romano Pontifice ordinatus, illic Chriſtianam fidem mirifice propagauit. Item beati Surani [b] abbatis, qui tempore Longobardorum ſanctitate floruit.

IANVARII 24.

T. 1 An. 58. n. 61. & ſe. T 2. A. 259. n. 55. obit. A. 254. n. 25

TIMOTHEI [a].] Agunt de eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem vigeſimaſecũda huius; vt apparet ex eorum Menologio, & ex Euſtachio preſbyt. in vita S. Eutychij Epiſc. Conſtantinopolitani. Notiſsimus hic eſt Pauli Apoſtoli diſcipulus, cuius tum in eius epiſtolis, tum etiam in Actibus Apoſtolorum eſt frequens mentio. Commentarius rerum geſtarum, martyrii, atque tranſlationis eius habetur apud Metaph. 22. Ianuarij. eadem omnia Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Paſsionem Timothei a Polycrate ſcriptam fuiſſe, auctor eſt Sigeb. de vir. illuſt. cap. 3. ſed ignotum id prorſus Euſebio atque Hieronymo, qui agunt de Polycra-

te. Dictus eſt Timotheus primus Epiſcopus Epheſi, vt tradit Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 4. cui Oneſimum ſubrogatum eſſe ſcribit Ignatius ad Epheſios. Conſtat tamen ante Timotheum eccleſiam Epheſinā a Paulo atque a Ioanne Apoſtolis fuiſſe collectā & eruditam. vnde ad eos S. Ignatius: Cùm Apoſtolis (inquit) in virtute Chriſti ſemper conuerſati eſtis Paulo, Ioanne, & fideliſſimo Timotheo. Idem ſcribens ad Philadelphos, adnumerat eumdem Timotheum inter ſanctiſſimos viros, qui in virginitate vitam puram tranſegerunt. De eius translatione agemus ſuo loco inferius.

T.2.A.248. num.1.An. 253.nu.7. 126.& ſeq. & T.4 An. 362.n.100. & ſeq. T.3. A.351.n.2. & ſeq.

[b] *Babylæ Epiſc.*] Beda ac ceteri omnes de eodem hac item die; Græci autem agunt 4. Septembr. De tempore paſſionis Babylæ, cōſtat maiorum auctoritate, eſſe paſſum ſub Decio. Id in primis Euſebius in chron. & hiſtor. lib. 6. c. 32. Confirmat hoc ipſum S. Epiphan. in lib. de menſuris & pond. & S. Hieronymus lib. de ſcriptor. Eccl. in Origene. His meritò maiorem adhibemus fidem, quàm Nicephoro Calliſto, & Metaphr. qui dicunt ipſum paſſum ſub Numeriano Imp. qui ijdem certi arguuntur erroris, dum conſtat temporibus Numeriani nullum eius nominis Antiochenæ eccleſiæ præfuiſſe Epiſcopū, prout apparet ex ſucceſſione Antiochenorum Epiſcoporum, quam Euſebius in primis, inde Nicephorus Conſtantinopolitanus Epiſcopus texuit. Ex quibus etiam & hi errare conuincūtur, qui eiuſdem ciuitatis duos Babylas excogitarunt. Alij autem, interquos Nicephorus, cum ponunt duos Babylas, alterum eorum Antiochenæ ſub Numeriano Imp. præfuiſſe eccleſiæ, alterum vero Nicomediæ dicunt fuiſſe Epiſcopum. Rurſus in Menologio eadem die 4. Septemb. de duobus agunt Babylis, de ipſo in primis Antiocheno Epiſcopo, atque de alio eius nominis ludimagiſtro, eodemq. vna cum octogintatribus pueris obtruncato. Non eſt hæc recens quæſtio. Suidas plane teſtatur, diuerſas de Babyla fuiſſe ſententias, dicētibus alijs, eum ſub Decio, alijs verò paſſum ſub Numeriano: ad quas conciliandas, duos Babylas a prædictis eſſe excogitatos. In his autem, ſi meum licet interponere iudicium, antiquioribus tā Latinorum quam Græcorum inhærens, vnum tantum fuiſſe Babylam, eumdemq. Epiſcopum Antiochenum, ſubſcribo. Quis enim ſibi perſuadeat, vt cùm penes Græcorum antiquos hiſtoricos tam frequens de Babyla Antiocheno ſit facta mentio, nullo vmquam in loco, vel per occaſionem ſaltem, de altero Babyla æque illuſtri, itemq. cum pueris martyrio coronato ſit facta mentio? De certaminibus Babylæ, & trium puerorum, quorum hic recitantur nomina, S. Ioannes Chryſoſtomus ſæpius agit, nimirum in oratione contra Gentiles, in homilia de martyribus Iuuentino & Maximo, hom. 4. de Lazaro, & homil. 9. in epiſt. Pauli ad Epheſios. De eodem item Theodoret. de Euangelica verit. lib. 10. De ipſo item & tribus pueris extat ſacer hymnus in Breuiario Toletano, Aldelmus etiam de laudibus virginitatis de eodē agit. At vero non ſimul cum ipſa morte finis fuit certaminis Babylæ; quin velut rediuiuus, grauiores contra Gentiles eſt aggreſſus pugnas: nam & more Samſonis oſſibus pugnans, in fugam vertit Philiſtæos. Huius enim illuſtris martyris oſſa Gallus Cæſar in Daphnem ad Antiochena ſuburbia tranſtulit, quo tanti martyris reuerentia inolitæ ibi Græcorum ſuperſtitiones ceſſarent, & effuſus deliciarum luxus contineretur. Res accidit ex ſententia: nam præſentia ſacrorum pignorum mox loquax illud Apollinis oraculum obmutuit, nec vltra reſponſa dedit, prout ſcribit Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 18. Cùm autem Imperium impius Iulianus Apoſtata accepiſſet, vt ſilentis Apollinis linguam ſolueret, inde tollendum Babylæ corpus Chriſtianis imperauit; quo tandem ſublato, & in locum priſtinum reſtituto, mox mutum idolum, & nonniſi ſui ſilentij cauſam fari permiſſum, illapſo de cælo fulmine contritū eſt, ingensq. eius ædes cæleſti illo igne conflagrauit. Huius triumphi Babylæ extant antiquorum ſcriptiones velut egregiæ columnæ victorijs illius inſculptæ in monumentū ſempiternum erectæ. Tantæ enim rei oculatus teſtis Ioan. Chryſoſtomus tunc adoleſcens interfuit, & (vt ipſe teſtatur) vidit, eademq. ſcripſit præclara illa oratione contra Gentiles, & homil 4. de laudibus Pauli. Id etiam & ceteri antiqui hiſtorici præſtiterunt, Rufinus lib. 1. c. 35. 36. Sozom lib. 5. cap. 19. Socrat lib. 3. cap. 16. Theodoret. lib. 3. c. 10. Euagrius lib. 1. c. 16. & alij. Id factum eſſe 11. Kalend. Nouembr. Ammianus Marcel. Gentilis hiſtoricus lib. 22. teſtatur, licèt homo Chriſtianis infenſus cauſam profiteri erubuerit.

T.3.A.351

T.5.A 415. nu.19.

[c] *Mardonij & ſoc.*] De iiſdem Beda etiam, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcr. Petrus in catal. lib. 3 c. 19. apud Zenocæſaream Mauritaniæ hos paſſos dicit: ſed mendoſe ita illic legi putatur, cùm veteres omnes ab illa lectione diſſentiant.

[d] *Feliciani Epiſcopi.*] Huius res geſtas accepimus ab eccleſia Fulginate, ſed quæ caſtigatione aliqua indigeant. Scribit Sigebert. in chron. anno Chriſti 969. huius ſancti reliquias per Theodoricum Metenſem Epiſcopum ſub Othone Imp. in Gallias fuiſſe tranſlatas. de iiſdem Crant. in ſaxon. lib. 1. c. 9. T.2.A.203. nu.2. & A. 254. n.29.

[e] *Thyrſi & Proiecti*] Agitur de his pluribus in Breu. Toletano S. Iſidori, vbi etiam ſacer hymnus habetur, quo Thyrſi egregia facta ſcribuntur.

[f] *Zamæ Epiſc.*] De eodē tabulæ eccleſiæ Bononienſis. Legi commentarium nondū typis excuſum de eccleſia Bononienſi, qui ſeries T.2.A.272. nu.22.

Epi-

Epiſcoporum eius atque ipſorum res geſtæ narrantur, quem Sigonius vir quidem diſertus conſcripſit hortatu ampliſſimi Cardinalis Palæoti Archiepiſcopi Bononienſis.

[g] *Surani abb.*] De quo S.Greg. lib. 4. dial. cap. 22. Prouinciæ illius, quã Suram dictã Gregor. tradit, meminit Plin. lib. 4. cap. 22. poniturq. inter Vmbros. circa annũ 567. vel 568.

25 Octauo kal. Februarij. Luna. D vij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25

CONVERSIO [a] ſancti Pauli Apoſtoli, quæ fuit [b] ſecundo ab Aſcenſione Domini anno. Apud Damaſcum natalis ſancti Ananiæ [c], qui eumdem Apoſtolum baptizauit. Hic cum Damaſci, & Eleutheropoli, alibiq. Euangelium prædicaſſet, ſub Licinio iudice neruis cæſus & laniatus, demum lapidibus oppreſſus martyrium conſummauit. Antiochię ſanctorum martyrum Iuuentini [d] & Maximi, qui ſub Iuliano Apoſtata martyriocoronati ſunt: in quorum die natali ſanctus Ioannes Chryſoſtomus ſermonem ad populum habuit. Aruernis ſanctorum Proiecti [e] Epiſcopi, & Marini viri Dei, qui a proceribus eiuſdem vrbis paſsi ſunt. Item ſanctorum martyrum Donati [f], Sabini, & Agapis. Tomis in Scythia ſancti Bretannionis [g] Epiſcopi, qui mira ſanctitate & zelo Catholicæ fidei ſub Valente Imperatore Ariano, cui fortiter reſtitit, in Eccleſia floruit. Atrebati in Gallijs ſancti Popponis [h] abbatis miraculis clari.

IANVARII 25.

T.1.An.36. nu.1.& ſeq. CONVERSIO [a] *ſancti Pauli.*] De ea Act. Apoſt. cap. 9. & 22. Agũt de eadẽ ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulãteq. vet. manuſcrip. Auguſtinus in ea ſermones plures habuit, 14. de Sanctis, & de diuerſis 34. 35. 36. edit. Louan. Eãdem feſtiuitatẽ vſu prætermiſſã reſtituit Innocẽtius Papa III.

[b] *Quæ fuit ſecundo ab Aſcenſione Domini anno.*] Eadem verba non tantũ in veteri Romano Martyrologio ſcripta reperiũtur, ſed etiam apud Vſuardũ, atque antiquiora manuſcripta exemplaria leguntur. De tempore conuerſionis Apoſtoli diuerſæ admodum inter ſe ſententiæ reperiuntur. Fuit enim quorumdã opinio, ſanctum Paulum poſt ſeptẽnium ab Aſcenſione Domini Chriſto nomen dediſſe: idq. ex Hippolyto Thebano Michael Glycas in tertia Annalium parte, & Niceph. lib. 2. cap. 3. Euodij auctoritate confirmare nituntur; cenſentq. omnes ij, poſt ſeptem annos ab Aſcenſione Domini ſanctum Stephanum lapidatum eſſe. Euſebius contra, eam factam recenſet anno a Natiuitate Chriſti 34. & 19. Imperij Tiberij Cæſaris; id enim profitetur in chronico. Sed ſicut illa opinio falſa arguitur, ita & hæc etiam non ſubſiſtit. Prior cõfutatur, cùm tempus martyrij ſancti Stephani eodem anno Aſcenſionis Domini contigiſſe certum ſit, vt ſuo loco dicemus inferius. Poſterior autem certiſſimis rationibus refellitur. Cùm enim a lapidatione Stephani (quam, vt celebrat Eccleſia, 26. die Decembris contigiſſe ſuo loco infra monſtrabimus) vſque ad Pauli conuerſionem non amplius quàm triginta dierum ſpatiũ intercedat:

cedat: quomodo tot tantaq. a nece Stephani vſque ad conuerſionem Pauli tam breui tẽpore accipere potuerũt? poſt enim eius martyriũ (vt habẽt Acta cap. 8.) Saulus vaſtabat Eccleſiã, intrãs per domos: & trahẽs viros & mulieres, ducebat in cuſtodiã: eo etiã tẽpore facta eſt diſperſio diſcipulorũ per regiones, quando & Ananias Damaſcũ profectus ibi Euangeliũ prædicauit conuertẽsq. ad fidem nonnullos, collegit Eccleſiã, deq. ea re perlatus eſt nuncius Hieroſolymã. quẽ cùm accepiſſet Saulus (vt habent Act. c 9.) acceſſit ad Principẽ ſacerdotũ, & petijt ab eo epiſtolas in Damaſcũ ad ſynagogas: acceptas deferens & appropinquans Damaſco, admirabili modo ad Chriſtũ conuertitur. Hæc quidẽ omnia ſi accurate conſiderentur, non menſis vnius, ſed vix integri anni ſpatio impleri potuiſſe, perſpicuũ eſt. Verior itaq. eſt de anno ſecundo opinio prædicta, cui etiam ſubſcribit Oecumenius in Act. Apoſt. c. vlt. Locus ille prope Damaſcum, ob tantæ rei memoriã, nobili eſt illuſtratus baſilica, cui alludere videtur S. Auguſtinus, cum in dicto ſer 34 hæc ait: Hodie in illis regionibus etiã ipſa loca teſtantur, quod tunc geſtum eſt, & nũc legitur & creditur. Extat egregiũ carmẽ S. Damaſi Papæ de cõuerſione S Pauli, in collect. Chriſtianorũ poetarũ At de his conſule quæ in appẽdice ad decimum Annaliũ tomũ à nobis ſunt addita.

De anania T. 1. An. 35. num 5. — [c] *Anania*]De eodẽ hac die Beda, ac ceteri, Græci autẽ ad kal. Octobris in Menologio, vbi habetur, eum non tantùm Damaſci Euangeliũ annũciaſſe, ſed etiã Eleutheropoli in Palæſtina (prout hic ſcribitur) ac demũ egregium martyrium conſummaſſe.

[d] *Iuuentini & Maximi.*] Poſt natalem diem ſancti Babylæ in Antiochena eccleſia de his martyribus agebatur, vt auctor eſt S Ioannes Chryſoſtomus in homilia habita in ipſorũ die natali, quæ habetur to. 3. in fine Fuerunt hi Romani milites, quorũ certamẽ ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 3. c. 14. vbi in fine hæc habet verba: Iſtos Antiochia velut ſtrenuos pietatis athletas venerata, magnifico tumulo mãdauit, & ad hodiernũ vſque diem quotãnis feſto publico eos honorifice celebrat. Hæc ille. De his etiã Nicephorus lib. 10. cap. 12 in fine. — T. 4. A. 362. nu. 141. & ſeq.

[e] *Proiecti Epiſc. & Marini.*] De Proiecto hac die etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horũ res geſtas habet Surius tom. 1. Petrus in catalogo lib. 3. c. 22. Paſſum Proiectũm refert Sigebertus in chron. anno Domini 670. ſub Childerico Secundo Francorum Rege. — T. 8. A. 670 num. 3.

[f] *Donati & ſoc.*] De eis vet. manuſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

[g] *Bretãnionis Epiſc*]Huius egregia certamina aduerſus Valentem Arianum Imp. ſcribit Sozomenus hiſtor. lib 6. cap. 22. Niceph. lib. 11. cap 29. Huic ſucceſſit Gerontius; qui interfuit œcumenicæ Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Theodoſio Imperatore. — T. 4. A. 371. nu. 115. &c. A 381. n. 66. A. 378. nu. 24.

[h] *Popponis abb.*]Extant Acta eius, quæ fideliſſime ſcripſit Euerhelmus abbas, quæ habet Sur tom. 1. De eodem Sigeber. in chron. anno Domini 1048. Trithem. in chron. Hirſaugienſi, & de vir. illuſt. ord. S Bened. libro 3. cap. 242. Claruit ſub Henrico Imperat. & Chunrado eius ſucceſſore. — Tom. 11. A. 1014. n. 12. & ſeq obiius A. 1048 num. 7.

v. E Septimo Kal. Februarij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

SMYRNAE natalis ſancti Polycarpi[a], qui beati Ioannis Apoſtoli diſcipulus, & ab eo eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus, totius Aſiæ princeps fuit: poſtea ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio Commodo, ſedente Proconſule, & vniuerſo populo in amphitheatro aduerſus eum perſonante, igni traditus eſt, & cùm ab eo minime læderetur, gladio confoſſus, martyrij coronam accepit: cum quo etiam alij duodecim ex Philadelphia venientes, in præfata vrbe martyrio conſummati ſunt. Hipponeregio in Africa ſanctorum Theogenis[b] Epiſcopi, & aliorum trigintaſex, qui in perſecutione Valeriani contemnentes tem-

c poralem mortem, coronam vitæ æternæ adepti ſunt. Apud Bethlehem Iudæ dormitio ſanctæ Paulæ viduæ, matris Euſtochij virginis Chriſti: quæ cùm eſſet e nobiliſſimo Senatorum genere, renuncians ſæculo, & facultates ſuas pauperibus diſtribuens, ad Præſepe Domini ſe recepit; vbi multis virtutibus prædita, & longo coronata martyrio, ad cæleſtia regna tranſiuit: cuius vitam virtutibus admirandam ſanctus Hieronymus ſcripſit. In territorio Pariſienſi ſanctæ Bathildis d Reginæ, ſanctitate & miraculorum gloria illuſtris.

IANVARII 26.

T.2.A.167. n.8. & seq. A.169.n.1. & ſeq.

POLYCARPI a.] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autem 23. Febr. vt cōſtat ex Menologio. Quæ vero hic habentur, accepta noſcuntur a S. Hieronymo de ſcrip. Eccleſ. in Polycarpo. Paſſus eſt (vt ſcribit Euſeb. in chron.) anno ſeptimo Imperij Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri. Conſſ. Luc. Aurel. tertium & Quadrato. Eius nobile certamen & ſociorum a Smyrnenſi eccleſia exacte deſcriptum, idem Euſebius recitat hiſt. lib. 4. cap. 14. Qualis autem quantusve fuerit Polycarpus, S. Ignatij epiſtola ad ipſum ſcripta facile ſignificat. Eius aduentum Romam & congreſſum cum Aniceto ſcribit S. Irenæus aduerſus hæres. lib. 2. cap. 3. & Euſebius ex eodem auctore lib. 5. cap. 24. Extat inſignis epiſtola Polycarpi ad Philippenſes, cuius meminit S. Hieronymus; quam piæ memoriæ vir doctiſſimus pariter & religioſiſſimus Franciſcus Turrianus Societatis Ieſu, longe prolixiorem illa, quæ habetur typis excuſa, apud ſe eſſe Græce ſcriptam, cùm viueret, teſtatus eſt: ſperamus eam vna cum ceteris egregijs vetuſtatis monumētis, quæ ſūmo labore collegit, propediē eſſe edendā. De celebranda die natali S. Polycarpi, hæc vbi ſupra Smyrnenſis eccleſia: Nobis in vnum aliquando coactis, Dominus præſtabit, vt celebrē eius martyrij diē inſtar natalis feſti cū exultatione & gaudio quantū fieri poteſt maximo recolamus &c. Conſueuiſſe legi in eccleſia S. Polycarpi, teſtatur Greg. Tur. de glor. mart. c. 86.

T.2.A.261. num. 33.

b *Theogenis Epiſcopi.*] De ipſo ac ſocijs itē Beda, Viuardus, ac ceteri hac die. Hic ille Theogenes Hipponenſis Epiſc. eſſe cognoſcitur; qui vna cum S. Cypriano interfuit Concilio Carthaginenſi, vt ex eius Actis apparet, quæ habentur apud Cyprianum, & Auguſtinum in lib. 6. de baptiſmo contra Donatiſtas. Erat Hippone baſilicā nomine ſancti Theogenis, cuius meminit S. Auguſtinus ſerm. 10. de diuerſ. vbi ait: Quando audiſtis apud memoriā S. Theogenis; Offero tibi Petre, offero tibi Paule? Numquā audiſtis, &c.

T.4.A.382. n.40. & T. 5.A 398. n. 17. A. 399. n 51. & A. 404. n.127. & ſequent. & alia plura eodē T.5

c *Paulæ.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij die ſequenti. Porro hac die, ſept. kal. Februarij, tertia ſabbati, ex hac vita migraſſe, S. Hieronymus, qui ad filiam eius Euſtochium epiſt. 27 eius vitam præclare conſcripſit, aperte teſtatur: qui & Conſules recitat anni obitus, Honorium ſexto, & Ariſtenetum; numeratur is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, a Chriſto 404. cùm S. Innocentius Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Ne quis erret in Paulæ nomine; ſciendū eſt, fuiſſe aliam Paulam iuniorem dictam, huius ſenioris neptem ex Toxotio filio & Læta genitam (vt ibidē Hieronymus ait) ex repromiſſione martyris. vouerunt enim eam parentes, antequam conciperetur, Domino. Ad eam adhuc infantulam inſtituendam S. Hieronymus parræneticam epiſtolam ſcripſit ad Lætam eius matrem, eamq. Hieroſolymam mitti quamprimum, eadem epiſtola vehementer rogauit. Eo tandem perlata, in monaſterio Bethlehemitico apud Euſtochium educata, cum eadem ſemper vixit poſt obitum Paulæ auiæ. Hæc illa, cuius meminit idem Hieronymus in epiſt. ad Auguſt. 79 & 94. nam quo tempore eas dedit litteras iam multo ante ſancta Paula ſenior ex humanis exceſſerat, vt pluribus docuimus in Analibus Eccleſi.

T.8.A.666. num. 8. & ſequent.

d *Bathildis.*] De ipſa etiam Vſuar. Vuandelbertus, & alij. Fuit hæc vxor Clodouei Secundi Francorum Regis, mater Clotarij, Childerici, & Toodorici Regum, vt ſcribit Aim. de geſt Franc. lib. 4. c. 42. & 43. Quæ eo ſanctior, quo vir impuriſſimo iuncta, non tantum illius non eſt inquinata ſordibus, ſed & virtutibus aucta. Soluta viro, monaſterium petijt, vbi miniſtrans ceteris, reliquum tempus vitæ tranſegit. Plura de ipſa leguntur in vita S. Vuandregiſili Epiſcopi. Agit de ea Sigeb. in chron. anno 662. Petrus in catalog. lib. 3. c. 59. Trithem. de vir. illuſt. ordo. S. Benedicti cap. 112. Teſtatur Molanus eius Acta integra reperiri in monaſterio Rubræ vallis.

iiij. F Sexto Kal. Februarij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

CONSTANTINOPOLI ſancti Ioannis [a] Epiſcopi, propter aureum eloquentiæ flumen cognomento Chryſoſtomi, qui verbo & exemplo Chriſtianæ religioni plurimum profuit, & poſt multos labores, in exilio vitam finiuit. Eius ſacrum corpus ſub Theodoſio Iuniore hac die Conſtantinopolim, inde poſtea Romam tranſlatum, in baſilica Principis Apoſtolorum conditum fuit. Soræ ſancti Iuliani [b] martyris, qui in perſecutione Antonini comprehenſus, cùm idolorum templum, dum ipſe torqueretur, corruiſſet, truncato capite, martyrij coronam accepit. In Africa S. Auiti [c] martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Datij [d], Reatri, & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica paſsi ſunt. Item ſanctorum Datiui [e], Iuliani, Vincentij, atque aliorum vigintiſeptem martyrum. Romæ Vitaliani [f] Papæ. Apud Cenomanos depoſitio ſancti Iuliani [g] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi, quem S. Petrus illuc ad prædicandum Euangelium miſit. In monaſterio Bobacenſi ſancti Marij [h] abbatis.

IANVARII 27.

ſep. de eo t. 4. & 5. obijt A. 407. n. 6. & ſeq. traſlatio A. 438 n. 1. & ſeq.

IOANNIS [a] *Chryſoſtomi.*] Tam Latini quam Græci de eodẽ agunt hac die, licèt apud nonullos Latinorum natalis hic dicatur dies; Græci tamen (vt vidimus in Menologio) translationẽ eius hac die celebrãt, quãdo ſub Theodoſio Iuniore & ſancto Proclo Epiſcopo Conſtantinopolitano Communis corpus eius relatum eſt Conſtantinopolim. Ibi enim hæc leguntur: Relatio reliquiarũ S. Ioannis Chryſoſtomi in vrbem Conſtãtinopolitanam, in templum ſanctorum Apoſtolorum tempore Procli Patriachæ, & Theodoſij Minoris: celebratur autem dies feſtus, ſicut in decimatertia Nouembr. Hæc ibi. in eam etenim diem Græci transferũt natalem ipſius, quod feſto Exaltationis S Crucis impediatur, quo die eum obijſſe omnes teſtantur: hanc etenim rationem ijdem in Menologio reddunt. Errat omnino, niſi ſit mendũ in codice, Theodorus lect. dum lib. 2. collectan. in fine dicit, die ſequenti, quinto kal. Febr. corpus S. Ioannis Chryſoſtomi eſſe depoſitum ad ſanctos Apoſtolos: nam hac die, & non ſequenti id factum eſſe, omnes teſtantur. Niſi velit dicere, hac die eſſe perlatum Conſtantinopolim, ſequenti verò in dicto loco reconditum: ſed translationis & non depoſitionis agitur feſta dies. Facta eſt huiuſmodi ſolemnis trãslatio (vt ſcribit Marcellinus in chronico) Theodoſio xvj. & Fauſto Conſſ. eſt is annus a Chriſto ſecundum veriores chronograph. 438. cùm Sixtus Papa Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Eius rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Theodoretus lib. 5. cap. 36. Niceph. lib. 14. cap. 36. & 43. Theodorus lector in collectaneis lib. 2. circa finem, & Suidas. Vberius ceteris eam rem proſecutus eſt Coſmas Veſtiarius ſermone, quem habuit in eadem ſolemnitate. Habemus eum in noſtra bibliotheca manuſcriptum, vbi etiam egregiam S. Procli Epiſcopi concionẽ nacti ſumus, quam habuit, cùm populum Conſtãtinopolitanum hortaretur, vt venerandum corpus Ioannis Chryſoſtomi ab Imperatore reſti-

reſtituendum expoſcerrt. Eſt eius orationis exordium: Certe gratias ago Deo, &c. exſcripſimus eam in Annalibus. Hæc ſunt quæ ad tranſlationem ſpectant, cetera autem ſuo loco opportunius.

[b] *Iuliani.*] Reſtituitur ex Martyrologio baſilicæ Vaticanæ. Viget in Sorana ciuitate eius martyris memoria, eo in loco poſita, vbi martyrium paſſus dicitur. Habentur illic & eiuſdem martyris Acta manuſcripta. T.2.A.175. num.7.

[c] *Auiti*] De eo Vſuardus hac die, & alij. Confunditur alicubi Auitus cum Adiuto, ſed longe diuerſi ſunt inter ſe: nam hic martyr in Africa paſſus dicitur; ille autem abbas confeſſor in pago Carnotenſi claruit ſanctitate, de quo tamen hac etiam die agit Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

[d] *Datij & ſoc.*] De his vet. manuſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

[e] *Datini & ſoc.*] Beda etiam de his agit, ſed mendoſe pro Datiuo Dotum, vt exemplaria antiqua docent. T.2.A.303. n.36.& ſeq.

[f] *Vitaliani Papæ.*] De eodem vet. manuſcrip. liber de Roman. Pontif. Beda de geſtis Anglor. lib. 4. cap. 12. cetera in Annal. Eccleſiaſt. diximus. T.8.A.655. & ſeq.

[g] *Iuliani Epiſc.*] Habentur eius Acta ſcripta a Lethaldo monacho, vt teſtatur Molanus; meminit eiuſdem Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in catal. lib. 3. cap. 35. & alij. T.5.An.46. num.2.

[h] *Marij abb.*] Alij Maurum pro Mario legunt. Sed hoc verū eſt nomen: ſic enim vocant hodie indigine prope Siſtaricū ſiue Siſtaronem Ciuitatem prouinciæ Narbonenſis. Eius vitam ſcriptam eſſe a Dinamio, teſtatur Sigeb. lib. de vir. illuſtr. cap. 115. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 32.

28 Quinto Kal. Februarij. Luna. G iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

ROMAE ſanctæ Agnetis [a] ſecundo. Ibidem ſancti Flauiani [b] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Apolloniæ ſanctorum martyrum [c] Thyrſi, Leucij, & Callinici, qui tempore Decij Imperatoris varijs tormentorum generibus cruciati, primus & vltimus abſciſſione capitis, medius cæleſti voce euocatus ſpiritum reddens, martyrium conſummarunt. In Thebaide ſanctorum martyrum Leonidis [d] & ſociorum, qui tempore Diocletiani palmam martyrij ſunt aſſecuti. Alexandriæ commemoratio [e] plurimorum ſanctorū martyrum, qui hac ipſa die factione Syriani Ducis Ariani, dum in eccleſia ſynaxim agerent, diuerſo mortis genere ſunt interempti. Item ſancti Cyrilli [f] eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui Catholicæ fidei præclariſsimus propugnator, doctrina & ſanctitate illuſtris quieuit in pace. Cæſarauguſtæ ſancti Valerij [g] Epiſcopi. Conchæ in Hiſpania natalis ſancti Iuliani Epiſcopi [h], qui erogans in pauperes bona eccleſiæ, opere manuum ſibi more Apoſtolico victum quærens, clarus miraculis, quieuit in pace. In monaſterio Rhemenſi depoſitio ſancti Ioannis præsbyteri [i], viri Dei. In Palæſtina ſancti Iacobi [k] eremitæ, qui poſt lapſum diu in ſepulchro pœnitentiæ cauſa latuit, & clarus miraculis migrauit ad Dominum.

T.2.A.304. n.31. T.A.324.n.107.

AGNETIS *ſecundo* a.] Eſt hæc vetus huius diei inſcriptio; idq. ob eam cauſam, quoniam non de octaua primæ diei agitur, vt octoua dicatur; ſed quæ die octaua oſtenſa eſt cælitus viſio, celebratur. Recolitur enim hac die memoria, quando parentibus ad ſepulcbrum eius vigilantibus, choro ſanctarum virginum comitata apparuit; & gloriam ſempiternam ſibi a Deo largitam teſtata, conſolata eſt eos: prout continent eius res geſtæ, quæ habentur apud S. Ambroſium lib. 4. epiſt. 34. edit. Rom. De eadē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Vide præterea quæ Durand. ſcribit lib. 7. c. 3.

T.2.A.303. num. 115. T.4.A.[illegible] num. [illegible]

b *Flauiani.*] De eodem vet. manuſcr. Petr. autem in catal. lib. 3. c. 41. Hic etenim cùm Romæ adminiſtraret Vicariā præfecturam, ad Chriſtum conuerſus, ad Centumcellas vna cum ceteris martyrio coronatur. Extant eius res geſtæ, quæ aliqua indigent caſtigatione.

T.2.A.254. num.23

c *Thyrſi, Leucij, & Callinici.*] Agunt de ijs Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem 14. Decembris, prout teſtatur Menolog. vbi etiam eorum martyrium deſcribitur. Integra autem ipſorum Acta recitat Metaphr. quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Penes Græcos Lucius pro Leucio ponitur, & aliqui legunt Gallenicum pro Callinico; ſed Martyrologij lectio magis arridet. Iuſtinianus Imp. in honorem S. Thyrſi martyris erexit eccleſiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. De alia olim erecta a Cæſario V. C. agit Sozom. hiſt. lib. 9. cap. 2.

T.3.A.310. n.24.

d *Leonidis & ſoc.*] De iiſdem hac die Græci, adnumerantq. inter eos Aſclam martyrem, de quo ſeorſum Latini ad X. Kal. Febr. Habentur eorumdem martyrum Acta recenſita a Metaphraſte poſt res geſtas prædictorum ſanctorum Thyrſi & ſociorum, quas habet Lipom. tom. 5. & Surius tom. 6. De ceteris autem martyribus, qui iiſdem Actis continentur, infra certis diebus agemus.

T.3.A.356. num.4.

e *Commemoratio plurimorum, &c.*] Scripſit horum miſerandā ſtragem eccleſia Alexandrina circulari epiſtola ad omnes Chriſti fideles, vbi hæc leguntur: Acta ſunt hæc poſt Conſulatum Arbetionis & Lolliani, V. Kal. vel (vt habent alij codices) prid. Kal. Febr. Eſt is annus a Chriſto (ſecundū Faſtos Onuphrij) 356. De his Athanaſ. in epiſt. ad Solit. in fine, in apologia ad Conſtantium, ac etiam in apolog. de fuga ſua, Suidas etiam, & alij.

plura T.5. præſert. A. 429 & an. 430. obitus T.6.A.444. n.10 & ſeq.

f *Cyrilli Epiſc.*] De eodem hac die ceteri Latinorum, Græci autē in Menolog. 9. Iunij his verbis: Natalis S. Cyrilli, viri eruditiſſimi, & Catholicæ fidei propugnatoris egregij: quem Summus Pont. Cæleſtinus idoneum iudicauit, cui ſuas vices in Epheſino Concilio delegaret. Hæc ibi. Sedere cœpit S. Cyrillus poſt Theophilum (vt ſcribit Socrates lib. 7. cap. 7.) Honorio nonum & Theodoſio quintum Conſſ. Kalend. Nouemb. ſeditq. annis 32. prout habent Acta SS. Concilij Chalcedonen. Act. 3. in libellis Athanaſij presbyteri, & Theodori diaconi. Eadem Liberatus diac. in Breuiar. cap. 10. & Niceph. in chron. Ex quibus omnibus luce clarius apparet, ſedere cœpiſſe Cyrillum anno Chriſti 412. ac ſediſſe vſque ad annum 444. Hæc tam exacta annorum Cyrilli ſupputatio, tam ad errores aliorum arguendos, quam ne ipſe argueretur ab his, qui aliter ſenſerunt, ſit poſita. De legatione Cyrilli extant adhuc litteræ Cæleſtini Papæ. De pallio eidem tunc ab eodem Cæleſtino conceſſo meminit Theodorus in Nomoc. Photij tit. 8. cap. 1. De alijs inſignibus Niceph. lib. 14. c. 34. quem tamen ſuperiori cenſuræ ſubijcimus. Præclara eius certamina tam aduerſus Neſtoriū quam ſchiſmaticos Orientales exercita produnt Acta Epheſina. Cetera autem aduerſus Anthropomorphitas, aduerſus Gentiles, & alios Eccleſiæ hoſtes ab eo geſta; per annos ſingulos ordine temporum digeſsimus in Annalibus. Hic tamen admonitum velim lectorem, ne Socrati de Cyrillo ſæpius obloquenti lib. 7. cap. 13. 14. 15. incaute nimis fidem adhibeat: nam Nouatianæ ſectæ addictus homo, erga Cyrillum idcirco parum æquus fuit, quod ille ſtatim vt eſt creatus Epiſcopus, acre bellum aduerſus Nouatianos excitauit, qui tolerati ad eam diem fuerant; prout idem auctor queritur lib. 7. cap. 7. Porro tanti Patris præconia non vnius tantum vel alterius inueniuntur teſtimonio comprobata, ſed duorū œcumenicorū Concil. Epheſini & Chalcedonēſis Actis celebrata, atq. firmata. T.2.A.305 nu.137. & 143. & A. 305. n.40.

g *Valerij Epiſc.*] De eodem alij die ſequenti, vt in Breu. Toletano, & Flore ſanct. Cùm autem reperiatur S. Valerius Epiſcopus Cæſarauguſtanus interfuiſſe Concilio Eliberino; ſuborta eſt mihi dubitandi occaſio, num duo fuerint eiuſdem nominis Epiſcopi Cæſarauguſtani, quorum prior ſederit temporibus Daciani, qui ſub Maximiano & Diocletiano Impp. rexit Hiſpanias, quando & eius diaconus S. Vincentius nobili martyrio triumphauit; poſterior autem vixerit temporibus Conſtantini, ſub cuius Imperio dicta Synodus Eliberina eſt celebrata; nam interfuit illi Oſius Epiſcopus Cordubenſis, qui præſens fuit ſacroſancto Concilio Nicæno. Auxit mihi Prudentius dubitandi occaſionem, dum Periſteph. hym. 4. agens de eiuſdem eccleſiæ martyribus, hæc de Vincentio & Valerijs pluribus:

Inde Vincenti tua palma nata eſt,
Clerus hinc tantum peperit triumphum,
Hinc ſacerdotum domus infulata
Valeriorum.

Hæc

Hæc autem cùm optimo iure dici poſſe videantur: tamen vnum eundemq; dicendum eſſe Valerium, qui ſedebat tempore, quo ſanctus Vincentius martyrio coronatus eſt, cũ eo qui interfuit Concilio Eliberitano, ſatis aperte demonſtrauimus ſecundo Annalium tomo, ex quo iſta in hac recenti editione corrigimus.

Obijt, ann. 1207. [h] *Iuliani Epiſcopi*.] Migrauit ex hac vita hac die Anno Domini 1207. claruit ſub Innocentio Papa Tertio. Decreto Iulij Tertij Rom. Pontif. tranſlata eſt eius ſolemnitas in diem quintam Septembris. Agitur de eodem in Flor. Sanct. Hiſpan. 28. Ianuarij, & in Theſau. concion.

[i] *Ioannis presbyteri*.] De eodem Beda ac ceteri. Scribit Gregorius Turonen. lib. de gloria confeſſ. cap. 23. res geſtas cuiuſdam Ioannis presbyteri, non Rhemis (vt hic habetur) ſed Turoni ſepultı; qua ratione alius ille eſſe videtur ab hoc de quo agimus. De alio Ioanne idem Gregorius Turon. de gloria confeſſ. cap. 87.

[k] *Iacobi eremitæ*.] Scripſit eius Acta Metaphraſt. quæ Lipoman. recitat tom. 7. & Surius tom. 1.

29. Quarto Kal. Februarij. Luna. A ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

ROMAE via Nomentana natalis ſanctorum martyrum Papiæ [a] & Mauri militum, tempore Diocletiani Imperatoris: quorum ora iuſsit Laodicius Vrbis Præfectus ad primam Chriſti confeſſionem lapidibus contundi, & ſic eos in carcerem trudi, ac poſtea fuſtibus cædi [b], atque ad vltimum plumbatis percuti, donec expirarent. Peruſiæ ſancti Conſtantij [c] Epiſcopi & martyris, qui vna cum ſocijs ſub Marco Aurelio Imperatore ob fidei defenſionem martyrij coronam accepit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Sarbelij [d] & Barbeæ ſororis eius, qui a beato Barſimæo Epiſcopo baptizati, in perſecutione Traiani ſub Lyſia Præſide martyrio coronati ſunt. In territorio Tricaſſino ſancti Sabiniani [e] martyris, qui, iubente Aureliano Imperatore, pro fide Chriſti decollatus eſt. Mediolani ſancti Aquilini [f] presbyteri, qui ab Arianis gladio in gutture tranſuerberatus, martyrio coronatur. Treuiris depoſitio beati [g] Valerij Epiſcopi, diſcipuli ſancti Petri Apoſtoli. Apud Bituricas ſancti Sulpitij Seueri [h] Epiſcopi, virtutibus & eruditione conſpicui.

IANVARII 29.

tom. 2. ann. 303. n. 108. & ſequent. Inuentio tom. 2. ann. 270. nu. 9. & ſeq.

PAPIAE & Mauri [a].] De his hac die Beda, Vſuard. & vberius Ado ex Actis ſancti Marcelli, ſeu potius Marcellini Papæ, in quibus horũ certamina intexta habẽtur. Ipſorũ corpora primũ a Sergio Iuniori Rom. Pontif. in titulum Equitij tranſlata (vt docet vetus inſcriptio in marmore ſculpta, eodem in loco poſita) inde a Gregorio Nono in S. Hadriani diaconiam, demum vero opera Illuſtriſsimi Auguſtini Cuſani Cardinalis, Sixto Quinto cõcedente, in noſtram eccleſiã S. Mariæ & S. Gregorij in Vallicella tranſlata fuere tertio Idus Februarij MDXC.

[b] *Fuſtibus cædi*.] Hi cũ ſint milites, fuſtibus

bus cæduntur. Polybius auctor eſt libro de tribus politijs, duo in primis ſuppliciorum genera fuiſſe in militiæ diſciplina, decimationem, & fuſtuarium. De decimatione agemus inferius in notation. diei 22. Septembris in Mauritio. Modeſtinus quoque Iureconſultus inter pœnas militares fuſtium caſtigationem recenſet. Id ſupplicium eſt huiuſmodi: Accepto fuſte Tribunus vix tantum attingit damnatum: quod vbi factum eſt; omnes qui in caſtris ſunt, cædentes eum fuſtibus, lapidibusq; plerumque in ipſis caſtris conficiunt: at ſi qui euaſerint, nec ſic quidem ſeruari poſſunt. & quonam pacto, quibus nec in patriam redire liceret, neque aliqui ex neceſſarijs domi eos excipere auderent? Fuſte autem cædebatur, qui furto quippiam ex caſtris ſuſtulerat, quiq; falſum teſtimonium dixerat, & ſi quis ætatis flore abuteretur. Marcellus ſentire videtur, liberum cædi fuſtibus, flagellis ſeruum, &c. Hæc & alia de fuſtuario notat Cælius Rodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 5. Erat etiam illud militare ſupplicium, cum delinquenti militi ad dimittendum ſanguinem ſoluebatur vena. tam de eo, quam etiam de pane ordeaceo, quo ignaui milites veſci cogebantur, Gellius lib. 10. cap. 2. Quod autem ad fuſtes pertinet, cõſtat, non tantum milites Chriſtianos, ſed & ceteros fideles ea pœna affici ſolitos; quod legibus Romanorũ ex prudentum reſponſis cautum eſſet, vt qui ſe Deo plenos ſimularent, fuſtibus cæderentur. Paul. lib. 5. ſent. tit. 21. de vaticin. De fuſtibus, quibus ſæpe initiari conſueuit quæſtio Chriſtianorum, pulchre Cyprian. epiſtola 77. ad Nemeſianum, Felicem, & alios.

T. 2. A. 175. num. 7. [c] *Conſtantij Epiſcopi.*] Accepimus Acta ſancti Conſtantij manuſcripta ab eccleſia Peruſina, eademq; apud nos aſſeruãtur: ex quibus erroris arguitur, qui Conſtantium Herculani diſcipulum & ſucceſſorem fuiſſe dicit. Quiſnam autem fuerit ſucceſſor Herculani, vide inferius in not. diei 7. Nouembris, vbi agitur de Herculano.

[d] *Sarbelij & Barbeæ.*] De his Græci etiã; licet in aliquibus Menologijs hac die agatur, in aliquibus autem ad 15. Kalen. Octobris, vbi & ipſorum martyrium ſic deſcribitur: Sarbelius idolorum ſacerdos vna cum ſorore Barbea conuerſus eſt ad fidem Chriſti per Barſimæum Edeſſæ Epiſcopum, & ambo tenti; poſt grauiſsima tormenta Sarbelius inter duo ligna ligatus, ſectus eſt; ſoror autem capite truncata. Hæc ibi. T. 2. A. 107. nu. 2.

[e] *Sabiniani.*] De quo item Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 3. cap. 42. Vincentius in ſpec. lib. 18. cap. 165. Recitat eius res geſtas Mombrit. tom. 2. vit. Sanctorum. T. 2. A. 275. nu 6.

[f] *Aquilini.*] Tabulæ etiam eccleſiæ Mediolanenſis de eodem. Huius vitam ad Breuiarij Ambroſiani vſum accommodatam Galeſinus ex antiquis monumentis conſcripſit. Circa anno 500. ſub Theodorico.

[g] *Valerij Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac denium ceteri de eodem agunt hac die. Pauca quædam ex veteribus codicibus de Actis ipſius edidit Sur. tom. 1. Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. dum recenſet Epiſcopos a ſancto Petro in Gallias miſſos: Miſit, inquit, in Galliam, Treuerim, & Coloniam Maternum, Eucharium, & Valerium. De his etiam hæc Mar. Scot. lib. 2. ſex ætat. anno Dominicæ incarnationis 54. Claudij anno 12. Epiſcopatus Petri Romæ anno 8. Eucharius cum ſocijs Valerio atque Materno ad prædicandũ Gallicis gentibus miſſi ſunt, &c. Inferius autem anno Domini 75. Valerium Euchario ſucceſsiſſe ſcribit. In tabulis autem Epiſcoporum Treuerenſium, quas Democh. edidit, Eucharius primo loco ponitur, deinde Maternus, tertius autem Valerius numeratur. T. 1. An. 46. nu. 2.

Exiſtimarunt aliqui, hunc Seuerum fuiſſe diſcipulum S. Martini, ſed perperam, quia ille fuit tantum presbyter, non Epiſcopus: conſule quæ diximus in Ann. T. V. A. 431. vbi latius. De Pluribus Seueris Sulpicijs vide to. 5. an. 402. nu. 51. an. 411. num. 47. & an. 451. nu. nu. 186. & ſeq. de hoc auté to. 8. A. 595. nu. 94.

Tertio

30. Tertio Kal. Februarij. Luna. B

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
t u A B C D E f F G H M N P
18 19 20 21 22 23 24 25 25 26 27 28 29 30

ANTIOCHIAE paſsio beati Hippolyti [a] presbyteri, qui Nouati ſchiſmate aliquantulum deceptus, ſed operante gratia Chriſti correctus, ad vnitatem Eccleſiæ redijt, pro qua & in qua poſtea illuſtre martyrium conſummauit. Hic rogatus a ſuis, quænam ſecta verior eſſet; execratus dogma Nouati, eam fidem dicens eſſe ſeruandam, quam Petri cathedra cuſtodiret, iugulum præbuit. In Africa paſsio ſanctorum martyrum Feliciani [b], Philappiani, & aliorum centum vigintiquatuor. Edeſſæ in Syria ſancti Barſimæi [c] Epiſcopi, qui cum Gentiles plurimos conuertiſſet ad fidem, & præmiſiſſet ad coronam, eos ſecutus eſt ſub Traiano cum palma martyrij. Ibidem ſancti [d] Barſen Epiſcopi, gratia curationum illuſtris, qui a Valente Imperatore Ariano in extremas illius regionis oras ob fidem Catholicam relegatus, vitam finiuit. Item beati Alexandri [e], qui in perſecutione Decij comprehenſus, longæuæ ætatis veneranda canicie & confeſsione iterata reſplendens, inter carnificum tormenta reddidit ſpiritum. Hieroſolymis natalis ſancti Matthiæ [f] Epiſcopi, de quo mira & plena fide geſta narrantur: qui ſub Hadriano [g] multa pro Chriſto perpeſſus, demum in pace quieuit. Romæ ſancti Felicis [h] Papæ, qui pro fide Catholica plurimum laborauit. Papiæ ſancti Armentarij [i] Epiſcopi & confeſsoris. In Malbodio Hannoniæ monaſterio ſanctæ [k] Aldegundis virginis, tempore Dagoberti Regis. Mediolani ſanctæ Sauinæ [l] feminæ religioſiſsimæ, quæ ad ſepulchra ſanctorum Naboris & Felicis martyrum orans, obdormiuit in Domino.

IANVARII 30.

T. 2. a. 455. num. 34. & an. 329. nu. 9.

HIPPOLYTI *presbyt.* [a]] De eodem Beda, Viuardus, Ado, & alij, adſtipulanturq; vet. manuſcrip. Quæ hic de ipſo habentur, fuſius ſcribit carmine Prudentius in Periſtephan. hym. 11. Ne tamen alicui errandi detur occaſio, ſciendum eſt, eumdem auctorem tres Hippolytos conflaſſe in vnum, videlicet militem, presbyterum, & Epiſcopum; eorumq; res geſtas quaſi vnius tantũ narraſſe: Hippolyti enim militis, quem S. Laurentius baptizauit, Hippolyti presbyteri Antiocheni de quo agimus, atque Hippolyti Epiſcopi Portuenſis facta coniunxit: hi cum nomine tantum conueniant, locis, temporibus, vitæ

ſtudijs, ac denique martyrij genere diſtinguuntur. Miles etenim paſſus eſt apud Vrbem, via Tiburtina, ſub Valeriano Imper. die 13. Auguſti, raptatus atque diſcerptus ab indomitis equis. Hippolytus hic, de quo agimus, presbyter fuit Antiochenus ſub Fabio Epiſcopo, qui vixit temporibus Decij, vt conſtat ex Euſeb. chron. qui etiam in hiſt. lib. 6. c. 35. 36. & 37. recitat epiſtolas Cornelij Rom. Pontif. & Dionyſij Epiſcopi Alexandrini ad Fabium Antiochenum in dogma Nouati propenſiorem. Hippolytus autem Epiſcopus Portuenſis doctrina clariſſimus ſub Alexandro Imp. merſus aquis in Portu Romano, die 22. Auguſti, martyrij coronam accepit. Vberius agemus de duobus reliquis infra ſuis locis.

[b] *Feliciani & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex veteri Martyrologio Romæ in eccleſia legi ſolito, cuius ſupra meminimus.

T.1.A.107. num.2. [c] *Barſimæi Epiſcopi.*] De eodem Græcorum Menologiũ, vbi cũ huius, quã Sarbelij & Barbeæ martyrũ, quorum memoria pridie huius diei agitur, habetur Acta sũmatim expreſſa.

T.4.A.371 num.109 & ſeq. [d] *Barſen Epiſc.*] Græci itidem: Huius res geſtas ſcribit Theodoret. hiſt. lib. 4. c. 15. & Niceph. lib. 11. cap. 23. Huic ſucceſſit Eulogius, qui interfuit Concilio œcumenico Conſtantinop. ſub Theodoſio Imp.

cir. A.253. De Epiſco. Hieroſoly. plur. 1.2. [e] *Alexandri.*] De quo hac die Beda pluribus agit, ac etiã Ado, cobiectusq; vet. manuſcrip. Lõge alius autẽ eſt Alexãder hic ab illo Hieroſolymit. Epiſc. de quo ſide 18. Mart.

T.2.A.113. num.1. [f] *Matthiæ Epiſcopi.*] Beda item, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Ponitur hic octauus Hieroſolymorum Epiſcopus, ſeditq. temporibus Hadriani Imp. & non Traiani, vt quidam voluerunt. De eo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 5. & Niceph. in chron. de ſucceſſione ſedis Hieroſolymitanæ.

[g] *Sub Hadriano.*] Numeratur hæc quarta ordine perſecutio a Seuero lib. 2. At vero Oroſ. lib. 7. cap. 27. & Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. nullam ſub Hadriano numerant perſecutionem: quartam enim ponunt ſub Antonino: fortaſſe ea de cauſa, quod Tertullianus in apologet. nullum edictum dicat ab Hadriano aduerſus Chriſtianos promulgatum: tamen ex iam ſancitis Traiani legibus, quibus Chriſtianos delatos pœnæ ſubijciendos iuſſerat, adhuc ſub Hadriano gladium in Chriſtianos ſæuiſſe, par eſt credere. Non deerant enim ex Chriſtianorum hoſtibus Iudæis atque Gentilibus, qui abſque ſubtili aliqua Inquiſitione, quam Traianus edicto abrogarat, eos quotidie puniendos deferrent. Porro vehementem ſub Hadriano factam fuiſſe aduerſus Chriſtianos perſecutionem, ſatis docent grauiſſimæ illæ tunc a ſanctis Patribus ſcriptæ apologiæ, quibus ſane gladium perſecutionis a ceruicibus Chriſtianorum arcere conati ſunt, vt Quadratus & Ariſtides philoſophi, quorum ſanctus Hieronymus lib. de ſcrip. Eccleſiaſt. ſumma cum laude meminit. Quis enim dubitet, Hadrianum minime ceſſaſſe a vexatione Chriſtianorum, qui ipſorum loca, quæ præ ceteris ſacroſancta Hieroſolymis erant, abominationibus idolorum profanauit atque fœdauit? vt ſcribit Seuer. lib. 2. Paulinus ad Seuer. epiſtola 11. Hieronym. epiſtola 13. & Ambroſ. in Pſal. 47. Aut quonam pacto ſe temperarit a gladio, qui Chriſtianos Alexandriæ degentes, datis litteris ad Seruianum Aegypti Proconſulem, innumeris calumnijs proſciderit? Habentur iſtæ apud Spartianum in Saturnino tyranno. Quæ omnia ſi deeſſet, ſufficerent ſaltem litteræ vnæ Sereni Granij, quarum Euſeb. meminit in chron. an. 9 Hadriani, & lib 4. hiſt. cap 8. Ex quibus ſatis apparet, quod etſi de Chriſtianis inſequendis ſilerent Imperatoris edicta; perſtreperent tamen vulgi clamores, quibus Chriſtiani paſſim petebantur ad necem; atque adeo, vt opus fuerit, Præſides prouinciarum miſeratos illorum cladem, ea de re ſcribere ad Hadrianum; ipſum vero Imperatorem de compeſcendo populorum furore reſcribere ad Rectores prouinciarum. Eiuſmodi generis reſcriptum datum ad Minutium Fondanum Aſiæ Proconſulem extat apud Iuſtinum in fine apologiæ ad Antoninum, & apud Euſebium lib. 4. cap 8. Non imus inficias, Hadrianum in meliusueſſe mutatum, adeoq; profeciſſe Chriſtianorum philoſophorum apologijs, vt templum Chriſto erigere, eumq; inter deos recipere, & (quod mireris) templa in omnibus ciuitatibus abſque ſimulacris erigere, animo conceperit, vt de eo ſcribit Lampridius in Alexandro.

[h] *Felicis Papæ.*] Præter ea quæ de ipſo habentur in lib. de Rom. Pontif. geſtisq Synodicis, complura collegimus ex vet. manuſcrip. deſcripſimusque in Annalib. Eccleſiaſt. Ceterum de Felice tertio agi 25. Februarij quæ ſuo loco dicentur in Scolijs docent, hic vero vt iterum de ipſo agatur, vel de quarto ob tranſlationem potuit accidiſſe. T.7.A.530. n.1. & ſeq.

[i] *Armentarij Epiſcopi.*] De eodem tabulæ Ticinenſis eccleſiæ, & Gual. qui eas locupletauit. cir. A.720.

[k] *Aldegundis.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de ipſa ſcripta reperies in vita ſancti Giſleni, quam habet Sur. tom. 5. Vide & Molan. in indic. ſanctorũ Belgij, vbi etiam ponit aliam Aldegundem virginem filiam S. Baſini Regis & martyris, cuius vitã editurus proxime eſt R.P. Michael Ghierius abbas S. Iudoci in Nemore in finibus Arteſiæ, de qua agitur 20. Iunij. Hæc autẽ, de qua præſens eſt ſermo, floruit ſub Dagoberto Rege Francorum circa annum Domini ſexcenteſimum quadrageſimum. T.8.A 661. num.2.

[l] *Sauinæ, alias Sabinæ.*] De ea etiam tabulæ eccleſ. Mediolan. a Galeſino egregie illuſtratæ. cir. A.303. quãdoq; paſſi Nabor & Felix.

Pridie

31 Pridie Kal. Februarij. Luna. C

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE via Portuenſi ſanctorum martyrum Cyri & Ioannis [a], qui poſt multa tormenta pro confeſſione Chriſti capite truncati ſunt. Alexandriæ natalis ſancti Metrani [b] martyris, qui ſub [c] Decio Imperatore cum ad iuſsionem Paganorum [d] nollet impia verba proferre, illi totum eius corpus fuſtibus colliſerunt, vultumq. & oculos præacutis calamis terebrantes, ipſum extra vrbem cum cruciatibus expulerunt, ibiq. lapidibus oppreſſum interemerunt. Ibidem ſanctorum martyrum Saturnini [e], Thyrſi, & Victoris. In eadem ciuitate ſanctorum martyrum Tharſicij [f], Zotici, Cyriaci, & ſociorum. Cyzici in Helleſponto ſanctæ Triphenis [g] martyris, quæ plurimis tormentis ſuperatis, a tauro demum necata, martyrij palmam promeruit. Mutinæ ſancti Geminiani [h] Epiſcopi, miraculorum gloria illuſtris. In Prouincia Mediolanenſi ſancti Iulij [i] presbyteri & confeſſoris, tempore Imperatoris Theodoſij. Romæ ſanctæ Marcellæ [k] viduæ, cuius præclaras laudes beatus Hieronymus ſcripſit. Eodem die Translatio [l] S. Marci Euangeliſtæ, cum ſacrum eius corpus ex Alexandria Aegypti vrbe a barbaris tunc occupata Venetias allatum, ibidem in maiori eccleſia eius nomine conſecrata honorificentiſſime conditum fuit.

I A N V A R I I 31.

T. 5 a 424. & 20.

ROMAE *via Portuenſi ſanctorum martyrũ Cyri & Ioannis.*] Sic etiam aliquot manuſcr. habent. Hæc autem non ita accipias velim, vt Romę hos paſſos exiſtimes; ſed quoniam prędictorum martyrum corpora Alexandria Romam tranſlata, illic ſunt poſita. Eſt enim via Portuenſi e regione baſilicæ S. Pauli trans Tiberim vetus eccleſia vulgo dicta S. Paſſara, ſed in antiquis codic. S. Praxedis nomine appellata reperitur, in qua de prædictis SS. Cyri & Ioannis corporibus inciſa in marmore hæc leguntur carmina:

Corpora ſancta Cyri renitent hic, atque Ioannis,
Quos quondã Romæ dedit Alexãdria magna.

Tranſlationis hiſtoriam extare ferunt in codice peruetuſto diaconiæ S. Mariæ in via Lata. De eadem eccleſia prope Tyberim poſitæ meminit Ioannes diac. in vita S. Greg. Papæ lib. 4. cap. 91. Non eſt itaque, vt quis aliquam fidẽ præſtet Petro, dum in catal lib. 3. cap. 63. ait, hos Romæ paſſos eſſe; licèt tempus, iudicem, & genera tormentorum, quibus afflicti fuerint, ſe ignorare profiteatur. Miramur profecto hominem nõ incidiſſe aliquando in Acta ipſorum, quæ tam Græcis quã Latinis fuere notiſsima: habemus & nos ea in quinto, ſeptimo, ac decimo tomo anti-

quorum codicum manuſcrip. qui aliquibus eccleſijs Romæ vſui erant, vbi ſecundum ordinem menſium ſcriptæ habentur ſanctorum vitæ: in his ergo Acta prædictorum martyrũ nacti ſumus auctore Petro quodam, qui ea ſcripſit, expoſcẽte Gregorio Ioannis Conſularis filio. rurſus eadem inuenimus in manuſcrip. codic. S. Mariæ ad Martyres; in quibus omnibus habetur expreſſum, hos paſſos eſſe Alexãdriæ anno ix. perſecutionis Diocletiani Imp. tuncq; etiam martyrium ſubijſſe tres ſanctas Virgines, Theodorã, Theotiſtam, & Eudoxiam cum matre Athanaſia. Eadem omnia habetur Græcè edita penes Metaphr. hac die 31. Ianuar. quæ Latinè reddita habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 1. in quibus deſideratur tẽpus martyrij; habent tamẽ quędã ſuperaddita miracula, quę apud dictos Latinos codices nõ inuenimus. Habuit Sophro. Epiſcopus Hieroſolymitan. præclaram orationem de ijſdem martyribus, quæ citatur in Conc. Nicæn. ſecund. Act. 4. & a s. Ioan. Damaſc. orat. 3. de Imaginibus.

T.2.a.252. num.3. [b] *Metrani, aliàs Metra.*] Agũt de ipſo hac die Beda, ac ceteri Latinorum: ſcripſit egregium certamen eius S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus, extat eius epiſtola de ea reſcripta apud Euſebium hiſt. lib. 6. cap. 34. & Niceph. lib. 5. cap. 30.

[c] *Sub Decio.*] Ita Martyrologia quæq; vetera. Verum nõ ſic ſub Decio eũ dici paſſum intelligas, vt ſub Decij perſecutione martyrium conſumarit, quẽ liquet paſſum Philippi tẽpore, ſed ſic dici paſſum ſub Decio, hoc eſt paulo ante Decium, recta latinitate poſitũ; ne paſſus ſub Philippo diceretur, quem primum Imperatorum Chriſtianũ fuiſſe, eſt cõmunis Hiſtoricorum aſſertio, quod inferius ſæpe inuenies vſurpatum. Ceterùm quod ad perſecutionẽ Decij pertinet, cæſis Philippis patre ſimul ac filio Principibus Chriſtianis, Decio & Etruſco Conſſ. Decius accipiẽs Imperium, acerbiſsimam aduerſos Chriſtianos perſecutionem cõcitauit, quam ſeptimã ponũt ordine Hiero. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Alexandro, Seuer. lib. 2. Oroſ. lib. 7. c. 21. & Augu. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. Seueriſsimo enim edicto promulgato, vbiq; locorum Romani Imperij in eos ſæuiri voluit. Quale autem fuerit eiuſmodi edictũ, Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus, qui tunc viuebat, hæc ſcribit: Decij edictum erat iam vulgatum, illudq. tale profecto videbatur, quale Dominus prædixerat futurũ, in quo terribiliſsima illa iam propemodum expectabatur ſententia: nimirum electos, ſi poſſibile eſſet, in errorem inducendos. Hinc oẽs certe metu perculſi obſtrepuerunt. Hæc Dionyſ. apud Euſeb. hiſt. li. 6. c. 34. De huius perſecutionis acerbitate cũ alij plures, tum s. Hiero. ſcribit in vita Pauli primi Eremitæ, & de ſcript. Eccleſ. in Origene, itemq. s. Greg. Nyſſ. in vita Gregorij Thaumaturgi. Perdurauit hæc perſecutio, quouſque Decius vixit: de cuius Imperij tempore licèt diuerſæ reperiantur ſentẽtiæ, verior tamẽ videtur Euſebij & Caſſiodori chronographia, dicentiũ imperaſſe annum vnũ ac menſes tres, quam & nos ſequimur in noſtris Annalibus, ex quibus etiã corrigas ea quæ ad chronographiam pertinentia in his Notis à nobis antea poſita ab ijs diſcrepare noſcuntur. Quo quidem elapſo tẽpore, mox crudeliſsimus tyrannus meritas dedit pœnas impietatis; dum prœlians aduerſus barbaros, in paludem incidens, cœno abſorptus, vltra viſus non fuit, ita vt nec eius cadauer potuerit reperiri: eo prælio & eius filius Decius minor occiſus eſt. Horum omnium integer teſtis eſt Aurelius Victor. Vnde autem acciderit, vt martyres paſſi poſt Decium, in perſecutione Decij paſſi dicantur; vel cur nõnũquam ſub nomine Decij & Valeriani vna eademq. perſecutio cẽſeatur, dicemus inferius ad 4. Id. Auguſt. in Laurentio martyre.

[d] *Ad iuſſionem Paganorum.*] Eadem verba non tantum in antiquo Martyrologio, ſed etiam apud Vſuard. ſunt ſcripta, eademq. vox etiam vſurpatur a Beda & Adone hac die in eodẽ Metrano martyre, licet Dionyſius apud Euſeb. li. 6. cap. 34. eoſdem non Paganos, ſed Gẽtiles appellet. At quoniam diuerſo ſenſu hoc vocabulum accipitur ab Ethnicis, quã a Chriſtianis ſumatur, non abs re fore exiſtimo, ſi originẽ nominis & cauſam varietatis adducam in medium, cùm frequens ſit vſus eius vocis, nec alicubi eam mea quidem ſententia, ſatis explicatam inuenerim. Vt autem eius nominis origo petatur, ſciẽdum eſt, Paganos a pago dictos, pagosq. a fontibus eſſe appellatos, quod eadẽ aqua vterẽtur: aquas enim lingua Dorica πᾶγαι dictas eſſe, ſcribit Feſtus. Vnde & eleganter Perotus: Fõs Græce πηγὴ dicitur: vnde ſimul plures domus ruſticæ, hoc eſt, plures villæ, pagus vocatur, quod circa fontes condi huiuſmodi villæ cõſueuerint, hinc Pagani dicti, quaſi eodẽ fonte potantes. hæc ille. At vero poſtea vſu receptum eſt, vt non tantum in pago degentes a Gentilibus dicerentur pagani; ſed & oẽs qui non eſſent adſcripti militię, atque in Paganico eſſe dicerentur, qui nõdum inter milites cenſiti eſſent, vt conſtat ex l. 1. Cod. de militari teſtamento, & alios. In eodem ſenſu etiam accipienda ſunt verba Tertull. lib. de corona militis, dum ait, Chriſtianũ hominẽ militiæ adſcriptum eadẽ pro Chriſti nomine præſtare debere, quæ (inquit) fides pagana cõdixit: ac ſi diceret: Eadem eſt lex Chriſtiani hominis militãris cum illa quæ fuerat illi præſcripta, cum adhuc paganus, nondum inter milites eſſet adnumeratus. Subdit & hæc verba in eandem ſententiam: Nec enim delictorũ impunitatem, martyriorũ immunitatẽ militia promittit. Et paulo poſt: Apud hunc (Chriſtum ſcilicet) tam miles eſt Paganus fidelis, quã Paganus eſt miles infidelis, &c.

&c. quæ verba male a Rhenano eſſe interpretata, quiſq; facile intelliget: miramurq. Pamelium virum eruditum cum eſſe ſecutum: nullo enim pacto Paganus illic pro Ethnico, ſed pro eo tantum qui nõ eſt miles ſumitur: Quod autem Pagani poſtea appellati ſunt & ij qui non ſunt Chriſtiani, ſed Gentiles; non quidem antiqua, ſed recens fuit ea vocis ſignificatio: quæ licet reperiatur in eo ſẽſu poſita in nõnullis vitis ſanctorum martyrum; eam tamen non ex illorum Actis olim conſcriptis, ſed ab illis qui poſtmodum eadẽ paraphraſtice deſcripſerũt, vel e Græco fortaſſe tranſtulerunt, vſurpatum ſcias, vt apparet hic in Metrano, de quo hac die agitur in Martyrologijs: quod & Prudẽtius feciſſe videtur hymno. 10. de s. Romano. Primus quem inuenerim antiquorum, qui Paganũ pro Ethnico acceperit, eſt Optatus Mileuitan. qui lib. 3. contra Parmenianum ſic ait: Paganum vocas eum, qui Deum Patrem per Filiũ eius ante omnia rogauerit? Quicumque enim credidit, In nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti credidit: & tu eum Paganũ vocas poſt profeſſionem fidei? Si aliquid Chriſtianus (quod abſit) vnuſquiſq; deliquerit, peccator dici poteſt, Paganus iterum eſſe non poteſt. hæc Optatus. Et s. Auguſt. lib. 2. retract. c. 43. Deorum falſorũ cultores, inquit, vſitato nomine Paganos vocamus, hæc ille. Et Honorius Imperator eamdem vocẽ quaſi nouiter eo ſenſu vſurpatam declarat, cum ait: Qui profano Pagani ritus errore, ſeu crimine polluuntur, hoc eſt, Gentiles, nec ad militiam admittãtur, &c. l. 21. de Pagan. C. Theod. Eodem ſenſu accepta ea vox reperitur in alijs reſcriptis Imperatorum Chriſtianorũ, vt cõſtat C. Theod. & Iuſtinian. tit. de Paganis.

Vnde autem Pagani appellati ſint cultores idolorum, diuerſorum antiquorum ac recẽtiorum ſententias recenſebimus. Philaſtrius lib. de hæreſib. c. 3. ex Heſiodo Græco poeta, quem citat, ait fuiſſe Deucalionis & Pyrrhæ filium Paganum nomine, eumdemq. Regem, quem poſteri ut deum coluerunt, atque ab eo Pagani ſunt denominati. Iſidor. lib. 8. origin. ſic ait: Pagani ex pagis Athenienſibus dicti, vbi exorti ſunt: ibi enim in locis agreſtibus & pagis Gentiles lucos idolaq. ſtatuerunt, & a tali initio Pagani vocabulũ ſortiti ſunt. hæc Iſidorus. Eſt aliorũ eiuſdem vocis tropologicus ſenſus: Beda enim pluries, vt in Cantic. lib. 6. c. 30. & in Marc. cap. 15. in Luc. lib. 6. c. 23. & homilia in fer. 3. Palmarum: Pagani, inquit, a villis ſunt dicti, eo quod ſint longe a ſupernæ ciuitatis habitatione. Rurſum Alciatus & alij Paganos aiũt dictos eſſe Gentiles, eo quod non ſint adſcripti Chriſtianæ militiæ, qua quis aduerſus diabolum certaturus, arma capeſſit. Hæ ſunt aliorum de eius nominis ſignificatione ac deriuatione ſententiæ. Quod autem me magnopere reddit ancipitem, atque a Philaſtrij & Iſidori opinione maxime diſtrahit, illud eſt: Quid ergo, ſi tam vetus eſt in eo ſenſu eius nominis interpretatio, vt idolorum cultores Pagani dicti ſint, quod nec in diuinis ſcripturis, neq; apud auctores Ethnicos ante tempora Conſtantini, vel Conſtantij eius filij alicubi ea vox eo ſenſu vſurpata reperitur? id quidem, vt a prædictis diſſentiam, cogit. At nec illis acquieſco, qui eius nominis interpretationẽ per tropologiam & non proprium germanũque ſenſum deducũt. Dicam quid in re ambigua ſentiam. Opinor quidẽ a temporibus Chriſtianorum Imperatorum eam vocem in eam tranſiſſe ſignificationem, vt Pagani dicerentur Gentiles, ea nimirum ex cauſa, quod legibus Imperatorũ clauſis idolorum delubris, ſacriſq. vetitis; Gentiles ſic ſua ipſorũ ſuperſtitione excluſi, Pagos adirent, illicque ſuos deos colerent, ac clãdeſtina ſacra peragerent. In pagis enim & villis illorũ ſuperſtitionis cultum fuiſſe frequentem, docet Cicero lib. 2. de legibus. Erant enim illic celebria feſta, Paganalia dicta, feriæq. Paganicæ, quorum omnium meminit Varro lib. 5. de lingua Latina. Vnumquemque Gentilium in ſuo agro habuiſſe partem aliquã dijs ſacratam, in qua eos colerent, auctor eſt Cenſorinus lib. de die natali cap. 1. Prædictis his omnibus ea conſentiunt, quæ ſcribit Plinius in epiſt. ad Traianum, dum queritur, iã ob cultũ Chriſtianæ religionis non tantum (vt ait) in ciuitatibus, ſed & in vicis & agris ſacra deorum eſſe intermiſſa; ſicq. accidiſſe, vt Ethnicus homo, quod in pagis deos coleret, diceretur Paganus. In hanc ſententiam Romanus martyr apud Prudentium ſic ait:

Non erubeſcis, ſtulte, pago dedite?

Idemq. aduerſus Symmachum libro primo in fine hæc habet:

Nec pago implicitos per debita culmina mũ-
Ire viros prohibes, &c. (di

Sicq. pago deditos, pagoq. implicitos Gentiles ipſos vocat. Vſque etenim ad tempora Honorij Imp. quæ erat in pagis idololatria, adhuc reſidua fuiſſe videtur. Vnde S. Auguſtinus, qui iiſdem temporibus vixit, ſerm. 6. de verbis Dom. hæc de idolis: Multi Pagani habent iſtas abominationes in fundis ſuis. Numquid accedimus & confringimus? prius enim agimus, vt idola in eorũ cordibus confringamus, &c. hæc Auguſt. His conſentiunt ea quæ decreta ſunt in Concilio quinto Carthaginenſi eodem tempore celebrato; nimirum, vt peterent ab Imp. vt quæcumque reſiduæ eſſent ſuperſtitiones Gentilium ſiue in ſimulacris, vel in lucis, vel arboribus, omnino delerentur. can. 15. Conc. 5. Carthag. Sicque ex his omnibus iure dici poſſe videtur, Paganos Gẽtiles homines ſic a pago eſſe dictos, quod excluſi ciuitatibus, in pagis adhuc idola colerent. S. Zeno Epiſcopus Veronen. in Pſalm. 49. de triplici genere ſacrificiorum hæc habet: In prædijs autem veſtris

fumantia vndique ſola fana non hoſtis. In ſingulis pagis fuiſſe locum dicatum dijs tutelaribus, actaq. ibi feſta Paganalia dicta, teſtatur Dionyſ. Hallcarnaſſ. lib. 1. hiſt. Rom. qui plura habet de origine Paganorum: addiiq. Paganis etiam olim militare fuiſſe cõceſſum. Cùm autẽ militia priuati eſſent, probro vertebatur, aliquem dici Paganũ. Vnde illud Taciti lib. 3. hiſtor. Mox infeſtus Prætorianus: Vos, inquit, niſi vincitis, Pagani. Sub Chriſtianis verò Imperatoribus Gentiles (vt dictum eſt) eiuſmodi nota ignominiæ affecti ſunt. Tunc verò ipſos extra militiam poſitos, a militibus ac ceteris Chriſtianis Paganos eſſe dictos, ſicq. in poſterum eodem cenſitos eſſe nomine, facile contingere potuit. Hæc eſt noſtra de nomine Pagani ſententia, quam ſic proponimus, vt ceteris meliora afferentibus parati ſimus libenter aſſentiri.

[e] *Saturnini & ſoc.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri: tempus autem martyrij incertum habetur.

[f] *Tharſicij & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex vetuſtiſſimo Martyrologio monaſterij s. Cyriaci in Thermis, cuius ſupra meminimus.

[g] *Triphènis.*] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio.

T. 6. a. 456. n. 12. [h] *Geminiani Epiſcopi.*] Vide eius res geſtas apud Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 3. c. 57. quas eiuſmodi eſſe comperies, vt emẽdatione vehementer indigeant: quod nuper præſtitiſſe videtur Ioannes Vaeſanius, qui adiecit nonnulla miracula eiuſdẽ ſancti virtute patrata. Interfuiſſe reperitur Geminianus Epiſcopus Synodo habitæ Mediolani aduerſus Iouinianum hereſiarcham, cui præſens ſubſcripſit per Aprum presbyterum, vt apparet ex ſynodica epiſtola tunc ad Siricium Papam directa. extat apud s. Ambroſ. epiſt. 7. lib. 1. edit. Rom. licèt ibi, cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, non exprimatur. Fuit & alius Geminianus Epiſcopus, qui vixit temporibus S. Leonis Papæ; quem vna cum Domitiano Epiſcopo idem Rom. Pont. legatũ miſit Conſtantinopolim ad Leonem Imp. qui redeuntes, Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani litteras eidem Pontifici Romano reddiderunt, vt apparet ex eiuſdem Leonis epiſt. 100. ad Gennadium. Quarum autẽ ciuitatum hi fuerint Epiſcopi, non inuenimus. Si autem hunc Geminianum, qui vixit ſub Leone Papa, quis putauerit eſſe Epiſcopum Mutinenſem, optimè illi conuenient res geſtæ cum Attila. Sed de his prolixior eſſet habenda diſputatio.

Claruit tẽpore Theodoſij circa An. 380. [i] *Iulij presbyteri.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Eius Acta, vtcumque ſint, recitat Mombrit. tom. 2. Nouarienſes eumdem ſibi Iulium vendicant; qui etiam hac die de ipſo agunt ac eius ſocio Iuliano, habentq. de his priuatum officium eccleſiaſticum publicè recitari ſolitum.

T. 4. a. 1375. n. 7. T. 5. a. 397. nu. 19. & ſeq. & A. 398 n. 3. & ſeq. & An. 410. nu. 18. & ſeq. [k] *Marcella vidua.*] De clariſſimæ feminæ ſanctitate & eruditione extat egregia epiſt. S. Hieronymi 16. ad Principiam: in alijs epiſtolis ceterisq. eius ſcriptionibus Marcella eſt ſemper in ore, ſemper in calamo: numquam tamen ſatis laudata! Ipſa etenim prima in Vrbe monaſticam vitam ab Athanaſio Alexandrino Epiſcopo ſibi traditam, ingentibus animis calcans faſtũ nobilitatis, exercuit. Ipſa itidem prima hæreſes Origenis vna cum libro Periarchon a Rufino tranſlato Romam inuectas, ac in animos plurimorum illapſas, in ipſumq. Apoſtolicum thronum quodammodò irrepere præſumentes, incredibili fidei zelo & animi conſtantia detexit, atque damnandas curauit. Hæc & alia de ipſa s. Hieronym. cuius etiam auctoritate obiiſſe cõſtat paulo poſt Vrbem ab Athalarico expugnatam, anno a Chriſto quadringenteſimo decimo.

T. 9. a. 810. n. 24 & ſeq [l] *Tranſlatio S. Marci.*] Quonam tempore eiuſmodi trãſlatio facta ſit, diuerſa a diuerſis ſcripta reperimus. Referemus primo loco illorum, quos non probamus, ſententiam. Sigibertus in chron. anno Domini 471. ſub Simplicio Rom. Pont. factam refert: quam quidem ſententiam a veritate nimiũ diſcrepare, cùm euidens ratio, tum etiam ceterorum ominium auctoritates facile monſtrant. Id ipſum ferè Petrus in catal. lib. 3. c. 61. qui rei geſtæ texens hiſtoriam (niſi legatur mendoſe) ait, eam tranſlationem factam anno Domini 465. ſub Iuſtiniano Duce, & Vrſo Epiſcopo, quorum tempora poſt multa ſecula inciderunt. Nactus ſum aliquando codicem manuſcrip. In bibliotheca Vatic. ſub num. 44. ibid. 1. ibiq. ſcriptũ legi, eam tranſlationem factã eſſe anno a Chriſto 800. ibidem & de Eccleſia S. Marci, quam abſolutam ſcribit auctor anno 1071. Sabellicus autem, qui res Venetorum plus ceteris calluiſſe videtur, id contigiſſe ſcribit ſub Iuſtiniano Venetorum Duce, cuius magiſtratus incidit in annum 831. nam annis 809. pater eius Angelus, Participacius dictus, Dux creatus adminiſtrauit Rempublicam annis 22. His conſentire videtur Platina, dum ait, eiuſmodi tranſlationem factam ſub Gregorio Quarto Rom. Pont. qui ſedere cœpit anno 828. ſeditq. annos 16. At cum prædictũ Iuſtinianum duobus tantum annis fuiſſe in magiſtratu dicant, neceſſe eſt affirmare, eius Pontificis anno quarto, vel quinto eam trãſlationem eſſe factam. Conſtat autem longe a veritatis ſcopo aberrare omnes, qui eam ante quingenteſimum, vel ſexcenteſimum Chriſti annum referunt; cùm numquam illis temporibus Alexandrina ciuitas fuerit ſub Sarracenorum dominio, quando ea accidiſſe omnes fatentur.

FEBRVA-

FEBRVARIVS.

1 Kalendis Februarij. Luna. D xxix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS ſancti Ignatij [a] Epiſcopi & martyris, qui tertius [b] poſt beatum Apoſtolum Petrum Antiochenam rexit eccleſiam, atque in perſecutione Traiani damnatus ad beſtias [c], Romam vinctus mittitur, iubente Traiano, vbi, circumſedente Senatu, immaniſsimis pœnarum ſupplicijs primo affectus, leonibus dehinc obijcitur; quorum dentibus præfocatus, hoſtia Chriſti efficitur. Smyrnæ ſancti Pionij [d] presbyteri & martyris, qui poſt apologias pro fide Chriſtiana conſcriptas, poſt ſqualorem carceris, vbi multos fratrum ad martyrij tolerantiam ſuis exhortationibus roborauit, cruciatibus multis vexatus, clauis confixus, & ardenti rogo ſuperpoſitus, beatum pro Chriſto finem ſortitus eſt: cum quo & alij quindecim paſsi ſunt. Rauennæ ſancti Seueri [e] Epiſcopi, qui ob præclara merita ſigno columbæ fuit electus. In Gallia ciuitate Tricaſtina ſancti Pauli [f] Epiſcopi, cuius vita virtutibus claruit, & mors pretioſa miraculis commendatur. Eodem die ſancti Ephræm [g] Edeſſenæ eccleſiæ diaconi, qui poſt multos labores pro fide Chriſti ſuſceptos, ſub Valente Imperatore ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in Domino. In Scotia ſanctæ Brigidæ [h] virginis, quæ cum lignum altaris tetigiſſet, in teſtimonium virginitatis ſuæ, ſtatim viride factum eſt.

EEBRVARII I.

T. 1. an. 71. nu. 13. T. 2. A. 109. n. 5. & ſeq. & a. 110. num. 1. & ſeq.

IGNATII [a].] De eodem hac die ceteri Latinorũ, Græci autem ad 20. menſis Decembris, vt conſtat ex Menologio. Cõtigit eius Martyriũ vndecimo anno Traiani Imp. vt ſcripſit Euſeb. in chron. & S. Hier. de ſcrip. Eccl. in Ignatio. Quibus erroris arguuntur, qui dicunt paſſum anno tertio Traiani, vt inter alios Zonaras; vel anno nono eiuſdem, vt Michael Syncellus in Dionyſio. Ado Viennen. licèt dicat, eum martyrium obijſſe anno vndecimo Traiani, tamen cùm addit, ſub Conſulatu Attici & Marcelli, & ipſe errat: nam prædicti Marcelli Conſulatus anno ſeptimo Traiani Faſtis adſcribitur; vndecimo autẽ eius Imperatoris anno Gallus & Bradua adierunt Conſulatum. Martyrium S. Ignatij deſcripſit ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes. Porro Ignatij effigiem ipſæ eius epiſtolæ viuam ac germanam exprimunt, quæ omnium ſanctorũ Patrum & ſacrorum Conciliorum auctoritate probantur. Reperimus inter vetuſta monumenta

menta Vaticanæ bibliothecæ perſeuerent ſermonem S. Heronis, eiuſdem S. Ignatij diſcipuli ac ſucceſsoris, quo etiam enixius eumdem interpellat, vt quem in fide erudierat, protegere ſuis precibus non deſineret. Intexuimus eũ in Annalibus Eccleſiaſticis: prolixiores nimis fuiſſemus, ſi hic exſcribere, vel præclara omnia de Ignatio Patrum elogia recenſere voluiſſemus. De tranſlatione corporis eius iterum facta, ſuo loco inferius: hic autem de ſucceſſione ipſius, modo reſtat ſoluenda ambiguitas, quæ ſequitur.

[b] *Qui tertius poſt beatũ Apoſt. Petrum Antiochenam rexit eccleſiam.*] Primus enim Petrus, ſecundus Euodius, tertius Ignatius eſt ſubſtitutus Epiſcopus Antiochenus. Id etenim non obſcure Euſebius in chron. & hiſt. lib. 3. c. 16. & S. Hieron. lib. de ſcrip. Eccleſ. in Ignatio, & alij hos ſecuti profitentur: quod ipſe Ignatius abſque vlla ambiguitate teſtari videtur in epiſt. 12. ad Antiochenos, cũ ait; Mementote Euodij beatiſſimi patris veſtri, qui primus poſt Apoſtolos gubernacula eccleſiæ veſtræ ſortitus eſt. Hæc cùm ita ſe habeant, quid eſt quod S. Ioannes Chryſoſtomus, eiuſdem eccleſiæ olim preſbyter, in præclara illa oratione, quã habuit de tranſlatione corporis eius Roma Antiochiã, abſque vlla hæſitatione aſſeuerat, Ignatium immediate ſucceſſiſſe Petro? quod & confirmare videtur Felix Rom. Pontifex in epiſtola, quam ſcripſit ad Zenonem Imp. quæ recitatur in Quinta Synodo Conſtãtinop. Act. 1. vbi ait, S. Ignatium dextera Petri fuiſſe ordinatum Epiſcopum eccleſiæ Antiochenæ. Inſuper & Theodoretus in Immutabili dialog. 1. hæc ait: De illo enim Ignatio omnino audiſti, qui per magni Petri dexteram Pontificatum ſuſcepit, &c. Quid ad hæc dicimus? Non aliud ſane, niſi quod coniectura nobis perſuademus; vt ſicut olim Clemens Romanus, quamuis ordinatus a Petro, ceſſit tamen Lino & Cleto, ſic & Ignatius Euodio locum dare voluerit. Nec vero inanis hæc cuiquam eſſe fictio videatur: nã ex libris Conſtitutionum Clementis, quas non omnino deſpexiſſe viſi ſunt Patres, hæc quæ dicimus, ſatis probari poſſunt: in libro enim ſeptimo cap. 46. duo dicuntur electi eſſe Antiochiæ Epiſcopi, Ignatius a Paulo, & Euodius a Petro. Neque hoc quidem adeo mirandũ: nam propter exortum ibi diſſidium, alterum ijs qui ex Gentibus ad Chriſtum veniſſent, alterum vero ijs qui ex Circumciſione credidiſſent, Epiſcopũ præfici oportuit; quod optime ex ijs conijcere licet, quæ S. Paulus ſcribit ad Galatas cap. 2. Compoſita autem diſſenſione, cùm in unum lapidem angularem Iudæi ſimul & Gentiles conueniſſent, non vltra duobus, ſed vno tantum Epiſcopo opus erat: ſicq. Ignatius ceſſit Euodio, atque ita in ſerie Epiſcoporum Antiochenorum primo loco Petrus, ſecundo Euodius, tertio vero poneretur Ignatius, quia iterũ ſedit poſt Euodium. Puto tamen irrepſiſſe errorem in citatum locum Clementis, dum Euodius a Petro, & Ignatius a Paulo dicantur ſubſtituti Epiſcopi, cùm potius ſecundum prædictorum auctoritatem, Petrus Ignatium ordinauerit. Vtcumque ſit, optima ratione Ignatius & ſecundus & tertius dici poteſt Epiſcopus Antiochenus: ſecundus nimirũ, quia ab Apoſtolo ordinatus, eius loco ſedit: tertius, quia ea ratione quã diximus, cedens Euodio, poſt ipſum iterum ſedit. Vide inſuper quæ de his ſunt ſcripta a Turriano in Conſtit. Apoſt. cap. 46.

[c] *Damnatus ad beſtias.*] Quod Chriſtianos frequenter reperias damnatos ad beſtias, id ea de cauſa contigiſſe putamus, quod eiuſmodi ſuppliciũ vilioribus in primis perſonis a legibus irrogabatur, vt l. 3. ff. ad leg. Corn. de ſicar. Cùmq. Chriſtiani apud Gentiles talis eſſent æſtimationis (vt habes pluribus apud Tertullian. in apol.) id circo frequẽs erat illa aduerſus eos vulgi conclamatio: CHRISTIANI AD LEONEM. id ipſe in apologet. Vel ſic: CHRISTIANI AD BESTIAS. ita idem in exhortat. ad caſtitat. Nec quis putet aduerſus vulgares perſonas tantummodo ſic a Gentilibus conclamatũ, ſed & aduerſus Epiſcopos. Vnde Cyprianus in epiſt. 55. ad Cornelium Papam hæc de ſe ipſo: Toties ad leonem petitus in Circo. & paulo poſt item: Clamore populariũ ad leonem denuo poſtulatus in Circo, &c. Eadem de eodem Cypriano Pontius diaconus in vita ipſius: vt ſcias, ea verba Cypriani in dicta epiſtola, non ad Cornelium, vel alium eſſe referenda, ſed ad ipſũ, ab eo de ſe ipſo dicta. Sunt de his alia innumera fere exempla.

[d] *Pionij.*] De eodem Beda hac die, ac ceteri Latinorum; Græci autem (vt apparet ex Menologio) aguot vndecima Martij; in quo paſſus ponitur in perſecutione Decij Imp. quod eiuſdem Pionij martyrij Acta teſtantur, quæ a nobis diligentius cognita, legitima inuenta ſunt atque ſincera: quorum plane auctoritate & nos in eã ſententiam libentius imus, vt affirmemus, Pioniũ paſſum eſſe ſub Decio: quod & profeſsi ſumus in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi eorumdem Actorum fidem multis teſtificationibus certam firmamq. reddidimus. At excuſabilis plane error, qui in Latinis omnibus Martyrologijs in hanc diem poſitus legitur, dum in his Pionius paſſus habetur ſub Marco Aurelio & Lucio Vero; cùm id ipſum teſtari videatur expreſſe Euſebius lib. 4. c. 14. ad finem, dũ ait, teſtimonio epiſtolæ Smyrnenſis eccleſiæ, Pionium eodem plane tempore quo Polycarpus ſubijſſe martyrium: at non de perſecutionis tempore, ſed de anni menſe epiſtolam locutam eſſe, Pionij Acta inde exſcripta declarant, in quorũ exordio hæc leguntur: Vigeſimatertia menſis Februarij, cum

tom. 2. ann. 169. nu. 21. & ſequent. & an. 254. n. 1. & ſeq.

Sabba-

Sabbatum magnum inſtaret, natalis ſcilicet beati martyris Polycarpi, vigente Decij perſecutione, Pionius presbyter & ſocij comprehenſi ſunt. Et in fine: Hæc acta ſunt Iulio Proculo Quinctiliano magiſtratum gerente, Conſule Meſſio Quincto Traiano Decio, & Grato ſecundum. Quod autem diuerſis diebus Latini a Græcis celebrent feſta Pionij ac Polycarpi; multæ, vt in alijs, cauſæ adduci poſſent, nempe reliquiarum inuentio, aut tranſlatio, depoſitio, ſeu in honorem ipſorum martyrum eccleſiæ dedicatio.

T.3.A.347. nu.11. e *Seueri Epiſcopi.*] Beda etiam de eo hac die, tabulæq; Rauennates. De Seueri ſucceſsione, ambigua nimis & incerta ſcripta reperiuntur. Nam primum in Actis ipſius, quæ Sur. recitat tom.1. habetur eum vixiſſe eodem tempore, quo Geminianus Epiſcopus Mutinenſis. Rurſus autem Hieron. Rub. qui ſcripſit res eccleſiæ Rauennatis, agens lib.2. de obitu Seueri, confutat illam hiſtoriam de Seuero & Geminiano; at vero ſcribens de eiuſdem Seueri ordinatione, creatum dicit Epiſcopum temporibus Aureliani Imperatoris, cum Gaius Pontifex Romanæ præeſſet Eccleſiæ: quod quidem nullatenus mihi probatur; nam reperitur Seuerus Epiſcopus Rauennas interfuiſſe atque ſubſcripſiſſe Concilio Sardicẽſi, habito Rufino & Euſebio Conſſ. vt indicant eius Synodi Acta, & Athanaſius in apologia 2. vbi etiam recenſentur nomina Epiſcoporum, qui illi Synodo interfuerunt. Porro ſi dixerimus Seuerum ordinatum temporibus Aureliani Imp. & Gaij Pontificis, ſediſſeq; vſque ad Sardicenſe Concilium; neceſſe eſſet affirmare eumdem vixiſſe in Epiſcopatu annos ad minus ſexagintaquatuor: nam Gaius Papa ſub Aureliano creatur, anno Chriſti 283. Concilium autem Sardicenſe celebratum eſt anno 347. qui quidem annorum numerus nimium diuturnus videtur, cùm præſertim grauiſsimarum Eccleſiæ perſecutionum tempora annis illis includantur. Rurſus autem non ſatis video, quonam pacto idem auctor ſub eiuſdem Aureliani temporibus eumdem Seuerum ſcribit* ſucceſiſſe Marcellino, ſi paulò ante Concilium Sardicenſe ſedebat Agapitus: id etenim non hic, vel ille abſque auctore ſcriptus codex, ſed Synodica Acta teſtantur; nam Concilio Romano habito ſub Conſulatu Feliciani & Maximiani, alias Titiani (vt in fine ipſius notatum habetur) ſub Iulio Papa, inter alios Epiſcopos Agapitus Rauennas legitur interfuiſſe: decem vero annis ab eo tempore celebratum eſt Concilium Sardicenſe, cui reperitur (vt diximus) interfuiſſe ac ſubſcripſiſſe Seuerus Rauennas Epiſcopus, de quo agimus. Nec eſt quod quis quoquomodo ex falſa nota Indictionis ſextæ ibi poſitæ dicere poſsit, Concilium illud eſſe celebratum poſt Concilium Sardicenſe: nam ſucceſſores horum Epiſcoporum, qui huic Synodo interfuerunt, reperiuntur præſentes fuiſſe Concilio Sardiceno: nempe quod Benedictus, qui huic Synodo præſens fuit, habuit ſucceſſorem Fortunatianũ, qui interfuit Concilio Sardiceno, vixitq; etiam temporibus Liberij Papæ, habuitq; ſucceſſorẽ Chromatiũ. Rurſus item Epiſcopus Carthaginenſis, qui eidem Synodo interfuit, habuit ſucceſſorem Gratum, qui etiam Sardiceno Cõcilio præſens fuit: cui poſtea ſucceſſit Aurelius, qui ſedit temporibus etiam Honorij Imperatoris. Iulius Mediolanen. qui inter alios Epiſcopos eiuſdem Synodi numeratus habetur, ſucceſſorem habuit Protaſium, qui Sardicenæ Synodo interfuit: eiq; eſt ſuffectus Dionyſius, poſt quem intruſus Auxentius. Cùm ex his certiſsime conſtet, dictum Romanum Concilium ſub Iulio celebratum ante Sardicenſe, in eoq; Agapitum Rauennatem Epiſcopum interfuiſſe; poſtq; inde in Sardicenſi reperiatur ſubſcriptus Seuerus; neceſſario dicendum eſt, Seuerum poſt Agapitum, nec antea, ſed Iulij ſedis tempore, ſub Conſtante & Conſtantio ſedere cœpiſſe. Ex his itaque, quo tempore Seuerus ſedere cœperit, cuiue ſucceſſerit, ſatis compertum habetur. Hæcq; licet Synodicis Actis ſatis certa habeantur, aliquid adhuc tamen firmitatis naciſcuntur ex ea vita Seueri, quam Mombrit. recitat tom.2. vbi exacte ponitur tempus creationis Seueri, Conſtantio quartum & Conſtante tertium Conſſ. quorum Conſulatum ponit Caſsiodorus ante Amantium & Albinum Conſules, cùm prædicti Auguſti agerent in Imperio annum octauum: licet alibi ponatur idem Conſulatus Conſtantij & Conſtãtis poſt prædictorum Amantij & Albini Conſulatum, qui eſt annus decimus eorumdem Auguſtorum, ante Concilium Sardicenſe anno vno, quod vndecimo ipſorum anno eſt celebratum. Si itaque adhuc contenderint Seuerum ſucceſsiſſe Marcellino, dicant neceſſe eſt, alium ab iſto illum fuiſſe Seuerum, vel poſt Agapitum aliũ ſediſſe Marcellinum, quod nec ipſi admittunt: de his ſatis. De eodem S. Seuero extat ſermo Petri Damiani. De tranſlatione reliquiarum eius, ac vxoris Vincentiæ, & filiæ Innocentiæ Moguntiam, ſcribit Sigeb. in chron. anno Domini 824.

f *Pauli Epiſc.*] Irrepſerat error vt loco Tricaſtinæ ciuitatis Tricina ſiue Trecenſis poneretur. De Tricaſtinis populis in Gallia Narbonenſi meminerunt Liuius Ptolomeus Ammianus, Sydonius & alij. Porro eadẽ ciuitas hodie vocatur ab ipſo Sãcto Sãctus Paulus Tricaſtinorum. Agunt etiã de ipſo Beda, Vſuar. Ado, Petrus in catal. lib.3. c.71. & alij. T.3.A.338. n.26.&ſeq.

g *Ephrem.*] De eodẽ hic Beda & alij, Græci autẽ 28. Ianuarij, vt apparet ex Menologio. & ann.340. num.34. & Huius celebris ſanctitas & eruditio non tantum Syris, atque Meſopotamis, penes quos vixit, ſeq. & to 4. an.378 nu. 6. & ſeq.

viXit, fuit conſpicua, ſed fines ſuos egreſſa, longe lateq; diffuſa, tum Græcis, tum Latinis optime nota atque perſpecta euaſit: tanteq; eum exiſtimationis eſſe habitum, & ad tantam venisse claritudinem ſcribit S. Hieronymus, vt poſt lectionem Scripturarũ publice in nonnullis eccleſijs eius ſcripta recitarentur. Huius primordia ſi quis reperat, vnde eum magis admiretur, inueniet: Niſibi enim natus (vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 3. cap. 15.) admirabilis illius Iacobi Epiſcopi fuit alumnus, eruditionis diſcipulus, & ſanctitatis hęres. Habuit de eo egregiũ encomium S. Greg. Nyſſen. quod recitat Lipom. tom. 2. Simeon Metaph. ex antiquis monumentis deſcripſit eius Acta. Mentio habetur de ipſo in vita S. Baſilij, quæ fertur nomine Amphilochij, itemq; in vita Abrahæ eremitæ: ſed nullibi, mea ſententia, felicius, quam in ſuis ipſius ſcriptis, tum doctrinæ, tum ſanctitatis elucet eius imago. S. Hieronymus de ipſo agens in lib. de ſcrip. Eccleſ. eum ex hac vita deceſsiſſe ſcribit ſub Valente Imp. quãdo præclarum illum ſcripſit commentarium; qui dicitur Teſtamentum Ephræm. habet eum Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 1. quo inter alia Vitalianos hæreticos cauendos monet; iſti a Vitale Antiocheno ſunt dicti, cuius meminit S Hieronymus ſcribens ad Damaſum. Porro Vitaliani Apollinariſtis manus dederunt vltimis eiuſdẽ Valentis temporibus. Conſtat Ephræm reliquiſſe poſt ſe complures diſcipulos doctrinæ & ſanctitatis alumnos; præter Paulinum, quem ſcribit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 3. primatus amore lapſum eſſe in hæreſim, reclamante licet ac reſiſtente magiſtro. Rurſum vero plura de Ephræm habes apud Vitas Patrum cap. 17. Eſt vero de hoc quod gratulemur ætati noſtræ; ſiquidem eruditus vir Gerardus Voſsius Belga, quo cum magna mihi intercedit familiaritas, ſcripta S. Ephræm ſumma cum diligentia perquiſita, & ex præcipuis Italiæ bibliothecis collecta, Latinitati daturus eſt: reddetq; noſtris temporibus Syrum Theologum Latine loquentem, cui Græce dicendi ſanctos Baſilius olim tribuiſſe facultatem traditur.

ε Brigidæ virginis.] De eadẽ item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur quædã eius Acta apud Sur. tom. 1. Verum longè prolixiora legi in vet. cod. manuſcrip. monaſterij S. Cæciliæ trans Tiberim, vigintiquatuor diſtincta capitibus, ſcripta a quodam, nomine Cogitolo. Incipit: Me cogitis, fratres, &c. Habet de eadem in fine verſus quoſdam. De tempore obitus eius Marianus Scotus ſcribit in chron. clauſiſſe diem extremum anno tertio Iuſtini ſenioris Imperatoris: eſt is annus a Chriſto ſecundum Faſtos Onuphrij 521. Sigebertus autem in chron. diem obijſſe ſcribit anno Domini 518. T. 7. A 521. nu. 41.

xxviij. E Quarto Nonas Februarij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

PVRIFICATIO [a] beatæ Mariæ Virginis, quæ a Græcis Hypapante Domini appellatur. Romæ via Salaria paſsio ſancti Aproniani [b] commentarienſis, qui adhuc Gentilis, cum ſanctum Siſinium e carcere educeret, vt Laodicio Præfecto præſentaret, vocemq; e cælo factam audiret, Venite benedicti Patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum eſt a conſtitutione mundi; credens baptizatur, & poſtea in confeſsione Domini finem vitæ capitali ſententia accepit. Item Romæ ſanctorum martyrum Fortunati [c], Feliciani, Firmi, & Candidi, Cæſareæ in Palæſtina ſancti Cornelij [d] centurionis, quem beatus Petrus Apoſtolus baptizauit, & apud præfatam vrbem Epiſcopali honore ſublimauit. Aurelianis ſancti Floſculi [e] Epiſcopi. Can-

tuariæ in Anglia natalis ſancti Laurentij [f] Epiſcopi, qui poſt ſanctum Auguſtinum eam eccleſiam gubernauit, & Regem ipſum ad fidem conuertit.

FEBRVARII 2.

T. 1. Ann. 1. n. 38. & ſeq

PVRIFICATIO [a].] De eadem ſolemnitate Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiã hac die, vt conſtat ex Menologio & nouel. conſtitut. Emmanuelis Imp. de ferijs. In vetuſtis codicibus inuenimus, multifariam appellatam eſſe eius diei celebritatem: nimirum dici feſtum Simeonis & Annæ, Præſentationis, Occurſus, & quod vſu receptum magis eſt, Purificationis, a Græcis autem Hypapante, ſeu Hypante, ὑπαπαντὴ, vel ὑπαντὴ, eſt enim ὑπαντᾶν obuiam ire officij gratia, & occurrere; quo verbo vtitur Eccleſia, & rem quoque ipſam ſatis explicat in Inuitatorio nocturni officij, cum ait: Ecce venit ad templum ſanctum ſuum dominator Dominus: Gaude & lætare Sion, occurrens Deo tuo. Humilis autem occurſus adhuc magis exprimitur voce ὑπαπαντὴ. Sub Iuſtiniano Imp. ſolemnitatem hanc Conſtantinopoli celebrari cœptam eſſe, tam Græci quam Latini teſtantur auctores, Niceph. hiſt. lib. 17. c. 28. Paulus diac. ſeu potius (vt aliàs diximus) Ioannes diaconus in hiſt. Miſcel. anno 15. Iuſtiniani Imp. licèt Georg. Cedren. in comp. anno 9. Iuſtini Imp. ſub eodem Iuſtino ſeniore Imp. eãdem celebritatem inſtitutam fuiſſe dicat. Sigeber. in chron. anno Chriſti 542. occaſionem huius diei celebrandæ declarat his verbis: Conſtantinopoli, mortalitate magna inſurgente, ſtatuta eſt ſolemnitas beatæ Mariæ, quæ Græce ὑπαπαντὴ id eſt, obulatio dicitur, &c. eſt qui putet, nullam Nicephoro tribuendã eſſe fidem de tempore ſolemnitatis huius, ea potiſſimum ratione perſuaſus, quod dicat reperiri tum Gregorij Nazianzeni, tum aliorum Patrũ homilias in eadem ſolemnitate dictas; affirmans homiliam ſancti Gregorij Nazianzeni, tam celebrem, inſcriptã Ad ſancta lumina, in huiuſmodi feſto die Occurſus Domini eſſe habitam: at vero eam die Epiphaniæ, quo etiam Græci celebrare conſueuerunt Chriſti baptiſmum, habitam eſſe, ſuperius, dum egimus de Epiphania Domini, aperte demonſtrauimus. Ego ſane illud aſſeuerare non dubito, nullum vel Latinorum vel Græcorum Patrum, qui ante Iuſtinianum Imp. vixerunt, ſermonem in feſto die Occurſus Domini ſcriptum reliquiſſe: niſi quis accipiat Patrum commentarios in ſecundum caput Lucæ Euang. quo rei geſtæ hiſtoria enarratur, quæ vel ab illis explicata eſt in ſuis ipſorum commentarijs, vel certe de ea ad populum verba fecerunt; vt apud Latinos S. Auguſt. feciſſe videtur, qui in ſermone quodã habito in die Natalis Domini multa de Simeone Domino occurrente recenſet. eſt hic ſermo de temp. 13. quem laudabiliter Dei Eccleſia huic aptauit ſolemnitati. Eiuſmodi generis fere ſunt homiliæ Patrum, quas Surius deſcripſit tom. 1. Sed aliud prorſus eſt Chriſti Domini facta laudibus prædicare, aliud eorum cauſa feſtos dies indicere & celebrare. Conſtat autem Gelaſium Romanũ Pontificem, qui annis triginta ante Iuſtiniani tempora Romanæ Eccleſiæ præfuit, huius diei celebrandæ in Occidentali Eccleſia aperuiſſe viam, dum Lupercalia menſe Februario agi ſolita (vt ſcribit Varro lib. 5. de ling. Lat.) Romæ ad ea tempora permanentia legibus Eccleſiaſticis abrogauit. Extat eiuſdem Pontificis de ea re eruditiſſimus commentarius aduerſus Andromachum ſenatorem ac ceteros Romanorum, ſtudioſos Lupercalium. Habemus illum manuſcriptum in noſtra bibliotheca, quem & exſcripſimus integrũ in Annalibus Eccleſiaſticis. eſt eius exordiũ: Sedent quidam in domibus ſuis neſcientes neque quæ loquantur, &c. Iure itaque opinamur, abrogatis Lupercalibus, Romæ (ſicut in multis accidit) eiuſmodi fuiſſe ſolemnitatem introductam: quã paulo poſt, Iuſtiniani temporibus (vt vidimus) Orientalis Eccleſia ea occaſione recepit. Miſſa ea die dici ſolita, in Sacramentario S. Gregorij, quod manuſcr. legimus in Vaticano, inſcribitur: AD COLLACTAM: eo quod eleemoſynæ publice colligerentur, quas indici conſueuiſſe ab ipſo Rom. Pont. indicant ſermones quinque S. Leonis Papæ de collectis habiti; in quorũ tertio, alludẽs idẽ Pontifex ad prædictas Gentilium ſuperſtitiones ea die magis magiſq. exerceri ſolitas, ait: Quoties cæcitas Paganorũ in ſuperſtitionibus ſuis eſt intẽtior, tunc præcipue populus Dei orationibus & operibus pietatis inſtaret, &c. Addidit huic ſolemnitati Sergius Papa (vt habet Ordo Rom.) litanias ſic inſtitutas, vt exeũte clero cũ populo ab Eccleſia S Hadriani, procederet cum cereis ad talẽ vſũ benedictis ad baſilicã S. Mariæ Maioris. Nec quis putet eumdem etiam cereorum vſum ab eodem Sergio eſſe inſtitutum: nã S. Eligius Epiſcopus Nouiomenſis, qui ante Sergij tempora vixit, obijtq. (vt ſcribit Sigeb. in chron.)

anno Domini 665. in ſermone, quem in ea ſolemnitatę habuit, pluribus diſſerit de eo myſterio cereorum. Porro ante Chriſti aduentũ, cereorum in ſingulos diſtributio a Gentilibus fieri conſueuit in Saturnalibus, quæ agebantur menſe Decembri, vt tradit Macrob. lib. 1. Satur. Putamus (ſicut & de multis alijs contigit) vſum illũ ſuperſtitionis Gentilium ſacris ritibus expiatum, ac ſacroſãctum redditum, in Dei Eccleſiam eſſe laudabiliter introductum. Olim autem (vt auctor eſt Beda lib. de temp. ratione cap. 10.) non tantum in celebritate Purificationis beatiſſimæ Virginis, ſed & in ceteris eiuſdem Dei genitricis feſtiuitatibus eiuſmodi diſtributio cereorum fieri conſueuit. Reddimus verba eius, quo hæc certiora habeãtur. Sunt hæc ipſa: Sed hanc luſtrandi conſuetudinem bene mutauit Chriſtiana religio, cũ in menſe eodem, die S. Mariæ, plebs vniuerſa cum ſacerdotibus ac miniſtris hymnis modulatæ vocis per eccleſias, perq. congrua vrbis loca procedit, datosq. a Pontifice cuncti cereos in manibus geſtant ardentes: & augeſcente bona conſuetudine, id ipſum in ceteris quoque eiuſdem beatæ Matris & perpetuæ Virginis feſtiuitatibus agere didicit, &c. Hæc Beda. Scripſit de eadem celebritate ſermonem Authbertus abb. Caſſinenſis, alium item S. Bruno Epiſcopus Signiæ, vt teſtatur Petrus diac. lib. de vir illuſtr. mon. Caſſin. c. 13. & 34. Extant præterea de eadem re tres ſermones S. Bernardi, totidemq. Abſalonis abb. & ſex Guerrici abb. Agunt de eiuſdem ſolemnitatis myſterio Albin. de diuin offic. Amal. lib. 3. c. 43. Microlog. c. 48. Rupert. abb. de diuin. offic. lib. 3. c. 25. & alij omnes, qui de eiuſmodi ſacris Eccleſiæ functionibus libros ſcripſerunt. Concilium Moguntinum, quod celebratum eſt ſub Carolo Magno, eiuſdẽ ſolemnitatis meminit cap. 36. itemq. capitul. Regũ Franc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. c. 186.

Ann. 304. [b] *Aproniani.*] De eodem hic Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Habentur eius res geſtæ ſdnexæ Actis S. Maccllini Papæ, que ſub nomine S. Marcelli recitat Sur. tom. 1. Commentarienſis hic fuiſſe dicitur. Erat Commentarienſis carcerum cuſtos, qui in commentariolo coniectos in carcerem ſcribere ſolitus erat: de quo ordine tam militiæ palatinæ, quam caſtrenſis, vide quæ inferius notata habentur die 27. Martij.

circ. A. 303. Galliſinus A. 305. [c] *Fortunati & Feliciani.*] Agit de his etiã Vſuardus, aſſentiunturq. vet. manuſcrip|.

[d] *Cornelij Centur.*] De eodem Beda ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem in Menologio ad 13. Septembris. De functione T. 1. An. 41 n. 2. & ſeq. & ann. 58. num. 113. autem epiſcopatus eccleſiæ Cæſarienſis, de quo hic agitur, mentio habetur etiam apud Clement. conſtit. lib. 7. c. 47. licèt Metaph. ſerm. in natali Apoſtolorum 29. Iunii dicat, Cornelium ſacnm eſſe Epiſcopum Ilij; ſed id nullius auctoritate probatur. Acta Cornelij ex vetuſtioribus monumentis deſcripſit Metaphraſtes ad 13. Septemb. Quod ſpectat ad ſedem Cæſarienſem, ea occaſione, quod ex conuerſione Cornelij (Deo monente) illic primum apertum eſt oſtium fidei Gentibus, meruit ſingulari prærogatiua exaltari, vt non Hieroſolymitana, ſed ipſa fieret metropolis Palæſtinæ: quod non tantum conſtat ex Concilij Niceni can. 7. ſed etiam auctoritate S. Hieron. epiſt. 61. ad Pammach. & ex Actis Porphyrij Gazenſis Epiſcopi, quæ recitat ex Marco diac. Metaph. die 26. Februarii. Iuuenalem Hieroſolymitanæ ſedis epiſcopum hæc iura mutare conatum, S. Leo Papa repreſſit epiſt. 62. Quamobrem manifeſte errare coułtat Theod. Balſ. in expoſitione can. 7. Nicæni Concilii, dum affirmat, ex Nicæni Concilij decreto eccleſiam Hieroſolymitanam inſtitutam eſſe ſedẽ Patriarchalem, quæ nec tempore Leonis Papæ, ipſo refragante, eam dignitatem conſequi potuerit. Sed de his pluribus in Annalibus. Non omittimus, quod adhuc ætate ſancti Hieronymi, Cæſareæ domus Cornelij Centurionis in eccleſiam iam mutata, ſuperſtes erat; quam pietatis ergo ſancta Paula Roma veniens Hieroſolymam, in itinere inuiſit, vt idem ſcribit Hieronymus epiſt. 27.

[e] *Floſculi Epiſcopi.*] De quo etiam hac die cir. A. 440 Vſuardus, Ado, & alij, Petrus in catalogo lib. 11. cap. 47. in tabulis Epiſcoporũ Aurelianenſis eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. de ſacr. Miſſæ, hic ponitur decimuſtertius eius ciuitatis Epiſcopus, Proſperi ſucceſſor, ad quem extat epiſtola Sidonij Apollinaris 15. lib. 9.

[f] *Laurentij Epiſcopi.*] Huius egregia facta proſecutus eſt Beda in hiſtoria de geſt. Angl. T. 8. A. 604. n. 79. & ſeq lib. 2. cap. 4. 6. & 7. vbi hac illum die ex vita & An. 614. migraſſe teſtatur. Narratur autem in ca- n. 5. & ſeq. talog. ſcriptorum Britanniæ, ſcriptam fuiſſe vitam eius a Gothzelino monacho S. Bertini. Agit de eodem Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 4. cap. 49. claruit circa annum Domini 620.

3 Tertio Nonas Februarij. Luna. E xxvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

t u A B C D E f F G H M N P

22 23 24 25 26 27 28 29 29 30 1 2 3 4

SEBASTAE in Armenia paſsio ſancti Blaſij Epiſcopi & martyris, qui multorum patrator miraculorum; ſub Agricolao Præſide poſt diutinam cæſionem, atque in ligno ſuſpenſionem, vbi ferreis pectinibus carnes eius diruptæ ſunt; poſt teterrimum carcerem, & in lacum demerſionem, vnde ſaluus exiuit, iubente eodem iudice, vna cum duobus pueris capite truncatur. Ante eum vero ſeptem mulieres, quæ guttas ſanguinis eius defluentes, dum torqueretur, colligebant, deprehenſæ quod eſſent Chriſtianæ, poſt dira tormenta gladio percuſſæ ſunt. In Africa ſancti Celerini [b] diaconi, qui decem & nouem dies cuſtodia carceris ſeptus, in neruo [c] & ferro, varijsq. pœnis glorioſus fuit Chriſti confeſſor: & dum inexpugnabili firmitate certaminis ſui aduerſarium vicit, vincendi ceteris viam fecit. Item ſanctorum martyrum Laurentini [d] eius patrui, Ignatij auunculi, & Celerinæ [e] auiæ, qui antea martyrio coronati fuerant: de quorum omnium glorioſis laudibus extat beati Cypriani epiſtola. Ibidem ſanctorum martyrum Felicis [f], Symphronij, Hippolyti, & ſociorum. In oppido Vapingo ſanctorum Trigidis [g] & Remedij Epiſcoporum. Lugduni ſanctorum Lupicini [h] & Felicis itidem Epiſcoporum. Eodem die ſancti Anſcharij [i] Bremenſis Epiſcopi, qui Sueuos & Danos ad fidem Chriſti conuertit.

FEBRVARII 3.

T. 3. A. 311. num. 20. & Ann. 316. num. 45.

[a] BLASII *Epiſc.* a] Agunt de eodem ac die Beda & alij, Græci autem vndecima huius menſis. Huius martyrij ac ſociorū eius Acta Metaphraſtes paraphraſtice proſecutus eſt: quæ etiam deſcripſit Lipom. to. 5 & Sur. t. 1. Habemus eorumdem Latina exemplaria peruetuſta, quæ in quibuſdam eccleſijs legi conſueuerunt, quibus ipſorū res geſtæ fuſius explicantur, tempusq. perſecutionis deſcribitur, videlicet ſub Diocletiano Imp. quod quidē in Metaphraſte deſideratur: Mombrit. præterea recitat eorumdem Acta t. 1. & alij plerique. Mentio habetur de eodē S. Blaſio Epiſcopo in Actis ſanctorum martyrum Euſtratii, Auxentii, & ſociorum in fine. habes eā ex Metaphraſte apud Surium tom. 6.

[b] *Celerini.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die. Pluribus de ipſo Cyprianus epiſt. 16. 35. 34. Cenſetur hic idem Celerinus cum eo, de quo ſcribit Cornelius Papa ad Fabium Antiochenum Epiſcopum. Extat epiſtola apud Euſebium hiſtor. li. 6. c. 35. vbi eum præclaro hoc ornat elogio: Celerinus, vir, qui Dei clementia adiutus, omnia tormentorū genera maxima tolerantia pertulerat, & corporis imbecilitate vi ac robore fidei confirmata, ſtrenue ac viriliter de aduerſario victoriā reportauerit, &c. Erat hic T. 2. A. 253. nu. 68. 69. 90. & ſeq. & An. 255. num 59.

enim optime notus Cornelio Papæ; nam ei Cyprianus ad ipſum dabat Romã litteras, vt conſtat ex libro de Rom. Pontific in Cornelio,& ex Cypriano epiſt. 16. Fungebatur etenim Celerinus apud Cyprianum munere tabellarij, vel potius dicam legati. Moris enim erat,cum Epiſcopus ad Epiſcopũ ſeriberet, non cuilibet ignoto homini litteras credere, ſed tantum alicui eccleſiæ miniſtro, cuius fides & probitas eſſet in omnibus explorata. Huius quidem rei dum innumera exempla ſuppetant, ſatis ſit allogare teſtimonium eiuſdem Cypriani in epiſtola 24. cum ait: Vrgente cauſa, clero in Vrbe conſiſtenti litteras me miſiſſe ſciatis: & quoniã oportuit me per clericos ſcribere (ſcio autem noſtros plurimos abſentes eſſe, paucos vero, qui illic ſunt, vix ad miniſterium quotidiani operis ſufficere) neceſſe fuit nouos aliquos conſtituere, qui mitterentur. Feciſſe me autem ſciatis lectorem Saturum,& hypodiaconum Optatum confeſſorem, &c. Extat egregia huius Celerini epiſtola ad Lucianum apud Cyprian, 21. edit. Pamel. rurſus alia Luciani ad ipſum ſcripta 22.

[c] *In neruo.*] Eſt neruus ferreum vinculum, quo pedes impedirentur, quo etiam & ceruices implicarentur, vt Feſtus eſt auctor: ſunt de his apud Plautum nõnulla exempla. Item & Iſidorus lib. 9. origin. Neruus eſt, inquit, vinculum ferreum, quo pedes vel ceruices impediuntur. Eſt de neruo apud Gellium lib. 11. cap. vltimo feſtiua Catonis ſententia, qua dicere ſolebat: Priuatorum fures in neruo & compedibus ætatem agunt: publici in auro & purpura viſuntur.

T. 2. A. 253. num. 57. & ſeq. [d] *Laurentini & ſociorum*] De his etiam Beda ac ceteri. Horum meminit S. Cyprianus epiſtola 34. aitq; ſe eorum annuam agere commemorationem, ſicut & ceterorũ martyrum. Sunt hæc eius verba: Sacrificia pro eis ſemper (vt meminiſtis) offerimus, quoties martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. At quod dicit, Pro eis offerre, non ſic accipias, quaſi pro eis orarent ſacrificantes: ſed quod in eorum commemorationem ſacra agerent; vt declarat Auguſtinus ſerm. 17. de verb. Apoſt. cap. 1. & in Ioannem tract. 84.

[e] *Celerinæ auiæ.*] Erat in Africa illuſtris memoria S. Celerinæ, de cuius baſilica habetur mentio in titulo ſermonis 236. S. Auguſtini de temp. T. 2. A. 253. num. 95.

[f] *Felicis & ſoc.*] Reſtituti ſunt hi omnes ex vetuſtiſſimo codice manuſcrip. monaſterij ſancti Cyriaci in Thermis.

[g] *Tigidis & Remedy Epiſcoporum.*] Agit de his Vſuar. etiam, adſtipulantur vet. maſcr.

[h] *Lupicini & Felicis Epiſcoporum.*] Beda de Lupicino tantum, de quo etiam Vuandelbertus. Ponitur hic Lugdunenſis eccleſiæ Epiſcopus 24. vel 28. ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Democh. Felix autem, cùm in illis non inueniatur, alterius ciuitatis Epiſcopus exiſtimatur. Succeſsit lupicino Viuentiolus qui fuit in concil. epaunenſi A. 509.

[i] *Anſchary Epiſcopi.*] Scripſit eius inſignia facta Rembertus eius diſcipulus, ac in eamdem ſedem Epiſcopus ſucceſſor. Plura etiam de eo habentur in vita eiuſdem Remberti, quam habet Sur. tom. 1. die 4. Febr. item Albert. Crant. in hiſt. eccl. Saxon. lib. 10. & in Sax. lib. 2. c. 25. & 29. & Trithe. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 4. c. 84. Ordinatus hic fuit Epiſcopus Bremenſis anno a Chriſto Domino 833. temporibus Gregorij Quarti Rom. Pont. qui ad eumdem miſit pallium; & (vt Trithemius ait) a Sergio Papa Secundo in Archiepiſcopum ſublimatus eſt Bremenſis eccleſiæ, cùm antea Hamburgenſis fuiſſet conſecratus Epiſcopus. T. 9. A. 826. n. 42. & ſeq. T. 10. Ann. 855. n. 18. obitus An. 865. n. 102.

xxvj. 25. C Pridie Nonas Februarij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMAE ſancti Eutychij[a] martyris, qui illuſtre martyrium conſummauit, ſepultuſq. eſt in cœmeterio Calliſti: cuius ſepulchrum S. Damaſus Papa verſibus exornauit. Foroſempronij ſanctorum martyrum Aquilini[b], Gemini, Gelaſij, Magni, & Donati. Thmuis in Aegypto paſsio beati Philææ[c] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, & Philoromi tribuni militum, qui in perſecutione Diocletiani, cum a co-

gnatis

gnatis & amicis ſuaderi non poſſent vt ſibi parcerent, ambo datis ceruicibus palmas a Domino meruerunt: cum quibus etiam innumera multitudo fidelium ex eadem vrbe, paſtoris ſui ſequens exemplum, martyrio coronata eſt. Eodem die S. Remberti [d] Bremenſis Epiſcopi. Trecis S. Auentini [e] confeſſoris. Peluſij in Aegypto S. Iſidori [f] monachi, meritis & doctrina conſpicui. Eodem die S. Gilberti [g] confeſſoris.

FEBRVARII 4.

EVTYCHII [a].] Reſtitutus eſt ex antiquis monumentis. Huius cum Acta exciderint, libuit ſaltem eius epithaphium, cuius hic habetur mentio, à Damaſo Papa ſcriptum, recitare, quo martyrij eius cognitio habeatur. Extat inciſum in tabula marmorea in eccleſia S. Sebaſtiani ad cœmeterium Calliſti, via Appia. Eſt huiuſmodi:

Eutychius martyr crudelia iuſſa tyranni,
Carnificumq. vias pariter tunc mille nocendi
Vincere quod potuit, monſtrauit gloria Chriſti;
Carceris inluuië ſequitur noua pœna per artus
Teſtarũ fragmenta parant, ne ſomnus adeſſet;
Bis ſeni tranſiere dies, alimenta negantur:
Mittitur in barathrum ſanctus, lauat omnia ſanguis.
Vulnera, quæ intulerat mortis metuẽda poteſtas
Nocte ſoporifera turbant in ſomnia mentem.
Oſtendit latebra inſontis quæ mẽbra teneret.
Quæritur, inuẽtus colitur, fouet, omnia præſtat.
Expreſſit Damaſus: meritum venerare ſepulchrum.

Corpus S. Eutychij è dicto cœmeterio Calliſti tranſlatum eſt ad baſilicam S. Laurentij, in Damaſo dictam, ad Theatrum Pompeij.

[b] *Aquilini & ſoc.*] De his etiã hac die Beda, Vſuardus, & vet. manuſcripta, ex quibus in veriorem lectionem textus eſt reſtitutus, qui dicebat: Romæ in Foro Sempronij, &c. Nam ex Foris Romæ poſitis, quæ decem & nouem numerantur, nullum ex illis Sempronij dicebatur. Cum itaque in vetuſtioribus codicibus abſque Romæ nomine ſic tantum legeretur, In Foro Sempronij; cumq. & Beda etiam ita legeret: in hunc modũ eſt germana lectio reſtituta. Optime nota eſt ciuitas in Vmbria Foroſempronium dicta, cuius & meminit Plinius lib. 3. cap. 14. & alij. Agit de iiſdem martyribus Vuandelbertus in ephemerid. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 82.

T. 2. A. 302. num. 79. & ſeq.

[c] *Philea & Philor.*] Beda item hac die, ac ceteri omnes. Porro martyrij Acta Phileæ & Philoromi ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 10 & 11. Paſsi ſunt hi anno primo perſecutionis Diocletiani Imperatoris, vt idem auctor teſtatur lib. 8. c. 13. in fine. De iiſdem alij complures agunt, quos omittimus referre, cum omnes eadẽ ex eodem auctore deſcripſerint.

[d] *Remberti Epiſcopi.*] Huius res geſtas ex antiquis eius eccleſiæ monumentis edidit Surius tom. 1. hac die. S. Baup abb. Gobenſis ſcripſit ſancti viri inſigne miraculum, quod inuenies apud Albertũ Crant. qui plura habet de Remberto in hiſt. eccleſ. Saxon. lib. 2 cap. 2. 10. & 11. Succeſſit hic ſancto Anſchario, de quo pridie huius dicti. Claruit ſub Ludouico Pio Imp. & eius filijs. Accepit hic pallium à Nicolao Primo Romano Pont. Exceſsit ex hac vita anno Domini 888. vt idem auctor teſtatur.

T. 10. An. 865. n. 103. obitus An. 888. nu. 7.

[e] *Auentius.*] Irrepſerat huic nomen Epiſcopi, ſicut etiam apud Vſuardum in prima editione Molani; qui in ſecunda id emendauit, auctoritate (vt apparet) Gregorij Turonenſis, qui in libro de gloria confeſſ. cap. 68. non dicit ipſum fuiſſe Trecenſem Epiſcopum, ſed miniſtrum S. Lupi Trecenſis Epiſcopi. Cui veritati adſtipulantur etiam tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas Democh. edidit lib. de ſacrif. Miſſæ. in quibus ſane nullus eius nominis legitur Trecenſis Epiſcopus.

circa An. 480.

[f] *Iſidori.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit de Iſidoro Peluſiota Euagrius Scholaſt. lib. 1. cap. 15. Suidas, Photius in bibl. & Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 28. 30. & 53. Fuit hic ſancti Ioannis Chryſoſtomi diſcipulus, & celebris inter Eccleſiaſticos ſcriptores Græcos. Extant eiuſdem Iſidori Peluſiotæ tres libri epiſtolarum nuper a Billio Latinitate donati, & Pariſijs impreſſi. Claruit tẽporibus Theodoſii Iunioris, multa nobilia relinquens poſteris & ſanctitatis & ſcriptorum monumenta. Huius Iſidori eſt aurea illa ſententia prædicata in concilio 2. Nicæno Act. 1. qua dicitur: Templi nulla ratio, quod non ornatur imagine. eamdem etiam S. Ioannes Damaſcenus exſcripſit lib. 3. de imaginibus.

T. 2. A. 146. nu. 29. T. 4. A. 372. nu. 34. Tom. 5. A. 404. nu. 78 & An. 407. nu. 18. & A. 415. num. 28. & ſeq.

[g] *Gilberti, alias Giliberti, ſiue Guiberti.*] Fuit is fundator nobilis monaſterij Gemblacenſis. Vuicbertum hunc vocat Sigebertus, quem e vita migraſſe ait anno Domini 962. De eodem Petrus in catalog. lib. 3. cap. 83. & Molanus in indic. & in natal. ſanct. Belg. Eius vitam a Sigeberto eiuſdem cœnobii monacho ſcriptam retulit Surius in tom. 3. die 23. Maii.

T. 10. Ann. 962. nu. 17.

xxiiij. xxv. A Nonis Februarij. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

t u A B C D E f F G H M N P

24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6

CATANAE in Sicilia natalis ſanctæ Agathæ[a] virginis & martyris, quæ temporibus Decij Imperatoris ſub Quinctiano iudice poſt alapas & carcerem, poſt equuleum & torſiones, poſt mamillarum abſciſſionem, poſt volutationem in teſtulis & carbonibus, tandem in carcere Deum precando conſummata eſt. In Ponto commemoratio plurimorum[b] ſanctorum martyrum, quorum alij in perſecutione Maximiani plumbo liquenti perfuſi, alij acutis arundinibus in vnguibus cruciati, ac multis horrendis tormentis vexati, iiſdemq. ſæpius iteratis, palmas a Domino & coronas illuſtri paſsione meruerunt. Alexandriæ ſancti Iſidori[c] martyris, qui in perſecutione Decij a Numeriano exercitus duce pro fide Chriſti capite cæſus eſt. Viennæ beati Auiti[d] Epiſcopi & confeſſoris, cuius fide, induſtria, atque admirabili doctrina ab infeſtatione Arianæ hæreſis Galliæ defenſæ ſunt. Brixinone ſanctorum Epiſcoporum Genuini[e] & Albini, quorum vita miraculis extitit glorioſa.

FEBRVARII 5.

T. 2. A. 253. pa. 28.

AGATHAS[a].] Beda ac cetori Latinorum, necnon & Græci in Menologio de eadem agunt hac die. Eius præclara Acta tam Latinis quã Græcis fuere notiſsima: ea etenim Græcis edidit Metaphraſtes, quæ Latina reddita habet Lipom. tom. 5. & Sur. to. 1. Ipſa autem Latina exemplaria reperiuntur in vetuſtis codicibus, qui uſui erant eccleſiis, quos & Paſſionaria, ſeu Sanctoralia vulgo appellabant. Habemus in noſtra bibliotheca in vno eorum eiuſdem Agathæ Acta cum die & Conſſ. annotata. Paſſa nimirũ fertur hac die, Decio tertium Conſule. Numeratur in Faſtis Onuphrij hic annus a Chriſto 252. cùm Cornelius Papa Romanæ Eccleſiæ præeſſet: ex quibus ſane Beda & alij emendandi ſunt, qui eam dicunt paſſam temporibus Diocletiani Imp. Scripſit præterea de eius die natali ſacrum hymnum S. Damaſus Papa, Incipit: *Martyris ecce dies*, &c. habetur in collectaneis poetarum Chriſtianorũ. Duo inſuper hymni ſcripti leguntur in Breuiario Toletano S. Iſidori, quibus canuntur eius triumphi. Meminit eiuſdem Venant. Fortun. in carmine de gaudijs vitæ æternæ, & lib. 8. in carm. de virginitate; itemq. Aldelmus in lib. de laude virginit. In Vrbe natalis eius ſolemniter agi conſueuit: nam in ſacramẽtario S. Gregorij ſpecialis eius diei præfatio legitur. Erat in Vrbe, & hactenus permanet celebris memoria S. Agathæ in Suburra dicta, cuius meminit S. Gregorius in regiſtro lib. 3. epiſt. 19. quã olim ab Arianis vendicatam idem S. Gregorius Catholico cultui mancipauit, vt ipſe ſcribit lib. 3. dialog. c. 30. Hadrianus Papa in epiſtola ad Carolum Magnum Imp. de imagin. affirmat, eãdem fuiſſe a S. Gregorio picturis ſacris ornatam, diuerſis (vt ait) hiſtorijs tã in muſiuo, quam in coloribus. Porro illis temporibus, quibus Gothorũ illuſtres viri ciuitate Romana donati, ibidem Conſulatus & Præfecturas geſſerunt, ea eccleſia peculiari vſui Gothorum ceſſit, quorum Ricimer Conſularis vir potentiſſimus, gener Anthemij Auguſti illum locum marmorũ cruſtis, & nobilibus

libus picturis musiuo opere intextis, quibus sacrosanctæ Saluatoris & duodecim Apostolorum imagines exprimuntur, magnificentissime ornauit. Declarat enim vetus inscriptio, quæ ibidem in apside his verbis legitur: FL. RICIMER V. I. MAGISTER VTRIVSQVE MILITIAE PATRICIVS ET EXCONS. ORD. PRO VOTO SVO ADORNAVIT. Post hæc autem cùm Reges Gothi, iidemq. Ariani Romæ regnarent, illorum sacerdotes eamdem sibi vt propriam quasi hereditario iure vendicarunt, tenueruntque, donec Roma & Italia pulsi sunt.

T.3.A.310. n.2.& seq. b *Plurimorum sanctorum martyrum.*] Horum certamina egregia summatim complexus est Euseb. hist. lib. 8. cap. 24 narrans paucis illorum sæuissimos cruciatus, passosque refert anno nono persecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum.

T.2.A.253. nu.126.& 129. c *Isidori mart.*] Agunt de eo hac item die Græci in Menologio. Passus traditur sub Decio Imperatore. Extant eius Acta apud Metaphrasten, quæ & descripsit Lipom. tom. 5. & Sur. tom 1. hac die.

T.2.A.188. nu.3.To.6. A.494.nu. 67.& A.516 n.10. obit. A.516.n.29 d *Auiti Episc.*] De eo etiā Beda, ac ceteri hac die: Hic Alcimus Auitus dictus est: pluribus agit de ipso Ado eiusdem Viennensis sedis epis. in chron. anno 492. Isidorus de viri illustr. cap. 23. Greg. Turonen. de gestis Franc. lib. 2 cap. 34. & alij. Interfuit Auitus subscripsitq. Concilio Epaunensi, citatur in Concil. Turonen. secundo can. 21. & 22. meminit eiusdem Sidon. lib. 8. epist. 14. ad Lupum, necnon Ennodius in vita sancti Epiphanij Episcopi Ticinensis fusius scripta. Extat eius sepulchri epitaphium carmine scriptū, vbi in fine hæc sequuntur soluta oratione: Claruit sub Zenone & Anastasio Impp. sepultus in monasterio SS. Petri & Pauli apud senatoriam Viennensium vrbem. Extant eiusdem egregij auctoris quinque libri carminū, quibus sacram Genesim versu heroico cecinit; liber insuper de laude castitatis ad Fuscinam sororem, necnon etiam homilia de institutione Rogationum. Habemus insuper nobile monumentum sanctissimi viri, epistolam manuscrip. ad Hormisdam Papam, datam tertio Kalend. Februarij, Consule Agapito. Est eius exordium: Dum religionis statui &c. itemq. eiusdem Hormisdæ ad eumdem redditam epistolam sub eodem Consulatu xv. Kalen. Martij, incipit: Qui de his quæ ad disciplinā Catholicam pertinent, &c. Intexuimus eas integras in Annalib. Eccles. Eiusdem nominis Auitus Episcopus Aruernorū doctrina pariter & pietate insignis claruit circa annū Domini 580. sub Chilperico Rege Franc. qui (vt scribit Greg. Turon. hist. Franc. lib. 5. c. 11.) omnes Iudæos Aruernis consistentes supra quingentos conuertit ad fidem Christi. Ad hunc extant duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3 quibus auctor immensas eius laudes celebrat. Sæpius de eo Greg. Turon. tam libro de gloria martyrum, quam de gloria confessor. meminit de eo, cum de Aruernensi ecclesia habet sermonem; quod frequenter accidit.

e *Genuini & Albini Episcoporum.*] Aliqui codices pro Genuino legunt Ingenuinū, cuius meminit Paulus diaconus de gestis Longob lib. 3. c. 12. Scripsit eius vitam Barthol. Tridentinus. De Genuino & Albino simul Petrus in catal. lib. 3. cap 85. Fuit prior Episcopus Sabionēsis, qui cùm temporibus Longobardorum in exilium pulsus esset, ibi mortuus est: corpus autem eius Brixinonē translatum esse, associatumq. sancto Albino Episcopo Brixinonensi, idem auctor testatur. T.8.A.638 num.15.

6 Octauo Idus Februarij. Luna B xxiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

t u A B C D E f F G H M N P

25 26 27 28 29 1 2 3. 2 3 4 5. 6 7

CAESAREAE in Cappadocia natalis ſanctæ Dorotheæ a virginis & martyris, quæ ſub Sapricio illius prouinciæ Præſide primum equulei extenſione vexata, dehinc palmis diutiſsime cæſa, ad vltimum capitali ſententia punita eſt: in cuius confeſsione Theophilus quidam ſcholaſticus ad Chriſti fidem conuerſus, & mox equuleo acerrime tortus, nouiſsime gladio cæſus eſt. Eodem die ſanctorum martyrum Saturnini b, Theophili,

phili, & Reuocatæ. Emeſſæ in Phœnicia ſancti Siluani[d] Epiſcopi; qui cum eidem eccleſiæ annis quadraginta præfuiſſet, ſub Maximiano Imperatore vna cum duobus alijs obiectus feris, membratimq. diſcerptus, martyrij palmam accepit. Aruernis in Gallia ſancti Antholiani[e] martyris. Eodem die ſanctorum Epiſcoporum Vedaſti[f] & Amandi[g], quorum vita & mors plurimis miraculis extitit glorioſa: e quibus prior Atrebatenſium, alter vero Traiectenſium rexit eccleſiam. Bononiæ S. Guarini[h] Epiſcopi Cardinalis Præneſtini, vitæ ſanctitate conſpicui.

FEBRVARII 6.

T. 2. A. 304. num. 69. & ſeq. DOROTHEAE [a].] De ipſa etiã hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij: Beda addit Chriſtianã, ſeu Chriſtetã & Calliſtã martyres; quas cùm excidiſsẽt a fide, Dorotheæ monitis, audacioribus animis iterato certamine, igne fortiores inuentas, corona martyrij decorauit. Porro Dorotheæ res geſtas & ſociorum ſacer hymnus celebrat, qui extat in Breuiario Toletano: deſcribit etiam eius Acta Aldelmus libro de laude virginit. Thomas de Chempis de eadem martyre ſermonem habuit: Mombrit. inſuper tom. 1. Recitat eius res geſtas item Cur. tom. 1. Aliam ab iſta Dorotheam fuiſſe conſtat eam, cuius Rufinus meminit lib. 8. ſuæ paraphraſis ad Euſeb. cap. 17. licet Euſebius ſcribens eius hiſtoriam lib. 8. cap. 17. nomen non exprimat.

T. 2. A. 304. num. 69. [b] *Scholaſtici.*] Qui dicti ſint Scholaſtici, habes ex Tacito libro de orat. & alijs. Eo nomine nuncupati ſunt rhetores, & declamatores litium fictarũ, qui deinde tranſirent ad tractandas veras. In eadem ſententia Plinius lib. 4. epiſt. 3. ad Nepotem, vbi ait eoſdem a fictis litibus tranſire ad cauſas centumuirales, quas in baſilicis orabant, ſpectante populo: de iiſdem eodem libro epiſt. 14. ad Maximum, & epiſt. 18. ad Mauricum. Ante ipſũ Senecã in lib. declamat. & lib. controuerſ. Talis erat ſanctus Hieronymus, dum adhuc iunior Romæ eſſet, vt ipſe teſtatur his verbis: Aliquoties cum adoleſcentulus Romæ controuerſias declamarem, & ad vera certamina fictis in litibus exercerer, currebam ad tribunalia iudicum, &c. Hæc ipſe in comment. in epiſt. ad Galat. cap. 2. Scholaſtici etiam ipſi Aduocati dicti reperiuntur: ſic in Concil. Sardicen. cap. 13. & l. 2. C. de lucris aduoc. lib. 12 & l. 1. de concuſsion. aduocat. Cod. Theod. & Syneſ. epiſt. 1. & 2. ad Domitianum Scholaſt. Dicere ſcholaſtice, idem eſt quod rem aliquam rhetorice pertractare: ſic Gennad. de vir. illuſtr. in Saluiano, & Greg. in regiſtro lib. 7. epiſt. 63. Verum hodie ſcholaſtice dicere, idem eſt quod rem per controuerſiam diſputare: vnde & Theologi Scholaſtici illi ſunt dicti, qui res diuinas logice diſputando perquirunt; idq. non improprie: nam ſcholas pro controuerſijs, ſeu diſputationibus Cicero lib. 1. Tuſcul. vſurpaſſe videtur, cum ait: Dierum quinque ſcholas (vt Græci appellant) in totidem libros contuli. Scholares autem etſi a ſcholis dicti ſint, non tamen iidẽ qui Scholaſtici: dicebantur enim ſcholæ cuiuſque ordinis claſſes. Erant ſcholæ militiæ caſtrenſis, & militiæ palatinæ, quarum eſt frequens mentio in Cod. Theod. & (vt mittamus dicere de ſcholis ludi litterarij) erant & ſcholæ eccleſiaſticæ diuerſi ordinis; vt ſchola cantorum, cuius frequens eſt mentio apud veteres qui agunt de diuinis officijs; ſchola notariorum, ſchola ſubdiaconorum, quarum meminit ſanctus Gregorius in regiſt. lib. 7. epiſt. 17. & aliæ diuerſorum ordinum, a quibus & ſcolares dicti, non ſcholaſtici: ſicq. intelligas locum illum in Actis martyrij ſancti Cypriani, in fine, cum hæc habet: Inde cum cereis & ſcolaribus in area cuiuſdam Candidi procuratoris cum magno triumpho ſepultum eſt, &c. Scholares enim appellat auctor diuerſarum claſſium clericos.

[c] *Saturnini & ſoc.*] De his etiam vet. manuſcrip. atque recentiores.

[d] *Siluani Epiſcopi.*] Græci etiam de eodem Siluano agunt hac die in Menologio. Eius res geſtas habet Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 25. & lib. 9. cap. 5. & Niceph. lib. 7. cap. 16. & 27. ex quibus ceteri. T. 3. A. 311. num. 48.

[e] *Antholiani.*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. De eius corporis inuentione Gregor. Turonen. de glor. mart. cap. 65. & hiſt. Franc. lib. 1. cap. 3. Acta tam ipſius, quam aliorum martyrum Aruernenſium, ſcripta eſſe a ſancto Proiecto Epiſcopo Aruernenſi, Molanus teſtatur: ea nondum vidi.

[f] *Vedaſti.*] Beda itẽ ac ceteri. Huius egregia facinora ſcripſit Albinus Flaccus, quæ deſcripta habentur apud Sur. tom. 1. Mira- T. 5. A. 418. num. 17. & T. 6. A. 490. num. 22.

cula

cula ipſius feruntur ſcripta ab Aimone. Fuit hic ordinatus Epiſcopus a ſancto Remigio Rhemenſi Epiſcopo anno Domini 542. Sedit vſque ad annum 570. quo ex hac vita migrauit, vt ſcribit Sigebert. in chron. Celebris eſt memoria monaſterij ſancti Vedaſti Atrebatenſis, multorum ſcriptorum monumentis conſignata.

Plura T. 8. preſertim an. 631. per totū obitus an. 661. & 1. [e] *Amandi.*] De eo etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Huius vitæ Acta (vt auctor eſt Sigeber. de vir. illuſtr. cap. 106.) ſcripſit metro Milo monachus monaſterij S. Amandi, ſcientia clarus; ſed nō apparent: extāt autem eadem ſoluta oratione, quæ eidem Miloni tribuuntur; habet ea Surius tom. 1. hac die. Plura de eodem ſcripta ſunt a Nothgero Epiſcopo Leodienſi in vita ſancti Landoaldi, quam recitat Surius tom. 2. die 19. Martij. ibi de acceſſu eius ad ſanctum Martinum Romanum Pontif. & alijs; pluribus itē de eo in vita S. Bauonis apud Surium tomo 5. Oct. 1.; in Actis ſancti Giſleni; ibi de eius obitu, & de viſione tunc oſtenſa ſanctæ Aldegundi. De eadem apud eumdem Surium tomo 5. die nona Octobris. Sigebertus in chron. eum natum ſcribit anno Domini 571. obijſſe vero anno 661. nonageſimum ſuæ ætatis annum agentem. De eo Trithem. item de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 4. & lib. 4. cap. 135. & Molanus in indic. ſanctorum Belgij. Ad hunc Amandum extat ſancti Martini Papæ epiſtola, quam inuenies tomo 2. Conciliorum.

[h] *Guarini Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Bononiēſis. Vitam eius ſcripſit Auguſtinus Ticinenſis, quæ extat apud Surium tom. 7. vbi legitur, eum eſſe creatum Epiſcopum Præneſtinum a Lucio Secundo Romano Pontifice. obitus an. 1159. Ferrar.

7 Septimo Idus Februarij. Luna. C xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

SANCTI Romualdi [a] abbatis monacharum Camaldulenſium Patris, cuius dies natalis agitur tertiodecimo Kalend. Iulij. Auguſtæ in Brittannia natalis beati Auguli [b] Epiſcopi, qui ætatis curſum per martyrium explens, æterna præmia ſuſcipere meruit. In Phrygia ſancti Adauci [c] martyris, qui ex Italia genere clarus, & omni fere dignitatum gradu ab Imperatoribus honoratus, dum adhuc Queſtoris officio fungeretur, martyrij corona pro fidei defenſione dignatus eſt. Item plurimorum ſanctorum [d] martyrum vrbis vnius ciuium, quorum dux erat idem Adaucus; qui cùm omnes Chriſtiani eſſent, & conſtanter in fidei confeſsione perſiſterent, a Galerio Maximiano Imperatore igne conſumpti ſunt. Heracleæ ſancti Theodori [e] ductoris militum, qui Licinio imperante, poſt multa tormenta truncatus capite, victor migrauit in cælum. In Aegypto S. Moyſis [f] Epiſcopi venerabilis, qui primum in eremo vitam ſolitariam duxit; deinde, petente Mauuia Regina Sarracenorum, Epiſcopus factus, gentem illam ferociſsimam magna ex parte ad fidem conuertit, & glorioſus meritis quieuit in pace. Lucæ in Tuſcia depoſitio ſancti Richardi [g] Regis Anglorum. Cononiæ S. Iulianæ [h] viduæ.

FEBRVA-

T. 10. ann. 974. nu. 2. & An 977. num. 2. ROMVALDI[a] *abb.*] Eius feſtum Clemens VIII. Pontifex Max. duplicis officij ritu hac die celebrari præcepit, qua ipſius corpus Fabrianum oppidū in Piceno translatum, ibi honorifice conditū fuit in eccleſia S. Blaſij ordinis Camaldulenſis, vbi magna veneratione pie colitur. Vide quæ infra de eodem ſancto notantur 19. Iunij.

[b] *Anguli Epiſc.*] De eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catal. li. 3. cap. 105. Quo autem tempore paſſus ſit, hactenus mihi obſcurum.

T. 3. a. 309. num. 22. & ſeq. [c] *Adauci.*] Fuit hic genere Italus, apud Imperatorem inter primos adnumeratus, paſſusq. eſt anno octauo perſecutionis Diocletiani Imperatoris. Scribit eius res geſtas Euſebius hiſtor. lib. 8. cap. 23. ex quo Niceph. lib. 7. cap. 10. qui eum Adauctum appellat.

T. 9. A. 309. num. 22. & ſeq. [d] *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] Eorumdem certamen deſcribit Euſebius lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 7. cap. 10. Horum meminit Lactantius lib. 5. c. 11. dum Gentilibus ſuamipſorum exprobrat ſæuitiam, aitque: Vnus in Phrygia vniuerſum populum cum ipſo pariter conuenticulo concremauit, &c.

T. 3. a. 316. num. 47. [e] *Theodori duci.*] Græci etiam de ipſo agūt hac die in Menologio, feſtumq. diem celebrant, vt conſtat ex Nouel. conſtit. Emmanuelis Imp. quam habes apud Theod. Balſ. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Alius eſt item Theodorus, qui ad differentiā huius, cognomento dictus eſt Tyro, de quo pluribus agitur ſuo loco ad diem 9. Nouemb. Ob hominis tamen conuenientiā alter pro altero acceptus aliquando, reperitur. Huius res geſtas ab Augaro quodam, qui ſpectaculo præſens fuit, conſcriptas recitat hac die Metaphraſtes, quas retulit Lipom. in to 5. & Surius in to. 1.

T. 4. A. 372. num. 103. & ſeq. [f] *Moyſis Epiſcopi.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum. Proſecuti ſunt autem res geſtas ipſius in primis Rufin. hiſt. lib. 2. cap. 6. Socrat. lib. 4. cap. 29. Sozom. hiſt. lib. 6. c. 38. Theodoretus libro 4. cap. 2. Huius Moyſis alumni fuerunt Chriſtiani illi, qui ſub eadem Mauuia Regina Conſtantinopolitanam ciuitatem poſt Valentis Imp. interitum a Gothis obſeſſam, quaſi diuinitus miſſi, liberauere, vt ſcribit Socrat. hiſt. lib. 5. cap. 1. & Sozom. lib. 7. cap. 1. Fuit & alius Moyſes anachoreta, Aethiops dictus, de quo Græci in Menologio 28. Auguſti.

T. 9. a. 750. num 5. & 6. [g] *Richardi Regis.*] Huius res geſtas deſcripſit Sur. to. 1. hac die. Vixit temporibus Zachariæ Papæ, qui ſedere cœpit an. Dom. 741.

[h] *Iuliana.*] De eadem tabulæ eccleſiæ Bononienſis Iulianam viduam laudibus cumulāt. Sepulta fuit a ſancto Petronio qui obijt a. 450. Sanctus Ambroſius in exhortat. ad virgines; ſed illa (vt apparet) Florentiæ nobiliſſima femina claruit, quæ erexit illic illuſtrem baſilicam, quam ſanctus Ambroſius dedicauit, locupletauitq. ſacris reliquijs S. Agricolæ martyris, quas Bononia ſecum tulerat. Floruit iiſdem fere temporibus Iuliana Romana clariſsima femina, filia S. Probæ, & mater S. Demetriadis ex illuſtri Aniciorum familia, ipſaq. non minus ſanctorum Patrum præconio commendata; laudat enim eā ſanctus Hieronymus ſcribens ad Demetriadem epiſt. 8. Innocentius Rom. Pont. ad eamdem epiſt. 13. S. Auguſtin. epiſt. 43. & 179. ac denique Ioannes Chryſoſtom. ſcribens ad eam ipſam epiſt. 169. qua legatos a ſe Romam ad Innocentium Papam miſſos commendat. Dicta eſt hæc Tyrannia Anicia Iuliana, vxor Q. Clodij Hermogeniani Olybrij V. C. vt produnt antiquæ inſcriptiones marmoribus inciſæ, quas deſcripſimus in Annalib. Eccleſ. De hac plura t. 5. præſertim An. 406. nu. 27. & 29. Eiuſdem familiæ & nominis claruit Conſtantinopoli Iuliana, inſigni pietate mulier, temporibus Iuſtini ſenioris Imp. cuius habemus manuſcrip. epiſt. ad Hormiſdam Rom. Pont. quam etiam intexuimus in Annalib. Eccleſ. T. 6. a. 521. num. 24. & plura T. 7.

xxj. D Sexto Idus Februarij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ROMAE ſanctorum martyrum Pauli[a], Lucij, & Cyriaci. In Armenia Minori natalis ſanctorum martyrum Dionyſij[b], Aemiliani, & Sebaſtiani. Alexandriæ paſsio ſanctæ Cointhæ[c] martyris, Sub Decio Imperatore: quam Pagani correptam, ad idola perducentes,

ducentes, adorare cogebant; quod cum illa execrans recuſaret, pedes eius vinculis inne&tentes, & eam per plateas ciuitatis trahentes, horrendo ſupplicio diſcerpſerunt. Conſtantinopoli natalis ſanctorum martyrum monachorum [d] monaſterij Dij [e], qui ob defenſionem fidei Catholicæ, cum ferrent litteras ſancti Felicis Papæ aduerſus Acacium, diriſſime cæſi ſunt. In Perſide commemoratio [f] ſanctorum martyrum, qui ſub Cabade Rege Perſarum ob Chriſtianam fidem diuerſis ſupplicijs necati ſunt. Papiæ ſancti Iuuentij [g] Epiſcopi, qui ſtrenue in Euangelio laborauit. Mediolani depoſitio ſancti Honorati [h] Epiſcopi & confeſſoris. Viroduni in Gallia ſancti Pauli [i] Epiſcopi, miraculorum gloria illuſtris.

FEBRVARII 8.

PAVLI *& ſoc.* [a]] Reſtituuntur ijdē ex ſæpius citato vet. manuſcripto Martyrologio monaſterij S. Cyriaci. Vbi cum nec tempus, quo paſſi ſunt hi, vel alij, qui ibidē habētur martyres, exprimatur; quis mirari non debet: nam S. Gregorius Papa ad Eulogiū ſcribens epiſt. 29. lib. 7. indict. 2. dum de Romano Martyrologio, quod vſui erat, meminit, ait, nomina, loca, & diē paſſionis in eo poſita haberi; de tempore autē nihil teſtatur.

[b] *Dionyſii & ſoc.*] Agunt de his hac itē die Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, conſentiūtq. vet. manuſcrip.

T.2.A.252. num.3. [c] *Cointha*, alias, *Quinta*.] De eadē Beda hac die, ac ceteri Latinorū. Scribit certamē eius Dionyſius Alexādrinus ad Fabiū Epiſcopū Antiochenū, apud Euſeb. hiſ. lib. 6. c. 34. Nicephorus ex eodē auctore lib. 5. c. 30. Sed quomodo omnia Martyrologia habeāt hāc paſſam ſub Decio, quam liquet ſub Philippo conſūmaſſe martyriū, dictum eſt ſuperius 31. Ianuarij in Metrano.

T 6. A. 484. num. 33. [d] *Martyrum monachorū*] De his Nicephorus hiſt. lib. 16. cap. 17. in fine ex Baſilio Cilice. Extant Felicis Papæ litteræ de anathemate Acacij Epiſcopi Conſtantinopolitani poſt legationem Vitalis & Miſſeni Epiſcoporum miſſam Conſtantinopolim, quas dicti ſancti martyres vulgauere, quam ob cauſā ſubiere martyriū. Erant hi monaſterij Acœmetarum; quorū, illis calamitoſiſſimis temporibus, quibus Alexandrina, Antiochena, & Conſtantinopolitana, ac demum fere omnes Orientis eccleſiæ deſciuerunt a Catholica vnitate, ſincera fides & zelus enituit. Incipit epiſtola Felicis Papæ ad Acacium: Multarum tranſgreſſionum reperiris obnoxius, &c. data V. Kalend. Auguſti, Venantio V.C. Conſule. eſt annus a Chriſto (ſecundū Faſtos Onuphrii) 484. quo & prædicti forti occubuere martyrio, quod dictas litteras per Tutum Defenſorem allatas publicare, & eidē Acacio mira conſtantia atque arte porrigere non ſint veriti. At pluribus de his in Annalib. Eccleſiaſt. egimus.

[e] *Monaſtery Dy.*] Fuit Dius nomine Archimandrita ſanctitate celebris, cuius diē natalem Græci celebrant 19. Iulij, vt conſtat ex eorum Menologio: huiuſq. nomine appellatum eſt monaſteriū Dij, de quo agitur. Sicq. illum locum intelligas Hieroſol. Synodi Act. 2. vbi mentio habetur de atrio Dijtico: ſicut enim monaſterium, ita & atrium ab eodem ſic eſt nuncupatum. ibidem

[f] *Sanctorum martyrum*] De his etiam Georgius Cedren. anno 22. Anaſtaſii Imp qui ait: Perſecutus eſt Cabades, qui fuit Rex Sarracenorum, aliquando Chriſtianos: tuncq. ingens in eis virtus miraculorum effulſit: nam cùm quoſdam vncis gladijs concidiſſet, illi nihiloſecius poſtea ambulauerunt. Hæc ipſe. De his Niceph. hiſt. lib. 16. cap. 36. in fine. & hiſt. Miſcel. ex Theophane lib. 15. Addit Nicephorus, eumdem Regem poſt hæc ſauiſſe Chriſtianis. A. 512. de Cabade plura n. 7.

[g] *Iuuentij.*] Cōfunditur Iuuentius & Euentius aliquando. Agitur de Iuuentio iterum pridie Idus Septembris. Accepi ex litteris eccleſiæ Ticinenſis, ante annos quinque fuiſſe inuentum Euentij venerandū corpus cum huiuſmodi inſcriptione: HIC IACET CLARVS MIRACVLIS EVENTIVS. Opinatus ſum aliquando, Euentium alium eſſe a Iuuentio, amboſq. Epiſcopos Ticinenſes, diuerſiſq. temporibus claruiſſe; & quem dicūt Euentium, vixiſſe temporibus Theodoſii Imperat. Reperitur enim Euentius ſubſcriptus epiſtolæ Synodicæ S. Ambroſii de damnatione hæreſis Iouiniani ad Siricium Papam libro 1. epiſt. 9. edit. Rom. quem & illum eſſe T.4.A 388. num. 83.

exiſti-

existimaui, qui in Concilio Aquileiẽſi mendoſe ſcriptus reperitur Euentius Epiſcopus Citinenſis: vt reſtituendus textus eſſet, Ticinenſis. Sed quoniam in recentiori editione S. Ambroſij Romæ facta Cenetenſis, pro Citinenſi poſitum habetur, amplius non laboro.

[h] *Honorati Epiſcopi.*] Tabulæ Mediolanẽ-T.7.A.570. num.9. ſes nuper diligentia viri eruditi Galeſini reſtitutæ de eodẽ agunt: meminit eiuſdẽ Honorati Paulus diac. de geſtis Longob. lib. 2. c. 12.

[i] *Pauli Epiſcopi.*] Huius Acta in primis A.621. Bertarius mira breuitate ſcripſit: alia ſuperaddita habet Sur. tomo. 1. hac die. ſummatim vero Trithem. de vir. illuſt. ord. ſancti Benedicti lib. 3. c. 258. Claruit temporibus Dagoberti Regis Francorum I. ordinatusq. eſt Virdunẽſis Epiſcopus anno Domini 621. recenſeturq. xiij. eius ſedis Antiſtes, vt Democh. de ſacr. Miſſ. ex tab. eccleſ. Virdunen. teſtatur.

E Quinto Idus Februarij. Luna. 9

xx.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

t u A B C D E f F G H M N P

28 29 1 2 3 4 5 6 5 6 7 8 9 10

ALEXANDRIAE natalis ſanctæ Apolloniæ [a] virginis, cui perſecutores ſub Decio dentes omnes primum excuſſerunt: deinde conſtructo ac ſuccenſo rogo, cum comminarent viuam ſe eam incenſuros, niſi cum eis impia verba proferret; illa paululum intra ſemetipſam deliberans, repente ſe de manibus impiorum proripuit, & in ignem, quem parauerant, maiori ſancti Spiritus flamma intus accenſa, ſponte proſiliuit, ita vt perterrerentur etiam ipſi crudelitatis auctores, quod promptior inuenta eſſet ad mortem femina, quam perſecutor ad pœnam. Romæ paſſio ſanctorum martyrum [b] Alexandri, & aliorum trigintaocto coronatorum. Soli in Cypro ſanctorum martyrum Ammonij [c] & Alexandri. Antiochiæ S. Nicephori [d] martyris, qui ſub Valeriano Imperatore capite cæſus, martyrij coronã accepit. In Africa in caſtello Lemelẽſe ſanctorũ martyrum Primi [e] & Donati diaconorum, qui cùm altare in eccleſia tutarentur, a Donatiſtis occiſi ſunt. In monaſterio Fontanella ſancti Anſberti [f] Rhotomagenſis Epiſcopi. Canuſij in Apulia ſancti Sabini [g] Epiſcopi & cõfeſſoris.

F E B R V A R I I 9.

T.2.A.252. num.4. APOLLONIAE [a].] De eadem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac Latinorum ceteri. Egregium certamen eius ſcribit Dionyſius Alexandrin. in epiſt. ad Fabiũ Epiſcopũ Antiochenum, apud Euſebiũ lib. 6. cap. 34. & Niceph. lib. 5. c. 30. Baptiſta Mantuan. eiuſdem agonem egregio carmine cecinit. At quomodo dicatur paſſa ſub *Decio*, quam paſſam conſtat ſub Philippo, dictum eſt ſuperius die 31. Ianuarii in Metrano.

[b] *Alexandri & ſoc.*] Reſtituuntur ijdem ex vet. cod. manuſcrip monaſterij S. Cyriaci.

[c] *Ammonij & Alexandri.*] Agunt de iiſdẽ Beda, Vſuardus, & alij omnes hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Licèt alia, Aegyptus, loco Cypri ponant, & alia habeant Soli, loco Sueui, eſtq. mea ſententia verior lectio. Soli dicta eſt ciuitas in Cypro, de qua Strabo libro 14. & alij.

[d] *Nice-*

T.2.A.360. num.32.

[d] *Nicephori.*] Græci etiam de eodem in Menologio hac die. Extant res geſtæ eius a Metaphr. deſcriptæ, quas Lipom. retulit in tom.5. & Sur.tom.1.

circa Ann. 348.

[e] *Primi & Donati.*] De his martyribus,locoq. vbi paſſi fuerunt, Optatus Mileuitanus lib. 2.contra Parmenianum ſcribit, aitque: Cùm altare defenderent diaconi Catholici, tegulis plurimi cruentati ſunt, duo occiſi ſunt,Primus filius Ianuarij, & Donatus filius Nini,vrgentibus & præſentibus coepiſcopis veſtris ſuperius memoratis, &c. Innumera fere fuit multitudo Catholicorum in Africa, quam abſtulit furor Donatiſtarum,& rabies Circumcellionum: de quibus ſæpiſſime Auguſtinus meminit, eoſq vt martyres honore dignos mõſtrat epiſt.158.ad Marcellin. Erat etiamCarthagine illuſtris martyr,Prima dicta,in cuius honorem Iuſtinianus Imp.nobilem erexit baſilicam,cuius meminit Procop. lib.6. de ædific. Iuſtiniani Imp.

T.8.A.695. num. 8.

[f] *Ansberti Epiſc.*] Huius vitã ſcripſit Anſgardus monachus, quam deſcripſit Sur to.1 hac die. Plura de ipſo in vita S.Audoeni eius prædeceſſoris ſcribit Odo diaconus, quam recitat Sur.tom.4.die 24.Auguſti : vbi cum dicit cap. 28. S. Audoenum ex hac vita migraſſe anno a Chriſto Domino 677.ſatis poteſt intelligi quo tẽpore eius ſucceſſor Anſbertus ſedere cœperit; nam (vt habent Acta ipſius) mox in locum Audoeni ſubrogatus eſt: aſſentiuntur iis ea quæ ſcribit Odo,dum narrat,anno Domini 682 Indictione 10. Anſbertum in Epiſcopatu egiſſe annum 5.Obiit autem anno Domini ſexcenteſimo nonageſimo quinto, vt eadem Acta teſtantur. De eodem Trithem. de vir.illuſtr.ord. S. Benedicti lib.4. cap 52. Molan.in indic. SS. Belg. Petrus in catal.lib.3.cap.108. & alij. Ex prædictis corrigendus eſt Sigeb. in chron. dum ait, prædeceſſorem Ansberti Audoenum ex hac vita migraſſe anno Domini 690. Adſcribitur Ansbertus eius ciuitatis Epiſcopus vigeſimusſecundus in tabulis Democh.

T.7.A.543 num.1;.& T.11. Ann. 1091.n.10. & ſeq. inueni.

[g] *Sabini Epiſcopi.*] Agit pluribus de Sabino Epiſc. Canuſino S.Greg. Papa lib.2. dialog. cap.15. & lib.3.c.5. Porro integra Acta eius habemus in antiq.manuſcrip.codic noſtræ bibliothecæ,ac in fine eorum plura ſubdũtur miracula ab eo facta poſt obitum. Eſt vitæ exordium: Voluntati tuæ, ſumme Pontifex. &c. Habetur ibidem, eum ſediſſe annis quinquagintaduobus, atque hac die ex hac vita migraſſe. Conſentiũt his,quę de lõgæua ætate eius ibidem legũtur,ea quæ ſcribit S.Gregorius,cum ait, eumdẽ ob longum ſenium,oculorum lumine orbatum eſſe. Fuit quidem non tantũ vitę ſanctitate ſpectatiſſimus, ac barbaris ipſis hoſtibus reuerendus, ſed in obeundis muneribus Eccleſiaſticis vigilãtiſſimus: ſiquidem functus eſt legatione ApoſtolicaConſtantinopoli aduerſus Anthimum hæreticum Patriarcham Conſtantinopolitanum,poſt Conſulatũ Beliſarij,Indic.14. anno Domini 536. vt apparet ex Actione 1. Quintę œcumenicæ Synodi. Mentio habetur de eodem S.Sabino in Actis S. Placidi martyris, quæ ſcripta a Gordiano feruntur. T.7.A.536 num.75.

10 Quarto Idus Februarij. Luna. F xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMAE ſanctorum martyrum Zotici,[a] Irenæi, Hyacinthi, & Amantij. Ibidem via Lauicana[b] ſanctorum decem militum[c] martyrum. Item Romæ via Appia Sanctæ Soteris[d] virg.& martyris,quæ (vt ſcribit S.Ambroſius) nobili genere nata,parentum Conſulatus & pręfecturas ob Chriſtum contempſit; iuſſaq. immolare, non acquieſcens, grauiter & diutiſſime alapis cæſa eſt; & cum cetera quoque pœnarum genera viciſſet,percuſſa gladio, læta migrauit ad ſponſum. In Campania ſancti Siluani[e] Epiſcopi & confeſſoris. In Stabulo Rhodis[f] in territorio * Senenſi ſancti Guilielmi[g] eremitæ. * Pariſienſi

H Apud

Apud montem Caſſinum ſanctæ Scholaſticæ [h] virginis, ſororis ſancti Benedicti abbatis, qui eius animam inſtar columbæ migrantem e corpore, in cælum aſcendere vidit. In pago Rhotomagenſi ſanctæ Auſtrebertę [i] virginis, miraculis celebris.

FEBRVARII 10

cir.A.120. ZOTICI & *ſoc.* [a]] Agit de iiſdẽ Vſuardus, Ado, & alij. Non quidem ſub Decio paſſi ſũt, vt nonnulli perperam opinantur: habemus etenim in noſtra bibliotheca eorum Acta peruetuſta; in quibus martyrio coronati dicũtur ſub Hadriano Imp. & Licinio, alias Iunio Conſulari, in fundo Capreoli, via Lauicana, decimo ab Vrbe lapide. In Auentino in vinea Capranicor. e regione hortorũ Farneſiorum, ſupereſt adhuc ædes in memoriam S. Zoticí erecta, in cuius parietibus, more maiorum, eius martyrij hiſtoria depicta cernitur: adeſt & Confeſſio, vbi aliquando ſancti martyris corpus aſſeruatum fuiſſe conijci poteſt.

[b] *Via Lauicana*, alias *Labicana*.] Incipiebat (vt auctor eſt Strabo) via Labicana a porta Eſquilina, ex qua etiam & via Præneſtina: illa enim Labicos, hæc autem Præneſte ducebat. Extra portam Eſquilinam de ſontibus olim ſupplicia ſumi conſueuiſſe, auctor eſt Tacitus lib. 2. Annal. cum ait: In P. Martium Conſules extra portam Eſquilinã, cùm claſſicum canere iuſſiſſent, more priſco aduertere. Et Suetonius in Claudio cap. 25. hæc ipſa: Ciuitatem Romanam vſurpantes in campo Eſquilino ſecuri percuſſit. Ad hæc alludit Horatius 5. epod. cum ait: *Poſt inſepulta mẽbra deferent lupi, & Eſquilini alites*. Notat illic Porphyrio, in regione aggeris extra portam Eſquilinam ſolita fuiſſe pauperum corpora comburi, vel proijci. De eadem re Cicero orat. pro Cluentio hęc ait: Extra portam Eſquilinam in arenarias quaſdam perductus occiditur. Cæl. Rodig. antiq. lect. libro 10. cap. 17. cum ex Varrone, tum ex alijs demonſtrat, extra portam Eſquilinam fuiſſe publicũ locum, quem dicebant Puticulos: quoniam illic eſſent ſepulchra, in quæ plebeiorum cadauera inferebantur: Sic dicti Puticuli, vel Puticulæ (vt idem Varro auctor eſt) quod putreſcebant ibi cadauera proiecta. Feſtus item agit de puticulis, vetuſtiſſimumq. genus eſſe ait ſepulturæ in puteis fieri ſolitum. Extant eiuſmodi ſepulchrorum ſpecies in arenarijs cryptis cœmeteriorum extra Vrbem poſitis. Sed non omnes in puticulis ſepeliebantur: nam Martialis lib. 1. epigrammatũ ad Alcinã de puero defuncto:

Labicana leui caſpite velat humus.

Lege autem duodecim tabul. intra Vrbem mortuos ſepeliri vetitum erat. Cic. lib. 2. de legib. & l. 3. ff de ſepulch. violat. Licèt olim in domo ſua quiſque ſepeliretur, vt teſtatur Iſid. orig. lib. 15. cap. 11. Eam autem legem duodecim tab. de non ſepeliendo mortuum intra Vrbem, contrario vſu pene abolitam reſtituit Theodoricus Rex Italiæ. Eſt c. 111. At ea omnia iura Leo Imp. nouel. conſt. 53. irrita prorſus reddidit. Quod autem pertinet ad viã Labicanam, de qua agimus; complures martyres extra portam Eſquilinam, more maiorum, cum paſſi eſſent; eorum corpora a Chriſtianis ſublata inferebantur in cœmeterium, quod ea via erat nobile, ſanctorum Marcellini & Petri nomine dedicatum. Verum ea omnia intra eamdem portam Eſquilinam, in vicum, ad Vrſum pileatum dictum, in cœmeterium quod ſancti Anaſtaſij Papæ nomine appellatum eſt, putantur illata; qui locus hodie dicitur Sancta Bibiana. Panuin. de cœmet. 22.

[c] *Decem militum*.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij: paſſi iidem dicuntur via Lauicana. cir.A: 253. ſub Decio ex Gallicano.

[d] *Soteris*.] De ea Beda ad diem 6. Februar. Vſuard. autem & Ado hac die: ſed quod habent paſſam in Oriente, mendum irrepſiſſe, certum eſt. Vetus illud exemplum Martyrologij monaſt. S. Cyriaci ſic habet: Romæ via Appia paſſio S. Soteris virginis. aſſentitur huic lectioni antiquum Martyrologiũ Caſſinenſe, & alia: roboranturq. hæc auctoritate S. Ambroſij, qui dum de ea agit in exhortatione ad virgines prope finem, & l. 3. de virg. Romanam fuiſſe genere, ortamq. parentibus Conſularibus, nec alibi quam Romæ paſſam eſſe ſignificat. Quod autem ſpectat ad tempus martyrij, in Actis S. Pancratij martyris quæ deſcribit Sur. tom. 3. die xii. Maij, hæc verba leguntur: Eodem tempore paſſa eſt ſacratiſſima virgo Soteris nobili genere orta, Diocletiano IX. & Maximiano VIII. Conſſ. vt manifeſtum eſt. Hæc ibi. Eſt is ann. a Chriſto Dño ſecundũ Faſtos Onuphrij 304 Quod autẽ ſpectat ad nomen ipſum Soteris; ipſum inditum compluribus Romanis feminis, cognoſcere potes ex antiquis inſcriptionibus ab Aldo editis lib. de orthograph. rat. pag. 350. 366. & aliis locis. Erat cœmeterium nomine ſanctæ Soteris, quod reſtaurauit Stephanus Papa II. vt auctor eſt Anaſtaſius in Actis eiuſdem Stephani Papæ. habemus ea apud nos manuſcripta. Corpus autem eiuſ- T. 2 A 304 n.27. & ſeq.

dem

dem S. Soteris translatum eſt a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, vt docet vetus inſcriptio marmori inciſa, illic poſita.

cir. A. 500.

[e] *Silniani Epiſc.*] Agit de eodem Beda hac die. Varia lectio reperitur in manuſcr. dum alia Siluianum, Siluanum, ſiue Siluinū alia habet. Quod autem hic fuiſſe ponatur Epiſcopus in Campania, nec cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus declaretur: in re ambigua quid dicamus, non habemus; niſi quod inuenimus claruiſſe temporibus Symmachi Papę Siluianum, ſiue Siluinū Epiſcopum Veliternum, qui interfuit Romanis Concilijs tunc aduerſus ſchiſmaticos habitis. Sciendū præterea, quod licèt ea ciuitas in Volſcis ponatur ab antiquis, vt Liu. lib. 2. & Dionyſ. lib. 7. & alijs: obtinuit tamen loquendi vſus, vt eadem prouincia & Campania diceretur: probāt hæc Acta Synodica Romani Concilij ſub Agathone, in quibus ſubſcriptus reperitur Placentius Epiſcopus Veliternus prouinciæ Campaniæ. Extat ea Synodus deſcripta in Actione quarta Sextæ Synodi œcumenicę: id & de pleriſque alijs accidit.

Plura To. 12. & præcipuè A. 1136. poſt medium, vbi reuocat in dubium, quæ hic dicit.

[f] *In Stabulo Rhodis in territorio Senenſi.*] Error irrepſerat, vt pro Senenſi, Pariſienſe territoriū in nonnullis codicibus ſcriptum haberetur. Porro ex Actis eiuſdem S. Guilielmi, quæ fideliſſime ſcripta ſunt a Theobaldo Epiſcopo, prædictus error manifeſtus apparet, dum deſcribuntur finitima loca. Idem enim auctor cap. 18. & 21. cum agit de eius vltimo aduentu in Tuſciam, meminit de Silua Liuallia, de Caſtellione, Caſtro Burianenſi, Monte Petritio, & Stabulo Rhodis, quod hodie dicitur Malauallis, poſita in agro Senenſi; quo in loco extat vetus memoria eiuſdem ſancti, nimirum eccleſia, ac monaſterium; ibiq. venerabile ſepulchrum eiuſdem habetur, vbi ſacrum corpus eius conditum fuit, licèt pars eius translata fuerit Caſtellionem, quod a prædicto loco tribus milliaribus diſtat, ibiq. condita in eccleſia ſancti Ioannis Baptiſtæ. Hæc accepimus fida relatione, atq; certa atteſtatione religioſorum fratrum Auguſtinianorum, qui prædicto monaſterio in Stabulo Rhodis poſito præſunt, eadem nobis ſuggerente optimo & erudito viro Reu. D. F. Auguſtino Fiuizano Apoſtolicæ ſedis Sacriſta.

[g] *Guilielmi.*] Hic ille, quem ſpirantem minarum & cædis, tamquam alterum Saulum, in diſcipulos Domini Catholica vnitate coniunctos, & ſæuo ſchiſmate perturbantem eccleſiam ſanctus Bernardus abbas Claraualleuſis ad Eccleſiæ coniunctionē reduxit, induxitq. ad ſæculi contemptum, & Chriſti humilitatem amplectendam, prout conſtat ex Bernar. abb. Bonæuallis in vita S. Bernardi. Eius autem res geſtas locupletius proſecutus eſt Theobaldus Epiſcopus, quas exſcripſit Sur. to. 1. Scripſit eaſdem Albertus eius diſcipulus, quas & Cornelius Grapheus carmine cecinit. Migrauit ex hac vita anno Domini 1156. ſepultus (vt dictum eſt) in Stabulo Rhodis, in agro Senenſi. Obijt An. 1156.

[h] *Scholaſtica.*] De eadem etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, aliiq. omnes. Huius Acta ſcripſit S. Gregor. Papa lib. 2. dialog cap. 33. & 34. Extat apud Bedam tomo 7. ſermo de S. Scholaſtica, carmenq. additum in laudem eius: quæ quidem alterius eſſe auctoris reperimus in noſtra bibliotheca in antiquis manuſcrip. nimirū Bertharij abbatis Caſſinenſis. Confirmat hoc ipſum Petrus diac. bibliothec Caſſin. in lib. de vir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. c. 12. vbi agens de S. Berthario, ſcripſiſſe eum dicit homiliam de ſancta Scholaſticā: teſtatur idem auctor c. 34. S. Brunum Epiſcopum Signienſem de eadem ſcripſiſſe ſermonem. Aldelmus Epiſcopus etiam tam ſoluta oratione, quam carmine laudauit ſanctam Scholaſticam lib. de virginit. Obijt cir. A. 535. de reliquijs eius T. 8. A. 664. n. 29.

[i] *Auſtreberta.*] Vſuardus item de ea agit hac die. Habentur eius vitæ Acta, quæ refert Sur. to. 1. Floruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa ann. Domini 640. Errare autem conuincitur Petrus in catal lib. 3. c. 111. dum putat, hanc ſororē fuiſſe Ansberti Epiſcopi, vt eius Acta plane demonſtrant. T. 8. A. 695 num. 9.

11 Tertio Idus Februarij. Luna. G xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

t u A B C D E f F G H M N P

1 2 3 4 5 6 7 8 7 8 9 10 11 12

IN Africa natalis ſanctorum martyrum [a] Saturnini presbyteri, Datiui, Felicis, Ampelij, & ſociorum, qui conuenientes ad Dominicum ex more celebrandum, in perſecutione Diocletiani a militibus comprehenſi, ſub Anolino Proconſule paſſi ſunt. In Numidia

commemoratio plurimorum [b] ſanctorum martyrum, qui in eadem perſecutione comprehenſi, cum iuxta Imperatoris edictum diuinas ſcripturas tradere noluiſſent, grauiſſimis excruciati ſupplicijs, occiſi ſunt. Hadrianopoli ſanctorum martyrum Lucij [c] Epiſcopi, & ſociorum eius; qui ſub Conſtantio ab Arianis multa perpeſſus, in vinculis martyrium conſummauit: ceteri vero nobiliores ciuium, cum Arianos in Sardicenſi Concilio tunc damnatos recipere noluiſſent, a Philagrio Comite capitalem ſententiam exceperunt. Lugduni ſancti Deſiderij [d] Epiſcopi Viennenſis & martyris. Rauennæ ſancti Caloceri [e] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani ſancti Lazari [f] Epiſcopi. Capuæ ſancti Caſtrenſis [g] Epiſcopi. In caſtro Nantonienſi ſancti Seuerini [h] abbatis monaſterij Agaunenſis, cuius precibus cultor Dei Rex Clodoueus a diutina infirmitate liberatus eſt. In Aegypto ſancti Ionæ [i] monachi virtutibus clari.

FEBRVARII 11.

T.2.A.303. n.37.&ſeq. SATVRNINI & ſoc.] De his non tãtum vetus Rom. Martyrolog. ſed & alia pleraque manuſcripta agunt hac die: Vſuardus autem iuxta ritum eccleſiæ Africanæ agit die ſequenti. Horũ autem omnium martyrum Acta, prout excepta ſunt a notarijs, & relata in Proconſularia geſta, integra habentur. Deſcripſit ea Surius tom. 1. hac die. Porro ſciendum eſt, hæc illa ipſa eſſe, quorũ S. Auguſtinus meminit ex geſtis cum Donatiſtis in breuic. collat. diei 3 cap. 17. his verbis: Geſta martyrum, quibus oſtendebatur tempus perſecutionis, Conſulibus facta ſunt Diocletiano nouies, & Maximiano octies, pridie Idus Februarij, &c. Et paulo poſt: Sicut in geſtis martyrum monſtrabatur, qui confitebantur in paſſionibus ſuis, ſe Collectam ac Dominicum egiſſe; &c. Si quis autem hæc, & alia quæ ibidem ſanctus Auguſtinus ſcribit, attente legat, conferatq. cum prædictis martyrum Actis, eadem omnino eſſe conſpiciet. Hæc autem Acta Donatiſtæ in ea collatione certam ob cauſam, quę ibi expreſſa eſt, produxerunt, & quidem germana & vera, ita vt Catholici Epiſcopi nihil exciperẽt. Scito tamen, eadem poſtea ab iiſdem Donatiſtis additione & appendice eſſe deprauata, mẽtientibus ea de Menſurio Epiſcopo Carthaginẽſi, quæ hactenus ibi in fine leguntur. Intelliges autem calumnias Donatiſtarum de Mẽſurio laudatiſſimo Epiſcopo Carthaginenſi, ſi conſulas ea quæ de eodem ſcribit Optatus Mileuitanus lib. 1. contra Parmenianum, & quæ Auguſtinus in breuic. diei 3. cap. 13. & de vnico baptiſ. contra Petil. cap. 16. Tu interea, lector, ea Acta martyrum germana atq. ſincera percurras inoffenſo pede, ea, inquam, quæ de quæſt. publicis excepta ſunt a notariis: cetera autem, quæ prope finem de Menſurio aliiſq. habentur, vt commentum Donatiſtarum euita.

(vide A. 303 num. 1.)

[b] *Commemoratio plurim.*] Hos ipſos martyres abſque dubio ſignare S. Auguſtinus videtur in geſtis cum Donatiſtis, in breuic. collat. diei tertiæ cap. 13. cum ait: Recitantur etiã ſcripta Secundini Tigiſitani ad eundem Menſurium pacifice data: vbi ipſe narrauit, in Numidia perſecutores quid egerint, & qui comprehenſi ſcripturas ſanctas tradere nolentes, & multa mala paſſi, & grauiſſimis ſuppliciis excruciati, & occiſi ſunt, eoſq. honorandos pro martyrij ſui merito commendauit, &c. Hæc Auguſtinus. circa Ann. 300.

[c] *Lucij Epiſcopi & ſoc.*] Horũ nobiliſſimum certamen pro fide Catholica exantlatũ deſcriptum inuenies a S. Athanaſio in epiſtola ad ſolitariam vitã agẽtes col. 459. meritoq. tanto auctore tanta martyrum conſtantia meruit monumẽtis perpetuis commendari. T.3.A. 348 n.2.& ſeq.

[d] *Deſiderij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Lugduni ſcias poni, non quod fuerit Epiſcopus Lugdunenſis, ſed quia apud Lugdunum occiſus eſt; vt hic optime notat Ado. Agit de eodem Beda 23. Maij, qua die martyrio occubuit: etiam hac die Viennam in ſuam ſedem priſtinam venerandum corpus eius translatum eſt. Hic iubetur occidi iuſſu Brunichildis Reginę Francorum: T.8.A.612. num.18.

corum:

corum : cauſam iniquiſſimam narrat Ado eiuſdem ſedis Epiſcopus in chron. anno Domini 583. Recenſet eius exilium Sigebertus in chron. anno 608. necem vero an. 612. Vixit temporibus ſancti Gregorij Papæ, qui ad eum ſæpius dediſſe litteras reperitur, quę habentur in regiſt. lib. 5. epiſt. 54. lib. 7. epiſtola 116. lib. 9. epiſt. 48. & lib. 12. epiſt. 5. De eodem præterea fit mentio in Actis ſancti Columbani abbatis, vbi cap. 26. de exilio & nece eius agitur.

cir. A. 140. [e]*Galoceri Epiſcopi.*] De eodem tabulæ Rauennates, quæ tradunt hũc fuiſſe diſcipulum ſancti Apollinaris, eoq. abſente, illam eccleſiam adminiſtraſſe, deinde poſt alios quintum ordine ſubrogatum, ac demum temporibus Antonini Pij quieuiſſe in pace. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. eadem apud Sur. tom. 7.

cir. A. 437. Paulinus. [f]*Lazari Epiſcopi.*] De eo item tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ. Extat de eodem egregium epigramma ab Ennodio Ticinenſi Epiſcopo in laudem eius conſcriptum.

floruit cir. A. 440. vide t. 6. A. 440. nu. 4. & ſeq. [g]*Caſtrenſis Epiſcopi.*] De eodẽ tabulæ eius eccleſiæ. Extant eius Acta, quorum eſt exordium: Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. Sunt ibi nonnulla, quæ cenſura indigent. Vide quę notauimus inferius ad Kalend. Septembris. In Priſco ſancti Caſtrenſis venerandum corpus extat in metropolitana eccleſia Montiſregalis in Sicilia, vbi & hi verſus inſcripti ſunt:

Conſeruat nautas, & dæmonis eripit ira,
Quem prius obſeſſo de corpore fecit abire.

Eſt in eadem ciuitate antiqua Eccleſia ſub eiuſdem ſancti inuocatione, aliaq. ibidẽ extant eiuſdem vetera monumenta. Petrus diaconus in libro de vir. illuſtr. monaſt. Caſſinen. cap. 6. teſtatur, Laurentium monachum Caſſinenſem ſcripſiſſe verſibus vitam ſancti Caſtrenſis Epiſcopi.

[h]*Seuerini abbatis.*] Vſuardus de eodem hac die. Scripſit eius res geſtas Fauſtus eius diſcipulus, quas in compendium redactas edidit Sur. tom. 1. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 257. & Petrus in catal. lib. 3. cap. 115. T. 6. A. 508. n. 37. & 38.

[i]*Ionæ abb.*] Cuius Acta deſcripta inuenies in vita S. Pachomij abb. apud Lipom. tom. 6. Græci de Iona abbate agunt in Menologio die 21. Septembris. Sed diuerſus omnino hic eſt ab illo: nam Sabaita ille dictus, quod in Palæſtina in monaſterio S. Sabæ exercuit vitam monaſticã: hic autem Aegyptius, quod in Aegypto vixit, ſub diſciplina S. Pachomij. cir. A. 320

12 Pridie Idus Februarij. Luna. A xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

BARCINONE in Hiſpania S. Eulaliæ [a] virginis, quæ tempore Diocletiani Imperatoris equuleum, vngulas, flammaſq. perpeſſa, demum cruci affixa, glorioſam martyrij coronam accepit. In Africa S. Damiani [b] militis & martyris. Carthagine ſanctorum martyrum Modeſti [c] & Iuliani. Apud Beneuentum S. Modeſti [d] Leuitæ & martyris. Alexandriæ ſanctorum Modeſti [e] & Ammonij infantum. Antiochiæ ſancti Meletij [f] Epiſcopi, qui pro fide Catholica ſæpe exilium paſſus, demum Conſtantinopoli migrauit ad Dominum: cuius virtutes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus & Gregorius Nyſſenus ſummis laudibus celebrarunt. Conſtantinopoli ſancti Antonij [g] Epiſcopi tempore Leonis Sexti Imperatoris. Veronæ ſancti Gaudentij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

T.2. A.303. nu. 241. ª EVLALIAE.]Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Duæ eiuſdem nominis traduntur Eulaliæ in Hiſpania clariſſimæ virgines, eædemq. martyres, ac ijſdem perſecutionis temporibus paſſæ, ſub vno eodemq. Præſide Datiano, imperantibus Diocletiano & Maximiano, ſed diuerſis locis ac diebus, diſpariq. pœnarum genere, prout earumdem diuerſa Acta ſignificant. Hæc etenim, de qua agimus, Barcinone cruci affixa, nobile certamen exegit. Illa autem Emeritæ igni tradita, martyrij coronam accepit; cuius agonem Prudentius in Periſteph. egregio carmine cecinit. De vtraque illud æque legitur, ad inſtar columbæ animam viſam e corpore egredientem, cælum conſcendere. Huius, de qua agimus, Acta ſacro hymno in Breuiario Toletano ſancti Iſidori inuenimus celebrata. De hac eadem Eulalia Barcinonenſi ſanctus Eulogius meminit in memor. ſanct. lib. 1. Flos. ſanct. Hiſpan. pluribus, & theſaur. concion. tom. 2.

ᵇ *Damiani.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntque vet. manuſcrip.

ᶜ *Modeſti & Iuliani.*] Reſtituti ſunt ijdem
dr. A. 303. ex prædicto antiquo exemplari.

ᵈ *Modeſti Leuitæ.*] Petrus diac. Caſſinen. in libro de vir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. cap. 21. teſtatur, vitam ſancti Modeſti ſcriptam eſſe ab Alberico eiuſdem monaſterij diacono.

ᵉ *Modeſti & Ammonij.*] Vſuardus ac ceteri omnes agunt de ijſdem. Tot ſanctorum eiuſdem nominis ſub vna die coaceruationem ea de cauſa a maioribus aliquando factam animaduertimus, quod natalis alicuius martyris dies incertus eſſet; vt eſt exemplum de Columba Corduben ſi, cuius quamdiu natalis dies latuit, eadem die qua agitur ſolemnitas Columbæ Senonen. eius commemoratio celebrari conſueuit, vt ſuo loco dicetur inferius.

T.4. A.370. num.67 & ſeq. & A. 381. n. 40. & ſeq. ᶠ *Meletij Epiſcopi.*] Græci etiam de Meletio agunt in Menologio hac die. Encomium ſancti Ioannis Chryſoſtomi de Meletio, quod hic citatur, habet Lipom. tom. 5. & Surius tom. 1. quod germanum eſſe, nouit Synodus Nicæna ſecunda, in cuius Actione quarta ex eo fragmentum recitatur. Extat etiam egregia oratio Gregorij Nyſſeni dicta Conſtantinopoli in conuentu Patrum, in eius funere. Eumdem ſanctus Gregorius Nazianzenus mirifice laudat in carmine de vita ſua, agitq. de eius aduentu Conſtantinopolim, de obitu, funere, & reductione corporis Antiochiam; alludensque ad nomen eius, hæc ait his iambicis:

Qui erat reapſe quod audiebat nomine,
Mores habebat atque nomen melleum, &c.

Sequitur receſere egregios labores eius pro Catholica fide exantlatos. Obijt idem Conſtantinopoli poſt œcumenicam Synodum celebratam, cui ſubſcripſit. De eius item obitu, atque translatione tunc Antiochiam facta agit Socrat. lib. 5. cap 8. & 9. & Sozom. lib. 7. cap. 10. Illud autem hoc loco neceſſariò admonendum duximus, ne de eius ſanctitate dubitatio aliqua vel ſuſpicio poſſit oriri, eo quod ſederit in ſchiſmate aduerſus Paulinum Epiſcopum Antiochenum; cum præſertim, conſulente Hieronymo Damaſum epiſt. 57. & 58. cui potius inhærere deberet, Meletio, Paulinoue, an Vitali, quem ſibi delegerãt Apollinariſtę Epiſcopum Antiochenum; de Paulino reſpondiſſe Damaſum, certum ſit, eo quod ab eo idem Hieronymus ordinatus eſt presbyter. Sed ſciendum eſt, conſtare S. Baſilij teſtimonio, S. Damaſum (vt accidere ſolet) falſis quibuſdã relationibus fuiſſe deceptum: quem excuſans, hæc ait idem Baſilius: Non admiror iſtud: quidam enim ignorant ea quæ in iſtis partibus fiunt: quidam autem etſi videantur ſcire, certando magis, quam veritatem dicendo, eis referunt: & illos quidem nihil mirum eſt ignorare veritatem, aut occultare cauſam, propter quam ad ſcribendũ Paulino perductus eſt beatiſſimus Epiſcopus Athanaſius, &c. Hæc & alia S. Baſilius de cauſa adiudicata Paulino a Romano Pontifice, cuius ſententiam ſecutus Athanaſius eidem plus detulit. Extat hæc Baſilij epiſtola ad Terentium, quam in edit. Nuper ha inuenies pag. 964. Quicquid ſit, conſtat etiam inter Meletium & Paulinũ fuiſſe tranſactum, (vt ſcribit Socrates lib. 5. cap. 5. Sozomenus lib. 7. cap. 3.) ac ita in vnitate totius eccleſiæ abſoluta Synodo œcumenica, in Domino quieuiſſe.

ᵍ *Antonij Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Nicephorus philoſophus, quas retulit Surius in to. 1. De eius electione & obitu agit etiam in compendio. Migrauit e vita anno a Chriſto Domino nongenteſimo primo. t. 10. A 888 n 9. obitus Ann. 890. nu. 13.

ʰ *Gaudentij Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Veronenſis illuſtratæ commentario R. D. Auguſtini Valerij eius ſedis Epiſcopi S. Rom. Eccl. Card. vbi de eo pag. 7. & 39. ſedit. ſeptimo loco poſt Probum.

13 Idibus Februarij. Luna. B xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10 9	10	11	12	13	14	

ANTIOCHIAE natalis S. Agabi[a] Prophetę, de quo B. Lucas in Actibus Apoſtolicis ſcribit. Rauennæ SS. Fuſcæ[b] virginis, & Mauræ nutricis eius, quæ Decio imperante, multa ſub Quinctiano Præſide perpeſſæ, demum gladio transfixæ, martyrium conſummarunt. Melitinæ in Armenia S. Polyeucti[c] martyris, qui in perſecutione eiuſdem Decij multa paſſus, martyrij coronam adeptus eſt. Lugduni S. Iuliani martyris[d]. Tuderti ſancti Benigni[e] martyris. Romæ S. Gregorij[f] Papę Secundi, qui Leonis Iſaurici impietati acerrime reſtitit, & ſanctum Bonifacium ad prædicandum Euangelium in Germaniam miſit. Andegaui depoſitio S. Lucinij[g] Epiſcopi, venerabilis ſanctitatis viri. Lugduni S. Stephani[h] Epiſcopi & confeſſoris. Reate S. Stephani abbatis, miræ patientiæ viri, in cuius tranſitu (vt refert beatus Gregorius Papa) ſancti Angeli, ceteris etiam videntibus, adfuerunt.

FEBRVARII 13.

T. 1. A. 44. num. 62. & A. 58. n. 16 [a] AGABI.] De quo Act. Apoſt. cap. 11. & 21. Agit de eodem hac die Beda, Viuardus, Ado, & alij.

T. 2. A. 254. num. 29. [b] *Fuſcæ & Mauræ*] Agitur de his etiam hac die in tabulis eccleſiæ Rauen. quarum martyrij Acta ſummatim collecta recitat Petrus in catal. lib. 3. c. 119. & Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. in fine. Ea vero apud Sur. tom. 7.

T. 2. A. 276. nu. 17. & A. 254. nu. 26 [c] *Polyeucti.*] De eodem hac die Beda, Vſuar. & alij, Græci autem in Menologio 9. Ianuarij: porro ex Actis eius quæ Metaphraſtes deſcripſit, quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. martyrio occubuiſſe 10. Ianuarij conſtat. hic fortaſſe tranſlatio celebratur. Mentio habetur de eo in Actis S. Euthymij, qui eius martyris repromiſſione procreatum ſcribit Cyrillus monachus. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis ſcribit Gregorius Turon de gloria martyrum c. 103. Meminit eiuſdem & in hiſt. lib. 7. cap. 6.

T. 7. A. 527 num. 69. [d] *Iuliani.*] De eodem vet. manuſcrip. & monumenta eccleſ. Lugdun. quæ citat Galeſin. in Martyrologio.

[e] *Benigni.*] De eo etiam vetera monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ vidimus, impartita nobis a Reuerendiſſ. D. Angelo Cæſio eius ciuitatis Epiſcopo, quibus etiam teſtatum habetur, eius martyris corpus religioſe aſſeruatum haberi in monaſterio monialium, quod dicitur, de Militus. T. 2. A. 303. num. 621.

[f] *Gregorij Secundi.*] Beda, Ado, & alij de eodem hac die. De rebus geſtis eius aduerſus Leonem Iſauricum, de quibus hic agitur, inter alia multa, ſatis eſſe poteſt hic recenſere teſtimonium Hadriani Rom. Pont. in epiſtola ad Carolum Magnum de imaginibus, his verbis: Dominus Gregorius Papa Secundus, iunior, vna cum ſeptuaginta nouem ſanctiſſimis Epiſcopis ante Confeſſionem beati Petri Apoſtolorum principis præſidens, vna ſimul multorum ſanctorum Patrum teſtimonia roborantes, venerari ac adorare ſacras imagines cenſuerunt, &c. Inferius item plura de eodem id generis. Extat inſuper eiuſdem epiſtola de cultu ſanctarum imaginum ad Germanum Epiſcopum Conſtantinopolitanum, quæ recitata habetur in Act. 4. Nicæni ſecundi Concilij. De rebus geſtis eius C. 9 A. 714. n. 2. & ſeq. obitus, A. 731. nu. 1.

eum

eum S. Bonifacio Epiſc. Moguntino, cuius hic etiam mentio habetur, inuenire eſt in Actis eiuſdem Bonifacij, quę habet Sur. to. 3. die 5. Iunii. Cetera autem de Gregorio fuſius egimus in Annal. Eccleſ. quæ per ſingulos annos digeſſimus.

circa Ann. 500. [g] *Luciny*, alias *Liciny*.] De eodem hac die Vſuardus. Andegaui cum hic ponatur, ſcias non fuiſſe Epiſcopum Andegauenſem; ſed (vt ſcribit Greg. Turon. lib. 2. Franc. hiſt. c. 39.) patria Andegauenſis, præfuit Eccleſiæ Turonen. Idem Greg. lib. 10. c. 31. vbi texit catalogum Turonenſium Epiſcoporum, recenſet eum nonũ ordine, eiuſq. res geſtas paucis perſtringit. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, atque vndecimo ſuæ ſedis anno ex hac vita migrauit, vt idem ſcribit vbi ſupra lib. 2. c. 43.

[h] *Stephani Epiſc.*] Agit de eodem Beda hac die. Succeſſit hic S. Ruſtico, recenſeturque vigeſimusſextus vel ſeptimus Lugdunenſis eccleſię Epiſcopus, ſecundum diuerſas tabulas, quas Democh. de ſacrif. Miſſæ deſcripſit. circ. Ann. 560.

[i] *Stephani abb.*] Agit de ipſo ſanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 19. & homil. in Euangel. 35. vbi eumdem virum valde ſanctum & virtute patientiæ ſingularem appellat.

xv. C Sextodecimo Kal. Martij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Flaminia natalis beati Valentini [a] presbyteri & martyris, qui poſt multa ſanitatum & doctrinæ inſignia fuſtibus cæſus & decollatus eſt ſub Claudio Cæſare. Item Romæ ſanctorum martyrum Vitalis [b], Feliculæ, & Zenonis. Interamnæ ſancti Valentini [c] Epiſcopi & martyris, qui poſt diutinam cædem cuſtodiæ mancipatus, cum ſuperari non poſſet, mediæ noctis ſilentio eiectus de carcere, decollatus eſt iuſſu Placidi vrbis præfecti. Ibidem SS. Proculi [d], Ephebi, & Apollonij martyrum, qui cum ad corpus ſancti Valentini vigilias agerent, iuſſu Leontij Conſularis comprehenſi, gladio cæſi ſunt. Alexandriæ ſanctorum martyrum Baſſi [e], Antonij, & Protolici, qui demerſi ſunt in mare. Item SS. martyrum Cyrionis [f] presbyteri, Baſſiani lectoris, Agathonis exorciſtæ, & Moyſis, qui omnes igne combuſti euolauerunt ad cælum. Ibidem ſanctorum [g] Dionyſij & Ammonij decollatorum. Rauennæ ſancti Eleuchadij [h] Epiſcopi & confeſsoris. In Bithynia ſancti Auxentij [i] abbatis. Apud Surrentum S. Antonini [k] abbatis, qui e monaſterio Caſſinenſi à Longobardis deuaſtato in ſolitudinem eiuſdem vrbis ſecedens, ibidem ſanctitate celebris obdormiuit in Domino: cuius corpus multis quotidie miraculis, & præſertim in liberandis energumenis effulget.

T.1.A.270 num. 6. Valentini a.] Beda item, Vſuardus, Ado, & alij hac eadem die. Extant eius Acta ac ſociorum, quæ Surius recitat tom. 1. vnde & ceteri accipiſſe noſcuntur. Agitur de eodem in Sacramentario ſancti Gregorii Papæ. In huius martyris honorem Theodorus Papa erexit eccleſiam via Flaminia, vt conſtat ex libro de Romanis Pontificibus in Theodoro.

[b] *Vitalis, Feliculæ, & Zenonis.*] De iis etiã Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & alii eadem die.

A.173. acta apud Ferrar. [c] *Valentini Epiſc.*] De eo etiã Beda, Vſuardus, & alii. Habentur eius Acta, quæ retulit Mombrit. in tom 2. vit. ſanct. & Sur. tom. 1. Habemus eorumdem vetuſtiora exemplaria manuſcrip. in noſtra biblioth. Paſſus hic videtur temporibus perſecutionis Gentilium Romanorum Imperatorum, vt eius Acta ſignificant. Porro de alio Valentino eiuſdem ciuitatis Epiſcopo meminit Petrus in catal. lib. 1. cap. 15. qui (vt ait) vixit temporibus Iuſtini Imperatoris.

cir. A. 273. [d] *Proculi & ſoc.*] De iis etiã ijdem qui ſupra auctores. Horum paſſionis Acta intexta habentur cum rebus geſtis S. Valentini, quorum modo meminimus; licet in eis non vna eademq. die cum eo paſſi habeantur. Alius ab hoc eſſe videtur Proculus Interamnenſis Epiſcopus, de quo infra ad xviij. kal. maij.

T.2.A. 253 num. 51. [e] *Baſſi & ſoc.*] De his item Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Petrus in catal. lib. 3. c. 124. alios plures addit, quorum & recenſet nomina.

[f] *Cyrionis & ſoc.*] De his omnibus ijdem qui ſupra auctores agunt hac eadem die.

[g] *Dionyſii & Ammonij.*] Agũt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcripti.

[h] *Eleuchadij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Rauennatis. Petrus Damiani in die natali S. Eleuchadij ſermonem habuit, quem inuenies apud Sur. tom. 7. hac die. Fuit hic vnus ex diſcipulis S. Apollinaris, ab ipſo ad fidem conuerſus, de quo etiam Hier. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. vbi eum migraſſe ex hac vita ſcribit anno Domini 112. T.1. A. 75. nu. 5.

[i] *Auxentij abb.*] Agũt de eodem hac die Græci in Menologio. Huius res geſtas pure germaneq. conſcriptas habet Metaphraſtes hac die, ex quo Lipom. deſcripſit to. 5. & Sur. tom. 1. Meminit eiuſdem Niceph. hiſt. lib 14. cap. 52. in fine. De eius tyrocinio ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7 cap. 21. in fine. Peruenit ætate vſque ad Zenonem Imperatorem, vt eius Acta teſtantur. T.6. A. 451 nu. 146. & ſeq.

[k] *Antonini abb.*] Plura de ipſo in monumentis eccleſiæ Surrentinæ, quibus tam eius res geſtæ, quam miracula poſt obitũ facta intexuntur: edidit eadẽ Paulus Reg. Migrauit ex hac vita (vt ferunt) an. Domini 625. Honorio Rom. Pont. Quæ autẽ noſtra ætate ad ſepulchrum eius admiranda fiunt, eademq. crebrius iterantur, percepi non a quibuſuis narrata, ſed a ſinceriſſimis prudentiſſimiſq. ſacerdotibus, qui interfuerunt. Obijt An. 625. ſecundũ aliquos cir. A 810. ex actis P. Antonium caracciolus.

Quintodecimo Kal. Martij. Luna. D xiv.

15

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1. 2 3 4

t u A B C D E f F G H M N P

5 6 7 8 9 10 11 12 11 12 13 14 15 16

BRIXIAE natalis SS. martyrum Fauſtini[a] & Iouitæ, qui ſub Hadriano Imperatore, poſt multa præclara pro Chriſti fide ſuſcepta certamina, victricem martyrij coronam acceperunt. Romæ S. Cratonis[b] martyris, qui cum vxore ſua & vniuerſa domo a B. Valentino Epiſc. baptizatus, non multo poſt vna cum illis martyrio conſummatus eſt. Interamnæ ſanctæ Agapis[c] virginis & martyris. Item natalis SS. martyrum Saturnini[d], Caſtuli, Magni, & Lucij. Vaſione in Gallijs ſancti Quinidij[e] Epiſcopi, cuius mortem in conſpectu Domini pretioſam miracula

miracula crebra teſtantur. Capuæ ſancti Decoroſi [f] Epiſcopi & confeſſoris. In prouincia Valeriæ ſancti Seueri [g] presbyteri, de quo beatus Gregorius ſcribit, quod fuſis lacrymis defunctum reuocauit ad vitam. Antiochiæ ſancti Ioſeph [h] diaconi. Aruernis ſanctæ Georgiæ [i] virginis.

FEBRVARII 15.

T. 1. A. 122 nu. 2. FAVSTINI *& Iouitæ.* [a]] De iiſdẽ hac die Beda, Vſuardus, ac ceteri. Habẽtur eorũ res geſtæ vberius enarratæ: edidit eas Mombrit. tom. 1. & Sur. to. 1. Paſſi dicuntur ſub Imperatore Hadriano, ac coram ipſo: quod nos tunc accidiſſe putamus, cum ille anno ſecundo ſui Imperij, tertium gerens Conſulatum, ex Vrbe in Gallias profectus eſt, vt ſcribit Spartianus in Hadriano. Agitur de iiſdem martyribus in Actis ſancti Marciani Epiſcopi Dertonenſis, quæ recitat Mombrit. tom. 2. Non eſt quod mireris, ſi Hadrianus perrecturus in Gallias, ad carnificinas martyrum conſtiterit Brixiæ: cum ſemel enim monſtra illa ferinos animos imbuiſſent, auidiſſimi erant illorum ſpectaculorum, in quibus miſeri homines excogitatis artibus torquerentur. Sit tibi ſatis in exemplum, quæ Suetonius ſcribit in Claudio cap. 34. cũ ait: Tormenta quæſtionum, pœnaſq. parricidarum repræſentabat, exigebatq. coram. Cum ſpectare antiqui moris ſupplicium Tiburi concupiſſet; & delegatis ad palũ noxiis, carnifex deeſſet: accitum ab Vrbe, ad veſperam vſque opperiri perſeuerauit. Hæc Suetonius de Claudio, quo quidem longe moleſtior nobis fuit Hadrianus, de quo agitur.

cir. A. 270. [b] *Cratonis.*] Agunt de eodem iidem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Eius Acta adnexa ſunt vitæ S. Valentini Epiſc. Interamnenſis, a quo etiam ad fidẽ perductus & baptizatus fertur.

[c] *Agapis.*] De qua hac itẽ die Beda, Vſuar. Vuandelbertus, & alij recentiores agunt. cir. A. 270.

[d] *Saturnini & ſoc.*] Beda hic agit de Saturnino & Caſtulo: ceteri autem redditi ſunt ex prædicto Martyrologio manuſcripto.

[e] *Quinidij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, aſſentiunturque vet. manuſcripti.

[f] *Decoroſi Epiſc.*] Claruit hic temporibus Agathonis Romani Pontificis, reperiturq. interfuiſſe ac ſubſcripſiſſe Romano Concilio ſub eodem Pontifice celebrato, anno a Chriſto nato 680. vt apparet ex eiuſdem Concilij Actis, quæ intexta habentur in Sexta Synodo Act. 4. T. 8. A 680 nu. 3.

[g] *Seueri presbyt.*] Agit de eodem hac die Ado. Admiratur eius ſanctitatem S. Gregorius lib. 1. dialog. cap. 12.

[h] *Ioſeph diaconi.*] Beda, Vſuardus, ac ceteri de eodem hac die, Græci autem 3. Aprilis, vt apparet ex eorum Menologio. Fuit hic ſacrorum hymnorum ſcriptor, qui temporibus Theophili Imp. ob cultum ſanctarum imaginum factus eſt confeſſor illuſtris. De eo egit Niceph lib. 21. cuius libri tantum habetur ſummarium. cir. A. 832.

[i] *Georgiæ virg.*] De ea ſcribit Gregor. Turonen. lib. de glor. confeſſ. ca. 34.

xiij. E Quartodecimo Kal. Martij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17

NATALIS beati Oneſimi [a], de quo S. Paulus Apoſtolus ad Philemonem ſcribit, quem etiam poſt ſanctum Timotheum Epheſiorum Epiſcopum ordinauit, prædicationiſque verbum illi commiſit. Hic vinctus Romam perductus, ac pro fide Chriſti lapidatus, primo ibidem ſepultus fuit; inde ad locum vbi Epiſcopus fuerat ordinatus

natus,corpus eius delatum eſt.Cumis in Campania Tranſlatio ſanctæ Iulianę[b] virginis & martyris, quæ Nicomediæ ſub Maximiano Imperatore primum a patre ſuo Africano grauiter cęſa,deinde ab Euilaſio Præfecto, cui nubere recuſarat, varie cruciata, & poſtmodum in carcerem detruſa, vbi palam cum diabolo conflixit; demum flammas ignium, & ollam[c] feruentem ſuperans,capitis decollatione martyrium conſummauit.In Aegypto ſancti Iuliani[d] martyris,cum alijs quinque millibus. Cæſareæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Aegyptiorum Eliæ[e], Hieremiæ, Eſaiæ, Samuelis,& Danielis, qui cum ſpontanee miniſtraſſent confeſſoribus inCilicia ad metalla damnatis,inde reuertentes, comprehenſi, & a Firmiliano Præſide ſub Galerio Maximiano Imp. ſæuiſſime torti, gladio demum percuſſi ſunt. Poſt quos ſanctus Porphyrius[f] Pamphili martyris famulus, & S.Seleucus[g] Cappadox, qui iteratis certaminibus ſæpe vicerant, rurſus cruciati, alter incendio, gladio alter martyrij coronam acceperunt. Brixiæ ſancti Fauſtini[h] Epiſcopi & confeſſoris.

F E B R V A R I I. 16.

T.1. A. 60. num.40. & ſeq. T.2.A.101. nu.11.& A. 110. n. 10.

ONESIMI[a].] De eodem Beda, Vſuardus,& alii omnes, Græci autem pridie huius diei in Menologio. Laudatur egregie ab Apoſtolo ſcribente ad Philemonem. S.Ignatius epiſt. 14. ad.Epheſios eumdem præclaro elogio cōmendat, meminitq. eiuſdem in epiſt. 12. ad Antiochenos. Habentur eius Acta, quæ ex veteribus monumentis Metaphraſtes in lucem prodidit, & Lipom. recitat tom. 5. Sur.autem tom. 1. Paſſus reperitur ſub Traiano Imp. & Tertullo Vrbis præfecto. Nicephorus lib.3. cap. 11. prorſus conuincitur errare,dū ſcribit, eum ſub Domitiano conſummaſſe martyrium. Si enim conſtat poſt ſanctum Ignatium fuiſſe ſuperſtitem, certumque habetur, eumdem Ignatium anno Traiani Imperatoris vndecimo martyrio coronatum, quonam pacto effici poteſt, vt ſub Domitiano Oneſimus martyrio occubuerit? Errat plane in Oneſimo, ſicut & in Dionyſ. Areopagita, de quo ſuo loco inferius. Vixit iiſdem fere temporibus Oneſimus Epiſc. Byzantinus, tertius ordine, de quo Niceph. Epiſc. in chron & Niceph. Calliſt. lib.8.c.6. Alius adhuc extitit eius nominis Epiſcopus Sueſſionenſis ſanctitate celebris, cuius meminit Molanus in Indic.ſanctorum Belg.cuius natalis agitur 13.Maij. T.3 A.311 num. 17.

[b] *Iuliana.*] Beda item, ac ceteri Latinorū hac die, Græci autem in Menologio die 21. Decembris. Extant eius Acta apud Metaphraſtē,ex quo Lipom.tom.5. & Sur.tom. 1. Habemus eadem in vet. cod. manuſcrip. e Græco Latine reddita a Petro quodam, qui ea ad PetrumNeapolitanum Epiſcopum direxit,vt docet eius præfatio.Ponitur ibidem paſſa anno a Chriſto nato 290. De reliquijs eius meminit S.Gregorius Papa in epiſt. ad Fortunatum Epiſcopum Neapolit.84.& 85. lib.7.ſub eius diœceſi enim ſanctæ martyris corpus quieſcebat.

[c] *Ollam feruentem*.] De huiuſmodi genere tormenti mentio habetur lib.2.Machab.c.7. Recenſet Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. ollam æneam inter exquiſita tormēta, quam & his verbis deſcribit: Carnificum manibus ollæ æneæ imponitur (hoc pœnali ſupplicio nomen eſt) prælo gyrato, ſanctum caput ad genua pellitur: ſicq. corpore deorſum redacto, pugil in eam quam diximus ollam miſerrime delituit. Hęc ibi,ex verſione Eraſmi, quem alium ab eo qui communiori vſu habetur præ manibus, textum nactum eſſe putandum; niſi eum turpiter ſæpius hallucinatum, immo impudenter ex animi ſententia mutaſſe verba velimus affirmare, cum Græcus textus ſe aliter habeat. cir.A.300.

[d] *Iuliani.*] De eodem ijdem qui ſupra Latinorum auctores: at Græci in Menologio de ipſo agunt die 21.Iunii,vbi & breui compendio certamen eius deſcribunt; paſſumq; eſſe in perſecutione Diocletiani, ſub Mar-

ciano

ciano Præſide, eumdemq. a S.Ioanne Chryſoſtomo celebri oratione laudatum, ibidem teſtantur. Fuit clarus item in Aegypto Iulianus Epiſcopus Alexandrinus, qui primo anno Commodi Imp. ſedere cœpit, de quo Euſeb. hiſt.lib.5. cap.9.& alij.

T.3.A.308. n.4.& ſeq. [e] *Eliæ, Hieremiæ, & ſoc.*] Scripſit horũ certamen Euſeb. hiſt.lib.8. c.22. Hi etenim, vt ad Chriſtum conuerſi ſunt, profana ſibi indita a parentibus nomina reſpuentes, ſanctorum Prophetarum ſibi imponi nomina cupierunt. Scribit Dionyſius Alexandrinus, peculiare olim fuiſſe nuper conuerſis ad fidem, vt Apoſtolorum, aliorumq. ſanctorum, quorum fidem eſſent amplexi, etiam ſibi nomina ſumerent. Apud Euſeb.lib.7.c.20. In eamdem ſententiam plura diſſerit S.Ioannes Chryſoſtomus homil. 21. in Geneſ. multiſq; inculcat, non nomina Gentilium, & auorum eſſe filijs imponenda, ſed ſanctorũ, qui virtutibus effulſerũt, & Dei amicitia digni fuerũt.

[f] *Ad metalla damnatis.*] Differentiam ponit Iureconſultus l.aut damnum ff. de pœn. inter damnatos ad metalla, & ad opus metalli. grauioribus enim premebantur vinculis, qui ad metalla damnati erant. De ærumnis Chriſtianorum, qui ea pœna damnati eſſent, habes egregiam epiſtolã Cypriani 77. ad Nemeſianum, Felicem, & collegas Epiſcopos. Damnabantur Chriſtiani etiam ad alia opera publica, vt ad fodiendam arenã, ad lapidicinas, & alia, vt eorum Acta teſtantur. Illa tantum pœna immunes fuiſſe videntur, quæ dicebatur, ad ludum; de qua Vlpianus l.aut damnum §. qui ad ludum ff. de pœnis, & Paul.lib.5.ſentẽt. tit.17.& l.2. de abolit. Cod. Theod. Id enim accidiſſe arbitror non humanitate Gentilium, ſed potius verecundia Chriſtianorum; vt qui mallent duriora quæque ſupplicia perpeti, quàm inter gladiatores, ferarum venatores, comœdos & tragœdos, pyrrhicharios, & ſaltatores in theatro connumerari, nec ea agere, quæ vel ſpectare tantum Chriſtianis erant interdicta; vt Cyprian. de ſpectac. Cum alioqui ſicut feminas ad lenones, ita viros ad ludum eſſe damnatos, appareat ex Clemen. conſt. lib.5.cap.1. vbi hæc verba: Si quis Chriſtianus propter nomen Chriſti & charitatem erga Deum ac fidem ab impijs ad ludos, aut ad beſtias, aut ad metallum fuerit damnatus, &c. Vetuit poſtmodum Valentinianus Imp. vllum Chriſtianorum ob quoduis facinoroſum delictum ad ludum damnari, l.8. de pœn. Cod. Theod.

[g] *Porphyrius.*] Agit pluribus de eodẽ Euſeb. hiſt.lib.8.c.21. alij inſuper ex eodem auctore eadem deſcripſerunt. T.2.A.197. num.17.& T.3.A.308 n.8 & ſeq.

[h] *Seleucus.*] Huius anteactæ vitæ curſum Euſebius lib.8.cap 22. teſtatum reliquit T.3.A.308 n.9. & ſeq.

[i] *Fauſtini Epiſcopi.*] Recenſetur is ſeptimus Brixianæ eccleſ. Epiſc. de eo & Galeſin. cir. A. 350.

xij. F Tertiodecimo Kal. Martij. Luna. 17.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE paſſio S.Fauſtini [a], quem alij quadraginta quatuor ſecuti ſunt ad coronam. In Perſide natalis B. Polychronij [b] Epiſcopi Babylonis, qui in perſecutione Decij, ore lapidibus cæſo, manibus extenſis, oculos ad cælum eleuans, emiſit ſpiritum. Concordiæ ſanctorum martyrum Donati [c], Secundiani, & Romuli, cum alijs ex octogintaſex eiuſdem coronę conſortibus. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Theoduli [d] ſenis, qui ex familia Præſidis Firmiliani, martyrum excitatus exemplo, cum Chriſtum conſtanter confiteretur, cruci affixus, martyrij palmam nobili triumpho promeruit. Ibidem ſancti Iuliani [e] Cappadocis, qui exoſculans necatorum martyrum corpora, vt Chriſtianus delatus, & ad Præſidem ductus, lento igne iuſſus eſt comburi. In pago Taruanenſi

nenſi ſancti Siluini [g] Epiſcopi Toloſani. In Scotia ſancti Fintani [h] presbyteri & confeſſoris.

F E B R V A R I I 17.

FAVSTINI & *ſoc.* [a]] Reſtituti ſunt iidem ex eodē exemplari vetuſtiſsimo, cuius ſæpius ante meminimus.

t. 2. A. 254. num. 17. [b] *Polichronij Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, ac cęteri. habentur eius acta ante vitam S. Laurentij apud Sur. tom. 4. die 10. Auguſti; ſed multū ſane ambigua. Quod autē ad Decium ſpectat, conſtat quidem illū aduerſus barbaros prœlijs difficillimis decertaſſe, vt ſcribit Aurelius Victor, Eutropius in Decio, & Paulus Oroſ. lib. 7. c. 21. & licèt de Perſis nulla apud eos mentio habeatur, veriſimilis tamē eſt coniectura, Perſas bello laceſſiſſe, vexaſſeque; aduerſus quos etiam Valerianum ſucceſſorem, Imperij hęredem, infeliciter pugnaſſe conſtat, vt Trebellius ſcribit in Valeriano. Satis liquet tēpora Decij ſcriptorum inopia remanſiſſe obſcuriſſima, eaq. tantum de eo facta eſſe perſpicua, quæ de perſecutiōne ab ipſo in Chriſtianos excitata produnt Chriſtianorum ſcriptione, t. 6. A. 479. num. 15 & Acta ſanctorum martyrum. Fuit eiuſdem nominis S. Polychronius Epiſcopus Virdunenſis in Gallia, diſcipulus S. Lupi Trecenſis, de quo habetur mentio in Actis eiuſdem S. Lupi in fine, apud Sur. tom. 4 die 29. Iulij.

cir. A. 303. [c] *Donati & ſoc.*] Agit de iiſdem hac die Vſuardus, adſtipulanturq. ver. manuſcrip.

t. 3. A. 308. n. 11. & ſeq [d] *Theodoli.*] Euſebius, qui eius martyrium ſcribit lib. 8. c. 22. paſſū refert anno ſeptimo perſecutionis Diocletiani & Maxim. Impp.

t. 3. A. 308. n. 11. & ſeq [e] *Iuliani Cappadocis.*] Idem auctor Euſebius eius certamen deſcribit lib. 8. cap. 22. eumdemq. etiam perſecutionis anno ſeptimo martyrio coronatum teſtatur.

[f] *Exoſculans necatorum martyrum corpora.*] Conſueuiſſe Chriſtianos oſculari ſacra martyrum vulnera, habes etiam ex Prudentio in Periſt. hym. 5. de S. Vincentio his verſibus:

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat oſculis.
Et in fine:
Per quam trementes properè
Exoſculamur lectulum.

Admouit & Conſtantinus Magnus Imp. labra cicatricibus ſanctorum martyrū. Theodoret. hiſt. lib. 1. cap. 11. Datum eſt crimini a Cæciliano diacono Carthaginenſi Lucillæ feminæ apud Optatum, non quod os martyris ori admoueret, ſed quod importuno tēpore, & os illud non eſſet martyris vindicati, hoc eſt, recepti. Optat. lib. 1. contra Parmen. Deoſculationem pro adoratione poni in antiquis ſacris litteris, ignoratum habes a S. Hieron. ad Pammachiū in apolog. aduerſus Rufin. Idipſum fuiſſe in vſu apud Gentiles ex Plinio & Apuleio obſeruat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 8. in fin. Apud Minucium Felicē in Octauio id expreſſum quoque habes his verbis: Cæcilius ſimulacro Serapidis denotato (vt vulgus ſuperſtitioſus ſolet) manum ori admouens, oſculum labijs preſſit. Hæc ille. Vide notata ibi in margine edit. Rom. anno Domini 1583. quibus adde quod Lucianus ſcribit lib. de Sacrific. Adorare oſculo manum, eſſe ſacrificium pauperum, & quid vltra offerant non habentium.

[g] *Siluini Epiſc.*] De eo etiā Vſuard. hac die. Eius Acta haberi teſtatur Molanus in indiculo ſanctorū Belgij, vbi plura de ipſo; redditq; rationē, cur hunc Vſuard. appellet Epiſcopum Taruanenſem, prout etiā a nonnullis eſt creditus, eo quod in Morinis miranda religione enituit, & virtute miraculorum claruit, apud quos etiā diē obijt, anno (vt ait) a Chriſto nato ſeptingēteſimo decimoquinto. obijt Ann. 715.

[h] *Fintani Presbyt.*] Vſuardus itē de eo hic agit, conſentiuntq. manuſcrip.

18 Duodecimo Kal. Martij. Luna. G xj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7

t u A B C D E f F G H M N P

8 9 10 11 12 13 14 15 14 15 16 17 18 19

HIEROSOLYMIS natalis B. Simeonis, Epiſcopi & martyris, qui filius Cleophæ, & propinquus Saluatoris ſecundum carnem fuiſſe traditur. Hic Hieroſolymorum Epiſcopus poſt Iacobum fratrem Domini ordinatus

ordinatus in perſecutione Traiani multis ſupplicijs affectus, martyrio conſummatus eſt, omnibus qui aderant, & iudice ipſo mirantibus, vt centum viginti annorum ſenex crucis ſupplicium fortiter conſtanterq. pertuliſſet. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Maximi [b] & Claudij fratrum, & Præpedignæ vxoris Claudij, cum duobus filijs Alexandro & Cutia: qui cum eſſent præclariſsimi generis, iubente Diocletiano, tenti ſunt, atque in exilium deportati, deinde incendio concremati odoriferum martyrij ſacrificium Deo ipſi obtulerunt; quorum reliquiæ in flumen proiectæ, & a Chriſtianis perquiſitæ, iuxta eamdem ciuitatem ſepultæ ſunt. In Africa ſanctorum martyrũ Lucij [c], Siluani, Rutuli, Claſsici, Secundini, Fructuli, & Maximi. Cõſtãtinopoli ſancti Flauiani [d] Epiſcopi, qui cum fidem Catholicam Epheſi propugnaret, ab impij Dioſcori factione pugnis & calcibus percuſsus, atque in exilium actus, poſt triduum vitam finiuit. Toleti ſancti Helladij [e] Epiſcopi & confeſsoris.

FEBRVARII 18

T.1.An.76. n.1. & ſeq. & T.2. An. 109.nu.1.

SIMEONIS *Epiſc.* [a]] Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum de eodem agunt hac die, Græci autẽ in Menologio 27. Aprilis. Eius martyriũ ab Hegeſippo egregie conſcriptum Euſebius recitat lib.3.cap.26 ex quo etiam ceteri complures eadem deſcripſere: eumdẽ conſobrinum Domini, natum ex Cleopha fratre Ioſeph, idem auctor affirmat lib.3.c.10 qui & in chronico tradit, eumdem conſummaſſe martyrium anno decimo Traiani Imp.

T.2.A.294. n.6. & ſeq. & An 295. num.1

[b] *Maximi, Claudij, & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, atque alij omnes. Habentur horum res geſtæ iunctæ ſimul Actis S Suſannæ, apud Sur. tom 4. die 11. Auguſti: ex quibus & ceteri, qui de his ſcribunt, quos recenſere omittimus, accepiſſe noſcuntur.

[c] *Lucij & ſoc.*] Hos omnes reſtitutos ſcias ex eodẽ codice peruetuſto, cuius ſæpe meminimus: prætermiſsi ſunt alias fortaſſe, quod nec ciuitas vbi paſsi, nec tempus ibidem haberetur expreſſum.

T.5.A.439. nu.42. T 6. Ann. 446. n.20.& ſeq. obitus An. 449. nu 92.

[d] *Flauiani Epiſcopi.*] De eodẽ Græci agũt in Menologio hac die, vbi teſtantur Flauianum actum in exilium, & confectũ ærumnis obijſſe, idq ex ſententia Marcellini Comitis in chron. ſub Protogene & Aſterio Conſſ. vbi ait, eum exulaſſe factione Dioſcori & Saturnini. Sed hæc quidem omnia repugnare videntur Actis ſacroſancti Concilij Chalced. In Actione etenim prima & tertia Euſebius Dorilæi, & in Actione quarta Archimandritæ Catholici, oblato S. Synodo libello, conclamarunt aduerſus Dioſcorum, ſanctũ Flauianum factione Dioſcori necatum eſſe: id ipſum etiam Liberatus diaconus in breuiar. hæres. Neſtor. & Euthych. exacte deſcribit cap.12. factumq. refert, antequam Epheſo receſsiſſent Epiſcopi. Id etiam Euagrius Scholaſt hiſt. lib.2.c.2 Id denique Nicephorus (vt prætercam recentiores) pluribus teſtatur lib.14.c.47. Ceterum cõtigit vtrumque eſſe verum: nimirum Flauianum a Dioſcoro ita vt aiunt male habitum, ſicq. affectum continuo miſſum eſſe in exilium, & tertia die vita functum. Confirmantur hæc ex libro manuſcrip. qui habetur in bibliotheca Vatic. num. 1855. in quo deſcriptæ habentur complures epiſtolæ Rom. Pontif. vbi ineſt libellus incerti auctoris, ſed quem tamen ſui ſæculi res ſcripſiſſe conſtat. eſt eius exordium: Noſtro quidem ſæculo, ſed interuallo temporis Neſtorius & Eutyches, &c. In eo igitur hæc de Flauiano leguntur: Ducitur in exilium Flauianus, & apud Epypam, quæ eſt ciuitas Lydiæ, ſeu ſuperueniẽte, ſeu ingeſta morte, defũctus eſt. Hæc ibi de exitu Flauiani, dum duceretur in exiliũ. Eſt alia hæc ciuitas Lydiæ, quam Ptolemæus Hypepam vocat, & apud Plinium deprauate legitur Euippa, lib.5.c.29. Contigit obitus Flauiani ſub Conſulatu Aſteri, & Protegenis, menſe Auguſto, poſtquã Hilarus diaconus legatus Apoſtolicus inde clam aufugiens, Romam redijt ad S. Leonem Papam. Ne quis ergo miretur, ſi idem Pontifex in litteris, quas dedit ad Theodoſium & Pulcheriam Auguſtos,

& quas

& quas etiam ad alios tertio Idus Octobris iiſdem Conſſ. dedit, nihil de Flauiani nece meminerit: nam, quod poſt diſceſſum Hilari fuit factum, ignorans, putans adhuc viuere Flauianum, ad eum etiam eadem die ſcripſit epiſtolam. Celebratur hac die ſolemnis translatio, quando venerandum corpus eius per Marcianum Auguſtum & S. Pulcheriam coniugem ſummo cum honore Conſtantinopolim translatum eſt, cuius translationis meminit S. Leo Papa in epiſt. 44. ad Marcianum Auguſt. ſub Conſulatu Adelphii data: eſt is annus, ſecundum Faſtos Onuphrii, a Chriſto nato 451. Ex quibus plane conuincitur errare Nicephorus lib. 14. c. 49. dũ eam translationem factã dicit ſub Theodoſio minore Imp. Extant præterea de ea re litteræ S. Pulcheriæ ad S Leonem Papam, quæ recitantur in præambulis Cõcilii Chalcedonenſis. Mirificis laudibus S. Flauianũ proſecuti ſunt Patres, ii præſertim, qui Chalcedonem ad Concilium conuenerunt; vbi inter alia eius præconia, hęc in Actione vndecima ſunt acclamata: Flauiano æterna memoria: ecce victio, ecce veritas: Flauianus poſt mortẽ viuit, martyr pro nobis exorat: Flauianus poſt mortẽ fidem expoſuit, &c. Accedat ad eius laudem conſtitutio Marciani Imp. quæ habetur in l. quoniam. C. de Epiſc. & cleric. cuius de Flauiano promulgatæ ſanctionis habes integrũ exemplar in Actione tertia eiuſdem Conc. Chalced. prope finem. Secundus Abel appellatur a Sebaſteno Epiſcopo in epiſt. ad Leonem Imp. Extat. to 2. Conc. recent. edit. De reſtituendo nomine eius in dipty̆ca, & abolenda memoria Eutychii, extat l. quoniam. C. de Epiſc. & cleric. Ceteras autem eius res geſtas, tam ſynodicas, quam priuatas, intexuimus in Annal. Eccleſiaſticis per annos ſingulos ſeruata temporũ ratione.

T. 8. A. 636 num. 25. ᵃ *Helladij Epiſcopi.*] Huius Acta ſummatim complexus eſt S. Ildefonſus in libro quẽ ſcripſit de vir. illuſt. quem nacti in Vaticana bibliotheca, diligenter excripſimus: at quoniam eumdem nondũ editum ſcimus, operęprecium viſum eſt, hic ea recitare, quæ de ſancto ſanctus ſuis ſcriptis teſtata reliquit his verbis: Helladius Epiſcopus poſt Auraſium ſedis eius adeptus eſt locum. Hic cùm regiæ aulæ illuſtriſſimus, publicarumq; rector exiſteret rerum, ſub ſęculari habitu votum monachi explebat & opus: nam ad monaſterium meum illud Agalienſe, cuius me ſuſceptio monachum tenuit (quod munere Dei, perenniſq. ac patentis ſanctitatis decore, & opinabile cũctis & palã eſt totis) cum ſæpe diſcutſantium negotiorũ ductus itinere perueniret, remota clientum ſæculariſq; pompa decoris, adeo monachorum peculiaritatibus inhærebat, vt turmis iunctus eorũ, ſtipularum faſciculos ad clibanum deportaret. Cumq. inter decorem inſolentiamq. ſæculi, ſolitudinis & amaret & ſectaretur arcana: celeri fuga, relictis omnibus quæ eſſe nouerat mundi, adijt ſanctum monaſterium quod frequentauerat voto; venit permanſurus optati voti vſu. Ibi factus monachus, pariter meritis & ſtudijs ſanctis vitam monachorum debite rexit, & ſtatũ monaſterij totius rei cõmunis diuitijs cumulauit. Ex hoc, feſſis pene ſenio artubus, ad Pontificatus apicem euocatur: & quia vocaretur victus pariter & inuitus, illic maiorum virtutum exempla, quã monachus, dedit: quia ſtatum mundi, quem contempſit virtute, magna perhibetur rexiſſe diſcretione; miſerationes eleemoſynarumq. copias tã largiter egenis contuliſſe probatur, ac ſi illius ſtomacho putares inopũm & artus pendere & viſcera confoueri. Scribere renuit, quia quod ſcribendum erat, quotidianæ operationis pagina demonſtrauit. Me, ad monaſterium rediens memoratum, vltimo vitæ tempore Leuitam fecit: ſenex obijt, decem & octo annos ſacrum regimen tenuit, temporibus Siſibuti, Suntillani, & exordij Siſenandi Regum. Beatus habitus fuit, & poſt beatam gloriam cæleſtis regni bona plenus ſenectute promeruit. Hactenus de S. Helladio S. Ildefonſus, qui mox ad eius ſucceſſorem Iuſtum calamum vertit. De eodem Rodoric. Tolet. l. 2. cap. 17. & alij recentiores.

19 Vndecimo Kal. Martij. Luna. A x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	F	f	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMAE natalis S. Gabini ᵃ presbyteri & martyris, fratris B. Caij Papæ; qui à Diocletiano diu in cuſtodia vinculis afflictus, pretioſa morte cæli gaudia comparauit. In Africa ſanctorum martyrum Publij ᵇ, Iuliani,

Marcelli, & aliorum. In Palæſtina commemoratio ſanctorum monachorum [c], & aliorum martyrum, qui à Sarracenis ſub Duce Alemundaro ob fidem Chriſti ſæuiſsime cæſi ſunt. Hieroſolymis ſancti Zambdæ [d] Epiſcopi. [e] Solijs ſancti Auxibij [e] Epiſcopi. Apud Beneuentum ſancti Barbati [f] Epiſcopi, qui ſanctitate celebris, Longobardos & eorum ducem ad Chriſtum conuertit. Mediolani S. Manſueti [g] Epiſcopi & confeſſoris.

Solis.

FEBRVARII. 19.

T.2.A.294. num. 1. & ſeq. plura A.295. & A.296.n.1. & ſeq.

GABINI, vel *Gabinij*[a].] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Iuncta ſunt eius Acta rebus geſtis ſanctæ Suſannæ. habet eas Sur. to.4. die 11. Auguſti. Paſſus eſt Diocletiano ſextum, & Conſtantio ſecundum Conſſ. vna cum Caio Papa ipſius germano, vt legitur in libro de Roman. Pontificibus. In prædictis autem rebus geſtis S. Suſannæ de domo Gabini in eccleſiam conuerſa hæc leguntur: Caij Epiſcopi domus beati Gabini domui propinqua erat, atque ex illo tempore Chriſtianorum ſtatio deputata eſt in duabus ædibus vſque ad hodiernum diem. Factum eſt hoc Romæ in regione ſexta, apud vicum Mamuri, ante Saluſtij forum. Hęc ibi. Ex qua loci deſcriptione facile apparet, eam fuiſſe domum Gabini, quæ nunc dicitur eccleſia ſanctæ Suſannæ, ac domum Caij eccleſiam illi propinquam, cuius dumtaxat ſuperſunt veſtigia ex aduerſo poſita.

[b]*Publij & ſoc.*] Agit de his etiam Beda, Vſuardus, & alij recentiores hac die.

T.6.A.509. num. 9.

[c]*Sanctorum monachorum.*] Iiſdem cæſi ſunt hi Sarracenorum incurſionibus, quarũ mentio habetur in rebus geſtis ſancti Ioannis Silentiarij, quas refert Metaphraſtes die 13. Maij, itemque in vita S. Sabę abb. apud eumdem die 5. Decẽbris, ac in Actis etiam ſancti Euthymij abb. quæ idem recitat die 20. Ianuarii: conſentiunt iiſdem, quæ habentur in prato ſpirituali c. 31. & 99. Vna eademq; perſecutio Sarracenorum ſanctos monachos diuerſis in locis poſitos vexauit, diuerſiſque diebus occidit: vt non mireris, ſi inferius de monachis cæſis a Sarracenis ſæpe agatur. Scias autem, ipſum Sarracenorum principem Alemundarum ad Chriſti fidem tandem eſſe conuerſum, vt ſcribit Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 35. hiſtor. Miſcel. ex Theophane lib. 15. & alii.

De Alemũdar. To. 7. A.583. n. 5.

[d]*Zambdæ Epiſcopi.*] De eo ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. vlt. in fine, Epiphanius in panar. hæreſ. 68. licèt in mendoſo codice Baza legatur. De eo item Niceph. Epiſcopus in chron. de Epiſc. eccleſ. Hieroſol. & Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. Adſcribitur hic erigeſimuinonus eius ſedis epiſcopus; ſucceſſit Hymenæo, ſeditq. temporibus Diocletiani Imperatoris.

T.2.A 296. nu. 6. cir. A.10.

[e]*Auxibij Epiſcopi.*] Agunt de eodem Græci in Menolog. hac die. Eius Acta habet Metaphraſtes, quæ Lipom. retulit in tom. 5. & Sur. to. 1. Fuit proximus Apoſtolorum temporibus; nam a S. Marco Euangeluta baptizatus fertur.

T.8.A.680 nu. 3.

[f]*Barbati Epiſcopi.*] De eo vet. manuſcrip. & inter alia Martyrologium Caſſinenſe. Habemus eius Acta ſincere ſcripta: eſt eorum exordium: Sicut euidentiſſime, &c. Interfuit Synodo Romæ celebratæ temporibus Papæ Agathonis, anno Domini 680. eidemq; ſubſcripſit, prout eius Concilu Acta indicant, quæ inſerta ſunt in Actione quarta ſextæ Synodi œcumenicæ Conſtantinopolitanæ.

T.8 A.680. nu. 3.

[g]*Manſueti Epiſcopi.*] De eodẽ tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ. Claruit idem temporibus Agathonis Rom. Pontificis: nam ipſe etiam interfuit præfatæ Synodo Romanæ, eidemq. ſubſcripſit, vt eiuſdem Synodi indicant Acta inſerta in Act. quarta ſextæ Synodi. Habemus manuſcriptam epiſtolam eruditiſſimam eiuſdem Manſueti Epiſcopi ad Conſtantinum Imperatorem Conſtantinopolitanum, dignam tanto viro, tantæq. ſedis Epiſcopo: incipit: Si apicem Imperialis faſtigii, &c.

20 ## Decimo Kal. Martij. Luna. B ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

TYRI in Phœnicia commemoratio beatorum martyrum [a], quorum numerum ſolius Dei ſcientia colligit, qui ſub Diocletiano Imperatore a Veturio militum magiſtro multis tormentorum generibus ſibi inuicem ſuccedentibus occiſi ſunt; primo quidem flagris toto corpore dilaniati, inde diuerſis beſtiarum generibus traditi, ſed ab illis diuina virtute nil læſi, poſt addita feritate ignis ac ferri, martyrium conſummarunt. Horum glorioſam multitudinem ad victoriam incitabant Tyrannio [b], Siluanus, Peleus, & Nilus Epiſcopi, ac Zenobius presbyter, qui felici agone vna cum illis martyrij palmam adepti ſunt. In Cypro inſula ſanctorum martyrum Pothamij [c] & Nemeſij. Conſtantinopoli ſancti Eleutherij [d] Epiſcopi & martyris. In Perſide natalis ſancti Sadoth [e] Epiſcopi, & aliorum centum vigintiocto, qui ſub Sapore Rege Perſarum, cùm Solem adorare renuiſſent, crudeli nece præclaras ſibi coronas compararunt. Catanæ in Sicilia ſancti Leonis [f] Epiſcopi, qui virtutibus atque miraculis coruſcauit. Eodem die ſancti Eucherij [g] Epiſcopi Aurelianenſis, qui eo magis miraculis claruit, quo pluribus inuidorum calumnijs fuit oppreſſus. Tornaci in Gallijs ſancti Eleutherij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

F E B R V A R I I 20.

T. 2 a. 297. n. 26. & ſeq. [a] COMMEMORATIO *beat. mart.*] Agunt de ijſdē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum Acta ſummatim complexus eſt Euſeb. lib. 8. cap. 7. ex eodem Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 7. ac ceteri.

T. 2. Ann. 299. n. 4. & tom. 3. an. 309. n. 19. [b] *Tyrannio, Siluanus, &c.*] De his item Euſebius hiſt. lib. 8. c. 21. & Niceph. lib. 7. c. 16. De ſingulis agitur certis diebus natalis dies.

[c] *Potamij, & Nemeſij.*] Beda item de his agit, additq. Didymum; Vſuardus autem & Martyrius de duobus tantum.

Circa ann. 457. [d] *Eleutherij Epiſc.*] De eodē & Græci. Ponitur hic octauus ordine Byzātius Epiſcopus, ſeditq. annis ſeptem, vt tradit Niceph. eius ſedis Epiſc. in chron. De eo etiam Niceph. Calliſt. lib. 8. cap. 6. Narrat idē auctor lib. 15. cap. 23. paucidum iudicium eiuſdem ſancti aduerſus clericū impuriſsimum, editū temporibus S. Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani, & Leonis Imp. indeq. penes nonnullos excommunicatio S. Eleutherij in ore verſatur vſque hodie; licèt potius imprecatio, quam excommunicatio dici debeat.

[e] *Sadoth & ſoc.*] Alibi, Sadhoe, vel Saduch, legitur. De ijſdem Græci in Menologio hac die. Horum omnium Acta ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes: habet ea Lipom. tomo 5. & Surius tomo 1. Paſsi ſunt hi ſub Sapore Rege Perſarum, qui vixit temporibus Conſtantini, ac eius ſucceſſoris Con- To. 3. ann. 344. n. 21.

ſtantij, peruenitq. vſque ad tempora Valentiniani, & Gratiani eius filij Impp. vt auctor eſt Ammian. Marcellin. lib. 27. qui illum eã ob cauſam Saporem longæuũ appellat. Succeſſit Sadoth, de quo agimus, Simeoni, qui ſub Conſtantino martyrio vita functus eſt: ipſe autem Sadoth paſſus eſt temporibus Conſtantij. De his etiam ſcribit Sozom. lib. 2. cap. 8. 9. & 10.

[f] *Leonis Epiſc.*] Agunt etiam de eodẽ Græ-
T. 9. A. 731. num. 50. ci in Menologio, magnorumq. miraculorum effectorem prædicant.

[g] *Eucbery Epiſc.*] Extant eius Acta, quæ deſcripſit Surius tom. 1. Claruit temporibus Caroli Martelli Principis Francorum, a quo multa & grauia paſſus eſt: ſed quas pœnas dederit apud inferos eius anima, & quã terribile iudicium de humato cadauere Deus oſtenderit, vide ibidem capite 6. quæ & nuper in Decretorum libro ſunt deſcripta 16 q. 1. De eo Sigeb. in chron. anno Domini 723. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 192 & lib. 4. cap. 186. Paul. Aemil. lib. 2. de geſt. Franc. Ioann. Placentius in catal. Epiſc. Leodienſium, & Molan. in indic. Sanctorũ Belgij. Adſcribitur hic in tabulis Democh. trigeſimustertius ſedis Aurelianẽſis Epiſcopus.

[h] *Eleutherij Epiſcopi.*] De eo autem Beda A. 629.
die ſequenti. Huius res geſtas breui compẽdio ſcribit Molanus in indic. Sanctorũ Belg. eumque ordinatũ dicit Epiſcopũ anno Domini 484. ſediſſeq. annos 45. translatũ vero corpus eius anno 881. De Eleutherij pueritia, ordinatione, & obitu habes in vita S. Medardi a Fortunato conſcripta, cap. 2. & 18.

viij. C Nono kalen. Martij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

IN Sicilia natalis ſanctorum martyrum [a] ſeptuagintanouem, qui ſub Diocletiano per diuerſa tormenta confeſsionis ſuæ coronam percipere meruerunt. Adrumeti in Africa ſanctorum martyrum Veruli [b], Secundini, Syricij, Felicis, Seruuli, Saturnini, Fortunati, & aliorum ſexdecim, qui in perſecutione Vuandalica ob Catholicæ fidei confeſsionem martyrio coronati ſunt. Scythopoli in Palæſtina ſancti Seueriani [c] Epiſcopi & martyris. Damaſci ſancti Petri Mauimeni [d], qui cùm diceret Arabibus quibuſdam ad ſe ægrotum venientibus: Omnis, qui fidem Chriſtianam Catholicam non amplectitur, damnatus eſt, ſicut & Mahumet pſeudopropheta veſter; ab illis necatus eſt. Rauennæ ſancti Maximiani [e] Epiſcopi & confeſſoris. Metis ſancti Felicis [f] Epiſcopi. Brixiæ ſancti Paterij [g] Epiſcopi.

FEBRVARII 21.

T. 2. A. 303. num. 150. MARTYRVM *ſeptuagintanouẽ* [a].] Agit de iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. c. 138. & alij recentiores.

cir. A. 490. [b] *Veruli & ſoc.*] De his etiam Beda & Vſuardus. Quod hic additum eſt, hos paſſos eſſe in perſecutione Vuandalica, ex dicto vetere manuſcripto ſcias reſtitutum. T. 6 A. 452. num. 28.

[c] *Seueriani Epiſc.*] Scribit de eius nece per hæreticos Eutychianos illata Niceph. lib. 15. cap. 9. De eadem hæreticorum perſecutione tunc in Catholicos in Palæſtina graſſante agit Euag. lib. 2. cap. 5. Cyrillus monachus in Euthymio, apud Metaphraſt. die 20. Ianuarij

onarij. Habetur mentio etiam de ſSeueriani Epiſcopi nece in litteris Marciani Imp. datis tunc temporis ad monachos Palæſtinæ: habentur to.2. Concil. recent. edit. eſt ſecunda ordine epiſtolarum illuſtrium virorum pro S. Synodo Chalcedonēſi. S. Leo Papa eo tempore ad ſedandam eam ſeditionē, & ad comprimendum furorem hæreticorū, ſcripſit ad Marcianum Imp. & ad Pulcheriam & Eudociam AA. necnon etiam ad Monachos Palæſtinæ, quo illorū turbatos animos cōciliaret.

T.9.A.742. n.4. [d] *Petri Mauimeni.*] Græci etiam de eodem agunt. De eius martyrio habes ex Theophane in hiſt. miſcel. lib. 22. anno 2. Conſtantini Sexti Imp. vbi hæc etiam recitantur: Hunc declamationibus ſermonum, honorauit ſanctus pater noſter Ioannes, qui cognominatus eſt Cryſooras propter auream & fulgidam Spiritus ſācti gratiā, quæ in ipſo tam in verbo, quam in vitæ actu efflorruit: quem videlicet Conſtantinus Imp. impius propter eminentem orthodoxiam eius anathemati ſubijciebat, & pro Manſur, quod eius auitum nomen eſt, quodq. redemptus interpretatur; ſenſu Iudaico, nouum Eccleſiæ magiſtrum, Manſeron, mutato nomine, vocitabat. Hæc ibi: per quæ plane conſtat intelligi ſanctum Ioannem Damaſcenum, iuxta ea quæ de eodē ſcribit Suidas. Paſſus eſt hic anno Domini 742. ſecundum Faſtos Onuphrij, ſecundum vero Græcorum ſupputationem anno 745. Sigebert. tamen in chron. recenſet eius martyrium anno 745.

[e] *Maximiani Epiſcopi.*] De eodem hac die tabulæ Eccleſiæ Rauēnatis. Conſecratus hic eſt Epiſcopus ſub Conſulatu Baſilij quinto, anno Domini 546. De eo plura Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 3. T.5.A.432. nu.93.

[f] *Felicis Epiſc.*] De eodē ex tabulis Metenſis eccleſiæ Molan. in addit. ad Vſuard. Ponitur hic tertius Metenſis ſedis Epiſcopus, ſeditq. annos 42. vt habent tabulæ Democh. claruit. cir. A. 100 vt elicitur ex Demochare.

[g] *Patery Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Numeratur 23. eius ſedis Epiſcopus; poſt S. Philaſtriū autem 16. prout Rampert. in ſerm. de S. Philaſt. affirmat. cir. A. 600. Arnoldus Belga.

22 Octauo Kalend. Martij Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ANTIOCHIAE Cathedra [a] ſancti Petri Apoſtoli, vbi primum diſcipuli cognominati [b] ſunt Chriſtiani. Hierapoli in Phrygia beati Papiæ [c] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſancti Ioannis Senioris auditor, Polycarpi autem ſodalis fuit. Salaminæ in Cypro ſancti Ariſtionis [d], qui (vt idem Papias teſtatur) fuit vnus de ſeptuagintaduobus Chriſti diſcipulis. In Arabia commemoratio plurimorum [e] ſanctorum martyrum, qui ſub Galerio Maximiano Imperatore ſæuiſſime cæſi ſunt. Alexandriæ ſancti Abilij [f] Epiſcopi, qui ſecundus poſt beatum Marcum eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, ſacerdotium virtute conſpicuus miniſtrauit. Viennæ ſancti Paſchaſij [g] Epiſcopi, eruditione & morum ſanctitate præclari.

FEBRVARII 22.

T.1.An.39. n.9. & ſeq. n.16. & ſeq. [a] ANTIOCHIAE *Cathedra.*] Sedere cœpit Petrus Antiochiæ vltimo Tiberij Imp. anno, & a Chriſto nato trigeſimonono, prout exacte Euſebius ſcribit in chron. De vſu priſtino celebrandæ dici Cathedræ, cū ſcilicet aliquis Epiſcopus alicui præficeretur eccleſiæ, ſatis diximus ſupra in feſto die Romanæ Cathedræ. Quod autē attinet ad Cathedrā Antiochenā, miratus ſum vehementer, R. P. Onuphriū Panuinum, virum alioqui eruditum, ſed cito nimis

mis ex humanis præreptum, vt non potuerit ſuas lucubrationes emendare, nouam quamdam hactenus inauditam, nec ab aliquo excogitatam opinionē de Cathedra Antiochena adſtruere conatum eſſe: dū in ſuis ad Platinam additionibus, abſque vllius antiquorum vel recentiorum teſtimonio affirmat, Petrum Romæ primum, ac demū ſediſſe Antiochiæ. Quæ quidem opinio quàm ſit falſa, quàm aduerſa ſinceræ veritati, quàm denique faueat nouantibus qualemcumque occaſionem captantibus, quotq. ex ea ſequantur abſurda, vix credi poteſt. Legi aduerſus huiuſcemodi nouam opinionem eruditiſſimum commentariolum R.D.Siluij Antoniani, pientiſſimi ac diſertiſſimi viri, cuius cenſuræ ſcriptiones meas ſubijcere conſueui: expectamus ſi aliquādo ab inuito poterimus extorquere eius editionem, ſimulq. e latebris Chriſtianæ modeſtiæ ipſius cetera feraciſſimi ingenij monumenta in publicū vindicare. Tu interim, lector, accipe de ea re hæc teſtimonia ſanctorum Patrum. Poſt Anacletum, Antherum, Marcellum, & alios, ſatis tibi inſtar omnium poteſt eſſe ſancti Hieronymi auctoritas in comment. epiſt. ad Galat. cap. 2. & de ſcriptoribus Eccleſiaſt. in Petro. Si ex hiſtoricis hæc cupis, habes Euſebium, qui primū in ea facultate locum tenet, quiq. in chronico hæc ait: Petrus natione Galilæus, Chriſtianorum Pontifex primus, cùm primum Antiochenam Eccleſiam fundaſſet, Romam proficiſcitur, ibi Euangelium prædicans, vigintiquinque annis eiuſdē Vrbis Epiſcopus perſeuerat. Hæc Euſebius, quem ceteri Græcorū (ne laborem omnes enumerando) abſque aliqua cōtrouerſia ſecuti ſūt, a quibus nec Latinorū aliquis diſſentit. Hæc etiam ſanctus Leo in ſerm. 1. in natali Apoſtolorum: Gelaſius Papa in Romano Concilio, vbi actum eſt de libris apocryphis, eadem profeſſus eſt: id Pelagius Papa in epiſtola ad Benignum, & Greg. Papa ad Eulogium lib. 6. epiſt. 37. id denique alij omnes, qui de ea re egerunt, abſque aliqua dubitatione teſtati ſunt. De leuiſſimis autē quibusdā obiectionibus, quæ aduerſus hæc ſiue ab Onuphrio, ſiue ab alio eius ſtudioſo obijciebātur, conſule quæ diximus in 1. tomo Annal.

T.1.An.43. n.11.&ſeq. [b] *Cognominati ſunt Chriſtiani.*] Id Lucas Act. c. 11. Qua autem ratione id acciderit, ſanctus Athanaſius in diſputatione contra Arium eiuſmodi affert cauſā. Omnes, inquit, qui credebant in Domino noſtro Ieſu Chriſto, non Chriſtiani, ſed diſcipuli tantūmodo vocabantur: & quia multi nouorum dogmatum auctores extiterant, doctrinæ obuiantes Apoſtolicæ; omnes ſectatores ſuos diſcipulos nominabant; nec vlla erat nominis diſcretio inter veros falſosq. diſcipulos, ſiue Chriſti, Doſithæi, ſiue Iudæ cuiuſdam, ſiue Ioannis ſectatores, qui ſe quaſi Chriſti Eccleſiæ cōfitebantur; quin potius vno diſcipulorum nomine cenſebantur. Tūc Apoſtoli conuenientes (ſicut, Luca narrante, Acta teſtātur) omnes diſcipulos uno nomine Chriſtianos appellant, diſcernentes a communi diſcipulorum vocabulo; & vt diuini per Iſaiā oraculi ſermo compleretur, quo ait c. 62. Seruientibus mihi vocabitur nomen nouum &c. Hæc Athanaſ. Porro & hoc ipſum nomē non poſt multum temporis hæretici æmulati ſunt, Carpocratianiq. primum vſurparunt, vt ſcribit S. Epiphan. hæreſ. 27. Hos ſecuti ſunt ceteri, irrogantes contumelias tanto nomini falſa doctrina, ac morum prauitate: quam ob cauſam (vt conqueſti ſunt ſæpe Patres apologijs) execrandum factum eſt aliquādo Gentilibus nomē Chriſtianum, adeo vt ipſum ſolum abſque aliqua noxa (vt ſcribit pluribus Tertullianus in apologetico) eſſet in crimen.

[c] *Papiæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De Papia ſcribit ſanctus Irenæus, quem recitat Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 33. Idem Euſeb. cap. 30. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Papia. Extabāt eius ſcripta vſque ad eiuſdem Hieronymi tempora, vt ipſe ſcribit epiſtola 28. ad Lucinium. Eadē de eo Niceph. lib. 3. cap. 18. & 20. Hic monitum velim lectorem, ne qua ſuſpicio de Papia in mentem irrepat, eo quod aſſertor fuerit improbatæ ſententiæ de mille annis, vnde dicti ſunt hæretici Millenarij: nam ſancta Dei Eccleſia Catholica aliquandiu de ea re ſuperſedit, iudiciumq. ſuſpendit, nec aliquid de his, qui ea ſentiebant, definiuit; cùm præſertim non vulgares homines, ſed ſanctiſſimi atque doctiſſimi viri id affirmarent, vt poſt Papiam Irenæus, Iuſtinus martyr (mittimus Tertullianum & Nepotem extra claſſem Catholicorum vagantes) Lactantius, Victorinus, Seuerus, & alij, prout teſtatur S. Hieronymus in comment. ſuper Ezech. cap. 36. lib. 11. & in proœm. lib. 18. in Iſaiam. De quorum ſententia idem auctor in Hierem. cap. 19. lib. 4. hæc habet: Quæ, licèt non ſequamur, tamē damnare non poſſumus: quia multi Eccleſiaſticorū virorum & martyrū iſta dixerunt; & vnuſquiſque in ſuo ſenſu abūdet, & Domini cuncta iudicio reſeruentur. Hæc S. Hieron. quo tempore nihil adhuc ab Eccleſia de ea re fuiſſe definitum apparet. Paulò poſt autē cùm Apollinaris hæreſiarcha hanc de Millenario ſententiā niteretur adſtruere, totisq; neruis defendere conaretur, atque vt dogma Catholicum ſtabilire, ſcriberetq. (vt ait ſanctus Hieron. in proœm. lib. 18. in Iſaiā) duo volumina aduerſus Dionyſiū Alexandrinū, qui de ea re contra Irenæum librum ediderat: mox in eum atque alios Millenarios zelus ſanctorum Patrum exarſit, ita vt in hæreſim ne patronum eius liberius inueherentur: cùm præſertim ille adderet alias ad eā opinionem impietates, diceretq; homines reſurrecturos eſſe ad legem, circumciſionē, & ſab-

T.1.An.97. n.9.&T.2. A.118.n.2. 3.&ſeq.

& ſabbata ſeruanda, ad cibos electos, vt olim, & templum materiale constructuros. id de eo ſcribit S Baſilius in epiſt. 74. ad Occidentales. Tunc autem, ſicut ceteræ prauæ opiniones Apollinaris, ita hæc de Millenario à Damaſo Papa Romę putatur eſſe damnata.

T. 1. A. 97. num. 9. [d] *Ariſtionis.*] De eodē Beda, Vſuard. Ado, & alij. Meminit de Ariſtione Papias, quem refert Irenæus apud Euſebium lib. 3. cap. 33. & Hieron. de ſcript. Eccl, in Papia.

T. 3. A. 309. num. 25. [e] *Plurimorum ſanct. mart.*] Horum agonis Euſebius hiſt. lib. 8 cap. 24. meminit.

T. 2. A. 100. num. 19. [f] *Abilij Epiſcopi*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de Abilio Euſeb. in chron. cum ſedere cœpiſſe anno quarto Domitiani Imp. & cùm ſediſſet annos tredecim, ſub Nerua Imp. ex hac vita migraſſe. Ex his reſtituendus eſt locus eiuſdem Euſebij in editione Christophorſoni lib. 3. c. 12. cum ait: Quarto anno Domitiani Anianus primus Eccleſiæ Alexandrinæ præfuit: qui cùm annos vigintiduos in eo munere compleuiſſet, exijt e vita: in cuius locū ſuffectus eſt Abilius. Hæc ibi; ſed ſic reſtituenda, vna tantum mutatā dictione, vt dicat: Quarto anno Domitiani, Anianus, qui primus Eccleſiæ Alexandrinæ præfuit, cùm annos vigintiduos, &c. quā lectionem confirmant etiam ea quæ idem Euſebius ſcribit lib 2. cap. 23. vbi ait, octauo anno Neronis Imperij Anianum poſt Marcum ſedere cœpiſſe.

[g] *Paſcaſij Epiſc.*] Beda item & Ado de eo hac die. De Paſcaſio Epiſc. Viennen. ſcribit Ado in chron. floruiſſe videlicet temporibus Constantini, cū Melchiades Romanæ præeſſet Eccleſiæ. Succeſſiſſe huic videtur ſanctus Verus, qui reperitur interfuiſſe Cōcilio Arelatenſi 1. ſub Constātino Imp. & Silueſtro Romano Pontifice celebrato, vt apparet ex Actis eiuſdem Synodi. Ex his redditur ambigua, quæ idem ſcribit Ado, Verum ſediſſe temporibus Traiani; & quod ait, Paſchaſio fuiſſe ſuffectum Claudium. Sed de his in Vero pluribus infra ad Kalendas Auguſti. A. 318.

23 Septimo Kalend. Martij. Luna. E vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24

In Anno Biſſextili omittitur Vigilia Sancti Matthiæ Apoſtoli: *quia transfertur in ſequentem diem, quæ eſt 24.*

VIGILIA[a] S. Matthiæ Apoſtoli. Apud Sirmium beati Sireni[b] monachi & martyris, qui, iubente Maximiano Imperatore, tētus, cum ſe Christianum eſſe confiteretur, capite cæſus eſt. Ibidem natalis ſanctorum ſeptuagintaduorum[c] martyrū, qui martyrij certamen in præfata vrbe conſummantes, regna manſura perceperunt. Romæ S. Polycarpi[d] presbyteri, qui cum beato Sebaſtiano plurimos ad fidem Christi conuertit, atque ad martyrij gloriam exhortando perduxit. In Ciuitate Aſturicenſi S. Marthæ[e] virginis & martyris ſub Decio Imperatore, & Paterno Proconſule. Constantinopoli S. Lazari[f] monachi: qui cum ſacras imagines pingeret, Theophili Imperatoris Iconoclaſtæ iuſſu diris ſupplicijs excruciatur, & manus ei candenti ferro comburitur: ſed Dei virtute ſanatus, abraſas imagines ſanctas pingendo reſtituit, ac demum in pace quieuit. Brixiæ ſancti Felicis[g] Epiſcopi. Hiſpali in Hiſpania ſancti Florentij[h] confeſſoris. Tuderti ſanctæ Romanæ[i] vir-

ginis, quæ á ſancto Siluestro Papa baptizata, in antris & ſpeluncis cæleſtem vitam duxit, & miraculorum gloria claruit. In Anglia ſanctæ Milburgis [k] virginis, filiæ Regis Merciorum. Et alibi aliorum, &c.

¶ *In anno Biſſextili bis pronunciatur* Sexto Kalendas Martij, *& eadem Luna, ſcilicet die 24. & 25. Prima die, id eſt 24. hoc modo:* Sexto Kalendas Martij. Luna, *quota fuerit. Deinde,* Vigilia S. Matthiæ Apoſtoli. Item commemoratio plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorũ, atq. ſanctarum Virginum. ℟. Deo gratias, *Secunda die, id eſt* 25. Sexto Kalend. Martij. Luna. .. In Iudæa, *&c. vt in ſeq. lect.*

FEBRVARII 23.

VIGILIA S. *Matthiæ* [a].] De eadem Beda, & Microlog.
cir. A. 300. cap. 47. atque alii recentiores.

[b] *Sireni.*] De ipſo etiam Beda, ac ceteri. Hic cum dicatur fuiſſe monachus ; ſatis apparet ex Euſebio hiſt. lib. 8. cap. 22. Maximiani temporibus fuiſſe monachos, & ex eis quamplurimos coronatos eſſe martyrio, vt & Seleucus, de quo ſupra egimus. quin & ipſe ſanctus Antonius martyrii cupidus cõuolauit Alexandriam, ſed conſequi non potuit, vt ſcribit S. Athanaſius in vita ipſius. Agit etiam de Sireno Petrus in catal. lib. 3. c. 147. licèt eum etiam Epiſcopũ fuiſſe dicat.

Sub Maximiano ceſi [c] *Septuagintaduorum martyrum.*] Alii legũt ſexagintaduos tantum; ſed ex pluribus manuſcrip. prędictus numerus habetur certior, prout etiam Petrus in catal. lib. 3. cap. 150.

[d] *Polycarpi.*] De eodem Beda, Vſuardus, &
t. 2. A. 284. num. 13. & ſeq. alii. Habẽtur eius Acta iuncta rebus geſtis S. Sebaſtiani apud Sur. t. 1. die 20. Ianuarii.

[e] *Marthæ.*] Tabulæ eius eccleſiæ. Eius Acta
circ. A. 253 paucis enarrantur in theſaur. concion. to. 2. die 23. Februarii.

[f] *Lazari monachi.*] Agunt autem Græci de t. 11. A. 832
eo die 17. Octob. quando ex Cithienſi vrbe num. 5. translatum eſt corpus eius Conſtantinopolim, vt teſtatum habetur in dicto Menologio, ea die. Scribunt de Lazaro Zonaras in tertia parte Annal. in Theophilo Imp. Cedrenus in eodem, & alii.

[g] *Felicis Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ cir. A. 656.
Brixian. Recenſetur hic vigeſimus a tempo- Aſcanius Martinengus.
re Philaſtrii eius ſedis Epiſcopi, ſucceſſitq. Dominico, vt ſcribit Rampertus eius ciuitatis Epiſcopus, cum agit de translatione ſancti Philaſtrii.

[h] *Florentij.*] Agitur de eo in flore ſancto- obijt An. 485.
rum Hiſpan. vbi & ſepulturæ eius epitaphiũ recitatur: itemq. in theſaur. concion. tom. 1. die vigeſimatertia Februarii.

[i] *Romanę.*] De ea tabulæ eccleſiæ Tuderti- T. 3. A. 335.
nę, vnde etiam eius Acta accepimus. Claruit num. 58.
temporibus Conſtantini, cum ſanctus Siluester præeſſet Romanæ Eccleſiæ.

[k] *Milburgis.*] Fertur eius vita ſcripta eſſe a Gothzelino monacho S. Bertini, deq. ea re teſtimonium eſt in catal. ſcrip. Britan. Agit de ea etiam Molanus in addit. ad Vſuardũ.

v F Sexto Kalend. Martij. Luna. 24

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
t u A B C D E f F G H M N P
14 15 16 17 18 19 20 21 20 21 22 23 24 25

IN Iudæa natalis ſancti Matthiæ Apoſtoli [a], qui poſt Aſcenſionem Domini ab Apoſtolis in locum Iudæ proditoris ſorte electus, pro Euangelij prædicatione martyrium paſſus eſt. Romæ ſanctæ Primitiuæ [b] martyris. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Sergij [c] martyris, cuius geſta præclara habentur. In Africa ſanctorum martyrum Montani [d], Lucij, Iuliani, Victorici, Flauiani, & ſocio-

rum, qui fuerunt ſancti Cypriani diſcipuli, & ſub Valeriano Imperatore martyrium conſummarunt. Rhotomagi paſsio ſancti Prætextati [e] Epiſcopi & martyris. Treuiris ſancti Modeſti [f] Epiſcopi & confeſsoris. In Anglia ſancti Edilberti [g] Regis Cantiorum, quem ſanctus Auguſtinus Anglorum Epiſcopus ad fidem Chriſti conuertit. Hieroſolymis prima inuentio [h] capitis Præcurſoris Domini.

FEBRVARII 24

T.1.An 34. n.237.& ſe, & A.44. n. 41. MATTHIAE *Apoſt.* [a]] Latini omnes de eo agunt hac die, Græci autem IX. Auguſti, vt conſtat ex Menologio, & ex cõſtitutione Emanuelis Imp. tit. de ferijs. Præter illa quæ de ipſo leguntur in Act. Apoſt cap. 1. ſcribunt eum non tãtum in Iudæa, ſed etiã in vlteriori Aethiopia Euangeliũ prædicaſſe, vt Sophron apud Hieron. de ſcrip. Eccleſ. Niceph lib. 2. cap. 40. Doroth. in ſynop. De prædicatione in Iudæa meminit Iſid. de vit. & obit. ſanct c. 81 Matthiæ nomine ferebatur Euangelium, quod a Gelaſio in Romano Concilio eſt reiectũ inter apocrypha, c. ſancta Rom. diſt. 15. eadem æſtimatione iã ante habitũ ab Origene homil. 1. in Luc. & ab Euſeb. lib. 3. c. 25. Eiuſdẽ item claſſis exiſtimatæ ſunt traditiones nomine Matthiæ editæ, ex quibus Marcion ſuã ipſius hæreſim adſtruebat, vt ſcribit Clemẽs Alexand. lib. 2. ſtrom. cap. 7. qui ex eis quædam recitat fragmenta, & Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 23. Acta etiam Matthię, quę ſcripta feruntur ab Abdia, vt ſpuria reijciuntur. Habetur mentio de Matthia apud Dionyſiũ Areopagitam de Eccleſ. hierach. c. 5. par. 3. Fertur ſermo de S. Matthia, quẽ alij Auguſtino, Bedæ autem alij tribuunt. Scribit Petrus diac. Caſſinen. ſcriptum fuiſſe ab Authperto abb. Caſſinen. ſermonem de eodem Apoſtolo, quẽ legimus in codice manuſcr. S. Marię ad Martyres. Incipit: Inclytam gloriã, &c. Habemus & nos eũdem charactere Lõgob. conſcriptũ.

[b] *Primitiue.*] De ea conſentiunt vet. manuſcrip. quorum ſupra meminimus.

[c] *Sergij.*] De eo etiã Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Alius cenſetur hic ab illo Sergio, qui vna cum S. Baccho pro Chriſti fide certauit, de quo ſuo loco inferius.

T 1. A. 262. n. 5. & ſeq. [d] *Montani, Lucij & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdẽ ex vet. manuſcr. Habentur eorum Acta germana, quæ recenſet Sur. tom. 1. hac die. De Montano, Lucio, Iuliano, & Victorico mentio habetur ſeparatim in diuerſis epiſtolis ſancti Cypriani. De Montano in epiſt. Celerini, apud eumdem epiſt. 21. De Victorico in inſcriptione epiſtolæ 54. De Lucio & Iuliano ſæpe, & in concilio Carthag. ſub eodẽ Cypriano. An autem hi noſtri ijdem ſint cum illis, non auderem affirmare; licèt ijſdẽ paſſi reperiantur tẽporibus, ac in eadem regione.

[e] *Prætextati.*] Recenſetur hic xvij eius ſedis Epiſcopus ſecundum tabulas Democh. T.7.A.589 num.4 Reperitur interfuiſſe Concilio Turonenſi 2. Pariſienſi 1. & Aurelianenſi 5. quibus & ſubſcripſit. Claruit ſub Childeberto Rege circa annũ Domini 580. de quo Gregor. Turonen. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 18. lib. 7. cap. 16. & lib. 8. cap. 20. & 31. vbi de nece ipſius; itemq lib. 9. cap. 20. Quod pertinet ad antiquam familiã & nomen Prætextati, conſule Macrob. lib. 1. Saturnal. cap. 6.

[f] *Modeſti Epiſc.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. ſecundæ editionis.

[g] *Edilberti Regis.*] De quo plura Beda de geſt. Angl lib. 1. cap. 25. 32. 33. & lib. 2 c. 3. 4. & 5 Ad hunc S. Gregor. Papa ſcripſit epiſtolam 60. lib. 9. regiſt. extat eadẽ apud Bedam lib. 1. cap. 32. Migrauit ex hac vita anno Domini 616. vt idem teſtatur Beda in epitome. Ex qua emendatur quod idem dixerat lib. 2. c. 5. eum deceſſiſſe anno Domini 613. nam (vt ipſe ait) viginti & vnum annos regnauit ab eo tẽpore, quo Auguſtinus eſt profectus in Angliam. T.8.A 597. n.20.& ſeq. obitus Ao. 613. n. 10.

[h] *Prima inuentio capitis Præcurſ.*] De eadem capitis inuentione hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Græci etiam in Menologio hac item die agunt de eadẽ. Rurſusq. viij. kal Iunij aliã celebrãt inuentionẽ, quãdo Comanis, vbi in aureo vaſe latebat, iterũ repertum, Conſtantinopolim tranſlatũ eſt. Conſule ea quæ notantur infra ad quartum kalend. Septembris. T.1.An.33. n.4. & ſeq.

IESVS

Quinto

iv. G Quinto Kalend. Martij. Luna. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	p			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

IN Aegypto natalis ſanctorum martyrum Victorini [a], Victoris, Nicephori, Claudiani, Dioſcori, Serapionis, & Papiæ, ſub Numeriano Imperatore: quorum duo primi pro confeſsione fidei exquiſita ſuppliciorum genera conſtanter tolerantes, capite plectuntur; Nicephorus poſt craticulas candentes, ignesq. ſuperatos, minutatim conciſus eſt. Claudianus & Dioſcorus flammis incenſi, Serapion verò & Papias gladio cæſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Donati [b], Iuſti, Herenæ, & ſociorum. Romæ natalis ſancti Felicis [c] Papæ Tertij, qui ſancti Gregorij Papæ atauus fuit; de quo is refert, quod ſanctæ Tharſillæ nepti apparens, illam ad cæleſtia regna vocauit. Conſtantinopoli ſancti Tharaſij [d] Epiſcopi, eruditione & pietate inſignis, ad quem extat Hadriani Papæ Primi epiſtola pro defenſione Sanctarum imaginum. Nazianzi ſancti Cæſarij [e], fratris beati Gregorij Theologi; quem idem Gregorius inter agmina beatorum ſe vidiſſe teſtatur.

FEBRVARII 25.

t.2. A.284. num.30. VICTORINI, *Victoris, & ſoc.* [a]] De his hac item die Beda, Vſuardus, & Ado pluribus, Petrus etiam in catal. li.3. c.151. Græci autem in Menolog. ad diem 31. Ianuarij.

t.2. A.253. num.52. [b] *Donati, Iuſti, & ſoc.*] Beda de iiſdē hac die, qui & ceterorum recēſet ſingula nomina. In vet. Martyrol. monaſterij S.Cyriaci, præter hos recenſitos, ſuperadduntur & alij quadragintaquatuor. Videntur hi illi eſſe, quos Lucianus in epiſt. 22. apud Cyprian. refert, & inter alios nominat Donatum & Herenem; licèt Pamelius in annot. eiusdē epiſtolæ, auctoritate cuiuſdam alterius manuſcrip. bibliothecæ Guilielmitarum Burgenſium, diuerſis diebus ilos eſſe paſſos affirmet; nos autem Romano plus deferimus.

t.6. A.492. num.1. [c] *Felicis Papæ.*] Cùm hic Felix, de quo hac die agitur, dicatur atauus S.Gregorij Papæ, cuius idem S.Gregorius meminit homil.38. in Euang. & lib.4. dialog. cap.16. exiſtimauit Ioannes diacon. in vita S.Gregorij lib.1. c.1. & Leo Oſtienſ. in chron. Caſſinen. lib. 1. cap. 1. in fine, hunc eſſe quartum eius nominis Roman. Pontificem. Ego autem in eam ſententiam ſum propenſior, vt opiner, non Felicem Quartum, ſed Tertiū fuiſſe atauum S.Gregorij, idq. non leuibus rationibus perſuaſus: nā Felix Tertius Romanus fuit, Quartus autē Samnis natione, & patria Beneuentanus: at peſpicuum eſt omnibus, S.Gregorium non ex Samnitibus originem ducere, ſed ab antiquis Romanis ſenatoribus; quod & ipſe Ioannes diac. abſque vlla dubitatione confirmat. Ad hæc addimus: ſi quis numeret annos, menſes, & dies, quibus ſedit Felix Tertius, inueniet ipſū ex hac vita migraſſe hac ipſa die, quinto Kal. Martij, quod & diligenter obſeruauit Panuin. in Faſtis: Felix autem Quartus obiiſſe dicitur quarto Idus Octob. licèt fortaſſe ob translationem agatur cōmemoratio natalis eius 30. Ianuarii. Ad poſtremum ſi tempora attendamus, quibus

bus vixit vterque Felix: magis congruit, vt Felix Tertius, quã Quartus, atauus S. Gregorij dici debeat: ſi enim numeres annos ab obitu Felicis Tertij vſque ad electionem S. Gregorij Papæ iam ſenis, intercurriſſe inuenies annos nonagintaocto: ſi autẽ recẽſeas ãnos ab eo tẽpore, quo Felix Quartus ex hac vita deceſſit, vſque ad eiuſdẽ S. Gregorij Põtificatum; annos tantũ ſexaginta numerabis. Hac itaque habita vtriuſque Felicis tẽporis ratione, æquius eſſe videtur, vt Felix Tertius potius dicatur eius atauus, quã Quartus; qui eodẽ S. Gregorio iã nato, geſſit Pontificatũ.

T. 9. An. 784. n. 9. & ſeq. A. 795. n. 10 & ſeq. An. 806 num. 2 obitus

[d] *Tharaſii Epiſcopi.*] Agũt de eodẽ hac die Græci etiã. Acta autẽ eius ſcripſit Ignatius diaconus cuſtos vaſorũ, vt Suidas teſtatur in Ignatio. Habet ea Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. De eodẽ præterea ſæpius habetur mentio in Actis ſecundæ Nicænæ Synodi. Obijt humanæ vitæ diem anno a Christo Domino 806. multis pro fide Catholica laboribus exantlatis.

T. 4. A. 362. n. 10. & ſeq. Obitus A. 368. n. 9.

[e] *Cæſarij.*] Huius egregia facta eius germanus S. Greg. Nazianzenus in ea oratione, quã habuit in funere ipſius, feliciter explicat. De eodẽ plura in carmine de rebus ſuis. Locus hic citatus habetur in fine eius orationis his verbis: Te Cæſarium ipſum videbo non iam peregrinantem, non iam ab alijs funere elatum, non iam hominũ animos mœrore ac miſeratione permouentem, ſed clarum, inſignem, & ſublimem; qualis ſæpe mihi in ſomnis viſus es, o fratrũ cariſſime, & fratrum amantiſſime, ſiue cupiditate mea, ſiue ipſa veritate hanc mihi formã repræſentante. Hæc Greg. citat eumdem locũ S. Ioan. Damaſc. in oratione de his qui in fine migr. Extant eiuſdẽ Cæſarij dialogorũ libri quatuor eruditiſſimi nuper editi: licèt Billius in ſuis obſeruationibus eius eſſe neget. Corrigitur ibidem ab eo error Nicephori de Cæſario

26 Quarto Kal. Martij. Luna. A iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PERGE in Pamphilia natalis beati Neſtoris [a] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij cùm die noctuq. orationi inſiſteret, poſtulans vt grex Chriſti cuſtodiretur, comprehenſus, ac nomen Domini mira libertate & alacritate confeſſus, iuſſu Præſidis Pollionis equuleo crudeliſsime tortus eſt, ac demum cùm ſe Chriſto ſemper adhæſurum conſtanter profiteretur, crucis ſuſpendio victor migrauit in cælum. Ibidem paſsio ſanctorum [b] Papię, Diodori, Cononis, & Claudiani, qui S. Neſtorem martyrio pręceſſerunt. Item ſanctorum martyrum Fortunati [c], Felicis, & aliorum viginti ſeptem. Alexandrię ſancti [d] Alexandri Epiſcopi, glorioſi ſenis, qui poſt beatum Petrum eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, Arium presbyterum ſuum hæretica impietate deprauatum, & diuina veritate conuictum, de Eccleſia eiecit, ac poſteà inter trecentos decem & octo Patres in Nicæno Concilio eumdem damnauit. Bononiæ S. Fauſtiniani [e] Epiſcopi, qui eam eccleſiam, Diocletiani perſecutione vexatam, verbo prędicationis firmauit & auxit. Gazę in Paleſtina S. Porphyrij [f] Epiſcopi, qui tẽpore Arcadij Imperatoris Marnam [g] idolum eiuſq. tẽplũ euertit, ac multa paſſus quieuit in Domino. Florentię S. Andreæ [h] Epiſcopi & confeſſoris. In territorio Archiacenſi S. Victoris [i] confeſſoris, cuius laudes ſanctus Bernardus conſcripſit.

T.2.a.254. n.22.& ſeq. NESTORIS *Epiſc.* a] De eo etiã Beda, Vſuar & Ado. Ipſius Acta extant apud Sur. to. 1. Alius hic ab eo, de quo Niceph. lib. 7. c 15. & Metaph. in Demetrio.

b *Papiæ & ſoc.*] Eadẽ Acta S. Neſtoris cõtinent horũ certamina. T.2.A.254. num.22. Paſſi ſunt hi ſub eadẽ Decij perſecutione ante Neſtorẽ cõſũmatũ.

c *Fortunati & Felicis.*] Redditi sũt ij ex prędictis vet. manuſcr. Diuerſi prorſus cẽſentur ab illis, quorũ natalis eſt dies 11. Iunij; quod ſaltem ex ſociorũ numero potes intelligere.

d *Alexandri Epiſc.*] Będa, Vſuardus, Ado, ac cęteri de eodẽ hac die. To. 3. ann. 321. n.61. & ſeq. a. 325. n.13. & 1. & an. 326 n.1. & ſeq. Meminit huius ſępius S. Athanaſius, qui inter alia, in oratione ſecũda contra Arianos, hęc in eos: Noſtis (inquit) quomodo beatus Alexãder vſq. ad mortẽ contra hãc hæreſim depugnauit, & quot tribulationes, quãtos labores, quãquã iã ſenex, in decrepita ætate ſuſtinuerit, qui & ipſe ad Patres appoſitus eſt. Hæc Athanaſius eius in Epiſcopatu ſucceſſor. De eo etiã Epiphanius in panar. hæreſ. 69. Pluribus Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 2. Socrat. hiſt. li. 1. c. 3. Sozõ. lib. 1. cap. 14. & Caſſiod. ex eiſdẽ. Extat huius egregia epiſt. ſcripta ad Alexandrum Epiſc. Conſtantinopolitanũ contra Arium; ex qua ipſa, qualis quãtusvę fuerit, poteſt exiſtimari. Recitat eam Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 6. Interfuit SS. Nicæno Concilio, atque ſequenti anno, qui numeratur à Chriſto nato 326. ex hac vita migrauit. Claruerunt iiſdẽ temporibus eiuſdem nominis duo alij illuſtres ſanctitate Epiſcopi; Alexander Cõſtantinopolitanus, quẽ diximus, de quo agunt Græci in Menolog 30. Auguſti; & Alexander Epiſcopus Theſſalonicenſis, cuius extat epiſtola ad Athanaſium, deſcripta in apologia ſecunda eiuſdem Athanaſij: de hoc Gręci in Menologio ad ſeptimum diem Nouembris.

e *Fauſtiniani Epiſc.*] De eo præterea tabulæ cir. an. 312. Sigonius eccleſiæ Bononienſis recenſetur eiuſdem ſedis ſecundus Epiſcopus. Scripſit de eodem Sigonius in hiſtoria de eccleſia Bononienſi.

f *Porphyrij Epiſc.*] De eodem Græci iterũ agunt in Menologio, hac eadẽ die, & ſecũda Martij. T.5.a.398. n.97. & ſeqq. & an. 403. n.37. & ſeq. Extãt eius Acta fideliſſime ſcripta a Marco diac. quæ deſcripſit Metaphraſtes; eadẽ Latine reddita habet Lipõ. to. 5. & Sur. tõ 1. Interfuiſſe hic reperitur Synodo Theopolitanæ habitæ in cauſa Pelagij, vbi tantus hæreſiarcha ſubdole recantauit palinodiã, de quo S. Auguſtinus de pec. orig lib. 1. c. 10.

g *Marnam idolum.*] Famoſiſſimũ erat Gazę in Palæſtina idolum, Marnas dictũ, celeberrimumq. templũ eius. plura to. 5. A. 401. n.16 & ſeq. Marnam Gazentes Iouem appellabant, vt auctor eſt Marcus diac. in actis S. Porphyrij: qui etiã teſtatur, non ſolum Marnæ templũ Gazæ fuiſſe, ſed & Apollinis, & aliorum Gentiliũ deorum: de Apollinis templo Gazæ poſitũ meminit Ioſephus antiq. lib. 13. c. 21. edit. Gelen. Porro Marnæ templum erat omnium celeberrimum, quod egregie ab eodem Marco diacono deſcribitur: de eo ſæpe S. Hieronymus meminit, in vita S. Hilarionis, in epiſt. 7. ad Lætam, cum ait: Marnas luget incluſus, & euerſionem templi iugiter pertimeſcit. Et in Iſa. cap. 7. cum inquit: Serapium Alexandriæ, & Marnę templum Gazæ in eccleſias Domini ſurrexerunt. Hæc Hieron. Adſcribenda ſunt hæc S. Porphyrio, prout eius Acta teſtantur.

h *Andreæ Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſ. Florentinæ. cir. an. 42. Plura de ipſo in vita S. Zenobij, cui in Epiſcopatu ſucceſſit. Extat apud Sur. tom. 3. die 25. Maij.

i *Victoris.*] De eo ſcripſit officium Eccleſiaſticum ſanctus Bernardus (vt ipſe teſtatur in epiſt. 312. ad Guidonem abbatẽ) continẽs ſermones duos, quibus eiuſdẽ ſancti laudes & res geſtas complexus eſt; item hymnum & reſponſoria duodecim cum antiphonis viginti ſeptem & alia, iuxta conſuetos ſacr. ordinis ritus. Id præſtitit S. Bernardus, expoſcente eodẽ Guidone abb. Habes dictos ſermones in editione Niuel. pag. 55. & 56.

ij. B Tertiò Kalend. Martij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ROMAE natalis ſanctorum martyrum a Alexandri, Abundij, Antigoni, & Fortunati. Alexandriæ paſſio ſancti Iuliani b martyris: qui cùm ita c podagra conſtrictus eſſet, vt neque incedere, neque ſtare poſſet; vna cum duobus famulis, qui eum in ſella geſtabant, Iudici offertur; quorum alter fidem negauit, alter nomine Eunus cum Iuliano in confeſſione Chriſti perdurans, ambo ſimul camelis

melis impoſiti, per totam vrbem circumduci iubentur, & flagris laniari, ac tandem inceſo rogo [d], hinc inde ſpectante populo, comburi. Ibidem ſancti Beſæ [e] militis, qui cum inſultantes in prædictos martyres cohiberet, delatus ad Iudicem, pro fide conſtanter agens, capite truncatus eſt. Hiſpali in Hiſpania natalis ſancti Leandri [f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, cuius prædicatione & induſtria Viſigothorum gens, adiuuante Reccaredo eorum Rege, ab Ariana impietate ad Catholicam fidem conuerſa eſt. Conſtantinopoli ſanctorum confeſſorum Baſilij [g] & Procopij, qui tempore Leonis Imperatoris pro cultu ſanctarum imaginum ſtrenue decertarunt. Lugduni ſancti Baldomeri [h] viri Dei, cuius ſepulchrum crebris miraculis illuſtratur.

F E B R V A R I I 27.

ALEXANDRI *& ſoc.* [a]] De his etiã hac die Beda; licèt Theſſalonicæ mẽdoſe, loco Romæ; & deprauate pro Antigono, Androgonus in eo legatur: quæ omnia ex vet. manuſcrip. ſunt emendata, in quibus additur & Ianuarius.

to. 2. a. 253. num. 104. [b] *Iuliani*.] De Iuliano & Euno agunt etiã hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij Horũ martyriũ conſcripſit Dionyſ. Epiſc. opus Alexandrinus in epiſt ad Fabium Antiochenũ, quã recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. & Niceph li. 5. c. 30. Paſſi ſunt tẽporibus Decij Imperatoris

[c] *Podagra conſtrictus eſſet.*] De ſiſtẽdo iudicio ægroto homine, vide quæ de lege duodecim tabularũ lepide diſputat Phauorinus cũ Sexto Cæcil. Iurecõſ. apud Gelliũ lib. 20. c. 1.

[d] *Incenſo rogo comburi.*] Quod tã frequẽter legas in Martyrol. vel in ipſis Actis martyrũ, Chriſtianos poſt multa tormẽta igni traditos; eã puto ob causã eſſe factũ, quod cũ penes Gentiles Chriſtiani haberẽtur magica arte imbuti, eos vt magos puniebat Gẽtilitas: ea enim pœna afficiẽdos eſſe magos, eorũ legibus ſtatutũ erat. Paul. lib. 5. ſentẽ. tit. 23. Pro Chriſtianis hiſce calumnijs impetitis cõplures antiq. Patrũ ſcripſere apologias.

to. 2. a. 253. num. 104. [e] *Beſæ.*] Agit de eo Idẽ Dionyſ. in epiſt. ad Fabium Epiſc. Antiochenum: habetur apud Euſebium lib. 5. cap. 30. ex quo alij eadem referunt.

[f] *Leandri Epiſc.*] De eo etiã Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri. S. Gregorius de eo ſæpius, vt qui vſus eſt eo familiariſſime, ante etiã quã Pontifex eſſet, prout declarat in præfatione Moraliũ. De eodẽ inſuper lib. 3. dialog. c. 31. Extant præterea eius epiſtolæ ad eũ ſcriptæ in regiſt. lib. 1. epiſt 41. lib. 4. epiſt. 46. & lib. 7. epiſt. 125. Iſidor. de vir. illuſtr. c. 28. recenſet eius ſcripta. Reperitur idem S. Leander interfuiſſe primo Concil. Hiſpalẽſi, habito anno 5. Reccaredi Regis, æra 628. a Chriſto autem nato anno 590. Idem S. Leander habuit luculentam orationem de laude Eccleſiæ, & conuerſione gentis Gothorum ad fidem Catholicam, quam exſcripſimus ex codice manuſcr. quem reperimus in bibliotheca Sfortiana, vbi habentur & aliæ Synodi Toletanæ nondum typis excuſæ. Adnumerat Trithẽ. S. Leandrũ inter profeſſores regulæ S Bened. li. 2. c. 9. & lib 4. c. 130. de vir. illuſ. ord. S. Bened. Obijſſe ferũt anno Domini 603. De eodem in theſaur. concion. to. 2. die 12. Martij. to. 7. a. 589. n 43: to. 8. a. 591. n. 43. & ann. 599. num. 39.

[g] *Baſily & Procopÿ*.] Græci etiam de his agunt hac die, vt apparet ex eorum Menologio, vbi eorum Acta paucis enarrantur. to. 9. a. 731 n 6. & ann 735. nu. 2.

[h] *Baldomeri.*] De eo itẽ hac die Beda, Vſua. Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcripti.

28 Pridie Kalend. Martij. Luna. C j.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29

ROMAE natalis ſanctorum martyrum Macarij [a], Rufini, Iuſti, & Theophili. Alexandriæ paſſio ſanctorum Cærealis [b], Pupuli, Caij, & Serapionis. Ibidem

commemoratio [c] ſanctorum presbyterorum, diaconorum, & aliorum plurimorum, qui tempore Valeriani Imperatoris, cum peſtis ſæuiſsima graſſaretur, morbo laborantibus miniſtrantes, libentiſsime mortem oppetiere; quos velut martyres religioſa piorum fides venerari conſueuit. In territorio Lugdunenſi, locis Iurenſibus, depoſitio S. Romani [d] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam duxit, & multis virtutibus ac miraculis clarus, plurimorum poſtea Pater extitit monachorum. Papiæ Tranſlatio corporis ſancti Auguſtini [e] Epiſcopi ex Sardinia inſula, opera Luithprandi Regis Longobardorum.

FFBRVARII 28

in perſecutione Diocletiani MACARII *& ſoc.* [a]] De his agitur in vet. manuſcript. præcipueq. in veteri Martyrolog. monaſterij Caſſinenſis.

[b] *Carealis & ſoc.*]Beda etiā de his hac die, conſent untq. vet. manuſcrip. monaſterij ſancti Cyriaci, in quibus adduntur Claudianus & Iuſtus

T.2:A.263. n.15.&ſeq. [c] *Commemoratio ſanctorum presbyt.*] Horum res geſtas multis laudibus proſecutus eſt ſāctus Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſtola, quam ſcripſit ad Hieracem Epiſcopum: extat apud Euſebium hiſt. lib. 7. c. 16. & 17. vbi in fine hæc leguntur: Ex Patribus, qui virtute erant præſtatiſsimi, in hunc modum mortem oppetiuerunt, quorum nonnulli erant presbyteri, alij diaconi, quidam e populo virtutis ergo multum laudati: adeo vt iſtud mortis genus, quod propter incredibilem pietatem & robuſtam fidem ſuſcipiebatur, nihil a martyrij ſplendore abeſſe videretur. Hæc Dionyſius.

cir. A.565. [d] *Romani abb.*]De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Non hic ille Romanus eſt, qui ſanctum Benedictum in ſpecu aluit, de quo agitur natalis dies 22. Maij: ſed eſt Romanus germanus S. Lupicini, quorum acta Gregorius Turonenſis ſcribit in vit. ſanct. pat. c. 1. De eodem Romano & Lupicino plura in vita ſancti Eugendi apud Sur. tom. 1. die. 1. Ianuarij. Loca Iurenſia, quorum hic habetur mentio, ſic dicta ſunt fortaſſe a Iura monte, Cæſaris commentarijs illuſtrato, qui diuidit Sequanos ab Heluetijs. Sed ſunt eius textus aliæ lectiones; vt quæ dicit, Locis virēſibus, prout legunt Beda, Vſuardus, & Ado: alia quæ habet, Locis Lorenſibus, eaq. ex hiſtoria prædictorum ſanctorum: Lorenſis enim dicta eſt eremus (vt ibidem ſcribit Gregorius Turon.) vbi ſanctus Romanus vna cum Lupicino fratre excoluit monaſticā vitam tēporibus Chilperici Regis Francorum, circa annum Domini 565. Porro Lorenſis eremus (inquit Gregorius) inter Burgundiā & Alemāniam ſita, Aueticæ adiacet ciuitati. Vſitatior tamen ex reperitur lectio, vt dicat (vt hic habetur) Locis Iurēſibus: nam & ſanctus Eugendus horum diſcipulus, in Actis eius, quæ extant apud Suriū tom. 1. Iurenſis monachus appellatus reperitur.

[e] *Traſlatio corporis ſancti Auguſtini.*]Huius tranſlationis meminit Paulus diac. de geſtis Longobard. lib. 6. cap. 14. & Beda, qui illis temporibus vixit, lib. de ſex ætat. in fine, vbi ait: Luithprandus audiens, quod Sarraceni, depopulata Sardinia, etiam loca fœdarent illa, ubi oſſa ſancti Auguſtini Epiſcopi propter vaſtationem barbarorum olim tranſlata & honorifice fuerunt condita; miſit, & dato magno pretio accepit, & tranſtulit ea in Ticinum, ibiq. eum debito tanto Patri honore recondidit. Hæc Beda. Porro ea olim in Sardiniam ex Hipponeregio delata fuerunt, cum a Traſamundo Vuandalorum Rege Ariano Africani Epiſcopi relegati eſſent in eam inſulam, temporibus Symmachi Papæ, id in primis operante ſancto Fulgentio Epiſcopo Ruſpenſi, anno a Chriſto Domino (vt probabilius opinamur) quingenteſimo quarto. At verò eo tempore non tantum corpus, ſed mitram eiuſdem & baculum paſtoralem, aliaſq. ſanctorum reliquias ab eiſdem Epiſcopis illuc translatas fuiſſe, auctor eſt Fara de rebus Sardois. Ticinum autem translatum eſſe venerandum eius corpus, tradit Marian. Scot. anno Domini 734. Ado vero in chron. anno 718. & Sigeb. anno 721. Extat de hac translatione Ticinum facta Petri Oldradi Archiepiſcopi Mediolanenſis epiſtola ad Carolum Magnum, data anno Domini ſeptingenteſimo nonageſimoſexto: eſt eius exordium: Opus quod celſitudo veſtra, dum in vrbe Mediolanenſi moraretur, &c. Habetur illic in fine epiſtolæ, factam eſſe hanc translationem, cùm Gregorius Papa Secundus Romanæ Eccleſiæ præſideret. T.9.A.725. n.1.&ſeq.

MARTIVS

1 Kalendis Martij. Luna. D*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

ROMAE ſanctorum martyrum[a] ducentorum ſexaginta, quos iuſsit primo Claudius pro Chriſti nomine damnatos extra portam Salariam arenam fodere, deinde in amphitheatro militum ſagittis interfici. Item natalis ſanctorum martyrum Leonis[b], Donati, Abundantij, Nicephori, & aliorum nouem. Maſsiliæ ſanctorum martyrum Hermetis[c] & Hadriani. Heliopoli ſanctę Eudociæ[d] martyris, quę in perſecutione Traiani a Theodoto Epiſcopo baptizata, & ad certamen munita, Vincentij Pręſidis iuſsu percuſſa gladio, martyrij coronã accepit. Eodẽ die ſanctę Antoninę[e] martyris, quę in perſecutione Diocletiani cum Gentilium deos irriſiſset, poſt varios cruciatus in vaſe quodam incluſa, in paludẽ vrbis Ceæ demerſa eſt. Apud ciuitatem Vuerdam ſancti Suitberti[f] Epiſcopi, qui tempore Sergij Papæ apud Friſones, Batauos, & alios Germanię populos Euangelium prædicauit. Andegaui ſancti Albini[g] Epiſcopi & confeſsoris, viri præclariſsimę virtutis & sãctitatis. Apud Cenomanos sãcti Siuiardi[h] abbatis. Peruſiæ Trãſlatio ſancti Herculani[i] Epiſcopi & martyris, qui iuſsu Totilæ Gothorum Regis decollatus eſt: cuius corpus ita capiti unitum, atq; ſanum, quadrageſimo poſt abſciſsionem die (vt ſcribit ſanctus Gregorius Papa) repertum eſt, ac ſi nulla ferri inciſio illud tetigiſset.

MARTII 1.

[a] MARTYRVM *ducẽtorum &c.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habemus horum res geſtas vna cum Actis ſancti Valentini presbyteri apud Sur. die 14. Februarij. De quibus monemus lectorem, ne, cùm nomen Calliſti in illis poſitum legerit, putet illum eſſe Romanum Pontificem ita appellatum; qui non ſub Claudio Iuniore Imperatore, ſed longe ante ſub Macrino Aug. ſedit. T. [illegible]. 2.270. n. [illegible] m.3.

[b] *Leonis, Datini & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex dicto vetuſto Martyrologio monaſterij ſancti Cyriaci,

[c] *Hermetis & Hadriani.*] Vſuardus de ijſdẽ hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[d] *Eudociæ.*] Græci itidẽ de ipſa hac die in Menologio, vbi etiam ijſdẽ fere verbis eius paſsio habetur expreſſa. cir. a. 102.

[e] *Antonina.*] Agunt de ea etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius certamen paucis deſcribitur. De Cea inſula, vnde & ciuitas eſt dicta, agit Plinius, Antonin. & alij. Quodnam illud fuerit vas, quo Antonina ob id quod deos Gentilium irriſiſſet, incluſa eſt; conſule ea quæ notata habentur inferius de ſupplicio decreto aduerſus irriſores legum, die 28. Iulij. cir. an. 290. T. 8 a. 605. n. 3. & ſeq. obitur T. 9. a. 717. n. 12 de eo etiã a. 714. n. 15 & . n. 804. n. 8. & ſeq.

[f] *Suitberti Epiſc.*] Beda, Vſuard. Ado & alij

 hac

hac die. Extãt eius acta a Marcellino preſbytero fideliſſime ſcripta. Agit de eo item Beda hiſt. Anglor. lib. 5 cap 12. Obijt diem anno Domini 717. De eodem etiam Trithemius de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 165.

T. 3. A. 313. num. 53. g *Albini Epiſcopi.*] De ipſo etiam Beda, & Vſuardus. Scripſit eius vitã Fortunatus preſbyter, vt teſtatur Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 96. vbi de ſanctis Albino atque Martino agit; recenſet eam Surius to. 2. Reperitur hic interfuiſſe Concilio Aurelianenſi tertio, habito anno 26. Childeberti Regis Francorum, anno a Chriſto (ſecundum Faſtos Onuphrij) 540. Hinc errare conuincitur Trithem. de vir illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. c. 103. dum ait, eũ vixiſſe anno Domini 720.

Alius hoc vetuſtior fuit ſanctus Albinus, cui ſanctus Maximus Epiſcopus Regiẽſis erexit basilicam, vt ſcribit Dinamius in vita ſancti Maximi: eſt fortaſſe ille ſanctitate celebris Epiſcopus Catalaunenſis, diſcipulus S. Lupi Trecenſis Epiſcopi, de quo habetur mentio in Actis eiuſdẽ ſancti Lupi in fine, apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij. Alius inſuper fuit S. Albinus Epiſcopus Lugdunenſis, de quo inferius xvij. kalend. Octob. to. 6. 2. 475. num. 15.

h *Siuiardi abb.*] Huius Acta recitat Surius tom. 2. Claruit tẽporibus Theodorici Regis Francorum, cuius regni anno octauo ex hac vita migrauit. obijt ann. 604.

i *Tranſlatio S. Herculani.*] Plura de ipſo vide inferius ſeptima Nouembris, qua die natalis ipſius celebritas agitur.

xxix. E Sexto Nonas Martij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE via Latina ſanctorum martyrum a Iouini & Baſilei, qui paſsi ſunt ſub Valeriano & Gallieno Imperatoribus. Item Romæ plurimorum ſanctorum b martyrum, qui ſub Alexandro Imperatore & Vlpiano Præfecto diu cruciati, ad extremum capitali ſententia damnati ſunt. In Portu Romano ſanctorum martyrum Pauli c, Heraclij, Secundillæ, & Ianuariæ. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum martyrum Lucij d Epiſcopi, Abſalonis, & Lorgij. In Campania commemoratio ſanctorum octoginta e martyrum, qui cùm nollent carnes immolatas comedere, nec caput capræ adorare, a Longobardis f ſæuiſsime cæſi ſunt. Romæ ſancti Simplicij g Papæ & confeſſoris. In Anglia ſancti Ceaddæ h Epiſcopi Merciorum & Lindisfarnorum, cuius præclaras virtutes Beda commemorat.

MARTII 2.

T. 2. A. 262. nu. 57. IOVINI *& Baſilei* a.] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 169, & alij recentiores.

vide To. 2. ann 225. & 226. b *Plurimum ſanctorum.*] Additum eſt nomen Vlpiani Præfecti ex vet. manuſcrip. Conſtat etenim, eum crudeliſſimum fuiſſe in perſequendis Chriſtianis, vt diximus ſupra, dum egimus de temporibus Alexandri Imperatoris. Agunt de his martyribus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

c *Pauli & Heraclij.*] Beda de Paulo tantũ agit, & Heraclium omittit, ſed reſtituitur ex dictis vet. manuſcrip. t. 2. 2. 270. num. 11.

d *Lucij & ſoc.*] Beda legit Lucam, pro Lucio; ponitq. ſeorſum ſocios, nominibusq. eorum deprauatis: ſed vt ſic poneretur,

vetuſta

vetuſta dicta exemplaria monuerunt.

T.7.A.579. n.9. [e] *Octoginta martyrum.*] Horum hiſtoriam ſcribit S Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 27. & 28. Conſtat, hos martyres paſſos eſſe anno Domini quingenteſimo ſeptuageſimonono: quem quidem prætaxatum annorum numerũ hac ratione ſupputamus. Affirmat enim dicto loco S. Gregorius, hos paſſos eſſe ante annos ferme quindecim ab eo tempore, quo hæc ſcribebat in ſuis dialogis, cùm videlicet ageret in Pontificatu annos quatuor, quod conſtat ex lib. 4. dialog. c. 36. vbi agens de peſtilentia, quæ primo ſui Pontificatus anno contigit, ante triennium ab eo tempore contigiſſe teſtatur. Si igitur a predicto anno 579. vſque ad quartũ annum Gregorij Pontificatus enumeres interlapſos illos annos quindecim, dicto tempore eos martyrium conſummaſſe comperies.

[f] *A Longobardis ſæuiſſime cæſi.*] Obtinuit vſus, vt Longobardi pro Langobardis dicantur: Langobardos enim a maioribus eſſe dictos, complurium auctoritate probatur: ſic appellat eos Cornel. Tacit. lib. 2. Annal. & lib. de morib. German. Velleius Patereulus itidem in hiſt. lib. poſter. pag. 131. noſtrorum autem S. Proſper in chron. ſub Conſulatu Auſonij & Olybrij. ſic & Paul. diac. de geſt. Longob. ſed in his non immoror. Quod autem ad Longobardorum Chriſtianitatem pertinet, Procopius clariſſimus hiſtoricus, qui vixit temporibus Iuſtiniani Imp. lib. 2. de bello Gothico, cum agit de Lõgobardis, eos non Gentiles fuiſſe & idololatras, ſed Chriſtianæ fidei profeſſores, abſq. dubietate teſtatur. Quo autem tempore ad fidẽ Chriſtianam venerint, nulla quidem apud Paulũ diaconum, qui eorum geſta eſt proſecutus, reperitur mentio. Ex his autem, quæ in dialogis Gregorius Papa ſcribit, colligitur, Longobardorum alios fuiſſe idololatras, vt hi de quibus hic agitur, quos caput capræ immolaſſe auctor eſt idem S. Gregor. dialog. lib. 3. cap. 28. (Baccho enim hircos Gentiles conſueuiſſe immolare, teſtatur Varro lib. 1. de re ruſtic. redditq. cauſam. Auctor etiam eſt Minucius Felix in Octauio, conſueuiſſe Gentiles immolare atque colere caput veruecis. Greg. Papa lib. 7. epiſt. 5, ad Brunichildem Reginam Francorum ſcribens conqueritur adhuc ſupereſſe in Gallijs qui animaliũ capita immolarẽt.) Alios Chriſtianos fuiſſe, ſed Arianos, conſtat ex his quæ idem narrat lib. 3. dialog. cap. 29. & in regiſt. lib. 2. epiſt. 2. Alios autem Chriſtianos Catholicos extitiſſe, colligitur ex lib. 3. regiſt. epiſt. 2. & 4. T.6.A.463. n.12.

[g] *Simplicij Papæ.*] De quo eodem die Beda, Ado, & alii. Tiburi præſertim eius natalis ſolemnitas agitur, ibiq. eius ſacras reliquias haberi accepimus. Sunt apud nos nonnullæ eius epiſtolæ, quas deſcripſimus in Annal. Eccleſiaſticis, vbi de ipſo pluribus egimus.

[h] *Ceaddæ Epiſc.*] De eo ſcribit Beda hiſtor. de geſt. Angl. lib. 3. cap. 28. & lib. 4. cap. 3. vbi agit de eius obitu. Idem in epitome recenſet eius ordinationem anno Domini 664. Claruit (vt idem ſcribit) temporibus Vitaliani Pontificis. to.8.A.672. num.10.

3 Quinto Nonas Martij. Luna. F xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

CAESAREAE in Paleſtina ſanctorum martyrum Marini [a] militis, & Aſterij Senatoris, in perſecutione Valeriani: quorum prior accuſatus a commilitonibus quod eſſet Chriſtianus, & interrogatus a Iudice; cùm Chriſtianũ ſe eſſe voce clariſſima teſtaretur, martyrij coronam capitis abſciſſione ſuſcepit: cùmq. Aſterius corpus martyris capite truncatum, ſubiectis humeris & ſubſtrata veſte qua induebatur, exciperet, honorem, quem martyri detulit, continuo ipſe martyr accepit. In Hiſpania natalis ſanctorum martyrum Hemiterij [b] & Cheledonij, qui cùm apud Legionem Galleciæ vrbem in caſtris militarent, exurgente per-

te perſecutionis procella, pro confeſsione nominis Chriſti, Calagurrim vſque profecti, ibi pluribus tormentis afflicti, martyrio coronati ſunt. Eodem die paſsio ſanctorum Felicis [c], Lucioli, Fortunati, Marciæ, & ſociorum. Item ſanctorum militum Cleonici [d], Eutropij, & Baſiliſci, qui in perſecutione Maximiani ſub Aſclepiade Præſide crucis ſupplicio feliciter triumpharunt. Brixiæ ſancti Titiani [e] Epiſcopi & confeſsoris. Bambergæ ſanctæ Chunegundis [f] Auguſtæ, quæ Henrico primo Imperatori nupta, cum virginitatem ipſo annuente ſeruaſset, bonorum operum meritis cumulata, ſancto fine quieuit, & poſt mortem miraculis claruit.

MARTII 3.

T.2.A.262. n.78.&ſeq. MARINI *& Aſterij*.] De his itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum certamina, quæ Cæſareæ Palæſtinę ſubiere, Euſebius eiuſdē ciuitatis Epiſcopus exactè deſcribit lib. 7. c. 14. a quo etiā Niceph. lib. 6. c. 13. & 14. & alij eūdem ſecuti auctorem. De reliquijs S. Marini martyris meminit Ioan. Damaſc. orat 3. de imagin.

fort de his T.2.A.298. num.9. [b] *Hemiterij & Cheledonij*.] De his etiam ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Horum paſsionis triumphos Prudentius ſacro hymno cecinit; deq. pio fideliū cultu eis exhiberi ſolito hæc ibi eleganter pangit:

Illitas cruore ſancto
Nunc arenas incolæ
Frequentant obſecrantes
Voce, votis, munere:
Exteri necnon & orbis
Huc colonus aduenit, &c.

In breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori, duo præterea habentur ſacri hymni, quibus eorumdem martyrum Acta & laudes canuntur. Agit de ijſdē Greg. Turronen. lib. de gloria martyr. c. 93. Meminitq. eorumdem S. Eulogius lib. 1. mem. ſanct. mart. Nouiſſime de ijſdem in flore ſanct. Hiſpan. & in theſaur. concion. tom. 2.

[c] *Felicis, Lucioli, & ſoc.*] Beda de his hac die, adſtipulanturq. vet. manuſcrip.

[d] *Cleonici & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menolog. hac die, eorumq. Acta ſummatim complexa referunt. T.2.A 305. n.16.& t.3 a.311.n.19.

[e] *Titiani Epiſcopi*.] De quo tabulę eccleſiæ Brixianæ. Rampertus Epiſcopus in ſerm. de translat. S. Philaſtrij huius meminit, nonūq. ponit ordine ab ipſo Philaſtrio; a primo autem eius ciuitatis Epiſcopo hic numeratur dicimusquintus. cir. a. 420.

[f] *Chunegundis Auguſtę*.] Extant eius Acta, quæ Sur. retulit in to 2. De eadem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 159. Albert. Crant. in Saxon. Metrop. lib. 5. cap. 5 & alii plures, res Germanorum proſecuti. Claruit ſanctitate circa annum Domini 1030. T.11. ann. 1024. n.10. & ſeq. & a. 1025. n. 1. obitus an. 1040. nu.1.

xxvij. G **Quarto Nonas Martij. Luna.** 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4

VILNAE in Lituania B. Caſimiri filij Caſimiri Regis [a]; quem Leo X. Romanus Pontifex in ſanctorum numerum retulit. Romæ via Appia natalis ſancti Lucij [b] Papę & martyris, qui primo in perſecutione Valeriani ob Chriſti fidem exilio relegatus, & poſtmodum diuino nutu ad Eccleſiam ſuam redire permiſsus, cūm plurimum aduerſus

Noua-

Nouatianos laboraſſet, martyrium capitis obtruncatione compleuit: quem ſanctus Cyprianus ſummis laudibus celebrauit. Romæ item via Appia ſanctorum martyrum nongentorum [c], qui poſiti ſunt in cœmeterio, ad ſanctam Cæciliam. Eodem die S. Caij [d] Palatini [e] in mare demerſi, & aliorum vigintiſeptem. Nicomediæ ſancti Hadriani [f] martyris, cum alijs vigintitribus; qui omnes ſub Diocletiano Imperatore martyrium crurifragio conſummarunt: cuius memoria ſexto Idus Septembris, quando eius corpus Romam tranſlatum fuit, potiſsimum agitur. Item paſsio ſanctorum Archelai [g], Cyrilli, & Photij. Apud Cherſoneſum paſsio ſanctorum Epiſcoporum Baſilij [h], Eugenij, Agathodori, Elpidij, Aetherij, Capitonis, Ephræm, Neſtoris, & Arcadij.

MARTII 4.

ann. 1489. obijt. CASIMIRI [a].] Extant eius Acta ſcripta accurate a Zacharia Ferrerio Viceutino, Epiſcopo Gardenſi, legato Apoſtolico in Polonia: qui etiam auctoritate Romani Pontificis diuinas preces, ſacros hymnos, ac deniquè integrum officiū eccleſiaſticum in eius honorem recitandum conſcripſit. Obijt hic ſanctus anno a Chriſto Domino milleſimo quadrigenteſimo octogeſimonono.

T.2.A.257. n.2. & ſeq. [b] *Lucij Papæ.*] Agunt de eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado & alij. De huius ſucceſſione Euſeb. in chrō. & hiſt. l.7 c 2 Optat. lib.2. cōtra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. Extat ad Lucium Papam epiſt. Cypriani, tanto viro digna, 58. edit. Pam. Eiuſdem meminit ſcribens ad Stephanum Rom. Pont. epiſt. 67. Huius exiliū contigit ſub Gallo & Voluſiano Imperatoribus; ſub quibus item, cùm poſtliminio reuerſus eſſet, martyrii coronā accepit, Valeriano & Gallieno Conſulibus. De his pluribus diſſeruimus in Annalibus. Cur autem hic ponatur S. Lucius eſta paſſus in perſecutione Valeriani, vide quæ diximus in ijſdem Annalibus, & infra 10. Auguſti.

[c] *Martyrum nongentorum.*] De his ijdē qui
cir. A.260 Gallieno. ſupra, Beda, Vſuardus, & alij. Quod autē hic habetur, hos poſitos eſſe in cœmeterio ad S. Cæciliam, non ſic accipias, vt fuerit aliquod cœmererium ita dictum: ſed quod in ipſo cœmeterio Calliſti locus erat, dictus ſanctæ Cæciliæ, cuius ibidē adhuc memoria perſeurrat in marmore ſcripta, iuxta quē locum hi ſepulti erāt martyres. De tempore paſſionis eorū nihil prorſus penes antiquos, ſi quis autem tempus deſcribit, additq. Conſules, id coniectura tantū ſua facere videtur.

[d] *Caij & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. A.259. Ado

[e] *Palatini.*] Etſi commune id ſit nomen omnibus qui militant in Palatio ex familia Imp. tamen erat peculiaris ordo militiæ Palatinæ, vt apparet ex tit. de Palatinis, Cod. lib. 12. & Cod. Theod. lib. 6. tit. 30. Minores hi erant Comitibus, atque his qui dicebantur Agentes in rebus: Hi in diuerſas prouincias ad diuerſa negotia mittebantur, aliquando etiā ad exigendum cenſum, vt conſtat ex conſtit. nouella Theodoſij & Valētiniani Impp. tit 43. de Palatin. in his quæ nuper a Petro Pith. ſunt editæ, pag. 16.

[f] *Hadriani & ſoc.*] Agit de his item Beda. T.3.A.311. num.17.
Extant eorum Acta, & quidē germana, quæ habes apud Sur. tom.5. die 8. Septembr. & Mombrit. to.1. Porro de Hadriano & ſocijs Græci agunt in Menologio 26 Auguſti. Illuſtriſſimus ſane martyr Hadrianus, qui licèt paſſus ſit Nicomediæ in Bithynia, Romæ etiam clariſſimus eſt habitus, cuius peruetuſta memoria extat apud arcum Seueri, de qua mentio habetur in Ordine Romano: ibi ſacrum corpus eius, Nicomedia traslatum, reconditum eſt; eademq. inter veteres Cardinalium diaconias connumeratur. Eſt ſermo Honorij Auguſtudunenſis de S. Hadriano: cetera autem de tranſlatione eius inferius ad ſextum Idus Septembris dicentur.

[g] *Archelai & ſoc.*] Græci etiā de his agunt hac die in Menologio.

[h] *Baſilij & ſoc.*] De his itidem Græci in Menologio hac die.

xxvj. A Tertio Nonas Martij. Luna 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

ANTIOCHIAE natalis ſancti Phocæ[a] martyris, qui poſt multas, quas pro nomine Redemptoris paſſus eſt iniurias, qualiter de antiquo illo ſerpente triumphauerit, hodie quoque populis eo miraculo declaratur, quod ſi quiſpiam a ſerpente morſus fuerit, vt ianuam baſilicæ martyris credens attigerit, confeſtim euacuata virtute veneni ſanatur. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Hadriani[b] martyris, qui primo in perſecutione Diocletiani iuſſu Firmiliani Præſidis ob Chriſti fidem leoni obiectus, deinde gladio iugulatus, martyrij coronam accepit. Eodem die paſsio ſanctorum Euſebij[c] Palatini, & aliorum nouem martyrum. Cæſareæ in Palæſtina S. Theophili[d] Epiſcopi, qui ſub Seuero Principe ſapientia & vitæ integritate conſpicuus emicuit. Item in Palæſtina ad ripam Iordanis S. Geraſimi[e] anachoretæ, qui tempore Zenonis Imperatoris floruit.

MARTII 5.

PHOCAE[a].] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorũ, Græci autem in Menologio 22. Septembris. Alius hic eſt ab illo eiuſdem nominis Epiſcopo, [de alio T. 2. An. 114. num. 4.] qui paſſus eſt ſub Traiano, de quo inferius 14 Iulij. Quæ hic de Phoca martyre habentur, in Gregorio Turon. etiam leguntur lib. de gloria martyr. c. 99. Extat autem de eodem Phoca præclara oratio S. Aſterij Epiſcopi Amaſeæ, cuius quidem mentio habetur in Nicæna ſecunda Synodo; ex eaq. hæc ibi leguntur: In regia ciuitate Italiæ principe & totius mundi regina celebratur Phocas martyr, & extructa eſt ei ædes inſigni pulchritudine: non minus autem colunt Romani Phocam, quam Petrum & Paulũ. Hæc S. Aſterius hyperbolice. Eidem martyri Baſilius Imp. ingentem baſilicam erexit Conſtantinopoli, quam etiã celebri monaſterio auxit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio Imp.

T. 3. A. 308, num. 13. [b] *Hadriani*.] Agunt Græci de hoc Hadriano Palæſtino 4. Februarij: ſed male ſub Decio paſſum ferunt: ſiquidem eius gentilis Euſebius lib. 8. c. 21. in fine, coronatum eſſe martyrio teſtatur, in perſecutione Diocletiani & Maximiani Impp.

[c] *Euſeby & ſoc.*] De his itẽ Beda, Vſuardus, & alij, quibus aſſentiuntur vet. manuſcrip.

[d] *Theophili Epiſc.*] De eo Euſebius hiſt. l. 5. cap. 21. & 26. & Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. T. 2. A 191. & alij. Hic inter Orientales Epiſcopos, ſub nu. 4. & A. Victore Rom. Pontifice, aduerſus Quarto- 198 num. decimanos mag s magiſq. inualeſcẽtes ſtre- & ſeq. nue ſe geſſit. Ad hunc potius ſcripta videtur Victoris Papæ epiſtola, quæ mendoſe inſcripta eſt ad Theophilũ Epiſcopum Alexãdrinum, quem conſtat vixiſſe temporibus Theodoſij Iunioris Imperatoris

[e] *Geraſimi*.] Græci in Menologio agunt de T. 5. A 410. Geraſimo pridie huius diei. Conſtat tamen n. 49. To. 6. ex Cyrillo monacho, qui iiſdem cum Gera- Ann. 452. ſimo vixit temporibus, in Actis ſancti Eu- num. 35. thymii, quæ ſcripſit, ipſum deceſsiſſe quinta A. 475 nu. Martij Indict. decimatertia, ſub Conſulatu 42. obitus ſecundo Zenonis Aug. qui annus ex ſupputatione recentiorum ponitur a Chriſto nato quadringenteſimus ſeptuageſimusquintus. multa ibi de Geraſimo habet idem auctor, necnon in vita S. Sabæ abbat. apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. In Actis item ſancti

Quiriaci

Quiriaci anachoretæ agitur de eius obitu: habentur apud Sur tomo 5. De aliis admirandis eiuſdem rebus geſtis habes in Prato ſpirituali cap. 107. Cedrenus in compend. ſub Zenone, & alij. Ex illis aliqua ſcriptor ille vitæ ſancti Hieronymi, de quo agemus inferius, & quis fuerit oſtendemus, eidem S. Hieronymo falſo adſcripſit.

6 Pridie Nonas Martij Luna. B 25.xxv.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

t u A B C D E F F G H M N P

24 25 26 27 28 29 30 1 1 2 3 4 5 6

NICOMEDIAE natalis ſanctorum martyrum Victoris [a] & Victorini, qui per triennium cum Claudio, & Baſſa vxore eius, tormentis multis afflicti, & retruſi in carcerem, ibidem vitæ ſuę curſum impleuerunt. Terdonæ S. Marciani [b] Epiſcopi & martyris, qui ſub Traiano pro Chriſti gloria occiſus coronatur. Conſtantinopoli ſancti Euagrij [c], qui tempore Valentis a Catholicis electus Epiſcopus, ab eodem Imperatore in exilium miſſus, migrauit ad Dominum. In Cypro ſancti Cononis [d] martyris, qui ſub Decio Imperatore pedibus clauis confixis, ante currum iuſſus currere, in genua procumbens in oratione reddidit ſpiritum. Item paſſio ſanctorum quadraginta duorum martyrum [e], qui in Amorio comprehenſi, & in Syriam perducti, illic egregio peracto certamine, victores palmam martyrij perceperunt. Bononiæ S. Baſilij [f] Epiſcopi, qui a ſancto Siluestro Papa ordinatus, verbo & exemplo creditam ſibi eccleſiam ſanctiſſime gubernauit.

MARTII 6.

fortaſſe cir Ann. 253. VICTORIS *& Victorini* [a].] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. c. 180. Agunt itē Græci de Victore & Victorino 31. Ianuarij, quos tamen non Nicomediæ, ſed Corinthi ſub Decio Imperatore paſſos affirmant: ſed fortaſſe illi ab his ſunt diuerſi.

cir. A. 130. [b] *Marciani Epiſcopi.*] Extant eius Acta, quę ex antiquioribus monumentis Mombrit. recitat tom 2. breui autem compendio Petrus in catal lib. 3 cap. 189. Paſſus eſt (vt eadem Acta teſtantur) ſub Hadriano Imperatore.

T. 4. A. 371. num. 9. [c] *Euagrij Epiſc.*] Græci itidem. Porro de eo ſcribit Socrates hiſt. lib. 4. cap. 13. Adſcribitur hic trigeſimus Epiſcopus Conſtantinopolitanus a Nicephoro Epiſc. in chronico. Vixit eodem ſæculo Euagrius S. Hieronymi perneceſſarius; qui, defuncto Paulino, ſubrogatus eſt Antiochenus Epiſcopus: alius item Euagrius natione Ponticus, aliquando clarus eodem ſæculo vixit, ſed Origenis labe conſperſus, extra claſſem Catholicorum eſt eiectus: in quem ſæpe inuehitur idem S. Hieronymus. T. 2. A. 254. num. 26.

[d] *Cononis.*] De eo etiam Græci in Menologio hac die agunt; quem Nazareth oriundum, præclaris certaminibus pro fide ſuſceptis, nobilitatum ſequunt, dum breui compendio

pendio martyrium eius deſcribunt.

[e] *Quadragintaduorum martyrum*.] Græci etiam de his hac die in Menologio recenſentq. inter ipſos Theodorum, Conſtantinum, Theophilum, & Baſſum.

[f] *Baſilij Epiſc.*]De eo item tabulæ Bononienſis eccleſiæ, & Sigon. libro de eccleſ. Bononien. de quo ſupra. cir. a. 150. Sigonius

xiiii C Nonis Martij. Luna 7

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
t u A B C D E f F G H M N P
25 26 27 28 29 30 1 2 2 3 4 5 6 7

IN monaſterio Foſſænouæ prope Tarracinam ſanЀti Thomæ [a] Aquinatis cofeſſoris & doctoris, ordinis Prædicatorum, vitæ ſanctitate, & Theologiæ ſcientia illuſtris. Tuburbi in Mauritania natalis ſanctarum martyrum Perpetuæ [b] & Felicitatis; quæ cùm eſſet prægnans (vt S. Auguſtinus ait) expectata, iuxta leges, vt pareret; dùm parturiebat, dolebat; obiecta feris gaudebat; paſsiq. ſunt cum eis Reuocatus [c], Saturninus, & Secundolus; quorum vltimus quieuit in carcere, reliqui omnes beſtijs traditi ſunt, ſub Seuero Principe. Cæſareæ in Palæſtina paſsio ſancti Eubuli [d], qui cùm eſſet ſocius ſancti Hadriani, biduo poſt illum laniatus a leonibus, & gladio trucidatus, vltimus omnium in ea ciuitate martyrij coronam accepit. Nicomediæ ſancti Theophili [e] Epiſcopi; qui ob cultum ſanctarum imaginum in exilium pulſus, illic defunctus eſt. Pelufij in Aegypto ſancti Pauli [f] Epiſcopi, qui eadem ex cauſa exul occubuit. Brixiæ ſancti Gaudioſi [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide ſancti Pauli [h] cognomento Simplicis.

MARTII 7

A. 1260. THOMAE *Aquinatis* [a].] Celeberrimi Doctorinis Acta ſcripta fuſius habentur a Dauid Romæo, Paulo Regio, & Surio tom. 2. Plura S. Antoninus in 3. parte tit. 23. c. 7. & ſeq. Extare dicuntur in bibliotheca Vaticana Apoſtolicæ litteræ Gregorij Decimi Rom. Pontificis ad ipſum ſcriptæ, quibus eum vocauit ad Lugdunenſe Concilium: illas autem Clementis Quarti ad ipſũ datas legi in illius regiſt. Relatus eſt inter ſanctos a Ioanne xxij. Papa, cuius canonizationis extant litteræ Apoſtolicæ. Vix quiſquam enarrare ſufficeret, quot vir ſanctiſſimus atque eruditiſſimus Theologorum præconijs celebretur; quantumq. eius illibatæ doctrinæ a ſãctis Patribus in SS. Oecumenico Tridentino Concilio conſidentibus fuerit acclamatum: iureq. ob eam cauſam a ſanctiſſimæ memoriæ Pio Quinto Rom. Pontifice inter celebriores Doctores Eccleſ. fuit adnumeratus, dum huius diei celebritatem iiſdem ſacris ſolemnibus peragi voluit, quibus Bonifacius Octauus Papa ſanctorũ quatuor Doctorum Gregorij, Ambroſij, Auguſtini, & Hieronymi feſtiuitates celebrandas conſtituit. Extat de his ſacrum diploma datum

tum anno Domini 1567. tertio Idus Aprilis, Pontificatus eius anno ſecundo.

T.2.A.205. n.21.& ſeq
[b] *Perpetuæ & Felicitatis.*]De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Harum frequenter meminit S. Auguſtinus, dignisq. laudibus celebrat, vt in tractatu habito de tempore barbar. eſt quintus de diuer. ibiq. capite 5. item in Pſalmum 47. ac de origine animæ ad Vincentium lib. 3. cap.9. & lib. 4. cap.18. rurſus etiam ad Renatum lib.1. cap. 10. ac denique ſerm. de cultura agri, cap.4. tom.9. pag. 318. edit. Louan. Scribit Poſſidius in indiculo, S. Auguſtinum tres tractatus habuiſſe in harum martyrum die natali, quos excidiſſe dolemus. In ſacro Canone Miſſę Perpetuæ & Felicitatis nomina recenſentur. Meminit Tertull. de ipſarum altera, Perpetua ſcilicet, libro de anima; ex quo errare conuincuntur hi, qui has paſſas referunt temporibus Gallieni: nam Tertullianus, qui de ea ſcribit, vixit ſub Seuero Imp. Expectata eſt Felicitas vt pareret, iuxta l. prægnantis. ff. de pœn cui S. Auguſtinus videtur alludere. Eiuſmodi legem ab Aegyptijs primo latam, & ab ijs a Græcis acceptam, tandemq. ad Romanos dilapſam, auctor eſt Plutarchus libro de his qui ſero a numine puniuntur, cap. 4. Poſita erant harum ſacra corpora Carthagine in maiori baſilica, vt auctor eſt Victor. Epiſc. Vtic. lib. 1. de perſecut. Vuand. Eamdem puto eſſe baſilicam, ab eademq. Perpetua martyre denominatam, de qua in præfatione ſecundi Concilij Carthaginenſis mentio habetur: ibi enim Perpetua Reſtituta appellatur eccleſia, in qua dicta Synodus eſt celebrata. Eſt præterea altera Felicitas inſignis martyr, de qua inferius ſexto Idus Iulij.

Extant in poſtrema editione Plantini n. 103. 104. & 105.

T.5.A.397. nu. 55.

T.2.A.205. n.24.
[c] *Renocatus, & ſoc.*] Ex eorumdem Actis Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 3. cap. 182. agunt hac die.

T.3.A.308. num.13.
[d] *Eubuli.*] Græci etiam. Scribit de Eubulo Euſeb. hiſt lib. 8. cap. 21. in fine, paſſumq. refert anno ſeptimo perſecutionis Diocletiani Imperatoris.

T.9.A.733. n.2. & An. 814. n. 22. A.816.n.45 & ſeq.
[e] *Theophili Epiſcopi.*] Agunt de eo item Græci in Menolog. hac die, eiusq; pro fide Catholica certamen paucis deſcribunt.

[f] *Pauli Epiſcopi.*] Itidem de eo Græci hac die in Menologio agunt, eademq. referunt, quæ hic ponuntur.

cir. A.410.
[g] *Gaudioſi Epiſcopi.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Brixianæ. Ponitur in tabulis duodecimus eius Eccleſiæ Epiſcopus: a Philaſtrij autem tempore, qui numeratur eius ſedis Epiſcopus ordine ſeptimus, ſextus ponitur à Ramperto Epiſcopo Brixiano in ſerm. de tranſlat. S. Philaſtrij.

cir. A.320.
[h] *Pauli Simpl.*] Græci etiam de eo in Menolog. hac die. Fuit diſcipulus Antonij Magni, vixitq. temporibus Conſtantini Imperatoris. Plura de ipſo in vit. Patrum parte 1.

8

Octauo Idus Martij. Luna. D xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

APVD Antinoum Aegypti vrbem natalis ſanctorum martyrum Philemonis [a] & Apollonij diaconi, qui tenti, & ad Iudicem adducti, cum conſtanter idolis ſacrificare renuiſſent, perforatis calcaneis per ciuitatem horribiliter tracti, nouiſsime gladio cæſi martyrium compleuerunt. Item ibidem paſsio SS. Ariani [b] Præſidis, Theotici, & aliorum trium, quos Iudex ſubmerſos in mare necauit; ſed delphinorum obſequio corpora eorum ad littus delata ſunt. Nicomediæ S. Quintilis [c] Epiſcopi & martyris. Carthagine S. Pontij [d] diaconi beati Cypriani Epiſcopi, qui vſque ad diem mortis illius cum ipſo exilium ſuſtinens, vitæ & paſsionis eius egregium volumen reliquit, atque in ſuis paſsionibus Dominum ſemper glorificans, co-

ronam vitæ promeruit. Item in Africa SS. Cyrilli[e] Epiſcopi, Rogati, Felicis, item Rogati, Beatæ, Hereniæ, Felicitatis, Vrbani, Siluani, & Mamilli. Toleti in Hiſpania depoſitio B. Iuliani [f] Epiſcopi & confeſſoris, ſanctitate & doctrina celeberrimi. In Anglia ſancti Felicis [g] Epiſcopi, qui Orientales Anglos ad fidem conuertit,

MARTII 8.

T.3.A.310. n.14. [a] PHILEMONIS & *Apollonij*.] De his Vſuardus hac die, Græci autem in Menologio ad 19. Kal. Decembr. vna cum Thyrſo, Lucio, & Callinico, & ſocijs; quorum omniũ Acta ſcripſit Metaphraſtes ex vetuſtioribus monumẽtis; retulit ea Lipom. in to. 5. & Sur. in to. 6. De his etiam in vit. Patrum par. 1. cap. 19.

T.2.A.253. n.110. & T.3. An.310. nu.14. [b] *Ariani Præſidis, & ſoc.*] Agit de his omnibus Vſuardus, Græci autem in Menologio quinta Iunij. Erat Arianus ferociſſimus omnium perſecutor, prout prædicta Acta martyrum Thyrſi & ſociorum indicant: res geſtæ etiam Paphnutij martyris, quas recitat Metaphraſtes ad 28. Aprilis, necnon Acta Sabini martyris, de quo Lipom. to. 6. & Sur. tom. 2. die 13. Martij, perſecutiones ab eo excitatas referunt. de eius autem conuerſione atque martyrio agitur in Actis prædictorum martyrum Thyrſi, Lucij, Gallinici, & ſociorũ, apud Metaphraſt. die 14. Decembr.

[c] *Quinctilis Epiſcopi.*] Beda de eo hac die, additq. Capitolinum, ſed Quinctilium, pro Quinctili: adſtipulantur item vet. manuſcr.

T.3.A.238. n.5. & An. 261. nu.39. [d] *Pontij diac.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & vet. manuſcripta. Agit de Pontio Hieron. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. Confundunt hunc nonnulli cum Põtio qui paſſus eſt in Gallijs: ſed alius ille a Pontio Carthaginenſi diacono, qui & Carthagine quieuit, notiſſimus ob ſcripta a ſe Acta S. martyris Cypriani. De Põtio autem in Gallia martyre inferius agitur pridie Idus Maij.

[e] *Cyrilli Epiſcopi & ſociorum.*] Agit de his Beda, & alij eum ſecuti, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

T.8.A.690. nu.31. obitus. [f] *Iuliani Epiſcopi.*] De eo hac die in breuiario Toletano, Vſuardus autem 6. huius. Succeſſit hic Quirico Epiſcopo, quem præceſſit S. Ildefonſus ſucceſſor S. Eugenij: interfuit Concilio Toletano duodecimo, celebrato anno primo Eringij Regis, a Chriſto autẽ 680. vt ex eius Actis conſtat, licet mendoſus codex Iuliũ pro Iuliano dicat in ſubſcriptione Epiſcoporum, ſed recte cap. 1. Sedit autem annos decem, menſem vnum, & dies ſeptem; migrauit ex hac vita anno Domini 691. Mirum quidem dictu, communi omniũ pene errore irrepſit, vt omnes hunc appellent Iulianum cognomento Pomerium, eiuſque ſcriptiones eodem inſcribant cognomine. Quàm autem diuerſus ſit a Iuliano Pomerio hic de quo agimus, longum quod extat inter vtrumque temporis interuallum, facile perſuadet: nam Iulianus Pomerius vixit temporibus Gelaſij Papæ; quod ex eo cognoſces, dum Gennadius ſcribens ad eumdem Pontificem librum illum de vir. illuſtr. (vt ipſe teſtatur cap. 100.) cum agit de Pomerio c. 98. illum adhuc viuere teſtatur. & ne quis exiſtimet, Pomeriũ illũ, de quo ſcribit Gẽnadius, alium eſſe a Iuliano Pomerio, de quo vertitur controuerſia, conſulat Iſidorum de vir. illuſtr. cap. 12. & Honorium Auguſtud. c. 12. & intelliget, vnũ eumdemq. eſſe; quem (vt diximus) conſtat floruiſſe temporibus Gelaſij Papæ, circa annum Domini 495. At vero Iulianus Epiſcopus Toletanus, de quo hic agitur, poſt annos fere ducentos vixit. Præterea Iulianus ille Pomerius, natione Maurus, presbyter tantum, in Gallijs vixiſſe dicitur, vt tam Gennadius, quã Honorius atteſtantur, nec reperitur fuiſſe eccleſiæ alicuius Epiſcopus. Accedit etiam, quod eumdem Iulianum Pomerium Iſidorus inſimulat hæreſis Tertulliani, cum in libris, quos ſcripſit de natura animæ, illam conatus eſt affirmare eſſe corpoream: quæ quidẽ indigna ſunt, quæ tribuantur Iuliano Epiſcopo Toletano, fidei Catholicæ integritate probatiſſimo. Certe in vita huius antiquitus ſcripta, quam citat Vaſæus in Annalibus Hiſp. nullam prorſus de huiuſmodi cognomine fieri mentionem affirmat. Trithem. cũ agit de ſcrip. Eccleſ. in eumdem errorem lapſus eſt, vt vnum eumdemq. putarit Iulianum Pomerium cum Iuliano Epiſcopo Toletano. Cautius quidem Sigebertus, qui in lib. de vir. illuſtr. cap. 54. & 56. alium eſſe Iulianum Pomerium ab Epiſcopo Toletano demonſtrat. Vnde autem errandi occaſio prouenerit, inueſtigemus. Conueniunt nomine, atque ſacrarum litterarum profeſſione, dum vterque inter ſcriptores Eccleſiaſticos adnumeratur; & , quod maius eſt, eiuſdem facultatis & nominis commentarios

De hoc T. 6. An. 455. nu.45.

edide-

ediderunt. Scripſit enim ille Pomerius (vt teſtatur S. Iſidorus de vir. illuſt. c. 12. itemque Honorius) commentarium tribus libris diſtinctum, quem Prognoſticon appellauit, de vitæ futuræ contemplatione: elaborauit idē opus ſanctus Iulianus Epiſcopus Toletanus totidem libris diſtinctum, eodemq. nomine Prognoſticon nuncupatum; vnde (vt diximus) accepta eſt erroris occaſio. Porro ſi quis legerit Prognoſticon Iuliani Epiſcopi Toletani, lōge aliud eſſe illud opus ab eo inueniet, quod Pomerius elaborauit: nam ſæpius citat in eo S. Gregorium Papam, quem conſtat longe poſt illius Pomerij tēpora vixiſſe. At quod omnē prorſus aufert difficultatem: in eodem opere idem Toletanus Epiſcopus allegat plus decies Iulianum Pomerium. Ad poſtremum, cùm in eo commentario idem profiteatur ſe habuiſſe præceptorem S. Eugenium; quis ſit auctor, & quo vixerit tempore, aperte ſignificat. Huius etiā, & nō Iuliani Pomerij (vt falſo inſcribitur) eſt ille egregius cōmentarius contra Iudæos ad Eringiū Regē; vbi in fine auctor, cū numeret ab incarnatione Domini vſque ad illud tempus, quo librū abſoluit, annos ſexcētos octoginta ſex; longe alium ſe eſſe ab illo declarat.

g *Felicis Epiſc.*] De eo ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 2. cap. 15. Floruit circa annum Domini ſexcenteſimum trigeſimum. T. 7. A. 627. n. 35.

9 Septimo Idus Martij. Luna. E xxij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
10 11 12 13 14 15 16 17 18 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 30 1 2 3 4 4 5 6 7 8 9

APVD Sebaſten Armeniæ natalis ſanctorum Quadraginta [a] militum Cappadocum, qui tempore Licinij Imperatoris ſub Præſide Agricolao poſt vincula & carceres teterrimos, poſt cęſas [b] lapidibus facies, frigidiſsimo hyemis tempore ſupra ſtagnum rigens pernoctare nudi ſub dio iuſsi ſunt, vbi gelu conſtricta eorum corpora diſrumpebantur, ac demum crurifragio martyrium conſummarunt. Erant autem inter eos nobiliores Cyrion & Candidus: quorum omnium præclaras glorias ſanctus Baſilius, alijq́. Patres ſcriptis ſuis celebrarunt. Nyſſę depoſitio S. Gregorij [d] Epiſcopi, fratris beati Baſilij Magni, vita & eruditione clariſsimi, qui ob fidei Catholicæ defenſionem ſub Valente Imp. Ariano ciuitate ſua pulſus eſt. Barcinone in Hiſpania S. Paciani [e] Epiſcopi, tam vita quam ſermone conſpicui, qui tempore Theodoſij Principis in vltima ſenectute finem vitæ ſortitus eſt. In Morauia ſanctorum Epiſcoporum Cyrilli [f] & Methodij, qui multas illarum regionum gentes cum earum Regibus ad fidem Chriſti perduxerunt. Romæ B. Franciſcæ [g] viduæ, nobilitate generis, vitæ ſanctitate, & miraculorum gratia celebris. Bononiæ B. Chaterinæ virginis, ordinis S. Claræ vitæ ſanctitate illuſtris, cuius corpus magno cum honore ibidē colitur.

MARTII 9.

T. 1. an. 58. nu. 96. to. 2. a. 176. n. 14. & to. 3. an. 316 nu. 39. & ſeq. & t. 5. an. 438. n. 13.

QVADRAGINTA *militum.* [a]] Tam Latini, quam Græci de iiſdem agunt hac die. Extat de his egregius ſermo S. Baſilij; duæ inſuper ornatiſſimæ orationes S. Gregorij Nyſſeni, ſeu potius vna, duobus diebus vix abſoluta ob frequentiſſimū cœtum, quo impediēte, eam prima die abſoluere minus licuit. Horū Acta ex vetuſtioribus monumentis accepta edidit Metaphraſt. eaq. habet Lipom.

to. 7. & Sur. to. 2. Fuerunt omnes (vt ſcribit S. Baſilius) natione Cappadoces, ex diuerſis ciuitatibus oriundi. De inuentione reliquiarũ ipſorum, opera S. Pulcheriæ Auguſtæ, ſcribit Sozom. lib. 9. c. 2. Niceph. lib. 14. c. 10. & Beda de ſex ætat. Aliæ autẽ eorumdem ſanctorum reliquiæ, quæ aſſeruabantur Cæſareæ Cappadociæ in monaſterio ſanctarũ virginum, a nepte S. Baſilij, diuino monitu, conceſſæ ſunt S. Gaudentio Epiſcopo Brixiano, dum in regiones illas Dei nutu peregrinaretur: qui tamquã ingentẽ adeptus theſaurum, ſummo perfuſus gaudio, illas detulit in Italiã, quas in baſilica a ſe erecta honorificẽtiſſime collocauit, & in eius dedicatione habuit homiliam, qua nõ ſolum rei geſtæ hiſtoriam retexit; verum etiam occurrens tacitæ de ſãctis reliquijs obiectioni, hæc ait: Licèt enim cineres exuſtorum corporum mandato perſecutoris in fluuium iacerentur; non deſuerunt religioſæ manus, quæ partẽ cineris vel furto eriperent, vel pretio compararent. Hæc Gaudentius. Præter hæc etiã conſtat ex prædictis eorũdem martyrum Actis, ipſas reliquias in profluentem proiectas, diuina operãte virtute, ad fluminis ripam eſſe delatas, & ab Epiſcopo Petro ſumma cum diligentia collectas. De loco martyrij idem S. Gaudẽtius affirmat, paſſos eſſe Sebaſte ciuitate metropolitana Minoris Armeniæ. Erexit baſilicã Conſtantinopoli in honorem prædictorũ martyrum Tiberius Imp. quam Mauritius eius ſucceſſor abſoluit. hiſt. Miſcel. lib. 17. anno quinto Mauritij Imp.

b *Cæſas lapidibus facies.*] Polybius lib. 6. dũ recenſet ſupplicia militaria; non tantum illos cædi fuſtibus, ſed etiam tundi lapidibus ſolitos narrat, prout etiã in hos milites factum apparet. De ceteris autem militaribus pœnis notauimus ſupra die 29 Ianuarij, dicturi & inferius ſuo loco de decimatione, in Mauritio martyre, die 22. Septembris.

c *In rigens ſtagnum miſſi ſunt.*] Eadem fere S. Baſil. in orat. de Quadraginta mart. his verbis: Igitur ſancti Dei ſub dio pernoctare in ſtagno quodam iuſſi ſunt, quod pro mœnibus ciuitatis erat, &c. Sic interpres, ſed turpiter lapſus, dũ pro [illegible] dixit, pro mœnibus ciuitatis erat: cũ alioqui ipſe Baſilius diſerte deſcribat, media in vrbe, atq; in ſtagno, circum quod vrbs habitabatur, martyres fuiſſe cruciatos: dubium nõ eſt, ſtagnũ frigidarij ibi iuxta calidarium de more fuiſſe extructũ. Eadẽ videtur affirmare Greg. Nyſſ. orat. 2. de iiſdem martyribus, vbi hæc verba: Imperat tyrannus, vt gelu athletæ excruciati extinguãtur, &c. Certe niſi vitium ſit in tranſlatione, cùm gelu ſit cõcretio aquæ ex frigore; prædictos in aquam poſitos eſſe, quiſque intelligit. Confirmare hæc videntur, quæ paulo poſt ſequuntur, his verbis: Vnanimiter vniuerſi hoc occupato loco, qui publicis tũc balneis vacabat, quaſi & ipſi lauacro corpora curaturi & exterſuri, haud cunctãter tunicarũ amictũ deponebãt. Paulo poſt item ſic: Elementorum quidem natura cõgelationi ſuccumbebat: martyrum vero natura quaſi indomita & inuicta erat. Itemq. inferius: Defluebant digiti gelu paulatim carptimq. exciſi. S. Ephrem Syrus quoque in ea oratione, quam habuit de ſanctis Quadraginta martyribus, expreſſum habet, eoſdem paſſos in ſtagno. Hæc omnia autem multo planiora apud Metaphraſtem ac vetera Martyrologia habentur expreſſa: quæ tamen redduntur ambigua ex his, quæ inferius de iiſdem ſãctis martyribus idem S. Baſilius eadem oratione, vitioſa tranſlatione confuſa, ſcribit his verbis: In terra primum exercitati, deinde in aere ſub dio; poſtremo igne crematos aqua excepit, &c. Significare volẽs, hiſce quatuor elemẽtis eo ordine ſic eſſe probatos, vt poſtremo eos igne crematos tunc aqua exceperit, & non prius; ſed ſub nudo aerẽ nudos expoſitos, fuiſſe frigore cruciatos. In eamdem ſententiam S. Gaudentius Epiſcopus Brix. in ſermone, quem habuit de dedic. baſil. illorum deſcribens certamen, hæc habet: Iudex proſpiciens regionis naturam nimijs rigentem frigoribus, tempus etiam, quo maxima hiemis aſperitas, Aquilone flante, violentius incumbebat, montes niuibus, pruinis arua tegebãtur: ſtagnum quoque vrbi, in qua iſta gerebantur, ſubiacens longe lateq. diffuſum, validiſſimo gelu durante, iter ſolidum plauſtris gementibus accommodabat. hac ergo vi loci, & temporis immanitate perſpecta, ſacrilegij Gentilis exactor iſtud ſupplicij genus ſanctis adhibere imperat, vt nudati corporibus, religati in aperti aeris pruinoſa duritie pernoctarent, balneis non longe ſub conſpectu eorum fumantibus, vbi velox remedium victis callidus perſecutor, animas eorum magis interficere geſtiens, promittebat, &c. Hæc Gaudentius, qui in eas (vt diximus nuper) regiones peregrinatus, eorumdem ſanctorum martyrum ſacras reliquias a S. Baſilij nepte accipere meruit. Secundum itaque S. Baſilium, & S. Gaudentium, poſita eſt hic in margine alia diuerſa lectio. Quæ conciliari facile poſſit, ſi dixerimus balnei frigidarium alte concretum longo hiemis tempore, vt ingentia deſuper ſubire onera potuiſſet; in eo, quę ſic glacie conſtricto ſub dio poſitos eſſe martyres frigore cruciandos. Quod autem, abſque eo quod dimitterentur in ſtagnum, pſis ſatis eſſet ad cruciatum, nudos eos exponi ſub dio; docent ea, quæ de immanitate frigoris & algoris illarum regionum, ex his quæ paſſi ſunt Romani milites illic agẽtes in expeditione ſub Corbulone, ſcribit Corn. Tacit. lib. 13 his verbis: Ambuſti multorũ artus vi frigoris, & quidam inter excubias exanimati ſũt; annotatuſq. miles, qui faſcẽ lignorũ geſtabat, ita præriguiſſe, vt manus

oneri

oneri adhærentes, truncis brachijs deciderent. Hæc Tacit. Nec prætermittimus, quod ſanctus Ioannes Chryſoſtomus, qui in Armenia exulauit, pluries ſuis epiſtolis queritur de eius regionis frigoris immanitate, præſertim ad Olympiadẽ ſcribens epiſt. 4. & 6. Plutarchus in Lucullo inter genera tormentorũ recenſet ſtationem ſub dio, ardente Sole, & frigoris tempore in luto ac glacie. Rurſum vero in eadem Armeniæ prouincia paſſi reperiũtur alij quadragintaocto numero martyres, quorum meminit Gregorius Turonenſis hiſt. lib. 10. c. 24. & de gloria martyrũ c. 96. & Sigebert. in chron. anno 58.

T.4.A.369. n.61. & ſeq. [d] *Gregorij Epiſc.*] Vſuardus item hac die de eo, Græci autem in Menologio quarto Idus Ianuar. Plura de ipſo S. Gregor. Nazian. in oratione dicta in laudem Baſilij: ſcripſitq. ad eum egregiam epiſtolam, qua ipſum e rhetoricis ſtudijs ad ſacros perſcrutandos libros reuocauit: eſt epiſt. 43. Sunt & aliæ ab eodem ad ipſum ſcriptæ, videlicet, 34. 35. 36. 37. 42. 95. & 142. Quomodo autem in exiliũ actus ſit ab Arianis ob fidei Catholicæ defenſionem, meminit S. Baſilius epiſtola 10. idemq. ipſe Gregorius de re ipſa in epiſt. ad Olympium monachum de vita ſanctæ Macrinæ ſororis. Poſt Valentis Imp. Ariani obitum, ab Antiochena Synodo ad reparandas Orientales eccleſias iam collapſas deſtinatus eſt, vt idem ipſe in eadem epiſtola teſtatur. Alia inſuper honorificentiſſima legatione functus eſt, cũ a SS. œcumenico Cõcil. Conſtantinopolitano ſub Theodoſio habito ad viſitãdas eccleſias Arabiæ miſſus eſt, vt ipſe ſcribit in epiſt. ad Flauianum. Tantis denique fuit, vt inter præcipuos Catholicæ fidei patronos adnumerari, & ſanctione Imperiali laudari mereretur, eſt conſtitutio Theodoſij Imp. l. 3. de fide Cath. Cod. Theod. De eodem S. Hieronymus, tamquã de homine ſatis ſibi cognito cum eſſet Conſtantinopoli, ſcribit lib. de ſcrip. Eccleſ. Vixit autem vſque ad vltimam ſenectutem: conſtat enim eum interfuiſſe aliæ Synodo Conſtantinopolitanæ habitæ anno decimoſexto Theodoſij Imp. qui eſt annus Domini trecẽteſimus nonageſimusquartus, vt apparet ex illius Synodi Actis apud Theodorum Bal. in nomoc. Photij pag. 390. & 391. Hunc etiã plurimum celebrat Suidas, eiq. inter illuſtres illius tẽporis oratores primas defert. Vincentius Lerinenſis in libro aduerſus hæreſes eundem eiuſmodi exornat elogio: S. Gregorius Nyſſenus fidei, conuerſationis, integritatis, & ſapientiæ merito frater Baſilio digniſſimus. Niceta in ſchol. 19. ad orat. Greg. Nazian. in funere Baſilij, dicit hunc fuiſſe aliquando coniugio obligatum; idq. teſtatur Niceph. hiſt. lib. 11. c. 19. Annuit hoc ipſemet in libro de laud. virgin. Coniugem appellatam eſſe Theoſebiam, inſignemq. fuiſſe ſanctitate mulierem, teſtatur S. Gregor. Nazianz. epiſt. 95. ad ipſum Gregorium ſcripta, cum eum de obitu illius conſolatur.

[e] *Paciani Epiſcopi.*] De eo item Vſuardus hac die, aſſentiunturq. vet. manuſcrip. Agit de Paciano S. Hieronymus lib. de ſcrip. Eccleſ. in ipſo, & in Dextero eius filio: qui in ſæculo etiam clarus, præfectura Prætorij fuit decoratus; ad quem idem S. Hieronymus inſcripſit librum de ſcriptoribus Eccleſiaſticis: porro Dexter eruditione inſignis ſcripſit hiſtoriam ad ſanctum Hieronymum, prout ipſe teſtatur de ſcript. Eccleſ. in Dextero, & in apologia aduerſus Rufinum lib. 2. Extant Paciani opuſcula ad Symphorianum de Catholico nomine, & parænesis de pœnitentia, atque etiam de baptiſmo opuſculum. T.2.A.146. num.25.

[f] *Cyrilli & Methodij Epiſcoporum.*] Habentur horum res geſtæ in breuiario religioſiſſimæ Polonorum eccleſiæ, ſex lectionibus ſecundum ritum Eccleſiaſticum diſtinctæ. Dicti: ſunt ambo Morauorum & Slauorum Apoſtoli; & licèt Methodio Morauia tantum tribuatur, tamen ex regiſtro Ioannis Octaui Papæ ſatis apparet, etiam Methodiũ fuiſſe Slauorum Epiſcopum, qui ordinatus ab Hadriano Secundo Rom. Pontifice prædeceſſore eiuſdẽ Ioannis Octaui, ab eo ad Slauorum populum miſſus fuit, prout eiuſdem Ioannis Papæ indicant litteræ ad ipſum Regem datæ decima Iunij, Indict. 12. anno Domini 879. qui item ad eundem Methodium ſcripſit epiſtolam 202. datam eodem die & anno quo ſuperior ad Regem, qua eum vocat Romam, vt de fide, quam illis gentibus prædicaret, redderet rationem: fallis enim quibuſdam calumnijs fuerat accuſatus, aliter docens quàm ipſe accepiſſet a Romana Eccleſia: qui anno ſequenti Indict. 13. menſe Iunio Romam venit, & in Synodo cauſam dixit: probataq. ſua fide, obtinuit quod optabat a Rom. Pontifice; nimirum vt Slauorũ lingua laudes Deo dicere, & ſacra peragere licitè poſſet; ita tamen, vt prius Latina lingua Euangelium coram populo legeretur. Extat de his omnibus epiſtola eiuſdem Ioãnis Papæ 252. data 14. Iun. Indict. 13 ad Slauorum Principem. Reuerſus S. Methodius ad Slauos, cũ vberes fructus de Euãgelica prædicatione colligeret, grauiſſima fuit perſecutione vexatus; quem idem Pontifex, datis ad eum litteris, eſt cõſolatus, epiſt. 278. dat. kal. April. Indict. 14. Habetur in dictis eorũdem Actis, ipſorum opera, corpus S. Clementis Romani Pont. Romam fuiſſe delatũ, & in baſilica S. Clementis reconditum: ſed de his conſule quæ habentur in die natali ſancti Clementis inferius. Porro ijdem Romæ morientes, miraculis clari ſepulti ſunt; quorum ſacras reliquias nuper ſub altari in eiuſdem eccleſiæ ſacello peruetuſto repertas eſſe accepi. Agit iiſdẽ de Martinus Polonus in ſupput. temporum, anno Domini 859. Aeneas Siluius hiſtor. Bœm. libro 1. cap. 13. Matt. T.10. Ann. 879. nu 83. & an. 880. nu.15.

Chromer.de reb.Polon.lib.3. & alij plures.

Obijt Ann. 1440. [g] *Franciſca viduæ*.] Legi ex archiuio eius monaſterij duos manuſcrip.codices, quibus eius præclariſſima Acta, & miracula quidem inſignia, quibus tam viuens adhuc, quam etiam poſt obitum claruit, teſtibus examinatis, ſunt ſcriptorum monumentis perpetuis conſignata.

xxj. F Sexto Idus Martij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

APAMEAE in Phrygia natalis ſanctorum martyrum Caij [a] & Alexandri, qui (vt ſcribit Apollinaris Hierapolitanus Epiſcopus in libro aduerſus Cataphrygas hęreticos)in perſecutione Marci Antonini, & Lucij Veri, glorioſo martyrio coronati ſunt. In Perſide paſſio ſanctorum quadragintaduorum [b] martyrum. Corinthi ſanctorum martyrum Codrati [c],Dionyſij,Cypriani, Anecti, Pauli, & Creſcentis, qui in perſecutione Decij & Valeriani,ſub Iaſone Præſide, gladio cæſi ſunt. In Africa S. Victoris [d] martyris, in cuius ſolemnitate S.Auguſtinus ad populum tractatum habuit. Hieroſolymis S. Macarij [e] Epiſcopi & confeſſoris, cuius hortatu loca ſancta a Conſtantino & Helena expurgata, & ſacris baſilicis illuſtrata ſunt, Lutetiæ Pariſiorum depoſitio S. Droctouei [f] abbatis, diſcipuli beati Germani Epiſcopi. In monaſterio Bobienſi ſancti Attalæ [g] abbatis, miraculis clari.

MARTII 10.

T.2.A.173. n. 23. CAII, & *Alexandri* [a].] De his item hac die Bed. Vſuard. Ado, & vet.manuſcrip. Eorum martyrium ſcripſit S. Dionyſ. Epiſc. Alexādrinus: extat apud Euſeb hiſt.li.5.c.15. in fi.

[b] *Quadragintaduorum martyrum*.] Agunt dę his etiam ijdem qui ſupra, Bedæ, ac ceteri.

T.2.A.254. n. 26. [c] *Codrati, & ſoc.*] Græci item de his hac die in Menologio, quorum egregium martyriū ex veteribus monumentis ſcripſit Metaphraſtes, quod & recitat Lipom. tom.7. & Sur.tom 2.

[d] *Victoris*.] Scribit Poſſidius in indiculo c. vlt. S. Auguſtinum in eius die natali tractatū habuiſſe. Plures reperiuntur eiuſdem nominis in Africa martyres, vt ille inter alios,

T.2.A.253. n. 52. quem ſcribit Lucianus in epiſtola ad Celerinum, vna cum ſocijs in carcere fame occubuiſſe. eſt 12. apud Cyprian.edit.Pamel.

[e] *Macarij Epiſcopi*.] Interfuit hic magno Nicæn.Concil. aduerſus Arium, cui ſemper ab exordio naſcentis hæreſis accerrime reſtitit, vt eiuſdem Arij litteræ teſtantur, quas recitat S.Epiphan. in panar. hereſ. 69. & Niceph lib.8.c.9. Extat ad hunc ipſum Conſtātini Imp.in epiſt.apud Socrat.lib. 1.c. 2. Plura de eo Rufin.lib 1.c. 2. Sozom. lib. 1. cap.3. & alij, qui ab iiſdem acceperunt. Ne quis autem Macarii nomine decipiatur; ſcire debet, fuiſſe eiuſdem nominis, eiuſdemq ſedis Epiſcopum temporibus Iuſtiniani Imp. qui ob hæreſim Origeniſtarum ſede excidit: de quo ſcribit Euagrius hiſtor. lib. 4. cap. 36. licèt tandem cantans palinodiam, fuerit reſtitutus. T.3. A.312. n.112. A.325 n.21. A.326 n.31. A.331 n. 13.

[f] *Droctouei abb.*] De eo etiam Vſuardus, & Aim.de geſt.Frāc.lib.3.c.16. claruit circa annum Domini quingenteſimū ſeptuageſimū. An. 570.

[g] *Attalæ*

T.8.A.626. n.31. [e] *Attala abb.*]Beda item, Vſuardus, Ado,& alii hac die. Scripſit eius vitã fide liſſime Ionas abbas, quæ habetur apud Bedam tom. 3. quam & Sur. retulit in to. 2. Eſt autem de eodem mẽtio in vita S. Vualerici apud Sur. to. 2. die 1. April. Sigeb. in chron. an. 624. Petrus in catal. li. 3. c. 190. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 71.

11 Quinto Idus Martij. Luna. G XI.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

CARTHAGINE ſanctorum martyrum [a] Heraclij & Zoſimi. Alexandriæ paſsio ſanctorum Candidi [b], Piperionis, & aliorum viginti. Laodiceæ in Syria ſanctorum martyrum Trophimi [c] & Thali, qui in perſecutione Diocletiani poſt multa ſæuaq. tormenta coronas gloriæ ſunt aſſecuti. Antiochiæ commemoratio plurimorum [d] ſanctorum martyrum, quorum alij Maximiani Imperatoris mandato candentibus craticulis ſuperpoſiti, non ad mortem, ſed ad diuturnum cruciatum aſſati, alij alijs ſæuiſsimis affecti ſupplicijs ad palmam martyrij peruenerunt. Item ſanctorum Gorgonij [e] & Firmi. Cordubæ S. Eulogij [f] presbyteri, qui eiuſdem vrbis martyribus in perſecutione Sarracenorum adiungi meruit, quorum pro fide certamina ſcribendo fuerat æmulatus. Sardis ſancti Euthymij [g] Epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum a Michaele Imperatore Iconoclaſta in exilium miſſus, demum Theophilo imperante martyrium conſummauit. Hieroſolymis S. Sophronij [h] Epiſcopi. Mediolani S. Benedicti [i] Epiſcopi. In finibus Ambianenſium S. Firmini [k] abbatis. Carthagine ſancti Conſtantini [l] confeſſoris. Babuci in Hernicis S. Petri [m] confeſſoris, miraculorum gloria inſignis.

M A R T I I 11.

HERACLII, & Zoſimi [a].] Agit de his Beda hac die, additq. Alexandrum. Petrus in catal. lib 3. c. 191. Hiradū pro Heraclio legit, additq. tres alios martyres: ſed ſeorsũ eos eſſe ponẽdos, docẽt antiqua manuſcr.

[b] *Candidi, & Piperionis.*]De his item Petrus in catal. lib. 3. cap. 191. vna cum prædictis, aliiq. recenriores.

To. 3. ann. 308. n. 26. [c] *Trophimi, & Thali,* alias *Thalei*.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die; paſſiq. dicuntur ſub Diocletiano Imperatore, & Aſclepiade Præſide Laodiceæ.

[d] *Plurimorum ſanctorum*.] Scribit horum martyrium Euſebius hiſt. lib. 8. c. 24. ex quo Nicephorus lib 7. cap. 11. & alii. T. 3. 2. 309. n. 25.

[e] *Gorgonij, & Firmi.*]De his etiam Vſuardus in 2 edit. Molani conſentiũtq. manuſcr.

[f] *Eulogij.*] Vſuardus de eo 20. Septembr. Porro hic dies natalis eius: nam martyrio coronatus habetur quinto Idus Martii, die ſabbati, hora nona, vt teſtantur Acta ipſius, quæ ſcripſit Alııarus Cordubenſis eius ſodalis: ſed felicius, mea ſentẽtia, ſua ipſius ſcripta viuam ipſius imaginem reddũt. Hic ille T. 5. A. 431. n. 190. T. 10. a 844 n. 31 obitus ann. 859 n. 1 & ſeq. trãſlatio A. 884. nu. 5.

præ-

præclarus Chriſti athleta, qui, cedẽtibus ceteris, vexillum confeſſionis aduerſus Arabum impietates erexit, ac plurimos ad martyrij coronam perduxit; quorum triumphos ipſe in carcere poſitus ſcripſit. Extant, hac noſtra ætate e latebris antiquitatis eruta, præclariſſima ſcriptorum ipſius monumenta, quæ Apoſtolicum ſpiritum redolent, & puriſſimam priſtinã illam ſinceritatem præſeferunt: edidit eadem, ac ſcholijs illuſtrauit eruditus vir Ambroſius Moralis hiſtoricus regius. S. Eulogij corporis trãslatio cõtigit æra 898. anno à Chriſto Domino 860.

T.9.A.737. n.3.A.814. nu.12. & A. 819.nu.12. [g] *Euthymij Epiſcopi.*] Græci etiam de hoc agunt in Menolog. hac die: pleraque de eo Georg. Cedren. in comp. in Mich. Balbo, & Zonar. Annal. in eod. Imp.

T.8.A.636. nu.5. [h] *Sophronij Epiſcopi.*] Græci itidem in Menologio hac die, his verbis: Sancti Patris noſtri Sophronij Patriarchæ Hieroſolymitani ex ciuitate Damaſco; multiplici eruditione, diuinarũ litterarũ ſcientia, & pietate inſignis. Hæc ibi. Floruit hic temporibus Heraclij Imp. ſucceſſitq. Modeſto Epiſcopo, tẽporibus Honorij Papæ, anno Domini 634. Errare cõſtat eos, qui dicunt, eum ſediſſe tantum annos duos; nam peruenit vſq; ad tempora Ioannis IV. Romani Pont. quando habuit Hieroſolymis Synodum aduerſus Monothelitas, & Synodicam ſcripſit ad eumdem Ioannem Papam, vt habetur in hiſt. Miſcel. lib. 18. anno 2. Heraclij Imp. & lib. 19. anno 26. eiuſdem Imper. Cedren. in comp. anno 20. eiuſdem Imp. & Zonar. in 3. par. Annal. in Heraclio. Illa ipſa Synodica recognita eſt in Sexta Synodo Act. 13. atque Patrum omnium conſenſu probata fuit. Citatur eiuſdem Sophronij titulo Pratum ſpirituale a ſecunda Synodo Nicæna Act. 4. & a ſancto Ioanne Damaſceno orat. prima de imaginibus. Alius ab hoc ille Sophronius, de quo agit S. Hieronymus lib. de ſcript. Eccleſ. qui (inquit) apprime eruditus nonnulla conſcripſit, & opuſcula mea in Græcum ſermonem elegantiſſime tranſtulit, &c.

[i] *Benedicti Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Mediolan. & Paulus diaconus de geſtis Longob. lib. 6. cap. 10. his verbis: Fuit autem idem venerabilis Epiſcopus Benedictus vir egregiæ ſanctitatis, de quo per vniuerſam Italiam bonæ opinionis fama flagrauit. Floruit temporibus Heraclij Iuſtiniani Imperatoris, & Ariperti Iunioris Regis Longobardorum, qui regnare cœpit anno Domini ſeptingenteſimo ſexto. cir. A.735 ex Beſutio forte hic eſt ille de quo T.9.A. 743. n.16.

[k] *Firmini abb.*] De eo kalendariũ Ambianenſis eccleſiæ, aliaq. vet. monumẽta eiuſdẽ.

[l] *Conſtantini.*] Molanus in addit. ad Vſuardum de eodem agit hac die.

[m] *Petri.*] Huius res geſtas accepimus a Reuerendiſſ. Flaminio Philonardo Epiſcopo Aquinate, viro optimo & erudito.

12 Quarto Idus Martij. Luna. A xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE ſancti Gregorij Papæ, & Eccleſiæ Doctoris eximij, qui ob res præclare geſtas, atque Anglos ad Chriſti fidem conuerſos, Magnus eſt dictus, & Anglorum Apoſtolus appellatus. Item Romæ ſancti Mamiliani [b] martyris. Nicomediæ paſsio beati Petri [c] martyris, qui cum eſſet cubicularius Diocletiani Imperatoris, & liberius de immenſis martyrum ſupplicijs quereretur, iubente eodem, in medium adducitur, ac primo ſuſpenſus, diutiſsime flagris torquetur, deinde aceto ac ſale perfuſus, ad vltimum in craticula lento igne aſſatur, ſicq. vere Petri extitit & fidei heres & nominis. Ibidem ſanctorum Egdunij [d] presbyteri, & aliorum ſeptem, qui ſinguli diebus ſingulis ſuffocati ſunt, vt ceteris metus incuteretur. Conſtantinopoli

ſanƈti Theophanis [e], qui ex ditiſsimo pauper monachus effeƈtus, ab impio Leone Armeno pro cultu ſacrarum imaginum biennio detentus in carcere, inde in Samothraciam deportatus, ibidem ærumnis confeƈtus reddidit ſpiritum, multisq. miraculis claruit. Capuæ ſanƈti Bernardi [f] Epiſcopi & confeſſoris.

MARTII 12.

T.7 A.581. n.8.A.585. n.3. obitus t.8 A.604. n.10.& ſeq

GREGORII *Papæ* [a].] De eo Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die, qui habent eius res geſtas, ſed perpaucas ex multis, quas Metaphraſtes deſcripſit: eas recitat Lipom. tom. 7. Latinorum autem ſcripſit eius Aƈta Paulus monachus Caſſinenſis, tempore Caroli Imp. vt auƈtor eſt Sigeb. lib. de vir. illuſtr. cap. 80. Poſt eum Ioannes diaconus temporibus Ioannis Oƈtaui Papæ, & Caroli Calui Imp. Habet ea Lipom. tom. 4. & Sur. tom. 2. ſed in nonnullis corrigendus, vt patefecimus in Annalib. Eccleſiaſt. De Gregorij creatione agit Greg. Turonen. qui illis temporibus vixit, lib. 10. de geſtis Franc. cap. 1. Iſidorus præterea de eo lib. de vir. illuſtr. cap. 27. & S. Ildefonſus de vir. illuſtr. cap. 2. qui his laudibus eum exornat: Ita, inquit, cunƈtorum meritorum claruit perfeƈtione ſublimis, vt excluſis omnium virorum illuſtrium comparationibus, nihil illi ſimile demonſtraret antiquitas: vicit enim ſanƈtitate Antoniũ, eloquentia Cyprianum, ſapientia Auguſtinum, &c. enumerat poſt hæc eius ſcripta. Conſtat quidem teſtimonio Synodi Toletanæ oƈtauæ c. 2. eum in ethicis aſſertionibus cunƈtis Eccleſiæ doƈtoribus præferendum eſſe. De eo præterea ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl lib. 2. cap. 13. Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 3. cap. 11. & 12. Prat. ſpirit. c. 192. Ioan. Damaſc. orat. de fid. defunƈt. Leo Oſtienſ. in chron. Caſſin. lib. 1. & alij fere innumeri. Olim autem, cùm tempore Quadrageſimę ſanƈtorum natalitia minime celebrarentur, tranſlata erat ea ſolemnitas in diem, qua fuerat ordinatus, vt ſcribit Radulph. de obſeru. can. cap. 16.

[b] *Mamiliani*] Beda de eo hac die, ſed Maximilianum eum appellat. Agitur de ipſo in Aƈtis S. Vrbani Papæ, & S. Cæciliæ, apud Sur. die 22. Nouemb. tom. 6. cir. A. 232.

[c] *Petri*.] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit eius egregium certamen Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 6. & ex eo Niceph. lib. 7. cap. 5. & alij acceperunt. T.2.A.302. n.29.& 40.

[d] *Egdunij*, alias, *Migdonij*.] De quo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Paſſus reperitur Migdonius vna cũ Petro, de quo egimus in perſecutione Diocletiani, vt & teſtantur Aƈta Indes & Domnæ apud Metaphraſtẽ 26. Decemb. quæ refert Lipom. tom. 5 & Sur. to. 6. & Nicepho. lib. 7. cap. 5. ex quibus hos illos ipſos eſſe, locus, tempus, & perſonæ demonſtrant; licèt hiſtoria de ipſis diuerſa feratur. T.2.A.302. num. 40.

[e] *Theophanis*] Græci etiam de eo in Menologio hac die: cuius Aƈta deſcribit Metaphraſtes, quæ habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cedrenus de ipſo agit in compẽd. in Leone Armeno. Alius hic ab illo Theophane, qui eadem ex cauſa multa ac grauia paſſus eſt ſub Theophilo Imp. vt idẽ auƈtor teſtatur in Theophilo, & Zonar. in 3. par. Annal. in Leone, & Theophilo. T.9.A.814. n.41. & A.815.n.1. & ſeq.

[f] *Bernardi Epiſcopi*.] De eodem tabulæ eccleſiæ Capuanæ.

13 Tertio Idus Martij. Luna. B xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
t u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 8 9 10 11 12 13

NICOMEDIAE natalis ſanƈtorum martyrum Macedonij [a], Patriciæ vxoris eius, & Modeſtæ filiæ. Nicææ ſanƈtorum martyrum Theuſetæ [b], & Horris filij eius, Theodoræ, Nymphodoræ, Marci, & Arabiæ, qui omnes pro Chriſto igni traditi ſunt. Hermopoli

in Aegypto ſanƈti Sabini [c] martyris, qui multa paſſus, tandem proieƈtus in flumen martyrum conſummauit. In Perſide ſanƈtæ Chriſtinæ [d] virginis & martyris. Cordubæ ſanƈtorum Ruderici [e] presbyteri & Salomonis martyrum. Conſtantinopoli ſanƈti Nicephori [f] Epiſcopi, qui paternarum traditionum propugnator acerrimus, Leoni Armeno Imperatori Iconoclaſtæ pro cultu ſanƈtarum imaginum ſe conſtanter oppoſuit, a quo mulƈtatus exilio, ibidem quatuordecim annis longum ducens martyrium, migrauit ad Dominum. Apud Camerinum ſanƈti Anſouini [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide depoſitio ſanƈte Euphraſiæ [h] virginis.

MARTII 13.

MACEDONII *& ſoc.* [a]] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die, Petrus item in catal. lib. 3. c. 198. Quo autem tẽpore paſſi ſint, nullus antiquorum prodit. Ponant qui velint ad libitum annos & Conſules; nobis certe niſi ex certis auƈtoribus quicquam affirmare, religio eſt.

[b] *Theuſeta & ſoc.*] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri recentiores.

cir. A. 280. [c] *Sabini.*] De eo item hac die Græci in Menolog. Huius res geſtas ex antiquis monumentis recitat Metaphraſtes, quas & deſcripſit Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Paſſus eſt in perſecutione Diocletiani ſub Ariano Præfeƈto, de quo ſupra 8. Martij.

[d] *Chriſtinæ.*] Græci itidem de ea in Menologio hac die.

T. 2. A. 857. nu. 2. T. 1. A. 58. numer. 69. [e] *Ruderici & Salomonis.*] Scribit de his S. Eulogius in apologetico, paſſosq. refert hac die, anno Domini 857. æra (vt numerat) 895.

T. 9. A 811. n. 30 & ſeq & An. 814. n. 37. & ſeq [f] *Nicephori Epiſcopi.*] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. Metaph. habet eius Aƈta, quæ retulit Lipom. in tom. 7. & Sur. to. 2. De eo Zonar. & Georg. Cedren. in Leone Armeno Imp. & hiſt. Miſcel. ex Theophane lib. 24. Meminit eiuſdem Theoſteriƈtus in oratione, quam habuit de S. Niceta, quæ extat apud Metaphr. die 3. April. Scripſit hic, de quo agimus, Nicephorus nonnulla, & inter alia chronographiam, quam citare cõſueuimus, Synodicam inſuper ad Leonem Papam Tertium, ad quem prouocauit, cùm iniuſte accuſaretur. Legi eiuſdem aliam inſignem epiſtolam manuſcr. ad eumdem Leonem Pont. in bibliotheca S. Mariæ ſuper Mineruã, quam poſtea reperi typis excuſam, ac poſt Aƈta Concilij Epheſini editionis Contianę poſitã.

[g] *Anſouini Epiſcopi*] De eo tabulæ eccleſię Camerin. quas inde miſſas accepimus. Tẽpore Ludouici Imper. monumenta ſi de primo Ludouico fuit an. 814.

[h] *Euphraſiæ.*] Vſuardus de eadem hac die, Græci autem in Menolog. 25. Iulij. Eius res geſtas ex manuſcrip. codice Sur. deſcripſit tom. 2. Ioãnes Damaſcenus ex eius Aƈtis, vt legitime ſcriptis, petit auƈtoritatem orat. 3. de imagin. Claruit temporibus Theodoſij Imp. Alia ab illa eſt Euphraſia Nicomedienſis, quæ mira arte eluſit procaciam laſciuiẽtis iuuenis, de qua Niceph. lib. 7. cap. 13. Theodoſius fuit cir. an. 380 ac Nicomedẽſi T. 3. A. 309. n. 35.

xvij. C Pridie Idus Martij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	72	28	29	30	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14

ROMAE natalis ſanƈtorum Quadragintaſeptem [a] martyrum, qui baptizati ſunt a beato Apoſtolo Petro, cum teneretur in cuſtodia Mamertini [b] cum coapoſtolo ſuo Paulo, vbi nouem menſes detenti ſunt: qui omnes ſub deuotiſsima fidei confeſsione Neroniano gladio conſumpti ſunt. In Africa SS. martyrum Pe-

tri [e] & Aphrodiſij, qui in perſecutione Vuandalica martyrij coronam perceperunt. Carrhis in Meſopotamia S. Eutychij [a] patricij, & ſociorum, qui ab Euelid Arabum Rege ob fidei confeſsionem interempti ſunt. In prouincia Valeriæ ſanctorum duorum [e] monachorum, quos Longobardi ſuſpendio necauerunt in arbore: in qua, licet defuncti, ab hoſtibus ipſis auditi ſunt pſallere. In ea etiam perſecutione diaconus eccleſiæ Marſicanæ in confeſsione fidei capite truncatus eſt. Halberſtatti in Germania dormitio beatæ Mathildis [f] Reginæ, matris Othonis Primi Imperatoris, humilitate & patientia celebris.

MARTII 14.

P. 1. An. 68. n. 24. QVADRAGINTA SEPTEM martyrum [a].] De his Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Agitur de horum agone in Actis ſanctorum martyrum Proceſſi & Martiniani, quæ habet Sur. to. 4. die 2. Iulij. De his item Petr. in catal. lib. 3. c. 199.

T. 1. An. 68. n. 23. & ſeq. [b] *In cuſtodia Mamertini.*] Sic appellatus reperitur carcer ille, qui nobilitatus vinculis SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, aliorúq. ſanctorum martyrum, ad radices Capitolij, ſupra locum, quem hodie Forum dicunt, poſitus, ſubterraneos habens deſcenſus, a Chriſtianis ſtatutis diebus, religionis ergo, frequenti cœtu inuiſitur, atque in honore habetur. Præfefert illius carceris ſpeciem, qui a Salluſtio in Catil. ſic deſcribitur. Eſt locus in carcere, quod Tullianum appellatur, vbi paulatim deſcendens ad læuam circiter duodecim pedes humi depreſſus, eum muniunt vndique parietes, atq; inſuper camera lapideis fornicibus iuncta, & inculta tenebris, odore fœda, atq; terribilis eius eſt facies. Hæc Salluſtius de loco carceris Tulliani: de eodem & Varro lib. 4. de lingua Lat. his verbis: Carcer a coercendo, quod exire prohibentur. In hoc pars quæ ſub terra, Tullianum; ideo quod additum a Tullio Rege: quod Syracuſis, vbi ſimili de cauſa cuſtodiũtur, vocantur Latomiæ, & de Latomia translatum, quod hic quoque lapidicinæ fuerunt. Hæc Varro. Et vt ex noſtris aliquid afferamus, in Actis SS. Chryſanthi & Dariæ hæc ſcripta habentur de carcere Tulliano: Coniectus eſt igitur in carcerem Tullianum profundiſſimum ac teterrimum atque fœdiſſimum, &c. Ex his autem multi in eam ſententiam ducti ſunt, vt opinati ſint, Tullianum carcerem illum ipſum eſſe, quẽ dicimus Mamertinum; de quo eſt præſens ſermo. Certe ſunt complura, quæ me a prædictorũ ſententia diſtrahunt, coguntq. vt exiſtimem, Tullianum carcerẽ in alia parte Capitolij fuiſſe poſitum, iuxta locum quem & maiores noſtri carcerem Tullianum dixiſſe reperiuntur; vbi & eſt eccleſia, antiquus titulus, dictus S. Nicolai in carcere Tulliano, quod nomen hactenus perſeuerat. In ea Capitolij regione fuiſſe antiquum carcerem, in primis demonſtrat Plinius, dum lib. 7. cap. 37. affirmat partem carceris, quo capitalium criminum rei tenebãtur, ad locum vſque, vbi poſtea Theatrum Marcelli erectum eſt, perueniſſe. Porro Theatrũ Marcelli inter rupem Tarpeiam ac Tiberim eſſe conſtructum, nullus eſt qui dubitet. Rurſus idẽ Plinius ex antiquo Romanorũ horologio, qua parte Capitolij fuerit carcer, declarat his verbis: A Columna Mænia ad carcerem inclinato ſidere, ſupremam pronunciabat. Hæc Plin. lib 7. cap. vlt. quibus ſignificatur, Occidẽtem verſus poſitum eſſe antiquum carcerem: nã Solis occaſum fuiſſe ſupremam diei tempeſtatem dictam, ex lege xij. tab. auctor eſt Macrob. Saturnal. lib. 1. cap. 3. refertq. verba legis, quæ hæc ſunt: Solis occaſus ſuprema tempeſtas eſto. Hæc ille. De his & Cenſorin. de die natali cap. 19. Cùm itaque Sol in Occidentem declinans, carcerem (vt ſcribit Plinius) haberet aduerſum: proculdubio alius ille fuiſſe videtur ab eo, quem dicimus Mamertinum, de quo agimus, qui ſpectat ad Orientem. Ad hæc inſuper plane conſtat, quod ex loco carceris abſque dubio intelligitur ſitus carceris: at cum dicat Feſtus, fuiſſe locum in carcere dictum Robur, ex quo præcipitarentur malefactorum genus, illũq. item dictum eſſe Saxum Tarpeium, quod eſſet in rupe Tarpeia, quæ vergebat ad Tiberim, idq. Liuius, Plutarchus, Dio, atque alij demum omnes teſtentur; reliquum eſt, vt dicamus, illorſum fuiſſe antiquum carcerem, vbi & erat rupes Tarpeia. Conſentiunt his, quæ nuper ex Var-

rone

ronc recitauimus, dum ait, in ſimilitudinem Latomiarum Syracuſanarum a Tullio Rege additum eſſe carcerem ſubterraneum in lapidicinis; cùm nulla Capitolij pars illi operi magis apta videatur: nam partes reliquæ, vt depreſſæ, mœnibus fultæ erant, vt videmus in carcere Mamertino, alijsq. locis, quos ſaxo quadrato extructos fuiſſe conſtat. At nec his repugnãt quæ ſcribit Liuius, Foro imminentem fuiſſe conſtructum carcerem: immo & prædicta confirmant, cùm & Dionyſius etiam dicat, rupem Tarpeiam Foro ſupereminentem fuiſſe. ſunt hæc verba eius: Duci eum iuſſit in ſuperſtantem Foro collem. Eſt enim is collis rupes vaſta, vnde mos eſt eis, deijcere aduerſarios. Hæc ille de ſitu Fori, & rupe Tarpeia. Vetus inſuper tabula deſcriptionis antiquæ Vrbis e ruderibus paucos ante annos effoſſa, ea parte contra rupem Tarpeiam poſitum eſſe Forum Romanum, apertè demonſtrat. His etiam conſentiunt, quæ Cic. in 7. Verrin. ſcribit de triumphantibus, his verbis: Cum de Foro in Capitoliũ currũ flectere incipiunt, illos adduci in carcerem iubet, captiuos ſcilicet, qui ducebantur in triumphum. Ex prædictis itaq; apparet, antiquum carcerem apud rupem Tarpeiam fuiſſe, eiuſq locum, ſeu partem carceris dictã Robur, in ipſa rupe fuiſſe. Erat loci illius, quod ſaxum Tarpeium dictum eſt, quo præcipitabantur criminoſi, eiuſmodi facies, quam apud Senecam lib. 1. controu. 3. Aurelius Fuſcus deſcribit his verbis: Erat præruptus locus, & immenſæ altitudinis. Stat moles abſciſſa in profundum frequentibus exaſperata ſaxis, quæ aut elidãt corpus, aut de integro grauius impellant: inhorrent ſcopulis enaſcentibus latera, & immẽſæ altitudinis triſtis aſpectus. Electus potiſſimũ locus, ne damnati ſæpius deijciantur. Hæc ille. Et apud eumdem Cornelius Hiſpan. in declamat. 3. lib. 1. Erat, inquit, altitudo montis etiam ſecure aſpicientibus horrenda, &c. Lege duodecim tab. id cautum erat: Qui falſum teſtimoniũ dixerit, ſaxo Tarpeio deijcitor. id Gellius lib. 20. cap. 1. in fine. Scribit Tacitus lib. 2. Lucium Pituanium magum ſaxo Tarpeio deiectum. Itemq. Apuleius in ea oratione, qua magiæ crimen a ſe alienũ defendit, hæc ait: O mirum commentum, o ſubtilitas digna carcere & Robore. Cùm autem conſtet, magos e Robore præcipitari ſolitos: quis dubitet, complures Chriſtianorũ (cùm a Gentilibus malefici haberẽtur) eo mortis genere accepiſſe coronam martyrij? Etenim non tantum magos, ſed & alios pleroſque grauis facinoris reos e ſaxo præcipitari ſolitos, cum Seneca in cõtrouerſijs, tum alij docent. Quod item ad præcipitationem reorum pertinet, nec illud prætermittimus: E ſaxo reum criminis præcipitare, non tantum Romæ in vſu fuit, ſed & penes Græcos eadem viguit conſuetudo, vt habes apud Valer. Max. lib. 1. cap. 8. exter. 8. Quod autem ſpectat ad Romanum antiquum carcerem, in ea ſumus ſententia (quod & ex prædictis colligi poteſt) fuiſſe illum ampliſſimum; cũ nonniſi vnus in tanta Vrbe, ad detinendos capitalium triminum reos, fuiſſe olim carcer reperiatur: nam carcer ille, qui dicebatur Centumuirorum, in regione nona poſitus, cuius meminit Publius Victor, & Sextus Rufus, & alij complures antiquorum, illos tantum continebat, qui litigarent, & obnoxij eſſent ære alieno. Centumuirorum tribunal tantummodo lites iudicabat, nec habebat ius gladij, vt auctor eſt Cicero lib. 3. de leg. & lib. 1. de orat. & alij. His itaque de antiquo Romæ carcere ad rupem Tarpeiam poſito dictis, iam de Mamertino carcere, de quo hic agitur, diſſeramus. De eo non tantum mentio habetur in Actis SS. martyrum Proceſſi & Martiniani, ſed & in alijs, vt ſancti Laurentij, in quibus tamen priuatus carcer appellatur; in Actis ſanctorum Abundij & Abundantij; in rebus geſtis ſanctorum martyrum Euſebij presbyteri, Marcelli diaconi, & loc. in Actis inſuper S. Caliſti Papæ, necnon ſancti Stephani Romani Pontif & alijs. Cur autem dictus ſit carcer ille Mamertinus, haud facile erit aſſequi. Potuit namque ſic dici a Mamerte, qui (vt docet Varro lib. 4. de lingua Latina) idem quod Mars, ſignificat, & Mamertinus idem quod Martius, & a Mamerte Mamercus, & Mamerca ſamilia: cùm alioqui reperiãtur nonnulli Romanorum nobiliſſimi ex alijs familijs nomine Mamertini. Temporibus Traiani Mamertinus adminiſtrauit præfecturam Vrbanam, vt patet ex Actis S Clementis Papæ apud Sur. to. 6. Rurſus meminit Lampridius in Commodo de Mamertino, qui eiuſdem Imper. anno tertio vna cum Ruſo geſſit Conſulatum. Alius adhuc fuit Mamertinus ex Flauia ſamilia, qui tempore Iuliani Apoſtatæ vna cum Neuitta creatus eſt Conſul, de quo Symmachus lib. 10. epiſt. 51. Si ab aliquo prædictorum nomen accepiſſe illum carcerem velis: non tamen putes a quopiam prædictorum fuiſſe extructum. Siquidem vetus inſcriptio in eius fronte poſita auctores demonſtrat, qui erexerunt: eſt huiuſmodi:

C. VIBIVS C. F. M. COCCEIVS NERVA EX S. C.

Geſſerunt ijdem vna ſimul Conſulatum, vt & alia vetus docet inſcriptio, quæ ab Ald. in li. de orthograph ratione ex antiq. monumentis deſcripta reperitur his verbis:

M. COCCEIO NERVA
C. VIBIO RVFINO — COSS.
IVLIA PRIMA PATRONO SVO.

Creati ſunt hi Coſſ. anno 718. ab Vrbe cond. Imp. Aug anno 7. Ex qua quidẽ inſcriptione Dio in primis, itemq. Faſti Conſulares Caſſiodori, penes quos ponitur collega Cocceij Neruæ Publicola, ſunt ſupplendi. Auctor eſt Tacitus lib. 3. Annal. Auguſtum ſub ſuo Cõ-

ſulatu

ſulatu ſexto, ad correctionem perditiſſimorum, qui inoleuerant, morũ, acriora pa ſtic vincula, atq; indidiſſe cuſtodes Ex his videmus, Regum ac Imperatorũ temporibus Romæ carcerem auctum, ac nouiter extructum eſſe; contra vero, Chriſtianis imperantibus: nam Cõſtantino ac ſucceſſoribus Auguſtis vſque ad Phocam ſummæ laudi datum eſt, quod cũ ampliſſima erexerint ædificia, carcerem tamẽ (vt olim erat) humilem reliquerint ac debilem, vt auctor eſt Glyc. Annal. libro 4. Carcer itaque Mamertinus SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, aliorumq. ſanctorum martyrũ vinculis conſecratus, ex quo deſiere ſuperſtitioſæ Gẽtilitatis Imperatores, deſijt etiam eſſe crimonolorum ergaſtulũ, ac mutatus eſt in eccleſiam. Nam ex quo Chriſtiani homines ſumpſerunt habenas Imperij, non amplius quempiã inuenies detruſum in carcerem Mamertinũ, ſed atrocium criminum rei in Tiberinã inſulam conijciebantur Habes de his exemplum apud Sidonium Apollinarem lib. 1. epiſt. 7. cum agit de Aruando illo Galliarum Præfecto, maieſtatis reo; qui conuictus crimine, in eã inſulã coniectus eſt, illic (vt ait) vncum, & gemonias, & laqueum expectans. Hactenus de carcere Mamertino. Præter hos, quos recenſuimus famoſos carceres, vt Tullianum, Latomias Syracuſanas, & Mamertinũ, nominati & alij reperiuntur: nempe Barathrum Athenis, a ſcriptoribus pene omnibus decantatũ; Ceada Spartæ, vbi vncini erant inferne atque ſuperne diſpoſiti; meminit amborũ Suidas in verbo Barathrũ. Teterrimus quoque erat carcer Cyzicenus, dictus, Profundum maris, de quo inferius dicturi ſumus xx. Septemb. not. c. Rurſum Carthaginis obſcuriſſimus carcer erat, Ancon dictus, cuius item Suidas meminit in verbo ἀγκών. Monemus adhuc lectorẽ, Chriſtianos perſecutionis tempore, non tantum in prædictum carcerem Tullianum & Mamertinum mancipatos eſſe, ſed ſæpe etiam apud priuatorũ domos militari cuſtodia eſſe detentos: Suppetunt de his ex Actis martyrũ plurima exempla: nam in rebus geſtis S. Stephani Papæ & martyris inuenies Lucillam datã Maximo, & Sempronium traditum Tertullo cuſtodiendum in Actis S. Calliſti Papæ reperies Dalmatium Simplicij ſenatoris curæ commiſſum; & in Actis S. Alexandri Papæ habes Hermetem traditum Quirino Tribuno. Sunt & alia de his exempla. Dicebatur eiuſmodi cuſtodia, liber carcer, quo etiam capitaliũ criminum rei detinebãtur, vt habes expreſſum a Saluſtio in Catilinario, dum agit de coniurationis ſocijs traditis ſingulis ſenatoribus cuſtodiẽdis, his verbis. Decreuit Senatus, vt abdicato magiſtratu Lẽtulus, itemq. ceteri in liberis cuſtodijs habeantur. Itaque Lentulus P. Lentulo Spintheri, qui tunc ædilis erat, Cethegus Q. Cornificio, Statilius C. Cæſari, Gabinius M. Craſſo, Cæparius Cn. Terentio ſenatori tradũtur, &c. Libero carcere & S. Paulum Apoſtolum Romæ detentũ habent Act Apoſt. c. 28. Habes de eodem carcere libero not. in l. 1. & l. diuus Pius ff de cuſt. reorum. Conſtat etiam priuatum carcerem legibus vetitum, de quo l vn C. de priuat. carc. & Cic. in Verr. 7. meminit, Chriſtianos experiri eſſe coactos. eſt de his inter alia perſpicuũ exẽplũ de S. Anaſtaſia a Publio viro priuato carcere afflictata. At de his ſatis.

[c] *Petri & Aphrodiſii.*] Agit de his etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores. cir. A. 490.

[d] *Eutychy & ſoc.*] Quorũ martyrium narratur in Miſcel. hiſt. ex Theophane lib. 21. his verbis: Eodem anno, quo Eulid interfecit Chriſtianos captiuos in omni ciuitate, inter quos & Eutychius filius Mariani Patricij martyr verus oſtenſus eſt in Carrhis Meſopotamiæ, vbi & reliquiæ eius ſanitates per Dei gratiã operantur, multi alij per ſanguinẽ conſummati ſunt. Hæc ibi eo anno, quo obijt Leo III. Imp. & regnare cœpit Conſtantinus Sextus: is annus a Græcis ponitur, a Chriſto 733. a Latinis aũt recẽtioribus 741. numeratur. T. 9. A. 741. nu. 8.

[e] *Duorum monachorum.*] De his ſcribit S. Greg lib 4 dial c. 21. Item de diacono eccleſiæ Marſicanæ, de quo hic itẽ agitur, eod. lib. cap. 23. T. 7. A. 573. n. 20.

[f] *Mathildis Reginæ.*] De ea pluribus Luithprand. Ticin. lib. 4. cap. 7. Vuitich. Sax. lib. 3. Albert. Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. miræq. ſanctitatis fuiſſe feminã ferunt. Fuit eiuſdem nominis alia Mathildis virgo, de qua Trithem. de viris illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 222. hæc ait: Mathildis filia Regis Henrici Imp. Primi, ſoror B. Brunonis Coloniẽſis Archiepiſcopi, virgo ſanctæ conuerſationis, multis effulſit clara virtutibus; ad hanc Vuitichindus monachus Corbeienſis hiſtoriam & geſta Saxonum ſcripſit. Claruit anno Domini 930 Hæc ille. Extitit etiam alia Mathildis clariſſima femina, Comitiſſa, eccleſiæ propugnaculum, & vindex eccleſiaſticæ libertis aduerſus ſchiſmaticos Principes, ad quã ſcriptæ extant egregiæ epiſtolæ Gregorij Septimi Romani Pontificis. T. X A. 973. nu. 1. & ſeq.

DE LOCO CARCERIS TVLLIANI SENTENTIAE ASSERTAE DEFENSIO.

DVM ſecundam hanc in Romanum Martyrologium Notationũ meditarer editionẽ, hoc ipſo anno Dom. M.D.LXXXVIII. *opportune accidit, vt ab Vgonio erudito viro, qui humaniores litteras hic in Vrbe publice profitetur, lingua Italica ſcriptus liber ederetur de Stationibus Vrbis: vbi in ſtatione trigeſimaſecunda noſtrã ſentẽtiã de carcere Tul-*

liano impugnat. At quoniam non Tractatus, ſed Notationes ſcribere fuit cõſilium, haud licuit orationi laxiores habenas dimittere. Nũc autem quoniam ad rerũ noſtrarum defenſionem impellimur, paululum liceat ex anguſtis Notationũ limitibus in latiorem diſputationis campũ progredi. Ignoſcat lector, ſi ad hæc præter inſtitutũ diuertimus; ipſeq; auctor (rogamus) boni conſulat, hacq́; nos nõ altercandi libidine, ſed veritatis ſtudio, atq; adeo coactos eſſe conatos, intelligat. Quod igitur ipſo ſuæ narrationis ingreſſu, dum de carcere Tulliano a me aſſertas rationes refellit, nouæ cuipiam innititur lectioni Sextij Rufi & Publij Victoris; vt quod legitur apud eos: Carcer C. virorum: legẽdum eſſe dicat: Carcer CL. xvir. primisq́; litteris nõ numeri nota, ſed Claudij nomẽ exprimatur, vt dicere velit: Carcer Claudij Decemuiri: ſicq́; ipſe legens, noſtrã lectionem vt peregrinam reſpuit: dignũ exiſtimo, vt in limine noſtræ defenſionis de his in primis agamus. Dum igitur legitimam ait eſſe lectionem, Carcer Cl. xvir. me autem non admittere illam; ſed legere, C. Vir. contra omniũ ſententiam, & receptam ab omnibus lectionem; miratus ſum, hominem eruditum prætereijſſe Onuphrium Panuiniũ, qui in recenſendis Vrbis antiquitatibus, ſententia omniũ eruditorum eſt facile princeps. Ipſe enim dum in primo lib. Cõmentariorũ Reipubl. Romanæ, exſcripſit opuſcula Sextij Rufi, & P. Victoris, nec niſi ex antiquis codicibus facta collatione pluriũ exemplarium ex diuerſis Italiæ bibliothecis acceptorũ; ſic legit Sext. Rufum in regione quæ dicta eſt Circus Flaminius; CARCER C. VIRORVM. & in Pub. Victore in eadem regione Vrbis: CARCER C VIRORVM, alias CLX. VIRORVM. ſicq. apparet quæ ſit germana & quæ ſpuria lectio, cùm ipſe Onuphrius in eodem libro a ſe deſcripto abſq; alia ambiguitate legat, Carcer C. virorũ. Ipſum ergo in primis arguat, oſtendatq q̃ſnam antiquorum ſcriptorum, vt ipſe, legerit; vetuſtioresq. promat codices, quibus ſua lectio confirmetur, & Onuphrij & aliorũ pluriorum antiquorũ codicũ conuellatur, & adſcititia eſſe monſtretur; quæ & ex rebus geſtis certam ſibi vendicet auctoritatem, nimirũ ex Iudicio celeberrimo Centumuirũ: de quo quidem, ne immorer ſingulas antiquorũ retexere ſententias, legat, qui hæc cupit, Sigon. lib. 1. de Iudicijs c. 22. vbi in primis, auctore Feſto, inſtitutũ ait Iudiciũ, ex ſingulis tribubus ternis cooptatis, numero centum quinque Iudicũ; ſed quo facilius appellarentur, Centumuiros dictos: additq. alia ex alijs. Ad hos ſpectabat iudicia, quæ ciuilia dicimus, iudicare; vnde & cauſæ ſunt dictæ Centumuirales, & Centumuirale iudiciũ: cùm e cõtra capitales cauſæ decernerentur in Senatu, a quo Triumuiri, Capitales dicti, cõſtituti erant, qui cuſtodiam carceris haberent; vt cum in ſontes animaduerti oporteret, interuentu eorũ fieret, vt idẽ auctor lib. 3. de Iudic. cap 7. pluribus tradit. Sic igitur patet, nihil pertinuiſſe ad Centumuiros, vel ad Centum quinque, carcerem illũ, quo cohiberentur delinquentes; qui ſi ab his, qui ei præeſſent, nomen accepturus fuiſſet, carcer potius Triumuirum dici debuiſſet. Poſita igitur germana lectione Centumuirorum, nihil eſt quod eludi poſſit ſententia Plinij ſuperius recitata de parte carceris Tulliani, extendente ſe vſque ad ſibi proximũ Theatrum Marcelli. Stat ergo firma concluſio, vnum illum carcerem, nimirum capitalium criminũ, Tullianum dictum, a Plinio eſſe ſignificatum.

Hæc vero cùm tam aperta ſint, vt refutari nullatenus poſſint: qui tamen aduerſam ſententiam ſectati, dixerunt, carcerem Mamertinum eundem eſſe cũ Tulliano; eum vero, q̃ ponitur a Plinio, fuiſſe prope Theatrum Marcelli, ab illo diuerſum ab Appio Claudio eſſe ædificatũ ad ciues Romanos tyrannica poteſtate coercendos: nituntur probare id etiam Liuij auctoritate, cum lib 3 decad 1. Virginius de Appio Claudio tyrannice agente hæc ait: Illi carcerem ædificatum eſſe, q̃ domicilium plebis Romanæ vocare ſit ſolitus.] Sed miror, hunc illos verbis iſtis ſenſum accommodaſſe, vt ab Appio velint dicere carcerẽ ædificatũ; cũ potiꝰ illi, nempe vt in eũ ipſe detruderetur, ſcilicet q̃ illũ dixiſſet eſſe Romanæ plebis domicilium, & non vt ab eo fuerit ædificatus: quẽ ſenſũ eſſe germanũ, nec aliquam pati poſſe calumniam, idem, qui noſtra impugnat, auctor ingenue ꝓfitetur: tamen ipſe probabili, vt ait, coniectura exiſtimandum eſſe tradit, carcerem illum ab Appio Claudio ædificatum eſſe, cuius meminit Sext. Rufus, & P Victor; ſubditq́; id manifeſtius ꝓbari ex verbis C. Claudij a Liuio paulo inferius recitatis. quibꝰ ait: Is magno iã natu, cũ ad pericula eius deprecanda rediſſet, cuius vitia fugerat, ſordidatus cũ gentilibus clientibusq́; in Foro prenſabat ſingulos, orabatq́; ne Claudiæ gẽti eã iniuſtã maculã vellẽt, vt carcere et vĩculis viderẽtur digni; virũ honoratiſ-

ſima

ſima imaginis futurum ad poſteros, legum latorem, conditoremq. Romani iuris iacere vinctum inter fures nocturnos & latrones.] At quid hæc de Claudio dicta, ne carceri mancipetur, cõmune habent, vt carcer ſit a Claudio ædificatus? vel certe quod in eum coniectus ſit, velit ab eo denominatũ: cum in eum nõ vnus ipſe nobilium ciuium Romanorum, ſed innumeri diuerſis temporibus detruſi fuerint? Sed nec inſup eidem ſuffragatur lectio S. *Rufi & P. Victoris, quã refellimus.* Sed *ad hæc omnia, liberat nos prorſus omnibus anguſtijs Iuuenalis ſatyr.* 3. *in fine, dum tradit antiquitus tpe Regum & Tribunorũ nonniſi vnum carcerem delinquentium fuiſſe Romæ: ſic enim ait:*

Felices proauorum atauos, felicia dicas
Sæcula, quæ quõdã ſub Regibus atq; Tribunis
Viderunt vno contentam carcere Romam.

Si vnus igitur in Vrbe ſub Tribunis perſeuerauit carcer quinam alius fingi poteſt ab Appio Claudio ædificatus, vel aliter denominatus? De Tribunis aũt dũ mentionem facit Iuuenalis, ſi velimus intellexiſſe de Tribunis militũ; cõſtat poſt extinctũ A. Claudium, quatuor tantũ Conſulatibus interlapſis, mutato ſtatu Reipub. creari cœptos Tribunos militum Conſulari auctos poteſtate. Si ergo poſt extinctũ A. Claudium adhuc ſub Tribunis perſeuerabat carcer vnus in Vrbe: quid laborandum, vt dicant ab Appio Claudio aliũ carcerem eſſe ædificatum, vel ab ipſo denominatũ? Contigit enim magiſtratũ Decemuirum deſiiſſe anno trecenteſimo quinto ab Vrbe cõdita, & vſq; ad ea tẽpora vixiſſe A. Claudium, ac deniq; poſt quatuor Conſulatus, anno ab Vrbe condita trecenteſimo nono, per Tribunos militũ cœptã eſſe adminiſtrari Rempublicã; quorum tpe (vt diximus) vnus tãtum erat carcer in Vrbe. Si autem quis velit Iuuenalis verba eſſe intelligenda de Tribunis plebis; cum is magiſtratus in Rom. Repub. longiori tpe perdurarit; dicere oporteret, quãdiu hi permanſerunt, nonniſi vnum in Vrbe fuiſſe carcerem. Sic igitur cùm de vno tãtum in Vrbe carcere tam patens ac certa ſit Iuuenalis aſſertio; & vbinam fuerit, Plinij teſtimonio ſatis perſpectum exploratũq. habeatur: nullus prorſus amplius dubitandi locus relictus eſt. Nam ſicut noſter Vgonius dicebat, alterius carceris aſſertione omnes a nobis de loco carceris Tul*liani firmas rationes poſſe eludi atq; diſſolui; eodem quoq; modo ſtatuta atq; penitus ſtabilita ſententia de vno tantũ carcere delinquẽtiũ, cetera oĩa redduntur prorſus irrita, quæ tã ab ipſo, q̃ ante ipſũ ab alijs cumulata sũt argumẽta.*

At ſicut ipſe locum Plinij tam patentem nouo excogitato carceri fruſtra niſus eſt accommodare: ita pariter locum Feſti æque perſpicuum de loco carceris properam tentauit eludere. Nam cùm ille dicat, eſſe locũ in carcere, Robur *dictum, quo præcipitabatur malefactorũ genus; dumq; Flaccus hæc de Robore addat: Video carcerem publicum ſaxis ingentib⁹ ſtratum, anguſtis foraminibus & oblongis lucis vmbram recipientibus: in hunc abiecti rei Robur Tullianum aſpiciunt, &c.] ipſe putat, Robur, nõ dici locum carceris (vt Feſtus expreſſe declarat) ſed Robur eſſe cippum, ad quem innixi rei capite plecterentur, vel aliquod aliud genus tormentorum; Lucretijq; citat hos verſus:*

Carcer & horribilis de ſaxo iactus eorum
Verbera, carnifices, Robur, pix, lamina, tedæ.

Sed videat ſi penes antiquos legerit vmquam, damnatorum aliquem ad Robur vel cippum eſſe percuſſum; qui tantum (q̃ notauimus ſuperius die 6. Ianuar.) ad palum alligati ſecuri percuti ſoliti erant: ſiue vmquam ab antiquis dictum inuenerit, aliquem tortum Robore: ſed tantũ (q̃ ad hæc ſpectat) Robur dictum eſſe locum carceris duriorem, quem Plautus in Curcul. Act. 5. Robuſtum appellat carcerem, cũ ait: Ego vos ambo dabo in Robuſto carcere, vt pereatis:] q̃ illic collocarentur qui præcipitandi eſſent. de quo, ſecundum Feſti ſententiam, Valer. Max. lib. 6. c. 3. de ſeuerit. 4. Quinetiam, inquit, familiares eorum, ne Reipublicæ inimicis amici eſſe vellet, de Robore præcipitati ſunt.] His igitur de Robore tam perſpicue explicatis, haud locus eſſe põt nouæ eius vocis interpretationi. nã etſi verum eſſet, Robur eſſe cippũ, vel inſtrumentum tortorium; tamen cum a Feſto, tum a Valerio poni p̃ loco ex quo delinquentes præcipites darentur, eumq; locum in carcere eſſe idem dicat Feſtus; certe illa ex parte fuiſſe carcerim, vbi Robur erat, negari nullatenus poteſt; niſi qui dixerit totum Capitolium fuiſſe vnum carcerem, ipſumq; integrum occupaſſe montem a Septentrione in Meridiem: q̃ neminem adeo vecordem puto dicturum, maxime q̃ nouerit omnia reliqua Capitolij ædificia. Firmatis *igitur in hũc modum rationibus de carcere Tulliano a me in Notationibus poſitis; reliquũ eſt, vt quæ ab ipſo p̃ ſua, ſuorumq; quos ſectatur, ſententia confirmanda afferuntur, in mediũ adducamus. Ac primum quidem illud ex Liuio, dum ait de carcere Tulliano: Carcer ẽ ad terrorẽ increſcentis audaciæ in media Vrbe*

imminens Foro ædificauit.] quaſi hæc nõ poſſint adſcribi loco a nobis poſito carceris Tulliani, quòd nõ ſit in medio Vrbis, nec Foro imminens, vt a Liuio ponitur. Verũ hæc omnia firmiorem reddũt noſtram rationem: nam colũna milliaria, ſiue dicere velimus, Milliarium aureum, quod diceretur in medio Vrbis ſitum, locatũ erat (vt Plinius lib. 3. cap. 5. tradit) in capite Fori Romani. At vbi eſſet Forũ Romanũ, Tacitus lib. 1. hiſt. de eodem Milliario aureo agens, ſub æde Saturni fuiſſe poſitũ tradit, ſic de Othone dicens: Per Tiberianam domũ in Velabrũ, inde in Milliariũ aureum ſub ædem Saturni pergit.] Eadem ferme verba habet Suetonius itidem in Othone c. 6. At cũ omniũ fere ſententia, ac potiſſimum Onuphrij lib. 1. Reſpub. Rom. pag. 181. exploratiſſimum ſit, ædem Saturni poſitã vbi nunc viſitur ædicula S. Saluatoris in Statera, ſeu in Aerario dicta, ꝓpe eccleſiam S. Mariæ in Porticu: liquido cernitur Liuius, locũ carceris deſcribendo, intellexiſſe de loco a nobis aſſerto, vbi a Panuinio ponitur vmbilicus Vrbis; nõ quidem, puto, vt tãquam ex punctis deductis lineis ad circumferentiam, ille medius Vrbis locus omnino eſſet, ſed ꝙ ille antiquior eſſet locus Vrbis, vbi (vt Feſtus in verbo, Saturnia, teſtatur) ante Vrbem conditam & ante bellũ Troianũ caſtrum ſtatutum eſſet cũ ara Saturni, ex quo mons proximus Saturnius dictus eſt, qui poſtea nominatus eſt Capitoliũ. Eadem & Dionyſius Halic. lib. 1. aramq. illi primũ dicatam ait, iuxta viam, qua a Foro in Capitoliũ aſcẽditur. Optime igitur a Liuio locus carceris deſcribitur in medio Vrbis. Sed quod addit Foro imminentem carcerem fuiſſe: hæc vt intelligantur, exactius exquirendũ eſt, vbinam eſſet Forum Romanũ. Licèt aũt ex loco carceris Tulliani a nobis tam patenter demõſtrato, perſpicue aque poſſit intelligi vbinam Forũ eſſet, cui carcerem imminere Liuius tradit: tamen quo hæc magis magiſq. perſpecta reddantur, hic reddimus in primis locũ Dionyſii Halic. lib. 7. Antiq. Rom. ſic dicentis: His dictis, iuſſit eũ duci in imminentem Foro tumulum: eſt aũt locus vaſta rupe horrendus, vnde ſolent damnatos præcipites dare.] Et ſupra lib. 3. Cum indicaſſent imminentem Foro tumulũ, qui Tarpeius dictus, nũc Capitolinus vocatur, &c.] Et item lib. 5. de P. Valerio: Domum ſibi in loco inuidioſo extruebat, collem eligens imminentem Foro, valde altũ & præruptum, quem Romani Veliam vocant] nempe eminẽtiorem partem Tarpeij collis. Ex his igitur alijsq. tum dictis, tum maxime dicendis, perſpicue liquet, Forũ Romanũ infra Tarpeiũ montem fuiſſe poſitum. Sed quod carcerem nõ tantum prope Forũ, ſed ipſi Foro imminere Liuius dicat; egregie eumdem locũ deſcribit: nam cùm rupi Capitolinæ aliqua ex parte carcer cõiungeretur, quod validior pars eius, Robur dicta, ibi poſita eſſet; ſatis congrue Foro carcerem eminentiorem fuiſſe dixit; cum præſertim Forum Romanum depreſſius eſſet. vnde Plautus in Curculione, cum ea loca deſcribit, & quid in ſingulis ageretur refert, ſic primum a foro piſcario incipit:

Symbolum collatores apud Forum piſcariũ.
In foro infimo boni homines atque dites ambulant.
In medio propter canalem, ibi oſtentatores meri, &c.

His igitur ſic de loco carceris declaratis, tantũ abeſt vt Liuius noſtra deſtruat, vt illis potius adſtipuletur atque conſentiat, eumdemq. concinne deſcripſiſſe videatur. Rurſum verò quod obijcit de eo quod dicitur à Cicerone in tertia Catilinaria, & de Diuinatione libro primo, nimirum præcepto Aruſpicum ſtatuam Iouis ad Solem orientem Forumq. ſpectantem ex Occidentali parte eſſe conuerſam, quod & Dio lib. 37. teſtatur; ac proinde Forum poſitum fuiſſe in Orientali parte Capitolij: Ad hæc primum dicimus, ſicut toto Capitolij aduerſa pars ad Occidentem ſpectare dicitur: ita integra huic oppoſita regio cõuerſa recte ponitur ad Oriẽtem. quamobrem & Forum in extrema eius parte poſitum recte vergere dicitur ad Orientem: nec quid prohibet, vt carcer qui imminere Foro traditur, in eadem parte, eſſe nõ poſſit: cũ præſertim per Forũ Romanũ nõ tantum illud, quod Magnũ ſeu Vetus dictũ habetur, intelligatur: ſed ipſa integra octaua regio a S. Rufo, P. Victore, & alijs ſcriptoribus ſic nominata habeatur, in qua etiam alia plura fora ponãtur. Hæc qui non conſiderat, in deformes errores incidat neceſſe eſt. Nã & templũ Pacis ædificatũ prope Forum a Suetonio in Veſpaſ. c. 9. idcirco ponitur, quod ſcilicet cõtiguũ eſſet regioni octauæ, dictæ Forũ Romanum, cùm alioqui ipſum poſitũ eſſet in regione quarta, quæ etiam ab ipſo denominatã, Templum Pacis (vt habet S. Rufus, & P. Victor, & alij) dicẽ conſueuit. Nec rurſum ad rem pertinet illud Virgilianum de Euandro & Aenea ab ipſo citatum:

——— Paſſimq. armenta videbant
Romanoq. Foro & lautis mugire carinis.]

Quaſi non potuiſſent, quæ longius eſſent, hinc

inde

inde ſpectare atque audire boues mugientes. Cetera his leuiora habentur; quæ oĩa iiſdem a nobis poſitis rationibus refelluntur: quibus tamen alias adhuc addimus, in primiſq; illud petitum ex Dione lib. 56. qui cũ agit de Seiano, ſic dicit; Nulla interiecta mora, ea die prope carcerem in ædem Concordiæ conuenit Senatus.] Ex eo apparet fuiſſe carcerem prope Concordiæ ædem. At vbi fuerit illud templũ, complures hallucinatos reperimus; qui manifeſta ratione ab antiquioribus redarguuntur: ſemel enim errore lapſi de ſitu Fori, & loci carceris Tulliani, in alios complures ferri neceſſario compulſi ſunt. Quamobrem, qui vnus mihi inſtar omniũ eſt, Seruius Grammaticus, Romæ verſatus, vbinam fuerit Cõcordiæ ædes, quod oculis ſpectauit, conſcripſit, dicens in 2. Aeneidos, Saturni templum fuiſſe ante Cliuũ Capitolinum, vbi ædes erat Cõcordiæ. Sic igitur ex loco Saturni templi, vbi ædes Cõcordiæ eſſet, & qui etiam dictus fuiſſet Cliuus Capitolinus, facile poteſt intelligi. Porro Saturni templũ, de quo eſt ſermo, tum a Marliano, tũ etiam a Panuino rem exactius perueſtigante, aliiſq; etiam pluribus abſq; controuerſia poni prope Eccleſiam S. Mariæ in Porticu, in æde S. Saluatoris in Statera, ſeu in Ærario dicti, certum eſt: nam & Prudentius lib. 1 aduerſus Symmachum agens, plane demonſtrat, Tiberim verſus templum Saturni fuiſſe, cum ait:

Fluminis ad ripam ſtatuam Saturnia nobis.

Quod quidem, haud dubium eſt, ipſum potiſſimum diu Romæ verſatũ vidiſſe: quapropter & illorſum fuiſſe templũ Concordiæ & Cliuũ Capitolinũ, dicere neceſſe eſt. His concordat, quod Feſtus in verbo, Senacula, tradit, ædem ſcilicet Concordiæ poſitam fuiſſe inter Capitoliũ & Forũ: nam prope Forũ fuiſſe, pariter eſt demonſtratũ. Scimus tamen, aliam ædem Concordiæ fuiſſe in Area Vulcani, in regione quarta; de qua Liuius lib. 9. in fine decad. 1. ſed de ea nihil ad rem, de qua agitur.

Quod inſuper idem Feſtus dicat in verbo, Saturnia, fuiſſe templũ Saturni in imo Cliuo Capitolino; errare quidem cõuincuntur, qui Cliuum Capitolinũ viam aliquam arbitrati ſunt, per quam in ipſum ſummum Capitolium aſcenderetur: nam ea ex parte nullus patebat aſcenſus in Capitoliũ, niſi in rupem Tarpeiam per ſcalam centũ graduũ, cuius etiam meminit Tacitus lib. 3 hiſtor. & Ouid. hoc verſu:

Qua fert ſublimes alta Moneta gradus.

De aſcenſu Capitolii per gradus, hæc quoque a Dione lib. 43. de Cæſare triumphante ponuntur: Cæſar vero gradus in Capitolio genibus ingreſſus conſcendit.] & de Claudio libro 60. Tum per gradus in Capitolio genibus aſcendens, &c.] Cõſentit vero his quæ dicta ſunt de Cliuo Capitolino Dionyſius Halic. libro 6. in principio ſic dicens: His Coſſ. ferunt templum Saturno dicatum in Cliuo Capitolino, qua a Foro aſcenditur.] In eamdem ſententiam hæc Ouidius:

Inde velut nũc eſt, per quẽ deſcẽditis, inquit,
Arduus in valles & fora Cliuus erat.

Quod igitur ea ex parte Capitolii nullus eſſe poſſet Cliuus, qui ſurſum ad ſummum Tarpeiũ collẽ duceret, repugnante natura loci, ſed tantum ſcala illa centum graduum ibi eſſet; nec rurſum in alia Capitolii parte cliuus eſſet, niſi (vt vidimus) prope Forũ iuxta templum Saturni & ædem Concordiæ: ex his, inquam, cogimur pariter exiſtimare, locum illum a maioribus dictum eſſe Cliuum Capitolinũ, aſcenſum ipſum modo leuem, olim autem difficiliorem, qua e via deorſum poſita prope eccleſiam S. Mariæ in Porticu ſurſũ aſcenditur verſus eccleſiam S. Mariæ Cõſolationis dictam; quem olim fuiſſe eminentiorem atq; lõgiorem, nullum eſt dubiũ: nam licet aggeribus ex ædificiorũ ruinis congeſtis repletus fuerit, tamen adhuc Cliui ſpeciem retinet. His recte accommodantur, tum quæ a Feſto dicũtur in verbo Sterc. fuiſſe in medio Cliui angiportum, qui locus clauderetur porta, quæ dicta eſt Stercoraria: tũ ea quæ ait Varro lib. 5. de ling. Latinæ: Eo die ex æde Veſtis ſtercus verritur, & per Capitolinũ Cliuũ in locum defertur certum.] Nam ſi ex æde Veſtis ſtercus verrebatur, & efferebatur per Cliuũ Capitolinũ in ipſũ angiportũ: cum nulli ſit dubiũ, ædem Veſtæ nõ in Capitolio fuiſſe, ſed foris, in loco (vt pluribus diſputat Marlian. lib. 2 c. 11.) vbi nũc ſita eſt eccleſia S. Mariæ Gratiarum, hoſpitali S. Mariæ Cõſolationis coniuncta; quo modo in Capitolium ſummum aſcendebat Cliuus intus poſitus, & non magis extra, vt in eius angiportum delatum fimũ, inde (vt idem auctor lib. 2. cap. 8 ait) inferretur in Tiberim? Quis vmquam dicet, a Veſtæ æde collectum fimum ſurſum in Capitolium deferri per Cliuum, & non magis deorſum per Cliuum in angiportum, & in flumen?

Qualis autem fuerit eius loci facies, Tacitus cũ agit de Vitellianis, occupatũ Capitoliũ

ab aduerſarijs oppugnantibus, hac ait lib. tertio hiſtoriarum: Cito agmine forũ & imminentia foro templa prateruecti, erigũt aciem aduerſus collem vſque ad primas Capitolina arcis fores.] & paulo poſt de his qui intus Capitolium erant, ſic ait: Erant antiquitus porticus in latere Cliui dextera ſubeuntibus; in quarum tectum egreſſi, ſaxis tegulisq. Vitellianos deturbabant.] dexteram partẽ Capitolij nominat, qua reſpicit Meridiem ſecũdum Numa dimenſionem, qua laeuam partem dixit ad Septentrionem *poſitã, dexteram ad Meridiem, vt eſt apud* Liuium *lib. 1. decad. 1. Extant adhuc ibi proxime aliqua veſtigia porticus Capitolina, nimirum compaginationes in rupe exciſa. Sicq. videas Cliuum extra Capitolium fuiſſe, illius tamen porticus inharentem; vt ex his, qua idem auctor tradit inferius, liquet; dum primam pugnã inter illos initam deſuper tecta templorum, ac Capitolinam porticum, Cliuo Capitolino mediũ poſito, recenſet; quam factam eſſe conſtat extra ipſum Capitolium: nam hac ſubdit idem* Tacitus, *narrans quid poſt hac fuerit conſecutum: Tum diuerſos Capitolij aditus inuadunt; iuxta lucum Aſyli, & qua Tarpeia rupes centum gradibus aditur. Improuiſa vtriſq; vis, &c.] Si igitur (vt multi exiſtimarunt) Cliuus Capitolinus ab imo vſque ad ſummum Capitolij euntibus via erat: quid opus fuit Vitellianis, alios quibus aſcenderent, quarere aditus, & ex tectis templorũ pugnare, Cliuo medio pratermiſſo, quo ad Capitolium pateret aſcenſus? His vero de* Cliuo *ſic narratis, ad adem Concordia, cuius occaſione digreſſi ſumus, redeamus; quam, auctore Dione, diximus prope carcerem fuiſſe ſitam. Affirmare videtur hoc ipſum Lampridius, dũ eam Curia coniunctã tradit, ſic dicens: Cũ* Senatus *frequens in Curiam, hoc eſt, in adem Concordia cõueniſſet, &c.] Curiam quidem fuiſſe in foro, certũ eſt: de qua &* Liuius *lib. 3. decade 1. Agite dum hic Curiam circumſederitis, & forum infeſtum feceritis, & carcerem impleueritis principibus, &c.]* Ex *his igitur qua dicta ſunt, manifeſto apparet, Carcerem, Curiam, Aerarium, &* Forum *fuiſſe ſibi coniuncta. Quibus egregie reſpondent, qua Vitruuius lib. 5. c. 2. ſic ſcribit: Aerarium, Carcer, Curia, ſunt Foro iungenda.] His omnibus, Tiberim verſus, propinqua erant ſcala* Gemonia, *per quas vnco tracta in forum e carcere cadauera damnatorum in flumen eijciebantur. Vnde Valerius Maximus lib. 6. c. 9. de ſeueris. 13. ait: In ſcalis Gemonijs iacens magno cum horrore totius fori Romani conſpectum eſt, &c.] Ex quibus patet (vt dictum eſt) in ea parte Tiberim verſus ſitum fuiſſe forum* Romanum *prope ſcalas* Gemonias *ac prope carcerem; de quo hac Dio lib. 60. in fine: Qui necantur in carcere, magnis vncis in forum carnifices, ac in profluentem protrahunt.] Sed de his ſatis.*

At demum quod item ait Vgonius, carcerem Mamertinum, illum ipſum eſſe Tullianũ, quod eãdem prorſus repraſentet ſpeciem carceris Tulliani, qua deſcribitur à Saluſtio: *quã recitauimus ſuperius in* Notationibus: *non eſt quod in his diutius immoremur; cum ex inſculpta in facie eius adificij inſcriptione, a quo illud fuerit excitatũ, & quo tempore, ſatis ſuperq. fuerit demonſtratum: cum ridiculum plane ſit, illum a* Salluſtio *eſſe deſcriptum carcerem velle dicere, quem longe poſt* Salluſtij *tempus conſtat fuiſſe erectum. Quod vero nullam ſpeciem carceris dicat reddere in praſentia locum dictum in carcere Tulliano: cogitet vir prudens ex frequentiſſimis ſummisq. Vrbis adificijs collapſis altiſſimos eſſe ſuperiniectos aggeres: Inſuper meminiſſe etiam debet, ipſo auctore Varrone, conſtare, partem illã carceris, qua Tulliani cuſtodia dicebatur, deorſum preſſam ſub terra poſitam fuiſſe: ſunt hac enim verba Varronis lib. 4. de lingua Latina: In carcere pars qua ſub terra, Tullianũ, ideo, quod additum a Tullo* Rege.] *Si igitur olim Tullianus carcer erat ſub terra; quanto depreſſius, ſuperinducto ruderum aggere, modo eſſe neceſſe eſt?*

Stat igitur firma de vno tantum carcere Roma ſub Regibus atque Tribunis ex Iuuenale aſſerta ſententia, illumq́; eſſe Tullianum, locumq́; tenuiſſe, vbi nunc eſt Eccleſia S. Nicolai, dicta in carcere Tulliano, & alia illi contigua; quippe cum nonniſi vnus carcer in tanta Vrbe eſſet, fuiſſe ampliſſimum, dicere opus eſt. Hac ſi tam vera, tamq. certa accipiantur; de Foro Romano, Curia, ade Concordia, templo Saturni, ipſoq. Aerario, & Cliuo Capitolino, vbinam ſita fuerint, erit facilis demonſtratio; cum e contra ex loco carceris errore ſemel accepto, omnia ſimul loca confundi, reddi ambigua, ac perperam poni (vt a compluribus hactenus factum vidimus) eruditos quoſlibet perfacile putem intellecturos.

Idibus

15 **Idibus Martij. Luna. D** xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

CAESAREAE in Cappadocia paſsio S.[a] Longini militis, qui latus Domini lancea perforaſſe perhibetur. Eodem die natalis S. Ariſtobuli[b] Apoſtolorum diſcipuli, qui curſu prædicationis peracto, martyrium conſummauit. Theſſalonicæ S. Matronæ[c] ancillæ cuiuſdam Iudææ, quæ cum occulte Chriſtum coleret, & furtiuis orationibus quotidie eccleſiam frequentaret, a domina ſua deprehenſa, & multipliciter afflicta, nouiſsime robuſtis fuſtibus vſque ad mortem ceſa, in confeſsione Chriſti incorruptum Deo ſpiritum reddidit. Eodem die S. Menigni[d] fullonis, qui ſub Decio paſſus eſt. In Aegypto S. Nicandri[e] martyris, qui cum ſanctorum martyrum reliquias ſtudioſe perquireret, & ipſe martyr effici meruit ſub Diocletiano Imperatore. Cordubæ S. Leocritiæ[f] virginis & martyris. Romæ natalis S. Zachariæ[g] Papæ, qui Dei Eccleſiam ſumma vigilantia gubernauit, & clarus meritis quieuit in pace. Reate ſancti Probi[h] Epiſcopi, cui morienti Iuuenalis & Eleutherius martyres adfuerunt. Romę ſancti Specioſi[i] monachi, cuius animam germanus eius ferri vidit in cælum.

MARTII 15.

T. 1. A. 34. n. 131. LONGINI a.] De eo etiam hac die Vſuardus, Græci autem 16. Octobr. in Menologio, adduntq. natalem diẽ duorum militum, qui cum eodẽ pro Chriſti nomine paſſi ſunt. Longini res geſtas habet Metaphraſtes eadem die 16. Octob. ex quo Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. aliqua de eo Petrus in catal. lib. 3. c. 201. S. Longini venerandum corpus Romæ aſſeruari percepi in eccleſia ſancti Auguſtini.

T. 1. An. 58. n. 50. [b] *Ariſtobuli.*] Græci etiam de eo in Menolog. hac die. Meminit huius Paulus ad Rom. c. 16. Dorotheus in ſynopſi ſcribit, hunc eſſe miſſum ad Britannos prædicationis Euangelicæ cauſa, quod & Græci profitentur in dicto Menologio.

[c] *Matronæ*] De ea Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Agunt Græci de eadẽ 27. huius menſis in Menolog. Fuit & alia Matrona, Pergẽſis dicta, de qua Metaphraſt. agit 8. Nouembris, & Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 21. Duæ aliæ eiuſdem nominis habentur martyres; quarum alterius vigeſima Martii, alterius vero decimaoctaua Maii dies natalis agitur inferius. cir. A. 450. Rurſus vero duæ aliæ Matronæ nomine martyres paſſæ habentur in Africa ſub Diocletiano Imperatore, vna cum pluribus aliis, quorum res geſtæ ex Proconſularibus Actis deſcriptæ habentur apud Surium die vndecima Februarii in Saturnino & ſociis. T. 2. A. 303. n. 36. Exiſtimamus harum alteram illam eſſe, quę apud Capuam in Cãpania habetur in honore; eo enim putamus translatam ab Epiſcopis Africanis profugis tempore perſecutionis Vuandalicæ, vt de multis aliis ſanctorum martyrũ reliquiis accidit, vt de Caſto, Aemilio,

Aemilio, Marcellino, & Saturnino dicimus die 5. Octob. Ad eiuſmodi coniecturam quidem libentius in re obſcura nos adduci patimur, quàm fidem præſtare Actis quibuſdã nulla ex parte ſubſiſtentibus, quibus dicitur Matrona ex Luſitania Capuam conceſsiſſe.

T.3.A.254. num.27. [d] *Menigni.*] Græci etiam hac die de eo in Menologio, vbi ſummatim complexa eius Acta referunt.

T.3.A.310. n.23. [e] *Nicandri.*]Græci itidem de eo hac die in Menologio, reſq. ipſius geſtas compendio ibidem narrant.

T.X.A.959. nu.1.& ſeq [f] *Leocritia*, alias *Locritia.*] De hac ſcribit Aluarus in vita S.Eulogii presbyteri & martyris; vbi legitur, S. Eulogium quinto Idus Martias conſummaſſe martyrium, & quarta poſt die Locritiã, de qua agimus, eſſe decollatam, corpusq. eius proiectum in flumẽ Betim. Habetur ibidem ſacer hymnus de ſanctis Eulogio & Locritia.

[g] *Zachariæ Papæ*] De eo Ado pridie huius diei; ſed hic eſt dies natalis eius: cuius res præclariſſime geſtas per annos ſingulos intexuimus in Annalibus Eccleſ. Succeſſit hic Gregorio Papæ Tertio, anno Domini ſeptingenteſimo quadrageſimoprimo. T.9.A.741. & A.752. n.2. & ſeq.

[h] *Probi Epiſc.*] Scribit de eo S. Gregorius lib.4. dialog cap.12. Fuit & alius Probus, de quo ibidem ſanctus Gregorius, atque etiam cap. 17. & 19. cir.A.370.

[i] *Specioſi.*] De eo ſcribit idẽ S. Gregorius lib 4. dialog c.8. ex quo ceteri accepere. cir.A.530.

xv. E Decimoſeptimo Kal. Aprilis. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROMAE paſsio S.Cyriaci [a] diaconi, qui poſt longam carceris macerationem liquata pice perfuſus, & in cataſta [b] extenſus, attractus etiam neruis, & fuſtibus cæſus, ad vltimum cum Largo & Smaragdo, & alijs viginti, iubente Maximiano, capite truncatus eſt. Horum tamen feſtiuitas ſexto Idus Auguſti recolitur, quo die a B. Marcello Papa eorum corpora ſunt leuata, ac venerabiliter tumulata. Aquileiæ natalis B. Hilarij Epiſcopi [c], & Tatiani diaconi, qui ſub Numeriano Imperatore & Beronio Præſide, poſt equuleum atque alia tormenta, vna cum Felice, Largo, & Dionyſio martyrium terminarunt. In Lycaonia S. Papæ [d] martyris, qui ob Chriſti fidem verberibus cæſus, vngulis ferreis [e] laceratus, clauatis calceis incedere iuſſus eſt; deinde arbori alligatus, migrans ad Dominum, eamdem arborem ex ſterili reddidit fructuoſam. Anazarbi in Cilicia S. Iuliani [f] martyris, qui ſub Marciano Præſide diutiſsime cruciatus, demum in ſacco vna cum ſerpentibus incluſus, in mare demerſus eſt. Rauennæ ſancti Agapiti [g] Epiſcopi & confeſſoris. Coloniæ ſancti Heriberti [h] Epiſcopi, ſanctitate celebris. Aruernis depoſitio ſancti Patricij [i] Epiſcopi. In Syria S. Abrahę eremitæ [k], cuius res geſtas B. Ephræm diaconus conſcripſit.

MARTII 16.

T.2.A.298. n.12.&ſeq. T.3.A 309. n.6.

CYRIACI [a].] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius ſimulq. ſociorum Acta iuncta rebus geſtis S. Marcelli Papæ apud Sur. 16. Ianuar. Fuit Romæ titulus S. Cyriaci in Thermis, penes quem & monaſterium monialiũ erat, quod ipſum etiam excidit; cuius loci Martyrologium peruetuſtum habemus in noſtra bibliotheca, ex quo nonnulla vetuſtatis monumenta hic deſcripta habentur. Eſt mentio tituli S. Cyriaci in Synodo ſecunda Romana ſub Symmacho Papa, & in regiſtro S. Gregorij lib. 9. epiſt. 22. qui cùm vetuſtate collapſus eſſet, a Sixto Papa Quarto ad eccleſiam SS. Quiriaci & Iulittæ trãslatus eſt: ſed nuper a Sixto Papa Quinto ſtatio, quæ ibi erat, eſt reſtituta in Diaconia S. Mariæ in Via lata, cui inhærebat eiuſdem Cyriaci monaſterium, quod diximus, monialium.

[b] *In cataſta extenſus.*] Diuerſa ſignificatione Cataſta tam apud Gentiles ſcriptores, quam etiam Chriſtianos, ac penes ipſa Acta martyrum accepta reperitur: Aliquando pro machina longæ ac magnæ compedis formam habente, qua ſerui detenti, venales exponebantur. ſic apud Plin. lib. 35. cap. vlt. Stat. 2. ſilu. Perſ. ſaty. 6. Mart. lib. 6. & 10. & alios. Erat & Cataſta inſtrumentum torquẽdi, diuerſum tamẽ ab equuleo, de quo habes in Actis S. Dorotheæ, & in Actis S. Marcelli Papæ & martyris, & alijs. In eo ſenſu Saluianus Maſſil. de recto iudic. lib. 3. Scalas, inquit, ſibi quodammodo de equuleis, cataſtiſque fecerunt, martyres videlicet. Et Gilda Sapiens in orat. inuect. in ord. Eccleſ. ait: Multo dignius profecto, vt ad carcerem, aut cataſtam pœnalem, quam ad ſacerdotium traheremini. Cataſta inſuper aliquando ſuggeſtum ſignificat lignis compactum, quem vulgo dicimus, tabulatum. In hoc ſenſu in Actis ſanctorum martyrum Mariani lectoris & Iacobi, quæ quidem germana eſſe noſcuntur, hæc habentur: Erat illic cataſta non vno tantum, ſed multis diſtincta gradibus & ſublimi aſcenſu, &c. apud Sur. to 2, die 3. Aprilis. Super eiuſmodi cataſtam eleuabantur cruciandi martyres, quo illorum tormenta poſſent ab aſtantibus conſpici: ſicq. intelligas locũ Prudẽtij in Romano martyre hymno 10. cum ille ſuſpenſus equuleo ſuper cataſtam concionabatur ad populum, dicens:

Audite cuncti, clamo longe, prædico,
Emitto vocem de cataſta celſior.

Erat etiam Cataſta cratis ferrea ad comburendum parata, de qua idem Prudent. Periſteph. in Laurentio hymno 2. ſic canit:

Poſtquam vapor diutius
Decoxit exuſtum latus,
Vltro [e] Cataſta Iudicem
Compellat affatu breui:
Conuerte partem corporis,
Satis crematus iugiter.

Idem Periſteph. hymno 1.

Verbera poſt vim crepantum
Poſt cataſtas igneas, &c.

Et Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis de eadem Cataſta: Exhibentur lebetes, cataſtæ frixoriæ, &c. Paulo inferius ſic: Igni in cataſta martyr obijcitur. Hæc iam ſatis de Cataſta.

[c] *Hilarij, & Tatiani.*] Agit de his item hac die Vſuardus, Petrus in catal. lib. 3. c. 203. & hiſt. eccleſiæ Aquilcien. lib. 2. T.2.A.284. n. 9.

[d] *Papæ martyris.*] De eo etiam Græci in Menologio, vbi & pluribus eius martyrij cruciatus narrantur. T.2.A.165. n. 10.

[e] *Vngulis ferreis.*] Erant Vngulæ biſulcæ; ſic Prudentius eas frequenter appellat, vt Periſt. hym. 1.

Illa virgas & ſecures,
Et biſulcas vngulas
Vltro fortis expectabat.

Idemq. hymno 5.

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat oſculis: Et hymno 10.
Coſtas biſulcis exarandas vngulis.

Dictæ ſunt autem Vngulæ, quod ea inſtrumenta ferarum imitarentur veſtigia; quarum cùm referrent exemplum, eodem etiam dicta nomine inuenies l. 1. C. de emendatione ſeruorum: Ferarum, inquit, vnguibus latera perſecando: ſed in Cod. Theod. eod. tit. ſic: Ferarum veſtigijs latera perſecando.

[f] *Iuliani.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi & certamen eius deſcribitur.

[g] *Agapiti Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Rauennatis. Reperitur hic interfuiſſe Romano Concilio ſub Iulio Papa habito, anno primo Conſtantij & Cõſtãtis AA. Qua ratione ſupra diximus, hunc præceſſiſſe Senerum, & non ei ſucceſſiſſe: nam anno vndecimo prædictorum Imperatorum habita eſt Synodus Sardicenſis, cui præſens fuit Seuerus, atque ſubſcripſit. T.3.A.337. n.69.& ſeq

[h] *Heriberti Epiſc.*] Scripſit eius res præclare geſtas Rupertus Abbas Tuitienſis, quas retulit Sur. tom. 2. Porro egregia ſanctiſſimi viri miracula Lambertus Leodienſis ſcriptis mandauit. Sigebert. de eo agens in chron. ordinatum eum refert Epiſcopum anno a Chriſto Domino 977: ex humanis autem deceſſiſſe anno 1021. T 11. ann. 1001. n. 18. A 1020. n. 1. & ſeq. & A. 1021 n. 5.

[i] *Patricij Epiſcopi.*] De eo Vſuardus hac die. Miratus ſum hunc non recenſeri in tabulis Democharis inter Epiſcopos Aruernenſes: puto errore prætermiſſum; niſi alterius fortaſſe fuerit ciuitatis Epiſcopus.

[k] *Abra-*

t.3. a.337. n.46. [k] *Abrahę Eremitę.*]Græci autem in Menologio 29. Octobris Scripſit Sanctus Ephræm eius Acta, quæ extant apud Lipom. tom. 2. meminitq eiuſdem in libello, qui Teſtamentum Ephræm inſcribitur. recitat & Metaphraſtes eius res geſtas fuſius enarratas: habet eaſdem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. hac die. Sozom. meminit de Abraham ſancti Ephræm diſcipulo lib. 3. cap. 15. & Nicephorus lib. 9. cap. 16.

xiv. F Sextodecimo kal. Aprilis. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

HIEROSOLYMIS Sancti Ioſeph [a] ab Arimathia nobilis decurionis, diſcipuli Domini; qui eius corpus de cruce depoſitum in monumento ſuo nouo ſepeliuit. Romę ſanctorum Alexandri [b] & Theodori martyrum. Alexandriæ commemoratio plurimorum ſanctorum martyrum [c], qui a Serapidis cultoribus comprehenſi, cum idolum adorare conſtanter renuiſſent, ſæuiſsime cæſi ſunt, tempore Theodoſij Imperatoris: qui mox reſcriptum dedit, vt Serapidis templum deſtrueretur. Conſtantinopoli ſancti Pauli [d] martyris, qui ſub Conſtantino Compronymo cum ſanctarum imaginum cultum defenderet, igne combuſtus eſt. In Hibernia natalis ſancti Patricij [e] Epiſcopi & confeſſoris, qui primus ibidem Chriſtum euangelizauit, & maximis miraculis & virtutibus claruit. Cabilone in Gallijs ſancti Agricolæ [f] Epiſcopi. Nauigellæ in Brabantia ſanctæ Gertrudis [g] virginis, quæ clariſsimo genere orta, deſpiciens mundum, & toto vitæ ſuæ curſu in omnibus ſanctitatis officijs ſe exercens, Chriſtum ſponſum in cælis habere meruit.

MARTII 17.

t.1. An 34. nu. 134. & 192. & an. 35. nu. 1. IOSEPH *ab Arimath.* [a]] De quo Matth. cap 27. Marc. cap. 15. Luc. c. 23. & Ioannes c. 19.

[b] *Alexandri, alias Nicandri, & Theodori.*] Reſtituti ſunt hi ex eo quod diximus vet. manuſcrip. exemplari. Nicandri & Theodori martyrũ corpora tranſlata ſunt a Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, vt vetus inſcriptio marmori inciſa illic poſita teſtatur.

t.4. a.389. nu. 84. & ſeq. [c] *Plurimorum ſanctorum mart.*]Agit de his Rufin. hiſt lib. 2. c. 22. Socrat. lib. 5. cap. 16. & 17. Sozom. lib. 7. c. 15. & 16. Niceph. lib. 12. cap. 25 & 26. De ſubuerſione Serapidis ſcripſit Sophronius æqualis S. Hieronymo inſignem librum, vt ipſe Hieron. teſtatur lib de ſcript. Eccleſ. in Sophronio. Meminit S. Auguſtinus de Serapidis ruina lib. de diuinat. dæmonum; de eius verò cultu & vana Aegyptiorum ſuperſtitione late de ciuitat. Dei lib. 18. cap. 5. & 6. De eiuſdem templi ruina S. Hieron ad Lætam epiſtol. 7. & ex externis Eunapius Sardianus. Sciendum prӕterea, in locum deiecti Serapidis extructã fuiſſe baſilicam nomine S. Ioannis Baptiſtæ, in quam illatæ ſunt eiuſdem ſancti reliquiæ, vt ſcribit

Rufinus

Rufinus vbi ſupra ; eam Theophilus dedicauit quarto Kal. Septembris, vt ſcribit Beda de ſex ætat. in Iuliano: idem Acta de inuent. capitis eiuſdem S. Ioãnis in princ. De origine autem eius templi conſule Tacitum Annalium lib. 20.

T.9. A.733 n.1 & An. 766. nu 25. [d] *Pauli martyris.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. paſſus reperitur circa annum Domini octingenteſimum.

T.5. a.429. n.8. & An. 431.n.188. T.6.A.491. nu.10. obitus. [e] *Patricij Epiſc.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Huius res geſtas ſcripſit Probus Hibernus, vt apparet in fine eius vitæ, quæ extat apud Bed. to. 3. De puteo S. Patrici, hiſtoriam recenſet Mombrit. tomo 2. Cùm autẽ in prædictis auctoribus, quos citauimus, legatur S. Patricius primus omniũ Scotis prædicaſſe Euangelium, & ad Chriſti fidem eoſdem perduxiſſe: nos maiorem fidẽ adhibere cogimur S. Proſpero Aquitano, qui illis temporibus vixit, ac rem geſtam ob oculos pene habuit: Ipſe in chronico in Conſulatu Dionyſij & Florentij, & iterum in Cõſulatu Baſſi & Antiochi teſtatur, Scotos, antequam S. Patricius prędicationem Euangelij aggrederetur, conuerſos ad fidem fuiſſe per Palladium, quem Rom. Eccleſiæ diaconũ S. Cæleſtinus Papa illuc ad prædicandum Euangelium miſerat. Agit de hoc etiam idẽ Proſper lib aduerſus Collatorem in fin. Beda hiſt de geſt. Angl. lib. 1. cap. 13. & libro de ſex ætat. & Marian. Scot lib. 2. ſex. ætat. anno Domini 432 Ex his itaque erroris arguitur Probus, dum ait, Palladium, infectis rebus Scotorum, ab illis fuiſſe repulſum, ac in munere, quo fungebatur archidiaconatus, eſſe defunctum; cùm prædicti omnes affirmẽt, illum ordinatum eſſe a Cæleſtino primũ Scotorum Epiſcopum, cui ſucceſſit S. Patricius conſecratus ab eodem Cæleſtino Papa; qui & ad Hibernos miſſus, ibi per annos quadraginta in ſignis atque mirabilibus prędicans, totam inſulam Hibernam conuertit ad fidẽ. Hæc etiã teſtatur Mar. Scot. vbi ſupra. Scribit Sigeb. in chron. ſanctum Patricium obijſſe anno Domini 491. annos natum 122. De eodem S. Patricio habetur mentio in Actis S. Vuinuualoci abbatis. extant apud Sur. tom. 2. die 3. Martij; fuit enim illi æqualis.

[f] *Agricolæ Epiſc.*] Scribit de eo S. Gregor. Turon. hiſt de geſt. Franc. lib. 5. c. 20. & 45. Interfuit ſubſcripſitq. quarto & quinto Cõcilio Aurelianenſi, vt eorum Acta indicant: celebratum eſt autem quintum illud Concilium anno 38. Childeberti Regis Franc. qui numeratur an. Domini 552. Hæc ponimus, vt tempora quibus vixit Agricola cognoſcãtur. Scribit de eodem elegans epigramma Venant. Fortunat. lib. 3. Meminit eiuſdẽ Fortunat in Actis S. Germani Epiſcopi Pariſiorum c. 7. Aim. de geſt. Franc. lib 3. c. 42. Sedit (vt ſcribit Gregorius Turon. vbi ſupra) annos 48. vixitq. annos 83. Reperitur interfuiſſe etiam primo Lugdunenſi Concilio vna cum S. Nicetio Epiſcopo Lugdunenſi; quæ Synodus celebrata eſt temporibus Gunthrammi Regis, & Ioannis Papæ Tertij. T.7.A.552. n.25.

[g] *Gertrudis*] De ea etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitat eius Acta Sur. tom. 2. ſed perpauca quidem, & longe breuiora his quæ teſtatur Molanus reperiri tribus libris digeſta Niuellæ Brabantiæ oppido. Plura de eadem idem auctor in Indiculo SS. Belg. vbi refert, eam ex hac vita migraſſe anno 664. quod etiam teſtatur Sigeb. in chron & Trithem. de vir. illuſt. ord. ſancti Bened lib. 3. cap. 213. Relata eſt in ſanctorum claſſem ex decreto Honorij Papæ Tertij. T.8.A.664. n.33.

18 Quintodecimo kal. Aprilis Luna. G xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

CAESAREAE in Palæſtina natalis B. Alexandri Epiſcopi [a], qui de Cappadocia ex propria ciuitate, vbi erat Epiſcopus, ſanctorum locorum deſiderio Hieroſolymam veniens, cum Narciſſus eiuſdem vrbis Epiſcopus iam ſenex eccleſiam regeret, diuina reuelatione eius gubernacula ſuſcepit: poſtmodum vero in perſecutione Decij, cum iam longæuę

ætatis

ætatis veneranda canicie prefulgeret, ductus Cęſaream, & clauſus in carcere, ob confeſsionem Chriſti martyrium compleuit. Auguſtæ S. Narciſsi[b] Epiſcopi, qui primus in Rhætia Euangelium prædicauit: deinde in Hiſpaniam profectus, cum Gerundæ multos ad Chriſti fidem conuertiſſet, ibidem in perſecutione Diocletiani cum Felice diacono martyrij palmam accepit. Nicomediæ SS. decem millium[c] martyrum, qui pro Chriſti confeſſione gladio percuſsi ſunt. Item SS. martyrum Trophimi[d] & Eucarpij. In Britannia S. Eduardi Regis, qui dolis nouercę necatus, multis miraculis claruit. Hieroſolymis S. Cyrilli[f] Epiſcopi, qui ab Arianis multas fidei cauſa perpeſſus iniurias, & ab eccleſia ſua ſępe pulſus, tandem ſanctitatis gloria clarus in pace quieuit; cuius intemeratæ fidei Synodus œcumenica, Damaſo ſcribens, præclarum teſtimonium dedit. Lucæ in Tuſcia natalis S. Frigdiani[g] Epiſcopi, virtute miraculorum illuſtris: cuius feſtiuitas quartodecimo kalen. Decemb. quando eius corpus translatum fuit, potiſsimum recolitur. Mantuæ ſancti Anſelmi[h] Epiſcopi & confeſſoris,

MARTII 18.

T.2.A.253. nu.124. & ſeq. ALEXANDRI *Epiſc.*] Beda item, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autē in Menologio 15 Maij. Res geſtas ipſius ſcribit Euſebius hiſt lib. 6. c. 7. 8. & 32. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Alexandro, Niceph. ex prædictis lib. 5. cap 9. & 10. & alij recentiores.

T.3.A.303. nu.125. & 138. [b] *Narciſsi Epiſc.*] Auguſtæ autē agitur 29. Octobris. Nec mirum, ſi (quod ſæpe accidit) alio die in Romano Martyrologio, alio vero alibi de eodem agitur ſancto: ſiquidē alicubi translatio, vel eius eccleſiæ dedicatio, vel (quod de Epiſcopis accidit) ordinatio celebratur. Porro ea die 29. Octob. agitur de Narciſſo Epiſcopo Hieroſolymitano, hic autem de Auguſtano Epiſcopo, quem eius gentis appellant Apoſtolum. Scimus autem, aliquos confundere hos duos Narciſſos ſimul; vt videtur feciſſe Petrus in catal. lib. 7. c. 28. dum Hieroſolymitano tribuit Afrę martyris cōuerſionem: alios e contra diſtinguere hūc a Narciſſo Gerundenſe, qui vna cum Felice illic martyrium paſſus eſt. Porro tā in Actis S. Afræ martyris, quam in flore ſanct. Hiſp. vnus idemq. eſſe fertur: quibus & adſtipulātur qui ſcripſerūt Annales Hiſp. vt Ant. Beuter, & Ioan. Vaſæus. Illuſtratur tumulus eius multis miraculis; quorum illud eſt celeberrimū ſub Petro Rege Aragonum, quando capta Gerunda per Carolum Siciliæ & Philippum Francorum Reges, ex ſepulchro S. Narciſſi, quod violare attentarunt milites, muſcarum examen egreſſum, in exercitū infeſto agmine irruens, ingentē cladem intulit, & in fugam egit, a cœptisq. deſiſtere coegit. Contigerunt hęc 8 Septemb. anno Domini 1286. Ex his apud eos in prouerbiū abierunt Muſcæ S Narciſſi. De Felice diacono, cuius hic habetur mentio, meminit etiam S. Eulogius in mem. ſanct. Quod ad tēpus perſecutionis ſpectat, ſub Diocletiano potius paſsā in Annalibus profeſſi ſumus, quod ex antiquioribus monumentis in lucem prodidit Marcus Velſerus Auguſtanus vir ſane doctiſſimus in Actis eorumdem Auguſtanorum martyrum, quæ nuper edidit.

[c] *Decem millium mart.*] Græci de his etiam in Menologio hac die. Nec ſane mirandum eſt, non tantum eos, de quibus hoc loco agitur, ſed alia multa præterea martyrum millia pro Chriſti nomine Nicomediæ fortiſſime occubuiſſe, in quorū certamina ſæpe incurrimus: nam Diocletianus Imperator, ſæuiſſimam illam perſecutionem excitās, Nicomediæ reſedit, illicq. de Chriſtianis immaniſſimam carnificinam exercuit, vt prodiunt Acta martyrum, Euſeb. lib. 8. & alij. Decē millium cir. an. 302. vide i eo. n. 27.

[d] *Trophimi, & Eucarpij.*] Gręci item de his hac die in Menologio agunt.

[e] *Eduardi Regis.*] Extāt eius res geſtę, quas ex antiquis manuſcriptis edidit Sur. tomo 2. De eodem plura in vita S. Dunſtani Epiſcopi, & in Actis S. Edithæ virginis, eius germanæ. Necatus eſt anno a Chriſto Domino 981. cū regnaſſet annis quatuor. De celebratione de Eduardo T.x.an. 978 n.2. & ſeq.

tione diei feſti S.Eduardi Regis extat epiſtola Innocentii Papæ IIII. in Vaticana bibliotheca, in regiſtro ipſius, anno 2. pag. 527.

T.4.A.382 n.15. obit. An 386. n. 66. Epiſtolæ falſo illa adſcripta T.5.An. 420.nu.44 & ſeq.

[f] *Cyrilli Epiſc.*] Agunt de eo Græci etiam hac die in Menologio. Merito pro S. Cyrillo teſtimoniũ œcumenicæ Synodi hic citatur, quod ſatis eſſe videtur ad apologiam aduerſus eos, qui fidem Catholicam ipſius ſuſpectã habuere. Extat eiuſmodi ſanctæ Synodi elogium de Cyrillo in Synodica, apud Theodoret. lib.5.c.9. ad Damaſum Papam his verbis: Eccleſiæ Hieroſolymitanæ, quæ eſt omnium mater, reuerendiſſimũ ac ſanctiſſimum Cyrillum Epiſcopum vobis oſtendimus, tum ab Epiſcopis prouinciæ (vt canon vult) iampridem eſſe creatum, tum plurima prœlia aduerſus Arianos varijs in locis confeciſſe. Hæc Patres. Plures eiuſdem nominis, aliumq; poſt alium Hieroſolymis temporibus Conſtantii Imp. ſediſſe, refert S. Hieronymus in chronic. anno vndecimo eiuſdem Conſtantii Imp. Cum autem idem de ſcript. Eccleſ. in Cyrillo dicat, eum ab Arianis Principibus ſæpe pulſum exilio, ſatis inſinuat fidem ipſius Catholicam probatam atque teſtatam. Vixit vſque ad annum octauum Theodoſii Maioris, vt idem Hieron. eſt auctor. Recenſetur hic annus (ſecundum Faſtos Onuphrii) Chriſti Domini 386. Habentur eius Acta nuper collecta opera Ioannis Grodecii, cuius etiam diligentia Catecheſes, aureũ plane opus, diu occultatæ prodiere in lucem.

[g] *Frigdiani*, alias, *Frigidiani.*] De eo legimus Lucenſes tabulas Romam allatas. Scribit de ipſo S. Greg. Papa lib. 3. c. 9. & alij ex eodem auctore.

cir. A. 578. ex Cæſare Franciotto in hiſt. SS. Lucenſium.

[h] *Anſelmi Epiſc.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mantuanæ, eiuſdemq; vetera monumenta a Galeſino ad vſum Breuiarii accommodata.

T. 11. Ann. 1079 nu. 9. & ſeq. obit. A. 1086. n. 7 & ſeq.

19 Quartodecimo Kal. Aprilis. Luna. A xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

IN Iudæa natalis ſancti Ioſeph [a] ſponſi beatiſsimæ Virginis MARIAE. Surrenti ſanctorum martyrum Quincti [b], Quinctillæ, Quartillæ, & Marci cum alijs nouem. Nicomediæ S. Pancharij [c] Romani, qui ſub Diocletiano truncatus capite, martyrij coronam accepit. Eodem die ſanctorum Apollonij [d] & Leontij Epiſcoporum. Gandaui ſanctorum Landoaldi [e] presbyteri Romani, & Amantij diaconi: qui a ſancto Martino Papa ad prædicandum Euangelium miſsi, multis poſt obitum ſunt illuſtrati miraculis. Apud Pinnenſem ciuitatem natalis beati Ioannis [f], magnæ ſanctitatis viri, qui de Syria ad Italiam veniens, & conſtructo illic monaſterio, multorum ſeruorum Dei per quatuor & quadraginta annos Pater exiſtens, clarus virtutibus quieuit in pace.

MARTII 19.

T. 1. in appar. nu. 54. & ſeq. & n. 61. & infra & A. 12. n. 8. & ſeq.

IOSEPH [a].] De eo hac die Ado & alij, Græci autem 26 Decembris in Menologio. Huius res geſtas non ab alijs, quam a teſtibus præordinatis a Deo, ab ipſis, inquam, ſanctis Euangeliſtis conſcribi meruerunt. Omittimus hic de ſanctiſſimo viro innumera ſanctorũ Patrum elogia, ſilemus & miracula recenſere. De eius ætate, virginitate, & obitu pluribus diſſeruimus in Annalibus Eccleſ. Erat eius nobile ſepulchrum in valle Ioſaphat, prope tumulum S. Simeonis ſenis, vt legitur apud Bedam lib de locis ſanctis c. 6. Sancti Ioſeph vita ex diuerſis auctoribus collecta habetur in theſaur. concion. tom. 2 Iſidorus Iſolanus ſcripſit de donis S. Ioſeph commentariũ ad Hadrianum Sextum Rom. Pont. Extat de

eodem carmen Bonad. lib. 3. monod. 16.

[b] *Quinēti & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de ijſdem hac die agunt.

T.3.A.311. nu. 17.

[c] *Pancharij.*] Græci etiam hac die in Menologio agunt de eodem.

[d] *Apollonij & Leontij.*] De his vetus Martyrologium Rom. cui adſtipulantur manuſcripta: nullibi tamen, cuius eccleſiæ Epiſcopi fuerint, habetur expreſſum.

T.8.A.650. n. 2.

[e] *Landoaldi & Amantij*] Scripſit horum res geſtas Nodgerus Epiſcopus Leodienſis, quas habet Sur. tom. 2. Plura Molanus in indic. SS. Belgij.

errar, vult hunc eſſe Ioannem, qui claruit apud Spoletum cir. A.550.

[f] *Ioannis.*] De eo pluribus Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habet eius Acta Mombrit. to. 2. vit. ſanct. Petrus in catalog. lib. 3. cap. 207. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 283. vbi eum virum ſanctum & doctum prædicat. De ciuitate, cuius hic mentio habetur, varia admodum lectio reperitur, cum alij habeant Pennarenſem, alij Pinnarienſem, Pinnenſem alij, ſeu Pennenſem, vel Pennatenſem, vt Trithemius; porro magis germana lectio probatur, vt Pennenſem dicat; eſt enim Pennenſis ciuitas apud Veſtinos, vt ſcribit Ptolem. lib. 3. tab. 6. & Plin. lib. 3. cap. 12. In lib. enim de Pontificibus Romanis in Zacharia Papa hæc leguntur: Eidem Tranſamundo ſe ſubdiderunt Marſicani, Furocenſes, atque Valuenſes, ſeu Pennenſes, alias Pinnenſes, &c. vulgo dicitur, Ciuita de Penna.

xj. B **Tertiodecimo kal. April. Luna,** 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20

IN Iudæa ſancti Ioachim[a] patris beatiſsimæ Virginis genitricis Dei MARIAE. In Aſia natalis ſancti Archippi[b] commilitonis beati Pauli Apoſtoli, cuius ipſe in epiſtola ad Philemonem, & ad Coloſſenſes meminit. In Syria ſanctorum martyrum Pauli[c], Cyrilli, Eugenij, & aliorum quatuor. Eodem die ſanctorum Photinæ[d] Samaritanæ, Ioſeph & Victoris filiorum, itemq. Sebaſtiani ducis, Anatolij, Photij, Photidis, Paraſceues, & Cyriacæ germanarum; qui omnes Chriſtum confeſsi, martyrium ſunt aſſecuti. Amiſi in Paphlagonia ſanctarum ſeptem mulierum[e], Alexandræ, Claudiæ, Euphraſiæ, Matronæ, Iulianæ, Euphemiæ, & Theodoſiæ, quæ in confeſsione fidei cæſæ ſunt; eaſq. ſecutæ ſunt Derphuta, & ſoror ipſius. Apolloniæ ſancti Nicetę[f] Epiſcopi, qui pro ſanctarum imaginum cultu eiectus in exilium, reddidit ſpiritum. In monaſterio Fontanellæ ſancti Vulfranni[g] Epiſcopi Senonenſis, qui relicto Epiſcopatu, ibidem clarus miraculis deceſsit e vita. In Britannia depoſitio ſancti Cuthberti[h] Epiſcopi Lindisfarnenſis, qui a pueritia ad obitum vſque ſanctis operibus & miraculorum ſignis effulſit. Senis in Tuſcia beati Ambroſij[i], ordinis Prædicatorum, ſanctitate, prædicatione, & miraculis clari,

MARTII 20.

[a] 79. In ap. par. nu. 43. & ſeq.

IOACHIM [a].] De eo autem Græci agunt 9. Septembris in Menologio. De S. Ioachimo etſi nihil expreſſum habeatur in diuinis Scripturis; tamen patrem fuiſſe Dei genitricis MARIAE, ex certis probatiſq. maiorum traditionibus ſancti Patres tam Latini quam Græci abſque aliqua difficultate affirmarunt. id in primis S. Epiphanius, qui res Hebræorum præ ceteris calluiſſe videtur, in panar. hæreſ. 79. & in orat. de laudibus ſanctæ MARIAE Deiparæ. item S. Ioannes Damaſc. qui pluribus agit de laudibus S. Annæ & Ioachim tribus illis orationibus habitis in die natali Dei genitricis MARIAE. S. Auguſtinus agens contra Fauſtum Manichæum lib. 23. c. 9. etſi neget in libris canonicis genealogiam Dei genitricis recenſeri, Ioachim tamen, quem ille ex tribu Leui ſacerdotem fuiſſe dicebat, eumdem ex tribu Iudæ potius prouenisſe contendit. Non prætermittimus dicere, Gnoſticos hæreticos excogitaſſe portentoſum quemdam librum inſcriptū, Stirps Mariæ: quem vt alienum ab Eccleſia Catholica S. Epiphanius procul reijcit in panar. hæreſi. 26. At nihil eſt ex illo Patres accepiſſe certum eſt; idq. loca Epiphanij nuper citata ſatis indicant.

T. 1. an. 60 num. 11. — [b] *Archippi.*] De eo Paulus Apoſtolus ad Coloſſ. c. 4. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij.

[c] *Pauli & ſoc.*] De his item Vſuardus, & alij eum ſecuti.

T. 1. an. 31. nu. 50. — [d] *Photinæ Samaritanæ.*] Agunt de ea item Græci hac die in Menologio, feruntq. eamdem fuiſſe mulierem Samaritanam, de qua Ioan. Euang. c. 4. In vet. Martyrol. Caſſin. de eadem agitur, eademq. fuiſſe affirmatur. Eius caput Romæ apud S. Paulum a monachis Caſſinenſibus aſſeruatur.

[e] *Septem mulierum.*] De his etiam Græci in Menolog. hac die: ibiq. earumdem nomina recitantur, inter quas & Paraſceue recenſetur. Agunt Græci de Paraſceue ſeorſum itidem in Menologio ad ſext. Kalend. Auguſti, paſſamq. tradunt temporibus Antonini Imper. Romanamq. genere fuiſſe ſcribunt; quam diuerſam eſſe ab hac, de qua hic cum ceteris agitur, facile exiſtimo. Theod. Balſam. in ſexta Synodo Conſtantinop. can. 63. hæc ait: Nicolaus Muzalon Patriarcha, cum vitam ſanctæ Paraſceues, quæ in quodam Callicratiæ vico colebatur, a quodam Vicario inepte & indocte, ac ſancta angelica viuendi ratione indigne compoſitam inueniſſet, eam igni mandari iuſſit; & diacono Baſilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius vitam conſcribere. Hæc Theodorus; qui & de Metaphraſte, quem cōſtat in eo genere plurimum laboris inſumpſiſſe, hæc ait: Magna itaque beato Metaphraſti agenda eſt gratia, qui martyricas pro veritate foſſas non ſine multis laboribus & ſudoribus repurgauit & exornauit, ad Dei laudem, & SS. martyrum perennem gloriam. Hæc ille.

(Margin: Imperauit Antoninus cir. A. 140.)

[f] *Nicetæ Epiſc.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio agunt.

[g] *Vulfranni Epiſc.*] Scripſit eius res geſtas Ionas abbas: habet eas Sur. to. 2. Plura de eo in vita S. Vuilebrordi apud Surium to. 6. Molan. in Indic. SS. Belg. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 168. Petrus in catal. lib. 3. c. 213. & alij. Migrauit ex hac vita anno Domini ſeptingenteſimo vigeſimo. — T. 9. A. 733. nu. 2. & A. 735. n. 3. T. 8. A. 700. nu. 2 & 7. 9 A. 719 n. 6 & ſeq.

[h] *Cuthberti Epiſc.*] De eo Beda, & Vſuardus, Ado. Eius Acta Beda exacte conſcripſit; habentur tom. 3. qui & in præfatione hiſt. de geſt. Angl. fatetur ſe ſcripſiſſe vitam ipſius, non tantum ſoluta oratione, ſed etiam verſu heroico. Idem de eo lib. 4. hiſt. Angl. c. 27. 28. & 29. Sedere cœpit anno Domini 685. Migrauit e vita anno 688. Sigebertus autem anno 687. diem obiſſe affirmat. — T. 8. A. 687. nu. 9.

[i] *Ambroſij.*] Extant eius Acta iuſſu Honorij IIII. Summi Pont. conſcripta a quatuor Theologis eiuſdem ordinis ipſi Ambroſio contemporaneis, typis excuſa, quæ magnam redolent pietatem. De eo S. Antonin. 3. par. chronic. tit. 23. cap. 10. §. 5. & cap. 11. §. 1. & tit. 24. cap. 14. §. 15. & B. Raimundus Capuanus in vita S. Catherinæ Senen. libr. 2. c. 35. vbi teſtatur illum ſuo tempore & centū annis antea multis claruiſſe & adhuc clarere miraculis. Leander Albert. de viris illuſtr. ord. Prædic. in vita eiuſdem ſancti per Sebaſt. Flamin. & in vita B. Iacobi de Meuania per Barthol. Mortariū conſcripta. Ioan. Nider in Præceptorio, præcep. 1. cap. 6. in fine, vbi teſtatur feſtiuitatem ipſius celebrari de licentia Romani Pontificis. Anton. Luſitanus in chronico eiuſdē ord. anno 1260. & 1262. & 1280. & 1285. vbi ait feſtum huius ſanctiſſimi viri feria ſexta ante Dominicam Paſſionis celebrari Senis multa cum pompa, & Senatus populiq. Senenſis concurſu & munificentia, quo die in illius honorē a ſeruili opere omnis feriatur populus. Ferdinād. de Caſtigl. 1. par. hiſt. S. Dominici lib. 3. c. 49. 51. 52. & 53. & alij præterea, quos breuitatis cauſa omittimus. Migrauit ex hac vita anno Dom. 1286. die 20. Martij. Hunc Martyrologio Romano adſcribi S.D.N. Clemens VIII. merito præcepit. — Obiit An. 1286.

x C Duodecimo Kal. April. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

IN monte Caſsino natalis ſancti Benedicti [a] abbatis, qui monachorum diſciplinam in Occidente pene collapſam reſtituit, ac mirifice propagauit: cuius vitam virtutibus & miraculis glorioſam beatus Gregorius Papa conſcripſit. Alexandriæ commemoratio ſanctorum martyrum [b], qui ſub Conſtantio Imperatore & Præfecto Philagrio, irruentibus Arianis & Gentilibus, in eccleſia in die Paraſceues cæſi ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Philemonis [c] & Domnini. Catanæ ſancti Birilli [d], qui a beato Petro ordinatus Epiſcopus, cum multos Gentilium conuertiſſet ad fidem, in vltima ſenectute quieuit in pace. Alexandriæ beati Serapionis [e] anachoritæ & Epiſcopi Thmueos [f], magnarum virtutum viri, qui Arianorum furore in exilium actus, migrauit ad Dominum. In territorio Lugdunenſi S. Lupicini [g] abbatis, cuius vita ſanctitatis & miraculorum gloria fuit illuſtris.

MARTII 21.

Corrige ex T.6. A 494 n.70. & ſeq & vide T.7 A. 529. nu. 10. obitus A.542. n 9 & ſeq.

[a] BENEDICTI *Abbatis* a.] Beda ac ceteri Latinorum de eo hac die, Græci autem in Menolog. 14. huius, his verbis: Sancti Patris noſtri Benedicti multorum monaſteriorum Patris celeberrimi, piete & miraculorum multitudine illuſtris. Hæc ibi. Huius præclariſſimas res geſtas complexus eſt toto ſecundo libro dialogorum S. Gregorius Papa: plurima item de eo in vita ſancti Mauri, necnon in vita S. Placidi. Marcus monachus S. Bened. (vt ſcribit Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 35.) Acta S. Benedicti ex Gregor. lib 2. dialog. ſcripſit heroico carmine: Adalbertus autem monachus Floriacen. (vt idem auctor teſtatur cap. 101. & 102.) ſcriptis mandauit volumen miraculorum eius, quæ ad ipſius ſepulchrũ ſunt facta: quod opus Amonius monachus eſt proſecutus. Bertharius abbas Caſſinenſis etiam ſcripſit de vita, obitu, & miraculis S Benedicti volumen, vt teſtatur Petrus diac. Caſſin. de vir. illuſtr. monaſt Caſſin c. 12. Idemq. eodem lib. c. 18 refert Victorem Rom. Pont. ex abbate Caſſinen. ſcripſiſſe quatuor libros de miraculis S. Benedicti, quæ facta ſunt in cœnobio Caſſinenſi. Vitam eius carmine fuiſſe ſcriptam etiam a Rainaldo monacho Caſſin. idem Petrus affirmat ibidẽ c. 17. Paulus diaconus Aquileienſis ſcripſit ſacros hymnos de eodem, vt idem refert cap. 8. Bruno autem Epiſcopus Signienſis ex monacho Caſſinenſi ſcripſit homiliam de eodem legi ſolitam in ea eccleſia die natali eiuſdem, quod teſtatur idem Petrus c. 34. Addidit & Guerricus abbas Igniacenſis ſermones tres, Odo abbas Floriacen: ſermonem vnum de eadem ſolemnitate. De eodẽ præterea Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 1. cap. 17. Leo Oſtienſis lib. 1. chron. Caſſinen. & alij plures. Petijt eremum S. Benedictus (vt ex hiſtoria Caſſin. probamus in Annalibus) anno a Chriſto Domino quadringenteſimo nonageſimoquarto. Obdormiuit autem in Domino ſecundum aliquos anno quingenteſimo quadrageſimo ſecundo, vel ſecundum Leonem Oſtienſem quingenteſimo quadrageſimotertio. Verum de his conſule quæ diximus in iiſdem noſtris Annalibus.

[b] *Sanctorum Martyrum*.] Scribit de his ſanctus Athanaſius epiſtolã ad Orthodoxos oẽs, quo cunctis innoteſceret Catholicorum con- — T.3. A.341. a num 1. & infra.

ſtantia

ſtantia, & Arianorum ſæuitia: agit & de his in apologia ſecunda: Socrates etiam lib. 2. cap. 8. Sozom. lib. 3. cap. 5. Theodoret. lib. 2. cap. 4. Cæſi ſunt hi Conſtantio tertiū & Cōſtante ſecundum Conſ. anno a Chriſto Domino (iuxta Faſtos Onuphrij) trecenteſimo quadrageſimoſecundo.

c *Philemonis & Domnini.*] De his item Græci hac die in Menologio agunt.

d *Birilli Episc.*] Græci etiam de eo hac die T. 1. an. 46 num. 2. in Menolog. Diuerſus plane hic Birillus a Berillo, de quo agit S. Hieronym. de ſcript. Eccleſ. quem vixiſſe dicit temporibus Alexandri Imp. & ſucceſſorum eius.

e *Serapionis anachoritæ & Episc.*] De eo Beda, T. 3. a. 328. num. 23. & A. 347. n. 18 Vſuardus, Ado, & alij; licet eum tantum dicant anachoritam: verum inſignem illum Serapionem ab Athanaſio fuiſſe ordinatum Epiſcopum, conſtat ex epiſtola eiuſdē Athanaſij ad Dracontium. Extat de eo Alexandri Epiſcopi Theſſalonicæ ad Athanaſium epiſtola, quam intexuit idem Athanaſ. in apolog. 2. Agit de eodem S. Hieronymus libro de ſcript. Eccleſ. & in epiſtola ad Magnū 84. Ad hunc Serapionem extat epiſtola inſignis eiuſdem S. Athanaſij aduerſus eos, qui muſſitare incipiebant, Spiritum ſanctū eſſe creaturam: item commentarius de blaſphemia in Spiritum ſanctum, & epiſtola alia de morte Arij, & ſtatu illius tēporis. Eiuſdē nominis Serapio cognomento Syndonius claruit ſanctitate, de quo plura Palladius in Lauſiacis.

f *Thmueos.*] Sic dicta ciuitas in Aegypto ab hirco, vt teſtatur S. Hieron. contra Iouin. lib. 2. Thmuis, inquit, interpretatur hircus. Meminit eiuſdem ciuitatis Caſſian. collat. 14. c. 4. & collat. 16. c. 1. Poſita hæc ciuitas erat in ea prouincia Aegypti, dicta, Scethi; quæ & a Scythis Orientalibus Scythia appellata ſæpius reperitur: a Scythis enim Aegyptios fuiſſe debellatos, auctor eſt Iuſtinus hiſt. lib. 2. De eremo Scethi, qui & Scythiæ dicitur, frequens eſt mentio apud Pallad. in Lauſiac. Euagr. Caſſian. Sozom. Niceph. & alios. De vrbe Scethi, & Scythiaca regione meminit Ptolem. lib. 4. Quod dicta ciuitas Thmueos in Scethi fuerit, conſtat ex epiſt. S. Germani Epiſcopi Capuani & aliorum legatorum ad Hormiſdam Papam, quā habemus apud nos manuſcrip. in qua hæc leguntur de monachis Scethi, ſeu Scythiæ: Iſti de ſua prouincia Epiſcopos accuſant, inter quos eſt Paternus Thmuitanæ ciuitatis Antiſtes, &c.

g *Lupicini.*] De eo etiam hac die Beda, T. 7. A. 579. n. 30 & 31. Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit res geſtas ipſius Gregorius Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 1. Fuit & alius Lupicinus recluſus ſanctitate conſpicuus, de quo idem auctor eod. lib. cap. 13. De eodem Lupicino, de quo agimus, plura habes in Actis S. Eugendi, apud Suriū tom. 1. die 1. Ianuarij.

22 ## Vndecimo Kal. Aprilis. Luna. D ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22

NARBONAE in Gallia natalis ſancti Pauli a Epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli, quem tradunt fuiſſe Sergium Paulum Proconſulem, qui a B. Paulo Apoſtolo baptizatus, & cum in Hiſpaniam b pergeret, apud Narbonam relictus, ibidem Epiſcopali dignitate donatus eſt: vbi prædicationis officio non ſegniter expleto, clarus miraculis migrauit in cælū. Tarracinæ ſancti Epaphroditi c Apoſtolorum diſcipuli, qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus illius ciuitatis ordinatus fuit. In Africa ſanctorum martyrum Saturnini d & aliorum nouem. Eodem die natalis ſanctarum martyrum Callinicæ e & Baſiliſſæ. Ancyræ ſancti Baſilij f presbyteri & martyris, qui ſub Iuliano Apoſtata grauiſsimis cruciatibus affectus, animā Deo reddidit. Cartha-

gine ſancti Octauiani [g] archidiaconi, & multorum milliũ martyrum, qui ob fidem Catholicam à Vuandalis cæſi ſunt. Ibidem ſancti Deogratias [h] Epiſcopi Carthaginenſis, qui plurimos a Vuandalis captiuos ab Vrbe ductos redemit, alijsq. ſanctis operibus celebris quieuit in Domino. Auximi in Piceno S. Benuenuti [i] Epiſcopi. In Suetia ſanctæ Catherinæ [k] virginis, filiæ ſanctæ Brigittæ. Romæ ſanctæ Leæ [l] viduæ, cuius virtutes & ad Deum tranſitum ſanctus Hieronymus ſcribit.

MARTII 22.

T.2.A.109. n.49. PAVLI *Epiſc.* [a]] Agit de eo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri, licet diuerſis diebus: nam Vſuard. prid. Id. Decembr. Ado vero ad 11. Kal. Febr. Meminit huius Prudentius in Periſteph. hymn. 4. cum ait:

Surget & Paulo ſpecioſa Narbo.

Item Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. vbi tamen manifeſte errat, dum eũ vna cum alijs, quos illic recitat, tempore Decij Imp. in Gallias perueniſſe teſtatur. De eodem Petrus Clun. lib. 1. epiſt. 2. & alij plures ex recentioribus.

T.1.An.61. n.2.& ſeq. [b] *Cum in Hiſpaniam pergeret.*] Eadem quæ hic habentur de profectione S. Pauli in Hiſpanias, prædicta omnia Martyrologia atteſtantur: id ipſum tam Latini, quam Græci Patres affirmant: a quibus diſſentire videtur Gelaſius Papa, cuius ſententia recitata habetur 22. q. 2. cap. Beatus Paulus. Sunt ea verba Gelaſij prolata in Synodo Romæ habita, in qua actum eſt de abſolutione Miſeni Epiſcopi antea damnati: habemus eam apud nos manuſcriptã. Sed re vera eo tendit ſententia eius, vt Paulus, Deo aliter diſponente, quod tunc ſe facturum pollicitus eſt, minus implere potuerit: non autem vt neget omnino, nunquam Paulum in Hiſpanias adueniſſe. De profectu autem eius in Hiſpanias, vt de re certa, ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad Dracontium: id ipſum S. Hieronymus, qui apocryphis non facile adhibere fidem conſueuit, in Iſai. c. 11. & in Amos c. 5. hoc & profitetur S. Cyrillus Hieroſ. catecheſi 17. S. Epiphanius in Panar. hæreſ. 27. S. Ioan. Chryſoſt. homil. 76. in Mat. & homil. 7. de laudibus Pauli, Theodoretus in comment. epiſt. 2. Pauli ad Timoth. cap. 4. in epiſt. ad Philipp. c. 1. & ſuper Pſalm. 116. S. Gregorius Papa lib. 31. moral. cap. 22. in fin. S. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. c. 71. licet non putetur eius illud opus. Extat in bibliotheca Card. Sirleti libellus Hippolyti martyris de duodecim Apoſtolis, quo firmiter auctor aſſerit, S. Paulum prædicaſſe Euangelium in Hiſpania: profitetur id ipſum Sophronius Epiſcopus Hieroſol. in ſermone in natali Apoſt. Ado Viennen. in chron. Michael Glic. & alii ex recentioribus plurimi, quos præterimus; ſatis eſſe arbitrati, tot tantorumq. Patrũ vnam omnium de eadem re ſententiam retuliſſe. Sed de his locuplerius agimus in Annalibus.

[c] *Epaphroditi.*] De quo Paulus ad Philip. c. 2. & 4. Præfectum hunc fuiſſe eccleſiæ Taracinenſi, eſt auctor Metaphraſt. in ſerm. in natal. Apoſt. die 29. Iunij; Dorotheus autem in Synopſi ait, Adriæ eum datum Epiſcopum. T.1 An.46. n.2. An.59. n.8. & An. 60. n.2.

[d] *Saturnini & ſoc.*] De his etiam Beda agit hac die. Multi eius nominis paſſi habentur in Africa: quorum nec illum prætereamus, de quo eſt tam nobile teſtimonium S. Celerini martyris in epiſtola ad Lucianũ, his verbis: Salutat te Macarius cum ſororibus, &c. paulo poſt: Saturninus, qui & ipſe luctatus eſt cum diabolo, qui & Chriſti nomen eſt fortiter confeſſus, qui & in pœna vngularum fortiter eſt confeſſus, &c. eſt epiſt. 21. apud S. Cyprian. edit. Pamel.

[e] *Callinicæ & Baſiliſſæ.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio. Galeſinus ponit ſub Traiano.

[f] *Baſilij presbyteri.*] De eodẽ hac die Græci in Menologio his verbis: Sancti martyris Baſilij presbyteri Ancyranæ eccleſiæ, qui cũ in Chriſtiana confeſſione conſtanter perſiſteret, Iuliano Apoſtata Imp. & Saturnino Præſide Ancyræ, poſt multos cruciatus Chriſti martyr volauit in cælum. hæc ibi. agit de eo Sozom. lib. 5. c. 10. Ne autem alicui errãdi daretur occaſio, vt quis exiſtimaret hunc illum eſſe Baſilium item Ancyranũ, ſed Epiſcopum Arianum, qui ijſdem temporibus vixit: idcirco hic presbyteri nomen, & quæ ſequuntur, videntur expreſſa. Ad omnem autem prorſus tollendam ambiguitatẽ de Baſilio Epiſcopo: ſciendum eſt, illum non occubuiſſe martyrio ſub Iuliano, ſed poſt illum fuiſſe ſuperſtitem: nam obtulit vna cum alijs Arianis libellum Iouiniano Imperatori, quo ſe Nicænæ fidei profeſſorem eſſe teſtatus eſt, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 6. cap. 4. Quod autẽ ſpectat ad Iuliani Apoſtatæ perſecutionem, in qua Baſilius presbyter, de T.4.A.362. n.78.& ſeq.

quo

quo agimus, paſſus eſt; exploratum habetur, ipſum potius dolis egiſſe, quam armis ſæuiſſe: tamen (vt de eo ſcribit S. Gregorius Nazianzenus oratione prima in Iulianum) ita ſe ille comparauit, vt vtriſque vteretur ad libitum; & licet nullo promulgato in Chriſtianos edicto, tamen tum populo, tum etiam magiſtratibus, ipſiſq. prouinciarum rectoribus non obſcure ſignificaret, ſibi fore gratiſſimum, ſi omnes vbique Chriſtianæ religionis delerentur cultores. Quanta inde in Chriſtianos clades euenerit, ex his etiã quæ ab hiſtoricis Eccleſiaſticis & Patribus ſcripta ſunt, opinari cuique facile eſt. Verum eius perſecutionis maiora ea fuere certamina, quæ non ferro, ſed auro; non vulneribus, ſed muneribus, nec ſæuitijs, ſed blanditijs ſunt illata. ſed ea fuerunt quædam tantũ præludia atrocioris certaminis, ſi licuiſſet: nam profecturus in expeditionem contra Perſas, vouit ſe, cum rediret victor, dijs ſuis Chriſtianorũ ſanguine litaturum, inſuper etiam in cunctis Chriſtianorum eccleſijs Veneris ſimulachrum collocaturum. Hæc Greg. Nazianz. oratione 2. in Iulianum, Ioan. Chryſoſt. orat. aduerſus Gentiles, & Theodoret. hiſt. lib. 3. cap. 18. Hæc ſummatim de perſecutione Iuliani; ſed longe pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis egimus.

[g] *Octauiani archidiaconi.*] Gregor. Turonen. hiſtor. de geſtis Francorum libr. 2. cap. 3. in fin. tam de ipſo quam ceteris in Africa tunc paſſis meminit.

[h] *Deogratias Epiſc.*] Victor Vtic. de ipſo plura lib. 1. de perſecutione Vuandal. Succeſſit hic Quoduultdeo, qui ſubrogatus eſt Capreolo, qui per legatũ interfuit SS. Concilio Epheſino: ipſe autem Capreolus in locum Aurelij fuerat ſubrogatus. Sedit Deogratias annis tribus; inde vero S. Eugenius ſubſtituitur. Hæc ex Vict. & Vinc. Lyr. T. 6. A. 455. nu. 14.

[i] *Benuenuti Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Auximanæ, quas inde allatas vidimus. Claruit viuens & poſt obitum plurimis miraculis. Vixit circa annum Domini 1260. Extitit & alius eiuſdem nominis fama celebris, de cuius miraculis inquirendis Gregorius Papa Nonus mãdatum dedit. Eſt de his epiſtola in eius regiſtro anno octauo ſui Pontificatus, a Chriſto Domino 1234. cir. A. 1260.

[k] *Catherinæ.*] Huius res geſtæ extant apud Sur. tomo 2. Migrauit ex hac vita anno Domini 1381. Obiit Ann. 1381.

[l] *Leæ.*] De hac S. Hieronymus epiſtola 24. ad Marcellam. Fuit hæc vidua, & non virgo, vt putauit aliquis: idq. ſatis docet epiſtola eiuſdem Hieron. 15. de laudibus Aſellæ ad Marcellam. T. 4. A. 382 n. 46.

23 Decimo kal. April. Luna. E viii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

IN Africa ſanctorum martyrum Victoriani Proconſulis Carthaginis, & duorum germanorum Aquiſregienſium, item Frumentij, & alterius Frumentij mercatorum, qui in perſecutione Vuandalica (vt ſcribit Victor Africanus Epiſcopus) ſub Hunnerico Rege Ariano pro conſtantia Catholicæ cõfeſsionis immaniſsimis ſupplicijs cruciati, egregie coronati ſunt. Item in Africa ſancti Fidelis [b] martyris. Ibidẽ ſancti Felicis [c], & aliorum viginti. Cæſareę in Palæſtina ſanctorum martyrum Niconis [d], & aliorum nonagintanouem. Item Coronæ ſanctorum martyrum Domi[illegible] [e], Pelagiæ, Aquilę, Eparchij, & Theodoſiæ Antiochiæ S. Theoduli [f] presbyteri. Cæſareę S. Iuliani [g] confeſſoris. In Campania S. Benedicti [h] monachi, qui a Gothis in ardenti clibano incluſus, ſequenti die inuictus eſt illęſus.

M A R T I I 23.

T.6. A.484. nu.84 & n. 100.

VICTORIANI & ſoc.[a]] De eo hac die Beda, Ado, Vſuardus, ac ceteri. Scribit autem horum omnium ſanctorum certamina Victor de perſecutione Vuandal. lib.3.

b *Fidelis martyris.*] De quo etiam vet. manuſcrip. ex quibus reſtituitur.

[c] *Felicis & ſoc.*] Beda itẽ, & Vuandelbert. de his hac die, aliiq. recentiores.

[d] *Niconis & ſoc.*] De his item Græci in Menologio die ſequenti.

[e] *Domitij & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

[f] *Theoduli.*] De eo item Vſuardus, Ado, & Vuandelbertus, licet pro Theodulo Theodorũ nonnulli legant; ſed huic lectioni adſtipulantur vetuſtiora exẽplaria ſuperius citata.

[g] *Iuliani.*] De eo etiã Vſuardus, & Vuandelbertus, aſſentiunturq. vet. manuſcrip.

[h] *Benedicti.*] Scribit de eo S. Gregorius Papa lib.3, dialog.c.18, & Sigebert. in chron. anno 538. T.7.A 543. nu.4.

vij. F   Nono Kal. Aprilis. Luna.   24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24

ROMAE ſanctorum martyrum Marci [a] & Timothei, qui ſub Antonino Imperatore martyrio coronati ſunt. Ibidem ſancti Epigmenij [b] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani ſub Turpio Iudice gladio cæſus, martyrium conſummauit. Item Romæ paſsio beati Pigmenij [c] presbyteri, qui ſub Iuliano Apoſtata pro fide Chriſti præcipitatus in Tiberim, necatus eſt. Cęſareæ in Palæſtina natalis ſanctorum martyrum Timolai [d], Dionyſij, Pauſidis, Romuli, Alexandri, alterius Alexandri, Agapij, & alterius Dionyſij, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide ſecuri percuſsi, vitę coronas meruerunt. In Mauritania natalis ſanctorum Romuli [e] & Secundi fratrum, qui pro Chriſti fide paſsi ſunt. Tridenti paſsio ſancti Simeonis [f] pueri a Iudæis ſęuiſsime trucidati, qui multis poſtea miraculis coruſcauit. Synnadę in Phrygia ſancti Agapiti [g] Epiſcopi. Brixiæ ſancti Latini [h] Epiſcopi. In Syria S. Seleuci [i] confeſſoris.

M A R T I I 24.

T.2.A.166. nu.1.& 2.

MARCI & *Timothei* [a].] Reſtituti ſunt ij ex vet. manuſcr. monaſterij S. Cyriaci de quo [illegible].

T.2.A.303. nu. 114. & T.4 A.362. nu 272.

[b] *Epigmenij.*] Mentio de eo habetur in Actis S. Creſcentij martyris, quẽ idem Epigmenius baptizauit. Accepimus ea ab eccleſia Peruſina.

[c] *Pigmenij.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ in Actis S. Bibianæ, licet ea admodum ſint deprauata. Dicturi ſumus de his inferius ſuo loco. Floruit cir. An.361.

[d] *Timolai & ſoc.*] Agit de his Euſeb. hiſtor. lib.8. cap. 15. vbi hos omnes hac die martyrium conſummaſſe anno ſecundo perſecutionis Diocletiani, affirmat. Securi percuſſi cũ hi omnes dicantur, errare conuincuntur, qui ſecu- T.2.A.303. n. 86.

ſecuris vſum intermiſſum fuiſſe tradunt. Sed quid dicam de temporibus Diocletiani, cum etiam ſub Theodorico Rege Italiæ eiuſmodi animaduerſionem perſeueraſſe conſtet ex Caſſiodoro variar. lib. 11. c. 40. vbi hæc verba: Abſtine noxiã, lictor, ſecurim, &c. Prudentius etiam in Periſteph. hymno 1. ſic:

- prabenda ceruix ad bipennem publicam.

[e] *Romuli & Secundi.*] De his Vſuardus, & Vuandelbertus; licet alicubi Secundolus, pro Secundo legatur.

An. 1475. [f] *Simeonis pueri.*] Huius martyrium ſcripſit Ioannes Tiberinus eodem quo paſſus eſt anno. habet illud Surius tom. 2. Necatus eſt anno Domini milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimoquinto. De eo etiam Molanus in addit. ad Vſuardum.

T. 3. A. 311. nu. 19. [g] *Agapiti.*] De eodẽ Beda, & Vſuardus; licet mẽdoſe Agabus, vel Agabius, legatur alicubi. De eodem Agapito Epiſcopo Synnadorum agit Suidas his verbis: Hunc Euſebius Pamphili multum celebrat, mentionem faciens ingentium eius miraculorum, vt ſunt translationis montium & fluminum, & mortuorum reſuſcitationes; quem, dum eſſet miles, Maximinus occidere voluit, quod multos eius facta ſupra modum mirari videret. Hæc Suidas. Ex quibus apparet, librum nonum Euſebij, vbi de Maximino agitur, apud nos non haberi integrũ, cum hæc & alia multa ibi deſiderentur: niſi velis hæc ſcripſiſſe Euſebium non eo lib. hiſt. ſed in commentarijs quos de Martyribus ſe ſcripſiſſe teſtatur.

[h] *Latini Epiſc.*] Tabulæ Brixianæ eccleſiæ de eodem. Ibidem nobile vetuſtatis monumentum extat, quo eiuſdem Latini eccleſiaſticæ functiones ſic deſcriptæ habentur: FL. LATINO EPISCOPO ANN. III. M. VII. PRESB. ANN. XV. EXORC. AN. XLI. ET LATINILLAE ET FL. MACRIANO LECTORI FL. PAVLINA NEPTIS B. M. P. Habes illud deſcriptum ab Aldo libro de orthograph. rat. pag. 589. An. 91.

[i] *Seleuci.*] De eodem Beda & Vſuardus hac die; licet Beda ſimul iungat Seleucũ & Agapitum, vel (vt mendoſe legitur) Agabum. Habet alia lectio ſic: Seleuciæ ſancti Agapiti. in quam lectionem cum incidiſſem, in mentem venit Agapitus, alias Agapetus Epiſcopus Seleuciæ, qui interfuit SS. Nicæno Concilio, cui & ſubſcripſit. Verum omnes fere codices diſtinctum ponunt Agapitum a Seleucio, vt hic legitur.

25 Octauo Kal. Aprilis. Luna. G

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25

ANNVNCIATIO [a] Beatiſsimæ Virginis genitricis Dei MARIAE. Romæ ſancti Quirini [b] martyris, qui ſub Claudio Imperatore poſt facultatũ amiſſionem, poſt carceris ſqualorem, poſt multorum verberum afflictionem, gladio interfectus eſt, & in Tiberim proiectus: quem Chriſtiani in inſula Lycaonia inuenientes, in cœmeterio Pontiani condiderunt. Ibidem ſanctorum ducentorum [c] ſexagintaduorum martyrum. [d] Sirmij paſsio ſancti Irenæi [e] Epiſcopi & martyris, qui tempore Maximiani Imperatoris ſub Præſide Probo primum tormentis acerrimis vexatus, deinde diebus plurimis in carcere cruciatus, nouiſsime abſciſſo capite conſummatus eſt. Nicomediæ ſanctæ Dulæ [f] ancillæ cuiuſdam militis, quæ pro caſtitate ſeruanda occiſa, martyrij coronam promeruit. Hieroſolymis commemoratio ſancti Latronis [g], qui in cruce Chriſtum confeſſus, ab eo meruit audire: Hodie mecum eris in paradiſo. Laodiceæ ſancti Pelagij [h] Epi-

Epiſcopi, qui ob fidem Catholicam tempore Valentis exilium & alia paſſus, quieuit in Domino. Piſtorij ſanctorum confeſſorum Barontij[i] & Deſiderij. In Antro inſula Ligeris fluminis ſancti Hermelandi [k] abbatis, cuius glorioſa conuerſatio miraculorum præconio commendatur.

M A R T I I 25.

T. 1. in ap par nu. 55. & ſeq. & n. 76.

ANNVNCIATIO a.] Tam Latini quàm Græci de eadem ſolemnitate hac die agunt, vt conſtat ex omnibus Martyrologijs ac Menologijs. Sanctus Auguſtinus libr. 4. de Trinitate cap. 5. hæc ait: Sicut a maioribus traditum, ſuſcipiens eccleſiæ cuſtodit auctoritas, octauo Kal. Aprilis conceptus creditur, quo & paſſus, &c. De eius diei celebritate, vt de re antiqua, mentio habetur in Sexta Synodo cap. 52. apud Theodor. Balſ. pag. 228. Extat inſignis oratio in ea ſolemnite habita, quæ adſcribitur ſancto Athanaſio; quam tamen aliquando Cyrillo potius tribuendam putaui; cum ibidem auctor tam acriter pugnet cõtra dogma Neſtorij, quem longe poſt Athanaſiũ vixiſſe conſtat. in eius orationis exordio hæc de ea celebritate loquutur: Primũ hoc memoriæ ſubijciendum, feſtum hoc vnum eſſe ex Dominicis feſtis, atque adeo primarium & prorſus venerãdum, vtpote quod pro ordine & digeſtione rerum, quæ in Euangelijs de Chriſto prædicantur, ſacroſanctum habeatur; quippe in quo de Filij Dei e cælis deſcenſu agatur, &c. Extant inſuper de Annũciatione Dominica duo ſermones ſancti Auguſtini; licet ipſorum poſterior ab aliquibus tribuatur S. Fulgentio: alij inſuper extant ſancti Petri Cryſologi. Scripſit S. Ioannes Damaſcenus de eodem myſterio & ſolemnitate ſacrum hymnum. Extant & aliæ luculentæ orationes Heſychii presbyteri, & Andreæ Hieroſolymitani, tres Abſalonis abbatis, & totidem Guerrici abbatis Igniacenſis, & aliorũ tam Græcorum, quam Latinorum, quos omittimus recenſere. His omnibus longe antiquiorem prodidit ex ſuo antiquitatum promptuario Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſ. Cardinalis Syrletus conſcriptam a S. Gregorio Thaumaturgo, quam eruditiſſimus R. D. Vuilielmus Lindanus Epiſcopus Ruremundẽſis, Romæ dum eſſet, ab eo acceptam, Latinitati donauit; eſt eius exordium: Hodie angelica acie hilariores ſplendeſcunt Dei laudes, &c. Extat præterea de eadem ſolemnitate feſtiua epiſtola Theodoreti 25. Agebatur olim in multis eccleſijs ea ſolemnitas ad xv. Kalend. Ianuarij, ea nimirum ex cauſa, quod Quadrageſimæ tempus luctui potius & mœrori deberetur, vt apparet ex Concilio Laodiceni cap. 51. idq. Toletana decima Synodus in Hiſpania faciendum indixit can. 1. quod etiam in alijs eccleſijs agi conſueuiſſe teſtatur. De eadem ſolemnitate Ordo Rom. Sacramentariũ ſancti Gregorij, alijq. plures, qui agunt de diuinis officijs, vt Microlog. cap. 48. Radulf. cap. 16. ac ceteri.

T. 2. A. 270. n. 2. & ſeq.

b *Quirini.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius res geſtæ in Actis S. Valentini presbyteri, apud Surium to. 1. die 14. Februarij. Petrus item in catal. lib. 3. cap. 232.

T. 2. A. 270 n. 3.

c *Ducentorum ſexagintaduorum martyrum.*] De his in vet. manuſcript. quibus aſſentitur Vincentius lib. 10. cap. 98. ſpec. hiſt.

d *Sirmij.*] Erat Sirmium metropolis totius Illyrici, vt conſtat ex Concilio Aquileienſi tempore Gratiani Imperatoris celebrato: ſed deuaſtata ab Attila Hunnorum Rege illa regione, translatum eſt ius metropolis in eccleſiam Theſſalonicenſem; ac demum a Iuſtiniano Imperatore redacta eſt ſub Prima Iuſtinianea. Hæc habes in authent. conſt. eiuſdem Iuſtiniani Imperatoris tit. de priuileg. Prima Iuſtinian. in addit. nouel. collat. 10. titulo 12. Olim autem lege Vatinia prouincia Illyrici iungebatur Galliæ Ciſalpinæ, vt auctor eſt Suet. in C. Iulio cap. 22. Perſeuераſſe aliquandiu eam prouinciarum aggregationem, ex eo poteſt intelligi, quod S. Ambroſius electionem Sirmienſis Epiſcopi ſedulò curans, illuc profectus, ea in re ius præcipuum ſibi debitum vindicauit, vt conſtat ex Paulino in vita ſancti Ambroſij.

T. 3. A. 308 n. 27.

e *Irenæi Epiſc.*] De eo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij; Græci autem X. Kalend. Septembris in Menologio, vbi & certamen eius paucis deſcribitur, conſentiens Latinis in omnibus: Petrus item in catalog. libro 3. cap. 229. de eo agit.

T. 1 An. 34. n. 119 An & 191.

f *Dulæ.*] Beda item, Vſuardus, Ado, & Petrus catal. lib. 2. cap. 230. & alij recentiores.

g *S. Latronis.*] Dimam hũc pleriquе appellant: ſed quoniam id ex apocryphis proditur, ea de cauſa hic nomen propriũ conſulto prætermiſſum videtur. De cruce & Latrone extat homilia S. Ioannis Chryſoſtomi, & S. Ambroſij ſermones duo, 49. & 50. edit. Rom. Reperiuntur autem S. Dimæ Latronis nomine nonnulla ſacella dicata, & memoriæ erecta eodem titulo.

T. 4. A. 370. nu. 12.

h *Pelagij Epiſc.*] De eo plura Theodoret. hiſt. lib. 4. cap. 12. & Nicephorus ex eo lib. 11. cap. 21.

cap. 21. Præſens fuit ſancto Concilio Antiocheno pro ſtabilienda Nicæna fide, vt ſcribit Sozom. lib. 6. cap. 4. & Nicephorus lib. 10. c. 40. Interfuit etiam SS. Concilio œcumenico Conſtantinopolitano ſub Theodoſio Imperatore, cui & ſubſcripſit, vt eius Synodi Acta demõſtrant, & Nicephorus lib. 12. c. 11. Eius ſpectatiſſima fides Theodoſij Imp. ſanctione laudatur, & imitanda proponitur, l. 3. de fid. Cath. Cod. Theod.

i *Barontij, & Deſiderij.*] Horum Acta e Piſtorienſi eccleſia Romam miſſa accepimus.

k *Hermelandi.*] De eo Vſuardus hac die. Sigebert. in chron. recẽſet eius obitum anno Domini ſexcenteſimo nonageſimo. Extant res geſtæ ipſius, quas recitat Surius tom 2. An. 690.

26 Septimo Kal. Aprilis. Luna. A v.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
t u A B C D E f F G H M N P
14 15 16 17 18 19 20 21 21 22 23 24 25 26

ROMAE via Lauicana ſancti Caſtuli [a] martyris, qui cum eſſet Zetarius Palatij, & hoſpes ſanctorum, a perſecutoribus tertio appenſus, tertio auditus, in confeſsione Domini perſeuerans, miſſus eſt in foueam, & dimiſſa ſuper eum maſſa arenaria, martyrio coronatus eſt. Ibidem coronæ ſanctorum martyrum Petri [b], Marciani, Iouini, Theclæ, Caſsiani, & aliorum. Pentapoli in Lybia natalis ſanctorum martyrum Theodori [c] Epiſcopi, Irenęi diaconi, Serapionis & Ammonij lectorum. Sirmij ſanctorum martyrum Montani [d] preſbyteri, & Maximæ, qui ob Chriſti fidem in flumen demerſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Quadrati [e], Theodoſij, Emmanuelis, & aliorum quadraginta. Alexandriæ ſanctorum martyrum Eutychij [f], & aliorum, qui Conſtantij tempore ſub Georgio Epiſcopo Ariano pro fide Catholica gladio cæſi ſunt. Eodem die ſancti Ludgeri [g] Epiſcopi Monaſterienſis, qui Saxonibus Euangelium pręedicauit. Cęſaraugustæ in Hiſpania ſancti Braulij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Treuiris ſancti Felicis [i] Epiſcopi.

MARTII 21.

T. 2. A. 286. nu. 9. & ſeq & num. 23.

CASTVLI [a].] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tempore Diocletiani Imp. cuius Palatij Zetarius erat. Quid ſit Zeta, vnde Zetarius dicitur, ex Plinij epiſtol. lib. 2. epiſt. 7. & lib. 6 epiſt. 5. explicat hic Molanus: erat enim locus capax vnius lecti cum duabus ſellis, qui velis obductis & reductis modo adiciebatur cubiculo, modo auferebatur. Mẽtio habetur de Caſtulo Zetario in Actis S. Sebaſtiani martyris in fin.

b *Petri & ſoc.*] Reſtituti ſunt ex vet. manuſcrip. Agit de his etiam Galeſinus hac die.

c *Theodori Epiſc. & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alii. Pentapolitana prouincia, cuius hic mentio habetur, dicta eſt, ſecundum Plinium, etiam Cyrenaica, cuius frequens eſt mentio in epiſtolis Syneſii Epiſcopi, & in litteris Dionyſii Alexandrini apud Euſebium. De Theodoro Epiſcopo, qui obiit confeſſor Cyrenæ T. 3. A. 310. n. 25. at hic dicitur martyr.

d *Montani, & Maximę.*] Agũt de his Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbert. & Petrus in catalog. lib 3. cap. 233. Cum autem Montanum

num

num & Maximam audis, ne quid tibi ſubrepat ob ſimilitudinem nominum de Montano illo & Maximilla, qui fuerunt hæreſiarchę Cataphrygarum dogmatis: qui nec martyres occubuere; ſed (vt ſcribit Apollinaris Hierapolitanus Epiſcopus apud Euſebium lib. 5. cap. 15.) arrepti malo ſpiritu, ſibi ipſis laqueo mortem conſciuere: hi autem pro Chriſti fide certantes, in mare merſi ſunt.

[e] *Quadrati & ſoc.*] De his itē hac die Græci in Menologio.

eit. A. 342. [f] *Eutychij & ſoc.*] Agit de his martyribus S. Athanaſius in epiſt. ad ſolit. col. 479. necnon in apolog. 2. col. 335. & 336. vbi Aegyptiorum Arianorum ſæuitiam, & conſtantiā, qua Catholici atrocia paſſi ſunt, pluribus ſcribit. Aegyptios inter furendum crudeliſſimos fuiſſe, ſcribit Polyb. lib. 15.

T. 9. A. 809. nu. 80. [g] *Ludgeri Epiſc.*] De eodem Beda, & Ado. Extāt eius res geſtæ ſcriptæ a monachis Verdenenſibus, quas recitat Sur. to. 2. Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 196. & lib. 4. cap. 187. Albertus Crant. in Metrop. Saxon. lib. 2. cap. 16. & hiſtor. Saxon. lib. 1. cap. 5. dictumq. tradit Apoſtolum Saxonum. Claruit temporibus Caroli Magni Imperatoris. obijt autem anno Domini octingenteſimo nono.

T. 8. A. 636. nu. 19. [h] *Braulij Epiſc.*] Hic ſucceſſit Ioanni ſuo germano, ſeditq. ferme annis viginti, temporibus Seſinandi, Chintillæ, Tulgani, & Chindaſuinti Regum, vt de eo ſcribit S. Ildefonſus lib. de vir. illuſtr. Interfuit Concilijs Toletanis quarto, quinto, & ſexto, vt ex eorum Actis apparet. Extant duæ eius epiſtolæ ad S. Iſidorum, quatuor autem Iſidori ad ipſum ſcriptæ. Inuentum eſt venerandum corpus eius, reuelante S. Valerio Epiſcopo, anno Domini 1270. tranſlatum reconditumq. ſolemniter fuit in Eccleſia S. MARIAE Maioris. Hæc ex antiquis monumentis eiuſdem eccleſiæ Cæſarauguſtanæ, quæ Romam miſſa accepimus. De eo inſuper in flor. ſanct. & in theſauro conc. tom. 2.

[i] *Felicis Epiſc.*] Duos eius nominis recenſet Marian Scotus Epiſcopos Treuerenſes; Felicem primum, qui ſucceſſit Celſo, quem & martyrem fuiſſe ſcribit; alium item, qui tertius poſt ſanctum Paulinum ſedit, qui & temporibus Maximi tyranni adhæſit ſchiſmaticis: hi quidem, atque plerique alij, quos idem auctor recenſet, deſiderantur in tabulis Democharis, in quibus vnus tantum recenſetur Felix, qui ſucceſſit Celſo, de quo hic agi exiſtimamus: qui fortaſſe deſideratur in tabul. Treuerenſibus, eo quod ſchiſmaticus fuit; id enim idem Marianus Scotus teſtatur anno Domini 379. de quo pariter agitur in Concilio Tauritano can. 5. Verum qui cum Martino lapſus eſt, cum eodem pariter ſurrexit, & dignus eſt habitus, qui ſicut idem S. Martinus, inter Sanctos receptus ſit. T. 4. A. 386. nu. 38.

iiij. B Sexto Kal. Aprilis. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

t	u	A	B	C	D	E	I	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27

DRIZIPARAE in Pannonia S. Alexandri [a] militis, qui ſub Maximiano Imperatore poſt multos pro Chriſto agones ſuperatos, multaq. miracula edita, martyrium capitis abſciſione compleuit. Eodem die ſanctorum Phileti [b] ſenatoris, Lydiæ vxoris, & filiorum Macedonis & Theoprepidis: itemq. Amphilochij ducis, & Cronidæ commentarienſis [c], qui pro Chriſti confeſſione cæſi ſunt. In Perſide ſanctorum martyrum Zanitæ [d], Lazari, Marotæ, Narſetis, & aliorum quinque, qui ſub Sapore Rege Perſarum ſæuiſſime trucidati, martyrij palmam meruerunt. Salisburgi ſancti Ruperti [e] Epiſcopi & confeſſoris, qui apud Bauaros & Noricos Euangelium mirifice propagauit. In Aegypto ſancti Ioannis [f] eremitæ, magnæ ſan-

ſtitatis viri, qui inter cetera virtutum inſignia etiam prophetico ſpiritu plenus, Theodoſio Imperatori victorias de tyrannis Maximo & Eugenio prædixit.

MARTII 27.

T.3.A.308 n.27.

ALEXANDRI[a].] De eo Vſuardus. De eius ſepulchro a Caiano profanato, & terribili vltione, qua vltus eſt Deus ſceleſti hominis impietatem, lege hiſt. Miſcellam, quæ fertur nomine Pauli diac. lib. 17. in anno duodecimo & decimooctauo Mauritij Imp.

T.2.A.140. n.4.

[b] *Phileti & ſoc.*] Agunt de his Græci hac die in Menologio, paſſiq. referuntur ſub Hadriano Imperatore.

T.2.A.140. num. 4.

[c] *Commentarienſis.*] Qui ſint Commentarienſes, in l. de his C. de cuſtodia reorum, declaratur his verbis: Niſi intra triceſimum diem ſemper Cõmentarienſis ingeſſerit numerum perſonarum, varietatem delictorum, clauſorum ordinem, ætatemq. vinctorum: officium viginti auri libras ærario noſtro iubemus inferre, &c. Spectabat ad eumdem vinctorum cuſtodia, vt l. Commẽtarienſem. C. eod. Eſt inſuper & aliud genus Commentarienſium; vt illi, quibus commentarij Imp. committebantur: eorum etenim manu Acta apud Fiſcum ſubſcribi ſolebant, vt Paulus l. in fraudem. §. a debitore. ff. de iure Fiſci. Reperitur etiam Commentarienſis nomen eſſe ordinis & promotionis in militia caſtrẽſi, ſicut Princeps, Accenſus, & Cornicularius, de quo Aſcon. in orat. 3. in Verrem: eoq. ſenſu accipitur in l. 1. C. ad leg. Iul de ambit. De eodem & Cælius Rodig. antiq. lect. lib. 17. cap. 10. Dicti reperiuntur in caſtrenſis militiæ ordine Commentarienſes Actarij, ſeu Actuarij, quorũ pitaciis & ſchedulis erogabatur militaris annona: de quibus eſt mentio l. 11. 13. & 16 C de erog milit. annon. & l. 15. de numerarijs. Cod Theod. De Actar. in antiqua inſcriptione ſic: ACTARIVS LEG. VII. &c. apud Aldum de orthograph, pag 339.

[d] *Zanitæ, & ſoc.*] Item Græci. Porro horum martyrij Acta iuncta habentur rebus geſtis ſanctorũ Ionæ & Barachiſij, apud Metaphraſtem, quæ recitat Lipom. tom. 7. cir. A.344.

[e] *Ruperti Epiſcopi.*] Extant eius præclaræ res geſtæ, quas retulit Sur. in tom. 2. Floruit temporibus Childeberti II. Regis Francorum, & Theodoberti eius filij. Hic Bauariæ Apoſtolus dici meruit. De eodem plura in Annal. Boiorum. Fuit & ſanctitate conſpicua eius neptis nomine Erentrudis abbatiſſa, de qua Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Bened lib. 3. c. 206. cuius dies natalis agitur prid. Kal. Iul. T.7.A.590. num.42. & ſeq.

[f] *Ioannis eremitæ.*] Agunt de eo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem Idibus Decembris. Egregia eius ſanctitas meruit clariſſimorum virorũ ſcriptionibus illuſtrari. Scribit enim de eo S. Hieronymus ad Cteſiphontẽ contra Pelagianos, S. Auguſtinus de ciuit. Dei li. 5. c. 26. & de cura agẽda pro mort. c. 17. Rufin. hiſt. li. 2. c. 32. Theod. hiſt. lib. 5. c. 24. Sozom. lib. 7. c. 22. Euagrius in vit. Patr. cap. 1. Nicephorus lib. 12. c. 29. Proſper Aquit. in chron. Arcadio tertium & Honorio ſecundum Conſſ. Caſſiod. trip. lib. 9. cap. 55. hiſt. Miſcel. lib. 13. in Theodoſio, & Palladius, in Lauſiacis cap. 22. qui eũ vidit, & familiariter vſus eſt. T.4 A.388. n.52. & A. 394. nu. 20.

28 Quinto Kalend. Aprilis. Luna. C iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	p			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

CAESAREAE in Palæſtina natalis ſanctorum martyrum Priſci [a], Malchi, & Alexandri: qui in perſecutione Valeriani cum in ſuburbano agello ſupradictæ vrbis habitarent, atque in ea cęleſtes martyrij proponerentur coronæ, diuino fidei calore ſucceſi,

vltro Iudicem adeuntes, cur tantum in ſanguinem piorum deſæuiret, obiurgant: quos ille continuo pro Chriſti nomine beſtijs tradidit deuorandos. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum Caſtoris [b] & Dorothei. In Africa ſanctorum martyrum Rogati [c], Succeſsi, & aliorum ſexdecim. Romæ S. Sixti [d] Tertij Papæ & confeſſoris. Apud Nurſiam ſancti Spei [e] abbatis, miræ patientiæ viri, cuius anima cum ex hac vita migraret, in columbæ ſpecie a cunctis fratribus viſa eſt in cęlum aſcendere. Cabilone in Gallijs depoſitio ſancti Gunthramni [f] Regis Francorum, qui ſpiritalibus actionibus ita ſe mancipauit, vt relictis ſæculi pompis, theſauros ſuos eccleſijs & pauperibus erogaret.

MARTII 28.

T. 2. A. 260. nu. 30. PRISCI [a], *Malchi, & Alexandri.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agit de his Euſeb. hiſtor. lib. 7. cap. 21. Niceph. lib. 6. c. 11. atque ex eodem Euſebio ceteri recentiores.

[b] *Caſtoris & Dorothei.*] Vſuardus etiam de his hac die, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

T. 2. A. 262. nu. 28. [c] *Rogati & Succeſſi.*] Agit de his Beda hac die. Leguntur in Synodica ad Cornelium Papam eorumdem nominum Epiſcopi Africani apud Cyprian. epiſt. 54. Extat & epiſt. 82. Cypriani ad Succeſſum de perſecutione nuper excitata per Valerianum Imperatorem. An autem ijdem ſint, non audeo affirmare.

t. 5. A. 432. n. 38. & A. 440. n. 1. & ſeq. [d] *Sixti Tertij.*] De eo hac die Beda, Ado, & alij. Præter ea quæ de ipſo habentur in libro de Rom. Pontif. alia plurima hinc inde expiſcati digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. idcirco ex inſtituto noſtro hic breuiores ſumus: cum alioqui eius res geſtæ ſint ampliſſimæ, quæ volumine prægrandi potius quam breui annotatione indigeant.

[e] *Spei abb.*] Scribit eius inſignes virtutes S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 10. vnde accepta hæc ſunt, quæ hic de eo ſunt poſita.

[f] *Gunthramni Regis.*] De eo hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 76. & in hiſt. de geſtis Franc. lib. 4. cap. 24. & ſequen. Paulus diaconus de geſtis Longobard. lib. 3. cap. 17. Petrus in catal. lib. 4. cap. 8. Obijt idem (vt ſcribit Sigebertus in chron.) anno Domini quingenteſimo nonageſimoſeptimo. De eius miraculis, cum adhuc viueret, agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. c. 21. Moritur anno 33. ſui regni, ſepultusq. fuit in baſilica ſancti Marcelli, quam in ſuburbano Cabilonenſi erexit. Plura T. 8. obijt A. 591

ij. D Quarto kal. Aprilis. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

IN Perſia ſanctorum martyrum Ionæ [a] & Barachiſij, ſub Sapore Rege Perſarum: quórum Ionas preſſus in cochlea, confractis oſsibus, medius diſſectus eſt; alter, oppletis faucibus, pice ardenti ſuffocatus. Heliopoli apud Libanum ſancti Cyrilli [b] diaconi & martyris, cuius iecur diſciſſo venter auulſum Gentiles ſub Iuliano Apoſtata feraliter depaſti ſunt.

Nico-

Nicomediæ paſsio ſanctorum martyrum Paſtoris [c], Victorini, & ſociorum. In Africa ſanctorum confeſſorum Armogaſtis [d] Comitis, Maſculæ [e] Archimimi, & Saturi regiæ domus procuratoris, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Genſerico Rege Ariano pro confeſsione veritatis multa & grauia perpeſsi ſupplicia atque opprobria, curſum glorioſi certaminis impleuerunt. In vrbe Aſtenſi S. Secundi [f] martyris. In monaſterio Luxouienſi depoſitio ſancti Euſtaſij [g] abbatis, diſcipuli ſancti Columbani, qui ferme ſexcentorum monachorum Pater fuit, & vitę ſanctitate conſpicuus, etiam miraculis claruit.

MARTII 29.

T.3.A.345. n.21. Ionae & *Barachiſii* [a].] Habentur eorum Acta ſinceriſſima, ſcripta ab Iſaia Adami filio, qui præſto fuit: deſcripſit eadem Lipoman. tom.7. & Sur. tomo 2.

T.4.A.362. n.166. [b] *Cyrilli diaconi.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio. Scribit eius certamen Theodoretus hiſt. lib.3 cap.6. item & Suidas in hiſt. Addunt Gręci & Marcum Epiſcopum Arethuſium, quem ſub eodem Iuliano Apoſtata multa grauiaq. paſſum tradunt Greg. Nazianz. orat. prima in Iulianum, Theodoret. vbi ſup. cap.6. Caſſiod. trip. lib.6. cap.12. & alij. At Romana Eccleſia non recipit Marcum illũ inter ſanctos, quem conſtat Arianum fuiſſe, & Arianorum anteſignanum. Decepit nonnullos Gregorij Nazianzeni de ipſo elogium. porro eum laudandi alia fuit eius ratio: ipſe enim aduerſus Apoſtatam duabus illis orationibus acerrime inuectus, illorum omnium Chriſtianorũ virtutes obijcit & exprobrat, quos ille fuerat inſecutus; adeo vt eadem ex cauſa etiam Conſtantium Auguſtum Arianum in cælum ferre illius comparatione viſus ſit. An autem Marcus Arethuſius ad Catholicam Eccleſiam ſit reuerſus, nullum eſt teſtimonium: immo contrarium potius videtur: nam in Concilio Antiocheno poſt interitum Iuliani habito temporibus Iouiniani Auguſti, in quo Arianorum anteſignani, more ſuo cum Principe mutantes & fidem, cantarunt palinodiam; nulla prorſus de Marco Arethuſio mentio habetur in illa ſerie Epiſcoporum, quam recenſet Socrat. lib.3. cap.21. & Sozom. lib.6. cap. 4. Quod autem ſpectat ad ſæuiſſimam rabiem Heliopolitanorũ aduerſus Chriſtianos exercitam; idem Iulianus Apoſtata, in cuius gratiam hæc omnia agebantur, hæc habet in Miſopogone: Hi deorum templa quamprimum reſtituerunt; ſepulchra vero atheorum omnia, ſigno a me nuper dato, euerterunt, ita clari & erecti animis, vt ſcelera eorum, qui deos violarunt, acrius etiã, quam mea ferebat voluntas, vindicarint. Hæc Iulianus Apoſtata Imp.

[c] *Paſtoris & ſociorum.*] Agunt de his etiã Maurolicus, & Galeſinus: adſtipulantur & vet. manuſcrip. T.3.A.311. n.17.

[d] *Armogaſtis Comitis.*] De eo item Beda, Vſuardus, & Ado. Scripſit eius Acta Victor lib. 1. de perſecur. Vuandal. in fine. T.6.A.456. n.22. & ſeq

[e] *Maſcula Archimimi.*] Alia lectio ex vetuſto Victoris exẽplari ſic habet: Archimimi Maſculani: quaſi ex Maſcula ciuitate nobiliſſima in Africa: quæ lectio magis arridet Molano in annotat. ad Vſuardum ſecundæ edit. Probarem eamdem, ſi perſuadere mihi aliquis poſſet, Archimimum fuiſſe aliquando nomen propriũ Chriſtiani alicuius: nam ſi ſcenici, & hiſtriones, & alij id generis non admittebantur ad ſacrũ baptiſma, niſi prius eadem ludicra exercitia abdicaſſent; quomodo inſignis obſcœnitatis nomen cum baptiſmate non ablutũ fuiſſet atque mutatum? Itaque magis placet, vt ſecundum magis communem lectionem, hic Maſcula dictus ſit proprio nomine, cognomento Archimimus: fortaſſe ea de cauſa, quod eam artem aliquando exercuiſſet, & nomen inde acceptum (vt accidit in his, quæ aliorum pendẽt arbitrio) numquam potuerit abolere. Niſi magis placeat lectio Cochleanæ editionis, vbi non Archimimus, ſed Archiminus legitur; cui lectioni bene arridet & Maſculanus. Agit de Maſcula & Saturo idem Victor li. 1. in fine. T.6.A.4[illegible] n.2[illegible]

[f] *Secundi.*] In Actis S. Marciani Epiſcopi Dertonenſis plura habentur de eo; recitat ea Mombrit. tom. 2. vit. S. Petrus in catalogo lib. 4. c. 12. Legimus Acta eius perbreuia, paſſumq. vidimus tẽpore Hadriani ſub Sapritio Vicario. Delata ſunt ad nos etiã ab eccleſia Aſtenſi de eiuſdẽ martyris manifeſtatione & tranſlatione authẽtica ſcripta, quæ apud nos aſſeruãtur. Fuit & alius itẽ Secũdus, qui paſſus eſt tẽporibus Diocletiani, 5. kalend. Se- cir.A.130. T.3.A.297 n.16.

ptembris, cuius res geſtas habet idem Mombrit. tomo 2. agitq. de translatione corporis eius Taurinum facta.

Plura T. 8. [g] *Euſtaſii abb.* alias *Euſtatij*, vel *Euſtachij*.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit vitam eius Ionas Abbas, quam habes apud Bedam tomo 3. & Surium tom. 2. licèt eam nonnulli Bedæ adſcripſerint; ſed auctorem eſſe Ionam, teſtatur Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 61. qui agit de eodem in chron. anno Domini 624. & Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 70.

j. E Tertio Kalend. Aprilis. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROMAE via Appia paſsio beati Quirini [a] Tribuni, qui a ſancto Alexandro Papa, quem habebat in cuſtodia, cum omni domo ſua baptizatus eſt, & ſub Hadriano Imperatore traditus Aureliano Iudici, cum in confeſsione fidei perſiſteret, poſt linguę abſciſsionem, equulei ſuſpenſionem, manuumq. ac pedum detruncationem, agonem martyrij gladio conſummauit. Theſſalonicę natalis ſanctorum martyrum Domnini [b], Victoris, & ſociorum. Conſtantinopoli commemoratio ſanctorum plurimorum [c] martyrum Catholicæ communionis, quos Conſtantij tempore Macedonius hæreſiarcha inauditis tormentorum generibus cruciatos occidit: nam inter cetera, fidelium mulierum vbera inter labra arcarum compreſſa diſſecuit, & candenti ferro combuſsit. In caſtro Siluanectenſi depoſitio ſancti Reguli [d] Arelatenſis Epiſcopi. Aureliani in Gallia ſancti [e] Paſtoris Epiſcopi. Syracuſis ſancti Zoſimi [f] Epiſcopi & confeſſoris. In monte Sina S. Ioannis [g] Climaci abbatis. Apud Aquinum ſancti Clinij [h] confeſſoris.

MARTII 30.

T. 2. A. 132. n. 2. [a] QVIRINI.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ in Actis S. Alexandri Rom. Pontif. apud Sur. tom. 3. die 3. Maij, ex quibus ceteri acceperunt. Cùm autem paſſus dicatur vltimo Traiani anno, mendum ineſſe certum eſt; cùm non ſub Traiano, ſed anno decimotertio Hadriani martyrio coronatus ſit, vt diximus in Annalibus.

T. 2. A. 304. num. 49. [b] *Domnini & Vict.*] Vſuardus de his etiam, Beda autem de Domno & alijs ab his diuerſis. De Domnino Theſſalonicenſi, de quo hic agitur, Græci habent ad Kalen. Octobris in Menologio, vbi eius Acta ſummatim complexa narrantur; paſſumq. ferunt in perſecutione Maximiani Imp. Agunt itidē de Dōnino Theſſalo, qui Nicomediæ primum, inde in Meſopotamia grauiſſima paſſus eſt.

[c] *Sanctorum plurimorum martyrum.*] Crudeliſſimas carnificinas Macedonij hæreſiarchæ in Catholicos ſcribit Socrat. hiſt. lib. 2. c. 12. vbi ait ad ter mille & centum quinquaginta eius factione necatos eſſe: idem cap. 30. Sozom. lib. 3. cap. 8. Metaphraſtes in Paulo T. 3. A. 351 n. 46.

Epiſcopo

Epiſcopo Conſtantinopolitano, vj. Nouembris, apud Lipom. tom. 6. Appoſite hic additum videtur, Communionis Catholicæ; quoniam & Nouatiani hæretici, cùm & ipſi ſanctiſſimæ Trinitatis in diſtinctione perſonarum conſubſtantialem Deitatem profiterentur, ab eodem Macedonio grauia paſſi ſunt. Agit de his martyribus etiam Suidas in hiſtoricis, verbo, Macedonius.

cir. A. 120. [d] *Reguli.*] De eo Vſuardus. Ferunt hunc fuiſſe diſcipulum ſancti Ioannis Apoſtoli. Habet eius res geſtas Mombritius tomo 2. Antoninus 1. par. tit. 28. §. 2. Petrus in catalogo lib. 4. cap. 15. Adſcribitur hic ſecundus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus ſancto Trophimo.

[e] *Paſtoris Epiſcopi.*] De eo apud Adonem. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 12 n. 104. & Maurol. hac die.

[f] *Zoſimi Epiſcopi.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio. cir. A. 642. Ferr.

[g] *Ioannis Climaci.*] Græci itē de eo in Menologio hac die. Scripſit res geſtas eius Daniel monachus, quas recenſet Sur. to. 2. Porro animę illius diuina quædam effigies multo clarius perſpicitur in eius ſcriptis. Vixit non longe poſt tempora Iuſtiniani Imp. ac poſt S. Sabam abbatem, cuius ea quæ ſcribit, aliquando confirmat auctoritate. cir. A. 570.

[h] *Cliny.*] De eo antiqua monumenta eccleſię Aquinatis, nobis communicata à R. D. Flaminio Philonardo eius ſedis Epiſcopo.

31 Pridie Kalen. Aprilis. Luna. F*

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

t u A B C D E f F G H M N P

19 20 21 22 23 24 25 26 26 27 28 29 30 1

THECVAE in Paleſtina ſancti Amos [a] Prophetæ, quem Amaſias ſacerdos frequenter plagis afflixit, & filius eius vecte per tempora transfixit: qui poſtea ſemiuiuus in patriam deuectus, ibidem expirauit, ſepultusq. eſt cum patribus ſuis. In Africa ſanctorum martyrum Theoduli [b], Aneſij, Felicis, Corneliæ, & ſociorum. In Perſide ſancti Beniamin [c] diaconi, qui cum Dei verbum non deſiſteret prædicare, ſub Iſdegerde Rege vnguibus arundinibus acutis confixus, & ſpinoſa ſude per aluum transmiſſa, martyrium conſummauit. Romæ ſanctæ Balbinæ [d] virginis, filiæ beati Quirini martyris, quæ à ſancto Alexandro Papa baptizata, poſt deuictum huius ſæculi curſum ſepelitur via Appia iuxta patrem ſuum.

MARTII 31.

AMOS *Propheta* [a]] Vſuardus etiam de eo agit hac die. Vitam eius ſcribit ſanctus Epiphanius libro de vit. & interit. Prophet cap. 12. De eo itē Hieron. in proœm. in Amos, & in Iſaiam c. 1. vbi ait, alium hunc fuiſſe ab eo, quem Iſaiæ Prophetæ patrem fuiſſe ipſe ſcribit cap. 1. cum (vt ait) nec nomen idem ſit apud Hebræos. De eodem apud S. Iſidor. de vit. & mort. ſanct. cap. 43. & Doroth. in ſynopſi cap. 2.

[b] *Theoduli & ſociorum.*] Vſuardus mendoſe legit Diodolum: Beda agit tantum de Aneſio. De his etiam Vuandelbertus, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. T. 5. A. 420. n. 22

[c] *Beniamin diaconi.*] Græci de eodem hac die in Menologio, celebrantq. ſimul natalem ſancti Abdæ Epiſcopi & ſociorum Perſarum. Scribit de his Theodoretus hiſt. lib. 5 cap. 38. & ex eo Nicephorus lib. 14. cap. 20. Concitata eſt hæc perſecutio ab Iſdegerde Rege Perſarum in fine regni ipſius, vt idem Theodoretus ſcribit lib. 5. cap. 38. licèt di-

cat Socrat.lib. 7.cap.18. hanc perſecutionem factã eſſe ſub Bararane eius filio. Sed verius videtur, cœptam eſſe ſub Iſdegerde Rege, & ſub eius filio auctam, vt ſcribit Cyrillus monachus in Euthymio. Marcellinus in chron. inchoatam hanc refert Theodoſio nonum & Conſtantio tertium Conſſ. eſt is annus a Christo quadringẽteſimus vigeſimus: eamq. annis triginta perduraſſe ſcribit Theodoretus lib.5.c.38. Meminit eiuſdem perſecutionis S. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 18. cap. 12.

[d] *Balbinæ*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes de ea hac item die. Acta eius intexta ſunt in rebus geſtis S. Alexandri Papæ, apud Surium tom. 3. die 3. Maij. Ex quibus plures, qui de eadem ſcripſere, quos non numeramus, acceperunt. Antiquus eſt Romæ titulus S. Balbinæ, cuius mentio eſt in Romana Synodo ſub Gregorio Papa, in eius regiſtro lib. 4. epiſt. 44. indict. 13. T.1.an.69. n.30. T.2.A.132. nu.2.

APRILIS.

xix. G Kalendis Aprilis. Luna. I

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

t u A B C D E f F G H M N P

20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 1 2

ROMAE paſsio ſanctæ Theodorę [a] ſororis Illuſtriſſimi martyris Hermetis, quæ ſub Hadriano Imperatore ab Aureliano Iudice affecta martyrio, ſepulta eſt iuxta fratrem ſuum via Salaria, non longe ab Vrbe. Eodem die ſancti Venantij [b] Epiſcopi & martyris. In Aegypto ſanctorum martyrum [c] Victoris & Stephani. In Armenia ſanctorum martyrum Quinctiani [d] & Irenæi. Conſtantinopoli ſancti Macarij [e] confeſſoris, qui ſub Leone Imperatore pro aſſertione ſanctarum imaginum in exilio vitam finiuit. Gratianopoli ſancti Hugonis [f] Epiſcopi, qui multis annis in ſolitudine vitam exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Dominum. Apud Ambianum S. Vualerici [g] abbatis, cuius ſepulchrum crebris miraculis illuſtratur.

APRILIS 1.

T.2.A.132. nu.2. THEODORAE [a].] De ea item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Certamen eius habetur in Actis ſancti Alexandri Papæ, apud Surium tom. tertio, die tertia Maij.

[b] *Venantij Epiſcopi.*] Beda etiã, Vſuardus, Ado, ac ceteri; licet nullus dicat, cuius fuerit ciuitatis Epiſcopus, vel quo tẽpore paſſus ſit. Corpus eius aſſeruatur in oratorio, quod dicitur ſancti Venantij, apud Baptiſterium Conſtantini, vna cum corporibus ſancti Domnionis Epiſcopi & aliorum ſanctorum martyrum, quorum omnium dies anniuerſaria agitur hoc eodem mẽſe, tertio Idus Aprilis. Cùm autem ea omnia tranſlata fuerint e Dalmatia & Iſtria a Ioanne Papa IV. par eſt credere, S. Venantium alicuius illarũ prouinciarum ciuitatis fuiſſe Epiſcopũ. Extat ibidem in apſide, ſicut & ceterorum, imago eiuſdẽ S. Venantij muſiuo opere compacta. Hæc in monumẽtis SS. eccleſiæ Lateranenſis. Claruit in Africa alius Venantius Thyniſæ Epiſcopus, titulo confeſſionis illuſtris, qui interfuit Concil. Carthaginenſi ſub Cypriano, vt conſtat ex illius Synodi Actis.

[c] *Victoris & Stephani*] Vſuar. de iiſdẽ hac die. Licet hi conueniant nomine, cenſentur

tamen

tamen diuerſi a Victore & Corona, de quibus idem Vſuard. agit pridie Idus Maij: nam hi in Aegypto, illi in Syria paſſi leguntur.

[d] *Quinctiani & Irenæi.*] Agunt de his hac die Græci etiam in Menologio.

T.9.A.735 nu. 2. [e] *Macarij.*] Græci item de eo in Menologio hac die, ibiq; illius cum fortia certamina pro fide Orthodoxa ſuſcepta, cum etiam miracula paucis narrantur.

T.11. Ann. 1080.n.66. A.1086.n. 13. obitus. T.12. Ann. 1132. n.6. canonizat. A.1134. n. 2. [f] *Hugonis Epiſc.*] Hunc egregiũ ſanctitate virum Innocentius Papa Secundus retulit inter ſanctos, mandauitq. Guidoni Carthuſiæ Priori, vt eius res geſtas cõſcriberet: habentur ipſæ apud Surium tom. 2. Eſt autem hic ille Guido, ad quem extant ſcriptæ duæ epiſtolæ ſancti Bernardi, 11. & 12. vbi plura de laudibus Carthuſianorũ. Inuiſit aliquando idem Bernardus Hugonem, quo ſicut familiariſſime, ita etiam honorificentiſſime vſus eſt, vt conſtat ex vita ſancti Bernardi lib. 3. cap. 1. Plura de eodem in vita S. Brunonis apud Surium tom 5. die octaua Octobris. Petrus Cluniac. lib. 2. cap. 28. Vincentius lib. 27. c. 8. & 12. Petrus Sur. de vit. Carthuſianorum, & alij.

[g] *Vualerici abb.*] De eo hac item die Beda, Vſuard. autem tertio Idus Decembris. Extant Acta ipſius apud Surium tom. 2. Scriptam fuiſſe vitam eius a Rangiberto abbate, tradit Molanus in annotat. ad Vſuardum: idem inſuper ab incerti nominis ſcriptore eius res geſtas narratas teſtatur. De eo item Vincentius lib. 23. c. 23. & 24. Petrus in catalog. lib. 4. cap. 21. Trithemius de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti li. 3. cap. 78. Fuit hic diſcipulus ſancti Columbani, vixitque circa annum Domini ſexcenteſimum vigeſimum T.8.A.613. nu. 9.

2 Quarto Nonas Aprilis. Luna. A xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

SANCTI Franciſci [a] de Paula, ordinis Minimorum inſtitutoris, quem virtutibus & miraculis clarum Leo X. Sanctorum numero [b] adſcripſit. Cæſareæ in Palæſtina natalis S. Amphiani [c] martyris, qui in perſecutione Galerij Maximiani cum Vrbanum Pręſidem idolis immolantem arguiſſet, ſæue dilaniatus, ac pedibus lino in oleum intincto, eoq. incenſo obuolutis [d], acerbiſſime cruciatus, demum in mare demerſus, tranſiens per ignem & aquam, eductus eſt in refrigerium. Ibidem paſſio ſanctæ Theodoſiæ [e] virginis Tyriæ, quæ in eadem perſecutione cum ſanctos confeſſores ante tribunal ſtantes publice ſalutaſſet, atque rogaſſet, vt cum ad Dominum perueniſſent, ſui recordarentur, a militibus tenta, & ad Vrbanum Præſidem ducta, eius iuſſu lateribus & mammis ad interiora vſque dilaniatis, in mare tandem proijcitur. Lugduni S. Nicetij [f] eiuſdem vrbis Epiſcopi, vita & miraculis clari. Apud Comum ſancti Abundij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Lingones ſancti Vrbani [h] Epiſcopi. In Palæſtina depoſitio ſanctæ Mariæ [i] Aegyptiacæ, quæ Peccatrix appellatur.

Obijt An. 1507.

FRANCISCI *de Paula*[a].] Huius præclaræ res geſtæ expreſſæ habentur in bulla canonizationis eius data a Leone X. Rom. Pontifice, quam retulit Surius tom. 2. Porro ſingula eius Acta miraculaq. a Dauid Romeo Neapolitano Latino ſermone copioſiſſime ſunt conſcripta, & Italice a R. P. Paſſarino ordinis Minim. Generali. Migrauit vir ſanctus ex hac vita anno Dom. 1507. Nonnulla de ipſo habes in theſ. con. tomo 2. Anno autem Domini 1586. auctoritate S.D.N. Sixti PP. V. idem ſanctus illatus eſt in Kalendarium Romanum cum officio duplici. Extant de his litteræ Apoſtolicæ.

[b] *Sanctorum numero adſcripſit.*] Cõſtat quidem, peruetuſtum fuiſſe morem in Eccleſia Catholica, vt nullus, nec martyr quidẽ, abſque aliqua præuia diſcuſſione & approbatione, inter Sanctos recenſeretur, quos pietas Chriſtiana, more maiorum, colere conſueuit. Quod enim ad martyres ſpectat; eſt de ea re egregius locus Optati Mileuitani lib. 1. aduerſus Parmenianum, cum de Lucilla potenti ac factioſa femina Donatiſtarum patrona hæc ait: Cùm correctionem archidiaconi Cæciliani ferre non poſſet, quæ ante ſpiritualem cibum & potum os neſcio cuius martyris, ſi tamen martyris, libare dicebatur: & cùm præponeret & calici ſalutari os neſcio cuius hominis mortui, etſi martyris, ſed nondum vindicati; correpta, cum confuſione irata diſceſſit, &c. Quibus plane Optatus ſignificat, nefas fuiſſe venerari reliquias martyris alicuius non vindicati, hoc eſt, nõdum probati & recepti. Moris enim erat, vt cùm aliquis martyrio occubuiſſet, Epiſcopus, ſub cuius ditione id accidiſſet, rem geſtam ſcriberet ad Primatem Epiſcopum; a quo mature, adhibitis in cõſilium collegis Epiſcopis, an inter martyres eſſet recipiendus, decernebatur. Cuius rei ritum & ordinem ſatis monſtrant ea quæ S. Auguſtinus ſcribit in breuic. collat. diei 3. cap. 13. dum habet, quod Secundus Tigiſitanus Epiſcopus in Numidia ſcripſit ad Menſurium Epiſcopũ Carthaginenſem de his qui in ea prouincia tũc feliciter martyrio occubuiſſent, eo quod ſacros codices, iuxta Diocletiani edictum, tradere noluiſſent: quos omnes martyrum honore & cultu eſſe dignos, ille reſcripſit. Qui idem Menſurius alijs quibuſdam paſſis, nomen martyris & venerationem deferendã eſſe, certis ex cauſis negauit, vt ibidem cap. 13. idem teſtatur: quinam autem hi eſſent, ſubdit his verbis: Quidam etiam in ea epiſtola facinoroſi arguebantur, & fiſci debitores, qui occaſione perſecutionis vel carere vellent oneroſa multis debitis vita, vel purgare ſe putarent, & quaſi abluere facinora ſua, vel certe acquirere pecuniam, & in cuſtodia delicijs perfrui de obſequio Chriſtianorũ, &c. Hi etenim (vt paulo ſuperius ibidem dicitur) his ex cauſis ſe offerebant perſecutoribus non rogati, vltroq. dicebant, ſe habere ſacras ac diuinas ſcripturas, quas tradituri non eſſent: quos ipſos Menſurius inter martyres recenſeri vetuit. quod quidem Donatiſtas offendit: qui in eumdẽ Africæ Primatem, ac etiam in eius archidiaconum inuidiam & odium concitarunt. Sed de his alias. Erat aũt pernecessaria huiuſmodi de martyribus inquiſitio, non tantũ ob prædictas cauſas: ſed quoniam & hæretici atque ſchiſmatici aliquando pro Chriſti nomine a perſecutoribus tormenta pati videbantur & mortem; & quidem ipſis fere naſcentis fidei exordijs, cùm omnia martyrum ſãguine redundarent, vt ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 14. prope finem, lib. 5. cap. 15. & lib. 8. c. 20. in fine, & S. Auguſtinus de Donatiſtis ſæpe teſtatur: quos omnes, vt alienos a fide & communione Catholica, Dei Eccleſia reſpuere conſueuit; cùm ex ſententia Cypriani, & Auguſtini, omniumq Orthodoxorum, quicquid aliquis extra Eccleſiam patitur, non martyrium cenſendum, ſed dicenda ſit pœna perfidiæ. hæc de his quæ ſpectant ad martyres. Poſſumus ex his inferre: Si de illis qui pro Chriſto occidebantur, tamen de eorum fide & charitate, ſine qua nihil prodeſt, etiam ſi det quis corpus ſuum ita vt ardeat, tam exquiſitam perueſtigationẽ haberi moris fuit; ſane mirum videri non debet, ſanctam Dei Eccleſiam veritatis columnam maius ſtudiũ, multoq. exactiorem diligentiam adhibere ſoliam in adſcribendo ceteros Sanctorum numero. Vt & meritò tanti ponderis negotium non Primati, vel Patriarchæ alicui, ſed ipſi tantum Romano Pontifici, pro ſumma ei a Chriſto Domino in beatiſſimo Petro Apoſtolo tradita poteſtate, ſit creditum. De his ſatis: nam de canonizatione Sanctorum ſcimus commentarios eſſe editos, aliosq. complures, tam ſacros Theologos, quã Canonici iuris conſultos de his agere; quos cõſulat, qui cetera auidius cupit.

[c] *Amphiani.*] Beda de eodem hac die; ſed tamen perperam hunc iungit cum alijs quos ponit in Africa: niſi forſaſſe ille, de quo agit, ſit alius ab iſto. Vſuardus & Ado de eodem Nonis Aprilis: apud quos etiam mendoſe legitur, Apud Cæſaream Lyciæ; cum potius apud Cæſaream Palæſtinæ metropolim, atque hac die martyrem effectũ, teſtetur Euſebius eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopus li. 8. c. 14. & 15. recenſeatq. inter eos martyres, qui paſſi ſunt anno tertio perſecutionis Diocletiani Imper. Græci autem de eodem in Me- fuſius T. 2. A. 304. nu. 33. & ſeq.

A

nologio

nologio hac die, & Metaphraſtes; licèt de Lycia & ipſe (vt diximus) errare videantur.

[d] *Obuolutis.*] Hoc genus cruciamenti ſpeciem quamdã præfefert torméti illius acerbiſſimi, quod veteres dicebant Tunicã moleſtam: quæ ignium alimentis illita & intexta (vt Seneca docet epiſt. 14.) ac mox ſuccẽſa, cruciabiliter obuolutos nocentes, qui ſceleris comperti grauioris forent, amburebat. Eſt & Iuuenalis ſatyra 8. de tunica moleſta is verſus:

Auſi quod liceat tunica punire moleſta.

T.2.A.306. nu.1.

[e] *Theodoſiæ.*] De eadem tam Latini, quam Græci hac die; apud aliquos autem mendoſe Throdora pro Theodoſia legitur. Irrepſit error apud nonnulla Martyrologia, vt loco Cæſareæ Palæſtinæ, ponatur Cæſarea Cappadociæ: rari ſunt enim auctores illorum, diuerſam eſſe Theodoſiam Cappadocem a Theodoſia Palæſtina; eo quod illa capite truncata, hæc autem in mare demerſa dicatur. Sed præter illa, quæ de Theodoſia ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 17. habemus in noſtra bibliotheca eius vitam vberius ſcriptam antiquo charactere, cuius eſt exordium: In illis diebus, &c. vbi Præſes, ſub quo paſſa eſt, ponitur, Vrbanus ſcilicet, quem conſtat, eodem Euſebio auctore, illis temporibus perſecutionis Diocletiani vſque ad ſuum obitum adminiſtraſſe præfecturã Palæſtinæ. Ex Imperatore itaque atque Præſide, non duas, ſed vnam tantummodo fuiſſe Theodoſiam, compertum habemus; eamdemq. eſſe Palæſtinam, & non Cappadocem. Nam & cùm in mare conſtet eſſe demerſam; quonam pacto hæc Cæſareæ Cappadociæ fieri potuerunt, quæ a mari longiſſime, in meditullio eius prouinciæ ſita eſt? Idq. etiam (vt modo coſmographos citare prætermittamus) teſtatur Gregorius Nazianz. orat. in laudem Baſilij, cùm ait: Nos procul a mari degimus. Cùm itaque nomen, ætas, ſpontanea fidei profeſſio, tempus perſecutionis, dies martyrij, nomen Præfecti, ac loci ſimul conueniant; vna tantum dicenda eſt Theodoſia, hæcq. illa Cæſareæ Palæſtinæ ſub Vrbano Præſide paſſa, de qua agimus; quam etiam Græcos celebrare in Menologio, ex ipſorum verbis exploratum habetur; quæ ſunt huiuſmodi: Die ſecunda Aprilis ſanctæ virginis Theodoſiæ, quæ ex vrbe Tyro originem ducens, cùm decimumoctauum annum ageret, Vrbano Præſidi Palæſtinæ oblata, & Chriſti fidem libere profeſſa, ac flagris cæſa, in mare deiecta, Deo ipſi ſpiritum reddidit. Hæc in dicto Menologio peruetuſto Cardin. Syrleti: De ea ibidem iterum ad ſext. Kalend. Iunij, iiſdem ferre verbis, & de Vrbano Præſide Palæſtinæ, & demerſione in mare habetur mentio: de Cæſarea autem Cappadociæ nec verbum quidem, quemadmodum nec de capitis abſciſſione. Quod autem de eadem iterũ agãt, contingit, vt in alijs multis ſanctis, quod nõ tantum dies natalis, ſed tranſlationis ſacrarum reliquiarum, vel dedicationis eccleſiæ ab iiſdem ſolemnitas celebretur.

T.7.A.587. n.33.

[f] *Nicetij Epiſcopi.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Plura de Nicetio Lugdunẽſi Greg Turon. de geſt. Franc. li. 5. cap. 5. & 20. in vit. ſanct. Patr. c. 8. & lib. de glor. confeſſ. c. 61. 62. & 63. Claruit tẽporibus Iuſtini Iunioris Imp. cum Romanæ Eccleſiæ præſideret Ioannes Papa Tertius, circa annum Domini 570. Interfuit primo Concilio Lugdunenſi, vt eius Acta teſtantur. Vixit eodẽ ſæculo alius eiuſdem nominis S. Nicetius Epiſcopus Treuerenſis, de quo Beda & Vſuardus ſecunda edit. Mol. kalend. Octobris; qui reperitur interfuiſſe Concilio Aruernenſi, habito poſt Conſulatũ Paulini Iunioris, qui numeratur annus a Chriſto quingenteſimus quadrageſimusprimus. Narrat eius egregia opera Gregorius Turonen. in vit. ſanct. Patr. c. 17. Scribit de eo elegans epitaphium Venantius Fortunatus libro tertio. de hoc plura To. 7. & T.8.A.595. n.90.

T.6.A.450 n.30 & ſeq & an.451. n.13.

[g] *Abundij Epiſcopi.*] Celebris hic quidem tum ſanctitate, tum eruditione Epiſcopus reperitur interfuiſſe Synodo Mediolanenſi. ſub Euſebio Epiſcopo, tempore S. Leonis Papæ; licèt alicubi, errore librarij, Abundantius pro Abundio ſubſcriptus inueniatur. Huic etiam ad repatãdas acerbiſſimas clades Oriẽtalis Eccleſiæ ex illo Latrocinio Epheſino nuper illatas S. Leo Papa maximi ponderis credidit legationem, vt teſtantur eiuſdem Pontificis litteræ ad Theodoſiũ Imperatorem 34. & ad Pulcheriam Auguſt. 36. Qui quidem vna cũ eiuſdem legationis collegis ex ſententia feliciſſimeq. negotiũ confecit. Habita enim tunc Synodo, in primis Conſtantinopolitanum Epiſcopum Anatolium, Maximum Antiochenũ, alioſq. lapſos Epiſcopos ad Catholicam fidem & Eccleſiæ vnitatem redeuntes ſuſcepit, eoſdemq. ſedibus reſtituit. Legi fragmenta eius Synodi, necnon epiſtolam Theodoreti Cyri Epiſcopi tunc ad eumdem Abũdium ſcriptam. Habet ea omnia Mombrit. tomo primo de vit. ſanctorum. Egi de his pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis.

[h] *Vrbani Epiſcopi.*] De eo Molanus in additione ad Vſuardum hac die. Ponitur hic eius ſedis Epiſcopus ordine ſextus in tabul. Democharis de ſacrificio Miſſæ.

T.3.A.326. n.36.

[i] *Mariæ Aegypt.*] Vſuardus item hac die, Græci autẽ in Menologio pridie huius diei. Eius res geſtas ſcriptas eſſe a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, teſtatur Nicephorus hiſt. lib. 7. cap. 5. Citantur eædem in Nicæna ſecunda Synodo Act. 4. & a S. Ioan. Damaſceno in orat. 3. de imaginibus in fine. Latine eas reddidit Paulus diaconus, non ille Aquileienſis hiſtoricus, ſed Neapolitanus, cuius meminit Sigebertus de vir. illuſt. cap. 69. Habentur in vit. Patrum. Porro Hildebrandus Epiſcopus Cenomanenſis ea-

dem

dem Acta metro cecinit, vt de eo refert Genricus de vir. illuſtr. cap. 8. Claruit Maria Aegyptiaca temporibus Iuſtini ſenioris Imperatoris, circa annum Domini quingenteſimum atque vigeſimum. Extat de eadem carmen Bonad. Santon. lib. 3. Monod. 29. Vixit ijſdem fere temporibus alia item ex meretrice pœnitens, Maria dicta, Tarſenſis patria, quæ in monaſterio apud Aegas poſito exercuit vitam monaſticam, de qua mentio habetur in Prato ſpirituali cap. 31.

xxvij. B **Tertio Nonas Aprilis. Luna.** 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

TAVROMENII in Sicilia S. Pancratij [a] Epiſcopi, qui Chriſti Euangelium, quod a S. Petro Apoſtolo illuc miſſus prędicauerat, martyrij ſanguine conſignauit. Tomis in Scythia natalis ſanctorum martyrum Euagrij [b] & Benigni. Theſſalonicæ paſſio ſanctarum virginum Agapis [c] & Chioniæ ſub Diocletiano Imperatore: quæ cùm Chriſtum negare nollent, primò in carcere maceratæ, poſtea in ignem miſſę, ſed a flammis intactæ, ibi oratione ad Dominum fuſa, animas reddiderunt. Tyri ſancti Vulpiani [d] martyris, qui in perſecutione Maximiani Galerij cum aſpide & cane inſutus culleo [e], in mare demerſus fuit. In monaſterio Meditij in Oriente S. Nicetæ [f] abbatis, qui ob cultũ ſanctarum imaginum ſub Leone Armenio multa paſſus eſt. In Anglia ſancti Richardi [g] Epiſcopi Ciceſtrenſis, ſanctitate & miraculorum gloria conſpicui. Ibidem ſanctæ Burgundoforæ [h] abbatiſſæ & virginis.

APRILIS 3.

T. 1. An. 44. n. 27. & A. 46. num. 2. [a] PANCRATII *Epiſcopi*.] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri; Græci autem in Menologio quinto Idus Iunij; vbi legitur, hunc Antiochenum genere ſanctum Petrum ſecutum, ab eo Siculis eſſe præfectum Epiſcopum. Agit de eodem Nicephorus hiſt. lib. 2. cap. 35. Metaphraſtes in ſerm. in die natali Apoſt. De eodem in Actis S. Marciani Epiſcopi, quæ accepimus ab eccleſia Caietana.

[b] *Euagrij & Benigni.*] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri.

T. 2. A. 304. num. 40. & ſeq. latius. [c] *Agapis & Chioniæ.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt de his hac die: de Irene autem harum ſorore Nonis Aprilis; Græci autem de tribus ſororibus ſimul ſextodecimo kal. Maias. Diſcrepare videntur a Græcis Latini, dum hi virgines, illi vero mulieres tantum has dicunt; licèt Tertul. lib. de velan. virg. mulieris nomine virgines etiam comprehendi, pluribus diſputet. Cur verò Latini his diebus agant, Græci autem diuerſo, nobis hactenus incompertum, cùm præſertim nulla ipſarum illis paſſa diebus reperiatur. Extant etenim ipſarum Acta ſincera & pura, prout a notarijs exceptoribus ad verbum ſcripta ſunt; in quibus de Irene, quæ nouiſſima omnium paſſa eſt, hæc in fine leguntur: Conſummata eſt in Conſulatu Diocletiani nono, Maximiani autem octauo.

Kal.

kal. Aprilis, &c. Recitat ea integra Metaphraſt. quæ Latine reddita habet Lipoman. tom. 7. & Sur. tom. 2. prima die Aprilis. Agit de iiſdem Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 14. necnon Aldelm. lib. 2. de virg.

T. 3. A. 304. num. 39. [d] *Vlpiani.*] Huius martyris ſæuiſſimũ ſupplicium, parricidis tantum ſolitum irrogari, deſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 15. ex quo & ceteri deſcripſerunt.

T. 3. A. 318. num. 99. [e] *Inſutus culleo.*] Saccus is erat ex corio factus, quo cum cane, gallo, ſerpente, & ſimia incluſus parricida mergebatur in mare, ex præſcripto legis Romanorum, quã tulit Pompeius in ſuo Conſulatu, de qua Modeſtinus, ff. ad legem Pompeiam de parricidis. Non tamen Põpeius fuit cullei ſupplicij primus inuentor: Cicero enim, qui ante latam legem Pompeiam de parricid. habuit orationem illam pro Roſcio Amerino, cum de cullei ſupplicio agit, a maioribus dicit illud fuiſſe excogitatum: at dum ibidem de cullei pœna eleganter diſputat, rationemq. reddit, cur maiores viuum hominem culleo inſutum in flumen deijci præceperint, cum nullam habeat mentionem de gallo, ſerpente, & cane; ſatis apparet, illud ipſum cullei ſupplicium a maioribus inuentum, & a Pompeio illis pœnis auctum, & in necatores etiam propinquorum ac patronorum fuiſſe extenſum: cum alioquì olim omne homicidium diceretur parricidium, vt auctor eſt Feſtus verb. parricid. quæſtores. Quinetiam temporibus Tarquinij Regis conſtat M. Tullium, alias Attilium Duumuirum inſutum culleo, & in mare proiectum; non quidem ob parricidium, ſed quod ſacros libros deſcribendos dediſſet, vt teſtatur Dionyſ. Halicarnaſſ. lib. 4. & recitat Valer. Max. lib. 1. cap. 13. Decretum poſtea ſupplicium cullei in parricidas Publicium Malleolum, matre occiſa, primum fuiſſe expertum, tradit Liu. lib. xviij. In Rhet. ad Heren. verba antiquæ legis recitantur, quæ ſunt huiuſcemodi; Si quis parentes occiderit, vel verberarit, ei damnato obuolatur os folliculo lupino, ſoleę ligneę pedibus induantur, & in carcerem ductus, ibi ſit tantiſper, dum paretur culleus, in quẽ coniectus in profluentem præcipitetur. Hæc ibi. Colligit & Cuiac. lib. 9. Paratitl. tit. 17. ex ſententia Hadriani, damnatum culleo, illo incluſum, ſupra plauſtrum imponi ſolitũ, quod traherent boues nigri, ac ſic ad mare deferri. De eodem ſupplicio Iuuenal. ſatyr. 13. his verſibus:

Et deducendum corio bouis in mare, cum quo
Clauditur aduerſus innoxia ſimia fatis.

Porro tam acerbum ſupplicium ob nimiam ſui atrocitatem vſu deſierat, vt ſcribit Paulus I.C. lib. 5. ſentent. tit. 24. ad leg. Pomp. de parric. his verbis: Etſi antea inſuti culleo in mare præcipitabantur; hodie tamen viui exuruntur, vel ad beſtias dantur. Hæc Paul. Sic etiam exhorruit pœnam cullei Auguſtus Imp. (vt auctor eſt Suetonius in Octauio cap. 33.) quod ne ex lege cogeretur irrogare pœnam cullei, reum parricidij a confeſſione diſtraheret, ita reum compellans: Certe patrem tuum non occidiſti. Hæc Suet. Ex his perpende immanitatem & furorem Gentilium in Chriſtianos, quos ſæuiora parricidis cogebant ſubire ſupplicia; vt pœna cullei in parricidas abolita, in Chriſtianos innocentiſſimos tantum ſui atrocitate vigeret. At Conſtantinus Imp. reſcribens ad Verinum Vicarium Africæ, eamdem legem in vſum priſtinum, nempe in parricidas reuocauit, l. 1. tit. de parric. Cod. Theod. Non prætermittimus, quod apud Senecam li. 7. declam. 1. inuenies & culleum ligneum. ſic dicta nauis exarmata, in quam reus impoſitus, maris diſcrimini committeretur: quo ſupplicio ſæpe damnatos eſſe Chriſtianos, inuenimus.

[f] *Nicetæ abb.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio. Res geſtas ipſius Theoſteri- T. 9. A. 814. n. 44. & ſeq
ctus eius diſcipulus ſcripſit luculenta oratione. Recitant eam Metaphraſtes, Lipom. A. 815 n. 4. & ſequ. &
tom. 7. & Sur. to. 2. Vixit temporibus Tharaſij Epiſcopi Conſtantinopolitani, a quo an. 821. num. 70.
presbyter ordinatus fuit, circa annum Domini 780.

[g] *Richardi Epiſc.*] Huius Acta duobus libris complexus eſt Radulphus Cicestrenſis, An. 1243.
quæ deſcripſit Sur. tom. 2. Hunc Vrbanus Papa Quartus (vt idem teſtatur auctor lib. 2. cap. 15.) adſcripſit ſanctorum numero. Habemus in noſtra bibliotheca exẽplaria plurimarum litterarum Vrbani IV. vbi etiam litteræ de canonizatione eiuſdem Richardi ſcriptæ leguntur. eſt ipſarũ exordium: In cæleſti, &c. num. 268. Claruit ſub Innocentio Quarto Rom. Pont. ad quem confugit vexatus perſecutione Regis Anglorum.

[h] *Burgundofora.*] Eius præclaras res geſtas ſcripſit Ionas abbas, licèt Bedæ aliqui T. 8. A. 619. num. 15.
tribuant; extant apud Bedam tomo 3. Habetur de eadem mentio in vita ſancti Columbani cap. 12. Claruit circa annum Domini 610.

25. xxvj. C Pridie Nonas Aprilis. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

THESSALONICAE SS. martyrum Agathopodis [a] diaconi & Theoduli lectoris, qui ſub Maximiano Imperatore & Fauſtino Præſide ob Chriſtianæ fidei confeſſionem, alligato ad collum ſaxo, in mare demerſi ſunt. Mediolani depoſitio ſancti Ambroſij [b] Epiſcopi & confeſſoris, cuius ſtudio, inter cetera doctrinæ & miraculorum inſignia, tempore Arianæ perfidię tota fere Italia ad Catholicam fidem conuerſa eſt [c]. Hiſpali in Hiſpania ſancti Iſidori [d] Epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui, qui zelo Catholicæ fidei, & obſeruantia Eccleſiaſticæ diſciplinæ Hiſpanias illuſtrauit. Conſtantinopoli ſancti Platonis [e] monachi, qui pluribus annis aduerſus hæreticos ſanctarum imaginum effractores inuicto animo decertauit. In Palæſtina ſancti Zoſimi [f] anachoretæ, qui funus ſanctæ Mariæ Aegyptiacæ curauit.

APRILIS 4.

T.2.A.304. num.49. AGATHOPODIS, *& Theoduli* [a].] Gręci etiam de his agũt hac die in Menologio. Horum Acta ex antiquis monumentis eruta edidit Metaphraſtes: habet ea Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

T.5.A.397. num.36. & ſeq. & nu. 49. & ann. A.398.n.54 [b] *Depoſitio ſancti Ambroſij.*] De eadem Beda hac die, & pridie Kalend. Aprilis, ceteri omnes hac item die. De tempore obitus S. Ambroſij Paulinus in vita ipſius teſtatur, nõ interceſſiſſe triennij ſpatium ab obitu Theodoſij Imp. ad mortem S. Ambroſij. Rurſus etiam exploratum habetur ex Concilio Carthaginenſi tertio can.48. S. Ambroſium non vixiſſe vltra aunum Cõſulatus Attici & Cæſarij: uam eodem anno ex eadem Synodo ſcripta eſt conſultatio ad Siricium Papam, & ſanctum Simplicianũ S. Ambroſij ſucceſſorem, menſe Septembri. Nec eſt quod quis dicat, errorem eſſe in Conſulibus, videlicet vt canon ille ſit alterius Concilij ſequenti anno celebrati, & ſub canonibus prædicti Concilij recenſitus: nam ſequenti auno, eo mẹnſe Siricius Papa, ad quem ea ſcripta eſt conſultatio, non erat amplius in humanis: ſiquidem eo anno, Conſſ. Honorio quartum & Eutychiano, octauo kalend. Martij ex hac vita migrauit. Contradicit his etiam Paulini auctoritas, dum ait, fere triennio, & nou poſt triennium a morte Theodoſij ſuperuixiſſe Ambroſium. Hæc de tempore eius obitus: quibus ſi aduerſari videas Gregorium Turonenſem, nihil vltra habemus dicere; niſi, quod nou plus ei tribuo, quam illi concedat Hilduinus vir eruditus in Areopagiticis ad Ludouicum Pium Imp. Tu interim cõſule quæ inferius ſcripta ſunt die vndecima Nouembris in ſancto Martino. De ætate autẽ, collegimus ex ſcriptis eius, habita diligenti ratione temporum, vixiſſe annos ſexagintaquatuor; quod pluribus monſtrauimus iu Annal. Eccleſ. & in vita eiuſdem S. Ambroſij, quam contexuimus ex antiquis Patribus, ipſiusq. ſcriptis, cæterisq. vetuſtatis monumentis, id nobis præcipiente Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo D. Felice a Montealto tit. S. Hieronymi Cardinale amplissimo; qui ad ſummum Catholicæ Eccleſiæ Pontificatum euectus, eamdem typis

excuſam

excuſam in fronte tomi quinti operum ſancti Ambroſij, in quibus reſtituendis & illuſtrandis feliciſſime laborauit, collocari præcepit.

[c] *Tota fere Italia ad Catholicam fidem conuerſa eſt.*] Habet Beda, Vſuardus, Ado, & alij, totam Italiam ſtudio ſancti Ambroſij ad fidem Catholicam eſſe conuerſam. Scias autem hæc verba non aliunde mutuata, quam à S. Hieronymo, qui dum in chronico, anno vndecimo Valentiniani Imp. agit de obitu Auxentij & electione S. Ambroſij; hæc ait: Poſt Auxentij ſeram mortem, Mediolani Ambroſio conſtituto, omnis ad fidem rectam Italiam conuertitur. Hæc Hieronymus: quæ (ſi conſulas hiſtoriæ veritatẽ, intelligẽs hyperbolice dicta eſſe, vt interdum fieri ſolet. Nam Damaſo Papa ſedente, ceteræ partes Italiæ, excepta Gallia Ciſalpina, vbi Auxentius vixerat, & Iuſtina Auguſta Arianorum patrona hæreſim illam fouebat, Catholicam fidem, Nicænumq. ipſum ſymbolum profitentes pacifice agebant. Iampridem enim ex eo tempore, quo Conſtantius Imperator e vita exceſſerat (vt idem ipſe teſtatur Hieronymus contra Luciferianos) Catholici Epiſcopi ab exilio reuocati fuerunt, quando & S. Euſebio Epiſcopo Vercellenſi, reſtituta fide Catholica, redeunte, in eius aduentu Italia (vt ait idem Hieronymus) lugubres veſtes mutauit. Tunc etiã (vt idem auctor teſtatur) Epiſcopi Occidentales, qui in Conciliabulo Ariminenſi lapſi fuerant, perpetrati erroris ſtatim pœnitentes, vna cum fide Catholica, etiam ſedes, indulgente Romano Pontifice, receperunt: nec alicubi ſub Catholico Principe Valentiniano in Occidentali Eccleſia vexatio contigit, præterquam in Gallia Ciſalpina, vbi Iuſtina Auxentio ceteriſq. Arianis ibi degentibus quibus poterat ſtudijs fauebat; ſed defuncto Auxentio, Ambroſius creatus Epiſcopus illi fortiter reſtitit, mulieriſq. inſaniã paſtorali zelo coercuit, ac denique collapſam Catholicam fidem ibidem, vel in finitimis locis reſtituit: ſicq. intelligas Hieronymi verba, vt dicere velit, opera Ambroſij actum eſſe, vt ſic tota Italia ad Catholicam fidem conuerſa diceretur, quod pars illa, quæ remanſerat ab hæreticis occupata, ab eo reſtituta, nulla iam ex parte eſſet hæretica.

T.8. a.636. & ſeq. [d] *Iſidori Epiſc.*] De eo Vſuard. & alij hac die. Pluribus de ipſo ſcribit ſanctus Braulius Epiſcopus Cæſaraugustanus, qui & eius ſcripta recenſuit, ex quo ceteri. habes ea apud Sur. tom 2. In cod. manuſcrip. operum S. Iſidori legi, eumdem eſſe natum patre Seueriano, Præfecto vrbis Carthaginis; habuiſſe fratres Leandrum Epiſc. Hiſpal. & Fulgentium Epiſc. Carthagin. ac ſororem Florentiã virginem, omnes ſanctitate claros. Floruerunt in Hiſpania eiuſdẽ nominis plures doctrina & probitate nobiles viri: quos omnes præceſſit tẽpore Iſidorus Epiſc. Cordubenſis, ob idq. Senior appellatus; vixit enim tẽporibus Honorij Imp. Nouit eum S. Auguſtinus, atque Paulus Oroſius illi æqualis; ad quem Iſidorus ipſe ſcripſit commẽtarios in quatuor libros Regum, vt ſcribit Trithem. lib. de ſcrip. Eccleſ. Poſt illum eſt Iſidorus, Iunior dictus, de quo hic agimus, qui ſucceſſit S. Leandro, interfuiſſeq. reperitur Hiſpalenſi ſecundo Concilio, & Toletano quarto. De eo etiam agit S. Ildefonſus in lib. de vir. illuſtr. quem & ſediſſe ait annis fere quadraginta. Hunc Patres, qui conuenerunt ad Concilium Toletanum octauum, can. 7. eiuſmodi encomio celebrant: Noſtri ſæculi doctor egregius, Eccleſiæ Catholicæ nouiſſimũ decus, præcedentibus ætate poſtremus, doctrinæ comparatione non infimus, atque, quod maius eſt, ſæculorum finitorũ doctiſſimus, cum reuerentia nominãdus Iſidorus in libro ſententiarum, &c. Fuit & tertius Iſidorus, Pacenſis Epiſcopus, qui & chronicon barbarice admodum ſcripſiſſe reperitur, de quo Vaſæus meminit in chron Hiſpan his ipſis verbis: Iſidorus Pacenſis Epiſcopus etiam ſcripſit chronicon Hiſpaniæ; cuius ſi eſt chronicon illud, quod eius titulo prænotatũ vidi, portentũ potius dixerim, quam chronicon: adeo prodigioſe ſcribit, & Gothice potius, quam Latine. hæc ille. Ex quibus certe errare arguitur, qui hũc illum eſſe putant Iſidorum, qui collegit epiſtolas Romanorum Pontificum atq; Concilia; qui & in eius voluminis exordio commentariolum edidit de ordine celebrandi Concilij. Errant & Hingmarus Rhemenſis Epiſcopus, Trithemius, & alij, qui illam collectionem tribuunt Iſidoro Hiſpalenſi. Id quidem in primis refellitur, quod Braulius, & Ildefonſus, qui illis vixere temporibus, catalogum texentes ſcriptorum ipſius, nullam prorſus mẽtionem de eo opere habuerũt. Inſuper omnis de ea re dubitatio tollitur; dum auctor operis, ibidem agens de ordine celebrandi Concilij, recitat verba primi canonis vndecimi Concilij Toletani, atque etiam in præfatione meminit Agathonis Papæ: porro longe ante eius Synodi ac Papæ Agathonis tẽpora Iſidorus Hiſpalẽſis ex humanis deſierat. In antiquis manuſcrip. codic. hunc Iſidorum collectorem Conciliorum, Mercatorem cognomento dictum inuenimus, vt in his, quos in noſtra bibliotheca habemus: at in nuper impreſſis, non Mercator, ſed Peccator inſcriptus reperitur, ſecundum morem nonnullorum antiquorum Patrum, qui humilitatis ergo ſe ſic inſcribere & ſubſcribere conſueuerunt. Irrepſit, puto, error, vt Mercator, pro Peccator, ſit inſcriptus. Cum autẽ eiuſdẽ collectionis auctor recenſendo in ſua præfatione Synodos vniuerſales, ſextam vltimo loco ponat; manifeſtum eſt, poſt dictam ſextam Synodum vixiſſe, nec ad ſeptimæ tempora perueniſſe.

uenisse. quam ob cauſam, cum collectores ſacrorum canonum recenſemus, quintũ hũc ordine numeramus, primoq. loco ponimus Dionyſium Exiguum, inde Ferdinandũ diaconum, tertio Martinum Bracharẽſem Epiſcopum, quarto Creſconium, ac demum poſt hos omnes Iſidorum. Hæc de Latinis collectoribus, habita exacte cuiuſque eorum tẽporis ratione. Græcorum autem collectorum alia eſt cauſa. De Iſidoro, de quo hic agitur, vide quæ collecta ſunt in theſauro concion.

t.9. A.775. n.8.& ſeq. A.795. nu. 69.& ſequ. & An.797. n.5. obitus A.812.n 8.

[e] *Platonis monachi.*] Græci etiam de eodẽ agunt hac die in Menolog. Scripſit eius Acta Theodorus Studit aluculenta oratione, quã recitat Lipomanus tom. 7.

[f] *Zoſimi.*] Agunt itidem de eo Græci hac die in Menolog. Porrò eius res geſtas ſcriptas eſſe a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, eſt auctor Nicephorus lib. 17. c.5. De eo etiam Euagr. Scholaſt. hiſt lib.2. c.7. Claruit tẽporibus Iuſtini & Iuſtiniani Impp. Fuit eadem circa tẽpora alius Zoſimus Cilix, de quo in Prat. ſpiritual. cap. 123. Eſt præclarum elogium de Zoſimo Iuſtiniani Imp. authen. de monach. collat. 1. tit. 5. T.7.A.525. n.21.& ſeq

25.xxiiij. D

Nonis Aprilis. Luna.

5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20.	21	22	23	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6				

THESSALONICAE ſanctæ Irenes[g] virginis, quæ cum ſacros libros contra Diocletiani edictum occultaſſet, poſt tolerantiam carceris, ſagitta percuſſa eſt, & igne cremata iuſſu Dulcetij Præſidis, ſub quo & ſorores eius ſimul Agape & Chionia paſſæ antea fuerant. In Lesbo inſula paſsio quinque[h] ſanctorum martyrum. Eodem die S. Zenonis[c] martyris, qui detracta pelle, pice illitus, in ignem coniectus eſt. In Africa paſsio ſanctorum martyrum[d], qui in perſecutione Geiſerici Regis Ariani in die Paſchæ in eccleſia cæſi ſunt: quorum lector, dum in pulpito Alleluia[e] cantaret, ſagitta in gutture transfixus eſt. Venetiæ in Britannia Minori S. Vincentij[f] confeſſoris, cognomento Ferrerij, ordinis Prædicatorum, qui potens opere & ſermone, multa millia infidelium conuertit ad Chriſtum.

APRILIS 5.

fuſe T.2 A. 304.nu.44. & ſeq.

IRENES[a].] De ea hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri, Græci autem decimo Kalend. Maias: licẽt eius Acta, quæ habet Lipom. tom. 7. manifeſte teſtentur, ipſam obijſſe martyrium Kal. Aprilis, Diocletiano nonum & Maximiano octauum Conſſ. qui numeratur annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 304. De ea inſuper ac ſororibus plura in Actis S. Anaſtaſiæ, quæ extant apud Sur. 25. Decembr. to.6. Niceph. de eadẽ lib.4. cap. 14. Quæ autẽ hic habentur, quod ſagitta percuſſa eſt, atque igni inde tradita; in prædictis quidem Actis de ſagitta nulla fit mentio, quod tamen Latini omnes profitentur. Vide ſuperius notata tertio Non. April. in Agape & Chionia. In honorem S. Irenes martyris Iuſtinianus Imperator excitauit nobilem eccleſiam, vt tradit Procopius lib. primo de ædific. Iuſtiniani Imp. Ante ipſum Marcianus Imp. (vt

ſcribit

ſcribit Nicet. Chon. lib.7. Annal.) id ipſum præſtitit.

[b] *Quinque martyrum.*] Græci item hac die in Menologio de iiſdem agunt.

[c] *Zenonis.*] Agunt etiam de eo Græci hac die in Menologio, vbi & paſſio eius paucis narratur.

T.6.A.456. nu. 20. [d] *Sanctorum martyrum.*] De his agit Victor Vticenſis Epiſcopus de perſecut. Vuandal. lib.1. prope finem.

T.4.A.384. n.22.& ſeq. [e] *Alleluia cantaret.*] Victor ibidẽ hæc verba: Lector vnus pulpito ſiſtens, Alleluiaticum melos canebat, &c. Vſum canendi hanc vocẽ in Eccleſia ex Aggæo Propheta prouenire, qui primus omnium cantauit Alleluia, cum nouam templi ſtructuram vidit, teſtatur S. Epiphanius lib. de Prophet. vit. & interit. cap.20. idq. ſecundum Tobiæ prophetiam c.13. cũ alioqui multi Pſalmi Alleluia titulo inſcripti ante illorum tempora haberentur. Hanc quidem vocem peculiarem eccleſiæ Hieroſolymitanæ Romanam Eccleſiam ab ea eſſe mutuatam opera S. Hieronymi, tẽporibus Damaſi, ſcribit S. Gregorius in regiſt. lib.7. indict. 2. epiſt. 63. licèt S. Aug. in Pſalm. 106. teſtetur antiquam eam eſſe Eccleſiæ traditionem. In Eccleſia Africana tantum tempore Quinquageſimæ cantari Alleluia moris eſſe, idem affirmat, additq. de tẽpore diuerſas fuiſſe eccleſiarũ diuerſarũ cõſuetudines, ad Ianuar. epiſt. 109. c.17. homil. 36. & in Pſal. 110. Quod autẽ narrat Sozom. lib.7. cap.19. ſemel tantum in anno eam vocem Romæ ſolitam decantari, omnino errare videtur: nam eiuſmodi vſum non Romanę Eccleſiæ, ſed Vigilantij hæreſiarchæ dogma fuiſſe teſtatur S. Hieronymus in Vigilant. cuius etiam auctoritate exploratum habetur, in ſacris etiam officijs defunctorum Romæ eiuſmodi vocem cani conſueuiſſe: ſic enim ait epiſt. 30. ad Oceanum de funere Fabiolæ: Sonabant Pſalmi, & aurata tecta templorum reboans in ſublime quatiebat Alleluia. In eccleſia Gallicana eumdem vſum viguiſſe, affirmare videntur Acta S. Radegundis lib.2. Romæ itidem cum primis elemẽtis ea etiam voce infantes imbui ſolitos, idem S. Hieronym. ſcribit epiſtola 7. & 27. In Palæſtina autem eadem voce ſymbolica exercitari ac vocari ſolitos monachos ac monachas ad diuinas preces, idem refert epiſt. 27. Erat & Alleluia carmen muſicum ruſticorum: cùm etenim illi ruſticum opus agerent, Alleluia cantabant, vt idem teſtatur epiſtola 17. De ſignificatione autem vocis huius idẽ pluribus agit ſcribens ad Marcellam epiſt. 137. Cetera autem de eius vſu in Eccleſiaſticis officijs, ſi cupis ſcire, eos conſule, qui commentarios conſcripſere de offic. Eccleſiaſt.

[f] *Vincentij.*] Huius res geſtas quatuor libris digeſtas conſcripſit Petrus Rau. ordinis Prædic. Plura de eodem S. Antoninus in tertia par. tit. 23. c.8. Obijt anno Domini 1419. adnumeratusq. eſt inter ſanctos a Calliſto Tertio Papa. Vide quæ de eo nuper collecta ſunt in theſauro concion. tom.2. In eius canonizationis Actis habetur, diem obijſſe quinta Aprilis, feria quarta ante Dominicã Palmarum, quo anno (vt ex cõputu liquet) celebrari contigit Paſcha die decimaſeptima menſis Aprilis: vnde corrigendi ſunt textus qui habent deceſſiſſe anno Domini 1418. nam eo anno menſe Martio Paſcha contigit celebrari, quod diſerte docuit frater Vincentius Iuſtinianus Antiſtius in vita eiuſdem S. Vincentij, quam (vt teſtatur) iuſſu Valentinorum Conſulum ex proceſſu canonizationis collectam typis excudẽdam curauit anno Domini 1575. vir quidem cum primis diſertus ac pius, qui litteris ſuis de his memonuit. obijt Ann. 1419.

6 Octauo Idus Aprilis. Luna. E xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE natalis beati Sixti [a] Papæ & martyris, qui temporibus Hadriani Imperatoris regens Eccleſiam, demum ſub Antonino Pio, vt ſibi Chriſtum lucrifaceret, libenter mortem ſuſtinuit temporalem. In Macedonia ſanctorum martyrum Timothei [b], & Diogenis. In Perſide ſanctorum centum viginti [c] mar-

tyrum. Aſcalone paſsio ſanctorum Platonidis [d], & aliorum duorum martyrum. Carthagine S. Marcellini [e] martyris, qui ob Catholicæ fidei defenſionem ab hæreticis occiſus eſt. Romę ſancti Cæleſtini [f] Papæ, qui Neſtorium Conſtantinopolitanum Epiſcopum damnauit, Pelagiumque fugauit: cuius etiam auctoritate ſancta vniuerſalis Synodus Epheſina aduerſus eumdem Neſtorium celebrata eſt. In Hibernia ſancti Celſi [g] Epiſcopi, qui beatum Malachiam in Epiſcopatu pręceſsit. In Dania ſancti Gulielmi [h] abbatis, vita & miraculis clari.

APRILIS 6.

T.2. A.142. n.3. & ſeq.

SIxti *Papæ* [a]. [De eo hac etiam die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Fuit huius nominis primus, de cuius ſucceſſione agit liber de Romanis Pontificibus, qui inſcribitur nomine Damaſi, Irenæus aduerſ. hæreſ. lib. 3. cap. 3. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 4. & 5. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. hæreſ. 27. Auguſtinus epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. De rebus autem ab eo ſumma cum laude geſtis diximus in Annal. Eccleſiaſt. per ſingulos annos.

[b] *Timothei & Diogenis.*] Vſuardus item de his agit hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

T.3. A.344. n.16.

[c] *Centum viginti martyrum.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio: paſſi feruntur in Adiabenorum regione. De his etiã Sozom. lib. 2. c. 11. in fine.

[d] *Platonidis & ſoc.*] De his etiam Gręci in Menologio hac die agunt.

T.5. A.413. n.5. & ſeq.

[e] *Marcellini.*] Vir fuit fama notiſſimus: hic Tribunus notariorum ab Honorio Imp. in Africam miſſus eſt ad coercẽdã rabiem Donatiſtarum, quorum opera tandem innocens occiſus eſt, vt ſcribit S. Hieron. contra Pelagianos lib. 3. in fin. procurarunt enim necem eius per Marinum ducem, qui meritas pœnas dedit, vt ſcribit Oroſ. lib. 7. c. 42. & Ado in chron. anno 420. Digna habetur viri memoria in reſcripto Honorij Imp. quo cuncta ab eo contra Donatiſtas peracta in perpetuum confirmauit: extat l. 55. Cod. Theod. de hæret. Ad hunc ſunt ſcriptæ plurimæ ſancti Auguſtini epiſtolæ; eo etenim vſus eſt familiariſſime. ad quem etiam ſcripſit præclaros libros de ciuit. Dei. Quod autem ſpectat ad Tribunatus muneris functionem, erant Tribuni notarij Principibus a ſecretis, deligebanturq. ad hoc integerrimæ vitæ viri. de his hæc Caſſiodor. var. lib. 1. epiſt. 4. Honor, qui dabatur egregijs, dum ad Imperiale ſecretum tales conſtet eligi, in quibus reprehenſionis vitium nequeat inueniri. Apud eũdem Caſſiod. lib. 6. form. 16. idem Primicerius notariorum appellatus videtur.

T.5. A.432. n.2. & ſeq. & plura eodem T.5.

[f] *Cæleſtini.*] De eo hac die Beda, & Vſuardus, ſed Ado die ſequenti. De eius ſucceſſione agit liber de Rom. Pontificibus, Proſper Aquit. in chron. Marcellin. Comes, Socrat. hiſt. lib. 7. cap 11. Euagr. lib. 1. cap. 4. Niceph. Epiſc. in chron. Niceph. Calliſt li. 14 c. 30. Res autẽ ab eo geſtas digeſſimus per annos ſingulos in Annal. Eccleſ.

Obijt An. 1128.

[g] *Celſi Epiſcopi.*] Plura de ipſo ſcribit ſanctus Bernardus in vita S. Malachiæ Epiſcopi c. 7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1128. cùm nonnulla ſuæ ſanctitatis & doctrinæ monumenta reliquiſſet.

Obijt Ann. 1202. vide T.12. Ann. 1161. num. vltimo.

[h] *Gulielmi abb.*] Habentur eius Acta fideliter conſ[illegible]a ab eius diſcipulo, quæ recitat Sur. to. 2. Obijt diem anno Domini milleſimo ducenteſimo ſecundo, ſuæ verò ætatis anno nonageſimooctauo. Honorius Papa III. cum de eius vita mãdaſſet diligenter inquiri; certior redditus a Gregorio Rom. ciue nobilis familiæ Creſcentianæ, tunc S. Theodori diacono Cardinale, Legatum a latere agente in Dania, Suetia, atque Boemia, retulit inter ſanctos. Extant in ipſius regiſtro de eiuſdem ſancti canonizatione litteræ Apoſtolicæ datæ 12 Februar. anno octauo ſui Pontificatus, Domini vero 1224. Claruit eiuſdem nominis miræq. ſanctitatis Gulielmus, ſiue Vuillelmus Epiſcopus in Dania, tẽpore Suenonis Daniæ Regis, de quo plura ſcribit Saxo Grammat. hiſt. Daniæ lib. 11.

Septimo

7 **Septimo Idus Aprilis. Luna.** F xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8

IN Africa natalis ſanctorum martyrum Epiphanij Epiſcopi [a], Donati, Rufini, & aliorum tredecim. Synope in Ponto ſanctorum ducentorum [b] martyrum. In Cilicia ſancti Calliopij [c] martyris, qui ſub Maximo Præfecto poſt alia tormenta verſo in terram capite [d] cruci affixus, nobili corona martyrij decoratus eſt. Nicomediæ ſancti Cyriaci [e], & aliorum decem martyrum. Alexandriæ ſancti Peleuſij [f] presbyteri & martyris. Romæ ſancti Hegeſippi [g], qui vicinus Apoſtolorum temporibus Romam venit ad Anicetum Pontificem, ibique manſit vſque ad Eleutherium, & Eccleſiaſticorum Actuum a paſsione Domini vſque ad ſuam ætatem ſermone ſimplici texuit hiſtoriam: vt quorum vitam ſectabatur, dicendi quoque exprimeret charactere. Veronę ſancti Saturnini [h] Epiſcopi & confeſſoris. In Syria S. Aphraatis [i] anachoretæ, qui Valentis tempore Catholicam fidem virtute miraculorum aduerſus Arianos defendit.

APRILIS 7.

[a] EPIPHANII [illegible]] De eo Vſuardus hac die; cuius autẽ hic fuerit ciuitatis Epiſcopus, vel quando ſit paſſus, nuſquam potui inuenire.

[b] *Ducentorum mart.*] Græci etiam de his hac die in Menologio agunt.

[c] *Calliopij.*] De quo itẽ Græci. porro eius Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

[d] *Verſo capite cruci affixus.*] Non tantũ coryphæus Apoſtolorum Petrus eo modo crucifixus eſt, ſed & complures Chriſtianorum maioris ignominiæ cauſa, & inter alios illi, quorũ Euſebius meminit lib. 8. cap. 8. in fin. non enim vno eodemq. modo omnes cruci addicti crucifigebantur, ſed diuerſo, vt culpa delinquentis poſcebat, vel ſeueritas iudicis imperabat. de his Seneca his verbis: Video, inquit, iſtic cruces non vnius quidem generis, ſed aliter ab alijs fabricatas. Sunt qui capite in terram verſo ſuſpendant; alij per obſcœna ſtipitem egẽt, alij brachia patibulo explicuerunt, &c. hæc Seneca in libro de conſolat. ad Marciam. Quod autem ait: Alij per obſcœna ſtipitem agunt: quodnam genus crucis eiuſmodi fuerit, idem Seneca declarat lib. 17. epiſt. 102. crucem enim eam acutam appellat, dum inuehitur in Mecœnatem voluptuoſum. Apud antiquos crux, patibulum, & furca erat idem fere ſupplicium: ſicut enim cruci, ita furcæ affigebantur, vt habes ex Calliſtrato l. capitalibus §. famoſos. ff. de pœnis. famoſos enim latrones furcæ affigendos eſſe, reſpondit Iureconſultus. Patibulum crucem eſſe, docet Nonius: furcam etiam dictam eſſe patibulum, habet Iſid. lib. 5 orig. ſcriptores Gentiles [illegible], vt Liu. lib. 2 Lactan. lib. 2. cap. 8. conſentiunt & ſacræ litteræ, Geneſ. 40. Deuterou. 21. Ioſue 8. Eſther 5. 6. 7. Erat & nota quędam infamię, ipſam furcam ferre, nec [illegible] ſupplicium conſummabatur per eam: vt Suet. in Nerone cap. 49. his verbis: A Senatu iudicatum, & quæri, vt puniatur more maiorum. Interrogauit, quale eſſet id genus pœ-

næ: & cùm comperiſſet, nudi hominis ceruicem inſeri furcæ, corpus virgis ad necem cædi, & (vt legit Eutropius) e ſaxo præcipitari, &c. Cùm enim ſerui etiam quid grauius deliquiſſent, furca eorum collo apponebatur, ſicq. verberati per viciniam ducebantur. Plautus in Menæc. Cæſum virgis ſub furca ſcio. Cicero lib. 1. de diuinat. ſic: Seruus per Circum, cùm virgis cæderetur, furcam ferens, ductus eſt. Plutar. etiam in Coriolan. & problem. c. 70. Inde dicti furciferi. Valer. Maxim. lib. 1. cap. 7. 4. Habes aliqua de his notata per Alciat. lib. 9. parerg. c. 24. Cæl. Rodig. antiq. lib. 10. c. 8. & nuper a Couar. lib. 4. var. reſol. Infame fuiſſe, ac humilibus tantum perſonis irrogari ſolitum ſuppliciũ crucis, conſentiunt omnes ex l. aut damnum. ♦. ſed enim. ff. de pœn. Itemq. ſummum omnium ſupplicium fuiſſe crucẽ, habes ex Paulo I.C. lib. 5. ſenten. tit. 21. cum ait; Summo ſupplicio, id eſt, cruce afficiuntur, &c. Hoc eſt quod exaggerat de Domino noſtro IESV Chriſto Paulus Apoſtolus ſcribens ad Philippen. 2. dicens: Factus pro nobis obediẽs vſque ad mortem, mortem autem crucis. Si quando autem accidiſſet, vt eminentioris ſtatus quiſpiam crucis ſupplicio necandus eſſet; id ille præ ceteris conſecutus eſſe reperitur, vt altiorem crucem nanciſceretur. Sunt de his complura exempla, vt ex diuinis Scripturis Eſther c. 6. & 7. de patibulo Aman. Iuſtinus hiſt. lib. 18. de cruce Cartali, Suetonius in Galba cap 9. de ciuis Romani cruce, itemq. ad crucem Polycratis tyranni delectum fuiſſe altiſſimum omnium mõriũ, recitat Valer. Max. lib 6. cap. 9. exter. 5. Eadem puto ratione Auguſtum Imp. mandaſſe ſuffigi malo nauis Erotem ſuum in Aegypto procuratorẽ, de quo Plutarch. in apophtheg. Errant qui putant crucis ſupplicium ſublatum fuiſſe a Conſtantino Magno Imp. ſtarim poſt debellatum Maxentiũ: quandoquidem nec poſt biennium ſublatum noſcitur: extat etenim lex eius lata Voluſiano & Aniano Conſſ. qua reum maieſtatis patibulo affigẽdum ſanciuit, l. 1. lib. 9. tit. 5. ad leg. Iuliam maieſt. Cod. Theod. Sed de his fuſius diximus in Annalib. Eccleſiaſt. Quod aũt pertinet ad crucifixorum corpora, nec illud ſilentio prætereundum; quod etſi Iudæi lege præciperentur, eadem die corpora in patibulo ſuffixa deponere, Deut. cap. 21. Gentiles tamen vſque ad putrefactionem eadẽ in cruce pendere ſinebant. vnde Theodorus ille Cyrenæus hæc ad Lyſimachum Regem: Mea quidẽ nihil intereſt, humi ne, an ſublime putreſcam. Valer. Max. lib. 6. c. 3. exter. 3. & lib. 6. c. 9. exter. 5. Porro Chriſtianos conſueuiſſe redimere corpora ſanctorum martyrum ad ſepeliendum ea, Acta diuerſorum martyrum ſæpe teſtantur.

[e] *Cyriaci, ac ſoc.*] Agit de his item hac die Beda, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[f] *Peleuſii presbyt.*] De eo itẽ Beda, Vſuard. & alij recentiores.

[g] *Hegeſippi.*] Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri T.2.A.167.
Latinorum de eo hac die. Scribit res geſtas n.11.&ſeq.
ipſius Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 8. & 21. S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Niceph. lib. 2. c. 28. & lib. 4. c. 7. Recitat Euſebius nonnulla fragmenta ſcriptorum eius, quæ maximo cum detrimento veritatis hiſtoricæ primorum illorum temporum periere.

[h] *Saturnini Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & commentarius, cuius ſupra meminimus, R. D. Auguſtini Valerij eiuſdem ciuitatis Epiſc. Cardinalis.

[i] *Aphraatis.*] Græci itẽ, inter quos Theo- T.4.a.370.
doretus pluribus de ipſo agit hiſt. li. 4. c. 24. n.67.&ſeq.
ex quo & Niceph. hiſt. lib. 11. c. 25. Quantum antem hi[illegible] Catholicæ fidei, fuerit adiumento, cu[illegible] Arianorum magis magisq. inualeſcere[illegible], idem Theodoretus teſtatur pluribus.

xij. G Sexto Idus Aprilis. Luna. 8

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 1 2 3 4 5 4 5 6 7 8 9

ALEXANDRIAE ſancti Aedeſij [a] martyris, fratris beati Apphiani; qui ſub Maximiano Galerio Imperatore cùm impium Iudicem, quod Deo dicatas virgines lenonibus traderet, palam argueret, a militibus tentus, ſæuiſsimisq. affectus ſupplicijs, in mare demerſus eſt pro Chriſto Domino. In Africa SS. martyrum Ianuarij [b], Maximæ, & Maca-

tiæ.

riȩ. Carthagine ſanctæ Conceſſæ [c] martyris. Eodem die commemoratio ſanctorum Herodionis [d], Aſyncriti, & Phlegontis, de quibus ſcribit B. Paulus Apoſtolus in epiſtola ad Romanos. Apud Corinthum beati Dionyſij [e] Epiſcopi, qui eruditione & gratia, quam habuit in verbo Dei, non ſolum ſuæ ciuitatis & prouinciȩ populos, ſed & aliarum prouinciarum & vrbium Epiſcopos epiſtolis erudiuit; Romanosq. Pontifices adeo coluit, vt eorum epiſtolas publice legere in eccleſia diebus Dominicis conſueuerit. Claruit autem temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. Turonis ſancti Perpetui [f] Epiſcopi, admirandæ ſanctitatis viri. Ferentini in Hernicis ſancti Redempti [g] Epiſcopi, cuius meminit B. Gregorius Papa. Apud Comum S. Amantij [h] Epiſcopi & confeſſoris.

APRILIS. 8.

T.1.A.304. n.39. A Edesii [a].] De eo item Græci. Porro eius egregiũ certamen pro Chriſtiana fide exantlacũ deſcribit Euſeb. hiſt. lib.8 cap.15. De Apphiano eius germano ſuperius quarto Nonas Aprilis.

[b] *Ianuarij & ſoc.*] Beda agit de his hac itẽ die, cui etiam aſſentiuntur manuſcrip.

[c] *Conceſſæ.*] De qua etiam hac die Beda, quem & alij ſunt ſecuti.

T.1.An.58. n.56.& A.69.n.44. [d] *Herodionis, & ſociorum.*] De his hac die Græci in Menologio. Sunt hi, quorum meminit S. Paulus in epiſtola ad Roman. c. 16. De ſingulis Dorotheus in ſynopſi, vbi ait, Herodionem Patrarum præfe[illegible] Epiſcopum, Rufum Thebarum, Aſy[illegible]m Hyrcaniæ, Phlegontem autem Maratoniȩ. At vero Hippolytus libel. de 72. diſcip. de Herodione teſtatur, fuiſſe Epiſcopum Tarſi.

T.2.A.142. n.[illegible] A.175. n.[illegible].& 13. & ſequ. & A.187.n.1. & ſeq. [e] *Dionyſii Epiſcopi Corinth.*] Agit de eodẽ Vſuardus hac die: ſcribit de eo Euſebius in chron. & hiſtor. lib.4. cap.22. Hieronym. de ſcrip. & epiſt. 84. ad Magnum. De Clementis epiſtola ad Corinthios ſcripta teſtatur Euſebius, ſua memoria in plurimis eccleſijs legi ſolitam, hiſt. lib.3. cap.12. Id ipſum non de vna tantum, ſed ceteris Encyclicis eiuſdẽ Clementis affirmat S. Epiphan. in panar. hæreſ. 30. contra Ebionæos. Quod autem ſpectat ad epiſtolas Romanorum Pontificum, Gelaſius in Rom. Concilio hæc eſt locutus: Decretales epiſtolas, quas beatiſſimi Papæ diuerſis temporibus ab vrbe Romana pro diuerſorum Patrum conſolatione dederunt, venerabiliter recipiendas. Habentur eadem etiam diſtinct. 15. cap. ſancta Romana.

[f] *Perpetui Epiſcopi.*] De eo item Beda hac die, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Plura de eo ſcribit Greg. Turonen. hiſt. lib.2. c.14. lib.10. cap.31. & lib 1. mirac. ſancti Martini, ſextumq. hunc numerat illius ſedis Epiſcopum. Extat Sidonij Apollin. ad hunc epiſt. 9. lib.7. Laudat eumdem ſcribens ad Lucentium epiſt. 18 lib.4. vbi meminit de baſilica ab eo conſtructa, de qua etiam Greg. Turonen lib. 10. in fine. Interfuit S. Perpetuus primo Concil. Turonen. celebrato ſub Conſulatu Seuerini, anno Dom. 482. ſeditq. (vt idẽ Greg. ſcribit) annis 30. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno 473. T.1.An.58. n.76.& To.5. An.431. 187.

[g] *Redempti Epiſcopi.*] De eo ſanctus Gregorius lib.3. dialog. cap.38. Claruit temporibus Iuſtiniani atque Iuſtini Iunioris Impp. Præuidit cladem Longobardorum, quæ mox ſecuta eſt anno a Chriſto Domino 568. indict. 1. vt in hiſtor. Miſcel. lib. 16. in fine, Paul. diaconus, & alij. T.7.A.567. n.13. obijt A.587.

[h] *Amantij Epiſcopi.*] Præceſſit hic ſanctum Abundium eius ciuitatis Epiſcopũ; ſucceſſit autem ſancto Felici, qui vixit temporibus S. Ambroſij, cuius ad eum extat epiſtola. Meminit de Amantio Epiſcopo Mombrit. in vita ſancti Abundij. cir. A.460.

xx. A Quinto Idus Aprilis. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ANTIOCHIAE S. Prochori [a], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis, & fide ac miraculis clarus martyrio coronatus eſt. Romæ natalis ſanctorum martyrum Demetrij [b], Conceſsi, Hilarij, & ſociorum. Sirmij paſsio ſanctarum ſeptem virginum [c], & martyrum, quæ dato ſimul pretio ſanguinis, vitam mercatæ ſunt æternam. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Eupſychij [d] martyris, qui ob euerſum Fortunę fanum ſub Iuliano Apoſtata martyrium conſummauit. In Africa ſanctorum martyrum Maſſylitanorum [e], in quorum die natali S. Auguſtinus tractatum habuit. Amidæ in Meſopotamia ſancti Acatij [f] Epiſcopi, qui pro redimendis captiuis etiam eccleſiæ vaſa conflauit ac vendidit. Rhotomagi ſancti Hugonis [g] Epiſcopi & confeſſoris. In ciuitate Dienſi S. Marcelli [h] Epiſcopi, miraculis clari. In Iudæa S. Mariæ Cleophæ [i], ſororis ſanctiſsimæ Dei Genitricis Mariæ. Romæ tranſlatio [k] corporis ſanctæ Monicæ, matris B. Auguſtini Epiſcopi, quod ex Oſtijs Tiberinis Martino Quinto Summo Pontifice [l] in Vrbem delatum, in eccleſia eiuſdem beati Auguſtini honorifice reconditum fuit.

APRILIS 9.

T. 1. An. 44. n. 11. & A. 99. n. 3. & 4. PROCHORI [a].] De quo Act. Apoſt. cap. 6. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Metaphraſtes eiuſdẽ meminit in ſerm. in natali Apoſt. die 29. Iunij, Dorotheus in ſynopſi, qui eum primum Nicomediæ Epiſcopum fuiſſe teſtatur: id etiam Petrus in catal. lib. 4. cap. 39. Legi id ipſum apud Hippolyt. mart. in libello de 72. diſcip. qui habetur Grӕce ſcriptus in biblioth. Cardinalis Syrleti.

[b] *Demetry & ſoc.*] Reſtituti ſunt ijdem ex prædicto vet. manuſcrip. S. Cyriaci.

[c] *Septem virginum.*] De quibus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

T. 4. A. 362. n. 57. [d] *Eupſychij.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio. De delubro Fortunæ euerſo, cuius hic habetur mentio, ſcribit Gregorius Nazianz. orat. in funere patris, & orat. prima in Iulianum; quem irridens ob dirutum templum illud, eleganter Fortunam infortunatam appellat. Scribit de Eupſychio Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 10. narratq. eius martyrium, itemq. Niceph. lib. 10. cap. 10. Quod autem hunc dicunt ea de cauſa martyrium paſſum eſſe, quod Fortunæ tẽplum celeberrimũ Cæſareæ Cappadociæ euertendum curauit temporibus Iuliani Apoſtatæ; ſane aliquis exiſtimare poſſet, hunc eam ob cauſam martyris nomine nõ fuiſſe decorandũ, propterea quod repugnare videatur canon 60. Concilij Eliberini, quo cautum reperitur, vt ſi quis idcirco occidatur a Gentilibus, quod idolum fregerit, non habeatur inter martyres. Quod tamen ita intelligendum eſt, cum quis ſponte, citra Chriſtianam manſuetudinem,

nem, ex nullo legis præſcripto, ſed furore quodam percitus inſilierit in idolum. At vero Eupſychium conſtat id perpetraſſe auctoritate legum Conſtantini Magni, atque Cõſtantij Impp. Chriſtianorum, quibus Iuliani Apoſtatæ tyrannis aduerſabatur: illorum enim iteratis ſanctionibus templa clauſa, idola proſtrata, illorumq. ſacra prorſus fuerant antiquata: quæ omnia Iuliani impietas reſtituere conabatur. Eſt & de his etiam ſancti Auguſtini doctrina in epiſt. 50. ad Bonifacium Comitem, qua ſignificat, a martyris titulo illum non eſſe excludẽdum, qui ex reſcripto Imp. Chtiſtiani idola frangens, occiſus ſit. Quod ſi iuſte quis id facit, cum Princeps iubet, & meretur laudem: multo magis licebit, cum Deus iubet, & priuato quodam diuini Spiritus inſtinctu quis ad id faciendum impellitur, vt multos feciſſe conſtat. Alia multa eſſent in eamdem ſententiam dicenda, quæ prætermimus. Meminit Gregorius Nazianzen. de eccleſia ſancti Eupſychij martyris, in eaq. Epiſcoporum Synodum factam ſcribit, epiſtola 26. quæ eſt 32. apud Baſilium. Fuit inſuper alius einſdem nominis Eupſychius martyr in eadem prouincia Cappadociæ, quem paſſum Græci tradunt temporibus Hadriani Imp. de quo ijdem agunt in Menologio 7. Idus Septembris. Itẽq. alius Eupſychius Epiſcopus Tianenſis in Cappadocia, qui interfuit Concil. Nicæno, quem & ſanctus Athanaſius in oratione prima contra Arianos adnumerat inter præcipuos Catholicæ fidei defenſores.

[e] *Martyrum Maſſylitanorum.*] Extat de his martyribus tractatus S. Aug. 42. de diuerſis, cuius etiam Poſſidius meminit in indiculo.

T. 5. A. 420, n. 30. [f] *Acatij Epiſcopi.*] Græci itidem. At vero eius res geſtæ ſcriptæ ſunt a Socrate lib. 7. cap. 21. Ex eo Caſſiod. trip. lib. 1 . cap. 16. & Niceph. lib. 14. cap. 22. Claruit temporibus Theodoſij Iunioris, hoſtibus etiam ob egregiam virtutum præſtantiam venerandus.

cir. A. 720. [g] *Hugonis Epiſcopi.*] De quo etiã Molanus in additione ad Vſuardũ, his verbis: In Gallijs, ciuitate Rhotomagenſi, B. Hugonis præfatæ vrbis Archiepiſcopi & confeſſoris; cuius corpus magna reuerentia aſſeruatur & fulget in præpoſitura S. Vedaſti, Haſpris dicta, in diœceſi Cameracenſi. Hæc Molanus. In tabulis Epiſcoporum Rhotomagen. quas deſcripſit Demochares, ponitur vigeſimuſquintus eius ſedis Epiſcopus. Claruit circa annum Domini ſeptingenteſimũ vigeſimum.

[h] *Marcelli Epiſcopi.*] Scribit de eo Greg. Turonen. lib. de glor. confeſſ. cap. 70.

[i] *Mariæ Cleophæ.*] De qua Ioannes Euangeliſta cap. 19. & in eum locum interpretes.

Plura T. 1. A. 1430. [k] *Tranſlatio S. Monicæ.*] Facta eſt ſub Martino Papa Quinto, extatq. diploma in regiſtro anno 13. ſui Pontificatus. Legimus & ſermonẽ eiuſdem Pontificis ad Fratres Auguſtinianos, quo etiam hiſtoria texitur de eadem tum facta tranſlatione, inſuper & de miraculis, quæ tunc etiam contigerunt. eſt eius exordium: Gaudeo mihi quoque, fratres religioſiſſimi, &c. Facta eſt hæc tranſlatio anno Domini 1430.

[l] *Pontifice.*] Duplex huius nominis penes antiquos interpretatio reperitur: altera Scæuolæ, Varronis altera. refert vtramq; idem Varro de ling. Lat. lib. 4. his verbis: Pontifices (vt Q. Scæuola Pont. Max. dicebat) a poſſe, & facere. Pontifices, egó a ponte arbitror: nam ab ijs Sublicius factus eſt primũ. hæc Varro. Cúm plures autem inhæreant Varronis ſententiæ: ego vero Scæuolæ magis aſſentior. Nam antequam Sublicius pons intexeretur ab Anco Martio, vt Liuius & alij tradunt, iam a Numa Pompilio Pontifices quatuor, ac Pontifex Maximus creati fuerant; atque adeo ptius eſt nomen Pontificis, quam pons Sublicius. Quod autem ad Scæuolæ interpretationem pertinet; ea quidem verba, Poſſe facere, duobus modis poſſunt accipi: Primo namque, vt idem ſit facere, quod ſacrificare: eo enim ſenſu hæc vox ab antiquis vſurpata ſæpius reperitur: vt Varro lib. 5. de ling. Latin. cum ait: Agnam Ioui facit. & illud Plauti Aul. 18. Faciam tibi fideliam. Cicero pro Murena: Nolite a ſacris patriæ Iunonis ſoſpitæ, cui omnes Conſules facere neceſſe eſt, domeſticum & ſuum Conſulem potiſſimum auellere. Cenſorin. in die nat. cap. 1. Quid cauſæ ſit, vt merum fundẽdum Genio, non hoſtia faciẽdum putauerit. Et Virg. Buc. eclog. 3. *Cum faciam vitula, pro frugibus ipſa venito.* At non tantũ penes Ethnicos ac profanos auctores frequens eſt, eã vocem tali ſignificatione poſitam reperiri; ſed etiam in diuinis Scripturis: vt Regum 3. cap. 18. Ego faciam bouem alterum, & imponam ſuper ligna, &c. Et paulo inferius ſic: Eligite vobis bouem vnum, & facite primi. Rurſumq. in nouo Teſtam. Luc. 22. Hoc facite in meam commemorationem. Eadem Paul. 1. ad Corinth. cap. 11. Sacrificium ſanctiſſimæ Euchariſtiæ per eadem verba eſſe mandatum, communis conſenſio Patrũ confirmat. Rurſus autem eadem Scæuolæ verba, A poſſe facere, ius quoddam & facultatem quamdam ampliſſimam faciendi ſignificant. Qualis autem quantave eſſet in Pontificibus auctoritas etiam ſupra Conſules, pluribus explicat Cic. lib. 2. de nat. deorum, & lib. 2. de leg. Eodem quoque ſenſu Pontificium dictum eſt ius ac facultas quædã aliquid agendi: hanc etenim propriã eſſe eius vocis ſignificationem; compluribus antiquarum ſcriptionũm monumentis facile demonſtratur: vt l. 1. de bonis materuis, Cod. Theod. vbi hæc leguntur verba: Sint in parentum poteſtate ac dominio: vt fruendi pontificium habeant, alienandi eis licentia denegetur. Sic & in l. 1. C. quæ res export. non deb. ſecundũ antiquam lectionẽ legit Cælius Rodig. lib. 6. cap. 6.

T. 5. A. 397 n. 59. & ſeq

cap.6. Ad Barbarieũ transferendi vini, olei, & liquaminis nullum quiſquam habeat pontificium. Arnob. in Pſal. 68. Hi, inquit, accipiunt pontificium iudicandi & corripiendi. Gelaſius Papa ad Epiſcopos Dardaniæ: Satis, inquit, conſtat, Acatium nullum habuiſſe pontificium ſententiam Sedis Apoſtolicæ ſine eius notione ſoluendi. Complura alia loca cum ex epiſtolis Symmachi, tum etiam ex alijs, diuerſiſq. Impp. reſcriptis colligit Iuretus in not. ad epiſt. Symmach. 27. lib. 7. Eadem etiam ſignificatione Dei Eccleſia in precibus illis recitari ſolitis in ſolemnitate Cathedræ S. Petri vtitur illis verbis: Deus qui beato Petro Apoſtolo tuo collatis clauibus regni cæleſtis, animas ligandi atque ſoluendi pontificium tradidiſti, &c. Cõgruit ergo his omnibus, vt Põtifex a Poſſe facere, & Pontificium ab agẽdi facultate ius ipſum ſit appellatum. Tranſijt cum proprietate ſui ſenſus vtrumque nomen in vſum Chriſtianæ religionis, vt Epiſcopi ſint dicti Pontifices, iusq. ipſum diuinitus conceſſum, Pontificiũ appelletur. Fuit olim vetus ille vſus in Eccleſia, vt Epiſcopi omnes non tantũ Pontifices, ſed & ſummi Pontifices dicerentur, eo quod Epiſcopatus ſummum ſacerdotiũ appellaretur: vnde Ambroſius ad Felicem Epiſcopũ Comenſ. lib. 8. epiſt. 60. edit. Rom. Suſcepiſti, inquit, gubernacula ſummi ſacerdotij, &c. vnde & Epiſcopi appellati inueniuntur (vt diximus) ſummi Pontifices. Suppetũt de his quamplurima exempla, quorum pauca referimus. Habes in epiſtola Zoſimi Papæ ad Heſychium Epiſcopum Salonitanum de clerico qui gradatim per ſingulos ordines Eccleſiaſticos meruerit, hæc verba: Iure inde ſummi Pontificis locum ſperare debebit. Gelaſius in epiſtola ad Epiſcopos Lucaniæ cap. 8. Nec ſibi, inquit, meminerit vlla ratione concedi, ſine ſummo Pontifice ſubdiaconũ vel acolythũ ius habere faciendi, &c. per ſummum Pontificẽ Epiſcopũ quemlibet intelligens. Sidonius Apollinaris item libro 5. epiſt. 14. lib. 6. epiſt. 10. lib. 9. epiſt. 15. & Gaudentius Brixianus ſerm. de ſui ordinatione. Habẽt hæc etiam Synodica teſtimonia: vt in Concil. 1. Aurelian. cap. 3. his verbis: Cùm auctore Deo in Aurelianenſi vrbe fuiſſet Cõcilium ſummorum Antiſtitum cõgregatum, &c. Concil. Agathen. cap. 6. ſic: Pontifices vero, quibus in ſummo ſacerdotio conſtitutis, &c. & can. 35. Si Metropolitanus Epiſcopus ad cõprouinciales Epiſcopos epiſtolas direxerit, in quibus eos aut ad ordinationẽ ſummi Pontificis, aut ad Synodũ inuitet, &c. In præfatione Concilij Toletani ſexti ſic: Cõuenientibus nobis Hiſpaniarum, Galliciæq. Pontificibus ſummis, &c. In hoc ſenſu ſunt & illa verba Hieronymi ad Aſellã epiſt. 99. Omnium pene iudicio dignus ſummo ſacerdotio decernebar, &c. Quæ quidem verba, qui antiquum illum loquendi vſum minus callent, ad Pontificatum Romanæ Eccleſiæ referunt. Cur autem Epiſcopi dicantur ſummi ſacerdotes, habes ex Auguſtino in q. 10. ex vtroq; mixt. Quid, inquit, eſt Epiſcopus, niſi primus presbyter, hoc eſt, ſũmus ſacerdos? denique non aliter quam compresbyteros hic vocat & conſacerdotes ſuos. Hæc Auguſtinus. Poſterior autem laudabilior & magis propria obtinuit loquendi conſuetudo, vt Súmmus vel Maximus is Pontifex diceretur, qui ceteris præeſt Epiſcopis, & vniuerſalis Eccleſię moderatur habenas. hic eſt Chriſti præcipuus Vicarius, & ſucceſſor Petri, Romanus Epiſcopus, vt qui non tantum Vrbi, ſed & Orbi præeſt: de cuius ſede hæc S. Proſper libro de ingrat.

Sedes Roma Petri, quæ paſtoralis honoris
Facta caput mũdo, quicquid nõ poſſidet armis,
Religione tenet, &c.

xix. B Quarto Idus Aprilis. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

EZECHIELIS [a] Prophetę, qui a Iudice populi Iſrael, quod eum de cultu idolorum argueret, apud Babyloniam interfectus, in ſepulchro Sem & Arphaxad Abrahæ progenitorum ſepultus eſt: ad quod orationis cauſa multi confluere conſueuerunt. Romę natalis plurimorum [b] ſanctorum martyrum, quos ſanctus Alexander Papa, cum detineretur in carcere, baptizauit. Hos autem

tem omnes Aurelianus Præfectus naui vetuſtæ impoſitos, in altum mare deduci, & illic ligatis ad colla lapidibus mergi præcepit. Alexandriæ ſanctorum martyrum Apollonij[c] presbyteri, & aliorum quinque, qui in perſecutione Maximini in mare demerſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Terentij[d], Africani, Pompeij, & ſociorum, qui ſub Decio Imperatore & Fortuniano Præfecto virgis cæſi, equuleis torti, alijsq. ſupplicijs cruciati, demum capitis obtruncatione martyrium compleuerunt. Eodem die ſancti Macarij[e] Epiſcopi Antiocheni, virtutibus & miraculis clari.

APRILIS 10.

[a] EZECHIELIS *Prophetæ.*] Agũt Beda ac ceteri Latinorum de eodẽ hac die, Græci autem 22. kal. Auguſti in Menolog. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de eo teſtata habẽtur, ſcribunt Ioſephus antiq. lib. 4. c. 8. Epiphan. de Prophet. vit. & interit. c. 9. Iſidorus de vit. & obit. ſãct. c. 39. Dorotheus in ſynopſi c. 16. De tempore autẽ eius prophetiæ agit S. Hier. in Ezechiel. c. 1. & c. 14. De frequenti cœtu populi concurrentis ad ſepulchrũ eius hæc S. Epiphanius vbi ſupra: Multi ad monumentum eius confluunt ad precationem & obſequium: ſane quando tanta eo frequẽtia vna ad monumentum eius conueniunt, formidant Chaldæi ac metuunt, ne illum auferant; quapropter egredientes comitantur & deducunt. Hæc Epiphanius.

[b] *Plurimorum ſanctorum martyrum.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij; omnesq; ex Actis ſancti Alexandri Papæ, quæ extant ex antiquis monumentis apud Sur. tom 3. die 3. Maij. Habemus eadem manuſcripta. T. 2. A. 132. n. 1.

[c] *Apollonij & ſociorum.*] Vſuardus de his item hac die. Petrus in catalogo lib. 4. c. 44. Habentur horum res geſtæ in Vit. Patrum parte 1. cap. 19. cir. A. 237.

[d] *Terentij & ſociorum*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio; quorum Acta recitat Metaphraſtes, ex quo Lipoman. tomo 7. & Sur. tomo 2. Scribit Theodor. lector in collectaneis lib. 2. horum ſãctorum martyrum reliquias tranſlatas eſſe Cõſtantinopolim x. Kalen. Octobr. Theodoſio Minore imperante. T. 2. A. 253. num. 98.

[e] *Macarij Epiſcopi.*] Extant eius Acta relata a Sur. in to. 2. Migrauit e vita anno Domini duodecimo ſupra milleſimum. To. 11. an. 1012. n. 15.

11 Tertio Idus Aprilis. Luna. C xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

t u A B C D E f F G H M N P

1 2 3 4 5 6 7 8 7 8 9 10 11 12

ROMAE ſancti Leonis[a] Papæ & confeſſoris, qui virtutum excellẽs meritis, dictus eſt Magnus. Eius temporibus celebrata fuit ſancta Synodus Chalcedonenſis, in qua ipſe per legatos Eutychem damnauit; cuius etiam Synodi decreta auctoritate ſua confirmauit: cumq. multa ſanxiſſet, & luculenter ſcripſiſſet, de ſancta Dei Eccleſia & vniuerſo grege Dominico paſtor bonus optime meritus, in pace quieuit. Pergami in Aſia ſancti An-

tipæ

tipæ [b] teſtis fidelis, cuius meminit S. Ioannes in Apocalypſi. Is ſub Domitiano Imperatore in bouem æneum [c] candentem coniectus, martyrium conſummauit. Salonæ in Dalmatia ſanctorum martyrum Domnionis [d] Epiſcopi, cum militibus octo. Gortinæ in Creta ſancti Philippi [e] Epiſcopi, vita & doctrina clariſsimi; qui temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi eccleſiam ſibi creditam regens, a furore Gentilium, & hæreticorum inſidijs eamdem tutatus eſt. Nicomediæ S. Euſtorgij [f] presbyteri. Spoleti ſancti Iſaac [g] monachi & confeſſoris, cuius virtutes ſanctus Gregorius Papa commemorat. Apud Gazam Palæſtinæ ſancti [h] Barſanuphij anachoretæ, ſub Iuſtiniano Imperatore.

APRILIS 11.

T. 5. A. 430. n. 90 & ſeq. Plura T. 6. obitus An. 461. n. 2. LEONIS *Papæ* [a].] De eodem hac die Beda, & alij nonnulli. Habetur eius vita in principio operum eius, ſed longe breuior, quam tot tantaque præclara geſta ſpatio vnius & viginti annorum patrata expoſcere videantur; quæ ſingula, vt contigerunt, per annos ſingulos digeſſimus in Annal. Eccleſ.

T. 1. An. 93. nu. 9. A. 97. n. 14. & T. 3. an. 330. n. 18. [b] *Antipæ.*] Teſtem fidelem hunc appellat S. Ioannes in Apocalyp. cap. 2. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Acta autem eius edidit Metaphraſtes, quæ & refert Lipom. tomo 7. & Surius tomo 2.

[c] *In bouem æneum candentem.*] Decantata ore omnium antiquorum eſt hiſtoria de huius cruciamenti inuentione & vſu, de Perillo auctore, qui primus illud experiri coactus eſt a Phalaride tyranno Agrigentino. vnde illud Ouidij de arte amandi:

Et Phalaris tauro violenti membra Perilli
Torruit: infelix imbuit auctor opus.

Gentiles autem ea furoris rabie inſiluerunt in Chriſtianos, vt vetera quæq; ac antiquata genera tormentorum in illorum interitũ excitarent. Non tantum enim aduerſus Antipam teſtem fidelem, de quo agimus, ſed aduerſus Euſtachium Romanum nobiliſſimum ciuem ac ſocios id generis exercuit cruenta ſæuitia impiorum tormẽta. Sed quid noſtri? In bouem candentem (inquiunt Acta ipſorũ) omnes ſimul alacri animo, inſilierunt. Plus etenim præſtitiſſe noſtri noſcuntur, quam de ſuis potuit animo fingere, non autem polliceri, ipſa Gentilitas. Nam Cicero lib. 2. Tuſcul. quæſt. cum hæc ait de ſapiente: Talis in Phalaridis tauro ſi erit, dicet; quam ſuaue hoc eſt, quam hoc non curo; mox ſubdit: Ego tantum non tribuo ſapienti contra dolorem: ſi fortis in perferendo, officij ſatis eſt: vt lætetur, non poſtulo. Hæc ille. Porro Antipas noſter gratias immenſas Deo agens, Euſtachius cum ſuis exultans, candentem ingreſſus eſt taurum, & Pelagia virgo Tarſenſis illic cecinit hymnum Deo.

[d] *Domnionis Epiſcopi & ſociorum.*] De his etiam Vſuardus hac die; conſentiuntq. vet. manuſcrip. Sociorum nomina hæc ſunt, Paulinianus, Telius, Aſterius, Anaſtaſius, Maurus, Septimius, Antiochianus, & Caianus: quorum corpora Ioãnes Papa Quartus Dalmata translata e Dalmatia, prope baptiſterium Conſtantini recondidit in oratorio a ſe decentiſſime exornato. Aſſeruatur illic etiam corpus ſancti Venantij. Hæc eiuſdem eccleſiæ Lateranenſis vetera monumenta teſtantur.

[e] *Philippi Epiſc.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Agit de eodem Euſebius hiſtor. lib. 4. cap. 24. Hieronymus de ſcript. Eccleſiaſt. & alij, qui ex eiſdem acceperunt. T. 2. A. 172. n. 8.

[f] *Euſtorgij presbyt.*] Vſuardus item de eo hac die, & alij recentiores. cir. A. 410.

[g] *Iſaac monachi.*] De quo ſcribit ſanctus Gregorius libro 3. dialog. cap. 13. Viget adhuc Spoleti, vbi claruit ſanctitate, eius illuſtris memoria.

[h] *Barſanuphij.*] Agit de eo Euag. hiſt. lib. 4. cap. 32. & Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 22. Floruit temporibus Iuſtiniani Imperatoris. T. 7. A. 548. n. 14.

Pridie

12 Pridie Idus Aprilis. Luna. D xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

VERONAE paſsio S. Zenonis [a] Epiſcopi, qui inter procellas perſecutionis eam eccleſiam mira conſtantia gubernauit, & Gallieni tempore martyrio coronatus eſt. In Cappadocia ſancti [b] Sabæ Gothi, qui ſub Valente Imperatore, cum Athanaricus Gothorum Rex Chriſtianos inſequeretur, poſt dira tormenta in flumen proiectus eſt: quo etiam tempore (vt ſanctus Auguſtinus ſcribit) quamplurimi ex Gothis Orthodoxis martyrij corona ſunt inſigniti. Bracari in Luſitania ſancti Victoris [c] martyris, qui adhuc cathecumenus, cum idolum adorare noluiſſet, & Chriſtum Ieſum magna conſtantia confeſſus fuiſſet, poſt multa tormenta capite abſciſſo meruit proprio ſanguine baptizari. Firmi in Piceno ſanctæ Viſsiæ [d] virginis & martyris. Romæ via Aurelia natalis ſancti Iulij [e] Papæ, qui aduerſus Arianos pro fide Catholica plurimum laborauit, ac multis pręclare geſtis, ſanctitate celebris quieuit in pace. Apud Vapingum oppidum ſancti Conſtantini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ ſancti Damiani [g] Epiſcopi.

APRILIS 12.

a. A 160. xvij — ZENONIS *Epiſcopi* [a]] De eo itē hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores. S. Gregorius Papa, dum agit de inſigni illo miraculo inundātis Atheſis in eius eccleſia edito, martyrem atque Pontificem eumdem appellat lib. 3. dialog. c. 19 Paulus diaconus etiam de geſtis Longobardorum lib. 3. c. 1. appellat eumdem Zenonem martyrem. Audiui aliquando nōnullos dubitare, an fuerint duo Zenones, vel vnus tantum. Hanc controuerſiam, mea ſententia, dirimit epiſtola S. Ambroſij Epiſcopi Mediolaneñ ad Syagrium Epiſcopum Veronenſem, eſt 46 lib. 6. edit. Rom. in qua habetur mentio de alio Zenone, cuius iudicio probata fuit ac Deo dicata Indicia virgo, de qua illic agitur: eiuſdemq. Zenonis ſuſpicari quis fortaſſe poſſet eſſe ſermones illos, qui nomine Zenonis martyris editi ſunt; quod quidem ex eo quoque probabilius efficitur, quod ille auctor lib. 3. ſerm. 5. de Natiu Chriſti egregie ſugillat hæreſim Arij, cū agit de hæreticis illis, qui dicerent Dei Filium eſſe Deū, ſed non Patri coæternū, & tempus fuiſſe quando non fuit. Erant hæc enim Arij præcipua dogmata, quæ illis Zenonis Iunioris tēporibus Auxētius, Mediolani cum eſſet, ſtuduit roborare. Eiuſmodi portentoſas voces atq; ſententias numquā antea auditas quam poſt Arij emergentem hæreſim, nemo eſt qui neſciat, qui illorū tēporū res geſtas calleat. Nam etſi Cherinthus, Artemon, Ebion, Carpocras, ac Paulus Samoſatenus Chriſtum tantum hominem, nec Deum Patri æqualem impie dixerunt: nullus tamen qualem Arius doctrinam docuit, vt pluribus diſſerit Athanaſ. in decret. contra Arian. & alijs locis. Sed vt ad Zenonem, de quo agitur, reuertamur; ipſum tantum inter ſanctos Epiſcopos recenſet eccleſia Veronenſis: quæ & iunio-

rem Zenonem agnoſcit, ac inter cæteros eius eccleſiæ Epiſcopos numerat; obijſſeq. temporibus S. Ambroſij, qui ſanctæ memoriæ Zenonem Syagrij Epiſcopi prædeceſſorem appellat, optime nouit. Ex quo autem (vt accepimus) non recepit Veronenſis eccleſia duos Zenones, a priori noſtra ſententia haud inuiti recedimus: tametſi negandum non ſit, nonnullos ſermones inter opuſcula S. Zenonis impreſſos, martyri, qui ſub Gallieno coronatus eſt, conuenire non poſſe, in quibus arbitramur eos eſſe, qui Arij hæreſim confutant manifeſte: quod, ni fallimur, multis rationibus & optimis coniecturis probari poſſet, ſi id notationis anguſtiæ pateretur. Et certe nouum nõ eſt, in operibus vnius veteris ſcriptoris aliquid alterius admiſceri, ſiue ex nominis ſimilitudine, ſiue ex argumenti affinitate. Quod vero ad Zenonem martyrem ſpectat; errare certe illi nobis videntur, qui vnum aſſerẽtes Zenonem, eum Ambroſij temporibus vixiſſe volũt; eaq. potiſſimum niſi ratione, quod auctor in oratione de pudicitia numeret ab Apoſtoli Pauli ad Corinthios primam ſcribentis epiſtolam tempore annos (vt ait) ferme quadringẽtos, & eo amplius. Certe ſi quis numeret annos quadringẽtos ab anno Domini quinquageſimoſeptimo, quo illam eſſe à Paulo ſcriptã epiſtolam, in Annalibus demonſtrauimus; oportuit auctorem eam ſcripſiſſe anno Domini quadringẽteſimo quinquageſimoſeptimo; poſt obitum vero Ambroſij, qui (vt habet Marcellinus in chronico) obijt anno Domini trecenteſimo nonageſimoſeptimo, annis ſexaginta. Quamobrem cùm illa numeri nota nec (vt volunt) Ambroſij temporibus aptari poſſit; mendoſam eſſe, neminem puto iure poſſe negare. Sed his accedit, quod dum auctor in eodem ſermone inuehitur vehementer in feminas, quæ Gentilibus nubũt; dumq. apertiſſime monſtrat, idolorum templa tunc fuiſſe patentia, & victimas ſolitas immolari: aliud prorſus ab Ambroſij temporibus illud fuiſſe ſæculũ, auctor aperte ſignificat; cùm conſtet, iam olim non tantum a Conſtantino, vt ait Euſebius in vita ipſius lib. 2. cap. 42. 43. & a Conſtantio, vt Ammianus lib. 19. & alij teſtãtur, victimas fuiſſe vetitas, & templa iuſſa claudi; ſed eo tempore nec Romanos obtinere potuiſſe vel aram vnam erigere Victoriæ, vt pluribus ad Valentinianum ſcribit Ambroſius, & aduerſus Symmachum diſputat. Sic igitur cùm ex his quæ dicta ſunt, nulla ratione ea lectio ſubſiſtere poſſit, annorum quadringentorum, nec minus trecentorum, ſuperadditis illis quinquagintaſeptem, qui præcedunt illius Pauli epiſtolæ ſcriptionem; iure meritoq. in recẽtiori editione reſtitutus eſt numerus annorum ducentorum. Nam numerando ducentos annos & amplius (quod habet vetus lectio) ab anno Domini quinquageſimoſeptimo, quo (vt diximus) ea ad Corinthios epiſtola ſcripta eſt, ad Gallieni tempora, qui imperare cœpit anno Domini ducenteſimo quinquageſimoquinto, ſub quo Zeno ponitur paſſus, deducitur numerus reſtitutus. Rurſum vero dum in ſerm. ſecundo de auaritia auctor ait, in nummis excudi ſolere ſigna idololatriæ, eademq. idola quæ colerẽtur in templo; clare demonſtrat auctorẽ longe ante Chriſtianorum Impp. tempora claruiſſe: nã a Conſtantino Magno iuſſum eſſe, vt nummus Crucis ſigno imprimeretur, teſtatur Sozom. lib. 1. cap. 8. ſed multo apertius numiſmata ipſius & ſucceſſorum Auguſtorum, quæ extant, id demonſtrant. Adhuc inſuper cùm auctor in ſermone de Spirit. ædif. domus Dei, plane demonſtret, eo tempore nullum templum, aut perrarum fuiſſe erectum, quod poſſet cõparari cum ædibus idolorũ: prorſus ſignificat, ſe ante Conſtantini tempora claruiſſe; cuius opera, certum eſt, tam in Occidente (præſertim vero Romæ) quam in Oriente, vt Hieroſolymis, Antiochiæ, & Conſtantinopoli, alijsq. in locis auguſtiſſimas erectas eſſe baſilicas. Multa his addenda eſſent: ſed quoniam notationes tantum ſcribimus, nõ apologias; his cõtentus, lector, eſto. Plura autem eodem argumento erudite notata habes in præfatione operum S. Zenonis, quæ iuſſu & diligentia Ill. & R. Auguſt. Valerij Cardinalis ampliſſ. Epiſcopi Veronenſis nuper ſunt edita: probamus quidem ea, vt multo ſtudio egregie curatum opus; licet in aliquibus (vt diximus) in his quæ ad veritatem quorumdam ſermonum ſpectant, non æque eidem aſſentiamur.

[b] *Saba Gothi.*] Agunt de eodem Græci decimoquarto kalen. Maij in Menologio. Extant eius Acta, quæ Metaphraſtes ex antiquioribus exemplaribus deſcripſit: refert eadem Lipom. tom. 7. & Surius tom. 2. hac die. Meminit de ea perſecutione ſanctus Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 18. c. 52. cuius locus hic conſulto citatur: ne videatur hic ex numero illorũ eſſe, quos in Arianam hæreſim lapſos tradunt hiſtorici. Paſſus eſt Sabas (vt eius Acta teſtantur) Modeſto & Arintheo Conſſ. qui eſt annus Domini, ſecundum Faſtos Onuphrij, trecenteſimus ſeptuageſimusſecundus. T.4.A.[illegible] num.114.

[c] *Victoris.*] De eodẽ hac die agitur in breuiario Toletano S. Iſidori. Recenſet hunc Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 306. inter eos qui paſſi ſunt ſub Diocletiano Imperatore. Eadem in flor. ſanct. Hiſp. A.306.

[d] *Viſſia.*] De qua etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam allatas vidimus.

[e] *Iulij Papæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij; in quibus omnibus corrigenda ſunt, quæ de exilijs ipſius habent. Nam tantum abeſt, vt Iulius Sedis ſuæ tempore exilia paſſus ſit, vt ipſe in tranquilliſſima pace agens, exturbatos ab Arianis, T.3.A.352. n.1.

nis, Conſtantij tempore, Epiſcopos Romæ benigne acceperit, optimeq; de illis meritus ſit; vt inter alios S. Athanaſium Epiſcopum Alexandrinum, & Paulum Epiſcopum Conſtantinopolitanum. Licet autem Oriens vniuerſus Arianorum procellis eo tempore agitaretur; Occidentalis tamen Eccleſia ſumma fruebatur tranquillitate: nam Conſtans Orthodoxus Imperator tunc regnabat in Occidente; cuius ope, agente eodem ſancto Iulio Papa, coacta eſt aduerſus Arianos Synodus Sardicenſis, ex qua extorres & exules Catholici Epiſcopi poſtliminio ad propria redierunt. At hæc quidem, cum ex Græcis hiſtoricis atq; Latinis, tum etiam ex Athanaſio in apologia ſecunda, & in epiſtola ad ſolitarios, probata quiſque cognoſcet.

T. 6. A. 441 num. 14. [a] *Conſtantini Epiſcopi.*] De eo etiam Vſuardus hac die. Hic interfuit Concilio Arauſicano habito ſub Cyro Conſule, anno Domini 441. Eſt mentio item de Conſtantino Epiſcopo in Synodo Gallicana celebrata tempore Leonis Papæ, vt conſtat ex eius Synodica ad eumdem S. Leonem tunc ſcripta.

[b] *Damiani Epiſcopi*] Tabulæ eccleſiæ Papienſis de eodem agunt hac die. Laudat hunc T. 8. A. 679. num. 6. mirifice Paulus diaconus de geſt. Longobar. lib. 5. cap. 15. atque huius dicit eſſe epiſtolam ſcriptã nomine Manſueti Epiſcopi Mediolanenſis lib. 6. cap. 3. Sed miror quidem: nam non Damianus, ſed Magnus Epiſcopus Ticinenſis interfuit vna cum Manſueto illi Romanæ Synodo ſub Agathone Romano Pontifice, vt apparet ex ſubſcriptione Synodicæ tunc ſcriptæ, quæ recitatur in Actione quarta Sextæ Synodi. Opinatus eſt ea de cauſa Latinius noſter eumdem Damianum cognomento Magnum eſſe dictum.

13 Idibus Aprilis. Luna. E xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14

PERGAMI in Aſia natalis ſanctorum martyrum Carpi [a] Epiſcopi Thyatirenſis, Papyli diaconi, & Agathonicæ ſororis eius optimæ feminæ, Agathodori quoque eorum famuli, aliorumq. multorum, qui poſt varios cruciatus, pro beatis confeſsionibus martyrio coronati ſunt in perſecutione Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. In qua etiam perſecutione Romæ paſſus eſt vir mirabilis Iuſtinus [b] philoſophus, qui cum ſecundum librum pro religionis noſtræ defenſione præfatis Imperatoribus porrexiſſet, eãq. ibidẽ diſputando ſtrenue propugnaſſet, Creſcentis Cynici, cuius vitam & mores nefarios redarguerat, inſidijs accuſatus quod Chriſtianus eſſet, remunerationem linguę fidelis, martyrij munus accepit. Hiſpali in Hiſpania ſancti Hermenigildi [c] filij Leuuigildi Regis Vuiſigothorum Ariani, qui ob Catholicæ fidei confeſsionem in carcerem coniectus, cum in ſolemnitate Paſchali communionem ab Epiſcopo Ariano accipere noluiſſet, iuſſu perfidi patris ſecuri percuſſus, regnum cęleſte pro terreno Rex & martyr intrauit. Eodem die paſsio ſanctorum Maximi [d], Quinctiliani, & Dadæ, in perſecutione Diocletiani. Rauennæ ſancti Vrſi Epiſcopi & confeſſoris.

T. 3. A. 154 nu. 3 & A. 169. n. 23. CARPI *Epiſcopi & ſociorum* [a].] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autẽ in Menolog. ad tertiũ Idus Octobris. Scribit de his Euſebius hiſt. lib. 4. cap. 14. & Niceph. lib. 3. cap. 36. Pluribus autem Metaphraſtes horũ Acta proſecutus eſt, quæ recitat Lipom. tomo 6. & Surius tomo 2. hac die.

T. 2. A. 130 n. 19. plura A. 130. 142. 143. 150. 164. & 165. [b] *Iuſtinus philoſophus.*] De quo iidem qui ſupra Latini auctores, licet male eum iungant prædictis martyribus, qui paſſi ſunt Pergami; cùm nihil ſit inter eos commune præter tempus perſecutionis. Conſultius de Iuſtino martyre Græci, qui in Menologio de eo agentes kalen. Iunii, Romæ paſſum affirmant, vt ſe res habet. Narrant ibidem paſſum eſſe ſanctum Iuſtinum ſub Ruſtico Præſide vna cum Caritone, Caritina, Euelpiſto, Hierace, Peone, & Valeriano, ſeu Liberiano, quorum omnium Acta habet Metaphraſtes tertio Idus Iunij, relata a Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. 12. Iunij: qui tamen incertum ſibi eſſe dicit, an ſit ille ipſe Iuſtinus philoſophus, de quo hac die agitur; ſeq. in cõtrariam ſententiam procliuiorem eſſe fatetur. At vero ſancti Epiphanij auctoritate omnis de Iuſtino philoſopho & martyre tollitur difficultas: dum enim in Panario agens contra Tatianum hæreſ. 46. narrat, eumdem S. Iuſtinum philoſophũ paſſum eſſe ſub Ruſtico Præſide; plane demonſtrat, hunc de quo agimus, vnum eumdemq. eſſe cum illo, cuius Acta ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes deſcripſit: quibus expreſſum habetur, eum cum ſocijs eſſe paſſum ſub Præſide Ruſtico: optime enim nota ſancto Epiphanio ea Acta fuiſſe videntur, dum eadem de ſancto Iuſtino ipſe teſtatur. Sunt ſane germana atque ſincera, nullisq. paraphraſibus circumducta, ſed prout deſcripta fuerunt ex Actis publicis. Errore tamen librariorum factum ſcias, vt apud eumdem Epiphanium legatur idem ſanctus Iuſtinus paſſus ſub Hadriano Imperatore; cum ipſe probe nouerit, ab eodem Iuſtino ſcriptam fuiſſe apologiam ad Antoninum Pium, qui poſt Hadrianum imperauit, irrepſit error, vt pro Antonino Hadrianus poſitus habeatur. Habes itaque, lector, ipſiſſima Iuſtini philoſophi & martyris Acta, relata apud Metaphraſt. Lipom. & Sur. ad tertium Idus Iunij, qua die (vt diximus) de eo Græci agunt in Menologio. Scribit etiam de eius martyrio Euſebius hiſtor. lib. 4. cap. 15. & S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſt. in Iuſtino. Si autem primordia eius ſcire cupis, habes ipſa optime ab ipſomet deſcripta in dialogo cum Triphone. De ſua ad Chriſti fidem conuerſione meminit in oratione quam habuit in Senatu. De tempore quo vixit, idem agit in apologia quam obtulit Antonino Pio, dum ſupputat annos a Chriſto Domino centum & quinquaginta: eſt is annus duodecimus Antonini Pij, Conſulibus autem Orfito & Priſco, licèt Euſebius in chron. dicat, ipſum eamdem dediſſe apologiam anno Domini 143. Agit de eodem Iuſtino ſanctus Irenæus lib. 1. cap. 31. qui ex illius ſcriptis (vt idem ſcribit Euſebius lib. 4. c. 17.) ſæpius teſtimonium petere conſueuit. De eodem Theodoretus libro hæretic. fabul. in Menandro, & alij antiquorum Patrum. Nouiſſime vero Perionius ex eius commentarijs texuit vitam eius, quam recitat Surius tomo ſecundo: ſed quæ maioris erant ponderis, Acta publica eius martyrij prætermiſit.

[c] *Hermenigildi.*] De quo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit martyrium eius ſanctus Gregorius libro 3. dialog. cap. 31. Quæ autem præceſſerunt necem eius, narrat Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 5. c. 38. lib. 6. c. 43. & lib. 8. c. 28. Martyrio coronatur anno Domini 584 ſequenti verò anno (vt habet Iſidori chronicon) Leuuigildus pater deceſſit. obijt An. 584. plura de eo T. 7 Vaſæus item dicto anno Hermenigildum occiſum tradit, Ado autem in chron. anno 583. Marian. Scot. & Sigeber. anno 586 qui omnes in his quæ ſunt temporis errare noſcuntur, ac plus ceteris Gregorius Turonen. dum lib. 8. cap. 28. de eius cæde agens, recenſet eam factam anno decimo Childeberti Regis, qui eſt annus Chriſti 588. Miror admodũ hominem in his, quæ ſuis temporibus facta ſunt, erraſſe, atque res geſtas eiuſdẽ Hermenigildi adeo parum calluiſſe. Priori ſententiæ de anno 584 adſtipulantur Acta Synodica Concilij Toletani tertij, quibus dicitur illud celebratum eſſe anno quarto Reccaredi Regis ſucceſſoris Leuuigildi, æra (vt habent) ſexcenteſima viceſimaſeptima, qui eſt annus a Chriſto 589. Ex quibus patet, prædictum Regem regnare cœpiſſe anno Domini 585. quo extinctus eſt Leuuigildus, qui (vt etiam Gregorius Turonen. affirmat) poſt annum a cæde filij Hermenigildi ex hac vita deceſſit.

[d] *Maximi, & ſoc.*] Agunt de his itẽ hac die Græci in Menol. eorũ acta apud Suriũ T. 2. T. 3. a. 304 n. 27.

[e] *Vrſi Epiſc.*] De eo etiã tab. eccl. Rauen. circa An. 380. Pluribus Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. Succeſſit (vt ait) Liberio: claruit tẽpore Theodoſij Imp. eiuſq. nomine dicta eſt baſilica Vrſiana.

Decimo.

14 Decimooctauo kaleñ. Maij. Luna. F [iv.]

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

1 ROMAE via Appia natalis ſanctorum martyrum Tiburtij [a], Valeriani, & Maximi ſub Alexandro Imperatore, & Almachio Præfecto: quorum primi B. Cæciliæ exhortatione ad Chriſtum conuerſi, & a ſancto Vrbano Papa baptizati, ob fidei confeſsionem fuſtibus cæſi, gladio percuſsi ſunt: Maximus vero Præfecti cubicularius, horum permotus conſtantia, & angelica viſione firmatus, in Chriſtum credens, tamdiu plumbatis verberatus eſt, donec ſpiritum exhalaret. Interamnæ ſancti Proculi [b] Epiſcopi & martyris. Item ſanctæ Domninæ [c] virginis & martyris, cum ſocijs virginibus coronatæ. Alexandriæ ſanctæ Thomaidis [d] martyris. Eodem die ſancti [e] Ardalionis mimi, qui cùm ſacris Chriſtianorum in theatro illuderet, de repente mutatus, ea non ſolum verbis, ſed & teſtimonio ſui ſanguinis comprobauit. Lugduni S. Lamberti [f] Epiſcopi & confeſſoris. Alexandriæ ſancti Frontonis [g] abbatis, cuius vita ſanctitate & miraculis claruit. Romæ ſancti Abundij [h] manſionarij eccleſiæ ſancti Petri.

APRILIS 14.

T.2.A.232 n.21.& ſeq

TIBVRTII, *Valeriani, & Maximi* [a].] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, atque alij Latinorum, Græci autem vna cum S. Cæcilia ad decimum Kalen. Decembr. in Menologio. Habentur horum martyrum Acta in vita S. Cæciliæ. In cœmeterio Calliſti, vbi conditi ſunt, nota ſunt loca eorum, vbi hactenus lapide inſculptus eſt locus Maximi; dictaq. eſt ea pars cœmeterij a maioribus, Ad S. Cæciliam, vt etiam ſupra notauimus. De tempore quo paſſi ſunt, plura inferius in natali ſanctæ Cæciliæ.

Totilas regnare cœpit A. 542. Acta Eccleſiæ Interamn. ponūt obijſſe An. 539 ex Ferrarium.

[b] *Proculi Epiſc.*] De eodem etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Diuerſus hic videtur ab illo Proculo, de quo ſupra xvi. kalend. Martij, de quo in rebus geſtis ſancti Valentini mart. Epiſcopi Interamnen. Extant apud Sur. to. 1. 14. Februar. De hoc autem vide Petrum in catal. lib. 1. c. 15. vbi ponitur paſſus ſub Totila, quod ſi verum eſt, duos Valentinos Epiſcopos Interamnenſes, duos itidem Proculos dare oportet: nam alter Valentinus paſſus reperitur temporibus Gētilium Imperatorum, vt ex eius Actis conſtat, in quibus de Proculo & ſocijs mentio habetur.

[c] *Domninæ,*] De eadem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Habentur eius Acta iuncta ſimul cum rebus geſtis ſancti Proculi, de quo modo egimus. cir. A. 539.

[d] *Thomaidis.*] Agunt de eadem hac item die Græci in Menologio: plura de ea in Actis S. Febroniæ. T.3.A 311. n. 28.

[e] *Ardalionis*] Græci itidem de eo hac die in Menolog. vbi etiam paucis magna hiſtoria texitur, quomodo hic, ſicut olim Geneſius ille, ex hiſtrione factus eſt martyr. Conſueuerūt Gentiles in deriſum Chriſtianæ re- T.2.A.303. n.118.

ligionis, perſonas in theatrum introducere, quæ Acta Chriſtianorum repræſentarent: ſed Deus, qui illuſores irridet, iocos in rē ſeriā, fabulam in hiſtoriam, & animum conuertebat in martyrem. Legimus huius generis celebre exemplum de Dioſcoro architheatro apud S. Auguſtinum epiſt. 67. ad Alipium.

claruit cir. A 670. [f] *Lamberti Epiſcopi.*] Deeo item Molanus in addit. ad Vſuardū, & in annotat. recentioris editionis. De eius electione aliiſq. pluribus ſcribit Angradus monach. in vita ſancti Ansberti, quam recitat Sur. tom. 1. die 9. Februarij. Succeſſit hic S. Geneſio eiuſdem ciuitatis Epiſcopo. Dicitur hic alio modo, Landebertus, numeraturq. quadrageſimus, vel quadrageſimuſtertius Epiſcopus Lugdunen. ſecūdum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Demochares de ſacrif. Miſſæ. Scripſit & eius vitam idem Angradus monachus, vt ipſe teſtatur in Ansberto. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum ſeptuageſimum.

[g] *Frontonis abb.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Habentur eius res geſtæ in vit. Patr. par. 1. cap. 47. cir. A. 150.

[h] *Abundij.*] Agit de Abundio manſionario S. Gregorius lib. 3. dialog. cap. 25. cir. A. 410.

xiiij. G Decimoſeptimo kalen. Maij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

ROMAE ſanctarum Baſiliſſæ[a] & Anaſtaſię nobilium feminarum, quæ cum eſſent Apoſtolorum diſcipulę, & conſtantes in fidei confeſsione perſiſterent, ſub Nerone Imperatore lingua pedibuſq. præciſis, percuſſę gladio, martyrij coronam adeptæ ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Maronis[b], Eutychetis, & Victorini, qui primo cum B. Flauia Domitilla apud inſulam Pontiam in Chriſti confeſsione exules, poſtmodum ſub Principe Nerua[c] liberati, cum plurimos ad fidem conuertiſſent, in perſecutione Traiani a Valeriano Iudice varijs pœnis iuſsi ſunt interfici. In Perſide ſanctorum martyrum Maximi[d] & Olympiadis, qui ſub Decio Imperatore fuſtibus & plumbatis cęſi ſunt, & ad vltimum capita eorum fuſtibus tunſa, donec emitterent ſpiritum. Ferentini in Hernicis S. Eutychij[e] martyris. Myræ in Lycia S. Creſcentis[f], qui per ignem martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Theodori[g] & Pauſilippi, qui ſub Hadriano Imperatore paſsi ſunt.

APRILIS 15.

T. 1. An. 69. n. 44. BASILISSAE & *Anaſtaſiæ*[a].] Agunt de his etiam hac die Græci in Menolog. earūq. res geſtas, prout hic narrantur, pluribus referunt: adduntq. ab ipſis curata eſſe corpora SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli, cūm martyrio occubuiſſent, ob eamq. cauſam comprehenſas, atq; interemptas fuiſſe.

[b] *Maronis & ſociorum.*] De his itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, licet Beda Maronē prætereat. Quorum omnium paſſionis Acta recenſita habentur in vit. SS. martyrū Nerei & Achillei apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Ad ſepulchrum S. Victorini eiuſmodi habetur inſcriptio: IVBENTE DEO CHRISTO NOSTRO, SANCTO MARTYRI VICTORINO QVOD VVLT DEVS DE SVO FECIT. T. 1. An. 98. num. 11. & T. 2. A. 109. n. 12.

[c] Sub

T.1.an.98. n.12. [c] *Sub Principe Nerua liberati.*]Cōſulto hęc addita videntur: ex quibus etiam illorum Acta ſunt corrigenda, vbi legitur, illos ſub Nerua redactos eſſe in ſeruitutem. conſtat etenim Neruam Imp. non tantum Chriſtianos non vinxiſſe, ſed vinctos potius e cuſtodia eduxiſſe, & exules proſcriptoſq. reſtituiſſe, promulgato de ea re edicto, vt teſtatur Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 15. cuius edicti vigore etiam ſanctus Ioannes Euangeliſta ex inſula Patmos, vbi a Domitiano fuerat relegatus, liber eo tempore Epheſū redijt, vt idem Euſebius ſcribit, & S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſ. in Ioanne. Irrepſit error in illa Acta, vt loco Neruæ Traiani, Nerua ſimplicicer poſitus habeatur.

T.2.A.254 n.27. [d] *Maximi & Olympiadis.*]De his item hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Extant horum Acta in exordio vitæ S. Laurentij apud Sur. tom. 4. vbi legitur, hos paſſos eſſe Cordubæ in Perſide. Interdū ſuſpicatus ſum, pro Corduba, Corduena eſſe reſtituendum. Eſt Corduena ciuitas in Perſide, cuius meminit Ammian. Marcellin. lib. 23. circa med. & lib. 24. in fine. Meminit & Plin. de Corduenis populis ad Tigrim poſitis. De his plenius infra vigeſimaſecunda huius mēſis, in Parmenio. De eadem quoque Corduena pluribus Aethicus in Coſmographia, vbi agit de Tigri fluuio.

[e] *Eutychij.*] Quando hic paſſus ſit, non inuenimus: meminit eius eccleſiæ S. Greg. Papa li. 3. dialog. c. 38. in Redempto Epiſcopo.

[f] *Creſcentis.*] De eodem hac die Græci etiam in Menologio.

[g] *Theodoſii & Pauſilippi.*] Græci itidem de his in Menologio agunt hac die. T.2.A.140. n.4.

16 Sextodecimo Kalen. Maij. Luna. A xiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5
t u A B C D E f F G H M N P
6 7 8 9 10 11 12 13 12 13 14 15 16 17

CORINTHI natalis ſanctorum martyrum Calliſti [a] & Chariſij, cum alijs ſeptem, qui omnes in mare demerſi ſunt. Cæſarauguſtæ in Hiſpania natalis ſanctorum decem & octo martyrum, Optati [b], Luperci, Succeſsi, Martialis, Vrbani, Iuliæ, Quinctiliani, Publij, Frontonis, Felicis, Cæciliani, Euentij, Primitiui, Apodemij, & aliorum quatuor, qui Saturnini vocati eſſe referuntur. Hi omnes ſub Daciano Hiſpaniarum Præſide ſimul pœnis affecti, atque interempti ſunt: quorum illuſtre martyrium Prudentius verſibus exornauit. Ibidem ſanctæ Encratidis [c] virginis & martyris, quæ laniato corpore, mamilla abſciſſa, & iecore auulſo, adhuc ſuperſtes in carcere incluſa eſt, donec vlceratum corpus putreſceret. In eadem ciuitate ſanctorum Caij [d] & Crementij, qui ſecundo confeſsi, & in fide Chriſti perſeuerantes, martyrij calicem guſtauerunt. Item ibidem ſancti Lamberti [e] martyris. Palentiæ ſancti Turibij [f] Epiſcopi Aſturicenſis, qui ope ſancti Leonis Papæ hæreſim Priſcilliani ex Hiſpania penitus profligauit, clarusq. miraculis in pace quieuit. Bracharæ in Luſitania ſancti Fructuoſi [g] Epiſcopi. Eodem die ſancti Paterni [h] Epiſcopi Abricenſis. In Belgis apud Valencenas ſancti Drogonis [i] confeſſoris.

CALLISTI, & ſoc.[a]] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalogo lib. 4. cap. 55.

T. 2 A 303. n. 136. [b] Optati, & ſoc.] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra, Scripſit de his ſacrũ hymnum Prudentius in Periſtephan. Paſſi feruntur in perſecutione Diocletiani Imperatoris, vt Vaſæus in chronic. Hiſpan. teſtatur.

T. 2. A 303 nu 130. & 137. [c] Encratidis.] Vulgo Engratia. De ea etiã Prudentius eodem hymno, his verſibus:

Hic & Encrati recubant tuarum
Oſſa virtutum, quibus efferati
Spiritum mundi violenta virgo
Dedecoraſti.

Pluribus de eadem in flore ſanct. Hiſp. ac in theſauro conc. to. 2. vbi plura de eius ſactis reliquijs.

T. 2. A. 303. n. 136. [d] Cay & Crementij.] Agit de his etiam idẽ Prudent. eodẽ hym. 4 Periſteph his verſibus:

Addnis Caio (nec enim ſilendi)
Teq. Crementi, quibus incruentum
Ferre prouenit decus & ſecundo
Laudis agonem.
Ambo confeſſi Dominum, ſteterunt
Acriter contra fremitum latronum:
Ambo guſtarunt leuiter ſaporem
Martyriorum.

cir. A. 306. [e] Lamberti.] De eodem Vaſæus in chron. Hiſp. anno 306. Pluribus autẽ in flore ſanct. Hiſpan.

T 5. A. 44. n. 49. T 6. A. 447. n. 2. & ſeq. [f] Turibij Epiſc.] Extat inſignis S. Leonis Papæ epiſtola 93. ad Turibium Epiſcopum Aſturicenſem conſcripta aduerſus hæreſim Priſcilliani iterum pullulantem, qua etiam idem agit de cogenda Synodo in Hiſpania: quod nauiter impletum eſt; nam tunc temporis ea de re coacta eſt Synodus Galliciæ, qua omnes Priſcilliani errores reciſi ſunt. Extat eiuſdem Synodi aſſertio fidei recenſita errore quodam ſub primo Concilio Toletano, quod celebratum fuit Stilicone iterum Conſule, anno a Chriſto Domino 405. Porro ſi quis eam cõferat cum dicta epiſtola Leonis Papæ, facile intelliget, ea omnia excerpta eſſe ex illa epiſtola, quæ ſcripta reperitur Alipio & Ardaburio Conſſ. anno Domini 447. quo etiam dicta Synodus coacta eſt, dicenda iure Synodus Galliciæ. Mentio habetur eius Synodi in præfatione primi Concilij Bracharenſis, ex qua conſtat, Turibium fuiſſe etiam Notarium Sedis Apoſtolicæ. Plura de eodem in theſaur. conc. tom. 2. hac die.

[g] Fructuoſi Epiſc.] De eodem in Breuiario Toletano, quinto Idus Aprilis. Hunc ſancta Synodus Toletana, decima dicta, tranſtulit a ſede Dumienſi in Bracharenſem, vt metropolim Galliciæ gubernaret, vt cõſtat ex dicto Concilio in decreto de Potamio. De eo item pluribus in flore ſanct. Hiſpan. & in theſaur. concion. tomo 2. hac die. Habent & Segobienſes ſuum Fructuoſum, quem vt patronum colũt, de quo in theſauro concion tomo 2. die 25. Octobris. T. 8. A. 656. n. 62.

[h] Paterni, Epiſc.] Huius Acta ex antiquis monumentis eruta habet Sur. to. 2. Ad hunc ipſum olim abbatem extat carmen Venantij Fortunati de emendatione codicis. Numeratur quartus Abricenſis ſedis Epiſcopus in tab. Democh. Claruit circa annum Domini quingenteſimum ſexageſimum, temporibus Childeberti Regis Francorum. T. 7. A. 5[..] n. 30.

[i] Drogonis.] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. Pluribus autem in Indic. ſanct. Belg. quem obijſſe ait anno Domini 1186. obijt Anno 1186.

xij. B Quintodecimo Kal. Maij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE S. Aniceti [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri, martyrij palmam accepit. In Africa natalis beati Mappalici [b] martyris, qui (vt ſcribit ſanctus Cyprianus in epiſtola ad martyres & confeſſores) cum alijs pluribus martyrio coronatus eſt. Ibidem ſanctorum martyrum Fortunati [c] & Mar

Marciani. Antiochiæ ſanctorum martyrum Petri diaconi [d], & Hermogenis eius miniſtri. Cordubę ſanctorum martyrum Elię presbyteri, Pauli & Iſidori monachorum. Viennæ ſancti Pantagathi [f] Epiſcopi. Terdonæ S. Innocentij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Ciſtertij in Gallia ſancti Stephani [h] abbatis, qui primus eremum Ciſtertienſem incoluit, & ſanctum Bernardum cum ſocijs ad ſe venientem lætus excepit.

A P R I L I S 17.

T.2.A.175 n.2.& ſeq. ANICETI *Papæ* [a].] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. cap 3. Optat. lib.2 contra Parmen. Epiph. in panar. hæreſ 27. Euſeb in chron & hiſt. lib.4. c.13. & 21. Auguſt. epiſt 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipſo in Annal. Eccleſ. diximus.

T.2.A.253 n.50. [b] *Mappalici.*] Agunt de eodem ijdem qui ſupra. Crebro de eo S. Cyprianus epiſt. 922. & 23. edit. Pamel.

[c] *Fortunati & Marciani*] De his item hac die Beda & alij recentiores agunt.

[d] *Petri & Hermogenis.*] Beda etiã, Vſuar. & Ado hac die de ijſdem.

T.2.A.856 num.30. [e] *Eliæ & ſoc.*] De his agit hac die Vſuar. Scribit horum martyrium S. Eulogius lib.3. in memor. ſanct. c. 15. vbi hac die hos paſſos affirmat, æra octingenteſima nonageſima quarta, a Chriſto autem anno octingenteſimoquinquageſimoſexto Vnde miror cur Vaſæus hos adnumeret inter martyres paſſos in perſecutione Diocletiani.

[f] *Pantagathi Epiſc.*] Agit de eodem hac die Beda. Ado eiuſdem ſedis Epiſcopus hæc de ipſo in chron. anno 564 Hic Conſularibus faſcibus primum ſublimis, ſed Chriſti humilitate primus, poſtmodũ quinque annis Epiſcopalem ſedem fideliſſime rexit, ſub Conſulatu Paulini Iunioris & Baſilij vita functus eſt Hæc Ado. Recenſetur hic vigeſimus eius ſedis Epiſcopus, interfuitq. Concilio Aurelianenſi tertio, vt eius Acta teſtantur. Ao.564.

[g] *Innocentij Epiſcopi.*] Huius res geſtas, eaſdẽq. germanas ex veteribus monumentis edidit Mombritius tomo 2. Vixit ſub Diocletiano Imperatore: multisq. afflictationibus agitatus, demum ſub Conſtantino Imp. quieuit in pace. cir. a. 310

[h] *Stephani abb.*] Plura de ipſo habentur in vita ſancti Bernardi lib.1. cap. 3. 4. 5. & in vita sãcti Roberti primi Abbatis Ciſtertieñ. quam recitat Sur. tomo 2. die 29. Aprilis. De eo Sigeber. in chron. anno Domini 1107. Ad hunc ſanctus Bernardus auſpicaturus tyrocinium monaſticæ exercitationis acceſſit anno Domini milleſimo centeſimo decimotertio. T.12. Ann. plura de eo.

18 Quartodecimo Kal. Maij. Luna. C xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE B. Apollonij [a] Senatoris, qui ſub Commodo [b] Principe, & Perennio [c] Præfecto, a ſeruo proditus quod Chriſtianus eſſet, iuſſus vt rationem fidei ſuæ redderet, inſigne volumen compoſuit, quod in Senatu legit, & nihilominus ſententia Senatus pro Chriſto capite truncatus eſt. Meſſanæ natalis SS. martyrum Eleutherij [d] Epiſcopi Illyrici, & Anthiæ matris eius: qui cum eſſet vitæ

ſan-

ſanctimonia & miraculorum virtute illuſtris, ſub Hadriano Principe lectum ferreum ignitum, craticulam, & ſartaginem [e] oleo, pice, ac reſina feruentem ſuperans, leonibus quoque proiectus, ſed ab illis nil læſus, nouiſsime vna cum matre iugulatur. Ibidem ſancti Corebi [f] Præfecti, qui per ſanctum Eleutherium conuerſus ad fidem, gladio percuſſus eſt. Brixiæ ſancti Caloceri [g] martyris, qui a ſanctis Fauſtino & Iouita conuerſus ad Chriſtum, ſub eodem Hadriano glorioſum confeſsionis certamen compleuit. Cordubæ ſancti Perfecti [h] presbyteri & martyris, a Mauris, quod in Mahumetis ſectam inueheretur, perempti. Mediolani ſancti Galdini [i] Epiſcopi, qui, concione aduerſus hæreticos expleta, ſpiritum Deo reddidit.

APRILIS 18.

T.2.A.176. n.23. & A. 189 nu. 1. & ſeq.

[a] APOLLONII.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 20. & in chron. anno octauo Commodi Imp. S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſ. Niceph. hiſt. lib. 4 cap. 26. & alij recentiores.

[b] *Sub Commodo.*] Conſtat ex Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 20. non tantum à Commodo nullam fuiſſe in Chriſtianos excitatam perſecutionem, ſed etiam pœnas in delatores ipſorum decretas irrogataſq. ita vt ſeruus nebulo delator Apollonij crurifragio peremptus ſit. Ipſe autem, delata ſemel cauſa in Senatum, dum Chriſtianam religionem defendendam ſuſcipit, volumenq. de ea re conſcriptũ ibidem recitat, ex Senatuſconſulto ſubijt ſententiam capitis. Mirabitur fortaſſe aliquis, Dei Eccleſiam ſub Commodo quieuiſſe, homine Reipub. perincommodo: quem & publico populi clamore appellatum eſſe Nerone crudeliorem, & Domitiano impuriorem, ſcribit Lampridius ex Mario Maximo, antiquo hiſtorico. Id etenim non clementiæ vel pietatis ergo, ſed commodi ſui cauſa Commodum feciſſe conſtat, vt ex Lampridio, ſimulq. Tertulliano elicitur. Lampridius quidem hæc de Commodo: Vendidit ſuppliciorum diuerſitates & ſepulturas, &c. Quæ clariora redduntur ex ijs quæ Tertullianus ſcribit lib. de fug. temp. perſecut. dum ait, his temporibus Dei Eccleſiam pacem redemiſſe, cùm eccleſiæ tributum Fiſco penderent, vt tuto agerent Chriſtiani: quem quidem vſum nouiter inuentum, ipſe Tertullianus, qui iã Montani ebiberat venenum, & cum ipſo docebat non eſſe fugiendum tempore perſecutionis, ſcriptis editis improbabat. His ad pacem Chriſtianorum acceſsit, quod ſcribit Dio in Commodo, Martiam, quæ pre ceteris fuit Commodo in delicijs, fuiſſe Chriſtianorum ſtudioſiſſimam, multaq. in illos contuliſſe beneficia.

[c] *Perennio*] Dictus alias Perennis reperitur: ita eum appellat Lampridius, de quo ait: Perennis cuncta ſibi vendicauit; quos voluit interemit, ſpoliauit plurimos, omnia iura ſubuertit, &c. Dedit Chriſtianorum hoſtis mox debitas pœnas: nã (vt idẽ auctor ſcribit) cùm exercitui redditus eſſet infenſus, datus eſt militibus lacerandus. Miranda contigerunt prodigia, & illatæ ſunt Vrbi clades poſt necem Apollonij Senatoris: nam (vt ſcribit Euſeb. in chrõ.) anno octauo eiuſdẽ Imp. percuſſum eſt fulmine Capitolium, magnoq. aucto incendio, concremata eſt bibliotheca, & propinquæ ædes exuſtæ. Addit Herodianus, ex leui terræmotu, vomente terra ignem, ſubito Pacis templum conflagraſſe. Item Dio ait, etiam Palatium igne conſumptum, famem, luemq. eſſe ſubſecutam. His itaque immenſis cladibus vltus eſt Deus nobiliſſimi Senatoris occubitum; cuius opera, niſi inuidia nominis Chriſtiani pertinacibus ſtudiis reſtitiſſet, omnis Senatus in Chriſtum credere potuiſſet.

[d] *Eleutherij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda ac ceteri Latinorum, Græci autem de eo & matre Anthia in Menologio 18. Kalen. Ianuar. Deſcripſit horũ Acta Metaphraſtes, quæ & Lipom. recitat tomo 5. & Sur. to. 2. & Mombrit. tom. 1. Agit de eodem Niceph. hiſt. lib. 3. c. 29. qui dum ait ex Metaphraſte, Eleutherium Romæ eruditum ab Aniceto Rom. Pont. ordinatum teſtetur, illum paſſum eſſe ſub Adriano Imp. manifeſti erroris redarguitur: nam Anicetus ſedit poſt obitum Hadriani. puto irrepſiſſe mendum, & Anicetum pro Anacleto poſuiſſe qui deſcripſerunt. T.2.A.140 num. 4

Quod

Quod autem Beda hic dicit, Eleutherium ordinatum eſſe Epiſcopum Aquileiæ, vnde acceperit nõ inuenimus, nec in tabulis ipſis Aquileienſis eccleſiæ aliquid huiuſmodi legitur. Agitur tamen in illis 15. Kal. Aprilis de Eleutherio & Lucia: ſed plane ille diuerſus eſt ab hoc de quo agimus. Verum exiſtimamus, errorem irrepſiſſe, vitioq; librariorũ factum, vt loco Apuliæ, ſcriptum ſit Aquileiæ: nam idem ipſe Beda paulo ſuperius ponit natale ipſius apud Meſſanam in Apulia. Similiter Vſuardus & Ado itidem in Apulia ponunt. Petrus inſuper in catalogo iterum, nempe lib. 2. c. 20. vbi Latina voce ex Græco ἐλεύθερος Liberalem appellat: & lib. 4 c. 61. in Apulia factum Epiſcopũ dicit ciuitatis Cannenſis. Ceterum cum æque omnes in Apulia ponant, loci autem varia lectio eſt: nam cõplures tũ manuſcripti, tum impreſſi legunt, Miſſerij, aliter Miſeni in Apulia, alij Meſſanæ, itidem in Apulia: qui vero recenter addiderunt, Miſeni in Campania, id quidem abſque anctoritate fecerunt; ſed ea coniectura, quod nimirum Miſenum in Campania ſitum ſit, & non in Apulia: ſicut & qui Meſſanæ legentes, intelligi putauerunt de Meſſana nobili in Sicilia ciuitate: quos hallucinatos manifeſtum eſt. nam neque Miſeni in Campania, neque Meſſanæ in Sicilia aliqua eſt eiuſdem Eleutherij Epiſcopi mentio. Si igitur conſenſu omnium Latinorum locus ponendus eſt in Apulia, cum nec Miſenus nec Meſſana in ea prouincia ſit ciuitas reperiri; coniectura ducimur, vt loco Meſſanæ, legendũ ſit, Meſſapiæ, quod eſt oppidum prope Tarentum, cuius Plinius meminit lib. 3. cap. 11. ſic dicens: Oppida per continentem a Tarento, Varia, cui cognomen Apulæ, Meſſapia, Aletium.] Omnem enim illam quæ poſt Calabriam eſt regio, quæ ſpatio trecentorum ac decem ſtadiorum clauditur, ab accolis appellari ſolitã Apuliã, auctor eſt Strabo lib. 6. Verum Græci eumdẽ Eleutherium in Illyrico factum Epiſcopum dicunt; quod & Martyrologium Romanum confirmat. Quamobrem in tantis rerum ambagibus, quid de his præterea dicamus, nihil eſt, niſi vel eumdem Eleutherium in vtraq; prouincia Euangelium prædicaſſe; vel (vt frequẽter in alijs accidiſſe vidimus) duo fuerunt Eleutherij in vnum conflati, eorumdemq; ſimul Acta confuſa.

[e] *Sartaginem.*] Cruciamentum ſartaginis vetus eſſe reperitur. De eo Machab. lib. 2. c. 7. Rex iuſſit ſartagines & ollas æneas ſuccendi. Et paulo poſt: Iuſſit ignem admoueri, & adhuc ſpirantẽ torreri in ſartagine. Hæc ibi. Ioſephus item lib. de Machab. de ſartagine frequenter meminit, vt cum ait: Stabat flammiuomis ignibus ſuccenſa ſartago ad torrendum præparata paſſuros, &c. Inferius autem ſic: Igniuomam ſartaginem ſponte conſcendit. Ac iterum: Flammiuomæ addicta ſartagini, &c. Frequens eſt mentio in Actis martyrum de ſartagine.

[f] *Corebi.*] Hunc Correum Beda appellat, dum de eo agit hac die. De eius martyrio agitur in Actis S. Eleutherij, quorum nuper meminimus. T. 2. A. 140. nu. 4.

[g] *Caloceri*] Habentur eius res geſtæ annexæ Actis ſanctorum martyrum Fauſtini & Iouitæ apud Sur. to. 1. die 15 Febr. itemq. in vita S. Marciani Epiſcopi Dertonen. apud Mombrit. tom 2. ac denique in vita S. Secundi martyris Aſtenſis: apud Petrum in catalogo lib 4. c. 12. t. 2. A. 122. nu. 2.

[h] *Perfecti.*] De eo etiam hac die Vſuardus. Scribit eius martyrium S. Eulogius lib. 1. & lib. 2. memor. ſanct. cap. 1. paſſumq. tradit hac die, æra 888. a Chriſto Domino anno 850. Vide illic ſchol. Ambroſ. Moral. T. x. A. 850. nu. 2.

[i] *Galdini Epiſcopi.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Habet eius res geſtas Mombrit. to. 1. vit. ſanct. Claruit temporibus Alexandri Papæ Tertij, cui, ſchiſmaticos reſpuens, conſtantiſſime adhæſit, eligens potius in ærumnis exulem vitam agere, quam habitare in tabernaculis peccatorum. To. 12. Ann. 1167. n. 17. & A. 1168. n. 55.

19 Tertiodecimo Kal. Maij. Luna. D

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

NATALIS S. Timonis [a] diaconi de ſeptem primis, qui primo apud Berœam doctor reſedit, ac deinde verbum Domini diſſeminans venit Corinthum, ibiq. a Iudęis & Gręcis (vt traditur) flammis iniectus, ſed nihil lęſus, demum cruci affixus martyriũ ſuum impleuit. Melitine

in Ar-

in Armenia ſanctorum martyrum Hermogenis [b], Caij, Expediti, Ariſtonici, Rufi, & Galatæ vna die coronatorum. Caucoliberi [c] in Hiſpania Tarraconenſi paſsio ſancti Vincentij martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Socratis [d] & Dionyſij, qui lanceis confoſsi ſunt. Hieroſolymis ſancti Paphnutij [e] martyris. Cantuariæ in Anglia ſancti Elphegi [f] Epiſcopi & martyris. Antiochiæ Piſidiæ ſancti Georgij [g] Epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum exul occubuit. Romæ ſancti Leonis [h] Papæ Noni, virtutum & miraculorum laude inſignis. In cœnobio Laubienſi ſancti Vrſmari [i] Epiſcopi. Florentiæ ſancti Creſcentij [k] confeſſoris diſcipuli beati Zenobij Epiſcopi.

APRILIS 19.

T.1. An.33. n. 41.

TIMONIS *diaconi* [a].] Agunt de eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. De eo Acta Apoſtolorum cap. 6. Licet Petrus in catal. lib. 4 cap. 67. alium hunc putet ab illo diacono ex ſeptem. Erroris arguitur & Dorotheus, dum in ſynopſi hunc non Berœenſem, ſed Boſtrēſem fuiſſe Epiſcopum ſcribit.

[b] *Hermogenis & ſoc.*] De his item hac die iidem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij.

[c] *Caucoliberi in Hiſpania Tarrac. paſſio S. Vincentij.*] Loci nomen compoſitum ex duobus nominibus, dictū quaſi Cauco Celtiberi. Scribit enim Plinius lib. 3. c. 3. Caucenſes populos eſſe in Celtiberis. Hodie dicitur vulgo *Colibre*: eſt in Catalonia prouincia Tarraconenſi iuxta Perpinianum & Helenā. De eodem Vincentio hac item die agūt Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcripti. Plures eiuſdem

De primo T.2.A.303 nu.137. & plura de miraculis & reliquijs Tomo 7. ſecundus paſſus cir. An. 303.

nominis reperiuntur inſignes martyres in Hiſpania: Vincentius diaconus Cæſarauguſtanus, cuius Acta Prudentius cecinit hymno ſacro. Alius, qui patria Eborenſis, Abulæ vna cum Sabina & Chriſteide ſororibus paſſus eſt: de quo pluribus in breuiario Eborēſi. Tertius, de quo hic agitur. Quartus, qui cū Orōtio & Victore diacono paſſus eſt, cuius corpus Ebredunum delatum ferunt, de

De quarto Vincen. T.2. an. 303. num. 128. De quinto T.7.A.584 nu.10.

quo Vaſæus in chron. Hiſpan. & flos ſanct. Hiſpan. Quintus etiam abbas monaſterij S. Claudij temporibus Gothorū martyrio vitam concluſit, cuius dies natalis agitur tertio Idus Septembris: de quo narratur in flor. ſanct. Hiſpan.

[d] *Socratis & Dionyſii.*] Græci item in Menologio hac die agunt.

[e] *Paphnutij.*] De ipſo etiam hac die Græci in Menologio.

[f] *Elphegi Epiſc.*] Scripſit res geſtas ipſius Osbertus abbas, quas deſcripſit Surius tom. ſecundo: plura item Edinerus in vita S. Anſelmi. Mouit aliquando Lanfranci Epiſcopi animum, cur Angli venerarentur S. Elphegum, & martyrem reputarent; cùm non fidei confeſſionis cauſa, vel teſtandæ veritatis, ſed tantum cæſus ſit, eo quod barbari aurum, quod poſcebant, apud ipſum nō inueniſſent. de hac re ille ſolicitus conſuluit S. Anſelmum: qui reſpondit, ſe firma ratione nouiſſe, Elphegum eſſe martyrem, eo quod pro iuſtitia occubuiſſet. Hæc Edinerus in vita S. Anſelmi. Quod autem maiorem affert admirationem (ſi tamen Ethnico rerum noſtrarum imperito credendum eſſe putamus) non ſolum illos, quos tyrannorum ſæuitia, ſeu hoſtiū rabies iniuſte occidiſſet, ſed quos etiam Romanorum magiſtratus iniuſte dānaſſet, habitos eſſe martyres ſcribit Ammianus Marcellinus lib. 27. dū Eupraxij ad Imperatorem Valentinianum verba refert, quæ hæc ſunt: Parcitus agito, piiſſime Principū: hos enim, quos interfici tamquam noxios iubes, vt martyres, id eſt, Diuinitati acceptos, colit religio Chriſtiana. Hæc ille: qui etiā tradit de Diodoro & Diocle tunc iniuſte necatis: quorum, inquit, memoriam apud Mediolanum colentes nunc vſq; Chriſtiani, locum vbi ſepulti ſunt, ad Innocentes vocant. Hactenus de his Marcellinus; quem imperitia rerum noſtrarum hallucinatum putamus: nullum enim eiuſmodi rei exemplum in Eccleſia reperitur, vt martyr habitus ſit, quem Chriſtianus Catholicus magiſtratus, licet iniuſte, occidi mandaſſet. Tentauit aliquando Phocas Imperator, illos etiam adſcribendos in numerum martyrum, qui in bello ab infidelibus hoſtibus fidei cæſi eſſent: ſed huic ejus ſtudio reſtiterunt Orientales Epiſcopi, nixi auctoritate canonis 13. ſancti Baſilij, vt in commentario ſuper eo ſcri-

T.11. Ann. 1006. nu.5. An. 1011. nu.3. & ſeq. Martyr. Ann. 1012. nu.14.

ſcribit Theod. Balſ. Decreuit enim S. Baſilius, vt annis tribus abſtinerent a communione, qui in bello occidiſſent homines, quãuis (vt ait) hi inter homicidas non eſſent adnumerandi: diuina etenim lege (vt habet liber Num. c. 31.) iubentur die tertio & ſeptimo luſtrari homines, qui hoſtes occidiſſent, licet iuſſu Domini. Canon pœnitentialis autem quadraginta dies præcipit eiuſmodi interfectores hoſtium abſtinere. Ea de cauſa Theodoſius Imperator poſt ingentem illam hoſtium ſtragẽ, qua Eugenius tyrannus ſublatus eſt, ſponte abſtinuit a perceptione ſacramentorum, vt ſcribit laudatq. S. Ambroſius ea oratione quam habuit in funere eiuſdem Imperatoris, cum ait: Præclaram adeptus victoriam, tamen quia hoſtes in acie ſtrati ſunt, abſtinuit a conſortio ſacramentorum, donec, &c. Ex quibus omnibus ſatis liquet, quàm temere Phocas Imperator prædicta tentaret. Ab Ethnicis enim potius, quam a Chriſtianis mutuatus videtur exemplum; qui his qui in bello deceſſiſſent, ſũmos honores habendos eſſe cenſuerunt. Nam Lycurgus eorum tantum qui in bello deſiderati eſſent, laudes pro concione celebrari, inſcriptiones incidi, & ſepulchra erigi mandauit, vt tradit Plutarchus in apophth. Laconic. Scribit & Dio in Traiano, eis qui bello aduerſus Decebalum occiſi eſſent, ab eodem Imperatore iuſſas erigi aras, & annua parẽtalia celebrari. Sunt de his alia cõplura exẽpla. Vt autem eo vnde diſceſſimus, reuertamur; quæ ſuperius ex Ammiano Marcellino (ſi quæ fides Ethnico homini res noſtras tractanti eſt adhibenda) narrauimus, non ſic potuimus, vt in omnibus comprobemus, ſed ne quid rerum antiquarum lectorem prætereat. Tu autem ſi hæc plenius noſſe cupis, & quænam requirantur vt quis martyr vere dici poſſit, conſule S. Thomam 2. 2. q. 124. art. 4. o & art. 5. o. & ad 2. & in 4. diſt. 49. q. 5. art. 3. quæſtiun. 2. o. & ad 10. 11. & 12. & Rom. 8. lect. 7. & ad Epheſ. 3. lect. 1. in principio. Conſule & quæ ſuperius diximus die ſecunda Aprilis de canonizatione Sanctorum.

[g] *Gregorij Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & Acta eius paucis referunt.

[h] *Leonis Papæ Noni.*] De codē hac die itẽ Molanus in addit. ad Vſuardum, Petrus in catalogo lib. 4. c. 65. & alij recentiores. Huius res præclare geſtas duobus libris cõprehenſas extare in monaſterio S. Hadriani in Geraldi monte, idem Molanus teſtatur. Porro Itinerarium eius ſcriptum eſſe ab Anſelmo monacho Rhemẽſi, tradit Sigebertus libro de vir. illuſtr. c. 153. Deſiderius abbas Caſſinenſis de eodem Pontifice plura ſcripſit libro tertio dialog. quos manuſcript. legimus. Plura de eo aliunde accepta digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis. T. 11. Ann. 1049. n. 1. & ſeq. obitus A. 1054 nu. 42.

[i] *Vrſmari Epiſcopi.*] Vſuardus autem agit de eo pridie huius diei, quo etiam ex hac vita migraſſe, Acta eius ferunt, quæ ſcripſit Ratherius Epiſcopus Veronenſis: recitat ea Surius tomo ſecũdo hac die: Herigerus autem abbas Lobienſis eadem metrico ſtylo cecinit. De vtroque Sigebertus de vir. illuſt. cap. 118. & 138. Anſo item Lobienſis abbas & ipſe ſcripſit libellum vitæ eiuſdem, itẽ nq. S. Erminus, vt teſtatur Fulquinus abbas in chron. anno 776. Ipſe autem Fulquinus litteris conſignauit eiuſdem ſancti miracula. Trithem. de eodē lib. 3. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti cap. 157. & lib. 4. c. 174. Molanus item pluribus in Indic. ſanct. Belgij, & in annotat. ad Vſuardum ſecundæ edit. Traditq. migraſſe ex hac vita anno Domini 713. Agit ibidem de eius translatione facta anno 1409 ad Binchium Hannoniæ oppidum, poſt eleuationem, quæ facta eſt anno octingenteſimo vigeſimotertio. obijt Ann. 713.

[k] *Creſcentij.*] Habetur mentio de Creſcẽtio in vita S. Zenobij Epiſcopi Florentini, quam habet Surius tom. 3. die 25. Maij. obiit Ann. 423. vt ſcribitur in vita S. Zenobij.

20 Duodecimo Kal. Maij. Luna. E ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſanctorum martyrum Sulpicij [a] & Seruiliani, qui prædicatione & miraculis beatæ Domitillæ virginis ad Chriſti fidem conuerſi, cum nollent idolis immolare, in perſecutione Traiani a Præfecto Vrbis Aniano capite cæſi ſunt. Eodem die ſanctorum marty-

rum Victoris [b], Zotici, Zenonis, Acindini, Cæſarij, Seueriani, Chryſophori, Theonæ, & Antonini, qui ſub Diocletiano varie tentati, martyrium compleuerunt. Tomis in Scythia ſancti Theothimi [c] Epiſcopi, quem ob inſignem eius ſanctitatem atque miracula etiam infideles barbari venerati ſunt. Ebreduni in Gallijs ſancti Marcellini [d] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui Dei monitu cum ſanctis ſocijs Vincentio & Domnino ex Africa veniens, maximam partem Alpium maritimarum verbo & ſignis admirandis, quibus vſque hodie refulget, ad fidem Chriſti conuertit. Antiſiodori ſancti Marciani [e] presbyteri. Eodem die ſancti Theodori [f] confeſſoris, ab aſpera cilicij veſte qua tegebatur, cognomento Trichinas, qui multis virtutibus, præſertim aduerſus dæmones, claruit: ex cuius corpore vnguentum ſcaturiens, ægrotis ſanitatem impertit. In Montepolitiano beatæ Agnetis [g] virginis ordinis ſancti Dominici miraculis claræ.

A P R I L I S 20.

T.2.A.100 n.12. SVLPICII, & Seruiliani. [a]] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta intexta cum geſtis ſanctorum martyrum Nerei, & Achillei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Nos autem non ſub Nerua, ſed ſub Traiano eſſe paſſos, diximus ſupra in Marone, decimoſeptimo Kal. Maij.

T.2.A 305 n.17. [b] *Victoris, & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio, corumq. martyriū referūt.

T.5 A.400 n.73. & A. 402. n.8. & ſeq. [c] *Theotimi Epiſc.*] De eo item Græci, inter quos Sozomenus lib. 7. c. 25. & li. 8. cap. 14. & Socrat. lib. 6. cap. 12. Floruit temporibus Arcadij Imperatoris, interfuitque Synodo Conſtantinopolitanæ, ſtetitq. pro S Ioanne Chryſoſtomo, in qua actum fuit de abolendis operibus Origenis; fuitq; de ea re eius ſententia, ne Origenis ſcripta tollerentur, quæ eſſe ſinceræ fidei probarentur: in eamdem ſententiam ſcripſit ſanctus Hieronymus epiſtol. 75. ad Tranquillinum, & S. Auguſt. epiſt. 9. ac denique Gelaſius Rom. Pont. in canone de ſcript. authent. apud Gratian. diſtinct. 15. cap. ſancta Romana.

cir. A.340. [d] *Marcellini Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius res geſtæ recitatæ a Mombrit. tomo 2. Agit de eodem Gregorius Turonenſis lib de glor. confeſſ. cap. 69. Petrus in catalog. li. 4. c. 69. Claruit temporibus Conſtantij Imp. vt eius Acta ſignificant.

[e] *Marciani.*] De eo item Maurol. qui addit & Mamertinum. De eo item Molan. in addit. ad Vſuard.

[f] *Theodori.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, vbi eius res geſtas ſummatim explicant.

[g] *Agnetis.*] Eius Acta conſcripta eſſe a B. Raimundo ordinis Præd. teſtatur Andreas Piſanus in appendice eiuſdem vitæ, quam ex Latino ſermone in linguam Italicam tranſtulit. Qualis autem, quantave hæc fuerit, exinde diſces, quod (vt auctor eſt idē beatus Raimundus in vita S. Catharinæ Senenſis lib. 3. cap. 14.) eadem S. Catharina cæleſti nuncio monita, ſe illi parem fore in gloria beatorum accepit: quæ & ſumma cū laude in ſuis epiſtolis eiuſdem ſæpe meminit. Aſſeruatur venerandum corpus eius in ciuitate Mōtepolitiano in Hetruria, illudq. iugi illuſtratur miraculo, dum rore quodam mirifico aſſidue perfuſum conſpicitur. Extat diploma Clementis Septimi, quo eius celebritatem illic agi debere, & eccleſiaſticum officium ad eam accommodatum publice recitari præcepit. circ. An. 1350.

21 Vndecimo Kalen. Maij. Luna. F viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

IN Perſide natalis ſancti Simeonis [a] Epiſcopi Seleuciæ & Cteſiphontis: qui, iubente Sapore Perſarum Rege, comprehenſus, ferroq. onuſtus, iniquis tribunalibus exhibitus, cum Solem ipſum adorare nollet, & de IESV Chriſto voce libera & conſtantiſsima teſtaretur; primum carcerali ergaſtulo cum alijs centum (ex quibus alij Epiſcopi, alij erant presbyteri, alij diuerſorum ordinum clerici) longo tempore maceratus eſt: deinde cum Vſthazanes Regis nutricius, qui ante iam lapſus a fide, ſed per eum ad pœnitentiam fuerat reuocatus, martyrium conſtanter ſubijſſet; poſtridie, qui erat annuus Dominicæ paſsionis dies, omnibus ante Simeonis oculos, qui vnumquemque eorum ſtrenue exhortabatur, gladio iugulatis, nouiſsime & ipſe decollatus eſt. Paſsi ſunt etiam cum eo clariſsimi viri Abedechalas & Ananias eius presbyteri: Puſicius quoque præfectus Regis artificum, eo quod Ananiam titubantem corroboraſſet, collo circa tendinem perforato, & lingua exinde extracta, crudeli morte occubuit; poſt quem & filia eius, quæ erat ſacra virgo, necata eſt. Alexandriæ ſanctorum martyrum Aratoris [b] presbyteri, Fortunati, Felicis, Siluij, & Vitalis, qui in carcere quieuerunt. Item ſanctorum Apollinis [c], Iſacij, & Crotatis, qui ſub Diocletiano paſsi ſunt. Cantuariæ in Anglia ſancti Anſelmi [d] Epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui. Antiochiæ ſancti [e] Anaſtaſij Sinaitæ Epiſcopi.

APRILIS 21.

T.3.A.343 num.11. & ſeq. SImeonis *Epiſc. & ſoc.* [a]] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac denique ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad xv. Maij: qui & præter hos qui hic narrantur, addunt mille alios ac centum quinquaginta martyres. Horum omnium probatum ac nobile certamen deſcribit Sozom. hiſt. lib 2. cap. 8. ex eoq. ceteri, vt Caſſiod. lib. 3. c. 2. & Niceph. lib. 8. cap. 36. Paſſi ſunt hi temporibus Conſtantij Imperatoris, non Conſtantini, vt affirmare videtur Sozomenus: nam S. Hieronymus in chron. anno ſeptimo Conſtantij Auguſti eiuſmodi perſecutionem in Perſide aduerſus Chriſtianos excitatam eſſe teſtatur.

[b] *Aratoris, & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuard. Ado, Petrus in catal. li. 4. c. 72. & alij. Fuit eiuſdem nominis Arator ſubdiaconus Romanæ Eccleſiæ, poeta non obſcurus, qui Acta Apoſtolorum ſcripſit heroico ver- de hoc ſecundo r. 7. A. 527. nu. 45. & An. 544. n. 1. & 2.

ſu,obtulitq, Vigilio Rom.Pontifici,vt docet eius epigrãma ante exordiũ operis poſitũ.

T 2. A 305. nu. 16. & T. 3. A. 310 nu. 23. [b] *Apollinis, & ſoc.*] De his Item hac die Græci in Menologio, paſſosq. ferunt ſub Diocletiano Imperatore.

T. 11. Ann. 1097. n 2. & ſeq An. 1098 n. 1. & ſeq obitus To. 12. A. 1109. n. 3 [d] *Anſelmi Epiſcopi.*] Huius egregia facta conſcripſit Edinerus eius cõtubernalis: quæ retulit Sur. in tom. 2. Mandauit ſcriptis eadem Edmundus monachus Cantuarienſis, qui etiam alium addidit commentarium de diſcordia orta inter ipſum,& Regem Anglorum, vt auctor eſt Henric. de vir. illuſtr. c. 7. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1109. vt idem Edinerus & Sigebertus in chron. atteſtantur; de eo item Trithem. de vir. illuſt. ord. S Bened. lib. 2. c. 101. ibiq. recẽſet eius ſcripta, lib 3. c. 327. lib. 4. c 122. & lib. de ſcrip. Eccleſ. Item auctor catalogi ſcrip. Britan. & alij plures.

T 8. A. 598 n. 11. & ſeq [e] *Anaſtaſij Sinaitæ*] De eodem agunt & Græci hac die in Menologio. Sinaita hic dictus eſt, quod antequam Antiochenæ præficeretur eccleſiæ, in Sina monte exercuit monaſticam diſciplinam, vt tradit Niceph. lib. 17. c. 39. prope finem. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp & Iuſtini Iunioris, a quo ob fidem Catholicam in exilium pulſus eſt: reſtitutus eſt autem tempore Mauritij Imp. cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet S. Gregorius Papa: qui ad eundem plures ſcripſit epiſtolas, quæ extant in eius regiſtro, lib. 1. epiſt. 24. 25 lib 4. epiſt. 36. 37. lib. 6. epiſt. 24. 31. & lib 7. Ind. 1. epiſt. 3. quæ eſt vltima ad eũ ſcripta; nam & eodem anno diem obijt, qui numeratur annus Domini 598. Sequenti autem ſecunda Indictione ſcribit idem S. Gregorius ad eius ſucceſſorem Anaſtaſium itẽ dictum, cum ab eo, ex more, fidei ipſius profeſſionem accepiſſet: eſt epiſt. 47. lib. 7. Indict. 2. Duo etenim eiuſdem nominis Epiſcopi, alter poſt alterum ſucceſſiue, præfuerunt eccleſiæ Antiochenæ tẽporibus Mauritij, & Phocæ eius ſucceſſoris Impp. vt apparet ex ſerie Antiochenorum Epiſcoporum, quam ſcribit Niceph. Epiſcopus in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 18 c. 44. qui tamen in eo reperitur erraſſe, dum Anaſtaſium primum, Sinaitam dictum, necatum ſcribit a Iudæis: quod quidem ſecundo contigit Anaſtaſio: nam (vt idẽ ipſe teſtatur) id ſub Phoca Imp. factum eſt, quod & exploratum habetur: anno etenim ſeptimo Phocæ a Iudæis excitatam eam ſeditionem, teſtatur hiſtoria Miſcella, Cedrenus, & Zonaras; quo quidem tempore non Anaſtaſius Sinaita, ſed eius ſucceſſor ſedebat: ille etenim biennio ante Photæ Imperium ſub Mauritio Imp. ex humanis deceſſit. Agitur de ſecundo Anaſtaſio ad decimum kal Ianuarij. Errore lapſus eſt idem Niceph. lib. 18. c. 44. dum nomen Sinaitæ tribuens ſecundo, eidem prioris Anaſtaſij lucubrationes adſcribit: Sinaitæ etenim eſſe omnes illas ſcriptiones, nullus eſt qui dubitet: nam cum (vt dictum eſt) ſedere cœpiſſet temporibus Iuſtiniani Imp. ſub quo multa paſſus, ac etiã ſede pulſus eſt, in eius locum Gregorius ſuffectus eſt; ſed tandem Mauritij Imp. tempore reſtituitur, vt ſcribit Euagrius hiſt. lib. 4. c. 38. 36. 40. & lib. 5. c. 1. & 5. Niceph. lib. 17. c. 29. 30. & 39. Optauit S. Gregorius hunc cũ honore ſuo Romæ ſecum viuere, ſi ad ſedem ſuam illum reuerti minime licuiſſet: Extat de his epiſt. 27 lib. 1. regiſt. Reſtituto autem, eidem litteris gratulatur lib 4. epiſt. 37. Ind 13. Editũ reperitur eiuſdem auctoris nobile opus de rectis dogmatibus, & ſermones nonnulli, quos olim monachus in Sina poſitus ſcripſerat; quorum aliquot Latine reddidit ediditq. noſter Achilles Statius dignæ memoriæ. Habemus & In eiuſdem bibliotheca librum Paſtoralem S Gregorij Papæ, quem idem Anaſtaſius in Græcũ ſermonem tranſtulit: quod & teſtatur Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 42.

vij. G Decimo Kalen. Maij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ROMAE via Appia natalis *S. Soteris* [a] Papæ & martyris. Ibidem ſancti Caij [b] Papæ, qui ſub Diocletiano Principe martyrio coronatus eſt. *Smyrnæ* ſanctorum Apellis [c] & Lucij ex primis Chriſti diſcipulis. Eodem die ſanctorum plurimorum [d] martyrum, qui

ſequen-

ſequenti anno poſt obitum Simeonis, annuo item die, quo paſſionis Dominicæ memoria celebrabatur, per totam Perſidis regionem pro Chriſti nomine ſub Rege Sapore gladio cædi iuſsi ſunt. In quo fidei certamine paſſus eſt Azades eunuchus Regi cariſsimus: Milles[e] Epiſcopus, ſanctitate & miraculorum gloria inſignis: Acepſimas Epiſcopus, cum presbytero ſuo Iacobo, item Aithala & Ioſepho presbyteris, Azadane & Abdieſo diaconis, & compluribus alijs clericis: Mareas quoque & Bicor Epiſcopi, cum alijs viginti Epiſcopis, & clericis fere ducentis quinquaginta, monachis etiam, & ſacris virginibus plurimis; inter quas & ſancti Simeonis Epiſcopi ſoror nomine Tarbula, cum pediſſequa ſua, quæ ſtipitibus alligatæ, ſerraq. ſciſſæ, crudeliſsime necatæ ſunt. In Perſia ſanctorum Parmenij[f], Helimenæ, & Chryſoteli preſbyterorum, Lucæ[i] & Mucij[i] diaconorum: quorum triumphus martyrij in paſsione ſanctorum Abdon & Sennen habetur. Alexandriæ natalis ſancti Leonidis[g] martyris, qui ſub Seuero paſſus eſt. Lugduni ſancti Epipodij[h], qui in perſecutione Antonini Veri cum Alexandro collega tentus, poſt dira tormenta martyrium capitis abſciſsione compleuit. Apud Senonas S. Leonis[i] Epiſcopi & confeſſoris. Anaſtaſiopoli ſancti Theodori[k] Epiſcopi, miraculis clari.

APRILIS 22.

T.2.A.179 num.50 & ſeq.

SOTERIS *Papæ*[a].] Beda autem & Ado de eo pridie huius diei: ſed hanc eſſe diem natalis eius, habet liber de Rom. Pontificibus. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. cap. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 21. Optat. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. & alij. Cetera in Annal. Eccleſ. diximus. Soteris Papæ corpus tranſlatum eſſe à Sergio Iuniori Papa in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio ibidem apud tranſennam poſita.

Plura T.2. A.294.295 & 296. n.1 & ſeq.

[b] *Caij Papæ.*] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. c. vlt. Optat. li. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Extant nonnullæ res eius geſtæ inter Acta S. Suſannæ, & in Actis S. Sebaſtiani. Cetera de eo in Annal. Eccl. diximus.

T.1. A 58. n.35. & n. 57.

[c] *Apellis & Lucij.*] Agunt de his Græci etiam hac die in Menolog. qui item optima ratione affirmant, Lucium hunc alium eſſe a Luca Euangeliſta; adduntq. hũc fuiſſe præfectum eccleſiæ Laodicenſi, Apellem autem Smyrnenſi: aſſentiturq. his etiã Dorotheus in Synopſi. Sunt hi, quorum S. Paulus Apoſtolus meminit ad Romanos c. 16. De Apelle conſentit Hippolytus libell. de 72. diſcip. de Lucio autem ſecus, quem dicit Olympiadis fuiſſe Epiſcopum.

[d] *Plurimorum martyrum.*] Agunt de his hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scribit horum certamina glorioſa Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 11. 12. & 13. ex quo Caſſiod. hiſt. trip. lib. 3. cap. 2. Niceph. lib. 8. cap. 37. & 38. Metaphraſtes autem ceteris locupletius recitat ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 2. T.3.A 344 n.14. & 21

[e] *Milles Epiſc.*] Hunc Beda, & alij ſupra dicti appellant Mileſium. De eodem Sozom. vbi ſupra, & alii ex ipſo. Peregrinatum tradunt Hieroſolymam ad ſancta loca, necnon in Aegyptum ad inuiſendos ſanctos Patres eremi cultores. T.3.A 344 n.19. & A. 335. n.42.

[f] *Parmenij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri hac die. Agitur de his in præambulis Actorum S. Laurentij martyris, extant apud Sur. to. 4. die 10. Auguſti. Errore librariorum accidiſſe puto, vt alicubi Cordulæ in Perſia hi paſſi habeantur. Nihil enim habet commune Cordula, ſiue Cordyla cum Perſide: nam in prouincia Cappadociæ ponitur a Ptolemæo in tab. 1. Aſiæ, ſicut & a Plinio lib. 6. cap. 3. T 2 A 254 nu.27.

cap. 3. quæ Cappadocia Themyſcirena appellatur. Itaque magis placet, vt hi Cordubæ in Perſia (vt habent ea Acta martyrum, qualiacumque ſint) ponantur: vel pro Corduba, reſtituendum potius erit, Corduena, quæ eſt ciuitas prope Tigrim, cuius meminit Ammianus Marcellinus lib. 23. & 24. Aethicus autem in coſmograph. appellat Cordubennam. De Cordubenna regione eſt mẽtio etiam apud Dionẽ lib. 37. Sed de ea ſuperius 15. April. d. Nec adeo mirandum, ſi eiuſdem nominis ciuitas reperitur in Hiſpania, ac in Perſide: nam (ſicut ex Varrone docet Plinius lib. 3. c. 1.) Perſæ & Iberi in Hiſpaniam peruenerunt cum ſuis colonijs: licet Socrates hiſt. lib. 1. c. 16. dicat Iberos Hiſpanorum eſſe coloniam; ſed ex prædictis errare conuincitur.

T.2. A. 204 n.8. & ſeq. [g] *Leonidis.*]Fuit hic pater Origenis. Scribit de eius martyrio Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 11. S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Origene, & Niceph. hiſt. lib. 5. c. 2. De eodem agens Suidas in hiſt. in verbo Origenes, ait, eumdem fuiſſe Epiſcopum & martyrem.

T.2. A. 179 n.1. & 56. [h] *Epipodij.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant Acta Epipodij, & Alexandri eius in martyrio collegæ, quę recitat Sur. to. 2. De eodẽ habetur homilia nomine quidem Euſebi, Emiſſeni, ſed re vera S. Eucherij Epiſcopi Lugdunenſis, vt alibi pluribus diſſeruimus. De calceamento Epipodij martyris Gregorius Turonenſis de glor. cōfeſſ. cap. 64.

[i] *Leonis Epiſc.*]Veter. manuſcrip. & alij hac cir. A. 536. die. Interfuit hic Concilijs Aurelianenſi ſecundo per vicarium, & tertio; obijtq. anno Domini 591. Numeratur decimuſſeptimus eius ſedis Epiſcopus, cui præfuit annis 23. Hæc tradunt Democh. tabulæ. Sed cùm tot tantum annis eum ſediſſe tradant, reperiaturq. interfuiſſe per vicarium ſecundo Concilio Aurelianenſi, quod celebratum reperitur anno Domini 536. impoſſibile videtur ad prædictũ annorum numerum perueniſſe.

[k] *Theodori Epiſc.*]De eo item hac die Græci in Menolog. Hic ille celebris Archimandrita cognomento Sicæota, cuius Acta ſinceriſſime ſcripta a Georgio eius diſcipulo recitat Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 7. & Sur. to. 2. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 613. Heraclij Imp. anno tertio, prout eius Acta teſtantur. T. 8. A. 590 n. 56. miracula A. 598 nu. 24. obitus A. 613. n. 4.

vj. A Nono Kalend. Maij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24

NATALIS S. Georgij [a] martyris, cuius illuſtre martyrium inter coronas martyrum Eccleſia Dei veneratur. Valentiæ in Gallia paſsio ſanctorum martyrum Felicis[b] presbyteri, Fortunati & Achillei diaconorum: qui a beato Irenæo Lugdunenſi Epiſcopo ad prædicandum verbum Dei miſsi, cum maximam partem illius ciuitatis ad fidem Chriſti conuertiſſent, a Cornelio duce in carcerem truſi ſunt, deinde diutiſsime verberati, cruribusq. confractis, circa rotarum[c] vertiginem ſtricti, fumum quoque in equulei ſuſpenſione perpeſſi, ad extremum gladio conſummati ſunt. In Pruſia natalis ſancti Adalberti[d] Pragenſis Epiſcopi & martyris, qui Polonis & Hungaris Euangelium prædicauit. Mediolani ſancti Maroli[e] Epiſcopi & confeſsoris. Tulli in Gallia ſancti Gerardi[f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

T.2.A.290. num.35. & T.8.A.604 n.87.&88. & An.703. nu.4.

GEORGII.] De eodem hac item die Latini omnes, Græci item in Menolog. his verbis: Memoria ſancti & glorioſi & magni martyris Georgij, cognomento Tropelophori: Fuit Cappadox genere, paſſus ſub Diocletiano Imperatore. Hęc ibi. De Actis S. Georgij martyris eſt cenſura Gelaſij in decreto de libris apocryph. apud Grat. diſtinct. 15. cap. ſancta Romana. Ea etenim quæ ab hæreticis eſſe compoſita dicuntur, in Eccleſia Romana non legi teſtatur. Sexta Synod. etiam can. 63. profitetur quaſdam martyrum hiſtorias ab hæreticis eſſe conſcriptas, eo nimirum (vt ait) conſilio, vt Dei martyres afficerent ignominia, & qui illas audirent, ad incredulitatem deducerẽt; quas omnes eadẽ ſancta Synodus vetuit publicari, igniq. tradi mandauit. Id etiam a Manichæis hæreticis factitatum, S. Auguſtinus teſtatur, ſcribens contra Adimantum, alijsq. in locis, agens aduerſus Manichæos. Quænam autem eſſent Acta Georgij a Gelaſio improbata atque reiecta, exquirendi ſtudio fatigatus, ea me tandem inueniſſe arbitror. In noſtra bibliotheca, tertio tomo Vit. Sanct. antiquiſſimo ac pene vetuſtate conſumpto codice, pag. 159. inueni Acta quędã S. Georgij multis haud dubium referta mẽdacijs: ibi portentoſa quædam ab omni miraculorum ratione aliena feruntur; quę quidem (vt prædictæ Synodi vtar verbis) non ad pietatem legẽtes, ſed ad infidelitaem adducant. Inſunt præterea illic quædam accepta ab hæreticis atque Gentilibus, vt conflictus ille Georgij cum Athanaſio mago: alludit nimirum auctor impius ad Georgium Arianum Epiſcopum inuaſorem ſedis Alexãdrię, & Magni Athanaſij eius ſedis Epiſcopi pugnaciſſimum perſecutorem: Athanaſium enim ab Arianis eſſe magum appellatum, Acta Tyrij Conciliabuli ſatis docent: apud Gentiles etiam eamdem de eo ſparſam eſſe calumniam, conſtat ex Ammiano Marcell. lib. 15. At Georgium Arianum Epiſcopum defuncto Cõſtantio Imp. occiſum eſſe ob ſua ſcelera Alexandriæ, relatumq. a ſuis inter martyres, liquet, teſtante id etiam Marcellino lib. 22. Ex quibus ſane apparet, totam illam de Actis Georgij fabulam fuiſſe commentum Arianorum. Leguntur in iiſdem alia nõnulla indigna martyre: vt phanatica quædam & portentoſa, ſuſpectum contubernium viduæ, ars doloſa eiuſdem ad perdendos Gentilium magos, atque enecandos Gentiles quoſque; innumera præterea tormentorum genera, quibus agitatus Georgius, nec mori potuit; vt præter equuleos, vngulas, crates ferreas ignitas, rotamq. mucronibus vndique præfixam, calceoſq. armatos clauis, quæ & in alijs leguntur Actis, etiam arca ferrea clauorum cuſpidibus intus ad feriendum aptata, præcipitium, contuſiones malleis ferreis iteratæ, colomna ingentis ponderis ſuper eum poſita, ingentiſq. molis ſaxum ſuper caput reuolutum, ferreum ignitum ſtratum, liquens plumbum ſupereffuſũ, quadraginta igniti claui, quibus eſt confoſſus, æneus bos candens, merſio in puteum, ingentis ponderis ſaxo ad collũ ligato; quibus nec quidem occidi martyrem potuiſſe tradunt. Ad hæc inſuper fingitur ibi Dacianus quidam Imp. qui Perſis dominetur, & ſeptuagintaquinque Regibus imperet, ſub quo Georgius paſſus ſit, & alia multa, quæ potius delirantium ſomnia, quam ſinceram hiſtoriam martyris præſeferant: quæ Gelaſij cenſura proſcripta eſſe, abſque aliqua difficultate quiſque ſibi ſuadere poteſt. Quibus reiectis, quænam germana, quæ item dubia de tanto martyre ſcripta reperiantur, in medium adducamus. Extant Acta Georgij a Metaphraſte edita, ſed in iiſdem diſplicent quæ de Athanaſio mago feruntur. Alia rurſus Acta habentur nomine Paſicratis Georgij ſerui ſcripta: quæ omnia Lipomanus Latine reddidit: habet ea Sur. tom. 2. quæ alienæ potius quam meæ cenſuræ ſubijcio. Vidi ea etiam quæ Iacobus de Vorag. habet in Legend. Sanct. quæ quidem non mediocri indigent caſtigatione. Legi & in vet. manuſcript. quæ in quibuſdam eccleſiis recitari conſueuerunt, Acta Georgij, vbi & annus paſſionis deſcribitur ducẽteſimus nonageſimus, ibiq. hæc ſolummodo tormenta Georgius paſſus narratur, verbera, rotam, ignitamq. ſartaginem; ac demum gladio capite truncatus legitur; quæ licet ob lõgiores paraphraſes, & carmina, quæ in eis habentur intexta, minime referant priſtinum illum candorem ac ſine fuco dicendi ſtylum, tamen ceteris probabiliora videntur. habemus ea in noſtra bibliotheca, tom. 9. Vit. Sanct. pag. 74. His enarratis, jam accipe quæ ex certis probatiſq. auctoribus de egregio martyre ſcripta reperiuntur.

Non tantum in Oriente, vbi paſſus eſt, ſed & in Occiduis oris clariſſimus fuit. Extat epigramma Venantij Fortunati de baſilica eiuſdem nomine erecta in Gallijs, in quo hi verſus de eius martyrio leguntur;

Carcere, cæde, ſiti, vinclis, fame, frigore, flammis
Confeſſus Chriſtum, duxit ad aſtra caput.
Qui virtute potens Orientis in arce ſepultus,
Ecce ſub Occiduo cardine præbet opem.

De reliquijs eius Pariſijs poſitis Aim. lib. 2. de geſt. Franc. cap. 20. S. Germanus Pariſiorum Epiſcopus cum Hieroſolymam peregrinatus eſſet, rediens diuertit Conſtantinopolim, vbi a Iuſtiniano Imperatore inter alias nobiles reliquias donatus eſt brachio Sancti Georgij martyris, quod condidit Pariſijs in baſilica S. Vincentij. id Aim. de geſt. Franc. lib. 3. c. 9. Fuit & Romæ, quæ adhuc perſeuerat, illuſtris memoria S. Georgij ad Velum Aureum, vbi & caput eius venerandum aſſeruatur,

uatur, quod Zacharias Papa in theca repertum cum inſcriptione Græcis litteris exarata; ibidem recondidit, vt teſtatur liber de Romanis Pontificibus in Zacharia. S. Gregorius Papa item eccleſiam eiuſdem martyris vetuſtate labefactatā reſtituit: eſt de his epiſtola ipſius 68. lib. 4. indict. 4. Brachium eiuſdem martyris Coloniam Agrippinā delatum, & multis miraculis illuſtratum, indicant Acta S. Annonis Epiſcopi Colonien. De reliquijs eiuſdem atque miraculis editis ſcribit Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 101. In Galatia præterea celebris fuit eiuſdem ſancti memoria: de cuius miraculis ibidem ſæpius iteratis multa narrantur in vita S. Theodori Siceotæ, cuius nuper meminimus: habet eam Lipom. tom. 7. & Sur. to. 2. Procopius ſcribit lib. 1. ædif. Iuſtin. ipſum Iuſtinianum Imperatorē eidem martyri baſilicā erexiſſe. Reges enim in militari conflictu S. Georgium martyrē inuocare ſolitos, eūdemq. propitiū nactos eſſe, ſatis ſignificant ea quæ de Nicephoro Imp. ſcribit Cedren. in compend. hiſtor. & quæ Paulus diaconus de geſt. Longob. lib. 6. cap. 5. tradit de Chuniperto Rege: hi enim ob ingētem de hoſtibus adeptam victoriā baſilicam & monaſterium in honorem eiuſdem martyris erexerūt. Romanam ipſam Eccleſiam ad expugnandos fidei hoſtes, hos præcipue martyres inuocare conſueuiſſe, Mauritium, Sebaſtianū, & Georgium, teſtatur Ordo Roman. de diuin. offic. in fine. Eſt in Sacramentario S. Gregorij in natali S. Georgij ſpecialis de eodem ſancto præfatio. Pictura illa S. Georgij, qua effingitur eques armatus, qui haſtæ cuſpide draconem interficit, iuxta quem etiam virgo poſita manus ſupplices tendens, imploret auxilium; ſymboli potius, quam hiſtoriæ alicuius, opinor eſſe expreſſam imaginem: in nullis enim, quæ recenſuimus, S. Georgij Actis antiquis, quicquam eiuſmodi legitur: ſed a Iacobo de Voragine abſq; aliqua maiorum auctoritate ea ad hiſtoriam referuntur: quæ potius in virgine illa typum exprimunt (more maiorum) prouinciæ, vel ciuitatis alicuius, quæ aduerſus diaboli vires tanti martyres imploret auxilium. Symbolicas eiuſmodi picturas pingi a Chriſtianis olim conſueuiſſe, ſatis docet Euſebius in vita Conſtantini Imp. lib. 3. cap. 3. vbi agit de picturā Conſtantini, deq; dracone ab eo medio ventre transfixo, & in mare proiecto. Nō imus inficias, S. Georgium, vt equeſtris militiæ militem, equeſtri imagine referri conſueuiſſe: nam & de equo picto S. Georgium geſtante, hinnitumq. edente, mira habes deſcripta a Nicephoro Gregora hiſt. lib. 8 pag. 31. & 32. De imagine S. Georgij, ex qua ſanguis fluxit, vide Georg. Pachimer. hiſt. li. 7. pag. 61.

cir. A. 180. [b] *Felicis, & ſoc.*] De his itē hac die Beda, Vſuard. & Ado. Recitat Sur. horū Acta to. 2.

[c] *Circa rotarum ...*] Per antiquum fuiſſe rotarum ſupplicium, docet Cæl. Rodig. lect. antiquarum lib. 10. cap. 5. Meminit S. Baſilius homil. in quadrag. martyres de rotæ tormento. Frequens reperitur in Actis martyrum rotæ cruciamentum: de eodem Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis: Decretum dat, vt ſi quis eorum in patria conſiſtens, ad ſacrificia migrare noluiſſet, diſtrictus rotæ impetu rūperetur. Hæc ibi, ſed ex verſione Eraſmiana. Et inferius de eiuſdem cruciamenti exhibitione his verbis: Illi igitur mole pedibus appenſa, atque innexi rotæ iubetur Machabæus: ita etiam in gyrū circuli porrectus, vt ſolutis hinc inde viſceribus, venisq. diſtentis, dolores ipſius & pœnæ creſcerent. Et infra: Vt erat affixus rotæ ignis, in cataſta obijcitur: atque ita tendētibus corpus radijs, & contrahentibus flammis, coſtis deinde patentibus, laterum vitalia rūpuntur, &c. Ac deinde hæc de alio tormentis expoſito: Rotæ, inquit, poſtmodum affigitur: nec tendi magis iam poterat, &c. Ex his quidem ſatis accipi poſſe videtur, rotæ tormentum non ad incidendum corpus, ſed ad extendendum & diſſoluendū eſſe compoſitum; idq; Apuleius lib. 3. de aſin. aur. qui cum agit de paratis tormētorum generibus ad torquendum, hæc ait: Nec mora, cum ritu Græcienſi, ignis & rota, tum omne flagrorum genus inferuntur. Et lib. 10. Nec rota, nec equuleus deerat. Hæc ille. Verum non vnius tantum, ſed multiplicis generis rotæ inueniuntur in Actis ſanctorum martyrum.

[d] *Adalberti Epiſc.*] De eodem hac die agitur apud Bedam & Adonem. Habet eius res geſtas Sur. tom. 2. Alias ab his diuerſas legimus in cod. manuſcrip. monaſterij S. Cæciliæ Transtiberim, quarum eſt exordium: Eſt locus, &c. Plura de eodem in breuiario Polonico, in epiſt. Petri Damiani de renunciando Epiſcop. De eodem in Actis S. Stephani Regis Hungariæ, Sigebert. in chron. anni. 994. Aeneas Silu. hiſt. Boēm. cap. 16. item chron. vet. Polon. & nouiſſimo Mart. Chrom. de reb. Polon. lib. 3. qui eum martyrio occubuiſſe refert anno Domini 997. Dies tranſlationis eius agitur tertiodecimo Kal. Nouemb. cuius etiam rei geſtæ hiſtoriā ſub Othone Imperatore legi in vet. manuſcrip. vbi agitur etiam de tranſlatione ſanctorum Abundij & Abundantij. T. 2. [...] n. 1. & ſeq. & 983. nu. 16. & ſeq. & A. 989. n. 1. & ſeq.

[e] *Maroli Epiſc.*] De quo etiam tabulæ Eccleſiæ Mediolanenſis. Extat Ennodij Epiſcopi Ticinenſis de eodem elegans epigramma, quod incipit: *Marolum cernere*, &c. Succeſſit hic S. Venerio. obijt Ann. 415. Paulinus.

[f] *Gerardi Epiſc.*] De eo Sigebert. in chron. anno Domini 1052. hæc ſcribit: Leo Papa Gerardum Leucorum ſupra ſe quintū Epiſcopum ſanctitate vitæ mirabilem, habita ſynodo, per auctoritatem Apoſtolicam decreuit in numero ſāctorum Confeſſorum in Eccleſia ſolemniter habendum. Hæc ille. T. 11. Ann. 1053. n. 4.

Octauo

24 Octauo kalen. Maij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

ROMAE S. Sabæ[a] ductoris militum, qui accuſatus quod Christianos in carcere detentos viſitaret, coram Iudice Chriſtum libere confeſſus eſt: a quo facibus adultus, in lebetem[b] picis feruentis iniectus, cum euaſiſſet illæſus, eo miraculo ſeptuaginta viros ad Chriſtum conuertit: qui omnes in confeſsione fidei conſtanter permanentes, gladio cæſi ſunt: poſtremo ipſe demerſus in flumen, martyrium conſummauit. Lugduni in Gallia natalis ſancti Alexandri[c] martyris, qui in perſecutione Antonini Veri poſt carceris cuſtodiam primo ita laniatus eſt crudelitate verberantium, vt crate ſoluta coſtarum, patefactis viſceribus, interiora corporis panderentur: deinde crucis affixus patibulo, beatum ſpiritum exanimatus emiſit. Paſsi ſunt cum eo & alij numero trigintaquatuor, quorum memoria alijs diebus agitur. Eodem die ſanctorum martyrum Euſebij[d], Neonis, Leontij, Longini, & aliorum quatuor, qui in perſecutione Diocletiani poſt diros cruciatus gladio percuſsi ſunt. In Anglia depoſitio ſancti Melliti[e] Epiſcopi, qui a S. Gregorio in Angliam miſſus, Orientales Saxones, & Regem ipſorum ad fidem conuertit. Illiberi in Hiſpania ſancti Gregorij[f] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Honorij[g] Epiſcopi. In Hibernia ſancti Egberti[h] presbyteri & monachi, admirandæ humilitatis & continentiæ viri. Rhemis ſanctarum virginum Bonæ[i] & Dodæ.

APRILIS 24.

cir A 471. SABBAE *martyris* [a].] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, Romæq. paſsū tradunt temporibus Aurel. Imp.

[b] *In lebetem.*] De lebete, ſic dicto cruciamenti genere, habes Machab. lib. 2. cap. 7. & Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. Frequens eſt mentio de eiuſmodi tormento in Actis ſanctorum martyrum.

T. 2. A. 179. n. 36. [c] *Alexandri, & ſoc.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Refert eorum Acta Sur. tom. 2. Extat de ſancto Alexandro & Epipodio ſermo ſancti Eucherij Lugdunēſis, falſo adſcriptus Euſebio Emiſſeno. Diuerſus plane ab hoc Alexander ille medicus & martyr; qui cum Attalo poſt diuerſa pœnarum genera, gladio cæſus, occubuit, cuius & cineres in Rhodani fluenta merſi fuerunt, vt cōſtat ex epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis, quam recitat Euſeb hiſt. lib. 5. cap. 1. Meminit & ſanctus Auguſtinus lib. de cura agenda pro mort. cap. 6. de cineribus martyrū Lugdunenſium in flumen iniectis: Alexander autē, de quo agimus (ne quis exiſtimet eumdem eſſe cum illo) ſupplicio crucis martyrium

con-

conſummauit, eiusq. corpus inter dumeta abſconditum, poſtea ſepulturę mandatum fuit, vt eius Acta teſtantur.

T.2.A.305. n.17. & A. 363. n. 27. [d] *Euſebij, & ſociorum.*] Agunt de his item Græci hac die in Menolog. paſſosq. ſub Diocletiano referunt.

T.8 A.624 n.4 & ſeq. [e] *Melliti Epiſcopi.*] De eo etiã hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit Beda eius res geſtas in hiſt. de geſt. Angl. lib. 1. cap. 20. & 30. lib. 2. cap. 3. & ſeq. Eiuſdem meminit S. Gregorius Papa in regiſt. lib. 9. epiſt. 48. 52. 56. & 71. Ioannes diac. in vita S. Gregorij lib. 1. cap. 31. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino ſexcenteſimo vigeſimoquarto, vt ſcribit Beda lib. 2. de geſt. Anglor. cap. 7. in fine.

T.4. A.371 n.122. & A. 388. nu. 98. [f] *Gregorij Epiſcopi.*] Vſuardus item de eo hac die. Agit de eodẽ ſanctus Hieronymus lib. de ſcrip. Eccleſiaſt. Iſidor. de vir. illuſtr. cap. 1. in Oſio, Honorius Auguſtud. cap. 105 pluribus autem Marcellinus presbyter in libello oblato Theodoſio Imperatori. Huius Gregorij commentarios carie obſitos, obliuione obrutos, mendisq. labefactatos purgauit edidítq. noſter Achilles Statius laudabilis memorię.

[g] *Honorij Epiſc.*] De quo etiam tabulę Brixianæ eccleſiæ. Ponitur hic decimusnonus eius eccleſiæ Epiſcopus: a Philaſtrij autem tempore, qui eius ſedis Epiſcopus adſcribitur ſeptimus, hic numeratur ordine duodecimus, vt ſcribit Rampertus Epiſc. Brixianus in ſermone de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

[h] *Egberti.*] De eo plura ſcribit Beda de geſtis Angl. lib. 3. c. 4. & 27. lib. 4. c. 3. & lib. 5. cap. 10. & 23. vbi ait, eum ex hac vita exceſſiſſe anno ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo vigeſimooctauo. Fuit & Egbertus Epiſcopus, cuius natalis dies agitur prid. Nonas Maias, licet eum Eadbertum alij dicant. T.8.A.690. n.2.

[i] *Bona & Dodæ.*] Agit de his Molanus in additione ad Vſuard. De alia Bona Petrus in catal. lib. 8. cap. 71.

iiij. C Septimo Kal. Maij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ALEXANDRIAE natalis B. Marci [a] Euangeliſtæ. Hic diſcipulus & interpres Apoſtoli Petri, rogatus Romæ à fratribus, ſcripſit Euangelium, quo aſſumpto perrexit in Aegyptum, primusq. Alexandriæ Chriſtum annuncians, conſtituit eccleſiam: ac poſtea pro fide Chriſti tentus, funibus vinctus, & per ſaxa raptatus, grauiter afflictus eſt: deinde recluſus in carcere, primo angelica viſitatione confortatus, & demum ipſo Domino ſibi apparente, ad cæleſtia regna vocatus eſt octauo Neronis anno. Romæ Litaniæ [b] maiores ad ſanctum Petrum. Syracuſis ſanctorum martyrum Euodij [c], Hermogenis, & Calliſti. Antiochiæ ſancti Stephani [d] Epiſcopi & martyris, qui ab hæreticis Synodum Chalcedonenſem impugnantibus multa paſſus, in Orontem fluuium præcipitatus eſt, tempore Zenonis Imperatoris. Ibidem ſanctorum Philonis [e] & Agathopodis diaconorum. Alexandriæ ſancti Aniani [f] Epiſcopi, qui B. Marci diſcipulus, eiusq. in Epiſcopatu ſucceſſor, clarus virtutibus quieuit in Domino. Laubijs natalis S. Ermini [g] Epiſcopi & confeſſoris.

APRI-

T.1 An.33. n.13.& A. 45 n 15. & ſeq. & A. 64.n. 1. & ſeq &n. 19. & ſeq. & T.5. An. 414.nu.20.

MARCI *Euangeliſtæ* [a].] De eodem hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorum, ac Græcorum, qui eumdem etiam martyrem dicunt, deſcribuntq. eius paſſionis Acta in Menologio. Agit de eo item Euſebius hiſt. lib. 2. cap. 14. 15. & lib. 3. cap. vlt. Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſticis, Iſidorus de vit. & obitu ſanctorum: quorum cum nullus dicat eum occubuiſſe martyrio, ab aliquibus dubitatum fuit, an re vera martyrium conſummarit. At Gelaſius, cuius præcipua eſt in Eccleſia Dei auctoritas, de eius martyrio expreſſe teſtatur, cum ait: Marcus a Petro Apoſtolo in Aegyptum directus, verbum veritatis prædicauit, & glorioſe conſummauit martyrium. Hæc Gelaſius in Rom. Concil. in decret. de lib. authent. & apochryph. Hoc ipſum Niceph. hiſt. lib. 2. cap. 43. Metaphraſtes hac die, Procopius diaconus in encomio de eodem, quod recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Cetera autem de S. Marco, an idem ſit cum conſobrino Barnabæ, qui Ioannes Marcus dictus eſt, & an Latine vel Græce Euangelium ſcripſerit, quoniam non ſunt huiuſmodi, quæ paucis abſolui queant, ſatis de his diſſeruiſſe ſufficiat in noſtris Annalibus Eccleſiaſt. vbi & de alijs quæ ad Marcum pertinent, pluribus egimus.

T.1. A.58. num.112.

[b] *Litaniæ maiores*.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum; quorum nonnulli cum dicant inſtitutas a S. Gregorio, ſic intelligas, non vt ipſas maiores Litanias ſanctus Gregorius Primus inuenerit, ſed quod ad S. Petrum eas indixit. Extat decretum eiuſdem Pontificis de Litaniarum maiorum annua celebritate in princ. lib. 2. regiſtri his verbis: Solemnitas annuæ deuotionis nos, fratres dilectiſſimi, admonet, vt Litaniam, quæ Maior ab omnibus appellatur, ſolicitis ac deuotis debeamus (auxiliante Deo) mentibus celebrare, &c. Idem S. Pontifex occaſione ingruentis peſtilentiæ illam Litaniam inſtituit, quam ſeptiformem appellauit. Extat de ea re eius conſtitutio data 4. Kalen. Septemb. lib. 11. cap. 2. cuius etiam meminit Greg. Turonen. de geſt. Franc. lib. 10. cap. 1. Paul. diac. de geſtis Longobard. lib. 3. c. 11. & alij. Idem S. Gregorius, vrgente aliqua neceſſitate, non tantum Romanis, ſed etiam externis Litanias indicebat, vt apparet ex libro 9. regiſt. epiſt. 45. Indict. 4. Cur autem hæ, de quibus hic agimus, Litaniæ maiores dictæ fuerint, conſtat ad minorum Litaniarum differentiam ſic appellatas eſſe. Non enim vnæ tantum in anno, ſed plures ſolitæ erant fieri Litaniæ pro conſuetudine cuiuſq; eccleſiæ, vt apparet ex epiſt. S. Gregor. 76. lib. 7. Indict. 2. ad Caſtorium, vbi habetur mentio de quatuor vel quinque ſolemnibus Litanijs in Rauennate eccleſia celebrari ſolitis. A quo autem Litaniæ primum fuerint inſtitutæ, adhuc mihi eſt inexploratum: vetuſtiſſimum ſane morē fuiſſe in Eccleſia Litanias peragere, certiſſimum eſt. nam quod ſpectat ad Eccleſiam Orientalem, S. Baſilius in epiſt. 63. ad Neocæſarienſes tradit, in ea eccleſia in vſu fuiſſe Litanias etiam temporibus S. Gregorij cognomento Thaumaturgi, eius ciuitatis Epiſcopi, qui vixit temporibus Decij Imperatoris; quas poſtmodum in ceteris Orientis eccleſijs cōſtat fuiſſe frequentatas, adeo vt eas ſolemniori pompa etiam Ariani fuerint æmulati, vt ſcribit Socrat. lib. 6. cap 8. & Sozom. lib. 8. cap. 8. quas tamen Arcadius Imp. edicto promulgato illis inhibuit, l. 30. de hæretic. Cod. Theod. Litaniæ etiam reperiuntur dictæ Proceſſiones c. 17. Concilij Laodic. edit. 2. Conſtat autem penes Latinos vetuſtiorem fuiſſe vſum procedendi ad loca martyrū, vt Tertul. lib. 2. ad vxorem, & Hieron. in epiſt. 22 ad Euſtoch. Eaſdem itaque ſiue Litanias, ſiue Proceſſiones dicere velimus, vnuſquiſque Epiſcopus in ſuis eccleſijs ſtudioſe agere conſueuit. vnde de S. Honorato Epiſcopo Maſſilienſi hæc pro magna laude Gennadius cap. 99. Hic Litanias ad ſupplicandū Dei clementiam cum plebe ſibi credita pro viribus agit. Hæc ille. Porro percelebres, & ab vniuerſa pene Eccleſia receptæ ſunt illæ, quas S. Mamertus Epiſcopus Viennenſis reſtituit in Gallijs, temporibus Valentiniani III Imp. anno circiter 452. vt ſcribit Ado Epiſcopus Viennen. in chron. quæ & Rogationes appellatæ ſunt: cuius piæ inſtitutionis occaſionem ſcribit in ſermone quodā Alcimus Auitus eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus, ſucceſſorq. Eſichij, quem præceſſit S. Mamertus. Extat præterea de iiſdem epiſtola Sidonij Apollinaris ad eūdē S. Mamertum ſcripta lib. 7. epiſtol. 1. alia ad Aprum 14. lib. 5. vbi (vt mittamus cetera) hæc inter alia de priſtina Litaniarum obſeruatione iam negligentia torpeſcente: Erant, inquit, quidem prius (quod ſalua fidei pace dictum ſit) vagæ, tepentes, infrequenteſq. & (vt ſic dixerim) oſcitabundæ ſupplicationes; quæ ſemper interpellantium prandiorū obicibus hebetabantur: ad quas, vt nihil amplius dicam, figulo pariter & hortulano non oportuit conuenire. In his autem, quas ſuprafatus ſummus ſacerdos & protulit pariter & contulit, ieiunatur, oratur, pſallitur, & fletur, &c. Hæc Sidonius. Ex his quidem Sidonij verbis apparet, S. Mamertum Epiſcopum non tam inſtituiſſe, quam reſtituiſſe, & in meliorem formam reduxiſſe ſacras Rogationes. Sane quidem S. Auguſtinus, qui tempore præceſſit S. Mamertum, de iiſdem Rogationibus, quæ præcedunt celebritatem Aſcenſionis Dominicæ, non obſcure meminit

nit

nit ſerm. 173. de temp. in vigilia Aſcenſ. tomo 10. pag. 338. edit. Louanien. Eſt eius exordium huiuſmodi: Scire debemus & intelligere fratres cariſſimi, quia dies cōpunctionis & pœnitentiæ celebramus, &c. Circa finem autem ſic: Nullus ſibi de induſtria aliquas occupationes inquirat, per quas ſe de Eccleſiæ conuētu ſubducat. Sine dubio peccatorum ſuorum vulnera diligit, qui in iſtis tribus diebus, ieiunando, orando, & pſallendo, medicamenta ſibi ſpiritualia nō inquirit, &c. Quibus quidem eumdem de ſacris Rogationibus verba facere, nullum eſt dubium. Extat de Rogationibus canon. 29. primi Cōcilij Aurelianenſis, item cap. Rogationes de conſecrat. diſtinct. 3. & in Capitular. Franc. lib. 5. cap. 85. De iiſdem Cæſarius Epiſcopus Arelat. homil. 33. hæc habet: Tribus iſtis diebus, quos regulariter in toto mūdo celebrat Eccleſia, nullus ſe a ſancto conuentu ſubducat, &c. Reliqua autem de Rogationibus vide apud eos qui ſcripſerunt de diuin. offic. Aliæ inſuper Rogationes ab his ſunt, quas inſtituit S. Gallus Epiſcopus Aruernenſis, quæ media Quadrageſima agi ſolitæ erant; de quibus Gregorius Turon. lib. 4. cap. 5. Celebrabantur olim in eccleſia Gallicana etiā Litaniæ noni menſis, de quibus agitur in Concilio primo Lugdun. c. 6.

Sub Diocletiano ex cōiecturis Ferr. [c] *Euodij, & ſoc.*] De his item hac die Vſuardus, Maurolycus, & alij recentiores.

T. 6. A. 479 n. 1. & ſeq. [d] *Stephani Epiſc.*] Agit de huius martyrio Euagr. hiſt. lib. 3. c. 10. & Niceph. lib. 15. c. 28. ex Ioanne Rhetore. Porro non tantū Stephanum, ſed & alios Orthodoxos Epiſc. ab hæreticis tunc Antiochiæ occiſos eſſe, indicant litteræ S. Simplicij Papæ ad Zenonem Imp. qui de ſacrilegis pœnas ſūpſerat. Habemus eam epiſtolam manuſcriptam, datam x. Kal. Iulias poſt Conſulatum Illi. eſt eius exordiū: De eccleſia Antiochena venerādos, &c.

[e] *Philonis & Agathopodis.*] Hi eſſe videntur, qui ex Syria Romam comitati ſunt ſanctum Ignatium Epiſcopum Antiochenum, eiuſq. reliquias Antiochiam retulerunt, vt conſtat ex Actis ipſius martyrij. Fuit Philo Tarſenſis eccleſiæ, Agathopos Antiochenæ diaconus. Meminit eorumdem frequenter S. Ignatius ſcribens ad Tarſenſes, ad Philadelphos, & ad Antiochenos. T. 2. A. 1.. nu. 8.

[f] *Aniani Epiſc.*] De eo Euſebius in chron. & hiſt. lib. 2. cap. 23. & lib. 3. cap. 12. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Marco, Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 2. Niceph. Epiſc. in chron. & alij: multa habet de eo Petrus in catal. lib. 9. cap. 19. ſed quæ videntur apocrypha. Erat Alexandriæ eccleſia nomine S. Aniani, cuius meminit Epiphan. in panar. hæreſi 69. Eius autem ſacrum corpus Venetias eſſe tranſlatū accepimus. Fuit alius eiuſdem nominis Anianus Aurelianenſis Epiſcopus; alius item Meldenſis, de quo agitur in Actis S. Genouefæ; iidemq. ſanctitate nobiles. T. 1. An 87. nu. 1.

[g] *Ermini Epiſcopi.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. pluribus autem in Indic. ſanct. Belg. Succeſſit hic ſancto Vrſmaro anno Domini 713. Extare de eius Actis librū ſcriptum, idem auctor affirmat. T. 9. A. 737 nu. 3.

iij. D Sexto Kalen. Maij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27

ROMAE natalis B. Cleti [a] Papæ, qui ſecundus poſt Apoſtolum Petrum rexit Eccleſiam, & in perſecutione Domitiani martyrio coronatus eſt. Ibidem ſancti Marcellini [b] Papæ & martyris, qui ſub Maximiano pro fide Chriſti vna cum Claudio, Cyrino, & Antonino capite truncatus eſt; quo tempore magna fuit perſecutio, ita vt intra vnum menſem, decem & ſeptem millia Chriſtianorum martyrio coronarentur. Amaſeæ in Ponto S. Baſilei [c] Epiſcopi & martyris, qui ſub Licinio Imperatore illuſtre martyrium conſummauit: cuius corpus in mare proiectum, & ab Elpidiphoro Angeli monitu repertum,

honorifice tumulatum fuit. Bracari in Luſitania ſancti [d] Petri martyris, primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Viennæ ſancti Clarentij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ ſancti Lucidij [f] Epiſcopi. In monaſterio Centula S. Richarij [g] presbyteri & confeſſoris. Trecis ſanctæ Exuperantiæ [h] virginis.

APRILIS 26.

T. 1. A. 93. n. 1. & ſeq. CLETI *Papæ.*] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij; Beda autem hic de Anacleto, de Cleto autem ad 3. Nonas Maij. Ob nominis ſimilitudinem magna tum apud Latinos, tum etiam apud Græcos facta eſt de Cleto & Anacleto confuſio: vt niſi vitium ſit in codice, librariorum oſcitantia non leues quidem, immo grauiſſimi ſcriptores in his nominibus erraſſe noſcantur. S. Ignatius in primis in epiſtola ad Mariam Caſſabolitem pro Cleto habet Anacletũ. id ipſum S. Irenæus feciſſe videtur aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 3. Euſeb. etiã in chron. & hiſt lib. 3. c. 13. Nicephorus item hiſt lib. 3. c. 2. & Niceph. Epiſc. in chron. Ex Latinis itidem Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmeñ. & Auguſt. epiſtola 165. putantes, credo, Cletum eumdem cum Anacleto, illum prætcrierunt. econtra autem plerique, qui nouerunt Cletum, neſciuerunt Anacletum, vt inter alios ſanctus Epiphanius, qui in Panar. hæreſ. 27. ponens Cletum, prætermittit Anacletum. Sed in his quæ ſunt Romanæ Eccleſiæ, maior eſt adhibenda fides eius alumnis, quàm ceteris. Poſt librum de Romanis Pontificibus, S. Hieronymus de ſcrip Eccleſiaſt. in Clemente, poſt Linum recenſet Cletum. Poſitum habetur nomẽ Cleti in canone Miſſæ antiquitus ſcripto. De eodem præterea indices Vaticani, quos exſcripſimus. Quod autem Cletus ante Clementem ſederit, aliaq. plura de eo egimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

T. 2. A. 302. nu. 88. & ſeq. A. 303. num. 88. & ſeq. vſq; ad nu. 107. & A. 304. nu. 23. & ſeq. [b] *Marcellini Papæ.*] De ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Ecce tibi iterum penes Græcos in nominibus facta confuſio, putantes itidem eumdem eſſe Marcellinum cum Marcello: vnde Euſebius prætcriens Marcellum, Marcellinum tantum numerat in chron. & hiſt. lib. 7. c. 26. quem errorem & ceteri ſecuti eſſe videntur, vt Niceph. Calliſt. hiſt. lib 6. cap. 34. & Nicephorus Epiſcopus in chron. Non ſic quidem Latini, vt Optatus lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. ac ceteri omnes recentiores. Ipſa eorum Acta inter ſe diuerſa, diuerſos prorſus eſſe, plane declarant. Succeſſit Marcellinus Caio, vt omnes tam Græci quam Latini citati auctores teſtantur. Cetera de ipſo in Annalibus Eccleſiaſticis.

[c] *Baſilei Epiſcopi.*] Agunt de eodem item hac die Græci in Menologio, vbi & martyrium, corporis inuentio, atque translatio narrantur. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Ex quibus omnibus erroris arguitur Nicephorus; dum libro 8. cap. 14. adnumerat S. Baſileum inter Epiſcopos qui interfuerunt Nicæno Concilio, cum conſtet eumdem ſub Licinio Imperatore martyrio coronatum obiiſſe diem. T. 3. A. 313 n. 2. & An. 316 n. 17. & 25. & A. 314. nu. 78.

[d] *Petri*] De eodem Vaſæus in chro. Hiſp. Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. to. 2. hac die.

[e] *Clarentij Epiſcopi.*] De eo itẽ hac die Beda, Ado Vienñen. in chron. anno 641. Ponitur hic trigeſimus eius ſedis Epiſcopus ſub Vitaliano Papa in tabul. Democharis. Ann. 641.

[f] *Lucidij Epiſcopi*] In tabulis eccleſiæ Veronen. & in ſæpius citato codice pag 8. & 39. Eſt & Lucillus nomine eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopus, de quo in dictis tabulis agitur pridie Kalen. Nouembris: quem illum ipſum puto, qui interfuit Concilio Sardicenſi, vbi loco Lucilli, Lucius ſubſcriptus reperitur tom. 1. Concil. nam apud Athanaſium in apologia ſecunda inter Epiſcopos Italiæ, qui illi Synodo interfuerunt, Lucillus ponitur poſt Seuerum Rauennatem Epiſcopum. Vocat eumdem cum ceteris in teſtimonium Athanaſius in apologia ad Conſtantium. T. 3. A. 347 num. 11.

[g] *Richarij.*] Agit de eodem Vſuardus hac die. Eius res geſtas ſcripſit Albinus Flaccus ad Carolum Magnum Imperatorem. habet eas Sur. tomo ſecundo. Agit de eo item Vincentius lib. 23. cap. 96. 97. & 81. Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 98. & 295. Claruit temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annum Domini ſexcenteſimum atque trigeſimum. T. 8. A. 631 nu. 14.

[h] *Exuperantiæ.*] Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vſuardũ hac die de eadem agunt.

E Quinto Kal. Maij. Luna. 27

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
t u A B C D E f F G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 23 24 25 26 27 28

NICOMEDIAE natalis S. Anthimi[a] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Diocletiani ob confeſsionem Chriſti, martyrij gloriam capitis obtruncatione ſuſcepit. Secuta eſt quoque illum vniuerſa pene gregis ſui multitudo; quorum alios Iudex gladio obtruncari, alios ignibus conflagrari, alios nauiculis impoſitos pelago immergi fecit. Tarſi in Cilicia SS. Caſtoris[b] & Stephani martyrum. Romę depoſitio B. Anaſtaſij[c] Papæ, viri ditiſſimæ paupertatis, & Apoſtolicæ ſolicitudinis: quem (vt ait ſanctus Hieronymus) diu Roma habere non meruit, ne Orbis caput ſub tali Epiſcopo truncaretur: nam haud multo poſt eius obitum Roma a Gothis capta atque direpta fuit. Bononiæ S. Tertulliani[d] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Theophili[e] Epiſcopi. Conſtantinopoli ſancti Ioannis[f] abbatis, qui pro cultu ſacrarum imaginum ſub Leone Iſaurico plurimum decertauit.

A P R I L I S 27.

T. 2. A 293 n 2. & An. 301. nu. 24. & A. 302. n 30. & 42

ANTHIMI *Epiſcopi.*[a]] De eo itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio 3. Non. Septembris. Scribit de Anthimo Euſeb. hiſt. lib. 8. c 6. & Niceph. hiſt. lib. 7. c. 6. & 16. Extant eius Acta a Metaphraſte deſcripta; retulit eadem Lipom. tom. 6. & Sur. to. 2. Succeſſit hic S. Cyrillo eiuſdem ciuitatis Epiſcopo, vt teſtantur Acta ſanctorum martyrum Indes & Domnæ, quæ recitat Metaphraſt. ſeptimo Kalen. Ianuarij, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. In honorem ſancti Anthimi Iuſtinianus Imp. nobilem memoriam excitauit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

T. 4. A 385. nu. 9.

[b] *Caſtoris & Stephani.*] Vſuardus de Caſtore tantum, Maurolycus de vtroque, cui adſtipulantur vet. manuſcrip.

T. 5. A. 400 n. 33 & ſeq & A. 401.

[c] *Anaſtaſij Papæ.*] Agunt de eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Locus ſancti Hieronymi hic citatus extat in epiſt. 16. ad Principiam. De eius ſucceſſione Auguſt. epiſtola 165. Proſp. in chron Socrat. lib. 7. cap. 9. Theod. lib. 5. cap. 23. Sozom. lib. 8. cap. 24. Eius Acta in Annal Eccleſiaſt. ſcripſimus. De Vrbe capta a Gothis, cuius hic mentio habetur, conſtat id contigiſſe Varani & Tertullo Conſſ. vt ſcribit Caſſiod. & Proſper in chron. quod & omnes profitetur: numeratur is annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) a Chriſto 410. ſedis autem Innocentij Nonus. Corpus ſancti Anaſtaſij Papæ a Sergio Iuniori tranſlatum eſt in titulum Equitij, vt vetus inſcriptio in eadem eccleſia poſita docet. plura & A. 401. nu. 42. & ſeq.

circa Ann. 476.

[d] *Tertulliani Epiſc.*] Succeſſit hic Paterniano, poniturq; octauus eius ſedis Epiſcopus.

Subrogatus Gaudentio qui claruit circ. An 400.

[e] *Theophili Epiſcopi.*] Numeratur hic decimus eius ſedis Epiſcopus, tertiusq. poſt ſanctum Philaſtrium: de eo Rampert. in ſerm. de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

T. 9. A 733 n. 2. & A. 766. nu. 2[?] A. 823 n. 72 & ſeq.

[f] *Ioannis abbatis.*] De eo item Græci hac die in Menologio, vbi etiam paucis eius res geſtæ deſcribuntur.

Quarto

28 Quarto Kalen. Maij. Luna. F

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29

RAVENNAE natalis ſancti Vitalis [a] martyris, patris SS. Geruaſij & Protaſij: qui cum beati Vrſicini corpus ſublatum honeſtate debita ſepeliſſet, tentus a Paulino Conſulari, poſt equulei tormenta iuſſus eſt deponi in profundam foueam, & terra ac lapidibus obrui; taliq. martyrio migrauit ad Chriſtum. Mediolani ſanctæ Valeriæ [b], martyris, coniugis ſancti Vitalis. Atinæ ſancti Marci [c], qui a B. Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, Aequicolis primus Euangelium prædicauit, & in perſecutione Domitiani ſub Maximo Præſide martyrij coronam accepit. Alexandriæ paſsio S. Theodoræ [d] virginis, quæ idolis ſacrificare contemnens, cum eſſet in lupanar tradita, repente quidam ex fratribus nomine Didymus miro Dei fauore commutatis veſtibus illam eripuit; qui poſtea in perſecutione Diocletiani ſub Euſtratio Præſide ſimul cum eadem percuſſus, ſimul coronatus eſt. Eodem die ſanctorum Aphrodiſij [e], Caralippi, Agapij, & Euſebij martyrum. In Pannonia ſancti Pollionis [f] martyris, ſub Diocletiano Imperatore. Pruſæ in Bythinia ſanctorum martyrum Patricij [g] Epiſcopi, Acatij, Menandri, & Polyæni. Turiaſone in Hiſpania ſancti Prudentij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Corfinij in Pelignis ſancti Pamphili [i] Valuenſis Epiſcopi, charitate in pauperes, & gratia miraculorum illuſtris: cuius corpus Sulmonæ conditum eſt.

APRILIS 28.

cir. A. 160. ex not. Baron. in Geruaſ. & Protaſ. 19. Iunij, & T. 2. A. 171 n. 3.

VITALIS [a].] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Extant eius res geſtæ iunctæ Actis SS. Geruaſii & Protaſii ex epiſtola nomine S. Ambroſii, quam recitat Sur. tom. 3. decimanona Iunii: Mombritius item recenſet huius Acta tomo ſecũdo. De eius venerando ſepulchro Venantius Fortunatus lib. 4. vit. ſancti Martini meminit his verſibus:

Inde Rauennatũ placitam pete dulcius vrbẽ,
Pulpita ſanctorum per religioſa recurres,
Martyris egregij tumulũ Vitalis adora, &c.

Et alibi:

Vitalẽ ac reliquos tot chara Rauenna ſepultat.

libro 7. ad Bod. ducem. Extat de eodẽ ſermo Petri Damiani apud Surium to. 2. Pluribus Hieron. Rub. hiſt. Rauen. libro 1. qui & de veteri inſcriptione ad eius ædem agit libro 3. Fuit eiuſdem nominis Vitalis Epiſcopus eiuſdem eccleſiæ Rauennatis: quem miror admodum prętermiſſum ab iis qui res Rauennates tractarunt, præcipue vero nouiſſime a Hieron. Rubeo, viro alioqui pereruditо, qui in poſteriori edit. ſuarum hiſto-

riarum Rauénatum, quam conatur, vel ſua ex his eſt emendaturus, vel fortaſſe his noſtris obiectionibus plenius ſatisfacturus: quod ſi fiet, a veritate nos vinci libentiſſimo accipiemus animo. Feliciter quidem accidit, vt obortis inter nos hiſce contentionibus, non inde, vt aſſolet, liuor vel æmulatio aliqua interceſſerit, ſed velut quibuſdam tenacioribus amoris vinculis mutua inter nos beneuolentia ſtringeretur. Mirificus quidem in homine, quem inſpexi, candor animi, ſinceri amoris illex, me penitus illi deuinxit. Sed ad Vitalem, vnde digreſſi eramus, redeamus. Ad hunc Vitalem Epiſcopum ſcripſit Venantius Fortunatus duo epigrammata; fuit enim illi æqualis: agitq. de baſilica ſancti Andreæ ab ipſo erecta, quam idem Rubeus ex antiquis eius eccleſiæ monumentis tribuit ſancto Petro Chryſologo, redarguēs eos etiam, qui eamdem adſcribūt Maximiano. Porro Vitalem Epiſcopum eam erexiſſe, ex duobus illis epigrammatibus luce clarius apparet: habentur eadem lib. t. in principio. Vixit hic Vitalis Epiſcopus circa annum Domini quingenteſimum ſeptuageſimū, quibus etiam temporibus claruit Venātius Fortunatus, qui Rauennæ nutritus, ibidem etiam liberales didicit diſciplinas, vt ſcribit Paulus diaconus de geſtis Longobardorum lib. 2. cap 9. Maneant hæc de Vitale Epiſcopo, quouſque noſter Rubeus in ſecunda ſui commentarij editione hæc ex Venantio obiecta diluat, & ſua euidentiori probatione confirmet.

cir. A. 160. [b] *Valeria*] De eadē Beda, Vſuardus, Ado, & alii hac die. Huius martyrii Acta intexta habentur cum rebus geſtis ſancti Vitalis, quas nuper citauimus.

T. 1. A 44. n. 28. [c] *Marci Epiſcopi*:] Legimus eius Acta tam ſoluta oratione quam metro conſcripta Atina Romam tranſmiſſa; in quibus licet auctorum nomina deſiderentur, compertum tamen habemus ex Petro diacono bibliothecario Caſſinate in lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſinen. cap. 45. ſcriptam eſſe paſſionem eiuſdem ſancti Marci a Petro diacono Chartulario eiuſdem monaſterii ad Odeſirium abbatem; qui quidem auctor narrat, additum ab eodem etiam tractatum de excidio & reſtauratione eiuſdem ciuitatis Atinæ, necnon libellum de eiuſdem ſancti translatione atque miraculis, compoſitumq. Canticum Eccleſiaſticum in eius ſolemnitate canendum, ac demum de eadem celebritate ſermones octo. hæc Petrus diaconus, quem illum ipſum puto Petrum, qui ea ſcribens de ſe ipſo, tamquam de alio extraneo modeſtiæ cauſa locutus eſt. Quod ad opus metricum ſpectat, idem ſcriptor eodem libello cap. 43. refert, Petrum Romanæ Eccleſiæ ſubdiaconum ſcripſiſſe verſibus res geſtas eiuſdem ſancti Marci Epiſcopi.

[d] *Theodoræ.*] Beda, ac ceteri qui ſupra auctores hac die, Græci autem Nonis Aprilis. T. 3. A. 309 n. 26. & ſeq & num. 33. corrige ex quo notatione. Cenſetur hæc eadem cum ea de qua ſcribit ſanctus Ambroſius lib. 2. de virgin. licet pro Alexandria ibi Antiochia legatur, quod librariorum potius vitio accidiſſe exiſtimamus. Græci etenim ac Latini omnes vno ore illam Alexandriæ paſſam eſſe teſtantur: idq. etiam eius Acta profitentur, quæ ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes: extant apud Lipom. tom 7. & Sur. tom. 2. Conſule annotationem inferius poſitam die 3. Maij in Alexandro & Antonina.

[e] *Aphrodiſy & ſociorum.*] Agunt præterea hac item die de his Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. recentiores.

[f] *Pollionis.*] De eodem Beda, ac ceteri qui cir. A. 300. ſupra. Huius Acta ſummatim complexa recitat Petrus in catalogo lib. 4. cap. 94. licet in mendoſo codice, pro Pollione, Pullio, pro Cibali Cinalis, & pro Sirmio Firmus legatur.

[g] *Patricij Epiſc.*] Græci itidem de eo hac die in Menologio, vbi pluribus eius res geſtas referunt.

[h] *Prudentij Epiſc.*] De eo Vaſæus in chron. cir. A. 390. Hiſp. qui ſcribit fuiſſe Epiſcopum Tarraconenſem, vixiſſeq. temporibus Diocletiani. Plura de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion tom. 2.

[i] *Pamphili Epiſcopi.*] Huius Acta Romam Tempore Sergij papæ cir. An. 690. allata accepimus a D. Federico Ranaldo, Vaticanæ bibliothecæ præcipuo cuſtode, viro integerrimo: cui me plura debere profiteor: eius etenim officio & propenſiori erga me beneuolentia ac ſtudio eiuſdem bibliothecæ ſæpe penetralia patuere, ex quibus magna facta eſt rebus noſtris acceſſio.

29 Tertio Kal. Maij. Luna. G*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	15	26	27	28	29	1

MEDIOLANI S. Petri[a] martyris, ordinis Prædicatorum, ab hæreticis ob fidem Catholicam interempti. Apud Paphum in Cypro ſancti Tychici[b] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli, quem idem Apoſtolus in ſuis epiſtolis cariſsimum fratrem, miniſtrum fidelem, & conſeruum ſuum in Domino appellat. Cirthæ in Numidia natalis ſanctorum martyrum Agapij[c] & Secundini Epiſcoporum, qui poſt longum apud præfatam vrbem exilium, in perſecutione Valeriani, in qua tunc maxime Gentilium rabies ad tentandam iuſtorum fidem inhiabat, ex illuſtri ſacerdotio effecti ſunt martyres glorioſi. Paſsi ſunt in eorum collegio Aemilianus miles, Tertulla & Antonia ſacræ virgines, & quędam mulier cum ſuis geminis. Eodem die ſanctorum ſeptem Latronum[d], qui a ſancto Iaſone ad Chriſtum conuerſi, martyrio vitam adepti ſunt ſempiternam. Brixiæ S. Paulini[e] Epiſcopi & confeſſoris. In cœnobio Cluniacenſi ſancti Hugonis[f] abbatis. In monaſterio Moliſmenſi S. Roberti[g] primi abbatis Ciſtertij.

APRILIS 29.

An. 1252. PETRI *mart.*[a]] Huius res præclare geſtas ſcripſit Thomas Lentinus, Patriarcha Hieroſolymitanus, quas Surius deſcripſit tom. 2. Plura de eodem Vincent. libro 31. cap. 103. & Antoninus in 3. par. tit. 23. cap. 6. Martyrium ſubijt anno Domini 1252. Sequenti vero anno ab Innocentio Papa IV. adſcriptus eſt in numero Sanctorum, vt de eo ſcribit Bernardus in chron. Cetera collecta habes ſimul in Theſauro concion. tom. 2. hac die. Porro officium ei duplex perſolui, Sixtus V. Pontifex Maximus, datis de ea re Apoſtolicis literis, præcepit anno Domini 1586.

T. 1. an. 58. nu. 62. [b] *Tychici diſcip.*] Scribit de eo Paulus Apoſtolus ad Epheſios 6. ad Coloſſ. 4. & 2. ad Timoth. cap. 4. Lucas etiam in Act. Apoſt. c. 20. Agit de eodẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij. Tradit Dorotheus in ſynop. hunc fuiſſe primum Chalcedonenſis eccleſiæ Epiſcopum.

[c] *Agapij & Secundini.*] De his itẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autem tertio kalen. Aprilis. Extant horum res geſtæ vna cũ Actis ſanctorum Mariani & Iacobi, quæ recitat Surius tom. 2. & 3. in principio. T. 2. A. 262 n. 34. & ſeq

[d] *Septem Latronum.*] Agunt de his itẽ hac die Græci in Menologio, a quibus etiam recenſentur eorum nomina, videlicet, Saturninus, Iaciſcolus, Fauſtianus, Ianuarius, Marſanus, Euphraſius, & Mammius; quos omnes Iaſon & Soſipater Chriſti confeſſores eodem cum illis incluſi carcere, primum ad Chriſti fidem, inde ad confeſſionem eius nominis, ac tandem ad promerendam martyrij coronam incitarunt. Hæc ipſa in dicto Menologio recitantur.

[e] *Paulini Epiſcopi.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Brixianæ, ex quibus etiã alij acceperunt.

[f] *Hugonis abbatis.*] Scripſit eius Acta monachus Cluniacenſis, Hugo item nomine; ha-

T. 11. Ann. 1055. n. 19 A. 1074 nu. 47. obitus. T. 12. Ann. 1109. nu. 4 bet ea Surius tom. 2. Eadem item monumentis mandata a Gilone atque Reinaldo tradit Molanus. Recenſet eumdem S. Bernardus, cum meminit de ſanctis Abbatibus cœnobij Cluniacenſis in apologia ad Gulielmum. De eodem Petrus Cluniacenſis lib. 1. & 2. miracul. Vſus eſt eo familiariſſime Gregorius Septimus Rom. Pontif. cuius ad illum extat epiſtola data anno Chriſti 1078. kalen. Iulij primæ Indict. qua ærumnas deplorat, quibus aſſidue angebatur. Obijt (vt auctor eſt Sigebertus in chron.) anno Domini 1109. De eo item alij plerique ſcriptores, ac nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 328.

[g] *Roberti abbatis.*] Extat eius vita ſcripta ab Odone abbate Moliſmenſe, quam retulit Surius in tom. 2. hac die. Exceſſit ex hac vita anno Domini 1098. vt teſtatur Sigeber. in chron. Huic ſucceſſit Albericus, cui ſubrogatus eſt Stephanus, de quo ſuperius actum eſt. T. 11. obit. A. 1098. n. vltimo.

xxix. A ## Pridie Kalen. Maij. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE ſanctæ Catharinæ [a] virginis Senenſis, ordinis ſancti Dominici, vita & miraculis claræ, quam Pius Secundus in ſanctarum Virginum numero adſcripſit. Lambeſe in Numidia natalis ſanctorum martyrum Mariani [b] lectoris, & Iacobi diaconi: quorum prior, cum iampridem infeſtationes Decianæ perſecutionis in confeſſione Chriſti viciſſet, iterum cum clariſſimo collega tentus eſt, & ambo mirabiliter poſt dira & exquiſita ſupplicia diuinis reuelationibus ſecundo confortati, nouiſſime cum multis alijs gladio conſummati ſunt. Apud Santonas beati Eutropij [c] Epiſcopi & martyris, quem ſanctus Clemens Pontificalis ordinis gratia conſecratum direxit in Galliam, peractaq. diu prædicatione, ob Chriſti teſtimonium colliſo capite, victor occubuit. Cordubæ ſanctorum martyrum Amatoris [d] presbyteri, Petri monachi, & Ludouici. Nouariæ ſancti Laurentij [e] presbyteri, & puerorum martyrum, quos ille ſuſceperat educandos. Alexandriæ ſanctorum martyrum Aphrodiſij [f] presbyteri, & aliorum triginta. Epheſi ſancti Maximi [g] martyris, qui in perſecutione Decij coronatus eſt. Firmi in Piceno ſanctæ Sophiæ [h] virginis & martyris. Neapoli in Campania ſancti Seueri [i] Epiſcopi, qui inter alia admiranda, mortuum de ſepulchro excitauit ad tempus, vt mendacem creditorem viduæ & pupillorum falſitatis arguere. Euoreæ in Epiro S. Donati [k] Epiſcopi, qui tempore Theodoſij Imperatoris eximia ſanctitate refulſit. Londinij in Anglia S. Erconualdi [l] Epiſcopi, qui multis miraculis claruit.

APRILIS 30.

obiit Ann. 1380. CATHARINAE [a]] Acta eius nobiliſſima ſcripſit Beatus Raimundus Capuanus, ordinis Prædicatorum magiſter, necnon Ioan. Toloſanus Latine edidit. multa præterea ex dialogorum libris, ac eius epiſtolis colligi poſſunt de eius rebus geſtis. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino milleſimo treceteſimo octogeſimo: quam Pius Papa Secundus anno 1461. adſcripſit in Sanctarũ numero. Plura de eadem S. Antoninus in 3. par. tit. 23. cap. 14. Legimus in cod. manuſcrip. luculentam orationem, quam idem Pontifex Pius habuit in publico Conſiſtorio ea die, qua eam relaturus erat in numerum Sanctarum, eſt eius exordium: Catharinam Senenſem in catalogum hodie ſanctarum Chriſti virginum relaturi, &c. Leguntur ibidẽ litteræ Apoſtolicæ de canonizatione eiuſdẽ, datæ vndecimo Kalen. Nouembris, anno tertio Pontificatus eius; quæ ſic incipiunt. Ezechielis Prophetæ magna eſt ſentẽtia, &c.

T.1.A. 262. n. 34. & ſeq. [b] *Mariani, & Iacobi.*] De his item hac die Vſuardus, & Ado pluribus, Petrus item in catalogo lib. 4. c. 104. Extant horum Acta, quæ recitat Sur. tom. 2.

T.1. An. 46. nu. 2. & A. 95. nu. 7. & A. 98. nu. 11. [c] *Eutropij Epiſcopi*] Vſuardus item, Ado, & alij hac die, Petrus in catal. lib. 4. c. 105. Meminit eiuſdem Gregorius Turon. de glor. martyr. cap. 56. Petrus Cluniacen. epiſt. 2. Extat epigramma Venãtij Fortunati de baſilica S. Eutropij per Leontium Epiſcopum reſtituta. De eodem Eutropio ſcripſit carmẽ laudis Franc. Bonad. ſanctor. lib. 2. Monod.

T. 10. A. 855 n. 64. [d] *Amatoris, & ſoc.*] Horum martyrij res geſtas ſcripſit ſanctus Eulogius in Memoriali ſanct. lib. 3. cap. 13. Paſſos teſtatur hac die, æra octingenteſima nonageſimatertia, a Chriſto autem anno octingenteſimo quinquageſimoquinto.

T. 5. A. 397 num. 52. [e] *Laurentij, & ſoc.*] De his etiam tabulæ eccleſiæ Nouarienſis, quas vna cũ rebus geſtis prædictorum ſanctorum martyrum Romam miſſas accepimus, Plura de iiſdem in vita ſancti Gaudentij eiuſdem ſedis Epiſcopi, quam recitat Mombritius tomo primo vit. ſanct. Paſſi ſunt hi temporibus Valentiniani Imp. ſubita graſſatione Gentilium in eoſdem irrumpente, vt factum eſt etiam eodem ſæculo in martyres Anaunenſes. Placuit hic deſcribere antiquum epigramma excalptum in marmoreo ſepulchro, quod dictorũ ſanctorum martyrum ſacris oſſibus eſt refertum, ex quibus medicus liquor manare conſueuit. Eſt enim huiuſmodi:

Aſpicis hoc marmor tumuli de more cauatum?
Id ſolidum eſt intus, rima nec vlla patet,
Vnde queat tellus occultas mittere lymphas:
Manat ab ingeſtis oſſibus iſte liquor.
Si dubitas, medio ſudantes tolle ſepulchro
Relliquias. dices: Vnda ſalubris vbi eſt?

[f] *Aphrodiſij, & ſoc.*] Agunt de his item hac die Beda, ac recentiores, aſſentiunturq. vet. manuſcripta.

[g] *Maximi.*] De eo etiam hac die Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta, quæ quo breuiora, eo fideliora eſſe noſcuntur. Habet ea Surius tom. 2. Accepta videntur ex Actis publicis, quæ Proconſularia dicebantur: ſic enim ea apud Auguſtinum contra Donatiſtas appellata reperiuntur. T. 2. A. 254. n. 24. & 25.

[h] *Sophiæ.*] De qua etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, vbi & ſacra eiuſdem pignora condita debito honore coluntur.

[i] *Seueri Epiſcopi.*] Huius Acta ex antiquis monumentis nuper edidit Paul. Regius. Claruit tẽporibus Valentiniani Iunioris. Hunc illum ipſum puto Seuerum, ad quem extat S. Ambroſij epiſtola. Irrepſit error in eius Acta, dum Valentinianus Iunior, Senior eſt exiſtimatus. Paulo ante Seuerum ſedit ibi Maximus Epiſcopus Catholica fide præſtãtiſſimus, qui cum reſiſteret Arianorum perfidiæ, poſt Conciliabulum Ariminenſe actus eſt in exilium. De eo mira ſcribit Marcellinus presbyter in libello, quem obtulit Theodoſio Imperatori. Extat Neapoli S. Seueri Epiſcopi nomine vetus eccleſia, quæ annis præteritis conceſſa eſt Fratribus Prædicatorum, qui ibidem ſub piæ memoriæ, ac ſpectatiſſimæ noſtrorum temporum ſanctitatis viro R. magiſtro Paulino Lucenſi; reſtitutore priſtinæ obſeruantiæ regulæ S. Dominici, ſumma cum laude ſanctiſſimæ vitæ inſtitutum, ſicut in alijs pleriſq. locis, in ea vrbe primum aggreſſi, feliciſſime propagarunt. cir. A. 389.

[k] *Donati Epiſc.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit eius res geſtas Sozom. hiſt. lib. 7. c. 25. Niceph. lib. 12. c. 45. Ado Viennen. in chron. anno 396. Mombrit. tomo 1. in vit. ſanct. T. 3. A. 324 nu. 101. & T. 4. A. 394 nu. 99. obitus.

[l] *Erconualdi Epiſc.*] Scribit res ab eo geſtas Gothzelinus Morimnenſis, vt conſtat ex catalogo ſcrip. Britan. De eo præterea Beda de geſtis Anglorum lib. 4. cap. 6. item Trithemius de viris illuſtribus ordinis ſancti Benedicti lib. 4. c. 163. Vixit circa annum Domini ſexcenteſimum ſeptuageſimum. T. 8. A. 676 nu. 13.

M A I V S.

xxviij. E kalendis Maij. Luna. E

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

NATALIS Beatorum Apoſtolorum Philippi [a] & Iacobi [b]: ex quibus Philippus poſtquam omnem pene Scythiam ad fidem Chriſti conuertiſſet, apud Hierapolim Aſiæ ciuitatem cruci affixus, & lapidibus obrutus, glorioſo fine quieuit: Iacobus vero, qui & frater Domini legitur, & primus Hieroſolymorum Epiſcopus, e pinna templi præcipitatus, confractis cruribus, ac fullonis fuſte in cerebro percuſſus interijt, ibiq. non longe a templo ſepultus eſt. In Aegypto ſancti Hieremię [c] Prophetæ, qui a populo lapidibus obrutus, apud Taphnas occubuit, ibiq. ſepultus eſt: ad cuius ſepulchrum fideles (vt refert ſanctus Epiphanius) ſupplicare conſueuerunt, indeq. ſumpto puluere, aſpidum morſibus medentur. In Gallijs, territorio Viuarienſi, beati Andeoli [d] ſubdiaconi, quem ſanctus Polycarpus vna cum alijs ab Oriente miſit in Galliam ad prædicandum verbum Dei. Hic ſub Seuero Imperatore ſpinoſis fuſtibus cæſus, demum enſe ligneo capite in quatuor partes in modum crucis conſciſſo, martyrium conſummauit. Oſcæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Orentij [e] & Patientiæ. Seduni in Gallia paſſio S. Sigiſmundi [f] Regis Burgundionum, qui in puteum demerſus occubuit, ac poſtea miraculis claruit. Antiſiodori ſancti Amatoris [g] Epiſcopi & confeſſoris. Auſcij ſancti Orientij [h] Epiſcopi. In Anglia ſanctorum Aſaphi [i] Epiſcopi, & Vualburgæ virginis. Bergomi ſanctæ Gratæ [k] Viduæ.

M A I I. 1.

T. 1. An 44 n. 32. & A. 54. nu. 3 & An. 58. nu. 313. & ſeq

PHILIPPI *& Iacobi.*] De Philippo & Iacobo, Beda, ac ceteri Latinorum hac die agunt, Græci vero in Menologio xviij. kal. Decemb. de Philippo, de Iacobo autem ſeorſum xiij. kalend. Iulij. Vetus autem inſcriptio aliter ſe habebat, quæ ex antiquis manuſcrip. Martyrologijs & ex Sacramentarijs apud Microlog. cap. 55. ponitur in hunc modum: Feſtiuitas SS. Apoſtolorum Iacobi & Philippi, & omnium Apoſtolorum, &c. Huius inſcriptionis ratio ibidem ponitur. Præter ea quæ de Philippo in ſacro leguntur Euangelio, Clemens Alexan. lib. 3. Stromat. hunc illum fuiſſe ſcribit, cui Dominus dixit:

Sine

Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos, tu me ſequere. Lucæ 9. Ob conuenientiam nominis cũ Philippo diacono vno ex ſeptẽ ab Apoſtolis ordinatis, factum reperitur, vt confuſis ipſorum rebus geſtis, quod vnius eſt, alteri tribuatur; vt inter cetera, filiæ quæ ex Act. Apoſtolorum cap. 6. & 21. Philippi diaconi eſſe noſcuntur, ipſæ a nonnullis Philippo Apoſtolo tribuuntur, vt de eo feciſſe videtur Clemens Alexan. quem citat Euſebius hiſt. lib. 3. c. 24. idemq. Polycrat. apud Hier. de ſcript. Eccleſ. in Polycrate. licet ex eodem aliter legat Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 25. qui & ipſe aliquando eaſdem Apoſtoli eſſe filias ſcribit lib. 3. cap. 33. quamuis ſuperius diaconi filias eſſe dixiſſet. Filias item tribuit ei Iſidorus libro de vit. & mort. ſanct. c. 75. licet alterius cuiuſpiã potius quam Iſidori ſit illud opus. ſed cum hæc longiori indigeant examine, in Annalibus opportuniori loco de his egimus. Quod autem hic dicitur, omnem pene Scythiam ad fidem Chriſti conuertiſſe; Philippum Apoſtolum in Aſia Superiori Euangelium prædicaſſe, Scythiam inſuper peragraſſe, ac demũ reuerſum in Phrygiam, martyrio occubuiſſe, tradunt Niceph. hiſt. lib. 2. c. 39. Metaphraſt. in Actis ipſius, quæ recitat Lipom. tom. 6. & Surius tom. 3. Iſidorus de vit. & obit. ſanct. cap. 75. qui addit & Gallis Euangelium prędicaſſe; ſed puto, Galatis, pro Gallis eſſe reſtituendum. Galatæ enim Gallorum coloni, Phrygiæ partem incoluere. Plinius lib. 5. c. vlt. De Hierapoli in Phrygia, vbi paſſus, & honorifica ſepultura conditus eſt. hæc S. Io. Chryſoſt. in homil. in duodecim Apoſtolos: Philippus miraculis conſeruat Hierapolim. De mortis genere ſcribit Euſebius in chron. anno duodecimo Claudij Philippum Apoſtolum cruci affixum, ac lapidibus inſuper obrutum: diuerſa tamen refert Metaphraſtes vbi ſupra, & Nicephorus lib. 2. c. 39. Apud Hippolytum in commentariolo Græce ſcripto legi Philippum tempore Domitiani Imp. eſſe crucifixum capite inuerſo; accepimus illũ ex biblioth. Card. Sirleti. Feruntur pleraq. de Philippo ſub incerto auctore lib. de paſſionibus Apoſtolorum, & alia ſub nomine Abdiæ, quæ licet apocrypha cenſeantur, vera tamen nonnulla ibi eſſe, mihi facile perſuadeo. Eſt celebris Romæ memoria SS. Apoſtolorum Philippi & Iacobi, vbi ſacra eorum corpora requieſcũt; de qua hæc Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus. Pelagius Papa, atque ſucceſſor eius Ioannes, miræ magnitudinis eccleſiam Apoſtolorum ædificantes, hiſtoriis diuerſas tam in muſiuo, quam in varijs coloribus cum ſacris pingentes imaginibus, & a tunc vſque hactenus a nobis venerantur. Hæc Hadrianus. Rurſus autem in libro de Roman. Pontificibus in Pelagio Papa Primo hæc leguntur: Eodem tempore initiata eſt baſilica Apoſtolorum Philippi & Iacobi: quæ dum initiaretur fabricari, mortuus eſt. Hæc ibi. Et in Ioanne eius ſucceſſore: Hic, inquit auctor, perfecit eccleſiam SS. Philippi & Iacobi, & dedicauit eam. Porro titulus ſanctorum Apoſtolorum nomine longe ante prædictorum Pontificum tempora Romæ erat, cuius frequens eſt mentio in Concilio ſecundo Romano ſub Symmacho Papa, & in Cõcilio Romano ſub S. Gregorio Pontifice.

[b] *Iacobus.*] Hic frater Domini, Iuſtus, idemque Minor eſt appellatus, quem a S. Petro ordinatum fuiſſe Epiſcopum Hieroſolymorum, ex Clemente Alexan. refert Euſeb. hiſt. lib. 2. cap. 26. Ioannes Chryſoſtomus in Ioan. homil. 84. & alij. De eius cathedra Epiſcopali adhuc ſuperſtite temporibus Conſtantini, ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 14. De lamina aurea, quam vt ſummus ſacerdos eius eccleſiæ geſtare conſueuit, ſcribit auctor de excid. Hieroſ. qui dicitur Hegeſippus, Euſebius lib. 2. c. 22. Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. in Iacobo, & Epiphan. in Panar. hæreſ. 78. qui omnes & eiuſdem inſtitutum vitę deſcribunt. Illam vero quorumdam ſententiam de tribus Iacobis, qua Iacobus Alphæi a Iacobo Iuſto diſtinguitur, in Annal. Eccleſ. pluribus confutauimus. Huius martyrium ex Hegeſippo deſcribit Euſebius hiſt. li. 2. c. 23. Perpauca vero Ioſephus Antiquit. lib. 20 c. 8 Origenes libro primo contra Celſum, Metaphraſt. & alij de eodem pluribus.

T. 1. in Appar. nu. 64. & ſeq. & A. 44. n. 1. & ſeq. & n. 36. & ſeq & A. 63. n. 1. & ſeq.

[c] *Hieremiæ Prophetæ.*] De eodem non tantum Latini omnes, ſed & Græci hac die agũt in Menologio. Præter ea quæ de Hieremia in diuinis Scripturis leguntur, ſcribit de eo Ioſephus Antiquit. lib. 10. c. 6. 7. 10. & 11. Epiphan. de vit. & interitu Proph. cap. 8. Hieron. cap. 1. in Hierem. & cap. 23. & in præfat. 18. Iſid. cap. 38. Hieremiæ foueam Conſtantinus miro exornauit ædificio, vt ſcribit Nicephorus hiſt. lib. 8. c. 30. Cur autẽ in diuinis Scripturis non ſunt ſcriptæ neces Prophetarum, quos a Iudæis occiſos eſſe Chriſti teſtimonio comprobatur; vide quæ ſcribit Origenes ad Africanum, cum agit de Suſannæ hiſtoria. de oſſibus Hieremiæ Proph. trãſlatis ad Tetraphilum, vide in Prato ſpirit. cap. 77.

[d] *Andeoli.*] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij pluribus agunt. Quod pertinet ad territorium Viuarienſe, eiuſdem nominis Caſſiodorus erexit nobiliſſimum monaſterium, quod illuſtrius reddidit præclara bibliotheca, quam magno cum labore & impenſa collegit, quam deſcriptam habes in duobus illis libris quos ſcripſit eruditiſſime de Inſtit. diuin. lect. De ipſo autem monaſterio Viuarienſi habes ibid. lib. 2. c. 29. An autem in eodem territorio Viuarienſi fuerit monaſterium Caſſiodori, non auderem affirmare; cum præſertim, ſecundum deſcriptionem Caſſiodori, alio in loco potius eſſe poſitum videatur.

T. 2. A. 205 n. 27.

Orentij

cir.A.250. [e] *Orentij & Patientiæ.*] In flore ſanct. Hiſp. ex vet. monumentis Oſcenſis eccleſiæ legũtur hi parentes fuiſſe S. Laurentij martyris.

T.6.A.494 num.68. & plura T. 7. [f] *Sigiſmundi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eo Gregorius Turonenſis hiſtor. Francor. lib. 3. c.5. & 6. & exactius de gloria martyrum cap.75. Aim. lib.2. cap. 4. Ado Viennen. in chron. anno Domini 492. Sigebertus refert eius necem anno Chriſti 515. & alij plures, nouiſſime vero Papirius Maſo, qui etſi breuius, diligentius tamen ceteris (mea ſententia) res Francorum conſcripſit.

T.5.A.438 nu.183. [g] *Amatoris Epiſcopi.*] Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Huius vitam erudite conſcriptam extare dicit Molanus, ſed nobis hactenus incognita eſt: ea tantum legimus de S. Amatore Epiſcopo, quæ Conſtantius ſcripſit in Actis S. Germani Epiſcopi Antiſiod. lib.1.c.2.3.4 & quæ Surius refert to. 7. hac die. Mentio de eodem habetur in vita ſancti Patricij Epiſcopi Hibernorum. Huius opera delata eſſe in Gallias corpora ſanctorum Quirici & Iulittæ, habent Acta eorumdem martyrum, quæ recitat Mombrit. to. 2. De eodem Vinc. lib. 20. cap 6. Mentio habetur de ipſo etiã in vita ſancti Mamert. apud Mombrit. tomo 2. vit. ſanct. pag. 70. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 4. cap. 113. & alij. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Sedit annos triginta. Obijt anno Domini quadringenteſimo vigeſimoprimo. Numeratur ſextus eius ciuitatis Epiſcopus in tabulis Democharis.

[h] *Orientij Epiſc.*] De eo hac die Vſuardus, Ado item, ſed eum Toloſæ ponit.

[i] *Aſaphi Epiſc. & Vualburg.*] In Anglicana eccleſia de his vna ſimul agi percepi. Beda autem hac die tantum de Vualburga, cuius Acta atque miracula recitat Surius tomo 7. Scriptam eſſe vitam eius a Vuilibaldo Epiſcopo, tradit Molanus in annot. ad Vſuard. De ea item Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 250. Claruit circa annum 750. T.9.A 725. n.14.

[k] *Grate.*] De ipſa etiam tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus etiam alij. An.305. Benalius.

xxvij. C **Sexto Nonas Maij. Luna.** 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

ALEXANDRIAE natalis S. Athanaſij eiuſdem vrbis Epiſcopi, ſanctitate & doctrina clariſsimi, in cuius perſecutionem vniuerſus pene Orbis coniurauerat: ipſe tamen Catholicam fidem a tempore Conſtantini vſq; ad Valentem aduerſus Imperatores, Præſides, & innumeros Epiſcopos Arianos ſtrenue propugnauit; a quibus plurimas perpeſſus inſidias, profugus toto Orbe actus eſt, nec vllus ei tutus ad latendum ſupererat locus: tandem ad ſuam eccleſiam reuerſus, poſt multos agones, multasq. patientiæ coronas, quadrageſimoſexto ſui ſacerdotij anno migrauit ad Dominum, tempore Valentiniani & Valentis Imperatorum. Romæ ſanctorum martyrum Saturnini [b], Neopoli, Germani, & Cęleſtini, qui multa paſsi, in carcerem demum coniecti, ibi in Domino quieuerunt: Item SS. martyrum Exuperij [c], & Zoes vxoris eius, Cyriaci & Theoduli filiorum, qui ſub Hadriano Imperatore paſsi ſunt. Hiſpali S. Felicis [d] diaconi & martyris. Eodem die S. Vindemialis [e] Epi-

ſcopi

ſcopi & martyris, qui vna cum ſanctis Epiſcopis Eugenio & Longino, doctrina, & miraculis aduerſus Arianos decertans, ab Hunnerico Rege capite obtruncari iubetur. Abulæ in Hiſpania ſancti Secundi [f] Epiſcopi, de quo etiam infra Idibus Maij cum alijs agitur. Florentiæ ſancti Antonini [g] Epiſcopi, ordinis Prædicatorum, ſanctitate ac doctrina celebris.

MAII 2.

Plura T. 3. & 4. pueritia, T. 4. A. 381. nu. 61. & ſequ. electus Epiſcopus A. 326. n. 1. & ſeq. obitus T. 4. A. 372. nu. 63.

ATHANASII *Epiſcopi.* [a]] De eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci etiam eadem die in Menologio: qui & de eodem iterū agunt xv. Kal. Februarij, vt conſtat ex conſtit. Emmanuelis Imp. Puto illa die agi, more maiorum, de eius ordinatione. Habuit S. Gregorius Nazianzenus in eius celebritate luculentā orationem; plurima in laudem eiuſdem in oratione ad Epiſcopos Aegypti, & alijs in locis: S. Baſilius etiam de eo præclara; cuius extant ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ 47. & ſequen. vſque ad 52. Habentur eius Acta in vnū collecta ex Socrate, Theodoreto, & Sozomeno; alia inſuper, quæ edidit Metaphraſtes: quæ etſi multa magnaq. videantur, breuiſſima tamen & quaſi ieiuna mihi videntur, ſi conferantur cum amplioribus, quæ cum ex ipſius ſcriptionibus, tum ex priſcis auctoribus tā Græcis quā Latinis colliguntur: quæ & nos pro virili ſummo cum labore per annos ſingulos digeſta deſcripſimus in Annal. Eccleſ. Satis tibi ſit, lector, ex Gregorij Nazianzeni elogio hic tantum libaſſe tanti Patris excellentiam; qui in ea oratione quam in laudem Heronis ſcripſit, hunc ipſum poſt alias laudes, oculum Orbis, ſacerdotum Antiſtitem, vocem ſublimem, fidei columen, Chriſti lucernam, & ſecundum Præcurſorem appellat. Migrauit autē ex hac vita, Modeſto & Arintheo Conſſ. cum ſediſſet annos ſex ſupra quadraginta: numeratur hic annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 372. Venerādum corpus eius Venetias tandem translatum, illic honorificentiſſime aſſeruari audiuimus. Porro cum olim vrbs Romana, Petri Apoſtoli ſedes, Athanaſio magnis oppugnationū procellis agitato tutiſſimus portus fuerit, & tamquam aſylum & perfugium calamitatum omnium ſanctiſſimi viri; non ſine diuino conſilio factū videtur, vt fortiſſimus fidei defenſor religionis in Oriente propagandæ & Eccleſiaſticæ vnionis conciliandæ cauſa iterum quodammodo poſt annos mille ducentos & amplius ad Vrbē redierit, præclaro ei conſtituto domicilio. Nam Gregorius XIII. Pont. Max. ſtudioſiſſimus Catholicæ fidei propagator, cupidiſſimusq. Orientalis Eccleſiæ vnionis & pacis, Romæ templum egregium S. Athanaſij nomine conſtruxit, collegiumq. Græcorū inſtituit, vbi complures adoleſcentes bonis moribus & Orthodoxæ fidei doctrina erudiuntur; ex quo Seminario vberes aliquando pietatis fructus ad Orientalem Eccleſiam venturos, Dei benignitate, & S. Athanaſij patrocinio, ſperare licet.

[b] *Saturnini & ſoc.*] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recētiores.

[c] *Exuperij & Zoes*] De his etiam hac die Græci in Menologio. Erexit Iuſtinianus Imp. nobilem eccleſiam nomine S. Zoe martyris, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris. T. 2. A. 140. nu. 4.

[d] *Felicis diaconi.*] De eo item in Breuiario Toletano, vbi plura in eius officio eccleſiaſtico.

[e] *Vindemialis Epiſcopi.*] Meminit Vindemialis Epiſcopi Victor Vticenſis in appendice ad tertium librum, vbi agit de martyrio ſeptem fratrū. Fuit (vt ait) Epiſcopus Capſēſis ciuitatis: de cujus martyrio agit Gregorius Turonenſis hiſt. Franc. lib. 2. cap. 3. licet diuerſe Petrus in catalogo lib. 4. cap. 116. ſed perperam, vt apparet. T. 6. A. 484. n. 71. et ſeq.

[f] *Secundi Epiſc.*] Fuit hic vnus ex illis primis Epiſcopis, qui a ſancto Petro ordinati, ab eodem in Hiſpaniam miſſi ſunt. Porro in Breuiario Toletano non tantum de Secundo, ſed & de ceteris hac die agitur, hymnuſq. ſacer de omnibus ibidem legitur: de quibus omnibus chron. Hiſpan. & alij ſcripſere. T. 1. A. 46. nu. 2.

[g] *Antonini Epiſcopi.*] Huius res geſtæ iuſſu Clementis VII. Rom. Pont. a F. Vincentio Mainardo ordinis Prædicat. exacte conſcriptæ ſunt. De eodē plura Franc. Caſtel. lib. 3. de vir. illuſtr. ordinis Prædic. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1459. Relatus eſt autem in numerum Sanctorum ab Hadriano VI. Papa anno 1523. obijt Ann. 1459.

xxvj. D Quinto Nonas Maij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5

HIEROSOLYMIS Inuentio [a] ſacroſanctæ Crucis Dominicæ, ſub Conſtantino Imperatore. Romæ via Numentana paſſio ſanctorum martyrum Alexandri [b] Papæ, Euentij & Theoduli presbyterorum: ex quibus Alexander ſub Hadriano Principe & Aureliano Iudice poſt vincula, carceres, equuleum, vngulas, & ignes, punctis [c] creberrimis per tota membra confoſſus, ac peremptus eſt: Euentius vero & Theodolus poſt longos carceres ignibus examinati, ad vltimum decollati ſunt. Narniæ *S.* Iuuenalis [d] Epiſcopi & confeſſoris. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Alexandri [e] militis, & Antoninæ virginis, quæ in perſecutione Maximiani ſub Præſide Feſto ad lupanar damnata, & ab Alexandro, qui pro ea ibi remanſerat, mutato habitu clam educta, cum eo poſtmodum iuſſa eſt torqueri: & ambo ſimul præciſis manibus in ignem pro Chriſto iniecti, egregio peracto certamine, coronantur. In Thebaide *SS.* martyrum Timothei [f], & Mauræ coniugis, quos Arianus Præfectus poſt multa tormenta cruci iuſsit affigi, in qua nouem diebus viui pendentes, ac ſe ipſos in fide roborantes, martyrium conſummarunt. Aphrodiſiæ in Caria ſanctorum martyrum Diodori [g] & Rodopiani, qui in perſecutione Diocletiani a ciuibus ſuis lapidati ſunt.

MAII 3.

T.3. A 311 n.41.& A. 326. n.42 & ſequ. & T.5 A.397 nu.11.

INVENTIO *ſanctæ Crucis*, [a]] Beda ac ceteri Latinorum hac die: Græci tantum de Exaltatione xviij. Kal. Octobr. tam ex vet. Menolog quam ex conſtit. Emmanuelis Imp. Item Niceph. lib.13. c.37. & Metaphraſt. in vita S.Io.Chryſoſtomi in fine. Inuentionem Crucis cum Græci non habeãt in Menologijs, ea eſſe cauſa videtur, quod inter mobilia feſta eadẽ adnumerabatur: tertia enim die a Reſurrectione Domini celebrabatur Crucis reſurrectio, cum nimirum ſurſum emergens, miraculis coruſcauit. Id enim habes ex oratione in ſanctam Crucem habita a Sophronio Epiſcopo Hieroſolymitano, quam in Latinum a ſe tranſlatam edidit noſter Achilles Statius. Quoniam autẽ Gelaſius in decreto de libris apocryphis apud Grat. diſt.15. cap. ſancta Romana, non ita probat ſcripturam de Inuentione S.Crucis; ſane putandum eſt illam quidem diuerſam eſſe ab ea hiſtoria, quæ a S. Ambroſio narratur ac probatur in ea oratione, quam habuit in funere Theodoſij Imperatoris, & a S. Paulino in epiſt. 11. ad Seuerum, ab ipſo Inſuper Sulpitio Seuero hiſt.lib.2. Rufin.lib. 1.cap.8. Socrat.lib.1. c.13. Sozom.lib.1.c.1. ac denique a Theodoreto lib.1 c.18. & alijs. qui ab his accepiſſe videntur. In Inuentione

S. Crucis

S. Crucis mortuum reſtitutũ ad vitam, Paulinus atque Seuerus affirmant: Græcorum autem aliqui ægrotantem potius conualuiſſe teſtantur. Verum vtrumque factum eſſe, Niceph. tradit. lib 8 cap. 29. Teſtatur idem Paulinus ſtupendum plane ac perenne miraculum de ligno ſanctæ Crucis toti Orbi notiſſimum; nam cum vndique e remotiſſimis etiam regionibus Hieroſolymam religionis ergo Chriſtiani confluere conſueuiſſent, acciperentq de ligno eiuſdem ſanctæ Crucis particulam, illud, diuina quadam virtute operante, nullam ſentiebat ex diminutione iacturã S. Cyrillus etiam catech. 10. affirmat totum terrarum Orbem ligno ſanctę Crucis Hieroſolymis accepto eſſe locupletatũ. Erat cuſtodia Crucis demandata vni ex ſanctioribus cleri Hieroſolymitani, cuius muneris mentio habetur in Concil. Chalcedonenſi: at Paſchatis tẽpore ex adytis tẽpli eadem populo adoranda producebatur, vt in eadẽ epiſtola teſtatur S Paulinus. Illud non omittimus, Græcos aliam etiam de S. Cruce celebrare conſueuiſſe ſolemnitatem ad xvj. Kal. Iunij, qua recolitur memoria admirandæ illius apparitionis Crucis ſigni ſupra Hieroſolymam meridie factæ; cuius rei geſtæ hiſtoriam S Cyrillus tunc eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus exacte deſcribit poſt catecheſes: teſtantur hæc ipſa eorum Menologia, & Metaphraſtes.

T. 2. A. 132. n. 1. & ſeq. [b] *Alexandri Papæ.*] De eo hac die Beda, & alij Latinorũ. Extant eius Acta, quæ retulit Surius in to. 3. De eius ſucceſſione ſcribit Irenæus lib. 3. c. 3. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 4. Epiph. in Panar. hæreſi 27. Auguſt. epiſtola 165. & alij. Vnus Optatus recenſens ſeriem Romanorum Pontificum lib. 2. contra Parmen. Alexandrum præterijſſe videtur; quod vitio librariorũ potius accidiſſe credimus: nã in tabulis eccleſię Africanæ, quas recenſet S. Auguſtinus, Alexander adnumeratur poſt Euariſtum. Emendatum hic fuit, quod quadam incuria irrepſerat, hunc paſſum ſub Aureliano Principe, qui quidem longe poſt Alexandri tempora imperauit. Pro Principe, Iudex eſt poſitus, qui hiſce Hadriani temporibus in Chriſtianos gladium poteſtatis acuerat, vt conſtat ex Actis aliorum ſanctorum martyrũ, qui paſſi ſunt ſub Hadriano Imp. Irrepſit item mendum, vt loco Hadriani, Traianus poſitus haberetur: porro Hadrianus adoptatus a Traiano, dictus eſt Traianus Hadrianus. At vero ſub Hadriano Imp. Alexandrum Rom. Pont. conſummaſſe martyrium, in noſtris Annal. Eccl. pluribus demonſtrauimus; id ipſum eius Acta profitentur.

[c] *Punctis creberrimis.*] Non ad cruciandũ tantummodo, ſed & ad inferendam necem eiuſmodi ſupplicium excogitatum eſt a Caio Caligula ſæuiſſimo Principe, de quo hæc Sueton. in Caio c. 30. non temere in quemquã, niſi crebris & minutis ictibus animaduerti paſſus eſt, perpetuo notoq. præcepto ita fieri, vt ſe mori ſentiãt. Hæc Sueton. qui & in Galba c. 17. minutiſſimis ictibus ipſum Galbam fuiſſe excarnificatum teſtatur. Porro diuerſum erat hoc ſuppliciũ ab illo, quod ad excruciandum tantum, nõ autem ad occidendum inferri ſolitum erat, quod Stimuleum dictum, furibus ſeruis admoueri conſueuit; de quo ſæpius Plautus, vt in milite glorioſo his verbis: Neque niſi ſupplicium Stimuleum de te datur. In Aſinaria: Vtinam ſtimulus in manu mihi ſit. Et in Menæchmis: At ego te pendẽrem fodiam ſtimulis triginta dies. Stimulis latera ſanctorũ martyrum eſſe ſæpe confoſſa, eorum Acta teſtantur. De Hippolyto Prudentius hymno 11.

Illaque infeſtis perfodiunt ſtimulis.

[d] *Iuuenalis Epiſcopi.*] De ipſo etiam Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Extãt eius Acta, quæ in compendium redacta Surius recitat to. 7. hac die. Cum autem tam eius geſta, quàm etiam cuncta Martyrologia, tum edita, tum manuſcripta teſtentur, hunc abſque martyrio in pace quieuiſſe; plane conſtat, hũc alium eſſe ab eo quem S. Gregorius homilia 37. in Euang. appellat martyrem, eumdemq. Narniæ ſepultum dicit. Duos potius eiuſdem eccleſiæ fuiſſe Iuuenales, ſicut Veronæ Zenones, & Rauennæ Vitales, verius exiſtimamus, quam erraſſe S. Gregorium. His accedit, quod Nonis Maij, tam in Romano Martyrologio, quam apud Bedam, Vſuardum, Adonem, ac ceteros, de alio agitur Iuuenale, eodemque martyre, quem illum eſſe putamus Narnienſem martyrem, cuius meminit S. Gregorius in dicta homilia. Erat olim in eius ſepulchro in ſacra crypta poſito eiuſmodi epitaphium.

Secreti locus eſt intus, ſanctiq. receſſus,
Quẽ famulus Chriſti ſãctus Iuuenalis amauit
Sanctorum ſocius, meritis euectus in aſtra:
Rupe caua placuit tumulari mẽbra ſepulchro,
Ne polluta manus ſacrum contingere poſſit.

Excriptum eſt ex cod. manuſcripto eccleſiæ Catanen. vbi & eius vita legitur, ſed admodum deprauata. Non tantum Narniæ, ſed Foſſani in Taurinis etiam eius ſacra pignora tranſlata, magno in honore habentur, vbi eius venerandum corpus tranſlatum haberi dicitur: eſt ſolemniſſima memoria ſancti Iuuenalis; in cuius officio eccleſiaſtico vtroſque Iuuenales confuſos reperi, dum in oratione, eademq. peruetuſta (vt apparet) appellant martyrem, in lectionibus autem confeſſorem. In honorem S. Iuuenalis Beliſarius monaſterium apud Hortas erexit, vt in lib de Rom. Pont. in Vigilio legitur.

[e] *Alexandri & Antoninæ.*] Agunt de his Græci etiã in dicto Menol. ad vj. Idus Iunij, vbi res geſtæ hiſtoria fuſius enarratur. Iidem teſtantur ibidẽ eorum corpora Conſtantinopoli aſſeruari. Scribit & de his Niceph. hiſt. lib. 7. T. 3. A. 309 à num. 26. & infra.

T

lib. 7.c.13. licet nomina eorum reticeat. Nec quis exiſtimet ob ſimile certaminis genus eoſdem hos eſſe cum Theodora & Didymo, de quibus ſupra quarto Kalend. Maij. Cum etenim frequēter Chriſtianæ feminæ ad proſtibulum damnarentur, ſæpius ſimilis caſus potuit accidiſſe: quinetiā Palladius in Lauſiacis id ipſum de alia virgine Corinthi accidiſſe ex Hippolyto deſcribit c.54. Porro eiuſmodi fallaciæ artem eludendi cuſtodes mutatione habitus, primæ omnium ſuo exemplo docuerunt feminæ Lacedæmoniorū, quæ ijſdem technis maritos ſuos a nece ſubduxerunt, ſe ipſas loco illorum tradentes. hæc apud Valer. de amore coniug. lib. 4.c.6. exter.cap.3. Horum Acta, quæ hic compendio deſcribuntur, longe vberius Metaphraſtes deſcripſit: extant Latine reddita a Lipom. tomo 7. & apud Surium tomo 3. Qualis autem eſſet harum virginum conditio, quæ lenonibus tradebantur, conſule dicta ſuperius in Agnete.

[f] *Timothei & Mauræ.*] Græci item de his agunt hac die in Menologio, ibique eorum Acta fuſius explicantur. T.2. A.153 num. 110.

[g] *Diodori & Rodop.*] De his item hac die Græci in Menologio, vbi & quæ paſſi ſunt tormenta numerantur. T.2.A.305. num. 86.

25. xxv. E Quarto Nonas Maij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

APVD Oſtia Tiberina natalis S. Monicæ [a] matris B. Auguſt. cuius ille prȩclaram vitam in lib. 9. Confeſſionum teſtatam reliquit. In metallo Phennenſi Palæſtinȩ natalis B Siluani [b] Gazzæ Epiſc. qui in Diocletiani perſecutione Galerij Maximiani Cæſaris mandato cum plurimis ſuis clericis martyrio coronatus eſt. Item ſanctorum vndequadraginta [c] Martyrum, qui ibidem ad metalla damnati, poſt ferri candentis aduſtionem, & alia tormenta, ſimul capite cæſi ſunt Hieroſolymis S. Cyriaci [d] Epiſc. qui cum loca ſancta [e] viſitaret, ſub Iuliano Apoſtata cæſus eſt. In Vmbria S. Porphyrij [f] martyris. Nicomediæ natalis S. Antoniæ [g] martyris, quæ nimium torta & varijs afflicta cruciatibus, altero brachio tribus diebus ſuſpenſa, & in carcere biennio detenta, ad vltimum a Priſcilliano Præſide in confeſſione Domini flammis exuſta eſt. Lauriaci in Norico Ripenſi S. Floriani [h] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore, Aquilini Præſidis iuſſu, ligato ad collum ſaxo in flumen Aniſum præcipitatus eſt. Tarſi ſanctæ Pelagiæ [i] virginis, quæ ſub Diocletiano in bouem æneum candentem incluſa, martyrium compleuit. Coloniæ ſancti Paulini [k] martyris. Mediolani ſancti Venerij [l] Epiſcopi, cuius virtutes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus in epiſtola ad eum ſcripta teſtatas reliquit. In territorio Petragoricenſi ſancti Sacerdotis [m] Epiſcopi Lemouicenſis. Antiſiodori ſancti Curcodomi [n] diaconi.

MAII

T.4.A.377. n.8. obitus Ann. 389. nu.1.& ſeq.

MONICAE.] Huius præclaras res geſtas inde a pueritia ſcripſit S. Auguſtinus beatæ matris glorioſus filius, lib. 9. confeſſ. a cap. 8. vſque ad 13. cetera autem ſupra lib. 5. cap. 8. & lib. 6. c. 1. Quo autem potiſſimum anno ex hac vita migrarit, inde etiam colligi poteſt, quod ſanctus Auguſtinus eius obitum cõtigiſſe narrat, cum eſſet reuerſurus Carthaginem vna cum ea. Porro idem ipſe lib 4. cap 25. contra Petilianum ait ſe ex Italia rediſſe in Africã occiſo Maximo tyranno; quem conſtat necatum eſſe Theodoſio ſecundũ & Cynegio Conſulibus, menſe Auguſti. Sequenti itaque anno, Timaſio & Promoto Conſſ. (qui ſecundum Faſtos Onuphrij ponitur annus a Chriſto Domino 389.) S. Auguſtinus vna cum matre nauigaturus in Africam, cum ad Oſtia Tiberina cõſediſſet, menſe Maij, hac ipſa die, poſt ſuauiſſima de regno cœleſti colloquia, ſanctiſſimam matrem ad cælos abeuntem præmiſit, annum ætatis agentem quinquageſimum ſextum, vt ipſe ſcribit lib. 9. confeſſionum cap 11. in fine.

T.3.A.309 num.19. [b] *Siluani Epiſcopi.*] De eadem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. De eius martyrio & ſociorum, ac de loco vbi ſunt paſſi, ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. cap. 17. 23. & 25. ex quo Nicephorus lib. 7 cap. 16. & 27. & alij.

T.3.A.309 num.21. [c] *Vndequadraginta mart.*] De his item Beda, Vſuard. & Ado. His autem quæ hic emendata ſunt, conſentiunt Græcorum hiſtorici, Euſebius lib. 8. c. 22. & Niceph. lib. 7. vbi ſupra. Longe vero grauior error illius eſt, qui putat hos illos eſſe martyres, qui paſſi ſunt temporibus Valentis Imp. quando defuncto S. Athanaſio, Petrus electus fuit Epiſcopus Alexãdrinus, aduerſante Lucio Arianorum Epiſcopo; cuius rei geſtæ hiſtoriam monumentis mãdauit Theodoretus hiſt. lib. 4. cap. 20. Hi etenim, de quibus nũc agimus, paſſi ſunt anno octauo perſecutionis Diocletiani Imperatoris, vt exacte deſcribit Euſebius hiſt lib. 8. c. 22. & Niceph. lib. 7. cap. 16. Nec hi cum illis aliquid commune habent, præter locum Phennenſium metallorum: nam alioqui nec numero, nec mortis genere conueniunt: non enim illi, vt iſti, capite truncati ſunt.

T.4.A.363 num.20. [d] *Cyriaci Epiſc.*] De hoc itẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij: a quibus omnibus cum paſſus dicatur Hieroſolymis tẽporibus Iuliani Apoſtatæ, non tamen quod fuerit Epiſcopus Hieroſolymorum; eo etenim tempore S. Cyrillus illic ſedebat, qui ſuperuixit vſque ad Theodoſij tempora, interfuitq. Concilio œcumenico Conſtantinopolitano. Hic vero, de quo agitur, fuit Epiſcopus Anconitanus; cuius & Acta accepimus ab eius eccleſia, ſed quæ aliqua indigeant caſtigatione. Celebratur eiuſdem tranſlatio Nonis Octob.

[e] *Cum loca ſancta viſitaret.*] Quam frequẽs ea tempeſtate ex toto Orbe fuerit peregrinatio fidelium ad loca ſancta, teſtis eſt ſanctus Hieron. qui ea quæ vidit, ſcriptis conſignauit. In prooemio enim lib. 7. in Ezech. ad Euſtoch. habet hæc verba: Fateor me explanationem in Ezechielem multo ante tempore promiſiſſe, & occupatione de toto Orbe huc venientium implere non poſſe: dum nulla hora, nullumq momentum eſt, in quo non fratrum occurramus turbis, & monaſterij ſolitudinem hoſpitum frequentia commutemus; tantum, vt claudẽdum nobis ſit oſtium; aut ſcripturarum, per quas aperiendæ ſunt fores, ſtudia relinquenda. Et ad Paulinum epiſtola 13 De toto, inquit, huc Orbe concurritur; plena eſt ciuitas vniuerſi generis hominum, & tanta vtriuſque ſexus conſtipatio, vt quod alibi ex parte fugiebas, hic totum ſuſtinere cogaris, &c Ex vniuerſo inſuper orbe Chriſtiano Hieroſolymas mitti eleemoſynas conſueuiſſe, idem teſtatur, ſcribens aduerſus Vigilantium. Sicut autem S Hieronymus Paulinum tyrocinium monaſticæ vitæ auſpicantem, a peregrinatione eiuſcemodi reuocat, ita & S. Gregorius Nyſſenus monachos ac ſacras virgines eiſdem teneri ſtudijs ægre tulit; cum ea occaſione illi ſolitudinis, iſtæ verecundiæ, ſanctiq; pudoris diſpendium pati ob nimiam hominum frequentiam cogerentur: in eamq. ſententiam, vt apparet, libellum illum ſcripſit de his qui adeunt Hieroſolymam, quem recitat Lipom. tomo 2. His exceptis, quam laudanda, vtilis, & fructuoſa ſit eiuſmodi peregrinatio, pluribus docet S. Hieronymus epiſt. 17. ad Marcellam.

[f] *Porphyrij.*] Habetur mẽtio de eo in Actis S. Venantij, qui paſſus eſt Camerinij legimus ea manuſcrip ſed in nonnullis emendanda. An.254.

[g] *Antoniæ.*] De ea Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio pridie Id Iunij. Diuerſa hæc eſt ab Antonina, de qua ijdem agunt pridie huius diei. cir. a. 310. de Priſciliano ſit menc. T. 3. Ann. 311. num.18.

[h] *Floriani.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habetur eius Acta relata a Surio in tom. 3. Mombrit. tom. 1. Petrus in catalogo lib. 4. c 21. Plura de eodem in Breuiario Polon. & Cuſpin. in Auſtria. Legimus inſuper eius res geſtas manuſcrip. Extat de eodem elegans epigramma Bonad. Santon. lib. 2. monod 59. T.2.A.297 num.24.

[i] *Pelagiæ.*] De Pelagia Tarſenſi agunt hac die Græci etiam in Menologio. Pluribus deſcripta eius Acta ex Metaphraſte recitat Lipom. to. 7. & Surius to. 3. T.2.A.305. num.15.

[k] *Paulini.*] De eo Molanus in addit. ad Vſuardum, & Galeſin. ex tabulis eccleſiæ Colonienſis.

T.5.A.397 num. 41. An. 400.n.3. & Ann. 405. num. 17. *Venerij Epiſc.*] Meminit S. Venerij Paulinus in vita S. Ambroſij, Anaſtaſius Papa in epiſtola ad Ioannem Epiſcopum Hieroſolymitanum, S. Hieronymus in apologia 2. aduerſus Rufinum, S. Paulinus Nolanus epiſt. 16. ad Seuerum. Extat de eodem elegans epigramma S. Ennodij Epiſc. Ticinenſis: incipit: *Forma pudicitiæ*, &c. Sedit temporibus Anaſtaſij Papæ, vt habent Acta Concilij Carthaginẽſis, quod celebratũ eſt poſt conſulatum Stiliconis, anno Domini, ſecundum Faſtos Onuphrij, quadringenteſimoprimo. Extat in Bibliotheca Card. Syrleti S. Ioannis Chryſoſtomi epiſtola ad Venerium ſcripta.

[m] *Sacerdotis Epiſcopi.*] De quo etiam Molanus in addit. ad Vſuardum. Succeſſit hic Agerrico, numeraturq. trigeſimus Lemouicenſis Epiſcopus in tab. Democharis, claruitq. circa annum Domini quingenteſimũ decimumquintum. cir. A.515.

[n] *Curcodomi.*] De eo etiam Vſuardus hac die. De eius miraculis agit Conſtantius in vita ſancti Germani Epiſcopi Antiſiõd. lib. 1. cap. 16. cir. A.140. miſſus a Sixto cum Peregrino.

xxiiij. F **Tertio Nonas Maij. Luna.** 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

ROMAE ſanctæ Creſcentianæ [a] martyris. Ibidem ſancti Siluani [b] martyris. Alexandriæ S. Euthymij [c] diaconi, ob Chriſtum in carcere quieſcentis. Theſſalonicæ natalis SS. martyrum Irenæi [d], Peregrini, & Irenes, ignibus combuſtorum. Antiſiodori paſſio ſancti Iouiniani [e] lectoris. Leocatæ in Sicilia S. Angeli [f] presbyteri, ordinis Carmelitarum, qui ab hæreticis ob defenſionem Catholicæ fidei trucidatus eſt. Hieroſolymis S. Maximi [g] Epiſcopi & confeſſoris, quem Maximianus Galerius Cæſar poſt effoſſum oculum, pedemque ignito ferro aduſtum, ad metalla damnauit. Edeſſæ in Syria S. Eulogij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Arelate in Gallia S. Hilarij [i] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Viennæ S. Nicetij [k] Epiſcopi, venerabilis ſanctitatis viri Bononiæ ſancti Theodori [l] Epiſcopi, meritis clari. Eodem die ſancti Sacerdotis [m] Epiſcopi Saguntini. Mediolani S. Geruntij [n] Epiſcopi. Ibidem conuerſio [o] ſancti Auguſtini Epiſcopi & Eccleſiæ doctoris, quem beatus Ambroſius Epiſcopus fidei Catholicæ veritatem docuit, & hac die baptizauit.

M A I I 5.

CRESCENTIANAE [a].] De ea vet. manuſcrip. Erat olim titulus Romæ ſanctæ Creſcentianæ, cuius mentio habetur in Con. 1. Rom. ſub Symmacho Papa.

[b] *Siluani*] Vet. manuſcrip. Legitur in libro de Rom. Pontificibus, Bonifacium Papam I. ornaſſe ſepulchrum S. Siluani martyris.

[c] *Euthimij.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib 4. c. 132. & alij recentiores.

[d] *Irenæi, & ſociorum.*] De his iidem qui ſu- T.2 A.304 num.50

pra

pra hac die, Græci autem in Menologio tantum de Irenæo.

cir. A. 140. [f] *Iobiniani.*] De ipſo etiã Vſuard. hac die. eius Acta deſcripta habentur in rebus geſtis Sancti Peregrini Epiſcopi & martyris, qui a Sixto Papa in Gallias miſſus eſt.

circa Ann. 1220. obijt. [f] *Angeli presb.*] Scripſit eius res geſtas Enoch Hieroſolymitanus: de eodem etiam Molan. in addit. ad Vſuard. hac die. habes eaſdem in compendium redactas in Theſ. concion. tomo. 2. hac die.

T. 3. A. 351 num. 24. & Ann. 331. num. 13. [g] *Maximi Epiſc.*] Græci itidẽ. De eo Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 19. & lib. 3. cap. 20. 21. Theodoretus lib. 2. cap. 27. Hieronymus in chron. Nicephorus, lib. 11. cap. 26. & Nicephorus Epiſcopus in chronic. Hic eſt tertius eiuſdem nominis Epiſcopus Hieroſolymitanus: nam primus Publio, ſecundus Capitoni, hic autem ſucceſſit Macario: ſedit temporibus Conſtantij, cuius Imperatoris anno decimoquinto moritur.

T. 4. A. 371 nu. 113. & ſeq. & An. 378. nu. 48. [h] *Eulogij Epiſc.*] Plura de eo ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 4. cap. 16. Hic etiam reperitur interfuiſſe SS. Concilio Conſtantinopolitano œcumenico, vt ex eius ſubſcriptione apparet.

T. 5. A. 412 num. 34. T. 6. A. 445. nu. 9. & ſeq [i] *Hilarij Epiſcopi Arelaten.*] De eodẽ hac item de Beda, Vſuard. Ado, cæteriq. omnes, ac etiam vet. manuſcripta. Fateor me de hoc Hilario magna aliquãdiu fuiſſe dubitatione perplexum, cum legiſſem aduerſus eũ ſcriptas acerrimas litteras S. Leonis Papæ ad Epiſcopos Galliarum Prouinciæ Viennenſis, ſunt autem inter eius epiſtolas num. 89. quibus quidem cõſentit conſtitutio Valentiniani Imperatoris aduerſus eundem Hilarium promulgata, extat inter nouel. Theodoſ. & Valentiniani tit. de ordinat. Epiſcoporũ poſt Codicem Theodoſianum deſcripta. Arguebatur enim Hilarius, quod inconſulto atq; contradicente Rom. Pontifice, ſibi ſumpſiſſet ordinationes Epiſcoporum ad alios Metropolitanos ſpectantium: Vt autem hiſtoriæ veritas elucteſcat, inprimis dicimus id ipsũ non ab Hilario primũ eſſe tentatum: Patroclus enim Arelatenſis ſedis inuaſor, qui pulſo Herote illic ſedit, eiuſmodi facinus aggreſſus eſt, vt conſtat ex Proſpero in chron. anno quinto Honorij Imp. & ex litteris Bonifacij Rom. Pontificis, quas aduerſus eum ſcripſit ad Hilarium Epiſcopum Narbonenſem; cuius decretum Cæleſtinus Papa etiam ratum habuit, ſcribens ad Epiſcopos Viennenſis & Narbonenſis prouinciæ, epiſt. 2. c. 4. De eadem re actum apparet in Conc. Taurinenſi, c. 1. vbi demum contentioni is finis impoſitus eſt, vt qui ex duobus Epiſcopis Arelatenſi & Viennenſi ſuam ciuitatẽ metropolim comprobaſſet, is totius Prouinciæ obtineret primatũ. Quæ ſane controuerſia agitata fuit vſq. ad tempora Hilarij, de quo agimus, qui ſucceſſit S. Honorato. Viſus eſt autem Hilarius paulo ardentius (quaſi Arelatenſi eccleſiæ competerent iura primatus) eam cauſam S. Leonis Papæ tempore pertractaſſe, & in alios ſibi plus æquo vſurpaſſe; vnde eiuſdem S. Leonis indignationem incurrit. Studioſior enim, quã par erat, amplianſdæ eccleſiæ Arelatenſis aliquanto fuiſſe videtur; de quo & ſanctus Proſper, qui eum mirifice laudat in lib. 2. c. 9. de vita contemplatiua, hæc ait; Quid S. Hilarius? nonne & ipſe omnia bona ſua aut parentibus reliquit, aut vendita pauperibus erogauit? Is cum merito perfectionis ſuæ fieret Epiſcopus Arelatenſis; quod illa tunc habebat eccleſia, non ſolum poſſedit, ſed etiam acceptis fidelium numeroſis hereditatibus ampliauit, &c. Cõſtat tamen eundem pœnitentia emendaſſe, quicquid zelo tuendæ eccleſiæ ſuæ iuris, tam in ſanctũ Leonem, quam in Gallicanos Epiſcopos deliquiſſet. Verũ quod hic antea fueramus opinati de eius ſpontanea abdicatione Epiſcopatus, & reuerſione ad priſtinam vitam monaſticam in inſulam Lirinenſem, corrige ex his quæ diximus tomo ſexto noſtrorum annalium. Porro Hilarij ſanctitas non huiuſmodi fuit, vt in angulis tantũ paucis innotuerit: nam S. Honoratus Epiſcopus Maſſilienſis, qui iiſdem temporibus vixit, eã toto Orbe vulgauit, dum (vt ait Gennadius de vir. illuſtr. c. 99.) illius præclaras res geſtas ſcriptorum monumentis æternæ memoria conſignauit. Hunc ipſum S. Proſper (vt vidimus) exornat laudibus: hunc etiam S. Eucherius tollit præconijs, ſcribens ad Salonium eius diſcipulum in præfat. libri quæſtionum vet. & noui teſt. Cõſtantius denique non mediocris inter eruditos ac pios eius ætatis viros auctoritatis, cuius ſumma laus eſt apud Sidonium Apollinarem, in vita quam ſcripſit S. Germani Epiſcopi Antiſiod. lib. 1. c. 33. hæc habet: Aduenientem beatiſſimum virum vrbis Arelatenſis Epiſcopũ religioſa gratulatione ſuſcepit, Apoſtolicũ inſtar ſui temporis ſacerdotẽ ſuſcipiens. Illuſtrabatur eo tẽpore ciuitas Hilario ſacerdote multimoda virtute pretioſo. Erat enim fidei igneus torrens cæleſtis eloquij, & præceptionis diuinæ operarius indefeſſus, qui venerabilem ſanctũ virum Põtificem affatu vt patrem, reuerentia vt Apoſtolũ ſublimabat. Hæc Conſtantius. Gennadius inſuper de vir. illuſt. c. 69. mirificis eundẽ laudibus cumulat: Ado Epiſcopus Viennenſis, quamuis ei ob controuerſias inter Arelatenſem & Viennenſem eccleſiam fortaſſe parum gratus eſſe poſſet, illum tamẽ, vt ceteri, miris laudibus extollit, dum de eo agit in chron. anno Domini 458. Hæc autem omnia recitata de S. Hilario Patrum elogia poſt eius obitũ prolata videntur. Si quis vero eius primordia, immenſoſq. labores illos ab eo vna cũ S. Proſpero pro tuẽda fide Catholica aduerſus Pelagianos ſuſceptos, cũ illi S. Auguſtini ſcripta maculis aſpergere, calumnijs labefacta-

te, & canino dente corrodere nitebantur, ſcire cupiat; habetur hac de re teſtimonium S. Cæleſtini Papæ in ea epiſtola quam pro illis ipſis ſcriptis S. Auguſtini dedit ad Epiſcopos Gallicanos. Fuerat enim idem Hilarius olim S. Auguſtini diſcipulus, vt ipſe profitetur in epiſtola ad Aug. ſcripta, quæ habetur apud illum, tom.7.pag.546.edit.Louan. Auguſtinus autem tam ad ipſum, quam ad ſanctum Proſperum Aquitanum inſcripſit admirãdos libros illos de Prædeſtinatione ſanctorum, & de Bono perſeuerantiæ, necnon & epiſtolam, quæ extat in fine tomi ſeptimi, ead. edit.pag.542. Hæc iam ſatis, vt omnis prorſus legentibus ſcrupulus & ambiguitas tollatur de tanti Antiſtitis fama & ſanctitate. Deprompſimus hæc ex noſtris Annalibus Eccleſiaſticis, atque huc in lectoris gratiam tranſtulimus: quibus nos laboribus liberaſſet vita S. Hilarij a S. Honorato Maſſilienſi Epiſcopo conſcripta, ſi non excidiſſet. Ex his etiam multo magis refellitur patentiſſimus illorum error, qui Hilario Pictauienſi Epiſcopo tribuunt epiſtolam Hilarij Arelatenſis.

cir.A.375. [k] *Nicetij Epiſc.*] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij. Nicetum hunc appellat Ado in chron.an.379. Hic interfuit Concilio Valentino in Gallijs celebrato, Gratiano tertium, & Equitio Conſſ. anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimoquinto: numeratur hic decimuſquartus eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis.

cir.A.530. [l] *Theodori Epiſcopi.*] Succeſſit hic Laurentio eius Ciuitatis Epiſcopo, circa annum Domini quingenteſimum trigeſimum, vt in eiuſdem Bononienſis Eccleſiæ tabulis vidimus.

[m] *Sacerdotis Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Saguntinæ, & Flos ſanct. Hiſpan.

T.5.A.400 nu.12. [n] *Geruntij Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. Extat de eodem epigramma Ennodij Epiſcopi Ticinenſis. Succeſſit Euſebio, vixitq; temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris.

T.4.A.384. n.30.& ſeq [o] *Conuerſio S. Auguſtini.*] In priori Notationum editione, cum egi de ætate S. Auguſt. qua ad Chriſtum conuerſus, & anno quo baptizatus fuit, locus eiuſdẽ in Confeſſionum lib.9. c.11. penitus deprauatus me hæc non putantem errare coegit, dum ibi legitur in fine: Ergo die nono ægritudinis ſuæ, quinquageſimo & ſexto anno ætatis ſuæ, trigeſimo & tertio ætatis meæ, anima illa religioſa & pia corpore ſoluta eſt. Hæc cum ibi legerem, nulla alia habita diligentiori inueſtigatione, dixi ipſum cõuerſum anno ſuæ ætatis trigeſimo. Re autem accuratius perſpecta, & ex pluribus alijs Auguſtini locis examinata, aliam annorum eius cogimur inire rationem. Ac illud in primis ex eodẽ auctore de ipſo referimus, quod vſque ad annum ſuæ ætatis vigeſimũoctauum Manichæus, in errorem ductus, perſeuerauerit, alios seducere conatus. Nam lib 4. Confeſſ. cap. 1. ait: Per idem tempus annorum nouem vſque ad duodetrigeſimum ſeducebamur, & ſeducebamus, &c. Anno ſequenti, vigeſimonono ſuæ ætatis, audiuit Fauſtum Manichæũ profitentem Carthagine. id ipſe affirmat Confeſſ. lib. 5.cap.3. his verbis: Proloquar in conſpectu Dei mei annum illum vndetrigeſimum. Iam venerat Carthaginem quidam Manichæorum Epiſcopus Fauſtus, &c. Sequenti vero anno ſuæ ætatis trigeſimo, nimirum ante Conſulatum Bautonis (vt ipſe teſtatur contra litteras Petiliani, lib 3.cap.25.) venit Mediolanum. Numeratur hic annus in Faſtis Panuini trecenteſimus octogeſimuſquartus: de quo anno ſuæ ætatis idem Auguſtinus Confeſſ. lib.6. c.11. Ecce iã tricenariam ætatem gerebã in eodem luto hæſitãs, auiditate fruendi præſentibus, &c. Trigeſimoprimo, annũ aperiente Bautone Conſule, qui eſt Domini annus trecenteſimus octogeſimuſquintus, Kal. Ianuarij habuit encomiaſticam orationem pro gratiarum actione dici ſolitam: quod ipſe teſtatur citato ſuperius loco contra litteras Petiliani lib.3.c.25. Cumque ibi idem ipſe teſtetur, ſe poſt Maximi tyranni mortem in Africam ex ea peregrinatione reuerſum, conſtetq. Maximum occiſum Conſſ. Theodoſio ſecũdũ, & Cynegio, menſe Auguſto, anno Domini trecẽteſimo octogeſimooctauo; cumq. quarta die menſis Maij (vt ſuperius viſum eſt) apud Oſtia Tiberina S. Monica ſit defuncta, qua ſepulta, ipſe nauigauit in Africam: neceſſe eſt dicere, ſequenti anno ab obitu Maximi, Timaſio, & Promoto Conſſ. Chriſti anno trecenteſimo octogeſimonono, S. Monicã eſſe defunctam, & Auguſtinum rediſſe in Africam. Si igitur Auguſtinus (vt dictũ eſt) ante Conſulatum Bautonis, trigeſimum agebat annum: cum ab eo tempore vſq; ad Conſulatum dictorum Timaſij & Promoti, ſecũdum omnium chronologorum ſententiam, quinque anni numerentur; opus eſt affirmare ex neceſſaria aſſumptione, Auguſtinũ tẽpore obitus matris cum eſt reuerſus in Africam, egiſſe annũ ætatis trigeſimumquintum, & non trigeſimumtertium, vt mendoſe legitur. Cum præſertim ex eiuſdem ſcriptis liquido appareat, anno ſuæ ætatis trigeſimotertio eum nondũ fuiſſe baptizatum: nam idem ipſe relegens libros quos adhuc ſcripſit catechumenus, Retract. lib.1.cap.1.4. tradit ſe nondum baptizatum ſcripſiſſe libros contra Academicos, & Soliloquia. Porro libro tertio contra Academicos, c. 20. hæc habet verba: Sed cum trigeſimum & tertium ætatis annũ agam, non me arbitror, &c. Et Soliloq. lib.1.cap.10. Nam cum trigintatres annos agam, quatuordecim fere anni ſunt ex quo iſta cupere deſtiti. Alludens nimirum ad id quod ait lib. 8. Confeſſ. cap 7. Forte duodecim anni, ex quo

ab

ab vndeuigeſimo anno ætatis meæ, lecto Ciceronis Hortenſio, excitatus eram ſtudio ſapientiæ, & differebam, contempta felicitate terrena, &c. Habet eadem in libro de Vita beata. At non eo anno quo ea ſcribebat, catechumenus eſt baptizatus, ſed ſequenti. Nã libros contra Academicos ipſum ſcripſiſſe conſtat ante menſem Nouembrem; quod ex eo facile demonſtratur, dum ipſe lib. 1. Retract. cap. 2. teſtatur ſe ſcripſiſſe librum de Beata vita eo anno, dum ruri eſſet: porro libros de Beata vita ſcripſiſſe ait tempore natalis ſui, qui erat (vt ibi ait) Idibus Nouembris: qua ratione neceſſario dicendum eſt, ipſum non ante ſuæ ætatis annũ trigeſimumquartum eſſe baptizatum: nam (quod ſcribit Poſſidius in vita ipſius cap. 1.) Paſchali tempore eſt baptizatus. Conuerſio autem ipſius cõtigit ſequenti anno ab eius Mediolanũ aduentu, nempe trigeſimoprimo ſuæ ætatis anno: quod colligitur ex his quæ ſcribit lib. 8. Confeſſ. cap. 7. quo ſe tunc annum ætatis agere trigeſimumprimum cum teſtetur; ſequentibus cap. 8. 9. 10. 11. 12. plane ſignificat ſe eo anno plene ad Chriſtum fuiſſe conuerſum.

6 Pridie Nonas Maij. Luna. G xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8

ROMAE S. Ioannis [a] ante portam Latinam, qui ab Epheſo iuſſu Domitiani vinctus Romam perductus, & iudicante Senatu, ante eamdem portam in olei feruentis dolium miſſus, purior, & vegetior inde exijt, quam intrauit. Antiochiæ S. Euodij [b], qui (vt B. Ignatius ad Antiochenſes ſcribit) primus ibidem a S. Petro Apoſtolo ordinatus Epiſc., glorioſo martyrio vitam finiuit. Cyrenæ ſancti Lucij [c] Epiſcopi, quem in Actibus Apoſtolorum ſanctus Lucas commemorat. In Africa ſanctorum martyrum Heliodori [d] & Venuſti, cum alijs ſeptuagintaquinque. In Cypro ſancti Theodoti [e] Epiſcopi Cyriniæ, qui ſub Licinio Imperatore grauiſſima paſſus, in pace tandem Eccleſiæ ſpiritum Deo reddidit. Damaſci natalis beati Ioannis Damaſceni [f], ſanctitate, & doctrina celebris, qui pro cultu ſanctarum imaginum verbo & ſcriptis aduerſus Leonem Iſauricum ſtrenue decertauit: cuius iuſſu cum ei dextera manus amputata fuiſſet, imagini beatæ Mariæ Virginis, quam defenderat, ſeipſum commendans, protinus dexteram integram ſanamq. recepit. Carrhis in Meſopotamia ſancti Protogenis [g] Epiſcopi. In Anglia ſancti Eadberti [h] Epiſcopi Lindisfarnenſis, doctrina & pietate inſignis. Romæ ſanctæ Benedictæ [i] virginis. Salerni tranſlatio ſancti Matthæi [k] Apoſtoli, cuius ſacrum corpus olim ex Aethiopia ad diuerſas regiones, & demum ad eam

vrbem

vrbem delatum, ibidem in eccleſia eius nomine dedicata ſummo honore conditum fuit.

M A I I 6.

T. 1. An. 92. num. 1. & ſeq. & T. 2. A. 108 n. 10. IOANNIS *ante portam Latinam.* [a]] De eadem ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hiſtoriam hanc ſcribit Tertullianus lib. de præſcrip. aduerſus hæret. Eamdem Hieronymus lib. 1. cõtra Iouinian. & in Matth. cap. 20 Euſebius de demonſtrat. Euangel. lib. 3. cap. 7. item Acta S. Ioannis, qualiacumque ſint, quæ Prochori nomine inſcribuntur: eam & alij recentiores, qui ab eiſdem acceperunt auctoribus.

T. 1. A. 39. num. 18. & ſeq & An. 45. nu. 23. & A. 71 n. 11. & ſeq. [b] *Euodij Epiſc.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad ſeptimum Idus Septembris. Euiuſdem meminit ſanctus Ignatius epiſt. 12. ad Antiochenos, & in epiſt. 9. ad Philadelph. Recenſet eumdem inter illos ſanctos, qui virgines permanſerunt. Scripſiſſe videtur Euodius nonnulla, quę exciderunt, ex quibus Niceph. fragmentum recitat lib. 2. cap 3. Peruenit vſque ad Galbæ & Othonis Imperium, vt Euſebius in chron. teſtatur. Vide notata ſuperius kalen. Februarij in Ignatio.

T. 1. An. 44. num. 74. [c] *Lucij Epiſc.*] De quo Act. Apoſt. c. 13. Alius hic putatur ab eo, cuius Paulus Apoſt. meminit ad Romanos cap. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri.

[d] *Heliodori & Venuſti.*] Vſuardus de iis agit hac die, & alij recentiores.

cir. A. 310. [e] *Theodoti Epiſcopi.*] Græci etiã de Theodoto hac die in Menologio; ibiq. eius Acta narrantur; ac iterum ſuperius ad xiv. kal. Februarij in eodem Menologio.

Plura T. 9. [f] *Ioannis Damaſceni.*] De quo alij alia agunt die; Græci etiam diuerſis diebus, aliorum tertio kal. Decemb. vel pridie Nonas eiuſdem. Extant eius res geſtæ conſcriptæ a Ioanne Epiſc. Hieroſolymitano, quæ habentur in apparatu operũ eius Billianę edit. & apud Lipom. tom. 5. & Surium tom. 3. De ipſo hiſt. Miſcel. lib. 22 in anno ſecũdo Conſtantini Copronymi, Cedren. in comp. hiſt. in Leone Iſaurico, Suidas, & alij. Arbitrati ſunt aliqui Ioannem Damaſcenũ vixiſſe temporibus Theodoſij Senioris, putantes fortaſſe hunc illum eſſe Ioannem ſanctitate nobilem, qui Theodoſio multa prædixit, de quo & ſuperius actum eſt: ſed ille fuit Aegyptius hic autem Syrus. Alij rurſus eumdem Ioannem, de quo agitur, ſecant in duos; quorum alterius, qui vixit ſub Theodoſio, ſint libri de fide Orthodoxa; alterius autem, qui vixit temporibus Leonis Iſaurici, ſint orationes illæ de imaginibus. Laborarem pluribus in confutando de duobus Damaſcenis commentum, niſi eruditus Billius præripuiſſet laborem, cuius ſentẽtiæ non inuitus ſubſcribo.

[g] *Protogenis Epiſc.*] Scribit de eo Theodoretus lib. 4. c 16. & Niceph. lib. 11. cap. 23. & lib. 12. cap. 5. Claruit temporibus Valentis Imp. aduerſus quem Catholicam fidem ſtrenue defendit: peruenit vſque ad tempora Theodoſij, quando ex humanis ipſo ſublato, in locum eius ſuffectus eſt Vitus, qui interfuit Concilio œcumenico Conſtantinopolitano. Ex his itaque corrigendus eſt Sozom. lib. 6. cap. 33. dum ait, Protogenum ſucceſſiſſe Vito, cum contrarium appareat: ſubſcripſit enim Vitus Carrharũ Epiſcopus dicto Cõcilio Conſtantinopolitano ſub Theodoſio, Protogenes autem floruit ſub Valẽte. ea vero, quæ de Conſtantino refert Sozom. Theodoſio ſunt aptãda: niſi dicere velimus, duos eiuſdem nominis, eiuſdemq. ciuitatis fuiſſe Epiſcopos; quorum alter præceſſerit, alter vero Protogeni in Epiſcopatu ſucceſſerit: quod nobis non probatur. Alius eiuſdem nominis Protogenes Epiſcopus Sardicenſis vixit temporibus Conſtantini Magni, qui præſens fuit Magno Concilio Niceno, & ipſe clarus meritis & ſanctitate nobilis; de quo & Athanaſius orat. 3 in Arianos. Ad eum extat Conſtantini Magni reſcriptum l. 1. C. de his qui in Eccleſ. manum. T. 4. A. 371. nu. 113. & ſeq. T. 3. A. 316 num. 31.

[h] *Eadberti Epiſcopi.*] De huius ordinatione & obitu ſcribit Beda hiſt. de geſt. Angl. li. 4. c. 29. in fine, & cap. 30. & in vita S. Cudberti eius prædeceſſoris, cap. 42. & 43. Qui quidem creatus eſt Epiſcopus eo anno quo Egfridus Rex obijt, vt idem ſcribit lib. 4. c. 27. & in epit. anno 685. & cum duos tantum annos ſediſſet, rediit in monaſteriũ: tertio autem anno ſuffectus eſt Cudberto Eadbertus de quo agitur; qui ſedit annos vndecim, vt ex eodem auctore colligitur lib. 4. cap. 30. T. 8. A. 681. num. 9.

[i] *Benedictæ.*] De ea S. Gregorius lib. 4. dialog. c. 13. vbi agit de S. Gallæ obitu, quam Benedicta poſt diem trigeſimũ (vt S. Petrus Apoſtolus prædixerat) ſecuta eſt ad coronã. T. 6. A. 504 num. 61.

[k] *Tranſlatio S. Matthæi.*] Extat de ea Gregorij Papæ Septimi epiſtola ad Alfanũ Epiſcopum Salernitanum, in qua primum illi gratulatur de inuento ſacro Apoſtoli corpore, monetq. vt digno honore ſacras reliquias proſequatur, agatq. cum Roberto Principe & eius coniuge, vt pia religione colant ſacra pignora. Scripſit hæc Gregorius Papa (vt apparet in eius regiſtro) anno octauo ſui Pontificatus, tertia Indict. viij. kalen. Maij, anno Domini 1080. Conſtat autem eumdem Robertũ peramplam baſilicã eidem ſancto Apo- T. x. A. 954 n. 2. & ſeq.

Apoſtolo erexiſſe, vt ſcribit Leo Oſtienſis in chron Caſſin.lib.3.cap 44 Reuerendiſſimus M.Antonius Marſilius Columna Archiep. Salernitan. vir morum honeſtate & doctrina clarus, de vita, tranſlatione, & miraculis S.Matthæi Apoſt. egregium volumen edidir.

7 **Nonis Maij. Luna.** A xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

CRACOVIAE in Polonia natalis S.[a] Staniſlai Epiſc. & martyris, qui a Boleſlao impio Rege necatus eſt. Tarracinæ in Campania natalis beatę Flauiæ Domitillæ[b] virginis & martyris: quæ cum eſſet Flauij Clementis Conſulis ſororis filia, & a S. Clemente ſacro velamine[c] conſecrata, in perſecutione Domitiani ob teſtimonium Chriſti cum alijs plurimis in inſulam Pontiam exilio deportata, longum ibi martyrium duxit: nouiſſime vero Tarracinam deducta, cum doctrina & miraculis plurimos ad fidem Chriſti conuertiſſet, iuſſu Iudicis incenſo cubiculo, in quo ſimul cum ſuis virginibus Euphroſyna & Theodora morabatur, curſum glorioſi martyrij conſummauit. Celebratur etiam vna cum SS. martyribus Nereo, & Achilleo die duodecima Maij. Eodem die S. Iuuenalis[d] martyris. Nicomediæ ſanctorum martyrum Flauij[e] Auguſti, & Auguſtini fratrum. Ibidem ſancti Quadrati[f] martyris, qui in perſecutione Decij ſæpius ad tormenta repetitus, demum capite truncatus eſt. Romæ S. Benedicti[g] Papæ & confeſſoris. Eboraci in Anglia S. Ioannis[h] Epiſcopi, vita & miraculis clari. Papiæ ſancti Petri[i] Epiſcopi. Romæ Tranſlatio[k] corporis ſancti Stephani Protomartyris, quod Pelagio Summo Pontifice e Conſtantinopoli ad Vrbem allatum, atque in ſepulchro ſancti Laurentij martyris in agro Verano poſitum, ibidem magna piorum religione colitur.

MAII 7.

T. 11. An. 1079. num. 36. & ſeq.

STANISLAI [a] Scripſit huius ſantiſſimi viri res geſtas Ioannes Longinus canonicus Cracouienſis, quas reperies apud Sur. tomo 2. qui ex Alberto Crant. alia addidit. Plura de eodem Chromerius, & alij, qui proſecuti ſunt res Polonorum. Paſſus eſt anno ſeptimo Gregorij Papæ Septimi, a quo Rex impius eius interfector regno ſolemni ritu priuatus eſt, & excommunicatus, pariterque ipſum Poloniæ regnum ſacris eſt interdictum. Relatus eſt in Sanctorum numerum ab Innocentio IV. Summo Pontifice. Eius vero feſtum S.D.N. Clemens VIII. hac die duplici officio vbiq. celebrari præcipit, quod dies natalis ipſius, quo paſſus eſt, octauo Idus Maij, Apparitionis S. Michaelis Archangeli ſolemnitati ſit dicatus. Tranſlatio autē eius corporis contigit quinto kalend. Octobris

Accepi·

Accepimus nonnulla alia de eodem ſantiſſimo martyre ex veteribus monumẽtis Polonorum eccleſiæ a Stanislao Reſcbio S. R. E. Protonotario, optimi illius atq. doctiſſimi Stanislai Cardinalis alumno, quem ob morum egregiam integritatem & inſignem eruditionem plurimi facio.

T. 1. An. 93. num. 6. & T. 1. A. 100. num. 12. inuenr. T. 2. A. 270. num. 9.

[b] *Flauiæ Domitillæ*] De eadem Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius Acta intexta vna cum rebus geſtis ſanctorum Nerei & Achillei. Proſcripta eſt, & in Pontiam inſulam relegata anno decimoquinto Imperatoris Domitiani, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib 3. cap. 14. & in chron. anno decimoquinto Domitiani, & Niceph. lib. 3. cap. 9. Eius autem Acta non tantum a Chriſtianis, ſed etiam a Gentilibus ſcriptoribus, ob præclariſſimum eius genus, commendata ſunt monimentis hiſtoriarum. Brutius enim illorum temporum nobilis hiſtoricus de ea ſcripſit, vt idem Euſebius teſtatur in chron. Tantæ enim virginis conſtantia non tantum ſunt illuſtratæ Ethnicorum hiſtoriæ; ſed ipſa quoque loca exilij eius præſentia ſunt reddita clariora; de quibus S. Hieronymus epiſt. 27. cum nauigationem ſanctæ Paulæ Hieroſolymam deſcribit, hæc ait: Delata ad inſulam Pontiam, quam clariſſimæ quondam feminarum ſub Domitiano Principe pro confeſſione nominis Chriſtiani Flauiæ Domitillæ nobilitauit exilium: videnſq. cellulas, in quibus illa longum martyrium duxerat, ſumptis fidei alis, &c. Fuit Flauia Domitilla, de qua agimus, filia ſororis Flauij Clementis Conſulis, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 3. c. 14. Clemens hic autem (vt auctor eſt Dio Caſſius in Domitiano) cum gereret Cõſulatum, relictis Romanorum dijs, ad Iudæorum religionem ſe contulit (eo etenim nomine ſcriptores Gentiles religionem Chriſtianã olim appellare conſueuerunt, eo quod a Iudæis illata videretur: congeſſimus de his plurima teſtimonia in Annalib. Eccleſiaſt.) qui idem Clemens eadem ex cauſa a Domitiano iuſſus eſt occidi; additq. eiuſdem vxorem, Flauiam Domitillam etiam appellatam, eiuſdemq. Imperatoris propinquam, in Inſulam Pandatariam fuiſſe relegatã, Glabrionemq. Conſularem virum, qui nuper cum Traiano Conſul fuerat, ob eandẽ religionis cauſam, aliaſq. res obiectas, iuſſum interfici. Ex his autem Dionis verbis (niſi tam accuratiſſimo hiſtorico inſit error) euidenter apparet, duas fuiſſe Flauias Domitillas, ambasq. tum genere, tum etiam fide Chriſtiana præſtantes: quarum altera (teſte Dione) vxor fuit Flauij Clementis Conſulis, Domitiani Imperatoris neptis, quam ille in Pandatariam inſulam Chriſtianæ religionis cauſa relegauit: altera vero, de qua nunc agitur, virgo, eiuſdemq. Flauij Clementis Conſulis ex ſorore neptis, quæ in inſulam Pontiam (vt vidimus) relegata fuit. Cum itaque illa nupta, hæc virgo; illa vxor Clementis, hæc ex ſorore neptis; illa denique in inſulam Pandatariam, hæc in Pontiam relegata fuerit: non vnam eandemq. eſſe, luce clarius conſtat. Agit de his inſulis Plinius lib. 6. cap. 3. atque: Aduerſum Formias Põtiæ, in Puteolano autem ſinu Pãdataria. Extat illuſtris memoria ſanctæ Flauiæ Domitillæ virginis Tarracinæ, vbi vna cum ſocijs martyrium cõſummauit. Omittimus dicere de alijs Domitillis Gentilibus feminis clariſſimis, vt de Flauia Domitilla matre Titi & Domitiani Imperatorũ, aliaq. eius filia atque horum ſorore, de qua Suetonius in Domitiano, & Philoſtratus libro octauo. Harum altera fuit inter diuos relata, erantq. ſacerdotes diuæ Domitillæ, vt docet vetus inſcriptio, quam recitat Panuinus in Rom. ciuit. pag. 360. Erat gentis Flauiæ templũ in Regione ſexta, de quo Suetonius in Domitiano. De huius ſanctæ virginis corporis trãslatione vide quę infra notamus 12. eiuſdem menſis in SS. Nereo & Achilleo.

[c] *Sacro velamine conſecrata.*] De ſacro velamine, quo virgo Deo conſecratur, hęc ſanctos Hieronymus epiſt. 8. ad Demetriadem: Scio ad imprecationẽ Pontificis flamen virginale ſanctum operire caput, &c. De eodem etiam meminit epiſt. 48. ad Sabinianũ. Ambroſius libro ad virg. lapſ. pluribus agit de ſacro ritu ſeruari ſolito, cum virgini Deo dicandæ ſacrum velamen imponitur. S. Auguſtinus de eodem epiſt. 179. ad Probam & Iulianam in fine. Quibus diebus ſolemnibus id eſſe faciendum, Gelaſius monuit epiſtola ad Epiſcop. Lucan. & alios cap. 14. eadem 20. quæſt. 1. cap. deuotis. cuius auctoritate viduæ velari prohibentur eadem epiſt. cap. 15. Virgines enim, quod ſpiritualiter nubant, id circo (vt in nubentibus olim fieri conſueuerat) a ſacerdote velantur: id Innocentius Papa epiſtola ad Victricium ſcribit cap. 12. eadem 27. q. 1. cap. quæ Chriſto. Sunt de velandis ſacris virginibus alia Roman. Pontificum decreta, & diuerſorum canones Conciliorum. Hæc modo ſatis ſint de ijs, quę ad ſacrum velamen pertinent, cuius hic habetur mentio. Ceterum Chriſtiana modeſtia optime conſuluit femineo pudori, agens nimirũ, vt omnes virgines a pubertatis annis, nuptæ etiam ac viduæ velatæ incederent, non quidem ſacro, ſed communi tectæ velamine. Eſt de his in primis Apoſtolica inſtitutio, Paulo id decernente, & ſcribente ad Corinthios 1. cap. 11. quod retinuit cõſuetudo, atque probauit vſus, vt de his fuſius diſputat Tertullianus libro de velandis virginibus: vſque adeo, vt vel nocte velum dimiſiſſe, piaculum fuerit; quod idem auctor ibidem exemplo docet. Porro non tantum velamine caput tegere, ſed & vultum adumbrare, Chriſtianis mulieribus per Apoſtolum iuſſum eſſe, contendit Clem. Alex. lib. 2. Pædag. cap. 10. in fine, & lib. 3. cap. 11. Sane quidem id in pri-

mis

mis exemplo S. Soteris martyris S. Ambroſius confirmat in exhorr.ad virgines his verbis: At illa, vbi audiuir hanc vocem, vultum aperuir, ſoli inuelata & intecta martyrio, & volens iniuriæ occurrir, vt ibi martyrij fieret ſacrificium, vbi ſolet eſſe tentamentum pudoris &c. Hieronymus ad Euſtoch. epiſt.22 hæc in eamdem ſententiam; Excuſes licet, arqne cauſeris, obducto velamine ora contexi. Et paulo inferius: Dimitrunr, inquit, ſupercilíū; & operra facie, vix vnum oculum liberant ad videndum. Hæc ille. Verum enimuero non omnes velamine, ſed cōplures pallio, vr virgines illæ præſertim quæ eſſent Deo dicandæ, caput tegebanr. De his Hieronymus epiſtola 12.ad Gaudenrium in hunc modum: Solent quædam, cum futuram virginem ſpoponderint, pulla tunica eam induere, & furuo operire pallio, auferre linreamina. Idem ad Demetriadem epiſt.8. ſic: Vili tunica induirur, viliori tegirur pallio, &c. His itaq. aſſuetæ Chriſtianæ mulieres, grauiſſimum diſpendium ſe pati pudoris exiſtimabanr, ſi capitis velamine nudarērur. Vnde hæc ſentiens aliquando perſecutor, ea ignominia vt graui ſupplicio Chriſtianas mulieres aſficiendas eſſe mandabat; prout Acta Arethæ martyris, & quidē germana his verbis demonſtrant; Cum ille audiſſet, iam corde ſucenſus aſpexir eos qui aderanr: & cum dixiſſet, Quam impudenter ſe gerit aduerſus nos hæc execranda mulier! iubet eius capitis auferri tegumentum, & eius filiarum, & ſic eas nudo capite & promiſſa coma in caſtra deduci per ignominiam, &c. Hæc ibi. Porro etſi velandi capitis legem Chriſtianæ feminæ tam pie ac ſancte ſeruarinr; non tamen exiſtimes, illis ranrummodo eam fuiſſe præſcriptam: ſiquidem anre Chriſti Redemproris noſtri aduentum eidem Iudæi, Romani, Græci, ac Barbari paruere. De Iudæis Terrul. lib. de coron. milir. ſic habet; Apud Iudæos tam ſolemne eſt feminis eorum velamen capitis, vt inde dignoſcantur, &c. De Romanis ſatis eſſe poteſt exemplum quod Valer.Max. lib.6 cap.3.de ſeueritate 13.ſic deſcribit: Horridum C. quoq. Sulpicij Galli marirale ſupercilium: nam vxorem dimiſir, quod eam capite aperro foris verſaram cognouerat. In hanc ſenrētiam Tacit. lib.14. de Poppæa Sabina ſic air: Rari in publicum egreſſus, idq. velara parte oris, ne ſariarer aſpectum, vel quia ſic decebat. Hæc ille. Docenr hæc eriam antiqua numiſmata, vr quæ Liuiam, Fauſtinam, Martiam Auguſtas, & alias velaras exprimunr. Inſuper alia complura viſuntur habēria feminæ velarum capur, eiuſmodi inſcriprione notata, PVDICITIA. Sane quidem Plurarchus teſtis eſt in Probl. quæſt. Rōm.14. feminas velaro capite incedere conſueuiſſe; nam ait: Solent ſere mulieres rectis, mares nudis capitibus in publicum progredi. De Græcis autem Apuleius de aſin. aur. lib. 7. ſic: Mitella textili contecto capite. Er lib.11. Mulieres candido ſplendentes amicimine. Porro Lacænæ virgines aperta facie, vxores autem velatæ in publicum prodire conſueuerunr; illæ, vt ſic maritos inuenirenr; iſtæ vero, quod haberent, non iam alteri, quam viro placere ſtuderenr. Hæc Plurarch. Apoph. Lacon. in Charillo. Quod autem ad Barbaros pertinet, de Arabię Erhnicis mulieribus hęc ſcribit Tertullianus lib. de virg. veland. Iudicabunt, inquit, nos Arabiæ feminæ Ethnicæ, quæ non capur, ſed faciem quoque ita totam regunr, vt vno oculo liberato, cōtentæ ſinr dimidiā frui lucem, quam roram faciem proſtiruere Hæc Terrul Eiuſmodi velamen, ſeu pallium, theriſtrum eſſe appellarum, auctor eſt Iſidorus lib. 19. orig. cap.24. de pallijs fem. Quo, inquit, vſque hodie Arabiæ & Meſopotamiæ mulieres velanrur, quibus in æſtu tutiſſimo tegunrur vmbraculo, de quo in Iſaia legitur. Hæc ille, qui & aliorum velaminum recenſet atque declarat nomina; vt regillum, quod erat reginarum amiculum; pallam; ſtolam, ſic dictam, quæ, inquit, cooperto capite & ſcapula, a dextro latere in læuum humerum mitritur; ſtola enim Græce vocarur, quod ſuperemirrarur: eadem & ricinium Larino nomine appellarur, eo quod dimidia eius pars retro reijcitur, quod vulgo mauorrem dicunr. Hæc ille. Habes id appellatum maphortem ſeu mauortē in Actis martyrij ſancti Pauli Apoſtoli, quæ feruntur Lini nomine, cum agitur de Plautillæ velamine, maphorte dicto, Paulo exhibito. In Actis inſuper ſanctorum martyrum Fauſtæ & Euilaſij, quorū fragmētum recitat Beda in Martyrolog 20. Septemb. hæc de maphorre: Iuſſit Fauſtam nudam & ſine maphorte flagellatam, incarceratam, caput terebrari, &c. Sed de mauorre item Hieronymus epiſt. 22. ad Euſtoch. Per humeros hyacinthina lęna mauorte volitans. Caſſianus lib. 1. cap 7. de habitu monachi agens, anguſtum palliolū quo monachi colla & humeros tegerenr, maphortem appellat. Vide ibi norationem Petri Ciacconij. Habes apud eūdem Iſid & anoboladium, ſic dictum, inquir, amictorium lineum feminarum, quo humeri operiuntur, quod Græci & Latini ſindonem vocant: amiculum autem dictum eſſe pallium lineum, quod viui erat meretricibus, quo & amiciebanrur matronæ deprehenſæ in adulterio, idem teſtatur: verum amiculum pro omni velaminis genere frequentius vſurpatum reperi.

[d] *Iuuenalis martyris.*] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Huius meminiſſe opinor S Gregorium homil. 27. in Euangel. Vide quæ notata ſunr ſuperius, quinto Nonas Maij, in Iunenale Epiſcopo. cir. A.400.

[e] *Flauij & ſoc.*] De his idem qui ſupra Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. T.2 A. 250 num 26.

[f] *Quadrati, alias Codrati.*] De eo agunt hac

item

item die Græci in Menologio, vbi eius cruciatus narrantur.

T. 8. A. 684 n. 2. 3. & 4. [g] *Benedicti Papæ.*] Beda item & Ado hac die. Hic ſecundus huius nominis fuit, Iunior dictus, ſucceſſitq. Leoni Secundo Rom. Pontifici: cuius tanta fuit opinio ſanctitatis, vt Heraclius Conſtantinus Imp. vſurpatam a prædeceſſoribus ſuis in Romanorum Pontificum electione pecunia impartiri ſolitam aſſenſionem omnino remiſerit. Sanctus Gregorius Papa eiuſmodi temeritatē (ſic enim ipſe appellat) acerbiſſime deplorat, vocatq. Dei eccleſiæ captiuitatem; atque inuehitur in Imperatorem talia ſibi illicite vendicantem, in explan. Pſalm. 4. pœnit. verſ. Tota die exprobrabant mihi inimici mei. Id primus excogitauit Odoacer Herulus Arianus Rex Italiæ, cuius conatibus Gelaſius reſtitit. ſed de his pluribus in Annalibus eccleſiaſticis egimus.

Obijt Ann. 721. [h] *Ioannis Epiſc.*] Scribit eius res geſtas Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 5. cap. 2. & ſequen. Porro integram vitam eius, ac poſt mortem miracula edita Folcardus Dorobernenſis monachus ſcriptis illuſtrauit, vt habetur in catal. ſcrip. Britan. De eodem Trithem: de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 4. cap. 68. Migrauit ex hac vita anno Domini ſeptingenteſimo vigeſimoprimo.

[i] *Petri Epiſcopi.*] De quo etiam hac die tabulæ eccleſiæ Ticinēſis. De eodem ſumma cum laude ſcribit Paul. diac. li. 6. c. 18. Vixit temporibus Luithprandi Regis Longobard. T. 8. A. 711 nu. 12. T. 9 Ann. 725. num. 4.

[k] *Translatio corporis ſancti Stephani.*] Habentur rei geſtæ vetera monumenta ſcriptis mandata a Lucio archidiac. ſed quæ non modica caſtigatione indigeant. Legimus ea in cod. manuſcrip. monaſterij ſanctæ Cæciliæ Tranſtiberim. Petrus diac Caſſin. in lib de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. cap. 35. teſtatur, ſanctum Brunonem Epiſcopum Signinum de ea translatione ſcripſiſſe ſermonem; idemq. capite 45 addit, alium inſuper ſermonem conſcriptum eſſe a Petro eiuſdem monaſterij bibliothecario de eadem translatione Conſtantinopoli facta Romam. T. 5. A. 439. n. 1. & ſeq. Trāſl. e Conſtantinop.

xxj. B ## Octauo Idus Maij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN monte Gargano Apparitio [a] S. Michaelis Archangeli. Mediolani natalis ſancti [b] Victoris martyris, qui natione Maurus, & a primæua ætate Chriſtianus, cum eſſet in caſtris Imperialibus miles, compellente Maximiano, vt idolis ſacrificaret, in confeſſione Domini fortiſſime perſeuerans, primo grauiter fuſtibus cæſus, ſed Deo protegente doloris expers, deinde liquenti plumbo perfuſus, ſed nihil penitus læſus, nouiſſime glorioſi martyrij curſum capitis abſciſſione compleuit. Conſtantinopoli S. Acathij [c] centurionis, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani a Firmo tribuno delatus quod Chriſtianus eſſet, & a Bibiano Iudice Perinthi ſæuiſſime tortus, Byzantij demum a Flaccino Proconſule capitis damnatus eſt: cuius corpus ad Scyllacium litus diuinitus poſtea delatum, ibi honorifice aſſeruatur. Viennæ S. Dionyſij [d] Epiſcopi & confeſſoris. Antiſiodori S. Helladij [e] Epiſc. In territorio Biſuntino ſancti Petri [f] Epiſcopi. In Scotia ſancti Vuironis [g] Epiſcopi.

T. 1. A 69. nom. 20. & ſeq. T. 6. A. 493 n. 42. APPARITIO *S. Michaelis Archangeli.*[a]] Hanc factam eſſe ſub Gelaſio Rom. Pontifice, anno Domini 488. ſcribit Sigebert. in chron. ſed in numero annorũ decipitur: Gelaſius enim ſedere cœpit anno 492. Habemus in noſtra biblioth vet. manuſcrip. eiuſdem rei geſtæ hiſtoriam, qua quidem traditur, eam factam eſſe anno Domini 536. Indict. 14. Aliam recitat Sur. tom. 5. [die 29. Septembris. Conſtat quidem fuiſſe olim frequentiſſimam ea ex cauſa ad montem Garganum peregrinationem: nam (vt cetera prætereamus) narrat Petrus Damian. ſcriptorum integerrimus, Othonem Imp. Roma ad montem Garganum nudis pedibus perrexiſſe, idq. monitu S. Romualdi, vt crimen paulo ante commiſſum ea corporis afflictatione expiaret. Hæc ſcribit idem auctor in vita S. Romualdi. Inuenies eam apud Lipom. to. 8. Huic ſimilis facta eſt in Gallijs apparitio S. Michaelis Archangeli, anno a Chriſto Domino ſeptingenteſimo nono, vbi ad ſimilitudinem mõtis Gargani erecta eſt inſignis eccleſia, curante S Authberto Epiſcopo, vt ſcribit Sigebert. in chron. dicto anno: cuius rei geſtæ hiſtoriam refert Petrus in catal. lib. 9. cap 71. Porro longe ante dictas apparitiones agi conſueuiſſe Romæ ſolemnitatem sãcti Michaelis Archangeli, alterius cuiuſdam apparitionis occaſione, Drepanius Florus vetuſtiſſimus poëtarum Chriſtianorum ſcribit his verſibus:

Clarent Angelici ſublimia feſta diei
Allatura pia dona beata animæ.
Hunc etenim Michael aulæ cæleſtis alumnus
Conſpicuo nobis conſecrat ore diem,
Dignatus Petri, Paulíq; inuiſere ſedem,
Imperiumq; fouens inclyta Roma tuum,
Qui proceres inter pia mœnia luce coruſcos
Egregio vultu ſplenduit ore nouo:
Cum Deus expulſis lucẽ depromeret vmbris,
Conderet & ſtabilem, nocte ruente, diẽ, &c.

Drepanius poeta, qui hæc ſcripſit, ille eſſe videtur, cuius meminit Sidonius lib. 8. epiſt. 11. ad Lupum, cuius ingenij extant pauca quædam monumenta in collectione poetarum Chriſtianorum. Fuit alter Pacatus Drepanius, clarus orator, qui panegyricum dixit Romæ Theodoſio Seniori. Legitur in Codice Theod. reſcriptum Theodoſii Imp. ad Drepanium l. 4. de exhibendis reis. Sed quod ad præſentis diei ſolemnitatem ſpectat, in bibliotheca Vaticana plut. x. num. 221. ineſt codex, qui inſcribitur, Sermones S. Auguſtini & aliorum: ibidem legitur ſermo nomine S Gregorij Papæ in feſtiuitate S. Michaelis Archangeli. eſt eius exordium: Angelorum & hominum natura, &c. Non prætermiſimus, inter alias nobiles Romæ erectas eccleſias in honorẽ S. Michaelis Archangeli, fuiſſe illam quæ in sũmitate molis Hadriani olim a Bonifacio Papa excitata eſt, de qua plura inferius dicturi ſumus ad tertium Kal. Octob. illam quoque eſſe nobilem ac perantiquam, quæ poſita eſt in Foro piſcario: itemq. illam eſſe celebrem, quam Leo IV. Papa ob Sarracenos deuictos atque fugatos apud Vaticanum erexit, vt docet vetus inſcriptio in marmore inciſa, quæ in eadem eccleſia hactenus aſſeruatur, licet ſcriptoris vitio Carolus pro Ludouico ponatur. Sicut in Occidentali Eccleſia, ita & in Orientali frequens fuit Michaelis Archangeli apparitio: nam qui vniuerſalis Eccleſiæ a Deo patronus atque protector eſt inſtitutus, idem virtute miraculorum vbiq; voluit innoteſcere. Facta eſt enim alia eius apparitio prope Byzantiũ, in cuius memoriam ampliſſima illic baſilica eſt erecta, quæ & multis eſt miraculis illuſtrata, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 2. cap. 2. & Niceph. lib. 8. c. 32. ea eccleſia Soſtenium eſt appellata: quam vetuſtate collapſam reſtituit Baſilius Imp. vt auctor eſt Georg. Cedren. in cõpend. hiſt. in Baſilio. Alia rurſus & æque celebris fuit illa apparitio facta in Chonis apud ciuitatem Coloſſenſium; cuius rei geſtæ hiſtoriam deſcripſit Metaphraſtes, quam & recitat Lipom. to. 6. Agunt de ea Græci in Menologio octauo Id. Septemb. anniuerſariam celebritatem, cuius & meminit Emmanuel Imp in conſtit. de ferijs. Frequentes olim erectas fuiſſe eccleſias in honorem S. Michaelis Archangeli, vetera monumenta teſtantur.] Porro nobiliſſimam & antiquiſſimam illam memoriam S. Michaelis in Chonis profanauit Alexius pſeudoimp. qui meritas de ſacrilegio pœnas dedit. De his Nicetas Choniata hiſt. lib. 3. pag 48. Temporibus etiam Diocletiani Imper. iam extaſſe S. Michaelis nomine eccleſiam in Bythinia; fidem faciunt Acta S. Eutonomi Epiſcopi, quæ recitat Sur. tom. 5. Protop. lib. de ædif. Iuſtiniani Imp. ſex numerat baſilicas ab eodem Imp. in honorem S. Michaelis excitatas. Frequentes fuiſſe eccleſias S. Michaelis, & aliorum Angelorum, argumento eſt l. quoniam. Cod. de ſacroſanct. eccleſ.

[b] *Victoris Mauri.*] De quo hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelb. & alij recentiores. Meminit eiuſdem Victoris S. Ambroſ. in Lucam lib. 7. c. 13. recenſetq. eum inter martyres Mediolanenſis eccleſiæ. De eodem hæc Ennodius Ticin. de ſe ipſo: Continuo me ad beati Victoris martyris præſidia ſæpe experta tranſuexi, &c. Eius Acta refert Sur. to. 3. ante eum Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 4. c. 113. De eo etiam miraculum recitat Gregorius Turon. lib. de glor. mart. c. 45. T. 2. A. 303. nu. 122. & T. 3. A. 307. n. 13.

[c] *Acathij.*] Græci autẽ de Acathio in Menolog. pridie huius diei. Deſcripſit eius Acta

T.3.A.311 nu 19. T.5.A.396 num.7. & An.407.n.31. Metaphraſtes, quæ Latine a ſe trãſlata refert Lipom.to.7. & Sur. to.3. Hiſtoriam de tranſlatione ipſius Scyllacium facta, cuius hic habetur mentio, legimus ab eius eccleſia Romam miſſam. Meminit Niceph. de eccleſia erecta Conſtantinopoli in honorẽ S. Achatij mart. lib. 13. c. 38. quam vetuſtate labefactatam a Iuſtiniano Imp. in anguſtiorẽ formam excitatam eſſe, ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. quam ipſam rurſus a Baſilio Imp. reſtitutam refert Georgius Cedren. in comp. hiſt. in Baſilio. Non prætermittimus hic referre, quod ſcribit Niceph. hiſt. lib. 13. cap. 38. adhuc temporibus Arcadij Imp. ſuperſtitem fuiſſe arborẽ illam nucis Conſtantinopoli, In qua martyr Dei Acathius appenſus, tormentis fuerat excruciatus; licet Socrat. lib. 6. c. 21. dicat fuiſſe caſtaneam. Effecerũt plane dicti hiſtorici ſcriptis ſuis, vt arbor illa feliciſſima, ſanguine tanti martyris irrigata, adhuc virens in memoriam hominũ perſeueret, & ſit in poſterum permanſura, longe beatior, mea ſententia, ficu Romulea, Athenarum olea, Deli palma, vel Mariana quercu, quam clariſſimus orator ſcriptorum ſuorũ monumentis perpetuitati conſecrandam putauit lib. 1. de legibus. Eſt nobilis sẽtentia S. Gregorij Nazianzeni iterum repetita, quod quæuis tenuia monimenta martyrum eamdem vim aduerſus dæmones, & ad virtutes ſanitatum præſtandas, quam & eorũ corpora, quam & animæ in cælo exiſtentes obtineant. id ille orat. 2. in Iulianum, & in carm. de humilitate, & caſtitate, & tẽperãtia; Quare eodem conſilio non indignum fore sũ arbitratus, ſi ſanctorũ martyrum memorias, quas conſtat nõ fuiſſe erectas, niſi vbi aliqua ipſorũ martyriorum eſſent antiqua veſtigia, vel eorumdem reliquiæ poſitæ eſſent, id præcipiẽtibus ſacris regulis Eccleſiaſticis, Concil. African. c. 50. eaſdem ipſas iam temporis diuturnitate collapſas, atq; hominum impiorum iniuria plane dirutas, his meis annotationibus aliquãdo commemorem. Hac enim arte abſque ſumptu aliquo fore ſperamus, vt templa collapſa reſtituantur, collabentia ſarciantur fulcianturque; & quæ manent, integra aduerſus omnem iniuriam temporum conſeruentur.

[d] *Dionyſij Epiſcopi.*] De eo Beda hac die. Scribit Ado eiuſdem ciuitatis Epiſcopus hũc claruiſſe temporibus Aelij Pertinacis. Succeſſit hic ſancto Iuſto, numeraturq. ſextus eius eccleſiæ Epiſcopus in tabulis Democh. ex eodem Adone collectis. Ann. 195.

[e] *Hellady Epiſc.*] De eo Molan. in addit. ad Vſuard. Succeſſit S. Valeriano, ſeditq. tẽporibus Cõſtantini Imp. poniturq. quintus ordine eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis. cir. A.310.

[f] *Petri Epiſc.*] Fuit hic Archiepiſc. Tarentaſij: cuius vitam Gaufridus abb. iubẽte Lucio Papa, ſcripſit. extat apud Sur. tom. 3. hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo ſeptuageſimoprimo, cum ſediſſet annis trigintatribus. obijt Ann. 1171. plura de eo T.12.

[g] *Vuironis Epiſcopi.*] Deſcripſit eius Acta Surius to. 3. hac die. Floruit circa annum Domini ſeptingenteſimum quinquageſimum. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 265. T.8.A.631. num.10.

xx. C Septimo Idus Maij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11

NAZIANZI natalis beati Gregorij [a] Epiſcopi, ob ſingularem diuinarum rerum doctrinam cognomento Theologi: qui collapſam Conſtantinopoli Catholicam fidem reſtituit, hæreſesq. inſurgentes cõpreſsit. Romæ ſãcti Hermæ [b], cuius Apoſtolus Paulus in epiſtola ad Romanos meminit. Hic digne ſemetipsũ ſacrificans, acceptabiliſq. Deo hoſtia factus, virtutibus clarus cæleſtia regna petiuit. In Perſide ſanctorum martyrum trecentorum & decem [c]. Callij via Flaminia paſsio ſancti Gerontij [d] Epiſcopi Ficodenſis. In caſtro Vindecino depoſi-

tio ſan-

tio ſancti Beati [e] confeſſoris. Conſtantinopoli Tranſlatio ſanctorum Andreæ Apoſtoli, & Lucæ Euangeliſtæ de Achaia, & Timothei diſcipuli B. Pauli Apoſtoli ab Epheſo: corpus autem ſancti Andreæ longo poſt tempore Amalphim delatum, ibi pio fidelium concurſu honoratur: ex cuius ſepulchro liquor ad languores curandos iugiter manat. Romæ item Tranſlatio ſancti Hieronymi [g] presbyteri & Eccleſiæ Doctoris ex Bethlehem Iudæ ad baſilicam S. Mariæ ad Præſepe. Barij quoque in Apulia Tranſlatio S. Nicolai [h] Epiſcopi ex Myra ciuitate Lyciæ.

MAII 9.

T.3. A.354. n.27. & ſeq. 70.4. plura A. 363. nu. 84. & ſeq. & An.370 & 371. plura electus Epiſc. ann. 381. nu.25. obitus An. 389 nu. 11. & ſeq.

GREGORII *Epiſcopi* [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac denique ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio xiv. Kalend. Februarij, qua die (vt aiunt) exaltationem corporis Gregorii Theologi celebrant: rurſus autem viii. kalen. Februarii de eodem ſolemniorem agunt diem, vt apparet ex conſtit. Emmanuelis Imp. tit. de feriis. Suas res geſtas carminibus ipſemet ex parte digeſſit: vnde & Gregorius presbyter, quæ in encomio de Gregorio Nazianz. ſcripſit, accepiſſe videtur. Addidimus nos quamplurima ex auctoribus vetuſtis atq; probatis petita, quæ per annos ſingulos in Annal. Eccleſ. digeſſimus; vnde etiã vitã ipſius, amicis efflagitantibus, deſcripſimus: quam Summo Pontifici Sanctiſſimo D. N. Gregorio XIII. tanti Patris ſtudioſiſſimo obtulimus; eo potiſſimum tempore, quo ille totius Vrbis exultatione celeberrimam corporis eius a ſacrarum virginum ordinis ſancti Benedicti monaſterio in Campo Martio ad Gregorianum ſacellum præclariſſimo opere ac maxima impenſa in Vaticana baſilica Principis Apoſtolorum extructum, tranſlationem peregit; de qua inferius ſuo loco dicemus.

T.2. A. 109 n.50. & A. 159. n.4. & ſeq.

[b] *Herm.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii Latinorum, Græci autem in Menologio Non. Martii. Hic auctor eſt illius voluminis, quod titulo Paſtoris inſcribitur, vt teſtatur S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Herma. Conſentiunt omnes de hoc agere Paulum ad Romanos ſcribẽtem c. 16.

[c] *Martyrum trecentorum & decem.*] Sic Vſuardus, Ado, & vet. manuſcrip. Beda autem quadringentos numerat: quando vero hi paſſi ſint, nullus prodit.

cir. A. 502.

[d] *Gerontij Epiſcopi.*] Putatur hic ille Gerõtius, qui affuit Symmacho Papæ in Concilio quarto Romano, Conſſ. Rufo & Auieno, anno a Chriſto Domino 502. Alius eiuſdem nominis eodem ſæculo vixit Epiſcopus Camerinenſis, interfuitq. Romano Concilio ſub Hilaro Papa. Rurſus alius in Galliis temporibus ſancti Leonis Rom. Pont. numeraturq. inter eos Galliarum Epiſcopos, ad quos ſanctus Leo ſcripſit epiſt. 52. Quo etiam tempore claruit S. Gerontius Epiſcopus Mediolanenſis, de quo ſupra iij. Non. Maii. Legimus huius, de quo hic agitur, res geſtas, quæ incipiunt: Ab exordio naturæ, &c. ſunt eiuſmodi tamen, vt indigeant exacta eruditorum cenſura, vt expurgentur.

[e] *Beati.*] Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, & alii recentiores; itemq. Conſtãtienſis eccleſiæ monumenta.

[f] *Tranſlatio SS. Andreæ, Lucæ, & Timothei.*] T.3. A. 356 n. 70.
De eadem Vſuardus; Beda autem & Ado hic tantum de tranſlatione Timothei, ea de cauſa puto, quoniam ſeorſum ab his tranſlatæ ſunt reliquiæ ſancti Timothei, anno vigeſimoprimo Conſtantii Imp. vt ſcribit S. Hieron. in chron. Porro Andreæ & Lucæ reliquias tranſlatas eſſe anno 23. eiuſdem Imp. idem auctor affirmat: licet in libro de ſcriptoribus Eccleſiaſt. in Luca dicat, tam S. Andreæ, quam S. Lucæ reliquias Conſtantinopolim eſſe tranſlatas anno vigeſimo Conſtantini, vel (vt alii codices habent) Conſtantii. Agens idem auctor aduerſus Vigilantium, eaſdem ſub Conſtantino profitetur eſſe tranſlatas, dum hæc ait per ironiam: Sacrilegus fuit Conſtantinus Imperator, qui ſanctas reliquias Andreæ, & Lucæ, & Timothei tranſtulit Conſtantinopolim, apud quas dæmones rugiunt, & inhabitatores Vigilantii illorum ſe ſentire præſentiam confitentur? Hæc Hieron. Quæ quidem verba conuenire Conſtantio nõ poſſe; compertum eſt; quem Arianum fuiſſe, omnes norunt. Mirum ſane in vnius eiuſdemq. auctoris ſcriptis tantam reperiri diſcrepantiam. Verum ſi fides adhibenda eſt Artemii martyris Actis, quæ recitat Metaphraſtes die 28. Octobr. quibus & aſtipulatur Niceph. hiſt. lib. 10. c. 11. Cõſtãtii & non Conſtantini temporibus id factum eſſe, fatendum eſt; ſiquidem ipſe Artemius Auguſtali præfectura nobilitatus, eiuſmodi tranſlationis negotium ſibi tanquam viro religioſiſſimo traditum a Conſtantio Impe-

ratore curauit. Theodorus lector lib. 2. collectan. id etiam ſub Conſtantio factum affirmat: additq. Andreæ & Lucæ reliqnias tranſlatas quinto Nonas Martij, Timothei autẽ ad octauum kalend. Iulij, hisq. diebus locatas eſſe Conſtanrinopoli, in magno templo ſanctorum Apoſtolorum: Procopius libro 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. de reſtitutione eiuſdem baſilicæ, deq. iterum adinuentis tunc ibi dictorum Apoſtolorum ſacris corporibus hæc ait: Erat antiqua apud Byzantium ædes Apoſtolis conſecrata, longitudine tẽporis iam emota, & quæ (vt ſuſpicabatur) amplius ſtare non poterat: hanc inſtaurauit Iuſtinianus Imp. pro dignitate. Vbi latomi & artifices, effoſſo fundamento, inuenerunt ligneas arcas tres, inſculptis litteris indicãtes, trium ſcilicet Apoſtolorum eſſe corpora, Andreæ, Lucæ, & Timothei: quæ Rex ipſe & omnes Chriſtiani maximo cum honore conſpexerunt, &c. De iiſdem in vita ſancti Eutychij Epiſcopi Conſtantinopolitani Euſtathius presbyter agit. Fuerat olim templum illud a Conſtantino Magno erectum, vt teſtatur Euſebius in vita Conſtantini lib. 4. cap. 50. & 60. & Socrat. lib. 1. cap. 12. & 26. in fine, vbi hæc ait: Quam quidem eccleſiam eam ob cauſam Conſtantinus ædificauerat, ne Imperatores & ſacerdotes Apoſtolorum reliquijs aliquando deſtituerentur, &c. Quibus profecto annuit, aliquas Apoſtolorum reliquias illuc tẽpore Conſtantini eſſe trãſlatas. In re autem ambigua ita animo affectus ſum, vt definire controuerſiam, certãq. de ea re ferre ſententiam, non præſumam. De translatione S. Andreæ iterum facta Amalphim, in archiuis illius eccleſiæ rei geſtæ monumenta continentur. De perenni miraculo ſcaturientis inde liquoris medici ad curandos morbos, totus pene Chriſtianus orbis eſt teſtis: in omnes enim regiones ex eo fonte fluxere riui. Et ſi de his quæris teſtimonium antiquorum, habes Gregorium Turonen. libro de gloria mart. cap. 31. Ad hæc addimus, quod in bibliotheca Vaticana plut 3. nu. 153. eſt codex peruetuſtus dialogorum S. Gregorij Papæ, ante cuius exordium prima pagina deſcribitur hiſtoria de legatione eiuſdem Gregorij Conſtantinopolim, cum eſſet diaconus, ad Tiberium Imp. a quo obtinuit brachium S. Andreæ Apoſtoli, necnon & brachium S. Lucæ Euangeliſtæ, quæ ſacra pignora ſecum detulit Romam. Eſt quidem ea pagina præ nimia antiquitate pene conſumpta. ibidem autem poſt libros dialogorum mentio habetur de eodem Gregorio, quod anno ſecundo ſui Pontificatus dedicauit eccleſiam S. Andreæ ad Clinum Scauri, vbi adhuc eiuſdem S. Apoſtoli brachium aſſeruatur. Caput autem eiuſdem ſanctiſſimi Apoſtoli ad ædes ſacras eius germani Romam in Vaticanum a Pio Secundo delatum, ibi decentiſſime aſſeruatur; cuius rei geſtæ hiſtoriam tunc editã in manuſcrip. codice legimus: eſt eius exordium: Si quæ ſũt memoriæ cõmendãda, &c. vbi & pientiſſima oratio legitur, qua ſanctiſſimus Papa trans põtem Miluium flexis genibus, madidis oculis, excepturus venerandum caput, ſic effari cœpit: Aduenisti tandem, o ſanctiſſimum, &c Legitur ibidem & ſacer hymnus de eadẽ re editus eiuſdem Pontificis iuſſu ab Agabito Epiſcopo Anconitano, itemq. luculentiſſima oratio Beſſarionis Cardinalis ampliſſimi, necnon & Rom. Pontificis ad eum reſponſio, aliaq. ſolemnia ſacroſanctè peracta narrantur.

[g] *Translatio S. Hieronymi.*] Agit hic Petrus in catal. lib. 4. cap. 145. de duplici tranſlatione corporis S. Hieronymi: quarum prima, quam recenſet factam ſub Cyrillo Epiſcopo Hieroſolymitano, nullius auctoris teſtimonio conteſtatam, veluti falſam reſpuimus: obijt enim ſanctus Cyrillus ante Hieronymum, vt ipſius Hieronymi auctoritate probatur, dum ait, eum tantum perueniſſe ad octauum annum Theodoſij Imp. qui fuit annus a Chriſto 386. Sanctus Hieronymus autem ex humanis deſijt Theodoſio Iuniore nonum & Conſtantio tertium Conſſ. qui eſt annus a Chriſto 420. Secundum autem tranſlationem, quã factam aſſerit cum Sarraceni Palæſtinam inuaſiſſent, vt verã libenti animo ſuſcipimus atque probamus, in cuius memoriam præſens celebritas annis ſingulis agi conſueuit.

[h] *Translatio ſancti Nicolai Epiſcopi.*] Huius T. 11. Ann.
rei geſtę hiſtoriam ſcripſit Ioannes archidia- 1087. n. 19.
conus ad Vrſionem Barenſem Epiſcopum, vt & A. 1089.
teſtatur Vinc. lib. 25. cap 83. Recenſet eam n. 5. & ſeq.
Sur. to. 7. hac die. Scripſiſſe inſuper eamdem hiſtoriam Nicephorum Barenſem, adhucq. in manuſcrip. latitare, tradit Molanus. Sigebert. in chron. de ea agens, factam ſcribit anno Domini 1087. id ipſum idem Ioannes teſtatur: Ex eiuſdẽ ſancti Antiſtitis corpore, vt e perenni quodam chariſmatũ fonte, ſtillat liquor ſalubris, ſicut olim cum eſſet Myræ: quamobrẽ Emmanuel Imp. dum de eo agit in conſtit. nouella de ferijs, his titulis eum exornat: Nicolaus miraculis inſignis, vnguentorum fragrantia ſcatens, &c. Extat apud Theod. Balſam. in nomoc. Photij tit 7. cap. 1. Deus opt. maximus cum multis modis ſanctorũ ſuorum cineres illuſtrarit, eo etiã honore dignatus eſt, vt ex aridis oſſibus (vt olim ex aſini maxilla, qua Sãſon Philiſthæos deleuit, aquæ fontẽ manare fecit, Iudic. cap. 15.) liquorem medicamenti vim habentem ad curandas malas valetudines, & impios hagiomachos conuincendos, iugiter fluere voluerit: idq. non tantum Andreæ Apoſtoli, ac Nicolai, ſed & aliorum complurium ſanctorum ſacris reliquijs pręſtitit; de quibus ſuis locis dicetur inferius.

10 Sexto Idus Maij. Luna. D xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE via Latina natalis ſanctorum martyrum Gordiani [a] & Epimachi; quorum prior pro confeſsione nominis Chriſti tempore Iuliani Apoſtatæ diu plumbatis cæſus, & ad vltimum capite truncatus, noctu a Chriſtianis ſepultus fuit eadem via in crypta, in quam beati Epimachi martyris reliquiæ paulo ante translatæ fuerant ab Alexandria, vbi ille pro Chriſti fide martyrium compleuerat. In terra Hus ſancti Iob [b] prophetæ, admirandæ patientiæ viri. Romæ beati Calepodij [c] presbyteri & martyris, quem Alexander Imperator gladio fecit occidi, & corpus eius per ciuitatem trahi, atque in Tiberim iactari; quod inuentum Calliſtus Papa ſepeliuit. Decollatus eſt etiam Palmatius [d] Conſul cum vxore & filijs, & alijs promiſcui ſexus quadragintaduobus de domo ſua: Simplicius quoque Senator cum vxore, & ſexagintaocto de familia ſua: item & Felix cum vxore ſua Blanda: quorum capita ſuſpenſa ſunt per diuerſas portas Vrbis ad exemplum Chriſtianorum. Item Romæ via Latina ad Centum aulas natalis ſanctorum martyrum Quarti [e] & Quincti, quorum corpora Capuam trãslata ſunt. Apud Leontinos in Sicilia ſanctorum martyrum Alphij [f], Philadelphi, & Cyrini. Smyrnæ ſancti Dioſcoridis [g] martyris. Apud Tarentum ſancti Cataldi [h] Epiſcopi miraculis clari. Mediolani Inuentio [i] ſanctorum martyrum Nazarij & Celſi, quando beatus Ambroſius Epiſcopus ſancti Nazarij corpus recenti adhuc ſanguine conſperſum reperit, atque ad baſilicam Apoſtolorum tranſtulit, vna cum corpore beati Celſi pueri, quem idem ipſe nutrierat, & Anolinus in Neronis perſecutione ſimul cum eo gladio feriri iuſſerat quarto kalendas Auguſti, quo die feſtiuitas eorum martyrij celebratur. Matriti S. Iſidori Agricolæ, quem miraculis clarum Gregorius XV. vna cum SS. Ignatio, Franciſco, Tereſia, & Philippo in Sanctorum numerum retulit.

T. 4. A. 362. num. 274. de Epimac. T. 2. A. 253. n. 105.

GOrdiani & *Epimachi* [a].] De his item Beda, Vſuardus, & alij, Græci autem in Menologio pridie huius diei. Horum Acta recitat Surius tom. 3. & Mombrit. tom. 1. Qua quidem in re admonemus iterũ lectorem, carnificinas illas, quas Romæ in Chriſtianos exerceri ſolitas tẽporibus Iuliani ferunt, non ab ipſo Iuliano, ſed ab Aproniano Præfecto Vrbis inſtitutas. Quæ vt dilucidiora fiant, ſcire oportet, Iulianum, antequam inuaderet Imperium, cum in Gallijs moraretur cum exercitu, ne cordis impietatem eo tempore conſilijs ſuis nondum opportuno proderet, ſe Chriſtianum profeſſum eſſe, atque ad Chriſtianorum ſynaxes etiam conuenire conſueuiſſe, vt ex Ammiano Marcellino ſatis liquet. Inſuper (vt auctor eſt S. Hilarius libel. aduerſus Conſtantium) idem Iulianus fauit Catholicis, deq. Orthodoxa fide tunc ab Arianis vexata eſt optime meritus. Poſtquam vero ab exercitu acclamatus eſt Imperator, e veſtigio recedens e Gallijs, in Orientem aduerſus Conſtantium duxit exercitum: quo interim defuncto, cum eſſet Antiochiæ, tacitam aduerſus Chriſtianos exercuit perſecutionem, delectis ad hoc ijs prouinciarum Præſidibus, quos infeſtiſſimos eſſe nouerat Chriſtianis: & inter alios (vt idem Marcellinus teſtatur) Romanæ vrbis præfecturam delegauit Aproniano; qui in Chriſtianos, non Chriſtianitatis titulo, ſed quaſi in maleficos, hoc eſt, veneficijs & magicis cantionibus deditos, exercuit quæſtiones, grauiſſimaq. inſontibus ſupplicia irrogauit. Acceſſit ad ſæuitiam hominis exacuendam, quod eo tempore diuino iudicio orbatus altero oculo, id acceptum tulit maleficijs Chriſtianorum. Concitarunt etiam peſſimi hominis impetum infideles, dum eodem tempore Romæ Apollinis templum incendio conflagrauit. Hæc habes ex eodem auctore lib. 21. 23. & 26. Ex quibus omnibus tam horum martyrum Acta, quam ceterorum, potius ſub Iuliano, quam coram Iuliano Romæ actitata intelligas. Illum enim Romæ aliquando fuiſſe, præſertim poſt adeptum Imperium, nullus probatorum antiquorũ auctorum teſtimonio poterit affirmare. Horum ſanctorum martyrum, de quibus agitur, ſacras reliquias translatas eſſe in Alemaniam, ſcribit Hermannus in chron. anno Dñi 770. De ijſdem martyribus extat nobile epigramma Bonad. lib. 2. mon. 62.

[b] *Iob Propheta.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Id. Maij: ijdemq. eumdem Prophetam appellãt ob multa præuiſa atque prænunciata vſque ad ſæculi cõſummationẽ diuina conſilia: quæ tum S. Gregorius in Moralibus, tum alij plerique, qui in ipſum commentarios ſcripſerũt, communi omnium ſententia profitentur.

[c] *Calepody.*] Agũt de eodem ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri Eius res geſtæ habentur in Actis S. Calliſti Papæ, apud Sur. tom. 5. 14. Octobr. Fuit nomine Calepodij nobile cœmeterium via Aurelia, extra portam Ianiculenſem, & oſtenditur adhuc (vt ferunt) in eccleſia S. Pancratij. Habetur de eo frequens mentio in Martyrologijs. Extat de eodem Calepodio carmen Bonad. lib 2. monod. 61. T. 2. A. 226. n. 2. & ſeq.

[d] *Palmatius Conſul.*] In ijſdẽ Actis S. Calliſti de eodem agitur. Cum hic Conſul dicatur, non puto ordinarium, cum non recenſeatur in Faſtis; ſed ex ſuffectis, ſeu allectis opinor; de quibus quidem Auſonius in oratione habita in ſuo Conſulatu ait, ſub quibus Cõſulibus hi Conſulatum geſſiſſent, quærere opus fuiſſe. De Simplicio Senatore ac ceteris, quorum hic mentio habetur, conſule eadem Calliſti Acta. T. 2. A. 226 n. 3. & ſeq.

[e] *Quarti & Quincti.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum nomine cœmeterium eſt appellatum, de quo Panuinus lib. de cœmet ex tabulis Vaticanis.

[f] *Alphij & ſoc.*] Græci etiam de his agũt hac die in Menologio. Legimus horũ Acta e Græcis Latine reddita, excuſaq. ab eccleſia Leontina accepta: in quibus tamen aliqua ſunt corrigenda, atque in primis quod habent hos paſſos ſub Licinio Imperatore, cui quidem aptari non poſſunt quæ ibi narrantur, ſed potius Decio. At ne mihi alienos labores ſumere videar, hæc ipſa Acta, aliaq. pene omnia ex diuerſis extra Vrbem eccleſiarum archiuis accepta, quorum in his annotationibus frequenter meminimus, in vnũ colligere, fuit operis & induſtriæ R. P. Antonij Talpæ Seuerinatis, noſtræ congregationis bibliothecæ præfecti, qui in his colligẽdis diligens ſtudium officiumq. laudabiliter impendit. cir. A. 253.

[g] *Dioſcoridis.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi etiam eius certamen paucis enarratur.

[h] *Cataldi Epiſcopi.*] De eo Petrus in catalogo libro quarto, capite 143. Agitur hac die venerandi corporis eius inuentio, natalis autem dies octauo Idus Maij. Legimus eius Acta in officio eccleſiaſtico eiuſdem ſancti nuper reſtituto iuxta ritum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ. cir. A. 166.

[i] *Inuentio ſanctorum mart. Nazarij & Celſi.*] De qua etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Paulinus in Ambroſio, Præfatio eiuſdem, aliaq. vetera monumenta. Plura de his dicturi ſumus inferius in natali die ipſorum. A. 395. Bar. in vit. Ambroſ.

11 Quinto Idus Maij Luna. E xviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
t u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 8 9 10 11 12 13

ROMAE via Salaria natalis beati Anthimi [a] presbyteri, qui poſt virtutum & prædicationis inſignia, in perſecutione Diocletiani in Tiberim præcipitatus, & ab Angelo exinde ereptus, oratorio proprio reſtitutus eſt: deinde capite punitus, victor migrauit ad cælos. Eodem die S. Euellij [b] martyris, qui cum eſſet de familia Neronis, ad paſsionem S. Torpetis in Chriſtum credidit, pro quo & decollatus eſt. Item Romæ SS. martyrum Maximi [c], Baſsi, & Fabij, qui ſub Diocletiano via Salaria cæſi ſunt. Camerini ſanctorum martyrum [d] Anaſtaſij & ſociorum, qui in perſecutione Decij ſub Antiocho præſide cæſi ſunt. Auximi in Piceno ſanctorum martyrum Siſinij [e] diaconi, Diocletij, & Florentij diſcipulorum S. Anthimi presbyteri, qui ſub Diocletiano lapidibus obruti, martyrium compleuerunt. Varennis S. Gangulphi [f] martyris. Viennæ ſancti Mamerti [g] Epiſcopi, qui ob imminentem cladem ſolemnes ante Aſcenſionem Domini triduanas Litanias in ea vrbe inſtituit: quem ritum poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Apud Siluiniacum depoſitio ſancti Maioli [i] abbatis Cluniacenſis, cuius vita ſanctis meritis fuit præclara. In Piceno apud Septempedanos S. Illuminati [k] confeſſoris.

M A I I 11.

T.2.A.302. nu.113. [a] ANTHIMI.] De eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, aliiq. recẽtiores. Extãt eius Acta, quæ retulit Sur. in to. 3. vbi etiã recitat ſermonẽ Petri Damiani de eodẽ martyre.

T.1.A.69. nu.44. [b] Euellij.] Beda de eo item agit hac die. Eius res geſtæ iunctæ ſunt Actis S. Torpetis martyris, quæ legimus in manuſcript. Editdicea. Mombrit. tom. 2. Meminit & Petrus in catal. lib. 5. cap. 8.

T.2.A.302. nu.113. [c] Maximi & ſoc.] Agitur de his etiam in Actis S. Anthimi mart. cuius nuper meminimus.

T.2.A.254. nu.29. [d] Anaſtaſij & ſoc.] Legimus horũ Acta in rebus geſtis S. Venantij mart. acceptis ab eccleſia Camerinẽ. ſed cẽſura aliqua caſtigãdis.

T.2.A.302. num.113. [e] Siſinij & ſoc.] Horum res geſtæ intextæ habentur in prædictis Actis S. Anthimi.

[f] Gangulphi.] Extant eius Acta, quæ recitat Sur. tom. 3. Plura habentur de eo in Breuiario & Miſſali eccleſiæ Auguſtanæ. Henricus de Erford. cap. 67. Vincentius lib. 3. c. 159. Martin. Polon. in chron. anno Domini 756. & alij plures. circ. A.570 in not. Sur. cir. A.680. Genebrar. verius cir. A.756. quia tẽpore Pipini Regis ex vita.

[g] Mamerti Epiſc.] Agũt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Qualis autem quantuſve hic fuerit, indicant epiſtolæ Sidonij Apollinaris, qui eum nouit, & familiariſſime vſus eſt, epiſt. 11. lib. 4. & lib 7. epiſt. 1. De eo præterea Alcimus Auitus, qui ſecundus poſt eũ factus eſt Viennenſis Epiſcopus, in homilia quam de Rogationibus habuit; Gregor. Turon hiſt. Franc. lib 2. cap. 34. Ado Viennen. in chron. ann. Dom. 396. & 452. quæ & Surius collegit in vnum to. 3. hac die. Hi etiam qui agunt de diuin. offic. eiuſdem meminerunt, vt Albin. Flac. c. 67. Amal. cap. 37 & alij. T.6 A.475 nu.12. obiit. 490. n.37.

&alij,vt Sigebertus in chron.anno 468. Regino anno 421. Fuit alius eiuſdem nominis Epiſcopus Lingonienſis, de cuius corporis Inuentione agitur in vita S Annonis Epiſcopi Colonien lib.1. cap. 18. apud Surium tomo 6. die 4 Decembris; quem Martynum ab alijs dictum reperi.

h *In ea vrbe restituit.*] Sic poſitum, vt intelligas longe ante ſanctum Mamertum Rogationes illas ante Aſcenſionē Domini fuiſſe ſolitas celebrari, vt ex Auguſtino & Sidonio Apollinari ſuperius demonſtrauimus in not. diei 25. Aprilis. Porro S. Mamertus ſolertiori cultu eaſdē in Viennenſi eccleſia celebrandas indixit: quem ritum (vt hic habet Martyrologium) vniuerſalis Eccleſia recipiens, comprobatur. Conſule quæ de Rogationibus dicta die ſuperius ſunt notata.

i *Maioli abb.*] Suffectus eſt hic Ademaro anno Domini nongenteſimo quadrageſimo quarto, peruenitq. vſque ad annum 993. vt ſcribit Sigebertus in chron. Numeraturque tertius ordine eiuſdem cœnobij Cluniacenſis abbas. Meminit eiuſdem S. Bernardus in apol. ad Gulielm. abbatem. pluribus Petrus Cluniacen. lib. 2. mirac. cap 31. Lambert. in chron anno 995. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. cap. 230. Porro eius res geſtas vberius cumulatas Surius habet to. 3. hac die. T.3.A.993. au.7.

k *Illuminati.*] Eius ſacrum corpus religioſe ſeruatur & colitur apud Sanctoſeuerinates, qui olim Septempedani dicebantur, in monaſterio S. Mariani.

xvij. F **Quarto Idus Maij Luna** 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE via Ardeatina ſanctorum martyrū Nerei & Achillei a fratrum, qui primo cum Flauia Domitilla, cuius erant eunuchi, in inſula Pōtia longum pro Chriſto duxerunt exilium; poſtmodum grauiſſimis verberibus attrectati ſunt; deinde cum a Minutio Rufo Conſulari equuleo & flammis ad immolandum cōpellerentur, dicerentq. ſe a B. Petro Apoſtolo baptizatos, nulla ratione poſſe idolis immolare, capite cæſi ſunt. Horum ſacræ reliquiæ ſimulq. Flauiæ Domitillæ ex diaconia S. Hadriani in antiquum eorum Titulum, vbi olim reconditæ aſſeruabantur nunc reſtauratū, iuſſu Clementis Papæ VIII. ſolemniter tranſlatæ ſunt pridie huius diei. Ibidē via Aurelia b ſancti Pancratij c martyris, qui cum eſſet annorū quatuordecim, ſub Diocletiano martyrium capitis obtruncatione compleuit. Item Romæ S Dionyſij d patrui eiuſdem beati Pancratij. In Sicilia S. Philippi e Argyrionis, qui a Romano Pontifice ad eam inſulam miſſus, magnam illius partem ad Chriſtum conuertit: cuius ſanctitas in liberandis energumenis maxime declaratur. Salaminæ in Cypro ſancti Epiphanij f Epiſcopi; qui multiplici eruditione & ſacrarum litterarum ſcientia excellens, vitæ quoque ſanctitate, zelo Catholicæ fidei, munificentia in pauperes, & virtute miraculorum extitit admirandus. Conſtantinopoli ſancti Germani g Epiſcopi, virtutibus & doctrina

inſi-

inſignis, qui Leonem Iſauricum aduerſus ſacras imagines edi-ctum promulgantem, magna fiducia redarguit. Treuiris ſancti Modoaldi [h] Epiſcopi. In ciuitate Calciatenſi ſancti Dominici [i] confeſſoris.

M A I I 12.

T. 2. A. 100. nu. 12. Inuentio T. 2. A. 270. nu. 9.

NERSI, & *Achillei*, alias *Archillei* [a].] De his hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Eorum Acta recitat Surius to. 3. Fuit vetus Romæ Titulus nomine horum martyrum, cuius habetur mentio in regiſt. S. Gregorij Papæ lib. 4. epiſt. 44. vbi idẽ Gregorius habuit homil. 28. in Euãg. Erant ibidem ſepulta eorumdem martyrum corpora, ſimulq. Flauiæ Domitillæ; quibus alludit, cum ait: Sancti iſti, ad quorum tumbam conſiſtimus, florentem mundum mentis deſpectu calcauerunt, &c. Quæ tria ſacra corpora hoc ipſo anno, quo hæc denuo cudimus, MDXCVII. quinto Id. Maij, ex diaconia S. Hadriani, quo ſub Gregorio IX. tranſlata fuerant, ac demum ſub Sixto V. ab Auguſtino Cuſano eiuſdem Eccleſiæ tunc diacono Card. in altari maiore a ſe magnificentius extructo decentius collocata, nos reſtituto Titulo, S.D.N. Clemente Octauo concedente, in ſuum priſtinum locum celebri pompa reduximus vna cum eorũ capitibus thecis auratis incluſis. Horum item ſanctorum nomine appellatum eſt cœmeterium via Ardeatina, quod reſtituit Ioannes Papa, vt legitur apud Anaſtaſ. in lib. de Rom. Pontif. in Ioanne Papa Primo.

[b] *Item via Aurelia.*] De duplici via Aurelia, veteri & noua, conſule ea quæ Pannin. lib. de Vrbe Roma pag. 107. 109. & 122. pluribus ſcribit.

T. 2. A. 303. nu. 117. & T. 5. A. 412 n. 31.

[c] *Pancratij.*] Iidem qui ſupra de eodẽ agũt hac item die. Extant eius Acta, quæ & ſincera in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt. Habet ea Surius tomo 3. De miraculis ad ſepulchrum eius aduerſus periuros fieri ſolitis agit Gregorius Turon. de glor. mart. c. 39 Extat vetus memoria eiuſdem via Aurelia, vbi S. Gregorius Papa habuit homil. 27. in Euang. Ibidem & venerandum corpus eius ſepultum eſt. Vnde hæc ibi in fine: Ad martyris tumbam conſiſtimus, qui ad cæleſte regnum ex qua morte peruenerit, ſcimus, &c. Abſtulit olim eam eccleſiam idem S. Gregorius a presbyteris negligenter curantibus, deditq. monachis, qui (vt ait) ad ſanctiſſimũ martyris corpus quotidie opus Dei peragerent. Extat de his epiſt. 18. lib. 3. regiſtr. De eiuſdem reliquijs idem lib. 7. epiſt. 86. & lib. 8. epiſt. 63. Porta Ianiculenſis, ſeu Aurelia antiquitus dicta, ex eiuſdem ſancti nomine appellata eſt Porta S. Pancratij; nec id nouiter, ſed antiquitus, vt conſtat ex Procop. lib. 1. de bel. Goth. De reliquijs eiuſdem ſãcti in Gallias tranſlatis agit Gregorius Turon. lib. de glor. mart. c. 83. Scripſit de S. Pãcratio epigrãma Bonad. in monod. 63. lib. 2.

[d] *Dionyſij.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Certamen & corona eius deſcribitur in prædictis Actis S. Pancratij. An. 303.

[e] *Philippi.*] De quo plura ſcribit Fazel. de rebus Siculis decad. 1. lib. 10. Accepimus eius res geſtas manuſcriptas, quarum eſt exordiũ: In diebus Arcadij Imperatoris, &c. cir. A. 395.

T. 4. A. 372. nu. 108. & ſeq. Plura T. 4. & T. 5. præſertim An. 402. n. 419. & ſeq. vſq; ad 26. Romam venit T. 4. A. 382. nu. 36.

[f] *Epiphanij.*] De eodem hac die Latini omnes, & Græci in Menolog. vbi iidem teſtantur eum vixiſſe annos centum & quindecim, minus menſibus tribus. Pluribus de eo S. Hieron. lib. de ſcript. Eccleſ. in epiſt. 61. ad Ioannem Epiſcopum Hieroſolymitanum, & in apol. 2. aduerſus Rufinum. Adeo ſpectatæ ſanctitatis vir fuit, vt licet aduerſus Arianos ſemper ſtrenue decertaſſet, ipſi tamen Ariani, & eorum patronus Valens Imperator eum reueriti, quicquam moleſtiæ ei inferre auſi non ſint, vt idem S. Hieron. ſcribit epiſt 61. his verbis: Epiphanius Epiſcopus Cypri a Valente non tangebatur: tantæ enim venerationis ſemper fuit, vt regnantes hæretici ignominiam ſuam putarent, ſi talẽ virum perſequerentur. Hæc S. Hieron. Cum autem alicubi Salaminæ, alicubi vero Conſtantiæ Epiſcopus dictus reperiatur; non exiſtimes hæc inter ſe pugnare: nam Salamina etiam Conſtantia dicta eſt: quod & expreſſe teſtatur S. Hieron. in epiſt. 27. in epitaphio S. Paulæ ad Euſtochium. Extat Theophili Epiſcopi Alexandrini ad eum epiſt. 67. apud Hieron. tom. 2. eumq. ſummopere laudat. De eo plura Socrat. hiſt. lib. 6. cap. 11. & ſequen. Sozom. lib. 7. c. 26. & lib. 8. c. 14. & 15. & Niceph. lib. 2. c. 46. lib. 13. c. 13. & 14. & illi omnes etiam qui ſcripſerunt res geſtas Ioannis Chryſoſtomi, vt Leo Imp. Georgius Alexand. Metaphraſtes, Suidas, & alij. Pluribus autem eius Acta conſcripta edidit Metaphraſtes, de quorum parum fida integritate egimus in Annal. Eccleſ. Mentio habetur de eodem in Nicæna Synodo ſecunda; & quem præterieram, meminit eiuſdem S. Aug. lib. de hæreſ. ad Quoduultdeum. Longæuam ætatem Epiphanij ex eo conſiderare poſſumus, quod ab ineunte ætate verſatus eſt cum ſancto Hilarione, vt ſcribit S. Hieron. in Hilarione, & Sozom. lib. 6. cap. 32. Eratq. adhuc iuuenis S. Hilarion, quando S. Epiphanius iam adoleſcens monaſticam amplexatus eſt diſci-

diſciplinam, vt eius Acta teſtantur: qui quidem Hilarion octoginta annos natus vita functus eſt anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimoſecundo, vt oſtendemus inferius in natali die ipſius: S. Epiphanium autem conſtat ſuperſtitem adhuc fuiſſe ſeptimo anno Arcadij Imp. Vincentio & Frauitta Coſſ. qui adſcribitur a recentioribus annus a Chriſto Domino quadringenteſimus primus. Sepulchrum S. Epiphanij pluribus eſſe nobilitatum miraculis, ſcribunt Sozom lib. 7. c. 26. & Niceph. lib. 12. c. 46. Fuit eidem poſt obitum erecta baſilica, eademq. ſacris imaginibus exornata, vt apparet ex Act. 6. ſanctæ Synodi Nicænæ ſecundæ.

T. 5. A. 407. n. 15. & T. 9. An. 714. n. 4. & An. 754. nu. 16. [g] *Germani Epiſcopi.*] Agūt de eo item Græci hac die in Menologio, vbi eius natalis, genus, & Acta narrantur. De eo Nicephorus Epiſcopus in chron. Zonaras in Leone Iſaurico, & Cedren. in comp. hiſtor. miſcel. anno 14. eiuſdem Imp. lib. de Roman. Pontificibus in Gregorio II. Papa, Conſtantius Epiſc. in encomio de tranſlatione reliquiarum S. Euphemiæ, quod recitat Lipom. tom. 6. Exceſſit ex hac vita annum agens ſuæ ætatis nonageſimum, vt in Græcorum Menologio legitur. Reliquit inter alia ſui ingenij monumenta theoriam rerum Eccleſiaſticarum.

[h] *Modoaldi Epiſcopi.*] Huius Acta recitat Surius to. 3. ſcripta a Stephano abbate Leodien. apud quem lib. 3. agitur de miraculis eius. Vixit ſub Pipino Rege Francorum, cuius tempore ordinatus eſt Epiſcopus; vt in vita ipſius habetur lib. 2. cap. 8. Cœpit Pipinus regnare anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimoprimo. T. 8. A. 631 nu. 6. & 7.

[i] *Dominici.*] De eodem etiam Moſanus in addit. ad Vſuardum edit. ſecundæ. Pluribus in Flore ſanct. Hiſp. De ipſo agitur & in Theſaur. concion. tom. 2. Migraſſe ferunt ex hac vita circa annum Domini milleſimum & ſexageſimum. cir. A. 1060.

xvj. G Tertio Idus Maij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ROMAE Dedicatio [a] Eccleſiæ Sanctæ MARIAE ad Martyres, quam B. Bonifacius Papa IIII. expurgato deorum omnium veteri fano, quod Pantheon vocabatur, in honorem Beatæ ſemper Virginis MARIAE & omnium Martyrum dedicauit, tempore Phocæ Imperatoris. Conſtantinopoli B. Mucij [b] preſbyteri & martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore, & Laodicio Proconſule, primo Amphipoli multis pœnis atque cruciatibus ob Chriſti confeſsionem afflictus, poſtea Byzantium vſque perductus, capitali ſententia occubuit. Heracleæ ſanctæ Glyceriæ [c] martyris Romanæ, quæ ſub Antonino Imperatore & Sabino Præſide paſſa eſt. Alexandriæ commemoratio [d] plurimorum ſanctorum martyrum, qui ob fidem Catholicam ab Arianis in eccleſia Theonæ occiſi ſunt. Apud Traiectum ſancti Seruatij [e] Tungrenſis eccleſiæ Epiſcopi; ad cuius meritum omnibus demonſtrandum, cum tempore hiemis omnia in circuitu nix repleret, ſepulchrum eius numquam operuit, donec induſtria ciuium baſilica ſuper illud ædificata eſt. In Palæſtina S. Ioannis [f] Silentiarij.

MAII

MAII 13.

T.8.A.607. nu 1.& A. 614.nu.2. DEDIC. *eccleſ. S. Mariæ ad Martyres* [a].] Agit de eadem ſolemnitate Beda hac die. Quantum obſeruare potui, comperi vſque ad S. Gregorij Papæ tempora idolorum templa a Chriſtianis vt plurimum vel fuiſſe deiecta, vel ſi quæ intacta remanſerunt, eadem, vt loca dæmonum, indigna exiſtimata eſſe, in quibus Deo vero religionis cultus exhiberetur, ſecundum illud Apoſtoli 2. ad Corinth. cap. 6. Qui conſenſus templo Dei cum idolis? Vnde idem S. Gregorius Papa, qui Bonifacium Quartum, qui Pantheon in Dei eccleſiam mutauit, vix ſpatio trium annorum præceſſit, ſcribens ad Regem Anglorum nuper ad Chriſtum conuerſum epiſt. 60. lib. 9. Indict. 4. monuit vt idolorum templa euerteret. Inde autem conſiderans, infirmis adhuc in fide concedendum aliquid, ſcribens ad Mellitum Epiſc. epiſt. 71. lib. 9. Indict. 4. præcepit ne idolorum templa deſtruerētur, ſed iuxta ritum ibi præſcriptum expiarentur primum, indeq. ſanctorum illatis reliquijs, ſanctificarentur: quod & poſteris deductum eſt in exemplum. Si enim optaſſent Chriſtiani idolorum templa in eccleſiarum vſum conuertere, nullatenus mirifica illa templa Serapidis Alexandriæ, Marnæ Gazæ, Iouis Apameæ, Cæleſtis Carthaginis, & alia innumerabilia, quæ ob ingentem ſtructurã viſa ſunt miracula mundi, ſolo æquaſſent. Qui quidem zelus ſi vſquam incaluit, Romæ in primis Chriſtianorum corda ſuccenderat, vt S. Hieronymi auctoritate probatur, dum in proœm. lib. 2. comment. epiſt. ad Galat. hæc ait: Vbi alibi tanto ſtudio & frequentia ad eccleſias & martyrum ſepulchra concurritur? vbi ſic ad ſimilitudinem cæleſtis tonitrui, Amen, reboat, & vacua idolorum templa quatiuntur? hæc ibi: & alibi ad Lætam epiſt. 7. de oppignorata fide Gracchi in demoliendis Romæ deorum delubris pluribus agit. Illud etiam famoſiſſimum Iouis Capitolini tẽplum iam exciſum eſſe, teſtatur lib. 2. in Iouinian. In Oriente etiam Theodoſius Iunior ſanctionem de his ipſis promulgauit, in qua hæc inter alia legũtur: Cuncta eorum fana, templa, delubra, ſi qua etiam nunc reſtant integra, præcepto magiſtratuum deſtrui, collocationeq. venerãdæ Chriſtianæ religionis ſigni expiari præcipimus, &c. l. vlt. de Pagan. Cod. Theod. Cur autem Pantheon templum intactum remanſerit, ea fuit cauſa; quod dum prędicta Romę, temporibus Hieronymi, aduerſus idolorum ędes agerentur, Honorius Imp. lege ſancita, eiuſmodi impetum Chriſtianorum compeſcuit, hęc reſcribens: Sicut ſacrificia prohibemus, ita volumus publicorum operũ ornamenta ſeruari, &c. l. 15. de Pagan. Cod. Theod. Puto diuina diſpenſatione factum, vt inter tot idolorum fana proſtrata, & in anathema obliuionis euerſa, Pantheon velut inſigne quoddam ac perenne trophæum de expugnatis hoſtibus permaneret, cederetque triumpho omnium martyrum, qui omnes Gentilium deos Chriſti cruce ſubegerant. De eius dedicatione per Bonifacium facta ſcribit Beda de geſt. Angl. lib. 2. c. 4. & de ſex ætat. in Phoca Imp. Ado Vien. in chron. anno 604. Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 4. c. 11. Marian. Scot. in chron. anno 610. Sigebert. anno 609. & alij. Legi in eius eccleſiæ codice manuſcripto, templum illud dicatum in primis in honorem Dei Genitricis MARIAE, omnium ſanctorum Martyrum & Confeſſorũ: illataq. illuc eſſe reperi duodetriginta curribus oſſa ſanctorum Martyrum, e diuerſis Vrbis cœmeterijs effoſſa, ſolemniterq. comportata, ac decentiſſime collocata. Cetera autem de ea ſolemnitate inferius ad Kalendas Nouembris.

[b] *Mocij.*] Græci Mocium appellant, de quo etiã hac die Vſuardus; Græci autem in Menologio ad ſext. Id. Maij, vbi etiam narrant in honorem huius martyris a Conſtantino Imp. fuiſſe templum erectum, quo eiuſdem martyris ſacras reliquias inferri mandauit. Iuſtinianus Imp. etiam ædem ampliſſimam eidem martyri erigendam curauit, de qua Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imp. his verbis: Præterea templum Mocio martyri conſecratum, magnitudine ſua cetera ſuperans, poſuit. Cedren. in Baſilio Imp. addit, eiuſmodi templum vetuſtate collapſum ab eodem Baſilio Imperatore a fundamentis fuiſſe reſtitutum. De S. Mocij baſilica mentio habetur etiam in Actis Concil. Epheſ. edit. Peltan. tom. 2. cap. 19. & 20. T.3.A.311 num. 19. & T.5.A.431 num. 112.

[c] *Glyceriæ, alias Glycerij.*] De eadẽ hac die Græci agunt in Menologio, vbi & eius martyrium deſcribitur. Metaphraſtes recenſet eius res geſtas, agiq. de ea ſcribit (niſi error ſit in nota numeri) ſext. Id. Maias: habet eas Lipom. to. 7. & Surius tom. 3. eã die. Percelebre fuit Heracleæ templum S. Glyceriæ, ibiq. ſacrum eius corpus poſitum pluribus eſt miraculis illuſtratum. Ex eius enim oſſibus iugiter vnguentum curandi vi præditum emanare ſolebat, vt auctor eſt Niceph. hiſt. lib. 18. cap. 28. & 32. De reliquijs eiuſdem martyris habetur mentio in encomio Conſtantini Epiſcopi de inuẽtione reliquiarum S. Euphemiæ apud Lipom. tom. 6. T.2.A.175 num.7. Miracula T.8.A.593 num.98.

[d] *Commemoratio plurimorum ſanctorum martyrum:*] Horum martyrium ſcripſit Petrus Epiſcopus Alexandrinus, qui fuga lapſus, dedit de his epiſtolam ad vniuerſos Chriſti fideles, quam recenſet Theodoretus hiſtor. T.4.A.372. num.69 & ſeq. & nu. 106. & ſeq.

lib. 4.

lib.4. c. 20. De clade eo tempore illata Catholicis per Lucium pſeudoepiſcopũ Arianum, agit S. Gregorius Nazianz. in orat. in laudem Heronis, Rufin. hiſt.lib.1.c.2.3.& 4. Socrat. lib 4. cap. 16.17.18.& 19. Sozom. lib. 6.c.19.20.& Niceph. hiſt.lib.11. c.29. Eamdem Catholicorum ſtragem non tantũ ſcriptis, ſed & voce præfatus Petrus Romæ, cum illuc confugiſſet, prædicauit, oſtendens ibidem occiſorum veſtes ſanguine cruentatas; ad quod miſerendum ſpectaculũ Vrbs conuerſa eſt ad lacrymas. De eccleſia Theonæ, cuius hic habetur mentio, agit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 69. Eodem tempore Lucij pſeudoepiſcopi complures ſanctorum Monachorum ex Aegypto & Thebaide ob fidem Catholicam fuiſſe relegatos ac dãnatos ad metalla Ponti & Armeniæ, auctor eſt Ioan. Caſſian. collat. 18.c.7. in fine.

T.3.A.347. num.11. T.6.A.451. num.36. [e] *Seruatij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Seruationem hunc appellat Sulpicius Seuerus lib. 2. hiſt. ſacr. Quæ hic de eo ſcripta ſunt, inuenies etiam apud Greg. Turon. de glor. confeſſ. c.72. qui de eodem item agit lib.2.c.5. de geſt. Franc. ante omnes S. Athanaſius in apolog. ad Cõſtantium, & in apologia ſecunda, cum agit de Patribus qui interfuerunt Concilio Sardicenſi, cui etiam præſens fuit Seruatius, anno Domini trecẽteſimo quadrageſimoſeptimo, Rufino & Euſebio Conſſ. Interfuit etiã Concilio Agrippinenſi celebrato poſt Conſulatũ Amantij & Albini, anno 346. Ex prædictis Concilijs ſatis liquet, quibus tẽporibus hic vixerit. Hæc idcirco inculcamus, quoniam nonnulli ſcribunt, eum functum eſſe legatione ad limina Apoſtolorum poſt centum fere annos ab eo tempore quo vixit. Itaque ea legatio Synodalis Seruatij non debet referri ad tempora Attilæ Regis Hunnorũ, ſed potius ad illas atrociſſimas clades, quibus tota fere Gallia a barbaris deuaſtata eſt, illis ipſis Seruatij temporibus. Meminit illarum omnium S. Hieronymus epiſt. 11. ſcribens ad Ageruchiam. Portentoſa quædam de Seruatio ſcribit Sigeber. in chron. anno Domini 399. eum nimirum conſanguineũ ſecundum carnem fuiſſe Domini Noſtri IESV Chriſti, eiuſq. patrẽ fuiſſe filium Ellud, fratrẽ S. Elizabeth matris S. Ioan. Baptiſtæ, eumdemq. pluſquã trecentis annis vixiſſe. Id ipſum Petrus in catal. refert lib.5.c.162. quæ etiam firmare nituntur teſtimonio Cæleſtini III. Papæ, quaſi ea Acta fuerint eius auctoritate firmata. De his quid ſentiendum ſit, nemo non intelligit. Agit de eodem nouiſſime Molanus in Indic. ſanctorum Belgij. In tabulis Epiſcoporum Tungrenſium numeratur Seruatius decimus eius ſedis Epiſcopus, apud Democh. de ſacrific. Miſſæ, vbi etiam plura de Seruatio leguntur.

[f] *Ioannis Silentiarij.*] Huius vitam fideliſſime ſcripſit Cyrillus monachus; qui etiam geſta SS. Sabæ & Euthymij litteris commendauit, ſuorum temporum texens hiſtoriam. Deſcripſit eam Lipom. tom. 6. & Surius tom. 3. hac die. De eo etiam idem auctor in vita S. Sabæ. Floruit temporibus Zenonis Imperatoris, agensq. iam tunc quartum ſupra centeſimum annum, adhuc erat in humanis, cum idem auctor ſcriberet eius res geſtas. Plura T. 6. obitus. T.7.A.558. num.16.

xv. A Pridie Idus Maij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NATALIS S. Bonifacij [a] martyris, qui ſub Diocletiano & Maximiano apud Tarſum Ciliciæ paſſus, Romam deinde translatus, via Latina ſepultus eſt. In Gallia S. Pontij [b] martyris, cuius prædicatione & induſtria poſtquam duo Philippi Cæſares ad fidem Chriſti conuerſi ſunt, ipſe ſub Valeriano & Gallieno Principibus martyrij palmam adeptus eſt. In Syria SS. martyrum Victoris [c] & Coronæ, ſub Antonino Imperatore: ex quibus Victor a Sebaſtiano Iudice varijs

&

& horrendis affectus eſt cruciatibus: quem Corona vxor cuiuſdam militis cum cœpiſſet beatum prædicare ob martyrij conſtantiam, vidit duas coronas de cælo lapſas, vnam Victori, & alteram ſibi miſſam: cumq. hoc audientibus cunctis teſtaretur, ipſa quidem inter arbores ſciſſa [d], Victor vero decollatus eſt. In Sardinia ſanctarum martyrum Iuſtæ [e], Iuſtinæ, & Henedinæ. Romæ S. Paſchalis [f] Papæ, qui plurima ſanctorum martyrum corpora e cryptis leuauit, & in diuerſis eccleſijs honorifice collocauit. Ferenti in Tuſcia S. Bonifacij [g] Epiſcopi, qui (vt refert B. Gregorius Papa) a pueritia ſanctitate & miraculis claruit. Neapoli in Campania S. Pomponij [h] Epiſcopi. In Aegypto S. Pachomij [i] abbatis, qui plurima in ea regione monaſteria erexit, & regulam Monachorum [k] ſcripſit, quā Angelo dictante didicerat.

MAII 14.

T. 2. A. 305. n. 11. & ſeq de eius patrocinio T. 11. A. 1004 n. 8. & ſeq.

BONIFACII *martyris* [a].] De eodem hac die Vſuardus, Ado autem Nonis Iunij, Græci vero in Menologio ad quartumdecimum kalend. Ianuarij; qua item die eum ponit Metaphraſtes, qui eius Acta deſcripſit. refert eadem Lipom. tom. 5. & Sur. to. 3. Nonis Iunij. Legimus in vet manuſcrip. monaſterij S. Cæciliæ Transtiberim Acta eiuſdem martyris, in quibus aliqua habentur, quæ in Græcis exemplaribus deſiderantur. Eſt illuſtris ac vetus memoria Romæ eiuſdem Bonifacij, quæ ob ſepultum in ea S. Alexium, eius etiam nomine nuncupatur, numeraturq. in antiquo Romano cærimoniali vna ex vigintiduabus Abbatiis, quæ Romæ erant. Extat de eodem Bonifacio epigramma Bonad. lib. 2. monod, 64.

T. 2. A. 246 nu. 9. & A. 262. nu. 58.

[b] *Pontij*.] Agit de eodem item hac die Vſuar. Edita eius Acta ex manuſcriptis habentur apud Sur. to. 7. hac die, Mombrit. ante eum to. 2. ſed aliquando diuerſe. De duobus Philippis Cæſaribus ad Chriſtum conuerſis, quorū hic mentio fit, pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis egimus. Eſt de eodem Pontio elegans epigramma Bonad. lib. 2. monod, 67. Colitur potiſſimū Niciæ in Gallia, vbi eius venerandum corpus reconditum habetur. Hac die ſepultus martyr fuit, paſſus vero vndecima eiuſdem menſis.

T. 2. A. 154. nu. 3.

[c] *Victoris & Coronæ*.] De quibus item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio ad iij. Id. Nouembris. Eorūdem Acta edidit Metaphraſtes. Refert eadem Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. Mombrit. to. 2. & alij, licet non nihil inter ſe diuerſe.

[d] *Inter arbores ſciſſa*.] Plutarchus in Alexandro exacte agit de huiuſmodi ſupplicio, quod vocat diaſphendonem, cū incuruatis violenter duarum erectarum arborum acuminibus, alligatum corpus miſſis arboribus ſcinditur. Ab Aureliano Imp. id ipſum mortis genus eſſe exhibitū aduerſus militē violantem torum hoſpitis, auctor eſt Flauius Vopiſcus in Aureliano, cum ait: Solus denique omnium militem, qui adulterium cum hoſpitis vxore commiſerat, ita puniuit, vt duarum arborum capita inflecteret, quas ad pedes militis deligaret, eaſdemq. ſubito dimitteret; vt ſciſſus ille, vtrinque penderet. Hæc Vopiſcus.

[e] *Iuſtæ & ſoc.*] Agit de his item qui nunc eſt proſecutus res Sardoas Franc. Fara. — ſub Hadriano cir. An. 130. T. 9 ab an. 817. & inf. plura.

[f] *Paſchalis Papæ*.] Extāt Acta eius in vet. cod. manuſcr. monaſt. S. Cæciliæ Transtiberim, deſcripta per lectiones, ſicut in eccleſia legi conſueuerant. Succeſſit hic Stephano Papæ Quarto huius nominis. Cetera de eo in Annal. Eccleſ. egimus.

[g] *Bonifacij Epiſcopi*.] Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. Claruit circa tempora Iuſtini Imp. Nomenclaturæ ſimilitudine facile quis poteſt decipi. Eſt enim Ferrētis ſeu Ferentum in Thuſcia, de quo Plin. lib. 3. c. 5. cuius adhuc veſtigia in agro Viterbienſi extare dicuntur. Eſt & Ferētinū apud Hernicos ciuitas nobilis, a qua Ferentinates ſeu Ferentini, ſicut a Ferento Ferentani, vel à Ferente Ferentes; licet aliquando hæc inter ſe nomina confuſa reperiantur. Erant & Ferentani populi inter Samnites & Pelignos poſiti, de quibus Ptolem. lib. 3. tab. 6. Strabo lib. 5. & Plin. lib. 3. cap. 11. Eſt mentio vtriuſque ſedis in Concil. Rom. ſub Gregorio Primo Papa in lib. 4. regiſt. cap. 88. quarū Epiſcopi eidē Synodo ſubſcripti habentur. Porro de — T. 7. A. 537 n. 10.

X Feren-

Ferenti in Tuſcia, & non de Ferentino apud Hernicos, ſiue in Latio poſito, agere S. Gregorium, ex eius verbis apparet.

plura T. 3. A. 316 nu. 27. & ſeq. & An. 318. n. 101. & A. 328, n. 3. & ſeq.

[h] *Pomponij Epiſc.*] De eodem tab. eccleſiæ Neapolitanæ.

[i] *Pachomij Abb.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci etiam hac die in Menolog. Huius præclaras res geſtas Græce cõſcriptas Dionyſius abbas Rom. Exiguus cognomento Latine conuertit ante annos plus mille ac centum: extat eius præfatio ante vitam ſancti Pachomii; habes eã in prima par. Vit. SS. Patr. c. 54. Miramur eã a Lipomano & Surio prætermiſſam: quæ vt tanti viri ingenii laudatiſſimi monimentũ, prætereunda non fuit: qualis enim quantusve ſanctitate & eruditione fuerit, conſule Caſſiodorum illi æqualem lib. inſtit. ad lect. diuin. Habet Acta Pachomij Lipom. tom. 6. & Sur. to. 3. De eo præterea Sozom lib. 3. c. 13. Pallad. in Lauſiacis, Caſſiod. trip. Niceph. lib. 4. c. 14. & alij. Nomen Pachomij, monaſteriorumq. ab illo inſtitutorum diſciplinã Athanaſius primus] in Vrbem aduexit, vt auctor eſt S. Hieronymus epiſt. 16. ad Principiam. De tempore eius obitus Sigeb. in chron. anno Domini 406.

[k] *Regulam monachorum ſcripſit.*] De regulis S. Pachomii, quas ipſe, Angelo dictante, excepit, meminit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 7. qui etiam teſtatur ab eodẽ eſſe ſcriptas nonnullas epiſtolas, quarum titulum recenſet. Ipſas Pachomii regulas Aegyptiace ſcriptas, tranſlatas in Græcum, Latine reddidit S. Hieronymus, rogante Siluano monacho, eo tempore, quo S. Paula ex hac luce migrauit, Honorio vj. & Ariſteneto Cõſ. anno Domini iuxta Faſtos Onuphrii 404. Eaſdem temporis vetuſtate pene abolitas, mendis purgatas, ac reſtitutas edidit noſter Achilles Statius, vir probitate & eruditione inſignis, quas, vt nobile vetuſtatis monumentum, poſuit in appendice ſui Caſſiani, quem ſummo cum labore reſtituit, illuſtrauitq. eruditis annotationibus D. Petrus Ciaconus Toletanus presbyter, vir quidem frugi atq; diſertus, quem ſcimus in reſtituendo Arnobium, Tertullianum, ac S. Hilarium, laboris plurimum inſumpſiſſe; hiſce lucubrationibus indies magis magisq. Catholicæ Eccleſiæ profuturum, niſi cito nimis, dolore omnium, ex humanis ſublatus eſſet.

xiiij. B **Idibus Maij. Luna.** 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Hiſpania ſanctorum Torquati [a], Cteſiphontis, Secundi, Iandaletij, Cæcilij, Heſichij, & Euphraſij, qui Romæ a ſanctis Apoſtolis Epiſcopi ordinati, & ad prædicandum verbum Dei in Hiſpanias directi ſunt; cumq. varijs vrbibus euangelizaſſent, & innumeras multitudines Chriſti fidei ſubiugaſſent, in ea prouincia diuerſis locis quieuerunt, Torquatus Acci, Cteſiphon Vergij, Secundus Abulę, Iandaletius Vrci, Cæcilius Illiberi, Heſichius Carteiæ, & Euphaſius Illiturgi. Eboræ in Luſitania S. Mancij [b] martyris. In inſula Chio natalis B. Iſidori [c] martyris, in cuius baſilica extat puteus, in quem fertur fuiſſe iniectus, de cuius aqua infirmi ſæpius potati ſanantur. Lampſaci in Helleſponto paſſio SS. Petri [d], Andreæ, Pauli, & Dionyſiæ. Fauſinæ in Sardinia S. Simplicij [e] Epiſcopi & martyris, qui Diocletiani tempore ſub Barbaro Præſide perfoſſus lancea martyrium conſummauit. Aruernis ſanctorum marty-

rum

rum Caſsij [f], Victorini, Maximi, & ſociorum. In Brabantia ſanctæ Dympnæ [g] virginis & martyris, filiæ Regis Hiberniæ, quæ pro fide Chriſti & virginitate ſeruanda, a patre iuſſa eſt decollari.

M A I I 15.

T.1.A.46. nu.2. TORQVATI & ſoc. [a]] Agunt de his omnibus hac item die, Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In Breuiar. Toletano ad kalend. Maias de his ſacer hymnus conſcriptus habetur, aliaq. plura, quæ antiquitatem illam puriſſimam redolent. Horum meminit Greg. Septimus Papa in epiſtola ad Alphonſum, ſeu Adelphonſum Regem, ſcripta xiij. Kal. April. Indict. 12. his verbis: Septem Epiſcopos ab vrbe Roma ad inſtruendum Hiſpaniæ populos a Petro & Paulo Apoſtolis directos fuiſſe, qui, deſtructa idololatria, Chriſtianitatem fundauere, & religionem plantauere, ordinem & officium in diuinis cultibus oſtẽdere, & ſanguine ſuo eccleſias dedicauere, &c. De his præterea ceteri auctores, qui res Hiſpanicas ſunt proſecuti, quos mittimus enumerare. Horum autem ſingulorum in propriis ipſorum eccleſiis certis diebus ſolemnitas agitur. Cum vero ex his aliquot inueniantur dicti martyres a nonnullis, licet eorum martyrii Acta non habeantur, antiquæ tamen traditioni eccleſiarum, in quibus vt patroni coluntur, acquieſcendum putamus. De his omnibus in Theſ. concion. tom. 2. & Flor. ſanct. Hiſpan. agitur.

cir. A.100. [b] *Mancij.*] De quo plura in Breuiarijs Eborenſi & Burgenſi, ex quibus etiam Flos ſanctor. Hiſpan. Texitur eius hiſtoria in Theſ. conc. to. 2. hac die, & Vaſæus in chron. anno 100. Molan. ad xij. Kalen. Iunij agit de eodẽ.

[c] *Iſidori.*] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menolog. pridie huius diei, vbi & eius martyrium paucis deſcribũt. De miraculis eius, quorum hic habetur mentio, agit etiã Gregorius Turonen. lib. de glor. mart. cap. 102. Legimus Acta eius in vet. cod. manuſcrip. monaſt. S. Cæciliæ Tranſtiberim, vbi & ſcribitur paſſus Gallo & Voluſiano Conſſ. ſub Numerio ſeu Numeriano magiſtro militum. Pauca de eo Petrus in catal. lib. 5. c. 2. T.2.A.253. num.139.

[d] *Petri & ſoc.*] Apud Bedam, textu deprauato, legitur Damaſci, loco Lampſaci. Agit de his etiam hac die Vſuar. Ado, & alij Latinorum, necnon & Græci in Menolog. qui his addunt & Chriſtinam virginem, Lampſaciq. eos eſſe paſſos affirmant. cir. A.240. not. in Sur. Ferrar ſub Decio. cir. A.253.

[e] *Simplicij Epiſc.*] Accepimus eius martyrij Acta & ſociorum ex Sardinia inſula Romam delata. Meminit horum etiam Fara lib. 1. de reb. Sard. cir. A.300.

[f] *Caſsij & ſoc.*] De his Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. 33. & Molanus in addit. ad Vſuard. adſtipulanturq. vet. manuſcrip. T.2.A.262 nu 58.

[g] *Dympnæ*] Cuius Acta conſcripta a Petro Cameracenſi recitat Surius tomo 3. hac die. Pluribus item de ea Molanus in Indic. ſanctorum Belgij, & in addit. ad Vſuar. Claruit circa annum Domini 600. cir. A.600.

16 Decimoſeptimo Kal. Iunij. Luna. C xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

EVGVBII ſancti Vbaldi Epiſcopi [a], miraculis clari. In Iſauria natalis ſanctorum martyrum Aquilini [b] & Victoriani. Antiſiodori paſsio S. Peregrini [c] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a beato Sixto Papa in Gallias cum alijs clericis miſſus, Euangelicæ prędicationis munere expleto, capitali ſententia damnatus, coronam meruit ſempiternam. Vzali in Africa ſanctorum martyrum Felicis [d] & Gennadij. In Palæſtina paſsio ſanctorum Monacho-

nachorum a Sarracenis in Laura ſanctis Sabæ interfectorum. In Perſide ſanctorum martyrum Audæ [f] Epiſcopi, ſeptem preſbyterorum, nouem Diaconorum, & ſeptem Virginum, qui ſub Iſdegerde Rege varijs tormentorum generibus cruciati, glorioſum martyrium compleuerunt. Ambiani in Gallia ſancti Honorati [g] Epiſcopi. Apud Cenomanos ſancti Domnoli [h] Epiſcopi. Trecis ſancti Fidoli [i] confeſſoris. In Scotia ſancti Brandani [k] abbatis. Apud Forum Iulij ſanctæ Maximæ virginis [l], quæ multis clara virtutibus in pace quieuit.

M A I I 19.

T.12. Ann. 1142. nu.1. VBALDI *Epiſc.*] Habes res eius præclare geſtas apud Sur. editas tom.4. hac die. Agit de eo item Petr. in catal. lib.5. c.6. Vixit in Epiſcopatu vſque ad Alexãdri Papæ Quarti tempora, vt ex eius Actis colligitur. Scripſit eius res geſtas Stephan. Cremonenſis. Molanus de eo item hac die in additione ad Vſuardum.

T.8. A.142. n.12. paſſus Interamn. ponit Petr. incat. [b] *Aquilini & Victoriani.*] Agunt de his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores.

[c] *Peregrini Epiſcopi.*] De eo ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Vincentius lib. 10 cap. 119. Antonin. par.1. tit.7. c.5. & Petrus in catal. lib.5. c.5. eius res geſtas referunt.

[d] *Felicis & Gennadij.*] Meminit horum ſãctorum martyrum auctor commentarij de miraculis S. Stephani Protomartyris, qui Euodij Vzalenſis Epiſcopi nomine inſcribitur, lib.1. c.2. Extat apud S. Auguſtini opera, tom. 10. in append. edit. Louan.

T.8 A.614 n. 32. [e] *Sanctorum Monach.*] Actũ eſt ſuperius de monachis cæſis in monte Sina, deq. his qui in Aegypto a Sarracenis trucidati ſunt; hic autem de his qui occiſi ſunt in Palæſtina in Laura S. Sabæ tempore Heraclij Imp. Agunt de his itẽ hac die Græci in Menologio. Quæ autem edita ſint miracula, cum Sarraceni in oradictum monaſterium S. Sabæ olim irruerunt, viſe in Prat. ſpirit c.4.22. & 99. De his & Cyrillus monach. in Actis eiuſdem Sabæ, & in Euthymio, cum refert quãdam graſſationem Sarracenorum factam in sãctos Monachos tẽporibus Anaſtaſij Imp. Porro Antiochus monachus in epiſtola quam ſcripſit ad Euſtathium, qua agit de quadragintaquatuor monachis a Sarracenis itidẽ in eodem monaſterio occiſis, eorũ natalẽ diẽ celebrari ſolitum ait xv. Maij: vnde hos eoſdem eſſe cum illis cenſeo; erroremq. Typographi vel librarij diem mutaſſe ibi exiſtimo. Necati ſunt hi tempore quo Modeſtus præfuit eccleſiæ Hieroſolymitanæ, temporibus Heraclij Imp. vt idem Antiochus eadem epiſtola ſignificat, quæ intexta eſt to. 9. bibl. ſanct. Patr. De eodem Antiocho, qui ea ſcribit, habes in Actis S. Theodori Sierotæ apud Metaphr. die 22. Aprilis, & Lipom. tom. 7. Extant eiuſdem Patris complures homiliæ.

[f] *Auda Epiſc. & ſoc.*] Hic & Abda dicitur. Agunt de his hac itẽ die Græci in Menolog. necnon & prid. kal. Aprilis. De Abda Epiſcopo ſcribit hiſtoriam Theodoretus lib. 5. cap.38. cauſamq. martyrij eam fuiſſe tradit, quod dirutum a ſe templũ, magorum iuſſu noluerit reſtituere. Hic licet de exciſo fano non laudetur; tamen abſtinuiſſe a templi excitatione, eaq. de cauſa ſubijſſe martyrium, plurimum commendatur: quam quidẽ cauſam ad martyrij coronam promerendam ſatis eſſe idoneam, in caſu ſimili ſcribit S. Ambroſ. ad Theodoſ. Imperat. epiſt. 17. lib. 2. edit. Rom. T.5. A.420. n. 18.

[g] *Honorati Epiſc.*] Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum. Numeratur hic quartus eius ſedis Epiſcopus. De eo Petrus in catal. lib. 2. c.87. Democh. in tabulis Ambianenſium Epiſc. lib. de ſacrificio Miſſæ.

[h] *Domnoli Epiſc.*] De eodem Molan. in addit. ad Vſuard. Hic interfuit ſecundæ Synodo Turon. cui ſubſcripſit. Alius hic ab illo de quo agit Sidonius Apol. epiſt. vlt. lib.4 De hoc item Greg. Turonen. de geſt. Franc. lib. 6. c.9. Eius Acta recitat Sur. to. 3. hac die. Succeſſit hic S. Innocentio; numeraturq. nonus eius ſedis Epiſcopus; ſedit annos 46. menſ. 11. dies 19. ſecundum tabul. Democh. Claruit temporibus Clotarij filij Clodouei Reg. Franc. & eius filij Chereberti, ac ſucceſſoris eius Chilperici, circa annum Domini 570. quo tẽpore prædictæ Synodo interfuit. Meminit eiuſdem Fortunatus in carmine ad Felicem Epiſcopum, cum interfuit dedicationi baſilicæ, licet ibi mendoſe Donnotus pro Domnolus legatur. T.7. A.584. n. 13.

[i] *Fidoli.*] De eodem hac die Beda & Ado, qui eum presbyterum, & non Epiſcopum dicunt. Sane quidem in tabulis Trecenſium Epiſcoporum nullus eius nominis recenſetur Epiſcopus a Demochare. cir. A.510.

[k] *Bran-*

cir. A. 570. [k] *Brandani, alias Brendani*] Plura de eo Sigeb. in chron. anno 561. & in Actis S. Maclouij, quæ idem Sigeb. ſcripſit. Recitat ea Sur. to. 6. die 15. Nouemb. Vincent. lib. 22. c. 81. Petr. in catal. lib. 5. c. 117. eum dicit Epiſcopũ, multaq. apocrypha cumulauit. De eodem Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 31. Claruiſſe eum dicit anno Domini 570. Habemus eiuſdem Acta manuſcr. in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: Beatus Brandanus natus eſt, &c.

[l] *Maxima*] Agũt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Petrus item in catal. lib. 5. cap. 7.

17 Sextodecimo kal. Iunij. Luna. D xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

PISIS in Tuſcia ſancti Torpetis[a] martyris, qui magnus in officio Neronis primum fuit, vnuſq. ex his, de quibus Paulus Apoſtolus ab vrbe Roma ad Philippenſes ſcribit: Salutant vos omnes ſancti, maxime autem qui de Cæſaris domo ſunt. ſed poſtea pro fide Chriſti, iubente Satellico, alapis cæditur, verberibus duriſsime afficitur, ac beſtijs deuorandus traditur, ſed minime læditur: tandem martyrium ſuum decollatione compleuit tertio kal. Maij: eius tamen feſtiuitas hac die recolitur ob ſui corporis translationem. Neapoli in Campania ſanctæ Reſtitutæ[b] virginis & martyris; quæ, Valeriano imperante, a Proculo Iudice in Africa varie torta, & in nauicula pice & ſtupa referta, vt in mari combureretur, impoſita, immiſſo igne, cum in incenſores flamma conuerteretur, ipſa in oratione ſpiritum Deo reddidit: cuius corpus cum eadem nauicula Dei nutu ad Aenariam[c] inſulam prope Neapolim deuectum, a Chriſtianis magna veneratione ſuſceptum eſt, ac poſtmodum in eius honorem Conſtantinus Magnus baſilicam Neapoli erigendam curauit. Nouioduni ſanctorum martyrum Heradij[d], Pauli, & Aquilini, cum duobus alijs. Chalcedone ſanctorum martyrum Solochani[e] & ſociorum militum ſub Maximiano Imperatore. Alexandriæ ſanctorum martyrum Adrionis[f], Victoris, & Baſillæ. Herbipoli ſancti Brunonis[g] Epiſcopi & confeſſoris.

MAII. 17.

T. 1. An. 59. nu. 9. & A. 69. n. 41. TORPETIS [a].] De eo hac item die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Huius res geſtas tunc tẽporis ab Artemio dictatas Audax exceptor ſcripſit: habet eas Mombrit. tomo 2. Legimus eaſdem manuſcrip. ex veteribus monumentis Piſanæ eccleſiæ, quorum exẽplaria Romam ſunt miſſa. Agit de eodem ſummatim Petrus in catalog. lib. 5. cap. 8. Extat carmen laudis de Torpete mart. quod ſcripſit Franc. Bonad. Sancton. lib. 2. monod. 72.

[b] *Reſtituta.*] Extant eius Acta ex eiuſdem eccleſiæ antiquis tabulis edita. Non tantum T. 5. A. 397. nu. 55.

De eius tẽplo Carthag. Neapoli celebris fuit, quo translatũ eſt venerandum corpus eius; ſed & Carthagine in Africa, vbi paſſa eſt: eius etenim nomine cẽ- T.5.A.411. nu.7. ſetur illa baſilica Reſtitutæ dicta, in qua nonnulla Concilia celebrata habentur. Hæc cum dicatur paſſa ſub Valeriano Imperatore, ſciendum tamen quod in eiuſdem officio eccleſiaſtico paſſa legitur ſub Numeriano; quod errore librariorum factũ putatur. Claruit ibidem in Africa temporibus Maximiani Imp. alia Reſtituta inſignis nobilitate & pietate matrona, ad Chriſtum conuerſa per Felicem & Donatum martyres, cuius res geſtæ narrantur in Actis ſanctorum duodecim fratrum. Extat adhuc Neapoli vetus eccleſia, in huius de qua hic agimus Reſtitutæ honorem erecta (vt ferunt) a Conſtantino Imperatore, quæ amplioribus ſpatijs ſic aucta eſt, vt tamen egregium priſtinum illud vetuſtatis monumentum in ſuo ſtatu integrum perſeueret.

c *Ad Aenariam inſulam.*] Eamdem Græci dicunt Pithecuſam, de qua Ptolem. tab. 6. Italiæ, & Plin. lib. 3. c. 6. qui & cur ita dicta ſit, declarat; Ouidiusq. corrigitur, dum lib. 14. Metamorph. eam a Pithecis dictam putat in fabula Cecropum. Ex eodem Plinio corrigitur & Pomp. Mela de ſitu Orb. lib. 2. dum Pithecuſam diſtinguit ab Aenaria, ſicut & Solinus in Polyhiſt. cap. 8. qui Ithaceſiam appellat. Accepit Aenariam inſulam olim Reſp. Neapolitana a Tiberio, loco inſulæ Capreæ, vt tradit Sueton. in Tiberio cap. 92. Nobilitata eſt eadem inſula dictis ſacris reliquijs S. Reſtitutæ, ibiq. illuſtris memoria eius hactenus clara habetur.

cir. A. 303. d *Heradij & ſoc.*] Agit de his item hac die Beda, Vſuardus, & Græci etiam in Menolog. hac die, vbi pluribus ipſorum martyrij Acta referunt, paſſosq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imp.

T.3.A.313. num.18. e *Solochani & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, ibiq. fuſius Solochani res geſtæ conſcribuntur.

f *Adrionis & ſoc.*] Beda item de his agit hac die, conſentiuntq. veteres manuſcripti.

g *Brunonis Epiſc.*] Multa ſane de hoc mentitus eſt Auentinus lib. 5. Annalium Boiorũ; tu autẽ ne illius nugacitate decipiaris, conſule in Vaticana biblioth. regiſtra Gregorij Noni, atque Innocentij Quarti Rom. Pontificum, in quibus extant litteræ de teſtimonijs miraculorum eius. Numeratur hic eius ſedis Epiſcopus decimuſnonus, electus annus a Chriſto Domino 1033. præfuit annis vndecim, vno menſe, & diebus quatuordecim, vt habent tabulæ Democharis, in quibus egregiæ eius virtutes ſummatim narrãtur. Libuit hic fragmenta ex litteris tam Greg. Noni, quam etiam Innocentij Quarti, ex eorum regiſtris accepta deſcribere, quo hagiomachi impietas ac temeritas retundatur. Gregorius Nonus anno duodecimo ſui Pontificatus, xj. Kalend. Maij, de miraculis S. Brunonis Apoſtolicas litteras dedit, quarum eſt exordium: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis. & infra: Sicut enim venerabilis frater noſter Epiſcopus Herman. & dilectus filius N. Decanus, & Capitulũ ac populus Herbipolenſis nobis per nũcios ſuos & litteras intimarunt, Dominus tantam piæ memoriæ Brunonis Epiſcopi Herbipolenſis concedit gloriã, quod ſepulchrũ eius tot & tantis dat coruſcare miraculis, vt inter alios ſanctos eius non inuocari ſuffragia, ſit indignũ, &c. Innocentius Papa Quartus anno quinto ſui Pontificatus, Nonis Nouemb. Lugduni ſcripſit ad eumdem Epiſcopum & Capitulum Herbipolenſe; eſt eiuſmodi earum litterarũ initium: Dudum venerabili fratri noſtro Epiſcopo, & dilecto filio N. & Capitulo Herbipolenſi. & infra: Quod ſanctæ memoriæ Bruno Herbipolenſis Epiſcopus, qui olim degens in mundo, magnis pollebat meritis; nunc viuens in cælo, tot coruſcat miraculis, vt eius ſanctitas apertis iudicijs comprobetur: & eius inter alios ſanctos non inuocari ſuffragia, eſt indignum, &c. An 1044.

xj. E Quintodecimo Kal. Iunij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20

IN Aegypto ſancti Dioſcori a lectoris, in quem Præſes multa & varia tormenta exercuit, ita vt vngues eius effoderet, & lampadibus latera inflammaret; ſed cæleſtis luminis fulgore perterriti ceciderunt miniſtri: nouiſſime laminis b ardentibus aduſtus, martyrium conſumma-

ſumauit. Camerini S. Venantij[c] martyris, qui annos quindecim natus, ſub Decio Imperatore & Antiocho Præſide, vna cum alijs decem glorioſi certaminis curſum ceruicibus abſciſis impleuit. Spoleti ſancti Felicis[d] Epiſcopi, qui ſub Maximiano Imperatore martyrij palmam adeptus eſt. In Aegypto ſancti Potamionis[e] Epiſcopi, qui primo ſub Maximiano Galerio confeſſor, deinde ſub Conſtantio Imperatore & Philagrio Præſide Ariano martyrio coronatus eſt. Ancyræ in Galatia ſancti[f] Theodoti martyris, & ſanctarum Thecuſæ eius amitæ, Alexandriæ, Claudiæ, Fainæ, Euphraſiæ, Matronæ, & Iulittæ virginū, quæ a Præſide primum proſtitutæ, ſed Dei virtute ſeruatæ, lapidibus ad colla ligatis in paludem merſæ ſunt: quarum reliquias collectas cum Theodotus honorifice ſepeliſſet, comprehenſus a Præſide ſæuiſſime dilaniatus eſt; ac demum enſe percuſſus, martyrij coronam accepit. Vpſali in Suetia S. Erici[g] Regis & martyris.

MAII 18.

[a] Dioscori.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, & alij; vberius Petrus in catalogo libro 5. cap. 11.

[b] *Laminis ardentibus.*] Vetus eſt genus cruciamenti. Plautus in aſin. Stimulos, laminas, crucesq. Act. 3. Cicero in Verr. 7. Quid, inquit, cum ardentes laminæ, ceteriq. cruciatus admouebantur? De iiſdem Gellius meminit. Cyprianus libro de laude martyrij ſic: Corpus extentum candentes ſtridet ad laminas. Et Prudentius hymno 5. de S. Vincentio.

Stridensq flammis lamina, &c.

Et in Romano, hymno 10.

Nec iniuſta laminis ardet cutis.

Hiſce tormentis Acta martyrum ſunt referta, meminitq de his frequēter Euſebius. Recenſentur adustiones laterum ignibus inter pœnas publicas l. 1. C. de emend. ſeruorum.

T. 2. A. 254 n. 29. [c] *Venantij*] Vidimus tabul. eccleſię Camerin. necnon eius Acta & ſociorum martyrū, quæ tamen ob nimiam temporis vetuſtatem ſuperinducta mendis, cēſura indigent & caſtigatione non modica.

T. 3. A. 308. num. 27. T. 8. A. 68. num. 3. [d] *Felicis Epiſcopi.*] Vſuardus de eodē hac die, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 13. licet pro Spoletino, Spalatenſem dicat Epiſcopum. Sed non tantū eius cauſa addita eſt in margine varia lectio, ſed quod Spalatenſes eūdem Felicem ſibi vt ſuum vendicant. Vidimus de ea re litteras Synodales ad S. D. N. Sixtum Papam Quintum, vna cum publica atteſtatione de eiuſdē martyris corpore nuper refoſſo, & honeſtiori loco recondito.

[e] *Potamionis Epiſcopi.*] De eo item hac die Beda. Fuit hic Epiſcopus Heracleæ in Aegypto; interfuitq; ac ſubſcripſit SS. Magno Nicæno Concilio; fuitq vnus ex eorum confeſſorum numero, quibus perſecutionis tēpore effoſſus eſt oculus. Hic licet aliquando Meletio in ſchiſmate adhæſiſſet, inde tamen referens pedem, pro Catholica fide aduerſus Arianos egregie decertauit, & contra Euſebium Cæſarienſem in conciliabulo Tyrio ab hæreticis aduerſus S. Athanaſium coacto, agens pro eodē Athanaſio, magna conſtātia ſtetit. Hęc omnia ſcribit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 68. S. Athanaſius in epiſt. ad ſolitarios huius martyrij Acta generatim complexus eſt his verbis: Potamonem quoque & ipſum confeſſorē, qui oculū in perſecutione perdiderat, ita conciderunt plagis in ceruicem, non ante deſinentes, quam ibi illum pro mortuo abijcerent, adeo vt vix poſt aliquot horas curationibus fomentisq. ſpiritū collegerit, Deo quidē illi concedente vitā, ſed admodū breuem; paulo enim poſt ex dolore & plagis ex hac vita deceſſit, adeptus in Chriſto gloriā iterati martyrij. Hęc S. Athanaſius de Potamione, quem & Potamonem dicit. T. 3. A. 325 num. 22. & A. 335. n. 7. & ſequ. & An. 342. n. 32.

[f] *Theodoti & ſociorum.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, vbi & Acta dictorum martyrum narrantur, prout etiam hic poſita habentur.

[g] *Erici Regis.*] De eodem etiam hac die Molanus in addit. ad Vſuardum, itemq. Saxo Grammat. lib. 14. de rebus Danic. & Ioan. Olaus de rebus Goth. lib. 19. cap. 1. Necatus eſt anno a Chriſto Domino 1151. An. 1151.

Quarto-

2. F Quartodecimo Kal. Iunij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſanctæ Pudentianæ [a] virginis, quæ poſt innumeros agones, poſt multorum martyrum venerabiliter exhibitas ſepulturas, poſt omnes facultates ſuas pauperibus pro Chriſto erogatas, tandem de terris ad cælos migrauit. Ibidem ſancti Pudentis [b] Senatoris, patris ſupradictę virginis, qui ab Apoſtolis Chriſto in baptiſmo veſtitus, innocentem tunicam vſque ad vitæ coronam immaculate cuſtodiuit. Item Romæ via Appia natalis SS. Caloceri [c] & Parthenij eunuchorum; quorum prior cum eſſet præpoſitus cubiculi vxoris Decij Imperatoris, alter vero alterius muneris Primicerius [d], nolentes idolis ſacrificare, ab eodem occiſi ſunt. Nicomediæ ſancti [e] Philoteri martyris, filij Paciani Proconſulis, qui ſub Diocletiano Imperatore multa paſſus, martyrij coronam accepit. Ibidem ſanctarum ſex Virginum [f] & martyrum, quarum præcipua erat Cyriaca, quæ cum libere Maximianum impietatis obiurgaſſet, diriſſime cęſa & dilaniata, ad vltimum igne cremata eſt. Eodem die S. Petri de Morono [g], qui ex anachorita Summus Pontifex creatus, dictus eſt Cæleſtinus Quintus: ſed Pontificatu ſe abdicans, & in ſolitudine religioſam vitam agens, virtutibus & miraculis clarus migrauit ad Dominum. Cantuariæ ſancti Dunſtani [h] Epiſcopi. In Britania Minori ſancti Iuonis [i] presbyteri & confeſſoris, qui pro Chriſti amore cauſas pupillorum, viduarum, ac pauperum defendebat.

MAII 19.

T. 2. A. 162. num. 1. & ſeq. PVDENTIANAE [a].] De ea item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de Pudentiana leguntur in Actis S. Praxedis & Nouati, quæ a Paſtore presbytero ſcripta dicuntur. Recitat ea Ado Treuerẽ ad xij. Kalend. Iulij. Habet Mombrit. Acta Pudentianæ tom. 2. Habemus eadem paulo diuerſa manuſcrip. in noſtra bibliotheca. Meminit S. Gregorius de eccleſia S. Pudentianæ erecta in Numidia lib. 2. regiſtr. epiſt. 33. An autem huius fuerit, nõ audeo affirmare: cum præſertim ſciã, Pudentis, Pudentillę, & alia huiuſcemodi nomina fuiſſe in Africa, vt conſtat ex Apuleij apologiis.

[b] *Pudentis.*] Agunt etiam de S. Pudente nõ tantum Vſuardus, Ado, & alii Latinorum, ſed & Græci in Menolog ad xviij. kal. Maii. Putatur hic ille, cuius meminit S. Paulus epiſt. 2. ad Timoth. c. 4. in fine; quæ quidem epiſtola (vt conſtat) ſcripta eſt Romæ, vbi aderat Pudens Senator. Maiorum firma tra- T. 1. An 44. num. 61. & T. 1. An. 59 num 18 & T. 2. A 159. num. 8.

ditio-

ditione præſcriptum eſt, domum Pudentis Romæ fuiſſe primum hoſpitium S. Petri Principis Apoſtolorum, illicq. primũ Chriſtianos conueniſſe ad ſynaxim, coactam eccleſiam, vetuſtiſſimumq. omnium Titulum Pudentis nomine appellatũ, qui item & Paſtoris nomine dictus reperitur, hodie vulgo eccleſia S. Pudentianæ nuncupatur: De Pudẽtis domo & Titulo, in prædictis Actis Nouati, Pudentianæ, & Praxedis pluribus agitur, mentioq de eo habetur in Romanis Cõcilijs, atque in his præſertim quæ Romæ ſub Symmacho Papa ſunt Acta.

T.2.A.253 n.29. [c] *Caloceri & Parthenij.*] De his hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij; à quibus etiam eorum martyrium paucis comprehenſum narratur.

[d] *Primicerius.*] Dictũ ferunt Primicerium, primum Notariorum, ſic appellatum a cera, cum in ceratis tabulis eſſet olim ſcribendi vſus; ſic & Secundicerius, ſecundus Notariorum ſit dictus. Fuit hæc ſententia Alciati in annot. in tres poſter. libros Codicis lib. 12, tom. 2. B. pag. 124. Recitat eadem Cæl. Rodiq. antiq. lect. lib. 12. cap. 6 in fine. Hanc etiam ſententiam hic ſequitur Molanus in not. ad Vſuard. hac die. Diſcrepat ab his Briſſon. lib. 14. de verb. ſignif. aitque: Primicerius non eſt, vt quibuſdam videtur, iunctum verbum: non enim aliud in eo verbo notandum eſt, quam primus; reliquum extenſionis loco additum eſt. Itaque bene Suidas πριμικήριον interpretatur τὸν πρῶτον τῆς τάξεως: nã qui in quocumque ordine primũ locum obtinet, Primicerius vocatur, &c. Probat hoc ipſum ex multis. Tu ipſum conſulas; cui ego libentius adſtipulor, his addens S. Auguſtinũ, vel S. Fulgentiũ (veriuſuis eſſe dicas ſerm. de S. Stephano) eadem ratione appellare S. Stephanum Primicerium martyrum, hoc eſt, primum martyrum. Habes id præterea expreſſum apud S Greg. lib. 7. epiſt. 17. primæ Indictionis, vbi in inſcriptione epiſtolæ præfixus eſt titulus de priuilegio Primicerij defenſoris, cũ in epiſtola agatur de promotione in priorem locum eiuſdem muneris. Quod autem ſpectat ad Primicerium Notariorũ, ille tantum qui fuiſſet Notarius Principis, poſt emeritam militiam in eo ordine digne adminiſtratam ad Primiceriatus dignitatem euehebatur, ac inter Senatores adnumerabatur. Habes id expreſſum apud Caſſiod. Variar. lib. 6. form. 16. Præſcribitur enim ibi forma Notariorum, cum videlicet illud officium ab Imp. alicui deferretur; vbi hæc inter alia leguntur: Sed quoniam te probatis moribus inſtitutũ venatrix bonæ conuerſationis ſolicitudo noſtra reſpexit; ab illa Indictione Notarium te noſtrum eſſe cenſemus, vt ordine decurſo militiæ, ad Primiceriatus feliciter peruenias ſummitatẽ; honor qui efficit Senatorem, cui Patrum aula reſeratur, &c. Præter multos diuerſi ordinis Primicerios a prædictis enumeratos, notatos alios habes in vetuſto illo monumento Notitiæ prouinciarum Romani Imperij, in qua ſub officio Comitis ſacrarum largitionum hi magiſtratus poſiti deſcribuntur. Habet, inquit, Primicerium totius officij, Primicerium ſcrinij canonum, Primiceriũ ſcrinij tabulariorum, Primicerium ſcrinij numerariorum, Primiceriũ ſcrinij aureæ maſſæ, Primiceriũ ſcrinij auri ad reſpõſum, Primicerium ſcrinii veſtiarii ſacri, Primiceriũ ſcrinii argenti, Primicerium ſcrinii aulareñſis, Primicerium ſcrinii a pecuniis, Secundocerium officii, qui Primicerius eſt exceptorum, Tertiocerium officii, &c.

[e] *Philoteri.*] Agunt de eo Græci etiam in Menologio, ibiq. eius Acta narrantur. T.3. A. 311 n. 17.

[f] *Sex Virginum*] De his item hac die Græci in Menologio ex Actis ſancti Philoteri, ibique harum vnius tantum nomen recenſetur, ſcilicet Cyriacæ ſororis ſancti Theotimi. T.3.A.311. num. 17.

[g] *Petri de Moreno.*] Extant eius res geſtæ conſcriptæ a Petro de Aliaco Cardinali Cameracenſi. Deſcripſit eaſdem Surius tomo tertio hac die. Plura Antoninus in 3. par. tit. 20. cap. 8. ac nouiſſime Paulus Regius vberius eſt proſecutus. Relatus eſt in numerum Sanctorum a Clemente Papa Quinto, anno Domini 1313, vt conſtat ex Bernardini chronico. cir. A. 1295

[h] *Dunſtani Epiſc.*] Scripſit eius Acta Oſbertus monachus, eaq. retulit Surius tomo tertio. Agitur de eodem in rebus geſtis ſanctæ Editæ virginis. De eodem Trithem. de viris illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 221. & lib 4. cap. 100. Migrauit ex hac vita anno Domini 988. ſuæ vero ætatis ſeptuageſimo, cum ſediſſet annis trigintatribus, vt idem auctor teſtatur. T.x. A.955 n.8. et ſeq.

[i] *Iuonis presbyteri.*] Huius Acta recitat Surius tom. 3. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 21. Hunc Clemens Papa Sextus anno Domini milleſimo trecenteſimo quadrageſimoſeptimo, hac ipſa die recenſuit inter ſanctos, vt conſtat ex ipſius diplomate. cir. a. 1060

sj. G **Tertiodecimo Kal. Iunij. Luna.** 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22

ROMAE via Salaria natalis ſanctæ Baſillæ[a] virginis, quæ cum eſſet ex regio genere, & illuſtriſsimum ſponſum haberet, illumq. dimiſiſſet, accuſata ab eo quod eſſet Chriſtiana, decretum eſt a Gallieno Auguſto, vt aut ſponſum reciperet, aut gladio interiret: quæ conuenta de hoc, cum reſpondiſſet Regem Regum ſe habere ſponſum, gladio tranſuerberata eſt. Nemauſi in Gallijs S. Baudelij[b] martyris, qui comprehenſus, cum ſacrificare nollet, & in fide Chriſti immobilis inter verbera & tormenta perſiſteret, martyrij palmam pretioſa morte ſuſcepit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Thalalæi[c], Aſterij, Alexandri, & ſociorum, qui ſub Numeriano Imperatore paſsi ſunt. In Thebaide S. Aquilæ[d] martyris, qui pectinibus pro Chriſto dilaniatus fuit. Apud Bituricas in Gallia ſancti Auſtregiſili[e] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ S. Anaſtaſij[f] Epiſcopi. Papiæ ſancti Theodori[g] Epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis S. Bernardini[h] Senenſis, ordinis Minorum, qui verbo & exemplo Italiam illuſtrauit. Romæ ſanctę Plautillæ[i] feminæ Conſularis, matris beatæ Flauiæ Domitillæ, quæ a S. Petro Apoſtolo baptizata, omnium virtutum laude refulgens quieuit in pace.

M A I I 20.

T. 2. A. 262. num. 56.

[a] BASILLAE.] De eadem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur res geſtæ ipſius ſimul coniunctæ cum Actis S. Eugeniæ, quæ recitat Lipom. tomo 5. & Sur. tom. 6. Eadem ſummatim collecta habet Petrus in catal. lib. 5. cap. 23.

cir. A. 530. a Gothis occiſus. Petrus in cat.

[b] *Baudelij.*] Agunt de eo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 5. cap. 24. De miraculis ad ſepulchrum eius editis agit Gregorius Turonen. de glor. mart. cap. 78.

T. 2. A. 284 num. 10.

[c] *Thalalæi & ſoc.*] De his itē hac die Græci in Menologio, vbi & eorum martyrii Acta paucis narrantur. De Martyrio, eccleſia videlicet S. Thalalæi, habetur mentio in Actis ſancti Auxentii, quæ deſcripſit Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. die 14 Februarii. Procop lib. 5. in fin de ædif. Iuſtinian. Imp. ſcribit inſtauratum a Iuſtiniano Imperatore templum ſancti Thalalæi poſitum in Palæſtina.

[d] *Aquilæ.*] Græci etiam de Aquila in Menologio hac die; traduntq. ibidem, hunc paſſum in Aegypto temporibus Diocletiani ſub Ariano Præſide, qui & ipſe (vt ſuperius dictum eſt) in Chriſtum credens, libentiſſimo animo martyrium ſubiit pro Chriſti glorioſa confeſſione.

cir. A. 253. forte hic eſt ille confeſſor, de quo T. 2. A. 260. nu 28.

[e] *Auſtregiſili Epiſcopi.*] Agit de eodem hac die Vſuardus. Edidit eius vitam ex manuſcrip. Sur. to. 3. Vincentius itē de eo lib. 23. cap. 16. & Sigebertus in chron. qui eum floruiſſe ſcribit temporibus Heraclii Imp. anno Domini 627. Succeſſit hic (vt eius Acta teſtantur) Apollinari, ſeditq. annos duodecim,

T. 8. A. 613. n. 2.

cim, numeraturq. in tabul. Democh. triceſimus eius ſedis Epiſcopus.

cir. A.580. [f] *Anaſtaſij Epiſcopi.*] De eodẽ tabulæ eccleſiæ Brixianæ; meminit & Rambertus eiuſdem ſedis Epiſcopus in ſermone de tranſlatione S. Philaſtrii Epiſcopi.

cir. A.750. [g] *Theodori Epiſcopi*] De quo etiam hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis, quas accepimus.

obijt Ann. 1444. [h] *Bernardini.*] Huius egregia facta recitat Sur. tom. 3 hac die. & tom. 7. Marcus Vlixipponenſis Minorita collector chronic. ordinis Minorum lib. 2. par. 3. cap. 19. affirmat Aquilæ in eccleſia S. Bernardini nomine Deo dicata, ſuper arcum maioris altaris hanc poſitam eſſe inſcriptionẽ: Sanctus Bernardinus Senenſis obiit in ciuitate Aquilæ, die xx. Maii, anno Domini 1444. ſedente Eugenio Quarto, &c. Addit etiam, eius corpus primum ſepultum eſſe in eccleſia monaſterii S. Franciſci, deinde cum adſcriptus eſſet Sanctorum numero a Nicolao Papa V. anno 1450. dedicato eius templo, anno ſequenti x Kalend. Octobris illuc tranſlatum eſſe. In eodem libro ſunt litteræ Apoſtolicæ præfati Nicolai de canonizatione eiuſdem ſancti, datæ nono Kalend. Iunii, anno quarto Pontificatus ſui. Hæc præter ea, quæ de eodem ſancto teſtata reliquit S. Antoninus in 3. par. tit. 22. & tit. 24. cap. 7. & alii. Extant eiuſdem ſanctiſſimi viri ſermones manuſcripti, aliaq. ſcriptorum eius egregia monumenta, quæ omnia proxime excudenda accepimus.

[i] *Plautillæ.*] De ea agitur in Actis ſanctorum martyrũ Nerei & Achillei. extant apud Sur. tom. 3. die 12. Maii. Mentio habetur & de Plautilla in Paſſione S. Pauli Apoſtoli, quæ fertur nomine Lini. T. 1. A. 69. nu. 10.

21 Duodecimo Kal. Iunij. Luna. A viij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

t u A B C D E f F G H M N P

11 12 13 14 15 16 17 18 18 19 20 21 22 23

IN Mauritania Cæſarienſi natalis ſanctorum martyrum Timothei [a], Polij, & Eutychij diaconorum, qui in eadem regione verbum Dei diſſeminantes, pariter coronari meruerunt. Cæſareæ in Cappadocia natalis ſanctorum martyrum Polyeucti, [b] Victorij, & Donati. Cordubæ ſancti Secundini [c] martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Syneſij, [d] & Theopompi. Cæſareæ Philippi natalis ſanctorum martyrum Nicoſtrati [e] & Antiochi tribunorum, cum alijs militibus. Eodem die S. Valentis [f] Epiſcopi, qui cum tribus pueris necatus eſt. Alexandriæ commemoratio SS. martyrum Secundi [g] presbyteri & aliorum, quos ſacris diebus Pentecoſtes ſub Conſtantio Imperatore Georgius Epiſcopus Arianus ſæuiſſime occidi præcepit. Item ſanctorum Epiſcoporum [h] & presbyterorum, qui ab Arianis exilio relegati, ſanctis confeſſoribus ſociari meruerunt. Niciæ in Gallia S. Hoſpicij confeſſoris, virtute abſtinentiæ, & prophetiæ ſpiritu inſignis.

M A I I 21.

T. 2. A. 302. nu. 121. TIMOTHEI *& ſociorum* [a].] De his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalogo libro 5. cap. 28.

T. 3. A. 311. num. 21. [b] *Polyeucti.*] Iidem qui ſupra hac die, Græci autem in Menolog. 5. Id. Ianuar. paſſumq tradũt ſub Decij perſecutione. Sed illi de Polyeucto, qui paſſus eſt Melitenę in Armenia, de quo ſuperius die decimatertia Februarii: hic autem, qui vna cũ Victorio & Donato paſſus habetur Cæſareæ Cappadociæ, ab illo diuerſus eſ-

ſe

ſe cenſetur, de quo plura ſuperius dicta ſunt.

An. 306. [c] *Secundini.*] De eodem hac die Vſuardus. Recenſet hunc Vaſæus in chron. cum ſanctis martyribus, qui paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani, anno 306. Agitur de eodem in Flore ſanctorum Hiſpan.

ſub Diocletiano Petrus in catal. [d] *Syneſii & ſoc.*] Recenſet eorum res geſtas Petrus in catal. lib. 5. cap. 33. paſſosq. refert in perſecutione Diocletiani: ſed dum ait Theopompum tunc temporis præfuiſſe eccleſiæ Nicomedienſi, temporum ratio parum conſentire videtur: nam illis Diocletiani temporibus primo Cyrillum, deinde Antimum ſediſſe conſtat, prout etiam ſupra diximus. De Theopompo eſt epigramma Bonad. lib. 2. monod. 76.

T. 3. A. 308. nu. 20. [e] *Nicoſtrati & ſoc.*] Habētur eorū Acta intexta in Procopio martyre apud Metaphraſtem viij. Iulii, vbi & hac ipſa die paſſi leguntur in perſecutione Diocletiani.

[f] *Valentis Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alii, conſentiuntq. manuſcrip.

cir. A. 356. [g] *Secundi & ſoc.*] Horum omnium agonem exacte deſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 481. Quot autem tunc cæſi ſint martyres, idem refert in apologia quā ſcripſit de fuga ſua, col. 335. & 336.

[h] *Sanctorum Epiſc.*] Agit de his itē S. Athanaſius in eadē apologia de fuga ſua, col 336. his verbis: Illi autem ex Aegypto & Africa hos Epiſcopos ad fugam exiliumq. compulerunt, Ammonium, Muum, Gaium, Philonem, Hermem, Plinium, Pſinoſirim, Palemonem, Agathonem, Anagamphon, Marcū, Ammonium, & alterum eiuſdem nominis Marcum, Dracontium, Adelphium, Athenodorum, presbyteros vero Hieracem & Dioſcorum: quos tanta acerbitate rapuerunt, vt quidam in via, quidā in exilio mortem oppetierint, &c. Hæc Athanaſius. cir. A. 342.

[i] *Hoſpitij.*] De eo plura Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 6. cap. 6. & 7. & de gloria confeſſ. cap. 97. Paulus diaconus de geſt. Longobard. libro 3. cap. 1. Sigebert. in chron. anno Domini 581. Petrus in catal. libro 5. cap. 27. & alii. Eius venerandum corpus in cathedrali eccleſia Nicienſi aſſeruari dicitur, coliq. die decimaquinta Octobris. Plura T. 7.

vij. B Vndecimo Kal. Iunij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMAE ſanctorum martyrum Fauſtini [a], Timothei, & Venuſti. In Africa ſanctorum martyrum Caſti [b] & Aemilij, qui per ignem paſſionis martyrium conſummarunt. Hos (vt B. Cyprianus ſcribit) in prima congreſsione deuictos, Dominus victores in ſecundo prœlio reddidit; vt fortiores ignibus fierent, qui ignibus ante ceſsiſſent. In Corſica S. Iuliæ [c] virginis, quæ crucis ſupplicio coronata eſt. Comanæ in Ponto S. Baſiliſci [d] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore, & Agrippa Præſide, ferreas crepidas ignitis clauis confixas calceatus, multaq. alia paſſus, demum capite obtruncatus, & in flumen proiectus, martyrij gloriam conſecutus eſt. In Hiſpania S. Quiteriæ [e] virginis & martyris. Rauennæ S. Marciani [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Pago Antiſiodorenſi B. Romani [g] abbatis, qui S. Benedicto miniſtrauit in ſpecu: inde in Gallias proficiſcens, ædificato monaſterio, relictiſq. multis ſanctitatis alumnis, quieuit in Domino. Apud Aquinum S. Fulci [h] confeſſoris. Antiſiodori ſanctæ Helenæ [i] virginis.

T.2.A.253 nu.97. FAVSTINI & ſoc. [a]] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores.

[b] *Caſti & Aemilij.*] Agũt de his hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autẽ pridie huius diei. Scribit de his S. Cyprian. in li. de lapſis. Habuit in eorum die natali tractatum S. Auguſtinus, vt teſtatur Poſſid. in Indiculo.

T.6.A.440 nu.15. [c] *Iuliæ.*] De eadẽ hac die Vſuardus & Ado, Beda autẽ prid. huius diei, Petrus in catal. lib.5.c.29. Paſſamq. ferũt eo tempore, quo a Vuandalis Carthago capta eſt: quod contigit (vt ſcribit Proſper in chron.) Theodoſio xvij. & Feſto Conſſ. eſt hic annus a Chriſto Domino (ſecundum recentiorum veriorem ſupputationem) 439. Illud vero minime mirandũ eſt, ſi temporibus illis Chriſtianorum pientiſſimorum Auguſtorum Chriſtiana ancilla homini a fide Chriſti alieno vendita, ob fidei confeſſionem martyrio occubuerit, vt eius Acta a dicto Petro relata teſtantur: cõſtat enim tunc temporis Ethnicorum ſuperſtitionem quodammodo reuixiſſe: & vt prætereamus quæ ſcribit Saluianus Maſſilienſis in libris de Prouidentia Dei, & alij; ſatis eſſe poteſt ad id demonſtrandum nouella conſtitutio Theodoſij, eodem anno, quo capta eſt Carthago, ijſdemq. Conſulibus promulgata. habetur inter nouellas conſtit. tit. 3. ex qua quis facile intelliget illorum temporum ſtatum infeliciſſimum.

[d] *Baſiliſci.*] De eo præterea Græci in Menologio hac ipſa die; ibiq. eius Acta cõpendio conſcribuntur Pallad. in dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi ſcribit hunc Commanæ ciuitatis in Ponto fuiſſe Epiſcopum, paſſumq. eſſe temporibus Maximiani Imp. Meminerunt eiuſdem, qui Acta S. Io. Chryſoſt. conſcripſerunt, vt Theodoret. hiſt. lib.5. cap.34. Niceph. lib.13. cap.37. Metaphraſt. Georgius Alexand. & alij. T.2.A.304 n.58 & T.5. An.407. nu 9.

[e] *Quiteriæ.*] De qua ex antiquis monumẽtis in Flore ſanct. Hiſpan. plura habes, necnon in Theſ. concion. tom.2. hac die. cir. A.100.

[f] *Marciani Epiſc.*] Habet Beda, loco Marciani: Rauennæ natalis S. Martyriæ. ſed puto eſſe mendum in codice: nam nec in tabulis eccleſiæ Rauennatis, nec in hiſtorijs Rauen. aliqua prorſus eſt mentio de Martyria. Marcianum autem temporibus Hadriani Imper. martyrium ſubijſſe, ſcribit Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib.1. ſecundæ editionis. cir. A.120.

[g] *Romani abb.*] Alius hic ab illo de quo ſupra prid. Kal. Mart. De hoc ſcribit S. Gregorius lib.2. dialog. c.1. In Actis item S. Mauri abb. agitur de eius acceſſu ad Gallias, lõge antequã illuc proficiſceretur Maurus, vt eadem Acta ſignificãt, apud Sur. die 15. Ianuar. cir A.540.

[h] *Fulci.*] De eo vet. monumenta eccleſiæ Aquinatis, vbi de eo natalis dies agitur.

[i] *Helenæ virginis.*] De eadem item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib.11. Mentio habetur de eadem in rebus geſtis S. Amatoris. Vixit temporibus Theodoſij Senioris, & Honorij eius filij, vt ex ijſdem Actis colligitur. cir. A.385.

23 Decimo Kal. Iunij. Luna. C vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25

APVD Lingonas in Gallia paſsio ſancti [a] Deſiderij Epiſcopi, qui cum plebem ſuam ab exercitu Vuādalorum vexari cerneret, ad Regem eorum pro ea ſupplicaturus acceſsit: a quo ſtatim iugulari iuſſus, pro ouibus ſibi creditis ceruicem libenter extendit, & percuſſus gladio migrauit ad Chriſtum. Paſsi ſunt autem cum eo & alij plures de numero gregis ſui, qui apud eamdem vrbem conditi ſunt. In Hiſpania ſanctorum martyrum Epitacij [b] Epiſcopi, & Baſilei. In Africa ſanctorum martyrum Quinctiani [c], Lucij, & Iuliani, qui in perſecutio-

ne Vuandalica paſſi, æternas coronas meruerunt. In Cappadocia commemoratio [d] ſanctorum martyrum, qui in perſecutione Maximiani Galerij confractis [e] cruribus necati ſunt: item eorum qui eodem tempore in Meſopotamia [f] appenſi pedibus in ſublime, capite verſo deorſum, ſuffocati fumo, & lento igne conſumpti, martyrium compleuerunt. In territorio Lugdunenſi ſancti Deſiderij [g] Epiſcopi Viennenſis, qui Theodorici Regis iuſſu lapidibus obrutus, martyrio coronatur: Synnadæ in Phrygia ſancti Michaelis [h] Epiſcopi. Ipſo die S. Mercurialis [i] Epiſcopi. Neapoli in Campania S. Euphebij [k] Epiſcopi. Apud Nurſiam ſanctorum Eutychij [l] & Florentij monachorum, quorum meminit B. Gregorius Papa.

MAII 23.

cir. A. 411. Sigibe. Baron. cir. A. 346.

[a] DESIDERII *Epiſc. & ſoc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. c. 31. & alij recentiores. Sigebertus in chron. recenſet eius martyrium anno Domini quadringenteſimo vndecimo, eumq. paſſum refert vna cum Vincentio eiuſdem Eccleſiæ Archidiacono: verum cũ Deſiderius Lingonienſis Epiſcopus reperiatur interfuiſſe Concilio Agrippinenſi, celebrato poſt Conſulatum Amãtij & Albini, qui numeratur annus Domini (iuxta Faſtos Onuphrij) trecẽteſimus quadrageſimuſ. ſextus; propter tam lõgam temporis diſtantiam huius martyrium non referendum ad ea tempora arbitramur Valentiniani Imp. quando Vuandali longe lateq. effuſi ſunt per Gallias, atque Hiſpanias, & in Africam vſq; venerunt; ſed quando primũ illa gens iuncta alijs barbaris nationibus Gallias inuaſit, de qua illata clade meminit S. Hieron. epiſt. 11. ad Ageruchiam. Ponitur hic in tabulis Democharis tertius ordine eius ciuitatis Epiſcopus, nec alter eius nominis ibi Epiſcopus reperitur. De eodem extat epigramma Bonad. Sanct. lib. 2. monod. 75.

[b] *Epitacij & Baſilei.*] De his etiam vet. manuſcrip. & recentiores, necnon & Flos ſanct. Hiſpan.

cir. A. 484. [c] *Quinctiani & ſoc.*] Fuit Quinctianus Sicenſis Epiſcopus in Africa tempore Hunnerici Vuand. Reg. de quo Victor de perſecut. Vuandal. lib. 2.

T. 3. A. 309. nu. 25. [d] *Commemoratio Sanct. mart.*] De his videtur ſcripſiſſe Euſeb. hiſt. lib. 8. cap 24. ex quo Nicephorus, & alij recentiores.

[e] *Confractis cruribus.*] Errãt qui putãt ſupplicium crurifragij non aliud fuiſſe, quam cum cruci affixis crura ſuffringerentur: nam crucifixorum crura frangere, vt citius morerentur, apud Iudæos tantummodo erat in vſu, quibus lege præcipiebatur, vt eadem die corpora illorum deponerentur de cruce, atque ſepelirentur. Deuter. cap. 21. Gentiles autem vſque ad putrefationem ea ſinebant permanere, vt diximus ſupra. Ceterum quod legerim in Actis martyrum, ac libris Gentilium, crurifragium erat ſupplicium a ceteris diſtinctum; quod deſcriptum habetur in Actis S. Hadriani martyris, quæ quidem germana eſſe noſcuntur. Incus enim parabatur vna cum vecte ac malleo ferreo: iubebantur miſeri tibias imponere ſuper incudem, quas ferus carnifex vecte vel malleo validis ictibus ſuffringebat. Meminit huius ſupplicij Plautus in Pœnul. dum ait: Ex Syncerasto crurifragium fecit. Cicero pro Roſc. Amer. Opinor, inquit, ijs crura ſuffringantur. Polyb. hiſt. lib. 1. de eadem ſæuiſſima pœna pluribus. Irrogari ſolitũ erat eiuſmodi ſupplicium vilioribus tantum perſonis, vel ob aliquod immane ſcelus. Seruus Apollonij Senatoris, de quo ſuperius, domini ſui delator, ex Senatus ſententia crurifragio peremptus eſt. Ceterum complures nobiliſſ, quod Chriſtiani eſſent, & ob hanc cauſam vilioris conditionis habiti, crurifragio necati reperiuntur, vt de Hadriano martyre accidit, cuius nuper meminimus. Crurifragium hodie eſſe in vſu apud barbaras nationes accepimus.

[f] *In Meſopot.*] Agunt de his item Euſeb. & Niceph. vbi ſupra. Porro eiuſmodi immenſi ſupplicij genus fertur excogitatum eſſe primum ab Auidio Caſſio tyranno, qui ad ſtipitem octoginta vel centum pedum a ſummo ad imum vſque damnatos cum obligaret, ad ima igne ſubiecto, fiebat vt alij ardentibus, alij fumo præfocarentur, aut terrore exanimarentur. Vulc. Gal. in Auidio Caſſio. T. 3 A. 309. nu. 25.

[g] *Deſiderij Epiſc.*] De eodem Beda, & Ado hac die. Hic quippe agitur natalis dies eius, T. 8. A. 613 nu. 15. translatio autem 3. Idus Februarij, vt teſtatur idem Ado, dictis diebus. Tu vide quæ ſupe-

A 733. T. 9. n. 2 & An. 814 nu. 12. ſuperius ea die notata ſunt de S. Deſiderio.

[b] *Michaelis Epiſc.*] Græci etiam de eodē agunt hac die in Menologio his verbis: Memoria S. Patris noſtri Michaelis confeſſoris, Epiſcopi Synnadarum. Hic primum monachus, poſtea eſt factus Epiſcopus: qui cum eſſet rectæ fidei obſeruantiſſimus, Leonis Iſaurici hæreſim redarguens, propter ſanctarum imaginum venerationem, quam libera voce profitebatur, in exilium miſſus; cum bonum certamen & curſum conſummaſſet, migrauit ad Dominum. Hæc ibi.

T. 3. A. 359 n. 46. obijt A. 156. [c] *Mercurialis Epiſcopi.*] De eo item vet. manuſcr. Agit de Mercuriali Epiſcopo Limenſi Petrus in catal. lib. 5. c. 107. Sed deprauate legitur, Limenſi, pro Liuienſi: nam conſtat fuiſſe Epiſcopum Foroliuienſem: ſiquidem anno Domini 1576. R. D. Antonius Iannotus Foroliuienſis Epiſcopus eius corpus reperit in marmoreo loculo conditum, ferido tectum, vbi in lamina plumbea intus poſita hæc notata erat inſcriptio: HIC REQVIESCIT CORPVS BEATI MERCVRIALIS EPISCOPI LIVIENSIS: OBIIT ANN. CLVI. PRID. KALEN. MAII. Habentur hæc memoriæ prodita in libello ab eodem Epiſcopo ſcripto de modo celebrandi Iubilæi, Caſenæ impreſſo apud Bartholomæum Raccenium.

[d] *Euphebij.*] De eo tab. eccleſiæ Neapolitanæ: Eius res geſtæ habentur deſcriptæ ex vetuſtis codicibus à Paulo Regio. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino 713. Legi & libellum miraculorum eius. obiit a. 713

[e] *Eutychij & Florentij.*] Horum res geſtas ſcribit S. Gregorius dialog. lib. 3. c. 15. ex quo Petrus in catal. lib. 2. c. 11. Plura de iiſdem habentur in veteri manuſcripto eccleſiæ eiuſdem S. Eutychij apud Nurſiã, vbi ipſius corpus religioſe reconditum aſſeruatur. cir. A. 480.

24 Nono kalen. Iunij. Luna. D

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13
t u A B C D E f F G H M N P
14 15 16 17 18 19 20 21 21 22 23 24 25 26

ANTIOCHIAE natalis ſancti Manahen [a], Herodis Tetrarchæ collactanei, doctoris & prophetæ ſub gratia noui teſtamenti, in eadem vrbe quieſcentis. Item beatæ Ioannæ [b] vxoris Chuzæ procuratoris Herodis, quam Lucas Euangeliſta commemorat. In Portu Romano natalis ſancti Vincentij [c] martyris. Brixiæ ſanctæ Afræ [d] martyris, quæ ſub Hadriano Imperatore paſſa eſt. Nannete in Britannia Minori beatorum martyrum Donatiani [e] & Rogatiani fratrum, qui ſub Diocletiano Imperatore pro conſtantia fidei in carcerem miſſi, & in equuleo ſuſpenſi ac laniati, deinde lancea militari confoſſi, nouiſſime capita eorum præciſa ſunt. In Iſtria SS. martyrum Zoelli [f], Seruilij, Felicis, Siluani, & Dioclis. Eodem die ſanctorum martyrum Meletij [g] ducis exercitus, ac ſociorum eius ducentorum & quinquaginta duorum, qui diuerſo mortis genere martyrium compleuerunt. Item ſanctarum martyrum [h] Suſannæ, Marcianæ, & Palladiæ prædictorum militum coniugum, quæ vna cum paruulis ſuis confractæ ſunt. Mediolani ſancti Robuſtiani [i] martyris. In monaſterio Lirinenſi S. Vincentij [k] presbyteri, doctri-

na & ſanctitate conſpicui. Bononiæ Translatio S. Dominici confeſſoris, tempore Gregorij Papæ Noni.

M A I I 24.

T. 1. A. 44. n. 74. MANAHEN [a].]De quo Act. Apoſto. c. 13. Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 5. c. 34.

T. 1. An. 32. nu. 31. [b] *Ioanna.*] De ea Lucas Euang. cap. 8. & 24. Beda, Vſuar. Ado, & alij hac die.

T. 2. A. 270. n. 15. [c] *Vincentij.*] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores, adſtipulanturque vet. manuſcrip.

T. 2. A. 132. nu. 2. [d] *Afræ.*]De ipſa item tabulæ eccleſiæ Brixianæ, Eius Acta a S. Philaſtrio fuiſſe ſcriptis mandata, teſtatur Galeſinus, quæ nos nondum vidimus. Diuerſa eſt hæc ab illa quæ paſſa eſt Auguſtæ Vindelicorum.

T. 2. A. 303 nu. 130. [e] *Donatiani & Rogatiani.*] Agunt de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 5. cap. 37. & alij recentiores. Recitat horum res geſtas Sur. tom. 3. Meminit eorumdem Greg. Turonen. de glor. mart. c. 60.

[f] *Zoelli & ſoc.*] De his ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

[g] *Meletij & ſoc.*]Græci itidem de his agũt in Menologio hac die, vbi & eorum Acta pluribus referunt.

[h] *Suſannæ & ſoc.*]Agunt de his item Græci in Menologio, recenſentq. harum res geſtas iunctas Actis prædictorum Meletij & ſociorum.

[i] *Robuſtiani.*] De quo & tabulæ eccleſ. Mediolanenſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die in ſuo Martyrologio.

T. 5. A. 428 nu. 38 An. 431 n. 185. & An. 434. num. 19. & ſeq. [k] *Vincentij*]De eo item Molan. in addit. ad Vſuard. De Vincentio Lirinenſi plura Gennadius de vir. illuſtr. cap. 64. Non eſt hoc loco prætermittendum, errare eos qui Vincentianas (ſic enim appellant) obiectiones illas aduerſus S. Proſperum S. Auguſtini ſcripta defendentẽ, Vincentij huius exiſtimant fuiſſe, eo quod illis temporibus vixerit. ſed huius rei falſitas ex hoc cognoſci poteſt, quod hic non tantum non impugnauit defenſores S. Auguſtini, ſed magnopere laudauit: nam eo libro quem ſcripſit aduerſus hæreſes cap. 43. vehementer commendauit Cæleſtini Romani Pontificis epiſtolam in defenſione ſcriptorum S. Auguſtini datam ad Epiſcopos Galliarum aduerſus eos qui tanti Patris doctrinam auſi fuerant impugnare. Sed vt intelligamus quiſnam ille fuerit Vincentius, qui pugnaciſſimas illas conſcripſit obiectiones: ſciendum eſt, eodem ſæculo alterum Vincentium claruiſſe in Gallia, de quo idem Gennadius ſcribit eodem lib. cap. 80. cui potius opus illud tribuendum putarem. Quicquid ſit, conſtat quidem lucubrationes illas eſſe Pelagiani hominis, nec dignas quæ tribuantur Vincentio Lirinenſi, qui aureo plane illo opuſculo fidem Catholicam egregie teſtatam reliquit, quo cum omnes hæreſes, tum maxime hæreſim Pelagianam cum auctoribus ſuis impugnat, vt conſtat ex eodem libro cap. 5. & 14. Hæc modo de Vincentij fide ſatis. Claruit temporibus Honorij Imp. magnamq; ſui nominis in Eccleſia Catholica laudem reliquit.

Translatio S. Dominici.]De eadem ijdem qui ſcripſerunt eius Acta, de quibus ſuo loco inferius prid. Non. Auguſti. Facta eſt eiuſmodi translatio anno ſexto Gregorij Noni Rom. Pontif. anno Domini 1233. Indict. ſexta, ab obitu eius anno 13. de qua & videas Antonin. in 3. par. tit. 9. cap. 4. An. 1233.

iiij. E Octauo kal. Iunij. Luna. 25

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
t u A B C D E f F G H M N P
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

ROMAE via Nomentana natalis B. Vrbani [a] Papæ & martyris, cuius exhortatione & doctrina multi (in quibus fuere Tiburtius & Valerianus) Chriſti fidem ſuſceperunt, & pro ea martyrium ſubierunt: ipſe quoque in perſecutione Alexandri Seueri pro Eccleſia Dei multa paſſus, tandem ceruicibus abſciſsis, martyrio

tyrio coronatus eſt. Doroſtori in Myſia natalis ſanctorum martyrum Paſicratis [b], Valentionis, & aliorum duorum ſimul coronatorum. Mediolani ſancti Dionyſij [c] Epiſcopi, qui ab Imperatore Conſtantio Ariano in Cappadociam pro fide Catholica relegatus, ibidem propiore martyribus titulo ſpiritum Deo reddidit. Eius ſacrum corpus ab Aurelio Epiſcopo Mediolanum tranſmiſſum eſt ad B. Ambroſium Epiſcopum: cui piæ actioni officium quoque S. Baſilij Magni acceſsiſſe traditur. Romę Sancti Bonifacij [d] Papę Quarti, qui Pantheon in honorem B. MARIAE ad Martyres dedicauit. Salerni depoſitio B. Gregorij [e] Papæ Septimi, Eccleſiaſticæ libertatis propugnatoris ac defenſoris acerrimi. Florentiæ natalis S. Zenobij [f] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, vitæ ſanctitate ac miraculorum gloria conſpicui. In Britannia S. Aldelmi [g] Epiſcopi Schireburgenſis. In territorio Tricaſsino S. Leonis [h] confeſſoris. Aſsiſij in Vmbria Translatio [i] S. Franciſci confeſſoris, tempore Gregorij Papæ Noni. Verulis in Hernicis Translatio [k] S. Mariæ Iacobi, cuius ſacrum corpus plurimis miraculis illuſtratur. Florentiæ beatæ Magdalenæ Virg. ordinis Carmelitarum, vita, & ſanctitate illuſtris.

M A I I 25.

T. 2. A. 233. n. 1. & ſeq. VRBANI *Papæ* [a].] De ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De huius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 15. & 22. Optat. lib. 2. contra Parm. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Eius Acta, quæ extant intexta rebus geſtis S. Cæciliæ, recitat Metaphraſtes. Pluribus nos de eo in Annalibus Eccleſiaſticis.

A. 228. paſſus Iulius T. 2. A. 228. n. 2. vt habet Baron. [b] *Paſicratis & Valentionis.*] Agunt de his iidem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Habetur de his mentio in Actis S. Iulij martyris apud Bedam & alios ad vj. Kalend Iunij. Doroſtorum in Myſia, de quo hic habetur mẽtio, alij Doroſtolum dicunt, & in Thracia ſitum volunt, vt Theodoretus hiſt. lib. 3. cap. 6. Alio nomine hunc locum dictum Diſtram, tradit Cedrenus in compend. in Ioanne Imp.

T. 3. A. 356 nu. 104. & T. 4. A. 382. n. 30. [c] *Dionyſij Epiſcopi*.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Huius meminit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitar. & in lib. de Synodis, S. Hilarius ad Conſtantium, S. Ambroſius concione prima de baſil. non trad. & ſerm. 15. de ſanct. edit. Rom. Seuerus hiſt. ſacr. lib. 2. Lucifer Calarit. lib. 2. pro Athanaſio, Socrat. hiſt. lib. 2. cap. 29. Mentio de eodem habetur in Actis ſancti Euſebij Epiſcopi Vercellenſis. Recitat eius res geſtas Mombrit. tom. 1. Vit. ſanct. De eius translatione ex Cappadocia Mediolanum, antiqua Mediolanenſis eccleſiæ monumenta a Galeſino expurgata atque illuſtrata teſtantur.

[d] *Bonifacij Papę.*] Succeſſit hic Bonifacio eius nominis Tertio, anno Domini 606. Plura de ipſo in Annalib. Eccleſiaſt. diximus. plura T. 8. An. 607. & ſeq.

[e] *Gregorij Papæ Septimi.*] Sãctiſſimi Pontificis gloria numquam valuit ſchiſmaticorũ ſcriptorum ſchiſmaticis Regibus fauentium calumnijs obſcurari, vel aliqua ex parte labefactari; quin potius longe clarior eſt ſẽper reddita atque illuſtrior: ſicut olim Sancto Magno illi Athanaſio fidei propugnatori contigit, cum & ipſe circumuentus ac pene obrutus eſſet falſis obiectionibus Arianorũ. Qui enim ab Eccleſia Catholica non deſciuerunt, reſq. huius ſanctiſſimi Pontificis pręclariſſime geſtas ſinceræ mentis oculis ſunt contemplati, immenſis eũ præconiis, ſi quem alium antiquorum ſanctorum Patrum, ſunt proſecuti. Et vt omittamus hic referre teſtes pene innumeros; ſatis ſit tibi modo Lambertus, qui ſui temporis per annos ſingulos puram ac germanam digeſſit hiſtoriam, eiusq. Acta conſcripſit. Hic inter cetera tanti Pontificis ornamenta recenſet, eum, dum vixit, miraculis claruiſſe. Conſule, ſi libet, & Marianum Scotum, qui illis ipſis etiam temporibus claruit, candideq. res eius per annos ſingulos conſcripſit, quales fuerint calumniæ ſchiſmaticorum, & qualia tanti Pon- To. 11 An. 1073 n. 13. & ſeq obitus A. 1085 n. 11 & ſeq.

tificis merita, æqua lance librans. Multa hic eſſent addẽda, vt quæ Deſiderius abbas Caſſinenſis lib. 3. dialog. quæ etiam Petrus Damian. aliiq. de eo ſcripſerunt. Porro qualis quantusve fuerit, qui zelus ipſius, quæ animi conſtantia, paſtoralis vigilantia, vigor, & diſciplina, ac denique ceteræ virtutes tanto culmine dignæ in eo Pontifice enituerint, regiſtrum ipſius epiſtolarum, quod aſſeruatur in Vaticana bibliotheca, facile indicat.

T.4.A.370. n.35. T.5.A.397. nn.44. obijt Ann. 424. [f] *Zenobij Epiſcopi.*] De eo Paulinus in vita S. Ambroſij: porro eius vitam ex antiquis collectam monumentis Ioannes Aretinus conſcripſit. Agit de eodem S. Antonin. in 2. par. tit. 10. cap. 12. Petrus in catalog. lib. 5. cap. 41. & alii recentiores.

T.8.A.705. 705.nn.11. [g] *Aldelmi Epiſcopi.*] Scribit de eo Beda de geſt. Angl. lib. 5. cap. 19. Feruntur eius Acta eſſe conſcripta a S. Eugenio, necnon etiam a S. Oſmundo, de quibus agitur in catal. ſcriptorum Britanniæ. Epitomen autem rerum ipſius recitat Sur. tom. 3. Exceſſit ex hac vita anno Domini 719. Extant eiuſdem auctoris plurima ſcriptorum monumenta.

[h] *Leonis.*] Agit de eodem Vſuardus hac die, atque recentiores. cir. A. 540. apud Sur.

[i] *Tranſlatio S. Franciſci.*] De qua S. Bonauentura in vita ipſius cap. 15. & Marcus Vlixippon. Minorita in chron. ord Minor. lib. 2. cap. 75. egregie meminerunt. cir. A. 1230.

[k] *Tranſlatio S. Mariæ Iacobi*] Eius rei geſtæ hiſtoriam accepimus editam a Verulana eccleſia, vbi eius corpus decentiſſime aſſeruatur. Habentur ibidem complura de ea reſcripta miracula: alia inſuper de his manuſcripta accepimus ab eccleſia Piſtorienſi prædictis conſentientia. T. in appa. n. 64 & 65.

iij. F Septimo Kalendas Iunij. Luna. 26

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

t u A B C D E f F G H M N P

16 17 18 19 20 21 22 23 23 24 25 26 27 28

ROMAE ſancti Eleutherij Papæ [a] & martyris, qui multos nobiles Romanorum ad fidem Chriſti perduxit, & ſanctos Damianum & Fugatium in Britanniam miſit, qui Lucium Regem vna cum vxore ac toto fere populo baptizarunt. Item Romæ ſanctorum martyrum Simitrij [b] presbyteri, & aliorum vigintiduorum, qui ſub Antonino Pio paſsi ſunt. Athenis natale beati Quadrati [c] Apoſtolorum diſcipuli, qui perſecutione Hadriani Eccleſiam grandi terrore diſperſam, fide & induſtria ſua congregans, librum pro Chriſtianæ religionis defenſione valde vtilem, & Apoſtolica doctrina dignum, eidem porrexit. Viennæ ſancti Zachariæ [d] Epiſcopi, & martyris, qui ſub Traiano paſſus eſt. In Africa S. Quadrati [e] martyris, in cuius ſolemnitate ſanctus Auguſtinus ſermonem habuit. Tuderti natalis ſanctorum martyrum Feliciſsimi [f], Heraclij, & Paulini. In territorio Antiſiodorenſi paſsio S. Priſci [g] martyris, cum ingenti multitudine Chriſti fidelium. Cantuariæ in Anglia ſancti Auguſtini [h] Epiſcopi, qui illuc vna cum alijs a B. Gregorio Papa miſſus, genti Anglorum Chriſti Euangelium prædicauit, ibiq. virtutibus & miraculis glorioſus obdormiuit in Domino. Romæ S. Philippi Nerij [i] Congregationis Oratorij fundatoris, Virginitatis, & Prophetiæ dono inſignis.

MAII

T.2.A.183 n.3.& ſeq. & A.194.n. 3. & 2. ELEVTHERII Papę [a].] De quo Beda pridie huius diei. De eius ſucceſſione ſcribit S. Irenæus lib.3. cap.3. Optat. Mileuit. lib. 2. Auguſtinus epiſt. 165. Euſebius in chron.& hiſt. lib.5.cap.21. Niceph. Epiſc.in chron. & alij. De legatione miſſa ad Britannos,de qua hic agitur,ſcribit Beda de geſt.Angl. lib. 1. cap.4. & lib.de ſex ætat. in Antonino Vero, Ado in chron. ſub Commodo, Marian. Scot. in ſex ætat. anno Domini 177.quibus item adſtipulantur cuncta vet. Martyrologia. Nec mireris, ſi redacta iam Britannia in prouinciam, Regibus extinctis (vt auctor eſt Sueton. in Claudio cap.17. & Tacit. lib.12)iterum in Britannia Luciũ regnare audias. Nam & alijs ſæpe prouincijs id fuiſſe conceſſum inuenies. Iudæa enim poſtquam redacta eſt in prouinciam, habuit Reges ac Tetrarchas; Armenia etiam conceſſione Hadriani Imp. Regem habuit, vt tradit Spartianus in Hadriano. ſunt & de his alia exẽpla, quæ breuitatis cauſa prætermimus. Quin & ipſam Britanniam, redactam iam in prouinciam, inuenies tempore Neronis habuiſſe Regulum: is erat Pręſutagus, de quo Tacitus Annal. lib.14.

T.2.A.164 nu.24. [b] *Simitrij*.] De ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib 5.c.58. Agitur de eodem in Actis S. Praxedis apud Mombrit.tom 2.

T.2.A 109. n.50. & A. 125.n.1. & 3.& A 228 n.1. [c] *Quadrati*.] Beda, ac ceteri alij hac die, Græci autem xj.Kalend. Octob in Menolog. Scribit de eodem Euſeb hiſt.lib.3.c.31.& lib. 4.cap.3. & 22. Hieron.de ſcript. Eccleſ.& in epiſt.84. ad Magnum, Niceph hiſt.lib.3. cap. 21. & alij.

[d] *Zacharia Epiſc.*] Agit de eodem hac die Beda, Ado Epiſcopus Vien. in chron. anno Domini 101. Succeſſit hic Creſcenti, numeraturq. ſecundus eius ſedis Epiſcopus in tabul. Epiſcoporum Vien. quas deſcripſit Demochares lib de ſacrif. Miſ. T.2.A.118 n.7.

[e] *Quadrati*.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De ſermone, quem in die natali ipſius habuit S. Auguſtinus, mentionem facit Poſſidius in Indiculo. T.1. A.98. n.23.

[f] *Felicißimi & ſoc.*] Beda item ac ceteri: quibus etiam conſentiunt manuſcrip. necnõ & tabulæ eccleſiæ Tudertinæ. T.2.A.303. nu. 121.

[g] *Priſci & ſoc.*] Agit de ijſdem hac die Vſuard. Summatim horum res geſtas complexus eſt Petrus in catal. lib.5. cap.50. Plura de his in Breuiar. Antiſiodorenſi inuenies. T.2. A.275 nu.6.

[h] *Auguſtini Epiſc.*]De eodem Beda, Vſuardus, & alij. De legatione Auguſtini & sociorũ, eorumq. prædicatione, miraculis, & Anglorum conuerſione, agit in primis S. Gregorius in regiſt. lib.5. epiſt.53.vſque ad 59. lib.7. epiſt.112. lib.9. epiſt.48.vſque ad 60. & epiſt.71. & lib. 12. in fine: Beda autem pluribus de geſt. Angl. lib.1.c. 23.24 & ſequentibus, & lib.2.c.2. & 3. in epitome, & de ſex ætat. Ioannes diac. in vit. S.Gregorij Papæ, Marian. Scot. in chron anno 600. Sigeb. itẽ in chronico per annos ſingulos eius Acta digeſſit, idemq. refert migraſſe ex hac vita anno Domini ſexcenteſimo nono. De eodem præterea recentiores, vt Polydorus Virg. Trithemius, in catal. ſcript. Britan. & alij. T 8.A. 596 n.10.& ſeq & an.597. n.21.& ſequ. obitus A.614 n.77 & ſeq.

23 Auguſt.in not. lit. M.& T.1.Ann A.57. n.162.& in pri. obijt A. 1595. *De S.Philippo infra latius T.8.

27 Sexto Kal. Iunij. Luna. G ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

NATALIS ſancti Ioannis Papæ [a] & martyris, qui à Theodorico Italię Rege Ariano Rauennam euocatus: ibiq. propter Orthodoxam fidem in carcere diu maceratus, vitam finiuit. Doroſtori in Myſia B. Iulij [b], qui tempore Alexandri Imperatoris, cum eſſet veteranus & emeritæ militiæ, comprehenſus ab officialibus [c], Maximo Pręſidi offertur: quo pręſente cum idola execraretur, & Chriſti nomen conſtantiſsime

confi-

conſiteretur, capitali ſententia punitus eſt. Apud Soram S. Reſtitutæ[d] virginis & martyris, quæ ſub Aureliano Imperatore & Agathio Proconſule[e], fidei certamine ſuſcepto, dæmonum impetus, parentum blanditias, & tortorum ſæuitiam ſuperauit: demum cum alijs Chriſtianis capite truncata, martyrio decorata eſt. In pago Atrebatenſi ſancti Ranulphi[f] martyris. Arauſicæ in Gallijs ſancti Eutropij[g] Epiſcopi, virtutibus atque miraculis illuſtris. Eodem die depoſitio venerabilis Bedæ[h] presbyteri, ſanctitate & eruditione celeberrimi.

MAII 27.

T. 7. A. 525 plura martyr. A 526. n. 7. & ſeq. IOANNIS Papæ[a].] Vſuardus de eo hac die, Beda autem & Ado die ſequenti. Commemoratur hac die eius translatio; quando Rauenna, vbi glorioſo martyrio occubuit, corpus eius Romam delatum eſt: natalis autem dies, quo exceſſit ex hac vita, eſt ad xij. kal. Iunij. De hoc Sanctiſſimo Pontifice quam mendaciter dicant aliqui, ipsũ functum eſſe legatione apud Imperatorem pro reſtituendis eccleſijs Arianis: cum multa alia, tum etiã eius epiſtola ſcripta ad Epiſcopos Italiæ aperte declarat. Plura autem de eo ex vet. monumentis accepta digeſſimus in Annal. Eccleſiaſticis. Extat de eodẽ epigramma Bonad. lib. 2. monod. 79.

T. 2. A. 228 nu. 2. [b] *Iulij*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores: certamen autem eius compendio deſcribit Petrus in catalogo lib. 5. cap. 56.

[c] *Ab officialibus.*] Officiales ab officijs dicti ſunt. Quæ eſſent officia, Ambroſius in epiſt. ad Marcellinam declarat his verbis: Palatina omnia officia, hoc eſt, Memoriales, Agentes in rebus, & Apparitores diuerſorum Comitum. Hæc Ambroſ. At in Actis martyrum, aliſq. antiquioribus monumentis, per officium Præſidis Apparitura, & per officiales ipſos Apparitores intelligere debes, l. 1. §. ſi quis vltro. ff de quæſtion l. 5. in fin. ff. de aduoc. fiſc. ſic. & l. 1. de filijs offic. lib. xj. Cod. Accipitur & pro alijs miniſtris magiſtratuum, vt l. 6. §. ne tenuis. ff de offic. præſid. Eſt & tit. de diuerſis offic. lib. xj. Cod. Clarius id habes in Notitia prouinc. expreſſum, nomine Officij côtineri omnes qui ſub quolibet magiſtratu militiæ Palatinæ militant. Erant & lictores, qui & Viatores dicti reperiũtur a Valer. Max. lib. 9. c. 5. 2. eo quod e collegio Viatorum deligerentur, vt auctor eſt Gellius lib. 12. c. 3. Sic dicti lictores, quod officium ligandi haberent. Sed vnde dicti ſint lictores, conſule Plutarchum in problem. Rom. q. 67. Ceterum lictores fuiſſe a carnificibus differentes, ex Liuio colliges lib. 3. decad. 1. cum ait de Appio Claudio: Carnificibus, non lictoribus ſtipatus. Sic etiam officij nomine non includi carnifices, habes ex Auguſtino epiſt. 50. ad Boniſ. Comit. cum ait: Nonnunquam & a Iudicibus tranſeuntibus extorquebant violenter, vt a carnificibus, vel ab officio ferirentur. Apparitores autẽ erant infimæ militiæ milites Iudicibus ſeruientes, quibus nec ad altiorem militiam aſpirare licebat. Eſt de his l. 19. & 20. de diuerſ. offic. Cod. Theod. Brutianos eidem muneri fuiſſe mancipatos ex Senatuſconſulto, eo quod ipſi primi ſe tradidiſſent Hannibali, auctor eſt Feſtus verbo Brutiani.

[d] *Reſtitutæ.*] Aſſeruantur eius martyrij Acta in Eccleſia Sorana, in nonnullis tamen corrigenda: quæ licet ſine auctoris nomine ferantur, poſt multũ tãdem laboris inueniſſe opinamur auctorẽ. Petrus etenim chartularius diac. monaſterij Caſſin. in lib. quẽ ſcripſit de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c 32. cum agit de Gregorio olim monacho Caſſinen. inde autẽ Epiſcopo Tarracinenſi, recenſetq. commentarios ab eo conſcriptos, hæc inter alia: Scripſit paſſionem S. virginis Reſtitutæ, necnon Acta SS. martyrum Caſti & Caſſij. Hæc ille. Extat adhuc memoria in inſula Fibreni fluminis, vbi martyrio coronata eſt; illéq. putatur locus, quem Tullius lib. 2. de legibus deſcribit, his verbis: Ventum in inſulam eſt: hac vero nihil eſt amœnius: vt enim quaſi roſtro finditur Fibrenus, & diuiſus æqualiter in duas partes, latera hæc alluit, rapideq. dilapſus, cito in vnum confluit, & tantum complectitur, quod ſatis ſit modicæ palæſtræ loci, &c. Vere factus eſt palæſtræ locus, vbi poſtea Chriſti virgo nobile certamen pro Chriſto ſubijt, victrixq. eſt coronata martyrio vna cum ſocijs. Putatur ex carnificina ſanctorum martyrum illic exerceri ſolita, ipſum Fibrenũ flumen hodie vulgo dici Carnellum, quaſi carnarium. In Actis S. Placidi martyris, quæ ſcripſit Gordianus, idem flumen, Carnellus, reperitur appellatum; T. 2. A. 258 nu. 5.

latum; vt ſcias non eſſe recentem nomenclaturam.

ᵉ *Agathio Proconſule.*] Auguſtus Imperator ex Mæcenatis ſententia dedit Italiæ ciuitatibus Conſulares cum iure gladij, ſunt iidem & Proconſules appellati. de his agit pluribus Dio libro 52. & 53. Ab eodem datum eſſe Proconſulem Soræ, haud dubiũ eſt: nam vna ex trigintaocto coloniis numeratur a Frontino lib. de colon. quas Auguſtum in Italiam duxiſſe ſcribit Suetonius in Octau. Aug cap. 46. vbi & de iure colon. plura. Ante etiam L. Genucio & Seruio Cornelio Conſſ. anno ab vrbe condita 451. nobilitata fuit ea ciuitas colonia Romanorum, vt auctor eſt Liuius lib. 10. Patercul. lib. 1. & vetus marmori inciſa, quæ in eadem ciuitate habetur, docet inſcriptio. Cicero in orat. pro Planc. recenſere videtur eamdem ciuitatem inter municipia, quæ in quibuſdam præſtare coloniis demonſtrat Gellius lib. 16. c. 13. Quod item ad Conſulares Iudices ſpectat, quorum eſt frequens mentio in Actis Sanctorũ martyrum; auctor eſt Iulius Capitolinus in Antonino Pio, ab Hadriano Imp. quatuor fuiſſe inſtitutos Conſulares, qui togi præeſſent Italiæ. Addit Aurelius Victor in Hadriano, eamdem formam magiſtratuum & officiorum, quam in Romano Imperio Hadrianus inſtituiſſet, vſq; ad ſua tempora, nempe ſub Theodoſio, eſſe ſeruatam. De Conſularibus agens Iuſtinianus Imperator, recenſet eos inter illos qui medias adminiſtrationes gerunt. authen. coll. 3. tit. 4. de mand. princ. circa princ. Dabantur olim etiam aliquibus Italiæ ciuitatibus Præfecti, quorum duplex genus erat; alij enim eorũ Populi Rom. ſuffragijs, alij vero a Prætore Vrbano quotannis mittebantur. De his omnibus Feſtus his verbis: Præfecturæ eæ appellabantur in Italia, in quibus & ius dicebatur, & nundinæ agebantur; & erat quædam earum Reſpublica: neque tamen magiſtratus ſuos habebant; in quas legibus Præfecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent: quorum genera fuerint duo: alterum, in quas ſolebant ire Præfecti quatuor, qui auctore vigintiſex virum numero populi ſuffragio creati erant in hæc oppida, Capuam, Cumas, Caſilinum, Vulturnum, Liternum, Puteolos, Acerras, Sueſſulam, Atellam, Calatiam, alterum, in quas ibant, quos Prætor Vrbanus quotannis in quæque loca miſerat legibus, vt Fundos, Formias, Cære, Venafrum, Alliphas, Priuernum, Anagniam, Fruſinonem, Reate, Saturniam, Nurſiam, Arpinum, aliaq. complura. Hæc Feſtus verb. Præfecturæ. At vero Præſides non dabantur niſi prouinciis: ſi quando tamen in Martyrologio inuenis alicuius ciuitatis Italiæ Præſidem, impropriè ſcias dictum, loco Præfecti. Hæc autem ea potiſſimũ ex cauſa hic deſcripſimus, quod in Martyrologiis & Menologiis ſub Conſularibus, Proconſulibus, Præfectis, atque Præſidibus martyres paſſi reperiuntur, vt ex his harum vocum proprietatem intelligas.

ᶠ *Ranulphi.*] De eodem Vſuardus hac die, aliiq. recentiores agunt.

ᵍ *Eutropij Epiſcopi.*] Beda de ipſo hac die, cir. A. 380.
& alii. Acta eius conſcripta eſſe a Vero Epiſcopo, teſtantur Vſuardus, Ado, & Sigebertus de ſcript. Eccleſ. cap. 73. Agit de eo item Petrus in catalogo lib. 5. cap. 57. floruiſſeq. eum ſcribit temporibus Valentiniani Secundi Imperatoris.

ʰ *Beda.*] De eo in dicto vet. manuſcripto T 9. a. 731.
codice monaſt. S. Cyriaci. Hic ab aliqui- n. 20. & ſeq.
bus inconſulte nimis putatur, ob id quod venerabilis dictus reperitur a nonnullis, ſanctus dici non debere. Sane quidem ſanctitatis titulo ornauerunt eum maiores. Ab Ilduino clariſſimo viro in Areopagiticis Beda Sanctus presbyter dictus habetur. Marianus Scotus, ſcriptor nõ ignobilis, qui ante quingentos annos vixit, lib. de ſex ætat. anno Domini 678. hæc ait: Sanctus Beda presbyter Anglicus, computator, his tẽporibus clarus habetur. Hæc ille. Bedæ res geſtas conſcriptas eſſe ab Cuthberto monacho illi æquali teſtatur Molanus; nos nondum vidimus: illa autẽ perbreuis narratio, quæ in fronte operum ipſius edita habetur, alia omnino cenſetur ab illis; quemadmodum & ea quæ in fine poſita ſunt tomi octaui operum eiuſdẽ, accepta (vt apparet) ex Petro in catal. lib. 5. c. 55. Epiſtolam autem illam de obitu Bedæ illic poſitam, & a Surio relatam in tomo 7. die 30. Maij, germanam atque ſinceram eſſe, nullus qui eam legerit, iure poterit dubitare. De Beda illud etiam vulgatũ conſtat eſſe figmentum; fuiſſe nimirum oculis orbum. Nemo id veterum teſtatur: quod ſane tacendum non fuiſſet ob viri eximiam doctrinam, & inexhauſtum in ſcribendo laborem. Traditur & fabella quædam de ſepulchri ipſius epitaphio, quam his verbis idem Petrus refert in catalogo: Cũ, inquit, diſcipulus eius, ipſo defuncto, titulum ſepulchro ponere diſpoſuiſſet, vnico carmine Leonino ſic incipiens: *Hac ſunt in foſſa*. velletq. finire: *Bedæ Sancti, vel presbyteri oſſa*. nec metrum ſtare poſſet, nec vllum ei vocabulum aliunde occurreret: tædio affectus, tandem iuit dormitum: & ecce mane in tumulo angelicis manibus reperitur inſculptum.

Hæc ſunt in foſſa Bedæ venerabilis oſſa.

Hæc Petrus, & alii; quos iure irridet atque redarguit falſitatis Trithem. lib. 2. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti c. 21. alter enim ſe habere dicit epitaphium ad eius ſepulchrum inſcriptum, quod recitat lib. 3. c. 455. eſtq. huiuſmodi:

Presbyter hic Beda requieſcit carne ſepultus.
Dona, Chriſte, animã in cælis gaudere per æuũ;
Daq. ſophiæ illum debriari fonte, cui iam
Suſpirauit ouans intento ſemper amore.

Hæc ibi: ex quibus irritum prorſus redditur de Leonino verſu commentum. Hæc fortaſſe pluribus: ſed mea ſententia pernecesſaria, cum ea de Bedæ ſepulchro penes complures fidem inuenerint. De tempore autem eius obitus diuerſæ feruntur ſententiæ. Auctor catalogi ſcriptorum eius, qui habetur excuſus poſt præfationem libri de temporibus, teſtatur Bedam obiſſe diem anno Domini 734 Scribit Sigebertus in chron. Bedam ex hac vita migraſſe anno Domini ſeptingenteſimo trigeſimoprimo. Ea puto ratione id eum exiſtimaſſe, quod ad illud vſq; tempus perduxit gentis Anglorum hiſtoriā: ſed cùm idem Beda opus epitomes perducat vſq; ad ſeptingenteſimum ſexageſimumſextū Chriſti annum, profiteat urq; ibidē in fine, ſe anno ſuæ ætatis quinquageſi nonono Anglorū hiſtoriam, aliaq. ſuper diuinam Scripturam opera abſoluiſſe; plane conſtat diutius vixiſſe. Sed nec illis facile aſſentimur, qui tradunt, eum diem obiſſe annos natum ſeptuaginta, vel duobus amplius: qui item eum tradant, oculos eius præ longæua ætate caligaſſe; ad diuturniorem ætatem perueniſſe, fatendum eſt: ipſe etenim (vt ex dicta epiſtola conſtat) iam migraturus, multum vixiſſe ſe temporis teſtatus eſt. Quantum autem ex ſcriptis ipſius elicere licuit, reperimus eū vſque ad nonageſimumquartum ſuæ ætatis vixiſſe annum, quorum octogintaſeptē exegit in monaſterio: ſeptennis enim (vt ipſe ſcribit) traditus eſt S. Benedicto Abbati in monaſterium SS. Apoſtolorum Petri & Pauli poſitum in Anglia ad Vuirimundam & Ingiruum. Horum omnium rationem, quoniam longiorē exigit narrationē, hic ſubtrahimus: in Annal. autē Eccleſ. fuſius proſequi ſumus.

j. A Quinto kalen. Iunij. Luna 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30

IN Sardinia ſanctorum martyrum Aemilij [a], Felicis, Priami, & Luciani, qui pro Chriſto certantes, coronati ſunt. Carnoti in Gallia ſancti Carauni [b] martyris, qui ſub Domitiano Imperatore capite amputato, martyrium ſumpſit. Corinthi ſanctæ Heleonidis [c] martyris, quę primum Gordiano Imperatore ſub Perennio Præſide multis tormentis afflicta, deinde ſub Iuſtino eius ſucceſſore iterum cruciata, ſed ab Angelo liberata, demum diſſectis mammis, feriſq. obiecta, atque igne probata, capitis obtruncatione martyrium compleuit. Item paſsio ſanctorum Creſcentis [d], Dioſcoridis, Pauli, & Helladij. Thecue in Palæſtina ſanctorum Monachorum [e] martyrum, qui tempore Theodoſii Iunioris a Sarracenis occiſi ſunt: quorum ſacras reliquias accolæ colligentes, ſumma veneratione illas habuerunt. Lutetiæ Pariſiorum ſancti Germani [f] Epiſcopi & confeſſoris, qui quantæ ſanctitatis, quantiq. meriti fuerit, quibus etiam miraculis claruerit, Fortunatus Epiſcopus litterarum monimentis conſignauit. Mediolani S. Senatoris [g] Epiſcopi, virtutibus & eruditione clariſsimi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Iuſti [h] Epiſcopi. Florentiæ ſancti Podij [i] Epiſcopi & confeſſoris.

AEMILII & ſoc.[a]] De his hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, nuper autem Fara de rebus Sardois.

T. 1. A. 98. nu. 11. [b] *Caranni.*] Agit de eodem Vſuardus hac die. Eius vero Acta ex antiq. manuſcrip. edidit Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. paucis autem Petrus in catal. lib. 5. cap. 60. Scripſit de eodem epigramma Bonad. in lib. 2. monod. 81.

T. 2. A. 243 nu. 4. [c] *Helconidis.*] De ea item agunt Græci in Menologio hac die: ibi & eius martyrij Acta compendio habentur deſcripta.

T. 3. A. 326. n. 88. [d] *Creſcentis & ſoc.*] De his præterea Græci in dicto eorum Menologio hac itẽ die agũt. de iiſdem mentio eſt in vita S. Nicolai Epiſc.

T. 5. A. 420 num. 57. [e] *Sanctorum Monachorum.*] Hi illi eſſe videntur, de quibus agit Ioannes Caſſian. in collat. ſexta de nece ſanctorum cap. 1. 2. & ſeq.

T. 7. A. 579 nu. 21. & T. 2. A. 845. n. 22. & ſeq [f] *Germani Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, alijq. omnes hac die. Scripſit eius res geſtas Fortunatus Epiſcopus Pictavienſis, quas recenſuit Sur. tom. 3. hac die. De eodem Greg. Turon. hiſt. Franc lib. 4. c. 51. & lib. 5. cap 8. & de gloria confeſſ. cap. 92. Sæpius idem Fortunatus, vt in carmine ad clerum Pariſienſem, vbi oſtendit quã florens eſſet illa eccleſia eius tempore. Idem in vit. S. Martini carmine ſcripta lib. 4. & in vita ſanctæ Radegũdis. Epitaphium ad eius ſepulchrum inditũ recitat Aimoin. lib. 3. de geſt. Franc cap. 9. & 16. De eo etiam Ado in chron. In Actis S. Vrſicini Epiſcopi Bituricenſis, quæ extãt apud Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 80. plura de eodem: itemq. in Actis S. Domnoli Epiſcopi Cenomanen. apud Sur. tom 3. die 16. Maij Vinc. lib. 21. cap. 63. 64 Antonin. par. 2. tit. 22. c. 6. & nouiſſime Papir. Maſ. Annal. Franc. lib. 1. in Chereberto. Migrauit ex hac vita anno Domini 579. vt tradit Sigebert. in chron. quod etiam colligitur ex Greg. Turon. lib. 5. cap. 8. Numeratur decimuſnonus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democharis. Hiſtoria translationis eius extat apud Sur. tom. 7. die 25. Iulij. Aimoin. ſcripſit duos libros de miraculis ipſius, qui ibidem editi habentur. De eius item miraculis poſt mortem factis agit Greg. Turon. hiſt Franc. lib. 8. c. 31. T. 7. A. 579. nu. 21. obitus.

[g] *Senatoris Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanen. Extat de eodem egregium epigramma Ennodij Ticinenſis, cuius eſt exordium: *Qui vicit trabeas*, &c. cir. A. 470. obijt ex Panuin.

[h] *Iuſti Epiſcopi.*] Hac die natalẽ eius celebrari, conſtat ex tab. eius eccleſiæ, & ex Flor. ſanct. Hiſp. Agit de eodem S. Iſidorus de vir. illuſtr. c. 21. & ex eo Honorius, & alij. Interfuit S. Iuſtus Concilio Toletano ſecundo, vt eius Acta indicant. Claruit temporibus Iuſtiniani Imperatoris. T. 7. A. 531 num. 16.

[i] *Podij Epiſc.*] Hic ſucceſſit Ioanni, anno Domini milleſimo & tertio, vt conſtat ex Actis S. Zenobij, quæ a Ioanne Archipreſbytero Aretino edita extant apud Sur. to. 3. An. 1003.

29 Quarto Kal. Iunij. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE via Aurelia natalis S. Reſtituti[a] martyris. Apud Iconium Iſauriæ ciuitatem paſsio ſanctorum Cononis[b], & filij eius annorum duodecim; qui ſub Aureliano Imperatore craticulæ prunis ſuppoſitis, & oleo ſuperinfuſo, ſuſpenſionis in equuleo, atque ignis pœnam conſtanter paſsi, malleo ad extremum ligneo manibus eorum contritis, ſpiritum emiſerunt. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Siſinij[c], Martyrij, & Alexandri, qui tempore Honorij Imperatoris in Anauniæ partibus (vt ſcribit in vita S. Ambroſij Paulinus) perſequentibus Gentilibus, martyrij coronam adepti ſunt. Cæ-

ſareæ

a reæ Philippi ſanctarum martyrum Theodoſiæ [d] matris S. Procopij martyris, & aliarum duodecim nobilium matronarum, quæ in perſecutione Diocletiani capitis obtruncatione conſummatæ ſunt. In Vmbria paſsio ſanctorum [e] mille quingentorum & vigintiquinque martyrū. Treuiris B. Maximini [f] Epiſcopi & confeſſoris, a quo S. Athanaſius Epiſcopus perſecutione Arianorum exulans, honorifice ſuſceptus fuit. Veronę S. Maximi [g] Epiſcopi. Arcani in Latio ſancti Eleutherij [h] confeſſoris.

MAII 29.

T. 2. A. 303 n. 19. RESTITVTI [a].] Agit etiam de eo hac die, Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri deniq; recentiores. Eius martyrij Acta habentur in cod. ſcripto S. Mariæ Maioris ad Præſepe dictæ, quibus narratur paſſus eſſe ſub Diocletiano Imp. damnatuſq. ab Hermogeniano Præfecto Prætorio, de quo conſule tomum ſecundū Annalium. eſt illorum exordiū: Sub Diocletiano & Maximiano Auguſtis, &c.]

T. 2. A. 275. num. 9. [b] *Cononis & filij.*] De his item ijdem qui ſupra. Eorum paſſionis Acta paucis refert Petrus in catal. lib. 5. c. 62.

fuſius T. 5. A. 400. n. 2. & 4. & ſeq: [c] *Siſinij, Martyrij, & Alexandri.*]De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Horum martyriū ſcripſit S. Vigilius Epiſcopus Tridentinus ad S. Simplicianum Epiſcopum Mediolanenſem; recitat eum commentariolum Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 3. Dicti ſunt hi martyres Anaunenſes, eo quod in valle Ananniæ paſſi ſint. Horum etiam meminit S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum; epiſt. 158. Paulinus in vita S. Ambroſij, S. Gaudētius Epiſcopus Brixianus in ſermone habito in dedicatione baſilicæ, dictæ, Concilium Sanctorum. Habet horum Acta Mombrit. to. 1. vit. ſanct. Sur. tom. 3. Pet. in catal. lib. 5 c. 63. Idem mentionem facit de ijſdem in vita S. Vigilij Epiſc. lib. 6. c. 10. In his autē Actis quæ Mombritius recitat, paſſi hi habentur hoc menſe & die, Stilicone Conſule; numeratur is annus (ſecundum Faſtos Onuphrij) quadringenteſimus, quo Romanæ Eccleſiæ præerat S. Anaſtaſius, Mediolanenſi autem S. Simplicianus, Imperatoris Honorij anno 6. quo etiam Conſulatu S. Vigilium ab eiſdem Gentilibus occiſum eſſe, Vſuardus auctor eſt die 26. Iunij. Horum veneranda corpora ante triennium tranſtulit Illuſtriſſ. ac

T. 5. A. 308. n. 20. R. D. Sanctæ memoriæ Card. Boromæus.

[d] *Theodoſię.*] Agunt hac item die Græci in Menologio de Theodoſia, ſed ea quæ Byzantij paſſa eſt. De hac aūt Cæſarienſi Acta habentur in vita S. Procopij martyris, quam refert Metaphraſtes 8. Id. Iulij: extat apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. Agitur ibidem de martyrio aliarum nobilium matronarū, quarum hic item mentio habetur.

[e] *Mille quingentorum, &c.*]De his agitur in Actis martyrij S. Venantij: paſſiq. habentur in perſecutione Decij Imperatoris ſub Antiocho Præfecto. cir. A. 253.

[f] *Maximini Epiſcopi.*] De eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado ac ceteri. Huius res geſtas a Lupo quodam conſcriptas recitat Sur. tom. 3. hac die. Interfuit hic Concilio Agrippinenſi, celebrato poſt Conſulatum Amantii, & Albini, anno Domini (ſecundum Faſtos Onuphrii) trecenteſimo quadrageſimoſexto. De eodem Hieron. in chron. aitq; ab eo ſuſceptum hoſpitio S. Athanaſium, cū Treueris exularet, qui ibidem māſit integro biennio & mēſibus quatuor, vt ſcribit Theodoretus hiſt. lib 2. cap. t. Præſens fuit idem Maximinus Concilio Sardiceno. S. Athanaſius cum recenſet Epiſcopos Galliarum, qui illuc conuenerunt, primo loco ponit Maximinū in apolog. 2. col. 423. licet alicubi, deprauato codice, Maximianus pro Maximino legatur. Mortuus eſt eiuſdē Conſtantij Imp. temporibus, vt conſtat ex eodem Athanaſio in apolog. ad Conſtant. Paſſus & ipſe grauia ab eodem Imperatore Ariano, eo quod faueret Catholicis, & impugnaret hæreticos, vt diffuſe ſcribit Nicephorus hiſt. lib. 9. cap. 12. De eo prætereа recentiorum plures, quos mittimus numerare. In tabulis Epiſcoporum Treuerenſiū adſcribitur Maximinus vigeſimus ſextus Epiſcopus apud Democh. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis agit Greg Turon de glor. confeſſ. cap 93. T. 3. A. 336. n. 19. A. 347 n. 81.

[g] *Maximi Epiſcopi*]De eo item tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & ſæpius citatus commentarius de Epiſc. Veron. pag. 9. & 40. claruit cir. An. 342. ex monumēt. Eccl. Veronen.

[h] *Eleutherij.*] De gno vetera monumenta eccleſiæ Aquinatis.

Tertio

Tertio Kal. Iunij. Luna. C xxix.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 1 2

ROMAE via Aurelia natalis ſancti Felicis[a] Papæ & martyris, qui ſub Aureliano Principe martyrio coronatus eſt. Turribus in Sardinia ſanctorum martyrum Gabini[b] & Criſpuli. Antiochiæ ſanctorum Syci[c] & Palatini, qui pro Chriſti nomine multa tormenta paſſi ſunt. Rauennæ ſancti Exuperantij[d] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ ſancti Anaſtaſij[e] Epiſcopi. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Baſilij[f] & Emmeliæ coniugis eius, parentum ſancti Baſilij Magni: qui tempore Galerij Maximiani extorres facti, Ponticas ſolitudines incoluere, & poſt perſecutionem, filijs ſuarum virtutum relictis heredibus, in pace quieuerunt.

MAII 30.

T.2.A.275 n.1. & ſeq. [a] Felicis Papæ.] De eo item hac die agunt Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 24. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Huius eſt epiſtola, quæ citatur a S. Cyrillo contra Neſtorium, & in apologia, atq; in Actis Concilij Epheſini, necnon a Vincent. Lirinen. lib. aduerſus hereſes: nam Maximianus Epiſcopus Alexandrinus, ad quem ſcripſit, eius tempore ſedis, ſuffectus nimirum S. Dionyſio. Quod autem hic paſſus ſit ſub Aureliano, & non ſub Claudio, vt alij tradunt, pluribus diximus in Annal. Eccleſiaſt. vbi & de ipſo locupletius.

ſub Hadriano, qui regna recepit. A. 120. [b] Gabini & Criſpuli.] De quibus Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores, Fara et lib. de rebus Sardois. Extant prædictorum Acta, quæ in eccleſia ipſorum leguntur. Porro putatur hanc eſſe dies translationis: nam dies natalis agitur 25. Octob. mira celebritate, vnde & Sardi menſem Octobrē Gabinum appellat. Eſt etiam celebris apud eos dies dedicationis eius eccleſiæ, quæ eſt cathedralis, facta quarta Maij, anno Domini quingenteſimo decimoſeptimo, vt eiuſdem eccleſiæ vetera monumenta teſtantur. Sanctus Gregorius in regiſt. lib. 7. epiſt. 7. meminit de monaſterio nomine ſanctorum Gabini & Luxorij in Sardinia.

[c] Syci & Palatini.] Beda, & Vſuardus, & alij de ijſdem agunt hac die.

cir. A. 460 [d] Exuperantij Epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Rauē. & Hieronymus Rub. hiſt. rauen. lib. 2. Claruiſſe eum ferunt temporibus Honorii Imperatoris. Eſt & alius eiuſdem nominis Exuperantius Epiſcopus Dertonenſis, qui interfuit vna cum ſancto Ambroſio Concilio Aquileienſi. Fuit eiuſdem nominis Exuperantius, alias Superantius, Epiſcopus in Lucania, ſanctitate inſignis, cuius meminit Vranius in tranſitu S. Paulini Epiſcopi Nolani apud Surium tom. 3. T.5.A.431. num. 193.

T.8.A.680 num.3. [e] Anaſtaſii Epiſcopi.] De ipſo etiam tabulæ eccleſiæ Papienſis. Hic ex Ariano factus Catholicus, egregie claruit ſanctitate, vixitque temporibus Rotharis Regis Longobardorum. Scribit de eo Paulus diaconus hiſt. Longobard. lib. 4. cap. 15.

T.3.A.304 num. 51. & ſeq. & T.4. Ann. 363. num. 90 & Ann. 369. num. 64. [f] Baſilij & Emmeliæ.] Agit de his S. Greg. Nazianzenus in luculenta illa encomiaſtica oratione habita in funere S. Baſilii, circa principium: idemq. de Emmelia meminit in epiſtola 8. ad Baſilium, edit. Billiani. Gregorius Nyſſenus etiam in epiſtola ad Olympium monachum de Actis S. Macrinæ.

xxvij. D **Pridie Kalend. Iunij. Luna.** 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

ROMAE ſanctæ Petronillæ [a] virginis, filiæ beati Petri Apoſtoli, quæ Flacci [b] nobilis viri coniugium ſpernens, acceptis triduanis ad deliberandum inducijs, interim ieiunijs & orationibus vacans, tertia die mox vt Chriſti ſacramentum accepit, emiſit ſpiritum. Aquileiæ SS. martyrum Cantij [c], Cantiani, & Cantianillæ fratrum, qui cum eſſent ex illuſtri Aniciorum [d] progenie, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus ob Chriſtianæ fidei conſtantiam vna cum pædagogo ſuo Proto capite plexi ſunt. Turribus in Sardinia ſancti Creſcentiani [e] martyris. Apud Comanos in Ponto ſancti Hermiæ [f] militis, qui ſub Antonino Imperatore ab innumeris & ſæuiſſimis tormentis ope diuina liberatus, carnificem ad Chriſtum conuertit, & eiuſdem martyrij coronæ participem fecit, quam tamen ipſe primus gladio obtruncatus accepit. Veronæ ſancti Lupicini [g] Epiſcopi. Romæ ſancti Paſchaſij [h] diaconi & confeſſoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

MAII 31.

T.1. An. 69 n.32. & 33.

PETRONILLAE [a].] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & Vuandel. his verſibus:

Tum pridie Petronilla Petri de germine ſancto
Fulgida virgo micat Chriſti trabeata decore.

De eius obitu agitur in Actis ſanctorũ Nerei & Achillei. De eius corporis inuentione vide in libro de Rom. Pont. in Paulo Primo. Cuius autem fidei ſit eius hiſtoria, conſule ſanctũ Auguſtinum lib. contra Adimantum, cap. 17. Nonnullas de ea dubitationes diſſeruimus in Annal. Eccleſ. Erat olim Romæ nomine ſanctæ Petronillæ cœmeterium nobile, in quo Gregorius Tertius Papa anniuerſariam ſtatuit ſtationem, vt conſtat ex eodem lib. de Rom. Pont. in Gregorio Tertio. Non prætermittendum hic (quando ſeſe offert occaſio) etiam de ſancti Petri vxore mentionem habere: quam martyrio occubuiſſe, Clemens Alexandrinus vetuſtiſſimus Theologorum li. 7. ſtrom. ſcribit his verbis. Aiunt certe beatum Petrum, cum vidiſſet vxorem ſuam duci ad mortem, lætatũ quidem eſſe propter vocationem, & quod domum reuerteretur. Valde autem exhortando & cõſolando proprio nomine eam compellantem, dixiſſe: Heus tu, memento Domini. Hæc Clemens.

Flacci nobilis viri.] In prædictis Actis SS. Nerei & Achillei legitur: Flacci Comitis, quam lectionem non improbamus. Porro vt huius vocis clarior notitia habeatur, ſciendum in primis, pro diuerſitate temporum, diuerſi generis Comites fuiſſe. Ante Conſtantini Imp. tempora hi dicti erant Comites, qui Proconſules, Præſideſq; prouinciarum comitantes, erant in negotijs publicis obeundis illorum adminiſtri & adiutores; ijdemq; aſſeſſores eommodem cum eſſent, ius dicebant, vt declarãt complures leges. l. 6. de off. præſid. l. 4. ff. de offic. aſſeſſ. l. 4. 1. §. 1. de excuſ. tut. l. 6. §. ſi quos comit. ff. de pœn. l. 5.

l.5.ff. ad leg. Iul. repet. & l.1.§.ſed ff. de extra. cognition. De iiſdem Sueton. in Iulio, & in Tiberio, & Plin. lib. 9. c. 30. Ex his vnus erat Flaccus, de quo agimus, ceteriq. omnes, qui in Antiquis Actis martyrū Comites dicti reperiuntur. A temporibus autem Conſtantini Imp. & non Hadriani (vt putauit Gelenius) ea vox alio ſenſu accipi conſueuit. Idem etenim Imperator, Chriſtiana quadam humanitate, quoſdam e Magiſtratibus ſibi ſubditis Comites dici voluit, quaſi conſocios in adminiſtratione Imperij: erantque hi triplicis ordinis, nēpe primi, ſecundi, & tertij, vt ſcribit Euſebius in vita Conſtantini lib. 4. cap. 1. Mutationem magiſtratuum a Conſtantino factam eſſe, Zoſimus etiam aſſeuerat lib. 2. Plura de his Alciat. lib. de magiſtrat. In Not. prouinc. habentur Comitiuarum diuerſarū deſcripta inſignia: ſunt de iiſdem Comitibus complures tit. in Cod. lib. xij. itemq. formulas eorumdem magiſtratuum habes apud Caſſiodorum variar. lib. 6. & 7.

T.2.A.303. num. 123. [c] *Cantij, Cantiani, & Cantianillæ.*] De his itē hac die Beda, ac ceteri omnes. Extat de his ſermo S. Maximi Epiſcopi Taurinenſis, qui & adſcribitur S. Ambroſio. Feruntur eorumdem Acta eiuſdem S. Ambroſij nomine. eſt illorum exordium: Seruus Chriſti Ambroſius, &c. Deſcripſit ea Mombritius tom. primo, ſummatim autem Petrus in catalog. lib. 5. c. 70. Fuerunt condita eorum veneranda corpora Aquileiæ. De quibus & Venantius Fortunatus his verſibus:

Aut Aquileienſem ſi forte acceſſeris vrbem,
Cantianos Dñi nimiū venereris amicos, &c.

T.3.A.323 num. 1. [d] *Ex illuſtri Aniciorum proſapia.*] De ea familia meminit Prudentius lib. 1. aduerſus Symmachum, aitq. primum omnium ſenatorum Anicium nomen dediſſe Chriſtianæ militiæ, quod his verſibus explicat:

Fertur enim ante alios generoſus Anicius Vrbis
Illuſtraſſe caput: ſic ſe Roma inclyta iactat, &c.

Habes apud Liuium lib. 45. Luciū Anicium de Illyrijs ac Rege Gentio triumphaſſe. De Aniciorum nomine & ſignificatione, ac perilluſtri ſtemate ſcribit S. Gaudentius Brixianus in ſermone de Machabæis, & S. Hieron. epiſt. 8. ad Demetriadem his verbis: Illuſtris, inquit, Aniciorum ſanguinis genus, in quo aut nullus aut rarus non meruit Conſulatum, &c. De eadem Caſſiodorus variar. lib. 10. epiſt. 11. & 12. Erant iam in prouerbio opes, ædificiorum moles, & ſplendor ædium familiæ Anicianæ. Hinc Secundinus ad Auguſtinum: Ego namque fateor, non tali diligentia, nec tanta induſtria Anicianæ domus micare marmora, quanta tua ſcripta prælucent eloquentia. Hæc ipſe apud Auguſt. to. 6. At hæc pro huius loci ratione ſatis. Fuit autem ea familia illuſtrata non tantū Conſulibus, & Imperatoribus, ſed & nobilitata martyribus, & confeſſoribus: nam præter martyres, de quibus hic agitur, ex ea etiā proſapia clariſſimæ illæ ſanctitate mulieres Probæ, Iulianæ, & Demetriades prodiere; ille item pietate atque doctrina celeberrimus Conſul ordinarius, & confeſſor illuſtris Anicius Manlius Seuerinus Boetius, & alij: de quibus pluribus in Annal. Eccleſiaſt.

[e] *Creſcentiani.*] Beda, Vſuardus, & Ado de eodem agunt hac die: adſtipulantur vetera manuſcrip. & recentiores omnes, itemque Fara de rebus Sard. ſub Adriā.

[f] *Hermiæ.*] Agūt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & ſummatim eius Acta referunt, conſentientia his quæ hic leguntur de Hermia. T.2.A 175 num. 7.

[g] *Lupicini Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronen. & Auguſtinus Valer. eius Epiſcop. & Card. in commen. de antiq. mon. eccleſiæ Veron. pag. 9. & 39.

[h] *Paſchaſii diac.*] Scribit de eo S. Gregori. Papa lib. 4. dialog. cap 40. & 41. Vixit iiſdem temporibus alius Paſchaſius presbyter Romanus, tituli S. Euſebij; qui ſtetiſſe reperitur pro Symmaco aduerſus Laurentium ſchiſmaticum, vt docent Acta ſecundæ Synodi tunc Romæ celebratæ. Quod autem pertinet ad Paſchaſium, de quo agimus, de ſchiſmate ſic excuſat eum S. Gregorius, cum ait: Quia enim non malitiæ, ſed ignorantiæ errore peccauerat, purgari poſt mortem a peccato potuit. Hæc Gregorius, excuſans eum. Vnde quod idem ſanctus Gregorius paulo ſuperius ait, ipsū in ſua ſententia vſque ad diem ſui exitus perſtitiſſe; ea verba, vel ſunt excluſiue intelligenda, quaſi ſic perſtiterit in ſententia, vt tandem die obitus pœnituerit: vel dicere neceſſe eſt, Paſchaſium diaconum, vertente adhuc illa de electione Symmachi controuerſia, ex hac vita migraſſe. Ceterū peracta Synodo illa palmari dicta (cuius nominis rationē reddidimus in Annaliū tom. 6.) quæ totius Catholicæ eccleſiæ calculo adiudicata eſt cauſa Symmacho: nulla certe eum excuſare potuiſſet facti vel iuris ignorantia, quin anima eius ſupplicium ſubijſſet æternum. Prædictorum itaq; alterum præceſſiſſe neceſſe eſt, cum eius ſanctitati egregij virtute miraculi adſtipulari viſus ſit Deus; nam (vt inquit S. Greg.) eius dalmaticam feretro ſuperpoſitam dæmoniacus tetigit, ſtatimq; ſanatus eſt. Quod autem ad dalmaticam pertinet, vt & hanc vocē explicemus. Fuit dalmatica vetus genus indumenti, ſic dictū (inquit Iſidorus lib 19. orig.) quod primum in Dalmatia texta eſt, habens clauos ex purpura. Vſi ſunt aliquādo ea Reges: vnde de Commodo ſcribit Lampridius, quod dalmaticatus proceſſit in publicum; quam veſtem Dio in Commodo nominat tunicam manicatam, ſericam, albam; vt ex his ſatis poſſit intelligi qualiſnam dalmatica veſtis fuerit. Meminit & Iulius Capitolinus de dalmaticis chirodatis, hoc eſt, manicatis, quibus Pertinax Imp. vtebatur. T.6.A.496 num. 50. & ſeq. & An 498 num. 6 & ſeq. T.2.A.283 num. 16.

Trebellius Pollio in Claudio nominat ſingilones Dalmatenſes. Tunicam ſenatoriā, dalmaticam appellat Ioannes diaconus, dū agit de Gordiano patre S. Gregorij lib. 4. cap. 83. Habes in Actis paſſionis S. Cypriani Epiſc. Catihag. eumdem indutum eſſe dalmatica. Sunt hęc verba ibi deſcripta: Cùm ſe dalmatica expoliaſſet, & diaconibus tradidiſſet, in linea ſtetit, &c. Extant ea in prolegomen. in S. Cyprian. edit. Pamel. Eademq. ibidem leguntur in alijs eiuſdem Actis ex Paulo diac. licèt alia loco dalmaticæ habeant tunicam. Silueſtri Papæ fuit inſtitutio, vt diaconi Romanæ eccleſiæ vterētur dalmaticis in eccleſia, ſed tantum diebus ſolemnibus in ſignum lætitiæ. diſt. 76. c. de ieiunio. exteris antē non niſi ex priuilegio a Romano Pontifice conceſſo vti dalmaticis ſas erat, vt Greg. in regiſt. lib. 7. epiſt. 111. ad Aregium Epiſc. & diſtinct. 23. c. communis filius. Symmacus Papa S. Cęſario Epiſcopo Arelatenſi Romā aduenienti, quo tātum virum digno proſequeretur honore, inter alia tribuit, vt diaconi eccleſiæ Arelatenſis, ſicut & Romani diaconi, dalmaticis vterentur, vt auctor eſt Cypr. in Actis S. Cæſarij, quæ habes apud Sur. to. 4. Qualis fuerit olim forma dalmaticarū, quibus vtebātur diaconi, egregie expreſſum habes ab Ammiano Marcellino lib. 14. his verbis: Pectoralem tuniculam ſine manicis textam Maras quidā nomine (vt appellant Chriſtiani) diaconus, per latera ſcripta Græco ſermone, &c. perſimilē enim fuiſſe chlamydi Imperiali, demonſtrat. Retinet & nunc idem nomen, vt quam ille tuniculam dicit, Italice appelletur tonicella; licet ipſa non eamdem prorſus formam retineat: nam vſque ad cubitum manicata hodie fit. Palmatam Conſularem veſtem litteris inſcribi ſolitam, & ab Impp. Conſuli tribui, teſtatur Auſonius in gratiarum actione pro ſuo Conſulatu, cum hæc haber ex verbis Gratiani Auguſti: Palmatam tibi niſi, in qua Diuus Conſtantinus parens noſter intextus eſt. Me beatum, cuius inſignibus tali cura præſtetur. Hæc plane, hæc eſt picta, vt dicitur, veſtis, non magis auro tuo, quā tuis verbis, &c. Eiuſmodi plane fuiſſe dalmaticam diaconorum, quā Ammianus tuniculam appellat, qua & Imperator indui poſſet, aperte ipſe ſignificat. Ex his perpende, quanto auguſtius atq; magnificentius legali veteri cultu Noui teſtamēti miniſterium appareretur: cū olim Leuitis nec linea vti, ſtola conceſſum eſſet, quam tandem illi cōtra leges ſacras ab Agrippa Rege precario obtinuerunt, vt auctor eſt Ioſephus Antiquit. lib. 20. cap. 8. edit. Gelen. Quod autem hodie non tantum diaconi, ſed & ſubdiaconi in ſacris dalmaticati miniſtrent, id quidem non ex veteri inſtituto: nam S Gregorius Papa antiquū eſſe vſum Romanæ Eccleſiæ dicit, vt ſubdiaconi tunicis induti lineis procederent, lib 7. regiſtr. epiſt. 63. ad Ioannem Fpiſcopum Syracuſanum. Sed vt tandem eo vnde deflex imus, reuertamur, ad ipſum ſcilicet vſum dalmaticarum, quibus corpora defunctorum tegebantur: ſciendum, non tantum diaconorum feretrum tegi dalmatica, moris fuiſſe, ſed ſummorū Rom. Pontificum, vt auctor eſt idē Greg. in regiſt. lib 12. ex Synodo Rom. cap. 4. Quod certa ex cauſa fieri vlterius vetuit; ne honor, qui olim ſanctis mattyribus tantum impendi coſueuiſſet, cuiuſque vitæ meriti hominibus impartiretur: Eutychianus enim Papa ſtatuiſſe reperitur, ne quis martyrem ſine dalmatica, vel purpurato collobio ſepeliret. lib. de Rom. Pont. in Eutychiano.

IVNIVS.

xxvij. E Kalendis Iunij. Luna. I

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROMAE S. Iuuentij [a] martyris. Cæſareæ in Palæſtina B. Pamphili [b] presbyteri & martyris, viri admirandæ ſanctitatis & doctrinæ, atq. in pauperes munifici, qui ob Chriſti fidem in perſecutione Galerij Maximiani, primo ſub Vrbano Præſide cruciatus, & in carcerem truſus, deinde ſub Firmiliano iterum reuocatus ad pœnas, vna cum alijs martyrium conſummauit.

Paſſi

Paſſi ſunt etiam tunc Valens diaconus, & Paulus, alijq. nouem, quorum memoria alijs diebus celebratur. Auguſtoduni ſanctorum Reueriani [c] Epiſcopi, & Pauli presbyteri, cum alijs decem, qui ſub Aureliano Principe martyrio coronati ſunt. In Cappadocia ſancti Theſpeſij [d] martyris, qui ſub Alexandro Imperatore, & Simplicio Præfecto, poſt alia tormenta decollatus eſt. In Aegypto ſanctorum martyrum Iſchyrionis [e] doctoris militum, & aliorum quinque militum, qui ſub Diocletiano Imperatore pro fide Chriſti diuerſo mortis genere perempti ſunt. Item ſancti Firmi [f] martyris, qui in perſecutione Maximiani acerbiſſimis plagis affectus, lapidibus percuſſus, ac demum capite cæſus eſt. Peruſiæ ſanctorom martyrum Felini [g] & Gratiniani militum, qui ſub Decio varijs tormentis cruciati, martyrij palmam glorioſa morte perceperunt. Bononiæ ſancti Proculi [h] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore paſſus eſt. Ameriæ ſancti Secundi [i] martyris, qui ſub Diocletiano in Tiberim proiectus, martyrium conſummauit. Apud Tiphernum in Vmbria S. Creſcentiani [k] militis Romani, ſub eodem Imperatore martyrio coronati. In Vmbria ſancti Fortunati [l] presbyteri, virtutibus & miraculis clari. In monaſterio Lerinenſi ſancti Capraſij [m] abbatis. Treuiris ſancti Simeonis [n] monachi, qui a Benedicto Papa Nono in ſanctorum numerum relatus eſt.

IVNII 1.

T. 2. A. 306 num. 3. & 4. & An. 308 num. 2 & ſeq num. 7. 15. & ſequ.

IVVENTII [a].] De eo vet. manuſcr. ex quibus Molan. hac die.

[b] *Pamphili, & ſoc.*] De Pamphilo hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Nonas Nouemb. Horum Acta conſcripſit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 17. & Metaphraſtes, quæ recitat Surius tomo 3. Porro eius vitam tribus fere voluminibus ab eodẽ explicatã, auctor eſt S. Hieronym. ad Marcellam epiſt. 191. De Pamphilo item agit S. Hieronymus lib. de ſcript. Eccleſ. epiſt. 65. ad Pammachium cõtra Ruſinum, & epiſt 83. ad Magnum oratorem, eum ſũmis laudibus celebrat. De eius inſigni bibliotheca idem Hieron. ſæpe meminit. ab eo Euſebius cognomentũ accepit.

T. 3. A. 273. num. 10.

[c] *Reueriani Epiſcopi & ſoc.*] Vſuardus itẽ hac die, Petrus lib. 5. c. 73. & alij recentiores.

circ. A. 230.

[d] *Theſpeſii*] Agũt de eodem hac die Græci in Menolog. vbi & eius martyrium pluribus deſcribitur.

T. 3. A. 310 num. 23.

[e] *Iſchyrionis & ſoc.*] de ijſdem apud Græcos. Alius hic ab illo, cuius meminit Dionyſius Alexan. apud Euſebium hiſt. lib. 6. c. 34.

[f] *Firmi.*] Itidem Græci in Menolog. de eodem hac die agunt. ſub Maximiano.

T. 2 A. 254. num. 29.

[g] *Felini & Gratiniani.*] De his vetera monumenta eccleſiæ Peruſinæ, quæ manuſcripta accepimus.

T. 2. A 303 num. 122.

[h] *Proculi.*] De quo & tab. eccleſ Bononien. Percrebuit hucuſque de S. Proculo martyre ea opinio, quod paſſus ſit temporibus Theodorici Arianorum Regis, ea de cauſa, quod zelo fidei in Arianum præfectum Catholicis infeſtiſſimum inſiliens, eum occidiſſet, vt habent quædam Acta, quæ to. 7. Sur. recitat: ſed hæc omnia redduntur irrita ex his quæ ſcribit ſanctus Paulinus Nolanus Epiſc. qui longè præceſſit tempora Theodorici Regis: cangenſq. in Natali nono S. Felicis de nonnullis Italiæ martyribus, ac de his etiam qui Bononiæ in perſecutione Diocletiani & Maximini paſſi ſunt, hos ſcribit verſus,

Vitalem, Agricolã, Proculũq; Bononia condit
Quos iurata fides pietatis in arma vocauit.

Huius tanti viri auctoritate Illuſtriſſ. ac Reuerẽdiſſ. Gabriel Paleottus Cardinalis ampliſs. Archiepiſcopus Bononien. emendauit tabulas priſtinas eius eccleſiæ. De natali die

S.Proculi martyris ſolemniter celebrari ſolito ſcribit S.Greg. lib.1. dialóg.c.9. in Bonifacio,circa medium.De illo etenim & non alio, vt de martyro celeberrimo,cunctis notiſſimo, ibi agi perſuademur.

T.2.A 303 num. 121. [i] *Secundi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Amerinæ, & vet. monumenta eiuſdem eccleſiæ, quibus eius Acta deſcripta habentur.

T.2.A. 303 num. 124. [k] *Creſcentiani.*] Eius eccleſiæ antiquæ memoriæ de eius martyrio fidem faciunt.

[l] *Fortunati.*] Eius res geſtas ex manuſcriptis Spoletinæ eccleſiæ acceptas legimus; eſt eadrum exordium: Fuit quidam vir venerabilis, &c.

cit.A. 390. [m] *Capraſii.*] De quo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij recentiores. Eius Acta ex vet. manuſcrip.recitat Sur. to.7. Meminit eiuſdẽ Sidonius Apollinaris in carmine Euchariſtico ad Fauſtum; vbi dum relegit inſulæ Lerinenſis ſanctos, hæc de Capraſio:

——— *Quantos illa inſula plana*
Miſerit ad cælum montes: quæ ſancta Capraſii
Vita ſenis, &c.

De eo itẽ in vita S.Honorati lib.1. Vixit tẽporibus Theodoſij Imp. & Honorij eius filii.

[n] *Simeonis.*] Apud Bedam & alios de eo hac die. Eius Acta ab Eueruino conſcripta recitat Surius tomo.3. De eius canonizatione agitur in chron. Hirſaugien. Scribit de eodem Sigibertus in chron. anno Domini 1015. & Trithem. de vir. illuſt.ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 238. T.11. Ann. 1037.nu.1.

85.xxvj F Quarto Nonas Iunij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMAE natalis SS. martyrum Marcellini presbyteri [a] & Petri exorciſtę, qui multos in carcere ad fidem erudientes, ſub Diocletiano poſt dira vincula & plurima tormenta a Sereno Iudice decollati ſunt in loco qui dicebatur Silua Nigra, quæ poſtea in honorem ſanctorum commutato nomine Silua Candida appellata eſt. Horum corpora in crypta iuxta S. Tiburtium ſepulta ſunt, eorumq. ſepulchrum S. Damaſus Papa verſibus poſtea exornauit. In Campania S. Eraſmi Epiſcopi [b] & martyris, qui ſub Diocletiano Auguſto primũ plumbatis cæſus, deinde fuſtibus grauiter mactatus, poſt reſina, ſulphure, plumbo, pice, cæra, oleoq. perfuſus, illæſus apparuit: deinde Formijs ſub Maximiano diuerſis atque immaniſſimis ſupplicijs iterum cruciatus, ſed ad confirmandum ceteros a Deo ſeruatus: tandem vocante Domino, martyrio clarus, ſancto fine quieuit: cuius corpus Caietam poſtea tranſlatum eſt. Lugduni SS. martyrum Photini [c] Epiſcopi, Sancti Diaconi, Vetij Epagathi, Maturi, Pontici, Biblidis, Attali, Alexandri, & Blandinæ, cum alijs multis, quorum fortia & iterata certamina tẽpore M. Aurelij Antonini, & Lucij Veri, eccleſiæ Lugdunenſis epiſtola ad eccleſias Aſiæ, & Phrygiæ ſcripta recenſet. In his ſancta Blandina ſexu infirmior, corpore imbecillior, conditio-

ne

ne deiectior, diuturniora & acerbiora certamina ſubiens, & fortis adhuc permanens, gladio iugulata, ceteros ſecuta eſt, quos hortabatur ad palmam. Romæ ſancti Eugenij [d] Papæ & confeſſoris.

IVNII 2.

T.2.A.302 num.105. & ſequen. Translat. T.9.A.826 n.8. & ſeq. & A.827. n.5. & ſeq. miracula eodem An. num.18. & ſequ.

MARCELLINI, & Petri. [a]] De his hac etiā die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorū Acta, quæ retulit Surius to. 3. & Petrus in catal. lib. 5. c. 74. qui hos paſſos hac die tradit. Olim autē menſe Decembri horū ſolemnitas agebatur, vt conſtat ex inſcriptione homiliæ 6. S.Gregor. in Euang. habitæ ad populum in baſilica ſanctorū Marcellini & Petri Dominica tertia Aduentus, die natali ipſorum, niſi ſit mendum in codice. Horum illuſtri martyrio nobilitatus eſt locus, vbi ſūt paſſi. Siquidem Silua olim Nigra dicta, Candida eſt appellata, accepitq; Epiſcopalis cathedræ ornamentum, vt conſtat ex veterum Romanorum Conciliorum monumētis; ſed poſtmodū a Calliſto Secundo vnita eſt eccleſiæ Portuenſi. Epitaphium ſancti Damaſi, cuius hic habetur mentio, intextum habetur in prædictis horum martyrum Actis. In honorem præterea eorumdem Conſtantinus Imp. erexit baſilicam via Lauicana, quam & muneribus exornauit, ac redditibus locupletauit, ibiq. ſanctæ Helenæ martyris corpus ſepeliendum curauit. Extat de munificentia Cōſtantini libellus in libro de Romanis Pontificibus, in Siluestro, vbi de his agitur. Eſt Romę antiquus Titulus nomine ipſorum martyrū, cuius mentio habetur in regiſtro S.Gregor. lib.4. cap.88. in Synodo tunc Romæ habita. De horum translatione in Gallias agit Sigebertus in chron. anno 826. Aim. de geſt. Franc. lib. 4. cap.115. factam refert ſub Gregorio Quarto Rom.Pont. Cuius rei geſtæ hiſtoriam Einardus libris quatuor illuſtrauit. Extant prædicta Acta apud Surium tom ſeptimo. Putatur eiuſdem quoq; auctoris eſſe vita eorumdem martyrum verſibus ſcripta, quæ ibidem recitatur. De his & Marian. Scot. in chron. anno Domini 828. nouiſſime autem Molanus in Indic. ſancti Belgij.

T.2.A.303. num.119. [b] *Eraſmi Epiſcopi.*] Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus ac recentiores, Ado autem ſequenti die. Huius Acta reperimus in nonnullis vet. manuſcrip. habemuſq; eadem charactere Longobardo conſcripta. eadem ferre Mombrit. tom. 2. Vit. ſanct. Quæ cuncta etſi auctore careant; nihilominus Petrus diaconus Caſſin. in lib. de vir. illuſtr. monaſterij Caſſinen. cap.46. teſtatur, Gelaſium Secundum Rom. Pont. cum adhuc eſſet Caſſinenſis cœnobij monachus, ſcripſiſſe vitam ſancti Eraſmi Epiſcopi, & martyris, aliorumq. ſanctorum. De memoria eius apud montem Soractē Gregor. regiſt. lib. 1. epiſt. 25. Fuit ſanctus Benedictus eiuſdem martyris ſtudioſiſſimus: nam in eius honorem duas nobiles erigēdas curauit eccleſias, Verulis alteram, alteram vero Romæ, vt habent Acta ſancti Placidi a Gordiano ſcripta. Erat olim corpus ſancti Eraſmi Formijs, vt ſcribit ſanctus Gregorius in regiſt. lib.1. epiſt 8. eratq. Formiana eccleſia ſedes Epiſcopalis, cui idem ſanctus Gregorius vniuit eccleſiam Minturnenſem; ſed vtraque in propinquum locum, Caietam, vna cum corpore eiuſdem ſancti martyris, quod ibi decentiſſime aſſeruatur & colitur, tranſlata eſt. Adnumeratam legimus Caietanam eccleſiam inter illas ſedes, quæ ſub nullo Metropolitano poſitæ, immediate ſubiectæ ſunt Romano Pontifici, quarum Epiſcopi, ſuffraganei dicebantur Papæ vrbis Romæ. Hæc ex libro cenſuum, qui aſſeruatur in Vaticana bibliotheca.

[c] *Photini Epiſc. & ſoc.*] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Horum omnium Acta ſcripta habentur ab eccleſia Lugdunenſi tunc temporis, quando ijdem paſſi ſunt, in epiſtola quæ extat apud Euſebium hiſt. lib. 5. cap. 1. & 3. Horum martyrum, quorum cineres in fluenta Rhodani merſi ſunt, meminit ſanctus Auguſtinus libro de cur. agend. pro mort. item Eucherius Lugdun. in ſermone de ſancta Blandina, qui falſo titulo Euſebij Emeſeni inſcribi hactenus conſueuit. Recenſet Gregorius Turonen. de gloria mart. cap.49. item hic Ado nomina quadragintaocto martyrum, qui tunc Lugduni paſſi ſunt. Agunt de his præterea quamplurimi recentiorum, quos mittimus hic referre; cum omnes non aliunde, quam ex prædicta epiſtola acceperint. T.2.A.179 nu.5. ſque ad 25. & num.35.

[d] *Eugenij Papę.*] Vet. manuſcrip. hac die, quidam vero die ſequenti; ſed re vera hic eſt dies natalis eius, vt cōſtat ex libro de Rom. Pontificibus. Hic ſuffectus eſt S.Martino Papæ & martyri, eiuſq. non tantum ſedis, ſed & ſanctitatis ſucceſſor extitit. T.8.A.654 num. 7. & Ann. 655. num. 1.

Tertio

25. xxiij. G **Tertio Nonas Iunij. Luna.** 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ARETII in Tuſcia SS. martyrum Pergentini[a] & Laurentini fratrum, qui in perſecutione Decij, ſub Tiburtio Præſide, cum eſſent pueri, poſt dira ſupplicia tolerata, & magna miracula oſtenſa, gladio cæſi ſunt. Conſtantinopoli SS. martyrum Lucilliani[b], & quatuor puerorum, Claudij, Hypatij, Pauli, & Dionyſij: cum quibus Lucillianus ex ſacerdote idolorum Chriſtianus factus, poſt varia tormenta in fornacem iniectus eſt; ſed flamma imbre extincta, omnes illæſi euaſerunt: denique ipſe cruci affixus, pueri autem gladio obtruncati, ſub Siluano Præſide conſummati ſunt. Ibidem ſanctæ[c] Paulæ virginis & martyris; quæ cum prædictorum martyrum ſanguinem colligeret, comprehenſa, virgis cæſa, & in ignem coniecta, ſed liberata, demum & ipſa eodem loco vbi S. Lucillianus crucifixus fuerat, decollata eſt. Cordubæ in Hiſpania B. Iſaac[d] monachi, qui pro fide Chriſti gladio necatus eſt. Carthagine S. Cæcilij[e] presbyteri, qui ſanctum Cyprianum ad Chriſti fidem perduxit. In territorio Aurelianenſi S. Liphardi[f] presbyteri & confeſſoris. Lucæ in Tuſcia S. Dauini[g] confeſſoris. Pariſijs ſanctæ Crotildis[h] Reginæ, cuius precibus vir eius Clodoueus Rex fidem Chriſti ſuſcepit. Anagniæ S. Oliuæ[i] virginis.

IVNII 3.

T. 2. A. 254 num. 29. [a] PERGENTINI & *Laurentini*.] Agunt de his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Horum paſſionis Acta recitat Sur. tom. 3. Petrus in catalogo lib. 5. cap. 86. Accepimus eadem ab eccleſia Aretina.

[b] *Lucilliani & ſoc.*] De his item Græci hac die in Menologio, vbi eorum res geſtas fuſius referunt.

[c] *Paulæ.*] Græci itidem hac die in Menolog. ibiq. eius præclarũ certamẽ deſcribitur.

T. 9. A. 851. num. 4. [d] *Iſaac monachi.*] De eodem etiã Vſuard. De eius nece ſcribit ſanctus Eulogius lib. 2. memor. ſanct. cap. 2. narratque hac die paſſum, feria ſexta, æra octingenteſima octogeſima nona, a Chriſto Domino anno 851.

[e] *Cæcilij presbyteri.*] De quo itẽ manuſcr. Agunt de eo Pontius diac. in vit. S. Cypriani, & S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Cypriano. Quantum licet opinari, hunc exiſtimo fuiſſe Cæcilium ſiue Cæcilianum (vtroque enim modo legimus) clarum oratorẽ, magiſtrum olim Diadumeni Cæſaris pueri laudatiſſimi, de quo Ælius Lampridius in Diadumeno: fuit etenim Afer, rhetor, & optimis moribus imbutus. Ab eo ſanctus Cyprianus Cæcilij cognomentum accepit, vt teſtatur S. Hieronymus de ſcrip. Eccleſiaſt. T. 3. A. 258 n. 2. & ſeq. Ann. 250. n. 6. & 10.

[f] *Liphardi.*] De quo hac die Vſuard. Beda autem ſequenti. Huius vitam ex manuſcr. acceptam retulit Sur. tom. 3. Petrus in catalogo cir. A. 550.

logo lib. 5. cap. 58. Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 1. cap. 164. Floruit temporibus Clodouei Regis.

T. xi. obijt Ann. 1050. num. 17. [g] *Dauini.*] Huius Acta manuſcripta ab eccleſia Lucenſi accepta vidimus.

[h] *Crotildis.*] Scribit de ea plura Gregor. Turonen de geſt. Francorum lib. 2. cap. 2. 3. & 4. Aimon. libro 1. cap. 14. & Sigebertus in chron. anno Domini 499. & 554. Molanus in addit. ad Vſuardũ edit. primæ. Fuit eiuſdem nominis, & religione non impar eius filia, quæ iuncta coniugio Amalarico Regi Ariano, grauia multa ob fidem Catholicam paſſa eſt, vt idem ſcribit Gregorius Turonen. de geſt. Francorum libro 3. cap. 10. De obitu ſanctæ Crotildis, de qua agimus, deq. eius funere meminit Gregorius Turonenſis hiſt. lib. 4. cap. 1. deceſſiſſeq. ait eo tempore, quo ſanctus Iniurioſus præerat eccleſiæ Turonenſi, qui (vt ex eodem Gregorio colligitur) ſedere cœpit anno Domini 532. ſeditque annos 17. Verùm Sigebertus in chron. anno Domini 553. recenſet obitum Crotildis.

T. 7. A. 553 num. 257.

[i] *Oliua.*] Eius vitæ Acta, itemq; venerandum ipſius corpus Anagniæ aſſeruari, firma aſſertione Epiſcopi eius ſedis accepimus. Alia rurſus eſt Oliua, cuius his verbis meminit Thomas Fazellus de rebus Siculis decade 1. lib. 8. Panormus, inquit, maxime inſignis facta ortu Oliuę & Nymphæ virginum, quarum clara geſta habentur. Hæc ipſe.

4 Pridie Nonas Iunij. Luna. A xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE ſanctorum martyrum Aretij [a] & Daciani. Siſciæ in Illyrico ſancti Quirini [b] Epiſcopi, qui ſub Galerio Præſide pro fide Chriſti (vt Prudentius ſcribit) molari ſaxo ad collum ligato, in flumen precipitatus eſt; ſed lapide ſupernatante, cum circumſtantes Chriſtianos, ne eius terrerētur ſupplicio, neve titubarent in fide, diu fuiſſet hortatus, ipſe vt martyrij gloriam aſſequeretur, precibus a Deo vt mergeretur, obtinuit. Brixiæ ſancti Clatei [c] Epiſcopi & martyris ſub Nerone Imperatore. In Pannonia ſanctorum martyrum Rutili [d] & ſociorum. Atrebati ſanctæ Saturninæ [e] virginis & martyris. Tibure ſancti Quirini [f] martyris. Conſtantinopoli ſancti Metrophanis [g] Epiſcopi & confeſſoris inſignis. Mileui in Numidia ſancti Optati [h] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Veronæ ſancti Alexandri [i] Epiſcopi.

IVNII 4.

T. 3. A. 308 num. 27.

ARETII & *Daciani* [a]] Rom. Martyrolog. vetus, & vet. manuſcript. ex quibus ceteri recentiores.

[b] *Quirini.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius nobile martyrium Prudentius cecinit hymno ſacro. Meminit eiuſdē Venantius Fortunatus lib. 7. cum ait: *Africa Cyprianum dat, Siſcia clara Quirinum.* Extāt eiuſdē Acta fuſius ſcripta apud Mombrit. tom. 2. quibus fertur paſſus in perſecutione Diocletiani ſub Maximo, alias Maximino Præſide, quem Prudentius Galerium appellat: nulla tamen eſt diſcrepantia: nam & Galerius ipſe, Maximinus dictus eſt, qui poſtea ab eodem Imperatore Cæſar eſt appellatus. Ceterum fuit alius Galerius Maximinus, qui vixit temporibus Valeriani Imp. & Proconſulatum gerens in Africa, in S. Cypria·

prianum Epiſcopum Carthag. vltimi ſupplicij ſententiã tulit, & paulo poſt infelix obijt. Hęc habes in Actis paſſionis S. Cypriani poſitis in prolegom. operum eius edit. Pamel. Eiuſdem ſancti Quirini corpus, cum barbari Pannonias deuaſtarent, Romam translatum eſt, atque recõditum ad S. Sebaſtiani ad Catatumbas, vt Beda & Ado hic item profitentur; inde autem per Angilbertum Mediolanenſem Epiſcopum Mediolanum fuiſſe delatum, prædicta Acta teſtantur: verùm Molanus in notis ad Vſuard. ſecundæ edit. & Cuſpinianus in Auſtria, dicunt trãſlatum fuiſſe Bauariam tẽporibus Pipini Regis; idq. certis teſtimonijs Molanus comprobat.

circa A. 60 [c] *Clatei Epiſcopi.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Brixianæ, ceteraq. vet. monumẽta eiuſdẽ.

[d] *Rutuli & ſoc.*] De eo vet. manuſcr. ex quibus & Molan. in priori addit. ad Vſuardum.

[e] *Saturninæ*] De qua etiam prædicta vet. manuſcrip. ex quibus recentiores accepere.

[f] *Quirini.*] Alius hic ab illo Siſcięſi, de quo ſupra. Huius corpus (vt accepimus ex veteribus monumentis eccleſiæ Tiburtinæ) reconditum ibi habetur in baſilica S. Laurentij, ſub altari ſanctiſſimi Saluatoris.

T. 3. A. 314 num. 94. T. 5. A. 439 num. 3. [g] *Metrophanis.*] Agũt de eodem hac item die Græci in Menologio, vbi & eius Acta ſummatim comprehenſa narrantur: quibus aſſentiũtur ea quæ ſcribit Niceph. hiſt. lib. 8. cap. 6. & Niceph. Epiſc. Conſtantinopol. in chron. Habetur mentio de eodem in oratione de ſanctis Patribus Nicænæ Synodi, quam recitat Metaphraſtes ſexto Idus Iulij, & Lipom. Latine redditam tom. 6.

Plura T. 3. præſertim A. 306. nu. 28. & ſeq. T. 4. A. 378 num. 14. [h] *Optati Epiſcopi.*] Confundunt hũc aliqui cum Optato Epiſc. Antiſiodori, vt Petrus in catal. lib. 7. c. vlt. qui ea die de hoc agit, qua a ceteris celebratur dies natalis Optati Antiſiodorenſis. De hoc S. Hieron. lib. de ſcrip. Eccl. Honorius Auguſtud. & alij. Claruit tẽporib. Valentis & Valentiniani Impp. quãdo (vt idem teſtatur S. Hieronymus) aduerſus Parmenianum eruditos illos ſcripſit commentarios. At cum in eius lib. 2. retexitur ab eo ſeries Romanorũ Pontificum, eaq; perducitur vſq; ad Siricium Papam; neceſſe erit affirmare, eum vſque ad Siricij tempora perueniſſe, qui ſedit temporibus Theodoſij. Putauit autem, & iure quidem, Balduinus in annot. ad Opt. ea verba: Damaſo Siricius: non eſſe eiuſdem auctoris, ſed ſuperaddita: quod quidem duplici ratione firmamus: Primo quidem, quod ſanctus Auguſtinus, cum de eo ſæpius agit, non tamquam de homine ſui temporis & æquali, ſed vt de eo, qui ipſum longe præceſſerit, meminiſſe videtur, præſertim de doctrina Chriſtiana lib. 2. cap. 40. præerat enim illis Auguſtini tẽporibus ſedi Mileuitanæ Seuerus, vt idem ſanctus Auguſtinus teſtatur, cum agit de ordinatione Eradij ſucceſſoris, epiſt. 110. & ſermo. 50. de diuerſ. to. 10. Præterea ipſa Optatus lib. 1. & iterum lib. 3. ab indicta perſecutione Diocletiani vſq; ad illud tẽpus, quo ea ſcribebat, numerat annos 60. & (vt ait) quod excurrit. Cum autem conſtet ex publicis edictis, eam perſecutionem indictam eſſe anno Domini trecenteſimo ſecundo; ſatis liquet primis temporibus Valentis, & Valentiniani (iuxta ſententiam Hieronymi) Optatum ea ſcripſiſſe, nec ad tempora Theodoſij & Siricij perueniſſe; niſi illud: Et quod excurrit: præter morem, laxatis habenis, longius nimis quis ad libitum ſinat excurrere. Qualis autem, quantuſue fuerit S. Optatus, ex eo reputa, quod aduerſus Donatiſtarum erumpentem eluuionem, totamq. Africam inundantem, ſolus ipſe eo tempore ſcriptorum ſuorum oppoſuit aggerem. De Mileuio, cuius Optatus erat Epiſcopus, frequens eſt mentio in Concilijs Africanis, & epiſtolis ſancti Auguſtini: ibi & celebratum eſt Concilium Mileuitanum dictum, quod inconſulte nimis dixit aliquis celebratum in inſula Melite: eius enim Synodica ad Innocentium Papam, litteræq; Auguſtini, & aliorum ad eumdem Pontificem, & aliæ ad Hilariũ ſcriptæ, illud Mileuij in Numidia actum eſſe, luce clarius manifeſtant.

[i] *Alexandri Epiſc.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Veronenſis, ex quibus Auguſt. Valerius eius eccleſiæ Epiſcopus & Card. in libello, quem ſcripſit de eius ſedis Epiſcopis, agit. cir. A. 718. Auguſtus Valer.

xxij. B Nonis Iunij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8

IN Aegypto natalis *SS.* martyrum [a] Marciani, Nicanoris, Apollonij, & aliorum, qui in perſecutione Galerij Maximiani illuſtre martyrium conſummarunt. Peruſiæ *SS.* martyrum Florentij [b], Iuliani, Cyriaci, Marcel-

Marcellini, & Fauſtini, qui in perſecutione Decij capite cæſi ſunt. Cæſareæ in Palæſtina paſsio ſanctarum Zenaidis, Cyriæ, Valeriæ, & Marciæ, quæ per multa tormenta gaudentes ad martyrium peruenerunt. Tyri S. Dorothei [d] presbyteri, qui ſub Diocletiano multa paſſus, & vſq; ad Iuliani tempora ſuperſtes, ſub eo annum agens ſeptimum ſupra centeſimum, venerandam ſenectam martyrio honeſtauit. Eodem die S. Bonifacij [e] Epiſcopi Moguntini, qui de Anglia Romam veniens, & a Gregorio Secundo in Germaniam miſſus, vt fidem Chriſti illis gentibus euangelizaret; cum maximam multitudinem, præſertim Friſonum, Chriſtianæ religioni ſubiugaſſet, Germanorum Apoſtolus meruit appellari: nouiſſime in Friſia a furentibus Gentilibus gladio peremptus, martyrium conſummauit cum Eobano & quibuſdam alijs ſeruis Dei. Cordubæ in Hiſpania B. [f] Sancij adoleſcentis, qui etſi in aula regia educatus, pro Chriſti tamen fide in perſecutione Arabica martyrium ſubire non dubitauit.

IVNII 5.

T. 3. A. 310 num. 23. MARCIANI & ſoc. [a] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die, & ad Nonas Aprilis; Græci etiã hac die, in Menologio, ibique & ſociorũ nomina exprimũtur.

T. 2. A. 254 num. 29. [b] *Florentij & ſoc.* De quibus & antiqua manuſcripta eius eccleſiæ.

[c] *Zenaidis & ſoc.* Græci etiam de his agũt hac die in Menologio, vbi & eorum martyrij Acta pluribus deſcribuntur.

T. 1. An. 33 num. 40. T. 2. A. 283 n. 9. & T. 4. Ann. 363. num. 39. [d] *Dorothei.* De eo etiam Græci in Menologio hac die, & iterum ad ſeptimum Idus Octobris. Errore lapſi videntur nonnulli, qui hunc fuiſſe Tyri Epiſcopum dixerunt: nam licet patria Tyrius fuerit; tamen Euſebius, qui de ipſo agit lib. 7. cap. 26. & Niceph. libro 6. c. 37. illum presbyterum tantum fuiſſe tradunt: exploratiſsimi enim habetur, quinam Epiſcopi illis Dorothei tẽporibus Tyria eccleſiæ præfuerint. Siquidem, vt recitat Euſebius, ſedis illius Methodius tempore nouiſsimæ perſecutionis, vt ſcribit ſanctus Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. in Methodio: poſtea ſubrogatus eſt Paulinus temporibus Conſtantini, vt conſtat ex Euſebio hiſtor. lib. 10. cap. 4. Eoq. ex humanis ſublato, regimen eius eccleſiæ capeſſiuit Zeno, qui interfuit ſubſcripſitq. Nicæno Cõcilio, quiq; longæua ætate peruenit vſque ad tempora Theodoſij, præſenſq. fuit Concilio œcumenico Cõſtantinopolitano, vt apparet ex ſubſcriptione Epiſcoporum: at Dorotheum, de quo agimus, conſtat tẽporibus Iuliani Apoſtatæ martyrio eſſe vita functum. Rurſum de Dorotheo alius increbuit error, vt putarint nonnulli, hunc ipſum auctorem eſſe libelli illius qui Dorothei Synopſis inſcribitur. Græci in eo quod citare conſueuimus Menologio, xviij Kalen. Maij, cum de quibuſdam Pauli Apoſtoli diſcipulis agũt, quorum meminit Dorotheus, hæc de ipſo auctore habent his verbis: Hæc Beatiſſimus Dorotheus, cum eſſet Romæ, Romana lingua ſcripta reliquit: non ſolum autem de his, ſed & de reliquis Apoſtolis, & alijs ſanctis viris, & Prophetis hiſtoriam accuratam conſcripſit: fuit enim vir ille & multarum rerum peritia inſignis, vt qui inuiſſet alios. Hæc ibi. quæ quidẽ nulla ratio patitur vt de illo Tyrio dicantur, cuius nulla eſt memoria quod aliquando fuerit Romæ; & S. Hieronymus, qui omnes, quos nouit, collegit ſcriptores eccleſiaſticos, nullam prorſus de eo habuit mentionem. In bibliotheca Vaticana eundem Dorotheum, abbatem inſcriptum reperimus: quod nec ignorauit Petrus in catal. qui dum eum allegat, abbatem appellat. Porro quod ad Synopſim ſpectat, quam ſcripſit, eiuſdem ſane in ea habet, quæ caſtigatione ſunt digna. Nõ dimittimus dicere, claruiſſe temporibus Leonis Imp. alterum Dorotheum, & vere Epiſcopum Tyri, cuius ſimul & aliorum Epiſcoporum extat egregia epiſtola ad ipſum Leonem Auguſtum conſcripta de fide Catholica, habetur tom. 2. Concil. recentioris editionis pag. 244. De Dorotheo presbytero & martyre, de quo hic agitur, eadem fere quæ

in Ro-

in Romano Martyrologio recitantur, fuſius ſcripta legimus in chron. Anaſtaſij Bibliothecarij, quod manuſcriptum accommodatum nobis fuit ab Illuſtriſſimo, ac Reuerendiſſimo Cardinale Syrleto: vbi Edeſſæ in Syria eum ſub Iuliano Apoſtata martyriū conſummaſſe, centeſimū quintum annum agentem, idem teſtatur auctor.

T. 9. A. 755. num 51. & ſeq. & plura eodem Tom. 9. [e] *Bonifacij Epiſc.*] De quo hac die etiā Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit eius vitā Vuilibaldus eius diſcipulus, quam excripſit Vicellius in Hagiolog. Cōtexta eſt etiā de eo epiſtolaris hiſtoria, quam retulit Sur. in tom. 3. Rurſus autem Ruthardus, Rabani diſcipulus, eius martyrium ſcripſit heroico metro, vt teſtatur Trith. in chron. Hirſaug. Plures epiſtolæ Romanorum Pontificum ad eum ſcriptæ extant in cod. manuſcrip. quas & deſcripſimus in Annal. Eccleſ. De eo item agitur in Actis S. Burcardi Epiſcopi. Paſſus eſt (vt ſcribit Beda in epitome) anno Domini 754. Id ipſum profitetur Sigeber. in chron. Trithem. autem de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 24. ſequēti anno 755. martyrio obijſſe ſcribit; ſed prioribus citatis auctoribus inhæremus. Eiuſdem Bonifacij ſcite dictum de ſacerdotibus ligneis & aureis recitatum habes in Concilio Triburienſi, c. 18. Eadem de conſecrat. diſt. 1. cap. vaſa quibus.

[f] *Sanctij.*] Scripſit eius martyrium ſanctus Eulogius lib. 2. mem. ſanct. c. 3. paſſumq; tradit æra octingenteſima octogeſimanona, a Chriſto Domino anno octingenteſimo quinquageſimoprimo. T. x. A. 851 num. 4.

xxi. C Octauo Idus Iunij: Luna. 6

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

16 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

t u A B C D E f F G H M N P

27 28 29 1 2 3 4 5 4 5 6 7 8 9

SANCTI Norberti [a] Epiſcopi Magdeburgenſis, fundatoris ordinis Præmoſtratenſis. Cæſaræ in Palæſtina natalis beati Philippi [b], qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis. Hic ſignis & prodigijs clarus, Samariam ad fidem Chriſti conuertit, & Candacis Aethiopium Reginæ eunuchum [c] baptizauit, ac demum apud Cæſaream requieuit: iuxta quem tres virgines eius filiæ propheteſſæ tumulatæ iacent: nam quarta filia eius plena Spiritu ſancto Epheſi occubuit. Romæ ſancti Artemij [d], cum vxore ſua Candida, & filia Paulina: qui Artemius ad prædicationem & miracula ſancti Petri exorciſtæ in Chriſtum credens, & cum omni domo ſua a ſancto Marcellino presbytero baptizatus, iuſſu Sereni Iudicis plumbatis cæſus [e] & gladio percuſſus eſt; vxor vero eius & filia in cryptam impulſæ, lapidibus ruderibuſq; ſunt obrutæ. Tarſi in Cilicia ſanctorum Martyrum viginti [f], qui temporibus Diocletiani & Maximiani ſub Simplicio Iudice per diuerſa tormenta glorificauerunt Deum in corporibus ſuis. Nouioduni in Gallijs ſanctorum martyrum Amantij [g], Alexandri, & ſociorum. Feſulis in Tuſcia ſancti Alexandri [h] Epiſcopi & martyris. Mediolani depoſitio ſancti Euſtorgij [i] ſecundi, Epiſcopi & confeſſoris. Veronæ ſancti Ioannis [k] Epiſcopi. Veſontione in Gallijs ſancti Claudij [l] Epiſcopi.

IVNII.

T.12. An. 1126 n.16. Ann.1131. n. 2.& ſeq. obitus An. 1134.

NOBERTI *Epiſc.* a]Huius acta ſinceriſſime ſcripta extant apud Sur.t.3. Diem obijt an. Dñi 1134.vt eius acta teſtantur,ac etiam Sigebert. in chron. eo an. vbi & hæc de ipſo: Norbertus Archiepiſc. vir potens opere & ſermone, multorum monaſteriorum fundator, & ſanctæ religionis eximius propagator, Innocentij Papæ Catholici æquiſſimus fautor, Petri vero ſchiſmatici iuſtiſſimus execrator, &c. Addit & plura de progreſſu ordinis Præmonſtratenſiũ. Adſcribitur in tabulis Epiſcoporum Magdeburgẽſium decimusquintus eius ſedis Epiſcopus.

plura in T.1.An.58. nu. 113. & ſeq & T.12 Ann. 198. num.8.

b *Philippi.*]De quo Act Apoſt.c.6.8.& 12. Beda, ac ceteri Latinorum de eodem agunt hac die, Græci autem in Menologio quinto Idus Octobris. Hunc autem, ob Apoſtolicum munus ſuſceptum, nonnulli Apoſtolum appellarunt; vnde non modica exorta eſt ambiguitas ex cõfuſione geſtorũ,dum quod eſt huius,Philippo Apoſtolo tribuitur. quæ quidem quoniam longiori indigẽt examine, hic præterimus. Recens adhuc erat Cæſareæ maritimæ in Palæſtina,temporibus ſancti Hieronymi, memoria Philippi diaconi,& filiarum eius: nam ædicula Philippi, & filiarum cellulæ adhuc integræ permanebant, quas omnes S. Paula profectura Hieroſolymam inuiſit, vt idem ſanctus Hieronymus ſcribit epiſt. 27. ad Euſtochium.

T.1 A 358. n.27.& ſeq

c *Eunuchũ baptizauit.*] De quo hæc Dorotheus in Synopſi, in fine: Eunuchus Candacis Reginæ Aethiopum in Arabia Felici, & in inſula Taprobana, inq. vniuerſa Erythra Euangelium Domini noſtri Ieſu Chriſti prædicauit. Fertur etiam martyrium glorioſe tuliſſe, ibiq. ſepultus eſſe: & cœmeterium ipſius monumentum inſuperabile eſt fidelibus, barbaros ſceleſtos fugans, morbos pellens, & ſanationes operans vſque in hodiernum diem Hæc Doroth Hieronymus in Iſai, cap.53.appellat eum Apoſtolũ Aethiopum agit de eodem epiſt. 103. ad Paulinum Ante eum S. Irenæus meminit de eius Apoſtolatu ad Aethiopas lib.3.cap.12. & Cyrillus Hieroſol in catech.1. Euſeb. lib.2. cap. 1. Niceph.lib.2. cap.6. & alij. De fonte, in quo baptizatus eſt, agit S.Hieron. de locis Hebraicis. Si autem Aethiopum religionem altius repetas; habes ex Herodoto, quem citat Ioſephus Antiq lib. 8. cap.4 illos circumciſionem ab Aegyptijs didiciſſe: ſic vocat Hebræos, qui in Aegypto aliquando vixerunt.

T 2.A. 308 num. 107. & ſeq.

d *Artemij & ſoc*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij. Horum res geſtæ connexæ habentur cũ Actis SS.Marcellini & Petri,apud Sur.to.3.ſecunda Iunij. Corpora Artemij & Paulinæ tranſlata reperiuntur a Sergio Iuniori in titulum Equitij, vt vetus illic poſita teſtatur inſcriptio in marmore inciſa.

e *Plumbatis cæſus.*] Erat id genus tormẽtorum,quaſi flagellum ex funiculis, in quorum ſummitatibus glandes plumbeæ erant impactæ; his terga ac collum damnati hominis verberabantur. De his Prudentius Periſteph.hym. 10. in Romano, his verſibus: *Tundatur,inquit,tergum crebris ictibus,* (poſt: *Plumboq; ceruix verberata extuberet.* Et paulo *Pulſatus ergo martyr illa grandine, &c.* Porro plũbatarum verberibus viliores tantum perſonas torqueri conſueuiſſe, leges indicant. nam l.2.de quæſt. Cod. Theod. hæc habet: Plumbatatum verò ictus, quos in ingenuis corporibus nõ probamus, ſed decem primos tantum ordinis curiales ab immanitate huiuſmodi verberũ ſegregamus.& l.80. de decur.Cod. Theod. Omnis ordo curialis ab ictibus plũbatarum habeãtur immunes. Conſtantinus Magnus,ac filij ab huiuſmodi ſupplicij genere exemerunt debitores, qui olim bis affici cõſueuerunt,l.4.& 7.de exact. Cod.Theod. Viguit id genus ſupplicij etiam temporibus Honorij Imp. qui turpiſſimum Iouinianum hæreſiarchã contuſum primum plumbo, vna cum ſuis gregalibus damnauit exilio,vt conſtat ex l.54.de hæret. C.Theod. Porro etſi huiuſmodi plumbatarum verbera non eſſent ad inferendam mortem(nam ciuilium legum præſcripto cædere reum vſq; ad mortem vetitum erat)complures tamen inter ictus plũbatarum efflaſſe ſpiritum repeeriuntur, vt teſtatur Ammian.Marcel lib.28. Ambroſ. epiſt. 17. lib.2. edit. Rom.cum ait: Quid reſpondebo poſtea, ſi compertum fuerit, data hinc auctoritate, aliquos Chriſtianorũ aut gladio aut fuſtibus, aut plũbis necatos? Hæc ille. Prætermittimus recẽſere innumeros fere martyres, qui ad obitum vſq; plumbatarũ verberibus ſunt affecti. Erant & plumbata ſpicula bellica, de quibus Veget. de re milit.lib.1.cap.17 lib 2 c.15. ſed de his nihil in præſentiarũ. Erant & pondera plumbea, non ad cædendum, ſed ad diſtrahendas iuncturarum compagines, cùm damnatis ſublime ſuſpẽſis, reuolutis bracchijs, eiuſmodi pondera deorſum ad pedes alligarentur. De his Ammianus lib.29 Expediuntur, inquit, pondera plumbea; &c. Erat & pœna liquentis plumbi, cuius eſt frequens mentio in Martyrologio, de qua & Horatius.

nec ſeuerus Vncus abeſt,liquidum ve plumbum.

Conſtantinus ad Populum reſcripſit, vt eius meatus oris & faucium, qui nefaria hortamẽte prodendæ caſtitatis protulerit,liquentis plumbi ingeſtione eclaudatur. l.1.de rapt. virgin. lib.9. tit. 24. Cod. Theod.

f *Martyrum viginti.*]Ado de his hac die, & Petrus in catal. lib.5.cap.93. Paſſi ſunt Tarſi Ciliciæ ſub iiſdem Imp.& iudice,quibus paſſus legitur S.Bonifacius,de quo ſupra pridie T.2 A.305 n.13.A 14.

Idus Maij. Cum autem ibi (vt eius Acta teſtantur) corpora martyrum diſtraherentur pretio, eadem prædictorum viginti martyrũ corpora coempta, tranſlata ſunt in Africam. Illuc etiam eadem ex cauſa, vt emeret corpora ſanctorum martyrum, profectus eſt S. Bonifacius, qui & ipſe eadem eſt donatus corona martyrij. Miram itaq; habent conſenſionẽ, quæ de his martyribus ſcribuntur, cum rebus geſtis S. Bonifacij. Erat Hippone regio celebris memoria horum martyrum, ibiq editum eſt præclarum illud miraculum deſcriptum a ſancto Auguſtino de ciuit. Dei lib. 22. cap. 8 Occiſorum corpora a militibus vendebantur aliquando: quod etiam & de Gentilium cadaueribus factum reperitur, vt de Piſonis & Galbæ corporibus tradit Tacitus lib. 17. de alijs Valer. Max lib 9. c. 4. 3. T. 5. A. 409 num. 36.

[g] *Amãtij & Alexãdri*] Agit de his Vſuar. hac die, Beda vero ſequẽti de Amantio: mendoſe autẽ loco Alexandri, ponit, Alexandriæ.

[h] *Alexandri Epiſc.*] Extant eius res geſtæ ex antiquis monumẽtis nuper editæ a Reuerendiſs. Franciſco Cattano Epiſc. Feſulano. cir. A. 585. ex Cattano

[i] *Euſtorgij ſecundi.*] De eo etiã tabulæ eccleſiæ Mediolanẽſis. Extat ad hunc Theodorici Regis apud Caſſiod. variar. lib. 1. epiſtola 9. Idem ſcribens ad Agilam Comitẽ, meminit eiuſdem Euſtorgij, ac beatiſſimum virum appellat lib. 2. epiſt. 29. Spectatæ ſane ſanctitatis hominem etiam Rex Gothus & Arianus plurimi fecit. T. 4. A. 387. num. 4.

[k] *Ioannis Epiſc.*] De quo etiã tab. eccleſiæ Veronenſis. Eius Acta, ſicut & aliorum Veronenſium Epiſcoporum, Reuerendiſs. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veronen. nunc S.R.E. Cardinalis, paucis complexus eſt. cir. A. 305. ex coniecturis Ferrar.

[l] *Claudij Epiſc.*] De eo Beda die ſequenti. Eius res geſtas ex vet. monumentis edidit Sur. t. 4. Extant aliæ vberiores, quarũ Molanus meminit. Reperitur hic interfuiſſe Cõc. Epaunenſi, cui & ſubſcripſit, vt eius Synodi Acta demõſtrant. Migrauit ex hac vita anno quarto Childeberti Tertij Regis Frãcorum. T. 6. A. 490 num. 23. obijt usq An. 500 num. 13.

xx. D **Septimo Idus Iunij. Luna.** 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

Conſtantinopoli natalis ſancti Pauli [a] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſæpe ab Arianis ob fidem Catholicam pulſus, & a ſancto Iulio Romano Pontifice reſtitutus, demum a Conſtantio Imperatore Ariano ad Cucuſum oppidulum Cappadociæ relegatus, ibidem Arianorum inſidijs crudeliter ſtrangulatus, ad cæleſtia regna migrauit: cuius corpus Theodoſio Imp. Conſtantinopolim ſummo honore tranſlatum [b] fuit. In Aegypto S. Licarionis [c] martyris, qui laniatus, virgis ferreis ignitis cæſus, aliaq; ſæuiſſima paſſus, gladio demum percuſſus, martyrium conſummauit. Cordubæ ſanctorum martyrum Petri [d] presbyteri, Vualabonſi diaconi, Sabiniani, Vuiſtremundi, Habentij, & Hieremiæ monachorum. In Anglia ſancti Roberti [e] abbatis ordinis Ciſtertienſis.

IVNII 7.

T. 3. A. 351 n. 47. T. 4. Ann. 381. num. 79. & T. 5. A. 405 num. 3. [a] PAVLI *Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Idus Septẽbris. Eius Acta ex antiquis monumẽtis collegit Metaphaſtes; recitat ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 3. De eius electione ex præcedentibus prophetijs, habetur mẽtio in Actis ſancti Metrophanis. De tempore quo ſubrogatus eſt in locũ Alexandri, ſcribit Socrat. lib. 2. cap. 3. Sozom. lib. 3. cap. 3. & alij poſt eos: In Annalibus refutauim

futauimus errorem aſſerentium ſancti Alexandri iudicio prælatum eſſe Macedonium Paulo in futura ſucceſſione. De huius rebus geſtis atq; his præſertim, quas ob tuendam fidem Catholicam paſſus eſt, ſcribit ſanctus Athanaſius in apologia ſecunda, & in epiſt. ad ſolit. vbi eū non ſemel, ſed quater pro fide exulaſſe tradit, primo in Ponto, inde in Meſopotamia, tertio Edeſſæ, quarto demū Cucuſi. De eius perfugio ad Iulium Romanum Pontificem ſcribit Socrat. lib. 2. cap. 9. & 10. De acceſſu ad Gallias ad S. Maximinum Epiſcopum Treuerenſem agit Niceph. libro 9. cap. 12. De nece ſæuiſſima illi ab Arianis illata ſcribit idem ſanctus Athanaſius in apologia de fuga ſua, & in epiſtola ad ſolitarios Theodoret. hiſt. lib. 2. cap. 5. Socrat. lib. 2. cap. 12. & Sozom. lib. 3. cap. 8.

[b] *Tranſlatum fuit.*] Facta eſt eiuſmodi ſolemnis tranſlatio tēpore Cōcilij œcumenici Conſtantinopolitani, magnaq; clariſſimorum Epiſcoporū frequentia reconditum fuit in eccleſia nuper ablata Macedonianis, quorum ſæuitia ſæpius pulſus, & grauia paſſus erat. De his Socrat. hiſt. lib. 5. cap. 9. Sozom. lib. 5. cap. 8. & Niceph. lib. 9. cap. 29. & lib. 12. cap. 14. iidemq; tradunt, poſteros, rei geſtæ ignaros, exiſtimaſſe ex nomine Pauli, illic conditum eſſe corpus ſancti Pauli Apoſtoli: quæ quidē res apud aliquos ex vulgo fidem inueniens, etiam tranſmiſſa videtur ad ſucceſſores. Inde accidit, vt temporibus Clementis Papæ Quarti à Græcis in Gallias ad Reginam Francorum deferretur pro egregio munere caput, quod dicebatur eſſe Pauli Apoſtoli. Rei nouitatem admirata Regina, conſuluit de his prædictum Pontificem; qui ad eam reſcripſit epiſtolam, quæ in eius regiſtr. extat num. 477. qua quidem errorem redarguit, nec alibi quam Romæ, vbi eſt paſſus, reperiri caput Apoſtoli, pluribus docet.

[c] *Lycarienſis.*] De eo item Græci hac die in Menologio, vbi etiam eius cruciatus narrantur.

[d] *Petri & ſociorum.*] Vſuardus de his hac die. Horum martyrij Acta deſcribit ſanctus Eulogius in memor. ſanct. lib. 2. cap. 4. Paſſi ſunt (vt ait) æra 889. anno Domini octingenteſimo quinquageſimoprimo. T. 2. A. 851 nu. 4. & ſeq.

[e] *Roberti abbatis.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vſuardum. Extant eius Acta apud Sur. tom. 3. quibus habetur, eum migraſſe ex hac vita, anno Domini milleſimo centeſimo quinquageſimo nono. T. 12. Ann. 1159. num. vltimo.

8 Sexto Idus Iunij. Luna. E xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

AQVIS in Gallia S. Maximini[a] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, quem Domini diſcipulum fuiſſe tradunt. Eodem die Sanctæ Calliopæ[b] martyris, quæ ob Chriſti fidem mammis abſciſſis, atq; aduſtis carnibus, ſuper teſtulas volutata, capite demum truncata martyrij palmam accepit. Apud Sueſſiones in Gallijs natalis S. Medardi[c] Epiſcopi Nouiomenſis, cuius vita & mors pretioſa glorioſis miraculis commendatur. Rhotomagi S. Gildardi[d] Epiſcopi, fratris eiuſdem S. Medardi, qui eodem die nati, eodemque Epiſcopi conſecrati, vno quoq; die de hac vita ſubtracti, ſimul in cælum migrarunt. Apud Senonas S. Heraclij[e] Epiſcopi. Metis ſancti Clodulphi[f] Epiſcopi. In Piceno S. Seuerini[g] Epiſcopi Septempedani. In Sardinia ſancti Salluſtiani[h] confeſſoris. Camerini S. Victorini[i] confeſſoris.

T.1.An. 35 num. 5. [a] MAXIMINI *Epiſcopi.*] Hunc vnum ex ſeptuaginta duobus diſcipulis fuiſſe tradunt; cuius res geſtæ intextæ habentur cum Actis ſanctæ Marthæ, & Mariæ Magdalenæ. De eo item Petrus in catalog. lib. 5. cap. 101. & Democh. in tab. Epiſc. Aquenſis eccleſiæ.

[b] *Calliopæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, eiuſque martyrij Acta referunt.

T.7.A. 537 num. 59. & Ann. 564. n. 51. & ſeq [c] *Medardi Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij omnes. Eius Acta ſcripta a Fortunato tunc presbytero, poſtea Epiſcopo Pictauienſi, recitat Sur. tom. 3. De eius obitu, atq; miraculis poſt mortem editis, extat itẽ Fortunati carmen lib. 2. idemq; agit de ipſo etiam lib. 4. vit. ſancti Martini; & in vita ſanctæ Radegundis, Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 95. & de geſt. Francorum lib. 4. cap. 19. Scribit Sigebertus in chron. eum ex hac vita migraſſe anno domini 556. Præ excellentia meritorum tanti viri ſanctus Gregor. Papa induſit, vt eius monaſterium caput eſſet omnium monaſteriorum totius Galliæ, aliaq; ſuperaddidit priuilegia; & quæ olim a ſancto Ioanne Papa eidem fuerãt elargita, confirmauit, ſtabiliuitque. extant de his eiuſdem ſancti Gregorij litteræ Apoſtolicæ in regiſt. lib. 12. Indict. 7. cap. 32. Erat eiuſmodi monaſterium in ſuburbio Sueſſionenſi ſub nomine ſancti Medardi & ſancti Sebaſtiani, vt cõſtat ex Actis Synodicis Concilij illic habiti anno xiij. Ludouici Pij Imp. ſub Hincmaro Epiſcopo Rhemenſi, qui Synodo præfuit. In tabulis Democharis de ſacrificio Miſſæ adſcribitur hic decimusquartus eius ſedis Epiſcopus: agit & de eo Molan. in Indic. ſanct. Belgij.

T.6.A.507. num. 27. [d] *Gildardi Epiſcopi.*] De ipſo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores. Extat de eodem carmen ſancti Audoeni, & antiphona Gregorij Turonen. quæ cuncta recitat Sur. tom. 3. De Gildardo & Medardo fratribus hæc Sigebert. in chronic. anno Domini 525. Clarent, inquit, in Gallijs fratres vterini, vno eodemq. die nati, & Pontifices cõſecrati; Medardus ad titulum Nouiomẽſem, Gildardus ad Rhotomagenſem; & vno die abſoluti a ſeculo, aſſumpti ſunt a Chriſto. Hæc ille. Molanus teſtatur Gildardi vitam manu ſcriptam haberi: agit de eodem Petrus in catal. lib. 5. cap. 97. & 98. Reperitur interfuiſſe Gildardus Concilio primo Aurelianenſi celebrato, temporibus Clodouei Regis Frãcorum, vt ex eius Actis apparet; numeraturq; eiuſdem ſedis Rhotomagenſis Epiſcopus decimusquintus in tabulis Democharis

[e] *Heraclij Epiſc.*] De eodẽ hac die Vſuardus, atque recentiores. Migrauit ex hac vita anno quingenteſimo ſeptimo, numeraturq; eius ſedis Epiſcopus decimusquintus in tabulis Epiſcoporum Senonenſium, quas recitat Demochar. libro de ſacrificio Miſſæ. obijt Ann. 507.

[f] *Clodulphi Epiſcopi.*] Extãt Acta Epiſcoporum Metenſium, vbi plura de Clodulpho, de quo etiam in vita ſancti Trudonis, apud Sur. tomo ſexto, die 23. Nouemb. Sigebert. in chron. anno Domini 640. Fuit hic patre Arnulpho & matre Doda progenitus, ſanctis ambobus, & in ſeculo clariſſimis. Ponitur in tab. Epiſc. Metenſium triceſimusſecundus eius ſedis Epiſcopus. cir. A. 640.

[g] *Seuerini Epiſcopi.*] Celebris fuit memoria S. Seuerini apud Septempedanos; adeo vt etiam ſuam ipſorum ciuitatem eius nomine appellari voluerint. Ambigua adhuc & ſuboſcura remanet de ſancto Seuerino narratio ob omnimodam fere ſimilitudinem, quã in omnibus habere videtur cum ſancto Seuerino Epiſcopo Neapolitano, quo cum non tantum nomine & dignitate Epiſcopatus conuenit, sed (quod mirandum ſit) vterque fratrẽ habuit nomine Victorinum: vnde facillime contingere potuit, vt quod eſſet alterius, tribueretur alteri: quod quidem Ado ſexto Idus Ianuarii, & Nonis Septembris feciſſe videtur; dum Victorinum illum, qui in eremo perardnã vitam duxit, germanũ exiſtimauit Seuerini Neapolitani, cuius quidẽ frater eremum minime coluit, ſed longe ante martyr factus eſt. Nec mirandum eſt duos Seuerinos duos fratres Victorinos habuiſſe; cum moris Chriſtianorum fuiſſe conſtet, ſuis filijs nomina ſanctorum imponere, quo illorum ſectantes veſtigia etiam patrocinio fulcirentur. Dionyſ. Alexand. apud Euſeb. lib. 7. cap. 20. Horum autem fratrum Seuerini & Victorini Acta legimus acceptã ab ipſorum eccleſia, ex quibus nouimus hos fratres fuiſſe vterinos, eremiticamq. vitam excoluiſſe: quorũ Victorinus cum aliquãdo lapſus fuiſſet, arctioribus ſe diſciplinæ vinculis mancipuit, ac ſancto fine quieuit: Seuerinus autem ad regimen Epiſcopatus aſſũptus, ſanctitate clarus migrauit e vita, cuius venerandum corpus ante quadriennium repertum, honorificentius recõditum eſt. Floruerunt ambo temporibus Iuſtiniani Imp. cum Vigilius Romanæ Eccleſiæ (vt ipſorum Acta teſtantur) præſideret. cir. A. 545.

[h] *Salluſtiani.*] Agit de eo itẽ hac die Vſuardus: meminit eiuſdẽ Fara de rebus Sardois. ſub Adriano circa Ann. 120

[i] *Victorini.*] Hic ille germanus S. Seuerini, de quo modo egimus, cuius & Acta iuncta habentur vitæ ſancti Seuerini. & ſupra An. 545.

Quinto Idus Iunij. Luna. F

a b c d e f g h i k l m n p q r s
13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
t u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 7 8 9 10 11 12

ROMAE in monte Cælio natalis ſanctorum martyrum Primi [a] & Feliciani, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus. Hi glorioſi martyres longæuam in Domino vitam ducentes, & nunc ſimul paria, nũc ſingillatim diuerſa & exquiſita [b] perferentes tormenta, tandem felicis pugnæ curſum, a Promoto Præſide Nomentano gladio animaduerſi, conſummauerunt. Agenni in Gallia paſsio ſancti Vincentij [c] Leuitæ & martyris. Apud Antiochiam ſanctæ Pelagiæ [d] virginis & martyris, quam ſancti Ambroſius & Ioannes Chryſoſtomus magnis efferunt laudibus. [e] Syracuſis ſancti Maximiani [f] Epiſcopi, cuius ſanctus Gregorius Papa ſæpius meminit. [*] Andriæ in Apulia ſancti Richardi primi eiuſdem Ciuitatis Epiſcopi miraculis clari. In Scotia ſancti Columbi [f] presbyteri & confeſſoris. Edeſſæ in Syria ſancti Iuliani [g] monachi, cuius preclara geſta ſanctus Ephrem diaconus ſcripſit.

I V N I I 9.

Tom. 2. an. 303. n. 119. PRIMI & Feliciani [a].] Meminit eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum Acta ex Adone ſumpta recitat Sur. tom. 3. itemq. Mombrit. tom. 2. & Petrus in catal. lib. 5. cap. 99. Sunt tamen in eis pauca quædam quæ corrigantur. Theodorus Papa prædictorum martyrum corpora, quæ erant in arenario viæ Nomentanæ, eleuauit, & in Vrbem tranſtulit, recondidítq; in baſilica ſancti Stephani protomartyris, multaq; dona obtulit. Hæc in libro de Rom. Pontificibus in Theodoro. In eadem antiqua ſancti Stephani protomartyris memoria, in monte Cælio poſita, adhuc extant vetuſtiſſimæ ipſorum ſacræ imagines, muſiuo opere intextæ, ibi & eorũ corpora fuerunt recondita. Reperiuntur duo alij iiſdem nominibus appellati, Primus & Felicianus germani, de quorum martyrio agitur in Actis S. Fidei apud Surium tomo 7. die 6. Octobris.

[b] *Exquiſita perferentes tormenta.*] Cyprianus ad Demetrianum: Admoues, inquit, in laniandis corporibus noua tormenta; excogitat nouas pœnas ingenioſa crudelitas, &c. Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 14. Hæ quidem, inquit, pœnas ingenioſi illi, & æqui, ſcilicet Iudices, quo ſuam ſolertem induſtriam & ingeniorum acumen oſtenderent, & perinde ac ſi ſingularis quoddam ſapientiæ ſpecimen in ea re eluxiſſet, attentius excogitarunt: atque in nouis ſuppliciorũ generibus adinueniendis, non aliter atque in certamine, præmia aſſequi laborabant, ſeq. inter ipſos ſuperare obnixe contendebant. Hæc Euſeb. Sed quid de Chriſtianis ad alios Tertullianus in apolog. in fin. ait: Exquiſitior (ait), quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ. Plures efficimur, quoties metimur a vobis: ſemen eſt ſanguis Chriſtianorum. Hæc ille. Inuehitur & Seneca in exquiſitam tormentorum inuentionem eo libro, quem de Clementia ſcripſit ad Neronem, cap. 25. Multiplicia exquiſitorum tormentorum genera recenſet Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. cuius hæc ſunt verba: Singula proferri in medium tormenta mandauit: exhibentur itaque rotæ, gradij, vngulæ, rotabula, catapultæ, lebetes, cataſtæ, frixoria, digitaria, pugillaria, manus ferreæ, ſubulæ, ſuccenſoria, ollæ æneæ, ſartago. hæc, illis nomina eſſe reperimus, &c. Hæc Ioſephus de his quæ ſpectãt ad exquiſita tormentorum genera: ſed ex textu & verſione Eraſmiana. Alij

tamen ſe habet cõmunis *Græca* editio, quæ habetur præ manibus, quã ad verbũ fere recitat Gregorius Nanzianz. in orat. de Machab.

[c] *Vincentij.*] Agunt de eodem hac die iidem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De cuius Actis atque miraculis ad eius ſepulchrum editis agit Greg. Turonen. lib. de gloriã mart. cap. 105. & hiſt. de geſt. Franc. lib. 7. cap. 35. Huic ſancto martyri, Patres in Concilio Cabilonenſi congregati, pro vita Clodouei Regis preces obtulerunt, vt conſtat ex eius Synodi Actis cap. 1. De huius baſilica, & miraculis ibi factis, ſcripſit Venantius Fortunatus elegans epigramma, extat lib. 1. carm.

T.3.A.309. num.12. & ſeq. [d] *Pelagiæ.*] De hac S. Ambroſius lib. 3. de virgin. & ad Simplicianum. Hanc & S. Ioannes Chryſoſt. duabus laudauit orationibus, quas habet Lipom. to. 7. & Sur. tom. 3. qui & in oratione de translatione S. Ignatij, eiuſdẽ meminit, aitq. eius memoriam celebrari ſolitam pridie eius diei, qua agi conſueuit ſolemnitas translationis S. Ignatij. Græci autẽ in Menolog. de ea agũt ad 4. Idus Iunij: iidem etiam eius Acta referunt, mentionemq. faciũt de prædictis encomiaſticis orationibus a S. Ioanne Chryſoſtomo de ea dictis; in eodemq. Menologio, octauo Idus Octob, agunt de alia Pelagia Antiochena, quæ antequam teneretur a perſecutoribus, orans ne diſpendium pateretur virginitatis, in pace quieuit. Cùm in Martyrologio de vna eademq. Pelagia Ambroſius & Chryſoſtomus æque citentur: conueniunt prædicti in martyris nomine & loco; nimirum quòd Pelagia nomine, & patria fuerit Antiochena; quòd inſuper, ne iacturam pateretur virginitatis, mortem voluntariam oppetierit. Verùm inter ſe diſcrepant, dum Ambroſius eam vna cum matre & ſorore fluuio merſam teſtatur, Chryſoſtomus autem e ſublimi tecto ſe dediſſe præcipitem dicit. Quid ad hæc dicamus, non habemus. Ceterum Ambroſio adſtipulari videtur Auguſtinus de ciuit. Dei lib. 1. c. 26. vbi eiuſdem Pelagiæ ac ſociarum martyria in Eccleſia Catholica veneratione celeberrima frequentari teſtatur, excuſatq. eas, quòd priuato quodam Dei conſilio ſibi ipſis necẽ intuliſſent. Scribit & Athanaſ. in apolog. quòd nonnullæ virgines Alexãdrinæ, dũ graſſarentur in eas Ariani, ſeſe in puteos præcipites egerint. Sũt alia cõplura de his exẽpla admirãda quidem: ſed non imitanda. Fuit non tantùm Antiochiæ, ſed & Conſtantinopoli celebris memoria ſanctæ Pelagiæ, cuius egregiam baſilicã impius Conſtantinus Copronymus demolitus eſt, vt teſtatur Cedren. in compend.

[e] *Maximiani Epiſc.*] De quo ſcribit S. Gregorius homil. 34. in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 36. Huic ſuas vices delegauit in omnibus eccleſiis Siciliæ, vt apparet in regiſt. li. 2. epiſt. 13. Agit de eius obitu, ſcribens ad Cyprianum diac. lib. 4. epiſt. 19. ex qua apparet, eum migraſſe ex hac vita Indictione decimatertia, anno Domini 596. Commendat plurimum eius vigilantiam in cura paſtorali lib. 12. epiſt. 13. Agit de eodem Ioannes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. cap. 6. & 33. Plura T. 7. precipuè A. 581. n. 8. A. 583. n. 14 A. 584 nu. 37 & 38. & Tom. 8. ann. 594. num. 33.

* S. Riccardus vixit circa ann. 500, Nam vna cum ſanctis Epiſcopis Sabino Canuſino, & Rugerio Cannenſi Eccleſiam ſancti Michaelis in Monte Gargano conſecrauit (Apparitio enim ſancti Michaelis contingit A. 491.) Eius vita habetur apud Paulum Regium & apud Ferrarium ex antiquiſſimis monumentis Eccleſiæ Andrien. Inuentio eius corporis A. 1438. quam ſcripſit Franciſcus de Bautio Andriæ Dux.

[f] *Columbi, alias Columbæ, vel Columbani.*] De eo hac die Beda, & alij recentiores; pluribus de eo idem Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 3. c. 4. & 25. vbi eumdem appellat Columbanum, Columbã autẽ in epitome anno Domini 565. quo anno ex Hibernia ſe contulit in Britanniã, vixitq. ibi annis triginta duobus, vt idem teſtatur auctor; ſicq. perueniſſe videtur vſque ad annum Domini 597. de quo & Sigebert. in chron. ann. 596. & 598. vbi ſemper Columbanum appellat. Scripſit eius vitam Adamandus eidem æqualis, de quo Sigebert. de vir. illuſt. cap. 64. Nec moueat quemquã, quòd Columba hic præter morem Eccleſiæ Paſcha celebrabat decimaquarta Luna, excuſat enim eum Beda hiſt. Angl. lib. 3. c. 4. in fine, & Vualfridus apud eumdem eod. lib. 3. cap. 25. Alius ab hoc eſt S. Columbanus abbas Luxouiẽſis, de quo inferius ad xj. Kalend. Decembris. T.7.A.565. num.30. & ſeq & T.8. A.690.n.4

[g] *Iuliani.*] Agunt de eo item Sozomen. hiſt. lib. 3 c. 13. & Niceph. hiſt. lib. 9. c. 15. quorum teſtimonio conſtat, eius res geſtas ſcriptis mandatas a S. Ephræm. diac. eccleſ. Edeſſenæ: cir. A. 350.

xvij. G Quarto Idus Iunij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROMAE via Salaria paſſio beati Getulij [a] clariſſimi & doctiſſimi viri, ſociorumq. eius Cerealis, Amantij, & Primitiui:

tiui; qui iuſſu Hadriani Imperatoris a Licinio Conſulari tenti, primò cæſi, deinde in carcerem truſi, poſtremò incendio traditi, cùm nullo modo ab igne læſi fuiſſent, fuſtibus illiſo capite martyrium compleuerunt; quorum corpora Symphoroſa beati Getulij vxor collegit, & in arenario prædij ſui honorifice ſepeliuit. Item Romæ via Aurelia natalis ſanctorum Baſilidis [b], Tripodis, Mandalis, & aliorum viginti martyrum, ſub Aureliano Imperatore, & Platone Vrbis Præfecto. Nicomediæ ſancti Zachariæ [c] martyris. Pruſiade in Bythinia ſancti Timothei [d] Epiſcopi & martyris ſub Iuliano Apoſtata. In Hiſpania ſanctorum martyrum Criſpuli [e] & Reſtituti. In Africa ſanctorum martyrum Areſij [f], Rogati, & aliorum quindecim. Coloniæ ſancti Maurini [g] abbatis & martyris. Petræ in Arabia ſancti Aſterij [h] Epiſcopi, qui ob fidem Catholicam ab Arianis multa paſſus, & a Conſtantio Imperatore in Africam relegatus, confeſſor glorioſus occubuit. Antiſiodori ſancti Cenſurij [i] Epiſcopi. In Scotia ſanctæ Margaritæ [k] Reginæ, amore in pauperes, & voluntaria paupertate celebris.

I V N I I 10.

T.2.A.138. nu.4.& ſeq. [a] *Getulij & ſoc.*] De his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Horum Acta ex antiquis codicibus eruta edidit Sur. to. 3. hac die. In agro Tiburtino extat horum vetus memoria iam vetuſtate collapſa: cenſeturq; ille locus, Arenariũ, vbi S. Symphoroſa prædictos martyres ſepeliuit. Habemus in vet. cod. manuſcr. horum martyrij Acta, quorum eſt eiuſmodi exordium: Iam quaſi tempeſtate, &c. In his enim Getulius item & Zoticus dictus reperitur maritus ſanctæ Symphoroſæ, de quo itẽ ſuperius die 12. Ianuarij, quo idem Zoticus vnà cum Amantio poſt ignem ſuperatum, a militibus, eradicatis (vt eadẽ habent Acta) vinearum fuſtibus, occiſus eſt.

T.3.A.275. num.4. [b] *Baſilidis & ſoc.*] Agunt de his ijdem qui ſupra, Beda, ac ceteri. Eorum Acta recitat Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 5. c. 103.

[c] *Zachariæ.*] De eo præterea hac die Beda, Vſuardus, ac recentiores.

cir. a.362. [d] *Timothei Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio his verbis: Apud Pruſiam, ſacroſancti martyris Timothei, eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſub Iuliano Imp. Apoſtata, cùm eccleſiam ſuam bene regeret, & multorum miraculorum fama eſſet illuſtris, a Iuliano Chriſtianæ fidei deſertore obtruncatus eſt; cuius dies feſtus in ſanctiſſimo eius martyrio celebratur. Hæc ibi.

[e] *Criſpuli & Reſtituti.*] Agit de his itẽ Beda hac die, Ado autem die ſequenti.

[f] *Areſij & ſoc.*] De his etiam hac die Beda; adſtipulanturq; vetera manuſcripta.

[g] *Maurini.*] Molanus de eodem hac die ex tab. eccleſiæ Colon. Scribit de [illegible] Trithem. de vir. illuſtr ord. S Bened [illegible] 134. Inuentionis eius hiſtoriã habet Sur. to. 3. hac die. Claruit (vt idẽ Trithem. auctor eſt) anno Domini ſexcenteſimoſeptuageſimo. cir. a.670. Inuentio. a.966.

[h] *Aſterij.*] De quo & Græci. Huius egregiam confeſſionem ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 459. Receſſit hic ab Arianis venturus ad Synodum Sardicenſem, vt conſtat ex Synodica eiuſdem Concilij, quam recitat Athan. in apolog. 2. itemq; interfuit Concilio Alexandrino ab Athanaſio celebrato temporibus Iuliani, functusq; eſt legatione ex eadem Synodo ad Antiochenos, vt patet ex epiſtola Synodica eius Concilij, quæ extat apud Athanaſiũ col. 87. Longe hic alius a perditiſſimo illo Aſterio, cuius idem auctor meminit lib. de Synodis. Tom.3.An. 348. nu. 3.

[i] *Cenſurij, alias Cenſorij.*] De quo hac item die Beda, Vſuardus, & alij. Extat Sidonij Appollinaris ad hũc epiſt. 10. lib. 6. ad quem etiam Conſtantius de vita ſancti Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis aliam dedit epiſt. quæ extat apud Sur. tom. 4. die. 31. Iulij. In tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium hic adſcribitur decimus ordine eius ſedis Epiſcopus, vbi & hæc ponuntur: Cenſurius ſe- T.5. A.429 nu. 9. & A. 435. n. 11.

dit

dit annos 38. menſ. 3. dies 6. obijt quarto Idus Iunij, ſepultus in eccleſia S. Germani. Hæc ibi apud Demochar. de ſacriſ. Miſſæ. Durgonus etiam Prior Dunelmenſis id ipſū præſtitit: eadem in compendium redacta Surius habet tomo 3. Vide Molan. in annot. ad Vſuardum die 16. Nouembris editionis ſecundæ.

T. 11. An. 1097. num. 134. [ᵉ *Margaritæ Reginæ.*] Scripſit eius nobilia facta Veldonatus lib. 12. hiſt. Scotorum.

xvi. A **Tertio Idus Iunij. Luna** 11

a b c d e f g h i k l m n p q r s
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2
t u A B C D E F G H M N P
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

NATALIS ſancti Barnabæ ᵃ Apoſtoli, qui natione Cyprius, a diſcipulis cum Paulo Gentium Apoſtolus ordinatus, multas regiones cum eo peragrauit, Euangelicæ prædicationis iniunctum ſibi opus exercens: poſtremo Cyprum profectus, ibi Apoſtolatum ſuum glorioſo martyrio decorauit: cuius corpus ᵇ tempore Zenonis Imperatoris, ipſo reuelante, repertum eſt, vnà cū codice Euangelij ſancti Matthæi ſua manu deſcripto. Aquileiæ paſsio ſanctorum Felicis & Fortunati fratrum, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani equuleo ſuſpenſi, atque ardentibus lampadibus circa eorum latera appoſitis, & mox diuina virtute extinctis; per ventrem feruenti oleo ſunt perfuſi, & ad vltimum, cùm in confeſsione Chriſti perſiſterent, capite truncati. Bononiæ ſancti Pariſij ᶜ confeſſoris, monachi ordinis Camaldulenſis. Romæ Tranſlatio ᵈ ſancti Gregorij Nazianzeni, cuius ſacrum corpus è Conſtantinopoli ad Vrbem antea delatum, atque in eccleſia Dei genitricis ad Campum Martium diu aſſeruatum, Gregorius XIII. Pontifex Maximus in Cappellam a ſe in Baſilica S. Petri magnificētiſſime exornatam, ſumma celebritate tranſtulit, ac poſtridie ſub altari digno honore condidit.

IVNII II.

T. 1. an. 34. num. 267. & ſeq. an. 44. num. 74. & ſeq. & A. 51. n. 51. & ſeq. [ᵃ BARNABAS *Apoſt.*] Tam Latini quā Græci de eodē agunt hac die. De eius Apoſtolatu Act. Apoſt. c. 13. Erat autem vnus ex ſeptuaginta duobus diſcipulis, vt ſcribit Euſeb. lib. 2. c. 1. Epiphan. in Panar. lib. 1. prope finem, Beda Act. Apoſt. c. 4. Alexand. monac. in encom. de S. Barnaba, & Hippolytus mart. libel. de 72. diſcipulis, vbi & de aduentu Barnabæ Mediolanum; de quo item Doroth. in Synopſi, & alij. Fertur nomine Ioannis cognomēto Marci, cuius eſt mentio in Actis Apoſt. c. 12. paſſio Barnabæ: quæ cùm multa habeat falſa, & quæ repugnent iiſdem Actis Apoſtolicis a Luca cōſcriptis; indigna prorſus eſt quæ illi tribuatur, vt in Annal. Eccleſ. differuimus. Rurſus ea, quæ in illo apocrypho, Clementis nomine, Itinerario ſcripta habeatur de Barnaba, quòd primus Romæ Euangelium prædicauit; a veritate prorſus aliena eſſe noſcuntur, licèt illis nonnulli fidem præſtiterint: vt prædictus Alexander, Dorotheus, & quidam alij, affirmantes illum

tunc veniſſe Romam, cũ Antiochiæ vna cum Paulo, monente Spiritu ſancto, ſegregatus, prædicãdi Euãgelij munus accepit. Sed hæc non conſiſtere, pluribus probauimus in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi ſatis demõſtrauimus, non fuiſſe facultatẽ Barnabæ in Italiam aduentandi ante annũ Claudij nonũ, quando diuiſus a Paulo, aſſumpto Marco (vt habent Acta c. 15.) receſſit iterum Antiochia: neque etiam ad illud vſq; tẽpus ſemel iunctus Paulo, ab eo receſſit. Romam autem conceſſiſſe, illicq. Euangeliũ prædicaſſe, quamdiu Claudius vixit, minus ei permiſſũ fuiſſe videtur, prohibẽte illo Iudæos Romæ agere: Petrum vero Romam veniſſe anno ſecundo Claudij, omnium auctoritate conſtat. Nec eſt quod quis dicat, ante coniunctionem cum Paulo Barnabam Romam eſſe profectum: nam nec. dum apertum erat oſtium Gentibus, quod Petrus, & non Barnabas, primus reſerauit, Act. c. 10. & 11. Nec vlla patitur ratio, vt anteà Barnabas ſic profectus, quam per Spiritum Sanctum ſegregatus in Euãgelium, miſſus fuerit. Cetera de S. Barnaba vberius vbi ſupra in Annalibus Eccleſiaſticis diximus.

T. 6. A. 485 n. 4. & ſeq. b *Cuius corpus tempore Zenonis.*] Cetera Martyrologia Bedæ, Vſuar. Adonis, & aliorũ eadem de inuentione corporis eius teſtantur. Huius rei geſtę hiſtoriam prolixius ſcribit Alex. monach. in Barnaba apud Sur. to. 3. hac die, Theodorus lector lib. 2. collectan. Niceph. lib. 16. cap. 37. Cedren. in compend. anno 4. Zenonis, Sigebertus anno 489. Marian. Scot. anno 483. & alij plures.

T. 2. A. 303 num. 123. c *Felicis & Fortunati.*] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Venantius Fortunatus de his agit lib. 7. his verſibus:

Felicem meritis Vicentia læta refundit.
Et Fortunatum fert Aquileia ſuum.

Et in vita ſancti Martini lib. 4. poſt alios recenſitos ſanctos ait:

Et Fortunati benedicti martyris vrnam.

Horum Acta ex antiquioribus codicibus manuſcripta edidit Mombrit. to. 2. Petrus item in catal. lib. 5. c. 167.

obijt Ann. 1267. d *Pariſii.*] De quo tabulæ eccleſiæ Bonon. Habetur eius Acta ſummatim expreſſa apud Surium tom. 7 hac die. Migrauit ex hac vita anno Domini 1267. annum ætatis agens circiter ſextumdecimum ſupra centeſimum, vt eadem Acta declarant.

Ann. 1582. e *Tranſlatio S. Gregorij Nazianz.*] Primã eius tranſlationẽ Conſtantinopoli Romam factam, firma certaq; traditione didicimus, eam ob cauſam, quod graſſantibus barbaris in eas regiones, ſanctimoniales feminæ, in quarum eccleſia tantus theſaurus erat conditus, fuga ſuæ pudicitiæ conſulentes, acceptum venerandum corpus, impoſitumq. nauigio, ad tutum pietatis aſylũ Romam confugientes, detulerunt, atq; in templo ſanctæ Mariæ in Campo Martio ſibi ab Apoſtolica ſede conceſſo condiderunt, ibiq. in adiacente domo, in qua habitabant, more patrio diuinas laudes per dies ſingulos perſoluebant quibus iam vita functis, ceſſit locus Romanis virginibus, quæ ibidem non ſub regula S. Baſilij (vt ille olim) ſed ſub inſtitutis S. Benedicti hactenus perſeuerant. Eadem etiam exigente occaſione, aliæ ſanctimoniales ex Oriente profugæ, deferentes & ipſæ ſecum eccleſiæ ſuæ ſacra pignora, reliquias venerandas, & inter alias ſacrum caput S. Gregorij Armeni Epiſc. cum appuliſſent ad litus Cãpanum, a Neapolitanis honorificentiſſime exceptæ ſunt; erectoq; templo in honorem tanti Epiſcopi, ac monaſterio ſuperaddito, ibidem ſancte pieq; vixerunt; quibus ſuccedentes Neapolitanæ virgines, vſque ad præſens ſæculũ ſub habitu & regulis S. Baſilij vixerunt; licet poſtmodũ, cum Latinas ſub Latinorum monachorum regulis monaſticã vitam colere cõgruere magis eſſet viſum, & ipſæ ſe S. Benedicti regulis ſubdiderint. Hæc autem, Neapoli cum eſſem, ex antiquis eiuſdem eccleſiæ monumentis didici. Sed vt ad noſtri Gregorij Theologi tranſlationem redeamus; ſicut illa prima trãſlatio ob fugam celerem fuit ſubobſcura; ita ſecunda, de qua hac die ſolemnis memoria agitur, clariſſima plane extitit, ac celeberrima. Merui, licet indignus, tanti Patris, quem præcipue veneror, triumphum hiſce oculis cominus intueri: cum ampliſſimæ gloriæ cauſam mente reuoluens, Ecce tibi (mecum dicebam) Sol Orientis, occaſum neſciens, nebulis & denſa caligine inuidorum obfuſus aliquando, quibus modo coruſcat fulgoris radiis! En ſacer vertex Orientalis Eccleſiæ, fortiſſimus fidei propugnator & propagator, qui collapſam penitus Conſtantinopoli Catholicam fidem reſtituit, auxit, in tutoq. collocauit: victisq; ac profligatis gladio verbi hæreticorum turmis, vrgente vehementi Catholicorum ex inuidia concitata procella, vt paci Eccleſiæ vniuerſalis cõſuleret, non quæ ſua ſunt quærens, ceſſit ſedi, & receſſit inglorius. Sed quid tandem? Ecce pro Byzantio Deus rependit Romam, pro noua antiquam, pro illa exigua Anaſtaſia auguſtiſſimam Baſilicam Vaticanam, Vrbis ornamentum, Orbis miraculum, pro tenui denique ſepulchro fornicem triumphalem, ampliſſimum (inquam) Sacellum, quod in honorẽ ſui Gregorij Gregorius noſter Pontifex conſtruxit, magnificentiſſimeque exornauit atque illuſtrauit. Non eſt meæ facultatis, nec præſentis inſtituti, mirificum illud opus deſcribere; cum præſertim eruditi complures viri, ac præcipue noſter D. Laurentius Frizolius, poeticis litteris bene excultus, præclarõ poemate id egregie præſtiterit. Trãslationis hiſtoriã nobili commentario teſtatam reliquit R. D. Frãciſcus Mocãtius Magiſter cærimoniarũ.

f *In Cappellam.*] Putarunt aliqui, dictã eſſe Cappellã a capiendo, ſiecq; ex Latina & Græca vo-

ca voce nomen eſſe compoſitum, quaſi capiens λαὸν. ſed plane errant. Francum vocabulum potius eſſe putatur a cappa deriuatum, quæ tegumen ſignificat, quod veluti tentorium factum ſecum veherẽt Reges, cũ eſſent in expeditione, ad vſum rerum ſacrarum. Vel (quod ſcribit Durand. lib. 2. cap. 10. num. 8.) dicta Capella a Cappa S. Martini, quam religionis ergo Francorũ Reges procedentes ad prœlia ſecũ portarẽt. Sane quidem conſueuiſſe Reges Francorum in expeditione ſecum ferre ſanctorum reliquias, ſacerdotesq. eidem muneri mancipatos dictos eſſe Cappellanos, teſtatur epiſtola Carlomanni Ducis Francorum, data ann. Domini 742. quæ deſcripta habetur in Capitular. Franc. lib. 5. c. 2 in qua hæc leguntur: Seruis Dei per omnia omnibus armaturam portare, vel pugnare, aut in exercitũ & in hoſtem pergere, omnino prohibemus: niſi illis tantummodo, qui propter diuinũ miniſterium, Miſſarum ſcilicet ſolemnia adimplenda, & ſanctorum patrocinia portanda, ad hoc electis: id eſt, vnum, vel duos presbyteros cum Cappellanis presbyteris, Princeps ſecum habeat. Hæc ibi. Equitare conſueuiſſe Reges Francorum, ſacris reliquijs præcedentibus, demonſtrat Grego Turonen. hiſt Frãc. lib. 6. c. 27. vbi ait de Chilperico Rege: Reliquijs multorum ſanctorum præcedentibus, vrbem ingreſſus eſt. Pro Oratorijs Cappellas accipi, item habes in Capitular. lib. 5. c. 182. vbi hæc leguntur verba: Ne Cappellæ in noſtro palatio vel alibi ſine permiſſu Epiſcopi, cuius eſt parochia, fiant. Sic & in Concil. Tribur. c. concedimus. de conſec. diſtinct. 1. Veteres enim loca illa, quæ nos Cappellas dicimus, Oratoria dicere conſueuere; antiquiores vero conſtat eadem appellaſſe Cubicula, ſecũdum ea quæ Saluator noſter apud Matthæum 6. ait: Intra cubiculum tuum, & clauſo oſtio, ora Patrem tuum, &c. Habes hanc vocem eo ſenſu vſurpatam a ſancto Paulino in epiſtola 12. ad Seuerum, in qua, dum deſcribitur extructum templũ, hæc habet verba: Cubicula intra porticus quaterna longis baſilicæ lateribus inſerta, ſecretis orantium, vel in lege Domini meditantium. Et paulo poſt: Omne Cubiculum binis per liminum frontes verſibus prænotatur, &c. Sic intelligas quod liber de Romanis Pontif. habet in Marcellino: Hic ſepultus eſt in cœmeterio Priſcillæ in Cubiculo claro. Itemq. in Symmacho Papa appellantur ipſa Oratoria Cubicula, cum dicitur: Fecit autem Oratoria duo, S. Ioannis Euangeliſtæ, & S. Ioannis Baptiſtæ, infra quorum cõfeſſiones fecit arcus argenteos penſantes libras 30. quæ Cubicula omnia a fundamento perfecta conſtruxit. Hæc ibi. In veteri Pœnitentiali, quod apud nos extat manuſcriptũ, hæc etiam leguntur: Cum venerit aliquis ad ſacerdotem confiteri peccata ſua: mandat ei ſacerdos, vt expectet modicum, donec intret in Cubiculũ ad orationem, &c. Eodem ſenſu etiam a Cubiculo dicti ſunt Cubicularij ijdẽ quos nos modo dicimus Cappellanos: ſicq; accipias illa verba in Leone Romano Pont. quibus dicitur: Hic etiam conſtituit & addidit ſuper ſepulchra Apoſtolorum ex Clero Romano cuſtodes, qui dicũtur Cubicularij. Hodie tamen diuerſo ſenſu ea vox accipitur: eſt enim ordo familiæ Palatinæ laicis etiam communis. Scias etiam eiuſmodi Cubicula, vel Oratoria ſecundum antiquiorem illum loquẽdi vſum impropriè dici Sacella: nam ſi priſcam eius vocis repetas ſignificationem, inuenies apud Feſtum Sacella dici loca dijs ſacrata ſine tecto: verùm recentior vſus obtinuit, vt eadem etiam Sacella dicantur.

xv. B Pridie Idus Iunij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Aurelia natalis SS. martyrum Baſilidis [a], Cyrini, Naboris, & Nazarij militum, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani ſub Aurelio Præfecto ob Chriſtiani nominis confeſſionẽ detruſi in carcerem, & ſcorpionibus [b] lacerati, capite truncati ſunt. Niceę in Bithynia S. Antoninę [c] martyris quę in eadem perſecutione a Priſcilliano Præſide iuſſa eſt fuſtibus cædi, ſuſpendi in

equuleo

equuleo, lateribus laniari, & flammis incendi, ac demum gladio necari. In Thracia ſancti Olympij[d] Epiſcopi, qui ab Arianis ſede pulſus, confeſſor occubuit. In Cilicia S. Amphionis[e] Epiſcopi, qui tempore Galerij Maximiani confeſſor fuit egregius. In Aegypto S. Onuphrij[f] anachoritæ, qui in vaſta[g] eremo ſexaginta annis vitam religioſe peregit, & magnis virtutibus ac meritis clarus migrauit in cælum: cuius inſignia geſta Paphnutius abbas conſcripſit.

IVNII 12.

T. 2. A. 303 num. 145. BASILIDIS *& ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. De horũ tranſlatione in Gallias, cuius meminit hic Beda, agit etiam Sigebert. in chron. anno Domini. 764. Qui hic ponuntur Nabor & Nazarius, deuerſi ſunt a Nabore & Nazario, qui paſſi ſunt Mediolani. Ille etenim Nabor vna cũ Felice ibi paſſus eſt, Nazarius alio tempore vna cum Celſo, hi autem Romæ cum Baſilide & Cyrino. Alius adhuc reperitur Nabo martyr in Africa, de quo inferius vna cum ſociis, ad ſextum Idus Iulii.

[b] *Scorpionibus lacerari.*] De eiuſmodi genere tormentorum habetur mentio etiam in lib. 3. Reg cap. 12. & 2. Paralip. c. 10 cum dicitur: Pater meus cecidit vos flagellis, ego autẽ cædam vos Scorpionibus. Quid autem per Scorpionem intelligas, habes ex Iſidoro lib. 5. Originum ait: Virga ſi eſt nodoſa, vel aculeata, Scorpio recentiſſimo nomine vocatur, quia arcuato vulnere in corpus infigitur. His ſimiles erant virgæ palmeæ, aculeos habentes, qui inhærerent cæſorum lateribus; quibus Catholicos Alexandriæ ab Arianis eẽ ſæpe verberatos, Athanaſius tradit in lib. de fuga ſua. Eiuſdem generis & illæ viſæ ſunt, quæ a Victore de perſecutione Vuandalica ſic deſcriptæ habentur: Iubet in modum ſocarum fuſtes robuſtos, veluti palmatos, cum ſtirpibus fieri: qui quatientibus tergis non ſolũ oſſa confringerent, ſed etiam terebrantes aculei intrinſecus remanerent. Sic & Græci interpretes appellant. Ceterum eſt & Scorpio telum militare; quod a Cretenſibus eſſe adinuentum, auctor eſt Plinius nat. hiſt. lib. 7 c. 56.

Cir. A. 303. [c] *Antonina.*] Græci etiam de eadem agunt hac die in Menologio, vbi eius paſſionis Acta deſcripta habentur.

[d] *Olympy Epiſc.*] Fuit hic Epiſcopus Aenos in Thracia: meminit eius ciuitatis Plin. lib. 4. cap. 11. Huius glorioſum pro fide certamen & graues ærumnas, quas tam ipſe quam Theodolus Epiſcopus Traianopolis paſſi ſunt ab Arianis, ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitar. & in apolog. de fuga ſua col. 334. & 335.

T. 3. A. 348 num. 3.

[e] *Amphionis Epiſcopi.*] Hic fuit Epiſcopus Epiphaniæ in Cilicia, cuius ciuitatis itẽ Plinius meminit lib. 5. c. 27. & Iuſtinus hiſt. ſæpe. Agunt de eodem Græci; interfuit Magno Nicæno Concilio; a quo ob ſpectatam ſui virtutem ſuffectus eſt in ſedem Nicomedienſem loco Euſebii Arianorum anteſignani, vt auctor eſt S. Athanaſ. in apolog. 2. col. 397. Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 20. in fine, & Sozom. lib. 1. c. 20.

Tom. 3. A. 314. n. 78. A. 325. num. 34. & Ann. 387. num. 15.

[f] *Onuphrij.*] Græci etiã hac die de eodem agunt in Menologio his verbis: Sancti Patris noſtri Onuphrij Aegyptij: qui cum eſſet in cœnobio in vrbe Hermopoli Thebarum, & audiret de Eliæ Prophetæ & Ioannis præcurſoris vita, egreſſus ex cœnobio, habitauit eremum annos ſexaginta, hominẽ omnino non videns. Vbi poſt admirabilem monaſticæ vitæ conuerſationem in cælum migrauit, quem magnus Paphnutius ſepeliuit; cuius dies natalis celebratur 12. Iunij in ſanctiſſimo eius oratorio, in monaſterio S. Alipij. Hæc ibi. Extant eius Acta ab eodẽ ſancto Paphnutio ſcriptis conſignata in Vit. Patr. c. 52. Alia autẽ ab his diuerſa habet Metaphraſt. quæ recitat Sur. tom. 3. die 11. Iunij. Habemus item in noſtra bibliotheca vitam eiuſdem Sancti peruetuſto charactere Longobard. conſcriptam. Alius item fuit Onuphrius, qui vixit tempore quo Gentilium in Chriſtianos perſecutio ſæuiebat, de quo eſt mentio in Actis ſanctorum Galationis, & Epiſtemis, quæ recitat Metaphraſt. Nonis Nouembris. Habet eadem Lipom. tom. 5.

cir. A. 370.

[g] *In vaſta eremo*] Inter immenſas Aegypti ſolitudines primum locum obtinet illa quæ appellata eſt Oaſis, eademq; duplex eſt, maior, & minor. De his Ptolem. lib. 4. Vtraq; in Notit. prouinc. Imperij Rom. ponitur ſub Duce Thebaidos. Errat plane Zonar. qui in 3. parte Annal. in fine ponit Oaſim in Arabia. Mentio eiuſdã Oaſis habetur in Prato ſpirit. c. 112. & 113. Dicta videtur eadem ſolitudo ab

ab Oaſi ciuitate illi proxima. Meminit Procop li.1. de bello Perſico de Oaſi ciuitate in extremis Aegypti finibus poſita. In magnã Oaſis ſolitudinem relegabantur facinoroſiſſimi homines: aliquãdo etiam ſanctiſſimi viri a perſecutionibus in eadem Oaſim deportabantur. Meminit eiuſdem Oaſis Athan. apol. de fuga ſua col. 336. & S Hieron epiſt. 3. cum agit de Timaſio Exconſule in Oaſim relegato: Deſcribitur is locus a Zoſimo lib. 5. pag. 90. (licèt pro Oaſi, Aſſe, mendoſe legatur) Is, inquit, erat locus inſigniter ſterilis, a quo nemo poſſet euadere, qui deportaretur: nam terra in medio arenoſa, & vaſta prorſus & inhabitata notitiam tendentibus huc omnem adimit; partim quod venti arena veſtigia compleant & aboleant; partim quod nec arbor vlla, nec domicilium ſit, quæ indiciũ aliquod iter facientibus ad coniecturã relinquere poſſint. Hæc Zoſim. de Oaſi. Locus quidẽ complurium ſanctorum exilio illuſtratus olim fuit, vt S. Athanaſius ſcribit in apolog de fuga ſua: eadem ſolitudo S. Hilarionis præſentia, qui tẽpore Iuliani Apoſtatæ illic annum egit (vt S. Hieron. ſcribit in Hilarione) eſt clarior reddita: ſed poſtea exilio impij Neſtori, qui illuc eſt relegatus (vt tradit Euagr. lib. 1. c. 7.) eſt infamis effecta. Nota legibus fuit huiuſmodi relegatio; dicta enim fuit deportatio Oeſana: ſic appellatam inuenies in l. 1. tit. de Nili aggeribus, C. Theod. Quod quidem nomen nondum plene germaneq; explicatũ hactenus reperi penes interpretes Iuriſconſultiſſimos.

xiiij. C Idibus Iunij. Luna. 13

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3 4
t u A B C D E f F G H M N P
5 6 7 8 9 10 11 12 11 12 13 14 15 16

PATAVII S. Antonij [a] Luſitani confeſſoris, ordinis Minorum, vita & miraculis ac prædicatione illuſtris. Romæ via Ardeatina natalis ſanctæ Feliculæ [b] virginis & martyris, quæ Flacco nolens nubere, nec idolis immolare, tradita eſt cuidam Iudici, qui eam in confeſſione Chriſti perſeuerantem, poſt tenebricoſam cuſtodiam, & famis inediam, tamdiu fecit in equuleo torqueri, donec emitteret ſpiritum; & ſic demum deponi, & in cloacam præcipitari: quam S. Nicomedes eadem via ſepeliuit. In Africa SS. martyrum Fortunati [c] & Luciani. Bybli in Palæſtina ſanctæ Aquilinæ [d] virginis & martyris, quæ annos duodecim nata, ſub Diocletiano Imp. & Voluſiano Iudice ob fidei confeſſionem colaphis & verberibus cæſa, & ſubulis [e] candentibus perforata, demum percuſſa gladio, virginitatem martyrio conſecrauit. In Pelignis S. Peregrini [f] Epiſcopi & martyris, qui a Longobardis pro fide Catholica in Aternum flumen demerſus eſt. Cordubæ ſancti Fandilæ [g] presbyteri & monachi, qui in perſecutione Arabica amputato capite pro fide Chriſti martyrium ſubijt. In Cypro S. Triphillij [h] Epiſcopi.

obijt Ann. 1231. ANTONII *Luſitani* [a].] Extant eius egregia facta apud Sur. tom. 3. De eo plura S. Antonin. in 3. par. tit. 24. cap. 3. & ali plures. nouiſſime vero collecta habes eius Acta in chron. Franciſcanorum tom. 1. lib. 5. per totum. Migrauit ex hac vita anno Domini 1231. ſequenti vero anno a Gregorio Nono Rom. Pont. receptus eſt in Sanctorum numerum. Cuius extant de ea re Apoſtolicæ litteræ ad omnes Eccleſiarum Præſides datæ Spoleti Kal. Iunij, anno ſexto ſui Pontificatus: eſt illarum exordium: Cum dicat Dominus per Prophetam, &c. Demum ex præcepto Sanctiſſ. D. N. Sixti Papæ Quinti iuſſum eſt hac die in eius ſolemnitate recitari officium eccleſiaſticũ, quod dicitur Duplex.

cir. An. 69. [b] *Feliculę.*] De ea etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Eius martyrij Acta continentur in rebus geſtis ſanctorum martyrum Nerei & Achillei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Petrus item in catal. lib. 5. c. 112. de eadem agit.

[c] *Fortunati & Luciani*] De his item Beda hac die, necnon & recentiores, adſtipulanturq. vet. manuſcr.

T. 3. A. 308. n. 17. [d] *Aquilinæ.*] De eadem agunt etiam Græci in Menologio hac die, eiuſq. martyrium compendio explicant, ſed fuſius Metaphraſ. ex vetuſtioribus codicibus eius Acta deſcripſit, quæ refert Lipom. tom. 7. & Sur. to. 3. hac die.

[e] *Subulis candentibus.*] De huiuſmodi tormenti genere Ioſephus lib. de Machab. ad Polyb. his verbis meminit: Subulis etiam ferire pendentis latera ad viſcera iubet, vt per eas quæ his ductæ erant in longum tramitem rimas, ad intimas fibras flamma perueniret. Hæc Ioſephus, ſed ex textu & tranſlatione Eraſmiana, quam diuerſam a ceteris haberi diximus. Reperitur in Actis martyrum, complures illorum eiuſmodi cruciamento eſſe vexatos.

[f] *Peregrini Epiſc.*] Extant eius Acta manuſcripta, ex quibus Petrus in catal. lib. 5. c. 113. Claruit temporibus S. Gregorij Papæ, vt eadem Acta ſignificant. cir. A. 590.

[g] *Fandilæ.*] De hoc item Vuſar. Petrus in catal. lib. 5. cap. 114. & alij recentiores. Acta vero martyrij eius ſcripſit S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. cap. 7. paſſumq. tradit æra 891. a Chriſto autem anno 853. T. 2. A. 853. nu. 66.

[h] *Tryphilly Epiſc.*] Agunt de eodem Græci hac die, necnon recentiores Latinorũ. Fuit hic Epiſcopus Ledrenſis in Cypro, vt ſcribit Sozom. hiſtor. lib. 5. cap. 10. & Niceph. lib. 8. cap. 42. Agit de eodem S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. eumq. Conſtantij Imp. temporibus claruiſſe teſtatur: meminit de eodem, vt de viro celebri inter ſcriptores Eccleſiaſticos in epiſt. 84. ad Magnũ oratorem. Vnus tantum Metaphraſtes refert eum fuiſſe Epiſcopum Callinicenſem; pluraq. de ipſo refert in vita S. Spiridionis Epiſcopi. Interfuit Tryphillius vna cum Spiridione Concilio Sardicenſi, vt teſtatur Athanaſ. in apolog. 2. Agit de eodem Suidas in hiſtoricis. T. 3. A. 325 n. 38.

14 Decimooctauo Kal. Iulij. Luna. D xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17

CAESAREAE in Cappadocia ordinatio S. Baſilij [a] Epiſcopi, qui tẽpore Valentis Imperatoris doctrina & ſapientia inſignis, omnibuſq. virtutibus ornatus, mirabiliter effulſit, & Eccleſiam aduerſus Arianos & Macedonianos mira conſtantia defendit. Samariæ in Palæſtina S. Eliſæi [b] Prophetę, cuius ſepulchrum dæmones perrhoſcere S. Hieronymus ſcribit: vbi & Abdias Propheta quieſcit. Syracuſis ſancti Marciani [c] Epiſcopi, qui a B. Petro ordinatus Epiſcopus, poſt Euangelij prædicatio-

cationem a Iudæis occiſus eſt. Apud Sueſsiones ſanctorum martyrum Valerij [d] & Rufini, qui in perſecutione Diocletiani a Præſide Rictiouaro poſt multa tormenta iuſsi ſunt decollari. Cordubæ ſanctorum martyrum Anaſtaſij [e] presbyteri, Felicis monachi, & Dignæ virginis. Conſtantinopoli S. Methodij [f] Epiſcopi. Viennæ ſancti Aetherij [g] Epiſcopi. Apud Ruthenos ſancti Quinctiani [h] Epiſcopi.

IVNII 14.

Plura T. 3. A. 354 nu. 27. & ſequ. & T. 4. An. 362. n. 84. & ſeq. & a. 369. nu. 44. & ſeq. & a. 370 & 378 plura obijt A 378 n. 2. & ſeq.

BASILII [a].] Hæc eſt dies ordinationis eius: natalis autem, cum ex hac vita migrauit, ſupra Kal. Ianuar. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Contigit autem Baſilij ordinatio poſt Euſebij prædeceſſoris obitum, Valentiniano & Victore Conſulibus: eſt annus Domini ſecundũ veriorem ſupputationẽ CCCLXIX. Agit de eius ordinatione S. Gregorius Nazianz. in oratione de laudib. Baſil. & in ea quam habuit in funere patris, inſuper epiſt. 22. 23. 24. ad diuerſos, & 29. ad S. Euſebium Epiſcopum Samoſatenſem, cum conueniſſet ad electionem Baſilij. Luculentiſſimum encomium in Sanctum & Magnum Baſilium inſigni oratione deſcripſit Beatus Ephræm Syrus, illuſtris & antiquus Eccleſiæ ſcriptor S. Baſilio σύγχρονος & amiciſſimus. eſt inter nondum impreſſa, quæ a ſe e Græco conuerſa, & ſcholijs, vbi opus eſt, illuſtrata, propediem vna cum alijs eiuſdem auctoris operibus, quotquot hactenus Græce reperiri potuerunt, in lucem editurus eſt R. D. Gerardus Voſſius S. Theologiæ Doctor Germ. mihi Romæ longe amiciſſimus. Encomium autem illud in Magnum Baſilium eſſe S. Ephræm Syri, vel ex ipſa inſcriptione coniicitur, vel quod ſe ipsũ non ſemel in eadẽ oratione encomiaſtica nominet, & quæ ipſi cum Baſilio acciderint, inter alia commemoret. eſt eius exordiũ: Κλίνατέ μοι τὰς ἀκοὰς, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, διηγήσομαι ὑμῖν καλλίστην διήγησιν. Hoc eſt: Præbete mihi aures, fratres chariſſimi, & pulcherrimam vobis hiſtoriã enarrabo, &c. Quin idem Ephræm eiuſdem ſui ipſius encomij meminit in oratione in Quadraginta Martyres, qua etiã præclaris laudibus exornat eumdem S. Baſilium, retexens eius certamen aduerſus Arianos ſuſceptum. Reperitur & perelegans quædam ſub nomine incerti, ſed antiqui auctoris Græci, σύνταγμα, aut ſi malis ἐγκώμιον, antehac non edita, SS. Baſilij & Ephræm, copioſam laudationẽ vtriuſque continens; quam ex vetuſtorum manuſcriptorum codicum Græcorum collatione, licet anonymam, ſimul cum operibus S. Ephræm, idem auctor breui eſt editurus; qui illam ex probabilibus cõiecturis tribuit Amphilochio Epiſcopo, tantorum ſanctorum ſtudioſiſſimo. Incipit autem αὕτη illa: ἀδελφοὶ, διήγησιν βούλομαι ποιήσασθαι ὠφέλιμον, περὶ δὲ Βασιλείου τοῦ ἀοιδίμου, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου. hoc eſt: Fratres, vtilem vobis narrationem inſtitui facere de celebri Baſilio, & Ephræm Syro, &c. Ceteras autem ſanctiſſimi viri in Epiſcopatu res præclare geſtas, per annos ſingulos, vt ſe habuerunt, digeſſimus in Annal. Eccleſ. idcirco hic parcius. Cõſule præterea, quæ ſupra notauimus Kalend. Ianuar. in eius obitu.

[b] *Eliſæi Prophetæ.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menologio. De eius ſepulchro Samariæ poſito, deq. miraculis ibi fieri ſolitis ſcripſit S. Hieron. epiſt. 27. in epitaphio Paulæ ad Euſtochiũ, & in Abdiã Prophet. c. 1 in princ. Epiphan. de vit. & interit. Prophet. c. 6. ignotus auctor apud Iſidor. de vit. & mort. ſanct. c. 36 Niceph. lib. 10. cap. 13. Metaphraſtes in Artemio die 20. Octob. qui & recitat de Eliſæo encomium Baſilij Seleuciæ. De Eliſæi reliquiarum translatione facta Alexandriam agit Cedren. in compend. anno ſeptimo Leonis Magni Imp.

[c] *Marciani Epiſc.*] De quo vet. manuſcrip. ex quibus recentiores, Maurolycus, Molanus, & Galeſinus. Meminit de eodem Sophron. in orat. habita in natali Apoſtol. apud Metaphraſt. 29. Iunij. Legimus eius Acta manuſcrip. accepta ab eccleſia Caietana, apud quam illius venerandæ reliquiæ aſſeruantur, illuc translatæ, cum Saracenorum incurſionibus Sicilia inſula vexaretur. eſt illorum exordium: Poſt triumphalem, &c. ibi & de titulo martyrij mentio habetur. Agũt de eodem Græci in Menologio ad tertium Kalend. Nouembr. vbi eius martyrij Acta breui compendio referunt, quomodo a Iudæis occiſus ſit. T. 1. An. 46. nu. 2.

[d] *Valerij & Rufini.*] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, Vuandel. ac recentiores. Extant horum Acta, quæ deſcripſit Mombrit. tom. 2 Petrus item in catal. lib. 5. c. 116.

cir. A. 304 Rictiouarus ſeuiebat in Gallia eo Anno 124. T. 2. A. 311. num. 62.

[e] *Anaſtaſij & ſoc.*] Scripſit horũ egregiũ mar-

martyrium S. Eulogius in Memorial. ſanct. lib. 3. cap. 8. eoſq. hac die paſſos teſtatur, æra octingenteſima nonageſimaprima; à Chriſto Domino anno octingenteſimo quinquageſimotertio.

T.2.A.109. n.13.& 14. plura T.9. A.834. nu. 19.& ſeq. A.829. nu. 13. A.842. n.15.& T. 2.A.843.n. 3.& ſeq. obitus Ann. 847.n.60.

[f] *Methodij Epiſc.*] Agunt & Græci de eodem hac die in Menologio his verbis: S. Methodij, qui ſanctas imagines oppugnantium errorem grauiſſimis diuinarum ſcripturarum teſtimonijs redarguens, Orthodoxam Eccleſiæ Dei fidem protegēs, multas ærumnas ab hæreticis perpeſſus, pro ſancto venerabilium imaginum cultu conſeruando laborans, æternam requiem adeptus, peccatorum remiſſionem nobis expoſcit. Eius natalis celebratur in ſanctiſſimo ſacello, in quo pretioſæ eius reliquiæ intra diuinum templum celeberrimorum Apoſtolorum repoſitæ ſunt. Hæc ibi. Porro Methodius, antequā ordinatus eſſet Epiſcopus, functus eſt legatione Apoſtolica, miſſus a Leone III. Rom. Pontifice Conſtantinopolim, vbi eius ciuitatis ordinatus eſt Epiſcopus, anno Domini octingenteſimo ſeptimo, vt teſtatur Anaſtaſius Biblioth. in epiſt. ad Carolum Caluum, apud Sur. tom. 5. in Dionyſio, vbi hæc habet de S. Methodio: Hic a Sede Apoſtolica Cōſtantinopolim presbyter miſſus, eiuſdem vrbis tenuit Pontificium, & ex tunc inter Sanctos ab omnibus ob ſuæ confeſſionis & agonis certamen veraciter veneratur & colitur, &c. De eodem Cedren. in Michaele Imperatore, vbi etiam agit de alia legatione, qua Conſtantinopoli miſſus eſt Romam; de qua item Glicas in Theophilo Imp. De huius electione plura Theophanes in panegyrico de S. Nicephoro, apud Metaphraſt. 13. Martij. Migrauit ex hac vita anno Domini octingēteſimo quadrageſimoſeptimo, vt teſtantur Acta S. Ioannicij abb. vbi & alia plura de Methodio, apud Metaphraſt. die 4. Nouembr. Lipom. to. 5. & Sur to. 6. Fuit & alius eiuſdem nominis Methodius Epiſcopus Patarenſis, ſanctitate & eruditione conſpicuus, quem citat S. Ioannes Damaſcen. orat. 3. de imag. in fin. de quo Græci in Menologio ad 10. Kal. Iulij. Alius item Methodius Epiſcopus Tyri, de quo infra ad 14. Kalen. Octobr. Iidemq. tres omnes ſelectiſſima lucubrationum ſuarum monumenta reliquerunt.

[g] *Aetherij Epiſc.*] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Meminit eiuſdem Ado in chron. anno Domini 604. numeraturq. hic vigeſimusnonus eius ſedis Epiſcopus, claruitq. temporibus Dagoberti Regis Francorum. T.2.A.205. nu.30.

[h] *Quinctiani Epiſc.*] Agunt de eodem Vſuardus, & alij; ſed cum presbyterum dicunt, errare noſcuntur. Scribit de eo Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 2. c. 36. & lib. 3. c. 2. Sigebert. in chron. anno 506. Reperitur hic intetfuiſſe Concilio primo Aurelianenſi habito temporibus Clodouei, necnon Aurelianenſi quinto temporibus Childeberti eius filij. Habetur mentio de eodem in rebus geſtis S. Galli Epiſcopi Aruernenſis. T.6.A.506. n.3. A.507. n.11.& A. 514.nu.37. de eodē 13 Nouembr.

15 Decimoſeptimo Kal. Iulij. Luna. E xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18

IN Lucania apud Silarum flumen natalis ſanctorum martyrum Viti [a], Modeſti, atque Creſcentiæ, qui ſub Diocletiano Imperatore e Sicilia illuc delati, ibidem poſt ollam feruentis plumbi, poſt beſtias & cataſtas diuina virtute ſuperatas [b], curſum glorioſi certaminis peregerunt. Doroſtori in Myſia ſancti Heſychij [c] militis, qui cum beato Iulio comprehenſus, ſub Maximo Præſide poſt eum martyrio coronatus eſt. Cordubæ in Hiſpania ſanctæ Benildis [d] martyris. Zephyrij in Cilicia ſancti Dulæ [e] martyris, qui ſub Præſide Maximo ob Chriſti nomen virgis cæſus, in craticula poſitus, feruenti oleo incenſus, aliaq. paſſus, martyrij

palmam victor accepit. Palmyræ in Syria ſanctorum martyrum Libyæ [f] & Leonidis ſororum, & Eutropiæ puellæ annorum duodecim, quæ per diuerſa tormenta ad coronam martyrij peruenerunt. Apud Valencenas depoſitio ſancti Landelini [g] abbatis. Aruernis ſancti Abrahæ [h] confeſſoris, ſanctitate ac miraculis illuſtris.

IVNII 15.

T.1.A.303. nu.320.

Viti, *Modeſti, & Creſcentiæ* [a].] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horũ Acta ex antiquis codicibus manuſcriptis primum edidit Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 5. c. 118. in compendium redegit; fuſius eadem Sur. to. 3. Habemus eadem manuſcripta vetuſto charactere Lõgobard. Corpus venerandum S. Viti tranſlatũ eſſe Roma Pariſios, ſcribit Sigeb. in chron. anno Domini 755. Inde vero (vt idem ait) in Saxoniam delatum eſt anno a Chriſto 836. vnde, inquit, Franci teſtati ſunt, quod ab illo tempore gloria Francorum in Saxones tranſlata eſt. De eadem tranſlatione, & religioſo cultu S. Viti apud Saxones, plura ſcribit Vuitichindus libro 1. geſt. Saxon. Saxo Grammat. hiſt. Dan. lib. 14. Martin. Polon. Albertus Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. c. 6. nouiſſime Sur. to. 7. ex auctore recitat, qui præſens interfuit, factamq. refert dicto anno Domini 836. Indict. 14. Ludouici Imp. anno 23. Quod pertinet ad tranſlationem aliorũ ſanctorum martyrum corporum Roma in Gallias, vel in alias Trãſalpinas prouincias ſæpe factas; noſſe debemus id agi cœptum eo tempore quo Franci Romanam Eccleſiã a Longobardis alijsq. tyrannis vindicantes, multis officijs de eadem ſunt optime meriti; quod enim plum alias fuerat intentatum, tunc a Romanis Pontificibus conſequi cœperunt. Nam vetus Romanæ Eccleſiæ conſuetudo non tantũ abhorruit vt corpora sãctorum Roma transferri pateretur, verum nec tenues reliquias ex eis detrahi quoquomodo permiſit. In hac ſententia S. Gregorius in regiſt. lib. 3. epiſt. 30. ad Conſtantiam Aug. hæc ait: Romanis namque vel totius Occidẽtis partibus omnino intolerabile eſt & ſacrilegum, ſi ſanctorum corpora tangere quis fortaſſe voluerit: quod ſi præſumpſerit, certum eſt quia hęc temeritas impunita nullo modo remanebit. Pro qua re de Græcorum conſuetudine, qui oſſa leuare ſanctorum ſe aſſerunt, vehementer miramur, & vix credimus, &c. His conſentiunt, immo & planius declarant ea quæ S. Germanus ac eius collegæ legati Apoſtolici reſcripſerunt ad Hormiſdam Papam ſub Conſulatu Ruſtici, anno Domini 520. Conſtantinopoli cum eſſent; & inter alia hæc verba: Iuſtinianus filius veſter magnificus, res conuenientes fidei ſuæ faciens, baſilicam Apoſtolorum, in qua deſiderat SS. Apoſtolorum Petri & Pauli & B. Laurentij reliquias eſſe, conſtituit: ſperat per paruitatem noſtram, vt prædictorum ſanctorum reliquias celeriter concedatis. Habuit quidem petitio prædicti viri ſecundum morem Græcorum; & nos contra, conſuetudinem Sedis Apoſtolicæ expoſuimus. accepit rationem. Et quia talis eſt eius feruor fidei, qui meretur quicquid de Sede Apoſtolica depopoſcerit; & talis eſt, qui ſperat vnde & ſalus animæ & fidei accreſcat: talibus deſiderijs poſtulata competit non negare. Vnde ſi beatitudini veſtræ videtur, Sanctuaria Beatorũ Apoſtolorum Petri & Pauli, secundum morem ei largiri præcipite; & ſi fieri poteſt, ad ſecundam cataractam ipſa Sanctuaria deponere, veſtrum eſt deliberare, &c. Extant ad eoſdem legatos Hormiſdæ Papæ de eadem re ſcriptæ litteræ, aliæ itidem ad Iuſtinianum, ſignificantis ſe tantum Sanctuaria mittere. extãt dictæ litteræ apud nos manuſcriptæ ex codice Vaticano acceptæ. Per Sanctuarium autem, velum intelligere debemus; quod S. Gregorius in nuper citata ad Conſtantiã epiſtola Brandeum appellat, ex quo ſanguis effluxit, cum a ſancto Leone Papa (vt ait) forcipibus incideretur. aſibi autem idem appellat velamen, quod admoueri ſolitum erat ſanctis martyrum corporibus, vt lib. 4. epiſt. 44. ex Synodo Romana, & lib. 12. decret. 4. Brandeum itẽ appellat velum illud Ioannes diac. in vita ſancti Gregor. lib. 2. c. 42. cum ingens de ea re miraculum narrat. Ex quibus omnibus liquet, non corpora, non fragmina oſſium, vel tenuem raſuram illorum, ſed tantum velum ſacris admotum reliquijs, pro magno munere conſueuiſſe Romanos Pontifices ad clariſſimas perſonas, illas cupientes, tranſmittere. Græcorum autem ab his fuiſſe diuerſam conſuetudinem, ex prædictorum aſſertionibus vidimus.

T.1. A.519. n.12. & 14.

[b] *Superatas.*] Beda & Ado in ſuis Martyrologijs inter alia tormenta addunt, ſanctũ

Vitum

Vitum a Valeriano Iudice catomis cæſum, alij codices habent, Catomo cæſum. Molanus multum laborat circa huius vocis intelligentiam; multaq. erudite cum dicat, nec tamen rem aſſecutus ſibi ipſi viſus eſt. Arbitratus ſum aliquando textum eſſe deprauatum, vt pro catomis, latomiis, ſit reſtituendum. de eo etiam genere tormentorum hæc Iſidorus lib. 5. Orig. Latomia (licet alii pleri que codices habeant Lautumna) eſt ſupplicij genus ad verberandum aptum, inuentum a Tarquinio Superbo ad pœnas ſceleratorũ. Iſte enim prior latomias, ſeu lautumias, tormenta, fuſtes, metalla, atque exilia adinuenit, &c. Acquieſcerem prædictæ Iſidori interpretationi, niſi Feſtus, Liuius, Plautus, aliiq. antiquiores latomias, ſeu lautumias, vel lautumias (vt legitur apud Plautũ in Penul.) lapidicinas intelligerent, vel ipſa loca cæſis lapidibus excaſta: quo ſenſu & carcer Syracuſanus, de quo Cic. in Ver. lib. 7. latomia eſt appellatus, ſic & omnis carcer, vt l. 9. ff. ex quibus cauſis maior. Incluſos veluti latomiis, vinctorum numero haberi placet; quia nihil intereſt, parietibus, an compedibus teneantur. Habent eamdem vocem, catomum, Beda & Ado die 18. Nouembris in Romano mart. ſed in alio ſenſu, cum dicant: Catomo ſuſpendi eum ac verberari iuſſit; per catomum vinculum quoddam intelligentes, quo martyr ad verbera ſuſpenſus eſſet. Arrideret mihi quod Molanus e Græca voce deducit, vt κάτωμος, idem quod demiſſis armis, pedibus videlicet in altum ſuſpenſis, ſic martyr ad verbera expoſitus fuerit: ſed quoniam eiuſmodi non leguntur in Actis eiuſdem martyris, neque apud Prudentium in Romano, neque apud alios qui paſſionem eius retexerunt; ſicut ipſe, ita & ego his minus aſſentior. Sed cum ſecundam editionem noſtrarum Notationum meditarer, accidit vt de re adeo ambigua agerem cum noſtro domino Latinio, viro inſigniter erudito, & in rebus Eccleſiaſticis admodum verſato: quem eiuſmodi reperi eſſe ſententiæ, vt idem eſſet, catomis aliquem cædere, quod ſolent ludimagiſtri ad humeros alicuius appenſis pueris in eorum nates infligere verbera. Sicq. cum Vitum, tum Baridam, quod pueri eſſent, puerorum more iuſſos eſſe virgis verberari. Ceterum more puerorum, maioris ignominiæ irrogandæ cauſa, haberi apud Victorem cæſum eſſe catomis venerabilem ſenem Thomam ſanctiſſimum Epiſcopum: quod ille de perſecut. Vuandal. lib. 1. ſic deſcribit: Quodam tempore venerabilem ſenem in publica facie catomis ceciderunt. Adducebat adhuc ille, Hippocratem lib. 1. de Articul. κατωμίζειν vti pro, in humeros leuare aliquẽ. Probantur hæc à nobis, eoq. magis, quod Ioſephus in Iudaicis Antiq. lib 5. cap. 10. κατωμαδὸν, vtitur pro eo quod habet Latina verſio, humeris impoſitas Gazæ portas a Samſone; quod & obſeruat Suidas in verbo κατωμαδὸν.

[g] *Heſychij.*] De eo item Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 5. c. 56. & in Iulio martyre eod lib. cap. 119. & alij recentiores. T. 3. A. 238 nu. 2.

[h] *Beuildis.*] Scripſit nobile certamen eius S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 3. c. 9. paſſumq. tradit æra octingenteſima nonageſimaprima, anno a Chriſto Domino octingẽteſimo quinquageſimotertio. T. x. A. 853 nu. 71.

[e] *Dulę.*] Agunt de eodem Græci in Menologio, vbi de eo pluribus; fuſius autem Metaphraſtes, quem Latine a ſe redditum recitat Lipom. tom. 7. ex quo Sur. to. 3. De Zephyrio ciuitate, de qua hic habetur mentio, agit Plin. lib. 5. c. 27. & alij. cir. A. 280.

[f] *Libyæ & Leonidis.*] Harum martyrium narrat S. Briena in Actis S. Febroniæ, quæ extant apud Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. his verbis: Recordare Libyam & Leonidem, ſorores illas duas, quæ martyrium glorioſa pertulerunt: e quibus Libya ipſa gladio percuſſa, capite priuata eſt; Leonis vero in ignẽ coniecta fuit. Recordare quemadmodum puella Eutropia, duodecim annos nata, martyrium ſuſtinuerit, &c. Febronia claruit An. 311 vt eo An. nu. 28.

[i] *Landelini.*] Huius Acta retulit Sur. in tom. 3. Diuerſa ab his ſcripta fuiſſe a Philippo abb. teſtatur Molan. in addit. ad Vſuar. qui & de eo pluribus agit in Indic. SS. Belg. Trithem. etiam de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 100. eumq. claruiſſe ait anno Domini 666. Conſtat quidẽ vixiſſe temporibus S. Martini Papæ & martyris, a quo & munus prædicandi ſuſcepit, nauiterq. impleuit. T. 8. A. 650. nu 2.

[k] *Abrahe.*] Scripſit eius res geſtas Greg. Turon. lib. ſanctor. Patrum cap. 3. Agit de eodem in hiſt. de geſt. Franc. lib. 2. cap. 21. in fin. De hoc ipſo ſcripſit egregium epitaphium Sidonius Apol. quod vna cum epiſtola dedit ad Voluſianum Epiſcopum lib. 7. epiſt. 18. Claruit circa annum Domini quadringenteſimum ſexageſimum. T. 6. A. 480 nu. 13. A. 480. n. 13

xj. F **Sextodecimo Kal. Iulij. Luna.** 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19

VESONTIONE in Gallijs ſanctorum martyrum Ferreoli [a] presbyteri, & Ferrutionis diaconi, qui a beato Irenæo Epiſcopo ad prædicandum verbum Dei miſsi, poſtea ſub Claudio Iudice diuerſis pœnis excruciati, gladio feriuntur. Tarſi in Cilicia ſanctorum martyrum Quirici [b] & Iulittæ, matris eius, ſub Diocletiano Imperatore: quorum Quiricus triennis puellus, cum matrem, quæ ante Alexandrum Præſidem neruis diriſsime cædebatur, implacabili luctu lugeret, ad gradus tribunalis illiſus interijt: Iulitta vero, poſt dira verbera & grauia tormenta, martyrij ſui curſum obtruncatione capitis impleuit. Moguntiæ paſsio ſanctorum Aurei [c], & Iuſtinæ ſororis eius, & ceterorum martyrum, qui ſynaxim in eccleſia agentes, ab Hunnis Germaniam diripientibus trucidati ſunt. Amathunte in Cypro ſancti Tychonis [d] Epiſcopi, tempore Theodoſij Iunioris. Lugduni depoſitio beati Aureliani [e] Epiſcopi Arelatenſis. Nannete in Britannia Minori ſancti Similiani [f] Epiſcopi & confeſſoris. Miſnæ in Germania ſancti Bennonis [g] Epiſcopi. In Brabantia ſanctæ Lutgardis [h] virginis.

IVNII 16.

cir. A. 190. FERREOLI & *Ferrutionis* [a].] De his item Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Horum martyrium deſcriptum habetur in Actis SS. Felicis & Fortunati, apud Sur. to. 2. die 23. April. & to. 7. De miraculis ad ipſorum ſepulchrum agit Gregor. Turon. lib. de glor. martyr. cap. 71. Fuit præterea Ferreolus alius martyr & Epiſcopus Viennenſis, de quo ſuo loco plura inferius ad 14. Kalend. Octobris.

T. 2. A. 305 n. 15. [b] *Quirici & Iulittæ*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio Idibus Iulii, vbi Tarſi Ciliciæ eos occubuiſſe martyrio tradunt: quod verum eſſe, legitima eorumdem Acta teſtantur. Ex his plerique Latinorum ſunt corrigendi, qui Antiochiæ eos paſſos referunt. Exciderunt proculdubio ea Acta Quirici & Iulittæ, quæ S. Gelaſius Papa, vt commentum hæreticorum, ex quibus & ſubſannandi tribueretur occaſio, procul reiecit in Decret. de ſcript. apocryph. apud Gratian. diſt. 15. cap. Sancta Rom. Diuerſa omnino ab illis cenſentur ea quæ recitat Metaphraſtes, quæ & retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. in tom. 3. necnon Mombrit. licet paulo diuerſe in tom. 2. quorum ſummam Græci referunt in Menologio, & hic breuius comprehenſa narrantur. Molanus in addit. ad Vſuard. 2. edit. poſt Lipomani & aliorum eruditorum ſententiam, dum probat eadē a Metaphraſte edita Acta prædictorum martyrum, addit Gelaſiū non intellexiſſe de illis ipſis Actis Græce cōſcriptis, ſed quæ Latine edita in vet. manuſcrip.

haben-

habentur: ea videlicet, quorum eſt exordiũ: Domino fratri & coepiſcopo Zoſimo Theodorus, &c. De erudito ac prudentiſſimo viro quid iure dicam, nihil habeo, niſi hoc vnum, quod inciderit in eadem Acta deprauata. Siquidem illa Acta Quirici & Iulittæ, quæ ſcripſit Theodorus Epiſcopus ad Zenonem coepiſcopum, quæ & in vetuſtiſſimo codice habemus in noſtra bibliotheca, ſunt ſane eiuſmodi, vt in omnibus conueniant cum iis quæ vel Metaphraſtes edidit, vel in Græcorum Menologio, vel hic ſummatim collecta narrantur: ſed & eo fideliora exiſtimanda ſunt, quod certus inſcribitur auctor, qui (vt ipſe profitetur) in id præſertim incubuit, vt vera certaq. de iiſdem ſanctis martyribus Acta ex antiquis monimentis edendo, falſa illa, vt ait, inſulſe, mendaciter, ac denique hæretice a Manichæis de iiſdem ſanctis conſcripta, abolenda, & ab eccleſia Catholica prorſus proſcribenda curet. Ex huiuſmodi Theodori Epiſcopi præfatione ſatis notatur, quænam illa fuerint horum martyrum Acta á Gelaſio improbata: de eo enim Actorum libello hæc ibidem Theodorus: Tali, inquit, erat exſecratione digeſtus, vt merito huic coaptetur illa ſententia, quam quidam contulit Patrum: Vere (inquiens) ranæ & culices digni ſunt iſta ſcriptura. Nam (quia textus ille ſatis declarat) datur conijci (Deo amabilis) vt Manichæorum ſit iſta deſcriptio, qui crucem Chriſti ſcandalum & ſtultitiam putant. Hæc & alia ibi Theodorus, qui & ſinceriſſima iſtorum Acta edidit, accepta (vt ait) a Marciano Tribuno Notario, qui eadem nactus fuerat a Zenone Iſauriæ Epiſcopo. Exſcripſiſſe ea Theodorus videtur temporibus Iuſtiniani Imp. longe ante tempora Metaphraſtis. Tranſlata fuiſſe horum ſanctorum martyrum corpora in Gallias per S. Amatorem Epiſcopum Antiſiodorenſem, prædeceſſorem S. Germani, cum in Oriente peregrinatus eſſet, tradit Mombrit. vbi ſupra.

A.454. Fer. c *Aurei & Iuſtinæ.*] Agunt de his hac item die Beda, Ado, & recentiores. De graſſatione barbarorum in Moguntinam eccleſiam ſcribit in primis Ammianus Marcellinus libro 27. itemq. S. Hieron. epiſt. 11. ad Ageruchiã. An autem illatam cladium tempore hi paſſi ſunt, vel quando poſtea Attila irrupit in Gallias: nobis non ſatis eſt exploratum. Sane quidem tam S. Hieron. quam Ammianus teſtantur, eius temporis multa millia hominum fuiſſe Moguntiæ in eccleſia trucidata. De miraculis S. Aurei conſcriptum eſſe libellum, teſtatur Molanus in annot. ad Vſuardum.

cir. A.400. d *Tychonis Epiſc.*] De eo itẽ hac die Græci in Menologio, vbi tradunt hunc a S. Epiphanio Epiſcopo Salaminæ Cypri fuiſſe ordinatum Epiſcopum temporibus Arcadij Imperatoris.

T.7.A.550 n.12. e *Aureliani Epiſc.*] De eo hac die Vſuardus, Ado, & alij. Nonnulli hunc Aurelium dicunt, atque ita ſubſcribitur Concilio Aurelianenſi quinto: cui lectioni conſentit ſancti Gregorij Papæ epiſtola ad Vigilium Epiſcopum Arelaten. 115. lib. 7. regiſt. Indict. 2. At vero Aurelianus, & non Aurelius dictus habetur in Actis quintæ Synodi. Ad hunc ipſum Aurelianum Epiſcopum Arelatenſem extat epiſt. Vigilij Papæ, quæ recitatur in quinta Synodo collat. 7. Dicta Synodus Aurelianẽſis, cui interfuit Aurelianus, celebrata eſt anno triceſimooctauo Childeberti filij Clodouei Regis Francorum; eſt annus Dñi quingenteſimus quinquageſimusſecundus.

f *Similiani Epiſc.*] Vſuardus de eodem hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcript.

T.1. Ann. 1117. nu. 6. g *Bennonis Epiſc.*] Hunc Hadrianus Sextus Rom. Pont. numero Sanctorum adſcripſit, vt ex eius Actis apparet: idq. in eiuſdem Hadriani Itinerario teſtatum habetur. Scripſerat iam olim Trithemius abb. ad Iulium Papam epiſtol. 64. id expoſcente Georgio Duce, pro canonizatione S. Bennonis, in qua hæc inter alia de eius vita atque miraculis: Vita Bennonis ſanctiſſima, plena virtutibus, a vetuſtioribus, ſuiſq. contemporaneis luculenter habetur deſcripta: & multa quotidie in eccleſia Miſnenſi ad eius tumulum fiunt miracula. Hæc ille. De eodem Coclæus in comment. de Act. & ſcrip. Luth. anno Domini 1524. Extat de eius canonizatione Pontificium diploma, quod hactenus aſſeruatur Romæ in Eccleſia S. Mariæ de Anima, nationis Teutonicorum, quo quidem ſignificatur, anno Domini 1523. die Dominico, in die Feſto Sanctiſſimæ Trinitatis, qui fuit 31. Maij, a dicto Pontifice canonizatos eſſe S. Bennonem Epiſcopum Miſnenſem, & S. Antoninum Archiepiſcopum Florentinum, ſolemnitatemq. Sancti Bennonis relatam eſſe ad decimamſextam diem menſis Iunij, atque ab eodem Pontifice conceſſam plenariam Indulgentiam, eamdem Eccleſiã ea die viſitantibus. Huius autem præclariſſimas res geſtas Hieronymus Emſer ſcriptis mandauit: recitantur apud Sur. to. 7. Ibidem eſt eiuſdem auctoris carmen, & ſacer hymnus Bartholomæi Steni. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1106. ætatis ſuæ nonageſimoſexto, ſedis autẽ quadrageſimo.

obijt Ann. 1246. h *Lutgardis.*] Eius Acta conſcripſit Thomas Cantipratenſis, deſcripſit vero Sur. to. 3. De ea item agit Molanus in Indic. ſanct. Belgij, & in additione ad Vſuard. hac die. Defuncta eſt anno Domini milleſimo ducenteſimo quadrageſimoſexto.

Quinto-

2. G Quintodecimo Kal. Iulij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMAE natalis ſanctorum ducentorum, & ſexagintaduorum Martyrum, qui in perſecutione Diocletiani pro fide Chriſti necati, poſiti ſunt via Salaria veteri ad Cliuum Cucumeris. Tarracinæ ſancti Montani[b] militis, qui ſub Hadriano Imperatore & Leontio Conſulari, poſt multa tormenta, martyrij coronam accepit. Apud Venafrum ſanctorum martyrum Nicandri, & Marciani, qui in perſecutione Maximiani capite cæſi ſunt. Chalcedone ſanctorum martyrum Manuelis[d], Sabelis, & Iſmaelis, qui pacis cauſa apud Iulianum Apoſtatam pro Rege Perſarum legatione fungentes, cum Imperatoris iuſſu idola venerari compellerentur, idq. conſtanti animo recuſarent, gladio feriuntur. Apolloniæ in Macedonia ſanctorum martyrum Iſauri diaconi, Innocentij, Felicis, Hieremiæ, & Peregrini Athenienſium, qui a Tripontio Tribuno varie torti, capite obtruncati ſunt. Ameriæ in Vmbria ſancti Himerij Epiſcopi, cuius corpus Cremonam tranſlatum eſt. In pago Bituricenſi ſancti Gundulphi Epiſcopi. Aurelianis ſancti Auiti[h] presbyteri & confeſſoris. In Phrygia ſancti Hypatij confeſſoris. Item ſancti Beſſarionis[k] anachoritæ. Piſis in Tuſcia ſancti Rainerij[l] confeſſoris.

IVNII 17.

T. 4. A. 303. nu. 115. DVCENTORVM *ſexagintaduorum Martyrum.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Poſiti dicuntur ad Cliuum Cucumeris; eo enim nomine erat appellatum vetus cœmeterium via Salaria, vt conſtat ex indice cœmeteriorum Vrbis, quem exſcripſimus ex manuſcripto Vatican. lib. Cenſuum.

Chr. A. 130. [b] *Montani,*] Cuius vitæ Acta accepimus ab eccleſia Caietana. eſt illorum exordium; Montanus miles & ciuis Romanus, &c.

T. 3. A 303 nu. 120. [c] *Nicandri & Marciani.*] Horum illuſtre martyrium etiam in Orientali Eccleſia anniuerſaria die recolitur: agunt etenim de his Græci in Menologio ſexto Id. Iunij, vbi paſſionis ipſorum cruciamenta, his verbis narrantur. Certamen ſanctorum martyrum Nicandri & Marciani, qui propter Chriſtianæ fidei confeſſionē ſub Præſide Maximo in carcerem coniecti, cū ad negationem adigi non poſſent, ferreis vnguibus lacerantur, & in excelſis trabibus ſuſpenſi, atque detracti, dum per carbones ignis extenti, virgis deſuper verberantur, ſalſoq. aceto perfuſis plagis, teſtis acutis perfricantur, lapidibus ora contuſa, & facies confractæ, poſtremo linguæ gladio excisæ, & enſe percuſſi migrauerunt ad Dominum. Hactenus ibi. Petrus in catal. lib. 5. cap. 90. nonniſi vltimum horum ſupplicium refert: additq. paſſos eſſe prid. Non. Iunij inter Atinā & Venafrum; corpusq. Nicandri

candri Venafrum, Marciani vero Atinam ait delatum: porro Nicandri vxorem, quæ virum ad martyrium roborauerat, poſt triduum capitalem ſubijſſe ſententiam, tradit. Vigent hactenus in Aequicolis horum martyrum priſcæ memoriæ. S. Nicandri eccleſiam apud Vrbem poſitam, via Lauicana, Gelaſius Papa dedicauit, vt apparet ex libro de Rom. Pontif. Petrus diac. bibliothec. Caſſin. in libro de viris illuſtr. eiuſdẽ monaſterij c. 45. teſtatur a Petro eiuſdem cœnobij diacono ſcriptum eſſe ſermonem legendum in vigilijs prædictorum martyrum, additumq. ab eodem officium eccleſiaſticum recitandum in die eorum celebritatis. Horum martyrum Acta manuſcripta extant in biblioth. noſtræ Congregationis.

T. 4. A. 362 n. 47. & ſeq. [d] *Manuelis, Sabelis, & Iſmaelis.*] Græci etiã de his in Menolog. hac die, ibiq. eorum certamen referunt; vberius autem Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis; eadem & Lipom. tom. 6. & Surius recitat tom. 3.

[e] *Iſauri diac. & ſoc.*] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, ibiq. eorum martyrium explicant.

Translatio An. 965. [f] *Himerij Epiſc.*] De quo Petr. in catal. lib. 5. c. 132. & Molanus in addit. ad Vſuardum.

[g] *Gundulphi Epiſc.*] De eodem Molan. in addit. ad Vſuar. & Galeſin. in ſuo Martyrol.

[h] *Auiti presbyteri.*] Agunt de eodẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores: licet apud Bedã Vitus pro Auito mẽdoſe legatur. Scribit de eo Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 3. cap 6. idemq. de alio Auito abbate libro de glor. confeſſ. cap. 99. De eodem Auito preſbytero, de quo agimus, ſcribit Ado Vien. in chron. & Sigebert. in chron. anno 495. Eius vero res geſtas atque miracula edita fuſius ſcripta refert Sur. to. 3. Fuit eiuſdem nominis Epiſcopus Viennenſis, qui ſecũdus ſedit poſt S. Mamertũ, de quo plura Ado Vien. in chron. Vixit & alius eiuſdem nominis in Oriente Auitus monachus, cuius meminit Suidas. T. 7. A. 542. num. 7.

[i] *Hypatij.*] De quo itẽ Græci agunt in Menologio, eiusq. Acta ibidem paucis referũt.

[k] *Beſſarionis.*] Græci itidẽ de eo in Menologio, eiusq. vitã breui cõpendio comprehenſam referunt. Eſt frequẽs mentio de Beſſarione, eiusq. diſciplina, in Vit. Patr. par. 2. T. 9. A. 390. nu. 9.

[l] *Raineri.*] Agit de eodem Molan. in additionibus ad Vſuardum edit. 2. teſtaturq. eum ex hac vita migraſſe anno Domini 1161. Obijt Ann. 1161.

18 Quartodecimo Kal. Iulij. Luna. A ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE via Ardeatina natalis ſanctorum martyrum Marci[a] & Marcelliani fratrum, qui in perſecutione Diocletiani a Iudice Fabiano tenti, & ad ſtipitem alligati, in pedibus clauos acutos acceperunt: cumq. non ceſſarent laudare Chriſtum, lanceis per latera transfixi, cum gloria martyrij ad ſiderea regna migrarunt. Malacæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Cyriaci[b] & Paulæ virginis, qui lapidibus obruti, inter ſaxa animas cælo reddiderunt. Tripoli in Phœnicia S. Leontij[c] militis, qui ſub Hadriano Præſide, vna cum Hypatio Tribuno, & Theodulo, quos conuertit ad Chriſtum, per acerba tormenta peruenit ad coronam martyrij. Eodem die S. Aetherij[d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani poſt ignes & alios cruciatus gladio cæſus eſt. Alexandriæ paſsio S. Marinæ[e] virginis. Burdigalæ S. Amandi[f] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Saccam in Sicilia S. Calogeri[g] Eremitæ; cuius ſanctitas in energumenis liberandis maxime effulget. Sconaugiæ ſanctæ Elizabeth[h] virginis, monaſticæ vitæ obſeruantia celebris.

T. 2. A. 284 n. 11. & ſeq. & An. 286. n. 23.

MARCI & *Marcelliani* a.] De his Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri oēs. Scriptæ ſunt horũ res geſtæ in Actis S. Sebaſtiani, apud Sur. to. 1. die 20. Januar.

b *Cyriaci & Paulę.*] Vſuar. itē de his hac die, Petrus in catal. lib. 5. cap. 125. Vaſæus in chron. itē Flos SS. Hiſp. & Theſ. concio. to. 2.

T. 1. An. 80. nu. 3.

c *Leontij.*] Agũt de eo & Græci in Menolog. vbi & eius Acta ſummatim collecta narrantur, quæ prolixius Metaphraſt. eſt proſecutus, ex quo Lipom. to 7. & Sur. to. 3. referunt eadem. Meminit huius Leōtij, vt peſilluſtris martyris, Theodoretus in commentario de Euangelica veritate lib. 8. de Martyribus in fin. Tradit Procop. lib. 3. de ædif. Iuſtin. Imp. eidē martyri ab eodē Juſtiniano extructam eſſe magnificentiſſimā baſilicā. Erat & Tripoli in Phœnicia nobilis memoria Leōtij mart. cuius mentio eſt in Quinta Synodo, act. 1.

cit. A. 304.

d *Aetherij.*] Græci itidē de eo agũt in Menologio, eiusq. martyriũ paucis deſcribũt.

corpus trāſlat. Venet. An. 1113. Petr. in catal.

e *Marinæ.*] De ea & Ado hac die, qui martyrem eam dicit; cui tamen vet. manuſcrip. contradicunt. Hæc etenim illa eſt, quæ virili habitu monaſticā exercuit diſciplinam, Marinusq. nomine dicta eſt: cuius res præclare geſtæ narrātur in Vit. Patr. par. 1. c. 44. Petr. in catal. lib. 6. c. 108. ex quib. & alij accepere.

T. 5. A. 431. n. 195.

f *Amandi Epiſc.*] De eodē antiquæ tabulæ, ex quibus etiam Molan. in addit. ad Vſuardum. Succeſſit hic S. Delphino, ad quem extant Paulini epiſtolæ, qui & ad Amandũ ſæpius ſcripſit, extantq. ſex ad eum datæ epiſtolæ, quarũ aliquæ ſcriptæ videntur antequā eſſet Epiſcopus, cũ adhuc S. Delphinus ſuperſtes eſſet. Meminit eiuſdem Amandi ex verbis Paulini Gregor. Turon de geſt. Franc. lib. 2. c. 19. & de glor. confeſſ. c. 45. Claruit tēporibus Honorij Imperatoris. Huic acceptа ferimus ea quæ S. Paulini Epiſcopi Nolani reperiuntur ſcriptorum monumenta: cum ille, ſicut diuitiarum, ac ſui ipſius; ſic & lucubrationum ſuarum contēptor eſſet: & licet eas S. Hieronymus, pr etiam S. Auguſtinus, & alij mirifice prædicarent; ipſe tamen eaſdem floccifaciens, perire ſineret. Tantæ iacturæ occurrit S. Amandus, ad quem Paulinus hæc aliquando: Legimus, inquit, in tergo epiſtolæ annotationem epiſtolarum, quas meas eſſe indicatis: nam vere prope earum omnium immemor eram, vt meas eſſe non recognoſcerem, niſi veſtris litteris credidiſſem. Vnde maius accepi documentum charitatis veſtræ: quia plus me vobis, quā mihi, notum eſſe perſpexi. Hymnos, quos deſiderabam, accepiſſe gaudeo, &c. Extat hæc Paulini citata epiſtola manuſcr. in archiuo Nolano, quam inde deſcriptā ab erudito viro mei ſtudioſiſſimo R. D. Antonio Agellio Clerico Regulari pro magno accepi munere.

g *Calogeri.*] De eo hac die Maurol. qui illũ ipſum fuiſſe opinatur, cuius meminit S. Gregorius Papa dialog. lib. 4. cum de interitu Theodorici impijſſimi Regis a ſolitario quodā præuiſo ſermonē habet. De eodē plura Breuiar. Gallic. item Fazel. de reb. Sicul. lib. 6. prioris decad. q. 3. ſicet in quibuſdam mendoſa. Claruit hic Sanctus & viuēs & poſt obitum multis miraculis, quibus eius ſāctitatem Deus in toto Siciliæ Regno teſtatam fecit. Ipſius nomen in Romanũ Martyrologiũ referri, S. D. N. Clemens VIII. mandauit. T. 7. A. 526. n. 28.

h *Elizabeth virginis.*] De ea & Molan. in addit. ad Vſuard. aitq. eius Acta ſcriptis mādata per Ecbertum monachũ; itemq. Einichone abb. ipſius laudes ſcripſiſſe tradit Trithem. lib. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 12 ol pluribus autem lib. 3. c. 315. Obijtq; (vt ait) anno Domini 1165. ſuæ ætatis 36. obijt An. 1165.

viij. B Tertiodecimo kalē. Iulij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

MEDIOLANI ſanctorum martyrum Geruaſij a & Protaſij fratrum: ex quibus priorem tamdiu iuſſit Aſtaſius Iudex plumbatis cædi, quouſque ſpiritum exhalaret; ſequentem vero fuſtibus cæſum capite truncari. Horum corpora b, Domino reuelante, B. Ambroſius ſanguine conſperſa, & ita incorrupta reperit, ac ſi eo die fuiſſent interempti: in quorum translatione cæcus feretri tactu lumen recepit, & plurimi vexati

a dęmonibus liberati ſunt. Rauennę S. Vrſicini[c] martyris, qui ſub Paulino Iudice poſt plurima tormenta in confeſsione Domini immobilis permanens, capitis abſciſsione martyrium compleuit. Sozopoli ſancti Zoſimi[d] martyris, qui in perſecutione Traiani ſub Domitiano Præſide poſt acerbos cruciatus capite amputato victor migrauit ad Dominum. Aretij in Tuſcia ſanctorum martyrum Gaudentij[e] Epiſcopi, & Culmatij diaconi, qui tempore Valentiniani furore Gentilium cæſi ſunt. Eodem die ſancti Bonifacij[f] martyris, diſcipuli beati Romualdi, qui a Romano Pontifice ad prędicandum Euangelium in Ruſsiam miſſus, cum per ignem tranſiſſet illæſus, Regemq. ac populum baptizaſſet, a furente Regis fratre necatus, optatam martyrij coronam accepit. Rauennæ S. Romualdi[g] anachoritæ, monachorum Camaldulenſium Patris, qui collapſam in Italia eremiticam diſciplinam reſtituit, ac mirifice propagauit.

IVNII 19.

T. 2. A. 171 num. 4. GERVASII & *Protaſij*[a]] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio pridie Idus Octobris. Feruntur horum res geſtæ ſcriptæ a S. Ambroſio ex libello Philippi: eas refert Mombrit. tom. 1. Lipom tom. 1. ac demum Sur. tom. 3. Deſcripſit autem & alia horum Acta Metaphraſtes, quæ Lipomanus ſuper diuerſitate narrationum vtcunque concordare conatus eſt: recitat eadem Sur. to. 3. His non diſſimilia sũt ea quæ Actis SS. Syri & Euentij intexta habentur: deſcripſit eadem Sur. tom. 7. die 12. Septembris ex manuſcr. At non tantum me reddit ancipitem, quod in prædictis Actis nomine S. Ambroſij editis nulla de Nazario & Celſo habeatur mentio, vel quod ſub diuerſo Præſide paſſi habeãtur, quæ & Lipom. excuſat: ſed quod me maiori difficultate inuoluit, eſt illud in primis, quod non tantum in prædictis nulla habeatur de Nerone mẽtio, vel alterius cuiuſpiam Imperatoris, ſed Auguſtorum plurium tunc ſimul regnãtium idem auctor meminerit; adeo vt ad alia tẽpora potius quam Neronis illorum martyrium referre videatur. Huc accedit, quod dum de bello Marcomannico ibi mentio fit; nihil ſane eſt, vt ea ad Neronis tempora poſſint accommodari: ſiquidem nullum tale bellum tunc geſtum eſſe, perſpicuum eſt. Cũ itaque ex illis Actis exploratum habeatur, plures Auguſtos tunc ſimul imperaſſe, inſuper & Marcomannicum bellum excitatum eſſe; cogimur vel inuiti in eam ire ſententiam (ſi tamen ea Acta certa firmaq. & Ambroſij eſſe dixerimus) vt credamus hos paſſos eſſe temporibus Marci Aurelij Antonini & Lucij Veri Auguſtorum, quorum Imperij anno nono Marcomannicum bellum exortũ eſt. Sane quidem nec Beda, nec Vſuardus, vel Ado, aut antiquorum aliquis, vel vetera manuſcripta, cum de his martyribus agunt, vel de eorum parente Vitale ad 4. Kal. Maij, vllam de Nerone faciunt mentionem. Hæc tamẽn alijs expendenda relinquimus. Meminit eorumdem martyrum S. Ambroſius in Luc. lib. 7. cap. 13.

[b] *Horum corpora*] De horum inuentione Inuentio T. 4. A. 387. nu. 37. extat ſermo S. Ambroſij 5. de ſanct. & libro 7. epiſt. 53. & 54. edit. Rom. Agit de eadem S. Auguſt. ſæpius, vt in lib. 9. confeſſ. cap. 7. ſerm. 39. de diuerſ. cap. 5. & de Ciuit. Dei lib. 22. cap. 8. Paulinus in vita S. Ambroſij, auctor libri de vita perfecta apud Hierony. tom. 9. Greg. Turon. de glor. martyrum cap. 47. Legi & de ea hymnum in Breuiar. Tolet. Conſtat autem prędictorum sãctorum martyrum reliquijs quamplurimas eccleſias eſſe locupletatas, eorumq. nomine erectas eſſe memorias. Romæ etenim Veſtina illuſtris femina in ipſorum honorem baſilicam conſtruxit, quam S. Innocentius Papa dicauit, & titulo exornauit, Veſtinæq. Titulus, vel ſanctorum Geruaſij & Protaſij dictus reperitur. de his in lib. de Roman. Pontificibus in Innocentio Papa, & in regiſt. S. Gregor. lib. 9. epiſt. 22. Dicitur hodie Titulus S. Vitalis, cuius ornamento inſignitus eſt presbyter Cardinalis Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus

mus Donatus Cæſius, de noſtra Congregatione optime meritus. Sanctus Paulinus eorumdem reliquias in Fundana baſilica a ſe erecta collocauit, vt ipſe ſcribit ad Seuerum epiſt. 12. S. Gaudentius eadem ſacra pignora condidit in baſilica ad Concilium Sanctorum dicta, vt ipſe refert in ſerm. de eius dedicatione habito. Gallia etiam fere tota iiſdem reliquijs ditata eſt. Teſtis eſt de his Greg. Turonen. vbi ſupra cap 47. cum de his agẽs, ait: Per totum Galliarũ ambitum, Deo propitio, ſunt delatæ. Et paulo poſt: Ex hoc enim eorum reliquiæ affatim collectæ, per vniuerſam Italiam & Galliam ſunt diuiſæ. Idemq. lib. 10. c. 31. hiſt. Franc. agens de eccleſia erecta Turoni, ibi horum reliquias poſitas, eorumq. nomine eam appellatam eſſe teſtatur. Pariſijs etiam in baſilica S. Vincentij eas eſſe poſitas, teſtatur Aim. lib. 2. cap. 20. Ad Noricos vſque eaſdem eſſe delatas, ſcribit Eugipius abbas in vita S. Seuerini Noricorum Apoſtoli. Cõſtat inſuper tranſmarinas Africanæ eccleſiæ oras tantis fuiſſe muneribus exornatas. Cum etenim ſcribat S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 8. in Victoriana villa nomine prædictorum martyrum erectam eſſe memoriam; conſequens eſt, vt eorum martyrũ reliquijs minime caruerit. nam abſque reliquijs martyrum in eorum honorem eccleſias erigi prohibuerat Cõcilium Africanum can. 50.

cir. A. 160. Acta apud Ferrar. ſub Nerone paſſum habet.

[c] *Vrſicini.*] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recenſet eius Acta Petrus Damiani in ſerm. de SS. Vitale & Valeria, refert eum Sur. to 2. die 28. Aprilis, & Mombrit. in ſancto Vitale tom. 2. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. Venantius Fortun. in vita S. Martini lib. 4. agens de Sanctis Rauennatis eccleſiæ, hos ſcribit verſus:

Inde Rauennatum placitã pete dulcius vrbẽ,
Pulpita ſanctorum per relligioſa recurres,
Martyris egregij tumulum Vitalis adora,
Mitis & Vrſicini, Pauli ſub ſorte beati,
Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambe,
Fuſus humi ſupplex, et tẽpla per omnia curre.

[d] *Zoſimi.*] De eodem item Græci hac die in Menologio. Deſcripſit eius Acta Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. in to. 7. & Sur. tom. 3. hac die. T. 2. A. 109 num. 37.

[e] *Gaudentij & Culmatij.*] Horum Acta manuſcripta accepimus ab eccleſia Aretina. cir. A. 364.

[f] *Bonifacij.*] Huius egregia facta Petrus Damiani conſcripſit in vita S. Romualdi, quæ extat apud Lipom. tom. 8. & Sur. tom. 3. hac die. Vixit temporibus Othonis Imp. cuius erat affinis, circa annum Dñi milleſimũ. T. 10. A. 997. n. 3. & ſeq: & T. 11. A. 1008. nu. 6. & ſeq. T. 10. A. 974. nu. 2.

[g] *Romualdi.*] Scripſit (vt nuper diximus) eius præclara Acta Petrus Dam. qui eum affirmat vixiſſe annos centum viginti, quorum viginti in ſæculo, tres in cœnobio, reliquos vero exegit in ſolitudine. Tranſlatum tradunt eius corpus Fabrianum oppidum in Piceno, vbi magna veneratione colitur. Tranſlationis hiſtoriam manuſcriptam accepimus. De eodem Sancto vide ſuperius die 7. Februarij. T. 11. Ann. 1027. n. 14. obitus.

vij. C **Duodecimo Kal. Iulij. Luna.** 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	£	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

NATALIS ſancti Siluerij [a] Papæ & martyris, qui cum Anthimum Epiſcopum hęreticum ab Agapito prædeceſſore ſuo depoſitum reſtituerę noluiſſet, agente impia Theodora Auguſta, a Belliſario in exilium pulſus ad inſulam Pontiam [b], ibidem pro fide Catholica multis ærumnis confectus defecit. Romæ depoſitio S. Nouati [c], filij B. Pudentis Senatoris, & fratris S. Timothei presbyteri, & ſanctarum Chriſti virginum Pudentianę & Praxedis, qui ab Apoſtolis eruditi ſunt in fide. Horum domus in eccleſiam commutata, Paſtoris Titulus appellatur. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Pauli [d] & Cyriaci. Petræ in Palæſtina ſancti Macarij [e] Epiſcopi, qui ab

Arianis

Arianis multa paſſus, in Africam relegatus quieuit in Domino. Hiſpali in Hiſpania ſanctæ Florentiæ [f] virginis, ſororis ſanctorum Leandri & Iſidori Epiſcoporum.

IVNII 20.

T.7 A.536 nu.122. obitus An. 540. nu. 2. & ſeq.

[a] SILVERII Papæ.] De quo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui. Succeſſit hic Agapeto, anno Domini 536. Egimus de eo cumulate in Annalibus Eccleſiaſticis. Illic de Beliſario, cuius hic habetur mentio, locupletius; vbi & de eius calamitate plura diximus.

[b] *Ad inſulam Pontiam.*] Licet hæc de inſula Pontia in libro de Romanis Pontificibus ſcripta habeantur: tamen Liberatus diaconus, qui eodem ſæculo claruit, in Breuiar. hæreſ. Neſtorianæ & Eutych. cap. 22. aperte teſtatur, S. Siluerium miſſum fuiſſe in exilium Pataram Liciæ: ſed loci illius Epiſcopo apud Iuſtinianum agente, Romam reuerti iuſſum, ab aduerſarijs in Palmaria inſula eſſe detentum; illicq. cuſtoditum, inedia defeciſſe. Hæc cum ſcribat Liberatus, ac de Pontia inſula verbum nullum faciat; exiſtimamus (niſi ſit error in codice) ipſum erraſſe in nomine inſulæ, cum ſint ſibi proximæ, ac Palmariam loco Pontiæ poſuiſſe.

T.2. A.109. nu.46.& A. 159 n.8.& A.162. per totum.

[c] *Nouati.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta a Paſtore presbytero ſcripta, quæ recitat Ado. Copioſius deſcripta habentur in rebus geſtis ſanctarum Pudentianę & Praxedis, quarum ſupra meminimus. Erant Romæ thermæ Nouati in Viminali, quæ præbuerunt olim Chriſtianis ad ſacras ſynaxes, quæ & Timothinæ dictæ reperiuntur, a fratre eius Timotheo: erant enim hi filij Pudentis Senatoris, fratres vero prædictarum ſanctarum virginum, vt ex prædictis Actis apparet. Habetur mentio de thermis Timothinis in Actis martyrij ſancti Iuſtini philoſophi, quæ legitima germanaq. eſſe ſuperius demonſtrauimus. extant apud Sur. tom. 3. die 12. Iunij. Paſtoris titulus, de quo hic agitur, etiam Pudentis dictus reperitur, vt eſt exemplum in Concil. Roman. 2. ſub Symmacho: Pudentis idcirco appellatus, quod cum eius domus prius fuiſſet, ad titulum erigendum inde Paſtori conceſſa eſt. Non ignobile vel obſcurum erat Romæ Nouati nomen temporibus Neronis: ad Nouatum enim extant tres libri Senecæ de Ira conſcripti; meminit idem auctor & de Nouatilla in lib. de Conſolat. ad Marciam.

[d] *Pauli & Cyriaci.*] De his hac item die Vſuardus, & alij recentiores.

T.3.A.348. nu 3.

[e] *Macarij Epiſcopi*] Hic & Arius in Græcorum codice dictus reperitur; Ariusq. nominatus eſt in Macarium, ob odium ſcilicet infauſti nominis. Scribit de eo S. Athanaſ. in epiſt. ad ſolitarios: legiturq. inter Epiſcopos, qui ſubſcripſerunt Concilio Sardicenſi, tam apud Athanaſ. in apolog. 2. quam etiam in tom. 1. Conciliorum.

Leander floruit circa An. 600 Iſidorus obijt a.636.

[f] *Florentiæ.*] De eadem hac die Beda, & Breuiar. Toletan. plura, & Flos ſanct. Hiſpan. Ad hanc ſcripſit S. Iſidorus eius germanus libros duos contra nequitiam Iudæorum, vt teſtatur ſanctus Ildefonſus lib. de viris illuſtr. in Iſidoro. Idipſum Braulio in vita ſancti Iſidori, additq. ad eamdem ſcripſiſſe libros duos de virginitate. Agitur de eadem in Theſaur. concion. tom. 2. die 14. Martij.

21 Vndecimo Kal. Iulij. Luna. D vj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
t u A B C D E f F G H M N P
13 14 15 16 17 18 19 20 19 20 21 22 23 24

ROMAE ſanctæ Demetriæ [a] virginis, quæ ſub Iuliano Apoſtata martyrio coronata eſt. Syracuſis in Sicilia natalis ſanctorum martyrum Rufini [b] & Martiæ. In Africa ſanctorum martyrum Cyriaci [c] & Apollinaris. Moguntiæ ſancti Albani martyris, qui ob Chriſti fidem poſt longos labores & dura certamina factus eſt dignus corona vitæ. Eodem die ſancti Euſebij, Epi-

ſcopi Samoſateni, qui tempore Conſtantij Imperatoris Ariani ſub habitu militari incognitus eccleſias Dei viſitabat, vt in fide Catholica illas confirmaret: deinde ſub Valente in Thraciam relegatur: ſed reddita pace Eccleſiæ, tempore Theodoſij, ab exilio reuocatus, cùm iterum eccleſias viſitaret, tegula ab Ariana muliere deſuper immiſſa, confracto capite, martyr tandem occubuit. Iconij in Lycaonia ſancti Terentij Epiſcopi & martyris. Papiæ S. Vrſiceni [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Tungrenſes S. Martini [h] Epiſcopi. In pago Ebroicenſi S. Leutfridi [i] abbatis.

IVNII 21.

T.4.A.362. nu.273.

[a] DEMETRIAE *virginis*.] Agunt de eadē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Res geſtæ ipſius continentur in Actis ſanctæ Bibianæ, de qua inferius; de ea item Petrus in catalog. lib. 5. cap. 135.

[b] *Rufini & Martiæ*.] De his ijdem qui ſupra agunt, necnon & Vuandelbertus, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[c] *Cyriaci & Apollinaris*.] Vſuardus item, & recentiores de his hac die agunt.

Aliqui ex Beda cir. A. 280. Sigeber. A. 425 Petrus Galeſ. & tēp. Damaſ. circ. A. 370.

[d] *Albani*.] De eodem hac die Beda agit pluribus, quem & ſecuti ſunt nonnulli. Huius res geſtas metrice ſcripſit Rubertus monachus monaſterij S. Albani, vt teſtatur Trithem. in chron. Hirſaug. idemq. in epiſt. ad Albertum Epiſcopum Moguntinum refert, Acta eius ſcriptis mandata a Sigeardo monacho eiuſdem monaſterij. De tempore martyrij huius magna inter ſcriptores varietas repetitur: ſiquidem Beda, & alij eum ſecuti, paſſum referunt tēporibus Diocletiani; contra vero alij, vt Petrus in catal. lib. 10. c. 97. & Galeſ. dum agunt de Theoneſto eius martyrij ſocio, die 30. Octobris, temporibus Damaſi ab Arianis necatum affirmant; profitetur idipſum Molanus in addit. ad Vſuardum edit. 2. hac die. Diuerſe ab his omnibus Sigebert. in chron. dum Albani & ſociorum martyrium refert contigiſſe anno Dñi 425. Habemus in vet. cod. manuſcrip. vitam ſancti Albani, cuius eſt exordium; Erat olim in partibus Aquilonis, &c. ſed quæ videatur apocrypha, nullamq. ſibi veriſimilem ſaltem vendicet auctoritatem.

T.3.A.362. n.49. & ſeq. T.3.A.340. n.4. & ſeq. T.4.A.369. n.54. & A. 370. nu. 7. & ſeq.

[e] *Euſebij Epiſcopi*.] Nonnulli neſcientes Euſebium Epiſcopū Samoſatenſem, de quo hic agitur, perperam addiderunt nomen Cæſareæ Palæſtinæ, falſo putantes de illo hac die agi. Hi quidem ſicut Euſebium Samoſatenſem ignorarunt, & nomen Samoſatenſis ob Paulum hæreſiarcham fortaſſe exhorruerūt; ita etiam res Euſebij Cæſarienſis parū perſpectas habuiſſe videntur: nam etſi in SS. Niceno Concilio, ad tempus morem gerens Conſtantino, palinodiā cecinit; tamen poſtea in conciliabulo Tyrio, alijsq. eorū conuenticulis ſtetiſſe pro Arianis, omnibusque ſtudijs fauiſſe Ario, apparet: quam ob cauſam ſanctus Hieronymus ſæpius eum appellat anteſignanum Arianorum: S. Epiphanius, alijq. veteres eamdem illi notam inurunt. Quo loco autem poſteriores eum habuerint, conſule Patres qui interfuerunt Synodo ſecūdo Nicænæ, Act. quinta & ſexta, videbisq. eumdē ab omni Orthodoxorum claſſe ſeparatum, execratumq. Agitur hic itaque de S. Euſebio Epiſcopo Samoſatenſi, de quo & Græci agunt in Menologio die ſequenti, his verbis: Sancti martyris Euſebij Epiſcopi Samoſatenſis, qui fuit ſub Conſtantio Imperatore feruentiſſimus Orthodoxæ fidei æmulator. nā tantum fortitudinis & rerum terrenarū contemptus in ipſius animo inerat, vt in id tātum ſtuderet, quo pacto pietas ipſa, & Orthodoxa fides incremētū acciperet; licet Imperator ipſe tam contrariæ eſſet opinionis, quam nemo alius vnquam fuerat. Itaque cum Imperator Conſtantius comminatus illi aliquando fuiſſet, ſe illius manum abſciſſurū, niſi diuerſum ſentiret: ipſe vtramque manum extendit; vt ſignificaret, libentius ſe illarum abſciſſionem paſſurum, quam quod proponebatur, facturum, aut pietatem proditurum. Hunc beatum virum poſt Conſtantium & Iulianum, Valens Imperator Ariana perfidiā corruptus, ab Epiſcopali ſede deiecit, & ad Iſtrum fluuium exulare coegit. Verum defuncto Valente, ad eccleſiam ſuam reuerſus, poſt multa certamina & victorias, palmam etiam martyrij hoc pacto aſſecutus eſt. Femina quædam, Arianæ perfidiæ ſectatrix, e tecto quodam tegulā in viri ſancti tranſeuntis caput demiſit; cui tamen mulieri beatus martyr veniā largitus, & bene precatus eſt, neminem in illam permittens vlciſci, Chriſtum Dominum & Stephanum imitatus. Hæc ibi in Menologio; quæ quidē omnia a probatis Græcis auctoribus ſibi vendicant teſtimonium. Eadem etenim, aliaq. plura deſcribit Theodoretus hiſt. lib. 4. cap. 31.

cap. 31. lib. 4. cap. 12. 13. 14. & de eius obitu lib. 5. cap. 14. S. Greg. Nazianz. hunc mirifice coluit, cuius ad eumdem quatuor reperiũtur datæ epiſtolæ in editione Billiana, quarũ prima, tertia, & quarta num. 27. 28. & 30. eum pro fide exulem conſolatur: ſecunda autem, quæ eſt 29. agit de eccleſia Cæſarienſi deſtituta paſtore, cum eius ſuffragio ſubſtitutus eſt S. Baſilius. Quantus hic fuerit, vt ex eiuſdem Theologi præclaro elogio intelligas, hæc accipe: Vnde, inquit, tuarum laudum exordiũ ducam, & quo nomine te proprie appellabo? an columnam & firmamentũ Eccleſiæ te vocabo, aut luminare in mundo, aut glorificationis coronam, aut Dei donum, patriæ adminiculum, an fidei regulam, aut veritatis legatum, aut hæc omnia ſimul, & his plura? At hanc laudum exuberantiam, fidem prope excedentem, per ea quæ vidimus, confirmabo, &c. Hæc Gregorius. Voluimus hæc omnia retuliſſe, vt inſignem martyrem in Martyrologium quaſi poſtliminio redeuntem, meritis illum præconijs venerantes, digno etiam ſuſciperemus honore.

[f] *Terentij Epiſcopi.*] Agunt de eo etiã Græci hac die in Menologio.

obijt Ann. 214. Gualla [g] *Vrciſceni Epiſcopi.*] De eodem agunt tabulæ eccleſiæ Papienſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die.

An. 276. [h] *Martini Epiſcopi.*] De quo & Molanus hac die in addit. ad Vluard. pluribus autẽ in Indiculo ſanct. Belgij. In tabulis Epiſcoporum Tungrenſium ſeptimus hic ponitur ordine, Hasbanorumq. Apoſtolus appellatur: eumq. obijſſe tradunt anno Domini 276. Plures einſdem nominis reperiuntur Epiſcopi ſanctitate nobiles, vel eruditione conſpicui. Et vt prætereamus Martinum Turonenſem, & Martinum Romanum Pontificem fama notiſſimos; fuit & Martinus Epiſcopus Moguntinus, qui interfuit Concilio Agrippinenſi anno Domini 345. itemq. Concilio Sardicenſi, vt apparet ex Athanaſij apologia ſecunda; Martinus Epiſcopus Toloſanus, qui interfuit Concilio ſecundo Arelatenſi, temporibus Conſtantini; Martinus Viennenſis, de quo Ado in chron. anno 101. Recenſetur inter nobiles Epiſcopos Treuerenſes a Mariano Scoto Martinus ſucceſſor Moſis. Fuit & martyr, de quo inferius 19. Iulij. Einſdem quoq; nominis extitit Martinus Galliciẽſis, de quo Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 5. c. 37. & ad quẽ extat carmen Venantij Fortunati; Martinus Brachareẽſis, qui interfuit ſecundo Cõcilio Hiſpalenſi, & præfuit Brachareẽſi; Martinus Dumienſis, de quo Iſid. de vir. illuſt. ac denique Martinus Epiſcopus Aquinas, quẽ Trithem. multum commendat lib. 4. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti, cap. 262.

[i] *Leutfridi.*] Agunt de eodẽ hac die Vſuardus, Petrus in catal. lib. 5. c. 136. & alij recẽtiores. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. & ſucceſſorum. Agit de eo Trithem. de vir. illuſtribus ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 136. cir. A. 570.

22 Decimo Kalendas Iulij. Luna. E v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

APVD Nolam Campaniæ vrbem natalis B. Paulini [a] Epiſcopi & confeſſoris, qui ex nobiliſſimo & opulentiſsimo factus eſt pro Chriſto pauper & humilis, & quod ſupererat, ſe ipſum pro redimento viduæ filio, quem Vuandali [b] Campania deuaſtata captiuum in Africã abduxerant, in ſeruitutem dedit. Claruit autem non ſolum eruditione, & copioſa vitæ ſanctitate, ſed etiam potentia aduerſus demones: cuius præclaras laudes ſancti Ambroſius, Hieronymus, Auguſtinus, & Gregorius ſcriptis ſuis celebrarũt. Eius corpus Romam tranſlatum, in eccleſia S. Bartholomæi in Inſula vna cum corpore eiuſdem Apoſtoli honorifice aſſeruatur. In monte Ararath paſsio ſanctorum martyrum decem millium [c] Crucifixorum. Verolamij in

Britannia ſancti Albani [d] martyris, qui tempore Diocletiani pro clerico hoſpite, quem ſuſceperat, ſe ipſum tradens, poſt verbera & acerba tormenta capite plexus eſt. Paſſus eſt etiam cum illo vnus de militibus, qui eum ducebat ad ſupplicium, qui in via conuerſus ad Chriſtum, proprio ſanguine meruit baptizari. Samariæ ſanctorum mille [e] quadringentorum octoginta Martyrum, ſub Coſrohe Rege Perſarum. Eodem die ſancti [f] Nicææ Romatianæ ciuitatis Epiſcopi, doctrina, ſanctiſq. moribus clari. Neapoli in Campania ſancti Ioannis [g] Epiſcopi, quem beatus Paulinus Epiſcopus Nolanus ad cæleſtia regna vocauit. In monaſterio Cluniacenſi ſanctæ Conſortiæ [h] virginis.

IVNII 22.

Plura T. 4. & præſertim A. 394. n. 72. & ſeq obitus. T. 5. A. 431 nu. 189. & infra.

[a] PAVLINI *Epiſcopi*.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Eius obitum ſcripſit Vranius ipſi Paulino optime notus; meminit enim eius epiſtol. 17. Recitat eam Vranij ſcriptionem Sur. tom. 3. hac die. De primordijs Paulini complura ſcripſit Auſonius Gallus, qui eum humanioribus litteris erudiuit. De eius migratione e Senatu ad eremum, agit S. Ambroſius ad Sabinum epiſt. 30. edit. Rom. & Hieron. epiſt. 13. Quanti autem hunc fecerit S. Auguſtinus, eius ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ declarant, videlicet epiſt. 32. 34. 65. & 260. meminit eiuſdem de ciuitate Dei lib. 1. cap. 10. & libro ad ipſum ſcripto de cura agenda pro mortuis. Scribit de eodem ſanctus Gregor. lib. 3. dialog. cap. 1. & 2. ſanctus Proſper de vit. contempl. cap. 9. Venantius Fortunatus in vita ſancti Martini libro 2. Seuer. in dialog. Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 107. S. Eulog. in martyr docum. ad Floram, & alij recentiores. Legimus in vet. monumentis bibliothecæ Vaticanæ Honorij Imperatoris epiſtolam, rogantis Paulinum, vt adeſſe dignaretur indictæ Synodo cauſa ſchiſmatis Eulalij aduerſus Bonifaciū Papam; ex qua quidem, quantæ Paulinus fuerit æſtimationis, ſatis apparet. Paratus vir illuſtris Acta ſancti Paulini verſibus ſcribere inſtituit, vt teſtatur prædictus Vranius vbi ſupra. Carmen Euchariſticum, quod Ephemerides Paulini inſcribitur, non huius quidem, vt præfert falſa inſcriptio, ſed Paulini Conſularis, cuius extant alia monimenta in collectione Chriſtianorum poetarum, eſſe conſtat. Paulinus de quo agimus (vt de eo ſcribit Vranius) ex humanis exceſſit Baſſo & Antiocho Conſulibus, anno Domini 431. De eius corpore Romam tranſlato hæc legimus in cod. manuſcripto vit. ſanct. quem apud nos habemus. Eius corpus nunc videtur eſſe coniunctum corpori S. Bartholomæi in Inſula Lycaonia in eccleſia S. Adalberti, quæ nunc vocatur S. Bartholomæi, quorum trium ſanctorum meritis ibi præſtantur beneficia plurima. Hæc ibi. Porro horum ſanctorum Confeſſio inſtaurata ac nobiliter illuſtrata eſt hiſce diebus ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo Iulio Antonio Sanctorio, eius eccleſiæ Cardinale.

[b] *Quem Vuandali.*] Ingreſſi ſunt Vuandali in Africā (vt auctor eſt S. Proſper in chron. Hierio, alias, Hierone, & Ardaburio Conſſ. Eſt is annus Domini, ſecundum veriorē ſupputationem, 427. ante Paulini obitum annus quintus, quo tempore Vuandali, comparata claſſe, oras Campaniæ infeſtantes, inde abduxere captiuos, quibuscum & Paulinus volens abductus eſt: vbi cū eſſet (vt idem Paulinus prædixerat) Rex Vuandalorum defunctus eſt, vt auctor eſt S. Gregorius dialog. libro 3. cap. 1. Porro ſi hæc ad Genſericum Regem referas, falſa eſſe, neceſſe eſt affirmare: nam longe poſt Paulini tempora deceſſit Genſericus, qui regnauit in Africa annis 37. peruenitq. vſque ad annum Domini 464. Sentiens hanc difficultatem Balduinus in ſchol. Optat. ea quæ ſcribuntur de Paulino captiuo, ad Alarici tempora referre conatur, ſecundum ea quæ de eodem Paulino ſcribit S. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 1. c. 10. Verum eo tempore Paulinum permanſiſſe Nolæ, nec ductum fuiſſe captiuum, ſatis demonſtrat liber eiuſdem Auguſtini ad ipſum Paulinum ſcriptus de cura agendā pro mortuis. Præterea nullo modo fieri potuit, vt eo tempore Paulinus duceretur captiuus in Africam: nam Italia ab Alarico deuaſtata, Africa libera remanſerat, illucq. complures Romanorum nobiliū confugerant, vt tradit S. Hieronymus in epiſt. 8. ad Demetriadem, & alij. Reliquum eſt ergo, vt ea quæ ſcribit ſanctus Gregorius de obitu Regis Vuādalorum,

rum, non ad Genſericum, vel alium, ſed ad Guntharium eius germanum, regnantem in Africa, referamus. Fuit enim Guntharius germanus Genſerici, ambo filij Modogiſchli Regis Vuandalorum, qui dũ obijt in Hiſpania, ambo heredes in regno, amboq. traiecerũt in Africã, ſed Guntharius quamprimum deceſſit, ſummaq. rerum tandem potitus eſt Genſericus. Agit de Gunthario Procopius de bello Vuandal. libr. 1. pag. 185. & hiſtoria Miſcel. lib. 14. pag. 431. Paulinus itaque ſub genero Gunthari manſit captiuus; quo ſublato de medio, Genſericus ſolus potitus eſt regno.

T. 2. A. 108 num. 2. [c] *Decem millium Crucifixorum.*] De his hac die Beda, cui adſtipulantur & vet. manuſcr. recentiores etiam, vt Petrus in catal. lib. 5. cap. 137. Mombrit. tom. 1. Maurolycus. atque eruditus Petrus Galeſinus. Græci etiam de iiſdem agunt in Menologio hac die. Licet autem tam Latinorum quam Græcorum aſſertione iidem martyres comprobentur: tamen Radulphus Tungrenſ. de canon. obſeru. propoſ. 11. hæc de his ait: De decem millibus martyrum, quæ fabuloſe (dicam do- nec aliud videro) finguntur omni genere paſſionis Christi perpeſſi fuiſſe in monte Ararath, prope Alexandriam; nec eorum paſſio in aliquo Martyrologio authentico annotatur, nec ipſorum diem Romæ in aliquo Kalendario antiquo potui reperire, &c. Miramur virum alioqui eruditum & grauem tam feſtinã de his martyribus protuliſſe ſẽtentiam: qui Romani ſaltem Martyrologij auctoritate contineri debuiſſet; nec fruſtra excipere de Kalendario Romano, cum alia ſit ratio Martyrologij, alia Kalendarij, vbi tantum illi Sancti ſcribi conſueuerunt, quorum recitatur officium Eccleſiaſticum. Sed etſi rei veritas tam Latinorũ quam Græcorum teſtimonio ſatis firma videri poſſit: tamen operæpretium duximus hic de his agere, illaq. ſtabilire, quæ alicui fabuloſa & minus credibilia videri poſſunt. Ignoſcat interim, lector, ſi mẽſuram notationis videamur excedere. Quod autem habetur in primis in eorum Actis, hos paſſos eſſe in monte Ararath, prope Alexandriam: conſtat quidem diuinæ Scripturæ auctoritate, regionem ſic dictam eſſe in Maiori Armenia, vt patet ex Iſaia cap. 37. in fine, iunctis his quæ legũtur lib. 4. Reg. cap. 19. in fine, & quæ S. Hieronymus ſcribit in Iſaiam lib. 11. cap. 37. Quod vero in dictis Actis ponitur idem mons prope Alexandriam, data ex eo aliquibus occaſio ſubſannandi, exiſtimantibus intelligi Alexandriam quæ eſt in Ægypto, quæ longe admodum diſtat a monte Ararath, qui in Maiori Armenia ſitus eſt. Sed non eſt dubitandum plures eius nominis fuiſſe ciuitates, & inter alias Alexandriam iuxta Tigrim poſitam, cuius meminit Plinius lib. 6. capite 27, & alij: qui quidem amnis interluit Maiorem Armeniam, vt idem auctor tradit libro 6. cap. 9. & de hac loqui illa Acta, ſatis apparet ex eo, quod ibi de Eufratenſibus agitur. Hęc de loci ambiguitate ſatis. Quod autem ad tam ingentem numerum crucifixorum ſpectat, ex quo huiuſmodi hiſtoria viſa eſt alicui eſſe commentum: ſane quidem neque id nouum aut portentoſum videri poterit, ſi quis legerit ea quæ ſcribit Ioſephus de bello Iudaico lib. 6. c. 12. vbi dum Iudæorum cladem recenſet, inter alia miſeratione digna refert, Iudæos omnes e muris lapſos, a Romanis comprehenſos, in dies ſingulos quingentos, & aliquando plures contra Hieroſolymorum mœnia cruci eſſe affixos; adeo vt cruces ſegetibus denſiores eſſe viderentur, atque (vt ait idem Ioſephus) propter multitudinem quam cepiſſent, iam ſpatium crucibus deeſſet, & corporibus cruces. Hæc Ioſephus, & auctor qui fertur nomine Hegeſippi de excid. Hieroſol. lib. 5. Si hæc ſcribunt hi de Tito natura clementiſſimo, & de loco vbi ingens erat lignorum penuria: quid de Hadriano inhumaniori, & de loco vbi denſiſſimæ eſſent arborum ſiluæ, quis non poterit verum exiſtimare? At ſi vetuſtius de his quæris exemplum. Q. Curtius lib. 4. hiſtor. de rebus geſtis Alexandri Magni, vbi de Tyri expugnatione agit, hæc ait: Triſte deinde ſpectaculũ victoribus ira præbuit Regis: duo millia, in quibus occidendi defecerat rabies, crucibus affixi, per ingens littoris ſpatium pependerunt. Hæc ille. De ingenti etiam numero crucifixorum Iudæorum rebellantium ab Alexandro eiuſdẽ gentis Rege, meminit Ioſephus Antiquit. libro 13. cap. 22. Rurſus autem idem auctor lib. 17. cap. 18. Antiquit. tradit a Syriæ Præſide Varo ad duo millia Iudæorum ſeditioſorum ſupplicio crucis extinctos. Et, ſi Oroſio credimus, ſena millia ſeruorum ab Auguſto, vno eodemq. tempore in crucem acta, teſtatur libro 6. cap. 17. Poſſet adhuc quis dubitare, dum in iiſdem Actis mentio habetur de Sapore, vel Sabore, cuius conſilio iidem martyres crucis ſupplicium ſubiere. Atcõſtat ibi non agi de Sapore Rege Perſarũ, qui vixit temporibus Conſtantini, ſed de alio (vt habent Acta) qui tunc erat Rex Armeniæ, eam enim prouinciam Romano ſubiectã Imperio, Traianus Imp. per legatos adminiſtrauit: Hadrianus autem (vt auctor eſt Spartianus in Hadriano) permiſit Armenis Regem habere. Nec quemquam moueat, ſi corã Hadriano iſthæc facta dicãtur: eſto quod non fuerit præſens Hadrianus; ſcimus tamẽ (quod & ſuperius admonuimus) commune eſſe multis martyrũ Actis, vt quæ ſub aliquo Imperatore a Præfectis ſunt facta, corã ipſo factitata dicãtur. Accedit ad hæc omnia auctoritas laudatiſſimi viri, qui eadem Acta a Græcis accepta dedit Latinitati. Anaſtaſius enim Bibliothecarius, vir quidem diſertiſſi-

mus, id egregie præſtitit, cuius adhuc extat præfatio ad Petrum Epiſcopū Gabinenſem, eiuſmodi inſcriptione atque principio: Anaſtaſius Bibliothecarius Petro Epiſcopo Gabinenſis eccleſiæ. Poſt translatam a me paſſionē Petri Alexandrini Epiſcopi, &c. Actorum autem eſt eiuſmodi exordium: Saluatore noſtro apparente, &c. Legimus hæc omnia in peruetuſto codice manuſcripto monaſterij S. Cæciliæ trās Tiberim poſiti, a quibus non ſunt valde diſſimilia quæ Mombrit. edidit tom. 1. Non negamus tamen in his (quod in alijs fere omnibus contigit) ineſſe aliqua, quæ leui quadam indigeant emēdatione. Hæc de his ſatis: quæ quidem ſi Radulpho innotuiſſent, nequaquam ea ſcripſiſſe, ſed in contrariam ſententiā potius abiiſſe, facile exiſtimamus.

T. 3. A. 213. num. 10. & An. 303 nu. 144. d *Albani.*] De quo & Beda, Vſuardus, Ado, & alii omnes hac die. Agit de eius martyrio Gilda Sapiens de excidio Britanniæ, circa princip. Beda de geſtis Anglor. lib. 1. cap. 6. & 7. Venantius Fortunatus hoc verſu meminit de eodem ſancto Albano.

T. 5. A. 429 n. 15. *Egregium Albanum fœcunda Britannia profert.* Eius Acta fuſius ſcripta eſſe ab Vnuone, teſtatur Molanus. De eccleſia ſancti Albani, quam S. Germanus Epiſcopus Antiſiodorēſis inuiſit, cum Apoſtolica legatione fungeretur in Britannia, meminit Conſtantius in vita ipſius Germani lib. 1. cap. 20.

cir. An 614 e *Mille quadringentorum.*] Extant horum Acta in nuper citato codice S. Cæciliæ monaſterii trans Tiberim poſiti. habemus eadē apud nos breuius enarrata.

cir. A. 418. f *Nicæ Romatianæ ciuitatis Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Alicubi Niceta pro Nicæa legitur, ſed viſitatior prima lectio. Diuerſa lectio item diuerſorū codicum reperitur de ciuitatis nomine: dum apud aliquos Romatiana, vt hic ponitur, apud aliquos autem Romanæ, vel Romaniciæ ciuitatis Epiſcopus dicitur. Agit de eo Gennadius de vir. illuſt. cap. 22. & Honorius Auguſtod. cap. 27. Quænam fuerit iſta ciuitas, cuius Nicæas fuit Epiſcopus, diu multumq. fateor, quærens laboraui; ac tandem (ni fallor) rem mihi videor aſſecutus. T. 2. A. 240 nu. 3. Cenſeo enim illā eſſe Aquileiam, Nicæamq. vel Nicætam eſſe eius ciuitatis Epiſcopum, ad quē extat S. Leonis Papæ epiſtola ſeptuageſimanona. Succeſſit hic S. Chromatio, de quo frequenter meminit S. Hieronymus, cuius tempore Nicæas ipſe erat eiuſdem eccleſiæ ſubdiaconus, vir quidem eruditione & morum probitate nobilis, ad quē extat ſancti Hieronymi epiſtola 42. eiuſmodi antiqua inſcriptione: Hieronymus ad Nicæam hypodiaconum Aquileiæ. Hic (vt diximus ex hiſtoria Aquileiēſi lib. 1.) ſucceſſit S. Chromatio, ſuperſteſq. fuit poſt exciſam Aquileiam ab Hunnis, vt ex dicta S. Leonis epiſtola apparet, data ſub Conſulatu Maioriani, anno Domini (ſecundum ſupputationem veriorem) quadringenteſimo quinquageſimooctauo. Cur autem Aquileienſis Epiſcopus, Romatianæ, ſiue Romanæ, vel Romaniciæ inueniatur ſcriptus Epiſcopus, ea ratio eſſe videtur, quā ex prædicta hiſtoria Aquileiēſi deprompſimus: nam ex eo quod Aquileia fuiſſet nobiliſſima Romanorū colonia, Romana ſeu Romatiana dicta ciuitas reperitur. Sicut & Auſonius in carm. de nobilibus vrbibus, Arelatē nominat Romā Gallicam. Suffragatur maximopere huic veritati, dum S. Chromatius prædeceſſor S. Nicææ, de quo agimus, in egregio commentario quem ſcripſit de octo beatitudinibus, in eius titulo inſcriptus reperitur: Chromatius Epiſcopus Romanus. edidit eum ex antiquis codicibus Margario. in tom. 7. bibliothecæ ſuæ. Quamobrem hallucinatur plane Sixtus Senenſis, dum ait Chromatium dictū reperiri Romanum Epiſcopum, quod Romanus patria eſſet. Sed vbi, quæſo, & penes quos eiuſmodi nomenclaturam inuenit, vt ciuis Romanus, factus alicuius ciuitatis extra vrbem Epiſcopus, diceretur Epiſcopus Romanus? Verum Chromatiū fuiſſe ciuem Aquileienſem, florereq. cœpiſſe, cum S. Valerianus illi præeſſet eccleſiæ, cui ſucceſſit poſt Fortunatianum Arianum hominem, qui legerit epiſtolam Hieron. 43. ad ipſum Chromatium, Iouinum, & Euſebium fratres, facile intelliget. Leander, recens coſmographus, dum agit de Aquileienſi ciuitate, eam ſecundam Romam vocatam dicit.

g *Ioannis Epiſcopi.*] Conſtat eum die Sabbati, quod præcedit ſanctum Paſcha, ex hac vita migraſſe; cur autē in hanc diē translatus ſit natalis eius, me latet. Paulinus qui Ioannem vocauit obijt A. 431. Scribit eius ad Deum tranſitum Vranius in vita S. Paulini Epiſcopi Nolani in fine. extat apud Sur. tomo 3. die 22. Iunij, vbi poſt alia hæc ait: Sabbato autem, ſecunda hora diei, lætus ad eccleſiam proceſſit, & aſcēſo tribunali ex more populum ſalutauit, reſalutatuſq. a populo orationem dedit, & collecta oratione, ſpiritum exhalauit, &c. Quorum verborum hic videtur eſſe ſenſus. Cum enim ait: Ex more populum ſalutauit: indicat illud, cum Epiſcopus ante orationem dicere conſueuit: Pax vobis. Cum ſubdit: Reſalutatus a populo: ſignificat quod populus reſpondere ſolet: Et cum ſpiritu tuo. Cum autem addit: Orationem dedit: eſt illud quod ante orationem præmittitur: Oremus. Et quod ſequitur: Collecta oratione: idem eſt, quod, Recitata oratione: quando (vt ait) ſpiritum exhalauit. Ex his autem cur collecta oratio dicatur, videtur explicari. Nam cum ſalutato populo, & reſalutatus a populo Epiſcopus dat, hoc eſt, indicit orationem, dicendo, Oremus: tunc cum populus aliquantulū orauit in ſilentio, Epiſcopus populi cōmunes preces vnica ſua voce recitabat, & vt ſacerdos Deo offerebat;

vnde vt populi preces a Deo exaudiantur, ſæpe collectæ continent. Hoc etiam ſenſu accipit collectam orationem Microlog. c. 3. Plura de his eſſent dicenda, ſed ſatis ad antiqui vſus explicationem. Iam ad Ioannem Epiſcopum redeamus. Scimus Neapoli nobiliſſimas eccleſias S. Ioannis nomine Deo dicatas eſſe: quod autem nulla illarum Ioannis Epiſcopi, ſed Ioannis Baptiſtæ nomine nuncupetur, id iniuria temporum factũ putem, & veterum monumentorum inopia, vt huius eccleſia dicta S. Ioannis, tranſierit in nomen S. Ioannis Baptiſtæ, cuius quidem rei & in alijs locis alia inuenimus exempla.

[h] *Conſortiæ virginis.*] De eadem hac die Beda. Fuerunt Conſortia & Tullia duæ filiæ S. Eucherij poſtea Epiſcopi Lugdunenſis: meminit de his Ado ad xvj. Kal. Decembris, cum agit de S. Eucherio. An autem Conſortia, de qua agimus, eadem ſit, condita poſtmodum in Cluniacenſi cœnobio, nobis hactenus incompertum habetur. cir.A. 440.

23 Nono Kalendas Iulij. Luna. F iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

VIGILIA [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ. Romæ ſancti Ioannis[b] presbyteri, qui ſub Iuliano Apoſtata via Salaria veteri ante ſimulacrum Solis decollatus eſt, & corpus eius à beato Concordio presbytero iuxta Martyrum Concilia [c] ſepultum. Item Romæ ſanctæ Agrippinæ [d] virginis & martyris ſub Valeriano Imperatore, cuius corpus in Siciliam tranſlatum, multis miraculis coruſcat. Sutrij in Tuſcia ſancti Felicis [e] presbyteri, cuius os tam diu iuſsit Turcius [f] Præfectus lapide contundi, donec emitteret ſpiritum. Nicomediæ commemoratio plurimorum [g] ſanctorum Martyrum, qui in montibus & ſpeluncis tempore Diocletiani latentes, pro Chriſti nomine martyrium læto animo ſubierunt. Philadelphiæ in Arabia ſanctorum martyrum Zenonis [h], & Zenæ ſerui eius, qui catenas domini ſui vincti exoſculans, eumq; rogans, vt ſe in tormentis participem dignaretur habere, à militibus tentus, parem cum domino martyrij coronam accepit. In Britannia ſanctæ Ediltrudis Reginæ & virginis, quæ ſanctitate & miraculis clara migrauit ad Dominum: cuius corpus vndecim poſt annis inuentum eſt incorruptum.

IVNII 23.

VIGILIA *S. Ioannis Bapt.* [a]] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Meminit eiuſdẽ Greg. Turonenſis de geſtis Francorum lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Epiſcopo.

T.4.A.362. nu.273. [b] *Ioannis presb.*] Agunt de eodem ijdẽ qui ſupra Bedã, ac cęteri, ſimulq; recentiores.

[c] *Iuxta Martyrum Concilia ſepultum.*] Huius vocis interpretationẽ Molanus mihi videtur feliciter aſſecutus, vt Concilij martyrũ nomine locus ille intelligatur, vbi multorũ martyrũ corpora requieſcant: quemadmodum & Eccleſiæ nomen, quæ ſui natura impor- T.3.A.321 nu.87.

importat conuentum fidelium, pro loco ipſo quo iidem conueniunt, accipi cōſueuit. Habes apud Ambroſium aduerſus Symmachū eamdem vocem in eumdem ſenſum vſurpatam, dum ſanctarum virginum collegium appellat Concilium virginitatis. Sic & locus vbi multi collecti ſunt martyres, merito martyrum Concilium fit appellatū. In hanc ſententiam Molanus citat in primis Gaudētium Briſianum in ſermone habito in dedicatione Concilij martyrum; addit librum de Romanis Pontificibus in Damaſo, necnon & Acta S. Stephani Papæ & martyris. Tu inſuper egregium de hoc locum vide in S. Hieronymi epiſtola ad Heliodorum 3, in epitaphio Nepotiani, vbi ait: Hoc idem poſſumus & de iſto dicere, qui Baſilicas eccleſiæ, & martyrum Conciliabula diuerſis floribus & arborum comis, vitiumq. pampinis obumbrauit, &c. Sicq. locum illum in lib. de Rom. Pontificibus in Damaſo, vbi hæc ſcribuntur de Damaſo: Hic multa ſanctorum corpora requiſiuit & inuenit, quorum etiam conchylia atque ſepulchra verſibus declarauit, & adornauit. Pro, Conchylia, Concilia, reſtituendum eſſe, prædicta ſuadent.

T.1.A. 262. num.57. [d] *Agrippinæ.*] Accepimus eius res geſtas a R. D. Ludouico de Torres, Archiepiſcopo Montiſregalis; ſed quæ erant admodum deprauatæ. Conſtat tamen eius cultum celebrem eſſe in Sicilia, vbi eius corpus conditum eſt. Recitatur de eadem officium Eccleſiaſt. extatq. ipſum in Breuiario Gallicano.

[e] *Felicis presbyteri.*] De eo item hac die Vſuardus. Extant eius Acta iuncta illis ſanctæ Muſtiolæ, quæ leguntur apud Surium tom. 4. die 3. Iulij, & Petrum in catal. lib. 5. cap. vltimo. T.2.A.275. n.5

[f] *Turcius Præfectus.*] In veteribus inſcriptionibus in marmoribus inciſis de Turcio Præfecto mentio habetur, vt Romæ ad ſanctos Apoſtolos his verbis: EX AVCTORITATE TVRCII APRONIANI V. C. PRÆFECTI VRBIS, &c. Et in ædibus Capranicis: L. TVRCIO APRONIANO V. C. FILIO LVCII TVRCII APRONIANI, &c. Habes has integre deſcriptas ab Aldo Manutio in lib. de Orthographia.

[g] *Plurimorum ſanctorum Martyrum.*] Quantum in Chriſtianos ſæuitum ſit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp. qui illic diutius conſedit, ſcribit Euſebius lib. 8. cap. 1. 2. 3. & 4. & res geſtæ SS. Indes & Domnæ apud Metaph. die vigeſimaſexta Decembris. T.2 A.302. n.13.& 45.

[h] *Zenonis & Zenæ.*] Agunt de his item hac die Græci, in quorum Menologio ipſorum Acta habentur expreſſa: paſſiq. feruntur ſub Maximiano Imperatore.

[i] *Ediltrudis.*] De ea hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores: huius res præclare geſtas ſcribit Beda de geſtis Anglor. lib. 4. cap. 19. & 20. ibiq. deſcribitur eius epitaphium. Agit de eadem Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Benedict. lib. 3. cap. 23. Floruit circa annum Domini ſexcenteſimumoctuageſimum. cir. A. 680 Forte hec eſt illa de qua T.8 A. 626. n. 32.

lij. G **Octauo Kal. Iulij. Luna** 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
16	17	18	19	26	21	22	23	22	23	24	25	26	27

NATIVITAS [a] Sancti Ioannis Baptiſtæ præcurſoris Domini, Zachariæ & Elizabeth filij, qui Spiritu Sancto repletus eſt adhuc in vtero matris ſuæ. Romæ commemoratio ſanctorum plurimorum [b] Martyrum, qui ſub Nerone Imperatore de Vrbis incendio per calumniam accuſati, diuerſo mortis genere ab eodem iuſſi ſunt ſæuiſſime interfici: quorum alij ferarum tergis

conte-cti

conteĉti, laniatibus canum expoſiti ſunt; alij crucibus affixi; alijq. incendio traditi, vt vbi defeciſſet dies, in vſum nocturni luminis deſeruirent. Erant hi omnes Apoſtolorum diſcipuli, & primitiæ martyrum, quas Romana Eccleſia, fertilis ager martyrum, ante Apoſtolorum necem tranſmiſit ad Dominum. Ibidem ſanctorum martyrum Fauſti [c], & aliorum viginti trium. Satalis in Armenia ſanctorum martyrum Septem fratrum Orentij [d], Herois, Pharnacij, Firmini, Firmi, Cyriaci, & Longini militum, qui a Maximiano Imperatore, eo quod Chriſtiani eſſent, cingulo militari priuati ſunt, & ab inuicem ſeparati, atque in diuerſa loca abducti, in doloribus & ærumnis poſiti quieuerunt in Domino. In territorio Pariſienſi, in vico Chriſtolio, paſsio ſanctorum martyrum Agoardi [e] & Agliberti, cum alijs innumeris promiſcui ſexus. Auguſtoduni depoſitio ſancti Simplicij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Laubijs ſancti Theodulphi [g] Epiſcopi. Apud Stylum in Calabria ſancti Ioannis [h] cognomento Thereſti, monaſticæ vitæ laude & ſanctitate inſignis.

IVNII 24.

T. 1. in appar. n. 121. plura eo T. 1. vt in indice 161 & T. 5. A. 424. n. 17. & ſeq.

NATIVITAS *S. Ioannis Bapt.* [a]] De qua tam Latini, quam Græci hac die. Latini olim tribus Miſſis eiuſmodi celebritatem agere conſueuerunt, vt Ordo Rom. Albinus Flac. & Amalarius teſtantur; redduntq. rationem vſus priſtini. Homilias ſanctorum Patrum tam Latinorum quam Græcorum eo die dictas in vnũ collectas deſcripſit Lipom. tom. 8. & Sur. tom. 3. quibus accedunt aliæ eiuſdem generis S. Ambroſij, Auguſtini, Petri Chryſologi, & aliorum. Cur autem non alicuius alterius martyris, aut Prophetæ, Patriarchæ, vel Apoſtoli ortus dies celebretur, docet S. Auguſtinus ſermone ſecundo de natal. Ioan. Bapt. eſt 23. de Sanctis. Extat de eodem natali die egregium carmen Paulini Conſularis, quod intextum habetur in collect. Chriſtianorum poetarum.

T. 1. An. 66. n. 4. 9. & 10.

[b] *Plurimorum mart.*]De his martyribus, & Vrbis incẽdio, falſo a Nerone illis adſcripto, ipſi etiam Chriſtiani nominis hoſtes, Gentiles hiſtorici ſunt teſtes; e quibus Cornelius Tacitus lib. 15. Annalium hiſtoriæ veritate compulſus, falſas Neronis in Chriſtianos calumnias in ipſum retorquet: id ipſum Suetonius, Dio, & alij omnes ingenue profitentur: immo id etiam Subrius Flauius eidem Neroni palam exprobrare non timuit, vt idem Tacitus ſcribit. De eadem Vrbis conflagratione, & Chriſtianorum afflictatione, extat epiſtola Senecæ nomine ad Paulum, de cuius fide in Annalibus egimus pluribus. Neronis ſæuitia tunc in Chriſtianos exhibita ab eodem Tacito breui compendio deſcribitur. Cœpta eſt eiuſmodi tam dira Vrbis incenſio xiiij. kal. Sextilis, ſexq. diebus durauit, Baſſo ac Frugi Conſſ. qui annus a recentioribus numeratur à Chriſto Domino ſexageſimus quintus: contigitq. horum martyrium trienio ante paſſionem Apoſtolorum; meritoq. primitiæ nobiles Romanorum martyrum eſſe dicuntur.

[c] *Fauſti & ſoc.*]Agit etiam de his Beda, licet in mendoſo codice Fiſcus pro Fauſto legatur: Ado de his item, ac recentiores.

[d] *Orentij & ſoc.*] De his item Græci hac die in Menolog. vbi pluribus eorum paſſio recenſetur. De eccleſia Satalorum in Armenia, cuius hic mentio habetur, S. Baſilius agit in epiſt. 6. ad Terentium, in addit. Cuius fidei conſtantia ſpectatiſſima temporibus perſecutionis Arianorum eadem epiſtola commendatur. T. 3. A. 312. num. 21.

[e] *Agoardi & ſoc.*] De his item hac die Vſuardus & manuſcripta.

[f] *Simplicij Epiſc.*] De quo etiam Beda & Vſuard. hac die, pluribus Greg. Turon. de glor. confeſſor. c. 74. 76. 77. Floruit hic temporibus Conſtantij Imp. interfuitq. vna cum S. Seruatio Concilio Agrippinenſi celebrato poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. Fuit eiuſdem nobilitate inſignis T. 3 A. 347 num. 11.

me-

meritis Simplicius Epiſc. Bituriceenſis, cuius egregias laudes ſcribit Sidonius lib. 7. epiſt. 10. Eſt decimuſquintus eius ſedis Epiſcopus.

[g] *Theodulphi Epiſcopi.*] De eo plura Molanus in addit. ad Vſuardum, & vberius in Indiculo ſanctorum Belgij, eiuſq. Acta conſcripta fuiſſe a Fulquino abbate teſtatur, Agit de eo Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 296. qui eum Rhemenſem Archiepiſcopum fuiſſe dicit: at in tabulis Rhemenſium Epiſcoporum, quas deſcripſit Demochares, nulla prorſus de Theodulpho mentio habetur.

[h] *Ioannis.*] Extant eius Acta fideliter conſcripta, quæ & mihi enarrata fuerunt ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſ. Cardinali Syrleto, qui & de eius cognomento, cura à metendo Thereſti fuerit appellatus, reddidit ex Actis eius certam rationem. Diuerſus ab hoc eſt Ioannes Syreſti monachus, qui claruit temporibus Agapeti Papæ, de quo eſt mentio in Actione prima Quintæ Synodi. cir. A. 976. contemporaneus ſancti Nili.

ij. A. Septimo Kal. Iulij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

APVD Beroeam natalis ſancti Soſipatri [a] diſcipuli B. Pauli Apoſtoli. Romæ ſanctæ Luciæ [b] virginis & martyris, cum alijs vigintiduobus. Alexandriæ ſancti Gallicani [c] martyris, viri Conſularis, qui triumphalibus inſulis ſublimatus, & Conſtantino Auguſto carus, a ſanctis Ioanne & Paulo ad fidem Chriſti conuerſus eſt: qua ſuſcepta, cum ſancto Hilarino ad Oſtia Tiberina ſecedens, hoſpitalitati & infirmorum ſeruitio totum ſe dedit: cuius rei fama in toto Orbe diuulgata, multi vndique illuc venientes videbant virum ex Patricio & Conſule lauantem pauperum pedes, ponentem menſam, aquā manibus effundentē, languentibus ſolicite miniſtrantē, & cetera pietatis officia exhibentem. Qui poſtmodum ſub Iuliano Apoſtata inde expulſus, Alexandriam perrexit: vbi cum a Rauciano Iudice ſacrificare cogeretur, & contemneret; percuſſus gladio, Chriſti martyr effectus eſt. Sibapoli in Syria ſanctæ Febroniæ [d] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Lyſimacho Præſide, ob fidem & pudicitiam ſeruandam, primo virgis cæſa, & equuleo torta, deinde pectinibus laniata, atque igne ſuccenſa, demum excuſſis dentibus, mammisq. abſciſsis, capitis damnata, tot paſsionum ornata [e] monilibus migrauit ad Sponſum. Veſontione in Gallijs S. Antidij [f] Epiſcopi & martyris, qui ob fidem Chriſti a Vuandalis occiſus fuit. Apud Regium S. Proſperi Aquitani [g], eiuſdem vrbis Epiſcopi, eruditione ac pietate inſignis, qui aduerſus Pelagianos pro fide Catholica ſtrenue decer-

tauit

tauit : Taurini natalis ſancti Maximi [h] Epiſcopi & confeſſoris, doctrina & ſanctitate celeberrimi. In Hollandia ſancti Adelberti [i] confeſſoris, diſcipuli ſancti Vuillibrordi Epiſcopi. In territorio Guleti prope Nuſcum ſancti Gulielmi [k] confeſſoris, Patris eremitarum Montis Virginis.

I V N I I 25.

T.1 An.58 num.37. SOSIPATRI [a].] De quo Acta Apoſt. c. 20. & Paul. ad Rom. c. 16. Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Hunc Origenes in epiſt. ad Roman. ait ordinatum fuiſſe Theſſalonicenſem Epiſcopum, licet Doroth. in Synop. eum ſediſſe Iconij aſſeueret. Hippolytus etiam libel. de 72. diſcip. Iconij eum fuiſſe Epiſcopum teſtatur. Extat epiſt. Dionyſij ad Soſipatrum.

[b] *Luciæ, alias Luceiæ, & ſoc.*] De his Beda,
cir. A. 300. Vſuardus, Ado; & Petrus in catal. lib. 6. c. 4. eorum Acta deſcribit.

T.3. A.330. num. 50. & ſeq. & T.4. A.362. nu. 270. [c] *Gallicani.*] De quo Vſuardus & Ado pluribus, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Huius res præclare geſtæ in Actis SS. Ioannis & Pauli continentur; recitatq. eas Sur. tom. 3. die ſequenti. Geſſit Conſulatum Ouinius Gallicanus anno 25. Conſtantini Imp. qui adſcribitur in Faſtis Onuphrij annus a Chriſto Domino 330. De prærduo illo & difficili bello aduerſus Sauromatas, quod per Gallicanum confecit Conſtantinus, ſcribit Euſebius in vita Conſtan. lib. 4. c. 5. 6. & 7. quo bello feliciter geſto, ſecundum meruit Conſulatum; poſt quem ſæculo renuncians, humillimum vitæ genus ob Chriſti amorẽ ſectatus eſt, Orbe toto mirante. Habetur de Gallicano mentio in lib. de Rom. Pont. in Siluestro, cum agitur de munificentia Conſtantini. Pluribus de eo egimus in Annal. Eccleſiaſticis.

T.3 A.311. n.18. [d] *Feboniæ.*] De qua etiam Græci hac die in Menologio. Porro eius Acta recitat Metaphraſtes, quæ olim Thomais ſanctimonialis fideliſſime ſcripſerat; habet eadem Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. die 15. Iunij, Mombrit. tom. 1. & alii, qui ex prædictis eius Actis accepere.

[e] *Tot paſſionum ornata monilibus.*] Vetus Chriſtiana locutio; vnde & Cyprian. de habit. virg. hæc verba: Si in carne ſit glorianda; tunc plane, quando in nominis confeſſione cruciatur, quando fortior fœmina viris torquentibus inuenitur, quando ignes, aut cruces, aut ferrum, vel beſtias patitur, vt coronetur: illa ſunt carnis pretioſa monilia, illa corporis ornamenta meliora. Hæc Cyprianus.

An. 411. [f] *Antidij Epiſc.*] De eo item Molan. in addit. ad Vſuard. Sigebert. in chron. anno Domini 411. ſed quædam admiſcet apocrypha, & a veritate aliena; quæ cum magiam magis quam pietatem redoleant, merito reijcienda ſunt. Agit de eodem Petrus in catal. lib. 8. c. 32. ſed errare conuincitur, dum ait fuiſſe Epiſcopum Turonenſem. Qui nam ſederint Turoni vſque ad annum Domini fere ſexcenteſimum, ſatis explicat Greg. Turonenſis de geſt. Franc. lib. 10. c. 31.

[g] *Proſperi Epiſcopi.*] De quo Gennadius de vir. illuſtr. c. 85. Honorius Auguſtod. & alij qui agunt de ſcrip. Eccleſ. Extat de eo epiſtola Cæleſtini Papæ ad Epiſcopos Galliarum. Eius ſcripta comprobat commendatq. Gelaſius Papa in cap. Sancta Rom. diſt. 15. plura To 5. ab A. 406. n. 53. & infra. Ado Vien. & alij tradunt hunc fuiſſe ab epiſtolis S. Leoni Papæ, ab eoq. ſcripta fertur famoſiſſima illa epiſtola S. Leonis ad Flauianum de Incarnatione Verbi; quod non tantum Gennadius, Honorius, & alij Latinorũ, ſed & Marcellinus Comes teſtatur in chronico ſub Cõſulatu Olybrij & Ruſtici. Eius res geſtas collectas a Ioanne Anton. Flamin. recitat Sur. tom. 3. hac die. De eius Actis aduerſus Pelagianos, & laboribus pro ſcriptis S. Auguſtini ſuſceptis, pluribus egimus in Annal. Meminit de eodẽ Caſſiod. lib. 1. Inſtit. diuin. lect. Ne cui autem errandi detur occaſio aduertendum eſt, vixiſſe iiſdem temporibus, in Gallijs alium eiuſdem nominis Proſperum Epiſcopum Aurelianenſem, ſucceſſorem S. Aniani, ad quem extat ſcripta epiſtola Sidonij Apollinaris 15. lib. 8. quem illum eſſe opinamur, qui ſubſcriptus habetur Concilio Valenſi, atque Carpentoratenſi. Migrauit S. Proſper, de quo hic agitur, ex hac vita anno Domini 466. ex Flaminij ſententia, vel ſexageſimoquinto, vt ſcribit Petrus in catal. lib. 6. c. 7.

[h] *Maximi Epiſcopi.*] Plura de eodem Gennad. de vir. illuſtr. c. 40. qui tamen dum ait eũ diem obijſſe Honorio & Theodoſio Impp. omnino errare videtur: nam conſtat perueniſſe ad tempora Valentiniani & Marciani Augg. Reperitur enim interfuiſſe Synodo Mediolanẽſi ſub Euſebio eius ciuitatis Epiſcopo, cuius Synodica extat ad S. Leonem Papam conſcripta. Præſens fuit etiam Synodo Romanæ habitæ ſub Hilaro Papa, Conſſ. Baſiliſco & Herminerico, anno Domini 465. T.5. A.439. n.14. T.6. A.451. nu. 14.

T.8. A.693. n.12. [i] *Adelberti.*] De eodem Molanus in addit.

ad

ad Vſuardum his verbis : In Egmunda partium Hollandię S. Adelberti cõfeſſoris & Leuitæ, regalis ſtirpis Anglicanæ, diſcipuli ſancti præſulis Vuillibrordi. Hæc ibi. Pluribus tamen de eius rebus nobiliter geſtis, in Indiculo ſanctorum Belgij idem extare teſtatur eius vitam conſcriptam a cœnobitis Medoacenſibus iuſſu Egberti Epiſcopi Treuerenſis, aliam rurſus manuſcrip. per monachum Egmundæ.

[b] *Gulielmi.*] Habetur eius Acta nuper edita a R. P. Felice Renda, Priore monaſterij Montis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini 1142. obijt Ann. 1142.

B Sexto Kalen. Iulij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

ROMAE in monte Cælio ſanctorum martyrum Ioannis [a] & Pauli fratrum, quorum primus erat Præpoſitus domus, ſecundus Primicerius Conſtantiæ virginis, filiæ Conſtantini Imperatoris : qui poſtea ſub Iuliano Apoſtata martyrij palmam gladio cędente perceperunt. Apud Tridentum ſancti Vigilij [b] Epiſcopi, qui cum reliquias idololatriæ penitus extirpare conaretur, a feris & barbaris hominibus lapidum imbre percuſſus, pro Chriſti nomine martyrium impleuit. Cordubæ in Hiſpania natalis ſancti Pelagij [c] adoleſcentuli, qui ob confeſsionem fidei iuſſu Abdarameni Sarracenorum Regis forcipibus [d] ferreis membratim præciſus, martyrium ſuum glorioſe conſummauit. Apud Valencenas paſſio ſanctorum Saluij [e] Epiſcopi Engoliſmenſis, & Superij [f] martyrum. Item memoria S. Anthelmi [g] Epiſcopi Bellicenſis. In pago Pictauienſi ſancti Maxentij [h] presbyteri & confeſſoris, qui miraculis claruit. Theſſalonicæ ſancti Dauid [i] eremitæ. Eodem die ſanctæ Perſeuerandæ [k] virginis.

IVNII 26.

T.3.A.330. num. 51. T.4.A.361 nu. 271. T.5.A.398. nu. 18.

IOANNIS & *Pauli* [a].] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Feruntur horum Acta a Terentiano conſcripta, quæ retulit Surius in tom. 3. Mombrit. tomo 2. & Petrus in catalogo lib. 6. c. 9. Vetus eſt Romæ titulus ipſorum nomine, qui & Pammachij dictus reperitur, cuius mentio habetur in Concilio 2. Romano ſub Symmacho Papa : de eo & Gregorius in regiſt. lib. 4. c. 88. in fine. Habuit ibidem S. Gregorius homiliam 34. qui de eadem eccleſia optime meritus eſt, multaq. eſt illi largitus, vt apparet ex antiquis monumentis eius eccleſiæ in marmorea tabula inciſis. Præeſt hodie huic Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Antonius Carrafa, eiuſdẽ tituli Cardinalis ampliſſimus, S.R.E. Bibliothecarius, cuius egregia eruditio, ſpectatiſſima morum integritas, atq; pro Chriſtiana religione ardentiſſimum ſtudium, non tantum titulum illum, ipſamq. Romanam Eccleſiam, ſed totum Chriſtianum orbẽ illuſtrat. De horum martyrum reliquijs in Gallias translatis tempore Pelagij Papæ, meminit Gregorius Turonen. de gloria martyrum cap. 83.

cap.83. De baſilica eorumdem martyrum nomine Rauennæ poſita, deq. egregio miraculo illic edito meminit Paulus diaconus de geſt. Longobard. lib..2. cap. 9. & Fortunatus lib.4. de vita S. Martini, in fine.

T.5. A. 400 n.2.& n.14. & ſeq.

[b] *Vigilij Epiſcopi.*] Vſuardus de eo agens, paſſum refert ſub Conſulatu Stiliconis. Ponitur primus Cõſulatus Stiliconis anno Domini quadringenteſimo, ſecundum veriorem ſupputationem. Ad hunc, cum creatus eſt Epiſcopus, S. Ambroſius ſcripſit epiſtolam de inſtitutione Epiſcopi, eſt 24. lib. 3. edit. Rom. qua illud in primis monuit, ne eius eccleſia (vt ait) fieret corpus cõmune, Gentiles Chriſtianis admiſcendo. Hoc Vigilium conſtat totis neruis curaſſe, ac nauiter impleſſe, atque eam ob cauſam etiam martyrium ſubijſſe, incumbentibus in id ipſum vna cum eo Alexandro, Siſinio, & Martyrio, qui ante & ipſi martyrio coronati ſunt; quos idem S. Vigilius ſepeliuit, atque eorũ Acta conſcripſit ad Simplicianum Epiſcopũ Mediolanen. vt teſtatur Gennadius de viris illuſtribus cap. 33. Extant ea apud Lipomanum tomo 2. Mombritium tom. 1. & Suriũ tom. 3. Legi res geſtas S. Vigilij, quæ extant ante eius commentarios contra Eutychen, quorum eſt exordium: Cum vero tanti viri, &c. Ibidem præfixa eſt præfatio Curterij, qui eos cõmentarios edidit. Inibi autem inconſulte nimis fertur ille Vigilius vnus idẽque eſſe cum hoc, de quo agimus, martyre; qui (vt vidimus) vixit temporibus S. Ambroſij & Simpliciani, & martyr occubuit ſub Conſulatu Stiliconis primo, vel ſaltem ſecundo, qui incidit in annũ Domini quadringenteſimum quintum: quando non tantum Eutychis hæreſis, ſed nec Neſtorij exorta erat. Quomodo ergo potuit hic ſcripſiſſe aduerſus Eutychen, qui diu ante illum martyr ex hac vita migrauit? Legi illos quinque libros Vigilij aduerſus Eutychen ſcriptos, ex quibus facile poteſt intelligi, auctorem vixiſſe temporibus Zenonis & Anaſtaſij Imperatorum, quando aduerſus ſacroſanctum Concilium Chalcedonenſe, & epiſtolam ſancti Leonis Papæ ad Flauianũ grauiſſimæ concitatæ ſunt turbę, poſt annos circiter ſeptuaginta a martyrio S. Vigilij Tridentini. Si alius fuit illis temporibus eiuſdem Eccleſiæ Tridentinæ Epiſcopus, eiuſdem nominis, qui & martyrio coronatus ſit, vt habent aliaquædam eiuſdem Vigilij Acta breuius incerto auctore conſcripta, quæ ſic incipiunt: Vigilius patria Romanus, &c. extantq. ante libros eius affixa tom. 5. Bibliothecæ ſanctæ: dicendum eſſet, duos diuerſis temporibus, ſed eiuſdẽ nominis fuiſſe illius ciuitatis Epiſcopos, eoſdemq. viros eruditos, & ex eadem cauſa martyres: quod non facile quis admiſſurus erit. Compertum tamen habemus, eiuſdem nominis Epiſcopum interfuiſſe Concilio Agathenſi in Gallia celebrato ſub Conſulatu Meſſallæ, anno Domini quingenteſimo ſexto, atque eadem circa tempora vixiſſe ſanctum Vigilium Epiſcopum Brixianum, qui poſt ſanctum Philaſtrium, qui ſedit temporibus ſancti Ambroſij, ſeptimus ordine numeratur; quorum tempore illas agitatas eſſe contentiones in Eccleſia, certum eſt. Meminit & Caſſiodorus de alio Vigilio Epiſcopo Africano, claro inter ſcriptores Eccleſiaſticos, de Inſtit. diuin. lect. c. 9. An autem ipſorum aliquis ea ſcripſerit, nihil audeo temere affirmare. Sane quidem Gennadius de viris illuſtribus cap. 37. necnon Honorius Auguſtodunenſis, cum agunt de Vigilio Tridentino, qui ad S. Simplicianum de martyribus libellum ſcripſit, recenſentq. eius ſcripta; nullam prorſus faciunt mentionem de libris contra Eutychen ſcriptis, recenſentq. eum inter illos ſcriptores Eccleſiaſticos, qui vixerunt temporibus Honorij Imp. ponuntq. etiam ante S. Auguſtinum: vt quibus temporibus vixerit, ex his ſaltem poſſit intelligi.

[c] *Pelagij.*] Paſſus eſt S. Pelagius anno Domini nongenteſimo vigeſimoquinto, ſexto Kalend. Iulij, die Dominico, vt tradit Ambroſius Moral. in addit. ad S. Eulogium ex codice eccleſiæ Toletanæ, Sanctorali ſmaragdino, & antiquis monumentis Tudenſis eccleſiæ. Teſtatur idem auctor, Roſuitham virginem heroico carmine nobile eius certamen ſcripſiſſe; additq. plura de eius ſacri corporis translatione Ouetum facta, æra milleſima ſexageſimaprima, anno Domini milleſimo vigeſimotertio, vj. Id. Nouembris. De eodem Vaſæus in chron. Hiſpan. In Flore ſanct. Hiſpan. recẽſetur eius martyrij hiſtoria ſcripta a Raguele presbytero illi æquali. De eodem agitur in Theſauro concionum tomo 2. hac die.

T.x. A.925 n.1. & ſeq.

[d] *Forcipibus ferreis.*] Triplicis generis erãt forcipes, quæ adhibebantur in carnificinis ſanctorum martyrum. Harum aliæ erant ad incidendum, vt hæ de quibus agimus; aliæ autem ad comprimendum & contorquendũ compoſitæ: harum meminit Syneſius Epiſcopus epiſtola quinquageſimaoctaua, cum agit de Andronici Præſidis feritate, aitque: Naſi forcipe, auribus apprehendendis & labijs obtorquendis parato inſtrumento, &c. Agit illic item auctor de digitali & pedali tormento, ac de prælo. Tertij generis erant forcipes dentatæ, quæ quidem tribus ferreis aculeis cutem martyris perforabant, cum ſtringerentur; quæ crudeliter nimis membra carpentes, vellebant. Aſſeruatur hactenus eiuſmodi genus inſtrumenti in baſilica Vaticana inter Sanctorum reliquias, licet ſcorpiones a quibuſdam falſo eſſe credantur: ſed qui vere fuerint ſcorpiones tortorij, diximus ſuperius duodecima huius menſis. Meminit & Ioſephus libro de Machab. de forcipe dentata, cum ait: His

dictis, ignea forcipe eius lingua cauteriatur, &c. Huic ſimile erat genus illud cruciamenti, quod Victor libro ſecundo de perſecutione Vuandalica appellat palos dentatos, dum ait: Illico palis minoribus dentatis iactis in capite, crinibusq. in eiſdem colligatis, ac vehementius ſtringentes, ſimul cum capillis omnem pelliculam capitis auferebant. Hæc Victor.

T.9.A.801. n.26. [e] *Saluij Epiſcopi.*] De eo hac die Vſuardus in editione ſecunda, Molanus autem in prima ad Kalend. Iulij. Eius martyrium contigit anno Domini octingenteſimo primo, vt auctor eſt Sigebertus in chron. qui illud recenſet; Vincentius item lib. 24. cap. 24. Antoninus par. 2. tit. 14. cap. 4. §. 11. licet Ambianenſem dicat fuiſſe Epiſcopum. Pluribus autem Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij. Fuit eiuſdem nominis Saluius Epiſcopus Albigenſis, & ipſe ſanctitate celebris, de quo plura Gregor. Turonenſis hiſt. Francorum lib. 5. c. 50. lib. 6. c. 29. lib. 7. c. 1.

T.9.A.801. n.26. [f] *Superij.*] De eo Molanus in Indiculo Sanctorũ Belgij hæc ait: Sanctus Superius coniungitur S. Saluio, cum quo martyr occubuit apud Valencenas.

[g] *Anthelmi Epiſcopi.*] Extant eius res geſtæ, quas ex priſcorum memorijs recitat Surius tom. 3. hac die. Vixit temporibus Alexandri Tertij Romani Pontificis, circa annum Domini milleſimum centeſimum ſexageſimum. T.12. Ann. 1161 §.idẽ quoque.

[h] *Maxentij.*] Agit de eodẽ hac die Vſuard. Plura de eo Greg. Turonenſis in hiſt. Franc. lib. 2. c. 37. Sigebertus in chron. anno 506. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 14. Floruit temporibus Clodouei Regis Francorum. T.6.A.507 num.19.

[i] *Dauid Eremitæ.*] De quo etiam hac die Græci agunt in Menologio, & multis quidem narrãt eius res geſtas: in eoq. præcipue magnam ſibi apud Deum & homines laudem comparaſſe ferunt, quod frequentem populum ad tuguriolum ſuum aduentantem ſalutaribus imbuens diſciplinis, a peccatis liberos, & ſinceritati Chriſtianæ diſciplinæ reſtituit.

[k] *Perſeueranda.*] Agunt de eadem hac die Vſuardus, atque recentiores.

* C Quinto Kalen. Iulij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

IN Galatia ſancti Creſcentis [a] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, qui in Gallias tranſitum faciens, verbo prædicationis multos ad fidem Chriſti conuertit: rediens vero ad gentem, cui ſpecialiter datus erat Epiſcopus, cum Galatas ipſos vſque ad finem vitæ ſuæ in opere Domini confirmaſſet, demum ſub Traiano martyrium conſummauit. Cordubæ ſanctorum martyrum Zoili [b] & aliorum decem & nouem. Cæſareę in Palæſtina ſancti Anecti [c] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide, cum alios ad martyrium hortatus eſſet, & oratione ſua idola proſtraſſet, a decem militibus verberari iuſſus, manibus [d] pedibusq. præciſis, truncatus capite, martyrij coronam accepit. Conſtantinopoli ſancti Sampſonis [e] preſbyteri, pauperum exceptoris. In pago Turonico ſancti Ioannis [f] presbyteri & confeſſoris. Varadini in Hungaria ſancti Ladiſlai [g] Regis, qui clariſsimis miraculis vſque ad diem hodienum coruſcat.

T.1.An.59. n.10.& T.2 A.118.n.7.

CRESCENTIS *diſcipuli* a.]De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij; qui omnes teſtantur, Creſcentem non tantum in Galatia, ſed etiã in Gallijs Euangeliũ prædicaſſe, & Viennenſem, necnon & Moguntinam ſedẽ erexiſſe, reuerſumq. in Galatiam, martyrij corona donatũ eſſe. Id enim abſque aliqua ambiguitate profitetur Ado Epiſcopus Viennenſis in chron. de inſtitutione ſedis Viennen. De ſede Moguntina tradit Petrus Cluniacenſis lib. 2. epiſt. 1. Trithem. in vita S. Maximi Epiſc. Mogunt. & ipſæ integræ tabulæ Epiſcoporum Moguntinorum, quas recitat Demochares, aliaq. eiuſdẽ nobiliſſimæ eccleſiæ antiqua monumenta. De prædicatione Creſcentis in Gallijs adſtipulatur S. Epiphanius in Panar. hæreſi 51. vbi dum agit de textu epiſtolæ ſecundę Pauli ad Timotheum c.4. vbi legit Vulgata: Creſcens in Galatiam: legendum eſſe contendit: Creſcens in Galliam. Sunt hæc verba eius: In epiſtolis ſuis idem Apoſtolus dicit: Creſcens in Galliam. non enim, In Galatiam, vt quidam decepti putant, ſed, In Galliam, legendum eſt. Hæc S. Epiphanius. Cui maxime fauet, quod Ammianus Marcellinus libr.15. cum agit de Gallorum origine, Gallos dictos eſſe Galatas affirmat: Ita, inquit, Gallos ſermo Græcus appellat. In quam ſententiam & Theodoretus in epiſt. 2. ad Tim.c.4. vbi Creſcentem ad Galatas miſſum legens: Sic, inquit, Gallias appellauit. Ceterum ſcire debemus, Gallos & Galatas, ſicut nomine, ſic re coniunctos fuiſſe: Galataſq; coloniam fuiſſe Gallorum, quod pluribus docet Iuſtinus hiſt. lib. 24. & 25. item S. Hieronymus in proœmio lib. 2. comment. in epiſt. ad Galat. Galatiamq. Gallogræciam olim dictam fuiſſe confirmat. De colonijs Gallorum per Brennum in Orientem deductis, agit poſt Iuſtinum Suidas, & alij, vt Clitophor. libro 1. rerum Galat. Creſcens itaque cum dicitur profectus in Galatiam, pro Galatia Galliam eſſe intelligendam, quæ dicta ſunt, ſignificant. Ceterum quod alij complures per Galatiam, non Gallias, ſed ipſam Minoris Aſiæ prouinciam ſic dictam intellexerunt; dicere opus eſt, ſi conſultum quoque velimus verbis hic in Martyrologio poſitis, quod idem Creſcens, cum accepiſſet Apoſtolatum in Gallias, Galatas quaſi eiuſdem gentis populos ſibi erudiendos exiſtimauit: ſicq. ſecundum prædictorum auctoritatem, eiuſque res geſtas, Gallos primum, ac Galatas demum imbuit Euangelio. Neſcio quid ſibi velit Dorotheus in Synopſi, cum ait, Creſcentem Chalcedonis, quæ eſt in Gallijs, factum eſſe Epiſcopum. Puto textum eſſe deprauatum, vt pro Vienna, habeat Chalcedonem.

cir. A. 300.

b *Zoili & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de iiſdem hac die. Zoellum, vel potius Zoillum hunc Prudentius hymn. 4. appellat. Eius Acta, & inuentionem corporis deſcribit Surius ex hiſtoria Lucij tomo 7. De eccleſia ab eo denominata, vbi & corpus eius aſſeruatur, ſcribit ſanctus Eulogius in memoria ſanctorum lib. 2. cap. 6. quem ibi functum munere clericatus, teſtatur Aluar. in vita ſancti Eulogij. In Breuiario Toletano eſt ſacer hymnus de Zoilo, qui incipit: Martyris geſta Zoili, &c. De eo etiam Vaſæus in chronic. Hiſpan. Flos ſanct. Hiſpan. Paſſumq. ferunt temporibus perſecutionis Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Eadem in Theſaur. concion. tomo 2. hac die habentur.

cir. A. 303. Vrbani Præfectura. T. 2. A. 303. n. 85.

c *Anecti.*] Agunt de eodem Græci diffuſe in Menologio hac die. De præfectura Vrbani, de qua hic habetur mentio, ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. Ibi & de his quæ digne paſſus eſt ſæuiſſimus martyrum carnifex.

d *Manibus pedibuſq. præciſis.*] Auidius Caſſius tyrannus eiuſmodi genus pœnæ excogitauit aduerſus milites deſertores, alijs manus excidens, alijs crura atque poplites, dicens: maius exemplum eſſe viuentis miſerabiliter crimino ſi, quam occiſi. Hæc Vulcatius Gal. in Auidio Caſſio. At hæc Chriſtianis non erant ignominiæ notæ, ſed monumenta victoriæ.

T. 7. A. 541. nu. 22. Floruit tempore Anaſtaſij cir. A. 490.

e *Sampſonis presbyteri.*] Græci item de Sampſone hac die in Menologio pluribus: eius autem Acta a Metaphraſte deſcripta refert Lipom tomo 6. & Surius tomo 3. Numeratur ſolemnitas ſancti Sampſonis inter eas quibus Græci vacarent a iudicijs, ceteriſq. negotijs, vt cõſtat ex conſtitutione nouella Emmanuelis Impetatoris de ferijs: recitat eam Theodorus Balſ. in Nomoc. Phot. tit. 7. cap. 1. De celebri hoſpitali ſancti Sampſonis agit Procopius lib. 1. ædificiorum Iuſtiniani Imperatoris; qui illi multa contulit priuilegia, dicebaturq. hoſpitale ſanctæ Mariæ Sampſon, de quo idem Imperator in Authentic. de Eccleſiaſt. titul. §. vlt. & Authẽt. ſi quicquid. de impenſ. quæ fier. oport. nouel. coll. 10. conſtit. 59. Ex his quæ ſcribit Procopius dicto lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imper. redarguuntur erroris prædicta Acta Sampſonis a Metaphraſte relata, quibus fertur, Sampſon vixiſſe temporibus Iuſtiniani Imperatoris, eiuſdemq. hortatione eumdem Imp. erexiſſe xenodochium Sampſonis nomine appellatum. nam Procopius, qui illis vixit temporibus, eaq. ob oculos habuit, teſtatur hoſpitale Sampſonis nomine ab eodem Sampſone erectum, olim incendio con-

flagraſſe; cumq. vix quædam remanſiſſent veſtigia, illud ipſum hoſpitale ab eodem Iuſtiniano Imperatore munificẽtius inſtauratum fuiſſe, cenſuq. annuo ingentis pecuniæ locupletatum. Cum autem dicta Acta teſtentur dictum incendium contigiſſe poſt obitum Sampſonis, quando & Sophiæ nobile templũ exuſtum eſt; cumq. prædictum incendium factum reperiatur tẽporibus Anaſtaſij Imp. vt auctor eſt Marcellinus in chronico: neceſſe eſt affirmare, longe ante Iuſtinianum Imp. Sampſonem diem obijſſe. Ex eodem Procopio multo magis redarguitur Cedrenus, dũ ait conflagraſſe domum Sampſoniam anno penultimo Iuſtiniani Imp. De miraculis ſancti Sampſonis idem Metaph. vbi ſupra pluribus agit.

[f] *Ioannis*] Scribit de eo Greg Turonenſis de gloria confeſſ. cap. 23. ex quo ceteri acceperunt, qui de eo agunt.

[g] *Ladislai Regis.*] Hunc Cælestinus Papa Tertius recenſuit inter Sanctos. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorum, & apud Bonfin. de rebus Hungaricis lib. 4. dec. 2. relatus inter Sanctos cir. a. 1192.

xxix. D Quarto Kal. Iulij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VIGILIA [a] SS. Apoſtolorum Petri & Pauli. Romæ ſancti Leonis [b] Papæ Secundi. Lugduni in Gallia ſancti Irenęi [c] Epiſcopi & martyris, qui (vt ſcribit S. Hieronymus) beati Polycarpi Smyrnenſis Epiſcopi diſcipulus fuit, & Apoſtolicorum temporum vicinus. Is cum aduerſus hæreticos verbis ac ſcriptis plurimum decertaſſet, in perſecutione Seueri cum omni fere ciuitatis ſuę populo coronatus eſt glorioſo martyrio. Alexandriæ in eadem Seueri perſecutione ſanctorum martyrum Plutarchi [d], Sereni, Heraclidis cathecumeni, Heronis neophyti, & alterius Sereni, Rhaidis catechumenæ, Potamiœnæ [e], & Marcellæ eius matris: inter quos præcipue enituit Potamiœna virgo, quæ primo immenſos innumerosq. agones pro virginitate deſudans, deinde etiam exquiſita & inaudita tormenta pro fide perpeſſa, ad vltimum vna cum matre igne conſumpta eſt. Eodem die ſancti Papij [f] martyris, qui in perſecutione Diocletiani flagris cæſus, & in lebetem oleo & adipe feruenti plenum iniectus, aliaq. horrenda ſupplicia perpeſſus, demum datis ceruicibus coronatur. Traiecti ſancti Benigni [g] Epiſcopi & martyris. Cordubæ ſancti Argymiri [h] monachi & martyris, qui in perſecutione Arabica pro fide Chriſti necatus eſt. Romæ Sancti Pauli [i] Papæ & confeſſoris.

VIGILIA *ſanctorum Apoſtolorum* a.] De qua & Beda, Vſuardus, Ado, Gregorius Turon. hiſtor. Franc. lib. 10. c. 31 Amalarius de ord. antiphon. c. 50. Radulf. de obſer. can. cap. 19 & 21. & alij recentiores, qui agunt de diuin. offic. Venerabilem illam noctem Vigiliarum Apoſtolorum appellat Valentinianus Imperator in epiſtola ad Theodoſium Aug. De iiſdem Vigilijs, præter antiqua monumenta Romanæ Eccleſiæ, legimus vetus atque ſolemne officium Eccleſiaſticum in Breuiario Toletano.

T. 8. A. 683 per totum. obitus An. 684. nu. 1.

b *Leonis Papæ ſecundi.*] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Succeſſit hic ſancto Agathoni, anno Domini ſexcenteſimo octogeſimoſecundo. Egimus de eo fuſius in Annal. Eccleſiaſt. vbi eius Acta per annos ſingulos digeſſimus.

T. 2. A. 205 n. 18. & ſeq & T. 4. An. 381. n. 100.

c *Irenæi Epiſcopi*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri qui ſupra, hac die. Subrogatus eſt hic in locum S. Photini eiuſdē ciuitatis Epiſcopi, vt teſtatur S. Hieronym. in epiſt. 84. ad Magnum: agit de eo etiam in lib. de Script. Eccleſiaſt. & in epiſtola ad Theodorum 29: appellat eum virum Apoſtolicorum temporum, Papiæ auditoris Ioannis Euangeliſtæ diſcipulum. Tertullianus lib. contra Valentinum vocat eum omnium doctrinarum accuratiſſimum exploratorem; commendatur etiam a S. Epiphanio in Panar. hæreſ. 24. & 31. qui & eum appellat ſanctiſſimum priſcumq. Theologum, ſucceſſorem Apoſtolorum. Pluribus de eo Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 4. 7. 8. Greg. Turon hiſt. Franc. lib. 1. cap. 29. & alij recentiores, vt Feuardentius in apparatu operum Irenæi, quæ nuper edidit. Latuerūt aliquandiu tam Acta, quam etiam ſcripta S. Irenæi; adeo vt neque in Gallijs, nec in Italia, licet multūm quæſita, potuerint inueniri, vt ſcribit S. Gregorius in regiſt. lib. 9. epiſt. 50. ad Aetherium Epiſcopum. Habemus in noſtra bibliotheca to. 9. Acta martyrij S. Irenæi ac ſociorum eius: eſt illorū exordium: Quamquam nonnullis inuicta, &c. ſed (quod non mediocriter dolemus) vna ſublata pagina, ſunt imperfecta.

d *Plutarchi & ſoc.*] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horū res geſtas ſcribit Euſeb lib. 6. c. 4. Niceph. li. 5 c. 4. & 5. — T. 2. A. 205 nu. 4. & 7. & ſeq.

e *Potamiænæ.*] De qua Euſebius & Niceph, vbi ſupra Paſſa hæc eſt temporibus Seueri Imp. Alia ab hac diuerſa eiuſdem fere nominis eſt Potamiœnia dicta, quæ ſubiit martyrium æque illuſtre tēporibus Maximiani Imp. quod, referente Iſidoro presbytero, deſcribit Palladius Galata cap. 1. de vit. ſanct. Patrum ad Lauſum. — T. 2. A. 205 n. 8. & ſeq. & T. 3 An. 310 num. 21 & ſeq.

f *Papij*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ac pluribus eius Acta referunt. — cir. An 290

g *Benigni Epiſcopi.*] De ipſo Molanus item agit in addit. ad Vſuard. & Galeſinus ex tab. eccleſiæ Traiecten. Fortaſſe hic ille S. Benegnus Epiſcopus, de quo ſcribit Greg. Turon. de gloria confeſſ. c. 17. Extat epiſtola decretalis Pelagij Papæ Secundi ad Benignū Epiſcopum ſedem mutare cupientem, ac de ea re ſedem Apoſtolicam conſulentem. — cir. A. 1118

h *Argymiri.*] De eo ſcribit S. Eulog. li. 3. memor. ſanct. c. 16. paſſumq tradit æra octingenteſima nonageſimaquarta, anno a Chriſto octingenteſimo quinquageſimoſexto, vt idem auctor teſtatur. — T. 10. A. 856. num. 30.

i *Pauli Papæ.*] Succeſſit hic Stephano Tertio, anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimoſeptimō: cetera de eodem in Annal. Eccleſ. diximus: — T. 9. A. 757 n. 2. & ſeq. & plura Anno ſeq.

29 Tertio Kal. Iulij. Luna. E xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE natalis ſanctorum Apoſtolorum Petri a & Pauli, qui eodem anno, eodemque die paſſi ſunt ſub Nerone Imperatore; quorum prior in eadem Vrbe capite ad terram verſo cruci affixus, & in Vaticano iuxta viam Triumphalem ſepultus, totius Orbis veneratione celebratur: alter vero gladio animaduerſus, & via Oſtienſi ſepultus, pari habetur honore. In caſtro Argen-

tomacho ſancti Marcelli [b] martyris, qui pro fide Chriſti vna cum Anaſtaſio viro militari capite plexus eſt. Genuæ natalis ſancti Syri [c] Epiſcopi. Narniæ ſancti Caſſij [d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, de quo ſanctus Gregorius refert, quod nullus pene dies vitæ eius abſcedebat, quo omnipotenti Deo hoſtias placationis non offerret: cui & concordabat vita, quia cuncta quę habebat, in eleemoſynis tribuens, in hora ſacrificij totus in lacrymis diffluebat: demum natalitio Apoſtolorum die, quo ſingulis annis Romam venire conſueuerat, cum Miſſarum ſolemnia celebraſſet, & corpus Dominicum pacemq. omnibus dediſſet, migrauit ad Dominum. In Cypro ſanctæ Mariæ [e] matris Ioannis qui cognominatus eſt Marcus. In territorio Senonenſi ſanctæ Benedictæ [f] virginis.

IVNII 29.

T. 1. A. 58. num. 97. & A. 69. nu. 1. & ſeq. plura de eo eodem To. 1. vt in indicio præſertim An. 31. a num. 21. & infra, & An. 68. per totum, & T. 5. A. 398. num. 13.

PETRI & *Pauli.*] De eadē ſolemnitate tam Latini quam Græci etiā hac die agūt: qui tamen cum in ea peragēda celebritate aliquantulū tepuiſſent; Feſtus ſenator Romanus, cum legatum ageret apud Anaſtaſium Imp. indigno id ferens animo, totis viribus operatus eſt, vt frequentiſſimo populo ac ſplendidiſſimo cultu eadem ſolemnitas ageretur, vt auctor eſt Theodorus lector libro 2. collectaneorum Bis feſta dies hæc dicitur a Prudentio hym. 12. atque in ea duplicare ſacra vota conſueuiſſe Romanum Pontificem teſtatur, cùm ait:

Trāſtiberina prius ſoluit ſacra peruigil ſacerdos
Mox huc recurrit, duplicatq; vota.

Ipſum populum frequentiſſimo cœtu vtramque baſilicam tam Petri in Vaticano, quam Pauli via Oſtienſi ea die inuiſere ſolitum idem auctor eodem hymno profitetur. Sanctus Ambroſ. in hymno huius diei, non duabus tantum (vt ait Prudentius) ſed tribus vijs huiuſmodi feſtum diem Romæ celebrari ſolitum, quaſi tria loca a populo ea die viſitarentur, teſtatur his verſibus:

Tanta per Vrbis ambitum
Stipata tendunt agmina:
Trinis celebratur vijs
Feſtum ſanctorum martyrum.

Exiſtimamus etenim, non ſolum ipſas baſilicas Apoſtolorum hac die populū frequentaſſe; ſed vel locum vbi Petrus cruci affixus eſt, vel vbi Paulus capite truncatus, aut ipſum carcerem ſacroſanctum redditum, vbi vterque diu detentus eſt (vt hodie videmus) adijſſe: prædictæ enim omnes antiquæ memoriæ non ſolum in ipſo natali die Apoſtolorum, ſed & per octauas a cœtu fidelium in hanc diem ardenti pietatis ſtudio viſitantur. Conſtat etiam ad eamdem ſolemnem diem ex diuerſis Orbis regionibus innumerabilē hominum multitudinē, religionis ergo, Romam confluere conſueuiſſe. Hinc Galla Placidia Auguſta ſcribens ad Pulcheriam Imperatricem, cum reddit cauſam ſui Romam aduentus, hæc ait: Vt Romam frequentibus concurſionibus adæque deſideremus inſpicere, cauſa nobis eſt amplectendæ religionis, vt terminis ſanctorum noſtram exhiberemus præſentiam: quos certum eſt pro ſua virtute in cæleſtibus conſtitutos, neq; inferiora deſpicere. Nos itaque ſacrilegum eſſe credimus, ſi ſolemnium ordinem denegemus, &c. Epiſcopos etiam hincinde ad eamdem ſolemnitatem olim confluere conſueuiſſe, & in epiſt. 13. Paulini ad Seuerum, & 16. ad Delphinum, vbi ſolemnem hanc appellat conſuetudinem, ſatis exploratum habetur. Vt autem ſemel in anno omnes Epiſcopi limina adirent Apoſtolorum, Anacleti & Zachariæ Papæ decretis ſtatutum eſt; de quo diſtinct. 93. c. iuxta ſanctorum. Exegiſſe hoc ab Epiſcopis Siculis videtur S. Gregor. ſcribens ad Petrū ſubdiac lib. 1. regiſt. epiſt. 76. de iugi protectione Apoſtolorum, qua Vrbs fulciri conſueuit, cum innumera ſint exempla; ſatis modo ſit locum S. Gregorij Papæ in epiſt. 21. ad Ruſticianam patriciam lib. 7. regiſt. prænotaſſe, & quod pulchre Venantius Fortunatus his verſibus docet:

A facie hoſtili duo propugnacula præſunt,
Quos fidei turres Vrbs caput Orbis habet.

Quam autem barbaris Romani Imperij hoſtibus, & Catholicæ fidei aduerſarijs Petri & Pauli baſilicæ Romæ in ſuburbijs poſitæ

fuerint

fuerint venerabiles, quantamq. erga eas obſeruantiam præſtiterint, dicemus inferius in Dedicatione ipſarum. Plura hic etiã dicenda eſſent aduerſus quorumdam ſententiam, qui licèt vna die, non tamẽ eodem anno eoſdem ſanctos Apoſtolos paſſos ferunt: aliaq; differenda de eorum rebus geſtis, quæ vulgo circumferuntur, quibuſnam fides ſit veris adhibenda ſit, & quæ tamquàm apocryphæ refellendæ: ſed cum non ſint eiuſmodi, vt hic paucis perſtringi poſſint, contenti erimus eas vberius explicuiſſe in Annalibus Eccleſiaſticis, vbi etiam pluribus demõſtrauimus eoſdẽ ſanctos Apoſtolos ſubiiſſe martyrium Lucio Fonteio Capitone, & Caio Iul. Rufo Conſſ. tertio Kalen Iulij; anno à Chriſto Domino ſecundum veriorem ſupputationem ſexageſimonono. De horum martyrio Hegeſippus Iunior de excid. Hieroſol. lib. 4. c. 2. & Acta paſſionis ipſorum, quæ feruntur Lini nomine agunt.

ᵇ *Marcelli*] De eodem Vſuardus, Petrus in catalogo lib. 6. cap. 24 & alij recentiores. Alius adhuc fuit Marcellus martyr Cabilonenſis, clarus in Gallijs, de quo Greg. Turonen. de glor. mart. cap. 52.

ᶜ *Syri Epiſc.*] Hunc ſanctus Gregorius libro 4 dialog. cap 53. appellat martyrem, dum agit de eius eccleſia, quam vetuſtate collapſam, his diebus, Clerici regulares in auguſtiorem amplitudinem reſtituerũt, addideruntq; nobile cœnobium; vbi ſicut & in alijs præcipuis Italiæ ciuitatibus, priſtinam illam Apoſtolicam viuendi formam ex integro redditam ſancte pieque colunt. Ab eorum Præpoſito R. D. Marco Paraſc. viro ſingulari eruditione & vitæ integritate ſpectatiſſimo, de Sãcto Syro & alijs ſanctis eius ciuitatis Epiſcopis hęc antiquitatũ digna monumenta inde miſſa percepimus, eademque teſtata publici Notarij fide, cuius authentica ſcriptura expreſſum habetur, anno Domini 1283. die 8. Ianuarij, cum ab Ogerio abb. eiuſdẽ eccleſiæ primarium reſtitueretur altare, quod eius mẽſa lapidea perfracta eſſet, tres diſtinctos loculos repertos eſſe, in quibus tria ſanctorum corpora recõdita erant. In eorum primo plumbea lamina, quid intus lateret, his deſcripta litteris ſignificabat:

✝ M. S. HIC REQVIESCIT CORPVS SANCTI SYRI EPISCOPI IANVENSIS OBIIT III. KAL. IVLII. FILIVS AEMILIANI. In ſecundo autem loculo alia plumbi lamina ſic ſcripta inuenta eſt:

✝ M. S. HIC REQVIESCIT SANCTVS FELIX EPISC. IANVENS. QVI VIXIT ANN. LXX. REXIT EPISCOP XX. RECESSIT VII. ID. IVLII. In tertio autem loculo nulla erat inſcriptio, ſed (vt habet eadem publica Acta) corpus illic poſitum exiſtimatur eſſe ſancti Romuli eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Accepimus ab eodem eiuſdem ſancti Syri Acta quædam manuſcripta, ſed per pauca ex multis quæ deſiderantur. T. 7 A. 543

ᵈ *Caſſii Epiſcopi.*] Agit de eo S Gregor. in homilia 37 in Euangel. & dialog. lib. 3. cap. 6. num. 2. obi-
& lib. 4. c. 56. Claruit temporibus Iuſtiniani tus A. 558.
Imperatoris. Sedere enim cœpit an. eius num. 14 &
decimo, migrauitq. ex hac vita, eiuſdem an- 15.
no trigeſimoprimo; prout conſtat ex einſdem ſepulturæ epitaphio, quod extat Narniæ in eccleſia cathedrali ſupra ianuam cryptæ ſancti Iuuenalis, vbi & corpus ſãcti Caſſij requieſcere creditur. Eſt inſcriptio inciſa in marmore oblongo, in cuius medio Crucis forma expreſſa eſt, itemq. duo agni exculpti, qui ſe e regione aſpiciunt. Creditur S. Caſſius, cum de ſuo obitu diuinitus eſſet admonitus (vt eſt apud S. Gregorium) ſibi viuenti ſepulchrum poſuiſſe, atque ſuum epitaphium ſex hiſce verſibus conſcripſiſſe.

Caſſius immerito Pręſul de munere Chriſti,
Hic ſua reſtituo terræ mihi credita membra.
Quem fato anticipans conſors dulciſſima vitæ.
Ante meũ in pacẽ requieſcit Fauſta ſepulchrũ
Tu, rogo, quiſquis ades, prece nos memorare benigna.
Cuncta recepturum te noſcens congrua factis.

SD. ANN. XXI. M. IX. D. X. RQ. IN PACE. PRID. KAL. IVL. P. C. BASILII. V. C. ANN. XVII. Numeratur hic annus Domini quingenteſimus quinquageſimus octauus Iuſtiniani Imp. trigeſimus ſecundus. Porro illa verba poſt carmina poſita, Sedit, &c. eo mortuo fuiſſe addita, certum eſt.

ᵉ *Marię.*] De qua Act. Apoſt. c. 12. Pluri- T. 1 An. 34.
bus in Actis Barnabæ deſcriptis ab Alexan- num. 12 &
dro monacho apud Sur. tom 3. die 11. Iunij. num. 236.

ᶠ *Benedictę*] De eadem Vſuardus hac die. Trithemius de vir. illuſtr ordinis ſancti Benedicti libro 3. cap. 264. agit de ſancta Benedicta abbatiſſa, cuius ſolemnitas agitur xvj. Kalend. Decembris, quæ videtur ab hac eſſe diuerſa.

xxvij F Pridie Kal. Iulij. Luna, 30

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
t u A B C D E f F G H M N P
22 23 24 25 26 27 28 29 28 29 1 2 3 4

COmmemoratio ſancti Pauli [a] Apoſtoli. Lemouicis in Gallia ſancti Martialis [b] Epiſc. cum duobus presbyteris Alpiniano & Auſtricliniano, quorũ vita miraculorũ ſignis admodum effulſit. Ipſo die ſanctorum Caij [c] presbyteri, & Leonis ſubdiaconi. Alexandriæ paſſio ſancti Baſilidis [d] ſub Seuero Imperatore: qui cum ſanctam Potamiœnam virginem, quam ad ſupplicium ducebat, ab impudicorum hominum petulantia tutatus eſſet, religioſi officij mercedem ab ea recepit: nam ipſa poſt triduum illi apparens, & eius capiti coronam imponens, non ſolum eum conuertit ad Chriſtum, ſed etiam breui agone certantem, ſuis precibus martyrem glorioſum effecit. Romę ſanctę Lucinæ [e], Apoſtolorum diſcipulæ, quæ de facultatibus ſuis ſanctorum neceſsitatibus communicans, Chriſtianos in carcere detentos viſitabat, ac martyrum ſepulturæ inſeruiebat, iuxta quos & ipſa in crypta a ſe conſtructa ſepulta eſt. Ibidem ſanctæ Aemilianæ [f] martyris. In territorio Viuarienſi ſancti Oſtiani [g] presbyteri & confeſſoris,

IVNII 30.

Plura in T. 1. per multos annos vt ex indice præſertim An. 68. & 69.

COMMEMORATIO S. *Pauli* a.] De ipſa hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Græci autem in Menolog. agunt hac die commemorationem omnium Apoſtolorum. Porro Latini totam hãc Octauam in laudibus Apoſtolorum Petri & Pauli impendunt. At licet pridie huius diei tam Petri quam Pauli agatur ſolemnis celebritas: tamen hac potiſſimum die ſolius Pauli commemorationem fieri debere, ex S. Gregorij Papæ inſtitutione docet Microlog. c. 42. Ideoq; recentiores, qui agunt de diuinis officijs. Cuius quidem rei gerendæ illa mihi magis probatur cauſa, quæ ex hymno Prudentii 12. ſatis poſſe colligi videtur, dum antiqui vſus meminit, conſueuiſſe nimirum Romanum Pontificem vna eademq. die Pontificias functiones in vtraque baſilica exercere. Cum hoc autem propter nimiam locorum inter ſe diſtantiam non ſine nimio ac intolerabili fere labore perfici poſſe videretur; conſultius viſum eſt, prima die in baſilica Vaticana vtriuſque celebrare ſolemnitatem, ſequenti autem die in baſilica Pauli ſacra peragere, vberiuſq perſoluere, quod pridie ea de cauſa ibidem loci videretur omiſſum.

b *Martialis Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Eius acta circumferuntur ſcripta ab Aureliano eius ſucceſſore; citantur autem, tacito auctoris nomine, ab Innocentio Tertio extra de ſacra vnctione in fine, vbi & gloſ. Meminit eiuſdem Martialis Gregor. Turon. lib. 1 hiſt. cap. 30 & de glor. confeſſ. cap. 27. qui tamen inſigniter errat, dum tempore Decij Imp. eum cum alijs, qui illic deſcribuntur, in Gallias veniſſe teſtatur. Meminit eiuſdem Martialis Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in catal li. 6. cap. 29 qui tradit eum diem obijſſe ann. tertio Veſpaſiani Imp. De duabus eius epiſtolis T. 1. An. 74 num. 35.

nuper

nuper inuentis egimus in Annal. Eccleſiaſt. ibi etiam de Cephæ nomine. quod tribuunt Martiali. Hunc autem non tantum Lemouicenſis ſedis auctorem, ſed & Anicienſis, Rhutenenſis, Aruernenſis, & Mimmatenſis erectorem fuiſſe tradunt. de his Democh. in tabul. Epiſcoporum Lemouicenſium.

[c] *Cay & Leonis.*] De his item hac die Vſuardus, & recentiores omnes.

T.2.A.205. n.8.& ſeq. [d] *Baſilidis.*]Scribit de eo Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 4. & Nicephorus lib. 5. cap. 7.

T.1.An.69. n.13.& 45. [e] *Lucinæ.*] Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij; mentio habetur de ipſa in Actis ſanctorum martyrum Proceſſi & Martiniani. Alia inſuper vixit Lucina Romana temporibus Diocletiani Imperatoris, T.2.A.255 n.61.& A. 286.nu.16. & ſeq. & T. 5.A.309.n. 5. quæ non minus quam iſta pietatis operibus addicta, celebris fuit; de qua ſæpius in Actis ſancti Sebaſtiani, atque in rebus geſtis ſancti Marcelli Papæ agitur.

[f] *Aemilianæ.*] Erat Romæ Titulus S. Aemilianæ, de quo in Concilio primo Romano ſub Symmacho habetur mentio.

[g] *Oſtiani.*] Agit de eo etiam Vſuardus hac die. Extare eius Acta, teſtatur Molanus in additione ad Vſuardum.

IVLIVS.

1 Kalendis Iulij. Luna. G xxvj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

t u A B C D E f F G H M N P

23 24 25 26 27 28 29 30 29 1 2 3 4 5

OCTAVA [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ. In monte Hor depoſitio ſancti Aaron [b] primi ſacerdotis ordinis Leuitici. In Britannia ſanctorum martyrum Iulij [c] & Aaron, qui poſt ſanctum Albanum in perſecutione Diocletiani paſſi ſunt; quo tempore ibidem quamplurimi diuerſis cruciatibus torti, & ſæuiſsime lacerati, ad ſupernæ ciuitatis gaudia conſummato agone peruenerunt. Machliniæ paſsio ſancti Rumoldi [d] martyris, Scotorum Regis filij, & Epiſcopi Dublinenſis. Sinueſſæ ſanctorum martyrum Caſti [e] & Secundini Epiſcoporum. Viennæ ſancti Martini [f] Epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli. Aruernis ſancti [g] Galli Epiſcopi. In territorio Lugdunenſi depoſitio ſancti Domitiani [h] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam exercuit, & cum plurimos ibi in Dei ſeruitio congregaſſet, magnis virtutibus & glorioſis miraculis valde clarus, collectus eſt ad patres in ſenectute bona. In territorio Rhemenſi ſancti Theodorici [i] preſbyteri, diſcipuli beati Remigij Epiſcopi. Engoliſmæ ſancti Eparchij [k] abbatis. Apud Emeſam ſancti Simeonis [l] confeſſoris, cognomento Sali, qui ſtultus propter Chriſtum factus eſt: ſed altam eius ſapientiam Deus magnis miraculis declarauit.

IVLII 1.

OCTAVA *S. Ioannis Baptiſtæ* a.] De ea Beda, Ado, & Rudulph. de obſer. canon. cap. 19. vbi agit de differentia maiorum ac minorum Octauarum. Numeratur hæc autem inter maiores Octauas.

b *Aaron ſacerdotis.*] Agunt item de eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de eo ſcripta habẽtur, Ioſephus de ipſo ſcribit lib. 2. antiquit. cap. 6. & ſequen. & de eius obitu lib. 4. cap. 4.

T. 2. A. 303. n. 144.

c *Iulij & Aaron.*] De his vet. manuſcripta. Eorumdem meminit Gilda Sapiens libro de excidio Britan. Beda de geſt. Anglorum libro 1. cap. 7. in fine, Petrus in catalogo lib. 6. cap. 53. & alij.

T. 9. A. 775. n. 15.

d *Rumoldi.*] Eius Acta ſcriptis mandauit Theodoricus abb. S. Trudonis, vt teſtatur Sigebert. de vir. illuſtr. cap. penult. deſcripſit eadem Sur. tom. 7. hac die. Plura de eodem in vita S. Gumınari apud Sur. tom. 5. die 11. Octobris, & Molanus in Indiculo ſanctorum Belgij; aitq; huius ſolemnitatem agi hac die, auctoritate Alexandri IIII. Romani Pontificis; coronatumq. martyrio refert anno Domini ſeptingenteſimo ſeptuageſimoquinto, octauo Kalen. Iulij. Fuit & alius Remoldus dictus, monachus, & ipſe corona martyrij donatus, cuius natalis dies agitur ſeptimo Idus Ianuarij: de quo Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 249.

ſub Diocletiano, & Maximiano Regius.

e *Caſti & Secundini Epiſcoporum.*] Petrus diaconus biblioth. monaſterij Caſſinen. in lib. de vir. illuſt. c. 29. hæc ait: Benedictus, qui & Guaipherus, ſanctitate & religione conſpicuus, ſuauis eloquio, ingenio magnus, & ſermone facundus, ſcripſit ad Troianum Epiſcopum vitam S. Secundini, & cantum eius, ſermonem & hymnos de eodem. Rursũ etiã cap. 32. hæc ait: Gregorius Tarracinenſis Epiſcopus, paruulus & ipſe in Caſſino oblatus, memoria tenax, ingenio viuax, tãtæ fuit grauitatis, ſuauitatis, & eloquentiæ, vt a nõnullis columna diceretur Eccleſiæ: ſcripſit paſſionem SS. Caſti, & Caſſij, &c. Habemus Acta eorumdem martyrum incerto auctore, quæ accepimus ab eccleſia Caietana: eſt illorum exordium: Poſtquam beatiſſimi, &c. & ſermonem de iiſdem, cuius eſt exordium: Hodierna die ſolemnitatem, &c.

An. 101.

f *Martini Epiſcopi.*] De quo etiam Beda hac die. Ado Viennen. in chron. anno 101. tertium hunc ponit eius ſedis Epiſcopum, ſucceſſoremq. S. Zachariæ, ac prædeceſſorem S. Veri.

T. 7. A. 541 n. 30. obit. A. 573. nu. 26.

g *Galli Epiſcopi.*] Scribit de S. Gallo Epiſcopo Gregor. Turonenſis de geſt. Francorum lib. 4. cap. 5. & 6. vberius in vita ſanctor. Patr. cap. 6. Eius epitaphium & virtutes egregias ſcripſit carmine Venantius Fortunatus lib. 4. Interfuit per legatum tertio Concilio Aurelianenſi, præſens autem quarto & quinto ſubſcripſit, vt ex illorum monumentis apparet: ex quibus facile poteſt intelligi, quibus temporibus vixerit: quinta enim Synodus Aurelianenſis celebrata eſt anno triceſimooctauo Regis Childeberti, qui numeratur annus Domini 552. Interfuit etiam Concilio Aruernenſi celebrato poſt Conſulatum Pauſini Iunioris, vt eius Acta teſtantur. Ponitur hic in tabulis Epiſcoporum Aruernenſium vigeſimuſſeptimus ordine apud Demochar. de ſacrif. Miſſæ.

Fuit in Concil. 5. Aurelian. cir. A. 552.

h *Domitiani abbatis.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta extare teſtatur Trithemius de viris illuſt. ord. S. Benedicti libro 5. cap. 296. Fuit eiuſdem nõminis Epiſcopus Tungrenſis, de quo agitur 7. Maij, vbi Molanus de eo, & in Indic. ſanct. Belgij interfuitq. quinto Cõcilio Aurelianenſi. agit etiam de ipſo Sigebertus in chron. anno 528.

cir. A. 510.

i *Theodorici.*] Agit de eo Vſuard. hac die; eius autem geſta deſcribit Surius tom. 4. hac die. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum.

T. 7. A. 584. n. 13.

k *Eparchij abb.*] De eo item hac die Vſuardus. Acta ipſius, etſi incerti auctoris, tamen veritatem profitentis, refert Sur. tom. 4. hac die. De eo pluribus etiam Gregorius Turonenſis de geſtis Francorum libro 6. cap. 9. Migrauit ex hac vita anno Domini 583. vt ex dicto auctore colligitur. Fuit eiuſdem nominis, ſed longe ante Eparchius Epiſcopus Aruernenſis, ſanctitate inſignis, cui ſucceſſit Sidonius Apollinaris, vt ſcribit idẽ Gregorius Turonenſis de geſtis Francorum lib. 2. cap. 21.

T. 7. A. 548. n. 15. & ſeq.

l *Simeonis Sali.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scripſit eius res geſtas humanum captum excedẽtes probatiſſimus auctor Leontius Epiſcopus in Cypro, quas deſcripſerunt Metaphraſtes, Lipomanus, & Surius hac die: id etiam teſtantur Acta Synodi ſecundæ Nicænæ, vbi Act. 4. de eodem auctore hæc leguntur: Pater, qui lectus eſt, in vna ex ciuitatibus Cypri decenter & ſancte conuerſatus eſt, multaq. encomia & panegyricas illius orationes etiam habemus, inter quas extat oratio de Trãsfiguratione Domini. ſcripſit & Ioannis, Miſericordis appellati, Epiſcopi Alexandrini vitam, prætęrea beati Simeonis, &c. De eodem Simeone agit Euagrius hiſtor. lib. 4. cap. 33. & alij plures.

2 **Sexto Nonas Iulij. Luna.** **A** 15. xxv.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

t u A B C D E f F G H M N P

24 25 26 27 28 29 30 1 1 2 3 4 5 6

VISITATIO [a] beatæ MARIAE Virginis ad Elizabeth. Romę via Aurelia natalis ſanctorum martyrum Proceſsi [b] & Martiniani, qui a beato Petro Apoſtolo in cuſtodia Mamertini baptizati, ſub Nerone, oris contuſionem, equuleum, neruos, fuſtes, flammas, ſcorpionesq. perpeſsi, nouiſsime gladio cæſi, martyrio coronati ſunt. Item Romæ paſsio ſanctorum trium [c] Militum, qui in martyrio beati Pauli Apoſtoli ad Chriſtum conuerſi, cum eo cæleſtis gloriæ participes fieri meruerunt. Eodem die ſanctorum martyrum Ariſtonis [d], Creſcentiani, Eutychiani, Vrbani, Vitalis, Iuſti, Feliciſsimi, Felicis, Marciæ, & Symphoroſæ, qui omnes apud Campaniam, cum Diocletiani Imperatoris perſecutio deſæuiret, martyrio coronati ſunt. Vuintoniæ in Anglia ſancti Suuithuni [e] Epiſcopi, cuius ſanctitas gratia miraculorum effulſit. Bambergę S. Othonis [f] Epiſcopi, qui Pomeranis Euangelium prædicans, eoſdem conuertit ad fidem. Turonis depoſitio ſanctæ Monegundis [g] religioſæ feminæ.

I V L I I 2.

T. r. in app. par. n. 77. & ſeq. VISITATIO *B. MARIAE* [a].] Hæc quidem ſolemnitas ab Vrbano Papa VI. inſtituta, & a Bonifacio IX. confirmata, vel potius publicata eſt; idq. occaſione vrgentis ſchiſmatis, ad quod componendum eiuſdem Dei Genitricis opem Dei Eccleſia propenſius (ea aucta celebritate) ſtuduit implorare: idq. anno Domini 1389. Extantq. de ea re diplomata excuſa in ſecunda parte Legēd. In bibliotheca Vaticana plut. 4. nu. 226. nactus ſum tractatum manuſcriptum Ioannis Pragenſis contra Adalbertum eius ſolemnitatis impugnatorem; in quo, cum plura erudite diſſerat, texit etiam nōnulla diuina miracula, & certas reuelationes, quibus Deus dictam ſacratiſſimam ſolemnitatem manifeſtiſſime comprobauit.

T. r. An. 68. n. 23. & 24. & Ann. 69. n. 44. [b] *Proceſſi & Martiniani.*] De quibus etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Horum paſſionis Acta ex antiquis codicibus deſcripſit Mombritius tom. 2. & Surius to. 4. hac die. Erat olim Romæ in prædictorū ſanctorum martyrum honorem erecta baſilica, in qua S. Gregorius Papa habuit homil. 32. in Euang. vbi & de miraculis ad eorum ſepulchrum fieri conſuetis meminit. Diruta autem prædicta eccleſia, tranſlata ſunt eorū corpora in baſilicā Vaticanam S. Petri Apoſtoli, vbi hactenus aſſeruantur.

[c] *Trium Militum.*] Agūt de his item hac die Vſuardus, Ado, & alij, adſtipulanturq. vet. manuſcripta, ex quibus etiam nomina ſingulorum produntur: ſunt autem hæc, Longinus, Aceſtus, & Megiſtus. Mentio prædictorum habetur etiam in paſſionibus Apoſtolorum Petri & Pauli, quibus adſtipulari videtur præclara illa encomiaſtica oratio ſancti Ioannis Chryſoſtomi de Principibus Apoſtolorum. Habetur tomo 5. col. 1533. edit. Niuel. vlt. vbi tamen non tantum tres, ſed trigintaquinque vna ſimul coronatos martyrio, refert his verbis: Qualis locus tuum, T. 1. An. 69. n. 11.

Paule,

Paule, ſanguinem excepit, qui lacteus apparuit in eius veſte qui te percuſſit: qui quidẽ ſanguis barbaricum illius animum reddens melle dulciorem, vt ipſe vna cum ſocijs ad eundem traduceretur, ita effecit? Sit mihi inſtar coronæ gladius ille, qui triginta & quinque viros ſumma ad ſeruiendum alacritate Deo Domino mancipauit, &c. Hæc ibi.

T.2.A.284. n.14.& ſeq & A.303.n. 320. [d] *Ariſtonis & ſoc.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij, omnesq. ex Actis ſancti Sebaſtiani martyris, quæ refert Surius tomo 1. 20. Ianuarij, vbi horum paſſiones deſcribuntur.

T.x.A.847 n.59.A.855 nu.37.obit. a.862.n.69 [e] *Suuithuni Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Gothzelinus, quas retulit Sur. in tom.4. eas autem ſcriptis mandatas a Lanfrido monacho, prodit catal. ſcrip. Britan. Exceſſit ex humanis anno a Chriſto Domino. 862.

T.12. Ann. 1124.nu.1. & ſeq.cano nizat. Ann. 1189.n.13. [f] *Othonis Epiſcopi.*] Acta ipſius recitat Surius tomo 4. hac die; ſed alia longe prolixiora eſſe videntur, quæ duobus libris ſcripta dicuntur. De eodem plura Albertus Crant. in hiſtor. Eccleſiaſt. Saxon. lib.6. cap.5. & in Metropol. lib. 5. cap. 44. & 45. vbi de eius Apoſtolatu ad Pomeranos ei credito a Caliſto Romano Pontifice: in chronic. item Bambergen. & hiſtor. Pomer. lib. 4. cap. 17. & ſequen. Extat epiſtola ipſius ad Paſchalem Secundum Romanum Pontificem, qua ſe excuſat, inuitum per manum laicam accepiſſe inueſtituram, petens (ſi placeat) ab eo confirmari, &c. Profitetur in ea ingenue Apoſtolicæ Sedis auctoritatem. Interfuit hic Cõcilio Moguntino anno Domini milleſimo centeſimo trigeſimoprimo, vt teſtatur de eo chronic. Hirſaug. Adſcriptus fuit in Sanctorum numerum a Clemente Papa III. anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimonono, vt habetur in chronic. Bambergen. Tunc etiam venerandum corpus eius translatum eſt. Migrauit autem ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo trigeſimonono.

[g] *Monegundis.*] De qua etiam Vſuardus hac die. Scripſit eius res geſtas Gregorius Turonen. in vita ſanct. Patr. cap. 19. & de glor. confeſſ. cap. 24.

xxiiij. B Quinto Nonas Iulij Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

ALEXANDRIAE ſanctorum martyrum Tryphonis [a] & aliorum duodecim. Conſtantinopoli ſanctorum Eulogij [b] & ſociorum martyrum. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Hyacinthi [c] cubicularij Traiani Imperatoris, qui accuſatus quod Chriſtianus eſſet, plagis varie afflictus, & in carcerem truſus, ibi conſumptus fame expirauit. Cluſij in Etruria ſanctorum martyrum Irenæi [d] diaconi, & Muſtiolæ matronæ, qui ſub Aureliano Imperatore diuerſis atrocibusq. ſupplicijs cruciati, coronam martyrij meruerunt. Eodem die ſanctorum martyrũ Marci [e] & Muciani, qui pro Chriſto gladio cæſi ſunt: quos cum puer paruulus, ne immolarent idolis, alta voce moneret, verberibus iuſſus eſt cædi: cumq. vehementius Chriſtum confiteretur, vna cum quodam Paulo martyres exhortante necatus eſt. Laodiceæ in Syria ſancti Anatolij [f] Epiſcopi, qui non ſolum religioſis viris, ſed & philoſophis admiranda ſcripta reliquit. Altini ſancti Heliodori [g] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate inſignis. Rauennæ ſancti Dathi Epiſcopi & confeſſoris. Edeſſæ in Meſopotamia

mia Translatio [i] ſancti Thomæ Apoſtoli ex India: cuius reliquiæ Ortonam poſtea tranſlatæ ſunt.

I V L I I 3.

TRIPHONIS & ſoc.[a]] De quibus Vſuard. hac die, & manuſcripta agunt.

cir. A. 370. [b] *Eulogij & ſoc.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. Paſſi ſunt autem ſub Valente Imp. ob fidem Catholicam, quam ſtrenue profeſſi ſunt.

T. 2. A. 108 n. 2. [c] *Hyacinthi.*] Græci itidem de eo in Menol. ibiq. eius paſſionis Acta cōpēdio deſcribūt.

T. 2. A. 275. n. 5. [d] *Irenæi & Muſtiolæ.*] De his hac die Vſuardus. Horum Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 4 hac die, Petrus in catalog. lib. 6. cap. 48. & alij ex iiſdem.

[e] *Marci & Muciani.*] De iiſdem etiam Græci hac die in Menologio, vbi pluribus deſcribunt eorum martyrium.

T. 2. A. 263. n. 8. & ſeq. & an. 283. & ſeq. [f] *Anatolij.*] De eo Vſuardus, Ado, & alij. Euſebius pluribus lib. 7. hiſt. cap. 26. Hieró. de ſcrip. Eccleſiaſt. & in epiſt. ad Magnum orat. 84. Nicephor. hiſtor. lib. 6. cap. 36. & ex iiſdem alij deſcripſerunt.

T. 4. A. 381 nu. 33. T. 5. A. 398 nu. 21. [g] *Heliodori Epiſcopi.*] Agit etiā de eo Molanus in addit. ad Vſuardum 2. edit. Hic ille, cuius frequenter meminit S. Hieron. ad quē etiam ſcripſit epiſt. 1. de laude vitæ ſolitariæ, & de obitu Nepotiani epitaphium epiſt. 3. Mentionem facit eiuſdem in epiſt. 2. ad Nepot. & ad Iulianum 37. & præfat. 110 & 115. Reperitur interfuiſſe Conc. Aquileienſi, vbi aduerſus ingruētes Arianos vna cum S. Ambroſio, coniūctis viribus, ſtrenue decertauit.

circ. A. 182. [h] *Datbi Epiſcopi.*] De eodem hac die tabulę eccleſ. Rauēnatis: pluribus Agnellus & Hieron. Rub hiſt. Rauen. lib. 1. Claruiſſe eum tradunt temporibus Commodi Imperatoris.

[i] *Tranſlatio S. Thomæ.*] De qua itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. T. 2. A. 236 n. 5. S. Thomæ Apoſtoli venerandū corpus tranſlatū olim fuit Edeſſam in Syria, atq; in eius honorem ampliſſima eſt erecta baſilica, ad quā ex longinquis remotiſq. Orbis regionibus Chriſtiani religionis cauſa confluebant, vt ſcribit Socr. hiſt. lib. 4. c. 14. & Sozom. li. 6. cap 18. De eadem tranſlatione Rufin. lib. 2. cap. 5. Greg. Turonenſis de gloria martyrum cap. 31. & Venantius Fortunatus hoc verſu:

Producens Thomam munus Edeſſa pium.

His alludit S. Ioannes Chryſoſtomus, cum in homilia 26. in epiſt. Pauli ad Hebræos, notum eſſe ait, & veneratione habitum ſepulchrum S. Thomæ, ſicut & Petri ac Pauli Apoſtolorum. Non omittimus dicere, quod Hieronymus Oſorius Epiſcopus Siluenſis Luſitaniæ lib. 3. res Indicas proſecutus, teſtatur Indos nuper recipientes Euangelium affirmare, penes ſe eſſe corpus S. Thomæ Apoſtoli, a quo olim acceperunt Euangelium, illudq. vſque hodie multis fulgere miraculis. Sed cum de tranſlatione Edeſſam facta luce clarius conſtet; dicere de hoc cogimur, quod frequenter de alijs reperitur, nempe vnius corporis partes in diuerſa loca diſtributas, occaſionem dediſſe multis opinandi, vel hic vel alibi contineri vnum idemq. corpus. De tranſlatione ſancti Thomæ reliquiarum Ortonam facta, cuius hic mentio habetur, extat vna cum vita eiuſdem Apoſtoli, eiuſdemq. miraculis libellus editus a Ioanne Baptiſta Ortonenſi. De perenni miraculo Edeſſæ fieri ſolito ad corpus S. Thomæ, conſule Petrū in catalogo lib. 6. cap. 44.

4 Quarto Nonas Iulij Luna. C xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

OSEÆ [a] & Aggæi Prophetarum. In Africa natalis ſancti Iucundiani [b] martyris, pro Chriſto in mare merſi. In territorio Bituricenſi ſancti Lauriani [c] Epiſcopi Hiſpalenſis & martyris, cuius caput Hiſpalim in Hiſpania delatū eſt. Sirmij ſanctorū martyrum Innocentij [d] & Sebaſtię, cum alijs triginta. Madauri in Africa S. Namphanionis martyris, & ſociorū,

quos ille roborauit ad pugnam, & ad coronam prouexit. Cyrene in Libya ſancti Theodori [f] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani ſub Digniano Præſide plumbatis cæſus, & lingua abſciſſa, in pace tandem confeſſor occubuit. Eodem die natalis ſanctorũ Flauiani [g] ſecundi Epiſcopi Antiocheni, & Eliæ Epiſcopi Hieroſolymorum; qui pro Synodo Chalcedonenſi ab Anaſtaſio Imperatore in exilium acti, victores migrarunt ad Dominum. Auguſtæ in Rhætia ſancti Vldarici [h] Epiſcopi, miræ abſtinentiæ, largitatis, & vigilantiæ, ac miraculorum gratia illuſtris. Turonis, translatio ſancti Martini [i] Epiſcopi & confeſſoris, & dedicatio eius baſilicæ hoc ipſo die, quo etiam is ante aliquot annos in Epiſcopum fuerat ordinatus. Vliſsipone S. Elizabeth viduæ Portugalliæ Reginæ, quam virtutibus, & miraculis claram Vrbanus Octauus in Sanctorum numerum retulit.

IVLII 4.

OSEE & *Aggai Prophetarum* [a].] De his hac die Beda & Ado, Vſuardus de Oſea tantum, Græci autẽ ſeorſum, ab inuicem: agunt enim de Oſea xvj. kalen. Octobris, de Aggæo xvij. Kalen. Ianuarij in Menologio. Præter illa quæ de Oſea in diuinis Scripturis leguntur, agit de eo S. Epiph. lib. de vit. & interit. Proph. c. 11. Hiero. in præf. 121. & in procem. in Oſeã. Apud Iſido. de vit. & mort. ſanct. c. 41. Doroth. in Synop. c. 1. & 10. De Aggæo Ioſeph. antiq. lib. 11. c. 4. Epiph. vbi ſup. c. 20. Hier. in procem. in Aggæũ, & apud Iſid. c. 59.

[b] *Iucundiani.*] De quo Beda, Vſuard, Ado, & alij omnes, Petrus item in catal. lib. 6. c. 54.

T. 7. A. 548 n. 8. [c] *Lauriani Epiſcopi.*] De eodem ijdem qui ſupra. Vaſæus in chronic. Hiſpan. anno 544. paſſum refert ſub Totila Gothorum Rege. Pluribus agitur de eo in Flor. ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion. tom. 2. hac die.

[d] *Innocentij & ſoc.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

[e] *Namphanionis & ſociorum.*] Sunt hæc ſociorum nomina, Migdon, Sanaen, Lucitas; ceterorũ autem ignorantur. Sunt hæ Punicæ voces. Porro Namphanion, idem quod apud nos, Bonus euentus. Fuit hic præclariſſimus martyr in Africa, adeoq; celebris, vt Archimartyris titulo fuerit inſignitus: in quem præ cæteris Madaurenſes Apuleij conciues idololatræ omne genus blaſphemiæ & cõtumeliarũ iactabãt. Extant de his litteræ Maximi Madaurenſis ad Auguſtinum 43. & rurſus Auguſtini epiſt. 44. ad ipſum reſcripta.

T. 3. A. 310. num. 25. [f] *Theodori Epiſc.*] Agũt de his hac die Græci in Menologio, vbi & eius paſſio recitatur.

De primo Flauiano. [g] *Flauiani & Eliæ Epiſcoporum.*] Agitur hic de ſecũdo Flauiano: primus enim ſedit tẽporibus Theodoſij in ſchiſmate aduerſus Euagrium; hic autem præfuit eccleſiæ Antiochenæ ſub Anaſtaſio Imp. a quo & diriſſima paſſus eſt; habuitq. in eo pro fide Catholica ſuſcepto certamine fortẽ cõmilitonem Eliam Epiſcopum Hieroſolymorum: horum ſpectatiſſima virtus teſtimonio S. Sabæ laudata, in ſeptima Synodo Act. 5. reperita eſt. Plura de iiſdem Cyrillus monachus in Ioãne Silentiario, in Euthymio, & in Actis S. Sabæ abbatis, Niceph. hiſt. lib. 16. c. 32. 34. 38. hiſt. Miſcel. lib. 15. Cedren. in Anaſtaſio, & alij. De ipſorũ autem obitu admiranda ſcribuntur in Prat. ſpirit. cap. 53. vbi habetur, poſt duos dies ab obitu Anaſtaſij Imperatoris prædictos Flauianum & Eliam migraſſe ad Dñm. In Actis autem S. Sabæ decem dies ponuntur interceſſiſſe ab eiuſdem Imp. morte, vſq; ad prædictorum exitum; ibidemq. habetur, nono die menſis Iulij, Anaſtaſium ex hac vita exceſſiſſe: idemq. ex Euagrio hiſt. lib. 4. c. 1. exploratum habetur, dum ait, eadem die nona menſis Iulij Iuſtinũ ſeniorem ex Senatuſconſulto Imperium cepiſſe. Cur itaque hac potiſſimũ die de his agatur, nulla mihi certa ſuppetit ratio; cum multæ eſſe poſſint, nempe tranſlatio, vel baſilicæ dedicatio, vt de alijs factum videmus. Iam reliquũ eſt vt Flauianum ab hæreticorum calũnijs vindicemus. Recitat Euagr. lib. 3. cap. 31. & ex eo Niceph. lib. 19. c. 18. litteras quaſdam monachorum Palæſtinæ ad Alciſonem de Flauiani lapſu, quaſi ex parte damnaſſet Concilium Chalcedonenſe. Rurſus autem in Actis S. Sabæ, quæ ex Metaphraſte deſcripſit Lipom. to. 5. habetur, quod coactus ab hæreticis, damnarit Synodum Chalcedonenſem. Quod ad litteras monachorum ab Euagrio recitatas ſpectat, ſcias deprauatas eſſe ab hæreticis; quod quiſque, licet cæcutiens, diſſimulare non poterit. Quid eſt quod ibi dicitur, Flauianũ ingenue proteſ-

T. 4. A. 486. n. 56. & T. 5. A. 398. n. 80. De ſecũdo Flauiano To. 6. plura obitus An. 512. n. 3. de Elia plura eod. To.

professum esse Concilium Chalcedonense in his quæ ſpectant ad damnationem Neſtorij & Eutychis; in his autem quæ eſſent fidei, nõ item? hæc quidem inter ſe inuicem pugnant, vt ſimul vera eſſe non poſſint. nam vtriuſque hæreſiarchæ damnationẽ recipere, nõ aliud eſt quam rectæ fidei normæ ab eodẽ Concilio contra prædictos editæ conſentire. Quid inſuper eſt, quod idem Euagrius ibidem in fine dicit, Flauianum ab hæreticis in exilium eſſe pulſum, niſi ipſum illis aduerſarium demonſtraſſe? Quæ item ſequenti cap. 32. ſcribit Euagrius de cõſtãtia Flauiani pro Chalcedonenſi, prædicta omnia aduerſus illũ cõficta mẽdacij arguũt. Quod item ex vita Sabæ lapſus Flauiani comprobari videatur; locum illum ab aliquo nebulone deprauatum ac mutilatum eſſe, Acta Nicenæ ſecundæ Synodi manifeſtè declarant. In actione enim prima eius Synodi idẽ locus hiſce verbis deſcriptus habetur: Itaque varijs modis Flauianum afflixerunt & vexarunt; cogentes interim & obtorto collo huc trahẽtes, vt Acta Chalcedonenſis Concilij anathemate proſequeretur; quo nolente, Epiſcopatu ſuo priuatus, in exilium quoque damnatus eſt. Hæc ibi; quibus quidem Seuerianorum impoſtura de Flauiani lapſu detegitur. Marcellinus Comes in chron. exiliũ Flauiani nulla alia ex cauſa contigiſſe teſtatur, niſi quod Seuerianorum procellæ, qui Sydone conuenerant, ſe viriliter oppoſuiſſet. Qua autem æſtimatione poſt mortẽ ab Orthodoxis habitus ſit Flauianus, conſule Acta Synodi Conſtantinopolitanæ, quæ celebrata eſt Iuſtino Aug & Euthario Cõſſ. vbi totius populi feſtiuas acclamationes de S Flauiano reperies; quibus, vt eius nomen ab hæreticis eraſum reſtitueretur in diptycha, eiusq. venerandæ reliquiæ transferrentur, petitũ ſæpius eſſe cognoſces. Non tãtũ Flauianus, ſed & Elias, de quo agimus, ijſdem aſperius calumnijs ab hæreticis reperitur; quibus inconſulte nimis fidẽ adhibens Theodorus lector lib. 2. collectaneorũ hæc ſcribit: Ipſe ſolus Neſtorium, Eutychẽ, Diodorum, & Theodorũ, & Synodum Chalcedonen. anathemate cõdemnauit. Hæc ille. Sed quæ hæc aduerſantium ſibi rerũ conſarcinatio? Si damnauit Eutychen & Neſtoriũ; damnantem illos Synodum Chalcedonẽſem ſuſcepiſſe oportuit. At littera eius ad Anaſtaſium Imp. ceteræq; res geſtæ ipſius à Cyrillo monacho in Actis S. Sabæ relatæ, Acta Synodica, ac ceterorum teſtimonia, non tantum ab omni hæreſeos ſordis labe purgatum reddũt, ſed adeo illi fauẽt, vt cognoſcas perditiſſimis illis temporibus, inter tot naufragia Epiſcoporum, ipſum ſolum cum Flauiano Antiocheno, & Ioãne Epiſcopo Palæſtinæ ſtetiſſe intrepidũ aduerſus innumeras hæreticorum phalanges. Hæc autem pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis pertractauimus.

3. [b] *Vldarici Epiſc.*] De eodẽ Beda, licet pro Vldarico legat, Valricum: Ado de eodem, & alij. Scripta ſunt eius Acta à Bernone abbate, quæ habet Sur. tom. 4. hac die. De eo item Sigeber. in chron. anno 976. Trithem. de vir. illuſt. ordinis S. Bened. lib. 3. c. 223. & lib. 4. c. 232. Diẽ obijt ann. Domini 973. ſuæ ætatis octuageſimo, ordinationis quinquageſimo. T. x. A. 932. n. 5. & ſeq. & A. 940. n. 4. canonız. A. 941. n. 1. & ſeq.

4. [c] *Tranſlatio S. Martini*] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Rei geſtæ hiſtoriam deſcribit Greg. Turonen. hiſt. de geſt. Franc. lib. 2. cap. 14. & lib. 10. cap. 31. in Perpetuo Episc. Turonen. Hæc eſt enim illa translatio, quæ à præfato Perpetuo Epiſcopo facta eſt; qui in nouam auguſtioremq. baſilicã à ſe ædificatam beatiſſimi Martini corpus tranſtulit 4. Non. Iulij. Nã & alias, irruẽtibus in Galliã Danis, S. Epiſcopi corpus in Burgundiam ad tempus translatum fuit, atque inde poſtmodũ, ceſſãtibus illorũ incurſionibus, Turonos relatum eſt. Eius rei geſtæ hiſtoriam narrat S. Odo Cluniac. abbas, ſcribens ad Fulconẽ T. x. A. 853. n. 36. & ſeq.

5 Tertio Nonas Iulij. Luna. D xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9

ROMAE ſanctæ Zoæ [a] martyris, vxoris beati Nicoſtrati martyris, quæ dum ad Confeſsionem beati Petri Apoſtoli oraret, ſub Diocletiano Imperatore à perſecutoribus artata, & in cuſtodiam obſcuriſsimam truſa, deinde collo & capillis in arbore ſuſpenſa, adhibito ſubter horribili fumo, in confeſsione Domini emiſit ſpiritum. In Syria natalis ſancti Domitij [b] martyris,

qui virtutibus ſuis multa incolis præſtat beneficia. Cyrene in Libya ſanctæ Cyrillæ [c] martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ardentes carbones cum thure ſuper manum poſitos diu tenuit, ne prunas excutiendo thus obtuliſſe videretur: deinde ſæuiſſime laniata, proprio ſanguine decorata migrauit ad Sponſum. Hieroſolymis ſancti Athanaſij [d] diaconi, qui pro ſancta Synodo Chalcedonenſi ab hæreticis comprehenſus, & omnium cruciatuum genera expertus, ferro tandem necatus eſt. In Sicilia ſanctorum martyrum Agathonis [e] & Triphinæ. Tomis in Scythia ſanctorum martyrum Marini [f], Theodoti, & Sedophæ. Treuiris ſancti Numeriani [g] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Septempedanos in Piceno ſanctæ Philomenæ [h] virginis.

IVNII 5.

T.2.A.284. nu.13.& ſeq. & An.286. n.12.& ſeq. ZOAE.] De ea etiam hac die Beda, Viuardus, Ado, ac ceteri omnes. Eius acta intexta habentur martyrio ſancti Sebaſtiani apud Surium tom. 1. 20. Ianuarij. De Confeſsione S. Petri Apoſtoli, de qua hic habetur mentio, vide quæ habentur notata die ſequenti in Tranquillino, cum agitur de Confeſsione S. Pauli Apoſtoli; ibi de vtriuſque Confeſsionibus plura.

[b] *Domitij.*] Agunt de eodem hac die iidē qui ſupra auctores. Alius hic videtur ab illo de quo Gregorius Turonen. de gloria mart. cap. 100. agit.

T.3.A.310. nu.25. [c] *Cyrillæ.*] De qua & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius paſsionis Acta ſummatim referunt his cōſentientia, quæ hic narrātur.

T.6.A.452 nu.19. [d] *Athanaſij diaconi.*] Huius initū pro Catholica fide certamen, conſummatumq. martyrium deſcribit Nicephorus hiſt. lib. 15. c. 9. Agunt Græci hac die de alio Athanaſio abb.

[e] *Agathonis & Triphinæ.*] De his etiā hac die Beda, & alij recentiores.

[f] *Marini & ſociorum.*] Agunt de his item Beda, & alij qui ſupra auctores.

[g] *Numeriani Epiſcopi.*] Recenſet eumdem hac die Molanus in addit. ad Viuardum. Succeſsit hic S. Rodoaldo: Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum quadrageſimum. cir. an.640.

[h] *Philomenæ.*] Huius corpus honorifice aſſeruatur & colitur apud Septēpedanos, nūc Seuerinates dictos, in eccleſia S. Laurentij, quo Totilæ Regis Gothorum tēpore trāſlatum fuit à S. Seuerino Epiſcopo, vt vetus inſcriptio docet, quæ vnà cum corpore reperta eſt ſub maiore altari anno Domini 1527. cū illud in elegantiorem formam reſtitueretur, procurante Antonio S.R.E. Card. de Monte.

xxj. E Pridie Nonas Iulij. Luna 6

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ t

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27

t u A B C D E F F G H M N P

28 29 30 1 2 3 4 5 5 6 7 8 9 10

OCTAVA [a] ſanctorum Apoſtolorū Petri & Pauli. In Iudæa ſancti Eſaiæ [b] Prophetæ, qui ſub Manaſſe Rege ſectus [c] in duas partes occubuit, ſepultusq. eſt ſub quercu Rogel iuxta trāſitū aquarū. Romæ natalis S. Tranquillini [d] martyris, patris ſanctorū Marci & Marcelliani, qui ad prædicationem S. Sebaſtiani martyris conuerſus ad Chriſtum, à beato-

Polycar-

Polycarpo presbytero baptizatus, & à ſancto Caio Papa presbyter ordinatus eſt. Is cum ad Confeſsionem [c] beati Pauli die Octauarum Apoſtolorum oraret, ſub Diocletiano Imperatore à Paganis tentus & lapidatus, martyrium conſummauit. Feſulis in Tuſcia ſancti Romuli [f] Epiſcopi & martyris, diſcipuli beati Petri Apoſtoli; qui ab eodem miſſus ad prædicandum Euangeliũ, cum in multis Italiæ locis Chriſtum annunciaſset, rediens Feſulas, ſub Domitiano Principe martyrio coronatus eſt, cum alijs ſocijs. In Campania ſanctæ Dominicæ [g] virginis & martyris, quę ſub Diocletiano Imperatore cum fregiſset idola, ad beſtias damnata, ſed ab illis nil læſa, demum capite obtruncata migrauit ad Dominum: cuius corpus Tropeæ in Calabria ſumma veneratione aſſeruatur. Eodem die ſanctæ Luciæ [h] martyris, quæ natione Campana, à Rixio Vicario tenta, & acriter cruciata, eundem conuertit ad Chriſtum: quibus adiuncti ſunt Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij decem & ſeptem, qui in paſſione collegæ, & in corona fuere conſortes. In pago Treuirenſi ſancti Goaris [i] presbyteri & confeſsoris. Vato

IVLII 6.

OCTAVA *ſanctorum Apoſtolorum* [a].] De qua Beda, Ado, & alij recentiores; vt inter alios Radulph. Tõg. de obſeruat. canon. c. 19. Eſt de eadem antiqua mentio in Actis ſancti Tranquillini martyris in martyrio S. Sebaſtiani. Extat ſermo S. Leonis Papæ eadem die habitus, quo demõſtrat, ea Octauarum die anniuerſaria repetita, populum conuenire conſueuiſſe ad perſoluendas gratias pro liberata Vrbe à furore Attilæ: quod ibi S. Leo non obſcurè ſignificare videtur.

T. 1. A. 60. n. 58. [b] *Eſaiæ Prophetæ.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum hac die, Græci autem ad ſeptimum Idus Maias in Menologio. Præter illa quæ de Eſaia leguntur in diuinis Scripturis, Ioſephus etiam antiquitat. lib. 10. de eodem agit: S. Zeno Veronenſis Epiſcopus ſermonẽ habuit 28. de Eſaia, ac ſæuiſsima eius cæde. Cur autem in diuinis Scripturis nulla mentio habeatur de necę Prophetarum, quã Dominus Iudæis exprobrat apud Matthæũ cap. 23. conſule Origenem, cum de Suſannæ hiſtoria agit, ſcribens ad Africanum. De eodem Eſaia Epiph. lib. de vita & obitu Prophet. cap. 7. Doroth. cap. 14. De reliquijs eiuſdem Prophetæ aduectis Panneadem, collocatiſq. in baſilica S. Laurentij, anno triceſimoquinto Theodoſij Iunioris Imperatoris, ſcribit Cedren. in comp. eo anno.

[c] *Sectus in duas partes.*] Peremptos eſſe eiuſmodi ſæuiſsimo ſupplicij genere nõ tantum ſanctos antiquę legis, teſtimonio ſancti Pauli in epiſtola ad Hebræos cap. 11. exploratũ habetur, ſed & quamplurimos martyres eodem affectos eſſe, certiſsimum eſt. Hoc ſupplicium, licèt irrogatum lege xij. tabularum conſtet: aliquem tamen ſectum fuiſſe, nec ſe legiſſe, vel audiſſe, teſtatur Gell. lib. 12. c. 2. Barbaricã potius quam Romanam eã fuiſſe ſæuitiam, Valer. Max. monſtrare videtur libro nono, cap. 2. exter. 4. Primus qui hoc tam immane ſpectaculum oculis Romanorum ingeſsit, reperitur fuiſſe Caius Caligula, de quo Suet. cap. 27. in Caio.

[d] *Tranquillini.*] Agunt de eodem Beda & Vſuardus, Ado, & alij omnes. Habentur eius res geſtæ in Actis ſancti Sebaſtiani. T. 2. A. 284. n. 12. & ſeq. & A. 286. nu. 15.

[e] *Cum ad Confeſsionem.*] De Confeſsionibus Apoſtolorum hæc Caſsiodorus Var. lib. 10. epiſt. 2. Tenemus aliquid Apoſtolorum proprium, ſi peccatis diuidentibus non reddatur alienum: quando Cõfeſsiones illas, quas videre vniuerſitas appetit, Roma felicior in ſuis finibus habere promeruit. Hæc Caſsiod. Quod autem ad ipſum nomen ſpectat, Confeſsio apud nos idem eſt, quod apud Græcos Martyrium: quamuis non idem prorſus apud illos, qui apud nos, earum vocum ſenſus ſit. Nam Græci Martyrij nomine nonnumquam totam baſilicam martyribus dicatam

 catam

catum appellant; vt videre eſt ex Chalcedonenſi Concilio, vbi ſæpe de Martyrio ſanctæ Euphemiæ fit mentio, & apud alios ſæpiſſime. Martyrium enim appellandum eſſe locum in quo martyr ſepultus ſit, habetur ex l.vlt. de ſepulchris violatis, Codic. Theod. Non tantum eccleſiæ in honorem martyrum erectæ Martyrium dici conſueuerunt, ſed & aliæ: nã auctor eſt Cyrillus cathec. 14 eccleſiã Hieroſolymis, Reſurrectionis appellatã, in Golgotha poſitã, Martyrion eſſe dictam: qui etiam, cur eo dicta ſit nomine, declarat. Latini vero (quod viderim) partem tantum illam in eccleſia, vbi conditæ ſunt reliquiæ ſub altari, non ipſam integram eccleſiã appellant Confeſſionem. Factum eſt aliquando, interpretis errore vim Latinæ vocis minime aſſecuti, vt quod Græci pro eccleſia martyrum, Martyrium dixerunt, ille eamdẽ vocem Latine dixerit Confeſſionem, vt apparent in can. 20. Concilii Gangrenſis, prioris editionis, in quo cum Græci legatur, τὰς συνάξεις τῶν μαρτύρων, hoc eſt, martyrum cõuentus, interpres Confeſſiones martyrum tranſtulit, pro eccleſiis martyrum. Non igitur Latini baſilicam, Confeſſionis nomine aliquando intellexerunt, vt falſo ex illo canone nonnulli ſunt arbitrati; ſed magis ea ſignificatione ea vox dicta reperitur, vt locus ille intelligeretur ſub maiori altari poſitus, quo reliquiæ ſanctorum martyrum, ſeu integra ipſorum corpora conderentur; idq. ex antiquo vſu Eccleſiæ, & Apoſtolica traditione, ſecundum illud Apocalyp. cap. 6. Vidi ſubtus altare animas interfectorum propter Verbum Dei, & propter teſtimonium quod habebant, &c. Hoc itaque ſenſu liber de Romanis Pontificibus in Hilaro Papa ait: In oratorio ſanctæ Crucis fecit Confeſſionem, ibi poſuit lignum Domini: in Confeſſione fecit argenteas ianuas, &c. Pluribus ibidem de Confeſſione facta in oratorio S. Ioannis Baptiſtæ, & alia in oratorio S. Ioannis Euangeliſtæ. In eodem ſenſu idem liber in Sixto, his verbis: Fecit Confeſſionem beati Laurentij martyris cum columnis porphyreticis, & ornauit tranſennam, & altare, & Confeſſionem ſancti martyris Laurentij de argento puriſſimo, &c. Sunt & alia de his innumera loca, quæ breuitatis cauſa referre omittimus. In hoc itaque ſenſu illa verba hic poſita accipienda ſunt, quibus dicitur: Cum oraret ad Confeſſionem beati Pauli, ad locũ ipſum videlicet, vbi ſacrum corpus eius eſſet poſitum. Latini eccleſias in honorem ſanctorum martyrum erectas, nõ Martyria, nec templa, ſed magis proprio vocabulo Memorias dicere cõſueuerunt. Vnde S. Auguſtinus de ciuitate Dei lib. 22. cap. 10. Nos, inquit, martyribus noſtris non templa, ſicut dijs, ſed Memorias, ſicut hominibus mortuis, quorum apud Deum viuunt ſpiritus, fabricamus. Hæc Auguſtinus, qui eo nomine frequenter eſt vſus. Caius antiquus Theologus ipſas quas dicimus Confeſſiones Petri & Pauli, Apoſtolorum Trophæa appellat apud Euſebium hiſt. lib. 3. cap. 24.

f *Romuli Epiſcopi.*] Huius Acta ex antiquioribus monumentis nuper edidit R. D. Frãciſcus Cattaneus Epiſcopus Feſulanus. De eodem S. Antoninus plura in prima parte tit. 6. cap. 26. §. 4. Volaterranus, & alii. T. 2. A. 46. n. 2. & A. 98. n. 11.

g *Dominicæ virginis.*] De qua hac etiam die Maurolycus & Galeſinus pariter agunt. T. 2. A. 303 n. 120.

h *Luciæ & ſociorum*] Agunt de his item Græci in Menologio hac die, vbi pluribus horum Acta deſcribunt.

i *Goaris.*] Beda de eodem agit hac die. Huius res geſtæ à Vuandelberro diacono ſcriptis mandatæ extant apud Surium tomo 4. hac die. Scribit de eodem Sigebertus in chron. ann. 600. Regino in chron. in Mauritio, Vincent. Spec. lib. 22. cap. 13. & Petrus in catalogo libro 6. cap. 62. cir. an. 600.

n. F Nonis Iulij. Luna. 7

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

t u A B C D E f F G H M N P

29 30 1 2 3 4 5 6 6 7 8 9 10 11

ROMAE ſanctorum martyrum Claudij commentarienſis, Nicoſtrati primiſcrinij b, Caſtorij, Victorini, & Symphoriani, quos ſanctus Sebaſtianus ad fidem Chriſti perduxit, & beatus Polycarpus presbyter baptizauit. Eoſdem in perquirendis ſanctorum martyrum corporibus occupatos Fabianus Iudex comprehendi iuſſit, & per decem dies minis & blanditijs exagitans,

cum

cum in nullo penitus poſſet commodere, iuſſit tertio torqueri, ac poſtea in mari præcipites dari. Dyrrachij in Macedonia ſanctorum martyrum Peregrini [c] Luciani, Pompeij Heſychij, Papij, Saturnini, & Germani, qui natione Itali, in perſecutione Traiani ad eam vrbem confugientes, cum ſanctum Aſtium Epiſcopum ibi pro fide Chriſti in cruce pendentem viderent, Chriſtianos ſe eſſe palam confeſſi, iuſſu Præſidis tenti, atque in mare demerſi ſunt. Alexandriæ natalis ſancti Pantæni [d], viri apoſtolici, & omni ſapientia adornati: cui tantum ſtudij & amoris erga verbum Dei fuit, vt etiam ad prædicandum Chriſti Euangelium gentibus quæ in Orientis vltimis receſſibus reconduntur, fidei & deuotionis calore ſuccenſus profectus ſit: ac demum Alexandriam reuerſus, ſub Antonino Caracalla in pace quieuit. Brixiæ ſancti Apollonij [e] Epiſcopi, & confeſſoris. In Saxonia ſancti Vuillebaldi [f] primi Eiſtetenſis Epiſcopi, qui vna cum ſancto Bonifacio laborans in Euangelio multas gentes conuertit ad Chriſtum. Aruernis ſancti Illidij [g] Epiſcopi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Odonis [h] Epiſcopi. In Anglia ſancti Heddæ [i] Epiſcopi Saxonum Occidentalium. Ibidem ſanctæ Edilburgæ [k] virginis, Anglorum Regis filiæ.

IVLII 7.

T.2.A.184. n.12. & ſeq. A.186.n.15. & a. 303. n.115.

Claudij, *Nicoſtrati, & ſoc.* [a]] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes Horum pro fide Chriſti agones narrantur in Actis S. Sebaſtiani, apud Sur. tom. 1. Diuerſi omnino ſunt hi ab illis martyribus, qui iiſdem nominibus ſunt appellati, agiturque natalis eorum inferius ad ſex. Idus Nouembr. prout diuerſa ipſorum Acta declarant.

[b] *Primiſcrinij.*] Diuerſi ordinis Primiſcrinios poſitos habes in Notitia Prouinciarum Imp. Rom. Omnes militabant ſub officio Comitis rerum priuatarum: ſunt hi Primiſcrinius beneficiorum, Primiſcrinius canonum, ſeu rationum, Primiſcrinius ſecuritatum, ac Primiſcrinius largitionum priuatarum. Erat & Magiſter Scriniorum memoriæ, epiſtolarū & libellorum. Erant & Primiſcrinij diuerſorum magiſtratuum tum Palatinæ, tum etiā Caſtrenſis militiæ. Erat & ſchola Scriniariorum, eorum ſcilicet, qui ſcriniis, hoc eſt, arcis publicis ſcripturarū præerant. Primiſcrinij emeriti promouebantur inter Notarios & Tribunos: id habes ex Caſsiod. Var. lib. 11. c. 20. & 21. ibi de forma Primiſcrinij, qui accedit, deq. eo qui egreditur. Horum magiſtratuum frequens eſt mentio in Codice Theod. & Iuſtinianeo, necnon in Nouellis eiuſdem.

[c] *Peregrini, Luciani, & ſoc.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, vbi eorum Acta pluribus deſcribuntur. T.2.A.110. nu 11.

[d] *Pantæni.*] De quo & Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum. Plura de Pantæno Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 10. & 11. Ante eum Clemens Alex. eius diſcipulus lib. 1 Strom. circa principium, licet ipſum expreſſe non nominet. Hier. de ſcript. Eccleſ. & in epiſt. ad Magnum orat. 84. Niceph. hiſt. lib. 4 c. 32. lib. 5. c. 10. 13. & 18. & alii recentiores. Nos quoque de eo pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſt. T.2.a.185. n.2. & ſeq.

[e] *Apollony Epiſcopi.* De quo tabulæ eccl. Brixianæ, vnde & Galeſinius hac die. Numeratur hic quintus ordine eius Eccleſiæ Epiſcopus. cir. a 143.

[f] *Vuillebaldi Epiſc.*] De eodem hac die Ado & alii. Scripſit præclaras res geſtas ipſius Reginoldus Epiſcopus: ipſe vero vitā S. Bonifacii Epiſcopi Moguntini, cui acceſsit ſocius prædicationis, ſcriptis mandauit. De eo Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened lib. 3. c. 187. Vixit temporibus Gregorii Tertii, & Zachariæ Romanorum Pontificum, circa annum Domini 755. T.9.A.725. n 15.A.738 n.8. & ſeq. & A. 742. n.25.

[g] *Illidy Epiſc.*] Agit de eo Gregor. Turon. circ. A.380

qui

qui eum mirifice laudat lib. 1. hiſt. Frãc. c. 45. pluribus tamen in vit. ſanct. Patr. c. 2 Numeratur hic quartus eius ſedis Epiſcopus inter ibi à Democh. deſcriptis.

[h] *Odonis Epiſcopi.*] De eo mentio habetur in Flore ſanct. Hiſpan. ibiq. agi hac die natalem eius, auctor teſtatur.

T. 8. A. 705. n. 11. [i] *Hedda*, alias *Heddi Epiſcopi.*]De eo Beda de geſt. Angl. lib. 3. cap. 3. & lib. 5. cap. 19. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 1. cap. 164. Migrauit ex hac vita anno Domini 705.

[k] *Edilburga.*] De ea etiam Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 8 & lib. 4. c. 9 Trithem. vbi ſupr. lib. 3. c. 74. Alia rurſus fuit Edilburga ſoror S. Erchonualdi Epiſcopi, de qua idē Trith. eodem libro cap. 220, eamq. claruiſſe refert anno Domini ſexcenteſimo octogeſimo. cir. A. 660. De hac T. 8. A. 676. n. 12.

xix. G Octauo Idus Iulij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

IN Aſia Minori ſanctorum Aquilæ [a] & Priſcillæ vxoris eius, de quibus in Actibus Apoſtolorum ſcribitur. In Portu Romano ſanctorũ quinquaginta [b] Militum martyrũ, qui in confeſsione ſanctæ Bonoſæ ad fidem adducti, & à beato Felice Papa baptizati, in perſecutione Aureliani occiſi ſunt. In Palæſtina S. Procopij [c] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore ab Scythopoli ductus Cæſaream, ad primam reſponſionum eius confidentiam à Iudice Fabiano capite cæſus eſt. Conſtantinopoli paſsio ſanctorum monachorum [d] Abrahamitarum, qui ob cultum ſanctarum imaginum reſiſtentes Theophilo Imperatori, martyrium conſummarũt. Herbipoli in Germania ſancti Chiliani [e] Epiſcopi, qui à Romano Pontifice ad prædicandum Euangelium miſſus, cum multos ad Chriſtum perduxiſſet, vna cum ſocijs Colomanno presbytero & Totnano diacono trucidatus eſt. Treuiris ſancti Auſpicij [f] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 8.

T. 1. A. 47. n. 4 & A. 51. n. 1. & ſeq. AQVILAE *& Priſcillæ.* [a]] De his Acta Apoſt. c. 18. Paulus ad Roman. cap. 16. 1. ad Corinthios c. 16. & ad Timoth. 2. c. 4. licet pro Priſcilla Priſca ponatur aliquando. Agunt de his item hac die Beda, Vluard. Ado, & alij Latinorum, Græci autem de Aquila in Menologio pridie Idus Iulij. De his plura S. Ioan. Chryſoſt. homilia in illa Pauli verba: Salutate Priſcam & Aquilam. Tradit Dorotheus in Synopſi, Aquilam fuiſſe præfectum eccleſiæ Heracleę: ſed vnde id acceperit, non inuenimus. Erat Romæ celebris memoria Aquilæ, & Priſcillæ, vt dictum eſt ſuperius in Priſca 18. Ianuar. Fuit item Romæ nobiliſsima matrona Priſcilla nomine, mater Pudentis ſenatoris, auia Pudentianæ & Praxedis virginum: de qua mentio habetur in Actis S. Pudentianæ à Paſtore conſcriptis, quorum ſupra meminimus. Celebre fuit Romæ Priſcillæ nomine cœmeteriũ via Salaria, de quo frequẽs mẽtio habetur in Martyrologijs, & Actis ſanctorũ martyrum; egimus de eo ſuperius; aliud item ad Vrſum pileatum, de quo inferius 3. Octob.

[b] *Quin-*

T.2.A.270. n.15. & A. 275.n.4.

[b] *Quinquaginta militum.*] Horum martyrum Acta ſunt iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctæ Bonoſæ martyris, quas habemus apud nos manuſcriptas.

T.2.A.302. nu.85. T.3.A 308. n.18.& ſeq.

[c] *Procopij.*] De eo Beda, ac ceteri Latinorum hac die; Græci itidem in Menologio, feſtumq. celebrant diem, vt conſtat ex nouell. conſtitut. Emmanuelis Imp. tit. de feſtis apud Theodor. Balſ. in nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. Huius fortiſſima certamina ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes, quæ habes apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. hac die; quæ citata reperiuntur in ſecunda Synodo Nicæna Act. 4. ibiq. ex iiſdem Actis recitatur elegans exemplum de cultu ſanctarũ imaginũ. Niceph. lib. 7. c. 15. De eius baſilica meminit Suidas in hiſt. Alius eſſe videtur ille Procopius, de quo agit Euſeb. lib. 8. c. 12.

circ. A. 830 & 835.

[d] *Monachorum Abrahamitarum.*] Agit & de his Cedren. in compend. traditq. hos non tantum ob cultum ſacrarum imaginum, ſed etiam quia monachiſmũ (quem Theophilus Imp. execrandus hæreticus impugnabat) Patrum ſcripturis, traditione, & exemplis in Eccleſia Dei ſemper ſacroſanctum eſſe habitum, libera voce profeſſi ſunt. Addit & hæc in fine: Eorum cadauera inſepulta, in ſolum proiecta, diu admodum integra permanſerunt, donec quidam pii ea humauerunt, & eodem quo Chriſti martyres honore dignati ſunt. Hæc ille in Theophilo.

T. 8. A. 686. n. 8. & ſeq. martyrii A. 689. nu. 10. & ſeq. & n. 19. & ſeq.

[e] *Chiliani Epiſcopi, & ſociorum.*] Beda ſũ de eo, quàm ſociis ipſius, pluribus agit; Ado item, & alii. Horum omnium res nobiliter geſtas recitat Sur. tom. 4. Sigebert. in chron. an. 685. Otho Friſing. lib. 5. c. 13. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 131. & lib. 4. c. 171. Plura de his etiã Demochares, dum ſeriem deſcribit Herbipolenſium Epiſcoporum in lib. de ſacrific. Miſſæ; atq. horum veneranda corpora per S. Burchardum Epiſcopum eleuata, & in baſilica à ſe erecta eſſe recondita; eumdemq. à Romano Pontifice impetraſſe, vt iiſdem ſanctis honor martyribus debitus deferretur. In eius tẽpli crypta hos verſus fuiſſe ſcriptos, eoſdemq. hactenus ibidem legi idem auctor teſtatur.

Hi ſunt, Herbipolis, qui te docuere magiſtri,
Quo Vnum coleres religione Deum.
Impia quos tandem iuſſit Geilana necari,
Celauitq. ſub hunc corpora cæſa locum.
Ne turpi ſine laude ſitu defoſſa iacerent,
Corpora Burchardus ſub monumẽta locat.

[f] *Auſpitij Epiſcopi.*] Agit de eo etiam Molan. in addit. Vſuard. Numeratur quartus eius eccleſiæ Epiſcopus in tab. Democh. Fuit alius eiuſdem nominis Tullenſis Epiſcopus, ordine quintus, ſanctitate ac doctrina conſpicuus; cuius extat inſignis epiſtola metro ſcripta ad Arbogaſtum Comitẽ: vixitq. temporibus Theodoſii Imp. Diuerſus ab his omnibus habendus eſt ille Auſpicius, ad quem ſcribit Sidon. Apollin. epiſt. 11. lib. 7.

9 Septimo Idus Iulij. Luna. A xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROMAE ad Guttam iugiter manantem, natalis ſanſanctorum martyrum Zenonis [a], & aliorum decem millium ducentorum trium. Gortyne in Creta ſancti Cyrilli [b] Epiſcopi; qui in perſecutione Decij ſub Lucio Præſide flãmis iniectus, cum incenſis vinculis euaſiſset illæſus, ac ſtupore tanti miraculi à Iudice dimiſſus eſſet, rurſus pro inſtãti & alacri fidei prædicatione facta de Chriſto, ab eodem capite plexus eſt. In ciuitate Thora [c] apud lacũ Velinum paſsio sãctorum Anatoliæ [d] & Audacis ſub Decio Imperatore: quorum Anatolia Chriſti virgo, poſtquam plurimos per totam Piceni prouinciam varijs languoribus affectos curaſſet, &

in Chri-

in Chriſtum credentes feciſſet, iubente Fauſtiniano Iudice diuerſis pœnarum generibus vexata, cum ab immiſſo ſerpente liberata Audacem conuertiſſet ad fidem, nouiſsimè extenſis manibus orans gladio tranſuerberata eſt: Audax quoque in cuſtodiam datus, ſine mora capitali ſententia coronatur. Alexandriæ ſanctorum martyrum Patermuthij [e], Copretis, & Alexandri, qui ſub Iuliano Apoſtata cæſi ſunt. Martulæ ſancti Brictij [f] Epiſcopi, qui ſub Marciano Iudice pro confeſsione Domini multa paſſus, cum magnam populi multitudinem ad Chriſtum conuertiſset, confeſsor in pace quieuit.

IVLII 9.

T. 1. A. 69. n. 11. T. 2. A. 298. n. 17. ZENONIS & ſoc. [a]] De his etiā hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De loco vbi ſunt paſsi, qui hic ponitur, ad guttam iugiter manantem: in ſecunda editione Molani hæc adduntur: Quæ aliàs dicitur eccleſia S. Mariæ fontis olei Tranſtiberim: Mirati ſumus hæc in textum Vſuardi ex alicuius interpretatione perperā facta irrepſiſſe. Locus etenim, vbi prædicti martyres paſsi ſunt, eſt dictus ad Aquas Saluias, tertio vel amplius ab Vrbe lapide, vbi & prædictorum martyrum ſacræ reliquiæ aſſeruantur. Ipſa traditio, veteraq. monumenta prædictos martyres ibi coronatos eſſe teſtātur; vt nullus remaneat de hoc ambigēdi locus: alia prorſus ac diuerſa eſt ratio de fonte olei Tranſtiberim poſito. Sed & magna differētia eſt inter locum dictum, Gutta iugiter manans, & Gutta largè fluens: nā hæc erat iuxta portam Capenam, de qua Martialis lib. 3. Epigram. ad Fauſtinum de Baſſo:

Capena grandi porta, qua pluit gutta.

T. 2. A. 254 n. 26. T. 9. A. 882 n. 14. [b] *Cyrilli Epiſcopi*] De eo Vſuardus, & alij, Græci etiam in Menologio hac die, vbi pluribus martyrium eius deſcribitur ſub Diocletiano conſummatum. Acta autem eius, quæ recitat Sur. to. 4. ſub Decio paſſum eſſe teſtantur: quod & verius exiſtimamus. Celeberrimi habiti ſunt Cretēſes martyres, vel ex ea cauſa, quod illorū meritis ea inſula cuſtodiens ſemper Catholicam fidem, illæſa permāſerit ab omni hæreſum labe; prout Martyrius Epiſcopus Gortinæ in Creta vnà cum collegis Epiſcopis ſcribēs ad Leonem Magnum Imp. recenſet his verbis: Dicimus tranquillitati tuæ, quia ab initio totius hæreticæ blaſphemiæ inexperta eſt veſtra Creta, decem martyribus paſsionis tēpore deprecantibus, vt libera à tentationibus hæreticis, ſemper ab æſtu eorum prouincia ſeruaretur, &c. Extat ea epiſt. tomo 2. Concil. edit. 2. Colon pag. 275. & 278.

[c] *In Ciuitate Thora apud lacum Velinum.*] Legabatur in aliis Martyrologijs Tyri ad lacum Vulſinum; ſed pro Thyro, ſeu Thurio, vel Thyre, Thora, & pro lacu Vulſino, Velinus eſt poſitus. In martyrum Actis, Thurenſis pro Thorenſis, ſeu Thorana, mendoſe legitur. Vetera enim monumenta eius eccleſiæ, firmaq. traditio populi, hos de quibus hic agitur martyres, ibi paſſos eſſe, abſque aliqua ambiguitate teſtantur. Nō ignoramus tamen, lacum Vulſinum, Tirenſem eſſe appellatum; cuius mentio habetur in decreto Deſiderij Regis Longobardorū, quod ex tabulis Viterbien. exſcripſit Aldus Manut. in lib. de Orthograph ſed nulla (vt accepimus) in eius loci oppidis de his martyribus extat memoria; quæ virens recepſq. in prædicta Thorana eccleſia perſeuerat, quæ eſt (vt accepi) in Diœceſi Reatina. Hæc accepimus à R. D. Curtio Franco Canonico S. Petri in Vaticano, qui in his perquirendis plurimum laborauit. Porro Thora à Dionyſio Halicarnaſ. lib. 1 Tiora dicitur, quam à Reate Latinam viā verſus ſtadijs 40. diſtare refertur. Corrupto vocabulo, i, eſt mutata in h, vt loco Tioræ Thora dicatur.

[d] *Anatoliæ, & Audacis.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horū Acta ex antiquis codicibus Surius edidit tom. 4. De iiſdem Aldelmus in libro de laud. virginitatis pluribus agit. De S. Victoria, quæ eodem tempore paſſa eſt in Trebulano, agemus ſuo loco inferius. Petrus diac. Caſsin. in lib. de viris illuſt. cœnob. Caſsin. cap. 46. teſtatur vitam S. Anatoliæ ſcriptam eſſe à Gelaſio Secundo Romano Pontifice. T. 1. A. 253 n. 29.

[e] *Patermuthij, & ſoc.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, ac eorum Acta ſummatim comprehenſa referunt. Legi horum Acta in vet. cod. baſilicæ ſancti Petri in Vaticano, ſed quæ cenſura, & emendatione indigeant. Iulianus A. cir. 361.

[f] *Brictij*

Bit.A.300. ſ *Bricij Epiſcopi.*] De eodem Vſuardus & Ado pluribus, Petrus in catal. lib. 6. cap. 47. quos & ſecuti ſunt recentiores. In Actis ſanctorum Abundij & Carpophori (qualiacumque ſint) multa de Bricio ſcripta habentur de his quæ paſſus eſt ſub Marciano Proconſule temporibus Diocletiani Imperatoris, apud Mombrit. tom. 1.

10 Sexto Idus Iulij. Luna. B xvi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14

ROMAE paſsio ſanctorum ſeptem fratrum[a], filiorum ſanctæ Felicitatis martyris, id eſt, Ianuarij, Felicis, Philippi, Siluani, Alexandri, Vitalis, & Martialis, tempore Antonini Imperatoris, ſub Præfecto Vrbis Publio: ex quibus Ianuarius poſt verbera virgarum, & carceris macerationem, plumbatis occiſus: Felix & Philippus fuſtibus mactati: Siluanus præcipitio interemptus: Alexander, Vitalis, & Martialis capitali ſententia puniti ſunt. Item Romæ ſanctarum virginum & martyrum Ruffinæ [b] & Secundæ ſororum, quæ, in perſecutione Valeriani & Gallieni tormentis ſubactæ, ad vltimum altera gladio capite illiſo, altera cæſa ceruice migrarunt in cælum: quarũ corpora in baſilica Lateranenſi propè Baptiſterium debito honore. In Africa ſanctorũ martyrum Ianuarij [c], Marini, Naboris, & Felicis decollatorum. Nicopoli in Armenia ſanctorum martyrum Leontij [d], Mauritij, Danielis, & ſociorum, qui ſub Licinio Imperatore & Lyſia Præſide varie excruciati, tandem in ignem coniecti, martyrij curſum confecerunt. In Piſidia ſanctorum martyrum Bianoris [e] & Siluani, qui ſæuiſsima pro Chriſti nomine paſſi, demum ceruicibus abſciſsis coronantur. Iconij ſancti Apollonij [f] martyris, qui per crucem inſigne martyrium conſummauit. Apud Gandauum ſanctæ Amelbergæ [g] virginis.

I V L I I 10.

T.2.A.175 nu.4. SEPTEM *fratrum* [a].] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Deſcribitur horum nobile certamen in Actis ſanctæ Felicitatis eorum matris, quę breuius enarrata recitat Mombrit. tom. 1. ac Sur. tom. 4. Meminit horum martyrum ac matris ipſorum S. Gregorius in homil. 3. in Euangelium, quam habuit in eccleſia eiuſdem S. Felicitatis. Habemus prædictorum Acta fuſius ſcripta in noſtra bibliotheca.

[b] *Ruffinæ & Secundæ.*] De his item Vſuard. hac die, Ado autem longe vberius. Extant harum ſanctarum virginum Acta martyrij, quæ Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. cap. 78. & Sur. deſcripſit tom. 4. Habemus eadem & manuſcripta. Agit de his pluribus S. Aldelm. in lib. de virginit. Extat Romæ in regi- T.3.A.260. nu.7.

regione Tranſtiberina vetus memoria prædictarum ſanctarum. Locus vbi ſunt paſſæ, via Aurelia, decimo ab Vrbe lapide, auctus eſt ſede Epiſcopali, quam & titulo Siluæ-candidæ inuenimus ſæpius appellatam.

[c] *Ianuarij & ſoc.*] De quibus hac die etiã Beda, Ado, & alij recentiores: Nabor & Felix, quorum hic recitantur nomina, diuerſi ſunt ab illis de quibus inferius ad quartum Idus Iulij: nam illi in Italia; hi autem, de quibus agimus, in Africa paſſi ſunt.

T.3.A.316 n.46. [d] *Leontij & ſoc.*] Agunt de his etiam hac die Græci in Menologio. De Nicopoli in Armenia a Pompeio Magno condita ob Mithridatem ibi deuictum, habes auctorem Dionem Caſſ. lib. 36. hiſt. De Nicopolitana eccleſia in Armenia, eiuſq; laudibus, quod tẽporibus Valentis Imp. inconcuſſa ſteterit aduerſus Arianorum procellas, pluribus meminit S. Baſilius in epiſtol. addit. 6.9.10.11. & 12. edit. Nuc. Eam enim, vt par eſt, mirifice prædicat.

[e] *Bianoris & Siluani.*] De his itidem Græci agunt hac die in Menologio, eorumq. res geſtas copioſe deſcribunt.

[f] *Apollonij.*] De quo & Græci agũt hac die, in eorumq. Menologio eius Acta narrantur.

[g] *Amelbergæ.*] De ea item Molanus in addit. ad Vſuardum, pluribus autem in Indiculo Sanctorum Belgij, refertq. eius res geſtas eſſe ſcriptas a S. Trudone, necnon a S. Radbodo. De ipſa etiam Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. c. 190. qui teſtatur eam ex hac vita emigraſſe anno Domini 772. obijt Ann. 772. Fuit præterea & alia eiuſdem nominis Amelberga vidua, & ipſa ſanctitate celebris, cuius Acta deſcribit Sur. tom. 4. hac die. porro feſta dies eius nõ ſexto Idus Iulij, ſed lunij agitur, vt teſtatur Molanus, de ipſa agens in Indic. Sanctorum Belgij. cir. A.650.

xvj. C **Quinto Idus Iulij. Luna** 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ROMAE beati Pij [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Marci Aurelij Antonini martyrio coronatus eſt. Nicopoli in Armenia natalis ſanctorum martyrum Ianuarij [b] & Pelagiæ, qui equuleo, vngulis, & teſtarum fragmentis diebus quatuor cruciati, martyrium impleuerunt. In territorio Senonenſi ſancti Sidronij [c] martyris. Iconij ſancti Marciani [d] martyris, qui ſub Perennio Præſide per multa tormenta peruenit ad palmam. Sidæ in Pamphilia ſancti [e] Cindei presbyteri, qui ſub Diocletiano Imperatore & Stratonico Præſide poſt multa tormenta in ignem iniectus, & nil læſus, demum in oratione reddidit ſpiritum. Brixiæ ſanctorum martyrum Sauini [f] & Cypriani. Bergomi ſancti Ioannis [g] Epiſcopi, qui ob tuendam Catholicam fidem ab Arianis occiſus eſt. Cordubæ ſancti Abundij [h] presbyteri, qui cum in Mahumetis ſectam inueheretur, martyrio coronatus eſt. In territorio Pictauienſi ſancti Sabini [i] confeſſoris.

IVLII 11.

T.2.A.167. n.1. & ſeq. PII *Papæ* [a].] Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes hac die. De eius ſucceſſione agit S. Irenæus lib. 3. c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 10. Epiphan. in Panar. hæreſ. 27. Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Auguſtinus ad Generoſum epiſt. 165. licet tam ipſe, quã Optatus Pium numerent poſt Anicetum, quem ſucceſſiſſe Pio, ceteri omnes teſtantur. De eodem Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 15. & Niceph.

Epiſco-

Epiſcopus in chron. Cetera de ipſo fuſius in Annal. Eccleſ. diximus. Quod autem ſpectat ad eius martyrium, ré vera ipſum martyrem vita functum, vetera quæque eccleſiaſtica monumenta teſtantur, Miſſales, Breuiaria, ac Martyrologia cuncta. At licet ab Antonino Pio nulla in Chriſtianos fuerit indicta perſecutio; vigentibus tamen adhuc priorum Auguſtorum edictis, illorum vigore complures Chriſtianos ſub prædicto Antonino neci traditos eſſe, apologia Iuſtini philoſophi certam fidem facit. Porro etſi ſub Antonino Pio Pius noſter vixit; tamen ſi fidé adhibemus lib. de Rom. Pont. qui fertur nomine Damaſi, eum ſub Marco Aurel. Antonino & Lucio Vero finé viuendi feciſſe, conſtat; quo tempore ſæua perſecutio vaſtauit eccleſias.

circ. A. 316 [b] *Ianuary & Pelagiæ.*] De his idé qui ſupra, Beda, & alij. Petrus in catal. lib. 5. c. 85. hos paſſos eſſe ſub Licinio refert.

[c] *Sidronij.*] De eodem hac die Vſuardus, & alij recentiores, adſtipulãturq; dicta vetera manuſcripta, quæ his addunt Lucianũ, Sabinũ, & Cyprianũ; ſed hi duo Brixiæ ponuntur.

[d] *Marciani.*] Græci etiam de eo hac die in Menologio, pluribusq; eius certamen deſcribunt. Forte fuit ſub Perennio de quo T. 2. A. 143 nu. 4

[e] *Cindei.*] De quo item hac die Græci in Menologio, eiuſq; Acta his quæ hic ponuntur conſentientia referunt. T. 2. A. 305. nu. 17.

[f] *Sabini & Cypriani.*] De his tabulæ eius eccleſiæ, quibus adſtipulantur prædicta vet. manuſcripta. A 412. Capreolus.

[g] *Ioannis Epiſc.*] De quo Paul. dia. de geſt. Longobard. lib 6. c 3. Interfuit hic Synodo Romanæ ſub Agathone Papa, ut conſtat ex eius Actis, quæ recitantur in ſexta Synodo œcumenica Act. 4. Habita eſt ea Synodus Romæ anno à Chriſto Domino 680. Agunt præterea de dicto Ioanne quamplures recentiorum, vt Platina, Sabellicus, ac nouiſſime Sigonius de Reg. Ital. T. 8. A. 679 n. 7. etiam nu. 3.

[h] *Abundij.*] De cuius martyrio agit ſanctus Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. cap. 12. paſſumq; refert æra 892. anno à Chriſto Domino octingẽteſimo quinquageſimoquarto. T. 1. A. 854. nu 7.

[i] *Sabini.*] De quo etiam hac die Vſuardus & recentiores omnes agunt.

12 Quarto Idus Iulij. Luna. D xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

MEDIOLANI ſanctorum martyrum Naboris [a] & Felicis, qui in perſecutione Maximiani paſsi sũt. In Monaſterio Paſsiniano prope Florentiam ſancti Ioannis Gualberti [b] abbatis, inſtitutoris ordinis Valliſumbroſæ. In Cypro beati Iaſonis [c] antiqui Chriſti diſcipuli. Aquileiæ natalis ſancti Hermagoræ [d], diſcipuli beati Marci Euangeliſtæ, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi: qui inter miracula ſanitatum, & prædicationis inſtantiam, ac populorum conuerſionem, plurima pœnarum genera expertus, tandem vna cum Fortunato diacono, ſuo capitali ſupplicio perpetuum meruit triumphum. Lucæ in Tuſcia beati Paulini [e], qui à ſancto Petro primus eiuſdé ciuitatis Epiſcopus ordinatus, ſub Nerone ad radices montis Piſani poſt multos agones martyrium ſuum cum alijs ſocijs cõſummauit. Eodem die paſsio ſanctorum Procli [f] & Hilarionis, qui ſub Traiano Imperatore & Maximo Præſide per acerbiſsima tormẽta ad palmam martyrij peruenerunt. Apud Leontinos ſanctæ Epiphanæ [g], quæ ſub Diocletiano Imperatore & Tertyllo Præ-

fide vberibus preciſis reddidit ſpiritum, Toleti ſanctę Marcianę [h] virginis & martyris; quę pro fide Chriſti beſtijs obiecta; atque à tauro diſcerpta, martyrio coronatur. Lugduni ſancti Viuentioli [i] Epiſcopi. Bononię ſancti Paterniani [k] Epiſcopi.

IVLII 12.

T.2 A.303. nu.122. T.4. A.387. n.37. Naboris & Felicis.] De his item Ado, atque alij recétiores hac die. Horum Acta ex antiquis monumentis edidit Mombrit. tom.2. habemus eadem manuſcripta: eſt eorum exordium: Regnante impio Maximiano, &c. De eorum venerandis corporibus Mediolani poſitis, & frequenter viſitari ſolitis, agit Paulinus in vita S. Ambroſij. De iiſdem martyribus ſanctus Ambroſ. in Luc. lib. 7. cap. 13. deque eorum baſilica idem Ambroſ. meminit ſcribens ad Marcellinam de inuentione corporum ſanctorum Geruaſij & Protaſij.

T. 11. A. 1051. nu.1. A.1058. n.5 A. 1063. n. 50. [b] *Ioannis Gualberti.*] Extant eius res geſtæ fideliſsime ſcriptæ, quas retulit Sur. in to.4. hac die. De eius cauſa cum Epiſcopo Florétino, multa collegimus ex epiſtolis Petri Damiani. Migrauit ex hac vita anno Domini 1073. vt eius Acta teſtantur. Agit de eódem Anton. in 2. par. tit. 15. cap. 17. Citantur de eius approbatione litteræ Cæleſtini Papæ Tertij. Porro eiuſdem ſancti commemorationem in Eccleſiaſtico officio hac die fieri, Clemens Papa VIII. præcepit.

T. 1. A. 33. n 41. & A. 51. n. 74 & A. 58. n. 116. [c] *Iaſonis.*] De eo Acta Apoſt. cap. 17. & 21. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio quarto Kal. Maij, vbi & plura habentur de ipſo: referunt enim, prætectum, fuiſſe Tarſenſi eccleſiæ Epiſcopum; quod etiá teſtatur Dorotheus in Synopſi: in Syria autem fuiſſe Epiſcopum, auctor eſt Hippolytus mart. lib. de 72. diſcipulis. Verum duo fuerunt Iaſones: quorum alter, de quo agimus, Mnaſon alio nomine dictus reperitur, idemq. Cyprius genere, de quo in Act. c. 21. Alter vero Theſſalonicenſis, apud qué Paulus eſt hoſpitatus, de quo Act. 17. cumq. conſtat ipſius Pauli fuiſſe diſcipulum; quem illum ipſum puto, *T.2. A. 205. n. 17.* cuius idem Paulus ſcribens ad Romanos cap. 16. meminit. Sicq. optime accidere potuit, vt alter eorum Tarſi in Cilicia, alter vero in Syria ſit factus Epiſcopus.

[d] *Hermagoræ.*] Agunt de eodem Beda, *T. 1. A. 46. n. 2.*
Vſuardus, Ado, & alij. Feruntur eius Acta conſcripta à Gregorio, cuius filia obſeſſa à dæmone, ab eodem ſancto fuit incolumitati reſtituta: recitat ea Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. c. 86. eadem ſummatim refert, idemq. in Actis SS. Euphemiæ & Dorotheæ lib. 8. c. 29. & alij recentiores, vt Vincentius, Antoninus, Sabellicus, Volaterranus, Hier. Rubeus, & edita nuper hiſtoria Aquileiæ.

[e] *Paulini Epiſc.*] Huius acta manuſcripta *T. 1. A. 46. n. 2.*
accepimus ab eccleſia Lucenſi. Incipiunt: multi fuerunt Reges, &c.

[f] *Procli, & Hilgidnis.*] De his item hac die *cir. A. 110.*
Græci agunt in Menologio, eorumq. martyrium pluribus narrant.

[g] *Epiphanæ.*] Huius agones deſcripti ha- *cir. A. 253. ſi ſub Decio.*
bentur in Actis ſanctorum martyrum Leontinorum, Adelphij, & ſoc. quæ è Græcorum priſcis monumentis in Latinum reddita, ſunt typis exſcuſa, in aliquibus tamen corrigenda; ex quibus, ſub Decio potius paſſam fuiſſe, colligi poſſe videtur, non ſub Licinio, vt ibi mendoſe ponitur.

[h] *Marcianæ.*] De qua hac die etiam in Bre- *T. 2. A. 302. n. 125.*
uiario Toletano, vbi ſacer hymnus de eius martyrio conſcriptus habetur, & capitula quibus eius martyrium egregiè deſcribitur. Agitur de eadem die 9. Ianuarij; ſed altera eſt dies natalis, altera vero tranſlationis.

[i] *Viuentioli Epiſc.*] Agunt de eodem Beda, *T. 6. A. 509. nu. 13.*
& alij eum ſecuti. Interfuit hic cum alijs Epiſcopis Concilio Epaunenſi: numeratur vigeſimusnonus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporum Lugdunen. apud Democh.

[k] *Paterniani Epiſc.*] De quo tab. eccleſiæ *cir. A. 450.*
Bononien. Succeſsit hic S. Petronio, adſcribiturq. ſeptimus ordine eius eccleſiæ Epiſcopus. Plura de eo Sigon. in comment. quem ſcripſit de eccleſia Bononienſi, quem nondum editum nobis legendum tradidit.

Tertio

13. **Tertio Idus Iulij. Luna.** **E** xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

ROMAE ſãcti Anacleti [a] Papæ & martyris, qui poſt ſanctum Clementem Eccleſiam Dei regens, eam glorioſo martyrio decorauit. Eodem die ſanctorum Ioelis [b] & Eſdræ [c] Prophetarum. In Macedonia beati Silæ [d], qui cum eſſet vnus de primis fratribus, & ab Apoſtolis ad eccleſias Gentium vna cũ Paulo & Barnaba deſtinatus, prædicationis officium gratia Dei plenus inſtanter conſummauit, atque in paſsionibus ſuis Chriſtum clarificãs, poſtmodum requieuit. Item ſancti Serapionis [e] martyris, qui ſub Seuero Imperatore & Aquila Præſide per ignem peruenit ad coronam martyrij. In inſula Chio ſanctæ Myropis [f] martyris, quæ ſub Decio Imperatore & Numeriano Præſide vectibus contuſa, migrauit ad Dominum. In Africa ſanctorum confeſſorum Eugenij [g] Carthaginenſis Epiſcopi, fide ac virtutibus glorioſi, & vniuerſi cleri eiuſdem eccleſiæ, qui fere quingenti, vel eo amplius in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano cæde inediaq. macerati (inter quos plurimi erant lectores [h] infantuli) gaudentes in Domino procul exilio crudeli extruſi ſunt. Erant etiam in eis nobiliſsimi archidiaconus nomine Salutaris, & Muritta ſecundus in officio miniſtrorum, qui tertio confeſſores effecti, glorioſæ in Chriſto perſeuerantiæ titulo illuſtrati ſunt. In Britannia minori ſancti Turiani [i] Epiſcopi & confeſſoris, miræ ſimplicitatis & innocentiæ viri.

IVLII 13.

T.2.A.112. n.1. ANACLETI Papæ [a].] De quo item Vſuardus, & alij recentiores, & Græci omnes, licet pro Cleto eum ponere videantur, quem prætereunt. Agunt de eo ſanctus Ignatius in epiſtola ad Mariam Caſſobolitem, Irenæus lib. 3. c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. cap. 2. & Niceph. Epiſcopus in chron. & alij Græcorum; Latinorum autem præter librum de Rom. Pont. Optatus contra Parmen. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Cetera autem de geſtis ipſius pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſticis.

[b] *Ioelis.*] De Ioele, præter ea quæ leguntur in diuinis ſcripturis, ſcribit S. Epiph. lib. de vit. & inter. Prophet. cap. 14. Doroth. in Synop. cap 4. S. Hieron. in præfat. in Ioelem. Alius eiuſdem nominis fuit filius Samuelis Prophetæ, de quo & Ioſephus Antiq. lib. 6, cap. 3.

[c] *Eſdra.*] Eſdra Propheta extra numerum duodecimum ponitur ab omnibus, exceptis his qui Hebræis conſentientes, eumdem pu-

tāt eſſe cum Malachia, prout ſcribit ſanctus Hieronymus in proœmio in Malachiam, qui de eodē agit in præf. lib. 1. Reg. 106. & 109. Epiphan in Pan. lib. 1. in octaua Iudæorum ſecta, Ioſephus Antiq. lib. 11. cap. 5. & recenter Sixtus in Bibliotheca ſua.

T. 1. A. 51. nu. 14. & ſeq. & n. 56 & ſeq. & n. 64. & ſeq. [d] *Silæ*] De eo Act. Apoſt. c. 15. 16. 17. & 18. ſanctus Hieronymus in epiſt. 143. in fin. ſcribens ad Damaſum, hunc ait eumdem eſſe cū Siluano, qui ponitur in inſcriptione Pauli epiſtolæ ad Theſſal. Sūt hæc verba Hieronymi: Sciendum Silam collegam Pauli lingua Hebræa Apoſtolum dici, qui cum eo nonnullas epiſtolas ſcribit: & vitioſe Siluanus legitur pro Sila, cum Siluanum in Apoſtolorum Actis non legamus. Hæc S. Hieron. Græci autem Silam & Siluanum non vnum, ſed duos putant, aguntq. de ambobus ſimul in Menologio tertio kalend. Auguſti. Diuerſos item inter ſe conſtituit Dorotheus, dum Silam Epiſcopum Corinthiorum, Siluanum vero Theſſalonicenſium tradit: ſicq. magis vulgatæ ſacrorum librorum editioni conſentiunt. Eadem & Hippolytus martyr libel. de 72. diſcip.

T. 2. A. 205. n. 27. circ. A. 253 [e] *Serapionis.*] De quo & Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrij Acta explicāt.

[f] *Myropis.*] Græci itidem hac die, ac iterum ad tertium Nonas Decemb. & fuſius referunt eius Acta.

T. 6. A. 480. n. 5 & An. 484. per totū. obitus A. 495. nu. 26. [g] *Eugenij Epiſcopi.*] De quo itē Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Huius præclaras res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis de perſecut. Vuand. lib. 2. & 3. pluraq. de eodem Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. c. 3. licet inconſulte dicat Hunnericū ſucceſsiſſe Traſamundo; cum certum firmumq. ſit, Hunnericum ſucceſsiſſe Gēſerico patri: quod Victor, Procopius, Marcellinus, & ceteri qui proſecuti ſunt res Vuandalicas, atteſtantur. Succeſsit Eugenius Deogratias Epiſcopo, claruitq. Zenonis temporibus. Agit de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 483. & 487. traditq. eum reuocatum ab exilio anno 392. De reliquis autem, quorum hic mentio habetur, idem Victor pluribus agit lib. 3. Laudatur ſummopere ſanctus Eugenius à S. Gelaſio Papa in ea epiſtola quam ſcribit ad Epiſcopos Dardaniæ, quam integram habemus apud nos manuſcriptam; quæ enim typis excuſa legitur, mutilata eſt.

ac Murit. T. 6. A. 484. nu. 109. & ſeq. [h] *Lectores & infantuli.*] Dum infantulos puerulos legis, non eo ſenſu accipias, vt loqui neſcirent; cum, eodem Victore teſte, iidem ad canendos modulos eccleſiaſticos eſſent inſtructi. Vetus enim mos fuit, & in præſens viget vſus, vt impuberes pueri ob vocis elegantiam ad canendas res eccleſiaſticas modulis muſicis imbuerentur; quod quidem non tantum hic expreſſum habetur, ſed & Venantius Fortunatus lib. 2. in carm. ad clerum Pariſiacum, quo deſcribit florentiſsimum ſtatum & pulcherrimam effigiem eius eccleſiæ ſub ſancto Germano eius Epiſcopo, hæc ait:

Hinc puer exiguis attemperat organa cannis,
Inde ſenis largam ructat ab ore tubam.
Cymbalicæ voces calamis miſcentur acutis,
Diſparibuſq. tropis fiſtula dulce ſonat.
Tympana rauca ſenum, puerilis fiſtula mulcet,
Atque hominum reparant verba canora lyrā.

Et in fine iterum idem Venantius:

Pontificis monitis, clerus, plebs, pſallit & infans, &c.

Quod autem iidem pueruli tam hic, quam etiam ab Vſuardo (ſi magis placet ea lectio) dicantur lectores; non eo ſenſu accipias velim, vt iidem eo ordine eccleſiaſtico fuerint initiati, qui inter inferiores acolythatum præcedit. Is etenim ordo in eccleſia Africana nonniſi prouectæ ætatis, meritis inſignibus, & eruditione claris dabatur perſonis, vt in primis conſtat ex Cypriano de Celerino & Aurelio epiſt. 33. & 34. edit. Pam. & de Saturo epiſt. 24. & 32. qui (vt apparet ex epiſt. 55.) poſtea fuit ordinatus acolythus: De lectoris enim miniſterio in eadem Africana eccleſia eſt canon octauus Concilij quarti Carthaginenſis. Qui autem cantorum munere fungebantur, erant infimæ claſſis: qui non dicebantur proprie lectores, ſed pſalmiſtæ, vt apparet ex eodem quarto Concilio Carthag. can. 10. Itaque magis probatur ea lectio, vt dicat, Lectores & infantuli, quam Lectores infantuli, vt legit Vſuardus. cum præſertim apud Victorem nulla ſit mētio quod hi fuerint lectores, niſi lata quadam ſignificatione lectoris dictionem accipiamus pro pſalmiſtis atque cantoribus. Erant hi numero duodecim, qui nec blanditijs, nec minis cedentes, ne à Catholica diuellerentur Eccleſia, fortiter viriliterq. agētes, martyrij ſunt adepti coronam; quos (inquit Victor lib. 3.) nunc Carthago miro colit affectu, & quaſi duodecim Apoſtolorum chorum ſuſcipit puerorum.

[i] *Turiani Epiſcopi.*] De quo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores agunt. circ. A. 580.

14. **Pridie Idus Iulij. Luna.** P xiij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5

t u A B C D E f F G H M N P

6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

LVGDVNI depoſitio ſancti Bonauenturæ[a] Cardinalis & Epiſcopi Albanenſis, confeſſoris & Doctoris ordinis Minorum, doctrina & vita ſanctitate celeberrimi. Romæ ſancti Iuſti[b] militis ſub Claudio Tribuno, qui, apparente ſibi diuinitus Cruce, credidit in Chriſtum, & mox baptizatus omnia ſua pauperibus erogauit: tentus deinde à Magnetio Præfecto, verberari neruis, galea ignita contegi, & in rogum immitti iuſſus, nec in capillo quidem læſus, in confeſſione Domini reddidit ſpiritum. Synope in Ponto ſancti Phocæ[c] martyris, eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ſub Traiano Imperatore carcerem, vincula, ferrum, ignemq. pro Chriſto ſuperans, euolauit in cælum: cuius reliquiæ Viennam in Gallia delatæ, in baſilica ſanctorum Apoſtolorum conditæ ſunt. Alexandriæ ſancti Heraclæ[d] antiſtitis, ob cuius celeberrimam opinionem Africanus hiſtoriographus memorat ſe Alexandriam ad eum viſendum properaſſe. Carthagine ſancti Cyri[e] Epiſcopi, in cuius feſtiuitate ſanctus Auguſtinus de eo ſermonem ad populum habuit. Nouocomi ſancti Felicis[f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Brixiæ ſancti Optatiani[g] Epiſcopi. Dauentriæ in Belgis ſancti Marcellini[h] presbyteri & confeſſoris. Bambergæ ſancti Henrici[i] Primi Imperatoris, qui cum vxore ſua Chunegunde perpetuam virginitatem ſeruauit, & ſanctum Stephanum Hungarorum Regem cum vniuerſo fere eius regno ad fidem Chriſti ſuſcipiendam perduxit.

IVLII 14.

Obijt An. 1274. B ONAVENTVRAE[a].] Eius præclaras res geſtas Octauius Sueſſanus luculẽta oratione recitauit coram Sixto Quarto Romano Pontifice, cum ab eo relatus eſt in Sanctorum numerum: deſcripſit eamdem Sur. tom. 4. hac die. Extant eiuſdem Pontificis diplomata in tom. 2. opuſculorum eiuſdẽ ſancti; ibiq. habetur relatio Actorum eius ad eumdem Pont. pro canonizatione facienda. De iiſdem plura S. Antoninus in 3. par. tit. 24. cap. 8. & 9 & alij recẽtiores ac chron. Franciſcan. [illegible] copioſius.

[b] *Iuſti*.] Agunt de eodem in Menologio Græci hac die, ibiq. egregium certamen eius deſcribitur contentiens his quæ hic paucis narrantur.

[c] *Phocæ*.] De eo etiã hac die, Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Huius Acta ſummatim T 2. A. 114. n. 4.

complexus eſt Petrus in catalog. lib. 6. c. 98. prolixius autem Mombritius tom. 2. Verum ne oſcitanter aliquibus errãdi cauſam relinquamus; ſciẽdum re vera duos fuiſſe Phocas, amboſq. martyres illuſtres; alterum de quo hac die, alterum vero de quo tertiò Nonas Martii agitur. Idque non ſolum Latinis, ſed etiam Græcis notum fuiſſe videtur, quãuis Alii de ambobus agant Io. Kal. Octobris, amboſq. Synope oriundos affirment. diuerſitas tamen tum muneris, tum loci, vbi paſſi leguntur, diuerſumq. mortis genus, duos eſſe fateri compellit. Siquidem noſter hic fuit Epiſcopus, vt geſta eius teſtantur, & comprobat Ado Viennenſis auctorum. dono ſo, vbi etiam, quomodo oſſa eius Viennam tranſlata ſint, refert: at vero ille, de quo Nonis Martii, hortorũ cultor & hoſpes fuiſſe perhibetur. Inſuper quod ad martirii locum pertinet, iſtum Antiochiæ, hunc Synope in Ponto paſſum tradunt. Et quod denique ad martyrii genus attinet, hic, de quo agimus, poſt multa tormenta demum abſque gladio migrauit in cælum; alter autem truncatus capite ſolutus eſt. Quo fit, vt exiſtimem Aſterium Epiſcopum in oratione de Phoca, quam recenſet Lipom. tom. 6. communione nominis deceptum (quod ſæpius in aliis factũ vidimus) alterius geſta alteri tribuiſſe; eumdemq. errorem & alios Græcorum ſecutos fuiſſe; atque adeo certiora, multoq. veriora eſſe, quæ de vtroque ſcribunt auctores Latini, in quibus omnibus legitur, Phocam hunc ex nauta Epiſcopum eſſe factum, illumq. ipſum eſſe quem nautæ in tempeſtatibus tanto ſtudio conſueuerunt inuocare; atque huius eſſe, quæ de nauticis Aſterius ea oratione proſequitur. Quæ vero Aſterius de horti cultura, hoſpitalitate, & martyrii genere pertractat, ad Synopi illum Phocam ſpectare exiſtimamus; de quo etiam ſcribit Gregorius Turonenſis de glor. martyrum cap. 99. quem & capite plexum, tam Græcorum Menologia, quam etiam Aſteribus profitentur.

T. 2. A. 197. n. 16. & A. 222. n. 3. *e* *Heraclæ Epiſc.*] De quo Vſuardus hac die. Plura Euſebius de eo in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 14. & 24. & 28. vbi teſtimonium ex Africano recitatur: Nicephorus & alii ex eodem Euſebio eadem referunt.

T. 2. A. 303. n. 73. *e* *Cyri Epiſcopi.*] Poſſidius in Indiculo cap 8. tradit S. Auguſtinum de eo tractatum habuiſſe ad populum.

f *Felicis Epiſcopi.*] Ad hunc proxime celebraturum diem natalem ſuæ ordinationis extat ſancti Ambroſii epiſtola 60. lib. 8. Rom. edit. Erat is dies kal. Nouembrium, vt ibidem teſtatur S. Ambroſius. T. 5. A. 397. n. 61.

g *Optatiani Epiſc.*] Vixit hic temporibus Valentiniani Tertii Imperatoris, cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet S. Leo Papa, cuius tempore interfuit Mediolanenſi Synodo ſub Euſebio Epiſcopo Mediolanenſi, cuius extat Synodica ab Epiſcopis qui aderant ſcripta ad S. Leonem, vbi in ſubſcriptione Epiſcoporum pro Optatiano, Octauianus mendoſe legitur. Meminit eiuſdem Ramperus Epiſcopus Brixien. in ſermone de tranſlatione S. Philaſtrii; ſeptimumq. hunc numerat à Philaſtrio. Huic ſucceſſit Vigilius. cir. A. 450.

h *Marcellini.*] De eo etiam Molan. in additi. ad Vſuard. & plures in Indic. Sanctorum Belgii. Agitur de ipſo item in vita ſancti Suitberti Epiſcopi, cap. 14. T. 8. A. 697. n. 72.

i *Henrici Primi.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vſuard. licet Henricum Secundum appellet reſpectu Henrici Aucupis, qui anno Domini 919. ſucceſſit Conrado. Sed ille pientiſsimus, præ humilitate dici noluit Imperator, vt notat Vuitichindus in Annal. Saxo. lib. 1. Albert. Crant. in Metropoli Saxon. lib. 3. cap. 2. & hiſt. Eccleſ. Sax. lib. 3. cap. 14. & alii omnes. Ex quibus apparet, Henricum hunc, de quo agimus, primum eius nominis fuiſſe Imperatorem, licet plerique reſpectu illius hunc Secundum appellent. Sed re vera nemo tunc vocabatur Imperator, niſi quẽ Papa coronaſſet, vt apertiſsime conſtat ex ſcriptoribus illorum temporum, & diplomatibus Pontificum & Impp. Regumq. Germaniæ, & epitaphiis ad eorum ſepulchra poſitis, quæ Spiræ leguntur. Sed de his plura pus Panuin. lib. de Com. Impp. Huius præclariſsimas res geſtas ſcriptas fuiſſe ab Adelboldo Epiſcopo Traiectenſi, tradit Sigebert. de vir. illuſt. cap. Præter ipſum Vuitichindum, & alios, qui res Saxonum ſunt proſecuti, plura de eodem in diuerſorum ſanctorum Actis ſcriptis mandata reperiuntur, vt in vita ſancti Hereberti Epiſcopi Colonien. in Actis S. Cunegundis Auguſtæ eius vxoris, in rebus geſtis ſancti Stephani Regis Hungarorum, in vita ſancti Romualdi, ſancti Popponis abbatis Stabulenſis, & aliis innumeris pene locis diuerſorum auctorum. Plura T. 11. obitus An. 1024. n. 8. & ſeq.

Idibus

15 Idibus Iulij. Luna. G xij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6
t u A B C D E f F G H M N P
7 8 9 10 11 12 13 14 14 15 16 17 18 19

IN Portu Romano natalis ſanctorum martyrum Eutropij [a], Zoſimæ, & Bonoſæ ſororum. Carthagine beati Catulini [b] diaconi, de cuius laudibus ſanctus Auguſtinus ſermonem ad populum habuit: & ſanctorum Ianuarij, Florentij, Iuliæ, & Iuſtæ martyrum, qui poſiti ſunt in baſilica Fauſti. Alexandriæ ſanctorum martyrum Philippi [c], Zenonis, Narſæi, & decem infantum. In inſula Tenedo ſancti Abudemij [d] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Sebaſte ſancti Antiochi [e] medici, qui ſub Hadriano Præſide capite obtruncatus eſt: cumq. ex eo lac pro ſanguine manaret, Cyriacus carnifex conuerſus ad Chriſtum, & ipſe martyrium ſubijt. Papiæ ſancti Felicis [f] Epiſcopi & martyris. Niſibi natalis ſancti Iacobi, eiuſdem vrbis Epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri. Hic miraculis, & eruditione clarus, vnus fuit ex numero confeſſorum ſub perſecutione Galerij Maximiani, qui in Nicæna Synodo peruerſitatem Arij, homouſij oppoſitione damnarunt: cuius & Alexandri Epiſcopi oratione ipſe Arius condignam ſuæ iniquitatis mercedem, effuſis viſceribus, Conſtantinopoli recepit. Neapoli in Campania ſancti [g] Athanaſij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ab impio nepote Sergio multa paſſus, ac ſede pulſus, Verulis confectus ærumnis migrauit in cælum, tempore Caroli Calui. Panormi Inuentio Corporis Sanctæ Roſaliæ Virginis Panormitanæ, quod Vrbano Octauo P.M. repertum diuinitus, anno Iubilæi Siciliam à peſte liberauit.

I V L I I 15.

T.2.A.270. n.15. & A. 275.n.4. [a] *EVtropij & ſociorum.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Habemus horum Acta tom. 7. vit. ſanct. manuſcr. in noſtra bibliotheca: eſt eorum exordium: Ab incarnatione Domini, &c. Alia autem prolixiora vidimus accepta ab eccleſia ſanctæ Bonoſæ trans Tiberim poſita.

[b] *Catulini & ſociorum.*] De quibus etiã Petrus in catal lib. 6. c. 109. Hunc ille Catulinũ, in cuius laudem S. Auguſtinum tractatum habuiſſe, ſcribit Poſsid. in Indiculo c. 9. De baſilica Fauſti, cuius hic mentio habetur, meminit Conc. Carthag. 6. in princ. & Conc. African. cap. 74. Victor item de perſecutione Vuan dalica lib. 1.

[c] *Philippi & ſoc.*] Agunt de his etiam Beda hac die, cæteriq. Latinorum.

[d] *Abudemij.*] De quo etiam Græci hac die in Menologio agunt, pluribusq. eius Acta commemorant. Sub Diocletiano.

[e] *Antiochi.*] Græci item de Antiocho hac die, eiusq. martyrium in dicto Menologio referunt: ibi etiam & de Cyriaco ex carnifice martyre. Olim autem poſtridie ſequentem agebatur in Italia S. Antiochi martyris, vt conſtat ex Actis ſancti Theodori, Sic apud Lipom. tom. 7.

[f] *Felicis Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Papien-

complexus eſt Petrus in catalog. lib. 6. c. 98. prolixius autem Mombritius tom. 2. Verum ne oſcitanter aliquibus errandi cauſam relinquamus; ſciendum re vera duos fuiſſe Phocas, amboſq. martyres illuſtres; alterum de quo hac die, alterum vero de quo tertiò Nonas Martij agitur. Idque non ſolum Latinis, ſed etiam Græcis notum fuiſſe videtur, quamuis illi de ambobus agant 10. Kal. Octobris, amboſq. Synope ortundos affirment. diuerſitas tamen eorumdem, tum loci, vbi paſſi leguntur, diuerſumq. mortis genus, duos eſſe fateri compellit. Siquidem noſter hic fuit Epiſcopus, vt geſta eius teſtantur, & comprobat Ado Vienenſis in chron. anno 105. vbi etiam, quomodo oſſa eius Viennam tranſlata ſint, refert: at vero ille, de quo Nonis Martij, hortorum cultor & hoſpes fuiſſe perhibetur. Inſuper quod ad martyrij locum pertinet, illum Antiochiæ, hunc Synope in Ponto paſſum tradunt, [illegible] que ad martyrij genus attinet, hic de quo agimus, poſt multa tormenta demum abſque gladio migrauit in cælum, ille autem truncatus capite ſolutus eſt. Quo fit, vt exiſtimem Aſterium Epiſcopum in oratione de Phoca, quam recenſet Lipom. tom. 6. communione nominis deceptum (quod ſæpius in alijs factû vidimus) alterius geſta alteri tribuiſſe, eumdemq. errorem [illegible] Græcorum ſecutos fuiſſe; atque adeo certiora, multoq. veriora eſſe, quæ de vtroque ſcribunt auctores Latini, in quibus omnibus legitur, Phocam hunc ex nauta Epiſcopum eſſe factum, illumq. ipſum eſſe quem nautæ in tempeſtatibus tanto ſtudio conſueuerint inuocare; atque huius eſſe, quæ de nautis Aſterius ea oratione proſequitur. Quæ vero Aſterius de horti cultura, hoſpitalitate & martyrij genere pertractat, ad Synopensem illum Phocam ſpectare exiſtimamus, de quo etiam ſcribit Gregorius Turonenſis de glor. martyrum cap. 99. quem & capite plexum tam Græcorum Menologia, quam etiam Aſterius profitentur.

T. 2. A. 197. n. 16 & A. 232. n. 3. d *Heracla Epiſc.*] De quo Vſuardus hac die. Plura Euſebius de eo in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 14. & 24. & 28. vbi teſtimonium ex Africano recitatur: Nicephorus & alij ex eodem Euſebio eadem referunt.

T. 2. A. 303 n. 73. e *Cyri Epiſcopi.*] Poſsidius in Indiculo cap. 8. tradit S. Auguſtinum de eo tractatum habuiſſe ad populum.

f *Felicis Epiſcopi.*] Ad hunc proxime celebraturum diem natalem ſuæ ordinationis extat ſancti Ambroſij epiſtola 60. lib. 8. Rom. edit. Erat is dies Kal. Nouembrium, vt ibidem teſtatur S. Ambroſius. T. 5. A. 397. n. 61.

g *Optatiani Epiſc.*] Vixit hic temporibus Valentiniani Tertij Imperatoris, cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet S. Leo Papa, cuius tempore interfuit Mediolanenſi Synodo ſub Euſebio Epiſcopo Mediolanenſi, cuius extat Synodica ab Epiſcopis qui aderant ſcripta ad S. Leonem, vbi in ſubſcriptione Epiſcoporum pro Optatiano, Octauianus mendoſe legitur. Meminit eiuſdem Gaudentius Epiſcopus Brixienſis in ſermone de tranſlatione S. Philaſtrij; ſeptimumq. hunc numerat à Philaſtrio. Huic ſucceſsit Vigilius. cir. A. 450.

h *Marcellini.*] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. & plurib. in Indic. Sanctorum Belgij. Agitur de ipſo item in vita ſancti Suitberti Epiſcopi, cap. 14. T. 8. A. 697. n. 72.

i *Henrici Primi.*] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vſuard. licet Henricum Secundum appellet reſpectu Henrici [illegible] qui anno Domini 919. ſucceſsit Conrado. Sed ille pientiſsimus, præ humilitate dici noluit Imperator, vt [illegible] Vuitichindus monachus in Annal. Saxo. lib. 1. Albert. Crantz in Metropoli Saxon. lib. 3. cap. 2. & hiſt. Eccleſ. Sax. lib. 3. cap. [illegible] & alij, ex quibus apparet, Henricum hunc, de quo agimus, primum eius nominis fuiſſe Imperatorem, licet plerique reſpectu illius hunc Secundum appellent. Sed re vera nemo tunc vocabatur Imperator, niſi quem Papa coronaſſet, vt apertiſsime conſtat ex ſcriptoribus illorum temporum, & diplomatibus Pontificum & Impp. Regumq. Germaniæ, & epitaphijs ad eorum ſepulchra poſitis, quæ Spiræ leguntur. Sed de his pluribus Panuin. lib. de Com. Impp. Huius præclariſsimas res geſtas ſcriptas fuiſſe ab Adelboldo Epiſcopo Traiectenſi, tradit Sigebert. de vir. illuſt. cap. 139. Præter ipſum Vuitichindum, & alios, qui res Saxonum ſunt proſecuti, plura de eodem in diuerſorum ſanctorum Actis ſcriptis mandata reperiuntur, vt in vita ſancti Hereberti Epiſcopi Colonien. in Actis S. Cunegundis Auguſtæ eius vxoris, in rebus geſtis ſancti Stephani Regis Hungarorum, in vita ſancti Romualdi, ſancti Popponis abbatis Stabulenſis, & alijs innumeris pene locis diuerſorum auctorum. Plura T. 11 obitus An. 1024. n. 8. & ſeq.

Idibus

15 Idibus Iulij. Luna G xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ		
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6		
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P					
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19					

IN Portu Romano natalis ſanctorum martyrum Eutropij [a], Zoſimæ, & Bonoſæ ſororum. Carthagine beati Catulini [b] diaconi, de cuius laudibus ſanctus Auguſtinus ſermonem ad populum habuit; & ſanctorum Ianuarij, Florentij, Iuliæ, & Iuſtæ martyrum, qui poſiti ſunt in baſilica Fauſti. Alexandriæ ſanctorum martyrum Philippi [c], Zenonis, Narſæi, & decem Infantum. In inſula Tenedo ſancti Abudemij [d] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Sebaſte ſancti Antiochi [e] medici, qui ſub Hadriano Præſide capite obtruncatus eſt, cumq. ex eo lac pro ſanguine manaret, Cyriacus carnifex conuerſus ad Chriſtum, & ipſe martyrium ſubijt. Papiæ ſancti Felicis [f] Epiſcopi & martyris. Niſibi natalis ſancti Iacobi, eiuſdem vrbis Epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri. Hic miraculis, & eruditione clarus, vnus fuit ex numero confeſſorum ſub perſecutione Galerij Maximiani, qui in Nicæna Synodo peruerſitatem Arij, homouſij oppoſitione damnarunt; cuius & Alexandri Epiſcopi oratione ipſe Arius condignam ſuæ iniquitatis mercedem, effuſis viſceribus, Conſtantinopoli recepit. Neapoli in Campania ſancti [g] Athanaſij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui ab impio nepote Sergio multa paſſus, ac ſede pulſus, Verulis confectus ærumnis migrauit in cælum, tempore Caroli Calui. Panormi Inuentio Corporis Sanctæ Roſaliæ Virginis Panormitanæ, quod Vrbano Octauo P.M. repertum diuinitus, anno Iubilæi Siciliam a peſte liberauit.

IVLII 15.

T. 2. A. 270. n. 15. & a. 275. n. 4. [a] Eutropij & ſociorum.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Habemus horum Acta tom. 7. vit. ſanct. manuſcr. in noſtra bibliotheca; eſt eorum exordium: Ab incarnatione Domini, &c. Alia autem prolixiora vidimus accepta ab eccleſia ſanctæ Bonoſæ trans Tiberim poſita.

[b] Catulini & ſociorum.] De quibus etiā Victor in Afric. lib. 6. c. 105. Hic ille Catulinus, in cuius laudem S. Auguſtinum tractatum habuiſſe, ſcribit Poſsid. in Indiculo c. 9. De baſilica Fauſti, cuius hic mentio habetur, meminit Conc. Carthag. 6. in princ. & Conc. African. cap. 74. Victor item de perſecutione Vand. libro 1.

[c] Philippi & ſoc.] Agunt de his etiam Beda hac die, cæteriq. Latinorum.

[d] Abudemij.] De quo etiam Græci hac die in Menologio agunt, pluribusq. eius Acta commemorant. Sub Diocletiano.

[e] Antiochi.] Græci item de Antiocho hac die, eiuſq. martyrium in dicto Menologio referunt; ibi etiam & de Cyriaco ex carnifice martyre. Olim autem poſtridie ſequentem agebatur natalis S. Antiochi martyris, vt conſtat ex Actis ſancti Theodori, ſic apud Lipom. tom. 7. A. 285. T. 3. A. 315. n. 20. & 21.

[f] Felicis Epiſcopi.] De quo tabulæ eccleſiæ Papien-

Papienſis, ex quibus & Galeſinius hac die.

T. 3. A. 325. n. 26. A. 338 n. 25 ᵍ *Iacobi*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. Latinorum, Græci autem pridie Kal. Nouembris in Menologio. Scribit eius res geſtas Theodoretus in Theophilo cap. 1. & hiſt. lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 30. Gennad. de vir. illuſt. cap. 1. ex quo Caſsiod. & Niceph. hiſt. lib. 8. cap. 14 & lib. 9. cap. 28. Interfuit hic non tantum magno Nicæno Concilio, ſed etiam Antiocheno pro Catholicis contra Arrianos. Mentio de eo habetur in Actis ſancti Alexandri Epiſcopi Conſtantinopolitani.

T. 10. A. 871 n. 4. & ſeq. ʰ *Athanaſij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Neapolitanæ. Eius res geſtæ nuper editæ ſubentur à Paulo Regio. Vidimus in regiſtro Ioannis Octaui Romani Pontificis, quod manuſcriptum extat in Vaticana bibliotheca, nonnullas eius epiſtolas ſcriptas ad Athanaſium. Verum diuerſus ille eſt ab eo de quo hic agitur; quippe qui nepos illius ſenioris ſancti Athanaſij eſſe dicatur, & eiuſdem Sergij, de quo hic eſt mentio, frater. Duo itaque fuerunt Athanaſij Epiſcopi Neapolitani; ſenior, cuius hac die celebritas agitur; & eius nepos, ad quem extant litteræ Ioannis Octaui 43. 56. 241. 283. & 267. Meminit eiuſdẽ Athanaſii Iunioris Leo Oſtien. chron. Caſſin. lib. 1. cap. 43.

17. A Decimoſeptimo Kal. Auguſti. Luna 16.

a b c d e f g h i k l m n p q r
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7
t u A B C D E f F G H M N P
8 9 10 11 12 13 14 15 15 16 17 18 19 20

NATALIS ſancti Fauſti ᵃ martyris, qui ſub Decio cruci affixus, quinque diebus in ea vixit, ac demum ſagittis confoſſus, migrauit in cælum. Sebaſte in Armenia ſanctorum martyrum Athenogenis ᵇ Epiſcopi, & decem diſcipulorum eius, ſub Diocletiano Imperatore. Antiochiæ in Syria natalis beati Euſtathij ᶜ Epiſcopi & confeſſoris, doctrina & ſanctitate celebris, qui ſub Conſtantio Imperatore Arriano ob Catholicæ fidei defenſionem, Traianopolim Thraciæ pulſus exilio, ibidem in Domino requieuit. Eodem die S. Hilarini ᵈ monachi, qui vna cum ſancto Donato in perſecutione Iuliani comprehenſus, cum nollet ſacrificare, fuſtibus cæſus, Aretij in Tuſcia martyrium ſumpſit: cuius corpus ad Oſtia Tiberina tranſlatum eſt. Treuiris S. Valentini ᵉ Epiſcopi & martyris. Cordubæ in Hiſpania ſancti Siſenādi ᶠ Leuitæ & martyris, qui pro fide Chriſti à Sarracenis iugulatus eſt. Santis in Gallia ſanctorum martyrum Raineldis ᵍ virginis, & ſociorum eius, qui à barbaris prō fide Chriſti cæſi ſunt. Bergomi ſancti Domnionis ʰ martyris. Capuæ ſancti Vitaliani ⁱ Epiſcopi & confeſsoris.

IVLII 16.

A. 253. PAVLI ᵃ.] De eo etiam hac die Græci agunt in Menologio, vbi pluribus martyrium eius deſcribunt.

T. 3. A. 311. n. 20. 26. & 27. ᵇ *Athenogenis Epiſcopi, ac ſociorum.*] Agunt de iiſdem hac die Græci in Menologio; Metaphraſtes autē deſcripſit horū Acta, referto, die ſequēti, diſſentitq. à ceteris, dum ait, eū in pace abſque gladio quieuiſſe in Domino: cum tamē poſt multa tormēta vna cū ceteris capite trūcatus, in dicto Menologio cōſcribatur. Diuerſus plane hic ab illo Athenogene, quē cōſtat, S. Baſilij auctoritate, per ignē martyriū conſum-

T.5.A.325. n.18.&n.21. conſummaſſe, de quo & ſuperius actum eſt.

[c] *Euſtathy Epiſcopi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci vero (A.340. n.28.) in Menologio nono Kal. Martij, ac iterum (T.4.A.370. nu.34. & ſeq electus epiſc. A.324.n.143. & n.156.) Nonis Iunij agunt de eius translatione, quãdo tẽporibus Zenonis Auguſti venerandum corpus eius delatum eſt Antiochiam; de qua translatione ſcribit etiam Theodorus lector in collectaneis lib. 1. Sanctus Athanaſius in epiſt. ad ſolitarios col. 453. eiuſmodi de Euſtathio profert elogiũ: Fuit Euſtathius Epiſcopus Antiochiæ, vir confeſſione clarus, religione pius, quem magno ſtudio pro veritate ſtantem, & Arianam hæreſim odio proſequẽtem, aduerſantes homines Arianæ opinionis apud Conſtantium accuſarunt, &c. Hic quidem præ meritorum excellentia inter tot tantosq. ſanctiſſimos Epiſcopos, qui magno Concilio Nicæno interfuerunt, delectus fuit, qui in eo ſacra perageret, vt ſcribit Theodoretus hiſtor. lib. 1. cap 7. & 8. & Greg. presbyt. in encomio de ſanctis Patribus eiuſdem Cõcilij. id etiam quædam Acta eius S. Synodi, quæ extant, ſatis declarant. Agit præterea de eo S. Hieron. in chron. & de ſcrip. Eccleſ. in epiſt. 84. ad Magnum, in apologia aduerſus Rufinum, & ad Euagrium epiſt. 126. vbi hæc de eo: Primus Antiochenæ eccleſiæ Epiſcopus contra Arium clariſſima tuba bellicum cecinit. Hæc ibi. Citatur in dicto Græcorum Menolog. de eo eiuſdem S. Hieronymi teſtimonium, necnon & ſancti Ioannis Chryſoſtomi, cum dicitur: Extat beati Ioannis Chryſoſtomi in hunc virũ ſanctum nobiliſſima laudatio: hunc & beatus Hieronymus ſuo teſtimonio inſigni commẽdauit. Hæc illi. Errare vero de Euſtathio omnino videntur Sozomenus, Socrates, Theodoretus, & alij hos ſecuti, dum dicunt ipſum à Conſtantino Auguſto in exilium eſſe amandatum. Maioris ſane fidei penes nos eſt vel vnus Athanaſius, qui ea omnia ob oculos habuit: nam à Conſtantio, non à Conſtantino in eum decretum exilium eſſe, aperte teſtatur dicta epiſtola ad ſolit. col. 453. & 454. Sed de his fuſius egimus in apologia pro Conſtantino conſcripta, in Annalibus Eccleſiaſticis intexta; vbi etiam diximus, quonam modo hic dicatur præfuiſſe Nicæno Cõcilio.

[d] *Hilarini.*] De eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Habetur mentio de Hilarino in Actis ſanctorum martyrum Ioannis & Pauli, necnon in vita ſancti Donati Epiſcopi Aretini, licet admodum deprauata. T.4.A.362. n.270.

[e] *Valentini Epiſcopi.*] Succeſsit hic ſancto Maximino: ponitur viceſimusſeptimus eius ciuitatis Epiſcopus in tabulis Democharis; agitq. de eo hac die Molanus in additione ad Vſuardum. circ. A.350 nam Paulinus eius ſucceſſor obiit An. 363. Hieron in chron.

[f] *Seſinandi.*] Deſcribit eius martyrij Acta S. Eulog. in memor. Sanct. lib. 2. c. 5. aitq. eum eſſe paſſum feria 5. æra 889. anno autem Domini octingenteſimo quinquageſimoprimo. T.10 A.851 nu.5.

[g] *Raineldis & ſociorũ.*] Habentur eius Acta apud Sur. tom. 4. Plura de ea in vita S. Gudulæ eius ſororis, atque alumnæ S. Gertrudis, apud eumdem tom. 1. Acceperunt ambæ ſacrum velamen à ſancto Authberto Epiſcopo Cameracenſi, qui vixit vſque ad annum Domini 650. vt ſcribit Sigeber. in chron. Molanus item de ea agit in addit. ad Vſuard. & in Indic. Sanctorum Belgij. circ. A. 660

[h] *Domnionis.*] De quo tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, & Galeſinius hac die. Sub Maximiano ex offic. Eccl. Bergomi. A. 306.

[i] *Vitaliani Epiſcopi.*] De eo in Breuiario eccleſiæ Capuanæ. Cir. A. 700. Fere.

Sextodecimo Kal. Auguſti. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſancti Alexij[a] confeſſoris, filij Euphemiani ſenatoris, qui prima nocte nuptiarum, ſponſa intacta, e domo ſua abſcedens, ac poſt longam peregrinationem ad Vrbem rediens, decem & ſeptem annos tamquam egenus in domo paterna receptus hoſpitio, noua Mundum arte deludens, incognitus manſit: ſed poſt obitum, & voce per Vrbis eccleſias audita, & ſcripto ſuo agnitus, Innocentio Primo Pontifice Maximo, ad eccleſiam ſancti Bonifacij ſummo honore delatus eſt, vbi multis

mira-

miraculis claruit. Carthagine natalis ſanctorum martyrum Scillitanorum [b], Sperati, Narzalis, Cythini, Veturij, Felicis, Acyllini, Letantij, Ianuariæ, Generoſæ, Veſtinæ, Donatæ, & Secundæ: qui iuſſu Saturnini Præfecti poſt primam Chriſti confeſsionem in carcerem miſsi, & in ligno confixi, deinde gladio decollati ſunt. Sperati autem reliquiæ [c], cum oſsibus beati Cypriani, & capite ſancti Pantaleonis martyris ex Africa in Gallias trãſlatæ, Lugduni in baſilica ſancti Ioannis Baptiſtæ religioſe aſſeruantur. Amaſtride in Paphlagonia ſancti Hyacinthi [d] martyris, qui ſub Caſtritio Præſide multa paſſus, quieuit in carcere. Tibure ſancti Generoſi [e] martyris. Conſtantinopoli ſanctæ Theodotæ [f] martyris, ſub Leone Iconoclaſta. Romæ depoſitio S. Leonis [g] Papæ Quarti. Papiæ ſancti Ennodij [h] Epiſcopi & cõfeſſoris. Antiſiodori ſancti Theodoſij [i] Epiſcopi. Mediolani ſanctæ Marcellinę [k] virginis, ſororis beati Ambroſij Epiſcopi, quæ Romę in baſilica S. Petri à Liberio Papa velum conſecrationis accepit: cuius etiam ſanctitatem idem beatus Ambroſius ſcriptis ſuis teſtatam facit. Venetijs Tranſlatio ſanctę Marinę [l] virginis.

IVLII 17.

cir. A. 388. Petrus de natalitiq. de eius patrocinio T. 11. Ann. 1004. nu. 8 & ſeq. — ALexii [a].] De eodem hac die Beda, aliiq. recentiores. Extant eius res geſtæ Latinis & Græcis notiſsimæ: recitat eas Mombrii. tom. 1. Petrus in catal. lib. 6. cap. 107. & alij complures; Græcis autem edidit eadem Acta Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 4. in nonnullis tamen corrigenda. Vixit item Romæ iiſdem temporibus Innocentij Papæ, & Honorij Imperatoris, eiuſdem fere nominis Aletius nobilitate generis, & virtutum meritis ſpectatiſsimus, qui fuit gener S. Paulæ; vxorem enim duxit eius filiam Ruffinam; quæ cùm deceſsiſſet ex hac vita, S. Paulinus Nolanus Epiſcopus ſcripſit ad eum egregiam epiſtolam de illius funere, vbi hæc in fine de illa: Eſt enim coniux fidei, ſoror virginitatis, filia perfectionis, cui Paula mater, ſoror Euſtochium, tu maritus. Hæc Paulinus. (T. 4. A. 382. n. 44.)

Acta integra. T. 2. A. 202. per totum. — [b] *Scillitanorum, Sperati, & ſociorum.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In horum laudem tractatum habuiſſe S. Auguſtinum, teſtatur Poſsidius in Indiculo cap. 9. Habemus horum ſanctorum martyrum Acta, prout excepta fuerunt à Notarijs, & relata in Acta Proconſularia, abſque vllo aliquo fuco vel additamento inde deſcripta, nobis quidem quouis theſauro cariora; eſt illorum eiuſmodi exordium: Præſente Claudiano Conſulari, alias Proconſule; &c. Halluecinantur prorſus hi qui hos Carthagine in Hiſpania paſſos dicunt: nam ex prædictis ipſorũ Actis erroris coarguuntur, & alijs antiquorum monumentis: nam in Breuiario Toletano ſecundum regulam ſancti Iſidori, dum de ſancto Sperato agitur, hæc in hymno ſacro de eodem ſcribuntur.

Hunc vrbs præpollens Africa
Carthago ſeruat martyrem, &c.

[c] *Sperati reliquiæ.*] De tranſlatione S. Sperati agit hic Beda, ſed Ado Treueren. decimooctauo Kalendas Octob. Ado Vienner. in chron. anno 806. & Sigeber. anno 801. Itemq; de translatione reliquiarum S. Sperati, Cypriani, & Pantaleonis martyrum eſt carmen Abogardi Epiſcopi Lugdunenſis, quod Pamelius deſcripſit in apparatu editionis ſui Cypriani: vbi & alia de eadem re ex archiuis deprompta ſubnectit. Ceterorum autem reliquiæ Romam translatæ ſunt, atque reconditæ in titulo Pammachij, in eccleſia ſcilicet SS. Ioannis & Pauli, vt vetera eiuſdem eccleſiæ monumenta indicant, vbi & eius tranſlationis vetus pictura ipſam hiſtoriam repræſentãs, vſque ad noſtros dies illæſa permãſit. (T. 9. A. 806. nu. 46.)

[d] *Hyacinthi.*] De quo etiam Græci hac die, in Menologio, vbi & eius paſsio deſcribitur.

[e] *Generoſi.*] De eo tabulæ, ac vet. monumenta eccleſiæ Tiburtinæ, quæ accepimus. Huius venerandum corpus aſſeruari ſub maiori

altare

altare eccleſiæ ſancti Laurentij, ex iiſdem didicimus.

[f] *Theodota*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi plura, & inter alia hæc de cauſa necis eius: Hæc cum ex facultatibus ſuis tres ſanctas imagines fieri procuraſſet, vnam Chriſti Domini, Dei genitricis alteram, tertiã vero S. Anaſtaſiæ, reliquis opibus erogatis in pauperes; vna cũ alijs religioſis feminis, iuſſu Leonis Imperatoris gladio percuſſa, martyrium conſummauit. Hæc ibi.

[g] *Leonis Papæ Quarti*.] Succeſsit hic Sergio Secũdo. Res ab eo præclare geſtas, quas
T.9.A.824. n.101. conſcripſit Anaſtaſius Bibliothecarius, qui
T.1.A.847 n.1.& ſeq. his temporibus claruit, aliaq. de ipſo ex antiquis codicibus accepta digeſsimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Agit de eodẽ hac die Petrus in catal. lib. 6. cap. 106.

Plura T. 6. [h] *Ennodij Epiſcopi*.] De eodem hac die, tabulæ Ticinenſes. Succeſsit hic ſancto Epiphanio, cuius etiam Acta conſcripſit; ſedit
Claruit cir. A 510. temporibus Hormiſdæ Papæ, à quo iterum miſſus eſt legatus Cõſtantinopolim ad Anaſtaſium Imperatorem. Legimus harum legationum commonitoria eiuſdem Hormiſdæ Pontificis. Geſta Ennodij ad illud vſque tempus, quo diaconus ordinatus eſt, ipſemet deſcripſit, imitatus nimirum ſanctum Auguſtinum in libris Confeſsionum. Incipiunt: Oraculum eſt, &c. Extant eruditiſsimi viri præclariſsima ſcriptorum monumenta, quæ Illuſtriſsimus, ac Reuerẽdiſs. Card. Syrletus in ſua bibliotheca, nobiliſsimo antiquitatũ promptuario, recondita habet.

T.6.A.507 n.13. [i] *Theodoſij Epiſcopi*] De eo tabulæ Epiſcoporũ eccleſiæ Antiſiodorenſis: legitur enim in eis, hunc ſucceſsiſſe S. Vrſo, ſediſſe annos octo & dies viginti octo, hacq. die ex hac vita ad Deum migraſſe. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, interfuitq. primo Concilio Aurelianenſi, eius tempore celebrato, vt eiuſdem Synodi Acta indicant.

[k] *Marcellinæ*.] De ſacro velamine à Liberio T.4.A.383 n.17.
Papa Romæ ſuſcepto, cuius hic mentio habetur, ſcribit ſanctus Ambroſius lib. 3. de Virgin. vbi idem recitat eiuſdem Liberij ſermonem eo die in illis ſolemnibus habito. Idem T.4.A.377 nu.2. T.5.A.397 n.49.
ſanctus plura de ipſa in ſermone habito in funere fratris, & in epiſtola ad Siagrium 47. lib. 6. edit. Rom. in fine vbi meminit domus paternæ, Romæ poſitæ, in qua ſancta Marcellina degebat vna cum alijs ſanctis virginibus: quæ quidem ſemel eidem vſui dicata, hactenus perſeuerat: eſt enim ibi eccleſia & monaſterium monialium nomine ſancti Ambroſij non longè à Capitolio prope Forum Piſcarium. Superuixit ſancta Marcellina poſt obitum ſancti Ambroſij, vt ex Paulino in vita ſancti Ambroſij colligi poteſt. Quanti vero eam fecerit S. Ambroſius, ex citatis locis ipſius, & epiſt. 13. lib. 2. edit. Rom. quam ad ipſam ſcripſit, ſatis accipitur.

[l] *Tranſlatio ſanctæ Marinæ*] De eius geſtis, atque tranſlatione facta Venetias, agit Petrus in catal. lib. 6. c. 108. De ea item in vit. Patrum par. 1. cap. 44. Græci autem in Menolog. hac die agunt de alia Marina martyre Antiochiæ Piſidiæ, filia Aedeſij ſacerdotis idolorum, quam plerique Latinorum Margaritam appellant. A.1113. Petrus in ca.

18. Quintodecimo Kal. Auguſti. Luna. C

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9
t u A B C D E ſ F G H M N P
10 11 12 13 14 15 16 17 17 18 19 20 21 22

TIBVRE ſanctæ Symphoroſæ [a] vxoris ſancti Getulij martyris cum ſeptẽ filijs ſuis, Creſcente, Iuliano, Nemeſio, Primitiuo, Iuſtino, Stacteo, & Eugenio: quorum mater ſub Hadriano Principe ob inſuperabilem conſtantiam primo palmis diu cæſa, deinde crinibus ſuſpẽſa, nouiſsime ſaxo alligata, in flumẽ præcipitata eſt: filij autem ſtipitibus ad trochleas extenſi, diuerſo mortis exitu martyrium compleuerunt. Eorum corpora poſtea Romam tranſlata, Pio Quarto Summo Pontifice in Diaconia S. Angeli in Piſcina inuenta fuerunt. Carthagine ſanctæ Gundenis [b] virginis, quæ iuſſu Ruffini Proconſulis ob Chriſti

Chriſti confeſsionem quater diuerſis temporibus equulei extenſione vexata, & vngularum horrenda laceratione cruciata, carceris ſqualore diu afflicta, nouiſsime gladio cæſa eſt. Doroſtori in Miſia ſancti Aemiliani [c] martyris, qui tempore Iuliani Apoſtatæ ſub Capitolino Præſide in fornacem iniectus, martyrij palmam accepit. Traiecti ſancti Friderici [d] Epiſcopi & martyris. Gallæciæ in Hiſpania ſanctæ Marinæ [e] virginis & martyris. Mediolani ſancti Materni [f] Epiſcopi, qui ſub Maximiano Imperatore pro fide Chriſti, & pro eccleſia ſibi commiſſa, in carcerem detruſus, & ſæpe verberibus cæſus, tandem multis confeſsionibus clarus obdormiuit in Domino. Brixiæ natalis ſancti Philaſtrij [g] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui aduerſus hæreticos, præſertim Arianos, à quibus multa paſſus eſt, plurimum verbis ſcriptisq. pugnauit, demum clarus miraculis confeſſor in pace quieuit. Metis in Gallia S. Arnulphi [h] Epiſcopi, qui ſanctitate & miraculorum gratia illuſtris, eremiticam vitam deligens, beato fine quieuit. Signiæ S. Brunonis [i] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 18.

T.2.A.138, n.4. & ſeq. SYMPHOROSÆ *& filiorum* a.] De his hac item die Vſuardus, Beda autem & Ado ad quintam Kalend. Iulij. Habemus eorum Acta manuſcripta, & edidit ea Mombritius tom. 2. ſcripta (vt præfert titulus) ab Africano, nobili illo antiquo ſcriptore, qui vixit temporibus Decij Imperatoris. Recitat eadem compendio deſcripta Petrus in catalog. lib. 6. cap. 111. Extat adhuc Tibure ciſterna ſicca, vbi illis perſecutionis temporibus ſancta Symphoroſa cum filijs aliquando delituit: Via etiam Tiburtina habetur nobilis ac peruetuſta ſanctæ Symphoroſæ memoria. Horum reliquiæ Romam translatæ, noſtris temporibus inuentæ ſunt in Diaconia S. Angeli in Foro Piſcario, ac vna cum eis plumbi lamina his verbis deſcripta: HIC REQVIESCVNT CORPORA SANCTORVM MARTYRVM SYMPHOROSAE, VIRI SVI ZOTICI, ET FILIORVM EIVS A STEPHANO PAPA TRANSLATA. Mentio habetur de Symphoroſa in Actis ſancti Getulij in fine, apud Sur. tom. 3. die 10. Iunij. Getulius enim, Zoticus item dictus reperitur, de quo ſuperius pluribus egimus.

T.2.A.205. n.20. [b] *Gundenis.*] De qua etiam hac die Beda, Ado, & alij; habentq. Conſules, ſub quibus prædicta virgo paſſa eſt; licet pro Zeta, Geta ſit reſtituendus: geſsit enim Conſulatum Septimius Geta vna cum Septimio Plautiano temporibus Seueri Imper. anno Domini ducenteſimo quinto. De his etiam tabulæ Caſsiodori.

[c] *Aemiliani.*] De eo itē Vſuard. ac Græci etiā in Menologio hac die his verbis: Sancti martyris Aemiliani; hic fuit ex Doroſtoro vrbe Myſiæ, ſeruus Græci cuiuſdam, temporibus Iuliani Apoſtatæ, & Capitolini Præſidis. cùm vero Chriſtum coleret, & idola execraretur; nactus opportunum tempus, arrepto malleo, ingreſſus in templum, idolorum ſimulacra omnia contriuit, & ſacrificia diſperſit, adiensq. Præſidem, ſeipſum denunciauit; quo circa verberatus, & in fornacem iniectus, ſpiritum Deo commendauit. Hæc ibi. In eamdem ſententiam ſanctus Hieronymus in chron. anno primo Iuliani Apoſtatæ hæc ait; Aemilianus ob ararum ſubuerſionē Doroſtori à Vicario incenditur. De eodem Theodoretus lib. 3. cap. 6. & Caſsiod. lib. 6. cap. 16. Ex legibus Conſtantini & Conſtātij eius filij Auguſtorum, templa, araſq. ſubuerti, & idola frangi, legitimum fuit. Reſtituit eccleſiam Aemiliani martyris Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren. in compen. in Baſilio. T.4.A.361. nu.87.

[d] *Friderici Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Traiectenſis, Molanus in addit. ad Vſuard. at pluribus in Indiculo ſanctorum Belgij. Geſta autem eius fuſius ſcripta recitat Sur. tom. 4., ex quibus alij plures, qui de ipſo ſcripſere, accepiſſe noſcūtur. Martyrio occubuit anno Domini 838. ea de cauſa, quod, ſicut & ſanctus Ioannes Baptiſta, hic coarguit Regē ob introductam pellicem conſanguineam; cuius ac- T.9.A.838 nu.4.

ius artibus, miſſis ſicarijs, occiſus eſt.

[e] *Marinæ.*] De qua pluribus in Flore ſanctorum Hiſpan. & in Theſauro concion. tomo 2. die ſequenti.

T.2.A.303. num.102. [f] *Materni Epiſcopi.*] Agit de eodem hac die Beda, ſimulq. tabul. eccleſ. Mediolanen. Eius Acta recitat Mombrit. tom. 2. extatq. de eo præfatio Ambroſiana.

T.4.A.374. n. 9. & An. 381. nu.83. [g] *Philaſtrij Epiſcopi.*] Extat ſermo S. Gaudentij Epiſcopi, eius ſucceſſoris, quo deſcribitur vita ipſius. De translatione autem eſt ſermo Ramperti eiuſdem Eccleſiæ Epiſcopi. Habet ea omnia Lipom. tomo 2. & Sur. tom. 4. Vixit Philaſtrius ſub Theodoſio Seniore, interfuitq. vna cum ſancto Ambroſio ceterisq. ſanctis Epiſcopis Concilio Aquileienſi aduerſus Arianos, vt apparet ex Actis eiuſdem Concilij. Meminit eiuſdem ſanctus Auguſtinus libro de hęreſibus ad Quoduultdeum, ſeq. eum nouiſſe teſtatur: obijt autem diem, cum adhuc ſuperſtes eſſet S. Ambroſius, vt apparet ex ſermone S. Gaudentij, eius ſucceſſoris, habito in ordinatione ſua. Vnde conſtat vel mendoſum eſſe codicem, vel ab aliquo ſuperadditum, quod habetur apud Philaſtr. de hæreſib. cap. 112. a Chriſto Domino vſque ad illud tempus cum ea ſcriberet, intercurriſſe annos quadringētos triginta: cum liquido appareat ſanctum Ambroſium, qui ei ſuperuixit, longe ante ea tempora ex humanis deſijſſe, Cæſario & Attico Conſulib. anno Domini trecenteſimo nonageſimoſeptimo. Sed Latinius noſter, qui in mendis illapſis cognoſcendis lynceos habet oculos, ſic iure putat locum eſſe reſtituendum, leniſſima facta mutatione, nimirum vt nota numeri c c c x x x. ſic ſit corrigenda, c c c l x x x.

T.8.A.631. nu.6. [h] *Arnulphi Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus autem & Ado ad xvij. kalend. Septembris, quo die eius venerandum corpus translatum eſt. Extant eius Acta apud Bedam tomo 3. incerto auctore. Paulus diacon. de geſt. Longobard. lib. 6. cap. 5. meminit de libro geſtoru m ac miraculorum eius, quē aſſeruari dicit in Metenſi eccleſia, hæcq. ſubdit: De hoc ſanctiſſimo viro Arnulpho quædam miranda ſcripſi, quæ ſuperfluū duxi modo replicare. De eo Otho Friſingen. Epiſcop. lib. 5. cap. 9. Vincentius in ſpecul. libro 23. cap. 72. & ſequen. & alij plures ex recentioribus. Migrauit ex hac vita (vt tradit Sigebert. in chron.) anno Domini 640. Mirati ſumus, viros alioqui eruditos cōfundere hunc Arnulphum Metenſem Epiſcopum cum Arnulpho Sueſſionenſi Antiſtite, cuius Acta habet Sur. tom. 4. die 15. Auguſti: nam etſi nulla alia differentia alterum ab altero diſtingueret, temporum ſaltem diſtantia diuerſitatem ſignificaret: ſiquidem (vt diximus) hic Metenſis, de quo agimus, migrauit ex hac vita anno Domini 640. ille autem Sueſſionenſis anno 1087. vt tradit Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 326. & Molanus in Indic. ſanctorum Belgij: quod quidem & eius Acta aperte teſtantur. Confuſio autem de duobus Arnulphis non tantum ex nomine eodem eueniſſe videtur, ſed etiam quoniam vtriuſque natalis incidit in eumdem diem: in fine enim vitæ S. Arnulphi Sueſſionenſis hęc leguntur: Quo die ſancti Arnulphi Metenſis Epiſcopi feriæ celebrantur, eodem huius ſancti viri Arnulphi Sueſſionenſis in eccleſia B. Petri Apoſtoli corpus conditum fuit.

[i] *Brunonis Epiſcopi.*] Huius Acta Typis excuſa ab eccleſia Signina accepimus. Plura de eo Leo Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 4. c. 33. & in litteris Paſchalis Papę; item Petrus diacon. Caſſinen. lib. de vir. illuſtr. monaſterij Caſſin cap. 34. Migrauit ex hac vita ſub Calliſto Secundo Romano Pontifice. To.11. An. 1079. nu.4. To.12. An. 1121. n.24. & ſeq.

19 Quartodecimo Kal. Auguſti. Luna. D viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

NATALIS ſancti Epaphræ [a], quem Sanctus Paulus Apoſtolus concaptiuum appellat. Hic ab eodem Apoſtolo Coloſſis Epiſcopus ordinatus, clarus virtutibus ibidem martyrij palmam pro ouibus ſibi commendatis virili agone percepit: cuius corpus Romæ in Baſilica Sanctæ MARIAE Maioris conditum eſt. Hiſpali in Hiſpania paſſio ſanctarum virginum Iuſtæ [b] & Ruffinæ,

quæ à Præſide Diogeniano comprehenſæ, primo equulei extenſione, & vngularum laniatione vexatæ, poſt carcere, inedia, & varijs torſionibus afflictæ; tandem Iuſta in carcere ſpiritum exhalauit, Ruffinæ vero ceruix in confeſſione Domini confracta eſt. Cordubæ ſanctæ Aureæ [c] virginis, quæ aliquando lapſa, ſed facti pœnitens, iterato certamine hoſtem effuſo ſanguine ſuperauit. Treuiris ſancti Martini [d] Epiſcopi & martyris. Romæ ſancti Symmachi [e] Papæ, qui ſchiſmaticorum factione diutius fatigatus, demum ſanctitate conſpicuus migrauit ad Dominum. Veronæ ſancti Felicis [f] Epiſcopi. Apud Scetim Aegypti montem ſancti Arſenij [g] Romanæ Eccleſiæ diaconi, qui Theodoſij tempore in ſolitudinem ſecedens, virtutibus omnibus conſummatus, & iugi lacrymarum imbre perfuſus, ſpiritum Deo reddidit. In Cappadocia ſanctæ Macrinæ [h] virginis, ſororis ſanctorum Baſilij Magni & Gregorij Nyſſeni.

IVLII 19.

T. 1. A. 59. num. 11. EPAPHRAE [a].] De eo Paulus ad Coloſſen. cap. 1. & 4. & in epiſt. ad Philemonem. Agunt de eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalogo lib. 6. capite 116. Eius venerandum corpus aſſeruari Romæ in baſilica S. Mariæ Maioris, ex certis eiuſdem eccleſiæ veteribus monumentis accepimus.

cir. A. 287. Theſaur. concion. [b] *Iuſta & Ruffina.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 6 cap. 117. In Breuiario Toletano extat vetus facer hymnus, quo ipſarum res geſtæ narrantur: incipit:

Adſunt Punicea floſcula virginum, &c.

Ioannes Maldonatus, vir quidem diſertiſſimus, inter alia multa præclariſſima ingenij ſui monumenta reliquit harū Acta a ſe paucis deſcripta, magis conſulens hiſtoriæ veritati, quam ſtudio eloquentiæ. Pluribus de eiſdem in Flor ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concion. tom. 2. hac die.

T. 1. A. 856 num. 30. [c] *Aurea.*] Huius certamen exacte deſcribit S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 3. cap. 17. aitq. eam paſſam eſſe æra octingenteſima nonageſimaquarta, a Domino autē anno octingenteſimo quinquageſimoſexto.

T. 4. A. 386. nu. 2. & ſeq [d] *Martini Epiſcopi.*] Agit de eo item Molanus in addit. ad Vſuard. 2. edit. Diuerſus hic ab illo qui ſucceſſit S. Agritio, qui interfuit Concilio ſecundo Arelatenſi, præceſſitq. S. Maximinum, qui reperitur inter Patres, qui præſentes fuerunt Concilio Agrippinenſi, & ſedit circa vltima tempora Conſtantini, numeraturq. vigeſimuſquintus eius ſedis Epiſcopus in tabulis a Democh. deſcriptis: hic autem decimus ponitur.

[e] *Symmachi Papæ.*] Hic ſucceſſit Anaſtaſio Secundo, magnamq. adeptus eſt laudem & titulum ſanctitatis, quod aduerſus ſchiſmaticos ſtetit intrepidus: quo quidem tempore ob eam cauſam complures necati ſunt, vt inter alios Digniſſimus & Gordianus Romani presbyteri. Hic mihi occurrit aurea illa S. Dionyſij Alexandrini Epiſcopi ſententia, qua, ſcribens ad Nouatū ſchiſmaticū, ait his verbis: Oportuerat omnia incommoda pati potius, quam Eccleſiæ Dei diſcidiſſe cōcordiam. At illud martyriū, quod quis patitur, ne dirimatur Eccleſiæ conſenſio, non minus certe, ſed multo plus, meo quidem iudicio, habet commendationis, quam illud quod ſuſcipitur ne idolis omnino immoletur. Hæc Dionyſius apud Euſebium hiſtor. lib. 6. cap. 37. Nouimus ea de cauſa inter celebres martyres eos adnumeratos, qui adhærentes ſancto Ioanni Chryſoſtomo tunc exulanti, occiſi ſunt Conſtantinopoli, cum nollent communicare cum Arſatio intruſo atque ſchiſmatico, quorū dies natalis agitur 12. Ianuar. T. 6. A. 498. & ſequen. obitus An. 513. n. 6.

[f] *Felicis Epiſcopi.*] Dictus alias Felicinus. De eo ex antiquis monumentis Epiſcoporum Veronenſium Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veronen. & Card. pag. 6. & 38.

[g] *Arſenij.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio octauo Idus Maij. Collegit eius Acta ex antiquis codicibus Metaphraſtes, quæ refert Lipom. tomo 6. & Sur. tom. 4. De ceteris actis, ſcitiſq. eiuſdem ſententijs, confertus eſt liber qui inſcribitur Vitæ Pa- T. 4. A. 389. n. 22. T. 4. A. 412. num. 41.

tæ Patrum in 2 & 3. parte. Adnumeratur inter præcipuos eremi cultores; vnde S. Hieron. epiſt. 27. Quid, inquit, narrem Macarios, Arſenios, Serapiones, & reliqua columnarum Chriſti nomina? &c.

T. 4. A 369. n. 43. [m] Macrinæ.] Hæc reſpectu S. Macrinæ auiæ, de qua ſupra actū eſt, iunior, ſeu minor Macrina dicta eſt. Huius præclariſſima geſta in epiſtola ad Olympiū vertex ille eloquentiū Theologorum Gregor. Nyſſenus germanus eius conſcripſit, quam Latine redditam recitat Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 4. hac die. Qualis autem, quantaue fuerit virgo hæc & quo ſanctitatis & doctrinæ faſtigio ſublimata, ex his quę idem Greg. frater in lib. de anima ſcribit, facillime poteſt intelligi: dum ſe illius eſſe diſcipulū, illam vero magiſtrā, ſæpe ingenue profitetur: ab ipſa enim abdita quæque Chriſtianæ Theologiæ, purgatis tātum mentibus peruia, ſe accepiſſe teſtatur.

20 Tertiodecimo Kal. Auguſti. Luna. E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ANTIOCHIAE paſsio S. Margaritæ [a] virginis & martyris. In monte Carmelo S. Eliæ [b] Prophetę. Eodem die natalis beati Ioſeph [c], qui cognominatus eſt Iuſtus, quem Apoſtoli cum beato Matthia ſtatuerunt, vt locum Apoſtolatus Iudæ proditoris impleret: ſed cum ſors cecidiſſet ſuper Matthiam, ipſe nihilominus prædicationis & ſanctitatis officiō inſeruiēns, multamq; pro fide Chriſti a Iudęis perſecutionem ſuſtinens, in Iudæa victorioſo fine quieuit: de quo etiam refertur, quod venenum biberit, & nihil ex hoc triſte propter Domini fidem pertulerit. Damaſci ſanctorum martyrum Sabini [d], Iuliani, Maximi, Macrobij, Caſsiæ, & Paulæ, cum alijs decē. Cordubæ S. [e] Pauli diaconi & martyris, qui cum infideles principes Mahumeticæ impietatis ac ſæuitiæ argueret, & Chriſtum conſtantiſsime prædicaret, eorum iuſſu necatus, ad præmia euolauit in cælum. In Luſitania S. Vuilgefortis [f] virginis & martyris, quæ pro Chriſtiana fide ac pudicitia decertans, in cruce meruit glorioſum obtinere triumphum. In pago Bolonienſi in Gallia S. Vulmari [g] abbatis, admirandę ſanctitatis viri. Treuiris ſanctæ Seueræ [h] virginis.

IVNII 20.

MARGARITAE [a].] Hanc aliter Marinam dicit Beda, & Vſuardus xiv. kal. Iulij. Græci vero, qui eam Marinam etiam dicunt, agunt de ea in Menolog. xvi. kalen. Auguſti: in veteri autem Romano Martyrologio, cui adſtipulantur antiqua manuſcripta atque recentiora Martyrologia, hac die agitur. Errare noſcuntur hi qui ipſam Alexandriæ paſſam referunt, cum conſtet Antiochiæ Piſidiæ id factum, quod & Græci tradunt. Vetus fuit in Eccleſia Occidentali etiam huius ſanctæ martyris cultus; in antiquis enim Litanijs Rom. Eccleſiæ, quæ & poſitæ habentur in Ordine Romano, inter alias ſanctas virgines & martyres hæc recenſetur. de eiuſdē celebri feſta die habetur mētio in Conc. Oxonienſi.

Quod autẽ ſpectat ad Acta ipſius, hęc Radulphus Tung. de obſer. can. c. 11. Paſſionem, inquit, B. Margaritæ vidi Romæ apud Lateranum in dicto canone B. Gelaſij apocryphis adnumeratam. Hæc ipſe: quæ vehementer miramur, cum nec in antiquis manuſcript. quorum plurima ſuppetunt exemplaria e diuerſis quæ Romæ extant bibliothecis, nec in his qui Typis excuſi ſunt codices, aliquid tale in decreto Gelaſij potuerimus inuenire. Non tamen imus inficias, in Actis eius, quæ edidit Metaphraſtes, & recitat Lipom. to 6. & Sur. to. 4. quæ etiam e Latinis codicibus accepta deſcripſit Mombrit. tom. 2. quæ denique legimus in pluribus manuſcriptis peruetuſtis codicibus, vt inter alios, S. MARIAE ad Martyres, & S. Cæciliæ trans Tiberim: non (inquam) negamus, in eis nonnulla reperiri, quæ indigeant emendatione non leui. Cum autem omnes tradant hanc fuiſſe filiã Aedeſij idolorum ſacerdotis, in mentem ſubijt ille Aedeſius addictiſſimus idolorum cultui, rerum Chriſtianarũ hoſtis acerbiſſimus, de quo plura ſcribit Eunapius Sardianus in vitis philoſophorum. Extat de eadem Margarita epigramma Bonad. Sant. libro 3. monod. 31. Cecinit & eius martyrium egregie Hiero. Vida Alben. Epiſcopus, addiditq. epigramma de eius eccleſia reſtituta. Itidẽ Baptiſta Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Margaritæ agonem heroico poemate pulcherrimo decantauit.

[b] *Eliæ Prophetæ.*] Agunt & Græci de eodẽ hac die in Menologio; ſicq. colunt, vt abſtineant a ſeruilibus operibus, vt apparet ex Emmanuelis Imp. conſtitutione apud Theodorum Balſ. in nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Præter ea quæ in diuinis ſcripturis de Elia leguntur, Ioſephus etiam de eo ſcribit lib. 8. antiquit. cap. 7. & ſequen. Epiphan de vita & interit. Proph. cap. 5. & Metaphraſtes, quem recitat Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. De æde Eliæ nomine, Dominicum, nuncupata, extat epigramma S. Gregorij Nazianzeni in edit. Leuuencl. Rurſus autem de tẽplo Eliæ per Baſilium Imp. reſtituto meminit Cedrenus in compend. hiſtor. in Baſilio.

[c] *Ioſeph Iuſti.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Act. Apoſt. c. 1. Fuiſſe hunc ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorum, ſcribit Clemens Alexand. quem citat Beda in retract. in Act. Apoſtol. qui cum etiam Barſabas cognominatus legatur, binc factum eſt, vt errore ducti aliqui exiſtimarent illum eumdem eſſe cum Barnaba, qui & ipſe dictus eſt Ioſeph, vt teſtantur Acta Apoſtolorum cap. 4. ſecundum editionem vulgatam. Eſt præterea mentio in ijſdẽ Actis c. 15. de alio diſcipulo, qui Iudas nomine, & ipſe cognominatus eſt Barſabas: quos omnes inter ſe diuerſos fuiſſe, ipſa Actorũ hiſtoria patefacit. Quæ autem hic habentur de Ioſeph, accepta ſunt ex Papia, eaq. recenſet Euſebius hiſt. lib. 3. cap. 31. Tradit Dorotheus in Synopſi, hunc factum eſſe Epiſcopum Eleutheropolis in Palæſtina. T. 1. An. 58. n. 11.

[d] *Sabini & ſoc.*] De quibus Beda, Vſuardus, Ado, & alij denique recentiores.

[e] *Pauli*] Agit de eodem Vſuardus hac die, martyrium autem eius deſcribit S. Eulogius in memor. Sanct. lib. 2. cap. 6. paſſumq. dicit hac die, æra octingenteſima octogeſimanona, anno a Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoprimo. T. 10. A. 851. nu. 5.

[f] *Vuilgefortis.*] Eadẽ ipſa, quæ de ea hic habentur, recitat Molan. in addit. ad Vſuardũ. T. 8. A. 689. n. 2.

[g] *Vulmari abbatis.*] De eo item Vſuardus in recentiori editione, Ado, & alij. Res geſtas eius habet Sur. tom. 3. die 17. Iunij, & tom. 7. hac die, Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 293. & Molanus in Indic. ſanct. Belgij. Vixit circa annum Domini ſexcenteſimum octogeſimum.

[h] *Seuera.*] De ea tabulæ eccleſiæ Treuerenſis, ex quibus Molan. in addit. ad Vſuard. hac die. Fuit hæc ſoror S. Modoaldi Epiſc. Treuerenſis, & Ittæ coniugis Pipini Ducis. Plura de ea in vita S. Modoaldi, quam recitat Sur. to. 3. die 12. Maij, ibiq. li. 2. c. 14. agitur de S. Seueræ obitu: de eadem Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 158. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimũ ſexageſimum. De Modoaldo, & Itta T. 8. A. 631. n. 6. & 7.

21 ## Duodecimo Kal. Auguſti. Luna. F vi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ROMAE ſanctæ Praxedis [a] virginis, quæ in omni caſtitate & lege diuina erudita, vigilijs & orationibus atque ieiunijs aſſidue vacans, quieuit in Chriſto; ſepultaq. eſt iuxta ſororem ſuam Pudentianam via Salaria. Babylone

ſancti

ſancti Danielis [b] Prophetæ. Maſsiliæ natalis S. Victoris [c], qui cum eſſet miles, & nec militare, nec idolis ſacrificare vellet, primo in carcerem truſus, ibiq. ab Angelo viſitatus, deinde varijs cruciatibus punitus, nouiſsime contritus in mola piſtoria martyriũ conſummauit. Paſsi ſunt cum eo & tres milites, Alexander, Felicianus, & Longinus. Trecis ſanctæ Iuliæ [d] virginis & martyris. Ibidem paſsio ſanctorum Claudij [e], Iuſti, Iucundini, & ſociorum quinque ſub Aureliano Imperatore. Comanæ in Armenia S. Zotici [f] Epiſcopi & martyris, qui ſub Seuero coronatus eſt. Argentorati ſancti Arbogaſti [g], Epiſcopi, miraculis clari. In Syria ſancti Ioannis [h] monachi, collegæ ſancti Simeonis.

I V L I I 21.

T. 2. A. 159. n. 4. & An. 164. nu. 24.

PRAXEDIS [a].] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. omnes. Plura de ipſa ex Paſtore presbytero in Actis eius, Nouati, & Pudentianæ, quorũ ſupra meminimus: habemusq. eadem manuſcripta vna cum epiſtola Timothei fratris earumdem SS. Praxedis & Pudentianæ, ibiq. de erectione tituli S. Praxedis eſt, horum exordiũ: Virgo venerabilis, &c. com. to. vit. ſanct. Non longe ab his aliud in ſunt ea quę Mombrit. deſcripſit tom 2. vit. ſanct.

[b] *Danielis Prophetæ.*] Agunt de eodem hac die Beda ac ceteri Latinorum, Græci autem vna cum tribus Pueris ad xvi. Kal Ianuarij in Menologio. Præter multa, quę de Daniele in libris diuinarum Scripturarũ leguntur, ſcribit de eo Ioſephus antiquit. lib. 10. c. 14. Epiphan. de vita & interit. Prophet. cap. 10. vbi hæc habet in fine: Humatus eſt in augusta cauerna honoribus magnis; extatq. monumentum eius vſque ad hoc ſeculum noſtrum in Babylone cunctis notiſſimum. Hæc Epiphanius. De eodem Daniele Doroth. in Synop. cap. 7. & apud Iſid. lib. de vit. & obit. ſanct. cap. 40. Extat inſuper commentarius Metaphraſtis de Daniele & tribus Pueris apud Sur. to. 4. Translatas eorũ reliquias Babylone Alexandriam, & in eccleſia ſanctorũ Ioannis & Cyri poſitas, Acta eorum ſignificant, eaſdemq. Venetias tranſlatas accepimus; inſuper & Vercellis eius S. Danielis aſſeruari percepimus, theſaurũ plane incomparabilem: ceterum eorumdem trium Puerorum ſacrorũ pignorum magnam partem Romæ in diaconia S. Hadriani reconditam religioſe aſſeruari ſcimus. Ne quid prætereamus, eiuſdem Danielis inter leones poſiti ſtatuam ære conflatam, auroq. ornatam, Conſtantinus Magnus Imp. Conſtantinopoli in medio foro poſuit, vt auctor eſt Euſeb. in vita Conſtantini lib. 3. c. 48. Antiquus mos Chriſtianorum fuiſſe reperitur, vt in ſuis ſepulchris inter alia reſurrectionis ſymbola, Danielem in lacu inter leones liberum ſtantem ſculperent. Extant eius rei in veteribus lapideis ſepulchris complura exempla. Ea fortaſſe de cauſa, quod de reſurrectione mortuorum cap. 12. apertiſſime ſit locutus: ſeu quod e lacu ipſe liber egrediens, quodammodo hieroglyphicum hominis e tumba reſurgentis expreſſerit.

[c] *Victoris.*] De quo Beda, Ado, Petrus in catal. lib. 6. cap. 122. & alij recentiores hac die. Scribit de eo Gregor. Turonen. lib. de glor. marr. cap. 77. Venant. Fortunat. hoc verſu libro 7. ad Bod. ducem: — sub Diocletiano & Maximiano.

Maſsilia Victor martyr ab vrbe venit.

Reperimus in Vaticana biblioth. huius martyris Acta metro conſcripta in codice notato num. 137. cuius exterior inſcriptio eſt: Sancti Ambroſij opera. Paſſus hic traditur in perſecutione Diocletiani & Maximiani AA. Fuit inſuper alius Victor, ſeu Victorinus Maſſilienſis, qui eruditione clarus vixit temporibus Theodoſij Iunioris & Valentiniani Imperatorum, de quo Gennadius de viris illuſtribus cap. 6. Ado in chron. & alij.

[d] *Iuliæ.*] De ea etiam Vſuardus hac die, ibi & Molanus de tranſlatione eiuſdem. — cir. A. 260.

[e] *Claudij & ſoc.*] Agit & de his Molanus in addit. ad Vſuardum hac die. — T. 2. A. 275 nu 6.

[f] *Zotici Epiſc.*] Meminit huius magna cum laude Apollinaris Epiſcopus Hierapol. apud Euſeb. lib. 5. cap. 15. vbi legitur, hunc adnumeratum inter Epiſcopos fuiſſe ex vico Comana; licet Nicephorus dicat eum presbyterum Oſtrenum lib. 4. cap. 23. — T. 2. A. 205. num. 27.

[g] *Arbogaſti Epiſc.*] Huius Acta eſſe conſcripta ab Vthone eiuſdẽ eccleſiæ Epiſcopo, teſtatur Guglielmus Eiſengrein. Suffectus eſt hic S. Amando, anno Domini 648. ſeditq. annos duodecim, vt habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſię deſcriptæ à Deimochare in libro de ſacrificio miſſæ. — cir. A. 650.

T.7.A.548 n.16.17.& ſeq. [b] *Ioannis.*] De eodem itẽ Græci agunt hac die in Menologio. Huius res geſtæ intextæ ſimul ſunt cum Actis S. Simeonis, quæ (vt diximus, cum de eo ſupra egimus) ſcripſit Leontius Epiſc. in Cypro, citatq. ea Septima Synodus; habẽt eadẽ Lipom. to.6. & Sur. to.4.

G Vndecimo Kal. Auguſti. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

APVD Maſsiliam natalis S. Mariæ [a] Magdalenæ, de qua Dominus eiecit ſeptem dæmonia, & quæ ipſum Saluatorem a mortuis reſurgentem prima videre meruit. Philippis ſanctæ Syntyches [b], cuius beatus Paulus Apoſtolus meminit. Ancyræ in Galatia natalis S. Platonis [c] martyris, qui ſub Agrippino Vicario verberibus cæſus, vncis ferreis laniatus, alijſq. immaniſsimis tormentorum generibus cruciatus, demum abſciſſo capite, inuictam animam Deo reddidit: cuius miracula in ſubueniẽdis captiuis Acta ſecundæ Synodi Nicænæ teſtantur. In Cypro S. Theophili [d] Prætoris, qui ab Arabibus tentus, cum nec donis nec minis flecti poſſet vt Chriſtum negaret, gladio cæſus eſt. Antiochiæ S. Cyrilli [e] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. In territorio Aruernenſi S. Menelei [f] abbatis. In Blandinio monaſterio S. Vuandregiſili [g] abbatis, miraculis clari. Scythopoli in Palæſtina ſancti Ioſeph [h] Comitis.

Plura To.1. nu.6. A.32. n.18. & infra. MARIAE *Magdalenæ* [a]. De eadem hac die Beda, ac ceteri omnes Latinorum, Græci etiam in Menologio. De famoſiſſima & antiquitus diſputata quæſtione, an vna vel plures fuerint Magdalenæ, differuimus pluribus in Annalibus Eccleſiaſticis; ibiq. vnam tantum fuiſſe Magdalenã, profeſſi ſumus. Multa quidem de eadem apocrypha legimus, vt hiſtoriam quamdam Ioſeph nomine, cuius eſt principium: In diebus Claudij, &c. Libellum inſuper de eius acceſſu ad Senatum Romanũ, vt Pilatum de nece Chriſti poſtularet iudicio, & alia eiuſmodi, nobis quidẽ inſulſa viſa. De acceſſu autem eius cũ Martha & Maximino in Gallias, cum vetus traditio, tum etiam antiqui manuſcripti codices edocent: quibus adde ea quæ nouiſſime ſcripta ſunt a Sileſtro Prierate Dominicano in Aurea roſa in expoſitione Euangelij feriæ quintæ infra octauas Paſchæ, quæ recitat Sur. tom.4. hac die Legẽ & ea quæ Petrus in catal. ſcribit lib.6. cap.124. & alia id genus: in omnibus ſeruans Apoſtoli regulam, vt cuncta probans, quod bonum eſt teneas. Sigeb. agens de eius trãslatione anno Domini 745. hæc compendio deſcribit: Perſecutione poſt lapidationem Stephani protomartyris mota, Maximinus vnus de ſeptuagintaduobus diſcipulis ad Gallias trãſiens, Mariam Magdalenam ſecũ abduxit, & eam apud Aquenſem vrbem, cui præſidebat, ſepeliuit defunctam. Aquẽſi vero vrbe a Saracenis deſolata, corpus eius a Gerardo Comite Burgundiæ ad cœnobium Vloeliacum a ſe conſtructum trãſfertur. Quamquam aliqui ſcribant, quod illud apud Ephetum quieſcat, nullum ſuper ſe tegumen habens. Hæc Sigebertus. Fuit etenim Græcorum opinio,

quod

quod corpora Mariæ Magdalenæ & Lazari quieſcerent Epheſi: vnde Cedrenus in comp. hiſt. in Leone Imp. Baſilij filio hæc ait: Condidit templum, ſancto Lazaro ſacrum, inq. eo Lazari & Magdalenæ reliquias Epheſo allatas depoſuit. Hæc Cedrenus in compend. hiſt. in Leone Philoſopho. Inſuper Zonaras lib. 3. Annal. teſtatur S. Lazari corpus e Cypro inſula tranſlatum Conſtantinopolim, necnon & S. Mariæ Magdalenæ ſimul cõdita eſſe a Leone Imp. cognomento Philoſopho, in baſilica a ſe erecta: ſed Latinis magis aſſentimur. Inter alia de S. Maria Magdalena Patrum encomia, celebrior habetur oratio ab Origene conſcripta, quamquam Latinum ſcriptorem potius redoleat.

[a] *Syntyches.*] De qua Paul. ad Philippen. cap. 4. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri.

[b] *Platonis.*] Agũt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Græci autem in Menologio xv. Kal. Ianuarij. Extant res geſtæ ipſius a Metaphraſte editæ, quas retulit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 4. De miraculis virtute S. Platonis editis ſcripſit S. Nilus hiſtoriam ad Heliodorum, quæ recitata eſt in Septima Synodo, Actione quarta. Iuſtinianus Imp. in honorem S. Platonis ampliſſimum erexit monumentum, vt ſcribit Procopius, agens de ædific. Iuſtiniani Imp. de quo Cedren. in Baſilio Imperatore: Platonis, inquit, templum, quod corruerat, excitauit.

An. 784. [d] *Theophili.*] Eius certamen deſcribitur in hiſtoria Miſcella. Martyrij coronam adeptus eſt Conſtantino & Hirene imperantibus, anno Domini ſeptingenteſimo octogeſimoquarto.

[e] *Cyrilli Epiſcopi*] De eo hac die Beda. Adſcribitur hic decimuſnonus eius ſedis Epiſcopus. Agit de eo Euſebius in chron. & hiſt. lib. 7 cap. 26. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 6. c. 34. atque etiam Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Habentur eius Acta iuncta illis ſanctorum Claudij & Nicoſtrati, quæ ex antiquis codicibus edidit Mombrit. tom. 1. vbi ſcribitur, ipſum ob Chriſti fidem paſſum, ac tandem in carcere Deo ſpiritum reddidiſſe. T. 2. A. 283. nu. 9 & An. 299. nu. 4.

[f] *Menelei.*] De eo item hac die Vſuardus, & alij recentiores.

[g] *Vuandregiſili*] Eius Acta ſincere conſcripta refert Surius tom. 4. ex quibus conſtat, migraſſe ex hac vita anno Domini ſexcenteſimo ſexageſimoquinto, Indict. octaua, temporibus Vitaliani Papæ, licet male Sigebert. referat ad annum 695. ſicut & Trithem. de viris illuſtribus ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 96. Scribit de eodem Petrus in catal. lib. 6. c. 127. & nouiſſime Molan. in Indiculo ſanct. Belgij. T. 8. A. 665. n. 13.

[h] *Ioſeph.*] De quo & Græci. Eius vero admirabilem ad Chriſtum conuerſionem & fidei conſtantiam aduerſus Arianos, pluribus deſcribit S. Epiphanius in Panar. hæreſi 30. contra Hebionitas. Apud hunc hoſpitio ſuſceptus eſt S. Euſebius Epiſcopus Vercellenſis pro fide Catholica exul, quando eum inuiſit idem Epiphanius, qui hæc refert. T. 2. A. 132. num. 4. T. 3. A. 327. n. 18. & ſeq

23 Decimo Kalen. Auguſti. Luna. A iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

NATALIS ſancti Apollinaris [a] Epiſcopi, qui ab Apoſtolo Petro Romæ ordinatus, & Rauennam miſſus, pro fide Chriſti diuerſas & multiplices pœnas perpeſſus eſt: poſtea in Aemilia Euangelium prędicans, plurimos ab idolorum cultu reuocauit: tandem Rauennam reuerſus, ſub Veſpaſiano [b] Cæſare glorioſum martyrium conſummauit. Romæ ſancti Raſyphi [c] martyris. Ibidem paſsio ſanctæ Primitiuæ [d] virginis & martyris. Item ſanctorum martyrum Apollonij [e] & Eugenij. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Trophimi [f] & Theophili, qui ſub Diocletiano Imperatore lapidibus cæſi, & igne incenſi, demum gladio percuſsi,

mar-

martyrio coronantur. In Bulgaria ſanctorum plurimorum[g] Martyrum, quos Nicephorus impius Imperator, eccleſias Dei deuaſtans, diuerſo mortis genere, enſe, laqueo, ſagittis, diutino carcere, & fame necari fecit. Cenomanis in Gallia ſancti Liborij[h] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ ſanctarum virginum Romulæ[i], Redemptæ, & Herundinis, de quibus ſcribit S. Gregorius Papa.

IVLII 23.

T. 3. A. 44. num. 27. & An. 46. n. 2. & A. 75. n. 5.

APOLLINARIS *Epiſcopi*[a].] De quo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui omnes, necnon & Græci in Menologio. Huius geſta, quæ in antiquis manuſcriptis codicibus latitabant, edidit Mombritius tomo 1. & Sur. tomo 4. Petrus item in catalog. lib. 6. cap. 128. & alij qui res eccleſiæ Rauennatis ſunt proſecuti. Extat de eodem ſermo ſancti Petri Chryſologi, alij etiā Petri Damiani. De eius eccleſia religioſe adeunda, hæc Venantius Fortunatus:

Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambe.

De ſepulchro eiuſdē, & iuramento illic præſtari ſolito, agit ſanctus Gregorius in regiſt. lib. 5. epiſt. 33.

[b] *Sub Veſpaſiano Cæſ.*] Non ſic quidem, vt aliqua illius tempore fuerit in Chriſtianos excitata perſecutio: ſed quod ait Sueton. in vita ipſius cap. 15. his verbis: Non temere quis punitus inſons reperitur, niſi abſente eo, & ignaro, aut certe inuito, atque decepto. Hæc de eo Suetonius.

[c] *Reſpyit.*] De quo vet. manuſcrip. ex quibus & alij recentiores.

[d] *Primitiuæ.*] Agit de eadem Petrus in catalog lib. 11. nu. 200. & alij.

[e] *Apollonij & Eugenij.*] De his etiam hac die Græci in Menologio agunt.

T. 3. A. 305. n. 17. [f] *Trophimi & Theophili.*] Græci item in eodem Menologio hac die, ibiq. pluribus eorum martyrium referunt.

T. 9. A. 810. n. 3. [g] *Plurimorum Martyrum.*] Agunt itidem de his Græci in Menologio his verbis: Commemoratio eorum qui ſunt apud Bulgariam interfecti ſub Nicephoro Stauratio Imp. anno nono Imperij eius (quorum alij letalibus plagis acceptis, cum Chriſtum negare non vellent, multiplicibus & acerbiſſimis tormentis ſubiecti, e vita deceſſerunt, aliique enſe obtruncati, alij funibus vincti & ſuffocati, alij ſagittis confoſſi, alij denique carceribus & fame conſumpti expirarunt) & corona martyrij donati ſunt. Hæc ibi. Erat autē prædictus Imperator ſecta Manichæus, de cuius immani crudelitate meminit Theodorus Studita in panegyrico S. Platonis. De his etiam hiſtor. Miſcel. in anno octauo eiuſdem Imp. Cedrenus etiam in compendio, anno nono. Facta hæc tradunt anno Chriſti 804. Indict. 5. ſed ſecundum veriorem ſupputationem, anno Domini octingenteſimo vndecimo.

[h] *Liborij Epiſcopi.*] Agit de eodem hac die Ado. Res geſtas ipſius retulit Surius in to. 4. Ponitur quintus eius ſedis Epiſcopus: ſedit annos 49. temporibus Valentiniani, Gratiani, & Theodoſij Auguſtorum. Facta eſt autem corporis eius tranſlatio anno Domini 836. Indictione 14. Ludouici Imperatoris anno 23. T. 9. A. 836 num. 13.

[i] *Romulæ & Soc.*] Agit de his S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 15. vbi & de eccleſia S. Mariæ, apud quam manebant. Porro earumdem Romulæ & Redemptæ veneranda corpora aſſeruari Romæ in baſilica S. Mariæ Maioris, inſcriptio muſiuo opere in apſide poſita his verbis declarat: IN HAC SACRA BASILICA CORPORA SANCTORVM MATTHIAE APOSTOLI, HIERONYMI DOCTORIS, ROMVLAE ET REDEMPTAE VIRGINVM RECONDVNTVR. Hæc ibi, licet & Tyburtini eadem ſibi vendicent, de iiſdemq; hac die ſolemnitatem agant. Verum aliquam partem, non ipſa integra corpora eos accepiſſe putamus. T. 8. A. 592. n. 35.

24 Nono Kalendas Auguſti. Luna. B iij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
t u A B C D E f F G H M N P
16 17 18 19 20 21 22 23 23 24 25 26 27 28

VIGILIA ſancti Iacobi [a] Apoſtoli. Tyri in Tuſcia apud lacum Vulſinium ſanctæ Chriſtinę [b] virginis & martyris: quæ in Chriſtum credens, cum patris idola aurea & argentea comminuiſſet, ac pauperibus erogaſſet, eius iuſſu verberibus dilaniata, alijsq. ſupplicijs diriſsime cruciata, & cum magno ſaxi pondere in lacum proiecta, ſed ab Angelo liberata: deinde ſub alio Iudice patris ſui ſucceſſore acerbiora tormenta conſtanter perferens, nouiſsime a Iuliano Prȩſide poſt fornacem ardentem, vbi quinque diebus illæſa permanſit; poſt ſerpentes Chriſti virtute ſuperatos, abſciſsione linguæ, & ſagittarum infixione martyrij ſui curſum compleuit. Romæ via Tiburtina ſancti Vincentij [c] martyris. Amiterni in Veſtinis paſsio ſanctorum Militum [d] octogintatrium. Emeritæ in Hiſpania ſancti Victoris, viri militaris, qui cum duobus fratribus Stercatio, & Antinogene in perſecutione Diocletiani per diuerſa ſupplicia martyrium conſummauit. In Lycia ſanctarum martyrum Nicetæ [f] & Aquilinæ, quæ beati Chriſtophori martyris prædicatione ad Chriſtum conuerſæ, martyrij palmam capitis obtruncatione ſumpſerunt. Item ſanctorum martyrum Menei [g] & Capitonis. Apud Senonas ſancti Vrſicini [h] Epiſcopi & confeſſoris,

IVLII 24.

[a] VIGILIA S. Iacobi.] De ea etiam Beda, & alij recentiores.

[b] *Chriſtinæ.*] Ponitur hæc paſſa Tyri apud lacum Vulſinium, (qui ab eadem ciuitate nomen accipiens, dictus eſt) vt iterum diximus) lacus Tyrenſis: ſic enim appellatus reperitur in edicto Deſiderij Regis Longobardorum, quod extat Viterbij inciſum in marmore. Tyri enim S. Chriſtinam paſſam eſſe, cum vetera illorum locorum monumenta, & firma certaq. a maioribus accepta traditio, tum etiam veteres manuſcripti codices confirmant. Porro Tyrus ciuitas illic olim poſita a lacus excreſcentia abſorpta eſt, vt Vulſinienſes oppidani olim illi vrbi vicini teſtantur. Hæc de loco ſatis ſint dicta. Agunt etiam de eadē Chriſtina hac die Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorū, ac Græcorum, in quorum Menologio eius Acta narrantur conſentientia ijs quæ a Latinis ſcribuntur, quæ poſt Mombrit. to. 1. & Petr. in catal. lib. 6. cap. 130. Surius ex Martyrologio Adonis ſummatim deſcribit to. 4. Vincent. lib. 12. cap. 86. Antonin. par. 1. tit. 8. & alij. Habemus in noſtra bibliotheca eius Acta fuſius ſcripta, aliaq. legimus in vet. codice S. Cæciliæ trans Tyberim. eſt priorum eiuſmodi exordium; Erat quædam ſancta & ſa-

& ſacra puella ex Aniciorum perilluſtri familia, &c. Illa autẽ quæ extant in dicto cod. S. Cæciliæ, ſic incipiunt: Beatiſſima, &c. Putarunt aliqui de hac agere S. Auguſtinum in Pſalm. 120. Fefellit fortaſſe eos mendoſus codex: non enim de Chriſtina, ſed de Criſpina agit, perilluſtri martyre in Africa, de qua idem Auguſtinus ſæpius meminit, vt loco ſuo dicemus inferius: Criſpinã, & non Chriſtinam legit editio Louanienſis. Corpus S. Chriſtinæ Panormi in Sicilia ſumma veneratione aſſeruari percepimus, nec aliam ab iſta eſſe tradunt. Meminit S. Chriſtinæ Aldelmus Epiſcopus de laud. virginitatis, & alij recentiores.

c *Vincentij.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eſt Tibure eccleſia ſancti Vincentij, huius quidem, & non alterius Vincentij, vt multi credunt, dicta nomine, atque dicata.

cir. A. 318. Monu. Eccleſ. Aquil. d *Militum octoginta.*] Ponuntur hi paſſi Amiterni, quæ fuit olim nobiliſſima ciuitas in Veſtinis; licet i alia edit. errore Typographi, Amiternum in Sabinis ſit poſitum: nam Furconium, & Aquila, loca illi proxima, in Veſtinis ponuntur inferius. Amiternum eſſe in Veſtinis, ſcribit Cato libro orig. Ptolemæus lib. 3. tabula ſexta Europæ id aperte docet, Strabo id ipſum libro 5. A. Varrone melius diſces, vbi ſit Amiternum, & cur ita dictum: nam lib. 4. de lingua Latina ſic ait: Qui circum Aternum habitant amnem, Amiternini ſunt appellati. Porro de Aterno flumine Veſtinos alluente meminit Strabo libro 5. & Vibius ſequeſt. lib. de flum. & alij. Vnus tantum Plinius lib. 3. cap. 12. ponit Amiternum in Sabinis, ea (vt puto) occaſione deceptus, quod dicti reperirentur Amiternini Sabinorum, ea nimirum ex cauſa, quod Amiternini à Sabinis venirent, vt auctor eſt Varro lib. 5. de lingua Latina. Dicta eſt alio nomine illa regio Prouincia Valeriæ, de qua ſuperius locuti ſumus. Fuerunt huius cohortis præcipui Florentius & Felix, vt ex manuſcriptis Aquila tranſmiſſis accepimus.

e *Victoris & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores: alij pro Stercatio habent Eſtercium. De his Vaſæus in chron. Hiſpan. item Flos ſanctorum Hiſpaniæ. T. 2. A. 303. nu. 139.

f *Nicetæ & Aquilinæ.*] Agunt de his etiam hac die Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 6. c. 131. & alij recentiores. Habentur earũ Acta iuncta illis S. Chriſtophori martyris, de his etiam Vincent. in Spec. lib. 13. c. 25. circ. A. 254. tunc paſſus Chriſtoph.

g *Menei & Capitonis.*] De his item hac die Græci in Menologio agunt.

h *Vrſicini Epiſcopi.*] Succeſſit hic S. Polycarpo, adſcribiturq; in ſerie Epiſcoporum Senonenſium decimus ordine: claruit circa annum Domini 310. vt apparet ex tabulis Democharis lib. de ſacrificio Miſſæ. cir. A. 310.

ij. C Octauo Kal. Auguſti. Luna. 25

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

t u A B C D E F G H M N P

17 18 19 20 21 22 23 24 24 25 26 27 28 29

SANCTI Iacobi a Apoſtoli, fratris beati Ioannis Euangeliſtæ, qui prope feſtum Paſchæ ab Herode Agrippa decollatus eſt. Eius ſacra oſſa ab Hieroſolymis ad Hiſpanias hac die tráslata, & in vltimis earũ finibus apud Gallæciam recondita, celeberrima illarum gentium veneratione, & frequenti Chriſtianorum concurſu religionis & voti cauſa illuc adeuntium, pie coluntur. In Lycia ſancti Chriſtophori b martyris, qui ſub Decio virgis ferreis attritus, & a flammæ æſtuantis incendio Chriſti virtute ſeruatus, ad vltimum ſagittarum ictibus confoſſus, martyrium capitis obtruncatione compleuit. Barcinone in Hiſpania natale beati Cucuphatis c martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide plurimis tormentis ſuperatis, percuſſus gladio, victor migra-

uit

uit in cælum. In Palæſtina ſancti Pauli [d] martyris, qui in perſecutione Maximiani Galerij ſub Firmiliano Præſide capitis damnatus, exiguo orandi ſpatio impetrato, primum pro contribulibus ſuis, deinde pro Iudæis & Gentilibus, vt fidei veritatē agnoſcerent, poſtea pro circumſtantium multitudine, demum pro Iudice qui ipſum damnauerat, & pro carnifice a quo feriendus erat, Deum toto corde precatus, abſciſſis ceruicibus, martyrij coronam accepit. Ibidem ſanctæ Valentinæ [e] virginis, quæ ad aram vt immolaret adducta, cum eam calcibus euertiſſet, diriſſime cruciata, vna cum ſocia virgine in ignem coniecta, cucurrit ad Sponſum. Furconij in Veſtinis ſanctorum martyrum Florentij [f] & Felicis Sipontinorum. Cordubæ S. Theodemiri [g] monachi & martyris. Treuiris S. Magnerici [h] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 25.

de eo plura T. 1. præſertim An. 44. nu. 1. & ſeq. & T. 9. An. 816. n. 56. & ſeq.

IACOBI *Apoſtoli* [a]] De eodem Beda ac ceteri Latinorum; Græci autem in Menologio agunt pridie Kal. Maij, in quem diem natalē eius, quando ab Herode occidi iuſſus eſt, transferunt: Latini vero hac die agunt, quando eius venerandum corpus ex Iria Flauia Compoſtellam translatum eſt; vbi hactenus celeberrimo totius Chriſtiani orbis officio colitur, vt conſtat ex Apoſtolicis litteris Calliſti Papę II. quibus etiam expreſſum habetur, vt tertio Kal. Ianuarij celebretur eius translatio Hieroſolymis facta Gallæciam, itemq. electio: rurſus autem, vt v. Nonas Octobris ſolemnitas agatur, qua recolantur eiuſdem S. Iacobi miracula. Kalendis vero Iunij agitur Compoſtellanæ Eccleſiæ dedicatio facta a Turpino Epiſcopo Rhemenſi, & alijs ſexaginta Epiſcopis, id curante Carolo Magno Imp. vt idem Turpinus teſtatur [b]. De eius acceſſu & prædicatione in Hiſpanias [c], hæc liber qui inſcribitur nomine S. Iſidori de vita & mort. ſanct. c. 73. Hiſpaniæ atq; Occidentalium locorum populis Euangeliū prædicationis infundit, &c. Hæc ibi: licet ille, an ſit Iſidori, non immerito adducatur in controuerſiam, cū complura in eo indigna Iſidoro reperiantur coagmentata mēdacia. Rurſus autem in Breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori, habetur ſacer hymnus, quo de eius acceſſu in Hiſpaniam agitur: vbi etiā inter alios hi verſus deſcripti habentur:

Magni deinde filij tonitrui,
Adepti fulgent prece matris inclyta,
Vtrique vitæ culminis inſignia.
Regens Ioannes dextra ſolus Aſiam,
Et læua frater poſitus Hiſpaniam, &c.

Beda etiam in collectaneis agens de diuiſione Apoſtolorum, Iacobum hūc in Hiſpanias eſſe profectum teſtatur; id ipſum Turpinus in libro de rebus geſtis Caroli Magni Imp. id denique Calliſtus Papa II. (eius enim nomine litteræ Apoſtolicę ſcriptæ reperiuntur) affirmare videtur. Sed cum omnium Apoſtolorum primus S. Iacobus martyrio ex hac vita migrarit, idq. etiam ante diuiſionem Apoſtolorum: inde nonnullis de ea re dubitandi occaſio orta eſt. Verum Iacobi in Hiſpaniam profectio tunc potiſſimum potuit contigiſſe, cum poſt necem Stephani protomartyris ſecuta eſt ſtatim diſperſio omnium diſcipulorum: & licet dicat S. Lucas in Actis, omnes diſperſos eſſe præter Apoſtolos, intelligendum ex maiori parte; ſicut cum ibidem ait, omnes diſcipulos diſperſos eſſe per regiones Iudææ atque Samariæ: cum tamen conſtet, inter alios Ananiam tunc temporis profectū eſſe Damaſcum Syriæ, illicq. Euāgelium prædicaſſe. Sane quidem & horū matrem, vxorem Zebedæi, Mariam, eadem diſperſione fugatam, in Italiam aduectaſſe, & apud Hernicos, itinere fatigatam, in pace quieuiſſe, produnt vetera monumenta eccleſiæ Verulanæ, vbi eius venerandum corpus religioſe aſſeruatur. Hæc autem de acceſſu Iacobi in Hiſpanias nuper dicta non ſic accipias, vt illic prædicauerit Gentibus Euangelium (nondum enim decreto Apoſtolorum illis fuerat oſtium reſeratum) ſed Iudæis tantum, ſuis gentilibus, Chriſtum annunciarit: nec ſic quidem, vt aliquam illic fundarit eccleſiam: eoq. ſenſu ſunt accipienda verba Innocentij Papæ in epiſt. ad Decentium, quod nullus Apoſtolorum in Hiſpania vel Gallia populum Gentilem docuerit.

ſed illi tantum, quos in eas regiones miſiſſet Petrus Apoſtolus. Prædicta autem non ſic mordicus defendimus, vt his inuitos adſtipulari cogamus; ſed potius vt oſtẽderemus quæ dicuntur de profectione eius in Hiſpaniam, non eſſe adeo impoſſibilia, vel haberi pro monſtro, vt putant aliqui. Addimus & illud de eodem Apoſtolo; ipſum nimirum, ſicut Ioannem, virginẽ permanſiſſe: id etenim teſtatur S. Epiphanius in Panar. hæreſi 58. his verbis: Quinam igitur hi fuerint, quam generoſi Apoſtoli, ac monaſticam vitam degentes, ac deinceps virgines? Ioannes quidem & Iacobus, filij Zebedæi, qui mãſerunt in virginitate. Hæc Epiphanius. Agit de eodem Suidas in Herode, recitatq. hiſtoriam de martyrio illius qui illum accuſauerat, & quomodo veniam precatus, martyriũ ſubijt. Trithemius de vir. illuſtr. dum recenſet Calliſti Papæ commentarios, ait illum copioſo ſermone & maxima diligentia tractatũ ſcripſiſſe de miraculis S. Iacobi. Legimus eiuſdem Calliſti nomine de ea re quinque libros digeſtos, quibus continentur miracula eiuſdem Apoſtoli virtute edita, licet (vt conſtat ex ratione annorum numeri) aliqua fuerint ſuperaddita, atque illis admiſta. Habentur & eiuſdem Calliſti ſermones de trãslatione S. Iacobi, itemq. de ea re epiſtolæ, necnon & litteræ Leonis Papæ III. de translatione S. Iacobi in Hiſpaniam facta tertio kalend. Ianuarij. eſt earum exordium: Noſcat fraternitas veſtra, &c. Itemq. litteræ Innocentij Papæ Secundi habentes ſubſcriptionem S.R.E. Cardinalium, qui illis vixere temporibus, quibus eiuſdem Calliſti commentar. comprobatur. recitatur in eo & epigramma Fortunati de martyrio S Iacobi.

T.2.A.254. nu.22. [b] *Chriſtophori.*] Martyr eſt tam Latinis quam Græcis notiſſimus. de quo hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes recentiores; Græci autem de eo agunt in Menologio ad ſeptimum Idus Maias. Huius quidem Acta deprauata ac inter ſe diuerſa admodum reperiuntur. Edidit ea primum Mombrit. tomo 1. vit. ſanct. Petrus in catalogo lib. 6. c. 135. Vicelius in Hagiolog. ex Ruggero Fuldenſi paucis contraxit. Legimus eadem in nonnullis antiquis codicibus; quæ & Sur. retulit in tomum quartum: ſed omnia quæ cenſura indigeant. Irrepſit inter alia, vt pro Decio Imperatore Dagnus quidam ſit poſitus: ſub Decio etenim eſſe paſſum vna cum ceteris Chriſtianis commilitonibus, conſtat ex veteri hymno ſacro, qui legitur in Breuiario Toletano ſecundum regulam S. Iſidori, quo etiam eiuſdem martyris Acta deſcribuntur: quæ quidem præ ceteris omnibus nobis arrident. Aſſeruantur ibidem (vt in eodem Breuiario legimus) eiuſdem martyris venerandæ reliquiæ. Frequens erat ac religioſus in Hiſpanijs Chriſtophori martyris cultus, Erat etiam Cordubæ nobilis ac vetus memoria S. Chriſtophori, eccleſia & monaſterium ab eo denominatũ, cuius meminit S. Eulogius, dum agit de alio Chriſtophoro eiuſdem monaſterij alumno; qui ſicut & nomen, ita etiam eum imitatus, martyrij coronam eſt conſecutus tempore perſecutionis Sarracenorum. De alio monaſterio nomine eiuſdem S. Chriſtophori dedicato meminit S. Greg. in regiſt. lib. 8. epiſt. 33. Hæc de antiquis eius memorijs. Quod pertinet ad giganteam ſtaturam, qua pingi conſueuit, quid dicam, non habeo: referam hic tantum ex hymno præfato hos verſus, quibus eius imago deſcribitur, immo potius tantummodo adumbratur:

Elegansq ſtatura, mente elegantior,
Viſu fulgens, corde vibrãs, & capillis rutilãs,
Ore Chriſtum, corde Chriſtum Chriſtophorus inſonat.

Et in capitulo ſic dicitur: De minimo grandis, vt ex milite dux fieret fidelium populorum, &c. Porro ea cuncta quæ de S. Chriſtophoro feruntur, de palma, flumine, ſtatura procera; ea, inquam, omnia Hieronymus Vida Epiſcopus Albæ allegorico ſenſu interpretata egregio cecinit epigrammate. De ſymbolicis picturis Chriſtianis antiquitus pingi ſolitis diximus ſuperius 23. Aprilis in Georgio.

[c] *Cucuphatis.*] De quo & Beda, Vſuardus, T.2 A.303. n.141.
Ado, & alij hac die. Prudentius hymno quarto de eo hoc verſu meminit.

Barchinon claro Cucuphate freta
Surget, &c. Huius Acta ex anonymo deſcripſit Surius tomo 4. Mombritius tomo 1. Petrus in catalogo lib. 6. cap. 136. ſed eadem felicius canuntur ſapphico carmine, hymno ſacro, qui legitur in Breuiario Toletano. Plura de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſ. concion. tomo 2. kalend. Auguſti; ibi & de Felice agitur.

[d] *Pauli.*] Agit de eo Euſebius hiſt. lib. 8. T.3. A.307.
cap. 18. paſſumq. tradit anno ſexto perſecu- n.18.
tionis Diocletiani Imp. qui eſt annus Domini 307.

[e] *Valentinæ.*] Eadem ipſa eo paſſa eſt tem-
pore, quo & Paulus, de quo modo actum eſt. T.3.A.307. n.17.
Scribit de ea idem Euſebius hiſt. lib. 8. c. 18.

[f] *Florentij & Felicis.*] Sunt hi duo ex nu- cir. A. 318.
mero illorum octogintatrium militum, de quibus agitur pridie huius diei; ibi & de his diximus. Furconij cum hi ponantur, ſciendũ eſt, nobilem fuiſſe eccleſiam Furconienſem in Veſtinis, cuius mentio habetur in Concilio Romano ſub Agathone, quod recitatur in ſexta Synodo Act. 4. Adnumeratam eamdem inueni inter eas, quarum Epiſcopi dicebantur olim Suffraganei Romani Pontificis, nec erant ſub ditione alicuius Archiepiſcopi, ſed tantum immediate ſubiecti Romano Pontifici, vt habet codex manuſcript. bibliothecæ Vaticanæ, qui inſcribitur Liber cenſuum.

[g] *Theo-*

T. 2. A. 852 no. 5. [a] *Theodomiri.*] De quo agit S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 2. cap. 6. atq. eumdem 25. Iulij, die Sabbati, martyrij coronã eſſe adeptum, æra octingenteſima nonageſimanona, anno a Chriſto Domino octingẽteſimo quinquageſimoptimo.

cir. A. 505. [b] *Magnerici Epiſc.*] Agit de eodẽ hac die Molan. in addit. ad Vſuar. Acta eius ſcripſit Ebruinus abbas. Habetur de eo mentio in Actis S. Ganderici, quæ recitat Sur. to. 4. 11. Auguſti, Gregor. Turonenſis de geſt. Franc. lib. 8 c. 37. lib. 9. c. 10. & in tabulis Epiſcoporum Treuerenſium poſt Nicetium. De hoc extare carmen Fortunati, tradit Molanus: verum in libris Fortunati nuper editis Calari, non de Magnerico Treuerenſi, ſed de Agerico Virdunenſi carmen extat lib. 3. Vixit circa annum Domini 505.

26 Septimo Kal. Auguſti. Luna. D

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

DORMITIO ſanctæ Annę [a] matris Genitricis Dei MARIAE. Philippis in Macedonia natalis S. Eraſti [b], qui illic a beato Paulo Apoſtolo relictus Epiſcopus, ibidem martyrio coronatus eſt. Romæ via Latina ſanctorum martyrũ Symphronij [c], Olympij, Theoduli, & Exuperiæ, qui (vt in geſtis ſancti Stephani Papæ legitur) ignibus combuſti, martyrij palmam adepti ſunt. In Portu Romano ſancti Hyacinthi [d] martyris, qui primo in ignem iniectus, deinde in profluentem præcipitatus, illæſus euaſit; poſt hæc a Leontio Conſulari ſub Traiano Imperatore gladio percuſſus, vitam finiuit: cuius corpus Iulia matrona in prædio ſuo iuxta Vrbem ſepeliuit. Item Romæ ſancti [e] Paſtoris presbyteri, cuius nomine Titulus [f] extat in Viminali apud ſanctam Pudentianam. Veronę ſancti Valentis [g] Epiſcopi & confeſſoris. In monaſterio ſancti Benedicti in agro Mantuano ſancti Simeonis [h] monachi & eremitæ, qui multis miraculis clarus, in ſenectute bona quieuit.

IVLII 26.

T. 1. in appar. n. 41. ANNAE [a].] Græci autẽ de ea pridie huius diei agunt in Menologio: in conſtitutione Emmanuelis Imp. ponitur inter eas ſolemnitates, quibus vacandum eſt religionis gratia De eadẽ Dei Genitricis matre meminit S. Epiphan. in Panar. hær. 78. & 79. itemq in commẽtariolo de laudibus Deiparæ. Antiochus monachus, qui doctrina & ſanctitate claruit tẽporibus Heraclij Imperatoris, de eadẽ agit in hom. 19. Ioãnes Damaſcenus de fide orthodoxa lib. 4. c. 15. in oratione prima de dormitione Beatæ MARIAE, & orat 1. & 2. in natiuitate eiuſdem. Andreas Cretenſis plura in Natali Deiparæ, & in ſacris hymnis. Multa præterea de ea apud Cyrum Prodromum. Eſt de eadem ſermo Fulperti Epiſcopi Carnotenſis In Breuiario Toletano ineſt de ea vetus officium eccleſiaſticum cum ſacro hymno eodem die canendo. Habemus in noſtra bibliotheca to. 7. de eadem ſermonem, cuius eſt initium: Beatiſſimæ & multiplici, &c. Ibiq. carmina quædam in laudem ipſius ſcripta ſunt, in aliqua eccleſia cani ſolita. Fertur de eadem apocryphum

quoddam, nomine S. Hieronymi, quod incipit: Poſtulatis, filiæ, &c. De miraculis S. Annæ Trithemius ſcripſit. Eius venerandum caput aſſeruari Duræ, quod eſt oppidum Iuliacēſe, teſtatur Molanus in addit. ad Vſuardum edit. 2. annulus autem eius Romæ in ipſius eccleſia cuſtoditur. Iuſtinianus Imperator eidem erexit Cōſtantinopoli auguſtiſſimam baſilicam, vt auctor eſt Procop. lib. 2. ædif. Iuſtiniani Imperatoris, de qua habetur mentio in Actis S. Stephani Iunioris: eamdem tandem vetuſtate collabentem Baſilius Imp. reſtituit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio. Plura in laudem S. Annæ tam carmine quam ſoluta oratione a recentioribus ſcripta ſunt, vt a Vicellio, & alijs. Conſtat ex prædictis, tam in Orientali quam Occidentali Eccleſia peruetuſtum fuiſſe S. Annæ cultum, quem Sanctiſſimus Dominus Noſter Gregorius XIII. Papa, diuino afflatus Spiritu, Apoſtolicis litteris datis hoc anno Domini 1584. kal. Maij, ſui Pontificatus anno duodecimo, firmauit auxitque: præcipiens nimirum, vt perpetuis futuris tēporibus beatæ Annæ dies feſtus ſeptimo Kal. Auguſti per totius Orbis eccleſias duplici officio quotannis recolatur, Romaniſq. ac aliarum eccleſiarum Kalendarijs addatur, & Duplex ei adſcribatur.

T. 1 An. 58 n. 62. & A. 59. nu. 10. [b] *Eraſti*] De quo Acta Apoſtolorum c. 19. Paulus ad Romanos c. 16. & ad Timoth. c. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc creatum fuiſſe Epiſcopum Paneadis, ſcribit Dorotheus in Synopſi; licet ceteri omnes, quibus magis aſſentiunt, Philippenſem eum dicant factū Epiſcopum.

T. 2. a. 259 n. 26. & ſeq [c] *Symphronij & ſoc.*] De his hac die Vſuardus, & alij. Res geſtæ ipſorum deſcriptæ habentur in Actis S. Stephani Papæ, apud Sur. tomo 4. die 2. Auguſti.

T. 2. a. 100. n. 12. [d] *Hyacinthi.*] Agunt de eo etiam Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores: Acta vero ipſius recitat Surius tomo 4. hac die.

T. 2. a. 162. n. 1. & ſeq. & An. 164. n. 24. [e] *Paſtoris.*] Non tantum in vet. Romano Martyrologio, ſed & in antiquis manuſcriptis de eo agitur hac die. Plura de ipſo ſcripta habentur in Actis ſanctarum Pudentianæ, Praxedis, Nouati, & Timothei, quorum ſupra meminimus. Mentio de eodem habetur in libro de Rom. Pontificibus in Pio Papa. De eius obitu agitur in litteris eiuſdem Pontificis ad Iuſtū Epiſcopum Viennenſem; quas eſſe germanas, monſtrauimus in Annalibus Eccleſiaſt. In eis hæc de Paſtore ſcripta habentur: Paſtor Titulum condidit, & digne in Domino obijt. Hæc ibi. Habemus in noſtra bibliotheca res geſtas S. Paſtoris, ſeu potius panegyrim in die natali eius alicubi in eccleſia legi ſolitam. Eſt eius exordium: Sanctorum veſtigia, &c. Ibi etiam ea die de alio Paſtore agitur diſcipulo S. Eraſmi Epiſcopi, qui paſſus eſt Romæ via Salaria, temporibus Diocletiani, atque ſepultus ad Cliuum Cucumeris. De ſcriptis S. Paſtoris, quorum penes Græcos vſitatior fuit lectio, in Annalibus pluribus egimus.

T. 2. a. 112. n. 5. & 6. [f] *Titulus.*] Idem Titulus, quod Memoria, ſeu Eccleſia, ſic dictus, quod in loco vbi erat eccleſia erigenda, crux poneretur in titulū. ſic l. vlt. de Pagan. Cod. Theod. & l. decernimus. C. de Epiſc. & cleric. Nouel. 127. cap. 7. ex Iulian. & conſt. 4. c. 1. Auth. coll. 5. tit. 17. Vt nullus fabric. §. nemo eccleſiam. de conſecrat. diſtinct. 1. ex Concil. Aurelian. & in Capitularibus Franc. lib. 5. cap. 239. Ord. Roman. de diuin. offic. c. de ædif. eccleſ. pag. 107. Habes de Titulo hæc ex Prudentio hymn. 5. Periſteph. de S. Vincentio:

Iam nunc & oſſa extinxero,
Ne ſit ſepulchrum funeris,
Quod plebs gregalis excolat,
Titulumq. figat martyris.

Et hymno 12. de paſſionibus Apoſtolorum, in hunc modum:

Parte alia Titulum Pauli via ſeruat Oſtienſis.

Romæ autem obtinuit vetus loquendi vſus, vt non omnis eccleſia, martyrumve Memoria Titulus diceretur; ſed tantum inſigniores eccleſiæ, quibus præficerentur presbyteri Cardinales.

obiit Ann. 531. monumen. Eccl. Veron. [g] *Valentis Epiſcopi*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & in antiquis monumentis Epiſcoporum Veronenſium, quæ collegit Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. hodie Cardinalis, Auguſtinus Valerius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus.

T. 11. Ann. 1016. nu. 4. & ſeq. [h] *Simeonis.*] Huius res geſtas ſcripſiſſe fertur Hilarion monachus ord. S. Benedicti: eas nos non vidimus, niſi ſint illæ quæ in bibliotheca Vaticana manuſcriptæ leguntur abſq; auctoris nomine, in codice qui habet numeri notam 709. vbi traditur, hunc Armenum fuiſſe genere, ordine Leuitam, profeſſione monachum; veniſſe in Italiam, ac multis egregijs operibus illuſtratum quieuiſſe in Domino anno a Chriſto milleſimo decimoſexto, Indict. 14. ſeptimo kal. Auguſti, Henrico Imp. Quibus temporibus etiam Treuiris in Gallijs claruit alius eiuſdem nominis & profeſſionis, ordiniſq. S. Benedicti, qui in turri incluſus, ibidem vſque ad obitum vixit, de quo Sigebert. in chron. anno Domini 1015. & Trithemius de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 238.

27 Sexto Kalen. Augusti. Luna. E

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

NICOMEDIAE paſsio S. Pantaleonis [a] medici, qui a Maximiano Imperatore pro fide Chriſti tentus, & equulei pœna, ac lampadarum exuſtione cruciatus, ſed inter hæc Domino ſibi apparente refrigeratus, tandem ictu gladij martyrium cõſummauit. Ibidem S. Hermolai [b] presbyteri, cuius doctrina beatus Pantaleon ad fidem conuerſus eſt; ſanctorum quoque Hermippi & Hermocratis fratrum, qui poſt multas pœnas ſibi illatas, ab eodem Maximiano capitali ſententia ob confeſsionem Chriſti damnati ſunt. Nolæ ſanctorum martyrum Felicis [c], Iuliæ, & Iucundæ. Vigilijs in Apulia ſanctorum martyrum Mauri Epiſcopi, Pantaleemonis, & Sergij [*], qui paſsi ſunt ſub Traiano. Apud Homeritas commemoratio [d] ſanctorum Martyrum, qui ſub Dunaan tyranno ob Chriſti fidem incendio traditi ſunt. Cordubæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Georgij [e] diaconi, Felicis, Aurelij, Nataliæ, & Lilioſæ, in perſecutione Arabica. Epheſi natalis ſanctorum ſeptem Dormientium [f], Maximiani, Malchi, Martiniani, Dionyſij, Ioannis, Serapionis, & Cõſtantini. Antiſiodori depoſitio beati Aetherij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Conſtantinopoli beatæ Anthuſæ [h] virginis, quæ ſub Conſtantino Copronymo ob cultum ſanctarum imaginum verberibus cæſa, & exilio relegata, quieuit in Domino.

IVLII 27.

T.9.A.311. n.17. PANTALEONIS, alias *Pantaleemonis*.] De quo hac item die Beda, Vſuardus die ſequenti, Græci in Menolo gio hac item die agunt, feſtumq. colunt, vt apparet ex Emmanuelis conſtitutione tit. de ferijs. Huius Acta ex antiquioribus monumentis edidit Metaphraſtes, quæ Latine a ſe reddita deſcripſit Lipom. tom. 6. & Sur tom. 4. Legimus eadem in vet. manuſcrip. cod ex quibus etiam Mombritius tomo 2. & Petrus in catal. lib. 6. cap 146. Agit de eodem Niceph. lib. 7. cap. 14. Huius templum Conſtantinopoli vetuſtate collapſum, in ampliorem formam Iuſtinianus Imp. reſtituit, vt ſcribit Procop. de ædif. Iuſtiniani Imp. lib. 1. Excitauit & aliud in honorem eiuſdem martyris in Palæſtina, vt idem refert lib. 5. Caput eius ex Africa in Gallias tranſlatũ eſſe anno Domini 802. ſcribit Sigeberius in chron. Extat de eadẽ tranſlatione carmen Abogardi Epiſcopi Lugdunenſis. Conſtantinopoli etiam eius ſacræ reliquiæ conditæ erãt in loco qui dictus eſt Concordia, vbi ſacroſancta Synodus œcumenica eſt celebrata, quæ ex quatuor ſecunda ordine poſita eſt. De his Ioannes Damaſcenus lib. 3. de imaginibus.

[b] *Hermolai & ſoc.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci au- T.9 A.311. nu. 17.

tem in Menolog. pridie huius diei. Horum omnium Acta intexta habentur cum illis S. Pantaleemonis. Scribit de eodem Nicephorus hiſt. lib. 7. cap. 14.

[c] *Felicis & ſoc.*] Agit de iiſdem hac die Beda, adſtipulanturq. vet. manuſcrip.

T. 7. A. 522. n. 47. & ſeq. De Aret. & ſoc. iterum 24. Octob.

[d] *Commemoratio ſanct. mart.*] De his Nicephorus hiſt. lib. 17. c. 6. Vberius autē horum Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. die 24. Octobris.

T. X. A. 852. n. 37.

[e] *Georgij & ſoc.*] De his Vſuard. ſexto Kal. Septembris; ſed hic eſt dies natalis ipſorum, vt apparet ex S. Eulogio, qui de his multis agit in Memor. Sanct. lib. 2. cap. 10. paſſosq. tradit æra 890. a Chriſto autem anno octingenteſimo quinquageſimo ſecundo: ibi idem Eulogius recitat Georgij epiſtolam ad vniuerſos Chriſtianos in Hiſpania conſiſtentes, qua eos ad ſubeundū martyrium roborauit. eſt eius exordiū: Cognoſcire, o fratres chariſſimi, meum introitum in Hiſpania. n. &c.

T. 2. A. 254. n. 25.

[f] *Septem Dormientium.*] De his hac item die Vſuardus, ac recentiores omnes, Græci autē in Menolog. prid. Non. Auguſt. & 11. Kal. Nouembr. nimirum quando incluſi ſunt in ſpecu, & quando demum ſunt inuenti. Cur autem hi dicti ſint dormientes, duplex aſſertur ratio: Altera, quod hi martyres temporibus Decii conſummarint martyrium intra ſpeluncam clauſi, ac demum ſpecus oſtio reſerato, inuentis eorum corporibus, velut rediuiui, iterum apparuiſſent; dictiq. dormientes conſueto diuinæ Scripturæ loquendi vſu, quo eos qui pie religioſeq. vita functi ſunt, dormientes conſueuit appellare. Altera vero, quod iidem temporibus Decii vſque ad vltima tēpora Theodoſij Junioris intra ſpecum clauſi, ſomno capti, ad ducentos fere annos re vera dormierint. Qui hæc putarint, ſunt in primis ex Græcis Metaphraſtes, qui rei geſtæ hiſtoriam texuit, quam recitat Sur. tom. 4. hac die, Nicephorus lib. 14. c. 45. Cedren. in compend. anno 23. Theodoſii. Ex Latinis Greg. Turon. de gloria confeſſ. cap. 95. Sigebert. in chron. anno 447. Quid ſimile de aliis Septē dormientibus in Germania ſcribit Paulus diac. de geſtis Longobard. lib. 1. c. 3. quos illos eſſe putamus, de quibus Greg. Turon. epiſtolam ſcripſit ad Sulpitium Epiſcopum Bituricenſem, qua illorum recenſet originem; quos tamen re vera obiiſſe diem, expreſſe teſtatur, recitatq. eorum nomina, quæ ſunt iſta, Clemens, Primus, Lætus, Theodorus, Gaudens, Cyriacus, & Innocentius. Si & ex Gentilibus de longo tēpore dormiēte exemplū cupis, habes Plin. qui lib. 7. c. 52. puerum quēdam annos ſeptem & quinquaginta dormiſſe tradit. Sed & Apuleius in Florid. tradit Epimenidem Creticum a parente ad cuſtodiendum pecora miſſum, in quodam antro dormiſſe annis quinquaginta ſeptem: vnde verſum eſt in prouerbium, Dormire ſomnum Epimenidis. Sed hæc credat qui volet. Iā vt ad eos, de quibus agimus, reuertamur; ſententiæ illorum qui putant hos non ob mortem dictos eſſe dormientes, ſed quod vere eo temporis ſpatio ſomno fuerint oppreſſi, magnopere refragatur, quod ipſi aiūt, id miraculum diuinitus factum ob eam cauſam, quod eo tempore de reſurrectione carnis hæreſis eſſet orta; cum re vera nihil tale tēporibus Theodoſii Iunioris contigiſſe reperiatur. Nam nec in ſacroſancto Concilio Epheſino, quod ſub eodem Theodoſio celebratum eſt, neque in ſacroſancta Synodo Chalcedonenſi poſt illud proxime habita, vlla vnquam mentio de eiuſmodi hæreſi facta inuenitur, quæ prima omnium Patrū ſententia dānari debuiſſet. Præterea ſi ad aſtruendam fidem reſurrectionis, voluit Dominus hos martyres excitare; manifeſtum eſt eos re vera fuiſſe mortuos: alioqui enim dormientium quidem a ſomno excitatorum, ſed non mortuorum reſurgentium, quæ fidē reſurrectionis facerēt, fuiſſent teſtimonia. His accedit, quod nullus illorum ſcriptorū, qui illis vixere temporibus, rem tam inſignem, miraculum adeo grande, ſcriptorum monumentis commendarunt; quæ omnia illos latuiſſe, veriſimile non eſt: puta ſanctum Proſperum, qui illorum temporū res geſtas per annos ſingulos digeſſit; aut Marcellinum, vel alium ex illorum tēporum ſcriptoribus. Addimus etiam, quod Stephanus Epiſcopus Epheſinus, cuius ſedis tempore id eueniſſe refertur in Actis quæ ſcribit Metaphraſtes, intruſus fuit armorum vi in eam ſedem, polluteſq. communione Eutychetis atque Dioſcori in Latrocinio Epheſino, vt habent Acta ipſa quæ recitantur in SS. Concilio Chalcedonen. Act. prima & vndecima; cuius quidem communionem prædicti Dormientes merito execrari ac vitare debuiſſent. Hæc ſunt quæ his obſtare videntur. Quid autem in hac re ſentiendum ſit, ego minime decerno; nec mihi tantum ſumo, vt hæc audeam definire, quamuis in priorem ſententiam ſim procliuior. Quicquid ſit, optimo iure dicimus, tam Latinos quàm Græcos religioſe ac pie colere ac celebrare horum ſanctorum anniuerſariam ſolemnitatem, cum grauia paſſi ſint temporibus Decij, atque re vera in Domino obdormierint.

[g] *Aetherei Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & alij. Adnumeratur decimuſoctauus eius ſedis Epiſcopus, cui præfuit annis ſex; hacq. die obijt, ſepultus in eccleſia S. Germani, vt habent tabulæ Democharis libro de ſacrif. Miſſæ.

cir. A. 573. tēpore Benedicti Papæ Demochare.

[h] *Anthuſæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio deſcribuntur.

T. 9. A. 775 nu. 7.

* Maurus, Sergius, & Pantalemō ſub Traiano ann. 18. Baron. eo ann. to. 2. An. 118. n. 7.

Quinto

28 Quinto Kal. Auguſti. Luna. F xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMAE paſſio ſancti Victoris [a] Papæ & martyris. Item Romæ ſancti Innocentij [b] Papæ & confeſſoris. Mediolani natalis ſanctorum martyrum Nazarij [c] & Celſi pueri, quos Anolinus [d] ſub rabie perſecutionis, quæ per Neronem excitata eſt, diu maceratos & afflictos in carcere, gladio feriri iuſſit. Thebaide in Aegypto commemoratio plurimorum [e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Decij & Valeriani paſſi ſunt, quando Chriſtianis optantibus pro Chriſti nomine gladio percuti, callidus hoſtis tarda ad mortem ſupplicia conquirens, animas cupiebat iugulare, non corpora: ex quorum numero vnus poſt equuleos, laminas, ac ſartagines ſuperatas, melle perunctus, ligatis manibus poſt tergum, ſub ardentiſſimo Sole fucorum ac muſcarum aculeis expoſitus fuit: alios inter flores molliter vinctus, cum ad eum impudiciſſimum ſcortum veniſſet, vt in libidinem concitaret, præciſam morſu linguam in blandientis faciem expuit. Ancyræ in Galatia ſancti Euſtathij [g] martyris, qui varijs tormentorum generibus excruciatus, atque in flumen demerſus, ſed inde ab Angelo ereptus, demum columba e cælo adueniente, ad premia æterna vocatus eſt. Mileti ſancti [h] Acatij martyris, qui ſub Licinio Imperatore poſt diuerſas pœnas in fornacem iniectus, ac Dei ope ſeruatus illæſus, martyrium capitis abſciſsione compleuit. In Britannia Minori ſancti Sampſonis [i] Epiſcopi & confeſſoris. Lugduni ſancti Peregrini [k] presbyteri, cuius beatitudinem miraculorum gloria teſtatur.

IVLII 28.

T. 2. A. 203 n. 1. & ſeq. VICTORIS Papæ [a].] Succeſſit hic S. Eleutherio, vt patet ex libro de Romanis Pontificibus, Euſebio in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 22. & ſequen. Optat. Milenitan. lib. 2. contra Parmen. Auguſtin. epiſt. 165. & alijs: noſq. de eo egimus in Annalib. Eccleſ. vbi & pro eodem ſcripſimus apologiam aduerſus eos, qui nimiæ ſeueritatis, ob res ab eo geſtas aduerſus hæreticos Quartodecimanos, redarguunt.

[b] *Innocentij Papæ.*] Hic ſuffectus eſt in locum S. Anaſtaſij, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontificibus, Proſpero, Marcellino, & Nicephoro Epiſc. in chron. Eius autē Acta per annos ſingulos digeſſimus in Annal. vindicauimusq. eum a calumnijs Zoſimi Ethnici T. 4. A. 385. num. 9. Plura T. 5. obitus An. 417. nu. 4. & ſeq.

ſcriptoris Chriſtianis infenſiſſimi. Eius corpus translatũ eſſe a Sergio Iuniori in titulũ Equitij, docet vetus inſcriptio ibidẽ poſita.

ſub Nerone cir. An. 69. [e] *Nazarij & Celſi.*] De his hac die Vſuardus, & alij: nonnulli autem ad pridie Idus Iunij, qua ſane die inuentarum reliquiarum per S. Ambroſium ſolemnis dies celebrabatur: hodie autem illorum dies natalis colitur, de quo extat ſermo S. Ambroſij 14. de ſanct. edit. Rom. quem etiam habet Lipom. tom 6. & Sur. tom. 3. 19. Iunij. Meminit idem de Nazario in comment. in Lucam lib. 7. c. 13. Deſcribit eorumdem Acta Metaphraſtes, quæ & Lipom. & Surius in iiſdem locis referunt. Alia inſuper fuſius ſcripta recitat Mombrit. tom. 2. Narrantur inſuper horum martyrum res geſtæ in Actis SS. Syri & Iuuentij, quæ extant apud Surium tomo 7. die 12. Septemb. Agunt etiam Græci horum martyrum annuam commemorationem prid. Idus Octobr. vt conſtat ex dicto ipſorũ Menologio. De adinuentione ipſorum corporum ſcribit Paulinus in vita S. Ambroſij, cuius liberalitate eorundem ſacræ reliquiæ in diuerſas orbis Chriſtiani regiones diuiſæ ſunt. Accepit eas S. Paulinus, qui in Fundana atque Nolana baſilica collocauit, vt ipſe ſcribit ad Seuer. epiſt. 12. & in Natali 9. S. Felicis. S. Gaudentius Brixianus Epiſcopus eaſdem ab eodem acceptas condidit in baſilica, quam dedicauit, vt ipſe ſcribit in ſermone in eius dedicatione habito. Miſit Nazarij reliquias ad Epiſcopos Africanos eas expoſcentes Ennodius Ticinenſis, cuius ad eoſdem extat epiſtola: translatæ ſunt etiam in Gallias Ebredunũ: ſed ob frequentes barbarorum incurſus iam obliuione ſepultæ, ac iterum inuentæ, occaſionem dederunt, vt Greg. Turonenſis de gloria martyr. cap. 47. rerum geſtarum inſcius, exiſtimaret dictos martyres Ebreduni in Gallia eſſe paſſos, ſecutus fidem cuiuſdã apocryphi. De baſilica S. Nazarij in Gallijs, quam in auguſtiorem formam reſtituit Leontius Epiſcopus, ſcribit epigramma Venantius Fortunatus lib. 1. De alijs eorumdem reliquijs Pariſijs collocatis Aim. lib. 2. de geſt. Franc. cap. 20. Erat & Conſtantinopoli memoria S. Nazarij, cuius baſilicã vetuſtate collapſam reſtituit Baſilius Imp. vt ſcribit Cedren in compend. in Baſil. Imp. Naboris item & Nazarij ſacras reliquias rurſus translatas in Gallias anno ſeptingẽteſimo ſexageſimo, tradit Herman. in chron. Quem tamen putamus intelligere de Nabore & Nazario Romæ paſſis, de quibus ſupra 12. Iunij, ſecundum ea quæ ibi notata ſunt ex Sigeberto.

[d] *Anolinus*, alias *Anulinus.*] Non tantum Neronis tẽporibus Anolinus Præfectus aduerſus Chriſtianos exercuit gladium, ſed & tẽporibus Maximini Imp. qui ſucceſſit Alexandro, alius eiuſdem nominis Anolinus dictus geſſit ſub ſæuiſſimo Principe præfecturam prætorij, de quo Iulius Capitolinus in Maximino filio. Tertius Anulinus etiam fuit, qui vixit ſub Aureliano & Gallieno Impp. cuius mentio habetur in Actis ſanctarum Maximæ, Donatillæ, & Secundæ. Rurſus etiam Diocletiani & Maximini Impp. tẽporibus quartus reperitur Anulinus Proconſul in Africa, qui aduerſus Chriſtianos diras exercuit quæſtiones, vt Acta martyrum teſtantur: meminit eiuſdem Optat. Mileuit. lib. 3. aduerſus Parmenianum, & S. Auguſtinus ſæpius agens aduerſus Donatiſtas, vt in Breuic. collat. diei 3. c. 12. & alibi.

[e] *Commemoratio plurimorum ſanctorum Martyrum.*] Horum certamina breui ſumma deſcribit S. Hieronymus in vita S. Pauli primi Eremitæ, in eius exordio. T 2. A. 253. nu. 112.

[f] *Muſcarum aculeis expoſitus.*] Huius ſupplicij exemplum aliqua ex parte deſumptum videtur ab Apuleio de Aſin. aur. lib. 8. vbi hæc conſcripta habentur. Areptum ſeruulum eius, qui cauſam tanti ſceleris luxuriæ ſuæ præſtiterat, nudum ac totum melle perlitum firmiter alligauit arbori ficulneæ, cuius in ipſo carioſo ſtipite inhabitantium formicarũ nidificia bulliebant, & vltro citroq. commeabant multiuaga ſcaturigine; quæ ſimul dulcem ac mellitum corporis nidorem perſentiſcunt, paruis quidem, ſed numeroſis & continuis morſiunculis penitus inhærentes, per longi temporis cruciatum, ita carnibus atque ipſis viſceribus adeſis, homine conſumpto, membra nudarunt, vt oſſa tantum viduata pulpis, nitore nimio candentia funeſtæ cohærerent arbori. Hæc ille. Reperitur ab antiquis genus tormenti, de quo hic agitur, dictum eſſe Cyphoniſmus, a Cyphone, quod erat vinculum ligneum, ſiue ferreum, quo quis ad ignominiam ligatus detinebatur melle delibutus, ſic expoſitus muſcis. Dicitur Cyphon ἀπὸ τοῦ κύπτειν, id eſt, a capitis proclinatione. Apud quoſdam ita cautum animaduerto: Vt quiſquis per audaciam legum placita riſui habuiſſet, diebus viginti archluro vinctus Cyphone perſeueraret nudus, melle ac lacte delibutus, vt apibus, muſciſq. eſſet pabulum; dilapſis vero his, muliebri indutus veſte, deturbaretur in præceps. Hæc Cæl. Rodig. antiq. lect. lib. 10. c. 5. in fine. Delibuti etiam lacte & melle exponebantur muſcis, qui patiebantur Scaphiſmum, ſic dictum id genus cruciamenti, quod damnatus ad Scaphiſmum, inter duas ſcaphas incluſus, prominentibus capite, manibus, ac pedibus tantum, ad volatilium aculeos ſic perunctis, ad Solis radios exponeretur: cumq. in eodem vaſe corporis fæces exonerare cogeretur, vermibus ex putredine exortis, intus infelix depaſcebatur. Agit Eunapius Sardianus de Scaphiſmo pluribus in vit. Philoſ. pag. 113. At quoniam eiuſmodi genus tormenti non ſemper ſcaphis exhibitum reperitur, ſed corio bouis arido, quo

miſer

miſer, ſic conſumendus inſuebatur; dictum puto Scaphiſmum, non a ſcaphis, ſed a ſcaphio, quod eſt vas ſtercorarium, vt habes ex l. 29. c. penult. ff. de auro & argento lega. Habes de Chryſantho martyre, obuolutu corio, expoſitumq; Soli, Scaphiſmi ſupplicium paſſum eſſe; itidem alios nonnullos martyres. Huic ſimile erat illud cruciamenti genus, cũ quis non ſcaphis, vel corio claudebatur, ſed intra mortuum animal, ſolo capite prominente, inſuebatur; quale genus ſupplicij Maximinum in miſeros ſontes exercuiſſe, auctor eſt Iulius Capitolinus in vita ipſius; de quo etiam Valer. Max. libro 9. cap. 2. de crudel. extet. 11. his verbis: Mactatorum pecudum inteſtinis & viſceribus egeſtis, homines inſuere, ita vt in capitibus tantummodo eminerent, atque vt diutius pœnæ ſufficiant, cibo & potione infelicem ſpiritum protogare, donec intus putrefacti, laniati ſint animalibus, quæ tabidis corporibus innaſci ſolent. Hæc ibi. Huic ſimile eſt ſuppliciũ illud, quod Apuleius lib. de Aſin. aur. in fine narrat in hunc modum: Hunc aſinum iugulare craſtino placeat, totiſq. enacuato præcordijs, per medium aluum nudam virginem, inſuere, vt ſola facie promineret, ceterum corpus puellæ nexu ferino coerceat; tunc ſuper aliquod ſaxum ſcruposũ inſiticiũ & fartilem aſinum exponere, & Solis ardentis vaporibus tradere, &c. ſic enim patebat incluſa volucrum & canum morſibus, ac ſcatentibus vermibus. Id fere generis erat portentoſum illud a Mezentio excogitatũ ſupplicium, cum viuorum corpora cadaueribus aduerſa aduerſis alligaret atque cõſtringeret, ita vt ſingula membrorum partes ſingulis eſſent accõmodatæ, ſimulq. tabeſcerent. Virgil. Aeneid. 8. & Valer. vbi ſupra 10. Sed vt ad Scaphiſmum redeamus, ſpeciem quamdam Scaphiſmi præſeferebat cruciamentum illud a Caio Caligula excogitatum, de quo Suet. ſcribit in Caio cap. 27. quo miſeros homines perbreui cauea coercebat, vbi ſuarum egeſtionum putredine conſumerentur. Quod autem hic habetur de Chriſtianis vinctis ad radios Solis expoſitis, huic ſimile cruciamentum refert Gellius lib. 6. cap 4. dum agit de Attilio Regulo, quẽ a Carthaginenſibus, apertis oculis, ſurſum ac deorſum deductis, conſutis palpebris, ad Solis radios fuiſſe expoſitum tradit. Porro ſuppliciũ Reguli hoc amplius habuit, quod eiuſmodi arca clauſus, vndique extrinſecus eſt clauis confixus, vt teſtatur poſt alios Tertullianus lib. ad martyres. Vt tandem de Chriſtianorum ſupplicijs vno verbo dicamus: quotquot diuerſis temporibus diuerſorum tyrannorum ſæua crudelitas excogitauit genera tormentorum, ea omnia Gentilium rabies in innocẽtes Chriſtianos congereret, prout diuerſorum martyrum Acta teſtantur.

[g] *Euſtathy.*] De eo hac die Græci in Menol. vbi eius paſſionis Acta deſcripta reperiuntur. cir. A. 316.

[h] *Acaty.*] Agunt de eo hac die Græci in Menolog. eiusq. martyrium referunt.

[i] *Sampſonis Epiſcopi.*] Huius vitam cõſcripſit Baldricus Dolenſis Epiſcopus: agit de eodem Petrus in catal. lib. 6. cap. 150. Vincent. in Spec. lib. 2. cap. 105. Trithem. de vir. illuſtr. ordinis S. Benedicti lib. 3. cap. 41. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum. cir. A 600.

[k] *Peregrini.*] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

29 Quarto Kalendas Auguſti. Luna. G xxviij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

t u A B C D E f F G H M N P

21 22 23 24 25 26 27 28 27 28 29 1 2 3

TARASCI in Gallia Narbonenſi ſanctæ [a] Marthæ virginis, hoſpitæ Saluatoris Noſtri, & ſororis beatæ Mariæ Magdalenæ, & S. Lazari. Romæ via Aurelia S. Felicis [b] Secundi Papæ & martyris, qui a Conſtantio Imp. Ariano ob Catholicæ fidei defenſionem e ſede ſua deiectus, & Ceræ [c] in Tuſcia occulte gladio necatus, glorioſe occubuit. Eius corpus inde a clericis raptum, eadem via ſepultum fuit: poſtea vero ad Eccleſiam SS. Coſmæ & Damiani delatum, ibidẽ Gregorio XIII.

Summo Pontifice repertum eſt ſub altare, vna cum reliquijs ſanctorum martyrum Marci, Marcelliani, & Tranquillini, atque in eodem loco pridie kalendas Auguſti ſimul cum eis reconditum. In quo etiam altari inuenta fuerunt corpora ſanctorum martyrum Abundij presbyteri, & Abundantij diaconi, quæ non multo poſt ad Eccleſiam Societatis IESV ſolemniter translata ſunt pridie natalis eorum. Item Romæ via Portuenſi ſanctorum martyrum Simplicij [d], Fauſtini, & Beatricis, temporibus Diocletiani Imperatoris: quorum duo primi poſt multa & diuerſa ſupplicia iuſsi ſunt capitalem ſubire ſententiam: Beatrix vero eorum ſoror in confeſsione Chriſti præfocata eſt in carcere. Romæ præterea ſanctorum martyrum Lucillæ [e] & Floræ virginum, Eugenij, Antonini, Theodori, & ſociorum decem & octo, qui ſub Gallieno Imperatore illuſtre martyrium obierunt. Gangræ in Paphlagonia ſancti Callinici [f] martyris, qui virgis ferreis verberatus, alijsq. ſupplicijs cruciatus, tandem in fornacem iniectus, ſpiritum Deo reddidit. In Noruegia ſancti Olaui [g] Regis & martyris. Trecis in Gallia ſancti Lupi [h] Epiſcopi & confeſſoris, qui cum beato Germano ad expugnandam Pelagianorum hæreſim in Britanniam perrexit, vrbemq. Trecas à furore Attilæ, Galliam omnem deuaſtantis, aſsidua oratione defendit; demum quinquagintaduobus annis ſacerdotio venerabiliter functus, in pace quieuit. In ciuitate Briocenſi ſancti Gulielmi [i] Epiſcopi & confeſſoris. Item depoſitio beati Proſperi [k] Epiſcopi Aurelianenſis. Apud Tudertum ſancti Fauſtini [l] confeſſoris. In ciuitate Mamienſi ſanctæ Seraphinæ [m].

IVLII 29.

Plura To. 1. præſertim An. 35. n. 5.

MARTHAE [a].] De qua item Vſuardus, & alij. Præter illa quæ ſancti Euangeliſtæ Luc. 10. & Ioan. 10. & 12. de ea ſcripſerunt, feruntur quædã Acta nomine Marcellæ pediſſequæ, quæ recenſet Mombritius tom. 2. ſed quæ re vera magis recentiorem aliquem præſeferant ſcriptorem; licet multa contineant, quæ non tantum ſcriptis, ſed & traditione firmentur. Eiuſdem fere generis eſſe noſcuntur ea quæ Petrus breui compendio refert in catal. lib. 6. cap. 151. Ad eius ſepulchrum in Gallia Regem Clodoueum curatum, & incolumitati reſtitutũ, aliaq. complura miracula ibi fieri ſolita, eadem Acta teſtantur. De eadem nouiſſime in Theſaur. concion. tom. 2. hac die: extat de eadem epigramma Bonad. Santop. libro 3. monod. 26.

[b] *Felicis Secundi Papæ.*] Quomodo autẽ ſe habuerit, vt integra ſaluaq. Catholica fide Liberij Romani Pontificis, qui ab ea licet excidere viſus ſit, numquam rei veritate omnino deſciuit, ipſoq. adhuc viuente, ſederit Felix, pluribus egimus in Annal. Eccleſiaſticis, quos proxime, Deo dante, edituri ſumus: non enim leuis eſt quæſtio, quæ hic paucis poſſit abſolui. De inuentione reliquiarum eius agitur in libello Translationis ſanctorũ Abundij & Abundantij, quem nuper venerabiles iidemq. eruditiſſimi Societatis IESV Patres in Vrbe Typis excudendum curarũt. T. 3. A. 357. n. 46. & ſeq.

[c] *Ceræ.*] Ita emendatũ loco Coræ: nam non Coræ, ſed Ceræ oppido in Faliſcis via Aurelia, decimoſeptimo ab Vrbe lapide, eiuſdem S. Felicis reliquiæ aſſeruantur, & ab accolis

ciuſdem

eiuſdem S. Felicis natalis ſolemni memoria celebratur, Coræ autem nequaquam.

T. 2. A. 302 nu. 113. & 114. [d] *Simplicij & ſoc.*] De his itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum agones deſcripti habentur in Actis S. Anthimi, apud Surium tom. 3. die 11. Maij, & Mombritium tom. 2. Seorſum poſita ſunt apud nos manuſcrip. quæ incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. De horum venerandis corporibus hæc leguntur in lib. de Romanis Pontific. in Leone Papa Secundo: Hic fecit eccleſiam in vrbe Roma iuxta ſanctam Bibianam, vbi corpora SS. Simplicij, Fauſtini, & Beatricis, & aliorum martyrum recondidit, & ad nomen Beati Pauli Apoſtoli dedicauit. Hęc ibi. In ſacrario baſilicæ S. Mariæ Maioris in tabula lapidea eiuſmodi legitur epitaphium:

MARTYRES SIMPLICIVS ET FAVSTINVS, QVI PASSI SVNT IN FLVMEN TIBERE ET POSITI SVNT IN CYMITERIVM GENEROSES SVPER FILIPPI.

T. 2. A. 262. n. 57. [e] *Lucillæ, Floræ, & ſoc.*] Agit de his item Molanus in addit. ad Vſuardum. Extat manuſcrip. ſermo Petri Damiani in die natali prædictarum virginum & martyrum: incipit: Gaudeamus, fratres, &c. Quæ autem Petrus in catal. lib. 6. cap. 157. de his ſcribit, apocrypha omnino eſſe noſcuntur, nec vlla penitus veritate ſubſiſtunt. Eiuſdem generis eſſe probantur ea quæ legimus in manuſcrip. quorum eſt exordium: Tempore quo Marcus Antoninus cum Aurelio Commodo, &c. Habet compluta, quæ nec temporū, nec rerum veritati vlla ex parte conſentiunt. Nec meliora his nactus videtur Petrus Damiani, dum de ijſdem Actis ſermonem texens, quaſi anceps, per latum cāpum excurrentem orationem freno quodam coercens, ait: Si tamen rei fides eſt adhibenda, qua dicitur, &c. Dolemus clariſſimarum martyrum germana Acta periiſſe; ſed magis dolemus a neſcio quo otioſo ac imperito quędā fabuloſa commenta illorum loco eſſe ſuppoſita. Legimus libellum de earumdem ſacrorum corporum translatione, qui ſic exorditur: Anno Dominicæ Incarnationis 861. Ioānes humilis Epiſcopus Aretinus, &c. Has paſſas eſſe ſub Gallieno Imperatore; Petrus Galeſinius in ſuo Martyrologio etiam profitetur.

T. 2. A. 254 num. 22. [f] *Callinici.*] De eo etiam Græci hac die in Menologio. Eius Acta fuſius explicata deſcripſit Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. tomo 6. & Sur. to. 4. Olim autem feſtum ſancti Callinici celebrari ſolitum fuit 8. Kalend. Nouembris, vt apparet ex Actis SS. Synodi Chalcedonen. ea enim die ſexta Actio eius Concilij eſt habita. Verū ea verba, quæ in translatione Dionyſij Exigui poſt ſubſcriptionem Epiſcoporum in ea Actione reperiūtur, in Græco textu deſunt hodie. De eius nominis eccleſia, ac ſacris reliquijs eius, Gangræ poſitis, habes in hiſt. Miſcel. lib. 15. anno 25. Anaſt. Imp. Cedren. eodem anno de ijſdem agit in compend. hiſt.

[g] *Olaui.*] Hunc in baptiſmate Iacobum dictum ferunt. Scribit de eo Saxo Grammat. T. 11. Ann. 1028. nu. 7.
lib. 10. hiſtoriæ Danicæ, & Ioannes Olaus & ſeq.
pluribus hiſtor. Goth. libro 17. cap. 21. 22. 23. & libro 18. cap. 1. & 5. vbi agitur de nece ipſius.

[h] *Lupi Epiſcopi.*] Agūt de eodē hac die Be- T. 5. A. 426.
da, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta extant n. 21. & ſeq
apud Sur. tomo 4. De ipſo item ſcribit Beda & A. 429. n.
de geſt. Anglor. lib. 1. cap. 17. & ſequen. Con- 10. & ſeq. &
ſtantius item in vita S. Germani Epiſcopi T. 6. A. 451 n. 40. & ſeq
Antiſiodori lib. 1. cap. 17. & ſequen. Sidon. obitus an.
Apollinaris lib. 6. epiſt. 1. & 4. lib. 7. epiſt. 14. 479. n. 14.
& in carmine Euchariſtico ad Fauſtum. Gildam Sapientem ſcripſiſſe huius res geſtas, teſtatur catalog. ſcriptorum Britan. Gregor. Turonenſis item de eo lib. de gloria confeſſ. cap. 67. 68. Ado in chron. anno 452. Sigebertus anno 435. & 436. aliiq. recentiores, qui res Attilæ proſecuti ſunt.

[i] *Gulielmi Epiſcopi.*] Scripſit eius res ge- obijt Ann.
ſtas Godefridus Epiſcopus Bituricenſis, quas 1241.
recenſet Sur. tom. 4. Exceſſit ex humanis anno Domini 1241. Retulit eum in Sanctorum numerum Innocentius Papa IIII. cuius extāt de ea re litteræ Apoſtolicæ, datæ anno vndecimo Pontificatus ſui, vt vidimus in regiſtro ipſius, anno 11. num. 532.

[k] *Proſperi Epiſcopi.*] De quo Beda hac die. T. 6. A. 463
Succeſſit hic S. Aniano: extant ad hunc lit- n. 12. & ſeq.
teræ Sidonij Apollinaris libr. 9. epiſt. 15. Vixit temporibus Leonis Magni Romani Pontifie. æqualis S. Proſperi Aquitani.

[l] *Fauſtini.*] De quo vetera monumenta ec- Vixit Dio-
cleſiæ Tudertinæ, quæ ad nos allata ſunt. cletiano &
[m] *Seraphinæ.*] Tam in Martyrologio anti- Maximia-
quo Romano, quam in vet. manuſcrip. de ea no Impp.
habetur mentio hac die.

Tertio

xxvij. A **Tertio Kal. Augusti. Luna.** 30

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
t u A B C D E f F G H M N P
22 23 24 25 26 27 28 29 29 30 1 2 3 4

ROMAE ſanctorum martyrum Abdon[a] & Sennen Perſarum, qui ſub Decio catenis alligati Romam adducti, pro Chriſti fide primum plūbatis cæſi, deinde gladio interfecti ſunt. Tuburbi Lucernariæ in Africa ſanctarum virginum & martyrum Maximæ[b], Donatillæ, & Secundæ: quarum duæ primæ in perſecutione Valeriani & Gallieni aceto & felle potatæ, deinde plagis acerrimis cæſæ, & equulei extenſione cruciatæ, craticulis etiam exuſtæ, & calce perfricatæ, poſtmodum cum Secunda virgine duodecim annorum ad beſtias ſimul proiectæ, ſed ab his intactæ, nouiſſime gladio iugulatæ ſunt. Aſsiſij in Vmbria ſancti Rufini[c] martyris. Cæſareæ in Cappadocia ſanctæ Iulittæ[d] martyris, quæ bona ſua a quodam potente ſibi vſurpata in iudicio repetens, cum ille exceptionem daret, quod vt Chriſtiana non deberet audiri, mox a Iudice iuſſa eſt thus idolis offerre, vt poſſet audiri: quod illa conſtanter recuſans, in ignem coniecta, ſpiritum Deo reddidit: corpus autem a flamma remanſit illæſum. Eius præclaras laudes S. Baſilius Magnus egregio encomio celebrauit. Antiſiodori ſancti Vrſi[e] Epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 30.

T.2.A.254 n.27. ABDON & *Sennen* [a].] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Narrantur horum res geſtæ in præambulis hiſtoriæ martyrij S. Laurentij; ſeorſum autem Mombrit. to. 1. Petrus in catal. lib. 6. c. 158. & alij. Continent eaſdem vet. manuſcr. quæ tamen caſtigatione indigent.

T.2.A.262. num.34. [b] *Maximæ, Donatillæ, & Secundæ*.] De his item Beda, ac ceteri omnes; Ado autem vberius harum Acta refert, ac Petrus in catal. lib. 6. cap. 159. qui cum dicant, has paſſas eſſe ſub Anulino Iudice; conſule quæ ſuperius diximus die 28. huius, plures eiuſdem nominis reperiri Chriſtianorum perſecutores, qui diuerſis temporibus, ſub diuerſis Imperatoribus in Chriſtianos ſæuierunt.

[c] *Rufini.*] Extat de eodem ſermo Petri Damiani; necnon ſacer hymnus: quæ omnia habes apud Surium tom. 4. hac die.

[d] *Iulitta.*] Agunt præterea de eadem Græci hac die in Menologio. Extat de eadem luculenta oratio S. Baſilij, vbi de eius diei celebratione hæc ait: Hunc diem vobis induximus celebriter agendum, &c. De eius vero ſepulchro hæc habet: Corpus autem honore præcipuo venerabile aſſeruauit affinibus & cognatis incolume, nec vlla ſui parte læſum: quod ſane in ornatiſſimo primarij tēpli vrbis totius veſtibulo conditum, loco quidem affert venerabilem ſanctimoniam; nec minus qui eo loci conueniunt, efficit ſanctiores, &c. Sequitur narrare de fonte, qui ibidem, cum illuc perlatum eſt martyris ſacrum corpus, diuino miraculo e terra mox erupit. T.2.A.300 n.66 & ſeq

[e] *Vrſi Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda. Adnumeratur hic vndecimus eius ſedis Epiſcopus cir. A.450.

ſcopus in tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium. Sedit annos ſex,& menſes quatuor; obiitq. hac die, ſepultus in baſilica ſancti Germani: ponitur inter illos qui ſcripſerunt Synodicam ad Leonem Papam. Hæc ex Demochare de ſacrif. Miſſæ.

31 Pridie kalen. Auguſti. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5			

CAESAREAE paſsio beati Fabij [a] martyris, qui cũ ferre vexilla præſidalia recuſaret, primum dies aliquot in carcerẽ truſus, deinde interrogatus ſemel & iterum, cum in confeſſione Chriſti perduraret, mox a Iudice capitali ſententia condemnatur. Mediolani ſancti Calimerij [b] Epiſcopi & martyris, qui in Antonini perſecutione comprehenſus, vulneribus confoſſus, ceruicibusq. gladio tranſuerberatis, præceps in puteum deiectus, martyrij curſum cõfecit. Synnadæ in Phrygia Pacatiana ſanctorum martyrum Democriti [c], Secũdi, & Dionyſij. In Syria ſanctorum trecentorum quinquaginta [d] Monachorũ martyrum, qui ob defenſionem Synodi Chalcedonenſis ab hereticis occiſi ſunt. Rauennæ tranſitus ſancti Germani [e] Antiſiodorenſis Epiſcopi, genere, fide, doctrina, & miraculorum gloria clariſsimi, qui Britanniam a Pelagianorum hæreſibus penitus liberauit. Tagaſte in Africa ſancti Firmi [f] Epiſcopi, gloria confeſsionis illuſtris. Senis in Tuſcia natalis beati Ioannis [g] Columbini, inſtitutoris ordinis Ieſuatorum, ſanctitate ac miraculis clari. Romę natalis S. Ignatij confeſſoris fundatoris Societatis Ieſu ſanctitate, & miraculis clari, & Catholicæ religionis vbique dilatandæ ſtudioſiſsimi.

I V L I I 31.

[a] FABII.] Beda, Vſuardus, Ado, & cæteri recentiores de eodem hac die; Petrus item in catal. lib. 6. c. 165. & Surius ex Adone tom. 4. eius Acta deſcripſit.

T.2.A.132. n.1. [b] *Caſimerij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſ. Mediolan. præfatio Ambroſiana, & alia monumenta eius eccleſiæ, quæ citat Galeſinius: habetur mentio de eodem in Actis ſanctorum Fauſtini & Iouitæ.

[c] *Democriti & ſociorum.*] Beda hos ponit in Africa, ſed Vſuardus & alij Synnadæ paſſos tradunt.

T.6 A.517. n.16. [d] *Trecentorum quinquaginta Monachorum.*] Cæſi ſunt hi temporibus Anaſtaſij Imperatoris. Extat de ipſorum nece libellus viginti-quatuor archimandritarum ad Hormiſdam Rom. Pontif. de execrandis facinoribus Petri Gnaphæi & Seueri hæreſiarcharum: ibiq. hæc de his leguntur: Euntibus nobis ad mãdrã domini Simeonis pro cauſa Eccleſiæ, inſidiati ſunt nobis in itinere perditi, coinquinati: & ſuperuenientes occiderunt ex nobis trecentos quinquaginta, quoſdam autẽ vulnerauerunt; alios vero, qui potuerant ad colenda altaria fugere, ibidem peremerunt, & monaſteria incenderunt, &c. Eſt apud nos eiuſmodi libellus ſupplex manuſcrip. itemq. alius extat de eorumdem martyrio libellus monachorum Syriæ oblatus Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Menna Epiſcopo celebratæ poſt Cõſulatum Beliſarij, anno Domini 536. vt eiuſdem Synodi Acta declarant.

[e] Ger-

T. 2. A. 132. n. 4. T. 5. A. 429. n. 1. & n. 9. & ſeq. & A. 435. nu. 15. 21. & ſeq. obiit Ann. 450. Democh.

[e] *Germani Epiſcopi.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, & alij omnes. Scripſit eius res præclare geſtas Conſtantius, ſcriptor illorum temporũ non ignobilis, cuius frequens eſt mentio apud Sidonium Apollinarem, & Iſidorum de vir. illuſtr. in Paulino presbytero cap. 4. Ex eodem auctore Conſtantio ceteri accepiſſe noſcuntur, vt Beda lib. de ſex ætat. & de geſt. Angl. lib. 1. cap. 12. & ſequen. De eodem ſancto Germano agit S. Proſper in chron ſub Conſulatu Florentij & Dionyſij, Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 41. licet male, eum Romæ obijſſe, dicat. De eodem Ado Viennen. in chron. & Sigebertus, qui ait, Herminum monachum ſcripſiſſe eius vitam verſibus, & obtuliſſe Carolo Imperatori. Adſcribitur hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus: ſeditq. annos 30. & dies 25. temporibus Honorij Imp. & eius ſucceſſoris Valentiniani, vt liquet ex tab. eccleſiæ Antiſiod. Omittimus referre innumeros recentiorũ auctorum, qui de ipſo ſcripſerunt, cum omnes nonniſi ex prædictis antiquioribus eadem referant.

T. 4. A. 372. n. 15.

[f] *Firmi Epiſcopi.*] Scribit S. Auguſtinus de eodem Firmo Epiſcopo Tagaſtenſi lib. contra mendacium ad Conſentium cap. 13. aitque: Fecit hoc Epiſcopus quondã Tagaſtenſis eccleſiæ, Firmus nomine, firmior fide, &c.

cir. A. 1367.

[g] *Ioannis Columbini.*] Huius ac ſociorum res geſtæ ſcriptæ ſunt a Pheo Belchario, quæ Typis excuſæ leguntur, magnamq. redolent pietatem ✠.

* S. Ignat. Ann. 1556. obiit.

AVGVSTVS.

xxiiij. xxv. C Kalendis Auguſti. Luna. 1

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 1 2 1 2 3 4 5 6

ROMAE in Eſquilijs dedicatio[a] ſancti Petri ad Vincula. Antiochiæ paſsio ſanctorum ſeptẽ fratrum Machabæorum[b], cum matre ſua, qui paſsi ſunt ſub Antiocho Epiphane Rege. Eorum reliquiæ Romam translatæ, in eadem eccleſia ſancti Petri ad Vincula conditæ fuerunt. Romæ paſsio ſanctarum virginum Fidei[c], Spei, & Charitatis, quæ ſub Hadriano Principe martyrij coronam adeptæ ſunt. Item Romæ via Latina ſanctorum martyrum Boni[d] presbyteri, Fauſti, & Mauri, cum alijs nouem, qui in Actis ſancti Stephani Papæ deſcribuntur. Philadelphiæ in Arabia ſanctorum martyrum Cyrilli[e], Aquilæ, Petri, Domitiani, Rufi, & Menandri, vna die coronatorum. Pergæ in Pamphilia ſanctorum martyrum Leontij[f], Attij, Alexandri, & aliorum ſex agricolarum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano Præſide decollati ſunt. Gerundæ in Hiſpania natalis ſãcti Felicis[g] martyris, qui poſt diuerſa tormẽtorum genera a Daciano tamdiu iuſſus eſt laniari, donec inuictũ Chriſto ſpiritum redderet. Vercellis S. Euſebij[h] Epiſcopi & martyris, qui ob cõfeſsionem fidei Catholicæ a Conſtantio Principe Scythopolim, & inde in Cappadociam relegatus, poſtmodum

ad

ad eccleſiam ſuam reuerſus, perſequentibus Arianis, martyrium paſſus eſt. In territorio Pariſienſi S. Iuſtini [i] martyris. Viennæ ſancti Veri [k] Epiſcopi. Vuintoniæ in Anglia ſancti Etheluuoldi [l] Epiſcopi. In pago Liſuino ſancti Nemeſij [m] confeſſoris.

AVGVSTI I.

T. I. An. 44. n. 3. & ſeq. de reliquijs fuſius T. 4. A. 55. nu. 8. & ſequ. & A. 69. n. 30. T. 5. A. 439. n. 4. & ſeq.

DEDICATIO *S. Petri ad Vincula* [a].] Quod in primis pertinet ad kalendas Auguſti; certum eſt errare omnes illos, qui putarunt eas in honorē Auguſti olim celebrari ſolitas, eo quod Sextilis menſis Auguſti nomine ſit nuncupatus. Cuinam Auguſti Kalendæ dicatæ eſſent; hæc a Dione ſcribuntur: Quæ enim equeſtria certamina Kalēdis Auguſti (qui eſt natalis Claudij Imp.) exhiberentur, inſtituta ſunt, propterea quod ea die Martis ædes conſecrata fuit. Hæc Dio lib. 60. Quod autem ſpectat ad dedicationem baſilicæ S. Petri ad Vincula eadem die peractam; agunt de ea ſolemnitate Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. Græci etiam feſtum diē de catenis S. Petri agere conſueuerunt ad xvij. kalend. Februar. in quorum Menologio ea die hæc leguntur: Veneratio pretioſæ illius catenæ, qua B. Apoſtolus Petrus, Chriſti cauſa, Herodis iuſſu, vinctus eſt. Hæc ibi. Duabus catenis S. Petrum vinctum eſſe Hieroſolymis, produnt Acta Apoſtolorum cap. 12. Harum altera ab Eudocia Auguſta Conſtantinopolim eſt delata, altera autem ab eadem Romam miſſa eſt ad Eudoxiam Auguſtā eius liam, Valentiniani Imp. coniugem: vtrobique autem feſta dies ſtatuta eſt. Extat de iiſdem encomium apud Lipom. tomo 7. & Sur. tomo 4. quod aliqui tribuunt Ioanni Chryſoſtomo; ſed S. Procli potius eſſe videtur, vel S. Germani: nā temporibus Ioannis Chryſoſtomi nondum prædictæ catenæ erāt repertæ, vt dicemus paulo inferius. Sane quidem non videtur hoc vacare myſterio, quod de Petri tantum catenis tam in Oriente, quam in Occidente agatur ſolemnitas, non autē de vinculis alicuius alterius Apoſtolorum: vt cuius eſt in ligandis atq; ſoluendis alienis vinculis poteſtas præcipua in Eccleſia, eius etiā vincula a cunctis Fidelibus in honore haberentur. Petri etiam vincula, quibus Romæ in carcere vinctus fuit, a maioribus ſemper in veneratione ſunt habita, & fideliſſime cuſtodita; de quibus hęc in Actis S. Alexandri Papæ leguntur: Dixit Alexander: Deſine has oſculari boias (erant boiæ, inquit Iſidor. lib. 5. orig. torques damnatorum, quaſi iugū boum. vox antiqua, cuius meminit Plaut. in Aſin. & Feſtus de eadē agit) inquire autem domini mei Petri Apoſtoli vincula, & ea potius oſculare. Albina, his auditis, cū multo ſtudio ac deſiderio peruenit tandem ad illa beata vincula, &c. Non tantum Petri catenæ, quibus Romæ etiam vinctus fuit, ſed & Pauli fuerunt a maioribus aſſeruatæ; quas multis fuiſſe miraculis illuſtratas, ſcribit S. Gregorius ad Conſtantiam Auguſtam in regiſtr. libro 3. epiſt. 30. Fertur apocrypha ſcriptura, & merito in angulum reiecta, nomine S. Hieronymi ad Euſtochium de Vinculis Petri, qua mendax auctor teſtatur eiuſmodi Vinculorū ſolemnitatem a Silueſtro Papa ex Conſtantini decreto ſtatutā: quæ quidem ſcriptio cum nullius priſcorum auctorum teſtimonio fulciatur, & firmæ auctoritates contrarium perſuadeant, ab omnibus improbatur. Aliorū inſuper corrigendus eſt error, dicentium baſilicam Eudoxiæ, vbi recondita ſunt prædicta Petri vincula, erectam fuiſſe ab Eudoxia Auguſta Arcadij Imper. vxore. Id etenim legitur in quodam ſermone Bedæ tributo, cuius eſt exordium: Solemnem obſeruantiam, &c. Vbi ſunt etiam alia multa, quæ corrigantur: vt quod habet, Arcadium ante Eudoxiam diem obiiſſe, contradicentibus hiſtoricis omnibus. Quiſquis autem ille fuerit auctor, vel ſi qui alij id ſenſerunt, Eudoxiæ nomine decepti ſunt, hanc illam eſſe putantes, quæ famoſiſſima eſt ob perſecutionem grauiſſimam ab ea in S. Ioānem Chryſoſtomum excitatam. Verum illa ex humanis exceſſit longe antequam prædicta Petri vincula Hieroſolymis eſſent reperta. Porro Eudoxia auctrix Tituli, neptis fuit Eudoxiæ ſenioris, filia nimirum Theodoſij Iunioris & Eudociæ Auguſtæ, quæ peregrinata eſt iterum Hieroſolymam, vt teſtantur Socrat. lib. 7. cap. 46. Euagr. lib. 1. cap. 20. Niceph. lib. 14. c. 23. 49. & 50. vita S. Melaniæ Iunioris, atq; Acta S. Euthymij abbatis: de Eudoxia autem Arcadij vxore nuſquam legitur adiiſſe Hieroſolymam, ſed tantum (vt diximus) Eudocia Auguſta vxor Theodoſij id egit: quæ prædictas catenas dono accipiens, illarū alteram Conſtantinopoli voluit aſſeruari, alterā vero Romam miſit ad Eudoxiam filiam. At ſicut Conſtantinopoli in honorem alterius catenarum eſt erecta baſilica, vt patet ex encomio Vinculorum Petri ſupra citato; ita etiā Romæ Titulus eſt erectus, qui tum Eudoxiæ, tum etiam Vinculorum Petri nomine dictus reperitur in antiquis memorijs. Rei geſtæ hiſtoriā inter alios etiam Sigebert. deſcribit in chron. anno Do-

mini 438. licet (vt in pleriſque alijs) librariorum vitio, pro Eudocia inuentrice, Eudoxia ponatur, cum Eudoxia filia fuerit, quæ erexit eccleſiam. Peregrinata eſt Eudocia Hieroſolymam anno ſequenti a nuptijs Eudoxiæ filiæ, vt ſcribit Euagrius libr. 1. cap. 20. Factæ ſunt ipſæ nuptiæ (vt refert Socrates) Iſidoro & Senatore Conſulibus, anno a Chriſto quadringenteſimo triceſimoſexto, vel ſequẽti, ſi fidẽ habemus Marcellino, qui prædictas nuptias recenſet ſub Conſulatu Aetij & Sigiſuulti. Hæc ſpectant ad hiſtoriæ veritatẽ. De inſigni autem miraculo vinculorũ Petri, cuius habetur mentio in Romano Breuiario, meminit etiam Sigebert. in chron. anno Domini nongenteſimo ſexageſimonono, additq. de annulo illius catenæ Theodoro Metenſi Epiſcopo conceſſo. De limatura catenarum Petri pro ingenti munere ad Reges & Principes, alioſq. viros primarios de Dei Eccleſia benemeritos a Romano Pontifice mitti ſolita, quamplurimæ epiſtolæ S. Gregorij poſitæ fidem faciunt. Moris enim erat eam includere aurea claui ab altari Petri Apoſtoli accepta, & ad abſentes tranſmittere. Hi vero, ad quos paruula clauis mittebatur, religioſe accipientes, eam ſuſpendebant ad collum, vt Apoſtoli muniti præſidio, a malis imminentibus tuti eſſent: id etenim idẽ S. Gregorius ſcribit inter alios ad Childebertum Regem Francorum lib. 5. epiſt. 6. Indict. 14. & in epiſtola 23. libro 6. Indict. 15. Recenſet idem grande miraculum de terribili vltione diuina in Longobardum eiuſmodi religioſi inſtituti contẽptorem. Petijt & ab Hormiſda Papa Iuſtinianus V. C. poſtea vero Imperator, vt earundem catenarum limaturam ad ſe mitteret. Extant de his epiſtolæ manuſcr. quas deſcripſimus in Annalibus Eccleſiaſt. vt ſcias non a temporibus Gregorij Papæ eiuſmodi conſuetudinem de mittendis hiſce ſacris muneribus ortum habuiſſe.

[b] *Machabæorum.*] Non tantum Latini, ſed & Græci hac eadẽ die agunt de Machabæis. Vetus quidẽ huiuſmodi celebritas eſt, quam maiores propenſiori ſtudio coluerunt, vt teſtantur complures ſanctorum Patrum orationes ea ſolemni die in eccleſia recitatæ, vt ſancti Gregorij Nazianzeni oratio; homil. 5. Ioannis Chryſoſtomi, quæ habetur tomo 1. operum eius; alia S. Gaudentij Epiſcopi Brixiani, qui & rationem eius celebritatis reddit; S. Auguſtini ſerm. 109. & 110. de diuerſis: in ſermone autem 109. hæc habentur inter alia: Sanctorum Machabæorum baſilicã eſſe in Antiochia prædicatur, in illa ſcilicet ciuitate quæ Regis ipſius perſecutoris nomine vocitatur: Antiochum quippe Regem perſecutorem impium pertulerunt, & memoria martyrij eorũ Antiochiæ celebratur, vt ſimul ſonet & nomen perſecutoris & memoria coronatoris. hæc baſilica a Chriſtianis tenetur, & a Chriſtianis ædificata eſt, &c. Hæc Auguſtinus. Eſt & de eiſdem ſermo ſancti Leonis Papæ, quo ſignificat, hanc ſolemnitatem frequenti populo Romæ peragi conſueuiſſe; qua item non tantum prædictorum martyrum cõſueta ſolemnitas celebraretur, ſed etiam anniuerſaria commemoratio dedicationis eius eccleſiæ, quam (vt ſupra diximus) Eudoxia Auguſta vxor Valentiniani Imp. erexit in Titulum, & catenarum munere exornauit. ait enim: Feſtiuitatis magnificentiam etſi ſermo non indicet, congregatio tamen ipſa teſtatur, & recte: duplex enim cauſa lætitię eſt, in qua & natalem eccleſiæ colimus, & martyrum paſſione gaudemus, &c. De eadem ſolemnitate olim agi conſueta meminit S. Ambroſius ſcribens ad Theodoſium Imperatorem epiſtola 17. lib. 2. edit. Roman. Eſt de eadem ſermo S. Maximi, nomine Euſebij Emiſſeni, itemq. ſermones quatuor de S. Euſebio Vercellenſi, in quibus ſicut de illo, ita etiam agitur de Machabæis, cum vna eademq. die ipſorum omnium ageretur natalis dies. Cur autem præ ceteris martyribus veteris Teſtamenti hi potiſſimũ colantur in Chriſti Eccleſia: ijdem qui ſupra ſancti Patres reddunt rationem. quibus addẽ quæ ſanctus Iſidorus ſcribit libro allegoriarum, dicens: Machabæi ſeptem, qui ſub Antiocho acerbiſſima perpeſſi tormenta, glorioſiſſime coronati ſunt, ſignificant Eccleſiam ſeptiformem, quæ ab inimicis Chriſti multam martyrũ ſtragem pertulit, & gloriæ cæleſtis coronam accepit. Hæc Iſidorus. Vide quid de his S. Bernardus ſcribat epiſtola 313. Horum autem martyrum hiſtoria nõ tantum in Canonicis ſcripturis habetur expreſſa, ſed & Ioſephus Iudæus eam cõſcripſit ad Polybiũ Megalopolitanũ, quod & S. Hieronymus teſtatur in lib. de Scriptoribus Eccleſiaſt. Extat ipſe cõmentarius ad Polybiũ Megalopolitanum ſcriptus. De iiſdẽ Cyprianus lib. de exhort. ad mar. cap. 11. Marius Victorinus heroico carmine eamdem cecinit. S. Ambroſius lib. de Iacob c. 10. & 12. eamdem hiſtoriam paraphraſtice narrat; Theophilus Alexãdrinus in Paſchali epiſtola tertia, Prudẽtius, & alij: licet in generibus tormentorũ non omnium ſit vna narratio. Nomina prędictorum Machabæorum Ioſephus in dicto cõmẽtario recenſet. ſunt hæc: Mater ipſarũ dicta eſt Salomona; filius maior natu Machabæus, huic ætatis gradu proximus Aber, tertius Machir, quartus Iudas, quintus Achas, ſextus Arath, ſeptimus vero vltimo loco natus, Iacob eſt appellatus. Omnes autem e caſtello Iudææ Solandro, omneſq. dicti ſunt Machabæi. Hæc ex Ioſepho ſed verſione Eraſmiana, ex diuerſo textu (vt apparet) ab eo qui communiori vſu receptus eſt. Quod autem ad vocem Machabæi ſpectat, nomen eſt Hebraicum, quod noſtris litteris ſic ſcribitur MACABAI, cuius ſingulæ litteræ ſingulas dictiones ſignificant ſumptas

ſumptas ex antiquo Moyſis Exod. 15. vbi hęc verba ſunt, MICHE MOCHA BAELIM IEHOVA, Hebraicis characteribus: quod Latine eſt: Quis ſimilis tui in fortibus, Domine? Quæ verba per ſingulas primas tantum notatas litteras ſic in vexillis fecit inſcribi, M.C.B.I. iiſdemq. vel pro teſſera militari, vnde ipſe ac poſteri eius Machabæi dicti ſunt. Hæc de ſignificatione huius vocis Sixtus lib. 1. biblioth. ſanct.

T.1.A.112. n.1. [c] *Fidei, Spei, & Charitatis.*] De his item hac die Vſuardus, Metaphraſtes harum Acta ex antiquioribus monumentis deſcripſit xv. Kalend. Octobris; quo die etiam Græci de iiſdem agunt in Menologio: eadem Latine reddita habet Lipom. tomo 6. & Surius tom. 4. Mombrit. tomo 2. & Petrus in catalogo lib. 7. cap. 7.

T.1.A.259. n.21. & A. 260. n.3. [d] *Boni & ſoc.*] De his Vſuardus etiam & alij Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequẽti. Agitur de his martyrib. in Actis ſancti Stephani Papæ & martyris, ex quibus ceteri acceperunt.

[e] *Cyrilli & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, Petrus etiam in catalogo lib. 7. cap. 10.

T.2.A.305. n.17. [f] *Leontij & ſoc.*] De his item Græci hac die in dicto Menologio, vbi horum Acta fuſius expreſſa habentur.

cir. A. 390. [g] *Felicis.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eo hac die. Meminit eiuſdem Prudentius in Periſteph. hymno quarto, cum ait:

Parua Felicis decus exhibebit
Artubus ſacris locuples Gerunda.

Sanctus Eulogius in memor. Sanctor. inter alios martyres, qui ſeſe martyrio ſponte obtulerunt, recenſet Felicem hunc, quem ait Cæſarea Mauritaniæ Gerundam vſque martyrij cupidum perrexiſſe. De eodem Gregorius Turonenſis libro de gloria martyrum cap. 92. vbi agit de eius miraculis. In Breuiario Toletano legi de eodem martyre ſacrũ hymnũ, quo eius Acta narrantur. Incipit: *Fons vitæ Deus, &c.* Scribunt de eo alij plures ex recentioribus, vt Vincentius in ſpecul. lib. 13. cap. 134. & 153. & alij.

T.3.A.312 num.42. A.327. nu. 20. A. 328. n.22. & An. 355. T.4. A.371 n.116. & ſeq. & T.5. A.397. n.52. [h] *Euſebij Epiſcopi.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Non tantum vetera Martyrologia hunc dicunt martyrem, ſed etiam in epitaphio in ſepulchro eius inuento acroſticis verſibus EVSEBIVS EPISCOPVS ET MARTYR inſcribitur. Eiuſmodi inſcriptiones hoc carminũ genere antiquitus cõformari, ac primis verſiculorum litteris numen aliquod exprimi conſueuiſſe, exemplo eſt vetus epitaphium ſanctæ Eugeniæ martyris Cordubenſis, quod recitat Ambroſius Moralis in appendice ad Eulogium. Vitam ſancti Euſebij cum ex antiquis monumentis eccleſiæ Vercellenſis, tum etiam ex ſanctorum Patrum elogijs cõtextam, vna cum tranſlatione ipſius recenter facta, Reuerendiſſimus D. Ioannes Franciſcus Bonhomius, eius ſedis Epiſcopus, edendam curauit. Eadem autem eius Acta nonnihil locupletata per annos ſingulos, vt geſta ſunt, iam diu intexuimus in Annalibus Eccleſiaſticis, reſtituimusq. locum Epiphanij in Panar. hæreſ. 30. vbi Euſebius Fregellæ mendoſe pro Vercellis legitur. Cur autem hic martyr dicatur, quem ſanctus Ambroſius & alij antiqui ſcriptores ſemper confeſſorem appellãt, ibidem non paucis explicuimus. De miraculis in eius eccleſia fieri ſolitis ſcribit Gregorius Turonenſis libro de gloria confeſſorum cap. 3. vbi etiam ipſum confeſſorem appellat, & inter confeſſores adnumerat.

[i] *Iuſtini.*] Agit de eodẽ Vſuardus, & Molanus in additione, qui de eius corpore poſito Pariſijs in baſilica S. Mariæ meminit. Diuerſus ab eo eſt Iuſtinus presbyter, de quo Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum cap. 49.

[k] *Veri Epiſcopi.*] De eodem Beda, & alij. Ado eius eccleſiæ Epiſcopus tradit in ſuo chronico, claruiſſe hunc Traiani temporibus; ſed perueniſſe vſque ad Pij Papæ Pontificatum, eiuſdem Pontificis litteræ ad eum ſcriptæ ſignificant. habentur to. 1. biblioth. ſanct. Sed & illud admonendum putamus, tres reperiri Viennenſes eius nominis Epiſcopos diuerſis temporibus: nimirum hũc, de quo eſt ſermo; ſecundum, qui interfuit Concilio Arelatenſi ſecundo ſub Cõſtantino; tertium, qui vixit temporibus S. Gregorij Papæ, cuius ad eum extant ſcriptæ litteræ; qui ab Adone ponitur ſediſſe anno Domini quingenteſimo octuageſimotertio, numeraturq. vigeſimusſextus eius ſedis Epiſcopus. T.2.A.166 n.4.

[l] *Ethelvuoldi Epiſcopi.*] Agit de eodẽ Molanus in additione ad Vſuardum, extantq. eius Acta, quæ habes apud Surium tomo 4. Scripta ea eſſe a Vuolſtano monacho, teſtatur catalogus ſcriptorum Britanniæ libro 2. cap. 36. Migrauit ex hac vita anno Domini nongenteſimo quarto. T.x.A.984. n.5.

[m] *Nemeſij.*] De eo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

xxiij. D Quarto Nonas Augusti. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7

ROMAE in cœmeterio Calliſti natalis ſancti Stephani [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Valeriani, dum Miſſæ ſacrum perageret, ſuperuenientibus militibus, ante altare intrepidus & immobilis cœpta myſteria perficiens, in ſede ſua decollatus eſt. Nicææ in Bythinia paſsio ſanctæ Theodotæ [b] cum tribus filijs ſuis: ex quibus primogenitum nomine Euodium, Chriſtum fiducialiter confitentem, fecit primo Nicetius Conſularis Bithyniæ fuſtibus cædi, deinde matrem cum omnibus filijs igne conſumi. In Africa ſancti Rutilij [c] martyris, qui cum ſæpius de loco in locum perſecutionem fugiſſe, & periculum interdum etiam pecunia redemiſſet, ex inopinato aliquando comprehenſus, & Præſidi oblatus, tormentis plurimis cruciatur: demum ignibus traditus, egregio martyrio coronatur. Patauij ſancti Maximi [d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui miraculis clarus beato fine quieuit.

A V G V S T I 2.

T.2.A.259. n.8.& ſeq. n.21.& ſeq & An.260 n.2.& ſeq. STEPHANI *Papæ* [a].] De quo non tantum Beda, ac ceteri Latinorũ hac die, ſed & Græci in Menologio agunt, vbi ipſius ac ſociorum Acta ſub compendio deſcribunrur: ampliora autem ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes: reperiuntur eadem non ex Græcorum, ſed Latinorum fontibus in vet. manuſcript. codic. quæ & apud nos habemus. De eius ſucceſſione meminit Euſebius in chronic. & hiſt. lib. 7. cap. 3. & 4. Cyprianus, Optatus, Auguſtinus, Nicephorus, & alij. Eius autem celeberrima & admiranda plane geſta, cum, aduerſante Orbe fere toto, de baptiſmate tutatus eſt maiorum traditionem, digeſſimus in Annal. Eccleſiaſt. ibiq. eumdem vindicauimus a calumnijs Firmiliani Epiſcopi Cæſaræ Cappadociæ. Interim vide, quid de his ſcribat Vincentius Lerinenſis aduer. hær. nou.

cir. A. 303. [b] *Theodota & fil.*] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci autem in Menologio ad quartum Kalend. Auguſti. Eius Acta ac filiorum recitantur in vita S. Anaſtaſię, quam habes apud Surium tomo 6. Mombritius tomo 2 & Petrus recitat in catalogo libro 7. cap. 14. Nobile templum in huius honorem erexit Iuſtinianus Imperator in ſuburbijs Conſtantinopolitanis, vt auctor eſt Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

[c] *Rutilij.*] Quæ hic de Rutilio dicuntur, habentur etiam apud Tertullianum lib. de fuga temp. perſecut. cum tamen auctor ipſe Montani afflatus ſpiritu, negaret fugiendum eſſe tempore perſecutionis vrgentis. De redemptione martyrij, de qua hic agitur, conſule ea quæ ſupra diximus, cum egimus de temporibus Commodi, die 18. Aprilis. T.2.A.205. n.14.

[d] *Maximi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Patauinæ. Habetur de eo mentio in Actis ſancti Proſdocimi, ex quibus Scard. libro 2. Annal. cir. A. 156.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

HIEROSOLYMIS Inuentio [a] corporis beatiſsimi Stephani Protomartyris, & SS. Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, ſicut Luciano presbytero diuinitus reuelatum eſt, Honorij Principis tempore. Conſtantinopoli natalis ſancti Hermelli [b] martyris. Apud Indos Perſis finitimos paſsio ſanctorum [c] Monachorum, & aliorum fidelium, quos Abenner Rex, perſequens Eccleſiam Dei, diuerſis afflictos ſupplicijs cædi iuſsit. Neapoli in Campania ſancti Aſpren [d] Epiſcopi, qui a S. Petro Apoſtolo ab infirmitate curatus, & deinde baptizatus, eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus fuit. Auguſtoduni depoſitio ſancti Euphronij, Epiſcopi & confeſſoris. Anagniæ ſancti Petri [f] Epiſcopi, qui monaſtica primum obſeruantia, deinde paſtorali vigilantia clarus, quieuit in Domino. Philippis in Macedonia ſanctæ Lydiæ [g] purpurariæ, quæ, prædicante ibidem S. Paulo Apoſtolo, prima omnium credidit Euangelio. Beroeæ in Syria ſanctarum mulierum Maranæ [h] & Cyræ.

AVGVSTI 3.

T. 1. An 34 nu. 300. & ſeq. inuentio vero T. 5 A. 415. n. 8 & ſeq. & A. 416 nu. 16 & ſequ. De Gamaliele T. 1. A. 34 nu. 277. n. 180 310. & 324. & ſequ. De Nicodemo T. 1. A. 31 n. 40. & A. 34 n. 324

INVENTIO *corporis beatiſsimi Stephani Protomartyris* [a].] De eadē hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri omnes; in quos tamen librariorū vitio errorem irrepſiſſe putādū, dum eiuſmodi inuentio facta dicitur anno ſeptimo Honorij Imperatoris, cum de ea te nullus relictus ſit errandi locus: nam litteræ Luciani, ab omnibus comprobatæ, notant Conſules, quibus ea contigerunt, nimirum Honorio decimū & Theodoſio ſextū Conſſ. qui quidem annus eſt Honorij Imperatoris xxi. Nec vero quis putet mēdoſam eſſe epiſtolā Luciani: nam Marcellinus Comes in chron. & Niceta in oratione de ea re habita; ijſdem Cōſulibus id factum confirmant. De integritate litterarū Luciani, quibus agitur de huiuſmodi inuentione, nullus hactenus dubitauit: illis etenim adſtipulantur Gēnadius de vir. illuſtr. cap. 46. & 47. qui teſtatur eadē a Luciano Græce ſcripta, Latine reddita eſſe ab Auito. Marcellinus in chron. Nicephorus hiſt. li. 14. c. 9. Beda in retract. in Act. Apoſt. & de ſex ætatibus, & alij recentiores. Eam quidem hiſtoriam, ipſasq. Protomartyris venerandas reliquias primus omnium ad oras Occidentales detulit Oroſius presbyter Hiſpanus, qui illis tēporibus peregrinatus eſt Hieroſolymam, tantisq. pignoribus ditauit illuſtrauitq. Eccleſiā Africanam: dum tot tātaq. ex illis edita ſunt miracula, quæ S. Auguſtinus pluribus in locis fideliſſime recitat, vt lib. 22. de ciuit. Dei c. 8. & ſerm. de diuerſis 31. 32. 33. & epiſt. 103. ad Quinctianū; Euodij præterea Epiſcopi Vzalenſis nomine de ijſdē duo libri cōſcripti extant. Agit de ijſdē S. Proſper lib. de prædict. dimid. temp. c. 6. Cum autē poſtmodum Vuādali in Africanam prouinciā graſſarētur, fertur S. Gaudioſus Epiſcopus ampullam vitream concreti ſanguinis S. Stephani inde Neapolim Campaniæ vrbem fugiens ſecum aſportaſſe; quæ hactenus ibidem in eccleſia eiuſdem S. Gaudioſi religioſe aſſeruatur: vbi

adhuc miraculum perſeuerat, vt ſuper altare ampulla poſita, dum ſacra Miſſarum ſolemnia peraguntur, liqueſcere, veluti recens effuſus ſanguis, aliquando conſpiciatur: idq. hac ipſa die, qua ſancti Stephani corporis inuentio celebratur. Sed illud plane admiratione digniſſimum, quod, cum olim annis ſingulis tertia Auguſti id fieri conſueuerit; ipſo etiam anno, quo auctoritate ſanctiſſ. mem. Gregorij Papæ XIII. reſtitutum eſt Romanum kalendarium, ad formam reductionis anni, non vt olim decem poſt dies, ſed eadem ipſa feſta die, ſanguis viſus eſt ebulliſſe, ſicq. annis ſequentibus: idemq. accidit de ſanguine S. Ioannis Baptiſtæ. Eſt eius rei fidiſſimus ac ſinceriſſimus teſtis inter alios Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Franciſcus Maria Taruſius S.R.E. nunc Cardinalis, qui noſtræ Congregationis Oratorij Neapoli exiſtentis olim Præfectus, cũ in altari, vbi ampulla ſanguinis erat, ſacras Miſſas ageret, cõcretus inſtar lapidis viſus eſt ſãguis liqueſcere totus in guttas. Alia compluria his ſimilia in diuerſis orbis Chriſtiani partibus accidiſſe audiuimus; vt ex his plane conſtet, diuinis ſuffragijs, quæ in ſancta Catholica Eccleſia, ab ipſo q. Rom. Pontifice ſunt conſtituta, probari atque firmari. Quod ad eamdem ampullam ſãguinis Protomartyris ſpectat, quam per S. Gaudioſum ex Africa Neapolim diximus fuiſſe delatam; hanc illam ipſam opinamur, vel ſaltem illi admodum ſimilem, cuius idem qui ſupra auctor commentarij, qui fertur nomine Euodij Epiſcopi Vzalenſis, meminit, cum agit de reliquijs & miraculis Protomartyris Stephani lib. 1. cap. 1. his verbis: Ampulla quædam ei demonſtratur intra ſe habens ſanguinis quãdam aſperſionem, & ariſtarum quaſi oſſium ſignificationem. Et paulo poſt: Ampullam, ſicut oculis ſuis viderat ancilla Dei in ſomnij reuelatione, ſic inter manus ſuas accepit poſtea ſacerdos. Hæc auctor, qui licet perperam inſcribatur Euodius, cũ potius ad Euodiũ ſcripſerit, de eius tamen ſinceriſſima fide non dubites. Prodũt enim eiuſdem Luciani litteræ, non tantum articulos martyris, ſed & terram ipſam ſanguine madefactam ab Oroſio in Africam tranſportatam. Non prætérimus, eodem tempore Honorij Imper. eiuſdem Protomartyris reliquias eſſe perlatas in Minoricam inſulam, quarum virtute vniuerſa gens Iudæorum, quę inſulam incolebat, ad fidẽ Chriſti mirandis prodigijs conuerſa eſt. Extat de his inſignis epiſtola Seueri Epiſcopi Minoricẽſis, quã manuſcriptã nacti ſumus in bibliotheca Vaticana; cuius fidei integritati adſtipulatur prædictus auctor commentarij de miraculis S. Steph. li. 1. c. 2. his verbis: Epiſtola quoq; ad nos delata cuiuſdam ſancti Epiſcopi Seueri Minoricenſis inſulæ de pulpito in aures Eccleſiæ cum ingenti fauore recitata eſt, &c. Scripta habetur xv. kal. Martij, Aſclepiodoto & Mariniano Conſſ. eſt. is annus octauus ab inuentione prædictarum reliquiarum, a Chriſto autem annus quadringenteſimus vigeſimuſtertius. In Gallias etiam eiuſdem Protomartyris reliquiæ fuerunt delatæ, de quibus Greg. Turon. hiſt. lib. 1. c. 31. & de glor. mart. cap. 33. vbi & de miraculis editis. Illud etiã ad annotationẽ præſentis diei ſolemnitatis ſpectare magnopere videtur; quid eſt quod hac potiſſimum die eiuſmodi inuentio celebretur, quam conſtat ex Luciani litteris factam eſſe menſe Decembri, translationem vero Hieroſolymã ad 7. Kal. Ianuarij: aliam autem translationem Conſtantinopolim ad quintum Kal. Octobr. auctor eſt Theodorus lector in collectaneis lib. 2. in fine. Rurſus autem tertiam Romam factam eſſe tranſlationem pridie Nonas Maij, eius Acta teſtantur, quorum ſupra meminimus. Cum autem nec inuentio, nec translatio aliqua hac die contigerit; exiſtimarunt nonnulli, hac ipſa die S. Stephanum Protomartyrem martyrium ſubiiſſe: quorum quidem ſententiæ maiorum refragatur auctoritas: ſiquidem S. Auguſtinus, Fulgentius, & alij tam Latinorum quã Græcorum Patrum in homilijs, quas ea die habuerũt, abſque vlla hæſitatione profitentur S. Stephanum conſummaſſe martyriũ poſtridie Natiuitatis Domini: idq. adeo firmum ratumq. maiores habuere, vt licet in eam dilata fuerit translatio illa prima Hieroſolymã facta; nihilominus remanſerit, vt erat, ea dies cõſecrata natalitio Protomartyris, & ſolemnitatẽ Inuentionis maluerunt in hunc diem transferre. Sed qua (inquam) ratione factum ſit, vt hac potius die, quam ceteris, memoria hæc ageretur: dicam quid acceperim a D. Antonio Geronio Tarraconenſi, Eccleſiaſticarum antiquitatum apprime erudito, quocum de ambiguitatibus rerum Eccleſiaſticarũ ad hiſtoriæ veritatem ſpectantibus familiariter diſſerere ſæpiſſime conſueui: cuius hæc de ea re eſt ſententia; vt exiſtimet, longe ante inuentionem S. Stephani hanc ipſam diem in honorẽ eiuſdem Protomartyris eſſe dicatam, poſtmodum autem redditam ſolemniorem ex commemoratione prædictæ inuentionis. Id etenim in primis Maxime perſuadent antiqua monumenta, vt vetus illud, cuius ſæpe meminimus, Martyrologium S. Cyriaci, in quo nulla habetur hac die de inuentione mentio, ſed tantum hæc verba: Sancti Stephani Protomartyris in Ancona, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus percuſſus eſt. Hæc ibi. Eadem Beda; licet apud eum mendoſe Antiochia, pro Ancona ponatur his verbis: In Antiochia S. Stephani Protomartyris, vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quibus in brachio percuſſus eſt, & multas ex eo virtutes ſanitatum fieri. Hæc Beda. Quibus omnibus ſi addas quæ ſcribit ſanctus Auguſtinus ſerm. 31. & 32. de diuerſis pag. 488. 489.

edit.

edit. Louan. vbi agit de perantiqua Memoria eiuſdem Protomartyris Anconę poſita, deq. illo ſaxo quo idē in cubito percuſſus eſt, quod collegit, qui lapidationi illius interfuit, & in Italiam detulit, & Anconę reliquit, ex quo tēpore illic memoria S. Stephani eſſe cœpit, vt idem ſcribit dicto ſerm. 32. Hæc, inquam, omnia ſi prædictis antiquioribus Martyrologijs iungas, facile intelliges, longe ante inuētionem Protomartyris celebrari conſueuiſſe hac die memoriam eius, vel ſaltem in Italiæ regionibus. Celebris itaq; olim fuit cultus memoriæ eius martyrij ex illo lapide: poſtmodum autem, venerando corpore inuento, aucta ea dies eſt celebriori ſolemnitate, quæ iam ſemel lapidis eius memoriæ dicata erat. Vnde apud Bedam & aliqua alia manuſcripta, non tantum hac die agitur de inuentione prædicta, ſed & de viuo lapide illo, ex quo multa etiā miracula, veluti mel de petra (iuxta Propheticum illud) oleumq. de ſaxo duriſſimo, emanabant. Hæc prædicto diſerto viro accepta ferimus, cuius ſententiæ libenter ſubſcribimus. De eccleſia S. Stephani Anconæ meminit etiam S. Gregorius lib. 1. dialog cap. 1.

b *Hermelli.*] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, alijq. recentiores.

cir. A. 383. c *Sanctorum Monachorum.*] De his ſcribit S. Ioannes Damaſcen. in vita SS. Barlaham & Ioſaphat, de quibus ſuo loco inferius.

T. 1. An. 46. n. 2. d *Aſpren Epiſcopi.*] Fortaſſe Aſprenatis. De eodem tabulæ eccleſiæ Neap. extantq. eius Acta Typis nuper excuſa, a Paulo Regio ſcripta. Quamuis hoc ſit nomēn Romanum: reperies enim geſſiſſe Conſulatum Aſprenatem vna cum Clemente anno decimotertio Domitiani Imp. vt habent tabulæ Caſſiodori: quo etiam ſæculo hic, de quo agimus, vixiſſe reperitur. Meminit Aſprenatis etiam Dio lib. 56. Sueton. in Auguſto cap. 43. ait ab eo tempore Aſprenates dictos etiam fuiſſe Torquatos. De eodem nomine Seneca controuer. 24. Plinius item de domo Aſprenatum agit.

e *Euphronij Epiſcopi*] Scribit de S. Euphronio Greg. Turon. lib. 2. cap. 11. De eodem Sidon. Apollin. lib. 4. c. 25. & ad eū lib. 7. epiſt. 8 & lib. 9. epiſt. 2. Interfuit Concilio Lugdunēſi, ſubſcripſitq. cum alijs epiſtolam Fauſti damnantis cunctos Pelagianorum errores. T. 7. A. 570. nu. 23. Conc. Lud.

f *Petri Epiſcopi.*] De quo etiā tabulę eccleſiæ Anagninæ, indeq. eius Acta accepimus. T. 11. Ann. 1071. n. 33.

g *Lydiæ.*] De ea Acta Apoſt. cap. 16. Dicta eſt Purpuraria a purpura tingēda. Erat eiuſmodi opificium non ignobile; non enim liberū erat cuique tingere purpuram, vel cuilibet petenti impartiri, vt conſtat ex Ammiano Marcellino lib 14. Erat enim inter alios magiſtratus Præfectura tingendæ purpuræ, qua velut magno munere donatus eſt Dorotheus Tyrius ab Imperatore, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. 7. c. 26. Sunt de tinctura purpuræ leges ſeueriſſimæ Codic. lib. xj. de veſtibus. T. 12. Ann. 1105. n. 13. T. 1. An. 52. n. 66.

h *Marana & Cyra.*] Scripſit harum fęminarū præclaras res geſtas Theodor. in Theophil. cap. 29. cir. A. 450. Tempore Theodoreti.

4 Pridie Nonas Auguſti. Luna. E xxj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

t u A B C D E f F G H M N P

27 28 29 1 2 3 4 5 4 5 6 7 8 9

BONONIAE S. Dominici[a] confeſſoris, fundatoris Ordinis Fratrum Prædicatorum, viri ſanctitate & doctrina clariſſimi: qui virginitatem perpetuo illibatam ſeruauit, & ob ſingularem meritorum gratiā tres mortuos ſuſcitauit: cumq. prædicatione ſua hæreſes compreſsiſſet, ac plurimos ad religioſam & piam vitam inſtituiſſet, octauo Idus menſis huius in pace quieuit: eius tamen feſtiuitas ex cōſtitutione Pauli Papæ IIII. hac die celebratur. Theſſalonicę natalis B. Ariſtarchi[b] diſcipuli & comitis indiuidui S. Pauli Apoſtoli, de quo ipſe ad Coloſſenſes ſcribit; Salutat vos Ariſtarchus concaptiuus meus.

Is ab eodem Apoſtolo Theſſalonicenſium Epiſcopus ordinatus, poſt longos agones ſub Nerone coronatus a Chriſto, quieuit. Romæ via Latina paſsio beati Tertullini [c] presbyteri & martyris, qui ſub Valeriano Imperatore poſt impiam fuſtium mactationem, ignium circa latera exuſtionem, oris quaſſationem, atque in equuleo extenſionem, neruorumq. cæſionem, data ſententia, capitis amputatione martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſancti Eleutherij [d] martyris, ordinis Senatorij, qui pro Chriſto in perſecutione Maximiani gladio cæſus eſt. In Perſide ſanctarum martyrum Iæ [e] & ſociarum, quæ cum nouem millibus Chriſtianis captiuis ſub Sapore Rege diuerſis pœnis afflictæ martyrium ſubierunt. Coloniæ ſancti Protaſij [f] martyris. Veronæ ſancti Agabij [g] Epiſcopi & confeſſoris. Turonis S. Euphronij [h] Epiſcopi. Romæ ſanctæ Perpetuæ [i], quæ a beato Petro Apoſtolo baptizata, Nazarium filium, & Africanum virum ad fidem Chriſti perduxit, & multa ſanctorum martyrum corpora ſepeliuit [k], ac tandem bonorum operum meritis cumulata migrauit ad Dominum.

AVGVSTI 4.

To.12. An. 1170 n.62. DOMINICI [a].] Huius ſanctiſſimi viri præclariſſima geſta octo libris digeſſit Theodoricus eiuſdẽ ordinis frater, quæ Surius refert to.4. ſanctus Antoninus in 3. parte tit.23. cap.1. 2. 3. 4. & ſequen. Ioannes Garzonius de vir. illuſtr. ord. Prædicat. M. Antonius Flaminius; ac nouiſſime R. D. Franciſcus Diacetius Epiſcopus Feſulanus egregium de eadem re commẽtarium ad ſanctiſſimæ memoriæ Pium Papam Quintum conſcripſit. Migrauit ex hac vita octauo Idus Auguſti, feria ſexta, hora ſexta, agens ſuæ ætatis annum quinquageſimumprimum (vt auctor eſt S. Antoninus) anno a Chriſto Domino 1221. Facta eſt autem eius tranſlatio anno Domini 1233. Gregorio Nono Rom. Pont. anno ſexto ſedis eius. De canonizatione autem eius extãt litteræ Apoſtolicæ eiuſdem Gregorij Noni, datæ Spoleti 5. kalen. Septembris, anno octauo Pontificatus ipſius; recitat eas Anton. dict. 3. par. tit. 23. c. 4. §. 17 quibus etiam præcipitur, vt ad Nonas Auguſti, ante diem obitus eius, quo relatus eſt inter Sanctos, anniuerſaria eius ſolemnitas in Eccleſia ageretur. At S. D. N. Paulus IIII. Rom. Pont. in hanc retulit diem ob feſtum Beatæ MARIAE ad Niues, quod in eamdem diem incideret.

[b] *Ariſtarchi.*] De quo Act. Apoſt. c. 19. 20. T.4. An 45. num.42. & 27 Paul. ad Coloſſ c.4. & ad Philemonem. A.58. n.62. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menol. ad 18. Kal Maij.

[c] *Tertullini.*] Agunt de eodẽ Beda, Vſuard. T.2. A.260. n.3. Ado, & alij. Eius autem res geſtæ extant in Actis S. Stephani Papæ & martyris.

[d] *Eleutherij*] De eodem hac item die Græ- T.3. A.311. ci agunt in Menologio, ibiq. eius Acta breui n.19. compendio referunt.

[e] *Ia.*] Græci item de eadem hac die agunt cir. A.343. in Menologio, narrantq. breuiter eius martyrium. Huius nomine templum vetuſtate pene collapſum reſtituit Iuſtinianus Imperator, vt ſcribit Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

[f] *Protaſij.*] De eo etiam Galeſinius hac die, qui eiuſdem eccleſiæ citat tabulas.

[g] *Agabij Epiſc.*] Agit de eo Reuerendiſſ. ac Inuentio A. Illuſtriſſ. D. Auguſtin. Valerius eiuſdem ec- 1491. cleſiæ Epiſcopus, S.R.E. Cardinalis, in lib. antiquorum monumentorum Epiſcoporum Veronenſium.

[h] *Euphronij Epiſcopi.*] Præceſſit hic Grego- T.7. A.559 rium Turon. qui de eo plura ſcribit de geſt. n.16. obitus Franc. lib. 10. cap. 31. & de glor. confeſſ. c. 18. A.574. n.10 19. & 20. Extant Venantij Fortunati ad hunc epiſtolæ, quarũ poſteriore egregias eius virtutes contexit: extatq. de eadem re eiuſdem

auctoris

auctoris carmen lib. 3. De eodem item agit in carm. ad Felicem Epiſcopum, cum interfuit dedicationi baſilicæ. Idem præſens fuit etiam Concilio Pariſienſi: eius epiſtolam ac collegarum Epiſcoporum ad Radegundem Reginam habet idem Gregorius Turonenſis lib. 9. cap. 39 Numeratur hic ſedis Turonenſis Epiſcopus viceſimus ordine.

T. 1. A. 69. n. 45. [i] *Perpetuæ.*] De qua & tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Narratur eius res geſtæ in Actis ſanctorum Nazarij & Celſi, quæ habet Mombrit. tom. 2.

[k] *Sepeliuit.*] In ſepeliendis ſanctorum martyrum corporibus, & condiendis eis aromatibus, effuſæ erant impenſæ Chriſtianorum, vt auctor eſt Tertull. in apolog. De iiſdem Prudent. in Cathemer. hym. in exequijs defunct. Greg. Nyſſ. in orat. in funere Meletij, Gregorius Nazianz. epiſt. 18. ad Sophr. & alij. Ex Iudæis ea traditio manauit ad Chriſtianos: ſic enim mos erat Iudæis mortuos ſepelire, Ioannis 19 Præ ceteris id diligentius præſtitiſſe videntur Aegyptij, qui ea arte ſic deſiccabant corpora defunctorum, vt eadem quaſi ænea redderent, appellarentq. lingua Aegyptia Gabbaras, vt tradit Auguſtinus ſerm. de diuerſ. 120. cap. 12. Inde eſt, quod impius Eunapius Sardianus in Aedeſio Aegyptios Chriſtianos, ipſos Alexandrinos, in quos inuehitur ob demolitum templum Serapidis, irridet, quod religionis ergo oſtentarent ſalita capita damnatorum: ſic Ethnicus Chriſtianorum hoſtis appellat ſanctos martyres, quos Alexandrini maximo honore habebant. Porro condiendorum corporum vſum ab Aegyptijs mutuatos eſſe Iudæos, auctor eſt Tacitus lib. 21. Annalium.

5 Nonis Augusti. Luna. G xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10

ROMAE in Eſquilijs dedicatio [a] Baſilicę [b] S. Marię ad Niues. Item Romæ paſsio ſanctorum Martyrum [c] vigintitrium, qui in perſecutione Diocletiani via Salaria veteri capite truncati, ibidem ſepulti ſunt ad cliuum Cucumeris. Auguſtę Vindelicorum natalis ſanctæ Afræ [d] martyris, quæ cum eſſet Pagana, per doctrinam S. Narciſsi Epiſcopi ad Chriſtum conuerſa, & cum omni domo ſua baptizata, pro confeſsione Chriſti igni tradita eſt. Aſculi in Piceno ſancti Emygdij [e] Epiſcopi & martyris, qui a S. Marcello Papa Epiſcopus ordinatus, & illuc ad prædicandum Euangelium miſſus, in confeſsione Chriſti ſub Diocletiano Imperatore martyrij coronam accepit. Antiochiæ ſancti Euſignij [f] militis, qui annum agens centeſimum decimum, cum Conſtantini Magni fidem, ſub quo militauerat, Iuliano Apoſtatæ exprobraret, eumq. vt patriæ pietatis deſertorem redargueret, ab eodem iuſſus eſt capite cædi. Item ſanctorum martyrum Cantidij [g], Cantidiani, & Sobelis Aegyptiorum. Catalauni in Gallia S. Memmij [h] ciuis Romani, qui a S. Petro illius ciuitatis Epiſcopus conſecratus, populum ſibi commiſſum ad Euangelij veritatem perduxit. Auguſtoduni beati [i] Caſsiani

Epiſcopi

Epiſcopi. Apud Theanum ſancti Paridis [k] Epiſcopi. In Anglia ſancti Oſuualdi [l] Regis, cuius actus venerabilis Beda presbyter commemorat. Eodem die ſanctæ Nonnæ [m] matris beati Gregorij Nazianzeni.

AVGVSTI 5.

T.4.A.367. n.4. DEDICATIO *Baſilicę S.* MARIAE *ad Niues* [a].] De ea ſolemnitate, eiusq. inſtitutionis cauſa habentur vetera manuſcripta eius eccleſiæ, quæ paucis complexus eſt Petrus in catal. lib.7. cap.21. Dicta eſt hæc Baſilica Liberij, de qua hæc in libro de Romanis Pontificibus in Liberio: Hic fecit baſilicam nomine ſuo iuxta Macellum Libiæ. Meminit eiuſdem Marcellinus presbyter, cum agit de ſchiſmate Vrſicini. Quod autẽ ſpectat ad Macellum Libiæ: erat in quinta Vrbis Regione, quæ Eſquilina dicitur, Macellum Liuianum appellatum, de quo Sext. Rufus de Region. Vrb. & Publius Victor. De eadem Baſilica etiam in eodem libro de Rom. Pontificibus in Sixto Tertio hæc leguntur: Hic fecit baſilicam S. Mariæ Matris Domini, quæ ab antiquis, Liberij cognominabatur. Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imperatorem de imag. hæc ait: Sixtus Papa, ſucceſſor Cæleſtini, fecit baſilicam Sanctæ Dei Genitricis Mariæ, cognomento Maiorem, quæ & apud Præſepe dicitur: ſimili modo & ipſe tam in metallis aureis, quam in diuerſis hiſtorijs, ſacris decorauit imaginibus. Hæc Hadrianus. Hactenus extãt fere interæ ſacræ illæ hiſtoriæ muſiuo opere contextæ, atque ſuper maiorem arcum eodem opere exornatum eiuſmodi inſcriptio perſeuerat: SIXTVS PLEBI DEI. A Sixto Sixtiana baſilica dicta reperitur apud Ioannem diac. in vita S. Gregorij Papæ libr. 4. cap.68 De eiuſdem baſilicæ excellentia, deq. miraculis cereorum illic incendi ſolitorum, ſcribit Petrus Cluniac. lib.2. cap.30. De alijs item cereis Natalis Domini die illic poni ſolitis cum nota annorum currentium a paſſione Dominica, meminit Beda de temporum ratione cap.45. Cetera autem eiuſdem Baſilicæ antiqua monumenta habent hi qui ſcripſerunt de ſeptem Vrbis Eccleſijs. At ne intentus tantum veteribus, recentiora præterm ittam; eadẽ Baſilica his diebus noſtris longe auguſtior, ac illuſtrior redditur a S. D. N. Sixto Quinto Rom. Pontif. tum ob nobiliſſima illic monumenta excitata, ac præſertim magnificentiſſimum Sacellum, quo ſacroſanctum Domini Præſepe contineatur; tum etiam ob apertas directaſque vndique vias; quibus populo Chriſtiano facilior ac gratior pateat ad eam acceſſus. Sed in his omnibus deſcribendis cõmentario potius quam notatione opus eſſet.

[b] *Baſilicæ.*] Vox iſta quidem etſi a Gentilibus accepta videatur, non abhorret tamen a phraſi diuinæ Scripturæ: nam atrium illud maius templi Salomonis, Baſilica dicitur in 2. Paralipom. cap.4. & 6 licet Græce αὐλὴ legatur, quod alij vertunt, atrium. Apud nos autem loquendi vſus obtinuit, vt nõ quæcumq; eccleſiæ appellentur Baſilicæ, ſed illæ tantum, quarum auguſtior eſſet amplitudo. Vnde autem id acciderit, vt eiuſmodi eccleſiæ dicerentur Baſilicæ, Iſidorus lib.15. Originum hæc ait: Baſilicæ prius vocabantur Regum habitacula, vnde & nomen habent: nunc tamen ideo Baſilicæ diuina templa nominantur, quia ibi Regi omnium Deo cultus & ſacrificia offeruntur. Hæc Iſidorus: eadem Annal. de Eccleſiaſt. offic. lib.2. cap.2. & Vualfridus, Strabo de rebus Eccleſiaſticis cap.6. Hæc licet ſint vera; eiuſmodi tamen nomen vna cum re a Gentilibus ad Chriſtianos deriuaſſe, mihi magis probatur. Nam Baſilicæ illæ Gentilium in eccleſias Chriſtianorum aliquando commutabantur. Eſt de his locus egregius Auſonij Galli in gratiarum actione pro ſuo Conſulatu ad Gratianum, Auguſtum, his verbis: Baſilicæ olim negotijs plenæ, nun votis, votiſque pro tua ſalute ſuſceptis, &c. Nec quis putet, apud Gentiles, ſicut apud nos, eiuſdem eſſe ſignificationis Baſilicas, & Templa. Erant enim illæ (vt ſcribit Vitruuius lib.5. cap.1.) loca venalium rerum Foris cõiuncta, in quibus hieme potiſſimum publicæ conciones & negotiantum conuentus habebantur. ea etiam ſignificatione ſumuntur, l. pediculos. §. item cum. ff. de auro & argen. legat. & l. inter ſtipulantem. § ſacram rem. ff. de verb. obligat. Dicebatur ius etiam in Baſilica, vt apparet ex Plinii epiſtola 21. lib.5. cum ait: Deſcenderam in Baſilicam Iuliam, auditurus quid proxima comperendinatione reſpondere debeam. Sedebant Iudices, &c. De eadem eodem ſenſu & Seneca lib.3. de ira, cap.33. cum ait: Fremitu iudiciorum Baſilicæ reſonant, &c. Eius generis ea eſſe putatur, quam Theodoſius Iunior Imperator ab ergaſteriis, tabulatis, & intromiſſione equorum liberam eſſe voluit. Cod. de oper. publ. l. Baſilicam. Erant & priuatorum Baſilicæ ad inambulandũ conſtructæ & magno ſumptu ornatæ; quarum meminit S. Hieronymus ſcribens ad Marcellam

epiſt.

epiſt. 18. aitque: Vbi (Romæ ſcilicet) inſtar palatij priuatorum extructæ Baſilicæ, vt viſe corpuſculum hominis pretioſius inambulet, & quaſi mundo quicquam poſſit eſſe ornatius, tecta ſua magis velint aſpicere, quam cęlum. Hæc ille. Quod autem ad ipſarum ſtructuram ſpectat; erant plures ſimul in lõgũ iunctæ porticus ſuffultæ columnis, æquis inter ſe diſtantibus ſpatijs, epiſtylijs deſuper iunctis, velut intextis inuicem. His reſpondent quę Cicero ad Atticũ libro quarto ſcribit his verbis: Paulus in medio Foro Baſilicam pene texuit iiſdẽ antiquis colũnis, &c. Secundum ea quæ a Vitruuio ſunt deſcripta lib 5. cap. 1 eiuſmodi fere ſtructuræ eſſe ipſas Chriſtianorũ antiquas Baſilicas, nullus ignorat: nam paucis mutatis, vel additis, ex ipſis aliquæ, vel (quod frequentius accidit) ipſarum Baſilicarum columnæ in vſum Chriſtianæ religionis tranſiere cum nomine. Ab aliquibus vſurpatam hanc vocem, Baſilicam, pro quacumque eccleſia inuenimus, vt apud Optatum libro primo, cum ait de his quæ Romæ erant eccleſiis: Inter quadraginta, & quod excurrit, Baſilicas, &c. Verum vſitatiori vocabulo dictas fuiſſe ab antiquis eccleſias ipſas domos Dei, & templa, ſanctus Zeno in Pſalm. 126. ſignificare videtur his verbis: Conuentus quidem eccleſiarum, ſiue templi, quos ad ſecretam Sacramentorum religionem ædificiorum ſepta claudunt, conſuetudo noſtra vel domum Dei ſolita eſt nũcupare, vel templa. Hæc ille. Verum non his tantũ nominibus loca Deo ſacrata nominari conſueuiſſe; ſed & alijs, nempe dici Memoriam, Martyriũ, Dominicum, alibi diximus.

T. 3. A. 303. n. 113. ᶜ *Martyrum Vigintitrium.*] Habetur mentio de iiſdem martyribus in Actis SS. Abundij, Abundantij, & Marciani, de quibus ſuo loco inferius.

T. 3. A. 303 n. 125. ᵈ *Afræ*] De eadẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij; Beda autem ad ſeptimum Idus Auguſti, vt in eccleſia Auguſtana, in qua hac die agitur de S. Afro martyre. Extant eius Acta, quæ recitat Sur. tom. 4. hac die. Sinceriora mihi ea videntur, quæ ex Actis publicis deſcripſit Vicellius in Hagiologio. In Auguſtano Breuiario atque Miſſali libro eiuſdem res geſtæ narrantur; cumq. ſimul omnia monumenta eam olim fuiſſe meretricem tradant, miror vehementer, quomodo Venantius Fortunatus eam appellet virginem his verſibus in libro quarto vitæ S. Martini Epiſcopi Turonenſis:

Pergis ad Auguſtã, quam Vindo, Licusq. fluẽtãt.
Illic oſſa ſacra venerabere virginis Afræ.

Cum hanc tradant a S. Narciſſo Epiſcopo ad Chriſtianam fidem eſſe conuerſam, putant aliqui, inter quos Petrus in catalogo lib. 7. cap. 28 hunc illum eſſe Narciſſum Epiſcopum Hieroſolymitanum laudatiſſimum, de quo ſcribit Euſebius lib 6. cap. 9. Alij autem dixerunt hunc fuiſſe Narciſſum martyrem Gerundenſem; idq. teſtantur eius Acta, ac ...., & Vincentius lib. 7. cap. 28. Anton. 1. par. tit. 8. cap. 1. §. 18. & nouiſſime Flos ſanctorum, quibus magis aſſentior.

ᵉ *Emigdij Epiſc.*] Petrus in catalogo lib. 7. c. 24. refert eius Acta, ſed eiuſmodi quæ cẽſura indigeant. T. 3. A. 309. nu. 4.

ᶠ *Fuſigny*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. ibiq. deſcribunt eius certamen. T. 4. A. 362. n. 140.

ᵍ *Cantidij & ſoc.*] De his item Græci hac die vbi ſupra in Menologio agunt.

ʰ *Memmij Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri de eodem hac die, pluribus autẽ Gregorius Turonenſis de gloria confeſſ. cap. 66. Vincent. & Anton. par. 1. tit. 6. c. 27. Petr. in catal. lib. 7. c. 25. T. 1. An. 46. n. 2.

ⁱ *Caſſiani Epiſc.*] De quo Beda, & alij qui ſupra. Meminit eiuſdem Conſtantius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodor. lib. 1. cap. 7. Gregor. Turon. de glor. confeſſ. c. 24. Petr. in catal. Vincent. Antonin. & alij. Molanus teſtatur eius Acta extare: ſed ea hactenus nobis ſunt incognita. ante A. 400

ᵏ *Paridis Epiſcopi.*] Tam ipſius, quam aliorum plurimorum ſanctorum totius prouinciæ Campaniæ & adiacentium regionũ Acta percepi collegiſſe in vnum ſumma cum diligentia ac labore Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Iulium Antonium Sanctorium Cardinalem S. Seuerinæ dictum, S. Rom. Eccleſiæ ornamentum; eaq. aliquando ab ipſo edi ac peruulgari, vehementer optamus. Obijt Ann. 346 ex offic. Eccl. Thean.

ˡ *Oſualdi*] De eo hac die Beda, qui & de eodem in geſt. Anglorum lib. 3. cap. 4 & in epitome: quæ cuncta ſimul collecta recitat Sur. tom. 4. Migrauit ex hac vita anno Domini ſexcenteſimo quadrageſimoſecundo. T. 8. A. 642. n. 4. & ſeq.

ᵐ *Nonnæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio: eius autem egregia facta recenſet eius filius S. Gregorius Nazianzenus in oratione habita in funere patris, ac item alia quæ dicta ab ipſo eſt in funere Cæſarij fratris, atque illa quam habuit in obitu ſororis Gorgoniæ; itemq. in carmine de rebus ſuis, & de vita ſua ad populum Conſtantinopolitanum. Quod autem ad nomen ſpectat: Nonnæ dicebantur moniales, vt notat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib. 5. c. 13 in fine, idemq. habes lib. 5. Capitularium Regum Franc. c. 2 & 3. In eodem forte ſenſu S. Hieronymus epiſt. 22. ad Euſtochium de cuſt. virgini. ait: Maritorum expertæ dominium, viduitatis præferunt libertatem: caſtæ vocantur, & nonnæ, &c. At non tantũ apud Græcos eiuſmodi nomen appellatiuum aliquando tranſijt in proprium, ſed & apud Latinos: nam & S. Auguſtini mater eodem ferme nomine eſt appellata; licet pro Monacha, Monica dicta ſit, quod eſt idem quod Nonna. Sicq. duæ ampliſſimorum Eccleſiæ Doctorum matres eodem dictæ nomine habentur. Nazianz. natus eſt A. 324. vt putat Baron. T. 3. A. 340 n. 36.

Octauo

xix. A Octauo Idus Auguſti. Luna. 6

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
t u A B C D E f F G H M N P
29 1 2 3 4 5 6 7 6 7 8 9 10 11

IN monte Thabor Transfiguratio [a] Domini Noſtri IESV Chriſti. Romæ via Appia in cœmeterio Calliſti natalis beati Sixti Secundi [b] Papæ & martyris, qui in perſecutione Valeriani, gladio animaduerſus martyrij coronam accepit. Item ſanctorum martyrum Feliciſsimi [c] & Agapiti, eiuſdem beati Sixti diaconorum, Ianuarij, Magni, Vincentij, & Stephani ſubdiaconorum, qui omnes cum eo pariter decollati ſunt, atque in cœmeterio Prætextati ſepulti. Paſſus eſt etiam cum eis beatus Quartus, vt ſcribit S. Cyprianus. Compluti in Hiſpania ſanctorum martyrum Iuſti [d] & Paſtoris fratrũ, qui cum adhuc pueri litteris imbuerentur, proiectis in ſchola tabulis, ſponte ad martyrium cucurrerunt: & mox a Daciano Præſide teneri iuſsi, & fuſtibus cædi, cum ſe mutuis exhortationibus conſtantiſsime roborarent, extra ciuitatem perducti, a carnifice iugulati ſunt. Romæ S. Hormiſdæ [e] Papæ & confeſſoris: Amidæ ſancti Iacobi [f] Eremitæ, miraculis clari.

AVGVSTI 6.

Ti. Ar. 33, p. 29. TRANSFIGVRATIO *Domini* [a].] De hac ſolemnitate non tãtum Latini, ſed & Græci hac die agunt; vt conſtat tam ex eorũ Menologio, quam ex conſtit. Emmanuelis Imp. quæ extat apud Theod. Bal. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Pluribus agunt de eadẽ, qui ſcripſerunt de diuinis offic. Sicardus, Durandus, Belethus, & alij; traduntq. eam eſſe inſtitutã a Calliſto Papa Tertio: idq. affirmat Platina, additq. ab eodem conſcriptum eſſe officium Eccleſiaſticum de ea die, & cum indulgentijs promulgatum iiſdem quæ cõceſſæ ſunt in ſolemnitate Corporis Chriſti. Sed hæc quidem a Calliſto de inſtitutione diuini officij ea die ſolemniter recitandi: at vero inſtitutio eius ſolemnitatis longe ante eius tempora facta conſpicitur; id etenim non tantum vetuſtiſſima Græcorum Menologia & Martyrologia manuſcripta teſtantur: ſed & Vuandelbertus, qui (vt ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 2. c. 36. & de ſcript. Eccleſ. & Sigeb. c. 129.) vixit temporibus Lotharij Imp. circa annum Domini octingenteſimum quinquageſimum, in ſuo Martyrologio, quod ſcripſit carmine, de eadem ſolemnitate agit hac die his verſibus:

Idibus octauis mortem paßura crucemq.
Chriſti ſancta caro æthereã dedit ante figurã.

Acta ſecundæ Nicænæ Synodi, dum recenſent egregia Leontij in Cypro Epiſcopi ſcriptorum monumenta, orationem ſcripſiſſe de Transfiguratione Domini teſtantur, Actione 4. De eadem Transfiguratione Domini extat ſermo S. Ephræm Syri, alius item Baſilij Seleuciæ, necnon etiam Andreæ Cretenſis: habentur Græce ſcripti in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. num. 39. prope finem. Ioannes Damaſcenus etiam de eadem ſolemnitate habuit orationẽ, cuius eſt exordium: Agedum, o pie cœtus, hodiernum

hunc

hunc diem lætis animis celebremus, &c.

T.2.A.261 n.2. & ſeq. [b] *Sixti Secundi, alias Xyſti*]Beda, Vſuard. Ado, ac reliqui de eodem agunt hac die. De eius ſucceſſione Euſebius ſcribit in chron. & hiſt.lib.7.c.4. Optatus lib. 2. Aug epiſt. 165.. Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. & alij recentiores. De eius martyrio Cyprianus ad Succeſſum epiſt.82. Pontius in Cypriano, Auguſtinus in Ioan. tract. 27. Maximus Taurin. hom,1.& 2. de S. Laurentio. Petrus Chryſol. ſerm. de eod. Prudentius in Periſteph. hym 2. Acta Laurentij, & alij plures. De reliquijs S. Sixti in Angliam a ſe miſſis agit S. Greg. in regiſt. lib.12. reſp 9. ad Aug Sed cuiuſnam fuerint Sixti martyris, illiuſne, an prioris, vel alicuius non Pôtificis Sixti martyris, non liquet. Cetera de eo in Annal. Eccleſ. ibiq de genere martyrij ab eo ſuſcepti egimus. De eccleſia S. Sixti Romæ via Appia poſita meminit S. Gregorius Papa dial. lib 4. cap 26.

T.2 A.261. nu. 4. [c] *Feliciſſimi & Agapiti*] De iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, atque alij. Huic Agapito S. Felix Papa Tertius erexit baſilicam iuxta eccleſiam S. Laurentij, vt auctor eſt lib. de Rom. Pontif. in Felice Tertio. Quod ad Quartum ſpectat, de ipſo S. Cyprianus in dicta epiſt. ad Succeſſum hæc ait: Sixtum autem in cœmeterio animaduerſum ſciatis, & cũ eodem Quartũ, &c. At licet in prædictis Actis de Quarto nulla ſit mentio, tamen Beda, Vſuardus, & alij recentiores, Cypriani auctoritate, de eodem agunt hac die.

[d] *Iuſti & Paſtoris.*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitantur eorum Acta apud Surium tom. 7. quæ & plene explicantur in ſacro hymno, eodemq. peruetuſto, qui extat in Breuiario Toletano. De his & Prudentius in Periſtephan. hymno 4. his verſibus meminit: T.2 A 303. n.140.

Sanguinem Iuſti, cui Paſtor hæret,
Ferculum duplex, geminumq. donum
Ferre Complutum gremio iuuabit
Membra duorum.

Meminit ſumma cum laude eorumdem ſanctus Eulogius in memor. ſanct. lib. 1. & ibi Ambr. Moral. in ſchol. Petrus in catal. lib.7. c.32. Flos ſanct. Hiſp. & Theſa. concion. to.2. hac die.

[e] *Hormiſdæ Papæ.*] Agunt de eodem hac die Beda, & recent. Succeſſit hic S. Symmacho. Huius fortiſſimos agones pro Catholica fide ſuſceptos digeſſimus in Annal. Eccl. per annos ſingulos, ex codicibus antiquis manuſcrip. T 7 A.518. pluries obi ius A. 523. n.3. & ſeq.

[f] *Iacobi Eremitæ*] Qualis autẽ, quantusve hic fuerit, ex his quæ ſcripſit Procop. lib. 1. de bello Perſico, facile poteſt intelligi; vbi eum a Cadabe Perſarum Rege viſitatũ fuiſſe tradit. Alter eiuſdem nominis ſanctitate nobilis claruit in Syria tẽpore Theodoſij Iunioris, de quo Theodoret. in Theoph. c.21. Meminit eiuſdem Euagr. hiſt. lib. 2. c.9. in fine. T. 5. A. 404 nu. 108. & T.6.A 502. n.41. T.5.A 424 n 15. & ſeq. & T.6. An. 458. nu. 25.

7 Septimo Idus Auguſti. Luna. B xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

ARETII in Tuſcia natalis ſancti Donati [a] Epiſcopi & martyris, qui inter cetera virtutis opera (vt ſcribit beatus Gregorius Papa) fractum a Paganis calicem ſanctum [b] orando inſtaurauit. Is in perſecutione Iuliani Apoſtatæ a Quadratiano Auguſtali comprehenſus, cum idolis ſacrificare renuiſſet, gladio percuſſus martyrium conſummauit. Paſſus eſt etiam cum eo beatus Hilarinus monachus, cuius feſtiuitas decimoſeptimo kalendas Auguſti celebratur, quando eius corpus ad Oſtia Tiberina translatum fuit. Romæ ſanctorum martyrum Petri [c] & Iuliani, cum alijs decem & octo. Mediolani ſancti Fauſti [d] militis, qui ſub Aurelio Commodo poſt multa certamina martyrij palmam adeptus eſt. Nouocomi paſsio ſanctorum martyrum Carpophori [e], Exanthi, Caſsij,

Seuerini, Secundi, & Licinij, qui in confeſsione Chriſti capite truncati ſunt. Niſibi in Meſopotamia ſancti Dometij [f] monachi Perſæ, qui cum duobus diſcipulis ſub Iuliano Apoſtata lapidatus eſt. Rhotomagi S. Victricij [g] Epiſcopi, qui adhuc miles, ſub eodem Iuliano pro Chriſto abijciens cingulum, a tribuno multis tormentis afficitur, & capitis damnatur; ſed carnifice, qui ad eum cædendum miſſus fuerat, cæcitate percuſſo, ipſe vinculis ſolutis liber euaſit: poſtea Epiſcopus factus, Morinorum & Neruiorum gentes indomitas verbi prædicatione ad fidem Chriſti perduxit, & demum confeſſor in pace quieuit. Catalauni in Gallia ſancti Donatiani [h] Epiſcopi. Meſſanæ in Sicilia ſancti Alberti [i] confeſſoris, ordinis Carmelitarum, miraculis clari. Neapoli in Campania B. Caietani Thienæi Confeſſ. Clericorũ Reg. fundatoris.

AVGVSTI 7.

T. 4. A. 362. num. 270.

DONATI *Epiſcopi* [a].] De quo Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri hac die. Eius martyrij Acta ſinceriſſime olim ſcripta fuiſſe apparet, ex quibus S. Greg. Papa lib. 1. dial. cap. 7. de fracto calice mutuatur exemplum. ſcripta eſſe feruntur a Seuerino Epiſcopo, qui quartus a Donato Aretinæ eccleſiæ præfuit. Vtinam (ſicut ille edidit) integra permanſiſſent; & non aliquis ſibi viſus nimis ſapiens, aliqua ſuperaddidiſſet, quibus cetera reuocãtur in dubium. Legimus ea in pluribus codicibus manuſcrip. edidítq; eadem Mombrit. tom. 1 in vit. ſanct. & Petrus in catalogo breui compẽdio lib. 7. c. 33. Diſplicent ea quæ de Iuliani educatione Romæ ſub Pigmenio vna cũ Donato narrantur. Vbi enim Iulianus puer vixerit vna cum Gallo fratre in Cappadocia; vbi & adoleſcentior Athenis eruditus fuerit; vbi demum in Gallijs exercitibus præfuerit, ſatis conſtat ex Græcorum ac Latinorum antiquis hiſtoricis, ac in primis ex eiuſdem Iuliani epiſtolis. Illud etiam ab omni ratione alienum eſt, vt Iuliani perſecutionis tempore, qui nec integro biennio imperauit, idem S. Donatus lector fuiſſe dicatur, indeq; conſecratus diaconus, ac poſt multos annos presbyter ordinatus, ac denique adhuc eo imperante, decedente Saturo Epiſcopo, ſuffectus ſit in locũ ipſius; inſuper & adhuc eodem viuente Iuliano, fuerit martyrio coronatus. Quomodo etiam temporibus Iuliani lector adhuc fuiſſe perhibetur, qui a Iulio Pontifice Romano ibidem dicitur Epiſcopus ordinatus? Quid autem de ea ſentiã, abſque aliquo veritatis præiudicio libenter ac libere dicam. Puto Donati pueritiã & educationem Romæ factam, parentumq; necem, non ſub Iuliani Imperio, ſed ſub Diocletiano, circa extrema illius perſecutionis tempora contigiſſe: ab illis enim temporibus vſque ad Iulianum quinquagintaduorum annorum ſpatium intercedit, quo Donatus fuga lapſus, ſe contulit Aretium, ibiq; ſacris ordinibus a Saturo Epiſcopo initiatus, ac deinde illo defuncto, a S. Iulio Papa in eius locum ſubrogatus, & demum ſub Iuliano Imperatore martyrio fuit coronatus. Hæc ſi dicamus, cetera omnia, quæ in Actis eius leguntur, remanent inconcuſſa: quod ſi ſecus fiat, omnia ſub prædictorum errorũ caligine inuoluuntur. Sed cum dicunt Donatum ætate iuniorem conſummaſſe martyrium, id profecto non aliunde emanaſſe cognoſcitur, quam ex dictis Actis deprauatis, vbi biennij ſpatio Donatus puer, lector, diaconus, presbyter, Epiſcopus, & martyr deſcribitur: vel fortaſſe antiquæ eius imaginis forma, raſa barba (more maiorum) depicta decepit, vt iunior videretur. Hæc eadem memini me reſpondiſſe, cum de ambiguitatibus prædictorum Actorum conſultus eſſem: pluraq; his adderem, ſi id ferret inſtituti ratio.

[b] *Calicem fractum*.] Vitreum fuiſſe calicẽ, Acta eius declarant. Vitrei calix & patenæ vitreæ olim erant vſui in ſacris miniſterijs. De patenis vitreis habes in lib. de Rom. Pontific. in Zephyrino Papa. De vitreo calice Hieronymus epiſt. 4. ad Ruſticum; agens de ſancto Exuperio Epiſcopo Toloſano: Nihil, inquit, illo ditius, qui corpus Domini caniſtro vimineo, ſanguinem portat in vitro: Rurſus etiam Cyprianus Gallus in vita ſancti Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, qui claruit tẽporibus Theodorici Regis Italiæ: An non, inquit, in vitro habetur ſanguis Chriſti? A temporibus enim Apoſtolorum vitreus calix in vſu fuiſſe videtur: vnde Marcus hære-

ſiarcha illis temporibus proximus, & ipſe æmulatus Catholicam Eccleſiam, vtens calice vitreo in ſuis ſacris; impoſtura quadam per magicam artem exhibita populum dementabat; dum vini color albus, qui foris apparebat in vitro, quibuſdã praſtigijs mutabatur in rubrũ, adeo vt vinum conuerſum in ſanguinem videretur. de his Epiph. in Panar. hæreſ. 34. In Concilio autem Rhemenſi, quod temporibus Caroli Magni eſt celebratum; calix vitreus vetitus eſt; idq. laudabiliter, ob periculum quod immineret materiæ fragili. De his habes can. vt calix. de conſecrat. diſtinct. 1. De calice ligneo item vetito c. vaſa in quibus. ead. diſt. 1. Porro hæc ſic accipias de patenis & calicibus vitreis; non quod apud omnes eſſent huiuſmodi, nec in illa primitiua Eccleſia fuerint ad ſacrum miniſterium vaſa aurea vel argentea: nam illis temporibus perſecutionis Eccleſiæ, vaſa ſacra facta eſſe argentea ab Vrbano Papa, habes in lib. de Rom. Pont. in Vrbano. Rurſus de temporibus Diocletiani Imp. extat egregium monumentum apud S. Auguſtin. epiſt. 165. vbi ex Actis Procõſularibus legitur, inter vaſa ad vſum eccleſiæ compoſita, adnumeratam Capitulatam, & Lucernam argenteam: erat Capitulata illa, quam hodie Italice dicimus *lampadario*. Optatus Mileuitanus & ipſe de illis ipſis temporibus perſecutionis Diocletiani agens, hæc ait: Erant ex auro & argento quamplurima ornamenta, quæ nec fodere terra, nec ſecum portare poterat, &c. hæc Optatus lib. 1. contra Parmen. Itemq. Auguſtinus contra Creſcon. libro 3. cap. 29. ex Actis Proconſularibus: In Breui (quod eſt idem quod nos dicimus Inuentarium) ſic: Calices aurei duo, itẽ calices argẽtei ſex, &c. hæc Aug. Vaſa ſacra miniſterialia argentea effoſſa eſſe e cryptis, in quibus ſancti martyres ſacra peragẽtes delitéſcebant, teſtatur Gregorius Turon. de glor. martyr. cap. 38. Hæc ante Chriſtianos Imperatores: poſtea autem quam abundarint eccleſiæ vaſis aureis & argenteis pretioſiſſimis, ſuperfluum eſt dicere: erant enim etiã ipſis Gentilibus in admiratione. Vnde Iulianus Præfectus Orientis, auunculus Iuliani Apoſtatæ, illa Antiochiæ intuens, & obſtupeſcens, dixit: Eo quam ſumptuoſis vaſis filio Mariæ miniſtratur, hæc ille apud Theodoret. hiſt. lib. 3. cap. 11.

[f] *Petri, Iuliani, & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri de iiſdem hac die agunt. Sub Valeriano, & Gallieno cir. A. 260.

[a] *Fauſti.*] De quo etiam Beda, ac ceteri, tabulæ inſuper & vetera monumenta eccleſiæ Mediolanenſis. Galliſin. cir. A. 185.

[e] *Carpophori & ſoc.*] Agit de iiſdem Galeſinius; citatq. vet. monumenta eccleſ. Mediolanenſis, Bergomenſis, & Aquileienſis. Sub Cõmodo cir. An. 182.

[f] *Dometij.*] Græci de eodẽ agunt hac die in Menologio; ibiq. certamen eius deſcribitur. cir. A. 303.

[g] *Victricij Epiſc.*] Adſcribitur hic in tabulis Epiſcoporũ Rhotomagenſiũ octauus ordine; cuius egregia facta deſcribit S. Paulinus Nolanus Epiſc. in epiſt. 26. ad ipsũ ſcripta, ad quem etiam dedit epiſt. 25. Innocentius Papa ad hunc ipſum ſcripſit inſignem illam epiſtolam decretalem ordine ſecundam. T. 4. A. 363. nu. 40. T. 5. A. 396 n. 15. & A. 404. n. 126.

[h] *Donatiani Epiſc.*] Agit de eodem Molanus in addit. ad Vſuardum; poniturq. in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ ſecundus ordine. Hic falſo ille eſſe perhibetur, qui interfuit Concilio Agrippinenſi, licet (textu deprauato) Cabilonenſis pro Catalaunenſi ſcribatur. Sed quod vixerit temporibus Conſtantij Imperatoris, diuerſum ab eo eſſe oportuit: nam is proximus fuiſſe legitur temporibus Apoſtolorum, ſancti Memmij diſcipulus. cir. A. 70.

[i] *Alberti.*] Eius res geſtas Surius recitat tom. 4. & Petrus in appendice cap. 13. Cecinit eiuſdem Acta Sapphico carmine Baptiſta Mantuanus Carmelita. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino milleſimo ducenteſimo nonageſimoſecundo. * obijt Ann. 1292. * B. Caietanus Anno 1547. obijt.

8 Sexto Idus Auguſti. Luna. C xvij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1

t u A B C D E f F G H M N P

2 3 4 5 6 7 8 9 8 9 10 11 12 13

ROMAE ſãctorum martyrum Cyriaci [a] diaconi, Largi, & Smaragdi, cum alijs viginti, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani paſſi ſunt decimoſeptimo kalend. Aprilis. Eorum corpora a Ioanne presbytero via Salaria ſepulta, S. Marcellus Papa in prędiũ Lucinę via Oſtiẽſi hac die trãſtulit: quę poſtea in Vrbẽ de-

lata, in Diaconia [b] ſanctæ Mariæ in via Lata recondita fuerunt. Anazarbi in Cilicia ſancti Marini [c] ſenis, qui ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia Præſide flagris cæſus, in ligno ſuſpenſus ac laniatus, feris tandem obiectus interijt. Item ſanctorum martyrum Eleutherij [d] & Leonidis, qui per ignem martyrium conſummarunt. In Perſia ſancti Hormiſdæ [e] martyris ſub Sapore Rege. Cyzici in Helleſponto ſancti Aemiliani [f] Epiſcopi, qui pro ſacrarum imaginum cultu a Leone Imperatore multa paſſus, demum in exilio vitam finiuit. In Creta S. Myronis [g] Epiſcopi, miraculis clari. Viennæ in Gallia S. Seueri [h] presbyteri & confeſſoris, qui ex India Euangelij prædicandi cauſa laborioſam peregrinationem ſuſcepit, & ad præfatam vrbem deueniens, ingentem Paganorum multitudinem verbo & miraculis ad fidem Christi conuertit.

AVGVSTI 8.

T.3.A.298. n.12.& ſeq CYRIACI, *Largi, & Smaragdi* [a].] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores hac die. Horũ martyrij certamen deſcriptum habetur in Actis S. Marcelli Papæ. Erexit Eccleſiã S. Cyriaco via Oſtienſi, ſeptimo ab Vrbe lapide Honorius Papa, vt apparet in libro de Roman. Pontificibus. Eſt vetus Romæ Titulus S. Cyriaci in Thermis, cuius mentio habetur in Actis ſecũdæ Synodi Romanæ ſub Symmacho Papa, & in regiſt. S. Gregorij lib. 9. epiſt. 22. Non tantum Diaconia S. Mariæ horum martyrum ſacris corporibus locupletata eſt, vt narratur in Martyrologio; ſed & Titulus Equitij (vt vetus epitaphium eodem in loco poſitũ docet) eorumdem reliquijs nobilitatus eſt per Sergiũ Iuniorem Romanum Pontificem.

[b] *Diaconia.*] Erant Diaconiæ loca ſacra vbi Diaconi regionarij per ſingulas Vrbis regiones reſidentes ſtipem miniſtrabant egentibus; viduarumque, pupillorum, aliarumq. miſerabilium perſonarũ neceſſitatibus conſulebant: erant etenim veluti quædam eleemoſynarum promptuaria. Tenebantur huiuſmodi Diaconiarũ miniſtri rationem reddere de ſua adminiſtratione Summo Pontifici, niſi ab eodem eximerentur. dicebantur hi exhibere diaconiam; idemq. erat, quod pauperibus, erogando eleemoſynas, miniſtrare. Eſt de his epiſtola 24. S. Gregorij Papæ ad Ioannem lib. 9. regiſt. in qua hæc inter multa: Igitur te Ioannem, religioſo intentionis tuæ ſtudio prouocati, menſis pauperum, & exhibendæ diaconię eligimus præponendum: ne qua tibi ex hac adminiſtratione naſcatur dubietas, hac te munitione proſpeximus fulciendum: conſtituentes, vt de hoc, quod menſas pauperum, vel diaconiæ exhibitionem ſuſcepiſti, ſiue ſubinde perceperis erogandum, nulli vnquam hominum quolibet modo, ſeu ingenio cogaris ponere rationem, &c. Eius muneris functionem expreſſam habes in Actis S. Laurentij martyris, & ſi recentiora quæras tempora, in Tito diacono, cuius meminit S. Proſper in chron. anno Domini 429. Habet eadem vox, Diaconia, & alias ſignificationes: nam aliquãdo ſic dicta reperitur collecta ſolita fieri in eccleſia; ſic apud Caſſian. collat. 18. c. 7. vt notat ibi diſertus vir D. Petrus Ciaconus ex epiſtol. 2. Paul. ad Corinth. c. 8. & 9. qui eadem vtitur voce, cum ait: περὶ μὲν διακονίας, &c. Accipitur ab eodem auctore Diaconia pro ipſa œconomia, ac monaſterij diſpẽſatione, collat. 21. c. 1. 8. & 9. Diſpenſationẽ etenim, Latina voce, idem munus appellat lib. 5. c. 40. Differt a diaconia diaconion, quod idem eſt apud Græcos, quod apud Latinos ſecretarium, vt expreſſum habes ex Concilio Agathen. can 66. vbi hæc leguntur: Quoniã non oportet inſacratos miniſtros licentiam habere in ſecretarium (quod Græci diaconion appellant) ingredi, & contingere vaſa Dominica. Hæc ibi, & apud Grat. diſtinct. 23. cap. non oportet.

[c] *Marini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ibiq. eius Acta ſummatim comprehenſa referunt. T.3.A.285. n.14.

[d] *Eleuthery & Leonis.*] Græci itidem de his agunt in Menologio.

[e] *Hormiſdę.*] Cuius illuſtre certamen deſcribit Theodoretus hiſtor. lib. 5. cap. 38. T.5.A.420. nu.20. Nicephorus lib. 14. cap. 20. & Caſſiod. ex eodem Theodoreto in Tripart. Agit de eodem

dem

dem Petrus in catalog. lib. 7. cap. 31.

T.9.A.731. m.7. & A. 814.n.32. [f] *Aemiliani Epiſcopi.*] De quo & Græci hac die in Menologio, eiusq. res geſtas referunt.

[g] *Myronis Epiſcopi.*]Hunc autem Græci ob præclaram miraculorum operationẽ, Thaumaturgum appellant, vt conſtat ex eorum Menologio hac die.

cir. A. 452. [h] *Seueri.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Errare videtur Petrus in catal. lib. 7. c. 36. & alij eũ ſecuti, qui dicunt eũ Epiſcopum, cum conſtet fuiſſe tantummodo presbyterum. Nec enim Ado Viennenſis Epiſcopus, cum de eo ſcribit in chron. anno Domini 452. nec tabulæ Viennenſium Epiſcoporum eum recenſent inter eius ciuitatis Epiſcopos. Præfuit autem huius temporibus illi eccleſiæ Iſicius, inde Auitus, poſtea Iulianus, ac ceteri ſucceſſores. Diuerſus eſt hic Seuerus presbyter ab eo, de quo Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum cap. 5. & 51.

9 Quinto Idus Auguſti. Luna. D xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

VIGILIA [a] ſancti Laurentij martyris. Romæ ſancti Romani [b] militis, qui confeſsione beati Laurentij compunctus, petijt ab eo baptizari; & mox exhibitus, ac fuſtibus cęſus, ad vltimum decollatus eſt. In Tuſcia natalis ſanctorum martyrum Secundiani [c], Marcelliani, & Veriani, qui tẽpore Decij a Promoto Conſulari primũ cęſi ſunt, deinde in equuleo ſuſpenſi, & vngulis abraſi, atque igne lateribus appoſito aſſati, triumphalem martyrij palmam capite cæſi meruerunt. Veronæ ſanctorum martyrum Firmi [d] & Ruſtici, tẽpore Maximiani Imperatoris. In Africa commemoratio plurimorum [e] SS. Martyrum, qui in perſecutione Valeriani, hortante eos ſancto Numidico, in ignem coniecti, martyrij palmam adepti ſunt. Ipſe autem Numidicus, licet cum alijs in rogum iniectus, & lapidibus obrutus fuiſſet, a filia tamen effoſſus, & ſemiuiuus repertus, curatus eſt, ac poſtea ob eius virtutem in Eccleſiæ Carthaginenſis preſbyterum a beato Cypriano meruit cooptari. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Iuliani [f], Marciani, & aliorum octo, qui ob Saluatoris imaginem, quam in porta ænea conſtituerant, impij Leonis Imperatoris iuſſu poſt multa tormenta gladio necati sũt. Catalauni in Gallia ſancti Domitiani [g] Epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 9.

VIGILIA *S. Laurentij* [a].] De ea etiã Beda, Vſuardus, Ado, Amalarius de ordin. antiph. c. 6. Greg. Sacrament. & alij. Cur autem præ ceteris martyribus S. Laurentij agãtur vigiliæ, id quidẽ nõ alia de cauſa factũ putamus, quam ex priſtina illa Fideliũ obſeruatione, qui propenſiori ſtudio ad corpus tanti martyris vigilare cœperunt, vt eius Acta teſtantur: ſic enim habent: Cum tradidiſſent ſepul-

turæ S. Laurentium, ieiunantes celebrarunt vigillas noctis triduo cum multa Chriſtianorum frequentia, nec ceſſarunt a luctu & lacrymis: beatus vero Iuſtinus presbyter obtulit ſacrificium laudis,& participes facti ſunt omnes. Hæc ibi. Quod quidem ſacratiſſimum inſtitutum, etſi non triduanis vigilijs, vnis ſaltem anniuerſaria die obſeruandum, retinuit ſancta Eccleſia vſque in hodiernum diem. Scio tamen alios alias reddere rationes; ſed hæc mihi magis probatur, quæ ex Actis eius accipitur.

An. 261. [b] *Romani.*] De eodem ijdem qui ſupra, Beda & alij. Eius Acta narrantur in rebus geſtis S. Laurentij martyris.

T.2.A.253. nu.29. [c] *Secundiani & ſoc.*] De his Vſuardus hac die. extant horum res geſtæ apud Mombrit. tom.2. & Sur. tom.4. De his item & Petrus in catal.lib.7.c.41.

T.2.A.303. n. 123. [d] *Firmi & Ruſtici.*] De ijſdē Beda, ac recentiores. Horū Acta recitat Mōbrit.to.2. Petrus in catal. lib.7.c.42. Tabulæ eccleſiæ Veronenſis,& Illuſtriſſ. ac Reuer. D. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veron. S.R.E.Card. lib. de antiquis mon. Epiſc. Veron. pag.21.& 49.

[e] *Plurimorum Martyrum.*] Horum egregia certamina inuicto animo ſuſcepta & cōſummata, Numidico fortiſſimo agonotheta hortante, ſcribit S. Cyprianus epiſt.35. qui & de Numidico iterum epiſt. 40. edit. Pamel. T.2. A.253. n.93. & ſeq

[f] *Iuliani & ſoc.*] De his item hac die Græci in Menologio, referuntq. ceterorum nomina, quæ ſunt, Ioānes, Iacobus, Alexius, Demetrius, Photius, Petrus, Leontius, & Maria patricia, horumq. martyrium recolunt. T.9.A.326 n.13.

[g] *Domitiani Epiſc.*] Succeſſit hic S. Donatiano, de quo ſupra ſeptimo Idus Aug. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. & Demochares in tab. Epiſcoporum Catalaunenſium. Si verum eſt quod habent Acta S. Memmii eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, quæ hunc vixiſſe ponūt proximum temporibus Apoſtolorum; aliū oportuit eſſe eius nominis & ciuitatis Epiſcopū, qui interfuit ſecundæ Synodo Turonenſi anno ſexto Regis Chariberti, qui eſt Domini 579. Agit de eodem Fortunatus lib. 3. in carm. ad Felicem, cum interfuit dedicationi baſilicæ. cir. A. 70.

xv. E Quarto Idus Auguſti. Luna 10

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 1 2 3

t u A B C D E f F G H M N P

4 5 6 7 8 9 10 11 10 11 12 13 14 15

ROMAE via Tiburtina natalis beati Laurentij[a] Archidiaconi, qui in perſecutione [b] Valeriani, poſt plurima tormenta carceris, verberum diuerſorum ſcorpionum, fuſtium,& plumbatarū, & laminarum ardentium, ad vltimum in craticula ferrea aſſatus, martyrium compleuit: cuius corpus a beato Hippolyto & Iuſtino presbytero ſepultum fuit in cœmeterio Cyriacæ in agro Verano. Item Romæ paſsio ſanctorum centum ſexagintaquinque Militum martyrum ſub Aureliano Imperatore. Bergomi ſanctæ Aſteriæ [d] virginis & martyris, in perſecutione Diocletiani & Maximiani Imperatorum. Alexandriæ commemoratio [e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Valeriani ſub Præſide Aemiliano diuerſis exquiſitiſque tormentis diutius cruciati, vario mortis genere martyrij coronam adepti ſunt. Carthagine ſanctarum virginum & martyrum Baſſæ [f], Paulæ,& Agathonicæ. Romæ ſancti Deuſdedit [g] confeſſoris, qui quod in hebdomada manibus ſuis operando lucrabatur, die ſabbati pauperibus erogabat.

AVGVSTI 10.

T.2.A.261. n.6. & ſeq. L AVRENTII a.] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die. Habētur Acta eius apud Sur. tomo 4. qnorum exordio præmittuntur res geſtæ SS. Abdon & Sennen & aliorum; quæ cum ob ſtyli dinerſitatem, tum ob hiſtoriæ varietatem & inconſtantem veritatem, alterins cuiuſpiam auctoris eſſe apparent: multa etenim in illis apocrypha, multaq. veritati contraria, præſertim illa de obitu Decij & Valeriani, eſſe noſcuntur. Hoc idcirco diximus, vt ſciat prudens lector illa a germanis Actis S. Laurentij ſeparare. Eiuſdem S. Laurentij certamen Prudentius cecinit ſacro hymno, S. Ambroſ. offic. lib. 1. cap. 41. libro 2. cap. 28. Auguſtin. in Ioan. tract. 27. ſerm. 3. de ſanct. & ſerm. 37. 38. 111. & 123. de diuerſis, edit. Louan. Maximus Tanrin. ſerm. 1. 2. & 3. S. Leo Papa ſerm. 1. Petrns Chryſolog. ſerm. 135. & alij recentiorũ. Fuit etiam notiſſimus Græcis: agit de eo Euſeb. in chron. Metaphraſtes eius Acta Græcis edidit, accepta eadem ab antiquis Græcorũ monnmentis: qui ſolemni cultu eamdem ſancti Lanrentij celebritatem agere conſneuerũnt. In Actis enim S. Mattonæ hæc legũtur apud Metaphraſtem: Celebrabatur quidem pnblicum & venerandum feſtum Laurentij martyris, in cuius templum confluxerat maxima multitudo populi, & diem in eo tranſigebant, &c. S. Pulcheria Auguſta erexit Cõſtantinopoli baſilicam S Laurentij, in eaq. eins reliquias, atque Agnetis Roma petitas, vna cum S. Stephani collocauit, vt ſcribit Marcellinus in chron. Theodorus lector in collectan. lib 2. in fin. Niccphor. hiſt. lib. 14. cap. 19. & Beda de ſex ætat. in Theodoſio Iuniore: eamdem baſilicam Iuſtinianus Imper. amplioribus ſpatijs auxit, vt ſcribit Procop. lib. 1. ædific. Iuſtiniani Imp. Idem Iuſtinianus dum adhuc eſſet Patricius, per S. Germanum Epiſeopum Capuanum, & alios tunc miſſos legatos Conſtantinopolim ad Iuſtinnm Imp. petijt ab Hormiſda Papa ad ſe mitti de reliquijs SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, necnon de craticnla S. Lanrentij: extant de ea re literæ legatorum ad Hormiſdam apud nos manuſcriptæ. De eadem craticula S Laurentij multis miraculis illuſtrata meminit S. Gregorius Papa in regiſt. libro 2. epiſt. 31. De parte eius in Gallias translata, vide in Actis S. Domnoli apud Sur. tomo 3. die 16. Maij. De ſepultura eiuſdem, & prodigijs quæ in ea acciderunt tempore Pelagij Papæ Secundi, idem Gregor. lib. 3. epiſt. 30. De miraculis ad reliquias eius Greg. Turonen. de gloria mart. cap. 42. vbi & carmina Venantij Fortunati de baſilica S. Laurentij conſcripta recitat.

b *In perſecutione Valeriani.*] Ex hoc non tãtnm cetera Martyrologia corrignntur, ſed & prædicta Acta S. Laurentij, aliorumq. omnium opinio, qni ſub Decio eum paſſum dixerunt. Eius rei auctor videtur Euſebius, qui & ceteris errandi fuit occaſio, dum in chronico Laurentiũ paſſum in perſecutione Decij Imp. teſtatur. Licet verius ſit, ea non ab Euſebio ſctipta, ſed ab alio aliquo ſuperaddita: qam qua ratione anno Domini ducenteſimo quinquageſimoquarto ſub Decio potuit poſuiſſe martyrium S. Laurentij, ſi poſt annos qnatuor Sixti Papæ ponit ingreſſum? Vt autem cuncta de ea re certa, explorataq. habeantur; ex tempore martyrij S. Sixti Papæ, cuius S. Laurentius erat diaconus, qnem & poſt triduum ſecutus eſt ad martyrium, certa ſententia de tempore paſſionis Laurentij eſt deducenda. Conſtat quidem S. Sixtum occubuiſſe ſub Valeriano Imper. idq. ex S. Cypriani auctoritate, qui tunc viuebat, & de rebus tunc Romæ geſtis certum accepit nũciũ, qui & ea omnia de martyrio Sixti ſcripſit in epiſtola ad Succeſſum 82. Põtius quoqne diac. in Actis S. Cypriani aperte docet, eodem anno quo S. Cyprianns martyrium ſubiit, Sixtnm Rom. Pontif. illum præceſſiſſe ad palmam. Porro manifeſte conſtat ex Actis eius ſanctum Cyprianum capite plexnm eſſe, Baſſo, & Fulco, alias Tuſco Conſ. anno videlicet ſeptimo Valeriani Imperatoris. T.2.A.261. Hæc autem cum luce meridiana ſint clariora, miramur adhuc nonnullos perſtitiſſe in ea ſententia, vt dicerent Laurentium ac Sixtum paſſos eſſe ſub Decio Imp. & Valeriano Præfecto, non Imp. Arbitror hos nõ legiſſe prædictam S. Cypriani epiſtolã ad Succeſſum, qna apertiſſime Valerianũ dicit Imperatorem, & non Præfectum: nec eoſdem animaduertiſſe ex Flauio Vopiſco, temporibus Decii, præfecturam Vrbanam Corneliũ Secularem, Prætoriam vero adminiſtraſſe bebium Macrum, Valerianum vero creatum eſſe Cenſorem. Rurſus alii, vt prædictam ſententiam de Decio tuerentur, illud excogitarunt: Gallienum ſcilicet Valeriani filium, qui vna cũ parte imperauit, dictum eſſe Decium Gallienum. ſed hæc plane ridicula eſſe videntur, quæ nullis fulciuntur antiquitatis teſtimoniis: nam cum veteres illarum rerum ſcriptores, tum inſcripti lapides, numiſmata, & alia antiqua monumenta declarãt, quibus ſit hominibus Gallienus appellatus, nimirum, Publius Licinius Gallienus. Alii rurſus commodius dixerunt, perſecutionẽ Decii & Valeriani vnam eamdemq. eſſe exiſtimatam: ſuppetuntq. de his plura exempla in Martyrologiis, Actisq. martyrum, auctoritas inſuper S. Hieronymi in Paulo primo Eremita, & de ſcrip. Eccleſiaſt. in Methodio; quibus in locis vnam perſecutionem ſub Decio &

cio &

cio & Valeriano Impp. nominat : idem Opt. lib. 3. Sed ſciendum eſt, auctores grauiſſimos, qui perſecutiones Eccleſiæ enumerant, harum alteram ab altera diſtinxiſſe, eamq. ſub Decio ſeptimam, ſub Valeriano autem octauam poſuiſſe, vt Seuerus hiſt. ſacr. li. 2. Oroſ. lib. 7. cap. 27. Auguſt. de ciuitate Dei lib. 18. cap. 52. Cum autem hæc ita ſe habeant, quæri adhuc poteſt, cur aliquando ſub vtriuſque ſimul nomine, alterius eorum perſecutio denominetur? Exiſtimauit Zonaras, id ea ex cauſa accidiſſe, quod Decius ſibi adſciuerit Valerianum collegam Imperij: quod quidem nullius antiquorũ probatur auctoritate. Rei veritas, mea ſententia, aliunde petenda eſt; eamq. hanc ipſam, quam ſubinferimus, eſſe putamus. Scribit Trebellius Pollio in Va-
T.2.A.253. leriano, Deciũ Imp. ex Senatuſconſulto ampliſſimam poteſtatem Valeriano tribuiſſe, nec tantum illi Cenſuram, more maiorum, ſed eamdem auctam poteſtate ſcribendarum ſponte legum tradidiſſe, indeq. factum, vt ſicut cetera edicta, ita ea quæ aduerſus Chriſtianos ſunt promulgata, Decij & Valeriani nominibus inſcriberentur; quo titulo perſecutio primum indicta, eodem nomine perſeuerauit in poſterum, cum præſertim nihil opus fuerit Valeriano nouas leges ſancire in Chriſtianos, vigentibus illis, quas idem ipſe iam tulerat, Decio imperante. Dicere adhuc poſſumus, perſecutionem Valeriani ſæpe Decij nomine appellari, ea de cauſa, quod ab auctore qui eam indixit, quæ ſub ſucceſſore eſt facta, perſeuerauit denominari. Eſt de his patens exemplũ de perſecutione Diocletiani & Maximiani: nam cum eam illi indixiſſent, atque duobus tantum annis eam in Chriſtianos exercuiſsẽt, nihilominus & octo ſequentes anni, quibus imperauit Galerius Maximianus acerbiſſimus Eccleſię perſecutor, inſcribuntur nomine perſecutionis Diocletiani & Maximiani, vt patet ex multorum martyrum Actis, ac potiſſimum ex his quæ ſcribit Euſebius hiſt. lib. 8. qui per annos ſingulos eam teſtatam ſuorum ſcriptorum monumentis reliquit. Sub vno typo leonis perſecutionem Decij & Valeriani a Daniele oſtenſam, ſcribit Optat. lib. 3.

[c] *Centum ſexagintaquinque Milit.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. T.2.A.275. n. 4.
7. c. 44 in dictis manuſcr. vbi Claudius, Seuerus, & Romanus inter ceteros nominãtur.

[d] *Aſteria.*] De qua & Galeſinius ex tabulis eccleſiæ Bergomenſis. T.2.A.305 n.133.

[e] *Commemoratio ſanctorum martyrum.*] Agit de his Euſebius hiſt. lib. 7. cap. 10. ex epiſtola ſancti Dionyſij Epiſcopi Alexandrini ad Domitium & Didymum ſcripta, quam idem Euſebius recitat. T.2.A.260. n.27.& ſeq

[f] *Baſſæ & ſociorum.*] De his etiam prædicta antiqua manuſcripta : quando autem ſint paſſæ, non produnt.

[g] *Deuſdedit.*] Scribit de eo S. Gregorius Papa dialog. lib. 4. cap. 36. T.7.A.590. n. 22.

xiiij. F Tertio Idus Auguſti . Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

ROMAE inter duas lauros natalis ſancti [a] Tiburtij martyris, qui ſub Iudice Fabiano in perſecutione Diocletiani, cum nudis plantis ſuper carbones ardentes ingreſſus Chriſtum maiori confiteretur conſtantia, duci in tertium [b] ab Vrbe milliarium, atque ibidem gladio animaduerti iubetur. Item Romæ ſanctæ Suſannæ [c] virginis, quę cum eſſet nobili proſapia orta, & beati Caij Pontificis neptis, martyrij palmam, tempore Diocletiani, capitis obtruncatione promeruit. Comanę in Ponto ſancti Alexandri [d] Epiſcopi, cognomento Carbonarij, qui ex philoſopho diſertiſsimo eminentem Chriſtianę humilitatis ſcientiam adeptus, & a S. Gregorio Thaumaturgo in thronũ

illius

illius eccleſiæ ſublimatus, non ſolũ prædicatione, ſed etiam per ignem conſummato martyrio fuit illuſtris. Eodem die paſsio ſanctorum Rufini [e] Marſorum Epiſcopi, & ſociorum, ſub Maximino Imperatore. Apud Ebroicenſes in Gallia ſancti Taurini [f] Epiſcopi, qui a beato Clemente Papa illius ciuitatis Epiſcopus ordinatus, Euangelij prædicatione Chriſtianam fidem propagauit, ac multis pro ea ſuſceptis laboribus, miraculorum gloria conſpicuus obdormiuit in Domino. Cameraci in Gallia ſancti Gaugerici [g] Epiſcopi & confeſſoris. In prouincia Valeriæ ſancti Equitij [h] abbatis, cuius ſanctitas beati Gregorij Papæ teſtimonio comprobatur. Tuderti ſanctæ Dignæ [i] virginis.

AVGVSTI 11.

T. 2. A. 286 n. 5. & ſeq. & 2 nu. 16 & infra.

TIBVRTII [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recẽtiores. Huius martyrium deſcribitur in Actis S. Sebaſtiani apud Sur. tomo primo, 20. Ianuarii.

[b] *Tertium ab Vrbe milliarium.*] Non ab ipſis Romanæ Vrbis portis milliarium numerari incipiebat, ſed a columna in Foro Romano ad hoc poſita, vt auctor eſt Plinius lib. 3. c. 5. Dicebatur columna illa Milliarium aureum, quod aurata eſſet: in ea etenim omnes nobiles viæ Italiæ inciſæ erant, vt teſtatur Plutarchus in Galba. Sub æde Saturni fuiſſe poſitam, tradit Tacitus, cum agit de Othone Imp. lib. 17. id ipſum Sueton. in Othone. Ab Auguſto erectum fuiſſe Milliarium aureum, auctor eſt Dio hiſt. li. 54. Verũ quod Milliarium aureum dictum ſit columna milliaria, apud neminẽ legimus, niſi apud Plutarch. licet a Xilandro fuerit incuria prætermiſſum.

T. 2. A. 294. nu 1. & ſeq & An. 295. n 6. & ſeq.

[c] *Suſannæ.*] Beda, ac cęteri qui ſupra de eadem agunt hac die. Extant eius Acta, quæ ex vet. manuſcrip. Mombrit. inde Sur. edidit tom. 4. Romæ Titulus S. Suſannæ in Quirinali hactenus perſeuerat, qui & ſacrarum virginum S Bernardi monaſterio auctus, & ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſ. D. Hieronymo Ruſticuccio S R. E. eiuſdem Tit. presbytero Cardinale magnificentiſſime reſtitutus & exornatus eſt. habetur de eo mentio in Concilio primo Rom. ſub Symmacho Papa, & Greg. in regiſt. lib 9. epiſt. 22. Traditur illic fuiſſe olim domus eius, quæ (vt eadem Acta teſtantur) erat in Regione ſexta, in Quirinali, in Vico Mamuri, ante Forum Salluſtii; de quibus ipſis locis conſule P. Victorem, & Sextum Rufum.

T. 2. A. 253. n 22. & ſeq. & An. 253. n. 138.

[d] *Alexandri Epiſc.*] Eius eminentem philoſophiam, & nobile pro Chriſti fide certamen deſcribit Greg. Nyſſenus in vita S. Gregorii Thaumaturgi Epiſcopi Neocæſareæ.

cir. A. 237.

[e] *Rufini Epiſcopi.*] Agitur de codẽ hac die in Eccleſia Marſicana. Legi tam eius quam S. Cæſidii eius filii martyrii Acta ab eadem eccleſia accepta; quæ tamen non leui indigent emendatione. Reperimus vero alia illis fideliora, ſed imperfecta, nobis impartita ab eccleſia Piſtorienſi, producta tantummodo vſque ad Rufini carcerem, in quem Romæ detruſus fuit. cetera autem quæ deſiderabãtur in primo exemplari, ab alio aliquo ſunt ſuperaddita, qui maluit ea ſuo ingenio ad finem perducere, quam relinquere imperfecta; quibus tradit Rufinum ſolutum vinculis quieuiſſe in pace tertio Idus Februarii, Cæſidiumq. filium abſque martyrio deceſſiſſe ſexto Idus Aprilis: quibus quidem tum prædicta Acta, tum etiam vetus traditio prædictæ eccleſiæ, & antiqua monumenta contradicunt; quibus conſtat ſanctum Rufinum vna cum Silone & Alexandro apud Reate fuiſſe truncatum capite, tertio Idus Auguſti, Cæſidium autem paſſum eſſe Tranſaquis, apud lacum Fucinum, pridie Kalend. Septembris. Viget ibidem vtriuſque martyris religioſa memoria multis miraculis illuſtrata.

[f] *Taurini Epiſcopi.*] Agit de eodem Vſuardus hac die, Petrus in catal. lib. 4. cap. 50. & Vincent. in ſpec. lib. 11. cap. 78. 79. tabulæ præterea eiuſdem eccleſiæ a Demochare deſcriptæ lib. de ſacrif. Miſſæ. — T. 1. An. 95. n 7.

[g] *Gaugerici Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Extant eius res geſtæ apud Sur. tom. 4. Agit de eodem Sigebertus in chron. anno Domini 594. & Molanus in Indiculo ſanctorũ Belgii. Ponitur hic quintus eius ſedis Epiſcopus, qui ſedit annis 39. vt habent tabulæ eius eccleſiæ a Demochare recitatæ. — T. 8. A. 615. n. 12.

[h] *Equitij abbatis.*] De quo ſanctus Gregorius dialog. lib. 1. cap. 4. Hactenus viget religioſus cultus atque clara memoria ſancti viri in prouincia Valeriæ in loco prope Aquilam, qui dicitur Pizolum, quod oppidum poſſident nunc domini de Torres; quorum — T. 6. A. 504. n. 11. & ſeq

vnum

vnum in primis Reu. D. Ludouicum Vtr. Signat. S. D. N. Papæ Referendarium, ob eius doctrinam, prudentiam, & pietatem mirifice colo, tantũq. ei tribuo, vt eius iudicij ſtatera hoſce meos labores prius examinari voluerim, quã in hominum conſpectum prodirent.

[i] *Digne.*] De qua vet. monumẽta manuſcr. eccleſiæ Tudertinæ, quæ inde accepimus. T. 2. A. 303. n. 121.

xiij. G Pridie Idus Auguſti. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

ASSISII in Vmbria ſanctæ Claræ [a] virginis, primæ plãtę pauperum feminarum Ordinis Minorum, quam vita & miraculis celebrem Alexander IV. in numerum ſanctarum Virginum retulit. Catanæ in Sicilia natalis ſancti Euplij [b] diaconi, ſub Diocletiano & Maximiano Auguſtis: qui cum diutiſsime pro confeſsione Domini torqueretur, tandem martyrij palmam gladio cædente percepit. Auguſtæ Vindelicorum ſanctæ Hilarię [c] matris beatæ Afrę martyris; quæ cum ad ſepulchrum illius excubaret, ibidem pro fide Chriſti a perſecutoribus igni tradita eſt cũ Digna & Euprepia & Eunomia ancillis ſuis. Paſsi ſunt etiam eodem die in præfata vrbe Quiriacus [d], Largio, Creſcentianus, Nimmia, & Iuliana, cum alijs viginti. In Syria ſanctorum martyrum Macarij [e] & Iuliani. Nicomediæ ſanctorum martyrum Aniceti [f] Comitis, & Photini eius fratris, cũ alijs pluribus ſub Diocletiano Imperatore. Falerię in Tuſcia paſſio ſanctorum Graciliani [g], & Felicisſimæ virginis, quorum pro fidei confeſsione ora lapidibus primo cõtuſa ſunt; dehinc gladio percuſsi, optatam martyrij palmam ſuſceperunt. Eodem die ſanctorum martyrum Porcarij [h] abbatis monaſterij Lerinenſis, & quingentorum Monachorum, qui pro fide Catholica a barbaris cæſi, martyrio coronati ſunt. Mediolani depoſitio ſancti Euſebij [i] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Herculani [k] Epiſcopi.

A V G V S T I 12.

Ann. 1253. CLARAE [a].] Extant eius præclariſſima vitæ Acta apud Surium tom. 4. iuſſu Alexandri IIII. Romani Pontificis ſcripta, qui eam inter Sanctas cenſuit adnumerãdam anno Domini milleſimo ducenteſimo quinquageſimoquinto, cum iam ante biennium ex hac vita migraſſet. De eadem Antonin. in tertia par. tit. 24. cap. 6. & nuper pluribus chron. Franciſcanorum, & alij.

[b] *Euplij.*] Agunt de eodem hac die Beda, & Vſuardus, necnon & Græci in Menologio, vbi fuſius eius Acta referunt, vberius autem Metaphraſtes eadem die, quæ habet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 4. Sed fideliora his omnibus nobis probantur, quæ ex publicis Actis accepta ſunt, conſcripta olim a notarijs ex- Fuſius T. 2. A. 303. nu. 146. & ſeq.

cepto-

ceptoribus. habemus eadem apud nos in noſtra bibliotheca tomo 10. vit. ſanct. manuſcrip. eſt illorum exordium: Diocletiano nonies & Maximiano octies Conſſ. Plura illic referantur vetuſtatis monumẽta: qualia ſunt de lectione diuinorum librorum Imperatorum legibus interdicta, de ſacris codicibus exhibendis ex edicto Diocletiani Imper. de modo quæſtionis habendæ in Chriſtianos, deq; ſententia in eos ex tabella recitata, atque alia eiuſmodi in Chriſtianos adhiberi ſolita. Deſcribimus ea integra in Annal. Eccleſiaſt. Theodorus Papa erexit in honorem ſancti Euplij oratorium Romæ prope portam S. Pauli, vt habet liber de Rom. Pontificibus in Theodoro. Meminit de huius martyris reliquijs S. Gregor. in regiſt. lib. 12. epiſt. 10. ad Felicem Epiſcopum Meſſanen.

T. 2. A. 303. n. 113. [c] *Hilariæ & ſociarum.*] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Narratur harum conſtans martyrium in Actis S. Afræ, quorũ ſupra meminimus Nonis Auguſti.

eodem An. 303. [d] *Quiriacus & ſoc.*] Vſuardus de his etiam, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 55. vbi nonnullorum ex illis nomina exprimuntur.

[e] *Macarij & Iuliani*] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, ex quibus cæteri.

T. 3. A. 311. n. 14. [f] *Aniceti & Photini.*] De quibus etiam Græci hac die in Menologio.

ſub Claudio forte Iunori cir. A. 270. [g] *Graciliani, aliter Gratiliani, & Feliciſſimæ*] Quoniam apud Vſuardum & nonnullos alios manuſcrip. Falari legebatur loco Faleriæ: idcirco & irrepſit error, vt Falari in Piceno legeretur: nam Falaris eſt ciuitas in Piceno iam pene diruta, vulgo dicta Falarone. Falariẽſes in Piceno ponit Plinius lib. 3. c. 13. eratq. Falaris ſedes Epiſcopalis, cuius Epiſcopus ſediſſe reperitur in Concilio Romano ſub Martino Papa. At vero nõ Falari, ſed Faleriæ eſſe legendũ, vetera monumenta eccleſiæ ciuitatis Caſtellanæ, vbi horum ſanctorum ſacra corpora aſſeruantur, & digno honore coluntur (poſita ſunt enim in eccleſia cathedrali) nos adeo certiores reddiderunt, vt nullus prorſus remaneat dubitandi locus. De Faleria Faliſcorum meminerunt Ptolemæus, Plinius, Strabo, & alij.

[h] *Porcarij abbatis.*] Legitur huius ac ſociorum martyrium in commentario qui fertur Fauſti nomine; recitat eum Margar. in tomo 9. biblioth. ſuæ: ſed alterius potius cuiuſuis auctoris opus, quã Fauſti, eſſe cognoſcitur. In vita ſancti Honorati lib. 3. cap. 20. & 24. hæc habentur: Horum, ſcilicet Porcarij & ſociorum, paſſionis hiſtoria publice in ſancta Dei Eccleſia legitur die natali eorum qui pridie Idus Auguſti celebris habetur; Agitur adhuc etiam de eodem in vita ſancti Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, quam recitat Sur. tom. 4. die 27. Auguſti: Porcarius enim abbas ſanctum Cæſarium monaſticis imbuit diſciplinis. T. 6. A. 413. n. 44. & nu. 47. Vincentius Barralis in chronolog. Lirinẽſ. fol. 225. ex coniectura duos ponit Porcarios vt hũc paſſum ab An. 730. vel 738.

[i] *Euſebij Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Vixit temporibus S. Leonis Papæ, quando habita Synodo aduerſus hæreſim Eutychianam nuper Chalcedone a SS. Patribus damnatã, miſit inde Synodicam ad eundem Pontificem. Scribit de eodem epigramma S. Ennodius Ticinenſis Epiſcopus, quod ĩcipit: Euſebius Ligurũ, &c. T. 6. A. 451. n. 13.

[k] *Herculani Epiſcopi*] De eo in tabulis eccleſiæ Brixianæ. Meminit eiuſdem Rempertus eius ciuitatis Epiſcopus in ſermone de translatione ſancti Philaſtrij. Capreolus cir. A. 363. ſed Ferrar. non placet.

13 Idibus Auguſti. Luna. A xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE beati Hippolyti martyris, qui pro confeſſionis gloria ſub Valeriano Imperatore poſt alia tormenta ligatis pedibus ad colla indomitorum equorum, per carduetũ & tribulos crudeliter tractus, toto corpore lacerato emiſit ſpiritũ. Paſſi ſunt etiam eodem die beata Concordia eius nutrix, quę ante ipſum plumbatis cęſa, migrauit ad Dominum; & alij decem & nouem de domo ſua, qui extra portã Tiburtinam decollati ſunt, & vna cum eo in agro Verano ſepulti. Apud Forum Syllæ na-

talis

talis ſancti Caſsiani [a] martyris, qui cum adorare idola noluiſſet, vocatis a perſecutore pueris, quibus docendo exoſus factus fuerat, data eſt eis facultas eum perimendi: quorum quanto infirmior erat manus, tanto grauiorem martyrij pœnam dilata morte faciebat. Tuderti ſancti Caſsiani [d] Epiſcopi & martyris ſub Diocletiano Imperatore. Burgis in Hiſpania ſanctarum [e] Centollæ & Helenæ martyrum. Conſtantinopoli ſancti Maximi [f] monachi, doctrina & zelo Catholicæ veritatis inſignis: qui cum aduerſus Monothelitas ſtrenue decertaret, a Conſtante Imperatore hæretico præciſis manibus ac lingua in Cherſoneſum relegatus, reddidit ſpiritum. Tunc etiam duo Anaſtaſij eius diſcipuli, alijq. plures diuerſa tormenta & dura exilia ſunt experti. In Germania S. Vuigberti [g] presbyteri & confeſſoris. Pictaui ſanctę Radegundis [h] Reginæ, cuius vita miraculis & virtutibus claruit.

AVGVSTI 13.

T.2.A.261. nu. 10. HIPPOLYTI *& ſoc.* a] De his omnibus Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri: meminit eiuſdem diei natalis Prudentius hym. 11. Periſteph. his verſibus:

Si bene commemini, colit hūc pulcherrima Roma
Idibus Auguſti menſis, vt ipſa vocat.

Narratur horum martyrium in Actis S. Laurentij. Scripſit de S. Hippolyto hymnum idem Prudentius, licet (vt ſuperius diximus) ex tribus Hippolytis vnum faciat. Erat Romæ celeberrimus natalis dies ſancti Hippolyti, ad quem (vt idem auctor pluribus ſcribit) non tantum Populus Romanus, ſed & adiacentes prouinciæ cōfluere conſueuerāt. Fuit olim illuſtris memoria S. Hippolyti, quam eodem hymno Prudentius deſcribit: Patebat inde acceſſus ad cœmeterium Cyriacæ, non Calliſti, vt aliquis exiſtimarunt: eſt ibi & baſilica S. Laurentij in agro Verano, a quo nō longe poſita erat eccleſia ſancti Hippolyti, cuius antiqua veſtigia inter vineta adhuc extare dicuntur. Habetur præterea perelegās ſacer hymnus in Breuiar. Toletano inſtitutionis S. Iſidori, quo eiuſdem Hippolyti nobile certamen deſcribitur, & omnia quæ paſſus eſt tormenta adnumerantur, illudq. præcipue, cum ab equis indomitis raptatus atque diſcerptus dicitur ad ſimilitudinem antiquioris Hippolyti Theſei filij, de quo Euripides in Phædra: id enim huic profuit nomen Hippolyti, illudente Gentilium crudelitate, vt ex nominis ſimilitudine, conſimili mortis genere idem dilaniaretur.

cir. A. 340. [b] *Caſſiani.*] De eodem hac die Beda, ac ceteri qui ſupra. Eius inſigne martyrium Prudentius cecinit ſacro hymno: Mombrit. tomo 1. & Sur. tomo 4. idem ſoluta oratione conſcriptum referunt, quod & nos manuſcr. habemus: ex quibus illud etiam compertum habetur, hunc ipſum Caſſianum fuiſſe Epiſcopum Brixienſem, indeq. pulſum, Romam venturum, Imolæ conſediſſe, ibiq. ludum litterarium aperuiſſe, ac tandem martyrium conſummaſſe. hæc fere eadem habet Petrus in catal. lib. 7. cap. 58. At non aſſentior dicentibus hunc ordinatum eſſe Epiſcopum a Fortunatiano Epiſcopo Aquileiæ, quem conſtat vixiſſe temporibus Conſtantij Auguſti, & ſecta fuiſſe Arianum, vt teſtatur Hierony. de ſcrip. Eccleſiaſt. cap. 97.

[c] *Eum perimendi.*] Graphijs puerorum cōfoſſum Caſſianum martyrem, eius Acta teſtantur. Eiuſmodi genus ſupplicij, cum quis graphiis confoderetur, acerbiſſimum exiſtimabatur. de eo habes apud Senecam de clementia ad Neron. libro 1. cap. 14. cum agit de Erixonis equitis Romani populari ſupplicio: de eodemq. mortis genere Suet. in Caio cap. 28. hæc ait: Cum diſcerpi ſenatorem concupiſſet, ſubornauit qui ingredientem curiam repente hōſtem publicū appellantes inuaderent, graphiisq. confoſſum lacerandum ceteris traderent. Hæc ibi: & paulo ſuperius de alio meminit, ab eodem traditum eſſe pueris verberandum, cap. 27. Teſtatur idē de Galba c. 17. minutiſſimis ictibus fuiſſe excarnificatum. Hæc autem omnia ſimul ob Chriſti glorioſam confeſſionem expertus eſt noſter Caſſianus, vt a pueris & minutiſſimis graphiorum ictibus ſit confoſſus. Non tantum autem ad inferendam tardam necem ſtimuli adhibebantur, ſed etiam in quæſtionibus ad extorquendam veritatē: vnde Porcia ad Brutum virum ſuum hæc in-

ter

ter alia: Neque enim adeo muliebri ſum natura, vt me ad efferendum arcanum vel flamma, vel flagra, vel ſtimuli adigere poſſint. Hęc apud Dionem lib. 44. At de huius cruciamēti genere ſuperius dictum eſt die 3. Maij. c.

T.2. A.303 nu.131. [d] *Caſſiani Epiſcopi.*] Accepimus eius Acta ab eccleſia Tudertina, quorum eſt exordium procemij: Hortaris me, venerande Pater Baſſiane, &c. Paſſus habetur in perſecutione Diocletiani ſub Venuſtiano Conſulari.

[e] *Centollæ & Helenæ.*] Pluribus de his agitur in Breuiar. Burg. De his Vaſæus in chronic. Hiſpan. ex Ioan. Maldonado, Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tom. 2. vbi agitur etiam de tranſlatione earum ſub Alfonſo Decimo facta.

T.8. A.640 num 5. ſeq & A. 649. n. 6. & eiuſq. res geſtæ & obitus An. 656 & 657. fuſius. [f] *Maximi & ſoc.*] Agunt de Maximo Græci pluribus in Menologio: de eo item in Actis S. Martini Papæ & mart. in hiſtor. Miſcel. ex Theophane anno 8. & 9. Heraclij Imper, Cedren. anno 16. Conſtantis nepotis Heraclij, Zonaras in eodem. Multo his plura ex Actis Synodicis de eodem ſcripſimus in Annal. Eccleſ. Extant eiuſdem Maximi quamplurima ſcriptorum monumenta nondum Latine edita in bibliotheca Sfortiana.

T.8. A.695 n.1. obitus A.697. n. 18 [g] *Vulgberti.*] De quo hac die Beda, qui & de eo ſermonem ſcripſit; eſt primus ordine inter varios tomo ſeptimo colum. 473.

[h] *Radegundis.*] Beda de eadē hac die. Huius egregia facta vno libro ſcripſit Venantius Fortunatus, altero vero Bandonina monialis: habet vtrumque Sur. tom. 4. hac die, & Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. Gregor. Turonen. Epiſc. qui eius temporibus vixit, eamq. ſepulturæ mandauit, plura de ea teſtata reliquit lib. 9. hiſt. Franc. cap. 2 & cap. 39. recenſetq. epiſtolam Epiſcoporum ad eam ſcriptā. De eius miraculis in libro de glor. confeſſor. cap. 106. Multa prætera de ea Fortunatus ſcripſit carmin. lib. 8 in cuius exordio eius mirificas canit laudes de eadem lib. 11. Fuit enim illi familiariſſimus idem Fortunatus, eamq. præ dilectione & obſeruantia matrem appellat, ſicut & S. Germanum Pariſienſem dicit patrem: vnde ipſe de his aliquando: T. 7. A.527 nu.92 & A. 559 nu. 13. & A. 566. n 43. & ſeq.

Hinc retinet mater, me vocat inde pater:
Dulcis vterq; mihi, voto amplectente, cohæſit,
Plenus amore Dei, dulcis vterque mihi.

De eadem Sigebertus in chron. anno Domini 557. Vincentius in ſpec. lib. 21. c. 79. 80. & 85. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedict. lib. 3. cap. 30 & alij plures de ea ſcripſerunt. Migrauit ex hac vita (vt ex Greg. Turonen. colligitur lib. 9. cap. 2.) anno Domini 590. ipſe eſt annus 12. Childeberti Regis Franc.

14 Decimonono kal. Septemb. Luna. B xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VIGILIA Aſſumptionis Beatæ MARIAE Virginis. Romæ natalis beati Euſebij [b] presbyteri, qui a Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicæ fidei defenſionem in quodam cubiculo domus ſuæ incluſus, ibiq. menſes ſeptem in oratione conſtāter perſeuerans, dormitionem accepit: cuius corpus Gregorius & Oroſius presbyteri colligentes, in cœmeterio Calliſti via Appia ſepelierunt. In Illyrico ſancti Vrſicij, martyris, qui ſub Maximiano Imperatore & Ariſtide Præſide, poſt multa & diuerſa tormenta, pro Chriſti nomine gladio cæſus eſt. In Africa ſancti Demetrij [c] martyris. Apameæ in Syria ſancti Marcelli, Epiſcopi & martyris; qui cum Iouis delubrum diruiſſet, a furentibus Gentilibus occiſus eſt. Tuderti ſancti Calliſti Epiſcopi & martyris. In Aegina inſula ſanctæ Athanaſiæ [g] viduæ, monaſtica obſeruantia & gratia miraculorum illuſtris.

VIGILIA *Aſſumptionis* [a].] De eadē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de ea Ordo Roman. Amalar. in Antiphonar. cap. 62 Microlog. de obſer. Eccleſ. cap. 48. & alij qui ſcripſerūt de diuinis offic Habemus ſermonem manuſcrip. in tom. 1. vit. Sanct. qui alicubi ea die legi conſueuit in eccleſia ; incipit: Felix puerperium, &c.

T.3.A.357 nu. 45. [b] *Euſebij*.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores. Recitat eius Acta Mōbrit. tom. 1. habemus eadem manuſcrip. Eſt Romæ vetus Titulus S. Euſebij, cuius mentio habetur in Concilio primo Romæ habito ſub Symmacho Papa Aſſeruantur illic veneranda corpora SS. Euſebij, Oroſij, atque Paulini, multæq. aliorū martyrum reliquiæ, vt eiuſdem eccleſiæ vetera monumenta declarant. Eamdem eccleſiam Zacharias Papa vetuſtate collapſam reſtituendam curauit; hæcq. tam inſcriptiones in marmore inciſæ, quam etiam liber de Roman. Pontificibus teſtantur.

T.3.A 308 n. 27. [c] *Vrſicij*.] Agunt de eodem hac die etiam Græci in Menologio, eiuſq. martyrij Acta ibidem referunt.

[d] *Demetrij*.] De quo in vet. Rom. Martyrolog. cui adſtipulantur manuſcrip. & alij.

[e] *Marcelli Epiſcopi*]De eodē hac die Græci in Menologio. Eius Acta deſcribit Sozomen. hiſtor. lib. 7. cap. 15. Theodoret. lib. 5. T.2.A.132. n. 4. cap. 21. Nicephorus lib. 12. cap. 25. 26. Caſſiodorus in Tripart. & alij. Paſſus eſt Gentilium factione anno vndecimo Theodoſii Imperatoris ea de cauſa, quod delubrum illud famoſiſſimum Iouis Apameæ, diuino fultus præſidio, eſt demolitus. In dicto Græcorum Menologio nonnulla de eo habētur, quæ deſiderantur in prædictis hiſtoricis, vt de munere præfecturæ, qua idem functus eſt ante Epiſcopatum, & alia. T.4.A.389. nu. 105.

[f] *Calliſti Epiſcopi*.]. De quo vet. monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ manuſcripta Romam miſſa accepimus. obijt Ann. 528. off. eccl. Tuderṫ.

[g] *Athanaſia*.] Agunt de eadē hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ Surius retulit in to. 4. hac die. In quibus dum mentio habetur de ſancto Ioānicio, qui ea quæ de ipſa eſſent futura præuidit, colligi poteſt, eam vixiſſe circa tempora Michaelis & Theodoræ Auguſtorum. Alia fuit eiuſdem nominis clariſſima femina, quæ Conſtantinopoli vixit cum ſancta Matrona; de qua plura in Actis eiuſdem Matronæ apud Lipom. tom. 5. Itemq. eiuſdem nominis alia, de qua inferius ad ſeptimum Idus Octobris. cir. A. 850.

z. C Decimooctauo Kal. Septemb. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ASSVMPTIO [a] ſanctiſsimæ Dei Genitricis Virginis MARIAE. Romæ via Appia ſancti Tharſicij [b] acolythi, quem Pagani cum inueniſſent corporis Chriſti Sacramenta [c] portantem, cœperunt diſquirere quid gereret : at ille indignum judicans porcis prodere margaritas, tam diu ab illis mactatus eſt fuſtibus & lapidibus, donec exhalaret ſpiritum : & reuoluto eius corpore ſacrilegi diſcuſſores, nihil Sacramentorum Chriſti in manibus, aut in veſtibus inuenerunt; Chriſtiani autem corpus martyris collegerunt, & in cœmeterio Calliſti honorifice ſepelierunt. Tagaſte in Africa S. Alipij [d] Epiſcopi, qui beati Auguſtini olim diſcipulus, poſtea in conuerſione ſocius, in munere paſtorali collega, & in certaminibus aduerſus hereticos cōmilito

ſtrenuus,

ſtrenuus, ac demum in cæleſti gloria conſors fuit. Sueſsione in Gallijs ſancti Arnulphi [c] Epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 15.

T. 1. A. 48. n. 4 & ſeq.

ASSVMPTIO *Sanctiſſimæ Dei Genitricis* MARIAE [a].] De eadem celeberrima ſolemnitate non tantum Beda, ac ceteri Latinorum hac die agunt, ſed & Græci in Menologio, & in nouel. conſtit. Emmanuel Imp. Mentio habetur de eadem in prædictis Actis S. Athanaſiæ, de qua pridie actũ eſt. In Sacramentario S. Gregorij habetur de eadẽ ſolemnitate pręfatio: agitur de eadem in Ordin Rom in Concil. Mogunt. ſub Carolo Magno canon. 36. alijſq monumentis, quæ ſcripta ſunt de diuinis officijs. Antiquitus celebrari conſueuiſſe, Romæ præſertim, feſtiuitatẽ Aſſumptionis Dei Genitricis MARIAE, argumento eſt, quod Nicolaus Papa ſcribẽs ad conſulta Bulgarorum cap 4. dum commemorat ieiunia antiquitus ſeruari ſolita a Sãcta Romana Eccleſia, recenſet inter ea ieiunium celebrari cõſuetum ante ſolemnitatem Aſſumptionis Beatæ MARIAE Virginis. Eſt ſermo S. Athanaſij nomine, quo præclara quidem & mirifica de Dei Genitricis Aſſumptione ſcribuntur: meritoq. ea die in Eccleſia legendus ponitur. Verum ille ſermo non in die Aſſumptionis, ſed Annunciationis habitus apparet ex eius exordio: quem potius Cyrilli quam Athanaſij eſſe puto: nam dogma Neſtorij auctor inſectatur. Ferũtur item duo alij ſermones nomine S. Auguſtini; quos, vt alterius cuiuſpiam auctoris potius, quam Auguſtini, ſchola Louanienſis in appendice collocauit. Rurſus autem extat ſermo titulo Sancti Hieronymi ad Paulam & Euſtochiũ ſcriptus: quem nonnulli exiſtimarunt eſſe illius Sophronij, cuius idem Sanctus Hieronymus meminit in libro de ſcrip. Eccleſiaſticis; ſed neutrius puto: quin potius conſtat eſſe alicuius auctoris, qui vixit circa vel poſt tempora Concilij Epheſini, & Chalcedonenſis: multum enim verſatur in deſtruendis Neſtorij atque Eutychetis dogmatibus: quæ quidem longe poſt tempora Hieronymi atque Sophronij in Eccleſiam irruperũt. Quod autem ſcribit Nicephorus lib. 17. c. 28 eiuſmodi ſolemnitatem edicto Mauritij Imperatoris ſtatutam; ſic accipias, vt eam antea ab Eccleſia inſtitutam, ipſe in Oriente, ſanctione edita, promulgarit. Sanctus Bernardus ad canonicos Lugdunenſes epiſt. 174. non aliunde, quam a ſancta Dei Eccleſia hãc ſolẽnitatem a ſe accepiſſe teſtatur: in Gallijs vero circa tempora Caroli Magni receptam eſſe apparet: nã in lib. 1. Capitul. Reg. Franc. c. 163. quo agitur de ferijs, hæc ſcribuntur in fine: De Aſſumptione S. MARIAE interrogandum relinquimus. hæc ibi. Libro autem 2. cap. 35. & lib. 6. cap. 186. ea celebritas Aſſumptionis inter ceteras recenſetur; ſicut & in Concil. 1. Moguntino, cap. 36. Extant de eadem celebritate plures Græcorum ſermones, Ioannis Damaſceni, Andreæ Cretenſis, Metaphraſtis, & aliorum; ex Latinis autem ſancti Bernardi, Abſalonis abbatis, Petri Damiani, Honorij Auguſtodunenſis, Authperti abbatis Caſſinen. Pandulphi Capuani mon. Caſſinen. Gregorii Epiſcopi Tarracinæ, & S Brunonis Epiſcopi Signini, vt teſtatur Petrus diacon. mon. Caſſin. lib. de vir. illuſtr. dum agit de prædictis auctoribus. Extant de eadem Guerrici abbatis Igniacen. ſermones quatuor. Dicta eſt eadem ſolemnitas ob eius excellentiam, Dies Dominæ; ſic etenim & Hunni eamdem appellare conſueuerunt, vt ſcribit Carthuitius in vit. Stephani Regis, qui ampliſſimam baſilicam in honorem eiuſdem ſolemnitatis erexit. Quod autem ſpectat ad hiſtoriam de Aſſumptione Dei Genitricis; ne quid prætериiſſe videamur, ſcire debemus, improbatam fuiſſe ab Eccleſia Catholica opinionem Collyridianorum hæreticorum aſſerentium Beatam Virginem diuinæ fuiſſe naturæ, prorſuſque mortis expertem, vt de his ſcribit S. Epiph. in panar. hæreſ. 78. & 79. Humanæ autem tantum eam naturæ fuiſſe, ſed auctam multis immenſiſq. prærogatiuis, Catholica Eccleſia profitetur. idq. cum omnes Orthodoxi antiqui Patres, tum inter eos idem ſanctus Epiphan. aduerſus prædictos agẽs, pluribus cõprobet; tamen de eius obitu nõ audet certi aliquid definire, cum ait: Non autẽ omnino definio hoc, & non dico quod immortalis manſit, ſed neque affirmo an mortua ſit. Rurſus fuit quorumdam opinio dicentium eam martyrio vitam finiſſe. His aduerſatur auctor, qui dicitur Iſidorus, libr. de vit & obit. Sanct. cap. 68. & alii poſt eũ. Supradictæ autem omnes opiniones ab Eccleſia Dei reiiciuntur: quæ catholice profitetur, eamdem, vt hominẽ, naturali exitu vita functam. Rei autẽ geſtæ hiſtoria, quæ inſcribitur de tranſitu Virginis, a Gelaſio connumeratur inter apocrypha, diſt. 15. cap. ſancta Romana. Putatur illa eſſe, quæ nomine Melitonis Sardenſis legitur: quam & Beda reiicit in retract. Apoſt. c. 8. De eadem Aſſumptione meminit Dionyſius Areopag. de diuin. nom. cap. 3. Greg. Turon. de glor. mart. lib. 1. cap 4 & 9. Plura item refert Nicephorus lib. 2. c. 22 & lib. 15. cap. 14. eaq. ex maiorum traditione a Iuuenale Epiſcopo Hieroſolymitano cõſcripta; Ioannes Damaſcenus, Metaphra-

ſtes, Glycas, & alii fere eadem. Quid autem de his ſenſerint maiores (vt prætereamus apocryphum illud S. Hieronymi nomine conſcriptum) Vſuardus & Ado, cum hac die celebrari dicant Dei Genitricis dormitionem, de Eccleſiæ iudicio verba hæc ſubdunt: Plus elegit ſobrietas Eccleſiæ cũ pietate neſcire, quam aliquid friuolum & apocryphum inde tenendo docere. Hæc illi. Porro Dei Eccleſia in eam partem propenſiot videtur, vt vna cum carne aſſumpta ſit in cęlum: nam in huius diei celebritate illas ſanctorum Patrum homilias legendas tradidit, quibus eadem de eius Aſſumptione firmantur: quæ quidem ſententia cum plurimorũ Theologorum auctoritate, tnm etiam communi cõſenſu Fidelium iam recepta videtur. Quonam autẽ tempore ſanctiſſima Dei Genitrix ex hac vita migrarit, diuerſæ feruntur ſententiæ. Euſebius in primis eius ex hac vita tranſitum ponit anno a Chriſto Domino quadrageſimooctauo, aitque: MARIA Virgo IESV Chriſti mater ad filium ad cælum aſſumitur, vt quidam fuiſſe ſibi reuelatum ſcribunt. Hæc ille. Rurſus autem ex alia quadã reuelatione ſcribit S. Antoninus in 3. parte tit. 19. cap. 11. in fine, poſt annum elapſum ab Aſcẽſione filii, & tot dies, quot intercurrunt ab eo tẽpore vſque ad decimamquintã Auguſti, eam eſſe defunctam, ac demum poſt alios quadraginta dies ab eius obitu aſſumptam eſſe in cælum nono Kal. Octobris. Ex hac ſententia addita videntur ad Martyrologium Bedæ, ea die, hæc verba: Secunda Aſſumptio S Virginis MARIAE. De eadem hæc Belethus cap. 147. Mulier, inquit, quædam religioſiſſima, appellata Elizabeth, quæ nũc etiã in viuis eſt, habitat in finibus Saxoniæ: ait lib 4. c. 1. ſibi reuelatũ, quod circiter dies quadraginta aſſumptum fuerit corpus poſt aſſumptionem animæ; de qua re opuſculum quoddam compoſuit, ſed non eſt in Romana Eccleſia comprobatum, &c. Ex hac itaque aut ſimili reuelatione alicui placuit ad Bedam adiicere ſecundam Aſſumptionem eiuſdem Virginis MARIAE. Antoninus autem dum de his agit, dicit eam fuiſſe S. Elizabeth filiã Regis Hungariæ, vxorem quõdã Lanthgrauii, quam Gregorius IX. retulit inter Sãctos; cuius tamen de ea re ſententiam minus probari teſtatur, aitque: Nec propterea detrahimus ſanctitati eius; quia non ſemper, quæ ſancti viderunt in ſpiritu, eadem vt Prophetæ viderunt, ſed iuxta ſuas mente conceptas imaginationes. Hæc ille. ac de his ſatis modo, ſed locupletius in Annalibus.

T. 2. A. 260. n. 5. [b] *Tarſicij.*] De quo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, iidemq. omnes ex Actis S. Stephani Papæ & martyris, in quibus eius certamen deſcribitur.

[c] *Sacramenta portantem.*] Non eſt quod mireris, cum audis acolythum Chriſti corporis ſacramenta portantem: olim etenim, ingruentibus in Chriſtianos perſecutionibus, laicis etiam domũ ferre Euchariſtiam, certis diebus ſumendam (quod non eſſet liberum, cum vellent ad eccleſiam conuenire; ac ſynaxim celebrare) permiſſum erat. Id habes ex Tertulliano libro 1. ad vxorem, Cyprian. lib. de lapſis, Clemen. Alexan. lib. 1. Stromat. atque alijs. Quod autẽ magis mireris, illud eſt; quod, reddita pace Eccleſiæ, ſub Chriſtianis atque Orthodoxis Impp. idẽ vſus diuturnus aliquandiu permanſit. Habes de his complura exempla, vt ex Gregor. Nazian. oratione in laudem Gorgoniæ, Hieron. apolog. pro libris aduerſus Iouin. ad Pammachium, cum ait: Quod in eccleſia non licet, nec domi licet. Ambroſius in orat. in funere fratris Satyri: ante hos S Baſilius eadem ſcribit ad Cæſaream Patriciã de perceptione ſacramentorum, his verbis: Tempore perſecutionis cogi quempiã, abſente ſacerdote aut miniſtro, communionem ſua manu ſumere, minime abſurdum eſſe, ſuperuacuum eſt oſtendere, cum eius rei etiam longa conſuetudo rebus ipſis fidem faciat. Nam omnes qui per ſolitudines monaſticam vitam agunt, vbi non adeſt ſacerdos, cũ domi communionem habeant, per ſeipſos accipiunt, &c. Hanc epiſtolam e bibliotheca Cardin. Syrleti acceptam, meus Antonius Agellius, Græcis facultatibus egregie excultus, in Latinum tranſtulit, eiuſdemq mihi copiam fecit, quam poſtea a Cutheberto Tonſtallo in priori libro de veritate Corporis & ſanguinis Domini Græce Latineq. ſimul editam reperi. Sed ne impoſturam credas; habes eamdem citatam, & ex ea fragmentum recitatum ab Anaſtaſio Nicæno in libris quæſtionum; licet pro Cæſarea, habeat Cæſarium. Suppetunt de eadem re complura alia exẽpla in Prato ſpirituali, quibus proditur, perſeueraſſe eumdem vſum etiam temporibus Zenonis, Anaſtaſij, ac Iuſtini Impp. quibus temporibus, cum Hormiſda Papa Romanæ præſideret Eccleſiæ, in Occidente celebrata eſt Synodus Cæſarauguſtana, in qua ea conſuetudo antiquata habetur his verbis: Euchariſtiæ gratiam ſi qui probatur acceptam non conſumpſiſſe in eccleſia, anathema ſit in perpetuum. At in Oriente vſum illum ſumẽdi manibus Euchariſtiam diutius perſeueraſſe, ſatis liquet ex canone 102. ſextæ Synodi in Trullo habitæ: ibi & de manuum compoſitione, ſecũdum ea quæ habet Cyrillus in myſtagog. quinta in fine. De eiuſdem ritus vſu in Eccleſia Occidentali, inter alios fidem facit etiam S. Auguſtinus ſermo. 252. de temp. dum ait: Omnes viri quando communicare deſiderant, lauant manus ſuas, & omnes mulieres nitida exhibẽt linteamina, vbi corpus Chriſti accipiant. Hæc Auguſtinus, Porro ob eam cauſam illud ipſum linteamen maiores noſtri, Dominicalem dicebant; de quo in Concilio Antiſiodorenſi capite

pite

pite 42. hæc leguntur: Vt vnaquæque mulier, quando communicat, Dominicalem ſuam habeat; quod ſi non habuerit, vſque in alium diem Dominicum non communicet. Hinc eſt, quod & ſuperius canon. 36. hæc habet: Nō liceat mulieri nuda manu Euchariſtiam ſumere. Et canone 38. Non liceat mulieri manum ſuam ad pallas Dominicas mittere. Ex his igitur videmus, etſi viris, feminis tamen inconceſſum, nuda manu Euchariſtiam ſumere, ſed tantum velamine.

T. 4. A. 385. n. 2. & ſeq. & T. 5 An. 409. n. 16. & ſeq. [d] *Alipij Epiſcopi.*] De eo ſanctus Auguſtinus frequentiſſime, vt lib. confeſſ. 6. cap. 7. & ſequentibus, libro 9. cap. 4. 5. de ciuitate Dei lib. 22. cap. 8. epiſt. 67. 234. 225. & 245. De eodem S. Hieronym. ad Auguſtin. epiſt. ſanctus Paulinus Epiſcopus Nolanus apud Auguſt. epiſt. 24. 33. 35. & 36. Interfuit cum ceteris Africanis Epiſcopis Concilio Mileuitano, quod (vt ſuperius diximus) Mileui in Numidia eſt celebratum aduerſus emergentem Pelagij hæreſim; alijs etiam Concilijs Carthaginenſibus præſto fuit, functusq. eſt legatione Romam ad Bonifacium Papā, a quo humaniſſime ſuſceptus eſt, vt ſcribit idem Auguſtin. lib. contra duas epiſt. Pelagij cap. 1. & ad Quodvultdeum epiſt. 4. tomo 6. circa princip.

[e] *Arnulphi Epiſcopi.*] Scripſit eius vitam Liſiardus eius ſucceſſor, quam habet Surius tomo 4. De eodem Sigebert. in chron. anno Domini 1087. Trithemius de viris illuſtribus ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 326. & Molanus in Indic. ſanctorum Belgij. Exceſſit ex humanis anno Domini milleſimo octogeſimoſeptimo. T. 11. Ann. 1080. n. 67. obitus An. 1087. n. 21.

16 **Decimoſeptimo Kal. Septemb. Luna.** D ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

CRACOVIAE in Polonia ſancti Hyacinthi [a] confeſſoris, ordinis Prædicatorum, quem Clemens Papa Octauus in Sanctorum numerum retulit. Romæ ſancti Titi [b] diaconi, qui Vrbe a Gothis occupata, pecunias pauperibus diſtribuens, a tribuno barbaro iuſſus eſt occidi. Nicææ in Bithynia ſancti Diomedis [c] medici, qui in perſecutione Diocletiani pro Chriſti fide gladio cæſus, martyrium compleuit. Item ſanctorum trigintatrium [d] Martyrum. Ferentini in Hernicis ſancti Ambroſij [e] centurionis, qui in perſecutione Diocletiani varijs modis cruciatus, nouiſsime per ignem illæſus tranſiens, demerſus in aquam, eductus eſt in refrigerium. Mediolani depoſitio ſancti Simpliciani [f] Epiſcopi, ſanctorum Ambroſij & Auguſtini teſtimonio celebris. Antiſiodori ſancti Eleutherij [g] Epiſcopi. Nicomediæ ſancti [h] Arſacij confeſſoris, qui ſub Licinio perſecutore militia relicta, ſolitariam vitam ducens, tantis virtutibus claruit, vt & dæmones expuliſſe, & ingentem draconem orando interemiſſe legatur: denique futuram ciuitatis cladem prænuncians, in oratione ſpiritum Deo reddidit. In Gallia Narbonenſi apud Montem Peſſulanum depoſitio beati Rocchi [i] confeſſoris, qui multas Italiæ vrbes a morbo epidimiæ ſigno Crucis liberauit: cuius corpus Ve-

netias poſtea tranſlatum fuit. Romæ ſanctæ Serenæ [k] vxoris quondam Diocletiani Auguſti.

A V G V S T I 16.

obiit Ann. 1257. HYACINTHI [a].] Extat in archiuo Cracouienſis eccleſiæ vetus liber de Beati Hyacinthi vita & miraculis a F. Stanislao lectore Cracouienſi ordinis Prædicatorum ante annos fere 260. conſcriptus. De eodem agunt chron. & hiſtoriæ Polonorum, Harthmannus Schedel artis medicæ doctor in commẽt. de Sarmatia, dum agit de Cracouia, Martinus Cromer. lib. 7. & 9. de orig. & reb. geſt. Polonorum, Leander Albertus lib. 5. de viris illuſt. ordinis Prædicatorum, Ferdinandus de Caſtel. in hiſt. ſancti Dominici lib. 1. cap. 48. & alij, qui chronic. & de viris ſanctis eiuſdem ordinis ſcripſerunt. Demum R. F. Seuerinus Cracouienſis, ſacræ Theologiæ magiſter ex eodem ordine, libellũ edidit de vita, miraculis, & actis canonizationis eiuſdem Sancti. Deceſſit S. Hyacinthus ex hac vita anno Domini 1257. die 15. Auguſti, ſanctitate ac miraculis clarus. Eum S. D. N. Clemens VIII. Pontif. Max. anno Domini 1594. Pontificatus ſui tertio, 15. Kal. Maias Romæ in Vaticana baſilica ſolemni ritu Sanctorum catalogo adſcripſit, eiusq. feſtum decimaſexta Auguſti die annis ſingulis in Eccleſia Catholica celebrari ſtatuit: de qua re Pontificium diploma extat eodem anno & die canonizationis datum, cuius initium eſt; Benedictus Pater miſericordiarum.

T. 5. A. 426. nu. 25. [b] *Titi diaconi.*] Agit de eodem S. Proſper in chronic. Theodoſio duodecimum & Valentiniano ſecundum Conſulibus, quo anno trucidatus eſt a Gothis Arianis.

T. 3. A. 381. n. 18. [c] *Diomedis.*] Græci etiam hac die de eodem agunt in Menologio, vbi & martyrium eius deſcribitur. Cedren. in cõpen. in Baſilio Imperatore hæc ait: Baſilius porro celeberrimum in martyrũ numero Diomedem pretioſiſſimis & ſplendidis donarijs & prædijs amplos habentibus reditus locupletauit, atque exornauit. Hæc ille. Vſuardus tam de Diomede quã socijs agit quarto Idus Iunij.

[d] *Trigintatrium Martyrum.*] De ijſdem hac die Græci in Menologio, igniq. abſumptos ferunt.

T. 2. A. 303. n. 119. [e] *Ambroſii centurionis.*] Huius Acta manuſcripta ab eccleſia Ferentinate accepimus, quorum eſt exordium: Cum omnipotentis Dei clementia, &c.

T. 4. A. 375 n. 23. [f] *Simpliciani Epiſcopi.*] De eodem tabulæ
* An. 385. eccleſiæ Mediolanen. Scribit de eo Paulinus
n. 2. In vita ſancti Ambroſij, Auguſtin. lib. 8. con-
T. 5. A. 397 n. 41. & 44 feſſ. cap. 2. 3. & 5. Mentio fit de eo in Concilio 3. Carthaginen. cap. 48. Extant ad eumdem ſancti Ambroſij complures epiſtolæ. Ad eum ſanctus Auguſtinus inſcripſit duos libros de diuerſ. quæſtionib. quorum meminit in Retract. lib. 2. cap. 1. & de prædeſt. Sãct. lib. 1. cap. 4. Scripſit ad eumdem S. Vigilius Epiſcopus Tridentinus libellum de Martyribus. Extat de eodem epigramma Ennodij Ticinenſis, cuius eſt exordium: 52. & 66. & An. 400. n. 2. & ſeq.

Ambroſius linquens viduata, &c.

[g] *Eleutherij Epiſcopi*] Interfuiſſe hic reperitur Concilijs Aurelianenſibus 2. 3. 4. & 5. numeraturq. eius ſedis Epiſcopus decimusſextus: ſedit annos 28. menſes 8. dies 9. tẽporibus Pelagij Papæ, vt habent tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrificio Miſſæ. T. 7. A. 552. nu. 27.

[h] *Arſacij.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, qui tamen Vrſacium vocant; ſed Græci, qui eius res geſtas deſcribunt, dicunt Arſacium, vt Sozomenus hiſtor. lib. 4. cap. 15. & Nicephorus lib. 9. cap. 38. Vixit autem temporibus Iuliani Apoſtatæ Arſacius alter Rex Armeniæ Chriſtianus, in quẽ ob odium in Chriſtum idẽ impius Imperator ſe illiberalem nimis exhibuit, de quo Sozomen lib. 6. cap. 1. & Ammianus Marcellinus frequenter meminit. T. 3. A. 316 n. 35. & A. 324. n. 101. & An. 358. nu. 5.

[i] *Rocchi.*] Huius res geſtæ ſcriptæ ſunt a Franciſco Diedo, & Petro Piuo; habetq. eiuſdem Acta Claud. de Rota in Leg. ſanct. capite 191. Petrus in catal. appendice cap. 15. De eodem Crantz. in Metrop. Saxon. lib. 9. cap. 25. Scribit idem Died. eum obijſſe diem anno Domini 1327. anno autem 1414. innotuiſſe Patribus Concilij Conſtantienſis, quorum decreto ad propulſandam ingruentem luem eidem honores Sanctis debiti ſunt impenſi: nam & ſolemni pompa eius imaginẽ, omni comitante populo, per vrbem detulerunt: quo facto, illa peſtis mox euanuit. Inde vero exemplum ſumptum eſt, vt vbique locorum eius venerandæ imagines, altaria, ſacella, ac denique templa erecta fuerint. Translatum eius corpus Venetias ferunt anno Domini 1485. obiit ann. 1327.

[k] *Serena.*] De qua Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agitur de ea in Actis ſanctæ Suſannæ martyris, itemq. in rebus geſtis ſancti Marcelli Papæ, & alijs martyrum Actis, licet penes ſcriptores Gentiles de ea nulla mentio habeatur: nec mirum, cum Diocletiani res geſtæ remanſerint obſcuriſſimæ, deperditis illorum commentarijs, qui eas exacte fuerant proſecuti. T. 2. A. 295. n. 2. & ſeq.

17 Sextodecimo Kal. Septemb. Luna. E viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

OCTAVA [a] ſancti Laurentij martyris. Carthagine in Africa ſanctorum martyrum Liberati [b] abbatis, Bonifacij diaconi, Serui & Ruſtici ſubdiaconorum, Rogati & Septimi monachorum, & Maximi pueri, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege pro confeſsione Catholicæ fidei, & vnici baptiſmatis defenſione varijs & inauditis ſupplicijs exagitati, demum ſuper ligna, quibus concremandi erant, clauis confixi, cum ignis ſæpius accenſus fuiſſet, ac diuinitus ſemper extinctus, eius iuſſu remorum vectibus percuſsi, & comminutis cerebris enecati, ſpecioſum curſum certaminis ſui, coronãte Domino, perfecerunt. Cæſareæ in Cappadocia natalis S. Mamantis [c] martyris, qui a pueritia ad ſenectutem vſque longum martyriũ duxit, & tandem imperante Aureliano, ſub Alexandro Præſide illud feliciter conſummauit: quem ſancti Patres Baſilius & Gregorius Nazianzenus ſummis laudibus celebrarunt. In Achaia ſancti Myronis [d] presbyteri & martyris, qui ſub Decio Imperatore & Antipatre Præſide poſt multa tormenta Cyzici capite trũcatus eſt. Nicomediæ ſanctorum martyrum Stratonis [e], Philippi, & Eutychiani, qui damnati ad beſtias, & nihil læſi, per ignem martyrium conſummarunt. Ptolemaide in Palæſtina ſanctorum martyrum Pauli [f], & Iulianę ſororis eius, qui ſub Valeriano paſſi ſunt. Interamnæ ſancti Anaſtaſij [g] Epiſcopi & confeſſoris.

A V G V S T I 17.

OCTAVA *S. Laurentij* [a].] De eadem Beda, ac ceteri omnes. Radulph. de obſeruat. can. cap. 19. adnumerat eam inter maiores Octauas.

T.6.A.484. b.100. [b] *Liberati & ſoc.*] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eorum res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis lib. 3. de perſecut. Vuandal. & libello ſeorſum poſito in appendice eius operis. Cum ibi paſſi legantur ſexto Non. Iulij, hac tamen die de his prædicti omnes agunt, fortaſſe ob factam ea die translationem.

[c] *Mamantis.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad quart. Non. Septembr. Erat olim Romæ celebris huius martyris memoria; in eius baſilica S. Gregorius Papa habuit homiliam trigeſimamquintam in Euangelium die natali ipſius. Extat de eodẽ egregia homilia ſancti Baſilij; agit & de eo S. Gregorius Nazianzenus in oratione in Nouam Dominicam T.2.A.275. nu 8.

nicam, in fine; vbi de eodem Niceta plura in ſchol. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius Acta, quæ refert Lipomanus tomo 6. & Surius tomo 4. Conſueuit celebrari in Oriente eiuſmodi ſolemnitas vigilijs præcedentibus, vt ex Actis Danielis Stylitæ apparet. Huic martyri Gallus & Iulianus, Coſtantij Imperatoris nepotes, ſeorſum quiſque ſuum conati ſunt templum erigere; ſed Iuliani, qui ſimulate agebat, fruſtratum eſt opus, Galli autem perfectum finem conſecutum eſt, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 2. & Niceph. lib. 10. c. 1. De alia eiuſdem Sancti perilluſtri baſilica Conſtantinopoli erecta agit Nicephorus lib. 18. c. 41. De ponte ad S. Mamantem, vide Suidam in hiſt. De reliquijs eius Hieroſolymis poſitis conſule Fortunatum in Actis S. Radegundis lib. 2. vbi de eius digito in Gallias trãslato.

[d] *Myronis.*] De quo Græci in Menologio hac die, vbi pluribus martyrij eius Acta deſcribuntur. T. 2. A. 254 n. 26.

[e] *Stratonis & ſoc.*] Agunt de his item Græci hac die, Beda autẽ ſupra xviij. kal. Septẽb.

[f] *Pauli & Iulianæ.*] Græci itidem de his in Menologio. Acta autem eorum fuſius deſcripſit Metaphraſtes; quæ extant apud Lipoman. tom. 7. & Sur. tom. 4. T. 2. A. 275 n. 11.

[g] *Anaſtaſij Epiſcopi.*] De quo tabulæ, ac vetera monumenta eius eccleſiæ. Floruit cir. A 550. monum. eccl. Interãn.

vij. F **Quintodecimo kal. Septemb. Luna.** 18

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
24 25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
t u A B C D E f F G H M N P
12 13 14 15 16 17 18 19 18 19 20 21 22 23

PRAENESTE natalis ſancti Agapiti [a] martyris, qui cum eſſet annorum quindecim, & amore Chriſti ferueret, iuſſu Aureliani Imperatoris tẽtus eſt, ac primo neruis crudis diutiſsime cæſus, deinde ſub Antiocho Præfecto grauiora ſupplicia paſſus; exinde cum ex præcepto Imperatorio leonibus obijceretur, & minime læſus eſſet, gladio miniſtrorum coronãdus percutitur. Romæ beatorum Ioannis [b] & Criſpi preſbyterorum, qui in perſecutione Diocletiani multa ſanctorum corpora officioſiſsime ſepelierunt, quorum meritis & ipſi poſtmodum ſociati, gaudia vitæ æternæ meruerunt. Ibidem ſanctorum martyrum Hermæ [c], Serapionis, & Polyæni, qui per anguſta, ſaxoſa, & aſpera loca raptati, animas Deo reddiderunt. In Illyrico ſanctorum martyrum Flori [d] & Lauri artis lapicidinę, qui, conſumptis martyrio eorum magiſtris Proculo & Maximo, ſub Licione Præſide poſt multa tormenta in profundum puteum ſunt demerſi. Myræ in Lycia ſanctorum martyrum Leonis [e] & Iulianæ. Metis in Gallia ſancti Firmini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ via Lauicana ſanctæ Helenæ [g] matris Conſtantini Magni, pijſsimi Imperatoris, qui primus Eccleſiæ tuendæ atque amplificandæ exemplum ceteris Principibus præbuit.

T.2.A.275 n.5. AGapiti a.] De quo pluribus Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Recitat eius Acta Mombrit. to. 1. ſed admodũ deprauata; Petrus item in catal. lib. 7. cap. 74. Celebris eſt ipſius memoria Præneſte, vbi ſacræ eiuſdem reliquiæ aſſeruantur.

T. 2. a. 302 nu. 116 & an. 303. nu. 114. b *Ioannis & Criſpi.*] Agunt de his Beda, & alij qui ſupra, necnon Petrus in catal. lib. 7. cap. 75.

c *Herma & ſoc.*] De iiſdem agunt etiam Græci hac die in Menolog. vbi iidem eorum paſſionis Acta breui compendio referunt.

d *Flori & Lauri.*] Græci itidẽ de his agũt hac die in Menologio, & genus martyrii deſcribunt, qnod paſſi ſunt.

e *Leonis & Iuliana.*] De quibus iidem qui ſupra in eodem Menologio.

T.6.A.506 nu. 3. f *Firmini Epiſc.*] Agit de eodem Molanus in addit. ad Vſuard. Legitur Firminus Epiſcopus inter alios Epiſcopos qui interfuerũt Concilio Agathenſi in Galliis celebrato anno Domini quingenteſimo ſexto. Fuit hic vndècimus eius ſedis Epiſcopus, vt produnt tabulæ eccleſiæ Metenſis, quas deſcripſit Demòchares libro de ſacrif. Miſſæ.

To. 3. plura præcipue & an 306. n. 12. & ſeq. T. 3. A. 326 n. 39. & 59. & ſeq. g *Helenæ.*] De eadem hac die Vſuardus, & Ado, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. Græci autem ad 12 Kal. Iulii. Scribunt eius res geſtas Euſebius in vita Conſtantini lib. 3. c. 41. 42. & ſeq. Rufin. hiſt. lib. 1. c. 7. 8. Seuer. hiſt. lib. 2. Paulinus epiſt. 11. ad Seuerum, Ambroſ. in oratione dicta in funere Theodoſii: de ea item in Actis S. Silueſtri, in Concilio Romano ſub Silueſtro can. 20. & in libello de munif. Conſtant. Ex Græcis autẽ hiſtoricis poſt Euſebium ſcribit Socrates lib. 1. c. 12. & 13. Sozom. lib. 2. cap. 1. lib. 1. cap. 18. Nicephorus lib. 8. cap. 31. & alii recentiores. Romæ eam obiiſſe diem, ibiq. ſepulchro conditam, tradit Niceph. lib. 8. cap. 3. & libellus ſupra citatus de munif. Conſtant. necnon & Suidas in hiſtoricis in verbo Veſtales. De reliquiarum eius tranſlatione agit Sigebertus in chron. anno 849. Viget nobilis memoria S. Helenæ Romæ in Atrio Seſſoriano in baſilica dicta S. Crucis, quam conſtat olim appellatam eſſe baſilicam Helenianam, vt apparet ex Actis Sixti Papæ III. quibus agitur de damnatione Baſſi Exconſulis. Aliæ tere de ea innumeræ memoriæ erant, vt Conſtantinopoli, de qua in Authentic. vt determin. ſit num. cler. coll. 1. tit. 3. Itemq. Pontus Poleimaicus, ſic dictus a Polemone Rege, qui (vt colligitur ex Tacito lib. 2.) vixit temporibus Auguſti & ſucceſſorũ Imperatorum, Helenopontus ab Helena matre Conſtantini meruit appellari, vt nouella conſtit. 28. de moderatore Helenoponti coll. 10. Erat in Bithynia ciuitas Helenopolis ab ea dicta, & aliæ multæ de ea antiquæ memoriæ, quas enumerare omittimus: de his ſiquidem vberius egimus in Annal. Eccleſ. vbi de eadem, quod Britanna fuerit, & nõ Græca, aduerſus Græcorum aſſertiones pluribus diſſeruimus.

19 Quartodecimo kalen. Septemb. Luna. G vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24

ROMAE ſancti Iulij a Senatoris b & martyris, qui Vitellio Iudici traditus, & ab eo in carcerem truſus, iubente Commodo Imperatore tamdiu fuſtibus cęſus eſt, donec emitteret ſpiritũ: cuius corpus in cœmeterio Calepodij via Aurelia ſepultum fuit. In Cilicia natalis ſancti Andreæ c tribuni, & ſociorum militum, qui victoria de Perſis diuinitus adepta, ad fidem Chriſti conuerſi, & hoc nomine accuſati, ſub Maximiano Imperatore in anguſtijs Tauri mõtis ab exercitu Seleuci Prę ſidis trucidati ſunt. In Palæſtina ſancti Timothęi d martyris, qui

in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide, poſt multa ſuperata ſupplicia, lento igne combuſtus eſt. Paſsi ſunt etiam ibidem Thecla & Agapius: illa feris expoſita, earum dentibus laniata tranſiuit ad Sponſum: Agapius vero plurima tormenta perpeſſus, ad maiora certamina fuit dilatus. Anagniæ ſancti Magni[e] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Decij necatus eſt. In Prouincia apud caſtrum Brincolam depoſitio S. Ludouici[f] Epiſcopi Toloſani, vitæ ſanctitate & miraculis clari: cuius corpus inde Maſſiliam translatum, in Eccleſia Fratrum Minorum honorifice conditum eſt. In Gallia in pago Sigiſterico beati Donati[g] presbyteri & confeſſoris, qui ab ipſis infantiæ rudimentis mira Dei gratia præditus, anachoreticam vitam multis annis exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Chriſtum. In territorio Bituricenſi ſancti Mariani[h] confeſſoris. Mantuæ ſancti Rufini[i] confeſſoris.

AVGVSTI 19.

T.2. A.192 n.2. & ſeq. & n.6.

IVLII[a].] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodē hac die; addit & Beda alios, qui prædictum Iulium fide Chriſtiana imbuerunt, de quibus inferius agitur ad viij. Kal. Septemb. Recitat eius Acta Mombrit. tom.2. Vincent. lib.11. cap.119. quæ & apud Sur. tom. 7. habentur die 25. Auguſti. Eadem Petrus in catalogo lib 7. cap.79 Extant eadem apud nos manuſcripta, quorum eſt exordium: Regnante Commodo, &c.

[b] *Senatoris.*] Quod autem ad dignitatem Senatoriam pertinet; Impoſſibile erat, Senatorem, cum in Chriſtum credidiſſet, in Senatu vlterius permanere: nam neceſſe erat vel Chriſtianum Senatorem a Senatu abire, vel a Chriſtiana religione diſcedere. Auguſtus enim Imp. lege ſtatuerat, vt Senatorum quiſque antequam ſuo loco conſideret, thure ac mero ſupplicaret apud aram eius dei, in cuius templo coiretur. Hæc Sueton. in Octauio cap. 35. Tantū enim in templis Senatus cogebatur, immolabaturq. ſacrificiū; atque primum de rebus diuinis, inde de humanis ſermo habebatur. Hæc pluribus ex M. Varrone, & Gell. lib.14 c.7.

T.2.A.301 n.2. & ſeq.

[c] *Andreæ Tribuni & ſoc.*] De his hac die Vſuard. & Ado; licet Andream cum S. Magno confundant. Græci item de his in Menologio hac die, adduntq. duo millia quingentos & nonagintatres ſocios, qui cum eo ſunt paſſi. Horū Acta ex antiquis codicibus edidit Metaph. quæ recēſet Lipom to.7. & Sur. to.4.

[d] *Timothei, Theclæ, & Agapij.*] De iiſdem Græci etiam agunt hac die. Horum autem Acta ſcripſit Euſebius hiſt. lib.8. c.13. & 16. Paſſi ſunt Timotheus & Thecla anno ſecundo perſecutionis Diocletiani, Agapius autem quarto eiuſdem martyrium conſummauit xj. Kal. Decembris, vt ex prædictis eorum Actis apparet. T.2. A.305. num.85. & A.305. n. 9.

[e] *Magni Epiſcopi*] De quo tabulæ & vetera monumenta eccleſiæ Anagninæ, cuius res geſtas manuſcrip. inde miſſas accepimus; reperimus eadem in noſtra bibliotheca to.7. Plura de eodem in Actis S. Secundinæ, quæ ibidem celebratur, de qua ſuperius actū eſt. Agunt alij hac die de alio Magno martyre, de quo Petrus in catal. lib. 7. cap. 76. Fuit item alius S. Magnus Epiſcopus Altinenſis, de quo apud eundem in appendice cap.17. T.2. A.254. num.29.

[f] *Ludouici Epiſcopi.*] Huius Acta recitat Sur. tom 4. Martin. Polon. in chron. Antonin. par. 3. tit. 24. c.14 & nouiſſime chron. Franciſcan par. 2. lib. 6. Obijt anno Domini 1297 Ioannes Papa XXII. retulit eum inter Sanctos; qua de re extant litteræ Apoſtolicæ, quibus eius res geſtæ recoluntur. obijt Ann. 1297.

[g] *Donati.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib 7. c.78. & alij recētiores.

[h] *Mariani.*] Agit de eodē hac die Vſuardus, pluribus autem Gregorius Turonenſis de gloria confeſſorum cap.81.

[i] *Rufini.*] De eo vet. manuſcrip. ex quibus & Galeſinius hac die, & Maurolycus.

Tertio-

20 Tertiodecimo Kal. Septemb. Luna. A v.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

t u A B C D E ſ F G H M N P

14 15 16 17 18 19 20 21 20 21 22 23 24 25

IN territorio Lingonienſi depoſitio ſancti Bernardi [a] primi Claræuallenſis abbatis, vita, doctrina, & miraculis glorioſi. In Iudæa ſancti Samuelis Prophetæ [b], cuius ſacra oſſa (vt beatus Hieronymus ſcribit) Arcadius Auguſtus Conſtantinopolim trãſtulit, & prope Septimum collocauit. Eodem die ſancti Lucij [c] Senatoris, qui perſpecta conſtantia Theodori Cyrenenſis Epiſcopi in martyrio poſiti, ad fidem Chriſti cõuerſus, ad eam etiam Dignianum Præſidem pertraxit; cum quo Cyprum profectus, cum ibi alios Chriſtianos pro confeſsione Domini coronari videret, vltro ſe ipſum obtulit, & eamdem martyrij coronam, capitis obtruncatione, promeruit. In Thracia ſanctorum trigintaſeptem [d] Martyrum, qui ſub Præſide Apelliano pro Chriſti fide manibus pedibuſq. præciſis, in caminum ardentẽ iniecti ſunt. Item ſanctorum martyrum Seueri [e] & Memnonis centurionis, qui eodem mortis genere conſummati, victores abierunt in cælum. Cordubæ ſanctorum martyrum Leouigildi [f] & Chriſtophori monachorum, qui in Arabum perſecutione, pro Chriſtianæ fidei defenſione in carcerem coniecti, ac mox ceruicibus abſciſsis, igni traditi, martyrij palmam adepti ſunt. Romæ beati Porphyrij [g] hominis Dei, qui ſanctum martyrem Agapitum erudiuit in fide & doctrina Chriſti. In Herio inſula ſancti Philiberti [h] abbatis. Albæ in Pannonia ſancti Stephani [i] Regis, qui diuinis virtutibus exornatus, primus Hungaros ad fidem Chriſti conuertit. In caſtro Cainone ſancti Maximi [k] confeſſoris, diſcipuli beati Martini Epiſcopi.

AVGVSTI 20.

T. 12. Ann. 1127. & deinceps pluries.

BERNARDI *Abb.*] De eodem hac die cetera Martyrologia. Huius res præclare geſtas Guilielmus abbas Bonæuallis, & Godefridus monachus Claræuallenſis digeſſerunt libris quinque; qui adhuc vberiores redderẽtur ex ipſius epiſtolis, alijſq. tum eius tum aliorum ſcriptis. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1153. quem Alexander Papa III. inter Sanctos cenſuit adnumerandum. Extant de ea re litteræ Apoſtolicæ datæ Anagniæ xv. kalen. Februarij anno ſexto Pontificatus eius, Chriſti autem milleſimo centeſimo ſexageſimoquinto.

[b] *Samuelis Propheta.*] De eo Beda, Vſuard. Ado, — Inuentio T. 5. a. 406. n. 55. & 56

Ado,& alij recentiores,necnon & Græci hac die in Menologio. Eius Acta ex diuinis Scripturis omnibus patent,quæ & Ioſephus proſecutus eſt Iudaic. antiq. lib5.& 6. & alij qui libros Regũ expoſuerunt. De celebri autem translatione reliquiarum eius agit S. Hiero. lib. aduerſus Vigilantium, Niceph. lib. 14. c. 10. Sub Attico Epiſcopo Conſtantinopolitano eas allatas eſſe Conſtantinopolim, locataſq. in templo ad Septimũ poſito, ſcribit Theodorus lector in collectan. lib. 2, De templo in honorem eiuſdẽ Prophetæ Samuelis erecto meminit Procop.lib.5. de ædificijs Iuſtiniani Imp.

T 3.A.310 nu.25.de Theod. Cyrena. c *Lucij.*] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiuſq. martyrium referunt, prout etiam hic narratur.

d *Trigintaſeptem martyrum.*] De his item hac die Græci in Menologio.

e *Seueri & Memnonis.*] Græci etiam de ijſdem vbi ſupra in Menologio.

T.x.A.852 n.17. f *Leouigildi & Chriſtophori.*] Agunt de his hac die Beda & Vſuar. ceteriq. recentiores; Acta autem ipſorum ſcripſit S. Eulogius in Memor. ſanct.lib.2.c.11. paſſoſq. tradit hac die, æra octingenteſima nouageſima, anno a Chriſto Domino 852.

g *Porphyrij.*] De eodẽ Beda ac ceteri. Eius martyrium deſcriptum habetur in Actis ſancti Agapiti,de quo ſupra xv. Kal. Septembr. T.2.A.275 nu. 5. de Agapito.

h *Philiberti abb.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Extant eius Acta apud Sur. to. 4. Plura de eodem in geſtis S. Aicardi, apud eumdem Sur. tom.5. & in vita S. Auſtrebertæ virg. apud Sur. tom.1. die 10. Febr. Sigebert. in chron. anno 649. Vincent. lib. 23. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 97. Vixit temporibus Dagoberti Regis Francorum, ac filiorum. cir. A.680. Trithem.

i *Stephani.*] Hac die translatum eſt corpus eius: migrauit autem ex hac vita 18. kalen. Septembris, anno Domini milleſimo triceſimooctauo. Scripſit eius vitam Chartuitius Epiſcopus, quam retulit Sur. in tom. 4. De eodem plura in Actis S. Gerardi, & in vita S. Americi, Leo Oſtienſ. in chron. Caſſin. lib. 2. c. 79. nouiſſime Bonfin. de rebus Hungaric. decad 2. lib. 1. & alij. T. x. Ann. 1000 n. 11. & T. 11. A. 1002. n. 16. & ſeq. obitus A. 1038 n. 16.

k *Maximi.*] De eo ſcribit Greg. Turon. de gloria confeſſ. cap. 22. citatq. eius Acta ſcripta carmine. Vixit temporibus Theodoſii Imperatoris. De eodem Molanus in addit. ad Vſuardum hac die. cir. A.400.

iiij. B. Duodecimo Kal. Septemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMAE in agro Verano ſanctæ Cyriacæ [a] viduæ & martyris, quæ in perſecutione Valeriani cum ſe ſuaq. omnia in Sanctorum miniſteria impendiſſet, demum pro Chriſto martyrium ſubiens, vitam quoque ipſam libenter impendit. Salonæ S. Anaſtaſij [b] Cornicularij [c], qui cum videret beatum Agapitum conſtanter tormenta perferentem, conuerſus eſt ad fidem,& pro confeſsione nominis Chriſti, iubente Aureliano Imperatore, interemptus, martyr migrauit ad Dominum. In Sardinia natalis ſanctorum martyrum Luxorij [d], Ciſelli, & Camerini, qui in perſecutione Diocletiani ſub Delphio Preſide gladio cęſi ſunt. In territorio Gaualitano S. Priuati [e] Epiſcopi & martyris, qui paſſus eſt in perſecutione Valeriani & Gallieni, Eodem die ſanctorum martyrum Bonoſi [f] & Maximiani. Fundis in Latio S. Paterni martyris [g], qui ab Alexãdria Romã veniẽs ad Apoſtolo-

rum Memorias, & inde in agrum Fundanum ſecedens, cum martyrum corpora ſepeliret, a tribuno comprehenſus, in vinculis expirauit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Baſſæ [h], & filiorum eius Theogonij, Agapij, & Fidelis, quos in perſecutione Maximiani pia mater exhortans, martyrio coronatos præmiſit ad palmam, & truncato capite gaudens ſecuta eſt cum victoria. Veronæ ſancti Euprepij [i] Epiſcopi & confeſſoris. Item ſancti Quadrati [k] Epiſcopi.

AVGVSTI 21.

T.2.A.362 n.57. CYRIACAE [a].] De ea prædicta ſæpius citata manuſcr. in quibus hæc etiam adducuntur: Tandiu ſcorpionibus cæſa eſt, atque plumbatis, vſq; dum ſpiritum exhalaret. Habemus eiuſdem Acta manuſcrip. Plura de ea habentur in Actis S. Laurentij. Huius nomine appellatum eſt nobile cœmeterium poſitum in agro Verano, quod deſcribi a Prudentio in hymno 11. de S. Hippolyto, rem accurate intuenti patebit. Corpus S. Cyriacæ viduæ tranſlatum eſt a Sergio Papa Secundo in Titulum Equitij, vt docet vetus inſcriptio illic marmori inciſa.

T.2.A.275. nu.5. [b] *Anaſtaſii*] De hoc Anaſtaſio plura ſcripta habentur in Actis S. Agapiti, de quo ſupra decimoquinto kal. Auguſti.

[c] *Cornicularij*] Quod autem ad Cornicularij nomen ſpectat; erant in Caſtrenſi militia nobilis ordinis equites merentes Corniculo, quod erat ornamentum militare, a quo dicti Cornicularij; vnde Liuius in 10. Omnes ob inſignem in multis locis nauatam opera Papyrius Corniculis armilliſq. donat. Plin. de viris illuſtr. de M. Aurelio Scauro meminit, quod primus in Hiſpania Corniculum meruit. idē Suet. de Orbilio in libello de Grammar. Eſt tit. in Cod. Theod. lib. 8. de cohortalibus principibus Cornicularijs. Porro non tantum in Caſtrenſi, ſed & in Palatina militia erat ordo Corniculariorum, de quibus l. 8. & 9. de diuerſ. offic. Cod. Theod. Caſſiodorus Variarum lib. 11. c. 18. 19. præſcribit formam Cornicularij accedentis, & Cornicularij egredientis, & merentis inter Tribunos & Notarios. Prætorianos Cornicularios præfuiſſe exequendis ſententijs damnatorū, Maternus libro 2. eſt auctor. Habes in Notit. prouinc. Rom. Imp. ſub quolibet maiori magiſtratu militiæ Palatinæ Cornicularium militaſſe.

[d] *Luxorij & ſoc.*] Horū Acta recitat Mombric. tom. 2. vit. Sanct. Accepimus eadem ſinceriora ex Sardinia inſula. Huius Luxorij nomine dictum eſt monaſterium, de quo S. Greg. in regiſt. lib. 7. ad Ianuarium Epiſcopum Calaritanum. T.2.A.303. n.145.

[e] *Priuati Epiſc.*] De quo hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Agit de eo Greg. Turon. de geſt. Francorum lib. 1. cap. 34. & Venant. Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodegiſ. Eius vero Acta habet Mombritius tom. 2. & Sur. tom. 4. Vincent. autem in ſpecul. lib. 1. cap. 75. & alij. T.2 A.262. n.58 & an. 280. nu.2.

[f] *Bonoſii & Maximiani.*] De his Vſuar. qui & eorum Acta extare teſtatur: ſed iam excidiſſe videntur; nuſquam enim reperire potuimus.

[g] *Paterni.*] De quo vet. monumenta eius eccleſiæ, quibus eius Acta narrantur.

[h] *Baſſæ & filiorum*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, eorumq. martyrij Acta paucis complexa referunt. De templo Baſſæ martyris Chalcedone poſito meminit Theodorus lector lib. 1. collectaneorum, & Nicephorus hiſt. lib. 15. cap. 28. T.2.A.304 num.74.

[i] *Euprepij Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſ. Veron. pluribus antē Auguſt. Valer. Epiſcopus Veronen. & Cardin. lib. antiq. monumen. Epiſc. Veronen. pag 6. & 38. huncq. S. Petri Apoſtoli diſcipulū Veronenſi eccleſiæ Epiſcopum primū fuiſſe ab eo præfectū teſtatur. T.3. A.46. nu.2.

[k] *Quadrati Epiſcopi.*] Hic ſine Epiſcopatus loci titulo, tam in veteri Romano Martyrologio, quam in vet. manuſcr. hactenus poſitus reperitur; nec cuinam eccleſiæ præfectus fuerit, aliquis docet.

iij. C Vndecimo Kal. Septemb. Luna. 22

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
t u A B C D E f F G H M N P
16 17 18 19 20 21 22 23 22 23 24 25 26 27

OCTAVA [a] Aſſumptionis Beatę MARIAE Virginis. Romæ via Oſtienſi natalis S. Timothei [b] martyris, qui tentus a Tarquinio Vrbis Præfecto, & longa carceris cuſtodia maceratus, cum ſacrificare idolis noluiſſet, tertio cæſus, & grauiſsimis ſupplicijs attrectatus, ad vltimum decollatus eſt. In Portu Romano ſancti Hippolyti [c] Epiſcopi, eruditione clariſſimi, qui ſub Alexandro Imperatore ob pręclaram fidei confeſsionem manibus pedibuſque ligatis in altam foueam aquis plenam præcipitatus, martyrij palmam accepit: cuius corpus a Chriſtianis apud eũdem locum ſepultum fuit. Auguſtoduni ſancti Symphoriani [d] martyris, qui tempore Aureliani Imperatoris, cum idolis ſacrificare nollet, primo verberibus afflictus, deinde carceri mancipatus, ad vltimum cæſo capite martyrium conſummauit. Romæ ſancti Antonini [e] martyris, qui cum ſe Chriſtianum libera voce fateretur, a Vitellio Iudice capitali ſententia damnatus eſt, & via Aurelia ſepultus. Item in Portu Romano ſanctorum martyrum Martialis [f], Saturnini, Epicteti, Maprilis, & Felicis, cum ſocijs eorum. Nicomediæ paſsio ſanctorum Agathonici [g], Zotici, & ſociorum martyrum, ſub Maximiano Imperatore, & Eutholomio Præſide. Tarſi ſanctorum Athanaſij [h] Epiſcopi & martyris, Anthuſæ nobilis feminæ, quam ipſe baptizauerat, & duorum eius ſeruorum, qui ſub Valeriano Imperatore paſsi ſunt. Rhemis ſanctorum martyrum Mauri [i] & ſociorum. In Hiſpania ſanctorum martyrum Fabriciani [k] & Philiberti. Papiæ ſancti Guniforti [l] martyris.

AVGVSTI 22.

OCTAVA *Aſſumptionis* [a].] De qua Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, atque ij qui agunt de diuin. offic. Vt autem Octaua Aſſumptionis Dei Genitricis ageretur, ex inſtitutione Leonis Quarti Romani Pontificis prouenìſſe ſcribit Sigebertus in chron. anno 847. qua autem occaſione id ab eodem Põtifice fuerit inſtitutum, Acta eiuſdem Leonis Quarti, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario, qui illis ipſis temporibus vixit, putantur conſcripta, declarant. Habemus ea in noſtra biblioth. in cod. manuſcr.

[b] *Timothei.*] Agunt de eo poſt Sacramentariũ S. Greg. Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Huius res geſtæ intextę ſunt in Actis S. Silueſtri Papæ; ſeorsũ aũt poſitæ, & fuſius ſcriptæ extant apud nos. eſt illorũ exordiũ: Sub perſecutione Cõſtantini Imp. &c. Petr. in catal. de eo agens, errare omnino conſpicitur, dum eum refert paſſum ſub Valeriano Imp. cum nihil cõmune habeat Valerianus Imp. cum Melchiade Papa, cuius tempore hũc paſſum eſſe idẽ ipſe teſtatur. Sed & eius martyrium perperã ponitur apud Cuſpinianũ ſub ſexto Conſulatu Conſtantij: nam eũ paſſus ſit ſedẽte Melchiade Papa, nequaquã aptari poteſt tempori illi, quo Romanæ Eccleſ. Marcellus præerat. In antiquis manuſcriptis, & illis ipſis T. 3. A. 311. n. 58. & ſeq. corrige ex n. 60 eiuſdẽ A. 311.

ſis monaſt. S. Cyriaci ceteris omnibus vetuſtioribus, hæc de Timotheo: Natalis S. Timothei, qui ab Antiochia veniẽs, Romę ſub Melchiade Papa ſuſceptus eſt in hoſpitiũ a Silueſtro, qui poſtea Epiſcopus factus eſt: qui totũ annũ & aliquot menſes ibi prædicãs, cũ multos ad Chriſtũ conuertiſſet, tentus a Tarquinio Vrbis Præfecto, & lõga carceris cuſtodia maceratus; cũ ſacrificare idolis noluiſſet, tertio cæſus, & grauiſſimis ſupplicijs attrectatus, ad vltimũ decollatus eſt. Hæc ibi. Recẽſet eadẽ Ado; quibus aſſentiũtur tũ Acta Silueſtri, tum ipſius Timothei, quæ citauimus. Ceterũ cũ tempore Conſtantini Imp. paſſum eſſe conſtet, perperã in prædicto codice ſcripto legimus, in perſecutione eiuſdẽ Conſtãtini ſubijſſe martyriũ. Licet enim aliquando Conſtantinus, de cõſulendis haruſpicibus reſcribens, breui tẽporis ſpatio a Chriſtianitate viſus ſit alienus; id tamẽ longe poſtea accidit, vt ſuo loco diximus in Annalibus: Timothei nãque martyrium contigit primo anno Melchiadis, cũ Maxentius dirã tyrannidem exerceret, & Vrbanã præfecturã Tarquinius Perpenna gereret, antequam Conſtantinus ſe Romã conferret: nã alij qui ſequuntur Melchiadis Papæ anni alijs Pręfectis Vrbanis notati habẽtur. Decepti vero nos errore ſcripti codicis, in noſtris his Notationibus primæ & ſecundæ editionis plura hic ſuperflue de Conſtantini in Chriſtianos indignatione diſſeruimus; quę cum in noſtris Annalibus correxerimus, haud ab re fore exiſtimamus, ſi quæ ibi de his ſcripſimus, eadem hic ad verbum referamus. Anno enim Dñi 312. Conſtantini vero ſeptimo, ſcripta noſtra veritatis amore corrigentes, hæc verba poſuimus:

correctio ex T.3. An. 312. nu. 93. & ſeq.

His de pietate Cõſtantini enarratis, nodus ille ſoluendus eſt, qui me diutius perplexũ reddidit: quem enim in Notis noſtris ſoluiſſe putabã, accuratius re perſpecta, magis implicuiſſe cognoui; adeo vt a priori ſententia recedere, & quæ firmiter ſtabiliſſe videbar, retractare minime diffidã. Siquidẽ quicũque ſtudio veritatis vehementer afficitur, & in ea peruestiganda atq; illuſtranda oẽs neruos intẽdere, omnẽq. adhibere conatũ, ſemel in conſilio habuit, nihilq. veritate antiquius, eidẽq. cuncta poſthabere decreuit; apud neminem acrius ac vehementius mendacia inſectatur, quã apud ſemetipſũ, nẽpe cum ea in ſua ſcripta eſſe illapſa, acriori viſus obtutu peruiderit. Quod enim ex veteri quadã inſcriptione cõpertũ haberẽ, poſt Maxentij interitũ Cõſtantinũ Imp. Gentilicia ſuperſtitionis nominatũ eſſe Pontif. Max. quodq. de haruſpicibus conſulendis eiuſdẽ quoq; reſcripta extarent, his atq; alijs quibuſdam perſuaſus, in eã ſententiã vi quadam trahi videbar, vt certo certius opinarer, Conſtantinũ, etſi de Chriſtiana religione optime meritus eſſet, non tamẽ adhuc eo tẽpore ita fuiſſe Chriſtianũ, vt a deorũ cultu penitus deſciuiſſet. Re autẽ vigilantiſſimo ſtudio exactius peruestigata, atque attentius diſquiſita, a priori a me aſſerta ſententia volẽs libẽsq. diſcedens, in eã potius venio, quã veritas ipſa perſuadet.

Quod igitur ad Conſtantini Pontificatũ maximũ ſpectas (de alijs enim aduerſæ ſententiæ obiectionibus inferius, ſeruato tẽporũ ordine, agẽdũ erit) præſtat in primis antiquã illam hic etiam reddere inſcriptionẽ de eius Põtificatu maximo atteſtantẽ: Romæ enim in ædibus Cæliis apud Vaticanũ poſitis, i baſi eiuſmodi legũt inciſę litteræ; MAGNO. ET INVICTO. IMP. CAES. C. VAL. AVREL. CONSTANTINO PIO. FEL. INVICTO AVG. PONT. MAX. TRIB. POTEST. CON. III. P. P. PROC. D. N. CORPVS CORIARIORVM. MAGNARIORVM. SOLARIORVM. DEVOTI. NVMINI. MAIESTATIQ. EIVS. *hac fidẽ deſcribentis ſecutus. Sed eũ, eodem lapide diligenter inſpecto, inuẽta ſit eiuſmodi in ipſius latere inſcriptio:* DEDIC. KAL. IAN. DD NN DIOCLETIANO. III. ET. MAXIMIANO. CONSS. *plane nõ Conſtãtini ea eſſe prima inſcriptio videtur, ſed Diocletiani, cuius abraſo nomine (vt apparet) in odiũ Eccleſiæ perſecutoris, fuerit ſuperinductum Cõſtantini (vt legitur) nomen; ac deturbata ex illa baſi ſtatua Diocletiani, ſuperpoſitũ fuerit Cõſtãtini ſimulacrũ tẽpore tertij Cõſulatus eiuſdẽ Imperat.*

Quoniã vero in hac inſcriptione mentio habetur tertij Cõſulatus eiuſdẽ Cõſtãtini, cui ea ſtatua dicata fuit; iã exploratũ redditur, ea cõſcripta fuiſſe poſt præſentem annũ: tertius enim Conſtantini Cõſulatus vna cũ Licinio contigit anno ſequẽti. Quomodo igitur dici poterat Chriſtianus, qui adhuc, quod pertinebat ad omnium deorum cultum, Pontificem Max. agebat? His quoq; adſtipulãtem Zoſimũ, atque dicẽtem, omnes Imperatores, etiam Chriſtianos, vſq; ad Gratianũ, dictos eſſe Pontifices Maximos, calumniæ nomine, quippe q de rebus Chriſtianis multa mentitus ſit, ſuſpectũ habebam, atq; eo magis, quod apud antiquos ſcriptores ea minime legerentur. Sed quod minus in ſcriptis codicibus inueniri poterat memoriæ cõmẽdatũ, id ex alijs inſcriptionib. poſtea mihi cognitis atq; pſpectis affatim ſuppeditatũ eſt; quarũ prior extat i põte Ceſtio iũcto inſulæ Tiberinæ, his verb.

DOMINI. NOSTRI. IMPERATORES. CAESARES.
FL. VALENTINIANVS PIVS. FELIX. MAXIMVS VICTOR. AC TRIVMPH. SEMPER. AVG. PONT. MAXIMVS
GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. VI. CONS. II. P. P. P. ET
FL. VALENS. PIVS. FELIX. MAX. VICTOR AC. TRIVMP. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS
GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. VII. IMP. VI. CONS. II. P. P. P. ET
FL. GRATIANVS. PIVS. FELIX. MAX. VICTOR. AC. TRIVMPH. SEMPER. AVG. PONTIF. MAXIMVS.
GERMANIC. MAX. ALAMANN. MAX. FRANC. MAX. GOTHIC. MAX. TRIB. POT. III. IMP. II. CONS. PRIMVM. P. P. P.
PONTEM. FELICIS. NOMINIS. GRATIANI. IN. VSVM. SENATVS. AC. POPVLI. ROM. CONSTITVI. DEDICARIQVE. IVSSERVNT.

De Gratiano rurſum Emeritæ in Hiſpania eiuſmodi inſcriptio:

IMP. CAES. GRATIANVS. PIVS. FELIX. M. VICT. AC TRIVMPH. SEMP. AVG. PONT. MAX. GER. MAX. ALAMANNVS. MAX. FRANC. MAX. GOTH. M. TR. P. IIII.

Sed & Auſonius Gallus in gratiarũ actione pro ſuo Conſulatu Gratianũ nominat Pont. Max. Contigit Conſulatus Auſonij anno iiij. eiuſdem Gratiani, quo etiã Theodoſius ab eo creatus eſt Imper. Porro tã Conſtantium, quã ceteros vſq; ad Gratianũ eo titulo nominatos eſſe Imperatores Chriſtianos, & oẽs ſtolam Pont. Max. induiſſe,

Mm 2 ... Gra-

Gratiano excepto, Zoſim. lib. 4. teſtatur, ſic dicẽs: Simul.n. atq; ſummum Imperium quiſq; accipiebat, amictus ei ſacerdotalis a Pontificibus offerebatur, & continuo Pont. Max. titulũ vſurpabat. Ac cæteri quidẽ Principes vniuerſi lubẽtiſsimis animis hũc honorẽ accepiſſe, et hoc vſi titulo videntur: adeoq; & Cõſtantinus etiã potitus Imperio, licet is a recta ſacris in reb. via deflexiſſet, & fidẽ Chriſtianorũ amplexus eſſet: itemq; poſt illũ reliqui ordine ſecuti, & Valentinianus, atq; Valens. Cum ergo Põtifices ex more Gratiano talem amictum attuliſſent, auerſatus eſt id quod petebãt; ratus nõ eſſe fas, huiuſmodi habitu Chriſtianum vti. Cumq; ſacerdotib. ſtola reddita fuiſſet; aiunt eum, qui dignitate Princeps inter eos erat, dixiſſe: Si Princeps nõ vult appellari Põtifex, admodũ breui Pont Max fiet.] hac quippe amphibologia ille Gratianũ eluſit: maximũ.n. Põtificatũ Maximo tyranno ydẽ q Romæ erãt Pontifices poſtea cõtulerũt.

Ex quibus ſatis perſpecta habetur cauſa, cur q Chriſtiani erãt Imperatores, maximi Pontificat. titulũ cum inſignib. ſuſceperint; q .ſ. ſic videretur Imperatoria dignitati ſũmus Pontificatus adiũctus, vt ſine maximo Pontificio Imperator eſſe nõ poſſet; ne eoq. Senatus Populuſq; Rom Gentiliciæ factionis facile conſpirarent, quẽ nõ viderent patria religione firmatũ. Alia rurſus fuit cauſa Xp̃ianis Imperatorib ſummũ Põtificatũ capeſſendi, q amplissima eſſet, atq; etiã ſupra Cõſules eius magiſtratus auctoritas; quippe qui poſſet comitia, ne fierent, religionis intuitu ꝓhibere, facta q. reddere irrita, decretis a Senatu intercedere, eadẽq. intercidere, fierẽt ne bella ex eius arbitrio pẽderet; cuius quoq; iuſſu ſe Cõſules abdicarẽt, vt Cicero plurib. & alij docent q quidem auctoritatẽ omnes Rom. Reipub. Imperatores ſibi pernecesſariã iudicabant, vt ſũmo religionis iure Senatum in Imperatores ſæpe moleſtũ, veluti freno coercitũ, obſequentẽ in oĩbus redderẽt. Quæ quidem ex eo magiſtratu cõparata auctoritas Chriſtianis Imperatoribus magis neceſſaria videbatur, q ſcirẽt ſe, inuito Senatu, regnare, & diuerſa religione iã in ſe Gentiliũ omnium inuidiã atq; odiũ concitaſſe. Quæ ſane cauſa cũ poſtea iã ceſſaſſet, quod Senatores eſſent maiori ex parte Chriſtiani; deſierunt pariter Chriſtiani Imperatores ſummi Põtificatus titulum et ſtolã ſumere: quorum primus (vt diximus) Gratianus fuit, quem imitatus eſt Theodoſius, cuius tẽpore conſtat Romanum Senatum Chriſtianis adeo fuiſſe refertum, vt horũ maior pars eſſet: quod S. Ambroſius, ſcribens ad Valẽtinianũ de relatione Symmachi, teſtatur dicens: Abſit vt hoc Senatus petiiſſe dicatur. pauci Gẽtiles cõi vtuntur nomine. [& paulo poſt. Dignũ eſt tẽporib. veſtris, hoc eſt, Chriſtianis tẽporibus, vt dignitas Chriſtianis Senatorib. abrogetur, quo Gentilibus Senatorib ꝓfanæ deferatur voluntatis affectus?] Et Prudent aduerſus Symmachum:

Sic conſultu Patrum ſubſiſtere Cõſcriptorum
Nõ aliter licitum priſco ſub tempore, quum ſi
Tercentum ſenſiſſe ſenes legerentur in vnũ:
Seruemus leges patrias infirma minoris
Vox cedat numeri, paruaq. in parte ſileſcat.
Aſpice quam pleno ſubſellia noſtra Senatu
Decernant infame Iouis puluinar, & omne
Idolum longe purgata ex Vrbe fugandum.]

Videas igitur, quibuſnã prætextibus abſq; idololatriæ aliquo crimine tũ Conſtantinus, tũ cæteri eo vſi fuerint titulo atq; tunica, q nõ ad ſacra facienda induebant, ſed ad auctoritatẽ poteſtatemq. ſibi vendicandã capeſſebant: permiſiſſeq. hoc illis Pontifices Chriſtianos, quorũ nulla penitus ea de re, ſicut de alijs ab eis patratis criminibus, obiurgatio legitur. At horũ omnium multo æquior cauſa videri poterat Cõſtantini, qui Ethnicis Senatorib. Senatũ repletũ inuenit. Si enim inter Chriſtianos Imperatores tantopere tũ ab Ambroſio, tũ a cæteris Gratianus cõmendatur, quem tamen ad annos quatuor eo titulo eſſe vſũ inuenimus, cũ numeroſo ſatis Xp̃ianorũ cœtu Senatus cõfertus eſſet: quis hoc nomine deroget Cõſtantino, poſt cuius Imperiũ, extincto perſecutore, cœperunt manifeſtari aliqui ex Senatorib. Chriſtiani? Rurſũ vero non ſic quidẽ, vt ceteri Gentiliũ, facere cõſueuerãt Chriſtiani Principes, cũ veſtẽ ac titulũ ſumerent Pontif. Max vt more ipſorum (quod ſcribit Prudent. Periſteph lib. 4.) ſub terra alta ſcrobe merſi, necati in ſacrificio tauri ſanguinẽ excipientes atq; ebibentes, initiarẽtur, vel quod Ioui Capitolino, alijſve dijs ſacra facerent: hæc.n. perfecta fuiſſet apoſtaſia, & Chriſtianæ religionis abdicatio, nec aliquo velamẽto diſsimulanda; ſed tantũ (quod ait Zoſimus) amictu oblato, eoq. accepto; ſic Imperator titulũ Pont. Max vſurparet. Sic igitur nihil penitus eſt, quod ex titulo huiuſmodi Pont. Max. Conſtantinus poſt debellatũ Maxentiũ argui poſsit idololatra; ſed Chriſtianum fuiſſe, infimi tamen ordinis atq; claſsis, militantemq. inter eos qui nomen tantum Chriſtianæ militiæ dediſſent, quæ a nobis ſunt recitata declarant.] Hæc ex Annalib. excerpta verbatim hic voluimus poſuiſſe. Ceterũ Conſtantinum, licet Chriſtianis ſẽper fauiſſet, tñ de conſulẽdis haruſpicibus reſcriptũ dediſſe, atq; ſub eo a Gentilibus aliquãdo vexatos fuiſſe Chriſtianos, ob eamq; cauſam Siluestrũ Papã (vt eius Acta referunt) ad mõtẽ Soractem latuiſſe, eidemq. Imperatori mala plurima inde eueniſſe, in iiſdem Annalibus demonſtrauimus: Cũ ipſe domeſticorum cæde pollutus, ac lepra a Deo percuſſus, patratorũ ſcelerum pœnitẽs; non aliam expiationẽ reperit, quã ſacri baptiſmatis ſuſceptionem, quo quidem initiatus eſt poſt Criſpi & Fauſtæ necem, quæ (vt auctor eſt Euſebius in chronico) contigit anno decimonono eiuſdem Imperij, cum videlicet idem Criſpus cũ Conſtantino fratre tertium ageret Cõſulatũ, & nonus eſſet annus ex quo Cæſar fuerat appellatus, duodecimus autẽ a debellato Maxentio, tertius vero a promulgatione edicti nuper citati de cõſulendis haruſpicib. Suffragãtur & his de baptiſmo Cõſtantini eo anno ſuſcepto Acta Romani Concilij, eodẽ ipſo anno, iiſdemq; Cõſulibus Criſpo & Conſtantino celebrati, quorũ hæc ſũt verba: Cũ multi nobiles gauderẽt, quod Cõſtãtinus baptizatus eſſet a Silueſtro Epiſcopo vrbis Romæ, & mũdatus eſſet a lepra; pro hoc beneficio quod accepit a Domino noſtro IESV Chriſto per Silueſtrũ Epiſcopũ; cœpit integre prædicare Dominũ noſtrũ IESVM Chriſtum, & confiteri eius beneficia, &c.

Con-

Conſentit & his Anaſtaſius Bibliothecarius, cuius breue chronicon manuſcr. accepimus ab Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Card. Syrleto: nam in eo profitetur Conſtantinum baptizatum eſſe anno decimooctauo ſui Imperii: eſt enim hic ille annus Conſulatus prædictorũ, quo Imperii eiuſdem Conſtantini decimuſoctauus expletur, & decimuſnonus inchoatur. Hæc Bibliothecarium Apoſtolicæ Sedis non aliunde quam ex antiquis eiuſdem bibliothecæ monumentis accepiſſe putandum eſt. Quod autem pertinet ad Conſtantini lepram, licet eadem tum Actis S. Silueſtri, tum etiam Romanæ Synodi teſtimonio (vt vidimus) teſtata habeatur; ſcimus tamẽ complures viros eruditos ad hæc multum dubitare, cum audiunt, conſilio ſacerdotum Capitolij, ſanguine puerorum balneum præparandum fuiſſe ad curandam Conſtantini lepram. At in primis quis miretur Conſtantinum lepræ morbo laboraſſe, cum & Conſtantiam eius filiam eadem tabe affectam, eius Acta certa veraq. teſtentur? Sane quidem vbi morbus iſte erat frequentior in Aegypto, regias perſonas eo etiam tangi conſueuiſſe, auctor eſt Plinius lib. 26. cap. 1. Eſt egregius locus, quo etiam affirmatur, eoſdem Reges ex humano ſanguine confecto balneo morbum elephantiacum curare ſolitos eſſe. Reddam eius verba, quibus hæc certiora habeantur; ſuntq. hæc ipſa: Aegypti peculiare hoc malum (elephantiæ ſcilicet) & cum in Reges incidiſſet, populis funebre: quippe in balneis ſolia temperabantur humano ſanguine ad medicinã eã. Hæc Plinius, quæ a ſacerdotibus Capitolij accepta, ab iiſdem Conſtantino ſunt perſuaſa. Teſtatur & Minutius Felix, humano ſanguine comitialem quoque morbum curari ſolitum. Hæc modo ſatis; vt quæ habentur in Actis Silueſtri, vel alibi de fuga atque latebris Silueſtri Papæ in Soracte, de lepra Conſtantini, eiuſq. baptiſmate, nulla ex parte fide careant. Ceterum quod ſpectat ad confutandum id quod homo Arianus Euſebius de eiuſdem Conſtantini baptiſmate in fine vitæ accepto ſcripſit, de his pluribus egimus in Annalibus Eccleſiaſticis, ex quibus modo hæc pauca deprompſimus occaſione martyrij Timothei, de quo agitur.

T. 2. A. 229. n. 1. & ſeq. & an. 270. nu. 15. [c] *Hippolyti Epiſc.*] De eodẽ hac die Vſuardus & alij, Beda autem & Ado die ſequenti. Scribit de Hippolyto Portuenſi S. Hieronymus in lib. de ſcript. Eccleſiaſt. in epiſt. 84. ad Magnum, & in procem. ſuper Matth. vbi eum appellat martyrem. Claruit temporibus Alexandri Imp. vt ſcribit Euſebius lib. 6. cap. 16. Agens de eodem Niceph. hiſt. lib. 5. cap. 15. appellat eum Epiſcopum Portuenſem. Miramur quod Hieronymus de eo agẽs, cuius eccleſiæ Epiſcopus fuerit, ſe non potuiſſe ſcire teſtetur: Gelaſius autem in lib. de duabus naturis contra Eutychen, cum Hippolytum citat, dicit fuiſſe Epiſcopum Metropolitanum Arabiæ; quod verum puto, antequam venerit in Italiam. Qualis autem & quantæ fuerit eruditionis, ex eo quis poteſt intelligere, quod in eius æmulationem Ambroſius Origenem (vt idem ſcribit ſanctus Hieronymus) cohortatus eſt in Scripturã diuinam commentarios ſcribere, præbens ei ſeptem atque etiam plures notarios, eorumq. expenſas, & his librariorum parem numerum, incredibili ſtudio ab eo quotidie opus exigens. De hoc Hippolyto Prudentium in hymno vndecimo decipi perſpicuũ eſt; dũ quod eſt alterius Hippolyti Antiocheni presbyteri, olim Nouatiani, huic tribuit: ſed hæc, dum de illo egimus ſupra, ſatis diſſeruimus. Rurſus autem illud Petri Damiani de Hippolyto Portuenſi in epiſtola ad Nicolaum Secundum Rom. Pont. qua hunc etiã Nonnum dictum eſſe teſtatur, illum (inquã) qui quæſtuariam illam Antiochenam ad meliorem frugem reddidit, nullatenus putamus eſſe conſentaneum veritati: ille etenim Nonnus fuit Edeſſæ Epiſcopus, vixitq. temporibus Theodoſij Iunioris Imperatoris, vt ſcribit Nicephorus hiſt. lib. 14 cap. 30 de quo etiam habetur mentio in Concilio Chalcedonenſi. At vero de Nonno plura dicturi ſumus inferius die 2. Decembris. Extant Acta Hippolyti & ſociorum, in quibus corrigenda ſunt ea quæ de Claudio dicuntur: nam ſub Alexandro Imperatore eum claruiſſe, iidem qui ſupra auctores teſtantur. Quod præterea de Vlpio in illis ſcribitur, Vlpianum, pro Vlpio reſtituendum putamus: is etenim ſub Alexandro præfecturam Vrbanam adminiſtrans, diriſſimas de Chriſtianis ſumpſit pœnas. Mentio etiam habetur de eodem Hippolyto in Actis S. Aureæ, quæ apud nos habemus manuſcripta. Viget adhuc in Portu Romano Memoria S. Hippolyti Epiſcopi, illaq. conſpicitur alta fouea aquis plena, in quam proiectus, martyrium conſummauit. His adiicimus, ex agro Verano, e Memoriæ Hippolyti antiquæ ruderibus effoſſum eſſe eiuſdem Hippolyti antiquum marmoreum ſimulachrum ſolio inſidens, in quo circumcirca Græcis litteris inſcripti ſunt cycli Paſchales annorum ſexdecim: quod inde Romam delatum, poſitum eſt in Vaticana bibliotheca, opera Illuſtriſſ. ac Reuer. D. Marcelli Ceruini, tunc Cardinalis, inde autem Romani Pontificis. Meminit & Euſebius, cũ recenſet lucubrationes Hippolyti, eiuſdem canonis de ſexdecim annorum tẽpore lib. 6. cap. 16. & alii. Moris fuiſſe videtur, vt Kalẽdaria ac Faſti publicæ vtilitatis cauſa ederentur, & inciſi marmori publice exponerentur. Quid ſimile ſcribit Sueton. lib. de Grammat. de Varrio, qui prope ſuam ſtatuam in hemicyclo poſitam incidi fecerit Faſtos a ſe ordinatos. Primus omnium qui Faſtos in Albo circa Forum poſuerit, vt quando lege agi

 poſſet,

póſſet, ſciretur, fuit C. Flauius Aedibilis, vt auctor eſt Liuius lib. 9. ad finẽ decad. 1. Permanſit diutius eiuſmodi conſuetudo in nõnullis eccleſijs, vt Kalendaria Eccleſiaſtica in monaſterij parietibus deſcriberentur; cuius antiquitatis monuméta adhuc Romæ in aliquibus antiquis monaſterijs viſuntur.

T. 3. A. 273 num. 2. 6. & ſeq. [d] *Symphoriani.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extãt eius Acta apud Surium tomo 4. de eodẽ plura Greg. Turon. de gloria confeſſ. cum agit de ſimulacro Berecynthiæ cap. 77. & hiſt. lib. 2. cap 15. Celebrabatur eius ſolemnitas vigilijs præcedentibus, vt idem ſcribit ibidem lib. 10 cap. 31 cum agit de S. Perpetuo. Meminit eiuſdem Venant. Fortun. lib. 7. ad Bod. & in carm. de gaudijs vit. æternæ. De eius baſilica idé auctor in vita S. Germani Epiſcopi Pariſiorum, Petrus item in catalogo lib. 7. cap. 93. & alij recentiores. Alius præterea Symphorianus egregius martyr eſt ille, de quo ſcribitur in Actis S. Stephani Papæ & martyris. Scripſit de eodem, de quo agimus, elegans epigramma Bonadius lib. 2. monod. 40.

[e] *Antonini.*] De quo iidẽ qui ſupra, Beda, & alij. Plura de eodẽ in Actis S. Euſebij, quæ extant apud Surium tom. 2. die 25. Auguſti, & Petr. in catalogo lib 7. c. 94. T. 3. A. 292 n. 3.

[f] *Martialis & ſoc.*] De ijſdẽ hac die Beda, Vſuardus, & alij, itemq. in Actis prædictis S. Hippolyti Epiſcopi Portuenſis. T. 2. A. 229. num. 7. & An. 270. n. 15

[g] *Agathonici & Zotici.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio. In honorem S. Agathonici martyris Iuſtinianus Imperator inſignem baſilicam Conſtantinopoli erexit, vt ſcribit Procopius lib. 2. de ædific. Iuſtiniani Imperatoris. T. 3. A. 311 n. 17.

[h] *Athanaſii & ſoc.*] Extat horum martyrium breui compendio enarratum in prædicto Græcorum Menologio, vbi de ijſdem agitur hac die. T. 3. A. 260. num. 32. T. 9. A. 775. n. 7.

[i] *Mauri & ſoc.*] De his tabulæ Rhemenſis eccleſiæ, ex quibus etiam Molanus agit hac die in addit. ad Vſuardum.

[k] *Fabriciani & Philiberti.*] De his vet. manuſcrip. & in tabulis eccleſiæ Toletanæ.

[l] *Guniforti.*] Huius Acta recitat Mombrit. to. 1. ex ſermone quodam incerti auctoris.

ij. D Decimo kalen. Septemb. Luna. 23

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

t u A B C D E f F G H M N P

17 18 19 20 21 22 23 24 23 24 25 26 27 28

ANTIOCHIAE natalis ſanctorũ martyrum Reſtituti[a], Donati, Valeriani, & Fructuoſæ, cũ alijs duodecim, qui præclariſsimo confeſsionis honore coronati ſunt. Apud Oſtia Tiberina ſanctorũ martyrum Quiriaci[b] Epiſcopi, Maximi presbyteri, Archelai diaconi, & ſociorum, qui ſub Vlpiano Præfecto tempore Alexandri paſsi ſunt. Aegææ in Cilicia ſanctorum martyrum Claudij[c], Aſterij, & Neonis fratrum, qui Chriſtianæ religionis à nouerca accuſati, ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia Præſide poſt acerba tormenta cruci affixi, victores cum Chriſto triumpharunt. Paſſæ ſunt poſt eos Donuina & Theonilla. Rhemis in Gallia natalis ſanctorum Timothei[d] & Apollinaris, qui ibidem conſummato martyrio cœleſtia regna meruerunt. Lugduni ſanctorum martyrum Minerui[e], & Eleazari cum filijs octo. Item ſancti Luppi[f] martyris, qui ex ſeruili conditione, Chriſti libertate donatus, martyrij quoque corona dignatus eſt. Hieroſolymis ſancti Zacchæi[g] Epiſcopi, qui quartus à beato Iacobo Apoſtolo Hieroſolymitanam eccleſiam rexit.

Alexan-

Alexandriæ ſancti Theonæ [h] Epiſcopi & confeſſoris. Vticæ in Africa beati Victoris [i] Epiſcopi. Auguſtoduni ſancti [k] Flauiani Epiſcopi. Aruernis ſancti Sidonij [l] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Apud Tudertum beati Philippi [m] Florentini, inſtitutoris ordinis Seruorum Beatæ Mariae.

AVGVSTI 23.

[a] RESTITVTI & ſoc.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijq. recentiores.

T.2.A.229 nu.5.& 7. [b] *Quiriaci Epiſcopi & ſoc.*] Beda de his hac die. Horum res geſtæ narrantur in Actis ſanctæ Aureæ, vbi legitur, hos paſſos eſſe tempore Hippolyti Portuenſis Epiſcopi, quē diximus Alexandro Imp. conſummaſſe martyrium: vnde corrigendi ſunt qui hos paſſos temporibus Probi Imp. anno Domini 285. tradunt.

T.2.A.285. n.4. & ſeq. [c] *Claudij & ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 100. Extant horum Acta germana quidem, & illa ipſa quæ excepta ſunt a Notarijs publicis: recitat eadem Sur. tomo 4. Paſſi ſunt vna cum his Donuina & Theonilla, Conſſ. Diocletiano ſecundum & Ariſtobulo: eſt hic annus a Chriſto ſecundum veriorem ſupputationem 285.

cir. A. 65. [d] *Timothei & Apollinaris.*] Beda, Vſuard. & alij de his hac die: pluribus Gregorius Turonen. de gloria martyrum cap. 54. Petrus in catal. lib. 7. cap. 95. & alij. Habemus eadem Acta manuſcripta, quorum eſt exordium: Sub Nerone Imperatore, Lampadio Præſide, &c.

[e] *Minerui & ſoc.*] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

[f] *Luppi.*] De quo hac die agūt etiam Græci in Menologio.

T.2.A.113 nu. vnico. [g] *Zacchei Epiſcopi.*] De eodē Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 5. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 6. c. 25. & Niceph. Epiſcopus in chron. cum agit de Epiſcopis Hieroſolymitanis. Hunc autē (niſi ſit mēdum in codice) S. Epiphan. Zachariam appellat in Panar. hæreſ. 66. cum agens contra Manichæos, texit catalogum Epiſcoporum Hieroſolymitanorum.

T.2.A.285. num.15. & A. 302. n. 1. [h] *Theonæ Epiſcopi.*] Agunt de eodem Beda, ac ceteri. Meminit de eo item Euſebius in chron. & hiſt. lib. 7. c. vlt. Niceph. Calliſt. lib. 6. cap. 34. & Niceph. Epiſc. in chron. De Eccleſia ſub Theonę inuocatione Alexandrię poſita meminit S. Epiph. in Panar. hæreſ. 69. Mentio de eodem habetur in Actis S. Petri Alexandrini Epiſcopi.

T.5. A.428 n.° 12. & T. 6. A. 484. n. 126. [i] *Victoris Epiſcopi.*] Hic ille, qui de perſecutione Vuandalica ſub Genſerico & Hunnerico ſæuiente, tres ſcripſit libros, & iiſdem temporibus vixit: qualis autem, quantuſve fuerit, ex iiſdem libris metiri licet. Claruit temporibus Zenonis Auguſti; ſcripſit (vt apparet ex initio lib. 1.) anno ſexageſimo, ex quo Vuandali ex Hiſpania in Africam tranſierunt; fuit ille annus (vt teſtatur S. Proſper in chronico) cum Theodoſius duodecimum, & Valentinianus iterum renunciati eſſent Conſules, anno Domini ſecundum Faſtos Onuphrij 426. vel potius (vt correximus in Annalibus) anno Domini 427. ſub Conſulatu Hierij & Ardaburij: Ex quibus colligitur, ipſum illos ſcripſiſſe libros anno a Chriſto quadringēteſimo octogeſimoſeptimo, decimoquarto Zenonis Auguſti, cū adhuc eadē perſecutio fureret, qua etiam ſublatus eſſe putatur. Vixit eodem tempore Genſerici Regis alius eiuſdem nominis Victor Epiſcopus Cartennæ Mauritaniæ, qui aduerſus Arianos librum ſcripſit, quem Genſerico Regi Ariano per ſuos offerendum curauit, aliaq. nobiliſſimi ingenij reliquit monumenta, vt teſtatur Gennadius de viris illuſtribus cap. 77.

[k] *Flauiani Epiſcopi*] De quo tabulæ Auguſtodunenſis eccleſiæ, & vet. manuſcrip. nec non recentiores hac die.

[l] *Sidonij Epiſcopi.*] De eius vita & obitu miraculis illuſtratis ſcribit Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. cap. 22. 23. 24. Gennadius de vir. illuſtr. cap. 92. Extat eiuſdem liber epiſtolarum, & alter carminum, ex quibus viri integritas eluceſcit. De eodem agit Molanus in addit. ad Vſuardum hac die. Vixit temporibus Leonis Imperatoris. T.5. A.427 nu.22.& T.6. A. 472 n.13.& ſeq

[m] *Philippi.*] Huius Acta aſſeruantur penes religioſos Fratres eius ordinis; quibus tum præclaræ illius virtutes, tum etiam egregia miracula enarrantur, omniaq. fide digniſſima. Ceterum nō hoc vno tantum beato Philippo nobiliſſima ciuitas Florentia exornatur, ſed & altero eiuſdem nominis, inſtitutore ac Patre noſtro, noſtræq. Congregationis Oratorii in Vrbe fundatore B. Philippo cognomento Nerio, ſanctitate & puritate vitæ, atque eximia in Deum & proximum caritate clariſſimo; quem Sanctorum conſortio in cælis perfrui, miracula crebra teſtantur. obijt Ann. 1285. De S. Philippo Nerio, T. 1. A. 57. n. 162. & latius. T. 8. in principio eidē gratiarum actio.

E Nono Kal. Septemb. Luna. 24

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
t u A B C D E f F G H M N P
18 19 20 21 22 23 24 25 24 25 26 27 28 29

VIGILIA [a] S. Bartholomæi Apoſtoli. Carthagine ſanctorum trecentorum [b] Martyrum tempore Valeriani & Gallieni: qui inter alia ſupplicia, cum Præſes fornacem calcariam accendi iuſsiſſet, & in præſentia eius prunas cum thure exhiberi, atque illis dixiſſet: Eligite e duobus vnum, aut thura ſuper his carbonibus offerte Ioui, aut in calcem demergimini: fide armati, Chriſtum Dei Filium confitentes, ictu rapidiſsimo ſe iniecerunt in igne, & inter vapores calcis in puluerem ſunt redacti: ex quo candidatus ille beatorum exercitus, Maſſa candida meruit appellari. Apud Oſtia Tiberina ſanctę Aureæ [c] virginis & martyris, quæ, ſaxo ad collum ligato, in mare demerſa eſt: cuius corpus ad litus eiectum, beatus Nonnus ſepeliuit. In Iſauria ſancti Tationis [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano Præſide gladio cęſus, martyrij coronam accepit. Eodem die ſancti Eutychij [e] diſcipuli beati Ioannis Euāgeliſtæ, qui ob Euangelij prædicationem in multis regionibus carceres, verbera, & ignes perpeſſus, in pace tandem quieuit. Item ſancti Georgij [f] Limniotæ monachi, qui cum impium Leonem Imperatorem reprehendiſſet, quod ſacras imagines frangeret, Sanctorumq. reliquias combureret, eius iuſſu manibus abſciſsis, & capite incenſo, martyr migrauit ad Dominum. Rhotomagi ſancti Audoeni [g] Epiſcopi & confeſſoris. Niuernis ſancti Patricij [h] abbatis.

AVGVSTI 24.

VIGILIA *S. Bartholomæi* [a].] De eadem Beda, & alii pridie huius diei, Concil. Oxonienſ. Radulph. Tungr. de obſer. can. cap. 19. Duran. lib 6. c. 7. & alii.

T. 2. A. 261 n. 48. [b] *Trecentorum Martyrum.*] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Deſcribitur nobile martyrium ipſorum a Pontio diacono in Actis S. Cypriani, & a Prudentio in Periſteph. hymno 13. de S. Cypriano. Dicti ſunt hi Maſſa candida, eo quod in fornace calcaria martyriū ſconſummarint. Habuit S. Auguſtinus de his ſermonem cēteſimum duodecimum de diuerſ. cuius meminit Poſſidius in Indic. Vticæ autem præcipue agebatur horum ſolemnitas, atq; ea de cauſa idem S. Auguſtinus ſermon. 115. Maſſam candidam Vticenſem dictam eſſe refert idem in tract. in Pſal. 49 Audite, inquit,

mar-

martyrum numeroſitatem, ſola in proximo quæ dicitur Maſſa candida plus habet, quam centum quinquagintatres martyres. Legimus de Maſſa candida adhuc alium ſermonem S. Auguſtini in cod. manuſcrip. S. MARIAE ad Martyres Romæ, poſitum inter lectiones quæ legi conſueuerunt in ſolemnitate omnium Sanctorum. incipit: Dilectiſſimi fratres, natalem martyrum celebramus, &c. Quod autẽ ad numerum ſpectat; cum Pontius dicat fuiſſe trecentos, idemq. profiteantur omnia Martyrologia; mendum eſſe putatur apud S. Auguſtinum, dum in dicto tractatu ponitur adeo minor numerus.

T.2.A.229 n.5.& 7. [c] *Aureæ.*] De ea in prædicto vet. manuſcr. hac die. Extant apud nos tam ipſius quam ſociorum Acta manuſcripta, paſſaq. habetur tempore Alexandri Imperatoris ſub Vlpiano Præfecto. Viget adhuc eius memoria ad Oſtia Tiberina, vbi & ſacræ eius reliquiæ aſſeruantur.

T.2.A.305. n.16. [d] *Tationis.*] De quo etiam Græci agunt in Menologio hac die, eiuſq. martyrium referunt.

[e] *Eutychij.*] Agunt de eo item Græci vbi ſupra in Menologio, eiuſq. Acta deſcribunt. cir. A. 100.

[f] *Georgij.*] Recitantur eius res geſtæ in præfato Græcorum Menolog. vbi de eodem hac die agitur. T.9. A.735 nu.2.

[g] *Audoeni Episcopi.*] De quo Vſuard. Ado, & alij recentiores. Habentur eius Acta fideliter ſcripta & recitata per Surium tom.4. Plura de eodẽ in vita S. Philiberti abb. apud Surium tom.5. die 20. Auguſti, & in Aicardo, apud eumdem tomo 5. die 15. Septembr. Eadem refert Aim. de geſt. Franc. lib. 4. c. 41. Ado in chron. anno 696. eius obitum refert, Sigebertus autem in chron. anno 690 qui & de eodem agit ſupra anno 649. Interfuit Concilio Cabilonenſi. Ponitur eius ſedis vigeſimuſprimus Epiſcopus, ſecundum tabulas Democharis. T.8.A.631. n.14 obit. A.677.n.5.

[h] *Patricij Abb.*] Agunt de eodem Vſuard. vet. manuſcrip. ac ceteri recentiores.

25 **Octauo kal. Septemb. Luna.** F *

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

t u A B C D E f F G H M N P

19 20 21 22 23 24 25 26 25 26 27 28 29 1

SANCTI Bartholomæi [a] Apoſtoli, qui in India Chriſti Euangelium prędicauit: inde in Maiorem Armeniam profectus, cum ibi plurimos ad fidem conuertiſſet, viuus a barbaris decoriatus eſt, atque Aſtyagis Regis iuſſu capitis decollatione martyrium compleuit. Eius ſacrum corpus [b] primo ad Liparam inſulam, deinde Beneuentum, poſtremo Romam ad inſulam Tiberinam translatum, ibi pia Fidelium veneratione honoratur. Lutetiæ Pariſiorum S. Ludouici [c] confeſſoris, Regis Francorum, vitæ ſanctitate, ac miraculorum gloria illuſtris. Romæ ſanctorum martyrum Euſebij [d], Pontiani, Vincentij, & Peregrini, qui primo ſub Commodo Imperatore in equuleo leuati, neruis quoque diſtenti, ac deinde fuſtibus cæſi ſunt, flammis circa eorum latera appoſitis: & cum in laude Chriſti fideliſsime permanerent, plumbatis vſque ad emiſsionem ſpiritus mactati ſunt. Item Romæ ſancti Geneſij [e] martyris, qui primum ſub Gentilitate mimus, cum in theatro, ſpectante Diocletiano Imperatore, myſterijs Chriſtianorum illuderet, a Deo inſpiratus,

repen-

repente conuerſus ad fidem, & baptizatus eſt: mox Imperatoris iuſſu fuſtibus crudeliſsime cæſus, deinde in equuleo ſuſpenſus, & vngularum diutiſsima laceratione vexatus, lampadibus etiam inflammatus, cũ in fide Chriſti perſiſteret, dicens: Non eſt Rex præter Chriſtum, pro quo ſi millies occidar, ipſum mihi de ore, ipſum mihi de corde auferre non poteritis: martyrij palmã capitis obtruncatione promeruit. Italicæ in Hiſpania ſancti Geruntij [f] Epiſcopi, qui tempore Apoſtolorum Euangelium in ea prouincia prædicans, poſt multos labores in carcere quieuit. Arelate in Gallia beati item Geneſij [g], qui exceptoris officio fungens, cum impia edicta, quibus Chriſtiani puniri iubebantur, nollet excipere, & proiectis in publicum tabulis, ſe Chriſtianum eſſe teſtaretur, comprehenſus atque decollatus, martyrij gloriam proprio cruore baptizatus accepit. In Syria ſancti Iuliani [h] martyris. Tarracone ſancti Magini [i] martyris. Conſtantinopoli ſancti Mennæ [k] Epiſcopi. Traiecti ſancti Gregorij [l] Epiſcopi. Neapoli ſanctæ [m] Patriciæ virginis.

AVGVSTI 25.

T.1.An.44 num.34 & t.8.n.vnic. Translatio To.x. Ann. 1000.nu.6.

BARTHOLOMAEI *Apoſt.* [a]] Natalem diem S. Bartholomæi agunt pridie huius diei Beda, Vſuardus, Ado, & alij: Romæ autem xiij. kalend. Septembris agi conſueuiſſe, teſtantur vet. manuſcr. S. Cyriaci, de quibus ſupra. Antiquũ manuſcript. Kalendarium, quod apud nos habemus, ad ix. Kalend. Septembr. habet tranſlationem S. Bartholomæi: in Græcorum autem Menologio hac die ſic ſcribitur: Relatio ſanctarum reliquiarum S. Apoſtoli Bartholomæi. At vero natalem diem eius celebrant tertio Idus Iunij: in dicto autem Kalendario agitur ad xv. Kal. Iulij. Ex his apparet, tam Romæ, quam etiam in Orientali Eccleſia hac die agi conſueuiſſe de trãſlatione S. Bartholomæi. Eſt de his etiam conſtitutio Emmanuelis Imperatoris, quam deſcripſit Theodor. Balſ. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. Quod autem alij præcedenti die agunt de eadem ſolemnitate: id (ſecundum Innocentium in extrauag. de obſer. ieiun. c. conſilium noſtrum) relinquendum eſt cuiuſque regionis conſuetudini. De Bartholomæo apud nonnullos ea inualuit opinio, vt fuerit Syrus genere, atque a Rege Ptolemæo originem duxerit, dictuſq. Bartholomæus, quaſi filius Ptolemæi: ſed perperam quidem: nam Ptolemæi in Aegypto, non in Syria regnarunt: præterea Apoſtolos omnes Galilæos fuiſſe, docet diuina Scriptura, quæ ait Act. Apoſt. cap. 1. Viri Galilæi, &c. & cap. 2. Ecce omnes qui loquuntur, Galilæi ſunt, &c. Ceterũ ſi Bartholomæum hic genere Syrum dixerimus, quod Galilæa eſt in Palæſtina, & Palæſtina in Syria; eadem quoq; ratione ceteros etiam Apoſtolos Syros eſſe, dicere debemus. Theodoretus in præfat. de Euang. verit. cum agit de lib. de Legibus, Bartholomæum, ſicut ceteros, nullum excipiens, fuiſſe piſcatorem affirmat, idq. etiam Metaphraſtes teſtatur: quod quidem verius mihi probatur: nam ſecundum Paul. 1. ad Corinth. cap. 1. Ignobilia mundi & contemptibilia elegit Deus. Ad hæc addimus etiam, Bartholomæum non a Ptolemæo eſſe dictum; ſed ſicut Iudæus erat genere, ab Hebraicis vocibus ſit appellatus, Bar Tholmai, filius Tholmai. Eſt Tholmai nomen proprium Hebraicum, & in diuinis Scripturis repetitum, vt Num. 15. Ioſue cap. 5. Iudic. 1. ſecundo Reg. c. 3. & Paralip. c. 3. Quod autem pro Bartholmai, dicamus Bartholomæum, mirum videri non debet, cum & in ceteris Hebraicis vocibus id ipſum contingat, vt eadem Latine vel Græce reddita, non eodem modo pronuncientur. Nec illis libenter acquieſco, qui eumdem eſſe putant Bartholomæum cũ Nathanaele, ex leuibus quibuſdam coniecturis.

Sunt hi, Rupertus Abbas, Cornel. Ianſenius, & alij hos ſecuti. Refragatur enim S. Auguſtini ſententia, dum in tractatu in Pſal 65. & ſuper Ioan. tract. 17. c. 1. ſcribit Nathanaelem idcirco a Domino non fuiſſe electum inter Apoſtolos, quod fuerit legis doctor; cuius ſententiæ aſſtipulor libentius. Conſentit & S. Greg lib. 33. moral c. 21. De eodem Bartholomæo, præter ea quæ a ſanctis Euangeliſtis ſcripta habentur, meminit etiam Dionyſius Areopagita in libr. de myſtica Theolog. Profectum eſſe ad Indos, illucq ſecum lato volumine Euãgelij Matthæi, Chriſtum annunciaſſe, ſcribit Euſeb hiſt. lib. 5. c. 10. & ante eum Origenes in Geneſ. S. Hieron. de Script Eccleſ. in Panteno, Socrat. lib. 1. c. 15. Niceph. hiſt. li 4 c. 32. Fortunat hoc verſu:

Inde triumphantem fert India Bartholomæũ.

Lycaonas inſuper ad temperantiã inſtituiſſe, ait Chryſoſtomus. De paſſione eius hiſtoriam recitans Greg. Turon. de glor. mart. cap. 34. Apud Aſiam, inquit, paſſum, agonis ipſius narrat hiſtoria, &c. Nec ab his diſſentiunt; qui ſcribunt in Armenia fuiſſe coronatum martyrio, vt Sophronius apud Hieron. De genere mortis, diuerſæ ſunt ſententiæ: In commentariolo Hippolyti de duodecim Apoſtol. legi S. Bartholomæum capite deorſum pendente eſſe crucifixum. Teſtatur etiã Ioſephus apud Metaphraſten, fuiſſe cruci affixum; idq Niceph. profitetur lib. 2. cap. 39. At vero excoriatum fuiſſe, tradunt alij, vt apud Iſidorum (licet Iſidori eum non dixerim librum) de vit. & obit. ſanct. 177. Idq. præfatio Ambroſiana, id antiqua lectionaria, id denique traditio docet, potuit tamen vtrunique contigiſſe. Geſtorum autem eius quædam feruntur Abdiæ nomine; quæda n incerto auctore in libro qui inſcribitur, Paſſiones Apoſtolorum, habentur: alia his ſimilia extãt in antiquis codicibus manuſcr. alia quæ ſcripta a Ioſepho recitat Metaphraſtes: edidit & alia Perionius, in quibus omnibus (ſecundum Apoſtoli ſententiam) ſic omnia probet lector, vt, quod bonum eſt, teneat.

[b] *Eius ſacrum corpus.*] Quod autem ad eius venerãdas reliquias ſpectat: fuit illis inprimis illuſtrata Daras ciuitas in finibus Perſidis, vt ſcribit Theod. lector lib. 2 collectan. & Niceph hiſt. lib. 16. c. 37. De eius ampliſſimo templo illic erecto a Iuſtiniano Imperatore meminit Procop. lib. 2. ædif Iuſtiniaq. Imper. De translatione Liparim facta, cuius hic habetur mentio, agit Gregor. Turon. de gloria martyrum cap. 34. Scripſit olim rei geſtæ hiſtoriam Theodorus Studita, quam Latinitati reddidit Anaſtaſius. Conſentit his Molanus in not. ad Vſuardum. Legimus eam in bibliotheca Vaticana plut. 4 numer. 234. pag. 24. Incipit: Maximum quidem certamen, &c: Paucis eamdem refert hiſtoriam Metaphraſtes ex Ioſepho apud Surium to 4. & alij. Facta eſt autẽ alia poſtmodum translatio Beneuentum ex prædicta inſula Liparitana anno Domini 832. vt auctor eſt Sigebertus in chron. Leo Oſtienſis lib. 1 c. 26. factã ſcribit anno Domini 840. Rurſus autem ſub Othone Secundo Imp. Romam delatum eſt corpus eius, vt Otho Friſingenſis lib. 6. c. 25. teſtatur his verbis: Tradunt de Othone Romani, quod capto Beneuento, Beati Apoſtoli Bartholomæi oſſa inde aſportauit, ac Romæ in Lycaonia inſula in tumba porphyretica ea collocauit, in terramq. ſuam per Tiberim & mare in præfato ſarcophago deportare cogitauit: ſed eo tamen breui vita exempto, pretioſum theſaurum ibidem remanſiſſe. Hæc Otho. Factum id eſſe conſtat anno Domini 983. eiuſdem autem Imperatoris vndecimo, quo & ex hac vita migrauit. id ipſum etiam Albertus Crantz. in Saxon. & alij, qui proſecuti ſunt res Othonis Imperatoris. Eadem legi in codice manuſcripto Vaticano, vbi regiſtrata ſunt priuilegia Romanæ Eccleſiæ; hæcq. omnia conſtare ex litteris aureo ſigillo munitis, ibidem ſcribitur.

ſe corrigit To. x. Ann. 1000. nu. 6. & ſeq.

[c] *Ludouici.*] Eius præclariſſimas res geſtas ſcripſit Gaufridus, ex quibus ea putantur accepta quæ extant apud Surium tom. 4. De eodem Anton in 3. par. tit. 20 c. 1. §. 12. Indocus Clictoueus, & alij plures, qui proſecuti ſunt res Francorum, ac nouiſſime Papyrius Maſſon. qui ea quæ a ceteris erant prætermiſſa, ſumma induſtria collegit. Migrauit ex hac vita anno Domini milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo. Bonifacius Octauus Rom. Pont. retulit eum inter Sanctos. Hic eius nominis numeratur nonus, & non quintus, vt alicubi Typographi errore poſitus reperitur; Regum vero Francorum quadrageſimuſtertius ponitur.

obijt Ann. 1270.

[d] *Euſeby & ſoc.*] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitantur horum Acta apud Surium tomo 7 & nos habemus manuſcrip. quæ incipiunt: Regnante impiiſſimo Commodo, &c. Plura de iiſdem Vincentius in Spec. lib. 10. cap. 119. Mombrit. tomo 1. Petrus in catalogo lib. 7. cap. 111. & alij recentiores.

T. 2. A. 192. num. 2.

[e] *Geneſij*] De eodem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius Acta ex manuſcr. refert Sur. tomo 5 Confundunt hunc cum Geneſio Arelatenſi Mombritius, & Petrus in catalogo. Eius Acta manuſcript. habemus, quæ incipiunt: Sanctus Geneſius martyr, &c. Erat olim Romę illuſtris Memoria huius Geneſij, quam Gregorius Papa Tertius inſtaurauit, atque muneribus exornauit, vt conſtat ex lib. de Romanis Pontificibus in eodem Gregorio Tertio.

T. 2. A. 303. n. 118.

[f] *Gerunty Epiſcopi.*] De eodẽ hac die Vſuardus, & ali, recentiores. Huius Acta deſcribuntur ſacro hymno, quem legimus in antiquo Breuiario Toletano: quæ miramur præteriiſſe eos qui res Hiſpanicas nouiſſime ſunt proſe-

Tempore Apoſtolorum.

T. 2 A 303 nu. 130. proſecuti, & ieiune admodū de eo ſcripſere.

ᵍ *Geneſii Arelat.*] Agunt de eodē hac die Beda, Viuardus, Ado, & alii. Eius Acta feruntur ſcripta a S. Paulino Epiſcopo Nolano, quæ deſcripſit Surius tomo 4. Recenſetur ibidem editum ab eo miraculum, cōſcriptum a beato Hilario Epiſcopo Arelatenſi, necnon & homilia falſo adſcripta Euſebio Emiſſeno. Meminit de eodem Prudentius hymno 4. cum ait:

Teq. præpollens Arelas habebit,
Sancte Geneſi.

Et Venantius Fortunatus his verſibus:

Porrigit ipſa decens Arelas pia dona Geneſi
Aſtris Cæſario concomitante ſuo.

In Breuiario Toletano legitur vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem Geneſii Acta egregie canuntur. De eodem præterea agit Gregor. Turon. de glor. mart. c. 66.

ʰ *Iuliani.*] De quo etiam dicta vetera manuſcripta, adſtipulanturq alii recentiores.

ⁱ *Magini.*] Agitur de eodē hac die in Flore ſanct. Hiſpan. ex tab. eccleſiæ Tarraconenſis.

T. 7. a 536 nu. 30. ſeq. ᵏ *Mennæ Epiſc.*] De quo hac item die Græci in Menologio. Agitur de eo in libro de Rom. Pont. in Agapito Papa, itemq in epiſtola monachorum Palæſtinæ ad Iuſtinian. Imp. recitata in Quinta Synodo, Act. 1. in cuius ſequentibus Actionibus frequens de eodem Menna habetur mentio, ſicut & in conſtitutionibus eiuſdem Iuſtiniani Imp. in Authenticis, & Nouellis. Scribit plura de eo Euagr. lib. 4. cap. 35. 36 & 37. Niceph lib. 17. cap. 25. & 26. Succeſſit hic Anthimo, vt prædicta Synodica Acta teſtantur. Errat autem Euagrius, qui Epiphanio Mennam ſubſtitutum dicit, & Epiphanium Anthimo: nā præceſſit Epiphanius, cui Anthimus, & ei Mennas eſt ſubrogatus: ita etiam Nicephorus in chron. & alii. Celebrat egregias laudes Mēnæ Agapitus Papa ſcribens ad Petrum Epiſcopum Hieroſolymitanū: recitatur ea epiſtola in prima Actione Quintæ Synodi. Hic etſi ad tempus adhæſit Theodoro Epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, ob quam cauſam a Vigilio Romano Pontifice ſacris eſt interdictus, vt eiuſdem Vigilii litteræ indicant, quę extant in tom. 2. Concil. in Vigilio: tamen tam ipſum, quam etiam Theodorum, cum vterque Vigilio ſatisfeciſſet, & fidei Catholicæ profeſſionem eidem tradidiſſet, receptos eſſe ad Apoſtolicam communionem, declarat Conſtitutum eiuſdem Vigilii Papæ, quod ex bibliotheca Vaticana depromptum intexuimus Annalibus Eccleſiaſticis. Nicephorus etiam lib. 17. c. 26 de Mēna a Vigilio communioni reſtituto meminit. Porro multa Mennæ nomine ad Vigilium Papam ab hæreticis fuiſſe conficta, Sexta Synodus declarauit Act. 3. 12. & 14.

ˡ *Gregory Epiſc.*] Scripſit eius res geſtas S. Ludgerus Epiſcopus Monaſterienſis, quas Surius retulit in tom. 2. die 26. Martii. Ad hunc olim presbyterū extat epiſtola S. Lulli Epiſcopi Moguntini. Fuit hic, ſicut ille, diſcipulus S. Bonifacii, & ex monacho factus eſt Epiſcopus Traiectenſis; ſeditque annos 32. Exceſſit ex humanis anno Domini 784. Agit de eodē hac die Molanus in addit. ad Viuardum, & in Indiculo ſanct. Belgii, & Trithemius de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 284. & lib. 4. cap. 188. & alii. obiit Ann. 784.

ᵐ *Patricia.*] Claruit temporibus Conſtantini Imperatoris, quando vna cum nutrice & famulabus Conſtantinopoli in Italiam veniens, veneratura limina Apoſtolorum, Neapoli in Campania diem clauſit extremum; multiſq. miraculis eius ſanctitas eſt declarata. Eſt celebris memoria Neapoli huius virginis. obiit cir. a. 365. Paul. Regius.

xix. G Septimo Kal. Septemb. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE ſancti Zephyrini ᵃ Papæ & martyris, Ibidem ſanctorum martyrum Irenæi ᵇ & Abundij, qui in perſecutione Valeriani, eo quod corpus beatæ Concordiæ in cloacam proiectum leuauerant, in eamdem cloacam demerſi fuerunt: quorum corpora a Iuſtino presbytero inde extracta, in crypta iuxta beatum Laurentium ſepulta ſunt,

ſunt. Apud Albintimelium Liguriæ ciuitatem ſancti Secundi martyris, viri ſpectabilis, & ducis ex legione Thebæorum. Bergomi in Gallia Ciſalpina ſancti Alexandri [d] martyris, qui & ipſe vnus ex eadem legione, cum nomen Domini IESV Chriſti conſtantiſſime fateretur, martyrium capitis abſciſsione compleuit: Apud Marſos ſanctorum Simplicij, & filiorum eius Conſtantij, & Victoriani qui ſub Antonino Imperatore varie primum cruciati, tum demum ſecuri percuſsi martyrij coronam adepti ſunt: Nicomediæ paſsio ſancti Hadriani [e], filij Probi Cæſaris, qui Licinio perſecutionem in Chriſtianos commotam exprobrans, ab eodem iuſſus eſt occidi: cuius corpus Domitius Byzantij Epiſcopus, eius patruus, Argyropoli ſepeliuit. In Hiſpania ſancti Victoris [f] martyris, qui a Mauris pro Chriſti fide occiſus, martyrij corona donatus eſt. Capuæ ſancti Rufini [g] Epiſcopi & confeſſoris. Piſtorij ſancti Felicis [h] presbyteri & confeſſoris.

AVGVSTI 26.

T.2.A.221. n.1. & 2. ZEPHIRINI *Papæ* [a].] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 5. cap. 27. & lib. 6. c 15. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſtinus epiſt. 165. Niceph. Calliſt. lib. 4. c. 10. & Niceph. Epiſc. in chronico.

T.2.A.261. nu.10. [b] *Irenæi & Abundij.*] De iiſdem Beda, ac ceteri qui ſupra, omnesq ex rebus geſtis ſancti Laurentij, in quibus horũ martyrũ Acta deſcribuntur. Quod tam S. Concordiæ, quam horum martyrum corpora in cloacam fuerint proiecta, tum hic in Martyrologio, tum etiã in prædictis Actis nuper citatis habetur; quod & factum in alijs compluribus martyribus Romæ paſſis reperitur. Quales fuerint Romæ cloacæ, conſule in primis quæ admiratione digna ſcribit Plin. lib. 36. c. 15. conſule & Caſſiodor. Variar. lib. 3. epiſt. 30. qui de his mira ſcribit ad Argolicum Vrbis Præfectum, dum ait: Tantum viſentibus conferunt ſtuporem, vt aliarum ciuitatum poſſint miracula ſuperare. Videas illic fluuios, quaſi montibus concauis clauſos, per ingentia ſtagna decurrere: videas ſtructis nauibus per aquas rapidas non minima ſolicitudine nauigari, ne præcipitato torrenti marina poſſint naufragia ſuſtinere. Hæc Caſſiodorus. Reliquit exemplum de nauigatione cloacarum M. Agrippa, qui cum eas expurgaſſet, per eaſdem ſubuectus eſt in Tiberim, vt auctor eſt Dio Caſſius lib. 49. prope finem Hęc de Vrbis cloacis, ſepulchris ſanctorum martyrum, quorum ſæpe corpora in eas proiecta reperiuntur, vt etiam factum conſtat de corpore S. Sebaſtiani clariſſimi martyris, quod (vt eius Acta teſtantur) in cloacam Maximam proiectum fuit.

[c] *Secundi.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombr. tom. 2. vit. ſanct. & Petr. in catal breuius lib. 7. cap. 117. Albintimelij Liguriæ prouinciæ ciuitate hic paſſus dicitur, quæ diuerſis modis dicta reperitur; aliquando Vintimelium, vel Victimilium, vt a Beda & Vſuardo, Vindimillium, vt ab Antonino; ab alijs Albintimilium, itemq Intemelium, vt a Cælio apud Cicer. epiſt. fam. lib. 8 ſic & Plin. lib. 3. c. 5. qui dictũ fuiſſe ait Albium Intemelium, vnde compoſite Albintimelium, vt hic ponitur. Eſt Liguriæ prouinciæ ciuitas, vulgo dicta, *Vintimiglia*. T.2.A.297. n.16.

[d] *Alexandri.*] De eodem hac die Beda; ſed mendoſe legitur, Pergami, loco Bergomi. Vſuard & Ado pluribus de eo agunt. Extant eius Acta, quæ habet Mombrii. tom. 1. T.2 A.297. n.16.

[e] *Hadriani.*] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio, eiuſdemq. paſſionis agonem deſcribunt, prout etiam hic narratur. De genere Probi Imp. vide Nicephori Epiſcopi chron. de Epiſcopis Conſtantinopolitanis, in Domitio. cir. A.316.

[f] *Victoris.*] De eius martyrio vide apud Surium tomo 7. Vaſæum in chron. Hiſpan. anno 950. & Molan. in addit. ad Vſuard. & tabul. Burgenſis eccleſiæ. cir. A.950. Vaſæus vide T. x. A. 938. nu. 1.

[g] *Rufini Epiſc*] De quo tab. eccleſ. Capuanæ, in cuius Breuiario agitur etiam de eius corporis inuentione tempore Sergii Papæ. Translatio. cir. A.690

[h] *Felicis.*] Cuius res geſtas legimus in manuſcr. codice ab eadem eccleſia Romã miſſo. Inuentio A.1410.

xxviij. A Sexto Kal. Septemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3

CAPVAE in Campania natalis ſancti Rufi [a] Epiſcopi & martyris, qui cum eſſet Patriciæ [b] dignitatis, a beato Apollinare ſancti Petri diſcipulo cũ vniuerſa familia baptizatus eſt. Ibidem ſanctorum martyrum Rufi [c] & Carpophori, qui ſub Diocletiano & Maximiano paſsi ſunt. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Marcellini [d] tribuni, & vxoris eius Manneæ, & filiorum Ioannis, Serapionis, & Petri. In Sicilia apud Leontinos ſanctæ Euthaliæ [e] virginis, quę cum eſſet Chriſtiana, a fratre ſuo Sermiliano gladio cæſa migrauit ad Sponſum. Eodem die paſsio ſanctæ Anthuſæ [f] iunioris, quæ ob Chriſti fidem in puteum merſa, martyrium ſumpſit. Bergomi ſancti Narni [g], qui a beato Barnaba baptizatus, primus ab eo eiuſdem ciuitatis Epiſcopus eſt ordinatus. Arelate ſancti Cæſarij [h] Epiſcopi, miræ ſanctitatis & pietatis viri. Auguſtoduni ſancti Syagrij [i] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Ioannis [k] Epiſcopi. Ilerdæ in Hiſpania Tarraconenſi S. Licerij [l] Epiſcopi. In Thebaide S. Pœmonis [m] anachoritæ. In Piceno apud Septempedanos S. Margaritę [n] viduæ.

AVGVSTI 27.

T. 8. an. 44. num. 27.

RVFI *Epiſc.* [a]] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Agitur de eo in Actis S. Apollinaris quæ recitat Surius tom. 4. die 23. Iulij, vnde & ceteri acceperunt, vt Petrus in catal. lib. 7. cap. 119. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. & alij.

[b] *Patriciæ dignitatis*.] Etſi de Patricia dignitate complures viros eruditos ſcripſiſſe repererim: nullum tamen adhuc, mea quidem ſententia, nactus ſum, qui rem adeo feliciter ſit proſecutus, vt nullam prorſus reliquerit ea de re dubitandi occaſionem. Dicam paucis (quantum fert ratio inſtituti) qualis olim apud Gentiles Romanos, qualiſve penes Chriſtianos fuerit Patricia dignitas. Conſtat in primis, auctore Liuio lib. 1. ab Vrbe condita, a Romulo creatos eſſe cẽtum Senatores, eoſdemq. honoris cauſa Patres appellatos, omneſq. ſubinde qui ex eadem progenie exorti fuiſſent, eſſe Patricios nũcupatos; quos & dictos eſſe Ingenuos, ex Cincio docet Feſtus. Hæc de antiquis Patriciis non tantum Liuius, ſed & alii, vt Dionyſius, Plutarchus, Dio, Velleius Paterc. ac ceteri priſci auctores ſcripſere. Erant hi Patricij Originarii dicti, qui a prædictis ducebãt originem; iidemq. apud Liuium dicti reperiuntur Patricii maiorum gentium. Rurſus autem alii erant Patricii, qui dicebantur minorum gentium, iidemq. Allecti ſunt appellati: erant hi, qui ex plebe in Senatũ, & ex Senatu tranſibant ad Patriciã dignitatem. De his Sueton. in Octauio c. 2. Ea gens, inquit, a Tarquinio Priſco Rege inter minores gentes allecta in Senatum, mox a Seruio Tullio inter Patricias tranſducta. Hæc Suet. Idem in C. Iulio c. 41. ait: Senatum suppleuit, & Patricios allegit; &c. Sicq. eueniebat in primis, vt non omnes Patricij eſſent Senatores: nam filij Patriciorum, ijdem Patricij dicti erant.

erant, tunc autem & Senatores, quando inter Patres adſcripti, ijdẽ dicebantur Patres conſcripti. vnde & Suetonius in Octauio cap. 10. Quamquam Patricius, nondum Senator, &c. Rurſus autem contingebat, vt nonnulli, licet eſſent Senatores, nondũ tamen eſſent Patricij, vt vidimus ex prædicto loco citato Suet. in Octau. c. 2. quod & Tacitus etiam his verbis ſignificat: Iiſdem diebus in numerũ Patriciorum adſciuit Cæſar vetuſtiſſimũ quemque ex Senatu, aut quibus clari parentes fuerant. Hæc Tacitus. Porro non tantum Patricius ordo, ſed & Patricius magiſtratus in antiquorũ ſcriptorum commentarijs reperitur, cum ſcilicet Patricij in ſacerdotiũ adſciſcerentur; ad quos potiſſimum ſacrarum rerum cura pertinebat: horum etenim præcipua ſacerdotia & Pontificatus erant. In hanc ſententiam Cicero orat. pro dom. ſua hæc ait: Itaque Populus Romanus breui tempore neque Regem ſacrorum, neque Flamines, neque Salios habebit, nec ex parte dimidia reliquos ſacerdotes, neque auctores centuriatorum, neque curiatorum comitiorum: auſpicia quoq; Populi Romani, ſi magiſtratus Patricij creati non ſint, intereant neceſſe eſt, &c. hæc Cicero occaſione Clodij, qui e Patricijs ad plebem tranſierat. Rurſus idem ad Brutum epiſt. 5. Dum vnus (inquit) erit Patricius magiſtratus, auſpicia ad Patres redire non poſſunt. De eodem Patricio magiſtratu Liuius ſæpe, qui in oratione P. Decij aduerſus Patres, & in concione Claudij aduerſus Plebeios pluribus docet, magiſtratum Patricium auſpicia curare ſolitum. Quam porro ampla eſſet huius muneris poteſtas in cogendis comitijs, creandis magiſtratibus, atque ſi opus fuiſſet, dimouendis etiam Conſulibus a Conſulatu, pluribus docet Cicero de diuinat. & de legib. Ceſſante autem ſuperſtitione Gentilium, licet extinctus ſimul fuerit Patricius magiſtratus, cum ipſorum ſacerdotia, ſimulq. auſpicia fuerint antiquata; remãſit tamen ipſa dignitas Patriciatus, quæ ex Patricio magiſtratu illud retinuit, vt ſicut in eo Pontificalis dignitas erat perpetua, nec niſi obitu deſineret, ita ſub Chriſtianis Imperatoribus Patriciatus dignitas perennis eſſet. Id egregie expreſſum habes apud Caſſiod. Variar. lib. 6. form. 2. qui de eadem ampliſſima dignitate clariſſimis tantum viris conferri ſolita agit lib. 8. epiſt. 9. 10. & 11. De eadem Zeno Imper. l. 3. de Conſul. Cod. lib. 12. hæc ſcribit: Nemini ad ſublimẽ Patriciatus honorem, qui ceteris omnibus anteponitur, aſcendere liceat; niſi prius aut Cõſulatus honore potiatur, aut Præfecturæ Prætorij Orientis, vel Illyrici, vel Vrbis adminiſtratione, aut Magiſtri militũ, aut Magiſtri officiorum, &c. Adeo itaque erat Patriciatus excellens dignitas, vt non tam ea Conſulatu, quã Conſulatus Patricia illuſtraretur dignitate, vt eleganter habes expreſſum a Iuſtiniano Imp. l. 1. Cod. de Conſ. adeo vt nec iam (vt olim) Patricij dicerentur a Patribus, qui & Senatores erãt; ſed quod Patres dicerentur Imperatoris, vt idem Iuſtin. teſtatur l. vlt. Cod. de Conſ. Horum inſignia (quantum ex nuper citatis Caſſiodori locis colligere licet) erant chlamys, cingulũ, calcei picti, & ſella ſublimis. Inſtitutam hanc dignitatem a Conſtantino Imp. conceſſumq. Patricijs, vt ſuper omnes etiam Præfectos Prætorio conſiderent, auctor eſt Zoſimus lib. 2. Horum etiam auctoritate legationes mitti conſueuiſſe, auctor eſt Suidas. Hallucinantur omnino, qui eiuſmodi dignitatem ab Imperatoribus conferri conſueuiſſe primarum ſedium Epiſcopis, ex prædicta a Caſſiodoro recitata formula Patriciatus ſomniatũt. Sed de his ſatis occaſione Rufi martyris, hominis Patriciæ dignitatis.

[c] *Rufi & Carponij.*] De iiſdem tab eccleſiæ Capuanæ, in cuius Breuiario Acta ipſorum leguntur, ſed aliqua leui cenſura purganda, vt quæ illic de Sybilla ſunt addita: nam quibus temporibus Sibyllæ vixerint, Varro & alij plures docent. T. 2. A. 303. n. 120.

[d] *Marcellini & ſoc.*] Agunt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[e] *Euthaliæ.*] De eadem hac die Græci in dicto Menologio, vbi etiam deſcribitur eius martyrium. cir. A. 253 ſub Decio.

[f] *Anthuſæ.*] Hæc iunior Anthuſa dicta eſt reſpectu ſenioris, quæ paſſa eſt in perſecutione Valeriani, de qua ſupra xj. Kal. Septẽb. Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio. T. 9. A. 775. n. 6.

[g] *Narni.*] De quo tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus etiam Galeſinius hac die. cir. an. 75. Guarner. i vita.

[h] *Cæſarij Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Scribit de eo Gennad. de vir. illuſtr. cap. 86. Licet Suffridus in annotationibus ad Gennad. fidem habens Trithemio, & ille Vincẽtio, exiſtimet ea quæ in Gennadio leguntur de Cæſario, ab aliquo alio eſſe addita, eo quod Trithemius de vir. illuſt. ord. S. Bened. & de ſcrip. Eccleſ. Cæſarium claruiſſe dicat anno Domini 690. adhærens Vincentio, quem citat; qui ait illũ floruiſſe anno Domini 700. Hæc autem quam ſint a veritate remota, perfacile erit oſtendere, cum plures reperiantur ſcriptores, qui illius temporibus vixerint, atque de eo ſcripſerint; multaq. inſuper extent ſacra Cõcilia, quibus ipſe præſens ſubſcripſit. Vixit tẽporibus Iuſtini & ſucceſſorũ Imp. Venãt. Fortunatus lib 7. carm. ad Bodeg. ducem, & de gaudijs vitæ æternæ meminit de Cæſario Epiſc. Areſatenſi, itemq. de eodem lib. 5. in carmine ad Martinũ, ad ciues Turonicos lib. 8. de ſe ipſo, & in carm. de virginitate. At vero res geſtæ eiuſdem Cæſarij, quas Cyprianus eius diſcipulus fideliſſime ſcripſit, recitatq. Surius to. 4. eius tempora ſatis ſignificant, vixiſſe eum ſcilicet temporibus

De eo T. 2. An 34. nu. 323. T. 6. A. 453. nu. 43. an. 463 n 6. obiit cir. a. 554 Barralis in chronolog. Lirinen.

Symmachi Papæ, ad quem Romam venit. Ex his certa firmaq. reddũtur, quæ ſcribit Gennadius, eũ ſcilicet claruiſſe temporibus Anaſtaſij Imp. cuius tempore ſedit Symmachus Papa. Reperitur idem Cæſarius interfuiſſe Concilio Arelatenſi tertio, & quarto, quod deſideratur, cuius mentio habetur in Concilio Meld. cap. 73. itemq. Concil. Vaſenſi, & Carpentoratenſi, in quibus omnibus primo loco, vt Metropolitanus, ſubſcriptus reperitur; ſicut & Agathenſi, quod celebratum eſt ſedis illius temporibus, nimirũ ſub Conſulatu Meſſallæ, anno Domini 506. Ex his videas, quo iure Trithemius hunc ſibi vendicet inter monachos ord. S. Benedicti, cum ante ipſum S. Benedictũ vixerit, qui anno 529. in Caſſino monte cœpit ordinis ſui fundamenta iacere. Fuit autem Cæſarius profeſſor cœnobij inſulæ Lerini ſub Porcario abbate, vt prædicta Acta teſtantur; quod etiam profitetur ipſe homil. 20. vbi multa locutus de laudibus illius cœnobij, addit: Ego, inquit, peculiaris alumnus veſter, &c. Longe ante tempora S. Benedicti monaſticam obſeruantiam in eadem inſula viguiſſe, exploratum certumq. habetur. Cum autem idem Trithemius citet eiuſdẽ Cæſarij ſermonem tertiũ, quo ſe profitetur S. Benedicti eſſe diſcipulũ, nihil in huiuſmodi in ſermonibus Cæſarij recẽs editis potui inuenire: quod ſi in aliquo men codice id reperitur, alterius potius auctoris exiſtimandus eſt ſermo. Extat egregia epiſt. Ennodij Ticinenſis ad eumdem Cæſarium ſcripta de legatione qua functus eſt ad Regem Gothorũ; eaq. eximias Cæſarij virtutes cõmendat ac prædicat. Incipit: Quod ſpe conceperam, &c. Non prætermittimus hic meminiſſe eiuſdem Cæſarij ſororis, dictæ S. Cæſariæ virginis, ac matris multarum virginum, quæ & ipſa egregia claruit ſanctitate. De eadem idem Cyprianus in dictis Actis ſancti Cæſarij: & Fortunatus etiam lib. 8. in carm. de virginitate de eadem agit his verſibus, dum recenſet eam inter illuſtres ſanctitate virgines:

Has inter comites coniuncta Cæſaria fulget,
Temporibus noſtris, Arelatenſe decus.

Et inferius:

Dulce decus, vbi ſit veneräda Cæſaria præsẽs,
Præſule Cæſario non caritura tuo.

De eadem S. Cæſaria agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. c. 40. & 42. Ibi de regulis eius, ſub quibus S. Radegundis Regina & aliæ monaſticam vitã exercuerunt, conſcriptis a prædicto S. Cæſario, de quo agimus. Fuit eiuſdẽ nominis Cæſarius monachus ſcriptor vitæ S. Engelberti, quæ extat apud Surium to. 6. die 7. Nouembris, qui etiam illa ſcripſiſſe putatur, quæ in Speculo exemplorum diſtin. 6. recitantur: vixitq. circa annũ Domini 1250.

[i] *Syagrij Epiſcopi.*] De eodem Beda, Vſuar. Ado, & alij hac die. Scribit de eo Greg. Turonen. lib. 9. de geſt. Francorum c. 23. in fine, Ado Viennenſis in chron. anno Domini 575. appellatq. eum virũ ſummæ ſanctitatis, eũdemq. teſtatur interfuiſſe primo Concilio Matiſconenſi. Peruenit etiam ad tempora S. Gregorij Papæ, cuius ad eumdem extant plures epiſtolæ in regiſt. lib. 5. epiſt. 57. & lib. 6. epiſt. 110. 112. 117. 118. & 119. Ipſe autem Romam venit, ſubſcripſitq. priuilegio conceſſo eccleſiæ S. Medardi, Indict. vndecima, anno Domini 593. quibus etiã temporibus obijt, vt apparet ex lib. 11. epiſt. 10. eiuſdem regiſtri. De eo etiam Fortunatus in vita S. Germani Epiſcopi Pariſiorum c. 65. illicq. de eius ordinatione agitur. Fuit & alius Syagrius Nicienſis Epiſcopus, cuius natalem diem colunt Nicienſes 23. Maij. T. 7. A. 587. nu. 27.

[k] *Ioannis Epiſc.*] De quo tab. eccle. Papien. cir. A. 800.

[l] *Licerij Epiſcopi.*] Agitur de eo in eccleſia Illerdenſi, ex cuius monumentis etiam mentio habetur in Flore Sanct. Hiſpan. Ferr.

[m] *Poemenis.*] De eo hac item die Græci in Menologio, plura autem in Vit. Patrum.

[n] *Margaritæ.*] De rebus geſtis ipſius ſunt apud nos Acta a Seuetinatibus Romã miſſa. eſt illorum exordium: Margarita Septempedæ, &c. Dormiuit in Domino anno MCCCXCV. Multis fuit illuſtrata miraculis. obiit An. 1395.

xxvij. B Quinto Kal. Septemb. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

HIPPONE Regio in Africa natalis ſancti Auguſtini Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris eximij: qui beati Ambroſij Epiſcopi opera ad Catholicam Fidem conuerſus, & baptizatus, eam aduerſus Manichæos, aliosq. hæreticos, accerrimus propugnator defendit: multisq.

alijs

aliјs pro Eccleſia Dei perfunctus laboribus, ad premia migrauit in cælum: cuius reliquiæ [b], primò de ſua ciuitate propter barbaros in Sardiniam delatæ, & poſtea a Luitprando Rege Longobardorum Ticinum tranſlatæ; ibi honorificè conditæ ſunt. Romæ natalis ſancti Hermetis [c] viri illuſtris, qui (vt in Actis beati Alexandri Papæ legitur) primò carcerali cuſtodię mancipatus, deinde cum aliјs plurimis gladio cędente martyrium compleuit ſub Aureliano Iudice. Briuate apud Aruernos paſsio ſancti Iuliani [d] martyris, qui cum eſſet beati Ferreoli tribuni comes, & in habitu militari occulte Chriſto ſeruiret, in perſecutione Diocletiani a militibus tentus, deſecto gutture morte horribili necatus eſt. Conſtantiæ in Gallia ſancti Pelagij [e] martyris, qui ſub Numeriano Imperatore & Euilaſio Iudice martyrij coronam accepit. Salerni ſanctorum martyrum Fortunati [f], Caij, & Anthes, ſub Diocletiano Imperatore & Leontio Proconſule, decollatorum. Conſtantinopoli ſancti Alexandri [g] Epiſcopi, glorioſi ſenis, cuius orationis virtute Arius diuino iudicio damnatus crepuit medius, & effuſa ſunt viſcera eius. Apud Santonas ſancti Viuiani [h] Epiſcopi. Item ſancti Moyſis [i] Aethiopis, qui ex inſigni latrone inſignis anachoreta, multos latrones conuertit, & ſecum duxit ad monaſterium.

A V G V S T I 28.

Plura T. 4. & 5. Conuerſio T. 4. A. 385. nu 2. Baptizatur A. 388. nu. 71. Ordinatur presbyter A. 391. num. 22. obiit To. 5. A. 430. nu 74. & ſeq.

A VGVSTINI *Epiſc.* [a]] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & aliј recentiores. De anno ac die eius obitus ſcribit Marcellinus in chron. deceſſiſſe, Felice & Tauro Conſulibus, ſed verſus Proſper ſub Conſulatu Theodoſij XIII. & Valẽtiniani III. Res geſtas ſuas a teneris annis vſque ad ſuſceptum ſacrum baptiſma, atque receſſum ex Italia, ipſe pluribus proſecutus eſt in libris Confeſſ. cetera autem Poſſidius Epiſcopus Calamenſis. His etiam locupletiora collegimus ex epiſtolis, ceteriſq. ipſius ſcriptis, aliiſq. probatis auctoribus, & per annos ſingulos intexuimus in Annal. Eccleſiaſt. Migrauit ex hac vita, Theodoſio XIII. & Valentiniano III. Conſſ. dum vocaretur ad Concilium œcumenicum Epheſinũ Theodoſij Imp. legatione: eſt is annus a Chriſto Domino quadringenteſimus trigeſimus.

T. 6. A. 504 n. 38.

[b] *Cuius reliquiæ.*] Eiuſmodi tranſlatio primùm facta in Sardiniã inſulam, contigiſſe putatur, quando Traſamundus, Arianus Rex Vuandalorum, omnes Epiſcopos Africanos Catholicos relegauit in Sardiniã tẽporibus Symmachi Papæ, Cetheo Conſule, anno Domini 504. in quã quidem rem inſudauit induſtria S. Fulgentij Epiſcopi Ruſpenſis. Baculus inſuper, & mitra illuc allata, hactenus in Sardinia aſſeruantur. Adſti, ulatur his etiam Oldradus Mediol. Epiſc in epiſt. ad Carolum Magnum, & Franc Fara de rebus Sardois. De tranſlatione autem Ticinum facta, cuius etiam hic mentio habetur, agunt Beda, Ado, & aliј hac die, Paul. diac. de geſt. Longob. lib. 6 cap. 14. Beda de ſex ætat. in fine. Ado Viennen. in chron. anno 717. Otho Friſing. eodem anno, Sigebert. anno 721. Marian. Scot. anno 734. Sigeberto autem aſſentitur Sigon. de Reg. Italiæ. Sed de his actum eſt ſuperius die 28. Februarij, quando eiuſmodi tranſlationis ſolemnitas agitur. Vide quæ de ea re ſupra notauimus ea die.

T. 9 A. 725 n. 5. & ſeq.

[c] *Hermetis.*] De quo hac die Beda, & aliј; Ado autem vberius recitat eius Acta ex rebus geſtis S. Alexandri Papæ, quas refert Surius to. 3. Errat Ado, dum paſſum ſcribit ſub Aureliano Imp. Nam Aurelianus ille Iudex erat, & non Imperator, vt prædicta Acta ſignificant: a temporibus enim Alexandri Papæ vſque ad Aurelianum Auguſtũ pluſquam

T. 2 A. 132. n. 2 & 19. A. 829. n. 3.

centum quinquaginta annorum intercedit ſpatium temporis. Paſſus eſt itaq; Hadriano Imp. ſub Aureliano Iudice, vt eadem Acta teſtantur. Pelagius Papa Secundus illuſtrauit cœmeterium S. Hermetis. Erat celebris
T.5.A.419. n.41. eius Memoria apud Antium, cuius habetur mentio in Actis S.Bonifacij Papæ 10. 1. Côcil.
T.2.a.303. num.130. [d] *Iuliani.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, atque recentiores. Hac die eius celebritatem eſſe celebrandam, habes a Greg. Turon. lib. 2. de gloria mart. cap. 29. qui ipſe integrum librum ſcripſit de eius agone atq; miraculis; recenſet eum Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 4. Sidonius Apollin. agit de eodem epiſt. 1. lib. 7. Venantius Fortun. in carmine de gaudio vitæ æternæ, & ad Bodegil. lib. 7. & alij, qui ex prædictis acceperunt.
T.2.A.284 n.9. [e] *Pelagij.*] Agunt de eodem hic die Beda, Vuandelbert Petr. in catal. lib. 7. cap. 120. & alij recentiores. eſt mentio de Pelagij martyris eccleſia Conſtantinopoli ædificata, & a Copronymo deiecta, apud Zonaram to. 3. Annal.
T.2.A.303. nu.120. [f] *Fortunati & ſoc.*] De his tabulæ eccleſię Salernitanæ, Breuiarium, & alia eiuſdem eccleſiæ antiqua monumenta. Horum tranſlatio celebratur Idibus Maij. Ipſorum corpora aſſeruantur in eccleſia cathedrali in inferiori crypta: in ſuperiori autem ſub altari maiori poſitum eſt corpus S Felicis presbyteri & martyris, cuius anniuerſaria celebritas illic agitur 21. Februarij.
T.3 A.317 num.17.& A.340.nu. 15. [g] *Alexandri Epiſcopi.*] De quo hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio tertio Kal. Septemb. S. Athanaſius de ipſo ſcripſit ad Serapionem col. 450. Gregor. Nazianz. in orat. de cathedra Conſtantinopolitana non affectata, his verbis: Egregij illius Alexandri diſcipuli eſtis, magni Trinitatis propugnatoris, qui rebus & verbis impium errorem depulit & profligauit. Neque enim memoria vobis excidat Apoſtolica illa oratio, quæ impietatis auctorem & antiſtitem ſuſtulit, idq. in locis impuriſſima lingua dignis; nimirum vt contumelia contumeliam vlciſceretur, &c. Hæc Gregorius, tribuens huius precibus interitum Arij. De eodem item Rufin. hiſt. lib. 1. c. 12. Theodoret. lib. 1. c. 14. & in Theophilo in Iacobo Niſibita c. 1. Socrates lib. 1. c. 25. & lib. 2 c. 3. & 4. Sozom lib. 1. c. 17. lib. 2. c. 29. & lib. 3. c. 3. Niceph. hiſt. lib. 8. c. 15. Niceph. Epiſcopus in chron. & in ea oratione quæ a Metaphraſte recitatur de Patribus Nicæni Concilij: habetur apud Lipom. tom. 6.
[h] *Viuani, alias Bibiani.*] De diuerſitate harum vocum vide inferius notata in S. Bibiana. Agût de hoc ſancto Vſuardus & Ado hac die. Agit de eo Greg. Turon. de gloria conſeſſ. cap. 58 De baſilica autem S. Bibiani Venantius Fortunatus carmê ſcripſit, cuius eſt exordium: cir. A.490.

Digna ſacerdotis Bibiani templa coruſcant,
Quæ, ſi iuſta petis, dat pia vota fides.

Eiuſdem Acta extare, ſcribit Greg. Turon. vbi ſupra. Succeſſit hic Ambroſio eius ſedis Epiſcopo, ad quem extat epiſtola ſexta Sidonij Apollin. lib. 9. Poniturq. quintus ordine Epiſcopus Santonenſis in tab. Democharis Extat de eodem epigramma Bonad. Santon lib. 3. monod. 22.
[i] *Moyſis.*] De quo etiam hac die agunt Græci in ſuo Menolog. paucisq. referunt eius Acta; vberius in Vit. Patrum & Niceph. hiſt. lib. 11. c. 36 Diuerſus hic ab illo Moyſe anachoreta, de quo Sozom. lib. 6. c. 38. Tempore S. Antonii magni. cir. A.340.

xxvij. C Quarto Kal. Septemb. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

DECOLLATIO [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ, quem Herodes circa feſtum Paſchę decollari pręcepit: cuius tamê memoria hoc die ſolemniter colitur, quando [b] eius venerandû caput ſecundo inuentum fuit: quod poſtea Romam tranſlatum, in eccleſia ſancti Silueſtri ad Campum Martium ſûma populi deuotione aſſeruatur. Romę in monte Auentino natalis ſanctæ Sabinæ [c] martyris, quæ ſub Hadriano Imperatore gladio

dio percuſſa, martyrij palmam adepta eſt. Item Romæ ſanctæ Candidæ [d] virginis & martyris, cuius corpus Paſchalis Primus Papa in eccleſiam ſanctæ Praxedis tranſtulit. Antiochiæ in Syria natalis ſanctorum martyrum Nicææ [e] & Pauli. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Hypatij [f] Epiſcopi Aſiani, & Andreæ presbyteri, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Leone Iſaurico barba pice illita atque incenſa, & cute capitis extracta, iugulati ſunt. Peruſiæ ſancti Euthymij [g] Romani, qui cum vxore & Creſcentio filio Diocletiani perſecutionem fugiens, ibi quieuit in Domino. Metis ſancti Adelphi [h] Epiſcopi & confeſſoris. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio ſancti Mederici [i] presbyteri. In Anglia ſancti Sebbi [k] Regis. Apud Smyrnam natalis ſanctæ Baſillæ [l]. In pago Tricaſsino S. Sabinæ [m] virginis, virtutibus & miraculis glorioſæ.

AVGVSTI 29.

T. 1. An. 31. n. 41. & ſeq. & A. 33. n. 1. & ſeq.

DECOLLATIO *S. Ioannis Baptiſtæ* [a]] De eadem ſolemnitate Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum; itemque Græci, qui etiam Decollationem appellant, vt conſtat ex eorum Menologio, & ex conſtitutione Emmanuelis Imper. apud Theod. in Nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. Rei geſtæ hiſtoriam deſcribunt ſancti Euangeliſtæ, Matthæus cap. 14. Marcus c. 6. & Lucas c. 9. externorum autem Ioſephus antiquit. lib. 18. c. 7. De Herodiade, quæ in caput eiuſdem præcurſoris inſultauit, ſcribit Hieron. in apolog. aduerſus Rufin. deq. ſepultura eius corporis ſeorſum a capite idem epiſt. 27. in epitaphio Paulæ. De diuina vltione in Herodiadem ſaltatricem, vide Niceph. hiſt. lib. 1. cap. 19. & 20. & Metaphraſt. in ſermone de S. Ioanne, quem recitat Sur. tom. 4. Conſtat autẽ cædem S. Ioannis Baptiſtæ contigiſſe imminente feſtiuitate Paſchali; vt Beda in Marc. c. 6. teſtatur, & alij. At quoniã illis temporibus (vt diximus) feſta martyrum agi vetitum erat: idcirco ſicut natalis dies S. Iacobi Apoſtoli, ita etiam eiuſmodi celebritas in aliud tẽpus tranſlata eſt, & (vt idẽ Beda teſtatur) in ipſum diem quando Edeſſæ inuentum fuit venerandum caput ipſius. Ad hæc addimus, hac item die quarto Kal. Septẽb. totius Orbis lætitia dedicatam eſſe baſilicam illam Alexandriæ ſuper dirutum Serapidis templũ magnificentiſſime excitatam, Theodoſio imperante, per Theophilum Epiſcopum Alexandrinum; illucq. prædicti S. Ioannis ſacras reliquias allatas fuiſſe atque reconditas. De ruina tẽpli Serapidis ſupra actum eſt: de erectione prædictæ baſilicæ, & illatione prædictarum reliquiarum agit Rufin. hiſt. lib. 2. c. 27. & 28. dum ſcribit de ſepulchro eiuſdem S. Ioannis per Iulianum Apoſtatam profanato; de quo etiam Nicephorus lib. 10. cap. 13. Metaphraſtes in Artemio, Ado in chron. anno 361. Beda de ſex. ætat. in Iuliano, vbi agit de eadem baſilica a S. Ioanne denominata, illic erecta. De die quarto kal. Septembris, quo fuit cõſecrata, mentio habetur in illo tractatu de reuel. capitis, qui legitur in appendice Cypriani operum, vbi auctor illucuſq. ſinceram hiſtoriæ veritatem proſequitur: de ceteris autem, quæ illic habentur, mox differemus.

[b] *Quando eius venerãdum caput inuentũ fuit.*] Iam ſuperius ſexto kal. Martij commemoratio agitur, quando in Palæſtina primũ inuentum eſt præcurſoris ſacrum caput apud Herodis olim regiam. Porro non tantum Latini, ſed & Græci etiam ſecundam eiuſdem capitis celebrant inuentionem, ſed alia die, 8. Kal. Iunij. Quod autem ſpectat ad hanc, de qua agimus, ſecundam inuentionem; ſcimus complures auctores eã referre ad tempora Marciani Auguſti: id enim in primis reperitur apud Marcellini Comitis chronicõ, Opilione & Vincomalo Conſſ. apud Metaphraſtem in vita S. Matronæ die 8. Nouemb.: idq. Beda in Marc. c. 6. & lib. de ſex ætat. Ado in chron. itẽ tractatus ille de reuelatione capitis, qui fertur incerto auctore; ac denique nonnulli recentiorũ, qui prædictorũ fidẽ ſecuti ſunt, vt Vſuar. Ado, & qui poſt hos ſcripſerunt Martyrologia. Miratus ſum vehemẽter, manifeſtiſſimo errori tot tantoſq. auctores tam facile ſubſcripſiſſe. Conſtat etenim iam temporibus Valentis Imp. inuentũ iterum ſacrum caput, illudq. eumdẽ Imperatorem tentaſſe Conſtantinopolim deferre: ſed T. 4. A. 391. n. 7. & ſeq.

minus

minus licuit homini Ariano ſancta tractare; quod tamen eius ſucceſſor pientiſſimus Theodoſius Aug. religioſiſſime impleuit. Id etenim tum Græci, tum Latini auctores, qui longe ante tempora Marcellini, vel aliorum prædictorum vixerunt, teſtatũ ſuis ſcriptionibus reliquerunt, vt Sozomenus hiſt. lib. 7. cap. 21. & S. Proſper in chron. Valentiniano quartum & Neoterio Conſſ. vbi hæc habet: Theodoſius venerabile Ioannis Baptiſtæ caput ex vico Coslai Conſtantinopolim deportatũ, ſeptimo ab vrbe lapide, in baſilica, quam magno ſumptu in eius honorem erexerat, recõdidit. Hos ſecuti ſunt cæteri, Niceph. lib. 12. c. 49. Cedren. in cõpend. an 6. Theodoſ. Imp. Latinorum poſt S. Proſper. Sigeber. in chron. anno Domini 392. & alij. Ceterum anno 13. Theodoſij, Domini vero 391. ſub Conſulatu Tatiani & Symmachi id contigiſſe, probauimus in Annalibus. Quis itaque dicere poterit, factã eſſe ſecundam capitis inuentionem Marciano imperante, cum ipſum illud iam fuerit a Theodoſio Imp. translatum atq; reconditum? Nec eſt quod quis adhuc ſponte dicat illud iterum deperditum, ac tempore Marciani Imp. inuentũ: nulla enim ratio id vel fingere opinari vo ſinit: nã a temporibus Theodoſij vſq; ad Marcianum Conſtantinopolitana ciuitas a barbaris fuit immunis. Cuius autẽ fidei ſit tractatus ille de reuelatione ſeu inuẽtione capitis S. Ioannis Baptiſtæ, declarat cenſura Gelaſij, qui ſic ea quæ ibi ſunt, reliquit lectoris arbitrio, vt quæ vera vel falſa ſint, ante examinet, quam probet; idque merito: nam quæ illic in exordio conſcribuntur vſque ad dedicationẽ templi per Theophilum factã, a prædictis auctoribus accepta, vera certaq. eſſe noſcuntur; quæ autem ſubſequuntur de capitis inuentione ſub Marciano, ex præfatis hiſtoricis refelluntur. Quod item ſubditur de Iuranno Epiſcopo Alexandrino Theophili ſucceſſore, commentitium eſſe non dubites: Cyrillus enim, & non alius, ſucceſſit Theophilo; nec aliquis in ſerie Epiſcoporum Alexandrinorum eius nominis reperitur Epiſcopus. Nec etiã alicuius eſt fidei, quod illic dicitur, translatum fuiſſe prædictũ ſacrum caput Alexandriam, quod conſtat a Theodoſio delatum Conſtantinopolim, & reconditum in Hebdomo. Mittimus hic cuncta referre, quæ in illa tractatione diſplicent, vt manifeſtæ veritati contraria. Si quod itaque caput S. Ioannis (vt ibi legitur) Alexandria translatum eſt in Gallias, non quidem Baptiſtæ fuit, ſed alterius Ioannis martyris, qui olim cum Cyro illic paſſus, illuſtriſſimus habebatur, quorum Acta ex antiquis monumentis Metaphraſtes deſcripſit die 31. Ianuar. quæ recitat Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Erat ille Ioannes patria Edeſſenus, ſepultusq. vna cum Cyro, cuius domus mutata eſt in eccleſiã nomine Trium puerorum erectam, vt eadem Acta teſtantur;

etiam

quæ quidem concinnitatem quamdam cum his quę illic ſcribuntur de translatione capitis, ac Trium puerorum ſimul cũ capite conditorũ, habere videntur. Legi etiam ex vita Grati Epiſcopi Auguſtenſis aliam hiſtoriam a prædictis longe diuerſam de inuentione & translatione capitis S. Ioan. Bapt. ſed eiuſmodi quæ nullo fulciantur teſtimonio veritatis. Nos autem (liceat dicere) prædicamus quod ſcimus, ac certa traditione didicimus. Rurſus autem Romanum Martyrologium profitetur, caput S. Ioannis Baptiſtæ Romæ aſſeruari in eccleſia S. Silueſtri in Campo Martio; pars tamen illa capitis, mentum dicta, qua illud caret, Auguſtæ Prætoriæ in finibus Subalpinorum haberi perhibetur, licet aliæ ciuitates eaſdem ſacras reliquias ſibi vendicent, ſed hæc non diſputo. Memini me legiſſe in bibliotheca S. Petri in Vaticano litteras Apoſtolicas Bonifacij VIII. Roman. Pontif. quibus elargitur indulgentias inuiſentibus prædictam eccleſiam ea die qua illud ſacratiſſimum caput in alio ornatiſſimo vaſe tunc affabre facto repoſitũ eſt intra argenteum tabernaculum, quod (vt memoria recolũt ſeniores ſanctimoniales eius monaſterij) tẽpore Borbonicæ cladis a militibus direptum eſt; caput autem cum ſuo vaſe, in quo hodie cernitur, ſeorſum poſitum atque abſconditum a ſacris virginibus illæſum ſeruatum fuit. Ob tam inſigne monumentum eadem ipſa eccleſia ſancti Silueſtri, ad Caput dicta reperitur, vt habes apud Mart. Polon. libel. de quatuor maioribus regnis, cum agit de palatijs Vrbis. Non omittimus dicere, non tantum Alexandriam ſacrarũ reliquiarum præcurſoris Domini olim factam eſſe participem, ſed alias etiam vrbes, Orbisq. regiones tantis pignoribus locupletatas: eadem enim Cyrum Syriæ ciuitatem ex Palæſtina eſſe delata, ſcribit Theodoretus in Theophilo cap. 21. In Gallias inſuper ad Vaſenſem ciuitatem, ac in Maurienam vrbem eſſe perlatas ſacras Ioannis Baptiſtę reliquias, ſcribit Gregorius Turonenſis de glor. martyrum cap. 12. & 14. Teſtatur hoc ipſum de Maurienna Sigebertus in chronic. anno Domini 613. agitq. de miraculis illic editis. Nec præterimus, ſanctum Paulinum Nolanum Epiſcopum eaſdem in Nolana baſilica condidiſſe, vt ipſe ſcribit in Natal. 9. ſancti Felicis; itemq. ſanctum Gaudentium Epiſcopum Brixianum in baſilica a ſe condita collocaſſe, vt idem refert in ſermone habito in dedicatione baſilicæ Conc. ſanct. Porro ſacroſanctum digitum indicem, quo Chriſtũ Dominum indicauit, dicens: Ecce Agnus Dei, &c. Hieroſolymis delatum eſſe in inſulam Melitam a Fratribus Hoſpitalis ſancti Ioannis, illicq. magna veneratione haberi percepi. De translatione manus eiuſdem Præcurſoris Domini, hiſtoriam habes apud Surium tom. 4. ex Metaphraſte deſcriptam.

Sabi-

T.2.A.122. nu. 2. & T. 5.An. 432. num. 36.

[c] *Sabinæ.*] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Recitat Surius ex Adone eius Acta, & Mombrit. to. 2. Habemus eadem ſinceriſſima, quæ ex Actis publicis ſunt accepta: eſt illorum exordium: Illuſtris femina Sabina, &c. Vetus Romæ extat Titulus S. Sabinæ in Auentino, cuius eſt mētio in Concilio primo Romano ſub Symmacho, & apud Greg. in regiſt. lib. 9. cap. 22. & lib. 11. cap. 2. quam quidem eccleſiam Eugenius Papa Secundus exornauit, auxitque, vt conſtat ex libro de Romanis Pontificibus in Eugenio. Sunt alia innumera eiuſdem vetera monumenta.

[d] *Candidę.*] De eadem Vſuardus. Reperitur in marmorea tabula, quæ eſt in eccleſia ſanctæ Praxedis, inter ceteros ibi conditos martyres deſcripta S. Candida.

[e] *Nicææ & Pauli.*] De his etiam in prædicto manuſcrip. antiquiſſimo Martyrologio, & Molan. in addit. ad Vſuardum.

T.9.A 735 nu. 8.

[f] *Hypatij & Andreæ.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio x. Kalend. Octob. ibiq. ſæuum eorum martyrium deſcribitur, cuius quidem genus cruciamenti expreſſum etiā habes in Actis S. Stephani iunioris, quæ extant in appendice operum S. Ioan. Damaſc. & apud Sur. tom. 7. die 28. Nouembris.

[g] *Euthymij.*] Cuius Acta leguntur in geſtis S. Creſcentij martyris: accepimus eadem ab eccleſia Perufina.

Eius filius paſſus Romæ.

[h] *Adelphi Epiſc.*] Ponitur hic decimus ordine in ſerie Epiſcoporum Metenſium apud Democh. de ſacrif. Miſſ. Agit de translatione eiuſdē hac die Molan in addit. ad Vſuar. Eſt ſermo S. Petri Chryſologi 126. in natali ſancti Adelphij: an autem ſit ille de quo hic agitur, non audeo affirmare.

T.2.A.305. n. 117. h Præceſſit Firminū qui vixit cir. A. 388. ex Democ.

[i] *Mederici Epiſc.*] Agens de hoc Vſuardus hac die, appellat eum Epiſcopum, cum tamen inter Pariſienſes Epiſcopos non recenſeatur in catal. Demochar. De eodem agit Vincent. lib. 37. cap 92. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 231. appellat eum abbatem.

eius corpus leuatū An. 984. Trith.

[k] *Sebbi Regis*] De quo plura Beda de geſt. Angl. lib 4 c. 11. ex quo ceteri.

T.8.A.692. n.31. & ſeq.

[l] *Baſillæ*] De ea tam in veteri Romano Martyrologio, quam etiam in manuſcriptis.

[m] *Sabinæ.*] Agit de eadem hac die Vſuardus, & Petrus in catal lib. 7. c. 134. vbi tamen multa habentur cenſura digna.

Tempore Aureliani Imp. Petr. I cath. cir. A. 274.

30 Tertio Kal. Septemb. Luna. D

xxv. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

ROMAE via Oſtienſi paſsio beati Felicis [a] presbyteri, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus: qui poſt equulei vexationem, data ſententia, cum duceretur ad decollandum, obuius ei fuit quidam Chriſtianus, qui dum ſe Chriſtianum eſſe ſponte profiteretur, mox cum eodem pariter decollatus eſt. Huius nomen ignorantes Chriſtiani, Adauctum eum appellauerunt, eò quòd ſancto Felici auctus ſit ad coronam. Item Romæ ſanctæ Gaudentiæ [b] virginis & martyris, cum alijs tribus. Ibidē ſancti [c] Pammachij presbyteri, qui fuit doctrina & ſanctitate conſpicuus. Coloniæ Suffetulanæ in Africa beatorum ſexaginta [d] Martyrum, qui furore Gentilium cæſi ſunt. Adrumeti item in Africa ſanctorum Bonifacij [e] & Theclæ, qui beatorum duodecim filiorum martyrum parentes fuerunt. Theſſalonicæ S. Fantini [f] confeſſoris, qui multa a Sarracenis perpeſſus, atque e monaſterio, in quo mira abſtinentia vixerat, expulſus, cum pluri-

mos

mos ad viam ſalutis perduxiſſet, demum in ſenectute bona quieuit. In territorio Meldenſi ſancti Fiacrij [g] confeſſoris. Bononiæ ſancti Bononij [h] abbatis.

AVGVSTI. 30.

T.2.A.302. n.115. FELICIS & *Adaucti* [a].] De his itē Beda, Viuard. Ado, & alij. Recitat eorum Acta Mombrit.tom.1. Habemus eadem manuſcrip. quę incipiunt: Cum feruor Diocletiani perſecutionis, &c. Ex his Petrus in catal.lib.7.cap.138. & alij recentiores accepiſſe noſcuntur. Erat Romæ nobile cœmeteriū nomine SS. Felicis & Adaucti, quod reſtituit Ioannes Papa, vt apparet ex libro de Rom. Pontificibus in Ioanne.

[b] *Gaudentię.*] Agūt de eadē Beda & Vſuar. quibus adſtipulantur vetera manuſcripta.

T.2.A.370. n.15. T.4.A.372. nu.43. An. 379.nu.17. & An.390. nu.38. T.5.A.397 n.8.& n.27 & An.398. n 15.& ſeq Obit. T.5. A.410. n.30. [c] *Pammachij.*] Frequens eſt mentio de eo apud S Hieronymum, qui ad ipſum ſcribit epiſt. 26. 50. & 52. Fuit hic gener S. Paulæ; vxorem enim duxerat Paulinam eius filiam, vt idem S. Hieronymus ſcribit epiſt. 27. in epitaphio Paulæ; licet idem S. Hieron. in dicta epiſt. 26. & in cap. 1. ſuper Amos, in Iſai. c.60. lib.17. & in prooem. libri 18 per alluſionem filium illius appellet. Hic, defuncta Paulina vxore, monachiſmū amplexus, xenodochium conſtruxit in Portu Romano, de quo idem Hieron. in dict. epiſt. 26. Primus, inquit, inter monachos, primum ſequeris Patriarcham, &c. Erexit quoque Titulum, Pammachij dictum, SS. Ioannis & Pauli. Obijt diē, cum vrbs Romana obſideretur a Gothis, vt idem refert in prooem. libri 1. ſuper Ezechielem: eſt is annus a Chriſto, ſecundum Faſtos Onuphrij, quadringenteſimus decimus. Inter innumeras eius virtutes illa in primis enituit, qua ſolida firmitate, iunctis manibus cum S. Hieronymo, hæreticos Romam irrepentes impugnabat: meritoq. de eo S. Hieronymus in prooemio in Ioelem: Omni, inquit, arte pugnandi aduerſus diabolum dimicas, &c. Eius virtutes retexit etiam epiſtola 30. ad Oceanum in epitaph. Fabiolæ prope finem.

[d] *Sexaginta Martyrum.*] De his ſcribit S. Auguſtinus epiſt. 267. Paſſi ſunt hi, quando ex edictis Honorij Imperatoris, quæ recenſentur in Codice Theodoſiano tit. de Paganis, iuſſum eſt omnia ſimulachra cōfringi, quarum quidem legum idem Auguſt. meminit de ciuit. Dei lib. 18. c. 54 & Proſper de prædict. cap. 16. Vide de his l. ſi quæ in agris ſunt templa. eod. tit. de Pag. T.5.A.399. n.72.

[e] *Bonifacij & Theclæ.*] Plura de ijſdē martyribus leguntur in Actis ſanct. Duodecim fratrū, quę apud nos manuſcripta aſſeruātur. cir. A.250.

[f] *Fantini.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, resq. eius præclare geſtas referunt.

[g] *Fiacrij.*] Extant eius Acta ex manuſcrip. edita apud Sur. tom.7. Agunt de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. & alij. cir. A.640.

[h] *Bononij abb.*] De quo etiam tab. eccleſ. Bononienſis, ex cuius antiquis monumentis eius Acta accepta, relata ſunt apud Sur. to.7. Migrauit ex hac vita anno Domini 1026. eiuſq. ſanctitatem probauit Ioannes Papa Vigeſimus. ita Sigonius: verum ſi (vt eius Acta habent) probatio facta eſt paulo poſt mortem eius, a Ioanne XIX. id factum oportuit: nam Ioannes XX. diu poſt Pontifex creatus eſt. obiit Ann. 1026.

xxiiij. E Pridie Kal. Septemb. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

TREVIRIS natalis ſancti Paulini Epiſcopi, qui tempore Arianæ infeſtationis a Conſtantio Imperatore Ariano ob Catholicam Fidem exilio relegatus, & extra Chriſtianum nomen vſque ad mortem, mutando exilia, fatigatus, tandem apud Phrygiam defunctus, beatæ paſsionis coronam percepit a Domino. Item ſanctorum mar-

martyrum Robuſtiani [b] & Marci. Tranſaquis in Marſis ad lacum Fucinum natalis ſanctorum martyrum Cæſidij [c] presbyteri, & ſociorum, qui in perſecutione Maximini martyrio coronati ſunt. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Theodoti [d], Rufinæ, & Ammię: quorum duo primi ſancti Mamantis martyris parentes fuerunt, quem Rufina in carcere peperit, & Ammia educauit. Athenis ſancti Ariſtidis [e], fide & ſapientia clariſſimi: qui Hadriano Principi de religione Chriſtiana volumen obtulit, noſtri dogmatis continens rationem, & quod Chriſtus IESVS ſolus eſſet Deus, præſente ipſo Imperatore luculentiſsime perorauit. Antiſiodori S. Optati [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Aidani [g] Epiſcopi Lindisfarnenſis, cuius animam cum ſanctus Cutbertus ouium paſtor in cælum ferri vidiſſet, relictis ouibus, factus eſt monachus. Apud Nuſcum ſancti Amati [h] Epiſcopi.

AVGVSTI 31.

T.3.A.356 n.104.& A.359 n.109. PAVLINI *Epiſc.* [a] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes hac die. Hic in exilium miſſus eſt a Côciliabulo Arelatenſi anno vigeſimo Côſtantij Imp. vt ſcribit S. Hieronymus in chron. qui etiam ſubdit, eumdem anno vigeſimotertio eiuſdem Imp. in exilio vita functum eſſe. Agunt eodem ſanctus Athanaſius in apologia de fuga ſua, Hilarius in libel. ad Conſtantium, Liberius Papa in epiſtola ad Lucif. Calarit. Seuerus hiſt. lib. 2. & Caſſiod. lib. 5. cap. 15. Eius venerandum corpus Treuiros relatum eſt, & in crypta vna cum ſanctis martyribus conditum; ac demum anno a Chriſto Domino milleſimo ſeptuageſimoprimo repertum fuit, vt Sigeberius ſcribit in chron. his verbis: Treuiris in eccleſia S. Paulini, in crypta ſubterranea, inuenitur corpus eiuſdem S. Paulini, quod olim e Phrygia, vbi exulauerat, reportatum, ibi a Felice Epiſcopo catenis ferreis fuerat ſuſpenſum: & iuxta eum multa corpora ſanctorum; ad dexteram ſcilicet eius Palmatius Conſularis & Patricius Treuirorum; ad ſiniſtram Tyrſus vnus de principibus Thebææ legionis, cum multis Thebæorum in hac vrbe a Rictionaro martyrizatis: ad caput ſeptem ſenatores Vrbis, Maxentius, Conſtantius, Creſcentius, Iuſtinus, & tres fratres, Leander, Alexander, & Soter; ad pedes Hormiſda, Papirius, Conſtans, & Iouinianus: & cum multi alij ibi iacerent, horum tantum nomina & tempus paſſionis aureæ literæ in pariete ſcriptæ ſignabant, eoſq. omnes ſub Rictiouaro paſſos fuiſſe docebant. Hæc ille.

[b] *Robuſtiani & Marci.*] De his Rom. vetus Martyrolog. cui adſtipulantur antiqua manuſcripta.

[c] *Cæſidij & ſoc.*] De quo diximus ſupra tertio Idus Auguſti, cum de Rufino Epiſcopo cir. A. 237. actum eſt. Celebris eſt eius memoria Tranſaquis apud Fucinum lacum, vbi & multis quotidie miraculis illuſtratur: inde enim maternum nos genus ducentes, res teſtatas atque expertas loquimur.

[d] *Theodoti & ſoc.*] Agunt de iiſdem Græci, cir. A. 260. quorum Acta iuncta ſimul cum illis S. Ma- de Mamât. mantis recitat Metaphraſtes: extant apud T.2.A.275. Sur. tom 4 die 17. Auguſti. n.8.

[e] *Ariſtidis.*] De quo hic Beda, Vſuardus, T.2 A 109 Ado, & alij. Scribit de Ariſtide Euſebius in n 40 & an. chron. anno 9. Hadriani Imp. & hiſt. lib. 4. 125. nu. 1. cap. 3. & 5. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. & in epi- & An. 128. ſtol. 84. ad Magnum oratorem. n.1.& 2.

[f] *Optati Epiſcopi.*] De eodem hac die Vſu- cir. A. 540. ard. Errore labitur Petrus in catalog. dum putat hûc eſſe Optatum illum Mileuitanum Epiſcopum, de quo ſuperius actum eſt. Ille etenim Mileui in Numidia, hic autem Antiſiodori in Galliis vixit, atque decimuſquartus numeratur eius ſedis Epiſcopus, ſucceſſorq. S. Gregorii: vixit temporibus Iuſtiniani Imp. vt ex tabulis eius eccleſiæ côſtat, quas Demochares edidit.

[g] *Aidani Epiſcopi.*] Huius res geſtas pro- T.8.A.634. ſecutus eſt Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 3. 5. 14 n.16.& ſeq

vſque

vſque ad 17. vbi agitur de eius obitu. De eodem meminit in vita ſancti Cutberti cap. 4. Exceſſit ex humanis (vt idem ſcribit in Epitome) anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoprimo:

[b] *Amati Epiſcopi.*] Scripſit eius res geſtas Felix Renda, Prior monaſterij Montis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini M.C.XCIII. Cæleſtino III. Romano Pontifice. obijt Ann. 1193.

SEPTEMBER.

xxiij. F Kalendis Septemb. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN prouincia Narbonenſi Sancti Aegidij [a] Abbatis & confeſſoris. Beneuenti ſanctorum martyrum Duodecim [b] fratrum. In Palæſtina ſanctorum Ioſue [c] & Gedeonis [d]. Hieroſolymis beatæ Annæ prophetiſſæ [e], cuius ſanctitatem ſermo Euangelicus prodit. Capuæ via Aquaria ſancti Priſci [f] martyris, qui fuit vnus de antiquis Chriſti diſcipulis. Rhemis in Gallia ſancti Xiſti [g] diſcipuli beati Petri Apoſtoli, qui ab eo primus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus conſecratus, ſub Nerone martyrij coronam accepit. Tuderti in Vmbria ſancti Terentiani [h] Epiſcopi & martyris, qui ſub Hadriano Imperatore, Lætiani Proconſulis iuſſu, equuleo & ſcorpionibus cruciatus, demum abſciſſa lingua, capitis damnatus, martyrium compleuit. Heracleæ ſancti Ammonis [i] diaconi, & ſanctarum quadraginta Virginum, quas ille erudiuit in fide, & ſub Licinio tyranno ad martyrij gloriam ſecum perduxit. In Hiſpania ſanctorum martyrum Vincentij [k] & Læti. Populonij in Tuſcia ſancti Reguli [l] martyris, qui ex Africa veniens, ibi ſub Totila martyrium conſummauit. Apud Senonas beati Lupi [m] Epiſcopi & confeſſoris, de quo refertur, quod quadam die, dum præſente clero ſacris altaribus adſtaret, lapſa eſt cęlitus gemma in eius calicem ſanctum. Capuæ item alterius Priſci [n] Epiſcopi, qui vnus fuit ex illis ſacerdotibus, qui in perſecutione Vuandalorum ob Fidem Catholicam varie afflicti & vetuſtæ naui impoſiti, ex Africa ad Campaniæ litora peruenerunt, & Chriſtianam religionem, in ijs locis diſperſi, diuerſiſq. eccleſijs præfecti, mirifice propagarunt. Fuerunt autem eius ſocij, Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, Secundinus,

Adiutor,

Adiutor, Marcus, Auguſtus, Elpidius, Canion, & Vindonius. Apud Aquinum ſancti Conſtantij [b] Epiſcopi, prophetiæ dono multiſq. virtutibus clari. Apud Cenomanos ſancti [p] Victorij Epiſcopi. In territorio Conſtantienſi ad Aquas duras ſanctæ Vigenæ [q] virginis.

SEPTEMBRIS I.

cir. A. 500. [a] AEGIDII *Abb.*] De quo etiã Bedæ & Adonis Martyrologia. Ferunt ſcripſiſſe vitã eius Fulpertum Epiſcopum Carnotenſem. Habemus eius Acta manuſcripta incerto auctore, incipiunt: Sanctus Aegidius natione Græcus, &c. Agunt de eodem Vincent. lib. 23. cap. 139. Antonin. 2 par. tit. 15. cap. 6. §. 33. Petrus in catal. lib. 8. cap. 15. Trithem. de vir. illuſtr. ordin. S. Bened. lib. 2. c. 2. & lib. 3. c. 162. Claruiſſe teſtatur Sigeb. in chron. anno Domini 715. ſed errat: nam (vt ex eius vita apparet) conſtat vixiſſe temporibus Cæſarij Epiſc. Arelatenſis, qui claruit temporibus Clodouei Regis Franc. & Theodorici Regis Italiæ, vt notauimus ſuperius die 27. Auguſti, in Cæſario.

cir. A. 258. ex monum. eccl. Beneuen. [b] *Duodecim fratrum.*] De his agitur in vet. Rom. Martyrologio, cui adſtipulantur etiam antiqua manuſcrip. Scripſit horũ Acta carmine heroico Alfanus Epiſcopus Salernitanus, quæ in ſeptimo tomo editę ad Surium, deſcripta habentur. Habemus eadem ſoluta oratione charactere Longobardo ſcripta. In quibus omnibus corrigenda ſunt, quæ in eis de ſancto Cypriano martyre narrantur; lõge enim ante tempora Maximiani, quibus hi paſſi dicuntur, vixit ſanctiſſimus Cyprianus: niſi forte in iiſdem Actis in nomen Imperatoris error irrepſit, & pro Valeriano, ſit poſitus Maximianus. Fuerunt hi omnes Afri, patria Adrumetini, qui illic primum cruciati, inde in Italiam ducti, diuerſis diebus martyrium conſummarunt.

[c] *Ioſue.*] De quo præter ea quæ habetur in ſacris voluminibus, agit Ioſephus antiquit. lib. 5. & ſequen. Adnumerabatur olim Ioſue inter Prophetas, ſecundum Epiphan. in Panar. hæreſ. 66. prope finem. Vſque ad tempora S. Hieronymi (mirum dictu) extabat ſepulchrum Ioſue in monte Ephraim, quod S. Paula circuiens loca ſacra, venerata eſt, vt idem S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epiſt. 27. ſcribit his verbis: Sepulchra quoque in monte Ephraim, Ieſu filij Naue, & Eleazari filij Aaron ſacerdotis e regione venerata eſt; quorum alter conditus eſt in Tamnathſare a ſeptentrionali parte montis Gaas, alter in Gabaa filij ſui Phinees.

[d] *Gedeonis.*] De eodem vna cum Ioſue hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri recentiores. Eius Acta narrantur in lib. Iudic. c. 7. & 8. Adnumeratur inter laudatiſſimos viros a Paulo in epiſt. ad Hebr. c. 11. De eo Ioſephus antiquit. lib. 5. cap. 9. Iſidor. de vita & morte Sanctorum.

[e] *Annæ propheteſſæ.*] De qua Luc. Euang. c. 2. vbi S. Ambroſius, qui & in lib. de viduis, plura de eadem; & S. Hieronymus epiſt. 10. ad Furiam de viduitate ſeruanda, & alij. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum. Græci autem in Menologio ad v. Kal. Septemb.

[f] *Priſci.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij: teſtanturq. ſimul, hunc fuiſſe ex numero ſeptuaginta duorũ diſcipulorũ. Pluribus de eo Petr. in catal. lib. 8. c. 5. T. 1. An. 46. n. 2.

[g] *Xyſti.*] Vſuardus & Ado de eodem hac die. Hunc fuiſſe primũ Rhemenſis ſedis Epiſcopum, tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. plane ſignificanter teſtantur, id ipſum Vſuardus, & alij. Sueſſionenſis quoque eccleſiæ ponitur primus Epiſcopus Xyſtus tempore Neronis, in tab. eiuſdem eccleſiæ apud Democh. T. 1. an. 46. num. 2.

[h] *Terentiani Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Tudertinæ, vnde eius Acta manuſcripta accepimus. In Breuiario Capuano item eiuſdem martyrium deſcribitur. T. 2. A. 140. n. 4.

[i] *Ammonis & ſoc.*] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium recenſetur. Legem Licinij Imp. cuius auctoritate hi omnes necati ſunt, recitat Euſebius in vita Conſtantini lib. 1. c. 45. Fuit eiuſdem nominis egregiæ ſanctitatis monachus, de quo Græci agũt quarto Nonas Octob. cuius animam in cælum deferri vidit Antonius, vt ſcribit Athan. in vita Anton. Plura de eo in Vit. Patr. cap. 30. Suidas, & alij. Alius ab eo eſt diuerſus, qui fuit Origeniſta, de quo Hieronymus ad Cteſiphontem. T. 3. A. 316. n. 12.

[k] *Vincentij & Læti.*] Agitur de iiſdem hac die in Breuiario Tolet.

cir. A. 550. [l] *Reguli.*] Extant de eius martyrio Acta manuſcripta, in quibus eum fuiſſe in Africa Epiſcopum, & in Italiam veniſſe, in Thuſcia ſub Totila occubuiſſe martyrio, expreſſum habetur. In iiſdem in fine hæc deſcripta habentur: Cuius digniſſimam ſanctitatem venerabilis Beda conſiderans, etiam memoriam facere curauit in Martyrologio ſuo, quam

verſibus hexametris compoſuit, dicens:

Septembris Regulus tenet, orditurq. Kalēdas,
Regulus Antiſtes, ſibi qui caput enſe perēptū
Portauit binis Chriſto ſtadijs faciente.
Cuius relliquias nunc vrbs Lucenſis adorat.

Hæc ibi. Porro Bedæ quod citatur Martyrologium metrice ſcriptum, excidiſſe videtur: nam quæ dicuntur Ephemerides Bedæ, alterius auctoris eſſe noſcuntur.

T.8. A.615 n.13. & ſeq & An 631. n.3. & ſeq. [m] *Lupi Epiſc.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado. Extant eius res geſtæ, quas recitat Sur. to.5. Agunt de eodē Sigeb. in chron. anno Domini 616. Vincent. lib 23. c 9. & 10. Petrus in catal. lib. 8. c. 20. Adnumeratur inter Epiſcopos Senonenſes viceſimus ordine in tabulis Democh.

T.6 A.440. nu 4. & ſeq & An 504. nu.37. [n] *Priſci Epiſc.*] Tam de Priſco, quam de collegis, quorum hic nomina notantur, agitur in vita S. Caſtrenſis Epiſcopi, quam manuſcriptam accepimus. eſt eius exordium: Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. cuius ſuperius meminimus, cum de ipſo egimus. Quiſquis fuerit eius auctor, conſtat quidem inſcitia rerum ac temporum, nonnulla veritati contraria admiſcuiſſe, vt ea quæ in eius principio leguntur de Valente & Valentiniano Auguſtis, quos dicit acerbiſſime Dei Eccleſiam perſecutos eſſe, eorumq. auctoritate hos ſanctos Epiſcopos Africa pulſos, nauiq. carioſæ impoſitos, ac maris tempeſtati commiſſos. De Valente nulla eſt dubitatio, ipſum Arianorum patronum in Catholicos ſæuiſſe: verum ille Orientale tantum adminiſtrauit Imperium, atque Orientalium tantummodo vexauit Eccleſiam. Valentinianus autem germanus eius, qui eodē tempore Occidentalis Imperij regebat habenas, pius fuit & Orthodoxus, ſub cuius ditione (haud dubium) erat prouincia Africana. Quæ itaque in perſecutione Vuandalica facta ſunt, quando etiā S. Quoduultdeus Carthaginenſis Epiſcopus (vt ſcribit Victor lib. 1. de perſec. Vuandal.) vna cum ſuis, pari diſcrimine nauibus fractis impoſitus, pelago creditus eſt; vel quæ id genus a ſucceſſoribus Regibus Vuandalorum ſunt perpetrata ea ipſa, inconſulte admodum auctor ille Valentiniano atque Valenti Impp. adſcripſit. Iure itaque hæc in perſecutione Vuandalica facta eſſe, docet Romanum Martyrologium.

[o] *Conſtantij Epiſc.*] De eo ſcribit S. Gregor. lib. 3. dialog c. 16. vbi demonſtrat, eum vixiſſe temporibus S. Benedicti, rurſumq. lib. 3. c. 8. vita functum refert temporibus Ioannis Papę. Scripſit vitam eius Petrus diaconus bibliothecarius Caſſinenſis (vt teſtatur Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſini c. 45.) ſed non extat. Alter fuit Conſtantius, ſiue Conſtantinus (vtroque enim nomine appellatum lego) eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, qui interfuit Romano Concilio ſub Hilaro Papa, & alio ſub Felice habito, Boetio Cōſule: cui ſucceſſit Aſſerius, qui adfuit Symmacho Papæ aduerſus Laurentium ſchiſmaticum, vt conſtat ex Actis Conciliorum Romani ſub Symmacho. T.7. A.572 n.2.

[p] *Victorij Epiſc.*] Agunt de eodem hac die, Beda, Vſuardus, Ado, atque alij recentiores. Succeſſit hic S. Liborio eiuſdē ſedis Epiſcopo, quintus ordine, ſeditq. annos 24. mēſes 7. dies 13. vt conſtat ex tab. eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. Agit de eo Greg. Turonenſis de glor. conf. cap. 56. Claruit temporibus Theodoſij Imp. notiſſimus ſancto Martino, vt apparet ex his quæ de eo hic Beda ſcribit in Martyrologio. Eius Acta manuſcrip. Leobij extare, tradit Molanus. cir. A. 389.

[q] *Verenæ*] De qua Beda hac die, & alij recentiores. De alia, Verona dicta, virgine ſanctimoniali, agit Molanus in Indic. Sanct. Belgij, & in addit. ad Viuard. ad quartum Kalend. Septembris. cir. A. 288. Genebrar.

xxij. G Quarto Nonas Septemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	p
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9

ROMAE ſanctæ Maximæ [a] martyris, quæ vna cum ſancto Anſano Chriſtum confeſſa, in perſecutione Diocletiani, dum fuſtibus cæditur, reddidit ſpiritum. Pamiæ in Gallia ſancti Antonini [b] martyris, cuius reliquiæ in eccleſia Palentina magna veneratione aſſeruātur. Item ſanctorum martyrum Diomedis [c], Iuliani, Philippi,

Euty-

Eutychiani, Heſychij, Leonidis, Philadelphi, Menalippi, & Pantagapæ: quorum alij igne, alij aqua, enſe alij & cruce martyrium compleuerunt. Nicomediæ ſanctorum martyrum Zenonis [d], Concordij, & Theodori filiorum eius. Eodem die paſsio ſanctorum Euodij [e], Hermogenis, & Calliſtæ germanorum. Lugduni in Gallia natalis ſancti Iuſti [f] Epiſcopi & confeſſoris, miræ ſanctitatis & prophetici ſpiritus viri. Hic Epiſcopatui cedens, & in eremum Aegypti vna cum Viatore eius lectore ſecedens, cum aliquot annis proximam Angelis vitam egiſſet, & dignus ſuorum laborum finis aduenisset, coronam iuſtitiæ percepturus migrauit ad Dominum pridie Idus Octobris: cuius ſanctum corpus vna cum oſsibus beati Viatoris eius miniſtri Lugdunum poſtea hac ipſa die relatum fuit. Ibidem ſancti Elpidij [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Piceno item ſancti Elpidij [h] abbatis, cuius nomine oppidum appellatum, ſacrum eius corpus ſe poſsidere congaudet. In monte Soracte ſancti Nonnoſi [i] abbatis, qui oratione ſua ingentis molis ſaxum tranſtulit, alijsq. miraculis coruſcauit.

SEPTEMBRIS 2.

De Anſan. T.2.A.303. num.128. MAXIMAE [a].] Agitur de ea etiam in vet. manuſcriptis, necnon in Actis S. Anſani martyris, & apud Petr. in catal. lib. 1. cap. 14.

sub Diocletian. Ferr. [b] *Antonini.*] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius Acta apud Mombritium tom. 1. & Petrum in catalogo lib. 8. cap. 24. Paſſus eſt autem non Apameæ in Syria, vt multi opinati ſunt; ſed Pamiæ apud Toloſam, vt conſtat ex tabulis eccleſiæ Palentinæ, in qua eius dies natalis ſolemniter agitur, vbi ſacræ corporis eius reliquiæ requieſcunt.

[c] *Diomedis & ſoc.*] Agunt de his præterea Græci in Menologio, illicq. eorum martyrij Acta deſcribuntur.

[d] *Zenonis & ſoc.*] De his tabulæ eccleſiæ Capuanæ, in cuius veteri Breuiario eorum martyrium recenſetur.

[e] *Euodij & ſoc.*] Græci itidem agunt de his hac die in Menologio, vbi breui compendio Acta ipſorum narrantur.

T.4.A.381. n.84. [f] *Iuſti Epiſc.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Habentur res geſtæ ipſius apud Surium tomo 5. hac die. Agit de eodē Ado Viennenſis in chronico anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimonono. Hic ille Iuſtus, qui pro omnibus Gallicanis Epiſcopis interfuit legatus Concilio Aquileienſi, temporibus Gratiani Imperatoris: ponitur eius ſedis Epiſcopus decimuſtertius ordine in tabulis Epiſcoporum Lugdunenſium, quas recitat Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ.

[g] *Elpidij Epiſc.*] Agunt de eodem Beda, & ceteri qui ſupra, Petrus etiam in catal. lib. 8. cap. 27. Numeratur eiuſdem ſedis Epiſcopus decimuſſeptimus in eiſdem tabulis. Eucherius tertius ab Elpidio claruit cir. A. 435. ex Demochar.

[h] *Elpidij Abb.*] De quo & Petrus in catal. lib. 8. c. 28. cumq. Cappadocem genere fuiſſe ſcribat, illum eſſe putamus, de quo præclara Palladius narrat cap. 37. Eſt celebris memoria huius in Piceno: nam præcipue colitur in oppido, quod ab eius nomine S. Elpidius appellatur. Fuit præterea alius Elpidius doctrina & egregijs operibus nobilis, qui temporibus Cōſtantij Aug. functus eſt legatione in Oriente aduerſus Arianos, miſſus a Iulio Rom. Pontifice, vt patet ex eiuſdē litteris, quæ extant apud Athanaſium. Scribit Sigebertus, ſacras reliquias S. Elpidij, ſocij S. Eutychii Epiſcopi, a regione Marſorum tranſlatas eſſe in Gallias anno Domini 969. Hæc ipſe in chronico anno.

cir. A. 520. [i] *Nonnoſi Abb.*] Eius res geſtas S. Gregorius Papa conſcripſit lib. 1. dialog. cap. 7. Meminit eiuſdem in regiſtr. lib. 2. epiſt. 50. Ind. 11. cap. 89.

xxij. A Tertio Nonas Septemb. Luna. 3

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27
t u A B C D E f F G H M N P
28 29 30 1 2 3 4 5 5 6 7 8 9 10

ROMAE ſanctæ Serapiæ [a] virginis, quæ ſub Hadriano Principe cum eſſet tradita [b] duobus laſciuis iuuenibus,& minime potuiſſet illudi,nec poſtmodum ardentibus facibus inflammari, iuſſu Berilli Iudicis fuſtibus cæſa, dehinc gladio decollata eſt. Paſſa eſt autem quarto kalendas Augusti, & a beata Sabina in ſuo monumento iuxta [c] aream Vindiciani ſepulta; ſed memoria ipſius martyrij hac die celebrior habetur, quando ambarum ſarcophagum ibi compoſitũ & ornatum fuit, & locus orationis condigne dicatus. Corinthi natalis ſanctę Phębes [d], cuius meminit beatus Apoſtolus Paulus ad Romanos ſcribens. Aquileiæ ſanctarum virginum & martyrum Euphemiæ [e], Dorotheæ,Theclæ,& Eraſmæ,quæ ſub Nerone poſt multa ſupplicia gladio cæſæ ſunt,& a ſancto Hermagora ſepultæ. Capuæ ſanctorum martyrum Ariſtæi [f] Epiſcopi,& Antonini pueri. Nicomediæ paſsio ſanctæ Baſiliſſæ [g] virginis & martyris, quæ annos nouem nata,cum in perſecutione Diocletiani ſub Alexandro Præſide verbera, ignes, ac beſtias diuina virtute ſuperaſſet, in oratione ſpiritum Deo reddidit. Item ſanctorum martyrum Zenonis [h] & Charitonis,quorum alter in lebetem liquati plumbi coniectus eſt, alter in fornacem ignis immiſſus. Cordubę ſancti Sandali [i] martyris. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Aigulphi [k] abbatis Lerinenſis, & ſociorum Monachorum, qui, præciſis linguis, oculisq. effoſsis, gladio obtruncati ſunt. Tulli in Gallia ſancti Manſueti [l] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani depoſitio ſancti Auxani [m] Epiſcopi. Eodem die ſancti Simeonis [n] Stylitæ iunioris. Romæ ordinatio [o] incomparabilis viri ſancti Gregorij Magni in Summum Pontificem; qui onus illud ſubire coactus, e ſublimiori throno clarioribus ſanctitatis radijs in Orbe refulſit.

T.2. A.32. n.2. SERAPIAE [a].] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Actis S. Sabinæ, de quibus ſuperius quarto kal. Septẽbris, & Sur. tom. 5. hac die, extátq eadem vberius manuſcrip. apud nos, eſtq. illorum exordium: Cum dies, &c.

[b] *Iuxta aream Vindiciani*] Aream hic accipias locum ipſum vbi ſepelirentur defuncti Chriſtiani. Habes apud Tertullianũ ad Scapulam hæc verba: Sub Hilarino Præſide, cum de areis ſepulturarum noſtrarum acclamaſſent: Areæ non ſint, Areæ ipſorum non fuerunt: meſſes enim ſuas non egerunt. hæc ibi idcirco, quoniam dictæ ſunt etiam areæ loca illa ad trituram ſegetum compoſita. De area ſepulchrorum; quæ & nos cœmeteria dicimus, habes etiam in actis paſsionis ſancti Cypriani in fine hæc poſita: Eius corpus propter Gentilium curioſitatem in proximo poſitum eſt cum cereis & ſcholaribus in areis Macrobij Candidi procuratoris.

[c] *Tradita duobus laſciuis iuuenibus*] Sæpius reperies, Chriſtianas virgines, cum necandæ eſſent, antea in diſcrimen eſſe poſitas caſtitatis; ſed Deus, cuius nutu omnia teguntur, eas ſaluo pudore voluit immolari. Habes apud Suetonium more antiquo Romanorum nefas fuiſſe, virgines violenta morte necare, atque idcirco ante conſtuprandas curare, hæc enim idem Suetonius in Tiberio c.61. ait: Immaturæ puellæ, quia (more tradito) nefas eſſet virgines ſtrangulari, vitiatæ prius à carnifice, deinde ſtrangulatæ. Hæc ille. Habes hoc ipſum ex Dione lib.56. nec non ex Tacito lib. 5. cum agunt de Seiani filia morti addicta. Verum eiuſmodi ſcelus antiquatum iam fuiſſe videtur, cum reperiantur quamplurimæ virgines Romæ paſſæ martyrium abſque aliquo pudoris illato detrimento.

T. 1. A.58. n.55. [d] *Phœbes.*] De qua Paul. ad Rom. cap. 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores.

cir. A. 60. [e] *Euphemiæ & ſoc.*] De his vet. manuſcrip. ex quibus Molanus, & Galeſinus hac die: licet in tabulis eccleſiæ Aquileienſis, quas manuſcrip. accepimus, agi de his repererimus ad xiij. kal. Octob. plura de iiſdem leguntur in Actis S. Hermagoræ Epiſcopi, ex quibus Petrus in catal. lib.8. cap.29. & Hier. Rub. lib.1. hiſt. Rauen.

[f] *Ariſtæi & Antonini.*] Beda & Vſuardus, qui de his agunt hac die, horum Acta extare teſtantur, ſed excidiſſe putamus: quandoquidem nec in ſua ipſorum eccleſia reperiuntur; vbi, omiſſo Ariſtæo, tantum de Antonino agi reperimus in eius Breuiario. hinc ducimur cõiectura, ob innumeras bellorum clades, illius nobiliſsimæ eccleſiæ monumenta eſſe deperdita.

[g] *Baſiliſſæ.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, quod citare conſueuimus, vbi & eius martyrium enarratur. T.3.A.309. n.36.

[h] *Zenonis & Charitonis.*] iidem qui ſupra in eodem Menologio de his agunt ſeorſum, quaſi indicantes, non vna ſimul, ſed diuerſis in locis eadem die paſſos eſſe.

[i] *Sandalij*] De quo mentio habetur in Flore Sanct. Hiſp. ex monumentis eccleſiæ Cordubenſis.

[k] *Aigulphi & ſoc.*] Horum Acta ſincere deſcripta refert Sur. tom. 5. Paſsi ſunt circa annum Domini 660. Sigeber. autem ponit in chron anno 651. T.8 A.664. num.27. & ſeq.

[l] *Manſueti Epiſc.*] Agit de eodem hac die Ado. Ponitur hic primus eius eccleſiæ Epiſcopus, ac S. Petri Apoſtoli diſcipulus. cir. A.46.

[m] *Auxani Epiſc.*] De quo tabul. eccleſ. Mediolan. ex quibus etiam Galeſinus hac die. Sub Alboino Longobard Rege A 570.

[n] *Simeonis iunioris.*] Græci autem in Menologio de eodem agũt, ac matre eius Martha kal. Septemb. De duobus Simeonibus, iiſdemq. Stylitis, conſule notata ſuperius in Simeone ſeniore, Nonis Ianuarij. Moritur hic ſub Mauritio Imp. vt auctor eſt Euagr. hiſt. lib.6 cap 22. T.7.A.574. n.8.

[o] *Ordinatio, &c.*] De eadem S. Gregorii ordinatione in vet Rom. Martyrol. & aliquibus manuſcrip. agitur. In hanc diem transferebatur etiam natalis eius, cum Quadrageſimali tempore de Sanctis agi vetitum eſſet, vt ſcribit Radulph de obſer. can. cap.16. De eadem ordinatione Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib.10. cap.1. Paul. diac. de geſt. Longob. lib.3. cap.11. Ioan. diac. lib.1. c.37. 38.39. in vita S. Gregor. Ipſemet Gregorius frequenter cum gemitu lib.1. & 2. regiſt. meminit de ſua ordinatione. Quod ad tempus ſpectat, contigit ordinatio S Gregorii Indictione nona inchoante, anno quinto Mauritii Imperatoris: eſt is annus Domini quingenteſimus nonageſimus, vt ex eius regiſtro epiſtolarum aperte colligitur, & fuſius monſtrauimus in Annal. Eccleſiaſticis. T.8. A.590. n.3 obitus. A 604. nu. 20. & ſeq.

B Pridie Nonas Septemb. Luna. 4

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

t u A B C D E f F G H M N P

29 30 1 2 3 4 5 6 6 7 8 9 10 11

IN monte Nebo terræ Moab ſancti Moyſis [a] legiſlatoris & Prophetæ. Ancyræ in Galatia natalis ſanctorum trium puerorum Rufini [b], Siluani, & Vitalici martyrum. Cabillone in Gallia S. Marcelli [c] martyris ſub Antonino Imperatore, qui cum à Præſide Priſco ad profanum conuiuium fuiſſet inuitatus, & huiuſmodi epulas execrans, omnes qui aderant, cur idolis deſeruirent, libera increpatione corriperet, ab eodem Præſide inaudito crudelitatis genere, cingulo tenus defoſſus eſt in terra, ſicq triduo in laudibus Dei perſeuerans, incontaminatum ſpiritum reddidit. Eodem die ſanctorum martyrum Magni [d], Caſti, & Maximi. Treuiris ſancti Marcelli, Epiſcopi & martyris. Eodem die ſanctorum Thamelis [f], antea idolorum ſacerdotis, & ſociorum martyrum ſub Hadriano Imperatore. Item ſanctorum martyrum Theodori [g], Oceani, Ammiani, & Iuliani, qui ſub Maximiano Imperatore diſſectis pedibus in ignem coniecti, martyrium conſummarunt. Arimini ſancti Marini [h] diaconi. Panormi natalis ſanctæ Roſaliæ virginis Panormitanæ, ex regio Caroli Magni ſanguine ortæ, quæ pro Chriſti amore paternum Principatum, Aulamq; profugiens, in montibus ac ſpeluncis ſolitaria, cæleſtem vitam duxit. Neapoli in Campania natalis ſanctæ Candidæ [i], quæ ſancto Petro ad eam vrbem venienti prima occurrit, atque ab eo baptizata, poſtea ſancto fine quieuit. Ibidem ſanctæ [k] Candidæ iunioris, miraculis claræ. Viterbij beatæ Roſæ [l] virginis.

SEPTEMBRIS 4.

MOrsis [a].] Agunt de eodem hac die non tantum Latini omnes, ſed & Græci in Menologio. Frequentiſsime de eo in diuinis Scripturis, & in Ioſepho hiſtorico, & Philone, alijsq. innumeris Hebræorum, Latinorum, ac Græcorum ſcriptoribus tam ſacris, quàm profanis; quos enumerare, ſuperuacaneum ducimus.

[b] *Rufini & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[c] *Marcelli.*] Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 8. c. 37. Eius Acta fuſius ſcripta extant apud Sur. tom. 5. De eadem feſtiuitate hoc item tempore ſolita olim celebrari meminit Gregor. Turonenſis de geſt. Franc. lib. 9. cap. 3. & de glor. mart. c. 53. De eius baſilica erecta à Gunthramno Rege, vide apud Gregor. Turon. de geſtis Franc. lib. 11. c. 2. in appendice. T. 1. A. 179. nu. 36.

[d] *Magni,*

[a] *Magni & ſoc.*] Vſuardus hac die de Magno & Caſto tantum. De Maximo in antiq. Roman. Martyrol. & alijs manuſcriptis. De translatione corporis S. Magni martyris, deq. eius reliquijs reconditis in eccleſia ſancti Michaelis Archangeli prope Vaticanum tempore Leonis Quarti Romani Pontificis, docet vetus inſcriptio marmori inciſa, in eadem collocata.

[e] *Marcelli Epiſc.*] Alicubi Marcellinus, vt in tabul. Epiſ. Treuiren. quas habet Democh. de ſacrif. Miſſæ, vbi adſcribitur vigeſimus eius ſedis Epiſcopus. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum.

T.2.A.140. nu. 4. [f] *Thamnelis & ſoc.*] Græci itē de his agunt in Menologio hac die, recitantq. ipſorum martyrium.

T.2.A.305. nu. 17. T.3.A.308. n. 27. [g] *Theodori & ſoc.*] De his etiam Græci vbi ſupra in Menologio.

[h] *Marini diac.*] Vet. manuſcrip. ſed alicubi Maurus pro Marino ponitur. Habes eius res geſtas apud Petrum in catal. lib 8. c 36. Obijt An. 257. Petrus in catal.

[i] *Candida.*] Hæc ſenior, quæ vixit Nerone Imp. cuius Acta typis excuſa legi. Plura de eadem in vita S. Aſpren Epiſcopi Neapolit. nuper à Paulo Regio edita. cir. A. 60.

[k] *Candida iunioris.*] Claruit tēporibus Mauricij Auguſti, vt apparet in veteri inſcriptione in ſepulchro eius marmoreo ſcripta, in eccleſia S. Andreæ ad Nidum poſita. Eius etiam res geſtæ atque miracula iam typis excuſa habentur. T 9 A. 715. n. 5.

[l] *Roſa.*] Accepimus eius Acta ab eccleſia Viterbienſi, cui de ea ſolemnem diem agere, decreto Romani Pontificis eſt conceſſum, Eſt eorum exordium: Inter alias, &c. Claruit temporibus Federici Imperatoris, peruenitq. vſque ad tempora Innocentij Papæ Quarti. cir. A. 1254.

5 **Nonis Septemb. Luna.** C xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE in ſuburbano beati Victorini [a] Epiſcopi & martyris, qui ſanctitate & miraculis clarus, ſacerdotium Amiterninæ vrbis, totius populi electione adeptus eſt: poſtmodum ſub Nerua Traiano apud Cutilias, vbi putentes, & ſulphureæ emanant aquæ, cum alijs Dei ſeruis relegatus, ab Aureliano Iudice iuſſus eſt ſuſpendi capite deorſum: quod cum per triduū pro nomine Chriſti paſſus fuiſſet, glorioſe coronatus, victor migrauit ad Dominum: cuius corpus Chriſtiani rapientes, honorifica ſepultura Amiterni condiderunt. Item in Portu Romano natalis ſancti Herculani [b] martyris. Capuæ ſanctorum martyrū Quinctij [c], Arcontij, & Donati. Eodem die ſancti Romuli [d], aulæ Traiani præfecti, qui cum ſæuitiam Imperatoris in Chriſtianos deteſtaretur, cæſus virgis, capite trūcatus eſt. Melitine in Armenia paſsio ſanctorum militum Eudoxij [e], Zenonis, Macarij, & ſociorum mille centum & quatuor, qui abijcientes militiæ cingulum, in perſecutione Diocletiani pro confeſsione Chriſti necati ſunt. Conſtātinopoli ſanctorum martyrum Vrbani [f], Thodori, Menedemi, & ſociorum ſeptuagintaſeptem eccleſiaſtici ordinis, qui à Valente Imperatore pro fide Catholica in nauigio impoſiti, iuſſi ſunt in mari comburi. In pago Taruanenſi, monaſterio Sithin, ſancti Bertini [g] abbatis. Toleti ſanctæ Obduliæ [h] virginis.

SEPTEM-

T.4. A. 98. nu. 12. T.2.A.100. n.12.

VICTORINI [a].] De quo hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Cum ſuperius egimus de Victorino germano ſancti Seuerini Septempedani, ſatis oſtendimus, errare eos qui duos hos Victorinos in vnum confundunt, & huic martyri illa tribuunt, quæ alterius eſſe noſcuntur; nimirum lapſum illum miſerandum, quem deſcribit hic Ado, qui ceteris errandi tribuit occaſionem: nam & id ad Bedæ Martyrologium additum reperitur; cum in veteri manuſcripto eius Martyrologio nihil huiuſmodi legatur, ſicut nec in antiquo Romano, vel in Vſuardo. De aquis Cutilijs, vbi hic paſſus eſt, ſcribit Plin. lib. 2. c. 95. & lib 3. c. 12. Huius autem Victorini martyrium deſcriptum habetur in Actis ſanctorum Nerei & Achilei, apud Sur. tom. 3 die 12. Maij, ex quibus ceteri accepere. Habetur mentio de eodem ſupra die 15. Aprilis, vna cum Marone & Eutychere; licet ibi nulla de Epiſcopatu mentio fiat.

cir. A. 272. ſub Aureliano Genebrar.

[b] *Herculani.*] De eodem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, adſtipulanturq. vet. manuſcrip. ac recentiores.

[c] *Quinctij & ſoc.*] Agunt de his etiam ijdẽ qui ſupra, Beda, ac ceteri.

T.2.A.108. n. 1.

[d] *Romuli.*] Græci de eodem item hac die in Menologio agunt, eiusq certamen deſcribunt; copioſius autem Metaphraſtes ex antiquis monumentis eius Acta deſcripſit, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

T.3.A.311. n. 21.

[e] *Eudoxij & ſoc.*] Græci itidem ex Actis ſancti Romuli, quæ à Metaphraſte deſcripta nuper citauimus. Ex horum militum numero, qui Melitine in Armenia coronati ſunt, quatuor ſacra corpora delata Conſtantinopolim, reperta ſunt temporibus Iuſtiniani Imp. quorum beneficio idem Imperator letali morbo curatus eſt. Rem geſtam perpetuis dignam monumentis conſcripſit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imperatoris.

T.4.A.370. nu. 26. & ſeq.

[f] *Vrbani & ſoc.*] Agunt de his etiam in Menologio Græci hac die, illuſtreq. certamen eorum deſcribunt: porro plenius Socrates hiſt. lib. 4. c. 13. Sozom. lib. 6. cap. 13. & 14. luculentius autem S. Gregorius Nazianzenus in oratione ad Epiſcopos Conſtantinopolitanæ Synodi, itemq. in ea, quam dixit in laudem Baſilij, necnon in illa ad Arianos, ac denique in ea quæ inſcribitur, in laudem Heronis: poſt hos autem alij recentiores, quos præterimus.

T.8.A.698 nu. 9.

[g] *Bertini abb.*] De quo etiã Vſuardus. Eius res geſtas Folcardus abbas conſcripſit, quas Surius retulit in tomum quintum. Alia de eodem habes in vita S. Audomari Epiſcopi, necnon in Actis S. Vuinoci apud Sur. tom. 6. agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S Bened. lib. 3. c. 105. & Molan. in Indic. Sãct. Belg. De monaſterij S. Bertini exacta obſeruatione monaſticæ diſciplinæ ſcribit S. Bernardus epiſt. 141. 142. 143. & 144. Migrauit ex humanis anno Domini 698.

A. 383. Vrſula.

[i] *Obduliæ.*] De ea in Breuiario Toletano hac die. Fuit & alia eiuſdem fere nominis Odilia virgo de numero illarum vndecim millium virg. S. Vrſulæ ſodalium, de qua plura Molan. in Indic. Sanct. Belg. cuius celebritas agitur xv Kal. Auguſti. Si autem vnam eamdemq. Obduliam cum Odilia eſſe quis dixerit; ob aliquam factam tranſlationem reliquiarum Toletum hac die eius ſolemnitatem celebrari illic intelligat.

xviij. D Octauo Idus Septemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ZACHARIAE Prophetæ, qui de Chaldæa ſenex in patriam reuerſus, iuxta Aggæum Prophetam conditus iacet. In Helleſponto ſancti Oneſiphori [b] Apoſtolorum diſcipuli, cuius meminit S. Paulus ad Timotheum ſcribens: qui ibidem vna cum S. Porphyrio iuſſu Hadriani

Procon-

Proconſulis acriter verberatus, & a ferocibus equis raptatus, ſpiritum Deo reddidit. Alexandriæ paſsio ſanctorum martyrum Fauſti [c] presbyteri, Macarij, & ſociorum decem, qui ſub Decio Imperatore & Valerio Præſide pro Chriſti nomine abſciſsis ceruicibus martyrium compleuerunt. In Cappadocia ſanctorum martyrum Cottidi [d] diaconi, Eugenij, & ſociorum. In Africa ſanctorum Epiſcoporum Donatiani [e], Præſidij, Manſueti, Germani, & Fuſculi, qui in perſecutione Vuandalica iuſſu Hunnerici Regis Ariani pro aſſertione Catholicæ veritatis fuſtibus diriſſime cæſi, exilio eliminati ſunt: Inter quos etiam Epiſcopus nomine Lætus, ſtrenuus atque doctiſsimus vir, poſt diuturnos carceris ſqualores incendio concrematus eſt. Veronæ ſancti Petronij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ S. Eleutherij [g] abbatis, ſerui Dei, quem ſanctus Gregorius Papa ſcribit oratione & lacrymis mortuum ſuſcitaſſe.

SEPTEMBRIS 6.

Inuentio T.5 A.415. n.56. & 57

ZACHARIAS *Prophetæ* [a].] De quo hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci autẽ pridie huius diei in Menologio. Præter illa, quæ de eo extant in diuinis Scripturis, agit de eodem Ioſephus antiquit. lib. 11. c. 4. Epiphan. de vit. & inter. Prophet. cap. 21. Extat encomium in Prophetam Zachariam Coſmæ Veſtiarij in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcrip. num. 65. Inuentum eſt venerandum corpus eius ſub Theodoſio Iuniore, de cuius inuentione nos egimus in Annalibus anno eiuſdem Imperatoris octauo, qui eſt à Chriſto 415. De ea re ſcripſit Sozom. hiſt. lib. 9. c. 16. in fin. & cap. 17. Niceph. lib. 14. c. 8. Cedren. in Honor. anno 11.

T. 1. An. 47. n. 4. & An. 59. n. 8.

[b] *Oneſiphori.*] De quo Paul. 2. ad Timoth. cap. 1. & 4. Agunt de eodem hac die Beda & Ado, Græci autem tertio Kalen. Maij in Menologio, traduntq. hunc creatum fuiſſe Epiſcopum Colophonis, Dorotheus autem dicit Coroniæ; iidemq. de eodem vna cũ Euodio ad ſextum Idus Octobris. Habetur mẽtio de eodem in Actis ſanctæ Theclæ, de quibus ſuo loco plura inferius.

cir. A. 253.

[c] *Fauſti & ſoc.*] Agunt de iiſdẽ Græci etiã in Menologio, & nomina ſingulorum referunt: videlicet, poſt Fauſtum & Macarium recenſetur Dionyſius lector, Cyriacus acolythus, alter Fauſtus, Andronicus miles, Theotiſtus nauclerus, Andropelagia, & Thecla. Monemus lectorem, hos Fauſtos, de quibus hic agitur, eſſe diuerſos ab illo, qui ibidem loci, eadem vrgente perſecutione, multa paſſus eſt, vt ex Dionyſij Alexandrini litteris conſtat: nam ille, licet tunc grauia ſit perpeſſus, tamen vſque ad Diocletiani tempora peruenit, vt Euſebius hiſt. lib. 7. c. 10. in fine teſtatur. de hoc tertio T. 2 An. 260. n. 19.

[d] *Cottidi & ſoc.*] De his & Beda, Vſuard. & alij recentiores hac die agunt.

[e] *Donatiani & ſoc.*] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Victor Vticenſ. lib. 2. de perſecutione Vuandalica eorũ certamen deſcribit. Paſſi ſunt temporibus Zenonis Imp. ſub Hunnerico Vuandalorum Rege. Lætus de quo hic agitur (licet Victor nihil dicat) fuit Epiſcopus Leptinenſis ciuitatis, vt ſcribit S. Iſidorus in hiſtoria Vuandalorum. Huius martyris incitatione Iuſtinianum Imp. commotum fuiſſe, vt exercitum in Africam, duce Beliſario, mitteret, idem auctor teſtatur. T. 6. A. 484. n. 47. & ſeq

[f] *Petronij Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, pluribus autem Illuſtriſ. & R D. Auguſtinus Valerius eius eccleſiæ Epiſc. & Cardinalis in antiq. monum. Epiſcoporum Veronen. pag. 10. & 41.

[g] *Eleutherij Abb.*] De quo hac die Ado; apud Bedam autem mendoſe additur nomen Epiſcopi. Huius res geſtas ſcribit S. Greg. lib. 3. dialog. c. 33. qui quidem non tantum ſcriptione, ſed & pictura exprimi voluit acceptum a Deo per Eleutherij preces beneficiũ, vt Hadrianus Papa ad Carolum Magnũ Imperatorẽ ſcribit his verbis: Sanctus Gregorius Papa in monaſterio ſuo pulchrum fecit oratoriũ, & ipſum diuerſis hiſtorijs pingi fecit, atque ſacras ibidem erexit imagines. cir. A. 580. vide T. 9 A. 794. n. 86. & 87.

nes. Vt cum ipſe cum beato Eleutherio pro ægritudine ſtomachi ſui ingreſſus, in oratione pariter exauditi ſunt. Et ille vir ſanctus Eleutherius, quem dicunt & mortuum ſuſcitaſſe, ante ipſas ſacras imagines ſe proſternens, diuinam exorare clementiam cum ſancto Gregorio non dubitauit; ſed fidem ferentes perfectam, pariter exauditi ſunt, & vſque hactenus apud nos venerantur. Hæc Hadrianus.

xvij. E **Septimo Idus Septemb. Luna.** 7

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

t u A B C D E f F G H M N P

2 3 4 5 6 7 8 9 9 10 11 12 13 14

NICOMEDIAE natalis beati Ioannis martyris, qui cum videret crudelia edicta aduerſus Chriſtianos in foro pendere, fidei ardore accenſus, iniecta manu, illa detraxit, atque diſcerpſit: cumq. hoc relatum eſſet Diocletiano & Maximiano Auguſtis in eadem vrbe conſtitutis, omnia ſuppliciorum genera in eum experiri iuſſerunt: quæ vir nobiliſsimus tanta alacritate vultus ac ſpiritus pertulit, vt ne triſtis quidem pro his videri potuerit. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Eupſychij [b] martyris, qui ſub Hadriano Imperatore accuſatus quod Chriſtianus eſſet, in carcerem coniectus eſt: & paulo poſt inde emiſſus, patrimonium ſtatim vendidit, & pretium partim pauperibus, partim accuſatoribus tamquam benefactoribus diſtribuit: ſed iterum comprehenſus, ſub Sapritio Iudice dilaniatus, & gladio confoſſus, martyrium conſummauit. Pompeiopoli in Cilicia ſancti Sozontis [c] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore in ignem iniectus, reddit ſpiritum. Aquileiæ ſancti Anaſtaſij [d] martyris. In territorio Auguſtodunenſi ſanctæ Reginæ [e] virginis & martyris, quæ ſub Proconſule Olybrio, carceris, equulei, ac lampadarum perpeſſa ſupplicia, demum capitali ſententia damnata, migrauit ad Sponſum. Trecis ſancti Nemorij [f] diaconi & ſociorum martyrum, quos Attila Rex Hunnorum interfecit. Aureliani in Gallia depoſitio ſancti Euortij [g] Epiſcopi, qui primo Romanæ Eccleſiæ ſubdiaconus, dehinc diuino munere per columbam deſignatus eſt Pontifex præfatæ vrbis. In Gallijs ſancti Auguſtalis [h] Epiſcopi & confeſſoris. Capuæ ſancti Pamphili [i] Epiſcopi. In territorio Pariſienſi ſancti Clodoaldi [k] presbyteri & confeſſoris.

T. 2. A. 302. n. 27. IOANNIS [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Eius autem fidei conſtantem confeſſionem & diros cruciatus ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8 c. 5. & Niceph. lib. 7. c. 5. & licet nomen non explicet, reapſe de eo ſentire, certum eſt.

T. 2. A. 140 n. 4. [b] *Eupſychij*] De quo & Græci in Menologio hac die, ibiq. eius res geſtas ſumma breui deſcribunt. Porro ne nominis & loci ſimilitudine quis decipiatur, duos Eupſychios martyres Cæſareæ Cappadociæ fuiſſe conſtat; quorum alter, de quo hic agitur, paſſus eſt temporibus Hadriani Imp. alter autem, de quo ſupra ad quintum Idus Aprilis, Iuliano Apoſtata imperante, martyriũ conſummauit; de quo eo die plura ſuperius dicta a nobis ſunt.

T. 2. A. 305. n. 15. [c] *Sozontis.*] Agũt de eodem hac die Græci, eiuſq. Acta pluribus proſecutus eſt Metaphraſtes: extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom 5. De Pompeiopoli ciuitate, de qua hic agitur; quomodo a Pompeio reſtituta ſit poſt debellatos pyratas, iiſdemq incolẽda ſit tradita, ſcribit Dio hiſtoriarũ lib. 36.

Paſſus Diocleti. Imp. [d] *Anaſtaſij.*] Fuit hic fullo, & pro fidei merito in numerum martyrum cooptatus eſt; idq. ex veteribus manuſcrip. Molan. in addit. ad Vſuard. hac die.

A. 244. ſub Olibr præfect. Decio Genebrar. [e] *Reginæ.*] De eadem hac die Beda, Vſuar. & Ado, iidemq. pluribus eius res geſtas referunt, plenius autem Mombrit. tom. 2. vit. Sanct. & Petrus in catalogo lib. 8. cap 47.

[f] *Nemorij & ſoc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Trecenſis, item Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vſuardum. Fuit hic diaconus ſancti Lupi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. cir. A. 451. Attila fuit Trecis.

[g] *Euortij Epiſc.*] De quo & Beda, Vſuardus, & Ado. Huius res geſtas ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 5. Vincent. lib. 13. Petr. in catal. lib. 8. c. 48. Succeſſit hic S. Deſiniano, ſucceſſoremq. habuit præclarum illum ſanctitate virum Anianum. Interfuit ſanctus Euortius Concilio Valentino, celebrato in Gallijs, Gratiano & Equitio Conſſ. anno Domini 374. T. 3. A. 337 n. 48.

[h] *Auguſtalis Epiſc.*] De eodem hic Beda; qui licet eum ponat Arelate, tamen dum reperitur idem Epiſcopus ſubſcriptus Concilio primo Arauſicano, tempore S. Leonis Papæ, quo eidem ſedi Arelatenſi præerat S. Hilarius, qui eidem Synodo interfuit; alterius potius ciuitatis videtur fuiſſe Epiſcopus: nam & in tabulis Epiſcoporum Arelatenſiũ, quas deſcripſit Demochares, nulla habetur mentio de Auguſtali Epiſcopo. T. 6. A. 441. n. 14.

[i] *Pamphili.*] De eo monuméta eius eccleſiæ, quorum Sanctorum indiculum Romam miſſum accepimus.

[k] *Clodoaldi.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic filius Clodomiri Regis Francorum. Scribit de eo Gregorius Turonenſis de geſt. Francorum lib. 3. cap. 6. & 18. Sigeber. in chron. anno Domini 531. Vincentius lib. 21. cap. 60. Petrus in catalogo lib. 8. cap. 50. & alij iuniores. cir. A. 531.

8 Sexto Idus Septemb. Luna. A xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15

NATIVITAS [a] beatiſsimæ ſemper Virginis Genitricis Dei MARIAE. Nicomediæ ſancti Hadriani martyris, cum alijs viginti tribus, qui omnes poſt multa ſupplicia ſub Diocletiano & Maximiano Auguſtis martyrium crurifragio conſummarũt quarto Nonas Martij. Eorum reliquię a Chriſtianis Byzantium delatæ, reuerenti honore ſepultæ fuerunt; inde poſtea S. Hadriani corpus Romam hac die translatum fuit, in qua ipſius feſtiuitas potiſsimum celebratur. Alexandriæ ſancto-

rum

rum martyrum Ammonij [c], Theophili, Neoterij, & aliorum viginti duorum. Antiochiæ ſanctorum Timothei [d] & Fauſti martyrum. Gazæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Euſebij [e], Neſtabi, & Zenonis fratrum, qui tempore Iuliani Apoſtatę, irruente in eos turba Gentilium, diſcerpti atque necati ſunt. Ibidem ſancti Neſtoris [f] martyris, qui ſub eodem Iuliano ab iiſdem Gentilibus furentibus ſæuiſsime cruciatus, emiſit ſpiritum. Friſingæ ſancti Corbiniani [g] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a Gregorio Secundo Pontifice ordinatus, & ad prædicandum Euangelium miſſus, vberes fructus in Gallia & Germania retulit, ac demum virtutibus & miraculis clarus in pace quieuit.

SEPTEMBRIS 8.

T. 2. in appar. nu 340 & ſeqq. & nu. 48.

NATIVITAS *beatiß.*] De eadem Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam hac eadem die, celebrant eandem ſolemnitatem, de qua in Græco codice bibliothecæ Sfortianæ num. 65. ſermones leguntur nomine S. Ioannis Chryſoſtomi, S. Procli, S. Ioannis Damaſceni, Iacobi monachi, & Andreæ Cretenſ. In Sacramentario S. Gregorij, quod antiquiſſimum extat in biblioth. Vaticana manuſcrip. habetur de eadem celebritate ſpecialis præfatio. Eiuſdem meminit S. Ildefonſus lib. de virg. Ordo Roman. de diuin. offic. pag. 34. de eadem agens, hæc habet: In Natiuitate S. MARIAE leguntur homiliæ ſanctorum Patrum ad ipſam diem pertinentes, &c. [illegible] de Litanijs ea die fieri ſolitis ex inſtitutione Sergij Papæ. Meminit de eadem, cum agitur de officio Miſſæ pag. 37. Ex quibus protecto [illegible] de errare oſtenduntur, qui hanc ſolemnitatem ab Innocentio Quarto inſtitutam putarunt. Rurſus non recte ſentire eos exiſtimamus, qui opinati ſunt, iam ab Auguſtini ætate eandem eſſe in Eccleſia celebratam, ea perſuaſi ratione, quod in Eccleſiaſticis officijs eius diei legatur ſermo S. Auguſtini de ea ſolemnitate. Quamobrem monitum volumus lectorem, vere ſermonem illum eſſe germanum S. Auguſtini opus, nequaquam tamen in Natali Dei Genitricis habitum; ſed perpaucis mutatis eidem celebritati accommodatum, qui eſt ſermo ſecundus de Annunciatione; vbi verba illa: Gaudeat terra noſtra tantæ Virginis illuſtrata ſolemni die; ita pie mutata leguntur in Breuiario: Gaudeat terra noſtra tantæ Virginis illuſtrata Natali. Nec vero mirum hoc cuiquam videatur, quod ſermonem hunc S. Auguſtini ad beatiſſimam Virginem pertinentem, ſancta Eccleſia ad hanc feſtiuitatem accommodauerit: nam id ipſum in antiphonis & reſponſorijs agere conſueuiſſe, ſatis apparet, dum quæ ſunt alicui ſolemnitati peculiariter accõmodata, iiſdem vtatur in alijs. Vt autem omnis prorſus anſa tollatur exiſtimandi Auguſtini tempore hoc feſtum eſſe celebratum, adducam de ea re eiuſdem Auguſtini clariſſima teſtimonia, qui ſermone 21. & 22. de ſanct. teſtatur, nullius alterius ortum, quam ſolius Domini Noſtri IESV Chriſti, & S. Ioannis Baptiſtæ, in Eccleſia celebrari conſueuiſſe. Quonam autem potiſſimum tempore fuerit eiuſmodi ſolemnitas inſtituta, nuſquam expreſſum reperi, neq; quid certi affirmare auſim. Quantum autem ex hiſtorijs Eccleſiaſticis compertum habeo, a Concilij Epheſini temporibus, ex quo execranda illa Neſtorij hæreſis damnata atque proſcripta eſt, qua Sanctiſſimæ MARIAE Virginis titulus ille ſupremus Dei Genitricis impie auferebatur, animaduertimus (ſecundum ea Prophetæ verba: In tribulatione dilataſti mihi) magis magiſq. in dies toto orbe Chriſtiano beatiſſimæ Virginis cultum auctum amplificatumq. fuiſſe: non tamen dicere præſumimus, eo tempore inſtitutam eſſe præſentem ſolemnitatem; cum conſtet, Gallicanam Eccleſiam etiam temporibus Caroli Magni & Ludouici Pij eam ignoraſſe, vt apparet ex Concilio Moguntino ſub eiſdem Imp. celebrato, anno Domini 813. can. 36. & ex capitularibus eiuſdem Imp. & Ludouici Pij, lib. 1. cap. 164. lib. 2. cap. 35. & lib. 6. cap. 186. Satis ſit conſtare eam eſſe antiquam, & tam Latinos, quam Græcos eadem animi pietate, concordiq. ſtudio ac religione permotos, eadem die ſacratiſſimum Dei Genitricis Natalicium ſolemniter celebrandum eſſe duxiſſe. Rationem autem eius ſolemnitatis agēdæ S. Bernardus ſcribit ſermone 4. ſuper Salue Regina. De iuſſis quibuſdam

buſdam diuinitus oſtenſis cuidam religioſo viro de hoc celebrando natali die, agit Petrus in catal: lib. 8. c. 51. in fin. & alij. Extant inſuper tres luculentæ orationes S. Ioan. Damaſc. de Nat. Dei Genitricis MARIAE; aliæ Abſalonis, Guerrici, & aliorum, quos omittimus recenſere.

T. 3. A. 311. n. 17. [b] *Hadriani.*] De ipſius natali die ſuperius ad quartum Nonas Martij agitur, vt in Martyrologio Bedæ, & in antiquis manuſcript. alijsq. recentioribus notatum vidimus. Vetera aliquot manuſcrip. hæc habent ex die, quæ & Molanus ad Vſuard. addidit: Nicomediæ S. Hadriani cum alijs vigintitribus, cuius corpus Romam translatum eſt, atque ſepultum ſexto Idus Septembris, vbi & eius paſſio eſt annotata. Hæc in dictis vet. manuſcript. licet in vetuſtioribus Roman. Martyrologijs nulla prorſus mentio de Hadriano ea die habeatur; ſed hac die tantum, quando ſimul cũ trãslatione & paſſio olim celebrabatur. Cum autem die translationis Romæ etiam dies natalis eius recoleretur, inde factũ eſt, vt Nicomediæ poneretur. vnde Adoni & alijs eum ſecutis errandi manauit occaſio, vt putarent hac die translationis ſanctum Hadrianum occubuiſſe martyrio. rectius itaque Maurol. ex prædictis manuſcriptis natalem eius paſſionis dié ad quartum Nonas Martij, translationem vero Romam factam hac die ponit. His omnibus ſubſcribit etiã Galeſinius in ſuis Not. ea die Martii. Quod vero Græci, neque hac die, neque ad quartum Nonas Martii, ſed ſeptimo Kal. Septemb. agant commemorationem S. Hadriani; exiſtimo eam eos agere diem, qua prima eſt facta translatio, cum Nicomedia Conſtantinopolim eius corpus delatum eſt. Cetera de Hadriano vide notata ſuperius in natali ipſius die 4. Non. Martii.

[c] *Ammonis & ſoc.*] Vſuardus de iiſdem hac die. Scribit de his Dionyſius Alexand. apud Euſeb. lib. 6. c. 34. Alius eſt itẽ Ammon Alexand. qui vna cum Fauſto & Didio paſſus eſt tempore Diocletiani, de quibus Euſebius lib. 8 c. 25. & Niceph. li. 7. c. 16. Diuerſos hos eſſe inter ſe, tum diuerſitas temporum, tum ſociorum oſtendit. T. 2. A. 253. nn. 107. & ſeq.

[d] *Timothei & Fauſti.*] De his item Vſuardus, & alii recentiores hac die.

[e] *Euſebij & ſoc.*] Horum nobile certamen ſcribit Sozomenus lib. 5. cap. 8. T. 4. A. 362. nu. 154. & ſeq.

[f] *Neſtoris.*] De quo etiam idem Sozom. vna cum prædictis martyribus agit vbi ſupra lib. 5. cap 8. T. 4. A. 362 n. 155.

[g] *Corbiniani Epiſcopi.*] Apud Bedam de eodem hac die. Eius res geſtas ſcriptis mãdauit Aribo Epiſcopus Friſingen. quas habet Sur. tom. 5. Plura de eodem Otho Friſing. lib. 5. c. 23. & 24. Claruit temporibus Gregorii Secundi Papæ circa annum Domini ſeptingenteſimum trigeſimum. T 9. A. 716. n. 11 & An. 724. nu. 22. & ſeq.

9 Quinto Idus Septemb. Luna, G xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NICOMEDIAE paſsio ſanctorum martyrum Dorothei [a] & Gorgonij, qui apud Diocletianum Auguſtum honores ampliſsimos conſecuti, cũ perſecutionem, quam ille Chriſtianis inferebat, deteſtarentur, præſente eo, iuſsi ſunt primo appendi, & flagris toto corpore laniari, deinde viſceribus pelle nudatis, aceto & ſale perfundi, ſicq. in craticula aſſari, atque ad vltimum laqueo necari. Interiecto autem tempore, beati Gorgonij corpus Romam delatum fuit, ac via Latina poſitum, & inde ad baſilicam ſancti Petri translatum. In Sabinis, trigeſimo ab Vrbe milliario, ſanctorum martyrum Hyacinthi [b], Alexandri, & Tiburtij. Sebaſtæ S. Seueriani [c] militis Licinij Imperatoris, qui cum quadraginta martyres in carcere detentos frequens

viſitaret, iuſſu Lyſiæ Præſidis ſaxò ad pedes ligato ſuſpenſus, ac verberibus cæſus, & flagris laniatus, in tormentis reddidit ſpiritum. Eodem die paſſio ſancti Stratonis [d], qui pro Chriſto ad duas arbores ligatus, atque diſcerptus, martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Ruffini [e] & Ruffiniani fratrum. Romæ ſancti Sergij [f] Papæ & confeſſoris. In territorio Taruanenſi ſancti Audomari [g] Epiſcopi. In Scotia ſancti Querani [h] abbatis.

SEPTEMBRIS 9.

T.1.A.301. n.37.&ſeq & An 302. n.3.28.29. & 40.

DOROTHEI *& Gorgonij* [a].] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Scribit horum res geſtas Euſeb. hiſtor. lib.8.c.1.& 6. & Niceph. lib. 7.c.2.& 5. Plura de iiſdem in Actis ſanctorum Indes & Domnæ, quæ refert Metaph. die 26. Decemb. vbi tamen Dorotheum capite amputatum, Gorgonium vero molari lapide ad collum ligato, martyrium conſummaſſe, eadem Acta teſtantur. Quod autē ab his diuerſa hæc in Martyrologio sūt poſita, quod prædicti martyres laqueo vitam finierint, ex Euſebio dict. lib.8 c.6.& Niceph. lib.7.c.5. videntur accepta. Quæ vero hic habentur de ceteris tormentis a prædictis martyribus perlatis, eadē recenſet Beda, Vſuardus, Ado, & alij: & licet Euſebius eis Petrum cruciatum eſſe dicat; tamen cum ex vnius, quod refert, martyrio, quæ ceteris ſodalibus contigerint, ſe nota facere velle teſtetur, inde prædicti putarunt, in dictos martyres eadem eſſe illata tormenta. Ruffinus item dum eumdem Euſebij locum in Latinum vertit, iiſdem quibus ille, hos ſupplicijs affectos, ac demum laqueo vitam finiſſe tradit lib.8. c.6. Reliquias S. Gorgonij translatas deinde Roma in Gallias, teſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 764.

[b] *Hyacinthi & ſoc.*] Agunt & de his Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui.

[c] *Seueriani.*] Græci item de eo hac die in Menologio, ibiq. eius Acta expreſſa habentur, quæ vberius deſcripſit Metaphraſtes ex antiquis codicibus; extant apud Lipom. to. 6. & Sur. tom.5. T.3.A.316 n.46.

[d] *Stratonis.*] De eo hac die Græci in Menologio, referuntq. eius martyrium.

[e] *Ruffini & Ruffiniani.*] Græci etiam horū paſſionem deſcribunt in Menol. hac item die.

[f] *Sergij Papæ.*] De quo Beda, Ado, & recētiores. Hic ſubſtitutus eſt Cononi. Eius res geſtas per annos ſingulos deſcripſimus in Annal. Eccleſiaſt. T.8.A.687. nu.1.&ſeq. obitus an. 705.n.1. & ſeq.

[g] *Audomari Epiſcopi*] De eo etiam Vſuardus, & alij. Recitat eius Acta Sur. to.5. Vincent. lib.23, c.108. Petr. in catal. lib. 8. c.58. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib.3. cap.104.& lib.4.c.160. Molan. in Indic. ſanct. Belg. Exceſſit ex humanis anno Domini 695. T.8.A.681. n.14 obitus A 695.n.9.

[h] *Querani Abb.*] Agunt de eodem Vſuard. hac die, & recentiores.

xiiij. A Quarto Idus Septemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

TOLENTINI in Piceno depoſitio ſancti Nicolai [a] confeſſoris, ordinis Eremitarum ſancti Auguſtini. In Africa natalis ſanctorum Epiſcoporum Nemeſiani [b], Felicis, Lucij, alterius item Felicis, Littei, Polyani, Victoris, Iaderis, Datiui, & aliorum: quæ ſub Valeriano & Gal-

lieno,

lieno, exurgente perſecutionis rabie, ad primam confeſsionis Chriſti conſtantiam grauiter fuſtibus cæſi, deinde compedibus vincti, & ad fodienda metalla deputati, glorioſæ confeſsionis agonem conſummarunt. Chalcedone ſanctorum martyrum Soſthenis[c] & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Priſco Aſiæ Proconſule poſt vincula & beſtias ſuperatas iuſsi ſunt incendi: at illi ſalutantes ſe inuicem in oſculo ſancto, in oratione poſiti ſpiritum emiſerunt. In Bithynia ſanctarum virginum Menodoræ[d], Metrodoræ, & Nymphodoræ ſororum, quæ ſub Maximiano Imperatore & Frontone Præſide martyrio coronatæ, peruenerunt ad gloriam. Item ſanctorum martyrum Apellij[e], Lucæ, & Clementis. Leodij in Belgia ſancti Theodardi[f] Epiſcopi & martyris, qui animam ſuam poſuit pro ouibus ſuis, & poſt mortem miraculorum gratia illuxit. Romæ beati Hilari[g] Papæ & confeſſoris. Compoſtellæ ſancti Petri Epiſcopi[h], qui multis virtutibus & miraculis claruit. In ciuitate Albigenſi ſancti Saluij[i] Epiſcopi & confeſſoris. Nouariæ ſancti Agapij[k] Epiſcopi. Conſtantinopoli ſanctæ Pulcheriæ[l] Auguſtæ virginis, religione & pietate inſignis.

SEPTEMBRIS 10.

Obijt An. 1306.

[a] NICOLAI *de Tolentino*.] Huius facta egregia habet Mombrit. tom. 2 & Sur. to. 5. Antonin. nonnulla par. 3. tit. 22 c. 11. § 17. & alij recentiores. Exceſſit ex hac vita anno Domini 1306. relatus eſt autem inter ſanctos ab Eugenio Papa IIII. anno Pontificatus ſextodecimo, Domini autem MCCCCXLVI.

T. 1. A. 260 n. 43. & ſeq.

[b] *Nemeſiani & ſoc.*] Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Scribit de his Cyprian. epiſt. 77. Quarum autem ciuitatum fuerint Epiſcopi, poteſt intelligi ex Actis Concilij Carthaginenſis ſub Cypriano. Hi etenim quamuis aliquando erroneam illam ſententiam de baptiſmate hæreticorum vna cum S. Cypriano aduerſus Rom. Pont. Stephanum defendiſſent: tamen ſicut ille, ita & iſti nunquam ſe a Catholica vnitate & caritate diuiſerunt; vt de S. Cypriano S. Auguſtinus, agens aduerſus Donatiſtas, ſæpe inculcat. Clariſſimus fuit item in Africa eiuſdem nominis Nemeſianus, qui puer adhuc martyrium ſubijt, de quo Auguſtinus ſermone de diuerſ. 39. cap. 3.

T. 3. A. 311. n. 18.

[c] *Soſthenis & Victoris.*] Agunt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur res geſtæ iunctæ Actis ſanctæ Euphemiæ Chalcedonenſis: de his etiam Petrus in catal. lib. 8. cap. 61.

T. 3. A. 313. n. 18.

[d] *Menodoræ & ſoc.*] De his & Græci in Menologio hac die: fuſius autem Metaphraſtes ipſarum res geſtas deſcripſit, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

[e] *Apellij & ſoc.*] De his adhuc Græci in Menologio agunt hac die.

T. 8. A. 658 nu. 8.

[f] *Theodardi Epiſc.*] Huius Acta teſtatur Sigebertus ſcripſiſſe luculentiore ſtylo: extant ea apud Sur. tom. 5. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 103. & lib. 4. cap. 154. Molanus in Indiculo ſanctorum Belgii. Paſſus eſt autem anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoquinto.

T. 6. A. 467 n. 3. & ſeq.

[g] *Hilari Papæ.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Succeſſit hic S. Leoni Magno. Acta eius ex diuerſis antiquis codicibus conquiſita digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis per annos ſingulos.

[h] *Petri Epiſc.*] Tabulæ Compoſtellanæ, ex quibus Molanus id addit ad Vſuardum, & alii.

T. 7. A. 587 n. 37.

[i] *Saluij Epiſc.*] De eodem hac die Beda. Pluribus de eo agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 50. lib. 6. c. 29. & lib. 7. c. 1. Migrauit ex hac vita anno Domini quingenteſimo octogeſimoſexto.

cir. A. 432. k *Agapiti Episc.*] Succeſsit hic S. Gaudentio, ſeditq. annos 20. vt docent tabulæ Epiſcoporum eccleſiæ Nouarienſis, quæ tamen in aliquibus ſunt emendandæ.

T. 5. plura præcipue A. 415. nu. 51. & ſeq. A. 431. nu. 157. & ſeq. & 177. & an. 438. nu. 13. obitus. T. 6. A. 453. n. 20. & ſeq. l *Pulcheriæ.*] Eodem titulo ſanctitatis & virginitatis celebrant eam Græci hac die in Menologio. Licet enim ad optimam adminiſtrationem Imperij Marcianum virum religioſiſſimum ætate grandæuum ſibi maritum delegiſſet; tamen virginitatem, quam ab ineunte ætate Deo ſpoponderat, illibatam ad obitum vſque conſeruauit: quod abſque vlla dubitatione tam Græcorum, quam Latinorum hiſtorici omnes affirmãt. Scribunt de ea Sozom. lib. 9. c. 1. Socrat. lib. 7. c. 22. Niceph. lib. 14. cap. 2. & 3. Marcel. in chron & Suidas pluribus. De eadem ſæpe Acta SS. Synodi Chalcedonenſis, vbi noua Helena, munimen Orthodoxorum, & gloria eccleſiarum a cunctis Patribus eſt acclamata. Commendatur mirum in modum in epiſtolis S. Leonis Papæ, præſertim epiſt. 39. Appellata eſt in Imperialibus ſanctionibus, venerabilis Auguſta: ita l. 2. de collat. luſtrali. C. Theod. Mentio de eadem habetur in Actis ſanctæ Melaniæ iunioris. de eadem recentiores Græcorum hiſtorici Zonaras, Cedrenus, Glycas, & alij. Obijt humanum diẽ (vt auctor eſt Marcellinus in chron.) Opilione & Vincomalo Conſſ. eſt annus a Chriſto Domino 453. Tam ad ipſam, quam ad ſorores Cyrillus Epiſcopus Alexandrinus de recta fide commentarium ſcripſit. Idẽ Cyrillus in lib. ad Theodoſium Aug eamdem Pulcheriam procurantem Imperium his verbis deſcribit: Altera autem & virginali germine ſimul vigens, & nobiliſſimi regni veſtri curam ſibi vendicat, &c. Hæc Cyrillus, qui eamdem pluribus laudat. Porro Pulcheriæ vitam tam ex Græcis, quã ex Latinis antiquis auctoribus ſumma induſtria collegit R. P. Thomas Bozzius noſtræ Congregationis presbyter, Latinis ac Græcis litteris bene excultus; quam proxime ab eo edendam, ſimulq. alias nobilis ingenij aduerſus hæreticos elaboratas lucubrationes, ſperamus. Fuit & alia Pulcheria Theodoſij Maioris filia, quæ tenella adhuc ætate ex hac vita deceſſit, in cuius nobili funere S. Gregorius Nyſſenus egregiam habuit panegyrim. Rurſus etiam & alia fuit tenella puella, Pulcheria dicta, filia Theophili & Theodoræ Auguſti, de qua Cedrenus in compend. hiſt. in Theophilo, & Zonaras in 3. par. Annal. in eodem Imperatore.

xiij. B Tertio Idus Septemb. Luna. 11

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5

t u A B C D E f F G H M N P

6 7 8 9 10 11 12 13 13 14 15 16 17 18

ROMAE via Salaria veteri in cœmeterio Baſillę natalis ſanctorum martyrum Proti [a] & Hyacinthi fratrum eunuchorum beatæ Eugeniæ: qui ſub Gallieno Imperatore deprehenſi quod eſſent Chriſtiani, ſacrificare coguntur; ſed non conſentientes, primo duriſsime verberati ſunt, ac tandem pariter decollati. Laodiceæ in Syria paſsio ſanctorum Diodori [b], Diomedis, & Didymi. Legione in Hiſpania ſancti Vincentij [c] abbatis & martyris. In Aegypto ſancti Paphnutij [d] Epiſcopi, qui vnus fuit ex ijs confeſſoribus, qui ſub Galerio Maximiano Imperatore, dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro poplite exciſo, ad metalla damnati fuerunt: deinde ſub Conſtantino Magno aduerſus Arianos pro fide Catholica ſtrenue decertauit, & demum multis coronis auctus in pace quieuit. Lugduni depoſitio S. Patientis [e] Epiſcopi. Vercellis S. Aemiliani [f] Epiſcopi. Alexandriæ ſanctæ Theodoræ [g], quæ cum incaute deliquiſſet,

facti,

facti pœnitens, mira abſtinentia & patientia in habitu ſancto incognita perſeuerauit vſque ad mortem.

SEPTEMBRIS 11.

T.2.A 188. nu.2. & A. 162.nu.56.

a Proti & Hyacinthi.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri omnes hac die. Extiterunt res geſtæ in Actis S. Eugeniæ, de quorum fide agemus inferius 8. kal. Ianuarij. Extat Romæ illuſtris memoria horum martyrum, cuius Confeſſionem Symmachus Papa exornauit, vt conſtat ex libro de Roman. Pontific. Anaſt. in Symmacho. Eorum ſacræ reliquiæ ſub Clemente VIII. Pont. Max. ab eccleſia S. Saluatoris, prope pontem S. Mariæ trans Tiberim poſita, ad eccleſiam S. Ioan. Florentinæ nationis ſolemni pompa fuere tranſlatæ anno Dñi 1592. die 21. Iun.

b Diodori & ſoc.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi & ipſorum martyrium paucis enarrant.

T.8. A.630. num.20.

c Vincentij.] Paſſus hic dicitur Gothorum tempore, cum Arianæ perfidiæ repugnaret. De eodem in Flor. ſanct. Hiſpaniæ, & in Theſauro concion. tom. 2. hac die.

T.3.A 340. n.23. A 318. n.104. An. 325. nu.22. A.326. nu. 22. An.339 n.6. A.347. n.18.A.

d Paphnutij Epiſc.] Hic ille illuſtris confeſſor, qui in eadem perſecutione dextro orbatus oculo, & ſiniſtro ſuccifo poplite, adhucq; ſuperſtes, conuenit vna cum cęteris ad magnum Nicænum Concilium, & aduerſus Arianos egregie decertauit. Fuit & miraculorum patrandorum Apoſtolicæ virtute præditus, vt de eo ſcribit Rufin. lib 1. c. 4. & 17. & Socrat. lib. 1. c. 8. vbi ait, Conſtantinum Imperatorem partem illam vultus eius effoſſi oculi exoſculatum eſſe miro religionis affectu. Id ipſum Theodoret. hiſt. lib. 1. cap. 7. Sozom. lib. 1. cap. 22. Niceph. lib. 8 c. 14. & 19. & Suidas. De eodem adhuc monacho ſcribit ſanctus Athanaſius in vita S. Antonij. Longe hic alius ab illo Paphnutio Meletiano, licet & ipſe confeſſor fuerit, de quo ſcribit S. Epiphanius in Panario, hæreſi 68.

T.5. A. 429. nu.9 & An. 435 n 22. & 1.6. A 466. n 13 A 475 n.29. & ſeq.

e Patientis Epiſc.] De eodẽ hac die Vſuardus, & alij. Scribit Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib 2. c. 24. Sidonium Apollinarẽ eius virtutes litteris prædicaſſe: agit enim de eo Sidonius lib. 2. epiſt. 10. ad Heſperiũ, & lib. 4. epiſt. 25. ad Donnolum; extatq; eiuſdem ad eundem Patientẽ epiſt. 12. lib. 6. quibus eius res geſtæ narrantur. Ad hunc ipſum Conſtantius inſcripſit vitam S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis. Interfuit hic item conuentui Gallicanorum Epiſcoporum, in quo cognita & probata eſt fides Catholica Fauſti Lerinenſis damnantis dogmata Pelagij: ad quos etiam Lucidus Pelagianus palinodiam recantans, in eiuſdem hæreſis damnationem ſcripſit epiſtolam. Extant hæc to. 5 biblioth. Margar. Ponitur Patiens viceſimusquartus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Demochar. Putat Grauius, non eſſe legitimam ſubſcriptionem illam ad Epiſtolã Fauſti. ſed de Fauſto conſule dicta in Annalibus, in quibus verſipellis vulpeculæ fraus detegitur.

cir. A.514.

f Aemiliani Epiſc.] De eo tab. eccleſ. Vercellenſis. Huius vitã ex antiquis eius eccleſię monumentis ſe ſcripſiſſe teſtatur Galeſinius. Interfuit Aemilianus Vercellẽſis Epiſcopus Romanis Synodis tertiæ & quartæ ſub Symmacho Papa, vt earumdem Acta teſtantur.

cir. A 490.

g Theodoræ.] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio. Nicephorus etiam lib. 17. c. 5. plenius autem Metaphraſtes refert eius res geſtas, quas Latine redditas habes apud Lipom. tom. 6. hac die, & Sur. tom. 5. Vixit temporibus Zenonis Imperatoris.

12 Pridie Idus Septemb. Luna. C xij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6
t u A B C D E f F G H M N P
7 8 9 10 11 12 13 14 14 15 16 17 18 19

ALEXANDRIAE natalis ſanctorum martyrum Hieronidis a, Leontij, Serapionis, Seleſij, Valeriani, & Stratonis, qui ſub Maximino Imperatore ob Chriſti nominis confeſſionem in mare ſunt demerſi. In Bithynia ſancti Autonomi b Epiſcopi & martyris; qui ex Italia, Diocletiani perſecutionem declinans, illuc profectus,

ſectus, cum pluſimos conuertiſſet ad fidem, a furentibus Gentilibus, dum ſacra myſteria perageret, ad altare mactatus; hoſtia Chriſti effectus eſt. Meri in Phrygia paſſio ſanctorum martyrum Macedonij[c], Theoduli, & Tatiani, qui ſub Iuliano Apoſtata ab Almachio Præſide poſt alia tormenta ſuper crates ferreas ignitas poſiti, exultantes martyrium compleuerunt. Iconij in Lycaonia ſancti Curonoti[d] Epiſcopi, qui ſub Perenni Præſide capite truncatus, martyrij palmam accepit. Apud Ticinum ſancti Iuuentij[e] Epiſcopi, de quo ſexto Idus Februarij. Is a beato Hermagora diſcipulo ſancti Marci Euangeliſtæ ad eam vrbem vna cum ſancto Syro directus eſt; & ambo illic Chriſti Euangelium prædicantes, & magnis virtutibus ac miraculis coruſcantes, etiam vicinas vrbes diuinis operibus illuſtrarunt; ſicque in pontificali honore, glorioſo fine quieuerunt in pace. Lugduni depoſitio ſancti Sacerdotis[f] Epiſcopi. Veronæ ſancti Siluini[g] Epiſcopi. Anderlaci S. Guidonis[h] confeſſoris.

SEPTEMBRIS 12.

cir. A.237. HIERONIDIS *& ſoc.*[a]] De iiſdem hac die Græci agũt in Menologio, vbi eorum martyrium deſcribunt.

cir. A.290. [b] *Autonomi.*] Græci itidẽ. Porro eius Acta edidit Metaphraſtes, quæ habet Lipom. tom.6. & Sur. tom.5. hac die.

T.4. A.362. n.84. [c] *Macedonij & ſoc.*] Græci etiam de his agunt in Menologio, geſtaq. eorum referunt breui compendio; Suidas autem pluribus eorum nobiliſſimum certamen deſcribit in hiſtor. in verb. Almachius.

[d] *Curonoti.*] Huius Acta martyrij Græci, qui eadem die de eo agunt in Menologio, explicant.

T.4. A.381 n.3. [e] *Iuuentij Epiſcopi.*] De Iuuentio, ſeu Euentio, ſuperius iterum ſexto Id. Februarij. De Iuuentio & Syro Epiſcopis hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt. In tabulis autem eccleſiæ Ticinenſis de vtroque ſeorſum agitur, diuerſiſq. diebus: nimirum de Iuuentio octauo Id. Febr. de Syro autẽ quinto Idus Decembr. eiusq. tranſlationem xvj. Kalend. Iunij celebrant. Fertur Iuuentius, de quo agitur, diſcipulus fuiſſe S. Hermagoræ, qui paſſus eſt temporibus Neronis Imperatoris, tertiusq. numeratur eius ſedis Epiſcopus. Iuuentij & Syri res geſtas recitat Mombric. tom.2. habes eaſdem apud Sur. tom.7. hac die, & Petr. in catal. lib.1. c.50. & lib.8. c.68. De eodem S. Syro Luithprand. Ticin. lib.3. cap.2. Bernard. abb. Bonæual. in vita S. Bernardi lib. 1. cap.4.

Si Euẽtius fuit in Cõcil. Aquileienſ. alius eſt a diſcipulus ſãct. Hermagoræ qui vixit circ. annũ i

T.1. An.46. n.2.

T.7. A.552 n.25. [f] *Sacerdotis Epiſc.*] De eodẽ Beda, & Ado. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, cuius anno trigeſimooctauo interfuit Aurelianenſi quinto Concilio, vt eius Acta ſignificant. Numeratur hic Lugdunenſis ſedis Epiſcopus trigeſimus, vel trigeſimusſecundus, iuxta diuerſas tabulas, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ.

[g] *Siluinj Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Veronen. quas illuſtrauit Illuſt. ac R.D. Auguſtinus Valerius Epiſc. Veron. S.R.E. Card. libro quem ſcripſit de antiquis monum. Epiſcoporum Veronen. pag.10. & 42.

T.12. Ann. 1112. n.29. [h] *Guidonis confeſſoris,*] Huius Acta recenſet Sur. tom.5. hac die. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuardum. Migrauit ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo duodecimo.

13 Idibus Septemb. Luna. D xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ		
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7		
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P					
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20					

ALEXANDRIAE natalis beati Philippi [a], patris ſanctæ Eugeniæ virginis. Hic dignitatem præfecturæ Aegypti deſerens, baptiſmi gratiam aſſecutus eſt; quem in oratione conſtitutum iuſſit Terentius Præfectus eius ſucceſſor gladio iugulari. Item ſanctorum martyrum Macrobij [b] & Iuliani, qui ſub Licinio paſsi ſunt. Eodem die ſancti Ligorij [c] martyris, qui in eremo degens, a Gentilibus ob Chriſti fidem necatus eſt. Alexandriæ ſancti Eulogij [d] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate celebris. Andegaui in Gallia ſancti Maurilij [e] Epiſcopi, qui innumeris miraculis claruit. Apud Senonas ſancti Amati [f] Epiſcopi & confeſſoris. Ipſo die ſancti Venerij [g] confeſſoris, admirandæ ſanctitatis viri, qui in inſula Palmaria vitam eremiticam duxit. In monaſterio Romarico in Gallia ſancti Amati [h] presbyteri & abbatis, abſtinentia & miraculorum gratia illuſtris [i].

SEPTEMBRIS 13.

fuſius T. 2. A.204 n.2. & ſequ & A.246 n.6. & ſeq.

[a] PHILIPPI.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; qui omnes corrigendi ſunt, dum ex Actis S. Eugeniæ dicunt illum fuiſſe Epiſcopum Alexandrinum: nam eius præfectura ſæcularis, & non ſacerdotalis fuit: Euſebius etenim cum, tam in chronico, quam in hiſtoria texit ſeriem Epiſcoporum Alexandrinorum, Nicephorus Epiſcopus, & Nicephorus Calliſt. & alij qui id ipſum præſtiterunt, nullus ipſorum inter Alexandrinos Epiſcopos adnumerat Philippum. Rurſus autem in eodem Philippo ſanctæ Eugeniæ patre errauerunt alij, qui putarunt eumdem eſſe Philippum Imperatorem, vt Cedrenus in Maximino; quos Zonaras iure redarguit in Philippo Imp. Quod itē in prædictorū Martyrologijs legitur hic paſſus eſſe Valeriani & Gallieni temporibus, plane repugnat Actis ipſius S. Eugeniæ, vbi eius certamen deſcribitur. Nec quemquam moueat, ſi eius filia Eugenia paſſa dicatur temporibus prædictorum Imperatorum: nam perlongum temporis ſpatium inter vtriuſque martyrium intercesſiſſe, eadem Acta ſignificant. Paſſus eſt autem Philippus Seuero & Antonino filio regnantibus, vt eadem Acta teſtantur; quæ tamen tam in his quæ habent de Epiſcopatu Philippi, quam in aliquibus alijs ſuperadditis, cenſura indigent.

[b] *Macrobij & Iuliani.*] De ijſdem Græcorum tabulæ & Menologium hac die agunt. T.3.A.316. n.53.

[c] *Ligorij.*] Vet. manuſcripta de eodem hac die: Petrus in catal. lib. 8. cap. 73. agit de eius martyrio atque tranſlatione.

[d] *Eulogij Epiſc.*] De eodem Græci etiam. Scribit de eo Euagr. hiſt. lib. 5. cap. 25. De eodem agitur in Prat. ſpirit. c. 146. & 147. Nicephorus in chron. numerat eum quadrageſimumſeptimum eius ſedis Epiſcopum. Claruit temporibus Mauritij Imperatoris, & Phocæ eius ſucceſſoris. vſus eſt eo familiariſſime S. Gregorius Papa, cuius ad ipſum quamplurimæ extant epiſtolæ, vt lib. 1. epiſt. 25. lib. 4. epiſt. 36. lib. 5. 60. lib. 6. 31. & 37. lib. 7. 30. & 38. lib. 8. 43. & lib. 11. epiſt. 46. 47. T.5.A.411. n.61. & An. 428. n.30.

[e] *Maurilij Epiſc.*] Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius Acta, quæ Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 5. recitant; T.4.A.394. n.98. Sub nomine Mauritij.

citant; quæ a Fortunato fuiſſe conſcripta, teſtatur Trithemius. Claruit temporibus Theodoſii, & Honorij eius filij: conſecratuſque Epiſcopus a S. Martino Epiſcopo Turonenſi, ſedit annis triginta. Agunt de eodem Petrus Cluniacenſis lib. 1. epiſt. 2. Vincent. lib. 17. cap. 39. Anton. par. 2. tit. 10. cap. 13. Petrus in catal. lib. 8. cap. 75. Adducit hunc in exemplum Petrus Dam. in apolog. ad Gregorium VII. Rom. Pont. de abdicatione Epiſcopatus. Fuit eiuſdem nominis alius Epiſcopus Rhotomagenſis, qui vixit circa annũ Domini 070; de quo Trithem. de vir. illuſtribus ord. S. Benedict. lib. 3. c. 323. & lib. 4. cap. 120.

T. 8. A. 685. n. 22. obijt A. 690. [f] *Amati Epiſc.*] Huius res geſtas ex antiquis codicibus mutuatus edidit Sur. tom. 5. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 685. & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indiculo ſanct. Belg. pluribus. Numeratur vigeſimuſſecundus eius ſedis Epiſcopus. Exceſſit ex hac vita anno Domini 690. vt indicant tabulæ eccleſię Senonenſis a Demochare deſcriptæ.

[g] *Venerij.*] Eius Acta in compendium redacta habet Petr. in catal. lib. 8. c. 65. qui ſubdit de alio eiuſdem nominis ſanctitate claro, qui vixit tẽporibus Othonis Tertij Imp. ibid. c. 66. Hic de quo agimus, claruit tẽporibus Phocæ Imp. & Gregorij Papæ, qui monaſterium eiuſdem in Palmaria inſula, ad canonicam obſeruationem reſtituendum curauit. lib. 1. epiſt. 48. Fuit eiuſdem nominis ſanctitate clarus alius adhuc Venerius, qui habitauit in montibus Tiburtinis, de quo ſcribit Petrus Damian. in vita S. Romualdi. Gr. A. 601.

[h] *Amati presbyt.*] De quo itẽ Beda, Vſuar. & alij. Extant eius Acta apud Sur. tom. 5. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedi. lib. 3. cap. 88. & 90. Floruit temporibus Dagoberti Regis Franc. anno Domini 630. Idẽ Trithem. ibidem agit de alio eiuſdem nominis & monaſterij abbate & martyre lib. 3. cap. 309. de quo agi putat hac die. T. 8. A. 615. n. 15.

x. E Decimooctauo Kal. Octob. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

EXALTATIO ſanctæ Crucis, quando Heraclius Imperator, Coſrhoe Rege deuicto, eam de Perſide Hieroſolymam reportauit. Romę via Appia beati Cornelij Papæ & martyris, qui in perſecutione Decij poſt exilij relegationem iuſſus eſt plumbatis cædi, & ſic cum alijs viginti & vno promiſcui ſexus decollari. Sed & Cærealis miles cum Salluſtia vxore ſua, quos idem Cornelius in fide inſtruxerat, eodem die capite plexi ſunt. In Africa paſsio ſancti Cypriani [c] Epiſcopi Carthaginienſis, ſanctitate & doctrina clariſsimi: qui ſub Valeriano & Gallieno Principibus poſt durum exilium detruncatione capitis martyrium conſummauit ſexto milliario a Carthagine iuxta mare. Paſsi ſunt etiam ibidem ſancti martyres Creſcentianus [d], Victor, Roſula, & Generalis. Romæ ſancti Creſcentij [e] pueri, filij ſancti Euthymij, qui in perſecutione Diocletiani ſub Turpilio Iudice via Salaria gladio percuſſus occubuit. Treuiris ſancti Materni Epiſcopi, diſcipuli beati Petri Apoſtoli, qui Tungrenſes, Colonienſes, & Treuirenſes, aliosq. finitimos populos ad Chriſti

fidem perduxit. Eodem die natalis ſancti Ioannis [f] Chryſoſtomi Epiſcopi Conſtantinopolitani, qui inimicorum factione in exilium eiectus, cum Innocentij Primi Summi Pōtificis decreto inde reuocaretur, in itinere a cuſtodientibus militibus multa mala perpeſſus, animam Deo reddidit: eius tamen feſtiuitas ſexto kalendas Februarij celebratur, qua die ſacrum ipſius corpus à Theodoſio Iuniore Conſtantinopolim fuit translatum.

SEPTEMBRIS 14.

De Cruce plura To. 1. a. 60. nu. 6. T. 8. a. 624. n. 40. & ſeq & An. 621. Ann. 622. a. 627. & a. 628. latius.

Exaltatio S. Crucis [a].] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij: pluribus autē Ordo Rom. de diuin. offic. in fin. Microlog. c. 55: ac ceteri qui ſcribunt de diuin. offic. Agunt præterea & Græci hac die ſolemnitatem Exaltationis S. Crucis, non tamen quando per Heraclium Imp. deuicto Coſrhoe reſtituta eſt; ſed cum, Conſtantino imperante, gloria exaltatæ Crucis, maiori fulgore in Orbe effulſit. Extat tractatus egregius Epiphanij Epiſcopi Orbi de ſigno Crucis, quod apparuit Conſtantino Magno Imper. Habetur Græce ſcriptus in cod. manuſcripto biblioth. Sfortianæ nū. 91. Græci itaque longe ante Heraclij tempora hac ipſa die eiuſmodi celebritatem agebāt, quā item die Exaltationis S. Crucis ſanctum Ioannem Chryſoſtomum ex hac vita migraſſe, hi tradunt, qui res geſtas ipſius ſunt proſecuti. De eadem etiam ſolemnitate hac die agi ſolita meminit Euſtachius presbyter in Eutychio apud Lipom. tom. 7. Latini etiam ante Heraclij tempora hāc diem Exaltationi S. Crucis dicatam coluiſſe videntur: nam in Sacramentario S. Gregorij de eadem, hac die agitur: Putamus itaque eandem ſolemnitatem multo prius celebrari ſolitam, tāta deinde parta victoria, auctam, redditamq. ex eius rei memoria illuſtriorem. Quæ vero de reſtitutione S. Crucis poſt Heraclij victoriā ſcripta ſunt, contigerunt anno decimonono eius Imper. vt conſtat ex Theophane in hiſt. Miſcel. Numeratur hic annus a Chriſto Domino ſexcenteſimus vigeſimusoctauus. De eadem Aim. de geſt. Franc. lib. 4. cap. 21. Vide de eadem Exaltatione Suidam in hiſt. in Heraclio. Rei geſtæ hiſtoriam multis inuolutam ambagibus legimus manuſcriptam, quam penes nos habemus, auctore quodam Nicephoro Epiſcopo; cuius eſt initiū: Tempore illo quo, &c. Quid autem in ea germanum, quidve ſpurium ſit, diximus in Annal. Eccleſ. Quod doluimus, hiſtoriam illā nonnullis auctam mendacijs in quibuſdam eccleſijs pictam vidimus. Extant de S. Cruce S. Ioannis Chryſoſtomi orationes duæ: Sophronius item de Exaltatione S. Crucis ſcripſit ſermonem; alium eiuſdem argumenti edidit Leo Imperator; quos habet codex Græcus manuſcript. bibliothecæ Sfortianæ num. 65. Itemq. Ioſephus Epiſcopus Theſſalonicæ aliam de S. Cruce ſcripſit orationem: habetur & ipſa in eadem biblioth. numero 84.

[b] *Cornelij Papa.*] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. De cuius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 32. Optat. lib. 2. Aug. epiſt. 165. Niceph. in chron. Res geſtas ipſius, & tēpus quo ſedit, pleniùs ſcripſimus in Annal. Eccleſ. De Cereali & Salluſtia, quorum hic mentio habetur, agit hic item Ado, aſſentiunturq. vet. manuſcripta. S. Leo Papa extruxit baſilicam S. Cornelij Papæ nomine, iuxta cœmeterium Calliſti via Appia, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontificibus in Leone Primo.

T. 2. a. 254. n. 42. & ſeq & an. 255. n. 55. & ſeq

[c] *Cypriani.*] Beda, ac ceteri qui ſupra, de eodem hac die. Fuit eius ſolemnitas etiam Græcis celeberrima, in qua S. Gregorius Nazianzenus præclaram habuit orationem: licet tam ipſe, quam Metaphraſtes, ac ceteri Græcorum errore labantur, dum eundem eſſe exiſtimant cū Cypriano mago, qui paſſus eſt cum Iuſtina virgine; nomine nimirum & martyrij titulo decepti: cum re vera multis differentijs conſtet inter ſe eſſe diſtinctos. Huius Acta ſcripſit Pontius eius diaconus, vt teſtatur S. Hieron. de ſcript. Eccleſ. inde Paulus diac. Extant præterea eiuſdem martyrij Acta publica a Notarijs excepta: quæ omnia in vnum collecta habet Pamelius, qui & de ſuo addidit eiuſdem Cypriani vitam ex ipſiuſmet ſcriptis locupletatam. Legi in antiquo Breuiario Toletano ſacrum hymnum, quo eius martyrium egregie deſcriptum canitur. eſt eius exordium: Orbis magiſter Taſcie, &c. Extant de eodem ſermones ſancti Auguſtini, quorum Poſſidius meminit in Indic. ſerm. 113. 114. 115. & 116. de diuerſis, adhuc alius in addit. Pariſ. 12. vbi etiam recenſentur eiuſdem martyrij Acta. Extant præterea de eodem ſermones duo S. Maximi, alius inſuper S. Petri Chryſologi 129. In huius martyris honorem duæ apud Carthaginem

Plura T. 2. ab An. 250. & An. 260. n. 36. & ſeq & An. 261. n. 12. & ſeq

nem illuſtres baſilicæ fuerunt erectæ, vt ſcribit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 1. quarum altera vbi paſſus, altera vero vbi ſepultus, extructa fuit. Prior ad Sextum dicta, a ſexto videlicet ab vrbe Carthagine lapide: qui ipſe locus appellatus eſt Menſa Cypriani, non quod (vt ait Auguſt. ſerm. 113. de diuerſ.) ibi ſit vnquam Cyprianus epulatus, ſed quia ibi eſt immolatus. Altera ad Decimum eſt nuncupata, quod tot paſſuū millibus a Carthagine diſtaret eius ſepulchrū; huius meminit Procopius de bello Vuandalico, aitq. hanc ſibi vendicaſſe Vuandalos Arianæ perfidiæ ſectatores, illa priori ad ſolum proſtrata. Hæc autem (ſecundum præcedens de ea re editum propheticum oraculum) ſubactis per Iuſtinianum Imper. Vuandalis, reddita eſt Catholicis. Dicta hæc erat etiam Sepulchrū Cypriani, ad quod e tranſmarinis vſque regionibus frequens erat acceſſus Fidelium, vt apparet ex Seuero lib. 1. dialog. De eadem ſolemnitate & loco ſcribit Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 12. Non tantum in Africa, ſed & in Italia celeberrima fuit huius diei S. Cypriani ſolemnitas, de qua extat epiſtola Athalarici Regis ad Seuerum, apud Caſſiodor. Variar. lib. 8. epiſt. vlt. Appellabatur enim celebritas Cyprianæa, vt ſcribit Procop. de bello Vuandal.

T. 2. A. 261 n. 47. [d] *Creſcentianus & ſoc.*] De quibus Ado, cui adſtipulantur vetera manuſcripta.

T. 2. A. 303. n. 117. [e] *Creſcentij pueri.*] De cuius martyrio, aliorumq. ſociorum Acta manuſcrip. legi, quæ ab eccleſia Peruſina accepimus.

T. 1. An. 46 n. 2. [f] *Materni Epiſc.*] De eo & Beda, alijq. recentiores. Plura de eo in Actis S. Gereonis & ſoc. quæ recitat Sur. tom. 5. Octobris 10. & Molanus in Indic. ſanctorum Belgij. Cum autem omnes vno ore fateantur, hunc fuiſſe S. Petri Apoſtoli diſcipulum, profecto neceſſe eſt dicere, duos eiuſdem nominis, eiuſdem Colonienſis eccleſiæ fuiſſe Epiſcopos, ſcilicet maiorem hunc, de quo hac die agitur, Petri diſcipulum; & minorem, qui claruit temporibus Conſtantini Imperatoris, interfuitq. Cōcilio primo Arelatenſi, vt eius Acta ſignificant, cuius etiam meminit idem Imperator in litteris ad Melchiadem Rom. Pontificem, quas refert Euſebius lib. 10. ipſi etenim ac collegis Epiſcopis delegata eſt cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginenſis; qui & Romam vocatus eſt ad Synodum in eadem cauſa habendam, vt ſcribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Hinc miramur vehementer, quomodo in tabulis Epiſcoporum Colonienſium, quas deſcripſit Demochares lib. de ſacrif. Miſſ. vnus tantum adnumeretur Maternus: qui ſi (vt in illis idem ponit Demochares) præceſſit Euphratem, qui, vt Arianus, damnatus eſt in Concilio Agrippinenſi; manifeſte conſtat, illum non vixiſſe temporibus Apoſtolorum, ſed potius Conſtantini Magni, vt apparet ex Actis prædictorum Conciliorum. Hunc hiſtoriæ nodum cum alijs ſoluendum relinqueremus, nec eſſet in animo aliquid definire: Reuerendiſſimus D. Lindanus, Epiſcopus Ruremundenſis, cum iſthæc ipſa noſtra Romæ peruideret, in eam ſe dicebat ire ſententiam, vt duo fuerint eiuſdem ciuitatis, eiuſdemq. nominis, diuerſis temporibus, Materni Epiſcopi; vt in alijs ciuitatibus ſæpe vidimus accidiſſe. Cuius ſententiæ, vtpote viri eruditiſſimi, nos libentiſſime ſubſcribimus; id præſertim prædictis rationibus non tantum ſuadentibus, ſed cogentibus.

[g] *Ioannis Chryſoſtomi.*] De eodem hac die Græci in Menologio, qua ex humanis eſſe ſublatum, qui eius Acta ſcripſerunt, teſtantur, Pallad. Leo Auguſt. Metaph. Greg. Alex. Caſſiod. trip. lib. 10. cap. 18. Niceph. lib. 13. c. 17. & alij. Penes Socrat. lib. 6. cap. 19. textus deprauatus reperitur, & loco xviij. Kalend. Octobr. legitur xviij. Kalend. Decemb. cuius erroris ea videtur eſſe occaſio, quod ob ſolemnitatē S. Crucis Græci transferunt hanc celebritatem S. Ioannis Chryſoſtomi in eam diem, vel (vt alia habēt Menologia) ad Idus Nouemb. vt ponitur etiam in dicto eorum Menologio. Migrauit ex hac vita, Honorio ſeptimum, & Theodoſio ſecundum Conſſ. vt idem Socrates & alij teſtantur. eſt hic annus (iuxta Faſtos Onuphrij) a Chriſto Domino 407. Cœpta eſt hæc eius ſolemnitas agi Conſtantinopoli tempore Theodoſij Iunioris, poſtquam opera S. Innocentij Papæ nomen eius, quod per ſchiſmaticos fuerat abraſum a diptychis, Catholica Eccleſia gaudente, eſt in priſtinum reſtitutum. Cetera de S. Ioanne Chryſoſtomo vide notata ſuperius in die translationis eius, ſexto kalend. Februarii: quibus addimus, extare S. Ioann. Damaſcen. encomium de eodem ſancto; inſuper & orationem de eius tranſlatione a Conſtantino filio Leonis Imperat. conſcriptam habet hæc omnia codex Græcus manuſcript. in bibliotheca Sfortiana num. 65. — T. 5. A. 401 n. 6. & ſeq. Vide quæ notaui 27. Ianuarij.

15 Decimoſeptimo kal. Octob. Luna. F ix.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9
t u A B C D E f F G H M N P
10 11 12 13 14 15 16 17 17 18 19 20 21 22

OCTAVA [a] Natiuitatis beatæ MARIAE Virginis. Romę via Nomentana natalis beati Nicomedis [b] presbyteri & martyris; qui cum diceret compellentibus ſe ſacrificare; Ego non ſacrifico niſi Deo omnipotenti, qui regnat in cęlis: plumbatis diutiſsime cæſus, migrauit ad Dominum. In territorio Cabilonenſi ſancti Valeriani [c] martyris, quem Priſcus Prę́ſes ſuſpenſum, & graui vngularum laceratione cruciatum, cum in Chriſti confeſsione videret immobilem, ac læto animo in eius laudibus permanentem, gladio animaduerti præcepit. Marcianopoli in Thracia ſanctæ Melitinæ [d] martyris, quæ ſub Antonino Imperatore & Antiocho Præſide ad Gétilium fana ſemel & iterum ducta, cum idola ſemper corruerent, ſuſpenſa & laniata, ac demum capite plexa eſt. Hadrianopoli ſanctorum martyrum Maximi [e], Theodori, & Aſclepiodoti, qui ſub Maximiano Imperatore coronati ſunt Item ſancti Porphyrij mimi, qui coram Iuliano Apoſtata per iocum baptiſmum ſuſcipiens, Dei virtute de repente mutatus, Chriſtianum ſe eſſe profeſſus eſt; ac mox, iubente eo, ſecuri percuſſus, martyrio coronatur. Eodem die ſancti Nicetæ Gothi, qui ab Athanarico Rege ob Catholicam fidem iuſſus eſt igne comburi. Cordubæ ſanctorum martyrum Emilę [h] diaconi, & Hieremiæ, qui in perſecutione Arabica poſt longam carceris macerationem, ceruicibus pro Chriſto abſciſsis, martyrium compleuerunt. Tulli in Gallia ſancti Apri [i] Epiſcopi. Item ſancti Leobini [k] Epiſcopi Carnutenſis. Lugduni ſancti Albini Epiſcopi. Eodem die depoſitio ſancti Aichardi [m] abbatis. In Gallia ſanctæ Eutropiæ [n] viduæ.

SEPTEMBRIS 15.

OCTAVA [a].] De eadem Beda: Radulph. de obſer. can. c. 19. recenſet eam inter maiores Octauas, cuius Officium Eccleſiaſticum ab Innocentio Papa IV. conſtitutum tradunt. Vide notata ſuperius in ipſa die Natiuitatis eius.

[b] *Nicomedis.*] De quo Beda, Vſuard. Ado, & vet. manuſcr. Huius res geſtæ deſcribuntur in Actis SS. Nerei & Achillei, c. 9 & 10. apud Sur. 12. Maij, to. 3. Erat nobilis Romæ Titulus S. Nicomedis: métio de eo habetur in Cócilio primo Romano ſub Symmacho, quod ſecúdú perpe- T. 1. an. 69. n. 33.

perperam dictum reperitur. eius anniuerſaria dedicationis dies agebatur Kal.Iunij, vt apparet ex Martyrologio Bedæ, Vſuardi, & Adonis. Erat inſuper Romæ cœmeterium, a S Nicomede denominatum, de quo in libro de Rom. Pontific. in Bonifacio Quinto.

T.2.A.179. n. 36. [c] *Valeriani.*] Agunt de eodem Beda & alij. De eius martyrio atque miraculis Gregorius Turon. de glor. mart. cap. 54. & Petrus in catalogo lib. 8. cap. 48.

T.2.A.154. n.3. [d] *Melitinæ.*] De eadem Græcorum tabulæ, quarum aliæ hac die, aliæ vero ſequenti: in Menologio autem, quo vtimur, ponitur die ſequenti, ibiq. pluribus martyrium eius deſcribitur.

T.3.A.311. num.19. [e] *Maximi & ſoc.*] Agunt de iiſdem etiam Græci die ſequenti in Menologio.

T.4.A.362. n.147. [f] *Porphyrij.*] Græci itidem agunt de eodem hac die in Menologio, resq. eius geſtas paucis complexi ſunt.

T.4.A.370. n.22.& ſeq. [g] *Nicetæ.*] Huius Acta ex antiquioribus codicibus deſcripſit Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. in tom.6.& Sur.tom.5. Scribit de eodem Niceph. hiſt. lib.11. c.48. & Suidas in hiſtoricis, in verbo Athanaricus.

T.X.A.852. n.87. [h] *Emilæ & Hieremiæ.*] De his Vſuardus ad xv. Kal.Octobr. ſed hac die paſſi ſunt, vt teſtatur S. Eulogius, qui ipſorum martyrij Acta conſcripſit in Memor. ſanct. lib.2. c. 12. coronatosq. refert æra octingenteſima nonageſima, anno a Chriſto Domino 852.

cir. A. 420. [i] *Apri Epiſc.*] De quo etiam Beda, Vſuardus, & alij. Ponitur hic ſeptimus ordine in tabulis Epiſcoporum Tullenſium, quas deſcripſit Demochar. Hic ex cauſidico monachus, & ex monacho eſt factus Epiſcopus, de quo S. Paulinus Epiſcopus Nolan. epiſt. 27. 28. & 29. in quibus de ipſo fuſius.

cir. A.490. [k] *Leobini Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Vuandelb. & alij. Habetur de eo mentio in Actis S. Auiti presbyteri apud Sur. tom. 3. 17. Iunij. Numeratur hic decimuſſextus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democharis.

cir. A.390. [l] *Albini, alias Alpini.*] De quo etiam Beda hac die, & alij recentiores. Adſcribitur in tabulis Lugdunenſium Epiſcoporum decimusquartus eius ſedis Epiſcopus, ſucceſſitq. S. Iuſto, de quo ſuperius actum eſt die 2. Septembris.

cir.A. 680. [m] *Aicardi abb.*] Scripta ſunt eius Acta a Fulperto, quæ deſcripſit Sur to.5. Mentio habetur de eodem in vita S. Philiberti apud eundem tom.4. 20. Auguſti, & Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini ſexcenteſimum octogeſimum.

T.6.A.509. nu.13. [n] *Eutropiæ.*] Scribit de hac Sidon. Apollin. lib. 6. epiſt.2. ad Pragmatium. Alia hæc eſt ab ea quæ tẽpore cladis Hunnicæ martyrio occubuit, de qua inferius 19. Kal. Ianuarij.

viij. G Sextodecimo Kal. Octob. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

CHALCEDONE natalis ſanctæ Euphemiæ [a] virginis & martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore & Priſco Procõſule, tormenta, carceres, verbera, argumenta rotarum, ignes, pondera [b] lapidum, beſtias, plagas virgarum, ſerras acutas, ſartagines ignitas pro Chriſto ſuperauit; ſed rurſus in theatrum [c] ad beſtias ducta, cum oraſſet ad Dominum, vt iam ſpiritum ſuum ſuſciperet, vna ex iis morſum ſancto corpori infigente, ceteris pedes eius lambentibus, immaculatum ſpiritum Deo reddidit. Romæ ſanctorum martyrum Luciæ [d] nobilis matronæ, & Geminiani, quos Diocletianus Imperator pœnis grauiſſimis afflictos, diuq. tortos, tandem poſt laudabilem martyrij victoriã gladio animaduerti præcepit. Item Romę via Flaminia ſã-

ctorum

ctorum martyrum Abundij [c] presbyteri, & Abundantij diaconi, quos Diocletianus Imperator vna cum Marciano viro illuſtri, & Ioanne eius filio, quem illi a mortuis ſuſcitauerant, decimo ab Vrbe lapide gladio feriri iuſsit. Heracleæ in Thracia ſanctæ Sebaſtianæ [f] martyris, quæ a beato Paulo Apoſtolo ad Chriſti fidem perducta, ſub Domitiano Imperatore & Sergio Præſide varijs modis tentata, gladio tandem cæſa eſt. Cordubæ ſanctorum martyrum Rogelli & Seruidei, qui manibus pedibusq. abſciſsis, ad vltimū decollati ſunt. In Scotia ſancti Niniani [h] Epiſcopi & confeſsoris. In Anglia ſanctæ Edithæ [i] virginis, Edgari Anglorum Regis filiæ, quæ in monaſterio a teneris annis Deo dicata, ſæculum hoc ignorauit potius quam reliquit.

SEPTEMBRIS 16.

T.3.A.318. n. 18. T.5.A.434. n.9.& T 6. A.451.nu. 54. & ſeq. Miracula T.8.A.593. nu.101.& T.9.A.766. n.6. & ſeq.

EVPHEMIAE [a].] De eadem hac die Beda Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Greci autem in Menologio quinto Idus Iulij; ſic & in conſtitutione Emmanuelis Imper. apud Theodor. in Nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. licet olim tempore Concilij Chalcedonenſis ageretur in Oriente natalis dies eius ad octauū Kal. Nouemb. vt apparet ex eodem Conc. act. 6. Eius Acta ex priſcis monumētis edidit Metaphraſtes, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Deſiderantur autem in eis ea quæ ex nobili pictura expreſſa, deſcriptaq. a S. Aſterio Epiſc. Amaſeno recitantur in 2. Concilio Nicæno act. 4 & 6. Habemus alia eius Acta manuſcrip: Eſt illorum exordium: Diocletiano Imp. &c. Eadem Mombrit. recitat tom. 1. in Breuiar. Tolet. eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem canuntur. incipit:

En feſtum prodijt Virginis inclytæ, &c.

De ſacratiſsimis eius reliquijs, ex quibus purus ſanguis emanabat, ſcribit Euagr. lib. 2. c. 3. & Niceph. lib. 15. c. 3. & 5. & lib. 18. c. 31. Inuiſit eas S. Melania iunior, cum pergeret Conſtantinopolim, vt conſtat ex Actis ipſius. Sanctus Paulinus Nolanus Epiſcopus acceptas eiuſdem martyris ſacras reliquias cōdidit vna cum alijs in Nolana Baſilica, vt ipſe ſcribit natali 9. S. Felicis his verſibus:

Et qua Chalcidicis Euphemia martyr in oris
Signat virgineo ſacratum ſanguine litus.

Quid autem in eadem veneranda pignora præſumpſerit impius hagiomachus Conſtantinus Copronymus, qui eadem perdenda curauit; & quomodo fuerint inuenta, atque translata, ſcribit Theophan. ex quo hiſt. Miſcella, Zonaras, & Cedrenus. Habuit de eorum inuentione præclaram orationem Conſtantinus Epiſcopus, qua execrandum facinus ſacrilegi Imperatoris deſcribitur. extat apud Metaphraſt. 11. Iulij, & apud Sur. tom. 4. ea die. Chalcedone in eius baſilica celebrata eſt SS Synodus œcumenica Chalcedonenſis. Fuit etiam Romæ celebris eiuſdem inclytæ martyris cultus, cuius baſilicam poſitam via Appia dicauit Donus Papa: aliam rurſus eccleſiam eiuſdem Euphemiæ apud Tibur poſitam dedicauit Gelaſius Papa, vt apparet in lib. de Romanis Pontificibus, qui creditur eſſe Anaſtaſij. Romæ item ad radices Eſquilini collis hactenus perſeuerat eiuſdem eccleſia: niſi magis placet dicere, plures fuiſſe Euphemias.

[b] *Pondera lapidum.*] Frequens eſt reperiri in Actis ſanctorum martyrum, eoſdem inter alia cruciamenta ponderibus aggrauatos. Qualia autem fuerint iſtæc lapidea pondera, Romæ in baſilicis Apoſtolorum, aliisq. in eccleſijs poſita inuiſuntur: nimirum ingentis ponderis lapides rotundi, vel oblongi, ferreum annulum ſaxo impactum habentes, quo immitteretur funiculus ad ligandum, ac ſuſpendendum ad pedes vel manus in ſublime. Miratus ſum cuiuſdam ſententiam, qui putarit globos illos lapideos non ad inferenda cruciamenta, ſed ad penſanda onera fuiſſe compoſitos; neſciens, quod quæ erant huiuſmodi, habebant inſcriptam notam numeri, vt tradunt Iſid. lib. 16. Origin. & Alciat. de Pond. cap. 1. & alij. Eiuſmodi globus lapideus a Ioſepho libro de Machab. ad Polyb. Orbiculare appellatum videtur, de quo his verbis; Inhumana crudelitate aliquid maius excogitat; Orbiculare afferri in medium iubet; hinc cum pedes vna cum manibus deorſum colligati fuiſſent, ſanctum quoque, chorda orbiculari ventrem circumcingente, in altum vſque contrahit. nec mo-

ta, ſeparatur a ſede ſua dorſi iunctura, crura cum brachijs extrahuntur, eiiciuntur humeri, ſicq. ſingulis neruis diſtrictis ſoluitur martyr inuictus. Hæc Ioſephus, ex verſione Eraſmiana. Diuerſa ab his erant illa pondera, quæ lege xij. Tab. exhibebantur debitoribus: erant enim compedes, de quibus Gellius lib.20.c.1.in fin.vbi hæc inter alia: Vincito autem neruo, aut compedibus quindecim pondo, non minore; aut ſi volet, maiore vincito,&c. Vetuit Conſtātinus Imp.admoueri pondera debitoribus l. 3. de exact. C. Theod. Meminit & Caſsiod. Varr. lib.11. c.40.de his ponderibus reos aggrauantibus.

[c] *Rurſus in theatrum.*] Frequentiſsime eſt inuenire in Actis ſanctorum martyrum, eoſdem in theatro, ſpectante populo; eſſe cruciatos. Inter alias editiones ad ſpectantium voluptatem comparatas, exhiberi conſueuerunt exquiſitæ miſerorum damnatorum carnificinæ, quas illi (non dicam homines adeo ab humanitate remotos, ſed feras beſtias) auide ſpectare conſueuerunt. Et vt omittam quæ in eo genere Suet. & alij relicta reliquerunt, locum vnum Philonis in lib. in Flaccum hic recitare contentus ero. ſic enim ait: Ante flagellabantur in medio theatro, igne ferroq. torquebantur, ſpectaculis diſtributis in hunc modum. Mane vſque ad horam tertiam quartamve Iudæi flagellabantur, rotis alligabantur, damnabantur, per mediam orcheſtram ducebantur ad ſupplicium: deinde poſt tam præclara exempla edita inducebantur ſaltatores, immo tibicines, aliaq ludicra ſcenicorum certaminum, &c. Hæc Philo, qui de his ſpectaculis tunc Alexandriæ a Flacco Præfecto exhibitis, pluribus agit. Eſt & epigramma Martialis lib.1. de pœna Laureoli, quo monſtrat Domitianum in theatro tragicos caſus acerbos in miſerorum corpora repræſentaſſe. Sed hæc quidem omnia contra antiqua iura Romanorum, quibus vetita erant damnatorum cruciamenta in theatris, cum ludi agerentur, exhiberi. Quanta autem totius Vrbis clade eiuſmodi facinus ſemel præſumptum fuerit, ac vix tandem expiatum, conſule, quæ ſcribit Liuius lib 2. decad. 1. cum agit de ſeruo ſub furcā in medio circi cæſo.

T.2.A.303. n.815. [d] *Luciæ & Geminiani.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Recitat horum Acta Mombrit. tom. 2 Habemus ea in vet. cod. manuſcript. quorum eſt exordium: Conſulibus Diocletiano octies & Maximiano ſepties, &c. Habent tamen aliqua, quæ corrigantur. Confundunt aliqui hanc Luciam cum illa Syracuſana; ſicq. & eccleſia ab Honorio Papa erecta in Eſquilino, dicta, Diaconia S. Luciæ ad ſeptem ſolia, apud baſilicam ſancti Siluestri poſita, illi tribuitur. Eſt præterea iuxta Tiberim ad Quatuor portas vetus memoria eorumdem martyrum, vbi & eorum ſacra corpora condita eſſe dicuntur.

[e] *Abundij & Abundantij.*] Legimus eorum martyrij Acta in vet. manuſcript. a ciuitate T.2.A.303. nu. 113.
Caſtellana acceptis. incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. eadem vero ex tribus alijs antiquis exemplaribus recognita, emendata, auctaq. nobili hiſtoria eorumdem ſacrorum corporum translationis tertio factę, notationibusq. illuſtrata, modo edidit Romæ Collegium Patrum Societatis Ieſu, in quorum baſilicam Farneſianam religioſiſsima & magnificentiſsima pompa ex Diaconia ſanctorum Coſmæ, & Damiani translata ſunt xvij. Kal. Octob. anno Domini 1583. Pontificatus Gregorij Papæ xiij. anno duodecimo. Quod autem ſpectat ad ſanctos martyres Marcianum & Ioannem, de quibus hic mentio habetur; horum veneranda corpora aſſeruantur & religioſe coluntur in ciuitate Caſtellana apud Veientes, ibiq. condita ſunt in cathedrali eccleſia ſub primario altari, prout ex veteribus eiuſdem eccleſiæ monumentis didicimus.

[f] *Sebaſtianæ.*] De eadem hac die Græci Circ. A.83.
agunt in Menologio, recoluntq. eius Acta, prout hic etiam enarrantur.

[g] *Rogelli & Seruidei.*] Agit de his ſanctus T.X. A.852 nu. 18.
Eulogius in memor. ſanctorum martyrum lib. 2. cap. 13. paſſosq. tradit hac die, æra octingenteſima nonageſima: eſt annus Domini octingenteſimus quinquageſimus ſecundus.

[h] *Niniani Epiſc.*] Scribit de eodem Beda Cir. A.427.
de geſt. Angl. lib. 3. cap. 4. & Molan. in addit. ad Vſuardum.

[i] *Editha.*] Huius res geſtas, & poſt obitum T.X.A.984. nu.6.
edita miracula deſcripſit ex vet. monumentis Sur. tom. 5, & Radulph. in Polichron. lib. 6. cap. 7. Claruit circa annum Domini nongenteſimum octogeſimum.

17 Quintodecimo Kal. Octob. Luna. A vij.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
t u A B C D E f F G H M N P
12 13 14 15 16 17 18 19 19 20 21 22 23 24

ROMAE via Tiburtina natalis ſancti Iuſtini [a] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani & Gallieni, confeſsionis gloria fuit inſignis. Hic beati Xyſti Pontificis, Laurentij, Hippolyti, aliorumq. plurimorum ſanctorum corpora ſepeliuit, ac demum ſub Claudio martyrium conſummauit. Item Romæ ſanctorum martyrum Narciſsi [b] & Creſcentionis. In Phrygia ſanctæ Ariadnæ [c] martyris ſub Hadriano Imperatore. In Britannia ſanctorum martyrum Socratis [d] & Stephani. Nouioduni ſanctorum martyrum Valeriani [e], Macrini, & Gordiani. Auguſtoduni ſancti Flocelli [f] pueri, qui ſub Antonino Imperatore & Valeriano Præſide multa paſſus, demum a feris diſcerptus, martyrij coronam adeptus eſt. Apud Leodium beati Lamberti [g] Epiſcopi Traiectenſis, qui cum regiam domum zelo religionis increpaſſet, a nocentibus innocens occiſus, aulam regni cæleſtis perpetuo victurus intrauit. Eodem die ſanctæ Agathocliæ [h] ancillæ cuiuſdam mulieris infidelis, quæ longo tempore verberibus, alijsq. ærumnis ab ea vexata, vt Chriſtum negaret, oblata demum Iudici, & ſæuius laniata, cum in confeſsione fidei perſiſteret, exciſa lingua, in ignem proiecta eſt. Cordubæ ſanctę Columbæ [i] virginis & martyris. Mediolani depoſitio ſancti Satyri [k] confeſſoris, cuius inſignia merita ſanctus Ambroſius eius frater commemorat. Romæ ſanctæ [l] Theodoræ matronæ, quę in perſecutione Diocletiani ſanctis martyribus ſedulo miniſtrabat. Apud Bingiam in diœceſi Maguntinenſi ſanctæ Hildegardis [m] virginis. Commemoratio Impreſsionis [n] ſacrorum ſtigmatum, quibus S. Franciſcus ordinis Minorum inſtitutor, in ſuis manibus, pedibus, & latere, mira Dei gratia, in monte Aluerniæ in Etruria impreſſus fuit.

SEPTEMBRIS. 17.

T.2.A.269. n.5.& 6. IVSTINI [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores. Intextæ ſunt eius res geſtæ in Actis S. Laurentii martyris; ſeorſum autem poſitas, & vberibus conſcriptas habemus in noſtra bibliotheca, vbi legitur, illum non tantum Valeriani & Gallieni temporibus fuiſſe gloria confeſsionis illuſtrem, ſed etiam ſuperuixiſſe ad tempora Claudij Imp. tuncq martyrio coronatum

fuiſſe;ſane quidem Vuandelbert. & antiquiora monumenta eumdē appellant martyrem.

A.363. b *Narciſsi & Creſcentionis.*] De his item Beda, & alij qui ſupra ex Actis S. Laurentij. Erat nomine Creſcentionis dictum nobile cœmeterium Romæ via Salaria, non longe à cœmeterio Priſcillæ, vt indicant tabulæ Vaticanæ, in quibus cœmeteriorum nomina perlegimus.

T.2.A.140. n.4. c *Ariadna.*] De eadem Græci quoque in Menologio hac die.

d *Socratis & Stephani.*] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij; quibus etiā adſtipulantur vet. manuſcripta.

e *Valeriani, & ſoc.*] de his etiam ſingulis Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores.

T.2.A.154. n.3. & A. 179. n. 37. f *Flocelli.*] Recitat eius Acta Mombrit. tom. 1. & Petrus in catal. lib. 8. c. 92.

T.8.A.697. n.2. & ſeq. g *Lamberti Epiſc*] De eodem hac die Bedæ Martyrologium, ac ceterorum. Eius Acta à pluribus auctoribus ſcripta reperiuntur; ac primum omnium à Godeſcalco eccleſiæ Leodienſis diac. inde à Stephano Epiſcopo Leodienſi, de quo Sigeb. de vir. illuſtr c. 136. & in chron. anno 903. tertio loco ab ipſo Sigeberto Gemblacenſi, vt ipſe profitetur de viris illuſtr. c. 172. poſt eum à Nicolao canonico ſancti Lamberti; quinto denique à Rainerio monacho. Porro Stephani tantum & Nicolai ſcriptiones reperiri, teſtatur Molanus, qui de Lāberto agit in annot. ad Vſuardum, & in Indic. ſanctorum Belg. eius autem vitam, quam recitat Sur. tom. 5. Stephani Epiſcopi Leodienſis eſſe apparet. Habetur mentio de eodem in vita ſancti Suithberti apud Sur. tom. 2. prima Martij. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 698. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 121. & lib. 4. cap. 62.

h *Agathocliæ.*] De eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius nobile certamen deſcribitur.

T.2.A.853. num.72. & ſeq. i *Columbæ.*] Scripſit eius martyrium S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. c. 10. paſſamq. tradit hac die, æra octingenteſima nonageſimaprima; annus eſt Domini octingenteſimus quinquageſimus tertius. Cum autem celebres illi S. Eulogij commentarij aliquādiu delituiſſent, & varijs cladibus Hiſpania eſſet agitata; euenit vt hæc eadem Columba celebrarentur pridie Idus Ianuarij, qua item die agitur de Columba Senonenſi: deperditis etenim eius eccleſiæ tabulis, qua potiſſimum die de hac ageretur, remanſit obſcurum, Hæc Ambroſ. Moral. in ſcholijs ad Eulogium.

k *Satyri.*] De eodem tab. eccleſiæ Mediolanenſis. In eius funere S. Ambroſius luculentam orationem habuit: agit præterea de eodem Mombrit. tom. 2. vit. Sanctorum. T.4.A.367. nu.17. obitus A.383. n.14.

l *Theodoræ.*] Agitur de eadem etiam in Actis ſanctorum Abundij & Abundantij, de quibus ſupra. T.2.A.303. nu.113.

m *Commemoratio Impreſſ.*] De præclariſſimo hoc & ſingulari Dei munere in S. Franciſcum, luculenter ſatis ac pie ſcripſit S. Bonauentura in vita ipſius; nam in cap. 13. totam facti ſeriem, tantæq. rei teſtes grauiſſimos diffuſe proſequitur; vnde lector omnia, quæ tum ad deuotionem, tum ad admirationem facere videntur, abunde petere poterit: vt valeat cum Dauide iure ac merito exclamare: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis. Extant de tam immenſo miraculo Apoſtolicæ litteræ Summorum Pontificum, nimirum Gregorij Noni ad vniuerſos Chriſti fideles per Teutoniam conſtitutos, datæ Viterbii 11. Kal. April. ſui Pontificatus anno vndecimo, Aliæ itidem ad Epiſcopum Olomucenſem anno decimo, ſcriptæ extāt in eius Regiſtris in biblioth. Vatic. Extant adhuc aliæ Apoſtolicæ litteræ eodem argumento ſcriptæ ab Alexandro Quarto. Porro rem adeo admirabilem, ac tantopere teſtatam, Benedictus Papa XI. anniuerſaria ſolemnitate, Duplici officio Eccleſiaſtico voluit celebrari; quam neſcio quomodo lapſam, in Martyrologio Romano hac die recenſeri, hocq. loco poni, Sanctiſſimus D.N. Sixtus Papa Quintus, tāti Patris alumnus, mandauit. Recitantur de eadem re diplomata in ampliſſimo chronico Frāciſcanorum, auctore Marco Vlixiponenſi Minorita, in prima parte lib. 2. c. 55. 56. 57. 58. & 59. Hæc cum ad eius rei notationē ſatis eſſe videantur: prætermittimus coaceruare innumera aliorum auctorū teſtimonia; vt Antonini, Vincentii, & aliorum recentiorum. De mandato Sanctiſſimi Domini noſtri Sixti Papæ, cuius ſupra meminimus, extat apud nos eiuſdem ſacrum chirographum, quo non tantum quo loco huius diei, ſed quibus etiā verbis poneretur, eſt expreſſum. A.1224.

n *Hildegardis.*] Huius vitam conſcriptam a Theodorico habet Sur. tom. 5. Ab alijs etiā ſcriptis mādatam teſtatur Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. cap. 119. & lib. 3. c. 334. De eadem Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini 1160. De hac T. 12. vide in Indic.

18 Quartodecimo Kal. Octob. Luna. B

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
t u A B C D E f F G H M N P
13 14 15 16 17 18 19 20 20 21 22 23 24 25

NATALIS ſancti Methodij [a], Olympi Lyciæ & poſtea Tyri Epiſc. ſermonis nitore ac doctrina clariſſimi: qui ad extremum nouiſſimæ perſecutionis (vt ſcribit ſanctus Hieronymus) in Chalcide Græciæ martyrio coronatus eſt. In territorio Viennenſi ſancti Ferreoli [b] martyris, qui cum eſſet tribunicæ poteſtatis, iuſſu Criſpini impijſſimi Præſidis tentus, & primo crudeliſsime verberatus, deinde graui catenarum pondere onuſtus in teterrimum carcerem truſus eſt; vnde ſolutis Dei nutu vinculis, & ianuis carceris patefactis, exiens, ab inſequentibus iterum captus, martyrij palmam capitis obtruncatione percepit. Item ſanctarum martyrum Sophiæ [c] & Irenes. Mediolani S. Euſtorgij [d] primi Epiſcopi, teſtimonio beati Ambroſij celebris. Gortynæ in Creta S. Eumeni [e] Epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 18.

T.2.A 302. num 61. & T.5.A.402. nu. 17. & ſeq. [a] METHODII.] De eodem hac die Beda, Vſuar. & Ado: qui omnes teſtãtur martyrio coronatũ eſſe temporibus Diocletiani Imp eam ſecuti ſententiam, qua ſcribit S. Hieron. de Script. Eccleſ. eum paſſum eſſe ad extremum (vt ait) nouiſſimæ perſecutionis: licet, inquit, alij dixerint martyrio occubuiſſe ſub Decio & Valeriano. quã opinionem ſecutus eſt & Suidas in Methodio. Sed prior ſententia verior eſſe videtur: nam ſcriptis nobiliſſimis editis, Porphyrij veſaniam redarguit, qui a fide apoſtata, in Chriſti religionem tres virulentos ediderat, commentarios: conſtat enim Porphyrium ſcripſiſſe temporibus Diocletiani Imp. cum Dei eccleſiæ deſtruerentur, & immanis in Chriſtianos ſæuiret perſecutio, vt conſtat ex Lactantio lib. 5. c. 2. qui licet eum non nominet, tamen ſuis coloribus pingens, ipſum optime repreſentat. De eodem Methodio S. Epiphan. hæreſi 64. vbi eum & Eubulium dictum eſſe tradit.

[b] *Ferreoli.*] De quo Beda, Vſuardus, & Ado pluribus agunt. Eius res geſtas ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 5. De eodem ſic Venant. Fortun. lib. 7. carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ æter. T.2.A.303. nu. 130. & T 6 A.475. n. 15 & ſeq translatio.

Ferreolum pariter pulchra Vienna gerit.

Et lib. 3. de reliquijs ſanctorum in fine:

Altera Ferreoli pars eſt, qui vulnere ferri.
Munere martyrij gemma ſuperba nitet.

De eius translatione extat epiſtola Sidonij Apollinaris ad S. Mamertum eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, lib. 7. epiſt. 1. De alia rurſus facta translatione per Vuilicardum Epiſcopum, ſcribit Ado Viennen. in chron. anno Domini 719. De S. Ferreoli corpore apud Viennam poſito agit Gregor. Turon. lib. de mirac. S Iuliani cap 2. de eius item reliquijs Aim. lib. 2. de geſt. Franc. cap. 20.

[c] *Sophiæ & Irenes.*] De quibus Græci etiã agũt hac die in Menologio Iuſtinianus Imp. præclaram baſilicam erexit Conſtantinopoli in honorem S. Irenes, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtin. Imper. ſed huiuſne, an alterius de qua ſupra 5. Aprilis, incertum eſt.

[d] *Euſtorgij Epiſc.*] Agunt de eodẽ hac die Beda, atq; recentiores, ipſæq; tabulæ Mediolanenſis cir. A.318. vide To. 3. A.337. n. 69

lanenſis eccleſiæ. Huius meminit S. Ambroſius in Auxentium de traditione baſilicæ, his verbis: Abſit vt tradam hereditatem patrum; hoc eſt, hæreditatem Donyſii, qui in exilio cauſa fidei defunctus eſt; hæreditatem Euſtorgii confeſſoris, &c. Huius res geſtas ex priſcis monumẽtis edidit Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. Hic dictus eſt primus reſpectu iunioris Euſtorgii, qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ, de quo ſuperius áctum eſt 6. Iunii.

[e] *Eumenij Epiſcopi.*] Hunc Græci ob ſpectatiſsimas eius virtutes, & egregiam miraculorum operationem, Thaumaturgum appellant in Menologio, vbi de ipſo agunt hac die.

C Tertiodecimo Kal. Octob. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

PVTEOLIS in Campania ſanctorum martyrum Ianuarij [a] Beneuentanæ ciuitatis Epiſcopi, Feſti eius diaconi, & Deſiderij lectoris, Soſij diaconi eccleſiæ Miſenatis, Proculi diaconi Puteolani, Eutychis, & Acutij; qui poſt vincula, & carceres capite cæſi ſunt ſub Diocletiano Principe. Corpus ſancti Ianuarij Neapolim fuit delatum, atque honorificè in eccleſia tumulatum: vbi etiam beatiſsimi martyris ſanguis in ampulla vitrea adhuc ſeruatur, qui in conſpectu capitis illius poſitus, velut recens liqueſcere & ebullire conſpicitur. Nuceriæ natalis ſanctorum martyrũ Felicis [b] & Conſtantiæ, qui paſsi ſunt ſub Nerone. In Palæſtina ſanctorum martyrum Pelei [c], Nili, & Eliæ Epiſcoporum Aegypti, qui tempore perſecutionis Diocletiani cum plurimis clericis pro Chriſto igne conſumpti ſunt. Eodẽ die ſanctorum martyrũ Trophimi [d], Sabbatij, & Dorymedontis, ſub Probo Imperatore: quorum Sabbatius Antiochiæ iuſſu Attici Præſidis tamdiu flagris cæſus eſt, donec emitteret ſpiritum: Trophimus vero Synnadam ad Perennium Præſidem miſſus, poſt multos cruciatus cum Dorymedonte ſenatore capitis decollatione martyrium conſummauit. Cordubæ in in perſecutione Arabica ſanctæ Pompoſæ [e] virginis & martyris. Cantuariæ ſancti Theodori [f] Epiſcopi, qui à Vitaliano Papa in Angliam miſſus, doctrina & ſanctitate refulſit. Turonis ſancti Euſtochij [g] Epiſcopi, magnarum virtutum viri. In territorio Lingonienſi ſancti Sequani [h] presbyteri & confeſsoris.

SEPTEM-

SEPTEMBRIS. 19.

T.2.A.305. n.1. & ſeq. I*anvarii & ſoc.*[a]] Non tantum Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum de Ianuario ac ſocijs agunt hac die, ſed & Græci in ſuo Menologio; nec ſolum hac die, ſed & 13. Kalend. Maij. Horumq; acta a Ioanne diacono deſcripta recitat Sur. tom. 5. & Mōbrit. tomo 2. Habemus alia in noſtra bibliotheca in vet. cod. manuſcrip. vbi etiam notantur Conſules, quibus ijdem martyres ſunt paſsi, nimirum Conſtantio quintum & Maximiano Conſſ. Eſt hic annus a Chriſto Domino, ſecundum Faſtos Onuphrij, 305. Eſt enim dictorum Actorum huiuſmodi exordium: Temporibus Diocletiani Imp. Conſulatu Conſtantii quinquies & Maximiani; &c. Deſcripſit nuper res geſtas S. Ianuarii, & ſoc. Paul. Reg. Habemus in noſtra bibliotheca homiliam peruetuſtam in eiuſdem S. Ianuarii ſolemnitate ad populum habitam, incipit: Operante diuina miſericordia, redijt communibus votis optata ſolēnitas & dies; &c. Recenſetur ibi immenſa illa flammarum eruptio e Veſuuio monte, ex qua quidem non tantum proxime adiacentis ciuitatis, ac circumcirca poſitarum regionum, ſed totius fere Europæ conflagratio imminere videbatur, quæ tamen S. Ianuarii eſt virtute compreſſa. Ne vero quis ante putet eſſe inanem hyperbolem, legat in primis quæ de alia ignium eruptione facta ſub Tito Imp. traduntur, quam deſcripſit Dio, & alij eiuſdem temporis ſcriptores. His adde quæ ſcribit Marcellinus Comes, antiquus chronographus, in chron. ſub Coſſ. Leone Auguſto quartum, & Probiano, indict. nona, his verbis: Veſuuius mons Campaniæ torridus, inteſtinis ignibus æſtuans, exuſta euomit viſcera, nocturnisq; in die tenebris omnem Europæ faciem minuto contexit puluere. Huius metuendi memoriam cineris Byzantii annue celebrant octauo Idus Nouembris. Hæc Marcellinus. Eſt hic annus Domini 471. De eadem ſolemnitate eam ob cauſam Conſtantinopoli annis ſingulis agi ſolita ſcribit Procopius de bello Goth. lib. 2. pag. 301. vbi narrat Veſuuii flammarum eruptiones, aitq. poſt multa: Ferunt namque, cum Byzantium ſemel cinis hic recidiſſet, ſic loci eius homines terruiſſe, vt ex eo tempore ad noſtram ætatem annuis Deum ſupplicationibus placent, &c. Ex tam egregio & toto Orbe vulgato miraculo, S. Ianuarii virtute edito, factum putamus, vt & Græci ſolemni cultu iterato eumdem martyrem celebrent, vt diximus ex eorum Menologio. Conſtat enim ex ſuperius citata homilia, ea de cauſa ex remotis vndique vrbibus frequenti cœtu populos ad venerandum ſepulchrum martyris aduentaſſe Neapolim, & in honorem S. Ianuarii paſsim erectas eſſe eccleſias. Erat etiam Romæ in ſuburbiis via Tiburtina templum ſancti Ianuarij, cuius meminit S. Greg. lib. 4. dialog. c. 26. & 54. Mentio habetur de eodem S. Ianuario in tranſitu S. Paulini, quem deſcripſit Vranius, circa finem. Porro inſigne ac perenne miraculum ſanguinis eiuſdem S. Ianuarij, qui cum ampulla vitrea concretus contineatur liqueſcere tamen, & fluere, perinde ac ſi recens eſſet effuſus, ſæpe conſpicitur, non eiuſmodi eſt, vt vnius, vel alterius hominis teſtimonio comprobetur; ſed ita manifeſtum, vt ipſe martyris ſanguis aſſidua miraculorum operatione, vocibus quibuſdam, velut Abel ſanguis clamans, per vniuerſum orbem Chriſtianum intonet.

[b] *Felicis & Conſt. ſp. lia.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 96. ac ceteri recentiores. cir. A. 60.

[c] *Pelei & ſoc.*] Agunt de his Beda, & alij qui ſupra. Eorum autem certamina ſcribit Euſebius lib. 8. c. 22. & 25. ex quo Nicephorus lib. 7. c. 16. & alij recentiores. T.3.A.309. n.19. & ſeq.

[d] *Theophimi & ſoc.*] Græci etiam de his agunt in Menologio hac die. Geſta autem ipſorum ex antiquioribus monumētis edidit Metaphr. quæ refert Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. T.2.A.281. n.1.

[e] *Pompoſæ.*] Huius paſsionis acta ſcripſit S. Eulogius in Memorial. ſanct. lib. 3. cap. 11. eamq. coronatam martyrio ſcribit hac ipſa die, æra octingenteſima nonageſimaprima, anno a Chriſto Domino 853. T.X A.853. num. 73 & ſeq.

[f] *Theodori Epiſcopi.*] De eodem plura Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 29 & 30. lib. 4. c. 1. & ſeq. lib. 5. c. 8. & in epitome. Ex eodem auctore accepere ceteri omnes qui proſecuti ſunt res Anglorum, ac nouiſsime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 18. lib. 3. c. 114. & lib. 4. cap. 60. Honorificentiſsima mentio de eodem habetur in litteris Agathonis Papæ, quæ inſertæ ſunt in Act. 4. Sextæ Synodi. Migrauit ex hac vita anno Domini 690. cum ſedſſet annis xxij. T.8.A.690. n.10.

[g] *Euſtochij Epiſcopi.*] De quo hac die Beda, & alij recentiores; ſæpe de eodem Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. c. 1. in fin. & lib. 10. cap. 31. recenſetq. Euſtochium quintum ordine Epiſcopum Turonenſem S. Britij ſucceſſorem. Sedit temporibus Valentiniani Imperatoris. cir. A.450.

[h] *Sequani.*] Agit de eodem hac die Beda; licet mendoſe, Segoni, pro Sequano legatur rectius apud Vſuardum, & alios recentiores. Scribit de eo Gregorius Turonenſis de glor. confeſſ. cap. 88. & Trithemius de viris illuſtribus ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 302.

Duo-

iv. D Duodecimo Kal. Octob. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

VIGILIA ſancti Matthæi [a] Apoſtoli & Euangeliſtæ. Romæ paſsio ſanctorum martyrum Euſtachij [b], & Theopiſtis vxoris eius, cum duobus filijs Agapio & Theopiſto: qui ſub Hadriano Imperatore damnati ad beſtias, ſed Dei ope ab ijs nil læſi, in bouem æneum candentem incluſi [c], martyrium conſummarunt. Cyzici [c] in Propontide natalis ſanctorum martyrum [d] Fauſtæ virginis, & Euilaſij, ſub Maximiano Imperatore: quorum Fauſta ab eodem Euilaſio idolorum ſacerdote decaluata, & ad turpitudinem raſa [e], ſuſpenſa & torta eſt: deinde cum vellet eam mediam ſecare, & carnifices lædere non valerent, ſtupens Euilaſius, in Chriſtum credidit: & dum ipſe etiam Imperatoris iuſſu fortiter torqueretur, Fauſta capite terebrata, clauis toto corpore confixa, & ſartagini ignitæ impoſita, cum eodem, voce de cælo vocata, tranſiuit ad Dominum. In Phrygia ſanctorum martyrum Dioniſij [f] & Priuati. Item ſancti Priſci [g] martyris, qui punctim pugionibus tranſuerberatus, capite plexus eſt. Pergę in Pamphilia ſanctorum Theodori [h], & Philippæ matris eius ac ſociorum martyrum ſub Antonino Imperatore. Carthagine ſanctæ Candidæ [i] virginis & martyris, quæ ſub Maximiano Imperatore plagis toto corpore dilacerata, martyrio coronatur. Item ſanctæ martyris Suſannæ [k] filiæ Arthemij idolorum ſacerdotis, & Marthæ. Eodem die ſancti Agapiti [l] Papæ, cuius ſanctitatem beatus Gregorius Magnus commemorat. Mediolani ſancti Clicerij [m] Epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 20.

VIGILIA *S. Matthæi* [a].] De eadem Beda, Innoc. III. de obſer. ieiun. Concil. Oxonienſ. cap. 1. & Radulph. de obſeruat. can. cap. 19.

[b] *Euſtachij & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, necnon & Græci in Menolog. Metaph. ex veter. monumentis deſcripſit ipſorum res geſtas; refert eaſdem Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Habemus & ipſas in vet. codic. manuſcrip. Agit de iiſdem Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 19. & Ioan. Damaſcen. orat. 3. de Imag. Fuit olim Romæ, & hactenus perſeuerat eiuſdem martyris illuſtris eccleſia, vbi in memoriã ipſius, qui cuncta ſua pauperibus elargitus eſt, ſolemnes agapes frequentari conſueuerant, vt reperi in antiquo manuſcripto Rituali, vbi

T. 2. A. 103 nu. 4. & A. 320. nu. 4.

vbi & hæc oratio ſcripta legitur : Da, Domine, famulo tuo N. ſperata ſuffragia obtinere, vt qui pauperes tuos in tua ſancta Eccleſia recreauit, ſanctorum ſimul omnium & beati martyris Euſtachij & ſociorum eius mereatur conſortia, cuius nunc eſt exempla ſecutus. Per Chriſtum, &c. Quod pertinet ad hiſtoriæ veritatem, cui tam Latini quam Græci adſtipulari ſunt viſi; cum Euſtachius ante Chriſti fidem ſuſceptam Placidus, alias Placidas, diceretur, hic ille ipſe videtur, qui in bello Iudaico ſub Veſpaſiano & Tito nobili militiæ titulo meruit, Præfectusq. equitum egregiam nauauit operam, vt eſt auctor Ioſephus de bello Iud. lib. 3. c. 4. & 13. lib. 4. c. 2. & lib. 5. c. 3. cuius ſpectatiſsima virtus optime nota erat Traiano, qui in eodem bello Decimæ legioni præfectus Dux erat, vt idē teſtatur auctor lib. 3. c. 11. & 16. vt non mireris, ſi Traianus factus poſtea Imperator, quē præficeret exercitui aduerſus barbaros profecturo, tam ſolicite Placidum perquirendum curarit.

e *Cyzici in Propontide.*] Notiſsima eſt ciuitas. Beda ex Theodoro Græco auctore lib. quæſtion quæſt. 3. tit 8 col. 291. hæc ait de carcere Cyziceno : Quoſdam audiui aſtruētes, quod beatæ memoriæ Theodorus doctiſſimus vir, & Archiepiſcopus quondam gentis Anglorum, ita expoſuit illud Pauli ad Corinthios : Nocte & die in profundum maris fui. Quia fuerat in Cyzico, quædam fouea nimis alta, ad tormenta noxiorum parata; quæ ob altitudinem immenſam, profundum maris ſolet appellari, cuius cœnum, & obſcuritatem Paulus inter alia innumerabilia ſuſtinuit pro Chriſto. Hæc Beda ex Theodoro.

T. 3. A. 311. nu. 19. d *Fauſta & Euilaſij.*] De iiſdem pluribus Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio pridie Nonas Ianuarij. Deſcripſit eorum Acta Metaphraſtes, quæ extant apud Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. Mombrit eadem recitat tom. 1. paucis autē Petrus in catal. lib. 8. c. 97. & alij.

e *Ad turpitudinem raſa.*] Eiuſmodi ludibrijs affici a perſecutoribus conſueuiſſe Chriſtianas feminas, demonſtrant Acta S Charitinis, quæ deſcripſit Metaphraſtes; habes ea apud Sur. tom. 5. Sane quidem turpe eſſe mulieri tōderi, aut decaluari, ſignificat Paulus Apoſt. 1. ad Corinth c. 11. Penes Gentiles etiam id fuiſſe ignominioſiſsimum, ſatis docet ſententia Apulei de Aſin. aur. lib. 2 cuius hæc ſunt verba : At vero (quod nefas eſt dicere, ne quod ſit vllum huius rei tam durum exemplum) ſi cuiuſlibet eximiæq. pulcherrimæq. feminæ caput capillo ſpoliaueris, & faciem natiua ſpecie nudaueris, licet de cælo deiecta, mari edita, fluctibus educata; licet inquam, Venus ipſa fuerit; licet omni gratiarum choro ſtipata, & toto Cupidinum populo comitata, & baltheo ſuo cincta, cinnama fragrans, & balſama rorans, ſi calua proceſſerit, placere non poterit ne Vulcano quidem ſuo. Et inferius : Tanta denique eſt capillamenti dignitas, vt quamuis auro, veſte, gemmis, omniq. cetero mundo exornata mulier incedat : tamen niſi capillum diſtinxerit, ornata non poſsit videri. Hæc ille. Et in eamdem ſententiam Cyprianus lib. de idol. vanit. his verbis : Eſt & Venus calua multo hic turpior, quam apud Homerum vulnerata, &c. Hæc probe intelligens prudentiſsima Chriſtiana virgo, cum ſciret adoleſcentem quemdam ſuam deperire formam; vt illum ea cupidine liberaret, adhibita nouacula, cute tenus ſuos omnes amputauit capillos; ſicq. abraſam penitus ſe illi inſpiciendam cum exhibuiſſet, omnem mox in illo concupiſcentiæ flammam extinxit. Recitat hæc Iſidorus Peluſiota lib. 2. epiſt. 53. Quod ad pœnā decaluationis pertinet, perſeuerauit id genus ſupplicij etiā apud Chriſtianos alicubi. Penes Francos enim mulieres, quæ in fornicationis crimē lapſæ eſſent, decaluabantur. habes de his c. 2. lib. 6. in Capitularibus Regum Francorum pag. 217. Sed tam apud Gentiles, quam etiam Chriſtianos, probauit vſus, vt quæ opinione hominum viderentur contemptibilia ac ludicra, ſi religionis cauſa fierent, non tantum honeſta ac digna, verum etiam ſacroſancta haberentur, vt S. Ambroſius pluribus diſputat in epiſt. 30. ad Sabinum lib. 6. edit. Rom. vnde & Gētiles etiam ſuas Veſtales virgines tondere conſueuerunt, vt ſcribit Plinius lib. 16. c. 44. Id ipſum etiā in Eccleſia hactenus fieri moris eſſe, omnes norunt. At quoniam in hæc ſemel incidimus; contrarius his ſe offert canon 17. Conc. Gangrenſis, cuius hæc ſunt verba : Quæcumque mulier, religioni iudicans conuenire, comam ſibi amputauerit, quam Deus ad velamen eius ad memoriam ſubiectionis illi dedit : tamquam reſoluens ius ſubiectionis, anathema ſit. Hæc canone quæ quidem tamquam validum quoddam telum hoſtes Catholicæ Eccleſiæ aduerſus nos cum intorquent; conſilij inopes nonnulli ad illud vnum confugiunt remedium, vt dicant, canonem illum prouincialis eſſe Concilij, nec extra illius prouinciæ limites vim ſibi aliquam vendicare. Sed hæc bella quædā tergiuerſatio potius videtur, quam nodi ſolutio: cum conſtet, tam illum canonem, quam complures alios eiuſdem Concilij, in Decretorum libro, quo Eccleſia vtitur, eſſe contextos. Sed licet non omnia ibi poſita iuris vniuerſalis ſibi vendicent auctoritatem; tamen longe ante Gratiani collectionis tempora, Symmachi Papæ auctoritate, ſcimus canones eius Concilij comprobatos, cum idem Pontifex in ſexta Synodo Romana tunc celebrata teſtetur, canones Concilij Gangrenſis conditos eſſe Apoſtolica auctoritate. Hæc idcirco Symmachus, quoniam illi Synodo interfuit Oſius Epiſcopus Cordubenſis, qui

(vt

(vt in Annalibus demõſtrauimus) miſſus erat legatus a Romano Pontifice in Orientem. At licet hæc præter inſtitutum; tamẽ ex quo aduerſariorum obiectionem poſuimus, ſoluendæ quæſtionis neceſsitatem quamdam nobis ipſis impoſuiſſe videmur. Aliunde igitur germanus ſenſus illius canonis eſt eruendus; ex Sozomeno, inquam, qui vbi agit de Euſtachio Sebaſteno Epiſcopo hæreſiarcha, aduerſus cuius deliria dicta Synodus tela intorſit, hæc inter alia habet lib. 3. cap. 13. Mulieres (inquit) non paucæ adductæ in fraudem, primum viros deſeruerunt: nonnullæ pietatis ſimulatione caput totondere, & cōtra quam ſexum muliebrem deceret, virilem habitum induere: his de cauſis Epiſcopi, &c. Ex his quidem manifeſtum fit, ſanctam Synodum non in ſacratas Deo dicatas virgines, ſed in hæreticas mulieres viros relinquentes anathematis ſentẽtiam tuliſſe: ſicq. alia eiuſdem Concilij paradoxa ad hiſtoriæ veritatem ſunt referenda, vt eorumdem canonum ſenſus legitimus habeatur. Non imus inficias de tondendis virginibus, ac viduis Deo dicandis, diuerſas fuiſſe diuerſarum eccleſiarũ laudabiles conſuetudines: legibus etenim Imp. Valentiniani in Occidentali Eccleſia id vetitum accepimus. eſt l. 27. de Epiſc. & cleric. Cod. Theod. Quinetiam S. Ambroſius nonniſi lapſam virginem crinem deponere perſuadet in ſignum pœnitentiæ. id ipſe in commentario ad virg. lapſam. In Aegypto autem & Syria id vſu fuiſſe receptum, S. Hieronymus in epiſt. 48. ad Sabinianum teſtatur his verbis: Moris eſt in Aegypti & Syriæ monaſterijs, vt tam virgo, quam vidua, quæ ſe Deo vouerint, & ſæculum conculcarint, crinem monaſteriorum matribus offerant deſecandum, non intecto poſtea contra Apoſtoli voluntatem inceſſuræ capite, ſed ligato pariter & velato. nec hoc quiſpiam præter tondentes nouit & tonſas: niſi quod quia ab omnibus fit, pene ſcitur ab omnibus. Hoc autem duplicem ob cauſam ex cõſuetudine verſum eſt in naturam; vel quia lauacrum non adeūt, vel quia oleum nec capite nec ore norunt; ne a paruulis animalibus, quæ inter cutem & crinem gigni ſolent, & conſuetis ſordibus opprimantur. Hæc Hieronymus. Crinem amputare ſolitas eſſe Tabennenſiotas ſanctiſsimas virgines, quas S. Pachomius ab Angelo monitus inſtituit, auctor eſt Palladius in Lauſiacis.

[f] *Dionyſij & Priuati*] Vſuardus de iiſdem hac die, ac recentiores, quibus conſentiunt vetera manuſcripta.

[g] *Priſci*.] De eo Græcorum Menologium pluribus: eius enim ad Chriſtum conuerſionem, confeſsionem, & martyrium egregie conſummatum deſcribunt. De eo item Galeſin. in ſuo Martyrologio ex iiſdem Græcorũ fontibus. Quod hic punctim tranſuerberatus dicitur; conſule quæ de huiuſmodi ſupplicij genere diximus ſupra die 3. Maij. c. & die 13. Aug. c.

[h] *Theodori & ſoc*.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die. T. 2. A. 154. nu. 3.

[i] *Candida*.] De qua etiam in tabulis eccleſiæ Cordubenſis, ex quibus etiam Galeſ. hac die. Fuit altera Candida virgo, quæ claruit Carthagine temporibus Theodoſij Imp. de qua Paulinus in vita S. Ambroſij. T. 2. A. 301. nu. 125.

[k] *Suſannæ*.] De hac etiam Græci hac die in Menologio agunt.

[l] *Agapiti, aliter Agapeti Papæ*.] De eodem Beda x. kal. Maij, quo die obijt: ſed hæc eſt ſolemnitas tranſlationis eius: Græci autem de eodem agunt xv. Kal. Maij, vt apparet ex eorum Menologio, vbi de eo his verbis: Sancti Patris noſtri Agapiti Rom. Pont. Iuſtiniani temporibus Conſtantinopolim profecti, viri pietate & miraculis celeberrimi. Hæc ibi. De eius miraculis agit S. Greg. Papa lib. 3. dialog. c. 3. Huius hæc illa ſunt præconia de cõſec. diſt. 1. Agapetus vas Catholicũ, Euãgelij tuba, præco iuſtitiæ, &c. Scripſimus res geſtas ipſius in Annal. Eccl. per annos ſingulos. T. 7. A. 535. num. 28. & ſeq. Miracul. A. 536. obitus A. 536. nu. 55.

[m] *Cliceri Epiſt*.] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Scripſit de eodem elegans epigramma Ennodius Ticinenſis: Incipit: Suffuſus nimio, &c. Succeſsit S. Materniano, ſeditq. temporibus Bonifacij Papæ. cir. A. 442.

iij. E Vndecimo Kal. Octob. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NATALIS ſancti Matthæi [a] Apoſtoli & Euãgeliſtæ, qui in Aethiopia prædicans, martyrium paſſus eſt. Huius Euangelium [b] Hebræo ſermone conſcriptũ, ipſo reuelante, inuentũ eſt vna cũ corpore B. Barnabæ Apoſtoli, tempore

tempore Zenonis Imperatoris. In terra Saar ſancti Ionæ[c] Prophetæ, qui ſepultus eſt in Geth. Romæ ſancti Pamphili[d] martyris. Item via Claudia, vigeſimo ab Vrbe milliario, paſsio ſancti Alexandri[e] Epiſcopi, qui ſub Antonino Imperatore, pro fide Chriſti, vincula, fuſtes, equuleum, lampades ardentes, vngularum laniationem, beſtias, ac fornacis flammas ſuperans, tandem gladio cæſus, vitam adeptus eſt glorioſam. Eius corpus poſtea beatus Damaſus Papa in Vrbem tranſtulit ſexto Kalendas Decembris, quo die feſtiuitatem illius celebrandam inſtituit. In Phœnicia ſancti Euſebij[f] martyris, qui vltro Præfectum adiens, & ſe Chriſtianum eſſe denuncians, ab eo multis tormentis afflictus, capite cæſus eſt. In Cypro ſancti Iſacij[g] Epiſcopi & martyris. Ibidem ſancti Meletij[h] Epiſcopi & confeſſoris. In Aethiopia ſanctæ Iphigeniæ[i] virginis, quæ a beato Matthæo Apoſtolo baptizata, & Deo dicata, ſancto fine quieuit.

SEPTEMBRIS 21.

Plura T. 1. præcipuè. A. 31. n. 71. & infra de ciſ. Euang. A. 41. n. 14. & ſeq. corporis viuenti. T. 11. An. 1080. n. 45.

MATTHAEI *Apoſtoli*.] De quo Beda, ac cæteri Latinorum, Græci autem xvj. kalend. Decemb. De Apoſtolatu eius ad Aethiopas, de quo hic mentio habetur, ſcribunt Origen. in Geneſim, Euſeb. hiſt. lib. 3. cap. 1. Socrat. lib. 1. cap. 15. Dorotheus in Synopſi, & alij. Auctor ille, qui fertur nomine Iſidori, lib. de vita & obitu ſanct. c. 78. Macedoniam & Iudæam illi tribuit, Metaphraſtes vero Syriam ſuperiorem iuxta Euphratem. Plura de eodem apud Conſtitut. Apoſtol. quæ feruntur Clementis nomine. Acta eius, præter ea quæ in Paſſionibus Apoſt. incerto auctore ferũtur, deſcripſit etiam Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tom 5. Incipiunt: Iam quidem, &c. Alia diuerſa habet Sur. tom. 5. hac die, Petronius alia nuper conſcripſit; nouiſsime vero ex antiquis monumentis & ſanctorum Patrum ſcriptis collegit R. D. Marc. Antonius Columna Archiepiſcopus Salernitanus, & ſane quidem erudite. In Breuiario Toletano ſacri hymni habentur, quibus etiam eius Acta narrantur. Tres inſuper hymnos de eodem Apoſtolo ab Alfano Epiſcopo Salernitano eſſe elaboratos, tradit Petrus diac. Caſsin. de vir. illuſtr. monaſt. S. Bened. c. 19. Nonnulla de Matthæo ſcribit Niceph. hiſt. lib. 2. cap. 41. ſed quæ nullius prorſus ſint teſtimonio comprobata. Apud Hippolytum libello de duodec. Apoſt. legi Matthæum factum victimam virginitatis: alludente nimirum auctore ad hiſtoriam de S. Iphigenia virgine, quæ legitur in Actis eius, ab eo Deo dicata. De loco vbi paſſus eſt, vel vbi ſepultus, potius aſſentior Venantio Fortunato, qui ante annos mille vixit: is etenim dum agit de Apoſtolis ſingulis, ipſisq. locis vbi paſsi & conditi ſunt, hæc de Bartholomæo atque Matthæo canit.

Inde triumphantem fert India Bartholomæũ,
Matthæum eximium Naddauer alta virũ.

Hæc in carm. de gaud. vit. æter. & lib. 7. ad Bodog. Ducem. De victu ipſius Clemens Alex. in Pædag lib. 2. c. 1. hæc ait: Matthæus Apoſtolus ſeminibus, baccis, atque oleribus, abſque carnibus veſcebatur.

[b] *Huius Euangelium.*] De eius Euangelio agit. S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. & in Matthæum cap. 2. vbi meminit de Nazaræis, qui ſe authenticum Matthæi Euangelium habere profitebantur, & Epiph. in Panar. hæreſ. 29. De eius inuentione vna cum corpore S. Barnabę ſcribit Theod. lector lib. 1. collect. Niceph. lib. 16. cap. 37. Alexander monach in vita S. Barnabæ, & alij recentiores.

[c] *Ionæ Prophetæ.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Præter illa quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, & apud earum interpretes, ſcribit Ioſephus antiquit. lib. 9. cap. 11. Epiph. de vit. & interit. Prophet. cap. 16. Iſid. cap. 45. & Doroth. cap. 6. De ſepulchro Ionæ apud Dioſpolim, vel Diocæſaream Palæſtinæ, agit ſanctus Hieronymus ad Chromat. in proœm. ſuper Ionam.

[d] *Pamphili.*] De quo hac die Vſuardus, adſtipulanturq. vet. manuſcripta. Diuerſus eſt

hic

hic ab illo Pamphilo Cæſarienſi, de quo kal. Iunii actum eſt.

T.2.A.154. nu.3. [c] *Alexandri.*] Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Conſtat hunc omnino eſſe diuerſum ab Alexandro Papa: cuius autem fuerit ciuitatis Epiſcopus, nondum inuenimus. Huius martyrium refert Petrus in catal. lib. 8. c. 102. vbi etiam meminit tranſlationis per Damaſum factæ.

[f] *Euſebij.*] De quo & Græci in Menologio hac die, ibique eius Acta deſcribunt.

[g] *Iſacij Epiſcopi.*] Græci itidem de eodem agunt in Menolog. referuntq. eius certamen.

[h] *Meletij Epiſcopi.*] Agunt de eodem iidem in Menologio. Diuerſus hic a Meletio Antiocheno, de quo ſupra.

[i] *Iphigeniæ.*] De qua Petrus in catal. lib. 8. cap. 101. & alii recentiores. Eius res geſtæ deſcribuntur in Actis ſancti Matthæi, quorum nuper meminimus.

ij. F Decimo Kal. Octob. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29

SEDVNI in Gallia, in loco Agauno, natalis ſanctorum martyrum Thebæorum, Mauritij [a], Exuperij, Candidi, Victoris, Innocentij, & Vitalis, cum ſocijs eiuſdem legionis, qui ſub Maximiano pro Chriſto necati [b], glorioſa paſsione Mundum illuſtrarunt. Romæ paſsio ſanctarum virginum & martyrum Dignæ [c] & Emeritæ, ſub Valeriano, & Gallieno: quarum reliquiæ in eccleſia ſancti Marcelli aſſeruantur. Apud pagum Caſtrenſium ſancti Ionæ [d] presbyteri & martyris, qui cum ſancto Dionyſio profectus in Galliam, iuſſu Iuliani Præfecti verberibus cæſus, gladio martyrium conſummauit. Ratiſponæ in Bauaria ſancti Emmerami [e] Epiſcopi & martyris, qui vt alios liberaret, mortem ſæuiſsimam Chriſti cauſa patienter ſubijt. Antinoopoli in Aegypto ſanctæ Iraidis [f] virginis Alexandrinę, & ſociorum martyrum: quæ ad hauriendam e proximo fonte aquam egreſſa, cum vidiſſet nauim confeſſoribus Chriſti onuſtam, relicta hydria, protinus ſe illis adiunxit, ac ſimul cum ijs in vrbem ducta, prima omnium, poſt multa ſupplicia, capite cæſa eſt; deinde presbyteri, diaconi, & virgines, alijq. omnes eodem mortis genere conſumpti ſunt. Apud ciuitatem Meldēſem beati ſanctini [g] Epiſcopi, diſcipuli ſancti Dionyſij Areopagitæ, qui eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ab eo conſecratus, primus illic Euangelium prædicauit. In territorio Conſtantienſi, ſancti Lautonis [h] Epiſcopi. In pago Pictauienſi, ſancti Florentij [i] presbyteri. In territorio Bituricenſi, ſancti Siluani [k] confeſſoris. Lauduni, ſanctæ Salabergæ [l] abbatiſſæ.

T.2.A.297. n.1. & ſeq.

MAVRITII & ſoc.[a]] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri omnes. Horum Acta ſcripta feruntur a S. Eucherio Epiſcopo Lugdunenſi; extant apud Sur. tom. 5. hac die, & Mombrit. tom. 2. Scripſit de iiſdem carmen Venāt. Fortun. lib. 2. Marbodum Epiſcopum Redonenſem eorumdem certamen ſcriptis conſignaſſe, auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 159. Meminit & de his Ado Viennen in chron. anno Domini 283. & 719. De miraculis ad eorum ſepulchrum fieri ſolitis agit Greg. Turon. lib. de glor. mar. c. 76. Alia refert Sur. tom. 5. ex epiſt. decani & cleri Caſtrinoui in Gall. De horum reliquiis Turonia repertis ſcribit idem Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 10. c. 31. in fin. Rurſus etiam de reliquiis Vitalis & Innocentii, quorum hic habetur mētio, vide in rebus geſtis S. Annonis Epiſcopi Colon. lib. 1. cap. 33. apud Sur. tom. 6. Eiuſdem Mauritii lanceam aſſeruari in Eccleſia Cracouienſi, auctor eſt Chrometus de reb. Polon. lib. 3. Frequentem fuiſſe Fidelium Occidentalium peregrinationē ad Agaunenſes, quamplurima antiquitatis monumenta produnt. Hic notandum eſt, quod Græci etiam habent ſuum Mauritium, & commilitones martyres, qui eadem vrgente perſecutione Diocletiani & Maximiani Impp. paſſi ſunt Apameæ in Syria; quorum res præclare geſtas deſcripſit Metaphraſtes, quas & recitat Sur. tom. 4. menſe Iulio. Hinc factum eſt, vt plerique vnum eumdemq. eſſe putent illū cum hoc de quo agitur; cui ſententiæ & ego aliquando non inuitus adhæſi, culpans Metaphraſten, quaſi minus aſſecutus eſſet res Occidentalium martyrum: ſed vbi legi Theodoretū Cyri in Syria Epiſcopum de Euangel. veritate lib. 8. in fine, illuſtriores nobilioreſq. ſibi notos recenſentem martyres, Mauritio adnumerato inter illos in hæc verba; Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, aliiſq. ſanctis martyribus ſolemnitates populari epulo peraguntur, &c. a priori ſententia recedere coactus ſum: his enim ſedulo expēſis quæ ſcribit Theodoretus, quis ſibi perſuadeat, ipſum de alio Mauritio intellexiſſe, quam de illo in eadē regione paſſo Apameæ in Syria, cuius Acta deſcripta recitat Metaphraſtes? Certe mihi non fit veriſimile, illum in tam paruo martyrum numero prætermiſiſſe innumeros fere perilluſtres martyres in Syria paſſos, & externos tam longe poſitos in exemplum adducere voluiſſe.

[b] *Pro Chriſto necari.*] Primo hi more maiorū decimati iterum ſunt, ac demū omnes ſæuiſſime trucidati. Polybius dum lib. 6. agit de Romani Imperii politia, numerans militarium ſuppliciorum genera, ponit inter alia illud quod *δεκατίαν*, id eſt, decimationem appellat. Habes apud Iulium Capitolinū decimare, vigeſimare, & centeſimare; ait enim: Cum ſeditiones militares pateretur, multos ſæpius decimauit, aliquando etiam centeſimauit, cum digni eſſent decimatione, vel vigeſimatione. ſortiebantur enim qui cædendi eſſent. ſic Liuius lib. 2. ab Vrb. cond. Reperitur primus omnium fuiſſe Cambyſes, qui exercitum non ad ſupplicium, ſed ad cibum, ne ceteri perirent, ſorte decimauit, vt ſcribit Seneca lib. 3. de ira c. 20. Primus auctor huius ſupplicii inferendi apud Romanos fuit Appius Claudius, de quo Liuius lib. 2. dec. 1. De decimatione militari ſæpius meminit Sueton. in Octauio cap. 24. in Caio cap. 48. in Galba cap. 12. Qui autem ex decimatione ſupererant milites, ob ignominiam ordeo paſcebantur, quod eſſet cibus gladiatorum. ita factum reperies a M. Antonio apud Frōtinum, ab Octauio apud Sueton. c. 24. & apud Dionem lib. 48. & 49. Meminit de decimatione etiam Tacitus lib. 3. his verbis: Decimum quemque ignominioſæ cohortis ſorte ductos fuſte necat. Et lib. 14. Ex fuſo exercitu, cum decimus quiſque fuſte ferītur, etiā ſtrenui ſortiuntur. Hæc ille. Quod & factum eſſe aduerſus hos Chriſtianos milites, Maximiani ſententia in illos prolata ſignificat, cuius ſunt hæc verba: Decimum quemque morti funeſta ſors præbeat, &c.

[c] *Digna & Emeritæ.*] De his etiam pleraque vet. manuſcripta. Paſſæ ſunt in perſecutione Valeriani Imp. ſub Gaio Iudice, ſepultæq. ſunt in cœmeterio Cōmodillæ via Oſtiēſi, ad ſanctos Felicem & Adauctum, vt earum Acta teſtantur, quorum alia manuſcrip. incipiunt: Gaius Iudex iuſſit teneri, &c. aliorum autem prolixiorum eſt exordium: Temporibus Valeriani, &c. Extant vtraque in noſtra bibliotheca, quæ & facile reperiri credimus in aliis antiquis codic. eccleſiarum vſui accommodatis. T.2.A.262. n.17.

[d] *Ionæ.*] De eodem Petr. in catalog. lib. 8. c. 106. conſentiuntq. vetera manuſcripta. cir. An.98. miſſus in Galliam.

[e] *Emmerami.*] Agunt de eo hac die Beda, Vſuardus, & alii. Scripſit vitam ipſius Cyrinus Epiſcopus Ratiſponenſis, quam refert Sur. tom. 5. Claruit anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimo. T.8.A.702. nu.4. & ſeq

[f] *Iraidis.*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Antinoopolis in Aegypto ciuitas, cuius hic mentio habetur, famoſiſſima eſt ex Antinoi nomine, quem Hadrianus habuit in deliciis, cui & ex humanis ſublato ſacra decreuit, inter deos retulit, eiuſq. nomine dicatam ciuitatē appellari voluit. Allata eſt ex his factis opportuna occaſio ſanctis T.2.A.132 n.19.

Patribus, qui ſcripſerunt contra Gentilium errores, & ipſorum deorum falſitatem; vt illorũ originem & impuritatem non tam ex illorum ſcriptis, quam recentiori exemplo ob oculos poſito apertius demonſtrarent, illoſq. conuincerent; vt Hegeſippus fecit, quẽ citat S. Hieronymus de Scrip. Eccleſiaſt. in Hegeſip. & in Iſaiam, Iuſtinus philoſoph. & martyr in apolog. Theophilus Antiochenus, Athenagoras, Origenes cõtra Celſum, Epiphanius in epit. fid. Cath. Chryſoſt. hom. 27. in 2. ad Corinth. & alij. Rem geſtã ſcribunt ex Gentilibus Dio, & Spartianus in Hadriano. In antiquis nummis eamdem Antinoi apotheoſim expreſſam vidimus.

cir. A. 105. g *Sanctini Epiſc.*] De eo vet. manuſcript. Petrus in catal. lib. 8. cap. 108. Deſcribit eius Acta Antonin. par. 1. tit. 6. c. 28. §. 1. & alij. Ante hos omnes Hincmarus, cum agit de S. Dionyſio Areopag. apud Sur. tom. 5. poſt Areopagitica Hilduini.

h *Lautonis Epiſc.*] Non tantum in veteri Rom. Martyrologio, ſed & in plerisque manuſcript. de eodem agitur hac die. Claruit circa annum Dñi 550. interfuitq. ſecundo, tertio, & quarto Concilijs Aurelianenſibus, in quibus ſubſcriptus reperitur. mentio habetur de eodem in rebus geſtis ſancti Paterni Epiſcopi Abricenſis. T. 7. A. 553. p. 27.

i *Florentij.*] De quo hac die Vſuardus, pluribus de eo Petrus in catal. lib. 8. c. 107. Peruenit vſque ad tempora Theodoſij ſenioris. cir. A. 381.

k *Siluani.*] Agit de eodem Vſuardus hac die, alijq. recentiores.

l *Salaberga.*] De eadem Petr. in catalog. lib. 8. cap. 114. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 82. & Molan. in addit. ad Vſuard. cir. A. 814.

i G Nono Kal. Octob. Luna 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROMAE ſancti Lini a Papæ & martyris, qui primus poſt beatum Petrum Apoſtolum Romanam Eccleſiam gubernauit; & martyrio coronatus, ſepultus eſt in Vaticano prope eumdem Apoſtolum. Iconij in Lycaonia ſanctæ Theclæ b virginis & martyris, quæ a ſancto Paulo Apoſtolo ad fidem perducta, ſub Nerone Imperatore in confeſſione Chriſti ignes ac beſtias deuicit, & poſt plurima ad doctrinam multorum ſuperata certamina, Seleuciam veniens, ibi requieuit in pace: quam ſancti Patres ſummis laudibus celebrarunt. In Campania commemoratio beati Soſij c diaconi Miſenatis, quẽ ſanctus Epiſcopus Ianuarius, cum de illius capite, Euangelium in eccleſia legentis, flammam videret exurgere, martyrem futurum pronunciauit: & non poſt multos dies, cum ipſe eſſet annorum triginta, martyrium cum eodem Epiſcopo capitis detruncatione ſuſcepit. In Africa ſanctorum martyrum Andreæ d, Ioannis, Petri, & Antonij. In territorio Conſtantienſi ſancti Paterni e Epiſcopi & martyris. Anconæ S. Conſtantij f eccleſiæ manſionarij, miraculorum gratia conſpicui. In Hiſpania ſanctarum mulierum Xantippæ g & Polyxenæ, quæ fuerunt Apoſtolorum diſcipulæ,

T.1.An.60. nu.2.&ſeq. LINI *Papæ* [a].] Vſuardus item de eo agit, & alij recentiores; conſentiuntq. vet. manuſcript. De eodem Paulus in 2. ad Timoth cap. 4. Succeſſit S. Petro, vt ſcribit Iren. lib. 3. c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. c. 12. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. hæreſ. 27. & hereſi 41. dum in ſucceſſione Rom. Pontificum Hyginum ordine nonum ponit. Hieron. de Script. Eccleſ. in Clemente, Auguſtinus epiſt. 165. ad Generoſum, Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 3. c. 2. Gregor. Turonen. hiſt. lib. 1. cap. 27. & alij recentiores. In Annalibus Eccleſiaſticis pluribus diſſeruimus aduerſus eos qui ſcripſerunt Linum & Cletum viuente Petro tantum adminiſtraſſe Romanam Eccleſiam, & eo defuncto, ſuffectum fuiſſe Clementem; conatiq. ſumus diligenter oſtendere, eam opinionem parum eſſe probabilem, & non ſolum a ſupraſcriptis auctoribus, ſed ab hiſtoriæ veritate prorſus diſſentire.

T.1. An. 47. nu.2.&ſeq. [b] *Thecla.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die, Græci autem in Menologio die ſequenti. Scimus Acta quædam, Pauli & Theclæ dicta, quorum meminit Tertullianus in libro de baptiſmo, & ſanctus Hieron. de Scrip. Eccleſ. in Luca, eſſe improbata, & auctoritate Gelaſij Papæ reiecta inter apocrypha: vnde factũ eſt, vt nonnulli incaute nimis omnia quæ de Thecla ſcripta reperiuntur, tamquam minus probata, putent adnumeranda eſſe inter apocrypha, reijciendaque, nullum ponentes diſcrimen, nec delectum habentes inter ea quæ de Thecla vera certaq ſcribuntur, & ea quæ ambigua, vel falſa omnino feruntur. In his laborandum nobis erit, vt pretioſum a vili, & ſancta a profanis diſtinguentes, quæ improbata atque reiecta, quæve ſincera atque recepta de tanta martyre dicta reperiantur, adducamus in medium. Speramus autem benignum lectorem veniam daturum, ſi cum de clariſſimę martyris hiſtoriæ veritate retinenda agamus, præter inſtitutum noſtrum in ea aliquanto amplius immoremur. Noſſe primum oportet, quæ ſint Acta Pauli & Theclæ, quæ Tertullianus, Hieronymus, ac denique Gelaſius damnant. Illa quidem erant euiuſmodi, vt inde heretici ſumerent exemplum, & deducerent argumentum (vt ibi ſcribit Tertullianus) licere mulieribus publice in eccleſia docere, ac baptizare, quod Thecla Paulum ſecuta, palam docuiſſet, ac baptizaſſet. Addit S. Hieronymus, in iiſdem Actibus, qui Periodus ſiue Circuitus Pauli & Theclæ dicebantur, narrari de baptizato Leone fabulam quamdam. hæc quidẽ de illis Actis apud veteres legimus. At vero ſi quis ea inueſtiget, quæ tam apud Græcos, quam apud Latinos de S. Theclæ martyrio ſcripta reperiuntur (habentur ea præ manibus) nihil in eis prorſus vel de docendi munere, aut de baptizãdi miniſterio a S. Thecla indebite vſurpato, & iniuſte vendicato, vel etiam de baptizati Leonis fabula vſquam inueniet. Quod ſi quis ea ſaltem ratione duxerit improbanda quæ de ea ſcripta habentur, quod ibidem hæc S. Hieron. dicat: Quale enim eſt, vt indiuiduus comes Pauli, Lucas ſcilicet, inter ceteras eius res hoc ſolum ignorauerit? Ad hæc dicimus, non omnia Pauli Acta S. Lucam eſſe proſecutum. quod ne quis miretur, Paulum ipſum teſtem adducam; qui inprimis in 2. ad Timoth c. 3. multa ſe Iconij, vbi degebat Thecla, paſſum eſſe teſtatur. inſuper & ipſe Lucas, cum fateatur multo tempore Paulum eſſe commoratum Iconij, tamen res illic geſtas tribus fere verbis potius delibat, quam tractat. Si rurſum conſideres ærumnas, afflictiones, & cruciatus, quos ſe paſſum eſſe idem Paulus profitetur, ſcribens ad Corinthios epiſt. 2. c. 11. & percurras omnes Actus ipſos, quos S. Lucas conſcripſit; plane inuenies, maiore ex parte illos ab eodem prætermiſſos. Expende rurſum prædictam S. Hieronymi rationem, quam egregie ab ipſomet Hieronymo confutetur, (a nullo æquius ac verius, quã a ſe ipſo Hieronymus corrigi poteſt) qui in commentarijs in epiſtolam ad Galatas cap. 2. dum agit de contentione inter Petrum & Paulum exorta Antiochiæ, a Luca tamen prætermiſſa, hęc in hanc ſententiam: Nec, inquit, mirum eſſe, ſi Lucas hanc rem tacuerit, cum & alia multa, quæ Paulus ſuſtinuiſſe ſe replicat, hiſtoriographi licentia prætermiſerit: & non eſſe contrarium, ſi quod alius dignum putauit relatu, alius inter cetera dereliquit. denique primum Epiſcopum Antiochenæ eccleſiæ Petrum fuiſſe accepimus, & Romam exinde translatum; quod Lucas penitus omiſit. Hæc ſanctus Hieronymus, quibus ab eodem obiecta de ſilentio Lucæ omnino euacuantur. His prælibatis, iam reliquum eſt, vt quibus teſtimonijs Theclæ paſſionis hiſtoria fulciatur, in medium adducamus: quæ cuncta ſuo ordine digeremus. Habetur in primis in illis mẽtio de Oneſiphoro Pauli hoſpite. hic ille putatur, cuius idem S. Paulus tanta cum laude meminit in 2. epiſt. ad Timoth. cap. 1. Agitur & de Tryphæna in illis Actis. Eadem creditur illa, quam idem ad Romanos ſcribens cap. 16. ſalutari mandat; quod tunc Romæ degeret, ſicut & plerique alij diſcipulorum Pauli, qui ex Oriente migrarant Romam, vt inter alios Oneſiphorus, Priſca, & Aquila.

Habent eadem Acta, Theclam Pauli Apoſtoli prædicatione ad Chriſtum eſſe cõuerſam. Id quidem Gregorius Nyſſenus hom. 4. in Cantic. cantic. confirmat. his verbis, de Thecla ſermonem habẽs: Talem myrrham olim Paulus infundebat ex ore ſuo miſtam cum puro pudicitiæ lilio in ſanctæ virginis aures: ea vero erat Thecla, quæ præclare animo ſuo defluentibus de lilio guttis, hominẽ externum morte opprimit, omni cogitatione cupiditateq. extincta. Hæc ille. Continent eadem Acta, Theclam iam deſponſatam, viro nuncium remiſiſſe, vt Chriſtum ſponſum mereretur habere. Ecce quam belle huic veritati S. Epiphanius adſtipulatur in Panar. hæreſi 78. cum ait: Thecla incidit in Paulum ſanctum, & a nuptijs exſoluitur, cum curatorem, ſiue ſponſum haberet formoſiſſimũ, primarium vrbis, valde diuitem, generoſiſſimum ac illuſtriſſimum in vita: contemnit terrena ſancta illa, vt cæleſtium potens fiat. Hæc Epiphanius. His conſentientia loquitur Fauſtus apud Auguſtinum lib. 30. contra Fauſtum cap. 4. Iam, inquit, timeo Apoſtolo, ne dæmoniorum doctrinam intuliſſe tunc Iconium videatur, cum Theclam oppigneratam iam thalamo, in amorem ſermone ſuo perpetuæ virginitatis incẽdit. Hæc ibi Fauſtus: quibus plane S. Auguſtinus aſſentiri videtur, cum non excipiat de apocrypha hiſtoria: quod alias, aduerſus eoſdem Manichæos agens, facere conſueuit, vt de Actis Thomæ, Andreæ, & aliorum. Quod inſuper in prædictis Theclæ paſſionis Actis reperitur, ipſam gemmas & muliebrem mundum diſtraxiſſe, pecuniaq. ſibi conciliaſſe cuſtodes carceris, vt Paulum poſſet inuiſere: id ipſum profitetur S. Ioannes Chryſoſtomus in Act. Apoſtol. homilia 25. cum ait: Audi de beata Thecla: illa vt Paulum videret, aurum ſuum dedit; tu autem vt Chriſtum videas, nec obolum das. Hæc ibi, Et ad populum Antiochen hom. 22. Quære, inquit, Paulum tamquam Thecla, vt audias quæ per ipſum tibi dicuntur. Hæc de his Chryſoſt. Rurſum autem quæ illic leguntur de ira ſponſi in eã concitata, cum eius accuſatione damnata eſt ad beſtias, quæ manſuetæ diuinitus redditæ, illi blandiebantur; hæc ipſa S. Ambroſius lib. 2. de virginib. explicat his verbis: Thecla doceat immolari, quæ copulam fugiens nuptiarum, & ſponſi furore damnata, naturam etiam beſtiarum virginitatis veneratione mutauit: namque parata ad feras, cum aſpectus quoque declinaret virorum, ac vitalia ipſa ſæuo offerret leoni; fecit, vt qui impudicos detulerant oculos, pudicos referrent. Cernere erat lingentem pedes beſtiam, cubitare humi, muto teſtificante ſono, quod ſacrum virginis corpus violare non poſſet: ergo adorabat prædam ſuam beſtia, & propriæ oblita naturæ, naturam induerat, quam homines amiſerant. Hæc ille; qui & ad Simplicianum ſcribens, hæc ait: Inter leones virgo exultauit, & prodeuntes beſtias expectauit intrepida. Hæc ibi; eademq. de leonibus in epiſtola 25. lib. 3. edit. Rom. ad Vercellenſem eccleſiam: Quo, inquit, munere venerabilis Thecla etiam leonibus fuit, vt ad pedes prædæ ſuæ ſtratæ, impaſtæ beſtiæ ſacrum deferrent ieiuniũ, nec procaci oculo virginem, nec vngue violarent aſpero? Quod præterea ad ignes, quos ſubijt, ſpectat, a quibus illa remanſit illæſa, hæc S. Cyprianus in oratione pro martyribus: Aſſiſte nobis, ſicut Paulo in vinculis, & Theclæ in ignibus, &c. Et in orat. in die paſſionis: Libera me de medio huius ſæculi, ſicut liberaſti Theclam de medio amphitheatro. Item & S. Zeno Epiſcopus Veronenſis in ſermone de timore Dei hæc de Thecla: Aduerſus Theclam accuſator acerrimus linguæ erexit gladium: cum ſuis ſibi miniſtris publicæ leges inſeruiunt, ſtimulis acuitur ſeritas in ferocitatem, & tamen mitior hominibus inuenitur: ne quid ſcenæ tam diræ humanitatis deeſſe videatur, immittuntur etiam marina monſtra: lacinijs omnibus expoliatur puella, veſtitur incendio. Inter tot inſtrumenta mortis, ſpectatore metuente, ſecura calcat genera vniuerſa terrorum. Incolumis quaſi Orbe ſubacto, de illo feralis caueæ iam non miſerabilis ſed mirabilis funereo habitu excedit, victi ſæculi triumphum reportans, quam tot ſupplicijs omnes crediderant perituram. Hucuſque Zeno. Rurſum vero de ignibus & beſtijs hæc Gregorius Nazianz. ad virg. exhort. Non te fugit, inquit, Theclam ignium & beſtiarum impetum euitaſſe. Idem in carmine de præcept. ad virgines hæc ait his verſibus:

Quis Theclam neris eripuit flammeq. periclo?
Quis validos vngues vinxit, rabiemq. ferarum?
Virginitas. O res omni mirabilis æuo:
Virginitas fuluos potuit ſopire leones!
Dente nec impuro generoſos virginis artus
Auſi ſunt premere, & rigido diſcerpere morſu.

Id ipſum Maximus Tauritenſis ſermone de S. Agnete, cum ait: Theclam flammarum globos euaſiſſe cognoſcis. De his alijsq. ſupplicijs ſanctæ virgini irrogatis, ex Actis ſanctorũ martyrum Terentij & ſociorum, quæ refert Metaphraſtes die 10. Aprilis, hæc illa ipſorum obteſtatio ad Deum facta: Qui Danielem de ore leonum eripuiſti, & de manu Pharaonis Moyſen ſeruaſti, & S. Theclam ab igne, & theatro, & feris, & beſtijs taurinis defendiſti, &c. In Actis S. Iulianæ, quæ idem recitat 21. Decembr. his ſimilia leguntur. item & in Prat. ſpirit. cap. 20. de milite Deum obſecrante per ea quæ S. Thecla paſſa eſt tormenta. Adde his ſimilia, quæ & S. Dei Eccleſia inſeruit in illis precibus, quas adhiberi voluit in cõmendatione animæ, quibus dicitur: Sicut beatiſſimam Theclam de tri-

bus

bus tormentis atrociſſimis liberaſti,ſic,&c. Quod prætetea in iiſdem Actis habetur, pugnanti Theclæ aſtitiſſe Dominum IESVM Chriſtum præſeferentem vultum Apoſtoli Pauli: id ipſum quam eleganter dicatur a S. Briêna in Actis S. Febroniæ ſinceriſſime ſcriptis,accipe. Brienna tẽdens in cælum manus, & vocem magnam edens,ſic precata eſt:Domine IESV Chriſte, qui ſeruę tuæ beatæ illi Theclæ certanti ſub Apoſtoli Pauli habitu apparuiſti, quæſo, &c. Hæc apud Metaph. ex Thomaide 15. Iunii. Præter hæc omnia demum ſcias S Hieronymum eadẽ Theclę Acta nouiſſe & comprobaſſe;quod ex eo exploratum habetur: cum enim in iiſdẽ Actis illud etiam enarretur, ſanctam Theclam a tormẽtis liberam, verbi cupidam, magiſtri auidã, Antiochiam Piſidiæ, quo S.Paulum profectũ audierat,aduentaſſe, ſed a S. Paulo (ne quod offendiculum, vt ait, daret Euangelio) dimiſſam eſſe; hæc ipſa, inquam, S. Hieronymus in epiſt. ad Oceanum ſcribit his verbis: Thecla poſt tentationẽ paſſionis Antiochiæ a Paulo prohibetur pariter pergere. Nemo cum vxore pergit ad bellum, &c. Miramur quidem eam epiſtolam non recenſitam inter ceteras a Mariano Victorio, ſed in nonum tomum reiectam, ſuſpicante fortaſſe illam non eſſe Hieronymi, eo quod ex vita S. Martini auctor mutuetur exemplũ. Sed quid mirum, cũ annis duodeuiginti poſt illius obitũ vixerit S. Hieronymus? ita plane, dum S. Martinus defunctus dicitur Arcadio & Honorio quintum Conſſ (vt probauimus in Annal.) qui eſt annus a Chriſto 402. Hieronymus autẽ) vt teſtatur Proſper in chron.) diem obiit Theodoſio Aug. nonum & Conſtantium tertium Conſſ. anno Domini 420. Conſtat inſuper ex Seuero, ipſum eius vitam adhuc ſuperſtitis conſcripſiſſe, eamq. (vt in dialogo cum Gallo profitetur) mox non in Italiam modo, ſed in Africam & Aegyptum allatã fuiſſe. Qui vero credibile fieri poteſt, eadem Martini Acta vnum latuiſſe Hieronymum? Ex conuenientia præterea eius epiſtolæ cum ea quam ſcripſit ad Euſtochium de cuſtodia virginitatis 22. cũ agit de agapetis virginibus, illam eiuſdem eſſe auctoris, vnuſquiſque facile intelliget. vtinam ſic integra reperiretur,ſicut Hieronymi eamdem eſſe conſtat. Quod ſi contendas non tantum eſſe Hieronymi, ſed & Sophronij & Euſebij, vt præſefert epiſtolæ titulus: non laboro, dũ & Hieronymi eſſe non inficieris. Sed iam,vt ad ea vnde diuertimus, redeamus, ſciendum nec ea quidem, quæ de Falconilla in eadem Acta aliunde fortaſſe irrepſerunt, auctoritate carere ſanctiſſimi atque doctiſſimi viri ſancti Ioannis Damaſceni in ea oratione, cuius eſt titulus: De his qui in fide ex hac vita exceſſerunt. Extat & ipſa vita S. Theclæ auctore Baſilio Epiſcopo Seleuciæ, quæ Græce ſcripta aſſeruatur in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcrip. num. 45. & 81. qua prædicta de eadem felicius explicantur: quam ipſam in Latinum a ſe redditam proxime editurus eſt D. Rolandus Vinchelius Belga, alumnus R.D. Lindani Epiſcopi Ruremundenſis, nunc autem Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Auguſtini Valerij Epiſcopi Veronenſis S.R.E Cardinalis pietate ac doctrina præſtantiſſimi, eruditus Græcorum interpres. Ne quid vero intactum relinquamus; delituiſſe aliquando ſanctam Theclam intra petram ſibi credentem, produnt Acta S.Barbaræ, quæ deſcripſit Metaphraſt. 4. Decemb. Putatur hic ille locus, quem prope Tripolim Palæſtinæ peregrinantes Hieroſolymam inuiſunt, referuntq. ſpecum illam aſſiduis miraculis illuſtrari; eaq. non tantum fidelibus, ſed munificentia martyris, etiam infidelibus, penes quos ille locus religioſiſſimus habetur, impartiri. Mittimus recentiorum auctoritates, quibus iidẽ his de Thecla dictis adſtipulantur; vt Aldelmus in libris quos tam ſoluta oratione quã carmine ſcripſit de virginitate, vbi breui compendio martyrium eius deſcripſit. Vuinduchindum, aliter Vuitichindum Saxonem monachum Corbeienſem ſcripſiſſe metrice paſſionẽ S. Theclæ, auctor eſt Sigebert. de viris illuſtr. cap. 130. Thecla inſuper, ſicut Primogenita Pauli, ita & Apoſtolica, ac etiam Protomartyr inter feminas meruit appellari; quod prima in certaminis arenam deſcẽdit, & de impietate proſtrata triumphum reportauit; quam etiam tam Græci, quam Latini Patres ſummo ſemper in honore habitã laudibus vbique in cælum ferre, primo loco ponere, primamq. inter feminas in exemplum adducere conſueuerunt. Hinc Gregor. Nazianz. in inuectiua illa in Iulianum Apoſtatam: Non victimas, inquit, pro Chriſto cæſas veritus es? nec magnos pugiles extimuiſti, Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam? &c. Sic S.Epiphan. in Panar hæreſi 79. Ambroſ. idem in citatis locis, & Hieron. ad Euſtoch. epiſt. 22. in fine, apud eumdem (cuiuſuis ſit auctoris) tomo nono in obiurgatione Suſannæ, Chryſoſt. in orat in ſanctos duodecim Apoſtolos, Sulpir. Seuer. in vita ſancti Martini lib. 2. cap. 16. & alij. Hinc etiam vſu euenit, vt cum quid excellens de femina aliqua dicere vellent, eamdem Theclæ nomine exornarent. Sic ſanctus Hieronymus Melaniam ſeniorem, adhuc ſibi conſtantem, Theclam in chronico appellauit; ſic etiam egregiam illam Macrinam germanam ſancti Baſilij ob inſignes animæ eius virtutes Theclam eſſe dicendam, diuinus nuncius præſignauit, vt ſcribit frater eius Gregor Nyſſenus in epiſtola ad Olympium monachũ. Erat frequens acceſſus fidelium Seleuciam Iſauriæ ad ſanctæ Theclæ ſepulchrum, quo aliquando profectus eſt ſanctus Gregorius Nazianzenus, vbi & diutius manſit. De eadem in eum locũ

Omnino legendus Baró in addit. ad T. 1. quę in calce T. x. poſita eſt in edit. Venet. fol. 646

peregrinatione mentio habetur in Concilio Nicæno ſecundo Act.5. Theodoret. in hiſt. relig. ſanct. Patrum cap. 29. in Marana & Cyra, & Prat. ſpirit. c.180. Illic Zeno Auguſtus ampliſſimã erexit baſilicam, quod eius auxilio reſtitutus eſſet in Imperiũ, vt ſcribit Euagr. hiſt. lib. 3. c.8. & Niceph. lib.16. c.8. Iuſtinian. Imp. aliam non imparem in eius honorem excitauit eccleſiã, vt auctor eſt Procop. lib.1. de ædific. Iuſtiniani Imp. Porro non in Oriẽte tantum, ſed & in Occidente longe lateq. celeberrimus vbique fuit eiuſdem martyris cultus. Hæc iam ſatis: quæ aliquibus fortaſſe prolixiora, ſed Theclam impenſius amanti pauca videri poſſunt.

Hæc noſtra cum recognoſceret hic Romæ Reuerendiſſimus Pater Dominus Lindanus Epiſcopus Ruremundenſis, vir non tantum omnis generis litterarum eruditione clariſſimus, verum etiam egregii confeſſoris fidei nobilitatus inſignibus; quippe qui exilia, proſcriptiones, ærumnas incredibiles, ac mortes pene frequentes, inconcuſſo robore, fidei cauſa ſuſtinuit; quem tot victoriis auctum, ac maiora conantem, hiſce diebus Romæ videre meruimus: hic, inquam, hæc nobis de Thecla coram, ac primum de libris Euſebij in hunc modum: Ex libris (aiebat ille) Martyrum, quos Euſebius Cæſarienſis ſe ſcripſiſſe teſtatur, tres nondum de Græco verſos in biblioth. Philippi Hiſpaniarum Regis piiſſimi apud S. Laurentium in Eſcuriaco extare nobis loquitur index eiuſdem, quem Catholica Maieſtas nobis ad vnam aut alteram noctem deuorandum ſingulari beneuolentia permiſit anno 179 cum eouſque exilij, quod ciuile bellum ab hæreticis excitatum tertio inflixerat, ſolandi cauſa ex Belgio per Italiam & Galliam peruenissemus. In eodẽ indice S. Athanaſius de vita S. Theclæ nobis lectus eſt, de quo, vt de illis Euſebij de SS. Martyribus Latine conuertendis, egi prolixe cum doctiſſimo viro D. Coſma Fontio Regio Græcorum interprete, vt abſoluta Photij bibliotheca tunc ad amuſſim fere expreſſa, nobis illas ſanctorum martyrum & in primis ſanctæ Theclæ coronas in lucem refunderet; de quo & nunc ſtatui ad ipſum Regẽ ante diſceſſum ſcribere, vt habeas vnde aureas illas S. Theclæ atque aliorum ſanctorum martyrum hiſtorias exornatiores & copioſiores reddere ſqueas. Hæc ad me ipſe, cum de rebus varijs Eccleſiaſticis ſubinde perſeueremur colloquijs.

ᶠ *Socij*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta iuncta ſimul habentur cũ rebus geſtis S. Ianuarij, de quo ſuperius xix. Kalen. Octob. Meminit de Soſio S. Proſper de prædict. dimid. tempor. cap.6. In fine. In eius honorem S. Symmachus Papa erexit oratoriũ, & Confeſſionẽ exornauit argento, vt cõſtat ex libro de Rom. Pontific. in Symmacho. T.2 A.305. n.1. & ſeq.

ᵍ *Andrea & ſoc.*] De his item eadem vet. manuſcripta, quorum ſupra meminimus.

ᵉ *Patemi Epiſc.*] De quo etiam Vſuardus. Ponitur hic primus eius ſedis Epiſcopus in tabulis eccleſiæ Conſtantien. quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. Alius eſt Paternus ſanctitate æque illuſtris Epiſcopus Abricenſis, cuius Acta deſcripſit Sur. to.2. Aprilis 16. ad quem adhuc abbatem ſcripſit Venantius Fortunatus carmen de emendatione codicis. Vixit temporibus Childeberti Regis Franc. circa annum Dom. 560. de quo etiam Democh. in tab. Epiſc. eccleſiæ Abricenſis. T.7. A.559 n.30.

ⁱ *Conſtantij.*] De eodem S. Gregorius lib.1. dialog. cap.5. pluribus agit. cir. A.560.

ᵏ *Xantippa & Polyxena.*] Agunt de his etiã Græci hac die in Menologio, vbi earum Acta deſcribuntur. Meminit Xantippæ Metaphraſtes in ſermone de Petro & Paulo Apoſtolis, die 29. Iunij, apud Surium tom.3. T.1. An.62 n.4.

* A Octauo Kal. Octob. Luna. 24

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 26 27 28 29 30 1

AVGVSTODVNI natalis ſanctorum martyrum Andochij ᵃ presbyteri, Thyrſi diaconi, & Felicis, qui a beato Polycarpo Smyrnenſi Epiſcopo ab Oriente directi ad docendam Galliam, ibidem flagellis duriſsime cæſi, ac tota die inuerſis manibus ſuſpenſi, & in ignem miſſi, ſed non combuſti, tandem vectibus eorum colla feriuntur, & ita glorioſiſsime coronantur. In Aegypto paſsio ſancto-

rum Paphnutij[b] & ſociorum martyrum. Is vitam in ſolitudine agens, cum audiret multos Chriſtianos in vinculis retineri, diuino ſpiritu concitus, ſponte Præfecto ſe offert, & Chriſtianam religionem libere profitetur: a quo primum catenis ferreis conſtringitur, & in equuleo diutiſsime torquetur: deinde cum alijs plurimis ad Diocletianum mittitur, cuius iuſſu ipſe palmæ affigitur, ceteri autem ferro necantur. Chalcedone ſanctorum quadragintanouem[c] Martyrum, qui poſt martyrium S. Euphemiæ ſub Diocletiano Imperatore damnati ad beſtias, & ab iis diuinitus liberati, demum gladio percuſsi migrauerunt in cælum. In Pannonia ſancti Gerardi[d] Epiſcopi & martyris, Hungarorum Apoſtoli nuncupati, patricij Veneti, qui primus patriam nobili martyrio illuſtrauit. Aruernis depoſitio ſancti Ruſtici[e] Epiſcopi & confeſſoris. In territorio Beluacenſi ſancti Geremari[f] abbatis.

SEPTEMBRIS 24.

T.2.A.169. n. 20. [a] ANDOCHII & ſoc.] De his pluribus hic Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. cap. 116. Feruntur horum Acta eſſe conſcripta a Fauſto & Symphroniano.

Forte de his T.3. A. 310. n. 23. ſed illi ſub Galerio. [b] *Paphnutij Epiſc. & ſociorum.*] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, ſequenti autem die iidem de Paphnutio confeſſore patre S. Euphroſynæ virginis.

T.3.A.311. n.18. [c] *Quadragintanouem Martyrum*] Horum martyrium deſcribitur in Actis S Euphemiæ virginis & martyris Chalcedonenſis, de qua ſupra xvi. Kalend. Octobris.

T.11. Ann. 1042. nu 2. Martir. An. 1047. n. 19. [d] *Gerardi Epiſc.*] Eius vitam deſcripſit ex veteribus monumẽtis Sur. to. 5. Plura de eodem in Actis S. Stephani Regis, quæ idem habet to. 4. Bonfin. de rebus Hũgar. dec. 2. lib. 1. & 2. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 239. atque alii, quos refert R. P. Arnoldus Vnion Belga monachus Benedictinus in eius vita, quã nuper edidit, & annotationibus illuſtrauit, Martyrio coronatur anno Dñi 1047.

[e] *Ruſtici Epiſc.*] De eius electione ſcribit Gregor. Turonen. de geſt. Franc. hiſt. lib. 2. cap. 23. Succeſſit S. Venerando, numeraturq. ſeptimus ordine Epiſcopus Aruernenſis. Vixit temporibus Honorii Imp. & eius ſucceſſoris Valentiniani. Claruerunt iiſdem temporibus duo alii ſanctiſſimi Epiſcopi eiuſdẽ nominis, Ruſticus Lugdunenſis, & Ruſticus Narbonenſis, de quibus alias pluribus. cir. A. 395

[f] *Geremari Abb.*] De quo etiã agit Trithem de vir. illuſtr. ord. S Bened. lib. 3. c. 93. & Molanus in addit. ad Vſuard. hac die. Vixit circa annum Domini 1030. cir. a. 1030

25 Septimo Kal. Octob. Luna. B xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	f
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

IN caſtello Emmaus natalis beati Cleophæ[a] Chriſti diſcipuli, quem tradunt in eadem domo, in qua menſam Domino parauerat, pro confeſsione illius a Iudæis occiſum, & glorioſa memoria ſepultum. Romæ ſancti Herculani[b] militis & martyris, qui miraculis, in paſsione beati

Ale-

Alexandri Epiſcopi ad Chriſtum conuerſus, ſub Antoni no Imperatore poſt multa tormenta gladiò cæſus eſt. Ambiani in Gallia beati Firmini [c] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide, poſt varia tormenta, capitis decollatione martyrium ſumpſit. Damaſci ſanctorum martyrum Pauli [d], & Tattæ eius coniugis, ac Sabiniani, Maximi, Rufi, & Eugenij filiorum: qui Chriſtianæ religionis accuſati, verberibus, alijsq. ſupplicijs torti, animas Deo reddiderunt. In Aſia paſsio ſanctorum Bardomiani [e], Eucarpi, & aliorum vigintiſex martyrum. Eodem die ſancti Anathalonis [f] Epiſcopi, qui beati Barnabę Apoſtoli diſcipulus, in eius locum eccleſiæ Mediolanenſis Epiſcopus ſucceſſit. Lugduni depoſitio S. Lupi [g] Epiſcopi ex anachorita. Antiſiodori S. Anacharij [h] Epiſcopi & confeſſoris. Bleſis S. Solemnij [i] Epiſcopi Carnutenſis, miraculis clari. Eodem die S. Principij [k] Sueſsionenſis Epiſcopi, fratris beati Remigij Epiſcopi. Anagniæ ſanctarum virginum [l] Aureliæ & Neomiſiæ.

SEPTEMBRIS 25.

T.1. an.34. nu. 193. & ſeq. CLEOPHAE.] De quo Luc. Euang. c. 24. De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad iij. Idus Octobris.

A. 354. paſſus Alexãder Epis. [b] *Herculani*] Vſuardus de eodem hac die. mentio habetur de eo in Actis S. Alexandri Epiſcopi, de quo ſupra xj. kal. Octobris, & apud Petrum in catalog. lib. 8. c. 102. & 120.

T. 2. A. 303 n. 130. [c] *Firmini Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijq. recentiores. Fuit hic primus eius ſedis Epiſcopus. Errat Petrus, qui appellat eum presbyterum lib. 8. cap. 119. Reperitur alius eiuſdem nominis, eiuſdemq. eccleſiæ Epiſcopus, de quo & ipſe lib. 7. cap. 117. fuitq. tertius ordine, & cõfeſſor tantum: qui & ſucceſſit S. Eulogio, vt indicant tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. De eodem in Theſaur. concion. to. 2. Scimus Ambroſium moralem, qui antiquitates rerũ Hiſpanicarum ceteris felicius eſt proſecutus lib. 9. c. 5. Cron. Hiſp hunc referre ad tempora diſcipulorum, Apoſtolorum & non ſub Diocletiano; ſed potius ſub Traiano martyrium conſummauerit, ſed non eſt quæſtio, quæ obiter ſolui debeat.

[d] *Pauli & ſoc.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, Actaq. eorum breui compendio referunt.

[e] *Bardomiani & ſoc.*] De his Beda hac die, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

cir. an. 60 [f] *Anathalonis Epiſc.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Libuit hic deſcribere peruetuſtam inſcriptionem ſancti Miroclis eiuſdem ciuitatis Epiſcopi de S. Anathalone in lapide inciſam iuxta eius imaginem, his verſibus, quos præſens inſcriptio præcedit: D. ANATHALONI ATTICO SECVNDO EPISCOPO.

Petri hoſpes, ſancteq Anathalon, Domne probate,
Atque idem ſocius Barnabæ Apoſtolici:
Qui Mediolani verbi myſteria tradens,
Te iubet agnatos viſere Cenomanos.
Dũ tua membra metu rigidis ſubducta tyrannis
Brixia vicino detinet in loculo:
Hic titulum, & picto venerandos pariete vultus
Mirocles reddit, præſtitit alma fides.

MIROCLES EPISCOPVS.

Accepimus ex manuſcripto commentario Andreæ Alciati, quem ſcripſit de rebus patriis, nondum edito. erat apud Illuſtriſſ. ac R. D. Franciſcum Alciat. S. R. E. Cardinalem.

[g] *Lupi Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, T. 6. A. 448 nu. 15.
Ado, ceteriq. recentiores. Cum autem hic dicatur ex anachoreta factus Epiſcopus Lugdunenſis; illum putamus, qui in inſula Lerini poſt Lupum Trecenſem exercuit vitam monaſticam. Meminit Trecenſis Lupi Sidonius Apollinaris in epiſtolis, & in carmine eucharistico ad Fauſtum Lerinenſem, cum ait:

---------- quæ ſancta Caprarij
Vita ſenis, iuuenisq. Lupi, &c.

Longe poſt horum tempora claruit Lupus Epiſcopus Senonenſis, quem ex hac vita migraſſe anno Domini 631. tradũt tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas recitat Demochares. prædicti autem vixerunt temporibus Valentiniani Tertij, & ſucceſſorum Impp.

[h] *Anacharij Epiſc.*] Diuerſis modis ſcriptus T. 8. A. 615. n. 2.
reperitur, vt Aunarius, Annacharius, & Anguarius. Interfuit hic Concil. Matiſcon. primo, & ſecũdo, quod celebratum eſt anno 24.

Regis

Regis Guethramni, vt eius Acta ſignificant, numeratur hic annus a Chriſto Domino quingenteſimus octogeſimusoctauus, vt colligitur ex Gregorio Turon. Fuit is decimuſnonus eius ſedis Epiſcopus.

cit. A.490. i Solemnij Epiſc.] Cuius miracula teſtata reliquit Greg. Turon. lib. de glor. confeſſ. c. 21. & Sigebert. in chron. anno Domini 490. Sedit decimuſquartus ordine eius ſedis Epiſcopus, vt apparet ex tab. Demochar.

T.6.A.463 n.7. k Principij Epiſc.] Ad hunc extat ſcripta epiſtola Sidonij Apollinaris lib. 8. epiſt. 14. vbi egregias eius laudes prædicat, item alia lib. 9. epiſt. 8. Habetur mentio de eodem in vita S. Remigij apud Sur. tom. 5. Interfuit ſacris Concilijs, Carpentoractenſi, Arauſicanis primo & ſecundo, vt eorum Acta ſignificant. Claruit circa annum Domini 460. adſcribiturq. in tabulis Epiſcoporum Sueſſionenſium duodecimus ordine. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard.

l Aurelia & Neomiſiæ.] Harum res geſtas, ſed nonnihil deprauatas, accepimus ab eccleſia Anglicana.

26 Sexto Kal. Octob. Luna. B xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NICOMEDIAE natalis ſanctorum martyrum Cypriani a, & Iuſtinæ virginis, quæ ſub Diocletiano Imperatore, & Eutholmio Præſide multa pro Chriſto perpeſſa, ipſum quoque Cyprianum, qui erat magus, & ſuis magicis artibus eam dementare conabatur, conuertit ad Chriſtum: cum quo poſtea martyrium ſumpſit. Horum corpora feris obiecta, noctu quidam nautæ Chriſtiani rapuerunt, & Romam detulerunt: quę poſtmodum in baſilicam Conſtantinianam tranſlata, prope Baptiſterium condita ſunt. Romæ ſancti Calliſtrati b martyris & aliorum quadragintanouem militum, qui in perſecutione Diocletiani, cum Calliſtratus inſutus culeo, & in mare demerſus, Dei ope euaſiſſet incolumis, conuerſi ad Chriſtum, cum eo pariter martyrium ſubierunt. Item Romæ ſancti Euſebij c Papæ. Bononiæ item ſancti Euſebij d Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Vigilij e Epiſcopi. Albani ſancti Senatoris f. In agro Tuſculano beati Nili abbatis g, fundatoris monaſterij Cryptæ ferratæ, magnæ ſanctitatis viri. Tiferni ſancti Amantij h presbyteri, gratia miraculorum illuſtris.

SEPTEMBRIS 26.

T.2.A.250. n.5. & T.3. A.311.n.17 a CYPRIANI & Iuſtinæ.] De his hac die Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autẽ in Menologio ſexto Nonas Octobr. Horum Acta Græcis edidit Metaphraſt. quæ Latine reddita retulit Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. Communiter penes Græcos irrepſit error, dum hic Cyprianum cum illo Epiſcopo Carthaginienſi confundunt: qui tamẽ quampluribus differentijs diſtinguuntur abinuicẽ, nimirum patria, gradu, genere, tempore, actis, & loco martyrij. Fuit etenim hic, de quo agitur, patria Antiochenus, ex mago Chriſtianus, inde diaco-

diaconus; & vna cum Iuſtina ſub Entholmio Præſide temporibus Diocleriani in ſartagine poſitus, Nicomediæ martyrium conſummauit: adeo vt ex his pateat, nonniſi nomen, & martyrij titulum, hunc habere communem cũ Cypriano Epiſcopo Carthaginienſi. Rurſus etiam errant, qui hunc paſſum ſcribunt temporibus Claudij Imperatoris: nã in eius Actis reſtatum habetur, ipſum initiatum ſacro baptiſmate atque ordine diaconatus ab Anthimo Epiſcopo Nicomediæ, quem conſtat temporibus Diocletiani Imperatoris illi eccleſiæ præfuiſſe, vt teſtatur in primis Euſebius hiſt. lib. 8. c. 6. & Acta ſanctorum Indes & Domnæ. Extant horum res geſtæ Latine conſcriptæ,ślelioresq. mea quidem ſententia, quã Acta illa quæ edidit Metaphraſtes. Agit de his Aldelmus tam carmine, quam etiam ſoluta oratione libro de virginit.

T.2.A.303. n.115. [b] *Calliſtrati & ſoc.*] De his etiam Græci in Menologio, ſed die ſequenti. Habentur horum Acta a Metaphraſte edita, quæ recenſuit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. inſunt illis tamen nonnulla, quæ corrigantur.

T.3.A.311. n. 40. [c] *Euſebij Papæ.*] De eodem hac die Ado, conſentiuntq. vet. manuſcripta. De eius ſucceſſione Euſeb. chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. Epiſc. in chron. & alij recentiores. Cetera de ipſo diximus in Annal. Eccleſ.

T.4.A.381. nu.82. & T.5.A.397. n.52. [d] *Euſebij Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Bonon. Vixit temporibus Gratiani & Theodoſij Auguſtorum; interfuitq. vna cum ſancto Ambroſio ac ceteris ſanctis Epiſcopis Concilio Aquileienſi, habito Syagrio & Eucherio Conſſ. anno a Chriſto (ſecundum Faſtos Onuphrij) 381. Quantum autem Bononienſis eccleſia tanto antiſtite floruerit, ac præcipue ſacrarum virginum ſobole fœcunda fuerit, ſatis apparet ex his quæ ſcribit S. Ambroſius lib. 1. & 3. de virginibus.

[e] *Vigilij Epiſc.*] Tabulæ etiam Brixienſis eccleſiæ de eo hac die. Meminit eiuſdẽ Ramper. eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus in ſerm. de tranſlatione S Philaſtrij. Vide ſuperius notata in Vigilio Tridentino Epiſcopo. T.5.A.400. num.18.

[f] *Senatoris.*] De quo Vſuardus, Ado, atque recentiores; quibus vero temporibus vixerit, nullus prodit. Fuit autem Senator, ita T.6.A.450. nu.8. de legato S. Leonis. dictus intimus homo S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis, de quo Conſtantius in vita illius lib. 2. c. 6. Fuit & alius eiuſdem nominis Romanus presbyter, qui functus eſt legatione cum S. Abundio ac ſocijs Conſtantinopolim miſſis a S. Leone Papa, vt apparet ex ipſius epiſt. 33. itemq. Caſſiodorus dictus eſt cognomento Senator.

[g] *Nili Abb.*] Huius res geſtas in eodem T.10.A.976. n.2. & ſeq. & An.991. n.14. monaſterio, cuius hic habetur mentio, aſſeruari accepimus, quas nondum legimus.

[h] *Amantij.*] De quo ſcribit S. Gregorius Tempore S. Gregor. cir. A.580. lib. 3. dialog. cap 35. Quo loco emendatum eſt quod legebatur Tuderti, loco Tiferni: nam Floridus, cuius ibi S. Gregorius meminit, Tifernas Epiſcopus fuit, ſanctitate celebris, quem patronum Tifernates honorificentiſſime colunt. Id quidem eius eccleſiæ monumenta vetera certa fide teſtantur.

xxvij. D Quinto Kal. Octob. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

AEGEAE natalis ſanctorum martyrum Coſmæ & Damiani fratrum, qui in perſecutione Diocletiani poſt multa tormenta, vincula, & carceres, poſt mare, & ignes, cruces, lapidationem, & ſagittas diuinitus ſuperatas, capite plectuntur: cum quibus etiam referuntur paſsi tres eorum fratres germani, Anthimus, Leontius, & Euprepius. Romæ ſanctæ Epicharidis [b] mulieris ſenatoriæ, quæ in eadem perſecutione plũbatis cæſa, gladio percuſſa eſt. Tuderti ſanctorũ martyrum Fidẽtij [c] & Terentij, ſub eodem Diocletiano. Cordubæ SS. martyrum Adulphi [d] & Ioannis fratrum, qui in perſecutione Arabica pro

pro Chriſto coronati ſunt. Seduni in Gallia ſancti [c] Florentini martyris, qui vna cum beato Hilario poſt abſciſsionem linguæ iuſſus eſt gladio feriri. Bibli in Phœnicia ſancti Marci Epiſcopi, qui & Ioannes a beato Luca nominatur. Mediolani ſancti [g] Caij Epiſcopi, diſcipuli beati Barnabæ Apoſtoli, qui multa in perſecutione Neronis paſſus, in pace quieuit. Rauennæ ſancti Aderiti [h] Epiſcopi & confeſſoris. Pariſij ſancti Eleazari [i] Comitis. In Hannonia ſanctæ Hiltrudis [k] virginis.

SEPTEMBRIS 27.

T.3.A.285. nu.14. COSMAS & Damiani [a].] De iiſdē Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Kalendas Iulias, ac iterum ad xvj. Kalend. Nouembr. Feruntur Acta ipſorum, Niceta quodam auctore conſcripta: extant apud Metaphraſt. Kalend. Nouemb. ſed erroribus ſcatent, longeq. diuerſa a germanis ſinceriſq. rebus geſtis ipſorum martyrum, ſicut & ea quæ inſcribuntur nomine Metaphraſtis, quæ cuncta recitat Lipom. & Sur. tom. 5. quæ quidem ſi quis tueri velit, neceſſe eſt affirmare illos diuerſos eſſe ab his, de quibus hic agitur: cum ex illis conſtet, eoſdem abſque martyrio in pace quieuiſſe. Rurſus autem alia habentur horum Acta, ac trium fratrum ipſorum, Anthimi, Leontij, & Euprepij: quæ ex vet. manuſcript. edita extant tom. 7. apud Sur. quæ parum differunt ab iis quæ Mombritius edidit tom. 1. quæ etiam in antiquis codicibus habemus manuſcripta, mea quidem ſententia, ceteris fideliora. In his enim nihil habetur de ridicula illa & obſtinata contentione inter eos triam ouorum cauſa oborta, ſicuti nec de camelo voce humana loquente. Eadem Acta ſummatim collecta narrat Ado in ſuo Martyrologio, & Aldelmus lib. de laud. virginit. De horum miraculis agitur in Conc. 2. Nicæno Act. 4. Greg. Turon. de glor. mart. c. 98. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 10. c. 31. de ipſorum reliquiis in cellula S. Martini à ſe poſitis agit. Horum beneficio Iuſtinianus Imperator ab ægritudine grauiſſima liberatus, percelebrem in honorem eorumdem martyrum erexit baſilicam, vt ſcribit Procop. libr. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. Addidit & aliud in Pamphilia iiſdem martyribus templum, vt idem teſtatur lib. 5. Diuinus ille Sabas paternam domum mutauit in eccleſiam eorumdem nomine Deo dicandam, vt conſtat ex Actis ipſius, quæ ſcriptis mandauit Cyrillus monachus. Horum nomine S. Felix Papa S. Gregorij atauus (vt ſcribit Ioānes diac. in vit. S. Greg. lib. 1. c. 1.) baſilicam erexit Romæ iuxta templum Romuli; eadem in lib. de Rom. Pontific. in Felice Quarto: licet alij putent illic olim fuiſſe templū Caſtoris & Pollucis, quod in Foro Romano, vt ſcribit Liu. lib. 2. dec. 1. & Cicer. lib. 3. de nat. deorum, dicatum erat ab Aulo Poſthumio. ſed prior ſententia verior probatur; nam alibi ſitum eſſe Romanum Forum, ſupra monſtrauimus, cū egimus de carcere Mamertino. Ob celebrem cultum iiſdem ſanctis martyribus Romæ exhiberi ſolitum, eueniſſe putamus, vt nonnulli eos Romæ paſſos eſſe crediderint. Sane quidem in Græcorum Menologio, quo vtimur, illos Romæ martyrio coronatos eſſe, habetur kal. Iulij. De peregrinatione ad ipſorum eccleſiam poſitam in Paleſtina, mentio habetur in Prat. ſpirit. cap. 127. De his omnibus martyribus extat epigramma Bonadij Santon. lib. 2. monod. 48.

[b] Epicharidis.] De eadem hac die Græci in Menologio, paſſamq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris. T.3.A.303. nu.135.

[c] Fidentij & Terentij.] Legimus horū Acta accepta ab eccleſia Tudertina. Incipiunt: In diebus Diocletiani & Maximiani Imperatorum, &c. T.2.A.303. n.121.

[d] Adalphi & Ioannis.] De his item Vſuardus hac die; pluribus S. Eulogius in Memoriali ſanctorum lib. 2. c. 8. Fuerunt patria Hiſpalenſes, paſſiq. ſunt anno Domini octingeteſimo quinquageſimo primo. Conſule ibidem ſcholia Moralis. T.9.A.851. n.80.

[e] Florentini & Hilarij.] Agūt de his Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 124. & alij recentiores. paſſi ſunt eo tempore, quo Vandali in Gallias irrupere, anno Domini quadringenteſimo ſeptimo. cir.A.407.

[f] Marci.] De quo Acta Apoſt. c. 12. & 15. Paulus ad Coloſ. cap. 4. & 2. ad Tim. c. 4. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Alexan. mon. in encomio Barnabæ apud Metaph. 11. Maij, Doroth. in Synop. & alij. Hunc autem omnino diuerſum eſſe a Marco Euangeliſta, pluribus in Annal. Eccl. oſtendimus. T.1.an.45. n.42.& ſeq.

[g] Caij

cir. An. 102. [g] *Caij Epiſt.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. tertius hic ponitur eius ſedis Epiſcopus, qui patria Romanus, vna cum ſancto Anathalone Græco adhæſit Barnabæ Apoſtolo. Vidi de his hiſtoriam rerum patriæ nobiliſſimi ſcriptoris Andreæ Alciati nondum editam. De eodem agitur in Actis ſanctorum martyrum Geruaſij & Protaſij, quorum ſupra meminimus.

[h] *Aderiti Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Rauen. de eodem hac die; plura de eodem Rub. lib. 1. hiſtor. Rauen. cir. An. 98. Pannonius.

[i] *Eleazari.*] Huius res geſtas ex authenticis manuſcrip. edidit Sur. tom. 5. Hic exceſſit ex humanis anno Domini 1325. A. 1325.

[k] *Hiltrudis.*] Claruit temporibus Pipini Regis Françorum: pluribus de eadem Molan. in Indic. ſanct. Belg. & in addit. ad Vſuar. cir. A. 760.

15, xxvj. E **Quarto Kal. Octob. Luna.** 28

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

t u A B C D E f F G H M N P

23 24 25 26 27 28 29 1 30 1 2 3 4 5

ROMAE ſancti Priuati [a] martyris, qui vlceribus plenus a beato Calliſto Papa ſanatus; inde ſub Alexandro Imperatore ob Chriſti fidem plumbatis cæſus eſt vſque ad mortem. Ibidem ſancti [b] Stactei martyris. In Africa ſanctorum martyrum Martialis [c], Laurentij, & aliorum viginti. Antiochiæ Piſidiæ ſanctorum martyrum Marci [d] paſtoris ouium, Alphij, Alexandri, & Zoſimi eius fratrum, Niconis, Neonis, Heliodori, & triginta militum, qui ad miracula beati Marci credentes in Chriſtum, diuerſis in locis, varijsq. modis martyrio coronati ſunt. Eodem die paſsio ſancti Maximi [e] ſub Decio Imperatore. In Boemia ſancti Vuenceſlai [f] Ducis Boemorum & martyris, ſanctitate & miraculis glorioſi, qui in domo fratris ſui necatus, victor peruenit ad palmam. Toloſæ ſancti Exuperij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui beatus vir quantum ſibi extiterit parcus, quantumq. alijs largus, ſanctus Hieronymus relatu proſecutus eſt memorabili. Genuæ S. Salomonis [h] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Siluini [i] Epiſcopi. Eodem die ſanctę Euſtochij [k] virginis, filiæ beatæ Paulæ, quæ ad Præſepe Domini cum alijs virginibus enutrita, præclaris meritis fulgens migrauit ad Dominum. In Germania ſanctæ Liobę [l] virginis, miraculis claræ.

T.2.A.226. num.3. PRIVATI a.] De eius martyrio agitur in Actis S. Caliſti Papæ, quæ deſcripta habentur apud Sur. to. 7. Octobr. 14.

b *Stacłei*] De eodem Beda, Vſuardus, & alii recentiores, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

T.2.A.233. 252. c *Martialis & ſoc.*] De his item Beda hac die & alii. Meminit Martialis & ſociorum Lucianus in epiſt. quæ extat apud Cypr. 22. edit. Pamel. De Laurentio, ſeu Laurentino ipſe Cyprianus epiſt. 34. An iidem ſint, haud compertum habeo; cum præſertim de Laurentino agatur iterum.

T.2.A.305 n.16. d *Marci & ſoc.*] De his etiam Græci in Menologio, paſſosq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris.

cir. A.253. e *Maximi.*] De quo etiam vet. manuſcript.

T.2.A.938 26. f *Vvenceslai.* Apud Adonem de eodem agitur hac die. Eius vitam ſcriptam eſſe a Laurentio monacho Caſſinenſi, auctor eſt Petrus diac. in lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 6. Plura de eo legimus in Breuiario Polonorū, in Vuitichindo Saxon. lib. 2. Aenea Silu. hiſt. Boem. c. 14. 13. Ioan. Dubrau. hiſt. Boem. lib. 4. & 5. quam exſcriptā habes apud Sur. to. 7. hac die.

T.4.A.386 nu.3. & an. 394. n. 98. T.5.A.404 n.126. An. 405. nu.60. & ſeq. & a. 406. nu.35. & ſeq. g *Exuperij Epiſc.*] De eodem Vſuardus, atque recentiores. Ad hunc Exuperium, antequam eſſet Epiſcopus, inter claros oratores profitentē extat Auſoni Galli epigramma in commemor. profeſ. 18. quem poſt præfecturam Hiſpaniarum ad tranquillioris vitæ portum ſeceſſiſſe teſtatur. Nec placet quod Ioſ. Scalig. ait, Exuperium rhetorem diuerſum eſſe ab Exuperio Epiſcopo, ob diuerſas vtriuſque facultates: quaſi qui fuit Epiſcopus: non potuerit fuiſſe rhetor; & qui aliquando rhetor, non potuerit idem creari Epiſcopus: locus, tempus, & vitæ ſtudia, vnum eumdemq. fuiſſe, facile perſuadent. Sed & illud vehementius: nam cum Auſonius in eodem epigrammate in fine teſtetur, Exuperium rhetorem patria fuiſſe Burdegalenſem: cumq. conſtet ex epiſtola S. Paulini 20. ad Amantium Epiſcopū Burdegalenſem, Exuperium tunc fuiſſe presbyterum Burdegalenſem; vnum eumdemq. exiſtimandum eſſe, non immerito opinamur, quem tamen his Auſonii temporibus nondum inter clericos meruiſſe putamus. De eius ſanctitate, ac præſertim in pauperes largitate, ſcribit S. Hieronymus ad Ruſtic. epiſt. 4. & ad Ageruchiā de eodem epiſt. 11. aitq. eius meritis Toloſam illæſam a barbaris permanſiſſe. De præclaris eius virtutibus & vitæ meritis idem in prooem. lib. 1. & lib. 2. ſuper Zachariam, & lib. 3. in Amos prooem. ad Pammach. & ad Furiam epiſt. 10. Extat ad hunc ipſum epiſtola decretalis Innoc. Papæ; agitq. de eo Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 13. ex Paulino.

T.6.A.441. n.10. & 11. h *Salomonis Epiſc.*] Salonium hunc vocat Vſuardus. agit de eodem Petrus in catalog. lib. 11. c. 265. Quod autem ad Salonium ſpectat, longe diuerſus fuit a Salomone, de quo hic agitur: nam Salonius in Galliis Epiſcopus fuit, ad quem S. Eucherius Epiſcopus Lugdunenſis ſuas lucubrationes inſcripſit, de quo agit Gennad. de vir. illuſtr. cap. 63. Extat eius epiſtola & collegarum Epiſcoporum ad S. Leonem poſt. 51. Eidem Salonio inſcripſit ſuos libros Saluianus Maſſil. de recto iud. & prouid. Deliuit etiam teſtatur Gennad. cap. 67. quem illum puto Salonium Epiſcopum Lugdunen. viceſimumprimum ordine ſucceſſorem S. Eucherij, de quo tabulæ Epiſcoporum Lugdunen. quas deſcripſit Demochares.

cir. A.410. i *Siluini Epiſc.*] De eodem tabul. eccleſiæ Brixien. Numeratur quartus poſt S. Philaſtrium Epiſcopum Brixian. a Ramperto in ſerm. de tranſlat. S. Philaſtrij. De eodem Helias Capreolus in Annal. Brixiæ.

T.4.A.382. nu.41. T.5.A.398. nu.17. an. 409. nu. 64. a.416. nu. 32. & a.419 n.98. & ſeq. k *Euſtochij.*] Hæc & Iulia dicta eſt, quod ex Iulo & gente Iulia originem duceret, vt auctor eſt S. Hieronymus in epitaphio Paulæ epiſt. 27. qui multa de eodem epiſt. 22. de cuſtodia virginit. & ſæpe alias; ad quam etiam cōmentarios nonnullos inſcripſit. Ad Pammachium idem ſcribens, eiuſmodi eam laudat elogio: Quid Euſtochio fortius? quæ nobilitatis portas, & arrogantiam generis Conſularis, virginali propoſito fregerit, & in prima Vrbe primum genus ſubiugauerit pudicitiæ? Hæc Hieronym. qui de eius obitu meminit ſcribens ad Alipium & Auguſtinum epiſt. 79. Legimus & exſcripſimus manuſcript. epiſtolam Innocentij Papæ ad Hieronymum & Euſtochium de preſſuris quibus affligebantur opera Ioannis Epiſcopi Hieroſolymitani, eiuſdem Hieronymi hoſtis infenſiſſimi. Migrauit feliciter ex hac vita (vt collegimus, ſcripſimusq. in Annal. Eccleſ.) anno a Chriſto Domino quadringenteſimo decimonono.

T. 9. A.725 nu.14. l *Liobæ.*] De eadem Beda, Ado, & alij recentiores. Eius Acta iuſſu Rabani conſcripta edidit Surius tom. 3. Agit de ea Tritthem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 173. Vixit temporibus Pipini Regis Francorum, & Caroli Magni Imperatoris, vt eius Acta ſignificant.

xiiij. ſ. F **Tertio Kal. Octob. Luna.** 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6

IN monte Gargano venerabilis memoria beati Michaelis Archangeli[a], quando ipſius nomine ibi conſecrata fuit eccleſia, vili quidem facta ſchemate, ſed cæleſti prædita virtute. In Thracia natalis ſanctorum martyrum Eutychij[b], Plauti, & Heracleæ. In Perſide ſanctæ Gudeliæ[c] martyris, quæ cum plurimos conuertiſſet ad Chriſtum, ac Solem & ignem adorare noluiſſet, ſub Sapore Rege poſt multa tormenta, cute capitis detracta, ligno affixa meruit obtinere triumphum. Ibidem ſanctorum martyrum Dadæ[d], Saporis Regis conſanguinei, Caſdoę vxoris, & Gabdelę filij, qui honoribus ſpoliati, ac varijs tormentis dilaniati, poſt longos carceres gladio ſunt animaduerſi. In Armenia ſanctarum virginum Ripſimis[e] & ſociarum martyrum ſub Tiridate Rege. Antiſiodori S. Fraterni[f] Epiſcopi & martyris. In Pontecuruo apud Aquinum ſancti[g] Grimoaldi presbyteri & confeſſoris. In Palæſtina S. Quiriaci[h] anachoritæ.

SEPTEMBRIS 29.

Apparitione T 6. An 493. nu. 42. paulo poſt Dedicatio vide T. 1. 2. 69. n. 20. & ſeq.

MICHAELIS *Archang.* a] De ea dedicatione Beda, Vſuard. Ado, & alii recentiores. Superius octauo Id. Maii de Apparitione agitur, hic autem de dedicatione eccleſiæ; quæ facta videtur hac die, qua omnium Angelorum ſolemnis memoria conſueuit antiquitus in Eccleſia celebrari. De eadem ſolemnitate dedicationis agitur in Capitularibus Regum Franc. lib. 2. c. 35. & in Concilio Mogunt. c. 36. De cultu Angeli Michaelis, conſule quæ ſuperius ea die ſunt adnotata, cum de apparitione egimus. Hic interim agamus de his quæ Ado hac die in fine ſcribit his verbis: Sed non multo poſt (a memoria ſcilicet Sipontina) Romæ venerabilis etiam Bonifacius Pontifex eccleſiam S. Michaelis nomine conſtructam dedicauit in ſummitate Circi, cryptatim miro opere altiſſime porrectam: vnde & idem locus in ſummitate ſua cõtinens eccleſiam, Inter nubes ſitus vocatur. hæc Ado. De quanam baſilica Ado intelligat, facile quis poterit aſſequi, ſi cuncta ab eo deſcripta conſideret. Certe hæc baſilicæ S. Michaelis in Ianiculo prope Vaticanum poſitæ aptari minus poſſe videntur; quandoquidem illa non a Bonifacio Papa, ſed a Leone Quarto (vt dictum eſt ex veteri inſcriptione ſuperius octauo Idus Maii) erecta fuit: nec (vt habet Ado) proximis temporibus, Gelaſii Papæ videlicet (ſi credimus Sigeberto, qui manifeſtationẽ in Gargano contigiſſe ſub Gelaſio Papa teſtatur) ſed poſt multa ſæcula; nec in eam eſt altitudinem porrecta, vt Inter nubes locus ſit dictus, quandoquidem vnius ſcalæ, vel breuis cliui ſpatii aſcenſum habeat: nec etiam eſt (vt ait) cryptatim porrecta. At cum nec alius ſit locus Romæ Michaelis Archangeli memoria celebris, cui prædicta conueniant; in eam adducor non

inuitus

inuitus ſententiam, vt opiner dictam memoriam Michaelis, cuius Ado meminit, fuiſſe olim ſitam in ſummitate molis Hadriani, ſuper ingens ſaxum velut eminentem ſcopulum poſitam, ac re vera (vt ait) cryptatim miro opere altiſſime porrectam: vt merito locus ille dictus fuerit, Inter nubes: qui quidem & alio nomine a maioribus appellatus inuenitur, nimirum, Mons ſancti Angeli: ita etenim vocatum habes apud Petrum Damian. in rebus geſtis ſancti Romualdi: eo autem nomine ab eccleſia in eius ſummitate erecta eſſe dictum, eſt euidens coniectura. Quæ etiam redduntur clariora ex his quæ ſcribit Rodulphus Glaber, quem citat Papir. Maſſonius in vita Gregorij Quinti; agēs enim de Othone Tertio, hac de eo ait: Quod cum cognouiſſet Creſcentius, illum ſcilicet Vrbi propinquare, conſcendens cum ſuis turrim, quæ ſita eſt extra ciuitatē trans Tiberim (ob altitudinem ſui, Inter cælos vocant) vallauit eam defenſurus pro vita, &c. Cum autem conſtet, Creſcentij turrim non aliam fuiſſe, quam Hadriani molem, turri redditam ſublimiorem, eumdemq. locum dictum eſſe munitionē ſancti Michaelis Archangeli; iam ſatis perſpicuum redditur eſſe eumdem locum dictum eſſe, Inter nubes, ab Adone, qui a Rodulpho dicitur Inter cælos. Quod autem dicat Ado, in ſummitate Circi illam eccleſiam eſſe poſitam; puto pro, Circi, Circuli, eſſe legendum: moles enim illa in orbem ducta, Circuli figuram habuit, vt antiqua numiſmata, quæ eam habent deſcriptā, declarant. Vel ſi de Circo mauis intelligere; erat illi loco proximus Circus Dometiæ. Sed a quonā Bonifacio Papa fuerit illic eccleſia erecta, inueſtigemus. Præterimus quidem Bonifacium, qui longe ante Gelaſium ſedit: Bonifacius Secundus fuit, qui poſt Gelaſium, Anaſtaſium, Symmachum, Hormiſdam, Ioannem, atque Felicem ſedit, ſed neque hunc fuiſſe auctorem conſtruendæ baſilicæ exiſtimamus; nam & ſequentibus annis cum temporibus Siluerij Papæ a Vitige Rege Gothorum Vrbs eſſet obſeſſa, nulla adhuc in ea mole Hadriani erat memoria Michaelis Archangeli, nam cum adhuc locus ille Hadriani monumentis conſtaret, neceſſitate cogente, munitio eſſe cœpit: quam valide oppugnantibus Gothis; qui propugnabant Romani milites, confractis marmoreis ſimulacris, ingenti vi ſaxorum hoſtes propulſarunt. ſcribit hæc Procopius, qui tunc Romæ aderat, lib. 1. de bello Gothorum. Ex his itaque Bonifacio Papæ Tertio, vel qui ei proxime ſucceſſit, Bonifacio IV. eius eccleſiæ excitatio potius tribuenda eſſe videtur: hi autem cum poſt Sabinianum
T. 8. A. 590. n. 18. ſucceſſerint Gregorio Papæ, recenti miraculo de Angelo, qui (vt habet antiqua traditio) ſupra prædictam molem viſus eſt, in ſignum luis ceſſantis, gladium exertum in vaginam recondere; in tantæ rei geſtæ memoriam, alterum illorum hic erexiſſe prædictam eccleſiam, par eſt credere: ſed cum ad eumdem locum, aucta munitione, non pateret omnibus aditus, ſic rurſum eccleſia prope dictam munitionem in honorem ſancti Michaelis Archangeli ædificata eſt; quam vetuſtate collabentem, noſtris diebus inſtauratam vidimus. Hæc ſatis de his quæ ſpectant ad eccleſiam S. Michaelis ſuper molem Hadriani poſitam. Licet ſciamus eccleſiam S. Michaelis in capite Circi, confuſis nominibus, dici ſolitam, quæ ad radices Ianiculi poſita, proximior eſt baſilicæ Vaticanæ. ſed quæ ab Adone ſunt dicta, illi minus aptari poſſe videntur. Ne quid prætermittamus de gloria S. Michaelis Archang. ex miraculis ab eo patratis, extat Græce ſcripta narratio Pantaleonis diaconi de miraculis S. Michaelis Archangeli in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcript. num. 8. & in cod. c. 65. qui inſcribitur Metaphraſtes menſium Octobris atque Nouemb. complures ſunt ſcriptæ Græcorum Patrū homiliæ, & inter alias recenſetur S. Ioannis Chryſoſt. prima in S. Michaelem Archang. ſecunda & tertia de Angelis, ac quarta in Seraphim.

[b] *Eutychij & ſoc.*] De his itē hac die Beda, Vſuardus, & alij, conſentiuntq. manuſcrip.

[c] *Gudeliæ.*] Agunt de eadem Græci hac die in Menolog. eiuſq. martyrij Acta paucis deſcribunt. cir. A. 347.

[d] *Dadæ & ſoc.*] Græci itidem de his in Menologio hac die, vbi eadem quæ hic narrantur, notata habentur. cir. A. 343.

[e] *Ripſimæ & ſoc.*] Græci autē de his agunt hac die, vel ſequenti. Verum conſtat ex Actis S. Gregorij Armeni Epiſcopi, vbi & harum res geſtæ exacte deſcribuntur a Metaphraſte, quæ & Lipom. refert tom. 6. & Sur. tom. 5. has paſſas eſſe ſexto Kalend. Octob. Hinc fortaſſe die translatio celebratur: quinto autē Kalend. Octobr. Gaiana cum ſocijs martyrium conſummauit. T. 3. A. 311. n. 22.

[f] *Fraterni Epiſc.*] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alij. Adſcribitur nono hic ordine in tabulis Epiſcop. Antiſiodorenſium, quem & martyrio coronatum notatur. Extant apud Democh. de ſacrificio Miſſæ. cir. A. 480. ex Democ.

[g] *Grimoaldi.*] De quo vet. monumenta eccleſiæ Aquinatis, quæ inde accepimus.

[h] *Quiriaci.*] De eodem Græcorum tabulæ, ac Menologium; vbi habetur hunc vixiſſe temporibus Theod. Minoris. Extāt eius Acta, quæ & Metaph. deſcripſit, & Sur. tom. 5. Mentio de eodē habetur in vita S. Euthymij abbatis, cuius fuit diſcipulus, quā ſcripſit Cyrillus monachus, qui & de Euthymio multa didicit a Quiriaco. Quod autem ſpectat ad rectam rationem temporum; conſtat ex eiuſdem Actis, eum anno nono Leonis Imp. ingreſſum eſſe monaſterium, annos natum decem & octo, vixiſſeq. ætatem annorum T. 7. A. 532. n. 13.

centum & ſeptem, ſicq. perueniſſe vſque ad Iuſtiniani Imp. tempora. Hic cum eſſet diaconus in Laura S. Sabæ, venit cum alijs ad Concil. Conſtantinopolitanum celebratum post Cõſulatum Beliſarij, anno Domini 536. ſubſcriptuſq. reperitur libello quem Synodo obtulerunt Archimandritæ, vt eius Synodi Acta ſignificant.

xxiij. G **Pridie Kal. Octob. Luna.** 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

IN Bethlehem Iudæ depoſitio S. Hieronymi [a] presbyteri, & Eccleſiæ Doctoris, qui omnium ſtudia litterarum adeptus, ac probatorum monachorũ imitator factus, multa hæreſum monſtra gladio ſuæ doctrinæ confodit: demum cum ad decrepitam vſque vixiſſet ætatem, in pace quieuit, ſepultuſq. eſt ad Præſepe Domini: cuius corpus poſtea Romam delatum, in baſilica ſanctæ Mariæ Maioris conditum fuit. Eodem die ſancti Leopardi [b] martyris, ex domeſticis Iuliani Apoſtatæ, cui caput Romæ amputatum fuit, & corpus eius Aquiſgranum poſtea translatum. Solodori in Gallia paſsio ſanctorum martyrum Victoris [c] & Vrſi ex glorioſa legione Thebæorum, qui primo ſub Maximiano Imperatore diris ſupplicijs excruciati, ſed cæleſti ſuper eos lumine coruſcante, ruentibus in terram miniſtris, erepti; deinde in ignem miſsi, ſed in nullo penitus læſi, nouiſſime gladio conſummati ſunt. Placentiæ S. Antonini [d] martyris, ex eadem legione. Eodem die ſancti Gregorij [e] Epiſcopi Magnæ Armeniæ, qui ſub Diocletiano multa paſſus, tandem in pace quieuit. Cantuariæ in Anglia ſancti Honorij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Romæ ſanctæ Sophiæ [g] viduæ, matris ſanctarum virginum Fidei, Spei, & Caritatis.

SEPTEMBRIS 30.

Plura T. 4. & 5. eius primordia T.4.A.372. n.40 non fuit Cardinalis.a.382 n.25. obit. T.5.a 420. n.19.&ſeq.

HIERONYMI [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri Latinorũ. Hactenus in vulgus ſparſæ dimanarũt res geſtæ S. Hieronymi, incerto auctore conſcriptæ, ſimulq. epiſtolæ quædã S. Auguſtini & S. Cyrilli nomine inſignitæ, quæ vnius eiuſdemq. auctoris eſſe putantur, cuius & liber ille qui Euſebij Cremonẽſis nomine conſcriptus habetur de obitu S. Hieronymi; quæ quidem plena erroribus, & conferta mẽdacijs, in angulum reiecta, leguntur tomo nono operum eius. Quiſnam vero auctor ille fuerit, qui hæc de Hieronymo cõmentatus eſt, quid dicã, nõ habeo, niſi quod Petrus diacon. Caſſin. libro de vir. illuſtr. eius monaſterij. cap. 4 hæc ait: Sebaſtianus beati Benedicti monachus, Hieronymi Doctoris egregij vitam deſcribens, legendam eccleſijs tradidit in qua, quæ

ei a

ei a pueꝛo inſtitutio, quale in iuuentute ſtudium, quæ in ſenectute ei ſcientia fuerit, lucidiſſime demonſtrat. Hæc Petrus diac. Porro cuiuſuis ſint auctoris ea quæ diximus, in illis Cyrilli nomine vulgaris literis ſe Monothelitam hæreticum præſefert auctor, cogitq. eidem hæreſi Hieronymum adſtipulari, quæ poſt annos trecentos eſt exorta. Præterea tum in his, tum in prædictis aliis multa feruntur, quibus idem S. Hieronymus ſuis ipſius ſcriptis contradicit; aliaq. quæ agnoſcantur; quæ aliorum ſanctorum potius, vt Geraſimi abbatis, eſſe noſcuntur: quæ ſingula retellimus in Annal. Eccleſ. Tu interim de rebus geſtis S. Hieronymi his fruere, quæ ex ſcriptis ipſius vera certaq. collecta in vnum ſummo labore & induſtria edidit Marianus Victorius Epiſcopus Reatinus; quibus nonnulla, quæ deſiderari videbantur, adiecimus, ac per annos ſingulos digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Migrauit ex hac vita S. Hieronymus (vt ſcribit S. Proſper in chronico) Theodoſio nonum, & Conſtantio tertium Conſſ. eſt is annus a Chriſto Domino (ſecundum veriores chronographos) quadringenteſimus vigeſimus. De annis quibus vixit, non parua dubitatio eſt, de qua alibi fuſe: non eſt enim eiuſmodi, quæ hic poſſit paucis abſolui. Doctoris Eccleſiæ cognomentum ob inſignem & omnibus ſæculis admirandam eruditionem non nuper, ſed viuens adhuc, merito iureq. conſecutus eſt: vnde Caſſianus lib. 7. de incarnat. Verbi: contra Neſtorium, eum citans, hæc ait: Hieronymus Catholicorum magiſter, cuius ſcripta per vniuerſum Mundum, quaſi diuinæ lampades rutilant, &c. Et Ennodius Ticinenſis epiſt. ad Fauſtum: Hieronymus noſter, inquit, niſi præceptorem ſuum Gregorium diceret, illo melior cenſeretur; ſed illi applicanda ſunt bona nominatim, a quo ſumpſiſſe videntur originem. Hæc ille. Omittimus alia innumera de ſanctiſſimo ac doctiſſimo viro præconia.

T.4. A.362. nu. 275. [b] *Leopardi.*] De eodem Molanus pluribus in Indiculo ſanctorum Belg. & in addit. ad Vſuardum.

T.2. A.297 n.15. inuēt. T.8. A.602. n.14. [c] *Victoris & Vrſi.*] Agunt de iiſdem Vſuardus, & Ado: plenius S. Eucherius in Actis SS. Mauritij & ſoc. cap. 13. Ado Viennen. in chron. anno 288. In appendice ad Gregor. Turonen. hiſt. Franc. lib. 11. cap. 22. agitur de inuentione prædictorum martyrum corporum, facta anno ſeptimo Theodorici Regis Francorum, de qua Sigebert. in chron. anno 608.

[d] *Antonini*] De eodem iidem qui ſupra, Vſuardus, & Ado: qui licet eumdem appellent confeſſorem, conſtat tamē ex eius Actis occubuiſſe martyrio: recitat ea Petrus in catalogo lib. 8. cap. 133. vbi etiam agit de inuentione corporis eius, temporibus ſancti Sabini eiuſdem ciuitatis Epiſcopi facta, quæ hac die anniuerſaria commemoratione recolitur. T.1. A.297

[e] *Gregorij Armeni Epiſc.*] De quo etiam hac die Græci in Menologio, vbi eius Acta breui compendio deſcribuntur, quæ Metaphraſtes lōge vberius eſt proſecutus: deſcripſit ea Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5 hac die Nicephorus de eo agens lib. 8. c. 14. & cap. 35. quod ait eum interfuiſſe Nicæno Concilio, falſum omnino eſt: non enim ipſe, ſed filius eius Ariſtanes eidem ſacro conuentui præſto fuit, vt eadem Acta ſignificant. Habetur de eodem Gregorio mentio in epiſtola ſancti Niconis aduerſus Armenorum errores. Huius venerandum caput, vna cum catenis quibus vinctus, & virgarū fragminibus quibus cæſus eſt, Neapolim ex Oriente tranſlatum, in nobili eccleſia in eius honorē erecta apud ſanctimoniales ord. S. Benedicti, olim autē S. Baſilij, religioſiſſime aſſeruatur. T.3. A.311 n.21 & ſeq & An 325. n.28.

[f] *Honorij Epiſc.*] Scribit eius res geſtas Beda in Angl. hiſt. lib. 2. cap. 18. & 19. ex quo auctore ceteri omnes deſcripſere, vt nouiſſime Trithem. de vit. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 82. & lib. 4. cap. 54. Migrauit ex hac vita anno Domini 654. T 8 A.653. n.11.

[g] *Sophia*] De ea in Actis filiarum eius pluribus agitur, quarum natalis dies eſt kalen. Auguſti: recitant ea Metaphraſtes, Mombritius, & alij, ex quibus, etiam teſtatum habetur, Sophiam, de qua agimus, hac die in Domino quieuiſſe. Produnt id ipſum alia Acta ipſarum, quæ in antiquis codicibus manuſcripta habemus. eſt illorum exordium: Sedente in ſenatu, &c. Erat nobilis memoria via Aurelia eiuſdem S. Sophiæ, quæ hactenus perſeuerat. T.2. A 122. n.2.

OCTOBER.

xxij. A Kalendis Octob. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

u A B C D E f F G H M N P

26 27 28 29 1 2 3 4 3 4 5 6 7 8

RHEMIS in Gallia S. Remigij ᵃ Epiſcopi & confeſſoris, qui gentem Francorum conuertit ad Chriſtum, Clodoueo ipſorum Rege ſacro fonte baptiſmatis, & fidei ſacramentis initiato: & cum annos plurimos in Epiſcopatu expleſſet, ſanctitate & miraculorum virtute cōſpicuus deceſſit ᵉ vita Idibus Ianuarij: eius tamen feſtiuitas hac die recolitur, quā ſacrum ipſius corpus poſtea fuit translatum. Romę beati Aretę ᵇ martyris, & aliorum quingentorum quatuor. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Priſci ᶜ, Creſcentis & Euagrij. Vlyſſipone in Luſitania ſanctorum martyrum Veriſſimi ᵈ, Maximæ & Iuliæ ſororum eius, qui in perſecutione Diocletiani paſſi ſunt. Tornaci ſancti Piatonis ᵉ presbyteri & martyris, qui cum beato Quintino, eiusq. ſocijs ab vrbe Roma in Galliam prædicationis cauſa perrexit, ac poſteā in perſecutione Maximiani conſummato martyrio migrauit ad Dominum. Theſſalonicæ S. ᶠ Domnini martyris, ſub eodem Maximiano. In Portu Ganda S. ᵍ Bauonis confeſſoris. Vrbe Veteri S. Seueri ʰ presbyteri & confeſſoris.

OCTOBRIS I.

T.6.A.471. n.34.& ſeq A.499.n.15 & ſeq.&T. 2.A 843.n. 11.

REMIGII *Epiſc.* a] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores: De eadem ſolemnitate item agitur in Capitul. Regū Franci lib. 1 cap. 35. & Cōcil. Moguntin c. 36. itemq. in Concil. Piſtenſ. cap. 3. vbi hæc verba: Communi placito conſtituimus, vt vſque ad Miſſam S. Remigij, id eſt, Kal. Octob. &c. Miſſa ibi pro ipſa ſolemnitate accipitur, more Francorum; ſic & in Capitularibus Reg Franc. lib 2. cap. 18 legitur: Vt abſque vlla excuſatione cito poſſit emēdari, ſpatiū vſque ad Miſſam S. Martini dare decreuimus. Hæc ibi. De eadem feſtiuitate hac die celebrari ſolita agit Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 8. cap. 21. Porro hæc eſt dies translationis, natalis autem Idibus Ianuarii. Eius Acta ſcripta eſſe ab Hincmaro Rhemenſi, auctor eſt Sigeb. in chron. anno 854. & de vir. illuſt. cap. 100. Extant eadem apud Sur. tom. 1. Eiuſdem Hincmari encomium de S. Remigio habetur to. 7. hac die. Vitam inſuper a Fortunato conſcriptam, breuitate contractam, idem deſcripſit tom. 5. Plura de eodem Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. cap. 31. vbi agit de baptiſmo Clodouei Regis. Extat Sidonii Apollinaris ad S. Remigium epiſt. 7. lib. 9. qua ſancti viri mirum in modū eloquentiam celebrat, cum ait: Non extat ad præſens viui hominis oratio, quam peritia tua non ſine labore tranſgredi queat, & ſuperuadere, &c. Petrus diac. Caſſin. de viris illuſtr. monaſt. Caſſin. c. 1. teſtatur S. Benedictum duas ſcripſiſſe epiſtolas, earumq. primam dediſſe ad Remigium Epiſcopum

Rhe-

Rhemenſem. De eius ætate Sigeb. in chron. ſcribit natum anno Domini 449. creatum Epiſcopum 471. obiiſſe die 545. Septuaginta & amplius annis in Epiſcopatu exegiſſe ſcribit etiam Gregor. Turon. de glor. confeſſ. c. 69. Fortunatus etiã ac ceteri teſtantur, ob ſingularem & incredibilẽ animi eius virtutem & expectationem, annum agentem viceſimumſecundum, idq. more Apoſtolico, præcedentibus prophetiis, eſſe creatum Epiſcopum. De eodem alii plures auctores, qui res Francorum ſunt proſecuti, quorum innumera eſt multitudo. Verum de tempore eius ſedis, & obitus, vide quæ diximus in Annal. anno Domini 541. vbi ex Synodalibus Actis Aruernenſis Concilij prædicti auctores erroris arguuntur. Fuit eiuſdem nominis clarus inter ſcriptores Eccleſiaſticos Remigius. Antiſiodorenſis monachus ord. ſancti Benedicti, non tamen Epiſcopus, vt multi putant: non enim recenſetur in tabulis Epiſcoporum Antiſiodorenſium. vixit temporibus Caroli Calui. De eo Sigebert. de vir. illuſtr. c. 123. Trithem. de Script. Eccleſ. & de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 52. & lib. 4. cap. 198. & Sixt. Senen. in biblioth.

[b] *Arſæ.*] De quo Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

[c] *Priſci & ſoc.*] Agunt de his Beda, Vſuar. Ado, & alij, adſtipulanturq. vet. manuſcript.

[d] *Veriſſimi & ſoc.*] De his Vſuardus, & alij, Vaſæus in chron. & Flos ſanct. Hiſp. & Theſaur. concion. tom. 2. hac die. T. 2. A. 303 n. 138.

[e] *Piatonis.*] De quo Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 9. cap. 11. qui eum non cum Quinctino, ſed cũ Dionyſio in Gallias profectum dicit; ſed de Quinctino teſtantur tabulæ eccleſiæ Tornacenſis, vt declarat Molan. in Indiculo ſanctorum Belgij, vbi etiam agit de translatione ipſius. T. 2. A. 303. num. 131.

[f] *Domnini.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, eiusq. paſſionis Acta referunt, adduntq. alium Domninum, qui in Perſide martyrium conſummauit. T. 2. A. 304. n. 49.

[g] *Bauonis.*] Bauo cognomẽto dicitur, proprio autem nomine dictus eſt Allouinus, vt teſtatur Molanus in Indic. ſanct. Belg. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scripſit eius Acta Theodoricus abbas S. Trudonis, vt auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 171. extant apud Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 630. vt ſcribit idẽ Sigebertus in chron. vel triceſimoprimo, vt docet Molanus, qui pluribus de eodem agit in Indiculo, Petrus in catal. lib. 9. cap. 10. & alij. T. 8. A. 631. n. 15.

[h] *Seueri.*] De quo antiqua monumenta eius eccleſiæ. Ferr. vult eundem eſſe cum Seuero, de quo 15. Febru. xxj.

2 Sexto Nonas Octob. Luna. B

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

NICOMEDIAE ſancti Eleutherij militis & martyris, cum alijs innumeris: qui, cum Diocletiani regia incendio conflagrãſſet, falſo huius criminis accuſati, iubente eodem ſæuiſſimo Imperatore, aceruatim necati ſunt: quorum alij gladijs obtrũcabantur, & alij ignibus cremabantur, alij in mare præcipitabantur: ſed horum primus Eleutherius, cum diu cruciatus, per ſingula tormenta validior redderetur, martyrium victoriæ ſuæ, ignibus velut aurum examinatus, compleuit. In territorio Attrebatenſi paſsio beati Leodegarij[b] Auguſtodunenſis Epiſcopi, quem varijs iniurijs & diuerſis ſupplicijs pro veritate afflictum, Ebroinus Maior domus regiæ Theodorici interfecit. Item ſancti Gerini[c] martyris, fratris eiuſdem beati Leodegarij, qui ibidem lapidibus obrutus eſt. Antiochiæ ſanctorum marty-

rum

rum Primi[d], Cyrilli, & Secundarij. Conſtantinopoli ſancti Theophili[e] monachi, qui pro defenſione ſanctarum imaginum a Leone Iſaurico ſæuiſſime cæſus, & in exilium pulſus, migrauit ad Dominum. Herfordiæ in Anglia ſancti Thomæ[f] Epiſcopi & confeſſoris.

OCTOBRIS 2.

T.2.A.302 n.30. ELEVTHERII & ſoc.[a]] De quibus Beda, Vſuardus, & Ado. De his qui ea de cauſa ſubiere martyrium, ſcribit Euſeb. hiſt lib. 8. c. 6. ex quo ceteri deſcripſerunt. Quomodo autem a Chriſtianis militibus exordiũ ſumpſerit Diocletiani perſecutio, idem ſcribit lib. 8. c. 4.

T.8.a.685. num. 11. & deinceps per totum An. [b]*Leodegarij Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta ab Vrſino conſcripta retulit Sur. tom. 5. Mentio habetur de eodem in vita S. Hermelandi apud Sur. tomo 2. Martij 25. in Actis S. Aicardi tom. 5. die 15. Septembris; Ado Viennen. in chron. Vincent. lib. 23. c. 124. & 125. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened lib. 3. cap. 135. & lib. 4. cap. 173. & Molan. pluribus in Indic. SS. Belgij. Martyrio coronatus eſt anno Domini 685. vt ſcribit Sigeber. in chron.

T.8.a.685. n.15. [c]*Gerini.*] De eodem Ado, Vien. in chron. ſub Theodorico Rege, & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belgij.

[d]*Primi & ſoc.*] De his agitur in vet. manuſcriptis, ex quibus etiã Molanus hac die:

[e]*Theophili*] Agunt de eodem Græci in Menologio his verbis: Natalis S. Patris noſtri Theophili, qui fuit monachus religioſus, & timens Deum ſub Leone Iſaurico, cuius impietatem, & execrabile odium in venerabiles ſanctorum imagines euertendas, eius hæreſim in faciem exprobans, redarguit; impium, nefarium, Antichriſti præcurſorem, & deſertorem Chriſti appellans, aliaq. ſimilia obijciens; quibus ad iram incitatus, primũ verberari eũ iuſſit, & in carcerem conijci; inde poſtmodum eductus, ſanctas imagines abnegare cogitur: quod omnino renuẽs, dira paſſus, in exilium eijcitur, vbi in pace quieuit. Hæc ibi. T.9.A.731 n.6. A.735 n.2.

[f]*Thomæ Epiſc.*] Huius res geſtas fideliſſime ſcriptas recitat Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Domini 1287. quẽ Ioãnes Papa XXII. retulit in Sanctorum numerum; de qua re extare dicuntur eiuſdem litteræ Apoſtolicæ in Vaticana bibliotheca. Obiit an. 1287.

xx. C Quinto Nonas Octob. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROMAE ad Vrſum pileatum S. Candidi[a] martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Dionyſij[b], Fauſti, Caij, Petri, Pauli, & aliorũ quatuor, qui primo ſub Decio multa paſsi, demum ſub Valeriano ab Aemiliano Præſide diu tormentis vexati, martyrij palmam meruerunt. Apud antiquos Saxones ſanctorum martyrum duorum Euualdorum[c], qui cum eſſent presbyteri, & Chriſtum ibi prædicare cœpiſſent, comprehenſi ſunt a Paganis, & occiſi: ad quorum corpora noctu multa lux diu apparens, & vbi eſſent, & cuius eſſent meriti, declarauit. In Africa ſancti Maximiani[d] Epiſcopi Bagaienſis, qui a Dona-

tiſtis

[illegible] iterum atque iterum ſæuiſsima paſſus, ex alta denique turri præcipitatus, & pro mortuo derelictus, gloria confeſsionis illuſtris poſtmodum quieuit in Domino. In Palæſtina ſancti Heſychij[c] confeſſoris, diſcipuli ſancti Hilarionis, & in peregrinatione ſocij. Apud Belgas in diœceſi Namurcenſi ſancti Gerardi[f] abbatis.

OCTOBRIS 3.

CANDIDI a.] De eodem Vſuardus, & alij recentiores. Ponitur hic paſſus Romæ ad Vrſum pileatum. Erat hic vicus in Eſquilijs, regione quinta, vt conſtat ex Sex. Rufo Legitur hactenus reſtituta vetus memoria inciſa lapidi in eadem regione, qua deſcribitur ingens martyrum multitudo poſita ad Vrſum pileatum. Eum locum fuiſſe ferunt, vbi nunc extat eccleſia S. Bibianæ Cum autem ponatur cœmeterium Priſcillæ ad Vrſum pileatum, cuius mentio habetur in lib. de Rom Pontif. in Innocentio, cumq. cœmeteriũ Priſcillæ extra Vrbem via Salaria fuiſſe conſtet; puto hoc [illegible] ab illo eſſe

T.2. A.253. nu. 101. & A.260.n.17 b *Dionyſi. & ſoc*] Horũ loco Beda, Vſuar. & Ado ponunt Dionyſium Areopagitam cũ ſocijs, ſicut & Græci in Menologio de eodẽ agunt hac die at nos a[illegible] de illis inferius ſeptimo Idus Octobris Hi autem, de quibus hic agitur, diuerſi ſunt omnino ab illis. Agunt & de his hac item die Græci in Menologio his verbis: Natalis S. martyris Dionyſii, & ſociorum octo. hic ſub Valeriano & Gallieno Impp. adductus ad Præſidem Aemilianum, perſeuerans in Chriſti confeſſione, exilio primo damnatur, atque proſcribitur, ac lapidatur; plura tormenta, quã olim in Libya ſub Decio paſſus. Concluſus igitur in loco ſqualido cum Fauſto, Gaio, Petro, & Paulo, qui cũ illo annos duodecim eaſdem pœnas tolerauerant, conſummatus eſt in confeſſione Chriſti Hæc ibi.

T.8. A. 693. n.9. & ſeq. c *Duorum Euualdorum*] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Scribit de horum martyrio Beda de geſtis Angl. lib. 5. cap. 11. Sigebert. in chron. paſſos eos affirmat anno Domini 693. De his Trithem. de vir. illuſtr. ord S. Benedicti lib. 3. cap. 139. & 140. Petrus in catal lib. 9. cap. 15. De horum altero m[illegible] habetur in Actis S. Annonis Epiſc. Colon. lib. 3. cap 6.

d *Maximiani Epiſc.*] Diuerſa lectio reperitur, dum in aliis [illegible] bus [illegible] Epiſcopus Sagienſis, in aliis Va[illegible], vel Bagaienſis; quæ lectio magis conſentanea his quæ de eodem S. Augu[illegible], cum de ipſo agit epiſt 50. ad Bonifacium [illegible] c 43 contra Creſcon Laudat eumdem idẽ S. Auguſtinus epiſt 238 ad Caſtorium, quod diſpendio propriæ ſedis, quam [illegible] defendiſſet, ſponte ceſſis, conſuluiſſet paci eccleſiæ. Erat Epiſcopus Bagaienſis [illegible] mæ ſedis in Numidia, quam licet ſibi Donatiſtæ vendicaſſent, ex parte tamen Catholicorũ Maximianus illi præfuit, vbi crudeliſſima paſſus, fuga lapſus, preces obtulit Honorio Imperatori, qui in Donatiſtas ſeuera dedit reſcripta extant l 4. & 5. ne ſanct. baptiſ. Cod Theod & l. 43. & 44. de hæreſ. eod. Cod. Theod. De eodem, cum ſedi ceſſiſſet, agitur in Concil. Africano can. 55. quibus iungas [illegible] quã [illegible] epiſtolam S. Auguſtini ad Caſtorium 238. T.5. A 402. n 62. & A. 405. nu. 21 & ſeq.

e *Heſychij.*] Plura de eodem S Hieronymus in vita S Hilarionis Gazenſes Ethnici, oblato libello Iuliano Apoſtatæ, quæſierunt hunc atque Hilarionem ad necem, vt idem auctor teſtatur T 4. A. 372 nu. 108.

f *Gerardi Abb*] Extant eius Acta conſcripta ad Guntherũ abb. quæ recitat Sur to 5 Teſtatur Trithem lib de ſcrip Eccleſ. ſanctum Odonem abbatem Cluniacenſem ſcripſiſſe vitam S. Gerardi. Petrus diac Caſſin. libro de vir. illuſtr. monaſt Caſſin. cap. 32. narrat vitam S. Gerardi confeſſoris ſcriptam fuiſſe a Gregorio Epiſcopo Tarracinenſi Ea itaque quam Surius recitat, potius tribuenda videtur præfato Gregorio, quam alteri nam quod tum ſoluta oratione, cum etiam carminibus intexta habeatur, eius videtur potius eſſe ſcriptio; cum multa ab eodem carmine fuiſſe conſcripta, idem auctor teſtetur. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 270. & Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indiculo ſanctorum Belgii. Obiit anno Domini 958. T.x A 9[illegible] n.4.

Quatto

XI. D Quarto Nonas Octob. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ASSISII in Vmbria natalis S. Franciſci [a] confeſſoris, fundatoris ordinis Minorum, cuius vitam ſanctitate ac miraculis plenam S. Bonauentura conſcripſit. Corinthi natalis ſanctorum Criſpi [b] & Caij, quorum meminit S. Paulus Apoſtolus ad Corinthios ſcribens. In Aegypto ſanctorum martyrum Marci [c] & Marciani fratrum, & aliorum pene innumerabilium vtriuſque ſexus, atque omnis ętatis: quorum alij poſt verbera, alij poſt diuerſi generis horribiles cruciatus, flammis traditi, alij in mare præcipitati, nonnulli capite cæſi, plurimi inedia conſumpti, alij patibulis affixi, quidam etiam capite deorſum verſo, & pedibus in ſublime ſublatis, beatiſsimam martyrij coronam meruerunt. Damaſci ſancti Petri [d] Epiſcopi & martyris, qui accuſatus apud Agarenorum Principem, quod fidem Chriſti doceret, lingua, manibus, pedibusq. amputatis, cruci affixus, martyrium conſummauit. Alexandriæ ſanctorum presbyterorum & diaconorum Caij [e], Fauſti, Euſebij, Cheremonis, Lucij, & ſociorum: ex quibus alij in perſecutione Valeriani martyres facti, alij martyribus ſeruientes, mercedem martyrum receperunt. Athenis ſancti Hierothei diſcipuli beati Pauli Apoſtoli. Bononiæ ſancti Petronij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui doctrina, miraculis, & ſanctitate claruit. Lutetiæ Pariſiorum ſanctæ Aureæ [h] virginis.

OCTOBRIS 4.

T. 12. Ann. 1182. nu. 6.

FRANCISCI [a].] Præclariſſimas eius res geſtas in primis S. Bonauentura cōſcripſit: multa prętereà eius peregrinationis ſocij ſcriptorum monumentis conſignauere, vt Leo, Rufinus, & Angelus. Plura de eodē S. Antoninus in tertia par. tit. 22. c. 10. Vincent. in ſpec. hiſt. & alij quamplurimi. Nouiſſime vero editum eſt chronicon Franciſcanorum, quo omnia comprehenſa habentur. Migrauit ex hac vita anno Domini 1226. Relatus eſt inter Sanctos a Gregorio Papa IX. anno 1228. Extant de ea re eiuſdem Gregorij Papæ litteræ Apoſtolicæ, quarum altera datæ ſunt Peruſij ſeptimo Idus Iulij, anno ſecundo ſui Pontificatus, ad vniuerſos Eccleſiæ Præſules; quarū eſt exordium: Sicut phialam auream, &c. alteræ vero ad vniuerſos Chriſti fideles datæ xiv. kal. Aug. quæ ſic incipiunt: Mira circa nos, &c. Translatum eſt corpus eius anno 1230. 8. Kal. Iulij.

[b] *Criſpi*

T.1.An.52. n.21. [b] *Criſpi & Caij.*] De quibus Paulus ad Corinth.1.cap.1.& ad Roman.c.16. Act.Apoſt. c.18. Agunt de his hac die Beda, Ado,& alij. Hunc eumdem Caium eſſe Beda exiſtimat. ad quem Ioannes canonicam epiſtolam ſcripſit. Errat de Caio Dorotheus in ſynopſi, dum ait, eum poſt ſanctum Timotheum ſubrogatum eſſe Epiſcopum Epheſi: nam ſancto Timotheo ſucceſſit Oneſimus, vt patet ex Ignatij epiſtola ad Epheſios. Hic ille videtur Caius Corinthius, qui S. Paulum excepit hoſpitio, a quo baptizatus eſt vna cum Criſpo. Fuit & alius Caius Derbeus, & ipſe diſcipulus Pauli, de quo in Actis cap 19. & 20. mentio habetur.

T.2.A.302. nu.75. [c] *Marci & Marciani.*] Mendoſe alicubi Marcellianus pro Marciano legitur. Diuerſi ſunt Marcellianus & Marcus ab his de quibus hac die agitur. De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum martyrium ſcribit Euſeb hiſt lib.8.c.8. quamquam eorum nomina ſilentio prætereriit.

T.9.A.742 n.3. [d] *Petri Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio, eiusq. certamen deſcribũt; plenius tamen in hiſtor. Miſcel. lib.21. anno 5. Conſtantini Porphyrogeniti. Paſſus eſt anno (vt ibi numeratur) a Chriſto Domino 735. ſecundum autem Faſtos Onuphrij anno 742. Meminit eiuſdem Cedren. in compend. anno 2. Copronymi.

T.5.A.260 n.19.& ſeq [e] *Caij, Fauſti, & ſoc.*] De his item Græci in Menologio, traduntq. hos eſſe diſcipulos S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini: ex quibus apparet, hos illos eſſe, quorum idem S. Dionyſius meminit in epiſt. ad Germanum, apud Euſebium lib.7.cap.10.

T.1.an.48. n.6. [f] *Hierothei.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, hisq. verbis: Natalis S. Patris noſtri Hierothei, qui fuit vnus e numero Areopagitarum, qui ab Apoſtolo Paulo eſt inſtructus vna cum magno illo Dionyſio: cumq. religioſe vixiſſet, migrauit ad Dominum. Hæc ibi. De eodem Hierotheo ſæpe Dionyſius de Eccleſiaſtica hierarchia, & de Diuinis nominibus.

T.5.A.426. n 22. & A. 430.n.61. [g] *Petronij Epiſc.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Bononienſis, in quibus ſcribitur ſucceſſiſſe S. Felici, qui in eadem ſede in locum S. Euſebij ſubrogatus eſt. Ex his autem colligi poteſt, quibus temporibus S. Petronius eam rexerit eccleſiã. Gennadius de eo agens lib de vir. illuſtr. c.41. ſcribit obijſſe diem Theodoſio Iuniore & Valentiniano Auguſtis regnantibus: in eadem ſententia eſt Ado Viennen. In chron. anno 425. Ex his profecto tamquam erronea refelluntur ea quæ non dicam a Proſpero, ſed potius apud Proſperum errore ſcripta reperiuntur in chronico de obitu S. Petronij, Conſulibus Merobaude & Saturnino, anno a Chriſto Domino, vt illic numeratur, 306. vel rectius ſecundum Faſtos Onuphrij 383. anno quinto Theodoſij Imp. nam eius anno tertio Syagrio & Eucherio Conſſ. S. Euſebius Epiſcopus Bononienſis vna cum S Ambroſio interfuit Concilio Aquileienſi aduerſus Arianos, poſt quẽ conſtat ſubrogatum Felicem, cui demum (vt diximus) eſt ſubſtitutus Petronius. Ex his etiam quæ ſcribit S. Eucherius ad Valerianum, tempora eiuſdem S. Petronij explorata habentur; dum ait, ſuis temporibus claruiſſe in Italia S. Petronium: ipſa autem Eucherii tempora docent Acta Synodi Arauſicanæ, cui interfuit, quæ habita eſt ſub Cyri Conſulatu: eſt enim is annus Domini 441. Petronij genus indicat Gennadius, dum ait, eius parentem, Petronium quoque dictum, Prætorij præfecturam adminiſtraſſe; quem illum eſſe opinor, qui Sextus Petronius Probus dictus, geſſit Conſulatum cum Arcadio; nam & præfecturæ munere functum eſſe, data ad eum Imperatoris reſcripta teſtantur. Eo etiam magiſtratu exornatum fuiſſe S. Petronium de quo agimus, affirmare videtur S. Eucherius, dum ait, ex pleniſſima mundanæ poteſtatis ſede ad Epiſcopatum euectum eſſe. Præfecturam Prætorij fuiſſe ampliſſimam dignitatem, pluribus docet Caſſiod. in proœmio Variarum. Porro ſi genus antiquũ familiæ Petroniæ repetas, eam humili loco natam ad equeſtrem ordinem perueniſſe, ſcribit Valer. Max. lib.4. c. 6. S. Petronij res geſtæ extant apud Sur. tom. 5. conſcriptæ a Galeſinio, vt ipſe teſtatur, licet Sigonij nomine inſcribantur; quem quidem de eccleſia Bononienſi egregium volumen ſcripſiſſe ſcimus. Multa a Vincentio, Antonino, & Petro in catalogo de S. Petronio ſcripta ſunt, quæ cenſura & expurgatione non leui indigẽt. Vixit ijſdem fere temporibus in Gallijs eiuſdem nominis Epiſcopus, vt apparet ex Synodica Gallorum Epiſcoporum ad S. Leonem Romanum Pontificem, & ex eius epiſtola 52. ad eos reſcripta, Conſulibus Herculano & Aſporatio, anno Domini 452. Fortaſſe ille, ad quem extant duæ Sidonij Apollinaris epiſtolæ.

[h] *Aurea*] De eadem Vſuardus. Meminit eiuſdem S. Audoenus in vita S. Eligij lib. 1. cap.17. & lib. 2. c. 53. Sigebert. in chron. anno Domini 637. Petrus in catal. lib. 9. c. 23. Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib.3. c. 85. Claruit in Galliis temporibus Dagoberti Regis Franc. circa annũ Domini 630. cir. a. 630. de eius baſilica T.8 a. A.705.n.7.

Tertio

xviij. E Tertio Nonas Octob. Luna. 5

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29
t u A B C D E f F G H M N P
1 2 3 4 5 6 7 8 7 8 9 10 11 12

MESSANAE in Sicilia natalis ſanctorum martyrũ Placidi [a], monachi diſcipuli beati Benedicti abbatis, & fratrum eius Eutychij & Victorini, ac Flauiæ virginis, eorum ſororis; item Donati, Firmati diaconi, Fauſti, aliorumq. triginta Monachorum, qui a Manucha pirata pro Chriſti fide necati sũt. Eodem die natalis beati Thraſeę [b] Epiſcopi Eumenię, apud Smyrnam martyrio conſummati. Treuiris ſanctorum martyrũ Palmatij [c] & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide martyrium ſubierunt. Eodem die paſsio ſanctæ Charitinæ [d] virginis, quæ ſub Diocletiano Imperatore, & Domitio Conſulari, ignibus cruciata, & in mare proiecta, cum inde incolumis euaſiſſet, manibus, & pedibus abſciſsis, dentibusq. conuulſis, in oratione poſita ſpiritum emiſit. Antiſiodori depoſitio ſanctorum germanorum Firmati [e] diaconi, & Flauianę virginis. Rauennæ ſancti Marcellini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Valentiæ in Gallia ſancti Apollinaris [g] Epiſcopi, cuius & vita virtutibus fuit illuſtris, & mors ſignis ac prodigijs decorata. Eodem die ſancti Attilani [h] Epiſcopi Zamorenſis, quem Vrbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit. Romæ ſanctæ Gallæ viduæ, filiæ Symmachi Conſulis, quæ viro ſuo defuncto, apud eccleſiam beati Petri multis annis orationi, eleemoſynis, ieiunijs, alijsq. ſanctis operibus intenta permanſit: cuius feliciſsimum tranſitum S. Gregorius Papa deſcripſit.

OCTOBRIS 5.

T.7.A.541. n.26. [a] PLACIDI *& ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorum Acta a Gordiano conſcripta, vt ferunt, iuſſu Imp. Iuſtiniani, quæ habes apud Lipom. tom. 4. & Sur. tom. 5. Sunt in ea nonnulla caſtiganda. Paſſi ibi ponuntur anno decimotertio eiuſdem Imp. a Chriſto autem anno 541. ſed in numeri notam error irrepſit: annus enim Iuſtiniani decimustertius, idem eſt Domini 539. Plerique alij de iiſdem ſcripſere multa, vt Leo Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 1. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 5. & alij.

T.2.A.133 n.16. [b] *Thraſea Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri recentiores. Scribunt de eo Euſeb. hiſt. lib. 5. cap. 23. Niceph lib. 4. c. 25. & 37. aliiq. ex Polycrate. Claruit temporibus Marci Aurelii & Lucii Veri Imperatorum; idemq. ob egregia certamina contra

Cata-

Cataphrygas ſuſcepta mirifice nobilitatus eſt.

cir. an. 303 de Rictio-uaro eo A. n. 124. de hoc T. 2. A. 226. n. 3. T. 3. A. 308 n. 27. — [c] *Palmatij & ſoc.*] Tabulæ etiam eccleſiæ Treuerenſ. ex quibus item Molanus hac die. De horum ſepultura, & inuentione, vide quæ Sigebert. ſcribit in chron. anno Dom. 1071. Alius hic Palmatius ab illo qui tēpore Alexandri Imperatoris paſſus eſt.

[d] *Charitinę*] Agunt de eadē hac die Græci in Menologio, eiusq. ſæuum martyrium referunt: plenius autem Metaphraſtes, quod retulit Lipoman in tom. 6. & Surius tom. 5. Alia eſt Charitina, quæ Romæ cum Iuſtino, Charitone, & ſociis paſſa eſt; quorum Acta extant apud Sur. tom. 3. 12. Iunii.

[e] *Firmati.*] De his etiam Beda, Vſuard. Ado, & alii recentiores hac die.

An. 210. — [f] *Marcellini Epiſc.*] De eodem tab. eccleſ. Rauen. Hieron. Rub hiſt. Rauen. lib. 1. anno 230. & alii, qui ante eum res Rauennates ſunt proſecuti.

T. 6. A 509. n. 13. — [g] *Apollinaris Epiſc.*] Beda, Vſuardus, & alii recentiores de eodem hac die. Interfuit Concilio Epaunenſi in Galliis celebrato tēporibus Gelaſii Papæ, vt eius Acta ſignificāt.

[h] *Attilani Epiſc.*] De eodem in Flore ſanct. & apud Sur. tom. 7. ex Marin. Siculo, & in Theſaur concion. Claruit circa annum Domini 920. — T. 1. A 919 n. 4.

[i] *Gallæ.*] Scribit eius vitam & obitum ſanctus Greg. lib. 4. dialog. c. 13 ex quo ceteri, vt Petrus in catal. lib 9 c. 25. Trithem. de vir. illuſtr. ord S. Bened. lib. 3. cap. 13 Fuit & alia Galla ſenior, quam S. Auguſtinus laudat epiſtola 101. Legitur & eiuſdem nominis neptis Symmachi ſenioris, de qua hæc ipſe lib. 6. epiſt. 13. Non mediocriter nepoticulæ meæ Gallæ infirmitas contrahit ocii noſtri ſecuritatem. Illam autem, ad quam Fulgentius ſcripſit epiſtolam parænetticam de ſtatu viduarum, eādem eſſe putamus cum filia Symmachi, de qua hic agitur. Floruit in Galliis alia item Galla, quæ fuit vxor S. Eucherii, de qua Ado Treuer. 16. Nouembr. cuius ſepulchri meminit Gregor. Turonen. de glor. confeſſ cap. 36. — T. 6 A 504. n. 58. & ſeq.

6 Pridie Nonas Octob. Luna. F xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

IN Calabria S. Brunonis [a] confeſſoris, ordinis Carthuſianorum inſtitutoris. Laodiceæ beati Sagaris [b] Epiſcopi & martyris, qui fuit vnus de antiquis Pauli Apoſtoli diſcipulis. Capuæ natalis ſanctorum martyrum Marcelli [c], Caſti, Aemilij, & Saturnini. Agenni in Gallia natalis ſanctæ Fidei [d] virginis & martyris, cuius exemplo beatus Capraſius ad martyrium animatus, agonem ſuum feliciter conſummauit. Item ſanctæ Erotidis [e] martyris, quæ Chriſti amore ſuccenſa, ignis ſuperauit incendium. Treuiris cōmemoratio innumerabilium [f] pene Martyrum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide ob Chriſti fidem vario mortis genere necati ſunt. Antiſiodori ſancti Romani [g] Epiſcopi & martyris. Opitergij ſancti Magni [h] Epiſcopi, cuius corpus Venetijs requieſcit.

T.11. Ann. 1086. n. 13. A.1092. n. 10. obitus T.12. Ann. 1101. n. 14. BRVNONIS [a].] Eius res geſtæ a pluribus auctoribus reperiuntur ſcriptæ, vt a Fráciſco de Puteo Lugdunen. Petro Blom. Petro Sutore de vit. Carthuſ. lib. 2. cap. 7. Ranulph. lib. 7. c. 4. vitæ S. Hugonis Epiſcopi Gratianopol. Extant apud Sur. relatæ in to. 5. Vita functus eſt anno Domini 1101. relatusq. eſt inter Sãctos a Leone Decimo Rom. Pont. Habes apud Sur. tom. 5. eius vitam conſcriptam a dicto Petro Blomeuenne Priore Carthuſiæ Colon. vbi & deſcripta habentur præclara de S. Brunone elogia.

T.2. A. 172. n. 6. [b] *Sagaris Epiſc.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tempore Marci Aurelij & Lucij Veri fratrum Impp. ſub Seruilio Aſiæ Proconſule, vt ex Melitone ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. cap. 25. & ex Polycrate lib. 3. c. 23. Niceph. hiſt. lib. 4. c. 10. & 37.

T.2. A 253. n. 97. [c] *Marcelli & ſoc.*] Agunt de his etiam Beda, ac ceteri qui ſupra auctores, Petrus item in catalog. lib. 11. Quod autem ad Caſtum & Aemilium ſpectat; cũ hæc nomina noſcãtur eſſe Africanorum martyrum, quorum natalis dies agitur 22. Maij; in eam facile inducimur opinionem, vt exiſtimemus hos eſſe eoſdem cum illis; ſed Capuæ etiam celebrari eorum celebritatem, quod Africani Epiſcopi tempore perſecutionis Vuandalicæ ex Africa pulſi, ad Campana littora appellẽtes, quas ſecum tuliſſent reliquias ſanctorũ martyrum, ibidem collocaſſent. Quod item ad Marcellum martyrem ſpectat, eiuſdem nominis fuit martyr in Africa, de quo agitur 19. Febr. Ceterum eiuſdem nominis Saturnini multi in eadem prouincia paſſi reperiũtur, vt ex Martyrologij indice facile eſt colligere. Porro hæc nobis tantum coniectura ſuppeditat ex his quæ ſcribit Victor lib. 1. de perſecut. Vuandal.

[d] *Fides.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſa eſt in perſecutione Diocletiani ſub Præſide Daciano. Habet huius Acta Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 9. c. 26. Antonin. in prima par. tit. 8. c. 1. §. 24. eadem apud Sur. tom. 7. De ipſa etiam in Flor. ſanct. Hiſpan. & Vaſæus in chron. Hiſpan. T.2. A. 303 n. 129.

[e] *Erotidis.*] De qua itẽ hac die Græci agũt in Menologio, referuntq. eius martyrium.

[f] *Innumerabil. pene Martyrum.*] De his vetera manuſcripta. De horum cœmeterio, vbi ſepulti erant, meminit Sigebert. in chron. anno 1071. quos paſſos refert in perſecutione Diocletiani Imp. ſub Rictiouaro Præſide. Agit de iiſdem Molan. in addit. ad Vſuard. T.2 A 303. nu. 124.

[g] *Romani Epiſc.*] Agunt de eodem hac die Beda, Ado, & alii. Adſcribitur decimusſeptimus eius ſedis Epiſcopus, vixitq. temporibus Ioãnis Papæ III. vſque ad Benedictum, vt docent tabulæ Epiſcoporum Antiſiodorenſium, quas deſcripſit Demochares. cir. A. 570.

[h] *Magni Epiſc.*] De eodem Petrus in catal. in appendice cap. 17. refertq. eius Acta, & translationem hac die factam Venetias anno Domini 1206. in eccleſiam S. Hieremiæ. cir. A. 670. Palm in chron.

xvj. G — Nonis Octob. Luna. — 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

ROMAE via Ardeatina depoſitio ſancti Marci [a] Papæ & confeſſoris. In prouincia, quæ nuncupatur Auguſta Euphrateſia, ſanctorum martyrũ Sergij [b] & Bacchi nobiliũ Romanorum, ſub Maximiano Imperatore: quorum Bacchus tamdiu neruis crudis cæſus eſt, quoadusque toto corpore diſciſſus in confeſſione Chriſti emitteret ſpiritũ: Sergius vero clauatis cothurnis pedes indutus, cũ in fide fixus maneret, data ſententia, iuſſus eſt decollari: cuius nomine locus vbi quieſcit,

Sergiopolis appellatus, ob pręclara miracula frequenti Chriſtianorũ concurſu honoratur. Romę SS. martyrũ Marcelli [c] & Apuleij, qui primo quidẽ Simoni mago adheſerunt; ſed videntes mirabilia, quę per Apoſtolum Petrum Dominus operabatur, relicto Simone, Apoſtolicæ doctrinæ ſe tradiderunt, ac poſt paſsionem Apoſtolorum ſub Aureliano Cõſulari coronam martyrij reportarunt, ſepulti non longe ab Vrbe. Item apud Auguſtam Euphrateſiam ſanctæ Iuliæ [d] virginis, quæ ſub Marciano Pręſide martyrium conſummauit. Patauij ſanctæ Iuſtinæ [e] virginis & martyris, quæ a beato Proſdocimo S. Petri diſcipulo baptizata, cum in fide Chriſti conſtanter perſiſterer, Maximi Præſidis iuſſu gladio tranſuerberata migrauit ad Dominum. Apud Bituricas S. Auguſti [f] presbyteri & confeſſoris. In pago Rhemenſi S. Helani [g] preſbyteri. Eodem die commemoratio S. MARIAE [h] de Victoria, quã Pius V. Pontifex Maximus, ob inſignem victoriam a Chriſtianis bello nauali eiuſdem Dei Genitricis auxilio hac ipſa die de Turcis reportatam, quotannis fieri inſtituit; & Gregorius XIII. annuam ſolemnitatem Roſarij eiuſdem Beatiſsimæ Virginis Dominica prima huius menſis ob eamdem cauſam celebrandam decreuit.

OCTOBRIS 7.

MARCI *Papę* [a].] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alij. De eius ſucceſſione agunt Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Auguſtin. epiſt. 165 ad Generoſ. Ruffin. lib. 1. c. 21 Sozom. lib. 2. cap. 19. & Niceph. in chron. Acta eius in Annal. Eccleſ. per annos ſingulos diſpoſuimus. Vetus eſt Romæ Titulus S. Marci, cuius eſt mentio in Concil. primo Rom. ſub Symmacho. De alia rurſum eiuſdẽ nomine eccleſia extra Vrbem poſita, quam Gregorius Papa III. reſtituit, mentio habetur in lib. de Rom. Pontif. in Nicolao Papa; vbi & de cœmeterio S. Marci ſcribitur. Hadrianus Pontifex in epiſtola ad Carolũ Magnum de imaginib. hæc ait: A tunc vſque hactenus SS. Põtificũ videlicet Silueſtri, Marci, & Iulij, miræ magnitudinis ſanctæ eorum eccleſiæ apud nos ſunt depictæ tam in muſiuo, quã in ceteris hiſtorijs, cũ ſacris imaginibus ornatis. hæc ibi. Habemus eius vitam per lectiones diſtinctam, quæ in aliquibus eccleſijs legi conſueuit. T. 3. A. 336 n. 1. & n. 65

[b] *Sergij & Bacchi.*] Beda de his hac die, ac ceteri tam Latinorũ, quã Græcorum. Extant eorũ Acta a Metaphraſte deſcripta apud Lipom. to. 6. & Sur. to. 5. Mombrit. to. 2. & alia manuſcrip. De iiſdem Niceph. lib. 7. c. 14. in fine: ibi de eorũ martyrio; de miraculis autẽ S. Sergij lib. 15. c. 23. ex Euagr. lib. 4. c. 27. & lib. 6. c. 20. De Sergiopoli ciuitate a S. Sergio martyre ſic dicta, & reliquijs eiuſdẽ martyris idẽ Niceph. lib. 15. c. 26. & 27. De Coſhroe Rege Perſarũ, qui eidẽ obtulit dona, idẽ Niceph. li. 18. c. 21. De peregrinatione ad S. Sergium in Araphas, habetur mentio in ſecunda Synodo Nicæna Act. 5. & in Prato ſpirit. cap. 180. Agit de eodem Theodoret. de Euangelica verit. lib. 8. in fine. Erexit eidẽ Sergio Iuſtinianus Imp. egregiam baſilicã Conſtantinopoli, aliam rurſus Ptolemaide, vt ſcribit Procop lib. 1. & lib. 5. ædific. Iuſtiniani Imper. Romæ etiam celebris fuit horum martyrum memoria, illicq. erat Diaconia horũ nomine, quam Gregorius Tertius Papa reſtituit, auxitque, vt conſtat ex libro de Rom. Pontificibus. Notiſſimus etiã in Gallijs S. Sergius fuit, de cuius pollice, alijsq. eius ſacris reliquijs agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 7. c. 31. T. 3. A. 309 n. 36.

[c] *Marcelli & Apuleij.*] Agunt de ijdẽ Beda, Vſuard. Ado, & alij ex Actis SS. Nerei & Achillei. Nereus & Achill. paſ. cir. A. 100.

[d] *Iuliæ.*] De qua Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 9. cap. 31. hac die agunt.

[e] *Iuſtinæ.*] De eadẽ tabul. eccleſ. Patauinæ. Eius martyrii Acta habet Mõbrit. to. 2. Plura in vita S. Proſdocimi, apud eumdem to. 2. Petrus in catal. lib. 9. c. 32. Sunt in his aliqua corrigenda, vt quæ habentur de Vitaliano & Maximiano Regibus. Fuerũt hi Præſides ſub Romano Imperio conſtituti: nec enim illis cir. An. 60.

temporibus aliquis erat in Italia Regulus. De Iuſtina Venant. Fortun. de gaud. vitæ æternæ hoc verſu:

Et Iuſtina ſimul, conſociante Thecla.

Et lib. 7. ad Bod. Ducem ſic:

Iuſtinā Patauí, Euphemiā hinc Chalcedon offert.

[f] *Auguſti presbyteri.*] Scribit de eo Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 80. ex quo & Molan. & Galeſin. hac die.

[g] *Helani.*] Tabulæ Rhemenſes, ex quibus ijdem qui ſupra Molanus & Galeſin. hac die.

An. 1571. [h] *Commemoratio S. Mariæ de Victoria.*] Eo nomine Neapoli nuper erecta eſt eccleſia, egregium plane diuinæ benignitatis monumentum, cum noſtra memoria, anno ſalutis 1571. Fidelium claſſis S. D. N. Pij Papæ V. ac Catholici Hiſpaniarum Regis Philippi, necnon Inclytæ Venetorum Reip. fœdere coacta, glorioſam ac cunctis ſæculis memorabilē de Turcis, Chriſtiani nominis infenſiſſimis hoſtibus, ad Echinadas inſulas, captis hoſtiū triremibus cētū & octoginta, ceteris diſſipatis, victoriā reportauit, fractosq. noſtrorum animos in eā ſpem erexit, poſſe inimicos noſtros (modo in vnū Chriſtianorū animi vireſq. conueniant) nullo negotio profligari atq; deleri; præſertim ſi (vt tum in his actū eſt) præcipuam in Domino, & non in armis ſpem ponamus, peccatorumq. ſordibus expiatis, puræ ad Deū preces offerantur, ac Dei Genitricis MARIAE auxiliū pijs votis ſedulo imploretur.

[i] *Roſarij.*] Extat litteræ Gregorij PP. XIII. datę ſub annulo Piſcatoris, anno Dom. 1573. Kal. Aprilis, quarū initium eſt: Monet Apoſtolus. vbi ſingulis annis prima Dominica Octobris, ad memoriā dictæ victoriæ diuinitus obtentæ perpetuo cōſeruandā, & ad gratias Deo ac Deiparæ Virgini agendas huiuſmodi ſolemnitatē Roſarij perpetuo celebrādā decernit, atque in ea officiū duplex Beatiſſ. Virginis recitari, in ijs videlicet eccleſijs, vbi eiuſdē Roſarij altare aliquod fuerit: cuius quidē Sodalitatis pias preces, ac proceſſiones vbique terrarū ea ipſa die qua victoria parta eſt (quæ tunc fuit prima Dominica Octob.) de more factas, plurimū profuiſſe ad opē Dei Genitricis, pro Chriſtianorum claſſe obtinendam, pie credendum eſſe profitetur.

xv. A Octauo Idus Octob. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

SANCTAE Birgittæ viduæ [a], quæ poſt multas ſanctorum locorum peregrinationes diuino afflata ſpiritu Romæ quieuit Decimo kalendas Auguſti: Pridie vero huius diei in Suetiam corpus eius trāſlatū fuit. Eodem diei natale beati Simeonis [b] ſenis, qui in Euangelio Dominū IESVM ſuis in vlnis ſuſcepiſſe legitur. Cæſareæ in Palæſtina paſſio ſanctę Reparatæ [c] virginis & martyris, quæ cum nollet idolis ſacrificare, ſub Decio Imperatore varijs tormentorum generibus cruciata, demum gladio percutitur: cuius anima in columbę ſpecie de corpore egredi, cælumq. conſcendere viſa eſt. Theſſalonicæ ſancti Demetrij [d] Proconſulis, qui cum plurimos ad Chriſti fidem perduceret, Maximiani Imperatoris iuſſu lanceis confoſſus martyrium conſummauit. Ibidem S. Neſtoris [e] martyris. Hiſpali in Hiſpania ſancti Petri [f] martyris. Laodiceæ S. Artemonis [g] presbyteri, qui ſub Diocletiano per ignem martyrij coronā accepit. In territorio Lugdunenſi ſanctæ Benedictæ [h] virginis & martyris. Anconæ ſanctarum Palatiatis [i] & Laurentiæ, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Dione Preſide in exilium deportatæ, laboribus & ærumnis confectæ ſunt. Rhotomagi S. Euodij [k] Epiſcopi & confeſſoris. Hieroſolymis ſanctæ Pelagiæ [l] cognomento Pœnitentis.

A.1373. Birgittae ᵃ.] Hanc Bonifacius Nonus Romanus Pontifex adſcripſit in Sanctarum numerum. Vitam eius ſinceré conſcriptam habet Sur. tom. 4. Moritur anno Domini MCCCLXXIII.

T.1.Ann 1. n.40.& ſeq. ᵇ *Simeonis.*] De quo Luc.c. 2. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem ad tertium Nonas Februarij, vt conſtat ex eorum Menolog. & ex conſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theod. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1.

T.2.A.253. n.125. ᶜ *Reparata.*] De eadem Beda & Ado. eius Acta habet Mombric. tom. 2. Legimus eadẽ S. Cæciliæ Trans tiberim.

T.2.A.304. n.50. ᵈ *Demetrij.*] De ipſo etiam Beda, atq; alij, Græci autem in Menologio ad ſeptimũ Kal. Nouembris. Extat encomium in magnum Demetrium martyrem Leonis Imp. in codice Græc. manuſcrip. Sfortianæ bibliothecæ num. 65. Acta eius ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes, quæ deſcripſit Lipom. tom. 6. & Sur. to. 5. hac die. Donauit olim ea Latinitati Anaſtaſius Bibliothecarius, vt auctor eſt Vincent. lib. 12. c. 150. Frequens concurſus fuit Chriſtianorũ ad ſepulchrum S. Demetrij Theſſalonicam, ex quo vnguentum medicum ſcaturire iugiter conſueuit, de quo Glycas in Annal. Cedren. in cõpend. hiſt. & Zonaras in Michaele Quarto Imper. qui eiuſdem martyris ope Bulgaros profligauit. De baſilica S. Demetrii per Baſilium Imp. reſtituta meminit Cedren. in Baſilio.

T.2.A.304. n.50. ᵉ *Neſtoris.*] De eodem Græci in Menologio ad vij. Kal. Nouemb. Eius res geſtæ intextæ habentur cum Actis S. Demetrij, de quo modo egimus. De ipſo item Nicephorus hiſt. lib. 7. cap. 18.

ᶠ *Petri.*] Vſuardus de eodem, Vaſæus in chron. ex Breuiar. Eborẽſi, & Flos ſanct. Hiſp.

T.3. A.308 nu.26. ᵍ *Artemonis*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, recenſentq. eius martyriũ.

ʰ *Benedicta.*] De eadem Vſuardus hac die, pluribus autem Petrus in catal lib. 9. cap. 40. Alia eſt eiuſdem nominis virgo non martyr, cuius natalis eſt dies xvj. Kalend. Decembr. Scribit de ea Trithem. de vir illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. cap. 264. cir. A.310.

ⁱ *Palatiatis & Laurentia.*] Harum res geſtas ex antiquis codicibus deſcriptas accepimus ab eccleſia Anconitana. De iiſdem Petr. in catal. lib. 11. T.2.A.303. nu. 122.

ᵏ *Eundij Epiſc.*] Ponitur hic decimus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus in locum S. Innocentii circa annũ Domini 441. vt apparet ex tab. Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. Agit de eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuard. cir.A. 422.

ˡ *Pelagia Pœnitentis.*] Agunt de eadẽ hac die Latini omnes, & Græci, vt conſtat ex eorum Menologio. Vixit temporibus Theodoſii Iunioris, vt patet ex his quæ ſcribit Niceph. hiſt. lib. 14. c. 30. Errant qui eam referunt ad tẽpora Numeriani, dicuntq hanc ad Chriſtũ conuerſam a Nonno, qui & Hippolytus dictus habetur, Epiſcopo Portuenſi: hęc enim ſuperius refellimus. Nonnus enim, qui eam conuertit ad Chriſtum, fuit Epiſcopus Edeſſenus ſubſtitutus in locum Ibæ, vt ſcribit Liberat. diac. in Breuiar. cap. 12. cumq ille ſedem recepiſſet in Concilio Chalcedonenſi, Nonnus remanſit Antiochiæ commendatus a Synodo Maximiano Epiſcopo Antiocheno, vt conſtat ex eodem Concil. Act. 10. Porro ille eum præfecit eccleſiæ Heliopolis ad Libanum poſitæ, cuius meminit Sozomen. hiſt. lib. 5. cap. 9. Diuerſa ab ea eſt alia Heliopolis, quæ eſt in Aegypto, quæ Alexandrino, & non Antiocheno ſubdita eſt Epiſcopo. Porro idẽ Nonnus poſtmodum redditus eſt eccleſiæ Edeſſenæ, vt apparet ex epiſtola Epiſcoporũ illius prouinciæ, ſcripta pro comprobatione Concilii Chalcedonenſis ad Leonem Imperat. extat tom. 2. Concil. nouæ edit. pag. 242. T.6.A.451. n.121.

9 Septimo Idus Octob. Luna. B ſiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

LVTETIAE Pariſiorum natalis ſãctorum martyrum Dionyſij Areopagitæ Epiſcopi, Ruſtici presbyteri, & Eleutherij diaconi: ex quibus Dionyſius ab Apoſtolo Paulo baptizatus, primus Atheniẽſium Epiſcopus eſt ordinatus: deinde Romam veniẽs, a B. Clemente Romano

Pontifice in Gallias [b] prædicandi gratia directus eſt: & ad præfatam vrbem deueniens, cum ibi per aliquot annos commiſſum ſibi opus fideliter proſequeretur, tandem à Præfecto Feſcennino poſt grauiſsima tormentorum genera vna cum ſocijs gladio animaduerſus, martyrium compleuit. Eodem die memoria ſancti Abrahæ [c] Patriarchæ, & omnium credentium patris. Apud Iuliam in territorio Parmenſi, via Claudia, S. [d] Domnini martyris ſub Maximiano Imperatore: qui cum vellet perſecutionis rabiem declinare, a perſequentibus gladio tranſuerberatus, glorioſe occubuit. Apud Caſsinum ſancti Deuſdedit [e] abbatis, qui a Sicardo tyranno in carcerem truſus, illic fame & ærumnis confectus, reddidit ſpiritum. In Hannonia ſancti Giſleni [f] Epiſcopi & confeſſoris, qui relicto Epiſcopatu, monachi vitam in monaſterio a ſe conſtructo exercens, multis virtutibus claruit. Hieroſolymis ſanctorum Andronici [g] & Athanaſiæ eius coniugis. Antiochiæ ſanctæ Publiæ [h] abbatiſſæ, quæ, tranſeunte Iuliano Apoſtata, Dauidicum illud cum ſuis virginibus canens; Simulacra Gentium argentum & aurum: &, Similes illis fiant qui faciunt ea: Imperatoris iuſſu alapis cæſa eſt, & grauiter obiurgata.

OCTOBRIS 9.

T. 1. An. 54. n. 1. & ſeq. & An. 98. num. 32. & T. 2. A. 109 n. 38 & ſeq

DIONYSII *& ſoc.*] De eodem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem quinto Nonas Octobr. Horum Acta in primis conſcripta feruntur ab Ariſtarcho Græco chronographo, indeq. a Methodio Epiſcopo Conſtantinopolitano, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario in Latinum conuerſa eſſe ſcribit Hincmarus Epiſcopus; eadem Metaphraſtes, Michael Syngellus, Glycas, Suidas, & alij; Hilduinus autem ex antiquis tum Latinorum, tum etiam Græcorum monumentis ſcripſit Areopagitica, expoſcente Ludouico Pio Imper. Idemq. Anaſtaſio Bibliothec. ad Carolum Caluum dedit epiſtolam aduerſus eos qui dicerẽt Dionyſium Areopagitam alium eſſe ab illo Pariſienſi Epiſcopo. Hæc omnia ſimul iuncta edidit Sur. tom. 5. Rurſus etiam eadem Acta carmine ſcripta ab eodem Hilduino, aſſeruari in monaſterio Gemblacẽſi, teſtatur Molanus. Noſtra ætate Matthæus Galenus ſcripſit Areopagitica, quibus eiuſdem Dionyſij ſcripta vendicauit a calumnijs hæreticorum: addidimus nonnulla in Annalibus Eccleſiaſticis, quibus nõ leues eorumdem obiectiones ſoluimus. Extat Venantij Fortunati carmen de baſilica ſancti Dionyſij, ac eius martyrio lib. 1. meminitq. eiuſdem lib. 7. ad Bodeg. & in vita ſancti Martini libr. 4. Quod autem ſanctum caput ſuum portauit manibus; id quidem Hilduinus ex Lysbio, atque etiam Metaphraſtes in ipſo Dionyſio, & Nicephorus hiſt. lib. 2. c. 20. profitentur.

[b] *In Gallias*] Sat ſcio, eam quæſtionem de Dionyſio Pariſiorum Epiſcopo, ſit ne cenſendus ille idẽm qui ex Areopago ad Chriſti fidem; ac inde ad Athenienſis eccleſiæ regimen aſſumptus fuit, iam ante annos ſeptingentos agitatam, ac definitam, a nonnullis iterum deduci in controuerſiam; quibuſcum in Annal. Eccleſ. prolixior eſt mihi diſputatio. Hic autem (vt inſtituti patitur ratio) pauca dumtaxat, quæ piæ menti ſatis eſſe poſſint, attingam; reddamq. in primis verba Hincmari Rhemenſis Epiſcopi, auctoris illorum tẽporum non ignobilis, quibus, ſcribẽs ad Carolum Caluum Imp. rem ipſam his verbis teſtatam reliquit, cum ait: Patrem veſtrum Dionyſium eſſe Areopagitã, a beato Paulo Apoſtolo baptizatum, & Athenienſem ordinatum Epiſcopum, & in Gallias a beato Clemente directum, ex his quæ Græca teſtificatio, & S. Romanæ Sedis atteſtatio, & Gallicana intimat conteſtatio, ratum in hac cauſa (quod longe ante nos dictum eſt) recognoſcant. Hæc ille: quæ ne perfunctorie dicta videantur, ſingillatim expendere, operæpre-

reperitum fuerit. Quod igitur ad Græcam, quam dicit, atteſtationem pertinet: quid aliud profeſſus eſt Michael Imp. publica legatione, qua ad Ludouicum Pium miſit cõmentarios omnes Dionyſii Areopagitæ nuper repertos? qui per lati Pariſios ipſis vigilijs S. Dionyſij celebritatis, cuiuſnam illi fuerint, miraculis tũc diuina virtute editis, certa fide probati ſunt. Narratur rei geſtæ hiſtoria in ea epiſtola, quam ad eamdem Ludouicum Imp. Hilduinus conſcripſit. Conſtat inſuper, auctore Anaſtaſio S. R. E. Bibliothecario, S. Methodium Conſtantinopolitanum Epiſcopum, olim cum eſſet presbyter, & legatione Apoſtolica fungeretur, vitam S. Dionyſij Areopagitæ, qua illum in Gallias profectum, Pariſiorum Eccleſiã curaſſe confirmat, Romanæ Eccleſiæ tradidiſſe. hæc etenim idem Anaſtaſius, qui eam in Latinum a ſe translatam miſit ad Carolum Caluum Imp. teſtatur epiſtola ad eum tũc data. Metaphraſtes inſuper Dionyſij Acta, hæc ipſa teſtantia, ex antiquioribus monumentis deſcripſit quæ veneratione eſſe digna, Synodus Florentina, eã citando, monſtrauit. Quod item ad Græcos pertinet, Michael Syngellus presbyter Hieroſolymitanus in encomio, quod de eodem Dionyſio habuit, eadem plus ſatis teſtata reliquit: quæ & complures alij Græcorum recentiorum profeſſi ſunt, quos enumerare longũ eſſet. Hæc de his quæ ſpectant ad Græcorum atteſtationẽ. Quod autem pertinet ad teſtimoniũ S. R. E. quo idem Hincmarus eamdem rem comprobatam affirmat; ad id referendum arbitror, quod Hilduinus, cum ad eam rem probandam citat antiqua Miſſalia Gallicana, ea probata dicit auctoritate Romanorum Pontificum Innocentij, Gelaſij, atque Gregorii, quorum ea de re epiſtolas apud eamdem Pariſienſem eccleſiam extare teſtatur. in ſacris enim Miſſæ præfationibus, moris erat, vitam illius ſancti, cuius ſolẽnitas ageretur, ſummatim collectam publice recitari, vt etiam in Sacramentario S. Gregorii, & in Miſſali Ambroſiano hactenus cernitur. His accedit Stephani Papæ factis potius quã verbis teſtata ſententia: nam eo tempore quo ipſe Pipinum Regem coronauit in Gallia; cum ægrotans, S. Dionyſii adminiculo e morbo conualuiſſet, ſacris eiuſdem reliquiis Romam trãslatis, in ipſius honorem monaſterium erigendum curauit, quod Græcis monachis tradidit, atque indito nomine, Græcorum Scholam nuncupauit: quod obitu eius imperfectum relictum ab eius ſucceſſore Paulo Papa eſt penitus abſolutum. Hæc ipſa Ludouicus Imp. ab Hilduino perpetuis monumẽtis voluit commendari, prout eiuſdem Imp. ad eũ litteræ ſcriptæ declarant. Et quid, quæſo, cauſæ fuiſſe exiſtimamus, quod S. Dionyſij monaſterium & Græcis attributum, & Græcorum Schola dici voluit, niſi vt in ædibus Græci hominis, Græci Gentiles eius, veluti iure hoſpitij, conſiderent? Sancta inſuper Romana Eccleſia huic veritati ea quoque ratione adſtipulata videtur, quod a S. Methodio allata Romam Dionyſij Acta receperit, ac fideliter cuſtodierit; cum præſertim eiuſdem ſanctæ Sedis Bibliothecarius Anaſtaſius, ſummæ illorum temporum doctrinæ & auctoritatis vir, eadem Latinitate donata ad Carolum Caluum Imp. vna cum litteris, quæ adhuc extant, in Gallias miſerit. Hæc ſatis de his quæ ad Sedis Apoſtolicę teſtimonium ſpectant. Ad illud etiam quod idem Hincmarus ait: Et Gallicana intimat conteſtatio, prædicta ſufficere poſſunt, nimirum antiquorum Miſſalium fides, & Acta ipſa, quæ ex antiquis monumentis, & a Visbio Hilduinus collegit; quibus etſi aliquis error inhæſit, vt de Dionyſij martyrio perperam recenſito ſub Domitiano Imp. vel quid aliud eiuſmodi; non tamen idcirco cetera, quæ in eis narrantur, ſunt reijcienda; cum præſertim tot tãtosq. habeat adſtipulatores. Quod ſi ob vnum errorem, vel alterum in vitis ſanctorum inuentum, cetera, quæ remanent, fide carere dixerimus: profecto omnes fere ſanctorum vitas in maximum diſcrimen inducimus; cum pene in omnibus aliquid notari poſſit, quod corrigendum videatur, ſitq. canonicarum tantummodo ſcripturarũ ſingularis prærogatiua, vt in eis cuncta vera, inconcuſſa, certaq. narrentur. Quod autem prædictis omnibus de Dionyſio ex Gregorio Turonenſi opponitur, quod dicat in hiſt. de geſt. Franc. lib. 1. cap 30. S. Dionyſium miſſum eſſe Pariſios temporibus Decij: id quidẽ tam verum eſt, quam quod ibidem aſſerit, Trophimum Arelatẽ, Paulum Narbonam, & Martialem iiſdem Decij temporibus miſſos in Gallias; quos omnes liquido conſtat ab Apoſtolis illuc eſſe directos, prout Acta & antiqua Martyrologia atteſtantur. Pace Gregorij dixerim; ipſum non tantum in tam remotis, ſed in his etiam quæ ſuorum ſunt temporum, aliquando eſſe hallucinatum, ſæpe ſuperius oſtenſum eſt. Corrigendus eſt item error ille Hilduini dicẽtis, Dionyſium annos natũ circiter nonaginta, martyrio coronatum anno decimoſexto Domitiani Imp quod falſum eſſe, ex eiuſdem Dionyſij ſcriptis conuincitur, quibus citat ſanctum Ignatium in epiſt. ad Romanos: quam eodem anno, quo martyrium ſubijt, eſſe ſcriptam, ſatis apparet. Porro Ignatium Traiani tempore martyrio vita functum, omnes teſtantur. Dionyſij porro ætatem ex eo facile inuenies, dum ipſe ſcribens ad Apollophanem, admirandam illam Solis eclipſim tempore paſſionis Chriſti, contigiſſe ait, cum ipſe ageret annũ ſuæ ætatis vigeſimumquintum. ex hac quidem eius annorum ratione, vt Dionyſius Ignatio ſuperuixerit, vtique centeſimum ætatis annũ exceſſiſſe eũ oportuit.

tuit. Nec mirum videri debet, tam longam Dionyſio contigiſſe ætatem; cū diuina quadam diſpenſatione factum ſit, vt complures ex his qui Apoſtolorū temporibus vixerint, ad longiſſimam ætatem peruenirent; nempe vt ea quæ oculis aſpexiſſent, certa ſcientia teſtarentur; vt inter alios Simeon Epiſcopus Hieroſolymitanus, qui centeſimum vigeſimum attigit annum; S. Ignatius, qui ſe Dominum in carne vidiſſe teſtatur, ſcribens ad Polycarpum (citat eam epiſtolam S. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. in Ignatio) ad annum vndecimum Traiani, vt idem auctor affirmat, peruenit. Certe Quadratus, qui ſedit poſt Publium, qui Dionyſio ſucceſſit in eccleſia Athenienſi, rexitq. illam temporibus Hadriani, complures ſe vidiſſe tradit, qui Chriſti temporibus ſanati eſſent, & a mortuis ſurrexiſſent, vt de ipſo recitat S. Hieron. libro de ſcrip. Eccleſ. Quid memorem Hermam Pauli diſcipulum, cuius ipſe meminit, ſcribens ad Romanos, cuius & eſſe dicitur liber Paſtoris? eum conſtat ad vltima vſque Antonini Pii tempora fuiſſe ſuperſtitem. Dicerem de Polycarpo & alijs, niſi me alio vocaret oratio. Quod autem Beda & Ado de Dionyſio Areopagita agūt tertia die Octob. die vero nona de Dionyſio Pariſiorum, quaſi hic ſit diuerſus ab illo; dicimus a Græcis mutuatos exemplum; ea enim die Græci de Areopagita agunt; Romæ autem hac die ex antiquis eccleſiarū monumentis agi ſolitū, certum eſt, alia fortaſſe de cauſa. ſæpe enim accidiſſe vidimus, vt alia ratione Græci, alia vero Latini eiuſdem ſancti agant celebritatem; immo inter ipſos Latinos eādem inuenies diuerſitatem, quod nimirum alii celebrent diem natalē, inuentionis, ſeu tranſlationis alii, vel forte dedicationis eccleſiæ; qua etiam ratione de vno eodemque ſancto iterum agi ſolemnitatem, facile inuenies. Ad hæc, ſi attentius conſiderentur quæ Beda & Ado ea die tertia Octobris dicant de Dionyſio Areopagita; iidem noſtræ potius fauere videntur cauſæ, quam contradicere; cum teſtentur, S. Dionyſiū ſub Hadriano Imp martyrium conſummaſſe: quo quidem tempore Athenienſi eccleſiæ præfuiſſe Quadratum Epiſcopum, & huius prędeceſſorem Publium, Dionyſi ſucceſſorem, certū eſt: id etenim Euſeb. hiſt lib. 4. c. 22. id etiā S. Hieron. de ſcrip. Eccleſ. in Quadrato, id denique ceteri hiſtorici ea tempora proſecuti teſtantur. Quin ſi, fidem præſtamus Hippolyti libello de 72. diſcipulis, Narciſſum diſcipulum Domini ante prædictos poſt Dionyſium Athenis ſediſſe, dicere opus eſt. Quænam ergo cauſa eſſe potuit, vt Dionyſio adhuc ſuperſtite, vſque ad tempora Hadriani tres Epiſcopi, vel ſaltem duo in eius locum fuerint ſubrogati? haud equidē credendum eſt, talē tantumq. virum, Eccleſiæ columnā, in maximis illis Eccleſiæ anguſtijs ſedi nunciū remiſiſſe, vitamq. otioſam tranſegiſſe. Sicq. nihil eſt quod conuenientius dici poſſe videatur, quā (quod eius Acta ſignificant) eum ad maiorē prouinciam ſubeundam a S. Clemente Papa in Gallias amandatū: quo exemplo factū apparet, vt & S. Polycarpus ſuorum diſcipulorum pleroſque eodem ex Aſia miſerit, cum tam ingens oſtium ad Euangelium propagandū patere videret, & in multa meſſe operarios eſſe perpaucos. His iam de Dionyſio expeditis, ac pluribus certe quam putaram; ſtudioſi lectoris venia, liceat hic paulisper adhuc immorari, ac de eiuſdē auctoris ſcriptorum firmitate paucula in mediū afferre. Rogatus aliquando cauſam a diſertiſſimo atque ampliſſimo viro, cur nec S. Hieronymus, nec Euſebius, quorum præcipuū fuit ſtudium, rerum Eccleſiaſticarū ſcriptores colligere, Dionyſij Areopagitæ meminerint? Reſpondi: Quod ad S. Hieronymum ſpectat, non eſt quod quis miretur, cum ille eos ſolum cognoſcatur collegiſſe antiquos ſcriptores, quos ab Euſebio inueniſſet recenſitos; illoſq. tantum addidiſſe, qui poſt Euſebij tempora claruere: profitetur enim hoc idem ipſe in cōmentarij præfatione ad Dextrum. Si enim hunc vel alios ab eo prætermiſſos nouiſſet; haud dubium, de iiſdem agere haud deſiniſſet. Itaque tota iam quæſtio cum de Euſebio eſſe videatur; res non eſt propterea in eo periculo cōſtituta, vt cauſa cadere ſit neceſſe, vnius tantum non dicā teſtantis, ſed ſilentis hominis teſtimonio. S. Maximus monachus aduerſus Monothelitas egregius Eccleſiæ propugnator, de his agens, clamoſum Euſebij ſilentium affectatum nimis, ac dolo malo ſimulatum demonſtrat, dum affirmat Dionyſij Areopagitæ commentarios iā olim notos fuiſſe Dionyſio Epiſcopo Alexandrino, eoſdemq. ab eo fuiſſe ſcholijs illuſtratos; adducitq. in eius rei teſtimonium Anaſtaſiū Epiſcopū Antiochenum in libro cuius eſt titulus, ὁ τῶν ὁδηγῶν. Numerat idem S. Maximus alios antiquos Theologos, quorum ſcriptorum nulla ab Euſebio facta eſt mentio; vt librorum Narciſſi, Hymenæi, & aliorum, quos tamen putandū eſt illum non prateriiſſe, cum locupletiſſimæ bibliothecæ Pamphili martyris factus ſit heres; ſed Arianum hominem hæretica fraude illos occultaſſe; nam Arianorum vexillarius (ſic enim eum appellat S. Hieronymus) auctores illos prodere timuit, quibus Ariana hæreſis ſterneretur. Quænam ab Arianorum inſidijs ſalua eſſe potuerunt, ſi eorū perfidia etiā Nicæni canones naufragium paſſi ſunt? Sed vt modo de ſcriptoribus Eccleſiaſticis agamus; vnum tantum de ea te adducā exēplum. Quænam, quæſo, fuit cauſa, vt Theologorum antiquorum celeberrimum Theognoſtū Euſebius ſilētio præterierit, niſi quod ſciebat eū Arij dogmatibus aduerſari? Porro probe nouit Theognoſti bene exculti ingenij lucubrationes ſanctus Athanaſius, qui

eum

eum citat in lib. de Synod. Nicænæ decret. contra hæreſ. Arian. his verbis: Diſcite (inquit) nūc Chriſto rebelles Ariani, Theognoſtum virum diſertum non abhorruiſſe a vocabulo Subſtantiæ: Scribens de Filio Dei in 2. Hypotypoſeon, ita locutus eſt, &c. recitat ibi grauiſſimam eruditi viri ſententiam de vna eademq. Filij Dei cum Patre ſubſtantia. Idemq. Athan. libro de peccato in Spir. ſanct. ad Serapionem, eumdem citans auctorem, ſimul & Origenem, hæc ait: Priſci igitur homines, inter quos & Origenes, vir multarum diſciplinarum & multum induſtrius, & Theognoſtus ille admirãdus, & perquam ſtudioſis (horum enim opera legebã, cum tuam epiſtolam acciperem) tradunt nobis, &c. Quiſnam putet nobiliſſimum Theologorum Euſebio fuiſſe incognitum, quem præſertim Athanaſius ad aſtruendã Filii Dei diuinitatem, quam ille adeo impugnabat, tam ipſi, quam ceteris Arianis ob oculos ponit? Videant ergo, quam firmo nitantur argumento, qui affectatum Euſebii ſilentium contra Dionyſii commentarios in teſtimoniũ adducunt. Quod demum ſpectat ad ceteras obiectiones, quas de Clemente Alexandrino, Timotheo, vel aliis aduerſus eiuſdem ſcripta aduerſarii obiiciunt: præter illa quæ in eo genere a Matthæo Galeno laudabiliter ſcripta ſunt, alia complura, ac (ni fallor) certa atque probata, in Annalibus Eccleſiaſticis, proxime, Deo auſpice, in lucem prodituris, ſedulo explicabuntur.

[c] *Abrahę Patriarchę.*] Agunt de eodem hac die cum Latini, tum Græci, qui addunt & Loth. De Abraham, qui merito dictus eſt Pater credentium, præter ea quæ locupletiſſime de eo ſcribuntur in diuinis Scripturis, agunt Ioſephus de antiq. Philo Iudæus, & alii Hebræorum, Latinorum, & Græcorum, quos omnes ſingillatim recenſere, & longũ & moleſtum eſſet. De locis Abrahæ memoriis nobilibus ædificiorum illuſtratis, vt de quercu Mambre, cellula Saræ incunabilis Iſaac, & loco ſacrificii, vbi eumdem Iſaac filium voluit immolare, agunt Sozom. hiſt. lib. 2. c. 3. Hieron. in epitaphio Paulæ epiſt. 27. & Beda de locis ſanctis.

[d] *Domnini*] De quo Beda, Vſuard. & alij. Huius res geſtæ editæ habentur apud Mombrit. tom. 1. Sur. tom. 7. & Petr. in catalog. lib. 9. cap. 42. T. 3. A. 303 n. 122.

[e] *Deuſdedit.*] Adnumeratur hic inter Caſſinates abbates decimuſquintus ordine: ſucceſſit Apollinari, ſeditq. annos ſex, vt accepimus ex tab. manuſcript. abbatum Caſſin. De eodem Leo Oſtien. in chron. Caſſin. lib. 1. cap. 22. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 274. additq. de miraculis ad eius ſepulchrum fieri ſolitis. Huic autem ſucceſſit Hildericus. cir. A. 840. Trit.

[f] *Gisleni Epiſc.*] Huius res geſtas edidit Sur. tom. 5. Plura de ipſo Molanus in Indic. ſanct. Belg. Vixit temporibus Dagoberti Regis, circa annum Domini 640. cir. A. 640.

[g] *Andronici & Athanaſiæ.*] De his item Græci hac die in Menologio agunt. cir. A. 380. ex Metaph. apud Sur. 27 Febr.

[h] *Publiæ.*] Græci itidem de eadem in Menologio hac die, qui ibidem profitetur hanc ipſam matrem eſſe S. Ioannis Chryſoſtomi: at vero qui res eiuſdem Chryſoſtomi ſunt proſecuti, Anthuſam eam dictam eſſe teſtantur. fortaſſe ita nomine & cognomine Publia Anthuſa dicta eſt. Idem ſanctus Ioannes Chryſoſt. in libro quem ſcripſit ad viduam iuniorem, ſpectatiſſimæ virtutis exemplar matrem ſuam fuiſſe teſtatur. De egregia Publiæ confeſſione agit Theodoretus hiſtor. lib. 3. c. 17. Amita autem S. Ioannis Chryſoſtomi dicta eſt Sabiniana, de qua Pallad. in Lauſiacis cap. 29. T. 4. A. 362. nn. 145. & ſeq.

10 **Sexto Idus Octob. Luna.** C xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

IN Creta inſula beati Pinyti [a] inter Epiſcopos nobiliſsimi. Hic Cnoſiæ vrbis Epiſcopus ſub M. Antonino Vero & L. Aurelio Commodo floruit; & in ſcriptis ſuis, velut in quodam ſpeculo, viuentem ſui reliquit imaginem. Coloniæ Agrippinæ ſancti Gereonis [b] martyris cum alijs trecentis decem & octo, qui in per-

perſecutione Maximiani pro vera pietate gladijs patienter colla ſubdiderunt. In territorio eiuſdem vrbis ſanctorum Victoris [c] & ſociorum martyrum. Bonnæ in Germania ſanctorum martyrum [d] Caſsij & Florentij cum alijs plurimis. Nicomediæ ſanctorum martyrum Eulampij [e], & Eulampiæ virginis eius ſororis, quæ cum audiſſet fratrem pro Chriſto torqueri, exiliens in mediam turbam, eumq. amplexata, ſociam ſe illi adiunxit: atque ambo in ollam feruentis olei coniecti, ſed nulla ex parte læſi, vna cum alijs ducentis, qui eo miraculo permoti crediderant in Chriſtum, obtruncatione capitis martyrium compleuerunt. Eboraci in Anglia ſancti Paulini [f] Epiſcopi, diſcipuli beati Gregorij Papæ, qui cum alijs ad prædicandum Euangelium illuc ab eo miſſus, Eduuinum Regem, eiuſq. populum ad fidem Chriſti conuertit. Populonij in Tuſcia S. Cerbonij [g] Epiſcopi & confeſſoris, qui (vt ſanctus Gregorius refert) in vita & morte miraculis claruit. Veronæ item ſancti Cerbonij [h] Epiſcopi. Capuæ S. Paulini [i] Epiſcopi.

OCTOBRIS 10.

T. 2. A. 172 nu. 8. & An. 175. nu. 15. PINYTI [a].] De ipſo etiam Beda, Vſuard. Ado, & alij. Agunt de eodem Euſeb. in chron. anno vndecimo Marci Aurel. Antonini, & hiſt. lib. 4. cap. 20. & 22. Hieronymus de ſcript. Eccleſ. Niceph. lib. 4. cap. 8. & alij recentiores.

T. 2. A. 297. n. 18. & ſeq. A. 303. nu. 124. [b] *Gereonis & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die, quorum Acta ex antiquis tabulis excepta ab Elinando habet Sur. tom. 5. Agit de his Ado Vien. in chron. anno 18. Dioclet. Imp. De horum inuentione mentio habetur in vita ſancti Annonis Epiſcopi Colon. libro 2. cap. 17. apud Surium tomo 6.

T. 2. A. 297 n. 18 & ſeq [c] *Victoris & ſoc.*] De his item Vſuardus. Recenſentur horum res geſtæ in prædictis Actis S. Gereonis; numeranturq. hi, qui cum Victore ſunt paſſi, martyres trecenti & triginta.

T. 2. A. 297. n. 18. & ſeq. [d] *Caſſii & Florentij.*] Agunt de his etiam Vſuardus & Ado. Recenſentur ijdem in ipſis Actis S. Gereonis, & apud Petr. in catal. lib. 9 c. 46. Sed Veronæ, perperam legebatur, loco Bonnæ. Eſt Bonna ciuitas in Germania iuxta Coloniam Agrippinam, vbi horũ ſanctorum martyrum corpora requieſcere accepimus.

[e] *Eulampij & Eulampiæ.*] Græci etiam de his agunt in Menologio. Horum Acta Metaphraſtes prolixius eſt proſecutus, quæ habet Lipom. tom. 9. & Sur. tom. 5. paſſiq. referuntur in perſecutione Diocletiani. cir. A. 290.

[f] *Paulini Epiſc.*] De eodem plura Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Geſta eius exacte deſcripta ſunt a Beda de geſt. Anglor. libro 2. c. 9. & 10. vſque ad 20. & in epitome. Migrauit ex hac vita anno Domini 644. cum ſediſſet annis 22. Alij recentiores de eodem ſcribunt, inter quos Trithemius, ſed omnes ex Beda mutuati ſunt. T. 8. A. 644. nu. 1.

[g] *Cerbonij Epiſc.*] Scripſit eius res geſtas S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 11. qui & de eius eccleſia Longobardorum clade proſtrata agit in regiſt. lib. 1. epiſt. 17. De eodem Sigebert. in chron. an. 536. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdẽ vitam manuſcriptam, quæ incipit: Vir venerabilis, &c. T. 7. A. 546. n. 7. & ſeq.

[h] *Cerbonij, alias, Cerboni Epiſc. Veron.*] De quo & tab. eccleſ. Veron. quas eius eccleſiæ Auguſtinus Valerius Epiſc. Cardin. illuſtrauit egregio commentariolo; ibi pag. 6. & 38. T. 7. A. 572. n. 8. & ſeq.

[i] *Paulini Epiſc.*] Tabulæ Capuanæ eccleſiæ de eodem hac die, cuius res geſtæ deſcribuntur in ipſius Breuiario. cir. A. 570. vel ex coniecturis.

11 Quinto Idus Octob. Luna. D xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

TARSI in Cilicia natalis ſanctorum martyrum Tharaci [a], Probi, & Andronici, qui in perſecutione Diocletiani longo tempore carceris ſqualore afflicti, & tertio diuerſis tormentis & ſupplicijs examinati, in confeſſione Chriſti triumphũ gloriæ abſciſsis ceruicibus ſunt adepti. In pago Vilcaſsino paſsio ſãctorum martyrum Nicaſij [b] Epiſcopi Rhotomagenſis, Quirini presbyteri, Scubiculi diaconi, & Pientiæ virginis, ſub Præſide Feſcennino. Item paſsio ſanctorum Anaſtaſij [c] presbyteri, Placidi, Geneſij, & ſociorum. In Thebaide ſancti Sarmatæ [d] diſcipuli beati Antonij abbatis, qui a Sarracenis pro Chriſto necatus eſt. Veſontione in Gallijs ſancti Germani [e] Epiſcopi & martyris. Vcetie in Gallia Narbonenſi S. Firmini [f] Epiſcopi & confeſſoris. In Scotia ſancti Canici [g] abbatis. Lyræ in Belgia depoſitio ſancti Gummari [h] confeſſoris. Apud Rhedones ſancti Aemiliani [i] confeſſoris. Tarſi in Cilicia ſanctarum mulierum Zenaidis [k] & Philonillæ ſororum, quæ beati Pauli Apoſtoli conſanguineæ, & in fide fuerunt diſcipulæ. Veronæ ſanctæ Placidiæ [l] virginis.

OCTOBRIS II.

T.1.A.190. n.2. & ſeq. THARACI *& ſoc.* [a]] De his Beda, Vſuardus, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio poſtridie agũt. Horum Acta a Metaphraſte deſcripta refert Lipom. tomo 6 & Sur. tom. 5. Nos autem habemus eorumdem Acta pura ac ſincera, vt excepta ſunt a Notarijs actuarijs. eſt illorum exordiũ: Cognoſcente Maximo Præſide in Tarſo Ciliciæ, Conſſ. Diocletiano quartum & Maximiano tertium, octauo Kalen. Aprilis, &c. fuſiora ſunt & vberiora, quam illa quæ edita habentur a Metaphraſte. De horum reliquijs & dedicatione eccleſiæ hæc ſcribit Cyrillus in Euthymio: Archiepiſcopus Martyrius egit ſynaxim & vigilias: cum multis lampadibus & ſuffitibus ſplẽdidam & magnificam egit dedicationem, deponens ſub ara quaſdam partes reliquiarum Tharaci, Probi, & Andronici, ſeptima menſis Maij. Hæc ibi.

b *Nicaſij Epiſc. & ſoc.*] Agunt de his Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Fuit hic primus Rhotomagenſis ſedis Epiſcopus, illuc miſſus a Clemente Rom. Pont. vt declarant tabulæ eius eccleſiæ. T.1.An.95. n.7. & An. 98.n.11.

c *Anaſtaſij & ſoc.*] De his item vet. manuſcrip. quorum meminimus.

d *Sarmatæ.*] De eius occubitu S. Hieron. in chron. anno 22. Conſtantini Imp. his verbis: Sarraceni in monaſterium B. Antonij irruentes, Sarmatam interficiunt. Hæc Hieronymus, qui ſupra anno 21. ait: Sarmata, Amatus, & Macarius diſcipuli Antonij inſignes habentur. An.362.

e *Germani Epiſc.*] Fuit hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus, occiſus ab Arianis anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimoſecundo, vt An.372.

docent

docent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares libro de ſacrificio Miſſæ. Agit de eodem Molanus in addi-
T.7.A.552. num.27. tionibus ad Vſuardum.

f *Firmini Epiſc.*] De eodem Vſuard. hac die, & alii recentiores. Vcecia, cuius hic erat Epiſcopus, dicta eſt etiam Vtica a recentioribus, vnde, errandi manauit occaſio vt credita fuerit eſſe in Africa. Porro meminit eiuſdem etiam Greg Turon. ſcias hunc Firminũ interfuiſſe quinto Concilio Aurelianenſi, & poſteriori Pariſienſi.

g *Canici abbatis.*] Vſuardus, Petrus in ca-
T.9.A.775. n.15. tal.lib.11. ac recentiores de eodem hac die,

h *Gummari.*] Scripſit Acta eius Theobaldus, quæ habes apud Sur. tom. 5. idemq. eadẽ heroico carmine cecinit, vt teſtatur Molan. in annot. ad Vſuard. qui de eodem pluribus agit in Indiculo ſanct. Belg. Claruit circa annum Domini 770.

i *Aemiliani.*] De eo vet. manuſcrip. Maurolyc. & Molan. in addit. ad Vſuardum.

k *Zenaidis & Philonillæ*] Agunt & de his Græci hac die in Menologio, deſcribuntq. paucis Acta ipſarum.

l *Placidiæ.*] Tabulæ eccleſiæ Veronenſis, cir.A. 460.
Petrus in catal.lib.9. cap 70. & nuper Illuſt. fil·a Valē-
& R D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. tiniani III.
Card.lib. antiq. monum. Epiſcop. Veronen. pag. 29. & 57. Eiuſdem fere nominis & Imperatorio genere propagata claruit in Galliis Placidina olim vxor S Leontii Epiſcopi Burdegalenſis, eiuſq. genus & virtutes Venant. Fortunatus egregie cecinit lib.1. carm.

4· E Quarto Idus Octob. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19

ROMAE ſanctorum martyrum Euagrij [a], Priſciani, & ſociorum. Rauennę via Lauretina natalis ſancti Ediſtij [b] martyris. In Lycia ſanctæ [c] Domninæ martyris, ſub Diocletiano Imperatore. In Africa ſanctorum [d] Confeſſorum & Martyrum quatuor millium nongentorum ſexagintaſex, in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano: qui cum eſſent partim Eccleſiarum Dei Epiſcopi, partim presbyteri & diaconi, aſſociatis ſibi turbis fidelium populorum, pro defenſione Catholicę veritatis in horribilis eremi exilium truſi ſunt: ex quibus plurimi, dum crudeliter a Mauris ducerentur, haſtilium cuſpidibus ad currendum impulſi, & lapidibus tunſi, alij ligatis pedibus velut cadauera per dura & aſpera loca tracti, & ſingulis membris diſcerpti, ad extremum varie excruciati, martyrium celebrarunt. Erant inter eos præcipui Domini ſacerdotes Felix & Cyprianus Epiſcopi. Celenæ in Pannonia ſancti [e] Maximiliani Epiſcopi Laureacenſis. Eboraci in Anglia S. Vualfridi [f] Epiſcopi & confeſſoris. Mediolani ſancti Monæ [g] Epiſcopi, qui, cum de Epiſcopo eligendo ageretur, cæleſti lumine circumfuſus, eo ſigno mirabiliter in Pontificem illius Eccleſiæ eſt aſſumptus. Veronæ ſancti Saluini [h] Epiſcopi. In Syria S. Euſtachij [i] presbyteri & confeſſoris.

Vagrii & soc.[a]] Vet. manuſcript. ex quibus Galeſin. qui addit Ediſtium, ſed hic idem cum illo qui Rauennæ paſſus eſt, vt inferius dicemus: In aliquibus codicibus in Syria hi paſſi leguntur.

Cir.A.303. [b] *Ediſty.*]De eo Beda, Vſuardus, & alij recentiores. Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. paſſum hunc ſcribit in perſecutione Diocletiani Imp.

T.2.A.305. nu. 17. [c] *Domnina.*] Agunt de eadẽ hac die Græci in Menologio, vbi & eius paſſio deſcribitur.

T.6.A.483 n.85.& ſeq. [d] *Sanctorum Confeſſ. & Mart.*] De iiſdẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, Græci autem in Menolog. ſeptimo Idus Decembris, vbi & eorum cruciatus deſcribunt, quos plenius proſecutus eſt Victor. lib 2. de perſecutione Vuandal. ſummatim autem conſtitutio Iuſtiniani Imp. Cod. de Præfect. Præt. Africæ.

[e] *Maximiliani Epiſc.*] Huius res præclariſſime geſtas haberi in bibliotheca Tornacenſi, teſtatur Molanus. Plura de eodem Cuſpinianus in Auſtria.

[f] *Vualfridi Epiſcopi.*] Beda de geſt. Angl. lib. 3. cap. 28. lib. 4. cap. 12. lib. 5. cap. 20. & in epitome de eodem agit, atq. obijſſe diem anno Domini 732. Integra autem eius Acta ſcripta ſunt ab Heddio, Odone Fridegono, ac nouiſſime a Petro Bleſ. vt conſtat ex catalog. ſcript. Britan. & ex Molano in annot. ad Vſuardum. T. 8. A. 709 nu. 4.

[g] *Monæ Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanen. ex quibus Galeſinius hac die. cir. A. 233.

[h] *Siluini Epiſc.*] De eodem tab. eccleſ. Veron. Illuſt. & R. D. Aug. Valer Epiſc. Veronenſ. Card. libro de antiq. monumen. Epiſcop. Veronen. pag. 10. & 41.

[i] *Euſtachij*] Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 11. num. 283. & alij recentiores.

13 Tertio Idus Octob. Luna. F x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

APVD Troadem Aſiæ Minoris vrbem natalis ſancti Carpi[a] diſcipuli B Pauli Apoſtoli. Cordubæ in Hiſpania natalis ſanctorum martyrum Fauſti[b], Ianuarij, & Martialis, qui primo equulei pœna cruciati, deinde ſupercilijs raſis, dentibus euulſis, auribus quoq; & naribus præciſis, ignis paſsione martyrium conſummarunt. Theſſalonicæ ſancti Florentij[c] martyris, qui poſt varia tormenta igne combuſtus eſt. In Auſtria ſancti Colmanni[d] martyris. Apud Septam in Mauritania Tingitana paſſio ſanctorum ſeptem martyrum ordinis Fratrum Minorum, Danielis[e], Samuelis, Angeli, Domni, Leonis, Nicolai, & Hugolini: qui ob Euangelij prædicationem, & Mahumeticæ ſectæ confutationem, a Sarracenis contumelias, vincula, & flagella perpeſſi, demum capitibus abſciſsis, martyrij palmam adepti ſunt. Antiochiæ ſancti Theophili[f] Epiſcopi, qui ſextus poſt B. Petrum Apoſtolum eiuſdem eccleſiæ Pontificatum tenuit. Turonis ſancti Venantij[g] abbatis & confeſſoris. Apud Sublacum in Latio ſanctæ Chelidoniæ[h] virginis.

Vu OCTO-

T.1.An 58. num.67.& an.59. nu. 16. & ſeq. a Carpi.] De quo Beda, Vſuar. Ado, ac ceteri Latinorum: Græci antè in Menol. ad viij. kal. Iunij agunt, traduntq. vnum fuiſſe ex numero ſeptuagintaduorum diſcipulorum. De eo Paul. 2. ad Timoth. c. 4. & Dionyſ. Areop. epiſt. 8. ad Demophil. ſi tamen vnum eumdemq. eſſe dixerimus. Hunc, de quo agimus, factum eſſe Epiſcopũ Berœenſem, auctor eſt Dorotheus in Synopſi. Græci agunt hac die in Menologio de alio Carpo, qui paſſus eſt cum Papila Agathonice, & alijs, de quibus ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4 c. 14. ſed de his ſupra 13. Aprilis.

T. 2. A. 298. num. 9. b Fauſti & ſoc.] De his Vſuardus, & Ado; Beda autem de Fauſtino, Marco, & Adria; Petrus in catal. de Fauſto & ſoc. lib. 9. cap. 6. Ambroſ. Moral. in appendice ad Eulog. de ſanctis Cordubenſ. Vaſæus in chron. & Flos ſanct. Hiſpan. Habentur apud Sur. tomo 7. horum martyrum Acta ſatis fidelia ex Lucio Marin. de reb. Hiſpan. lib. 5. qui ea deſcripſit ex antiquis monumentis. Eſt de his vetus ſacer hymnus in Breuiario Toletano, quo ipſorum Acta egregie canuntur. Plura de iiſdem in Theſauro concion. to. 2. die 28. Septembris.

c Florentij.] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, eiusq. certamen deſcribunt.

T. 11. Ann. 1012. n. 20. d Colmanni.] Habet eius Acta ſapphico carmine ſcripta a Ioanne Stabio Sur. to. 5. De eo & Cuſpin. in Auſtria. Patronus etenim Auſtriæ habitus eſt, paſſusq. dicitur anno Domini milleſimo duodecimo.

e Danielis & ſoc.] Horum res geſtas refert Antonin. in 3. par. tit. 24. c. 7. §. 1. Sur. to. 5. hac die, & nouiſſime chron. Franciſcan. cumulate ſatis. Paſſi ſunt anno Domini 1221. agiturque natalis dies eorum, auctoritate Leonis Decimi Romani Pontificis. A. 1221.

f Theophili Epiſc.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agunt de ipſo Euſebius in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 19 Hieron. de ſcript. Eccleſ. epiſt. 151. ad Aglaſiam quæſt. 6. & in procem. ſuper Matth. Niceph. hiſt. li. 3. c. 25. & lib. 4. cap. 9. & Niceph. Epiſc. in chron. Extant huius diuinæ illæ lucubrationes ad Autolicum aduerſus Gentiles conſcriptæ. T. 2. A. 110. n. 30. & A. 182. num. 6 plura Ann. 170 nu. 7. & ſeq.

g Venantij abb.] Vſuardus de eodem, & alij recentiores. Geſta eius deſcribit Gregor. Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 16. de glor. confeſſ. cap. 15. & hiſt. de geſt. Franc. lib. 10. c. 31. in Licinio Epiſcopo Turon. cir. A. 560. Tria.

h Chelidoniæ.] Huius venerabile corpus ex vetuſta eccleſia in montibus Simbruinis poſita tranſlatum eſt in baſilicã ſanctæ Scholaſticæ apud Sublacum opera Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Marci Antonij Card. Columnæ, viri religioſiſſimi. Eius vitæ Acta in eiuſdem ſanctæ Scholaſticæ monaſterio aſſeruari accepimus. Obijt An. 1152. ex monaſt. monaſt. Sublacenſ.

ix. G Pridie Idus Octob. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21

ROMAE via Aurelia natalis beati Calliſti a Papæ & martyris, qui Alexandri Imperatoris iuſſu diutius fame in carcere cruciatus, & quotidie fuſtibus cæſus, tandem e feneſtra domus, in qua cuſtodiebatur, præcipitatus, atq. in puteum b demerſus, victoriæ triumphum promeruit. Cæſareæ in Palæſtina ſanctæ Fortunatæ c virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani poſt equuleum, ignes, beſtias, & alia tormenta ſuperata, ſpiritum Deo reddidit: cuius corpus poſtea Neapolim in Campania delatum fuit. Item ſanctorum Carponij d, Euariſti, & Priſciani, fratrum eiuſdem beatæ Fortunatæ; qui gladio iugulati, pariter martyrij coronam perceperunt. Item ſanctorum Saturnini e &

Lupi

Lupi. Arimini ſancti Gaudentij Epiſcopi & martyris. Tuderti ſancti Fortunati Epiſcopi, qui (vt beatus Gregorius refert) in effugandis ſpiritibus immundis immenſæ virtutis gratia emicuit. Herbipoli ſancti Burchardi [h] primi illius ciuitatis Epiſcopi. Brugis Flandrorum S. Donatiani Rhemenſis Epiſcopi. Treuiris ſancti Ruſtici Epiſcopi. Eodem die depoſitio beati Dominici [l] Loricati. In Latio ſancti Bernardi [m] confeſſoris.

OCTOBRIS 14.

T.2.A.226. n.1. & ſeq.

CALLISTI *Papæ* [a]]De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum. De eius ſucceſsione Euſeb. in chron & hiſt. lib.6. c.15. Optat cõtra Parmen. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. Epiſ. in chron. & Niceph. Calliſt. lib.4. c.19. Extant eius Acta apud Sur. ex manuſcrip. edita to. 7. hac die. Eadem Mombric. to.2. inſunt tamen aliqua, quæ corrigantur. Cetera de ipſo diximus in Annal. Eccleſ. Vetus extat Romæ memoria S. Calliſti Papæ, quam inſtauratam a Gregorio Papa III. habes ex Anaſtaſ. Biblioth.

[b] *In puteum demerſus.*] In puteum demergi conſueuiſſe, qui ſæuiſsime punirentur, ex Plautino penu notat Cæl. Rhodig. lect. antiq. lib.10 c 5. Extat adhuc ipſe puteus, in quem S. Calliſtus eſt demerſus.

T.3.A.308. n.27.

[c] *Fortunatæ.*] De qua tab. eccleſiæ Neap. Eius Acta ab eadẽ eccleſia accepimus; quibus tum ipſius, tum fratrum eius Carponij, Priſciani, & Euariſti res geſtæ narrantur. Agitur ibi etiam de tranſlatione eius Puteolos primum, inde Neapolim facta temporibus Conſtantini & Irenes Auguſtorum, cum Romanæ Eccleſiæ præeſſet Hadrianus. Porro eædem venerandæ reliquiæ nuper anno Domini 1561. tertio Nonas Martij repertæ ſunt Neapoli in eccleſia S. Gaudioſi Epiſcopi, vbi hactenus aſſeruantur.

Eodem A. 308.

[d] *Carponij & ſoc.*] De his item agitur in iiſdem Actis S. Fortunatæ, quorum modo meminimus.

[e] *Saturnini & Lupi.*] Beda tantum de Lupo; ſed in vet. manuſcrip. de vtroque agitur; ſic & recentiores etiam.

T.3.A.359 n.46.

[f] *Gaudentij Epiſcopi.*] Eius Acta ex priſcis monumentis accepta refert Petrus in catal. lib. 9. cap. 63. Vixit temporibus Conſtantij Imperatoris Ariani, cuius iuſſu in damnationem vocis Conſubſtantialis coactum eſt Conciliabulum Ariminenſe; cum eidem ciuitati idem Gaudentius tunc præeſſet Epiſcopus; qui pro viribus reſtitit, eorumque Acta, ſoluta iam Synodo reſcidit, quam ob cauſam a Proconſulis militibus trucidatus eſt.

[g] *Fortunati Epiſcopi.*] De eodem hac die Vſuardus. De eo S. Greg lib. 1. dialog. c. 10. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. cum Totila Rex Gothorum Italiam vaſtaret. Agitur Tuderti de Fortunato pridie kal. Iulij, quo die ciuitatem Fortunati meritis a Gothis liberatam tradunt. De eius reliquiis tranſlatis in Gallias tempore Othonis Imp. ſcribit Sigebert. in chron. anno Domini 969. T.7.A.537. nu. 11. & ſeqq.

[h] *Burchardi.*] Eius res geſtas ab Egiluuardo conſcriptas retulit Sur. in to.5. Plura de eodem in vita S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini, Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib.3. cap. 186. & lib.4. c. 184. Demochar. in tab. Epiſcoporum Herbipolen. Conſecratus Epiſcopus a S. Zacharia Papa, ſedit annis xl. Obijt anno Domini ſeptingenteſimo nonageſimoprimo. T.9.A.791. n.11. T. xj. Ann. 1026. nu. 2. & ſeq.

[i] *Donatiani Epiſcopi.*] Fuit hic ſecundus Rhemenſis Epiſcopus, de quo plures [illegible] tus habentur in eccleſia Brugenſi, vt [illegible] tur Molanus, qui eoſdem recenſet [illegible] ad Vſuardum, & in Indic. ſanct. Belgij. De eius tranſlatione ad Brugas habet Surius tom. 5. hac die. Alius ab eo eſt ille Donatianus Epiſcopus Cabilonenſis, qui interfuit Concilio Agrippinenſi, habito poſt Conſulatum Amantij & Albini anno Domini 346. licet aliquis hos ſimul confundat. Tranſlat. A.750.

[k] *Ruſtici Epiſc.*] In tabulis Rhemenſibus, quas deſcripſit Democh. numeratur hic xiii. eius ſedis Epiſcopus agit de eodẽ Molanus.

[l] *Dominici.*]Scripta ſunt eius Acta a Petro Damiani: recenſet eadem Lipom. tom. 8. & Surius tom. 5. Floruit circa annum Domini milleſimum quinquageſimum. T. xj. Ann. 1062. n. 59.

[m] *Bernardi.*] Legimus eius res geſtas manuſcriptas, Arpino Romam miſſas.

viij. A Idibus Octob. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

ROMAE via Aurelia S.Fortunati [a] martyris. Apud Coloniam Agrippinam natalis ſanctorum [b] trecentorum Martyrum, qui in perſecutione Maximiani curſum ſui agonis compleuernnt Carthagine ſancti Agilei [c] martyris, in cuius die natali S. Auguſtinus de eo ad populum tractatum habuit. In Pruſsia ſancti Brunonis [d] Epiſcopi Ruthenorum & martyris, qui Euangelium in ea regione prædicans, ab impijs tentus, manibus pedibusq. præciſis, capite truncatus eſt. Lugduni S. Antiochi [e] Epiſcopi, qui ſtrenue adminiſtrato pontificij culmine, ad quod aſſumptus fuerat, regnum cæleſte adeptus eſt. Treuiris S.Seueri [f] Epiſcopi & confeſſoris. Argentorati ſanctæ Aureliæ [g] virginis. Albæ S. Tereſię virginis Fratrum, ac Sororum ordinis Carmelitarū arctioris obſeruātiæ matris, & magiſtræ. Cracouiæ ſanctæ Heduuigis [h] Duciſſæ Poloniæ, quæ pauperum obſequio dedita, etiam miraculis claruit: quam & Clemens Papa Quartus numero ſanctorum adſcripſit In Germania S.Theclæ [i] abbatiſſæ.

OCTOBRIS 15.

FORTVNATI [a].] De eodem Vuar. Ado, cōſentiuntq. vet. manuſcr. atque recentiores.

T.2.A.303. n.124. [b] *Trecentorum Mart.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet in eorum numero ab inuicem diſcrepent. Agit de iiſdem martyribus Gregorius Turon. de glor. martyrum cap.62.

[c] *Agilei.*] Poſsidius in Indic cap 9. meminit de tractatu S. Auguſtini habito in natali die S.Agilei. De baſilica ſub nomine S.Agilei eſt clara memoria in vita S.Fulgētij Epiſcopi Ruſp. apud Sur. tom. 1. S. Gregorius Papa dono accepit huius martyris ſacras reliquias a Dominico Epiſcopo Carthaginēſi. Extat de his epiſtola eiuſdem S.Gregorij in regiſt. lib.10. epiſt.1.

T. 11. Ann. 1008. nu.4 & ſeq. [d] *Brunonis Epiſcopi.*] De quo Marian. Scot. in chron. anno Domini 1008 Sigeber. autem 1009. Vſperg 1008 Albert. Crantz. in Metrop Sax. lib.4 c.3. & hiſt. Sax. lib.4. cap.28. Trithem. de viris illuſtribus ord. S. Benedicti lib 4 cap 116. & alij.

Cit.A.375. [e] *Antiochi Epiſc.*] Vſuard. Ado, & alij hac die: ponitur decimus ſextus, vel decimus ſeptimus eccleſiæ Lugdunenſis Epiſcopus, ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Demochar. lib. de ſacriſ Miſſæ. Plura de eodem leguntur in Actis S. Iuſti Epiſc. Lugdunenſis, apud Sur. tom. 5. & Petr. in catalogo lib.9 cap.68.

[f] *Seueri Epiſc.*] Adnumeratur in tab. Epiſc. Treuir. xxix. eius ſedis Epiſcopus. Plura de eo Conſtantius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſ. lib.2. c.2. Beda de geſt. Anglor. cap 1. & Acta S.Lupi Trecenſis Epiſcopi in fine. Claruit temp. Honorij & Valentiniani Impp. T.5.A.435 nu. 16. & ſeq. T.6.A.479. n.15.

[g] *Aureliæ.*] Tabulæ eccleſiæ Argentinen. ex quibus hac die Molanus, & Galeſinius. Cit.A.450. Hem.cōtr.

[h] *Heduuigis.*] Huius res præclare geſtæ extant deſcriptæ apud Sur. to. 5. Chromer. lib. 7. & alios. Migrauit ex hac vita anno a Chriſto Domino 1243. & relata eſt inter Sanctos anno 1267. translatum eſt autem corpus eius anno ſequenti. A.1243.

[i] *Theclæ.*] Habetur mentio de eadem in Actis S. Bonifacij Epiſcopi Moguntini apud Sur. tom.3. die 5. Iunij, & Trithem. de viris illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib.3. cap.172. T.9.A.725. n.24.

Decimo-

16 Decimoſeptimo Kal. Nouemb. Luna. B vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

IN Africa ſanctorũ m Martyrum [a] ducentorum ſeptuaginta pariter coronatorum. Ibidem ſanctorum Martiniani & Saturiani, cum duobus eorum fratribus: qui tempore Vuandalicæ perſecutionis, ſub Genſerico Rege Ariano, cum eſſent ſerui cuiuſdam Vuandali, a ſancta Maxima virgine, eorum conſerua, ad Chriſti fidem conuerſi, pro conſtantia fidei Catholicæ primũ nodoſis fuſtibus cæſi ſunt, & vſque ad oſſa laniati: ſed cum multo tempore talia paterentur, & ſequenti die nihilominus ſemper incolumes redderentur, exilio tãdem relegantur: vbi cum multos barbarorum ad fidem Chriſti conuertiſsent, & a Romano [b] Pontifice presbyterum, alioſq. miniſtros, qui eos baptizarent, obtinuiſsent, nouiſsime vinctis pedibus poſt terga currentium quadrigarum, inter ſpinoſa loca ſiluarum iuſsi ſunt pariter interire: Maxima vero poſt multos ſuperatos agones diuinitus liberata, in monaſterio multarum virginum mater ſancto fine quieuit. Item ſanctorum Saturnini [c], Nerei, & aliorum trecentorum ſexagintaquinque martyrum. Coloniæ ſancti Eliphij [d] martyris ſub Iuliano Apoſtata. Item ſancti Bercharij [e] abbatis & martyris. In territorio Bituricenſi ſancti Ambroſij [f] Epiſcopi Caturcenſis. Maguntiæ ſancti Lulli [g] Epiſcopi, & confeſsoris. Treuiris ſancti Florentini [h] Epiſcopi. Apud Arbonam in Germania S. Galli [i] abbatis, diſcipuli beati Columbani.

OCTOBRIS 16.

T.6.A.456. n.13. DVcentorvm *ſeptuaginta* [a].] De his hac die Vſuardus, Ado, & alij. Beda autem die ſequenti. Agit de his Victor lib. 1. de perſec. Vuandalica, ex quo ceteri accepiſſe noſcuntur.

Tom. 6. A. 456. n. 9. & ſeq. [b] *A Romano Pontifice.*] Rem geſtam exacte pluribusq; deſcribit Victor lib. 2. de perſec. Vuandal. Ex his alijsq. certiſsimis teſtimoniis tum eiuſdem Victoris, tum aliorum, certa exploratáq. redditur vera ſinceráq. Africanæ eccleſiæ cum Romana communicatio: vt ſcias falſam eſſe & adulterinam epiſtolam illam, quæ fertur nomine Bonifacii Secundi Romani Pontific. ad Eulalium Epiſcopum Alexandrinum, quæ edita habetur tom. 2. Concil. recentioris edit. qua dicitur, a temporibus Bonifacii & Cæleſtini Rom. Pontif. Africanam eccleſiã opera Aurelii Epiſc. Carthaginenſis ſchiſmate diuiſã eſſe ab Eccleſia Romana, nec vlterius illi cõmunicaſſe vſque

Car Romæ mirãt eodem A. nu. 14.

ad tempora Bonifacij Papæ Secundi, quando Eulalius Epiſcopus Carthaginenſis pro ineunda concordia & recuperanda Romanæ Eccleſiæ communione libellum ſupplicem prædicto Bonifacio obtulerit, ac ſit ad communionem redierit. Intercurrunt a Bonifacij Primi temporibus, quando conflatum dicitur ſchiſma, vſque ad Bonifacium Secundum, centum anni atque amplius, quo temporis ſpatio ex prædictarum litterarum ſententia Africana eccleſia in ſchiſmate fuiſſe dicitur. Si hæc vera ſunt, certe quidem expungendi eſſent ex albo ſanctorũ, quotquot martyres, & confeſſores illo ipſo tempore in Africana eccleſia ſunt coronati martyrio, vel egregiæ ſanctitatis meritis claruere: quos ipſos S. R. Eccleſia in ſuo Martyrologio vel inter martyres numerauit, vel inter confeſſores adſcripſit; cùm exploratiſsimũ ſit mille ſententijs Cypriani, Auguſtini, & aliorum omnium ſanctorum Patrum, extra Eccleſiæ vnitatem nec poſſe eſſe martyrium, nec aliquam ſanctitatem: Quin amplius ex collegis Aurelij, qui ea epiſtola in crimen vocantur, inter alios fuiſſe conſtat ipſum Patrem ſanctiſsimum Auguſtinum, Catholicæ Eccleſiæ iubar fulgentiſsimum; qui vt eadem caligine ſchiſmatis obſcuratus, e claſſe S.E. Doctorum, e numero ſanctorum, necdum ex Martyrologio, ſed & e ſacro Romanæ Eccleſiæ Kalendario (ſi illæ veræ ſunt litteræ) delendus eſſet: nam poſt prædictũ Aurelium, intra præfatum temporis ſpatium ipſum deceſsiſſe, certiſsimum eſt. Quid numerem Fulgentios, Eugenios, & alios fere innumeros clariſsimos ſanctitate, & doctrina viros, eadem cum prædictis forte cenſendos? Ecce in quod diſcrimen vnus Iſidorus Mercator, illarum epiſtolarum collector, res noſtras adduxit: vt ea ex parte periclitari videatur Eccleſia, ſi quæ ipſe collegit, vel potius effinxit, firma, certaq. eſſe dixerimus. Teſtimonium illi perhibeo (vtar verbis Apoſtoli) quod zelum habuit, ſed non ſecundum ſcientiam; vt quia ſibi viſa eſt paulo ardentior altercatio Aurelij Epiſcopi Carthaginenſis, Auguſtini, & aliorum Africanorum Epiſcoporum cum Bonifacio & Cæleſtino Romanis Pontificibus in cauſa Apiarij presbyteri; ea epiſtola nomine Bonifacij confićta, ſarcinendum, quod ſciſſum putabat, exiſtimarit. Faceſſant hæc: non innititur, vel fulcitur paleis Dei Eccleſia, quæ eſt columna & firmamentũ veritatis. Sed detegamus technam, & aperiamus impoſturam, vt omni ex parte ſit Catholicæ veritati conſultum. Primum itaque omnium noſſe debemus, quod etſi inter Epiſcopos Africanos, & prædictos Romanos Pontifices Bonifacium & Cæleſtinum ea eſt exorta contentio: non tamen eo progreſſa eſt, vt rupta Catholica vnitate, ſfactum ſit ſchiſma: nam vltimæ litteræ Africanorum Epiſcoporum in ea cauſa ad Cæleſtinum conſcriptæ, quæ recitantur in Concilio Africano cap. 105. hæc mutuæ communionis verba habent in fine poſita: Dominus noſter ſanctitatem veſtram æuo longiore orantem pro nobis cuſtodiat, domine frater. Hæc ibi. Erant hæc in ſcribendo mutuæ pacis atque concordiæ ſymbola, quæ ponebantur in Formatis atque communicatorijs litteris: quæ nequaquam dari conſueuerant ad ſchiſmaticos, ſed tantũ ad Catholicos, vt ſcribit Auguſt. ad Glorium epiſt. 162. & ad Eleuſium epiſt. 163. Rurſus etiã quod ſpectat ad ipſum Aurelium Carthaginenſem Epiſcopum, qui vt auctor ſchiſmatis, ea damnatur epiſtola; ſatis ſit in teſtimonium veritatis adducere ſanctum Proſperum Aquitanum, virum illorum temporum eruditum & ſanctum, qui in lib. de promiſ. & prædict. c. 38. occaſione quadam prædictũ Aurelium nominans, eiuſmodi ornat elogio: Pater, & dignæ memoriæ nominandus Antiſtes Aurelius, cæleſtis iam patriæ ciuis, &c. Hæc ille: digna quidẽ, quæ non ſchiſmatico, ſed homini qui in pace & communione Catholica & magna opinione ſanctitatis diem clauſerit, tribuantur. De Auguſtino collega Aurelij audiamus eiuſdem Cæleſtini Papæ teſtimonium, qui ſcribens ad Epiſcopos Galliæ, hæc de ipſo cap. 2. Auguſtinum, ſanctæ recordationis virũ, pro vita ſua atque meritis in noſtra cõmunione ſemper habuimus, nec vmquã hunc ſiniſtræ ſuſpicionis ſaltem rumor aſperſit, &c. Rurſus etiam Capreolum Epiſc. Carthaginenſem ſucceſſorem Aurelij per litteras, atque legatos communicaſſe certũ eſt SS. œcumenico Epheſino Concil. cuius legatio honorificentiſsime eſt ſuſcepta, & Cyrilli Epiſcopi Alexandrini Apoſtolicæ ſedis legati præconijs commendata, vt ex Actis eiuſdẽ Synodi recitat Vincent. Lerinen. aduerſ. hæreſ. c. 42. & 43. De ceteris ſucceſſoribus Africanis Epiſcopis, eorum vſu, conſuetudine, & communicatione cum Romanis Pontificibus qui poſtea ſucceſſerunt, certa indubitataq. ſunt teſtimonia. Ad ipſos enim de nonnullis rebus dubijs conſulentes S. Leo Papa ſcripſit egregiam epiſtolam decretalem 85. Tempore item Hilari Papæ, ſucceſſoris Leonis, reperiuntur Epiſcopi Africani interfuiſſe Romano Concilio. Quid etiam memorem de communione Symmachi Papæ cũ Africanis Epiſcopis, cum omnes in Sardiniam inſulam a Traſamundo Ariano Rege relegatos idem Pontifex pauerit, atque veſtierit? Et (vt multa præteream) illis ipſis temporibus, quibus eamdem Africanam eccleſiam dira Arianorum Vuãdalorum perſecutio perurgebat, inde ea miſſa eſt legatio ad Rom. Pontificem, de qua hic mentio habetur in Martyrologio: & cum eſſet inſuper in publico conuentu Africanis Epiſcopis Orthodoxis cum Arianis, vide quale teſtimonium coram ipſis S. Eugenius Carthaginẽſis Epiſcopus de Ec-

clesia

cleſia Romana protulerit: Scribam, inquit, & ego fratribus meis, vt veniant Epiſcopi mei, qui vobis nobiſcum communem fidem noſtram valeant demonſtrare, & præcipue Eccleſia Romana, quæ eſt caput omnium eccleſiarum. Hæc S. Eugenius apud eumdem Vict. lib. 2. de perſec. Vuand. Nec prætermittam, apud eumdem auctorem lib. 1. legi, quod ipſi Ariani Africanos Catholicos appellabant Romanos, non alia de cauſa, quam ex communione cũ Romana Eccleſia, vnde vnus ex illis, Iocundus nomine, hæc ad Theodoricum Regis filium: Poteris, inquit, eum diuerſis afflictionibus interficere: nam ſi gladio peremeris, incipient Romani martyrem prædicare. Hæc ille. Porrò non tantum Ariani, qui erant in Africa, ipſos Orthodoxos, ne Catholicos dicerent, Romanos appellabant, ſed & vbique gentium: vnde Gregor. Turon. de glor. mart. cap. 25. cum agit de Ariano principe: Cógitauit, inquit, intra ſe, dicens: quia ingenium eſt Romanorum (Romanos enim vocitant homines noſtræ religionis) vt ita accidat, & non ſit virtus Dei, &c. Idem cap. 79. de Arianis qui erant in Gallijs: Quid putatis (dicebat vnus ex illis) quod nunc iſti Romani dicant? &c. Et cap. 30. Si, inquit, conſenſeris dictis meis, exerceemus hodie cachinnum de hoc Romanorum presbytero, &c. hoc eſt, Catholico ſacerdote. Sunt de his & alia teſtimonia: vt nõ mireris, ſi recentiores hæretici Catholicos homines Papiſtas dicant; cum Ariani eadẽ ratione Romanos conſueuerint Catholicos appellare: ſed certe nullo ſublimiori gloriæ titulo exornare, nec certius eos eſſe Catholicos demonſtrare potuiſſent, quam eos nuncupare Romanos, atque Papiſtas; nam (vt conſtat ex Optato aduerſus Parmenianum, ex Cypriano de vnit. Eccleſiæ, & alijs tam Latinis, quã Græcis ſanctis Patribus) nullo certiori ſigno quam ex communione cum Romano Põtifice, quis ſit Catholicus verus poſsit agnoſci. Sint igitur nobis viuentibus hæc sẽper præconia laudum, & poſt mortem tituli ſepulchrales, vt Romani ſic ſemper dicamur, atque Papiſtæ. Sane quidẽ & ipſi Imperatores in ſuis litteris, honoris cauſa, Catholicam fidem religionem Romanam appellant: vnde Theodoſius Imp. in epiſt. ad Acacium Epiſcopum Berœenſem hæc ait: Vosq. probatos Romanæ religionis ſacerdotes eſſe, manifeſto argumento declarate. Extat ea epiſtola in Actis Concil. Epheſ. edit. Pelt. tom. 5. c. 10. Sed vt eo, vnde digreſſa eſt, oratio reuertatur: ipſas iam confictas nomine Bonifacij Papæ litteras attendamus. Inſcriptæ in primis habentur ad Eulalium Epiſcopum Alexandrinũ, ſane quidem non tantum prædicti Bonifacij Papæ temporibus nullus eius nominis in Alexandrina eccleſia ſediſſe reperitur (ſedit nãque eo tempore Timotheus, eius nominis tertius, idemq. hæreticus) ſed nec prioribus, vel poſterioribus tẽporibus aliquis eius ſedis Epiſcopus nominatus reperitur Eulalius ab his qui ſcripſerunt catalogũ Epiſcoporum Alexandrinorum. Quod inſuper in eadem epiſtola mentio habetur de altero Eulalio tunc Epiſcopo Carthaginenſi, qui libellum pro communione adipiſcenda Bonifacio dicitur obtuliſſe: ignorauit, qui illa finxit, res illorum temporum geſtas in Africa: quãdo regnãte Gilimere Rege Ariano, nullus erat relictus in Africa Orthodoxus Antiſtes; qui antea fuerant exturbati, nec eo ſunt amplius reuerſi, donec, capto Gilimere, Iuſtinianus Imp. debellata Africa, pulſis Arianis, omnes eccleſias reſtituit Orthodoxis. Ecce ex prædictis omnibus litterarum illarum impoſturam, & merces Mercatoris agnoſcis, & quauis luce clariorem teſtatam habes communionẽ Africanæ eccleſiæ cum Romana nũquam interruptã, vel interciſam, ſed ſemper integrã perſeuerantem. Conati hæc pluribus ſumus, quam inſtituti ratio poſtulare videretur, ſed neceſſario tamen, vt integritati Romani Martyrologij aduerſus quaſcumque calumnias obtrectãtium hæreticorum poſsit eſſe conſultum.

[c] *Saturnini & ſoc.*] De his vet. manuſcriptæ, in quorum aliquibus Saturnino additur nomen presbyteri. Quando paſsi ſint, non inuenimus: dicere necatos eſſe in perſecutione Vuãdalica, diuinare eſt, cum nullius auctoritate probetur.

[d] *Eliphij.*] Beda, Ado, & alij hac die. Deſcripſit eius Acta ex priſcis monumẽtis Rupertus abbas Tuitienſis, quæ retulit Sur. in tom. 5. De Iuliano, dum eſſet in Gallijs cum exercitu, duo ſunt tempora conſideranda: prius, cum ſe non tantum Chriſtianum eſſe (vt ſcribit Ammianus Marcellinus) ſacros Chriſtianorum conuentus adiens, profitebatur, ſed (vt ſcribit S. Hilarius contra Conſtãtium) Catholicis aduerſus Arianos fauebat: poſterius autem tempus, quando ab exercitu acclamatus Imperator, exuens hypocriſim, palam deos Gentilium coluit, vt ipſe teſtatur in epiſtola 39. ad Maximũ philoſophum, quam tunc ſcripſit, cum adhuc eſſet in Gallijs, quæ inter alia hæc habet in fine: Deos publice & palam colimus & totus meus exercitus pietatem amat. nos aperte boues immolamus, dijs gratias agimus multis hecatombis; me iubent dij pie, ac caſte, quoad potero, viuere; ego vero ſtudeo eis placere, & quidẽ libenti animo; magnos fructus laborum pollicentur, niſi ſegniter agamus. Hæc impius Apoſtata. Inde autem recedens, Galliarum nobiliſsimam præfecturam legauit Salluſtio, vt idem Ammianus teſtatur, qui quidẽ de Chriſtianis ſæuiſsimas habuit quæſtiones. De eodem Eliphio mentio habetur in vita S. Annonis Epiſcopi Colonien. lib. 2. c. 18. apud Sur. to. 6. die 4. Decẽb. T. 4. A. 362. n. 276.

[e] *Bertharij abb.*] De cuius natali die & martyrio Cir. A. 660.

tyrio accepto ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 109. Vincent. lib. 24. cap. 114. & 115. ex quo Sur. tom. 5. quem claruiſſe tradunt anno Domini 660. De eodem Sigebert. in chron. ſcribit hæc verba anno 661. Bercharius quoque martyr, qui fuit abbas primus Altiuilarenſis, &c. Ne quis autem ſimilitudine nominis, ordinis, tituli, & miniſterii decipiatur; ſcire debet, fuiſſe & Bertharium abbatẽ Caſsinenſem æque martyrem, necatum a Sarracenis ante altare S. Martini in cœnobio Caſsinenſi, anno Domini 884. vt ſcribit Leo Oſtien. in chron. Caſsin. lib. 1. c. 35. 46. & 47. Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. mon. Caſsin. cap. 12. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 321.

[f] *Ambroſij Epiſc. Caturc.*] De eodem hac die Vſuardus, conſentiuntq. manuſcripta.

Obijt An. 787. Plura T. 9. [g] *Lulli Epiſcopi.*] Huius Acta ex Breuiario Moguntino deſcripſit Sur. to. 5. Plura etiam habentur in vita S. Bonifacij Epiſc. Mogunt. in Actis S. Burchardi, in epiſtola Zachariæ Papę ad Bonifac. De eodem meminerunt Carolus Magnus Imp. in diplomate priuilegij eccleſiæ Bremenſis apud Crant. in Saxon. lib. 2. cap. 15. Vincentius lib. 23. cap. 137. nouiſsime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 193. & lib. 4. c. 78. Migrauit ex hac vita anno Domini 787. cum ſediſſet annos 32. creatus eſt enim Epiſcopus (vt ſcribit Marian. Scot.) anno Domini 755.

[h] *Florentini Epiſc.*] Fuit hic viceſimuſtertius eius ſedis Epiſcopus, ſucceſsitq. S. Seuerino, vt docent tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares. S. Agricus eius ſucceſſor. ſuit in Concil. Arelat. An. 353.

[i] *Galli abb.*] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scripſit huius res geſtas (vt auctor eſt Sigebert. de vir. illuſtr. c. 71.) Vualfridus Strabo: extant apud Sur. tom. 5. Migrauit ex hac vita anno Dom. 640. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. c. 76. & alij plures. Obijt An. 640.

vj. C Sextodecimo Kal. Nouemb. Luna. 17

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

25 26 27 28 29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

t u A B C D E f F G H M N P

13 14 15 16 17 18 19 20 19 20 21 22 23 24

ANTIOCHIAE natalis ſancti Heronis [a] diſcipuli beati Ignatij, qui poſt eum factus Epiſcopus, viam magiſtri pius imitator ſecutus, pro commendato ſibi grege amator Chriſti occubuit. Eodem die paſſio ſanctorum Victoris [b], Alexandri, & Mariani. In Perſide ſanctæ Mamelctæ [c] martyris, quæ a cultu idolorum ad fidem angelico monitu conuerſa, a Gentilibus lapidata eſt, & in profundum lacum demerſa. Conſtantinopoli S. Andreæ, [d] Cretenſis monachi, qui ob cultum ſacrarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæpius verberatus, tandem amputato altero pede, reddidit ſpiritum. Arauſicæ in Gallia ſancti Florentini [e] Epiſcopi, qui multis clarus virtutibus quieuit in pace. Capuæ ſancti Victoris Epiſcopi, eruditione & ſanctitate conſpicui.

OCTOBRIS 17.

T. 2. A. 110. n. 8. & ſeq. & An. 131. nu. 1. HERONIS [a].] Agunt de eodem Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores. Ad hunc extat S. Ignatij epiſt. 15. Meminit eiuſdem Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. c. 30. Nicephorus Epiſc. in chron. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 3. c. 15. Legi eiuſdem Heronis ad S. Ignatium iã martyrio coronatum piam valde interpellationem, quam ex Vaticana bibliotheca fideliter exſcriptam retulimus in Annal. Eccl.

[b] *Victoris & ſoc.*] Petrus in catalog. lib. 11. vet. manuſcrip. & alij recentiores de iiſdem hac die.

c Mamelta

c *Mamelta.*] Græci autem de Mamelta agunt in dicto Menologio ad tertium Nonas Octobris, vbi & eius res geſtas paucis deſcribunt, prout hic etiam enarrantur.

T. 9. A. 761. n. 84. & ſeq. d *Andrea Cretenſis*] De eodem hac die Græci agunt in Menologio. Eius facta egregia edidit Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom 6. & Sur. tom. 5. De eo præterea Zonaras tom. 3. Annal. hiſtor. Miſcel. ex Theophane, & Cedren. in comp. anno vigeſimoprimo Conſtantini Copronymi. Hic Andreas licet Cretenſis dictus ſit, longe tamen diuerſus ab illo eſt, qui celebris eſt inter Græcos ſcriptores Eccleſiaſticos, cuius celebritas agitur in Menologio quarto Nonas Iulij.

e *Florentini Epiſcopi.*] De eo etiam Vſuardus, Ado, & alij recentiores, conſentiuntq. manuſcripta, eiuſq. acta nobis hactenus non comperta. Porro hac item die in Ciuitate Caſtellana apud Veientes agitur ſolemnitas ſancti Florentij martyris, vbi etiam eius ſacræ reliquiæ aſſeruantur.

f *Victoris Epiſcopi*] Beda de ratione temp. c. 49. appellat hunc ſanctiſſimum & doctiſſimum virum; eiuſdem meminit Ado in chron. anno 527. & Marian. Scot anno 560. Vixit temporibus Iuſtiniani Imp. confutauitq. Paſchalem Cyclũ Victorij, ſeu Victorini Aquitani; vt idem Beda teſtatur: ex quibus omnibus errare conuincitur Trithem. qui eum vixiſſe ſcribit anno 480. ſub Zenone Imperatore. Errat & Sigebert. qui de vit. illuſtr. c. 20. ipſum Victorinum Aquitanum, iubente Honorio Papa, ſcripſiſſe teſtatur: nam iubente Hilaro Papa ſcripſit, vt tradit Genadius de vitis illuſtr. c. 88. Victoris Capuani Cyclus receptus ac cõprobatus fuit in quarta Synodo Aurelianenſi canon. primo & ſecundo. Extat eiuſdem Victoris præfatio in Conſonantiam Euangel. Tatiani Alexandrini. T. 2. A. 174. num. 6.

18 Quintodecimo Kal. Nouemb. Luna. D v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

NATALIS beati Lucæ a Euangeliſtæ, qui multa paſſus pro Chriſti nomine, Spiritu ſancto plenus obijt in Bithynia: cuius oſſa Conſtantinopolim tranſlata ſunt, & inde Patauium delata. Antiochiæ ſancti Aſclepiadis b Epiſcopi, qui vnus fuit ex præclaro martyrum numero, qui ſub Macrino glorioſe paſſi ſunt. In territorio Beluacenſi ſancti Iuſti c martyris, qui adhuc puer in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide cæſus eſt. Neocæſareæ in Ponto ſancti Athenodori d Epiſcopi, fratris ſancti Gregorij Thaumaturgi; qui doctrina clarus, in perſecutione Aureliani martyrium conſummauit. In Meſopotamia ad ripam Euphratis ſancti Iuliani e eremitæ. Romæ ſanctæ Tryphoniæ f, vxoris quondam Decij Cæſaris, quæ in crypta iuxta ſanctum Hippolytum ſepulta eſt.

OCTOBRIS 18.

T. 1. plura præſertim A. 51. n. 63. & ſeqq. A. 58. n. 3. & ſeqq. A. 61. nu. 6. & ſeq. a LVCÆ.] De eodẽ Beda, ac ceteri Latinorũ, necnon & Græci hac die. Meminit Lucæ Paul. ad Coloſ. c. 4. ad Tim. 2. c. 4. & ad Philem. Licet aũt aliqui dixerint hũc eũdem eſſe cũ Lucio, de quo Paul. ad Roman. c. 16 tamen Origenes, quem ſecuti ſunt plurimi, diuerſum eſſe putat, idq. Græci in Menologio x. Kal. Maij expreſſe profitentur. De Luca Euangeliſta Euſeb hiſt. lib. 3 cap. 4. & 18. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Auctor qui dicitur Iſidorus, de vit. & obit. ſanct. cap. 84.

cap.84.& alij omnes,qui in eius Euangelium ſcripſere commentarios. Auctor eſt S. Epiphan. hæreſ. 51.fuiſſe Lucā vnum ex ſeptuagintaduobus diſcipulis, prædicaſſeq. Euangelium in Gallijs, Italia, Dalmatia, ac Macedonia. An autem martyrio fuerit coronatus, dubium relictum videtur, eo quod ſanctus Hieronymus ſcribens eum vixiſſe annos octogintaquatuor de martyrio nihil dicat; quod idem qui ſupra apud Iſidorum,& Græci in Menologio,ea ætate obdormiſſe in Domino profitentur;id ipſum etiam Metaphraſtes in ſermone de S. Luca. At Gregorius Nazianzenus, in oratione prima in Iulianum, inter martyres eum recenſuiſſe videtur, cum in Iulianum his verbis inuehitur: Non victimas pro Chriſto cæſas veritus es, non magnos pugiles extimuiſti? Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam, &c. Ex Græcorum hiſtoricis Nicephorus id expreſſe profitetur, qui & genus martyrij deſcribit lib.2.cap.43. & Glycas lib. 3. Annal. Latinorum autem Patrum S Paulinus Nolanus ad Seuerum epiſt. 12.his verſibus.

Hic pater Andreas,& magno nomine Lucas
Martyr,& illuſtris ſanguine Nazarius.

Itemque S.Gaudentius Epiſcopus Brixianus in ſerm. habito in dedic. eccl. hæc ait. Horum quatuor habemus in præſenti reliquias; qui regnum Dei & iuſtitiam prædicantes,ab incredulis & iniquis occiſi, Deo ſemper viuere operationum ſuarū virtutibus demonſtrantur: Ioannes in Sebaſte prouinciæ Paleſtinæ, Thomas apud Indos, Andreas, & Lucas apud Patras Achaiæ ciuitatem conſummati referuntur. Hæc Gaudentius. De eius reliquiarum tranſlatione ſuperius actū eſt. Extant de eo varij ſermones, Metaphraſtis, & Petri Damiani apud Sur.tom.5 Aliud habemus manuſcrip. S.Berthari abbatis: incipit: Cum in diuinis, &c.

T.2.A.196. n.25. &A. 213.nu.11. & ſeq. [b] *Aſclepiadis.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Euſeb. in chron. cum ipſum refert ſub Antonino Caracalla, eiúſq. ſucceſſorem Philetum ſub Macrino Imp.ad ea vſq. tempora perueniſſe demonſtrat; idem & in hiſtor.Eccleſ.lib. 6. c. 10 & 15. De eodem agit Hieronym. de ſcript.Eccleſ.cap. 38. in Clemente Alexandrino, vbi meminit de epiſtola S. Alexandri Epiſcopi Hieroſolymorum de ordinatione Aſclepiadis confeſſoris, cum eam ſedē accepiſſet. Nicephorus item lib. 4.cap.19.& lib.5.cap.10.& 26. Ex quibus omnibus manifeſti erroris arguuntur Vſuardus, Ado, & alij eos ſecuti, qui eum in perſecutione Decij paſſum dicunt.

[c] *Iuſti.*] De eodem agunt hac die Vſuardus T.2.A.303. num. 131.
& alij recentiores. Alij hunc Iuſtinum appellant, cuius Acta rhythmo conſcripta extant apud Bedam tom.3.Petrus in catalog. lib.9. cap.80.eadem deſcripſit,& Mombrit. tom.2. & Sur. tom.5. hac die

[d] *Athenodori Epiſc.*] Duo penes Græcos T.2.A.233. n. 6 & 12. &An.275. num.9.
eiuſdē nominis reperiuntur martyres quorum alterum vij.Idus Nouembris, alterum vero ad ſeptimū Idus Decembris celebrant. Hic autem, de quo agimus, non ſub Decio, vel Valeriano (vt in quibuſdam codicibus mendoſe legitur) ſed ſub Aureliano paſſus eſt:ad ea enim vſque tempora eum perueniſſe conſtat; nam reperitur interfuiſſe concilio Antiocheno aduerſus Paulum Samoſatenſem temporibus eiuſdem Aureliani Imp. habito, vt conſtat ex Euſeb.hiſt.lib.7.cap.22. qui & de eodem ſupra lib.6. c.17. Hieron. de ſcript.Eccleſ. in Theodoro; qui & Gregorius Thaumaturgus dictus eſt, Niceph.lib 5 c.29 Suida in Origene, & alijs. Ille alter Athenodorus fuit ex Meſopotamia Syriæ paſſuſq. eſt temporibus Diocletiani ſub Eleuſio Præſide, vt conſtat ex eorum Menologio.

[e] *Iuliani.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

[f] *Triphoniæ.*] De eadem hac die, Beda, T.2.A.254. nu 50.& A. 269.nu.5.
Vſuardus, Ado, & alij recentiores, ijdemq. ex Actis ſancti Laurentij. Cum autem hæc dicatur vxor Decij; potius filij, qui cum patre imperauit, quam maioris Decij coniugem puto; nam Decij patris vxor Herennia Salluſtia dicta eſt; niſi dixerimus, plures illum habuiſſe vxores.

iiij. E Quartodecimo Kal.Nouemb. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26

ROme natalis ſanctorum martyrum Ptolomæi [a] & Lucij, ſub M. Antonino: quorum prior (vt ſcribit Iuſtinus martyr) cum impudicam mulierem ad fidem Chriſti conuertiſſet,& caſtitatē colere docuiſſet, ab impuro

viro

viro apud Præfectum Vrbicium accuſatus, multo tempore ſqualore carceris maceratus eſt, & ad vltimum cum de Chriſti magiſterio publica confeſsione teſtaretur, iuſſus eſt duci ad mortem. Lucius quoque cum Vrbicij ſententiam improbaret, & ſe Chriſtianum libere fateretur, ſimilem ſententiam excepit: quibus & alius tertius adiunctus eſt, qui etiam eodē ſupplicio damnatus fuit[a]. Antiochiæ ſanctorum martyrum Beronici[b], Pelagiæ virginis, & aliorum quadragintanouem. In Aegypto ſancti Vari[c] militis, qui ſub Maximino Imperatore dum ſanctas ſeptem [d] monachos in carcere detentos viſitaret, atque reficeret, vno ex ipſis defuncto, in eius locum ſubrogari voluit, & cum illis ſæuiſsima paſſus, martyrij palmam adeptus eſt. Ebroicis ſancti Aquilini [e] Epiſcopi, & confeſſoris. In territorio Aurelianenſi depoſitio ſancti Verani [f] Epiſcopi. Apud Salernum ſancti Euſterij [g] Epiſcopi. In Hibernia ſancti Ethbini [h] abbatis. Oxonij in Anglia ſanctæ Fredeſuuindæ [i] virginis.

OCTOBRIS 19.

T.2.A.164. n.18.& ſeq. [a] PTolemaei & Lucij.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; qui dum habent eos paſſos eſſe Alexandriæ, errare noſcuntur: nam S. Iuſtinus martyr, qui in oratione ad Senatum Romanum eorum martyrium narrat, eoſdem Romæ martyrio coronatos eſſe demonſtrat. De his itē Euſebius lib. 4. c. 16. Niceph. lib. 3. cap. 33. ac ceteri omnes ex eiuſdem Iuſtini auctoritate. Fuit & alius Ptolemæus diſcipulus ſancti Petri, idemq. martyr: qui ordinatus Epiſcopus ab eodem Petro, in Tuſciam miſſus eſt prædicare Euangelium; qui & martyrio coronatus eſt ix. kal. Septembris, vt eius Acta declarant, quæ accepimus ab eccleſia Nepeſina, quibus etiam complures adſtipulantur auctores.

T.3.A.311. nu. 14. [b] Beronici & ſoc.] De his itē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Licet Beda hic agens de Pelagia, confundat cum illa pœnitente, de qua ſupra die 8. huius.

Cir.A.238. [c] Vari.] Agunt de eodem etiam Græci hac die in Menologio. Eius tamen martyrij Acta deſcripta a Metaphraſte retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. tom. 5.

Cir.A.238. [d] Septem monachos.] Cōplures monachos ſub Maximino martyrio coronatos eſſe, non tantum ex Martyrologijs, & Menolog. expreſſum habes, ſed apud Euſebiū hiſt. lib. 8. Porro ipſum monachorum inſtitutum non recens, ſed ab initio naſcentis Eccleſiæ viguiſſe, ex his quæ ſcribit Philo de Eſſæis, & quæ habet Dionyſ. Areop. & alij, facile colliges. licet nomen ipſum non adeo vetus fuerit; vnde Auguſtinus in Ioan. tract. 97. ſic ait: Monaſteria & xenodochia poſtea ſunt appellata nouis nominibus; res autem ipſæ ante ſua nomina erant.

[e] Aquilini Epiſcopi.] De quo Beda & alij eum ſecuti. Res ab eo geſtas conſcriptas ad ſanctum Audoenum Epiſcopum recitat Surius tom. 5. Sedit annis 24. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, ac filiorum eius. T.8.A.683. n.14.

[f] Verani Epiſcopi.] Licet hic ponatur in territorio Aurelianenſi; tamen cum in tabulis Epiſcoporum Aurelianenſium nullus eius nominis reperiatur ſcriptus Epiſcopus, ſuſpicor interim, hunc illum eſſe Veranum fama celebrem Epiſcopum Cabilonenſem, cuius meminit Gregorius Turon. hiſt. Franc. lib. 3. cap. 31. & lib. 9. cap. 4. vbi hæc de ipſo: Erat enim eo tempore ipſe Pontifex magnis virtutibus præditus; ita vt plerumque infirmis ſignum Crucis imponens, ſtatim ſanitatem, tribuente Domino, reſtitueret. Hæc Greg. Claruit tēporibus Childeberti Regis Franc. circa annū Domini 580. Fuit eiuſdem nominis Epiſcopus Lugdunenſis, de quo inferius ad tertium Idus Nouembris Fuit præterea alius S. Veranus Epiſcopus Vencienſis ex monacho Lerinenſi, diſcipulus S. Hilarij Cir.A.580. De quo Tom 6. A. 441. nu. 10. & A. 449. n. 42.

Arcla-

Arelatenſis Epiſcopi: quieuiſſe ponitur in Domino quarto Idus Septembris. Fuit inſuper alius S. Veranus Epiſcopus Cauillicenſis, qui vt patronus eiuſdem eccleſiæ religioſe colitur. ſubſcriptus reperitur Veranus Cauillicenſis ſecundo Concilio Matiſconenſi, quod celebratum eſt anno Domini 588.

De hoc T.8.A.593. nu. 72.

[g] *Euſtery Epiſc.*] Tab. eccleſiæ Salernitanæ, ac vet. monumẽta eiuſdem Romam allata vidimus, necnon eiuſdem eccleſiæ Breuiarium. Reconditum eſt eius corpus in eccleſiæ cathedrali in crypta inferiori, ſub altaris Confeſsione, vbi & poſita ſunt aliorum ſanctorum Epiſcoporum eiuſdem ciuitatis veneranda corpora, vt Bonoſij Epiſcopi, cuius dies natalis illic agitur 13. Maij, Gramatij Epiſcopi, de quo 11. Octobris, Valentiniani Epiſcopi; quem celebrant 3. Nouembris, itemq. Veri & Euſtertij Epiſcoporum, de quibus inferius agetur. Aſſeruantur ibidem aliorum ſanctorum confeſſorum corpora, vt Elpidii, Cionii, & Elpigii, quorum celebritas agitur 24. Maii; itemq. Cyrini & Quingeſij, quorum agitur dies anniuerſaria 5. Decemb. Hæc ex antiquis eius eccleſiæ monumentis exſcripſimus.

[h] *Ethbini abb.*] Eius vita extat apud Surium to. 5. hac die, Petr. in catal. lib. 9. c. 84. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 34. eumq. vixiſſe ait anno Domini ſexcenteſimo decimo. Cir. A. 610.

[i] *Frideſuuindæ.*] De ea tabulæ eccleſ. Oxonienſis, vnde & Molan. hac die in addit. ad Vſuardum. Cir. A. 730 Fere.

iij. F Tertiodecimo Kal. Nouemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

IN Auienſi ciuitate prope Aquilam in Veſtinis natalis beati Maximi [a] leuitæ & martyris, qui patiendi deſiderio, inquirentibus ſe perſecutoribus palam oſtendit, & poſt reſponſionis conſtantiam, equuleo ſuſpenſus ac tortus, deinde fuſtibus cæſus, ad vltimum e ſublimi loco præcipitatus occubuit. Agenni in Gallia S. Capraſij [b] martyris, qui cum rabiem perſecutionis declinans, lateret in ſpelunca, tandem audiens qualiter beata Fides virgo pro Chriſto agonizaret, animatus ad tolerantiam paſsionum, orauit ad Dominum, vt, ſi eum gloria martyrij dignum iudicaret, ex lapide ſpeluncæ limpidiſsima aqua manaret: quod cum Dominus præſtitiſset, ſecurus ad aream certaminis properauit, & palmam martyrij ſub Maximiano fortiter dimicando promeruit. Antiochiæ ſancti Artemij [c] Ducis [d] Auguſtalis, qui ſub Conſtantino Magno præclaris militiæ honoribus functus, a Iuliano Apoſtata, quem ſæuitiæ in Chriſtianos arguerat, fuſtibus cædi, aliiſq. tormentis affligi, ac demum capite truncari iubetur. Coloniæ paſsio ſanctarum virginum Marthæ [e] & Saulæ cum aliis pluribus. Apud Mindam natalis ſancti Feliciani [f] Epiſcopi & martyris.

Pari-

Pariſijs ſanctorum Georgij [h] diaconi, & Aurelij martyrũ. In Luſitania ſanctæ Irenes virginis, & martyris. In pago Rhemenſi ſancti Sindulphi [i] confeſſoris.

OCTOBRIS 20.

Ann. 253. MAXIMI *Leuitæ* [a].] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores: Petrus in catal. lib. 9. cap. 85. paſſum refert temporibus Decii Imp. Eius martyrii Acta, atque trãſlationis hiſtoriam manuſcriptam accepimus ab eccleſia Aquilana: ibi etiã plura de acceſſu Othonis Magni Imp. ad ſepulchrum S. Maximi, deq. reliquiis inde acceptis, & in Germaniam tranſlatis. Tunc accidit quod ſcribit Sigebert. in chron. anno 969. Theodoricum Epiſcopum Metenſem conſanguineũ prædicti Imp. accepiſſe Amiterni reliquias ſanctorum martyrum Eutychetis, Maronis, & Victorini ſociorum.

T. 2. A. 303. num. 129. [b] *Capraſii.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alii de eodẽ hac die. Capraſii & Fidei Acta martyrii habes apud Sur. tomo 5. Petr. in catalog. lib. 9. cap. 86. & Mombrit. tom. 1. De baſilica S. Capraſii illic poſita meminit Gregor. Turon. hiſt. lib. 6. cap. 12.

T. 3. A. 312. num. 21. & Anno 324. nu. 9. & 11. & An. 336. num. 16. & T. 4. A. 362. num. 150. [c] *Artemy.*] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta deſcripta a Metaphraſte recitat Lipom. tomo 6. & Sur. to. 5. De eius occubitu tẽporibus Iuliani meminit etiam Ammianus Marcellinus lib. 22. licèt homo Gentilis, Chriſtianis infenſus, alias eius cædis cauſas enarret. De eo item Theodoret. hiſtor. lib. 3. cap. 17. & Niceph. lib. 10. cap. 35. & alii recentiores.

[d] *Ducis Auguſtalis*, alias *Præfecti Auguſtalis.*] Fuit præfectura hæc ampliſſimæ dignitatis magiſtratus, vt qui ſex prouinciis Aegypti ius diceret. eſt tit. in ff. de offic. Præfecti Auguſtalis. Cur aũt Aegypti præfectura, Auguſtalis eſt dicta, ex Dione petas originẽ, qui lib. 51. de his agens, ait Octauianum Auguſtum, cum ceteras prouincias Romanis ſenatoribus adminiſtrandas conceſſerit, Aegyptum tamen iis tantũ qui eſſent equeſtris ordinis, vnde & ipſe ducebat originem, tribuiſſe; idq. eo conſilio, vt (quod idem teſtatur auctor) cum nouarum rerum ſtudioſiſſimi eſſent Aegyptij, ne ab aliquo ſenatorum ad res nouas moliendas inſtigarentur, omnem aditum in Aegyptũ proficiendi ſenatoribus intercluderet; vt qui ægro animo ferrent Romanę Reipublicæ amplitudinem ad vnius hominis Imperium deuolutam. Hæc ex Dione. Tacitus lib. 2. Annal. aliam etiam affert cauſam; ne qui præeſſet Aegypto, cum vellet, fame vrgeret Italiam, leuiq. præſidio aduerſus ingentes copias inſideret; additq. non tantũ ſenatoribus, ſed & illuſtribus Romanis equitibus in Aegyptũ profectionem inhibitam ab eodem fuiſſe. Idemq. libro 12. hæc ait: De Auguſtalium Præſidum auctoritate D. Auguſtus apud equeſtres, qui Aegypto præſiderẽt, lege agi, decretaq. eorũ perinde haberi iuſſerat, ac ſi magiſtratus Romani conſtituiſſent. Idem & lib. 17. hæc verba: Aegyptum iã inde a diuo Auguſto equites Romani obtinent loco Regum. Ita viſum expedire, prouinciam aditu difficilem, annona fœcundã, ſuperſtitione ac laſciuia diſcordem & mobilẽ, inſciam legum, ignaram magiſtratuum, domi retinere. hæc ille. Id eſt enim quod Strabo lib. 17. ait eiuſmodi Præfectos Auguſtales Regis ordinẽ gerere. Videbatur ea prouincia eſſe quodammodo peculiare regnum Romani Imperatoris. Vnde deſertus a ſuis Nero cogitauit inter alia, ſibi a Senatu Aegypti præfecturam concedi. Hæc ſcribit Sueton. in Nerone cap. 47. Vt autẽ equeſtris ordinis homines tantum eam prouinciam adminiſtrarent, vſque ad Seueri Imperatoris tempora perdurauit: ſub Seuero enim (vt auctor eſt Dio lib. 51.) Aegyptij ab Imperatore ſenatores habere meruerunt Præſides, & a filio eius Antonino iidem Aegyptij in Senatum Romanum adſcripti fuerunt. Perſeuerauit autem idem titulus, vt qui præeſſet prouinciæ, diceretur Præfectus Auguſtalis.

[e] *Marthę & ſoc.*] De his Vſuardus hac die adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

[f] *Feliciani Epiſcopi.*] Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. Cum nullus Mindenſis eius nominis reperiatur Epiſcopus, fortaſſe hic ille Felicianus Fulginatis eccleſiæ Epiſcopus & martyr, cuius venerandas reliquias Otho Magnus Imp. in eam regionem tranſtulit, vt ſcribit Sigebert. in chron. anno Domini 969. T. 2. A. 203. nu. 2. & A. 254. nu. 29.

[g] *Georgÿ & Aurelÿ.*] Trãſlatio potius, quã dies natalis horũ ſanctorum hic agitur, cum eorũ reliquię in Gallias delatæ, Pariſijs conditæ ſunt. Exceptionem vocãt prædictorum ſanctorũ veteres tabulæ, ex quibus etiã Molan. hac die. Natalis aũt dies Georgij & Aurelij martyrum agitur vj. Kal. Aug. de quibus S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 2. cap. 10. T. 2. A. 852. num. 17.

[h] *Irenes.*] Paſſa eſt ob tuendam pudicitiã. Agit de ea Vaſæus in chron. Hiſpan. & Flos ſanct. Hiſpan. Paſſa eſt anno Dom. 653. Eius martyriũ latius explicauit Andreas Reſendius in Breuiario Eborenſi. De eadẽ in Theſauro concion. tom. 2. hac die. An. 653

[i] *Sindulphi.*] Vixit ſanctitate clarus circa annum Domini 600. vt ſcribit Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuar. hac die. Cir. A. 600.

G Duodecimo Kal. Nouemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

IN Cypro natalis ſancti Hilarionis[a] abbatis, cuius vitam virtutibus atq. miraculis plenam ſanctus Hieronymus ſcripſit. Apud Coloniam Agrippinam natalis ſanctarum Vrſulæ[b] & ſociarum eius, quæ pro Chriſtiana religione & virginitatis conſtantia ab Hunnis interfectæ, martyrio vitam conſummarunt, & plurima earum corpora Coloniæ condita fuerunt. Apud Oſtia Tiberina ſancti Aſterij[c] presbyteri & martyris, qui (vt in paſſione beati Calliſti Papæ legitur) ſub Alexandro Imperatore paſſus eſt. Nicomediæ natalis ſanctorum Daſij[d], Zotici, Caij, & aliorum duodecim militum, qui poſt diuerſa tormenta in mare demerſi ſunt. Maroniæ[e] in Syria pro Antiochiam S.[f] Malchi monachi. Lugduni ſancti Viatoris[g] miniſtri beati Iuſti Lugdunenſis Epiſcopi. In caſtro Laudunenſi S. Ciliniæ[h] matris beati Remigij Epiſcopi Rhemenſis.

OCTOBRIS 21.

T.4.A.363 num. 156. & ſeqq. & Ann. 372. num. 107. .93.

HILARIONIS[a].] De eodem tam Græci, quã Latini agũt hac die. Huius vitam ſcripſit S. Hieron. quam Sophronius in Græcũ tranſtulit, vt teſtatur ipſe Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Sophronio; ante Hieronymũ S. Epiphanius proſecutus eſt eius laudes, vt idem S. Hieronym. teſtatur. Agit de ipſo etiam Sozom. lib. 3. cap. 13. & lib. 5. c. 9. & 14. Niceph. lib. 9 c. 15. lib. 10. c. 8. & lib. 11. c. 29. & alij. Migrauit feliciter ex hac vita anno Domini 372. idq. ex eodẽ ſancto Hieron. hac ratione colligitur, dum in vita S. Hilarionis ipſum tempore obitus S. Antonij fuiſſe ætatis annorũ ſexagintaquinque demonſtrat: migrauit autem ex hac vita Antonius (vt idem auctor ſcribit in chron.) ann. vigeſimoprimo Conſtantij Imperatoris, nempe anno Domini 358. inchoato Cumq. idem teſtetur, Hilarionem vixiſſe annos octoginta, ſicq. poſt obitũ Antonij annis quindecim ſuperſtitem fuiſſe; perſpicuũ eſt, perueniſſe ad dictum annum Domini trecenteſimum ſeptuageſimum ſecundum iam fere abſolutum.

T.4.A.383. n.3. & ſeq.

[b] *Vrſulæ & ſoc.*] De iiſdem Beda, Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Harum ſanctarum virginum hiſtoriam diuerſimode a diuerſis auctoribus ſcriptam reperimus, ſiue a Rogerio Ciſtertienſi, ſiue a Richardo Præmonſtratenſi, aut ab incertis auctoribus, vt quæ deſcripſit Mombritius tomo 2. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 87. Claudius Rota c. 154. Bonfinius de rebus Hungar. decad. 1. lib. 5. aut quæ vberius recitat Sur. to. 5. Hi quidem omnes in eamdem conueniunt ſententiam; Vrſulam vna cum ſocijs Romam peregrinationem ſuſcepiſſe, ac in itinere incidiſſe in Hunnos, ab iiſdemq. ſæuiſſime trucidatas; idque accidiſſe anno Domini quadringenteſimo quinquageſimotertio, teſtatur Sigebertus in chron. Addunt & de quodam Romano Pontifice Cyriaco nomine, qui eaſdem fuerit comitatus. Accidit in his quidem, vt deperdita vera germanaq. earum virginum hiſtoria, quiſquis

(vt

(vt libuit) ſiue quæ ſuo ingenio cōmentatus fuerit, ſiue quæ ab aliis leui quodam vulgi rumore accepit, ſcripturæ monumentis cōmendarit, non ſine magno veritatis detrimento, cum grauiſsimam hiſtoriam cōmentitiam pene reddiderit. Ego quidem cum in huius rei veritate inueſtiganda plurimum laboris inſumpſiſſem, ex optato euenit, vt inuenerim tandem codicem Vaticanum peruetuſtum, in quo tractatus erat inſcriptus de rebus Britannicis, auctore Gaufrido Epiſcopo Aſaphenſi, ſub nota numeri 944. in quo agens auctor de rebus Maximi tyranni, qui tēporibus Gratiani Imperatoris inuaſit Imperium, de Vrſula quoque perbreuem contexit hiſtoriā, in hanc ſententiam: Cum Maximus proximas Gallias inuaſiſſet, ac vicinos Armoricos ſedibus expuliſſet, vacuam prouinciam, vberes glebas Britannicis militibus, nouæ coloniæ tribuit, ac diuiſit; vnde & eidem prouinciæ comparatum eſt nomen, vt minor Britannia diceretur. Quo vero eorum etiam poſteritati conſuleret, ex magnæ Britanniæ inſula ſingulis vxores quæri iuſſit, ſingulis militibus ſinguiæ virgines ex gentilibus ſuis ſunt in matrimonium poſtulatæ. Erat autem prædictorum militū præcipuus poſt Maximum Dux Conanus, vnus ex Britanniæ Regulis, cui paris nobilitatis coniux deſignata eſt filia Dionoti Regis Cornubiæ, nomine Vrſula. Londini itaque cunctis coactis, inuitæ licet, patrium ſolum, charoſq. ſuos relinquētes, imponuntur nauigijs: dūq. regionem Armoricorum cogitant nautæ, mox ſæua procella naues impulit in Germanicum litus; vbi dum eſſent, Melga Pictorum, & Gaunus Hunnorum piratæ, qui comparata claſſe, icto fœdere cum Gratiano Imp. aduerſus Maximum, vt vel hac arte eum a cœptis deturbarent, cum ad infeſtandā Britanniam tenderent, in has ad litus iactatas virginum naues incidentes, ſic in Britannas virgines, vt in hoſtes graſſati ſunt, vt vim inferendi illarum pudicitiæ, conſiliū caperent. Quæ omnes hortatu Vrſulæ, mortem diriſſimam potius oppetere, ac gladijs obtruncari, Chriſtiana conſtantia decreuerunt, quam ignominioſum quid pati. Cumq. ea perſiſterent animi firmitate: mox illorum libidine in barbaricum furorem mutata; cum alio properarent, ne longiori mora diſtinerentur, ſingulas crudeliſsime trucidarunt, indeq. in Britanniam nauigarunt, nactamq. eam, militibus vacuam aggreſsi; ſed confeſtim, miſsis illuc a Maximo duabus militum legionibus, inde pulſi, ſoluerunt in Hiberniam. Quæ vero poſt hæc ſecuta ſunt, idem auctor proſequitur, quæ nos referre omittimus: ſatis nobis viſum hæc referre, quæ ſpectant ad hiſtoriam Vrſulæ. Sparſa in finitimis regionibus fama de glorioſa virginum nece, quod vitæ potius quam pudicitiæ diſpendium pati ſuſtinuiſſent, a vicinorum locorum accolis ſacra cadauera cum honore ſunt ſublata; atque Coloniam Agrippinam delata, debito ſanctis martyribus cultu celebrata ſunt.

Hæc quidem, quæ ex prædicto auctore deſcripſimus, nobis longe magis probantur, quam alia prædictorum figmenta ab omni etiam veriſimili ratione remota. Licet autem non omnia, quæ ab eo ſcripta ſunt auctore, nobis probentur; quæ tamen in tanta caligine rerum ex multis veritati conſentientia eſſe noſcuntur, cur reſpuenda nobis erunt? Nam hæc ex his etiam firmiora redduntur, quæ ſcribit S. Ambroſius in relatione ad Valentinianum de ſua legatione ad Maximum: vbi agit de Hunnorum copiis a Gratiano concitatis, & accerſitis contra Maximum; quas Valentinianus poſt Gratiani obitū, pacis cupidus, intra terminos conſiſtere mandauit; vbi oſtendit Gratianum Imp. pro virili conatum eſſe externorum auxilio Maximi vires infringere. Rurſus autē de eadem incurſione Gauni Hunnorum, & Melgæ Pictorum Ducum ſcribit etiam Sigebert. in chron. anno Domini 389. Nec omittimus dicere ex ſententia Saluiani Maſsilienſis lib. 4. & 7. de recto iudicio & prouid. Dei, Hunnorum gentem fuiſſe præ ceteris in venerem ſolutiſsimam. Hæc de his iam ſatis. Si quis hæc in fonte ex prædicto auctore videre cupiet, ſignauimus codicis numerum, quo facilius inueniri poſsit. Hæc noſtra cum recognoſceret Reuerendiſsimus Lindanus Epiſc. Ruremundenſis, ſimulq. probaret, de loco martyrij tantum excepit; qui tamen, vt eam ſolueret difficultatem, hæc quæ ſequuntur, ſuis verbis appoſuit.

Superioribus tantum obſtare videtur locus, qui agonis S. Vrſulæ palæſtra conſtanter ab vniuerſis in hunc vſque diem eſt habitus. Is tūc temporis lōgiuſcule a Colonia Vbiorum (quæ caput erat prouinciolæ, cui hodie nomen eſt, plurimas inter magni atque non obſcuri oppidi ruinas ſuperſtites, Vpen & Vben, quod Latini emollierunt, dicentes Vbios pro Vpios) erat diſsitus; nunc autē ex Francorū & Iudæorum plurimorū (quod illorum loquitur antiquiſsimum cœmeteriū permultis Hebraicis epitaphijs exornatum) incolatu ad flexū Rheni forma hemicycli extenſum longiſsime. Si quis enim oppoſito ex litore Coloniā intueatur, veriſsime dixerit, Colonienſes in ſigmate conuiuari. Hunc autem locū, vbi nunc viſitur ſanctæ Vrſulæ collegium virginum nobiliū (licet vna vix, aut altera ſuperſit ſanctimonialis, Lutheraniſmo eas ad thalamos maleblandos a ſuauiſsimo Chriſti Domini iugo abiiciente) fuiſſe certaminis arenam, inde pij non imperite videntur aſtruere, quod templi area nullum ſuſcipit ſepeliendum, immo pueros recens baptizatos de nocte quaſi euomens in ſuperficiem reijcit videndos; cuius rei miracula narrant incolæ non rara, quæ non alibi temere inueniantur.

niantur. Quod ne cuipiam videatur paradoxum, obiter viam indicabimus, quam vetus Rheni fluxus peritis rerum Belgicarum obſeruatoribus præmonſtrabit. Nam quod noſtras ait Gaufridus Aſaphenſis in Anglia (quam S. Bonifacius in epiſtolis Saxoniam appellat tranſmarinam) Epiſcopus, appellãs Germanicum litus, vbi illa ſit cũ ſuis paſſa: tu voces cum veteribus Aeſtuaria Germanica, ſiue, vt Tacitus, inſulas Saxonum: quæ ſuo nomine (quod nullus veteris regionis Rhenanæ peritus ierit inficiando) complectãtur, quicquid hodie habet Oceanum verſus non ſolum Zelandia, Hollandia, Phriſia, olim Freſia ad Fleuum (qui Rheni fuit brachiũ Het Vlye ex Vuahale in Iſelam a Druſo deriuatum, vnde & hodie Foſſa Druſiana vocatur) ſita; ſed & longius nunc ab Oceano in mediterranea diſsita Tranſyſelana, vbi Drentij, nunc Drentenlandt, & Tubantij, nũc Tuuentenlandt apud Groeningam habitabãt inſulares; & Cliuia Coloniam vſque pertingens, varijs olim Rheni brachijs, ſeu anfractibus interclnſa. Vnde & olim Cæſaris Vuardæa, quam inſulam dicimus, nomen habet, haud longe a Colonia, vbi S. Suuitbertus colitur Kal. Martijs, quod Rheni circuitu olim ambiebatur, iam mediterranea. Nunc igitur ſuperius enarrata prædicti Gaufridi hiſtoria noſtratibus optime fuerit teſtimonijs conſentanea, quæ habent, iſtam SS. virginum claſſem vi procellarum ex Oceano Thielã appuliſſe, quæ hodie portus eſt Geldriæ ad Vuahalim; inde Coloniam perrexiſſe: quod tum fuit facillimum, cum Rhenus fluuiorum rex adeo abundabat aquis, vt foſſas plurimas ad Hollãdiam & Geldriam exſiccandam iuſſerint pij Auguſti exẽplo Druſi Rom. effodiendas: vt & noſtrates poſteri in vſum oppidi & agri Traiectenſis Leccam a ſtillando dictam, quod hieme Rhenus illac ſeſe in Moſam altero ſuo cornu effunderet copioſius. Vnde forte a Latinis fuit dictus Bicornis ab oſtijs nobilioribus; quorum alterum Glareano, alijsq. fere omnibus etiam nunc fuit ignotum, quod ad arcem Britannicam a Romanis contra Britonum incurſiones in litore extructam euoluebatur; ſed dunis vi tempeſtatum permotis obſtructum. Si ergo claſsia illa S. Vrſulæ fuit vi tempeſtatis ad Vuahalim depulſa, nullo negotio naucleris licuit ad rectum Rheni curſum ex internatãtibus paſsim inſulis naues dirigere, aut potius ventis dare; qui eos in manus Hũnorum (quod & Colonienſis habet hiſtoria) inuexerunt. hi enim apud Coloniam, vbi Romanum ſemper fuit contra Saxones feroſq. Germanos vltra Rhenum agentes præſidiũ, agebant, Gratiano Aug. contra Maximũ tyrannum militaturi. ſed ex ſententia Gaufridi a prædictis piratis tã immane ſcelus dicitur perpetratũ. Hactenus eruditus Lindanus.

T.2. A. 216. n. 3. & A. ᶜ *Aſtery.*] De quo Beda & Ado ex Actis S. Calliſti Papæ, quæ extant apud Suriũ to. 7. die 14. Octobris, vnde & ceteri acceperunt. Corpus Aſterij a Sergio Iuniori Rom. Pont. tranſlatum eſt in Titulum Equitij, vt vetus inſcriptio in marmore ſculpta, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur, fidem facit. 270. n 6. & 14.

ᵈ *Daſij & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & ceteri recentiores. Reſtituitur ex antiquis manuſcript. Germana lectio eſt, duodecim militum, loco duodecim millium.

ᵉ *Maronia in Syria.*] Erat in Syria olim vicus, Maronia dictus, vbi Malchus vixit; qui poſtea creuit in ciuitatem. Fuit eiuſdem loci Epiſcopus inſignis Timotheus nomine, qui multa grauiaq. paſſus eſt ob communicationem cum S. Ioan. Chryſoſt. tempore Arcadij Imp. vt ſcribit Pallad. in dialog. Eſt mentio de alio Maroniæ Epiſcopo, Dimaſio nomine, qui interfuit Concilio Epheſino, vt conſtat ex Actis ipſius. An antẽ a prædicta Maronia hi qui hodie dicuntur Maronitæ, ſint appellati, an vero a S. Marone abbate; non audemus certi quid definire. Copertum etenim habemus, Maronem abbatem in Syria claruiſſe ſanctitate; fuiſſeq. monaſterium dictum S. Maronis in Syria, cuius abbatis, nomine Alexandri; extant litteræ ad Hormiſdam Papam, & libellus oblatus Synodo, quæ recitantur in actione prima Quintæ Synodi. Eius itaque monachi appellati ſunt Maronitæ, ſicut a Studio Studitæ, a Saba Sabaitæ, a Dio Dijtæ, & ab Abrahamio Abrahamitæ dicti reperiuntur. Inde fortaſſe nomen Maronitarum pronenit, illorum (inquam) Chriſtianorum, qui proprios habẽtes Epiſcopos, degentes in monte Libano, magna fide ſinceritate & animi ardore communicant Romanæ Eccleſiæ, quorũ eſt Romæ nobile collegium a Sanctiſsimo D.N. Greg. Papa XIII. laudabiliter inſtitutum: quod ſumma induſtria, conſilio, & ope curat Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. Antonius Carafa, S. R. E. Card. Bibliothecarius, cuius immenſos labores, ſtudia, & animi affectum in reſtituenda ac propaganda fide Catholica collapſa in Orientali Eccleſia, nouit ille melius, qui ſolus laborem & dolorem conſiderat.

ᶠ *Malchi.*] Eius vitã S. Hieronymus egregie conſcripſit. Ab hoc diuerſus eſt (etſi in multis cõueniat) monachus ille, quem Sozomenus Malachionem vocat, qui iiſdem temporibus vixit, de quo libro 6. cap. 32. T.4. A. 370. n. 79. & A. 372. nu. 43.

ᵍ *Viatoris.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij recent. Scribit de eo Petrus in catal. lib. 9. c. 90. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris, vt Ado Vien. teſtatur in chronico. cir. A. 380. Ado.

ʰ *Cilinia.*] Plura de ea in vita S. Remigij; eius tamen vitam ſeorſum ſcriptam eſſe ab Hucbaldo, tradit Molan. Sigebert. de ea in chron. anno Domini 449. Alia eiuſdem nominis Cilinia Meldenſis virgo fuit, de qua agitur in vita S. Genouefæ virg. & apud Molanum hac die. A. 449.

Vnde-

22 Vndecimo Kal. Nouemb. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

HIEROSOLYMIS beati Marci [a] Epiſcopi, clariſsimi & doctiſsimi viri, qui primus ex Gentibus Hieroſolymorum eccleſiam ſuſcepit regendam, ac nō multo poſt ſub Antonino Imperatore martyrij meruit palmam. Hadrianopoli in Thracia natalis ſanctorum martyrum Philippi [b] Epiſcopi, Seueri presbyteri, Euſebij, & Hermetis, qui ſub Iuliano Apoſtata poſt carceres & flagella incendio cremati ſunt. Item ſanctorum martyrum Alexandri [c] Epiſcopi, Heraclij militis, & ſociorum. Firmi in Piceno ſancti Philippi [d] Epiſcopi & martyris. Oſcæ in Hiſpania ſanctarum virginum Nunilonis [e] & Alodiæ ſororum, quæ a Sarracenis ob fidei confeſsionem capitali ſententia punitæ, martyrium conſummarunt. Apud Coloniam ſanctæ Cordulæ [f], quæ vna ex ſodalibus ſanctæ Vrſulæ, cum aliarū ſupplicijs & cæde perterrita ſe occultaſſet, eius rei pœnitens, poſtridie ſe vltro patefecit, & nouiſsima omnium martyrij coronam accepit. Hierapoli in Phrygia ſancti Abercij [g] Epiſcopi, qui ſub Marco Antonino Imperatore claruit. Rhotomagi ſancti Melanij [h] Epiſcopi, qui a ſancto Stephano Papa ordinatus, illuc ad prædicandum Euangelium miſſus eſt. In Tuſcia ſancti Donati [i] Scoti Epiſcopi Feſulani. Veronæ ſancti Verecundi [k] Epiſcopi & confeſſoris. Hieroſolymis ſanctæ Mariæ [l] Salomæ, quæ in Euangelio legitur circa Domini ſepulturam ſolicita.

OCTOBRIS 22.

T.2.A.138 n.100 [a] MArci *Epiſcopi.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euſeb. in chron. anno 19. Hadriani Imp. & hiſt. lib. 4. cap. 6. in fine, Epiphan. hæreſi 66. cum agit de ſucceſsione Epiſcoporum Hieroſolymitanorū, Niceph. Epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 4. c. 25.

T.4.A.362 nu.85. [b] *Philippi & ſoc.*] Beda, Ado, & alij. Hunc præceſsit Liuius, qui ſucceſsit Eutropio; ambo q. Conſtantii temporibus ob defenſionem Catholicæ fidei martyrio coronati ſunt, prout teſtatur S. Athanaſius in apolog. de fuga ſua ad Conſtantium, col. 394.

[c] *Alexandri, & ſoc.*] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio. T.2 A.154. nu.3.

[d] *Philippi Epiſcopi.*] De quo etiam tabulæ Firmanæ eccleſiæ, quas Romam delatas accepimus.

[e] *Nunilonis & Alodiæ.*] Agit de iiſdem Vſuardus. Ipſarum martyrium ſcripſit S. Eu- T.x.A 851 nu 5.

logius in Memoriali ſanct. lib. 2. cap. 7. paſſaſq. dicit Aera 889. anno Domini 851. Plura de his conſcripta haberi in manuſcr. cod. teſtatur Ambroſ. Moral. ibi in ſchol. De his etiam in Flore ſanct. & in Theſaur. concion. tom. 2. agitur.

Quod autem tam hic, quam in alijs locis ſemper, cum Aeræ numerum ad Chriſti Domini noſtri annorum rationem deducimus, ab Aera nota annos trigintaocto ſubtrahere conſueuimus: rem haud ab inſtituto alienã facturi videbimur, ſi de Aera paulo diffuſius diſſeramus; ea etenim numeri nota tũ Acta martyrum, ac ſacra Concilia, tum etiam res profanas in Hiſpanijs conſignari conſueuiſſe, exploratiſsimum eſt, rarumq. ſit inueniri id ab alijs vſurpatum. Hic quidem vſus ab ipſo Auguſti tempore poſt mille trecentos & amplius annos in aliquibus Hiſpaniæ regionibus, quin etiam in Luſitania vltra milleſimum & quadringenteſimum perſeueraſſe, certiſsimum eſt, vt habes notatum pluribus a Vaſæo in chron. Hiſpan. c. 22. Quod in primis ad ipſum Aeræ nomen ſpectat; numeri notam eſſe dictam Aerũ, affirmat Nonius; in quam ſententiam Lucillius lib. 19. his verbis: Hæc eſt ratio peruerſa, Aera numeri ſubducta improbe. Fauſtus Reginenſis lib. 1. de Spiritu ſancto, Aeram ſupputationem appellat; quam & ab ære ſic dictam putant, quod in ære eſſet numeri nota deſcripta. Reijcitur a Vaſæo in chron. & a Didaco Couar. lib. 1. var. reſolut. cap. 12. commentum de Aera, quo dictum eſt, Aeram cum aſpiratione ſcribendam Heram, dictamq. ab hero, hoc eſt; domino. Refellit Reſendius Geneſij Sepuluedæ inuentum de Aeræ nomine, quod ſcilicet a notarijs alijsq; ſcriptoribus ſic fuerit abbreuiatum; vt quod ſcribendum eſſet, Annus erat Auguſti Cæſ. illi breuitatis cauſa ſic exararẽt, A. ER. A. Cæſ. paulatimq. demptis punctis etiam, ſcriptum AERA. Cæſ. Fere eiuſdem rei commentor fuit Couarr. vbi ſupra, cum diceret, primum elementum, A, a cæteris litteris interpunctione eſſe ſeparandum, ac ſic ſcribendum A. Era. vt diceret, Annus erat. prætulit tamen Couarr. ſuæ ſententiæ Sepuluedæ fictionem. Sed quis non videat, cum cuiuſque actionis in præſens factæ tempus in ſcriptura apponitur, non dici, Annus erat, ſed Annus eſt, &c. Cur non ſic potius (ſi licet in re ſeria ludere) ſingula per ſe elementa ponimus A.E.R.A. vt ſingulas ſignificent dictiones, ac velint dicere, Annus eſt Regni Auguſti? Sed miſſa iſtæc commenta: nam Auguſti nomen, quod per vltimum illud A. exprimunt, longe poſt exordium Aeræ a Senatu excogitatum, & tributum eſt Octauiano, anno nimirum decimoquinto a Triumuiratu, & vndecimo poſt Aeram cœptam, cum ſcilicet idem Octauianus ſextũ ageret Conſulatum cum collega Agrippa iterum Conſule, vt auctor eſt Dio hiſt. Rom lib. 53. Quænam ratio patitur, vt in Aera poſitum ſit nomen Auguſti, quod necdum a Senatu fuerat adinuentum? Eſt & Iſidori lib. 5. Orig. ea ſententia, vt ab ære dando, hoc eſt, tributo pendendo, Aera ſit dicta: quæ an ſit vera, dicam inferius. Rurſus de Aera illud apud omnes eruditos eſt in confeſſo, Aeram cœptam eſſe numerari anno trigeſimooctauo ante Chriſti Domini noſtri natalẽ diem. Ad hæc probãda non eſt quod multis immorer; ſatis erit ad eam rem demonſtrandam S. Iuliani Toletani Epiſcopi patens aſſertio, qui lib. 3. contra Iudæos ad Eruigium Regem habet hæc verba in fine: Aera enim inuenta eſt ante triginta & octo annos, quam Chriſtus naſceretur. Nunc autem acclamatur Aeram eſſe ſeptingenteſimam vigeſimãquartam. Detractis igitur triginta & octo annis, ex quo Aera inuenta eſt, vſque ad Chriſti natiuitatem, reſidui ſunt ſexcenti octogintaſex anni. hactenus Iulianus; qui dum ait; Nunc autem acclamatur Aeram eſſe, &c. ad illud videtur alludere, quod in Hiſpaniarum eccleſijs (vt habet c. 9. ſecundæ Synodi Bracarenſis) die natali Domini poſt Euangelicam lectionẽ publice in eccleſia per diaconũ futuri eius anni Paſchatis dies annunciabatur, ſimulq. Aera currẽs promulgabatur, ſicq. ea ratione Aera dici videtur acclamata. Sed miſsis his, iam omnes conſentiunt, ante annos triginta & octo diei natalis Domini, Aeram cœptam eſſe numerari; eaq. ratione, iureq. ijdem omnes referunt ad annum quartum a Triũuiratu. Quod autem diſertiſsimorum virorũm non mediocriter torſit ingenia, illud potiſsimum eſt, quidnam fuit in cauſa, vt eo anno Aeræ numerus ſit inuentus? Vaſæus in his peruestigandis plurimum laboris inſumpſit, & quo rem ſibi minus aſſequi viſus eſt, claros eruditione viros, qui in ea facultate in Hiſpania florebant, conſuluit; fuerunt hi Geneſius Sepulueda, & L. Andr. Reſendius; eorumq. de ea re ſententias recitat; hi omnes aliorum commenta refellentes, in eam pedibus ſententiam abijſſe videntur, vt Aeræ numeri eo anno fuerit auſpicandi ratio, quod a Triumuiris facta eo ipſo anno Romani Imperij diuiſione, Hiſpania Auguſto ceſſerit. Eamdem affert cauſam & Didac. Couarr. lib. 1. var. reſol. c. 12. Miratus ſum (fateor) nobiliſsima ingenia poſt multas de ea re lucubrationes errore temporis lapſa, vt putarint partitionem Imperij inter Triumuiros anno quarto Triumuiratus eſſe factam. Dio Caſsius, hiſtoricorum clariſsimus, qui floruit Romæ temporibus Seueri ac ſucceſſorum Impp. quiq. anno octauo Alexandri creatus eſt Conſul ordinarius, reſq. Romani Imp. ex antiquis Annalibus peruestigans, cuncta ordine temporum per Cõſules in annos ſingulos digeſſit; hic, inquam, Dio duplicem Imperij Romani partitionẽ a Triumuiris

uiris factam recenſet: priorem videlicet ipſo primo anno Triumuiratus ſub Conſulatu Lepidi & Planci, ab Vrbe cond. anno ſeptingenteſimo duodecimo, qui & annus primus Imperij Octauiani numerari cõſueuit: poſteriorem autem Imperij Romani inter eoſdem Triumuiros partitionem factam ait ſub Cõſulatu Caluini & Pollionis, à Triumuiratu anno tertio, ab Vrbe cond. ſeptingenteſimo quartodecimo, poſt bellum Peruſinum confectum, pace inita inter Octauianum & Antonium; qua quidem facta diuiſione, eidem Octauiano non tantum Hiſpaniæ, ſed Galliæ, Sardinia, & Dalmatia obtigerunt. Hæc Dio hiſt. Roman. lib. 48. Ex quibus quidem manifeſte apparet, neutram Imperij diuiſionem, primæ Aeræ, quam cœptam eſſe anno quarto a Triumuiratu & ipſi affirmant, aptari poſſe: a priore enim partitione vſque ad Chriſti Redemptoris annum, quadraginta & vnus intercurrunt anni; a ſecunda autem vſque ad prædictum tempus, anni numerantur triginta nouem, vel quadraginta; ſi numeres primum Chriſti annum anno quadrageſimo ſecundo Auguſti, vt plerique faciunt: cum alioquin triginta octo tantum numerari neceſſe ſit, ex maiorum omnium aſſertione, a prima Aera vſque ad Chriſti Domini noſtri natalem diem. Nec inſuper aliqua poteſt ratione ſubſiſtere, quod in ea re adhuc ſibi ambigua addidit Vaſæus, Aeram fortaſſe numerari cœptam a domitis Cãtabris & Aſturibus, cum Octauianus vniuerſa Hiſpania tranquilla atque pacata potitus eſt: nam eodem Dione auctore, teſtũ exploratumq. habetur, bellum Cantabricum cœptum eſſe ſub Conſulatu nono Octauiani, ab Vrbe condita anno 729. ab ipſo initio Aeræ anno quartodecimo; idemq. perſeueraſſe, ijſdem ſæpius rebellantibus, vſque ad Conſulatum Sentij Saturnini, anno ab Vrbe cond. 735. Aeræ vigeſimaprima. Hæc Dio hiſtor. Rom. lib. 53. & 54. quibus ea quæ de cauſa auſpicandæ Aeræ prædictis ſunt poſita, confutari videntur.

Alia igitur a prædicta eſt perquirẽda cauſa, cur anno quarto a Triumuiratu, qui eſt trigeſimus octauus ante Chriſti diem natalem, ab Hiſpanis anni ſinguli ab Aera cœperint numerari. Mea quidem ſententia, nulla ex parte veriorem cauſam ac certiorem quam ex Dione de ea re venari poſſumus: qui dũ ſub vnoquoque Conſulatu res geſtas recenſet, ſub Conſulatu Marcij Cenſorini & Caluiſij Sabini (eſt hic ille ipſe annus quartus a Triumuiratu, quo ſumitur initiũ Aeræ) de Cerretanis in Hiſpania rebellantibus texit hiſtoriam, eoſq. eo anno perdomitos ab Auguſto per Domitium Caluinum enarrat; eumdemq. adeo ingentem vim pecuniæ ex Hiſpanis collegiſſe, vt quod ab alijs Orbis ciuitatibus ad triumphi impẽſas exigi conſueuiſſe, ex ſolis Hiſpaniarum ciuitatibus collegerit; eamdemq. pecuniam adeo affatim ſuppeditatam, non tantum ad triumphi impenſas ſatis fuiſſe; ſed ex ea maiorem partem ad Vrbis Palatium, ipſa antiquæ Vrbis cunabula, vbi Romulus prima iecerat Vrbis fundamenta, incendio abſumptum, ex integro reſtituendum, eſſe expenſam: ſcribit enim hæc Dio hiſt. Rom. lib. 18. ponamque eius verba, quo hæc certiora ac fideliora habeãtur, vt a fonte hæc potius requiras, quam ex epitome Xiphilini, qui non ſine veritatis diſpendio Dionem in compendium contraxit. ſunt hæc, inquam, verba Dionis: Triumpho ſibi conceſſo; quod in triumphum conferri ab vrbibus ſolet, a ſolis Hiſpaniæ ciuitatibus accepit; atque eius aliquam partem ad triumphi apparatum inſumpſit, maiorem vero in Palatium reficiendũ: id enim incendio combuſtum inſtaurauit ac dedicauit, cum alijs rebus ſplendide ornatũ, tum imaginibus, &c. Hæc Dio: licet quod ad Palatij reſtitutionem ſpectat, Suet. in Aug. cap. 57. non ab Hiſpanis tantum, ſed à ceteris collatam dicat eſſe pecuniam. Porro cum Hiſpanorum collatio munificentiſſima prædicetur, eaq. ipſo anno facta noſcatur, quo Aera incipit numerari: mihi facile perſuadeo, ob tam egregiam nauatam operam, vt a re admodum memorabili, ab Hiſpanis cœpta eſſe futura tempora numerari. Vnde non diſplicet, quod Iſidorus lib. 5. orig. Aeram ab ære collato, hoc eſt, tributo penſo, putat eſſe dictam; licet ab eo omnino diſſentiam, dum ait, tunc ab Auguſto fuiſſe vniuerſum Orbem deſcriptum: nam eo tempore nominatæ ſuperius prouinciæ tantũ ſub Octauiani ditione poſitæ erant; & Orbis deſcriptio poſt annos trigintaocto, eo anno quo Dominus naſcitur, facta reperitur. Sic itaque Aeram nuncupatam ab ære collato exiſtimo, atque a dicta collatione æris, Aeram, ipſam notam numeri in Hiſpania eſſe acceptam. Hæc ſunt quæ de Aera inuenta habui dicere. Si quis his certiora habet quæ dicat, in medium proferat, & agam gratias.

[f] *Cordula.*] Conſule quæ dicta ſunt pridie huius diei in Vrſula. De huius translatione agitur in vita Alberti Magni par. 2. c. 9. T. 4. A. 383. nu. 3. & ſeq.

[g] *Abercij Epiſc.*] De eodem Græci etiam agunt hac die in Menologio. Eius res præclare geſtas ex antiquis monumentis deſcripſit Metaphraſtes, quas Lipom. habet tom. 6. & Sur. tomo 5. Claruit temporibus Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri fratrum Imperatorum. Extat eiuſdem ſanctiſſimi viri epiſtola ad dictum M. Aurelium Antoninum Imp. quæ Apoſtolicum redolet ſpiritum: exa hibemus eam integram in Annalibus Eccleſiaſticis, acceptam ab Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Gulielmo Syrleto Cardinale ampliſſimo, qui eam Græce ſcriptam in antiquo manuſcripto codice, vt ingentis pretij margaritam, cuſtodit: T. 2. A. 163. n. 12. 14. & ſeqq. To. 4. Ann. 362. nu. 301. ſecundum impreſſionem Venetam, vide nu. 281.

[h] *Mela-*

T. 2. A. 260 nu. 6. & T. 6 Ann. 507. num. 27. [h] *Melanij Epiſc.*] Fuit hic ſecundus eius ſedis Epiſcopus, ſubrogatus S. Nicaſio, vt habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares. Aliqui hunc Melonem, corrupto vocabulo, appellant, De eo Vincent. lib. 11. c. 74. Petrus in catal. lib. 9. c. 93. & alij.

Aſſumptus A. 802. Cattaneus. [i] *Donati.*] Eius Acta nuper cõſcripſit Frãciſcus Cattanius Diacetius Epiſc. Feſulanus.

cir. A. 533. [k] *Verecundi Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Veronenſ. pluribus autem Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veron. & S.R.E. Card. in commentario de antiquis monumentis Epiſcoporum Veronen. pag. 12. & 43.

T. 1. in Appar. nu. 64. & ſeq. [l] *Mariæ Salomę.*] De ipſa Matth. Euang. cap. 15. & 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores.

B Decimo Kal. Nouemb. Luna. 23

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18

t u A B C D E f F G H M N P

19 20 21 22 23 24 25 26 25 26 27 28 29 ſ

IN Hiſpania prope Gades ad fundum Vrſonianum ſanctorum martyrum Seruandi & Germani, qui in perſecutione Diocletiani ſub Viatore Vicario poſt verbera, ſqualorem carceris, famis ac ſitis iniuriam, & longiſſimi itineris laborem, quem ferro onuſti pertulerunt, nouiſſime martyrij ſui curſum cæſis ceruicibus impleuerunt: ex quibus Germanus Emeritæ, Seruandus vero Hiſpali conditus eſt. Antiochiæ in Syria natalis ſancti Theodori [b] presbyteri, qui in perſecutione impij Iuliani comprehenſus, poſt equulei pœnam, & multos ac duriſſimos cruciatus, lampadibus etiam circa latera appoſitis inflammatus, cum in confeſſione Chriſti perſiſteret, occiſione gladij martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſancti Ignatij, Epiſcopi, qui cum Bardam Cæſarem ob repudiatam vxorem arguiſſet, ab eo multis iniurijs affectus, in exilium pulſus eſt: ſed a Nicolao Romano Pontifice reſtitutus, tandem in pace quieuit. Burdigalæ S. Seuerini [d] Colonienſis Epiſcopi & confeſſoris. Rhotomagi ſancti Romani [e] Epiſcopi. Apud Salernum S. Veri [f] Epiſcopi. In territorio Ambianenſi S. Domitij [g] presbyteri. In pago Pictauienſi ſancti Benedicti [h] confeſſoris.

OCTOBRIS 23.

T. 2. A. 303 num. 141 SERVANDI *& Germani.* [a]] De iiſdem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Horum Acta narrantur egregie hymno ſacro in Breuiario Toletano: ex vetuſtis monumẽtis eadem alij ſoluta oratione deſcripſerunt, vt Vaſæus in chron. Hiſp. Marin. Sicul. de reb. Hiſpan. lib. 5. Eadem in Theſaur. concion. to. 2. & in Flore ſanct. Hiſp.

T. 4. A. 362. n. 45. & 115. [b] *Theodori.*] A nonnullis Theodoretus hic dictus reperitur. Agunt de eodem hac die, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Eius nobile certamen ſcribit Sozom. hiſtor. lib. 5. cap. 7. qui Theodoretum appellat ad diſſe.

T.5.A.437 n.6. differentiam alterius Theodori, qui eodem tempore ibidem eadem ex cauſa diriſsima paſſus eſt, de quo Ruffin. hiſt. lib. 1. c. 36. Socrat. lib. 3. c. 16. Sozom. lib. 5. c. 19. Theodoret. lib. 3. c. 10. ante hos omnes S. Gregor. Nazianz. orat. 2. in Iulianum, & S. Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. Teſtatur Molan. ſe vidiſſe huius martyris Acta ab aulicis Iuliani tunc ſcripta, eaq. hactenus Carthuſiæ aſſeruari: ſed miramur ea præteriſſe Surium, & eius in vitis Sanctorum colligẽdis ſucceſſorem Moſandrum, ambos Carthuſianos.

T.2.A.858. n.55.& A. 863 nu. 8. Obitus A. 878. n.43. [c] *Ignatij Epiſc.*] Agunt de eo etiam Græci hac die in Menologio. De eo eſt frequens mentio in regiſtro Ioannis Octaui Papæ, Nicolai Primi, ac præſertim in eius epiſtola ad Michaelem Imp. & alijs pleriſque, vt in epiſtola ad Epiſcopos Aſiæ & Libyæ, itemq. ad clerum Conſtantinopolitanum, ac denique ad vniuerſos Chriſtifideles, conſcripta 18. Martij Indict. 13. itemq. in Romana Synodo ab eodem Pontifice celebrata. His addimus Græcorum hiſtoricos Zonar. lib. 3. Annal. Cedren. in comp. hiſt. in Michaele, Glyc. in 4. par. Annal. Ex quibus omnibus vita ipſius optime concinnari poſſet: ſi præſertim adderetur ea, quam Anaſtaſius Bibliothecarius ſcripſit ad Hadrianum Secundum Rom. Põt. in præfat. de octaua Synodo; quam hiſtorice ſcriptam legimus in codice manuſcripto Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. D. Antonij Carafæ Card. Bibliothecarij.

cir.A.400. [d] *Seuerini Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scripſit eius Acta Fortunatus, vt teſtatur Greg. Turon. de glor. confeſſ. cap. 45. Alia inſuper incerto auctore ex vet. manuſcrip. edidit Sur. tom. 5. de eius electione agitur in appẽdice Concilij Agrippinenſis habiti poſt Conſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. ſecundum veriorem ſupputationem. Diu multumq. ſedit: nam tempore obitus S. Martini adhuc ſuperſtes erat, vt ſcribit Greg. Turon. lib. 1. mirac. S. Martini cap. 4. Obijſſe autem S. Martinum Arcadio & Honorio Augg. quintum Coſſ. anno Dom. 402. in Annalib. noſtris oſtẽdimus. Mentio de eodem Seuerino habetur in Actis S. Euergiſli eius diaconi, & inde Epiſc. ſucceſſoris, apud Sur. to. 5 die 24. Octob. in vita S. Annonis Epiſc. Colon. lib. 2. c. 27. & Sigeb. in chron. anno 399. De tranſlatione eiuſdem Sur. tom. 5. hac die hiſtoriam recitat. Hic monemus lectorem, ſcripſiſſe Petrum Damiani ad Deſiderium abbatem commentariolum de quibuſdam miraculis, quę deſcripſit Lipom. tom. 8. vbi de Seuerino Epiſcopo Colonienſi adhuc in pœnis purgatorijs exiſtẽte narrat hiſtoriam. Id quidem nolim quis putet intelligi de S. Seuerino, de quo hic agimus, qui iam ante annos ſexcentos ex hac vita migrarat, ſed de aliquo alio, quem auctor dicit nuper illi præfuiſſe eccleſiæ: licet in editis tabulis Epiſcoporum Colonienſium nullus alius eiuſdem nominis Epiſcopus reperiatur: quare ſuſpicor in prædictam ſcriptionẽ errorem irrepſiſſe nominis ciuitatis, vel Epiſcopi. Niſi dicere velimus, illa verba: Nuper Epiſcopus; non ex dictis ab Adraldo, qui citatur, eſſe relata, ſed potius ex ſcripto eſſe recitata, nimirum ex exemplari ab eodẽ miſſo ad Petrum, qui hæc ſcribit; nam rem geſtam fuiſſe ſcriptis conſignatam teſtatur.

[e] *Romani Epiſc.*] De quo hæc in dictis manuſcriptis; S. Romani Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita meritis claruit, & mors pretioſa in domo Domini quotidie demonſtratur. De eo etiam Molan. hac die. Fuit autem eius ſedis Epiſcopus viceſimus ordine, ſeditq. anno Domini 622. vt tabulæ eius eccleſiæ apud Democharem indicant. A. 622.

[f] *Veri Epiſcopi.*] De eodem veteres tabulę, Breuiarium, & alia antiqua monumenta eccleſiæ Salernitanæ. Aſſeruatur eius corpus in eccleſia cathedrali, in crypta inferiori, vna cum alijs ſanctis, quorum ſuperius meminimus 19. huius.

[g] *Domitij.*] Vet. manuſcrip. ac etiam Molan. de eodem agit hac die.

[h] *Benedicti.*] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores.

24 Nono Kal. Nouemb. Luna. C xxix.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

t u A B C D E f F G H M N P

20 21 22 23 24 25 26 27 26 27 28 29 1 2

VENVSIAE in Apulia natalis ſanctorum martyrum Felicis [a] Epiſcopi Africani, Audacti & Ianuarij presbyterorum, Fortunati & Septimi lectorum: qui tempore Diocletiani a Magdelliano Procuratore multis diu

vinculis, & carceribus in Africa & Sicilia macerati, cum Felix nullatenus ſacros libros iuxta Imperatoris edictum tradere voluiſſet, tandem occiſione gladi conſummati ſunt. Apud Homeritas in ciuitate Nagran paſsio ſanctorum Aretæ [b] & ſociorum trecentorum & quadraginta, tempore Iuſtini Imperatoris, ſub Dunaan Iudæo tyranno: poſt quos Chriſtiana mulier incendio tradita eſt; cuius filius annorum quinque, cum balbutiendo Chriſtum confiteretur, nec blanditijs nec minis retineri poſſet, in ignem, vbi mater ardebat, ſe præcipitem dedit. Coloniæ ſancti Euergiſli [c] Epiſcopi & martyris. Conſtantinopoli ſancti Procli [d] Epiſcopi. In Britannia Minori tranſitus ſancti Maglorij [e] Epiſcopi, cuius corpus Lutetiæ Pariſiorum requieſcit. In Vertano monaſterio ſancti Martini [f] abbatis. In Campania ſancti Marci [g] ſolitarij, cuius præclara opera ſanctus Gregorius ſcripſit.

OCTOBRIS 24.

T. 2. A. 302. nu. 118. & ſeq. [a] Felicis & ſoc.] Agunt de ijſdē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Cuius autem ciuitatis in Africa hic Epiſcopus fuerit, varia lectio eſt. Beda legit, Tubrocenſis eccleſiæ, Ado, Tibiurenſis, prout etiā in prædictorum martyrum Actis, quæ extant apud Sur. to. 5. legitur. Ex antiquis autē manuſcrip. verior lectio ea mihi probatur, quæ habet, Tibirenſis. De Tibirēſi, vel Tibiritana ciuitate mentio habetur in Conc. Carthaginenſi temporibus Cypriani, vbi ſubſcriptus legitur Vincentius Tibiritanæ eccleſiæ Epiſcopus, & ipſe Cyprianus ſcribit ad Tibiritanos epiſt. 56. In priorem editionem Rom. Martyrologij neſcio quomodo irrepſit error, vt hic Felix Aptungitanus dictus reperiatur, de quo Optatus Mileuitanus meminit lib. 1. contra Parmen aitq. eum manum impoſuiſſe Cæciliano creato Epiſcopo Carthaginenſi. ſed ille reperitur ſuperuixiſſe etiam temporibus Conſtantini, vt apparet ex Auguſtino de act. cum Donatiſt. poſt collat. cap. 33. & epiſt. 162. Nec vero eſt hic ille Felix Epiſcopus Abdiritanus, qui vixiſſe reperitur in Africa temporibus Zenonis Imp. vt conſtat ex Victore lib. 2. de perſec. Vuandal. Agit de his martyribus Petrus in catal. lib. 9. c. 106. & Mombrit. tom. 1. ſed multa ſunt in eis quæ corrigantur. Græci de ijſdem martyribus agunt xiij. kal. Maij in Menologio, vbi eorum paſsionis Acta breui ſumma deſcribuntur.

T. 7. A. 522. nu. 34. & ſeq. de ijſdē 27. Iul. [b] Aretæ & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio; quorum Acta Metaphraſtes exacte deſcribit: extant apud Lipom. to. 6. & Sur. tom. 5. De ijſdem Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 16. Zonar. in Iuſtino Imp. & Cedren. anno 5. eiuſdem. De Homeritis & eorum Regibus Chriſtianis, quibuſcum Iuſtinianus aduerſus Perſas fœdus inire ſtuduit, pluribus agit Procop. lib. 1. de bello Perſico.

cir. A. 403. [c] Euergisli Epiſcopi.] Agunt de eodē Ado, & alij recentiores. Eius Acta ex veteribus codicibus edidit Sur. tom. 5. Succeſsit hic S. Seuerino, vt conſtat ex tab. eius eccleſiæ, & ex vita ipſius.

T. 5. A. 407 nu. 12. & ſeq & An. 425 nu. 10. & ſeq. & A. 434 n. 1. & ſeq. & t. 6. A. 446. nu. 19. [d] Procli Epiſcopi.] De eodem Græci etiam hac die in Menologio. Fuit hic primum anagnoſtes S. Ioannis Chryſoſtomi, ac demum eius ſedis Epiſcopus, de quo Socrat. lib. 7. c. 39. 40. 43. 44. Theodoretus hiſt. lib. 5. c. 36. Niceph. hiſt. lib. 14. cap. 38. 39. 43. 46. & 47. Mentio de eodem habetur in vit. S. Ioannis Chryſoſt. Inter plurimas eiuſdem viri egregias lucubrationes, celeberrima eſt epiſtola ad Armenos de fide Catholica, cuius meminit Liberatus diac. in Breuiar. quæ & citata reperitur in S. Concilio œcumenico Epheſino: habetur eadem typis excuſa. De eius rebus geſtis pluribus egimus in Annal. Eccl. ibi & de alijs eiuſdē Sancti lucubrationibus.

cir. A. 620. [e] Maglorij Epiſcopi.] Eius Acta extāt apud Sur. tom. 5. Petrus in catal. lib. 9. cap. 103. de eodem nonnulla habet, itemq. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 50. & lib. 4. cap. 47. Guibertus Gemblac. de virtut. S. Martini cap. 14. & Molanus in addit. ad Vſuard. hac die. Claruit anno Domini ſexcenteſimo vigeſimo.

Sub Iuſtino Iuniore A.566. Ferrar. ſed & ex Gregor. Turon. fuit diſcipulus

f *Martini abb.*] De eo item Vſuardus hac die & alij, Ado autem ad quintum Idus Decembris. Agit de eodem Gregorius Turonenſis de glor. confeſſ. cap. 57.

g *Marcij.*] De quo ſcribit S. Gregor. Papa lib. 3. dialog. cap. 16. Alius iiſdem fere temporibus claruit in Gallijs in Aruernēſi agro Marcius, cuius res geſtas ſcribit Greg. Turon. in vit. ſanct. Patr. c. 14. ex quo Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 27.

S. Martini qui obijt. A. 402.

cir. A. 560.

25 Octauo Kal. Nouemb. Luna. D xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE ſanctorum martyrum Chryſanti, & Dariæ vxoris eius, qui poſt multas quas ſub Celerino Præfecto pro Chriſto ſuſtinuerunt paſſiones, iuſsi ſunt a Numeriano Imperatore via Salaria in Arenario deponi, atque illic viuētes terra & lapidibus obrui. Item Romæ natalis ſanctorum quadragintaſex [b] Militum, qui ſimul baptizati a Dionyſio Papa, mox iubente Claudio Imperatore decollati ſunt, ac via Salaria ſepulti: vbi & alij Martyres centum viginti & vnus poſiti ſunt; inter quos fuerunt quatuor milites Chriſti, Theodoſius, Lucius, Marcus, & Petrus. Sueſsione in Gallia ſanctorum martyrum Criſpini [c] & Criſpiniani, nobilium Romanorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide poſt immania tormenta gladio trucidati, coronam martyrij conſecuti ſunt: quorum corpora poſtea Romam delata fuerunt, atque in eccleſia ſancti Laurentij in pane & perna honorifice tumulata. Florentiæ paſsio beati Miniatis [d] militis, qui ſub Decio Principe pro fide Chriſti egregie certans, nobili martyrio coronatur. Turribus in Sardinia ſanctorum martyrum Proti [e] presbyteri, & Ianuarij diaconi, qui a ſancto Caio Papa ad eam inſulam miſsi, tēpore Diocletiani ſub Barbaro Præſide conſummati ſunt. Conſtantinopoli paſsio ſanctorum Martyrij [f] ſubdiaconi, & Marciani cantoris, qui ab hæreticis ſub Conſtantio Imperatore necati ſunt. Romæ ſancti Bonifacij [g] Papæ & confeſſoris. Petragoricis in Gallia ſancti Frontonis [h], qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, cum Georgio presbytero magnam illius gentis multitudinem ad Chriſtum conuertit, & miraculis clarus in pace quieuit. Brixiæ natalis S. Gaudentij [i] Epiſcopi, eruditione & ſanctitate conſpicui. Gaualis ſancti Hilarij [k] Epiſcopi.

OCTO-

T.2.A.254. n.6.& ſeq.

CHRYSANTHI *& Dariæ* [a]] De his Vſuardus, & alij recentiores; Græci in Menologio ad xiiij. Kalend. Aprilis. Tradunt eorum Acta eſſe conſcripta a Verino & Armenio, S. Stephani Papæ presbyteris: deſcripta eadem a Metaphraſte recitat Lipom. tom. 7. & Surius tom. 5. Habemus ipſa manuſcripta in antiq. codicibus. Plura de iiſdem Gregor. Turon. de glor. martyr. c. 38. ibi & de eorum corporum inuentione, & de epitaphio ſancti Damaſi Papæ ad ſepulchrum ipſorum conſcripto; & inferius cap. 83. agit de ipſorum reliquijs. Aldel. libro de laud. virg. de iiſdem pluribus. Quod autem Daria ex virgine Veſtali ob Chriſtianā religionem ſuſceptam, viua vna cum Chryſantho iuſſa eſt, ſentētia Iudicis, terra obrui; ſymbolum quoddam habere videtur cum illo ſupplicio, quod apud Ethnicos Romanos iure Pontificio virginibus Veſtalibus irrogari conſueuit. Habes de his poſt multa aliorū teſtimonia elegans exemplum, quod Plinius Iunior egregie deſcribit lib. 4. epiſt. 11. ad Minutianum; quamquam ſtupratoris ſupplicium diuerſum a prædicto fuiſſe, auctor eſt Feſtus in verb. Probrum virginis. Cum inſuper hi dicantur paſſi via Salaria; erat extra portam Salariam, quæ & Collina dicta reperitur, locus ille infamis, dictus campus Sceleratus, quod illic (vt ſcribit Liuius lib. 8. decad. 1.) Veſtales delinquentes viuæ defoderentur. Quod autem in aliquibus prædictorum Actis Daria Mineruæ virgo dicatur, non eſt nouum: nam cum Veſtales penes ſe Palladium haberent, eædem & Palladis virgines dictæ reperiuntur. Palladis ſacerdotes eas appellat Ambroſius lib. 1. de virgin. vbi de his agens, eaſdem poſt emerita caſtitatis ſtipendia nubere conſueuiſſe teſtatur. Id & omnes Ethnici ſcriptores profitentur; vt non mireris, ſi Dariam, tempore nubendi impleto, traditam audias in vxorem Chryſantho, vt eius Acta ſignificant.

T.3.A.269. num.6.

[b] *Quadragintaſex militum.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores ex Actis ſancti Laurentij, vbi eorum martyrij res geſtæ deſcriptæ habentur.

[c] *Criſpini & Criſpiniani.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Extant horum geſta ex antiquis monumentis deſcripta a Mombritio tom. 1. Petr. in catalog. lib. 9. cap. 106. & Sur. tom. 5. De horum martyrum eccleſia Sueſſione poſita agit Gregor. Turon. hiſt. lib. 5. cap. 34. in fine. T.2.A.303. n.119.

[d] *Miniatis.*] De quo Vſuardus, & alij recentiores. Eius Acta ex antiquis tab. deſcripſit Sur. tom. 5. Antonin. in 1. par. tit. 7. cap. 8. Petrus in catalog. lib. 9. cap. 108. De tranſlatione reliquiarum ipſius in Gallias tempore Othonis Imp. meminit Sigebert. in chron. anno Domini 969. T.2.A.254 n.19.

[e] *Proti & Ianuarij.*] Horum Acta manuſcr. ex Sardinia miſſa accepimus. Agit de iiſdem Franc. Fara lib. 1. de reb. Sardois. T.2.A.303. n. 145 T.3.A.351. nu.39.

[f] *Martyrij & Marciani.*] Agūt de his Græci hac die in Menologio his verbis: Natalis ſanctorum martyrum Marciani, & Martyrij, cum Paulus Epiſcopus Conſtantinopolitanus a Conſtantio Imp. Ariano in Armeniam miſſus exul, ab Arianis ſuffocatus, & beatum finem aſſecutus eſt, Marcianus, & Martyrius propter Orthodoxæ fidei obſeruantiam gladio cæſi ſunt, & ſepulti in porta Melandeſia Conſtantinopolitanæ vrbis; quibus S. Ioannes Chryſoſtomus templum a fundamentis erexit. Hæc ibi.

[g] *Bonifacij Papæ.*] Hic ſucceſsit Zoſimo. Eius Acta, ac dirum ſchiſma ab Eulalio concitatum, ex manuſcriptis epiſtolis tunc vltro citroq. miſsis, deſcripſimus in Annalib. Eccleſiaſticis. T.5.A.419. & 423 nu. 10. & ſeq.

[h] *Frontonis Epiſc.*] Beda, Vſuard. & alij. Meminit eiuſdē Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. & Petrus in catalog. lib. 9. cap. 109. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 26. Petrus in catal. confundit epiſcopum cū Frontone Abbati qui vixit circ. A. 151.

[i] *Gaudentij Epiſc.*] Hic, defuncto S. Philaſtrio, in eius locum inuitus renitensq. ſubrogatus eſt opera S. Ambroſij Epiſcopi Mediolanenſis, vt ipſemet Gaudentius teſtatur in ſermone habito in ordinatione ſua. De ſuſcepta a ſe in Orientem peregrinatione idem in ſermone de dedicat. eccleſ. Concil. ſanct. pertractat. T.3.A.316. n.44. T.4.A.369. nu.27. electus in epiſcopum A. 386.n.7.

[k] *Hilarij Epiſcopi.*] De eodem Vſuard. hac die, & alij recentiores.

26 Septimo Kal. Nouemb. Luna. E xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

ROMAE ſancti Euariſti [a] Papæ & martyris, qui Dei Eccleſiam ſub Hadriano Imperatore ſuo ſãguine purpurauit. In Africa ſanctorum martyrũ Rogatiani [b] presbyteri, & Feliciſsimi, qui in perſecutione Valeriani & Gallieni illuſtri martyrio coronati ſunt: de quibus etiam ſcribit ſanctus Cyprianus in epiſtola ad Confeſſores. Nicomediæ ſanctorum martyrum Luciani [c], Florij, & ſociorum. Eodem die ſancti Quoduultdei [d] Epiſcopi Carthaginenſis, qui vna cum Clero a Genſerico Rege Ariano in nauibus fractis abſque remigijs & velis impoſitus, præter ſpem Neapolim appulit, ibiq. in exilio poſitus, confeſſor occubuit. Narbone S. Ruſtici [e] Epiſcopi & confeſſoris, qui claruit temporibus Valentiniani & Leonis Imperatorum. Apud Salernum S. Gaudioſi [f] Epiſcopi. Papiæ S. Fulci [g] Epiſcopi. Item S. Quadrageſimi [h] ſubdiaconi, qui & mortuum reſuſcitauit.

OCTOBRIS. 26.

T. 2. A. 121. n. 1.

[a] EVARISTI Papæ.] Beda, Viſuardus, & Ado de eodẽ die ſequenti. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. c. 3. Epiphan. hæreſ. 27. Euſeb. in chron. & hiſtor. libro 3. cap. 28. Optat. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. Cetera in Annal. Eccleſiaſt. diximus.

T. 2. A. 253. n. 42. & A. 254. nu. 38. & An. 260. n. 59 & ſeq

[b] *Rogatiani, & Feliciſſimi.*] De his item Beda, Viſuardus, Ado, & alij. Frequenter de his Cyprianus, vt epiſt. 7. 39. 40. & 81. Senior Rogatianus hic dictus eſt reſpectu iunioris. Vixit iiſdem temporibus alius eiuſdem nominis Feliciſſimus, ſed meritis infeliciſſimus; qui ſignifer ſchiſmaticæ factionis, cum ſuis ſocijs a S. Cypriano abſtentus eſt, vt teſtatur epiſt. 39. & 40. Fuit inſuper alius Rogatianus, qui cum Donato paſſus eſt in Gallijs, de quo Gregor. Turon. de glor. mart. cap. 60.

an. 253.

[c] *Luciani & ſoc.*] Beda de his agit, qui etiã addit Heraclium & Marcianum. Luciani autem & Marciani Acta extant apud Mombrit. tom. 2. vit. ſanctor. paſſiq. feruntur temporibus Decij Imperatoris ſub Sabino Proconſule.

T. 5. A. 418. n. 83. & A. 439. n. 31.

[d] *Quoduultdei Epiſc.*] Res geſtas ipſius ſcribit Victor de perſecutione Vuandal libro 1. Succeſſio Epiſcoporum Carthaginen. eius ſeculi ſic ſe habuit. Temporibus Honorij Imperatoris ſedit Aurelius, cuius eſt frequens mentio apud Auguſtinum: poſt quem ſucceſſit Capreolus, de quo Vincent. Lerinen. lib. aduerſus hæreſes in fine; interfuit hic enim per legatos Concilio œcumenico Epheſino. in eius locũ ſubrogatus eſt Quoduultdeus, de quo agimus, qui ſedit temporibus Valentiniani, & ſucceſſorum. demum Zenone imperante, creatus eſt S. Eugenius, de quo Victor libro 2.

T. 6. A 449. n 58. in primis numeris in impreſsione Venet fol. 64. quia errore Impreſſoris numeri duplicantur.

[e] *Ruſtici Epiſc.*] De eodem Viſuardus. Ad hunc tunc monachum adhuc ætate iuuenem ſcripſit ſanctus Hieronymus egregiam epiſtolam de viuendi forma; eſt. quarta ordine: factus autem Epiſcopus peruenit vſque ad tempora ſancti Leonis Papæ, qui ad eum dedit epiſtolam decretalem 92. itemq. ad ipſum, aliosq. Galliarum Epiſcopos epiſtol.

f *Gaudioſi Epiſc.*] Aliùs hic ab illo eiuſdē nominis ſancto Epiſcopo, qui ex oris Africanis tempore Vuandalicæ perſecutionis Neapolim appulit, de quo ſuo loco inferius. Conſtat quidem de his duobus Gaudioſis Acta eſſe confuſa, dum quod eſt alterius, tribuitur alteri, & aliquando ex duobus efficitur vnus, vt in Actis alterius, quæ extant Neapoli, legimus. Huius corpus reconditum eſt Salerni in cathedrali eccleſia, in crypta inferiori.

g *Fulci Epiſc.*] De eodem tab. eccleſiæ Papienſis, & Iacobus Val. de Epiſc. Papien. cir. A. 1220.

h *Quadrageſimi.*] De eius ſanctitate & miraculis ſcribit S. Gregor. Papa dialog. lib. 3. cap. 17. cir. A. 570.

27

xxvj. F Sexto Kal. Nouemb. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

VIGILIA [a] ſanctorum Apoſtolorum Simonis & Iudæ. Abulæ in Hiſpania paſsio ſanctorum Vincentij [b], Sabinæ, & Chriſtetæ, qui primum in equuleo adeo ſunt extenti, vt omnes membrorum compages laxarentur; deinde capita eorum lapidibus ſuperpoſita, vſque ad excuſsionem cerebri validis vectibus ſunt contuſa, atque ita martyrium compleuerunt, agente Præſide Daciano. Apud caſtrum Tyle ſancti Florentij [c] martyris. In Cappadocia ſanctarum martyrum Capitolinæ [d], & Erotheidis eius ancillæ, quæ ſub Diocletiano ſunt paſſæ. Apud Indos ſancti Frumentij [f] Epiſcopi, qui ibi primum captiuus, deinde Epiſcopus a ſancto Athanaſio ordinatus, Euangelium in ea prouincia propagauit. In Aethiopia ſancti Elesbaan [e] Regis, qui Chriſti hoſtibus expugnatis, miſſo regio diademate Hieroſolymam tempore Iuſtini Imperatoris, monaſticam vitam, vt vouerat, agens, migrauit ad Dominum.

OCTOBRIS 27.

VIGILIA a.] De eadem Beda, Ado, Conciliū Oxonienſe, & alij.

b *Vincentij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ceteriq. recēciores de iiſdem agunt hac die. Errore labuntur, qui putāt hunc illum eſſe Vincentiū Cæſarauguſtanū diaconum. Extat de horum paſſione ſacer hymnus in Breuiar. Toletano. Plura etiam Vaſæus in chron. Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. conc. to. 2. Paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide. cir. an. 303

c *Florentij.*] De eodem iidem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

d *Capitolinæ, & Erotheidis.*] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, paſſasq. tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris, & Zelecinthio Præſide Cappadociæ. T. 1. a. 304. n. 71.

e *Elesbaan.*] Habentur eius res geſtæ deſcriptæ in Actis S. Aretæ martyris apud Metaphraſten 24. huius. De eodem & Niceph. hiſt. lib. 17. cap. 6. in fine, & Cedrenus anno quinto Iuſtini Imperatoris. T. 7. a. 523. nu. 18.

f *Frumentij Epiſc.*] De eodem Græci in Menologio pridie Kal. Decembris. Eius Acta conſcripſit Ruffinus hiſt. lib. 1. cap. 9. Theodoretus libro 1. cap. 23. Socrates libro 1. cap. 15. Sozomenus libro 2. cap. 23. & ex iiſdem Caſſiodorus; & alij recentiores; vt T. 3. a. 327. n. 8. & ſeq.

Petrus

Petrus in catalogo lib. 9. cap. 113. Vixit iiſdem temporibus alius Frumentius Epiſcopus Auxumeos in Aegypto, ordinatus a Sancto Athanaſio, confeſſione clarus: multa enim paſſus eſt ab Arianis ob tuendam Catholicam fidem: in quem data epiſtola Tyranni extat apud Athanaſium in apologia ad Conſtant. col. 330.

28 Quinto Kal. Nouemb. Luna. G

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

NATALIS beatorum Apoſtolorũ Simonis [a] Chananæi, & Thaddæi [b], qui & Iudas dicitur: quorum Simon in Aegypto, Thaddæus in Meſopotamia Euangelium prædicauit: deinde in Perſidem ſimul ingreſſi, cùm innumeram gentis illius multitudinem Chriſto ſubdidiſſent, martyrium conſummarunt. Romæ ſanctæ Cyrillæ [c] virginis, filiæ ſanctæ Tryphoniæ, quæ ſub Claudio Principe pro Chriſto iugulata eſt. Ibidem ſanctæ Anaſtaſiæ [d] ſenioris virginis & Cyrilli martyrum: illa in perſecutione Valeriani ſub Probo Præfecto vinculis conſtricta, colaphis cæſa, igne & verberibus cruciata, cum in confeſſione Chriſti immobilis permaneret, abſciſsis mamillis, euulſis vnguibus, dentibus comminutis, manibus pedibusq. præciſis, truncata capite, tot paſsionum monilibus ornata migrauit ad Sponſum: Cyrillus autem ei petenti aquam propinans, martyriũ pro mercede accepit. Apud Comum ſancti Fidelis [e] martyris ſub Maximiano Imperatore. Maguntiæ ſancti Ferrutij [f] martyris. Meldis ſancti Faronis [g] Epiſcopi & confeſſoris. Neapoli ſancti Gaudioſi [h] Epiſcopi Africani, qui ob perſecutionem Vuandalorum in Campaniam veniens, in monaſterio apud eam vrbem ſancto fine quieuit. Vercellis ſancti Honorati [i] Epiſcopi.

OCTOBRIS 28.

T.1. an 44. n.38 & ſeq. & A 68. n. 5 & ſeq.

SIMONIS *Chananæi* a.] De quo Beda, ac ceteri Latinorum hac die; Græci autem in Menologio ſeorſum a Iuda, ſexto Idus Maij. Errore factum opinatus eſt quidam, hic de vtroq; Apoſtolo Simone & Iuda agi; quaſi mẽdoſus ſit codex, ac dicere velit, Simonis, qui & Iudas: nam hunc etiam appellatum eſſe Iudam, ſcribit S. Hieronymus in epiſtola ad Galat. c. 4 & contra Heluidium, iunctis his quæ ab eodem in Matthæum ſcribuntur c. 10. Sed & Sophronius apud Hieron. de Script. Eccleſ. in Simone, & Dorotheus in Synop. itidem aiunt Simonem cognomento dictum eſſe Iudam, eumq. fratrem fuiſſe Iacobi, eidemq. ſucceſſiſſe in ſede Epiſcopali, atque ſub Traiano martyrium conſummaſſe.

Sed ad arguendos eiuſmodi errores plura a nobis dicta ſunt in tomo 1. Eccleſiaſticorum Annalium, anno Domini 68. Quod autem pertinet ad præſentem diem, agi hic re vera de duobus Apoſtolis, non tantum innumera vetuſta exemplaria fidem faciunt, ſed & ratio perſuadet: nam etſi alter ipſorum in Aegyptum, alter vero in Meſopotamiam profectus, Euangelium prædicauit; ſimul tandem conuenientes, in Perſide martyrio coronati ſunt; vt hic etiã Beda, Vſuardus, Ado, & alij profitentur ex Actis ipſorum, quæ incerto auctore in Paſſionibus Apoſtolorum conſcripta habentur, quorum Beda meminit in retract. in Act. Apoſt. cap. 1. De vtroque agi eodem die, indicat etiã vetus eccleſiaſticum officium eo die recitari conſuetum, ac præcipue antiquus hymnus de iiſdem, qui ponitur in Breuiario Toletano. In qua autẽ prouincia Simon Apoſtolus Euangelium prædicauerit, antiquioribus ſuboſcurum fuiſſe videtur: nam Origenes, Gregorius Nazianzenus, Euſebius, Chryſoſtomus, Theodoretus, & Socrates, cum de ceteris agunt Apoſtolis, loca q. referunt peregrinationis & Apoſtolatus eorũ, de Simone dicere omittunt. Aliorum vero, qui poſt prædictos ſcripſerunt, diuerſæ reperiuntur ſententiæ. Auctor qui nomine Iſidori fertur, de vit. & obit. ſanct. c. 82. & 83. dicit Simonem prædicaſſe Euangelium in Aegypto: Nicephor. lib. 2. cap. 40. addit Africam, eumq. tandem ad Britãnos perueniſſe teſtatur: id ipſum etiam Dorotheus in Synopſi: quorum ſententiam Græci ſecuti videntur in Menologio, vbi etiam (quod non probatur) dicit Simon item Nathanael appellatus. Rurſus autem in eodem Apoſtolo erraſſe reperiuntur nonnulli, putantes hunc eumdem eſſe cum illo Simone, qui paſſus reperitur in perſecutione Traiani, de quo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. c. 26. Fuerunt eius ſententiæ idem qui ſupra auctor de vit. & obit. ſanct. cap 82. Sophron. apud Hieron. & Beda, qui tamen in retract. in Act. Apoſt. recantat palinodiam. Diuerſos plane eſſe, varia ipſorum martyrij Acta teſtantur, & alia complura, quæ breuitatis cauſa præterimus.

T.1.An.43. n 18 & ſeq & A.44 n. 40 & A.68 n.5. & ſeq. & T.2.An. 309.n.2. [b] *Thaddæi, qui & Iudas dicitur.*] De eo etiã hac die Latini omnes, Græci autem 13. Kal. Iulij. Sicut de duobus Simonibus, ita & de duobus Thaddæis exorta eſt ambiguitas: ſiquidem alter ex his Apoſtolus, hic de quo agimus: alter autem fertur ex numero ſeptuagintaduorũ diſcipulorum; qui ad Abagarum miſſus, in Syria prædicauit Euangelium, vt auctor eſt Euſebius hiſtor. libro 1. cap. 13. in fine. Duos item & inter ſe diuerſos fuiſſe Thaddæos, teſtatur Beda in retract. in Act Apoſt. cap. 1. id ipſum ſcribit Niceph. hiſt. libro 2. cap. 40. ac ceteri Græcorum, qui eiuſdem ſententiæ eſſe videntur, dum diuerſis diebus de Iuda agunt, ac de Thaddæo, de illo nimirum ad 13. Kal. Iulij, de alio autem ad 15. Kal. Septembris. Verum S. Hier. in Matthæum cap 10. contrarium ſenſiſſe videtur, vnum eumdemq. fuiſſe Thaddæum Apoſtolum cum illo, qui Edeſſam ad Abagarum profectus eſt, quem Luc. Act. cap. 1. Iudã Iacobi, & Matth. Euang cap. 10 Lebbæum appellat. in quam quidem ſententiam ceteri Latinorum abiiſſe videntur, cum Occidentalis Eccleſia nonniſi de vno Thaddæo agat commemorationem. Loca autem vbi prædicauit Euangelium, hæc adnumerantur a Nicephoro libro 2. cap. 40. Iudæa ſcilicet, Galilæa, Samaria, Idumæa, Arabia, Syria, & Meſopotamia, de qua etiam Iſidorus & alij teſtantur. Extant vtriuſque Apoſtoli Acta, quæ & per lectiones diſtincta in aliquibus antiquis manuſcript. cod. inuenimus, vt in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt; quæ non ſatis tuta viſa ſunt Radulpho Tungrenſi de obſeru. can. cap. 11. Apud Hippolytum in libello de duodecim Apoſtolis legi, Thaddæum Berythi conſummaſſe agonem. Reliquias S. Thaddæi Hieroſolymis ad ſe miſſas S. Bernardus accepit, vt in eius vita legitur prope finem.

[c] *Cyrillæ.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, T.2.A.269. & alij ex Actis S. Laurentij. Vide quæ ſuperius notata ſunt in Tryphonia xv. kal. No- num.5. uembris. Cyrillæ, Memmiæ, Iulianæ, Neopiſtis, ac Sophiæ virginum ac martyrum corpora tranſtulit Sergius Iunior in Titulum Equitii, vt vetus inſcriptio marmori inciſa illic poſita teſtatur.

[d] *Anaſtaſiæ ſenioris, & Cyrilli.*] Agunt de T.2.A.262. his Græci in Menol. die ſequenti. Acta Ana- n.57. ſtaſię a Metaphraſte deſcripta recitat Lipom. to 6 & Sur. to 5. Hęc ſenior dicta reſpectu alterius Anaſtaſiæ, quæ paſſa eſt in perſecutione Diocletiani, de qua inferius 8 kal. Ianuar.

[e] *Fidelis.*] Beda de eodem hac die. Acta T.2.A.303 Fidelis & ſociorum recitat Mombrit. tom. 1, n.123. Sermonem & hymnum de eodem ſcripſit Petrus Dam. Extat apud Sur. tom. 5.

[f] *Ferrutij.*] Ado hac die. Scripſit de Actis eius atq; tranſlatione corporis ſermonẽ Me- cir. A.400. ginradus, quem Surius habet to. 5. hac die.

[g] *Faronis Epiſc.*] De quo Vſuardus, & alij T.8.A.614. recentiores. Eius vitã ex antiquis codicibus n.17. edidit Sur. to. 5. Meminit eiuſdem Sigebert. in chron. an. 620 Vincent. in Spec. lib. 24. c. 17 18, 19. Petrus in catal. lib. 9. c. 117. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 74. & lib. 4. c. 139. Ponitur viceſimus ordine Meldenſis ſedis Epiſcopus, qui ordinatus eſt an. Domini ſexcẽteſimo viceſimo, ſeditq. an. 66. vt eius vitæ Acta & tabulæ Meldenſium Epiſcoporum teſtantur.

[h] *Gaudioſi Epiſc.*] De eo tab. Neap. eccle- T.5.A.416. ſiæ habentur ibidem eius Acta. Vidi eiuſdem nu.20. cœmeteriũ ſubterraneum in ſuburbijs Neapolis, vbi hactenus inter alia nobilia antiquitatis monumenta ipſius tumuli ſeruatur

inſcri-

inſcriptio muſiuo opere exarata, licet ob vetuſtatem iam pene diminuta, his verbis: HIC REQVIESCIT IN PACE S. GAVDIOSVS, QVI VIXIT AN...... DIE KAL. NOVEMB........ INDICT. VI. Hæc ibi. Hic ex Africa profugus, vrgente dira perſecutione excitata a Genſerico Vuandalorum Rege Ariano, Neapolim appulit, eiusq. ſanctitas miraculis illuſtrata, non tantum Campanis, ſed exteris quoque innotuit. In Actis S. Agnelli hæc de ſancto Gaudioſo leguntur: Agnellus abbas electus in monaſterio quod beatus Gaudioſus cognomento Septimus Cælius, S. Bitinēſis eccleſiæ Pontifex in Africa, condere ſtuduit in hac Parthenopea ciuitate, eo tempore quo ex Africæ partibus aduenit cum S. Quoduultdeo & ceteris Præſulibus fugiens perſecutiones Vuandalorū, &c. Perſeuerat ſolemnis cultus Neapoli, vbi in eius eccleſia, decenti honore, ſacra ipſius pignora aſſeruantur. Claruit circa annum Domini quadringenteſimū quadrageſimum: ea etenim perſecutio in Africa conflata eſt Theodoſio decimumſeptimū & Feſto Coſſ. anno Dom. 439. Eiuſdē nominis Epiſc. Capuanus interfuit Cōcilio Rom. ſub Martino Papa & martyre, vt eius Cōcilij Acta produnt.

[i] *Honorati Epiſc.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Vercellenſis. Meminit ipſius Paulinus in vita S. Ambroſij. Epitaphium ad eius ſepulchrum in marmore inciſum, typis excuſum habetur ante vitam S. Euſebij eiuſdem eccleſiæ Epiſcopi: incipit: Pontificis ſancti, &c. Tertius ibi ponitur eius ſedis Epiſcopus, cuius vitam ex antiquis monumentis eius eccleſiæ ſe ſcripſiſſe teſtatur Galeſinius. Succeſſit hic Limenio, ſeditq. temporibus Anaſtaſij & Innocentij Romanorum Pontificum. Claruit eiuſdem nominis Honoratus Epiſcopus Nouarienſis temporibus Symmachi Papæ. Extat ad ipſum ſcripta egregia epiſtola Ennodij Ticinenſis. 5.A. 397 n.42.

29 Quarto Kal. Nouemb. Luna. A xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

IN Lucania ſanctorum martyrum Hyacinthi [a], Quincti, Feliciani, & Lucij. Sidone in Phœnicia ſancti Zenobij [b] presbyteri, qui ſub nouiſsimæ perſecutionis acerbitate alios ad martyrium exhortans, martyrio & ipſe dignatus eſt. Eodem die ſanctorum Epiſcoporum Maximiliani [c] martyris, & Valentini confeſſoris. Bergomi ſanctæ Euſebiæ [d] virginis & martyris. Hieroſolymis natalis beati Narciſsi [e] Epiſcopi, ſanctitate, patientia, ac fide laudabilis, qui centum & ſexdecim annorū migrauit ad Dominū. Auguſtoduni S. Ioannis [f] Epiſcopi & confeſſoris. Caſſiope in inſula Corcyræ S. Donati [g], de quo ſcribit B. Gregorius Papa. Viennæ depoſitio beati Theodori [h] abbatis.

OCTOBRIS 29.

HYACINTHI *& ſoc.* [a]] De his Beda, Vſuardus, & alij recentiores. De reliquijs S. Hyacinthi meminit ſanctus Gregorius in regiſtro lib. 7. Indict. 2. epiſt. 12.

cir. an. 300 de eo iterū ſup. in Tyrannio 20 Febr. [b] *Zenobij*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 25. Niceph. lib. 7. c. 16. Longe alius hic ab eo de quo Græci agunt die ſequenti in Menologio.

[c] *Maximiliani & Valentini.*] Vetera manuſcripta, ex quibus Molanus in additionibus ad Vſuardum hāc die.

[d] *Euſebiæ.*] Tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus Galeſinius hac die. Sub Maximiano an. 307. Guar. T. 2. A. 186. n. 11. A. 198. n. 1. & 2. & A. 199. n. 5. & ſeq.

[e] *Narciſſi Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij pluribus. Euſebius in chron. & hiſtor. lib. 4. cap. 19. lib. 5. cap. 12. & lib. 6. cap. 8.

cap. 8. & 9. Niceph. lib. 5. cap. 9. & 10. Meminit eiuſdem S. Epiphan. in Panar. hæreſ. 66. & Niceph. Epiſc. in chron. Cõfundunt nõnulli hunc cum Narciſſo Gerundenſi, de quo ſupra. Fuit hic trigeſimus eius ſedis Epiſcopus: claruit ſub Seuero, & ſucceſſoribus Imperatoribus.

f *Ioannis Epiſc.*] De eodem tab. eccleſiæ Auguſtodunen. Eius vita ſcripta fertur a Vualfrido eius ſucceſſore.

g *Donati.*] Gregor. Papa in regiſtro lib. 2. epiſt. 2. meminit de corpore eiuſdẽ S. Donati, pluribus autem inferius epiſtola octaua; ibi & de Caſſiope caſtro meminit.

h *Theodori Abb.*] alias Theodarij, ſic & Molanus, qui de eodem agit hac die.

xiii. B Tertio Kal. Nouemb. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis ſanctorum Martyrum a ducentorum viginti. Tingi in Mauritania paſsio ſancti Marcelli b Centurionis, qui capitis abſciſsione martyrium compleuit ſub Agricolao agente vices Præfecti Prætorio. Alexandriæ ſanctorum tredecim Martyrum, qui cum ſanctis Iuliano, Eunoc, & Macario paſsi ſunt ſub Decio Imperatore. Ibidem S. Eutropiæ d martyris, quæ martyres viſitans, cum illis ſæuiſsime cruciata, reddidit ſpiritum. Caralis in Sardinia S. Saturnini e martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Barbaro Præſide capite truncatus eſt. Apameę ſancti Maximi f martyris ſub eodem Diocletiano. Legione in Hiſpania ſanctorum martyrum Claudij g, Luperci, & Victorij, filiorum ſancti Marcelli Centurionis; qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani ſub Diogeniano Præſide iuſsi ſunt decollari. Aegæę in Cilicia paſsio ſanctorum Zenobij h Epiſcopi, & Zenobiæ ſororis eius, ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia Præſide. Altini S. Theoneſti i Epiſcopi & martyris, qui ab Arianis occiſus eſt. Pariſijs S. Lucani k martyris. Antiochiæ S. Serapionis l Epiſcopi, eruditione clariſsimi. Capuæ S. Germani m Epiſcopi & confeſſoris, magnæ ſanctitatis viri: cuius animã in hora obitus eius ab Angelis in cælum ferri ſanctus Benedictus aſpexit. Potentiæ in Lucania ſancti Gerardi n Epiſcopi.

OCTOBRIS. 30.

MARTYRUM *ducentorum viginti* a.] De his item Beda, Vſuardus, Adõ, conſentiuntq. vet. manuſcripta.

b *Marcelli.*] Beda, ac ceteri omnes de eodẽ hac die. Extãt eius martyrij Acta publica a Notarijs excepta: deſcripſit eadẽ Sur. to. 5. Inſuper eius certamen & corona præclare canitur hymno ſacro in Breuiario Toletano. Fuit hic pater duodecim filiorum, qui omnes patri triſplo dignati, parem patri aſſecuti ſunt coronam martyrii. De his omnibus in Breuiario Eboren. & in chron. Hiſp. Vaſæi, qui de Marcello agens,

T. 2. 4. 298 nu. 1. 4. & ſeq.

agens, paſſum dicit Fauſto iterum & Gallo Conſſ. eſt is annus à Chriſto ducenteſimus nonageſimuſoctauus. De eodẽ in Flor. ſanct. Hiſpan. vbi & de martyrijs duodecim filiorũ plenius agitur; licet aliqui alij loco illorum ibi ponãtur. Quinam fuerint huius filij, habes ex Breuiario Eborenſi apud eumdem Vaſæum in chron Hiſcan.

T.2.A.253. nu.204. [c] *Treſdecim Mart.*] Agũt de his Græci etiã in Menologio hac die, & Euſebius ex epiſtola Dionyſij lib 6. cap. 34. Verum de Iuliano, & Euno, qui idem eſt cum Chronione, ſiue Coronione, agitur etiam ſuperius 27. Febr. de Macario autem infra 8. Decembris.

[d] *Eutropia.*] Græci itidem hac die in Menologio pluribus de eadem agunt.

T.2.A.303 n.145. [e] *Saturnini.*] Accepimus eius Acta manuſcr. paſſusq. habetur anno vigeſimo Imp. Diocletiani, eius Conſulatu octauo, tertio Kal. Nouemb. Alia Acta habet Mombrit. tom. 2. vit. Sãct. Meminit eiuſdem Fara de reb. Sard. De baſilica S. Saturnini in Sardinia mentio habetur in vita ſancti Fulgẽtij Epiſcopi Ruſpenſis apud Sur. tom. 1.

Sub Diocl. [f] *Maximi.*] Græci agunt de eodem xvij. Kalend. Octob. in Menologio.

T.2.A.298. nu 9 & A. 303.n.138. [g] *Claudij & ſoc.*] Fuit Claudius vnus ex filijs S. Marcelli Centurionis, de quo hac die agitur, Lupercus item & Victorius, eodem patre geniti. Plura de his in Flore ſanct. Hiſpan. vbi de omnibus, eiuſdẽ S. Marcelli filijs agitur; ſed quod ad nomina ſingulorum ſpectat, conſule (vt diximus) Vaſæũ in chron. anno 306. & Theſaur. concion. tom. 2.

T.2.A.285. n.13. [h] *Zenobij & Zenobiæ.*] Agunt de his Græci etiam hac die in Menologio, eorumq. martyrium deſcribunt; ſed plenius Metaphraſtes eorum Acta refert: extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom 5. hac die.

An.425. [i] *Theoneſti Epiſc.*] Tabulæ eius eccleſiæ, itemq. Sigebert. in chron. anno 425. & Petrus in catalog. libro 10. cap. 9.

[k] *Lucani.*] De eodem vet. manuſcripta, ex quibus Molan. hac die in addit. ad Vſuard.

[l] *Serapionis Epiſc.*] Beda, Vſuardus, & alij recentiores de eodẽ hac die. Scribit de ipſo Euſeb. in chron. anno 10. Commodi Imper. & hiſt. lib. 6. c. 10. Hieron. de ſcript. Eccleſ. Niceph. Calliſt. lib. 4. cap. 20. & 27. Niceph. Epiſc. Conſt. in chron. In Concil. Alexandrino temp. Athanaſij commendatur eius Catholica fides ſcriptis olim teſtata, vt de eo item Niceph. lib. 10. cap. 14. T.2.A.191. nu.1.& ſeq. & A.213.n. 11.

[m] *Germani Epiſc.*] Ado, & alij recentiores: pluribus S. Gregorius libro 2. dialog cap. 35. & lib 4. cap. 40. hiſt Miſcel. lib. 15. in Iuſtino Imp. Lib. de Rom. Pontif. in Hormiſda, Ioan. Epiſcopus Conſtantinop. in libello fidei Catholicæ ad Hormiſdam. De eius legatione Conſtantinopolim, de mandatis acceptis ab Hormiſda, de litteris ad eũ ſcriptis, de relatione Germani, rebusq. tunc ab eo geſtis Cõſtantinopoli, & cũ reuerteretur Romam, plures extant epiſtolæ, quas ex codice Vaticano deſcripſimus, inteximuſq. Annal. Eccleſiaſt. Succeſſio Epiſcoporum Capuanæ eccleſiæ illorum temporum ſic ſe habuit: Sub Pontificatu Hilari Papæ ſedit Tiburtius, qui interfuit Romano Concilio ſub eodem Pontifice celebrato; poſt quem ſedit Conſtantinus, qui itẽ interfuit Synodo Romæ habitæ ſub Felice Pontifice, vixitq. etiã tempore Papæ Symmachi, ſeditq. cum alijs in Concilijs Romanis aduerſus Laurentium pro Symmacho, vt prædictarum Synodorum Acta declarant. Poſt Conſtantinum denique ſedit ſanctus Germanus, de quo hac die celebritas agitur. De eodem habetur mentio in Actis S. Placidi, a Gordiano conſcriptis. T.7.A.520 n.72 obit. A.579.n.21

[n] *Gerardi Epiſc.*] Tabulæ & vetera manuſcripta eius eccleſiæ. clr.A.1120 ex monum. eccl. Potẽt.

xiii. C Pridie kal. Nouemb. Luna. 31

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ

10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26

t u A B C D E f F G H M N P

27 28 29 30 1 2 3 4 4 5 6 7 8 9

VIGILIA omnium Sanctorum. Romæ natalis beati Nemeſij diaconi, & Lucillæ virginis filiæ eius: qui cum a fide Chriſti flecti nequaquam poſſent, iubente Valeriano Imperatore, decollati ſunt octauo kalendas Septembris: quorum corpora a beato Stephano Papa ſepulta, deinde a beato Sixto via Appia hac die honeſtius tumulata, Gregorius Quintus in Diaconiam S. MARIAE

Nouæ

Nouæ tranſtulit, vna cum ſanctis Symphronio, Olympio Tribuno, Exuperia eius vxore, & Theodulo filio, qui omnes Symphronij opera conuerſi, & ab eodem S. Stephano baptizati, martyrio coronati fuerant. Quę Sanctorum corpora, Gregorio XIII. Summo Pontifice, ibidem inuenta, ſub altari eiuſdem Eccleſiæ honorificentius collocata ſunt ſexto Idus Decembris. Eodem die ſanctorum Ampliati [c], Vrbani, & Narciſsi, quorum meminit S. Paulus ad Romanos ſcribens: qui ob Euangelium Chriſti a Iudæis & Gentilibus cæſi ſunt. In Gallia apud Auguſtam Veromanduorum ſancti Quinctini [d] ciuis Romani, ordinis Senatorij, qui ſub Maximiano Imperatore martyrium paſſus eſt: cuius corpus poſt annos quinquagintaquinque, reuelante Angelo, inuentum eſt incorruptum. Conſtantinopoli ſancti Stachis [e] Epiſcopi, qui a beato Andrea Apoſtolo primus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ordinatus eſt. Mediolani S. Antonini [f] Epiſcopi & confeſſoris. Ratiſponæ ſancti Vuolfgangi [g] Epiſcopi.

OCTOBRIS 31.

VIGILIA [a].] De eadem Beda, Vſuardus, Ado; & alii. Cõcil. Oxoni & qui agũt de diuinis officiis.

T.2.A.259. n.22.& ſeq [b] *Nemeſij & Lucillę.*] Beda de iiſdem, ac recẽtiores. Agitur de his martyribus in Actis S. Stephani Papæ & martyris apud Sur. tom. 4. die 2. Auguſti. Adhuc perſeuerat locus Lucillæ virginis in cœmeterio Calliſti, vbi in lapide ſepulchri inſcriptio vetus poſita legitur. Vltima tranſlatio, cuius hic habetur mentio, facta eſt ſolemniter opera Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Antonii Carafæ tunc diaconi, nunc presbyteri Cardinalis Bibliothecarii, Protectoris Monachorũ ordinis S. Benedicti Congregationis Montis Oliueti, qui prædictam curant eccleſiam; cuius egregia opera, apud complures illorum priſtina illa monaſtica exactiſſima diſciplina eſt reſtituta, quam ſperamus in ceteros propagandam.

[c] *Ampliati & ſoc.*] De his Paulus ad Rom. c. 16. Græci etiam horum omnium diem natalem celebrant hac die in Menologio. Hippolytus mart in libello de 72. diſcipulis ait Ampliatum Odyſſæ, Vrbanum in Macedonia, & Narciſſum Athenarum creatos eſſe Epiſcopos: de Ampliato & Vrbano idem profitetur Dorotheus in Synopſi, Narciſſum autem Patrarum dicit fuiſſe Epiſcopum. T.1. A. 58 n.56 & An. 98.n.23.

[d] *Quinctini.*] Agunt de Quinctino Beda, Vſuar. Ado, ceteriq. recentiores; cuius martyrii Acta ex antiquis codicibus edidit Sur. to. 5. agitq de eius ſacri corporis tranſlatione. Mentio de eodem habetur in Actis SS. Criſpini & Criſpiniani, de quibus agitur ſupra Kalendas Nouembris. De miraculis ad ſepulchrum eius ſcribit Gregor. Turonen. de glor. mart. cap. 72. & 73. T.2.A.303. n.130.

[e] *Stachis Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio. Hic ille Stachis, cuius Paulus meminit ad Roman. c. 16. de quo & Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. & Niceph. Calliſt hiſt. lib. 8. c. 7. Hippolytus in libello de ſeptuag duob. diſcip. ex quo eadem Doroth. in Synopſi. T.1.An.44. n.32. & A. 58.n.56. & T.3.A.314. num.95.

[f] *Antonini.*] De quo tab. eccleſiæ Mediolanenſis, ex quibus & Galeſinius hac die. cir. A.667. Be ſut.

[g] *Vuolfgangi Epiſc.*] Eius res geſtas ex vet. manuſcrip. edidit Sur. tom. 5. Legi præterea libellum ipſius vitam continentem, eamq. ſacris imaginibus referentem; ſuntq. inibi deſcripta miracula poſt obitum facta. De eodem Lambert. in chron. & Trithem. de vit. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 229. & lib. 4. cap. 326. Sedit (vt prædicta Acta indicant) annis viginti duobus, migrauitq. ex hac vita anno Domini 999. licet Lambertus referat eius obitum anno 994. T.2.A.978. n.1.T.11.2. 1003. n.18.

NOVEMBER.

1 Kalendis Nouemb. Luna. D xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

FESTIVITAS[a] omnium Sanctorum, quam in honorem Beatę Dei Genitricis virginis MARIAE & ſanctorum Martyrum Bonifacius Papa Quartus, dedicato templo Pantheon, celebrem & generalem inſtituit agi quotannis in vrbe Roma. Sed & Gregorius item Quartus poſtmodum decreuit, eamdem feſtiuitatem, quæ varijs modis iam in diuerſis eccleſijs celebrabatur, in honore omnium Sanctorum ſolemniter hac die ab vniuerſa Eccleſia perpetuo obſeruari. Tarracinę in Campania natalis ſancti Cæſarij[b] diaconi, qui diebus multis in cuſtodia maceratus, poſtea cum ſancto Iuliano presbytero in ſaccum miſſus, in mare pręcipitatus eſt. In caſtro Diuione ſancti Benigni[c] presbyteri, qui a beato Polycarpo miſſus in Galliam ad prędicandum Euangelium, poſtquam ſub Marco Aurelio Imperatore a Terentio Iudice grauiſsimis tormẽtis multipliciter eſt afflictus, tandem collum eius vecte ferreo tundi, & corpus lancea perforari iubetur. Eodem die ſanctæ Mariæ[d] ancillæ, quæ Chriſtianę religionis nomine accuſata, ſub Hadriano Imperatore diris verberibus afflicta, equulei extenſione, & vngularum laceratione vexata, martyrium compleuit. Damaſci paſsio ſanctorum Cæſarij[e], Dacij, & aliorum quinque. In Perſia ſanctorum martyrum Ioannis[f] Epiſcopi, & Iacobi presbyteri, ſub Sapore Rege. Tarſi ſanctarum C reniæ[g] & Iulianæ, ſub Maximiano Imperatore. Aruernis ſancti Auſtremonij[h] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Pariſijs depoſitio ſancti Marcelli[i] Epiſcopi. Baiocis ſancti Vigoris[k] Epiſcopi, tempore Childeberti Francorum Regis. Tibure ſancti Seuerini[l] monachi. In pago Vuaſtinenſi ſancti Maturini[m] confeſſoris.

T.8. a 607. n. 1.

FESTIVITAS *omnium Sanctorum* [a].] Agunt de eadem cetera Martyrologia, atque in Ordine Romano hæc ſcripta habentur: In ipſis kalendis Nouembris Romæ & per totum Orbem plebs vniuerſa, ſicut in die Natalis Domini, ad Eccleſiam in honorem omnium Sanctorum, ad Miſſarum ſolemnia conuenire ſtudeat: illud attendentes, vt quicquid humana fragilitas per ignorantiam aut negligentiam in ſolemnitatibus ac vigilijs Sanctorum minus plene peregerit; in hac obſeruatione ſancta ſoluatur. Hæc ibi; eademq. Albinus Flac. de diuin. offic. Annua die natalitia ſanctorum martyrum in Eccleſia peragi, ex priſtina maiorum traditione, ab ipſo initio naſcentis Eccleſiæ, religionis vſus obtinuit: idq. intelligit Tertullianus de coron. milit. cum ait: Pro natalitijs annua die facimus. Ea de cauſa S. Cyprianus ſumma adhibita diligentia diem notari mandat, quo quis martyrium conſummaſſet, epiſt. 36. quo autem ritu huiuſmodi natalitia agi conſueuiſſent, Idem docet epiſt. 34. cum ait: Sacrificia pro eis (vt meminiſtis) ſemper offerimus, quoties martyrũ paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. Mittimus hic de his innumera aliorum ſanctorũ Patrum teſtimonia recenſere, egimus de his plenius in Annalib. Eccleſiaſt. Vt autem omnium ſimul martyrũ vna eadẽq. die celebritas ageretur, ex Bonifacij Papæ IIII. inſtitutione Romæ eſt ſumptum exordium, cum antea ea die Kalend. Nouembrium eſſet vniuerſale ieiunium, de quo Iſidorus agit de Eccleſ. offic. lib. 1. cap. 19. Poſtmodum vero, quod Romæ tantum peculiariter agebatur, Gregorius Papa Quartus ceteris Occidentalis orbis eccleſijs faciendum præcepit. De Tranſalpinis Sigebert. in chron. anno Domini 835. docet his verbis: Tunc, monente Gregorio Papa, & omnibus Epiſcopis aſſentientibus, Ludouicus Imp. ſtatuit, vt in Gallia & Germania feſtiuitas omnium Sanctorum in Kal. Nouemb. celebraretur, quam Romani ex inſtituto Bonifacij Papæ celebrãt. Hæc Sigebertus. Quod autem ante Ludouicum Pium Imp. in Gallijs eiuſmodi ſolemnitas nullatenus peragi conſueuerit, ſatis exploratum habetur ex eo, quod in Concilio Moguntino habito tempore Caroli Magni Imp. cum in canone triceſimoſexto feſti dies in illis eccleſijs agi conſueti recenſeantur, nulla prorſus mentio fit de eiuſmodi celebritate, ſicut nec etiam in Capitular. Regum lib. 1. cap. 164. lib. 2 c. 36. & lib 6 c. 186. Quod vero ferantur ſermones aliqui S. Auguſtini nomine in eadem ſolemnitate habiti: ſcire debemus in primis, illum ipſum primũ ordine eo titulo prænotatum, ſecũdum exactam cenſuram ſcholæ Louanienſis, non Auguſtino, ſed Alcuino eſſe tribuendum; fuitq. fortaſſe librariorum mendum, vt pro Alcuino ſcriberent Auguſtinum. At vero in antiquo codice manuſcrip. eccleſiæ S. MARIÆ ad Martyres Romæ, vbi ea celebritas primum agi cœpta eſt, inuenimus eumdem ſermonem ſub titulo Odonis abbatis Cluniacenſis. Rurſus autem ſermo ille 14. in additione Pariſienſi, qui eodem titulo conſignatur, Auguſtini cum germanus ſit, habitus ab eo noſcitur in die natali alicuius virginis & martyris, vt patet ex eius exordio. Reperimus in eodem codice alios ſermones S. Auguſt. de martyribus, ad eam tamen ſolemnitatem accommodatos, vt quem habuit de Maſſa candida, nondum quod ſciam, typis excuſum; cuius exordium eſt: Dilectiſſimi fratres, &c. Alius eſt, qui incipit: Delectat videre campos ſegetum, &c. Tertius ita: Sancta feſtiuitas, &c. Quartus vero ſic: Pſalmus qui cantatur, &c. Eſt hic primus ordine de pluribus martyribus, ceteri autem nondum editi ſunt. hi quidem per octauas eius ſolemnitatis legi conſueuerunt vna cum tractatu in Apocalypſim titulo Pauli Oroſij, & ſermo de omnibus Sanctis, incipiens a Dei Genitrice MARIA; qui in aliquibus codicibus adſcribitur Maximo Taurinenſi, ſed in dicto codice ponitur titulo Maximi Tarentini; ſicq. exorditur: Legimus in Eccleſiaſticis hiſtoriis, &c. Extãt de eadem ſolemnitate inter alios duo ſermones Innocẽtii Papæ. De dedicatione autem Panthei in honorem Dei Genitricis & omnium Sanctorum dictum ſatis eſt ſupra tertio Idus Maias. Hic vero non prætereundum putamus, quod legitur in Martyrologio Bedæ hac die, Pantheon fuiſſe erectum a Domitiano Imp. Putaſſem mendum vtique librariorum in codicem irrepſiſſe, niſi conſtaret eumdem auctorem idem ſcripſiſſe lib. de ſex ætat. in Traiano id quidem a veritate alienum eſt; cum conſtet Auguſti tempore a Marco Agrippa tertium Conſule excitatum, anno ab Vrbe condita ſeptingenteſimo viceſimoſeptimo, ante Chriſti aduentum anno 25. cuius quidem rei etſi nullius antiquorum ſuppeteret teſtimonium; ipſa in frontiſpicio poſita vetus inſcriptio ſatis indicat, quæ habetur ad hæc temporibus noſtris: M. AGRIPPA L. F. CONS. TERTIVM FECIT. De eodem Dio lib. 53. hiſt. Rom. hæc ait: Pantheum, quod perfecit Agrippa, id ſic dicitur fortaſſis, quod in ſimulacris Martis & Veneris multas deorum imagines acciperet: vt vero mihi videtur, quod forma conuexa faſtigiatam cæli ſimilitudinem oſtenderet. Voluit Agrippa in eo Auguſti quoque ſtatuam collocare, nomenq.

nomenq. operis ei adſcribere: neutrum autem eo accipiente, in Pantheo ipſo Cæſaris ſuperioris ſtatuam, & ſuam & Auguſti in veſtibulo poſuit, &c. Hæc Dio. Quod autem Cybeli deorum matri tradunt fuiſſe dicatũ, aliud teſtari Plinius videtur, qui hæc propius ſpectauit, atque lib. 36. nat. hiſtor. c. 15. Ioui Vltori fuiſſe dicatum affirmat. Compreſſo nimirum bello ciuili, M. Antonio & Cleopatra ad Actiacum ſuperatis; M. Agrippa iam ſecundum, indeq. & tertium Conſul id muneris obtulit Ioui Vindici, cui ob hoſtes deuictos, aras erigi ac tẽpla, ſacrificiáq. offerri, fuiſſe vſitatum, Romanarum rerum antiqui ſcriptores, inter quos Tacitus lib. 3. & 15. teſtatum reliquerunt.

cir. A. 100. T. 8. A. 603. nu. 1. & 3. & A. 687. n. 2. & ſeq.

[b] *Cæſarij.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Huius Acta ex vet. manuſcrip. cod. Surius edidit. tom. 6. Plura leguntur de eodem in Actis SS. Nerei & Achillei apud Sur. tom. 3. die 12. Maij. Quod autem in iiſdẽ Actis, necnon in aliquibus Martyrologijs paſſus legitur ſub Claudio Imp. corrigendum videtur: nam ſi Traiani temporibus pro Chriſtiana fide certauit, & corpora ſanctarum Flauiæ & Domitillæ & ſociarum ſepulturæ mandauit (vt eadem Acta teſtantur) qua ratione poſt annos centum & ſeptuaginta ſub Claudio potuit coronari? Si vero de Claudio Nerone (vt videntur ſignificare) intelligantur, rurſus etiam patens error deprehenditur, cum longe ante Traianum Imperatorem Nero ſit mortuus. Acta eiuſdem martyris ſcripſiſſe reperitur Albericus diaconus Caſſin. cœnobij, vt auctor eſt Petrus diac. bibliothec. Caſſin. lib. de vir. illuſtr. eius monaſterij, c. 21. Eademq. (vt idẽ teſtatur c. 46.) Gelaſius, qui ex monacho Caſſinenſi factus eſt Papa, verſibus exornauit. Erat vetus memoria S. Cæſarij martyris Romæ in Palatio dicta, cuius meminit S. Greg. Papa in regiſt. lib. 11. c. 1. eratq. ibi abbatia, vna ex vigintiduabus quas notatas vidimus in antiquo Rituali, quod habetur in bibliotheca Vatic. in cod. manuſcr. cuius eſt titulus, Liber cenſuum. Quæ quidẽ eccleſia poſtea conuerſa eſt in Titulum. Ea diruta, corpus martyris tranſlatum eſt in baſilicam Helenianam, dictam alio nomine ſanctæ Crucis ad Hieruſalem in Atrio Seſſoriano, vbi hactenus religioſiſſime aſſeruatur. S. Bernardus Romam veniens, multis ad martyrem precibus fuſis, dentem ex eius capite tandem accipere meruit, vt in eius vita lib. 4. c. 1. legitur. Brachium eiuſdem a S. Annone Colonienſi Epiſcopo delatũ eſſe Coloniam, in Actis eiuſdem Annonis lib. 1. cap. 34. habetur expreſſum, ibiq. cap. 35. de miraculis ſcitu dignis ab eodem mart. Romæ editis præclare agitur, apud Sur. to. 6. die 4 Decẽb. Ceterum eamdem antiquiſſimam huius ſancti eccleſiam iam vetuſtate collapſam, & inter vineta vepribus ſituq. obductam iacentem, Sanctiſſimus Põtifex Clemens Octauus hoc ipſo anno, quo hæc denuo cudimus, reſtituere, ornareq. feliciter eſt aggreſſus. Agimus de ea octauo Eccl. Annalium tomo in Sergio Primo Pontifice.

[c] *Benigni.*] De eodem hac die Beda, Vſuardus, & Ado pluribus. Eius Acta ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 6. Mõbrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 10. cap. 3. Plura etiam Sur. in Actis SS Tirgemenorum to. 1. Porro non ab Aureliano Imp. (vt aliqui putant) ſed ſub Marco Aurel. paſſus habetur. Qui enim fieri poteſt, vt diſcipulus Polycarpi peruenerit vſque ad tempora Aureliani? De eius reliquijs Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 10. c. 31. in fine, qui & agit de eiuſdẽ miraculis lib. de glor. mart. cap. 51. De eius venerandi corporis translatione agitur in vita ſancti Annonis Epiſcopi Colonienſis lib. 1. cap. 38. T. 8. A. 169. n. 20.

[d] *Mariæ ancillæ.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Pluribus de eá Vincent. lib. 11. c. 86. & 87. Petrus in catal. lib. 10. c. 4. & alij. T. 2. A. 140. nu. 4.

[e] *Cæſarij, Dacij, & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio.

[f] *Ioannis & Iacobi.*] Græci de iiſdem in Menologio hac die. T. 3. A. 344. n. 18.

[g] *Cyreniæ & Iulianæ*] De his itidem Græci agunt in dicto ſæpius Menologio. T. 2. A. 305. n. 15.

[h] *Auſtremonij Epiſc.*] Huius Acta metro ſcripſit S. Proiectus, vt auctor, qui eius vitam ſcripſit, teſtatur, quam habes apud Sur. tom. 7. hac die. Meminit eiuſdem Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. 30. pluribus de glor. confeſſ. cap. 30. Petrus Clun. libro 1. epiſt. 2. & alij. T. 1. An. 46. n. 2.

[i] *Marcelli Epiſc.*] De eodem Vſuard. hac die. Scripſit eius vitam Fortunatus ad ſanctum Germanum Epiſcopum Pariſien. Extat apud Sur. tom. 6. Gregor. Turon. de eodem lib. de glor. confeſſ. cap. 89. & Petrus in catal. lib. 10. c. 7. Ponitur nonus eius ſedis Epiſcopus in tab. Democharis. T. 3. A. 324. num. 98.

[k] *Vigoris Epiſc.*] Agunt de eo Vſuardus, Ado, & alij. Eius Acta recitat Sur. tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. c. 5. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 272. & lib 4. cap. 131. Claruit temporibus Childeberti Regis Francorum, fuitq. decimus eius ſedis Epiſcopus. cir. A. 580.

[l] *Seuerini*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Conditum habetur eius venerabile corpus Tibure ad S. Laurentij, vt eius eccleſiæ vetera monumenta ſignificant, quæ manuſcripta accepimus.

[m] *Maturini.*] Vſuardus de eodem hac die. Eius vitæ Acta habet Mombrit. tom. 2. & Petrus in catal. lib. 10. c. 6. Vixiſſe fertur temporibus Maximiani Imperatoris. Temp. Maximiani Imp.

Quarto

11. E Quarto Nonas Nouemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

COMMEMORATIO [a] omnium fidelium defunctorum. Eodem die natalis S. Victorini [b] Pictauienſis Epiſcopi, qui poſt multa edita ſcripta (vt ſanctus Hieronymus teſtatur.) in perſecutione Diocletiani martyrio coronatus eſt. Tergeſte paſſio beati Iuſti [c], qui in eadem perſecutione ſub Manatio Præſide martyrium conſummauit. Sebaſtæ ſanctorum Carterij, Styriaci, Tobiæ, Eudoxij, Agapij, & ſociorum martyrum ſub Licinio Imperatore. In Perſide ſanctorum martyrum Acindini [e], Pegaſij, Aphthonij, Elpidephori, & Anempodiſti, cum plurimis ſocijs. In Africa natalis ſanctorum martyrum Publij [f], Victoris, Hermetis, & Papiæ. Tarſi in Cilicia ſanctæ [g] Euſtochij virginis & martyris, quæ ſub Iuliano Apoſtata, poſt dira tormenta, in oratione reddidit ſpiritum. Laodiceæ in Syria ſancti Theodoti [h] Epiſcopi, qui non ſolum verbis, ſed rebus & virtutibus fuit ornatus. Viennæ ſancti Georgij [i] Epiſcopi. In monaſterio Agaunenſi ſancti Ambroſij [k] abbatis. Cyri in Syria ſancti Marciani [l] confeſſoris.

NOVEMBRIS 2.

T. 11. Ann. 1048. nu. 6. COMMEMORATIO *omnium fidelium Defunctorum* a.] Non recenter ſtatutum fuit in Eccleſia, vt pro defunctis cõmemorationes anniuerſariæ agerentur. Ex maiorum traditione (inquit Tertullianus de coron. milit.) pro defunctis annua die facimus. De iiſdem Anniuerſariis repeti cõſuetis S. Gregorius Nazianzenus in oratione in funere Cæſarii fratris hæc ait: Alia perſoluimus, alia daturi ſumus, anniuerſarios enim honores & cõmemorationes offerentes, & ij quidem certe qui ſuperſtites relinquentur. hæc Gregorius. Satisq; ſit modo tum ex Latino, tum ex Græco auctore hæc monſtraſſe; vt tam in Occidentali, quam in Orientali Eccleſia iſthæc pie religioſeq. ſeruari conſueuiſſe intelligantur. alibi enim de his cumulate egimus. Vt autẽ vna eademq. die vniuerſalis ageretur memoria omnium fidelium defunctorum, omnes id in primis acceptum ferunt S. Odiloni abbati Cluniacenſi. Teſtatur id Petrus Dam. in vita ipſius, & Sigebert. in chron. anno Domini 998. Quod etenim ille in ſuis monaſterijs faciendum curauit, id poſtmodũ Romani Pontificis auctoritate vbique locorum ſeruandũ ſacris legibus ſancitũ videtur. vt vero hac ipſa die poſt ſolemnitatẽ omniũ Sanctorum; ex ordine officij Eccleſiaſtici ratio ſumpta videtur. Nam ante Odilonem ducentis fere annis vixit Amalarius Fortunatus Epiſc. Treuerenſis, temporibus Ludouici Pij Imp. ad quem etiam ſcripſit libros de offic. Eccleſiaſt. hic (inquam) in lib. de ord. antiphonar. cap. 65. hæc ait: Poſt officiũ Sanctorum inſerui officium pro mortuis; multi enim tranſierunt de præſenti ſeculo, qui non illico Sanctis coniunguntur; pro quibus ſolito more officium agitur. hæc ibi.

T.2 A 303. nu 81. 126. & 127. & T 3. Ann. 324 n.126. b *Victorini.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. cap. 12. Scribit de eodem S.Hieron de ſcrip.Eccl.[& in epiſt. 13. ad Paulinum, vbi eum appellat inclytum Victorinum martyrio coronatũ. idem in epiſt, 84. ad Magnum, in præfat. in Euangel. Matthæi ad Euſeb.& in proœm. in Iſaiã. Ne mireris, lector, ſi huius Victorini opuſcula Gelaſius Papa in cap. ſancta Roman. diſtinct. 15. recenſuit inter apocrypha; nam (vt ſcribit S.Hieron. de ſcrip., Eccleſiaſt. in Papia) ſectatus eſt Victorinus vna cum alijs nonnullis viris ſanctis & eruditis ſententiam de Millenario, quæ quidem (vt ſuperius diximus) vſque ad tempora Damaſi Papæ, abſque iactura fidei, vel communionis diuiſione libere ferebatur, nec crimini data eſt Papiæ, Iuſtino martyri, vel alijs, quo minus inter ſanctos & Eccleſiaſticos viros adſcriberentur. At vero, ea damnata ſententia, etiam illi fauentes ſcriptiones iure proſcriptæ videntur. Rurſus autem de Victorino monemus lectorem, incerto quodam modo irrepſiſſe in Synodum Romanam ſecũdam ſub Silueſtro Papa habitam cap. 2. damnationem Victorini Epiſcopi Pictauienſis, cyclos Paſchales perperam ſupputantis; nam nihil prorſus illi commune cum Paſchali calculo, vel cum Silueſtro Papa, cum iam temporibus Diocletiani fuerit martyrio coronatus. Error ſupradictus videtur proueniſſe ex alio Victorino Aquitano, Eccleſiaſtici calculi ſupputatore, cuius cyclos erroris coarguerunt Victor Capuanus, Beda, & alij; qui & vixit tempore Hilari Papæ, vt ſcribit Gennadius de vir. illuſtr. cap. 88. Vnde apparet canonem illum non eſſe illius Romani Concilij habiti ſub Silueſtro, ſed alterius, in illud tamen illapſum. Vel dicendum, de alio quopiam ignoto homine illic agi, & non de Victorino Epiſcopo Pictauienſi: nam in tabulis Epiſcoporum eius eccleſiæ vnus tantum eius nominis, idemq. martyr, ac primus eius ſedis Epiſcopus ponitur, de quo hic agitur.

c *Iuſti.*] Eius Acta breuj compendio recitat Petrus in catal. lib 10. cap. 9. De eodem vet. manuſcripta, atque recentiores. T.2. A.303. nu. 123.

d *Carterij & ſoc.*] Græci etiam de his agũt hac die in Menologio, vbi & eorum certamen deſcribitur. Cir. A.315.

e *Acindini & ſoc.*] De his itẽ hac die Græci in Menologio Metaphraſtes autem ex antiquis monumentis eorum Acta deſcripſit; quæ habes Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. T.3. A. 344 nu. 21.

f *Publij & ſoc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die. cir. A.361.

g *Euſtochij*] De eadem Petrus in catal lib. 10. c. 10. vbi eius Acta paucis cõplexa refert.

h *Theodoti Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eodem Euſeb. hiſt. lib. 7. c. vlt. & Nicephorus lib 6. cap. 36. T.3. A.308. nu. 26.

i *Georgij Epiſc.*] De ipſo Beda, & recentiores. Ado Vien. in chron. ponit anno Domini ſexcenteſimo nonageſimonono; numeraturq. decimusquintus eius ſedis Epiſcopus. A. 699.

k *Ambroſij abb.*] Agunt de eo Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 10. cap. 15. & Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſancti Benedicti lib. 3. cap. 273.

l *Marciani*] De eodem hac item die Græci in Menologio; ſcripſitq. eius res geſtas Theodoretus in Theophilo cap. 3. T.4. A.384 nu. 38.

xii. F Tertio Nonas Nouemb. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ 3

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29

t u A B C D E f F G H M N P

30 1 2 3 4 5 6 7 7 8 9 10 11 12

NATALIS ſancti Quarti a Apoſtolorum diſcipuli. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum martyrum Germani b, Theophili, Cæſarij, & Vitalis, qui in perſecutione Deciana optime duxerunt martyrium. Cæſarauguſtæ ſanctorum innumerabilium Martyrũ c, qui ſub Daciano Hiſpaniarum Præſide mirabiliter occubuerunt pro Chriſto. Viterbij ſanctorũ martyrum Valentini d presbyteri, & Hilarij diaconi, qui in perſecutione Maximiani ob Chriſti fidẽ cum ſaxi põdere in Tiberim præcipitati, & inde ab Angelo diuinitus erepti, demum abſciſſis ceruicibus coronã martyrij perceperunt. In Anglia ſanctæ Vue-

nefridæ [e] virginis & martyris. In monaſterio Claræuallenſi depoſitio ſancti Malachiæ [f] Epiſcopi Connerthenſis in Hibernia, qui multis virtutibus ſuo tempore claruit: cuius vitam ſanctus Bernardus abbas conſcripſit. Eodem die S. Huberti [g] Tungrenſis Epiſcopi. Viennæ ſancti Domni [h] Epiſcopi & confeſſoris. Item depoſitio ſancti Pirmini [i] Meldenſis Epiſcopi. Vrgellæ in Hiſpania ſancti Hermengaudij [k] Epiſcopi. Romæ ſanctæ Syluiæ [l] matris S. Gregorij Papæ.

NOVEMBRIS 3.

QVARTI [a].] De quo Paulus ad Roman. c. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Hunc Berithi eccleſiæ Epiſcopum datum eſſe, tradit Doroth. in ſynopſi, idq. ex Hippolyti libello de 72. diſcipulis.

T. 2. A. 254. n. 26. [b] *Germani & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 10. cap. 18. vbi ex priſcis tabulis eorum Acta paucis deſcribit.

T. 2. A. 303. nu. 134. & 135. [c] *Innumerab. martyrum.*] Eadem hyperbole vtitur Vſuardus, dum de his agit hac die. Hi etenim ſunt, quos Prudêtius Periſtephan. hym. 4. cecinit his ſapphicis, dum de Cæſarauguſtana ciuitate agit;

Sola in occurſum numeroſiores
Martyrum turbas Domino paraſti;
Sola prædiues pietate multa
Luce frueris.
Vix parens orbis populoſa Pœni,
Ipſa vix Roma in ſolio locata,
Te decus noſtrum ſuperare in iſto
Munere digna eſt.
Omnibus portis ſacer immolatus
Sanguis excluſit genus inuidorum
Dæmonum, & nigras pepulit tenebras,
Vrbe piata. Et paulo poſt de iiſdem:
Nec furor quiſquam ſine laude noſtrum
Ceſſit, aut clari vacuus cruoris
Martyrum ſemper numerus ſub omni
Grandine creuit.

Agens de ciuitate Cæſarauguſtana Iſidorus lib. 15. Orig. dum eam dicit eſſe præſtantiorem cunctis Hiſpaniæ ciuitatibus, Illuſtrior eſt, inquit, florens ſanctorum martyrum ſepulturis. De his item Petrus in catal. lib. 10. cap. 17. Vaſæus in chron. Hiſpan. pluribus auctor in Flore ſanct. Hiſpan. Qui omnes tradunt, horum omnium martyrum multitudinem appellatã eſſe Maſſam candidam, eo quod corporum eorum combuſtorum cineres remanſerint niue candidiores; quo ſigno ab aliis terris cineribus diſcreti, collecti ſunt. De his item agitur in Theſauro concion. tom. 2. hac die.

T. 2. A. 303. n. 121. [d] *Valentini & Hilarij.*] Horum martyrum Acta manuſcripta accepimus ab eccleſia Viterbienſi; vbi eorum capita cathedralis eccleſia magna veneratione conſeruat.

[e] *Vuenefridæ.*] Huius Acta Rupertus abbas Saloplenſis conſcripſit, quæ recitat Sur. in to. 6. In catalog. ſcrip. Britan. traduntur eadem ab Elerio Cambrio ſcriptis mandata. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vſuard. hac die. Quæ autem in iiſdem Actis de perẽni fonte & miraculis illic fieri ſolitis deſcribuntur, maiora his accepi a fideliſsimo teſte oculato Reuerendiſs. D. Thoma Epiſcopo Aſaphenſi, Romani Pontificis in obeundis Epiſcopalibus functionibus Suffraganeo, vitæ ſanctitate, fidei confeſsione, atque doctrina conſpicuo, nuper Romæ dolore omnium optimorum ex humanis ſublato. cir. A. 660.

[f] *Malachiæ Epiſcopi.*] Scripſit eius vitæ Acta S. Bernardus, qui eũdem viuentẽ, ac poſtea defunctum mirifice coluit. Extant eiuſdem ad eumdem epiſt. 315. 316. & 317. & ſermo in eiuſdem feſtiuitate. Eceſsit e vita (vt idem teſtatur) anno Domini milleſimo centeſimo quadrageſimooctauo, quarto Nonas Nouembris: ob commemorationem autem defunctorum tranſlata eſt eius celebritas in hanc diem, quo ſolemnius agi poſſet. T. XII. An. 1124. n. 11. & A. 1137. num. 34. & ſeq.

[g] *Huberti Epiſcopi.*] Eius res geſtas ab ipſius diſcipulo fideliſsime ſcriptas habet Sur. to. 6. ibiq. de eius trãſlatione agitur, & de religioſo cultu eiuſdẽ memoriæ a Regibus impertiri ſolito. Ordinatus a Sergio Papa anno Domini ſexcenteſimo nonageſimooctauo, diem obiit ann. 730. Numeratur eiuſdẽ ſedis Epiſcopus triceſimus ordine. Plura de eodẽ Molan. in Indic. ſanct. Belg. aitq. eumdem dediſſe Leodio ſigillũ publicũ ſancti martyris Lamberti imagine inſignitum, & huiuſmodi inſcriptione notatum: SANCTA LEGIA ROMANAE ECCLESIAE FILIA. Re vera quidem, quod ad fidem Catholicam pertinet, caſta & pudica, quæ ſemper ſanctæ matris ſectata veſtigia, nullo vnquam hæreſeon eſt fœdata contagio: immo hiſce ærumnoſis temporibus noſtri ſæculi, cum hæreſum alluuiones Gallias inundarunt, non ſolum nullis valuit obrui fluctibus, ſed ſtans conſtantiſsime ex aduerſo, oppoſuit ſe pro muro domui Iſrael, facta forma (vt de Theſſalonicenſi eccleſia ſcribit Apoſtolus) omnibus credentibus, cunctiſq. circũpoſitis regionibus illuſtre edidit ſeruandæ atque tuendæ religionis exem- T. 9. A. 754. nu. 17.

plum. Sic, faxit Deus, maneat ſemper; & quod fide prædicat, operibus impleat.

T.8.A.612. num.18. [h] *Domni Epiſcopi.*] Dominum hunc appellat Ado Viennen. qui in chron. anno Domini 527. hæc de ipſo ſcribit; Viennenſis Epiſcopus Dominus floruit; hic tam in diuinis, quam in ſæcularibus actibus claruit, amator pauperum, redemptor captiuorum, vitaq. probatiſsimus. Hæc Ado. Agit de codẽ hac die Molanus in addit. ad Vſuardum. Ponitur decimusnonus eius ſedis Epiſcopus.

cir. A.724. [i] *Pirmini Epiſcopi.*] De eodẽ Beda hac die. Huius vitam conſcripſit Vuarmannus Comes, Epiſcopus Conſtantienſis, itemq. Henricus Augienſis abbas; vt notat Molan. hac die. De eodem Trithem. de vir. illuſt. ord. S Bened. lib. 3. c. 265. & lib. 4. cap. 191. Numeratur vigeſimus eius ſedis Epiſcopus.

[k] *Hermengaudy Epiſcopi.*] Tabulæ eius eccleſiæ, & Flos ſanct. Hiſpan. de eodem hac die.

[l] *Syluiæ.*] Antiquiſsimus fuit Romæ cultus eiuſdem ſanctæ Syluiæ, cuius eccleſiam fuiſſe apud S. Sabbam teſtatur Ioannes Diaconus in vita S. Gregorij lib. 1. c. 9. idemq. auctor de ipſa ibidem crebrius mentionem facit. Porro injuria temporum eius memoria penè abolita, auctoritate Clementis Papæ VIII. in Eccleſia renouatur. T.7.A.581 n. 4. & T.8. A. 604. nu. 30. & 34.

4 Pridie Nonas Nouemb. Luna. G xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

BONONIAE ſanctorum martyrũ Vitalis & Agricolæ, quorum prior poſterioris ſeruus antea fuit, poſtea conſors & collega martyrij: in quem perſecutores omnia tormentorum genera exercuerunt, ita vt non eſſet in corpore eius ſine vulnere locus; quæ conſtanter perferens, in oratione ſpiritum Deo reddidit: Agricolam vero plurimis clauis cruci affigentes interemerunt. Eorum tranſlationi ſanctus Ambroſius cum intereſſet, martyris clauos, ſanguinem triũphalem, & crucis lignum ſe collegiſſe refert, ac ſub ſacris altaribus condidiſſe. Eodem die natalis ſanctorum Philologi [b] & Patrobæ, ſancti Pauli Apoſtoli diſcipulorum, Auguſtoduni ſancti Proculi [c] martyris. In Pago Vilcaſsino ſancti Clari [d] presbyteri & martyris. Epheſi ſancti Porphyrij [e] martyris ſub Aureliano Imperatore. Myræ in Lycia ſanctorum martyrum Nicandri [f] Epiſcopi, & Hermæ presbyteri, ſub Libanio Præſide. Mediolani ſancti Caroli Borromæi Cardinalis, & eiuſdem Ciuitatis Epiſcopi, quẽ ſanctitate conſpicuum, & miraculis clarum Paulus V. in ſanctorum numerum retulit. Eodem die natalis ſancti [g] Pierij presbyteri Alexandrini, qui in diuinis ſcripturis nobiliter eruditus, vita puriſsimus, & ad Chriſtianã philoſophiam nudus penitus & expeditus, ſub Caro & Diocletiano Principibus, regente Alexandrinam eccleſiam Theona, florentiſsime docuit populos, & diuerſos tractatus edidit: poſt perſecutionem vero omnẽ vitæ ſuæ tempus Romæ verſatus, in pace quieuit. Apud Ruthenos in Gal-

lia beati Amantij[h] Epiſcopi, cuius vita & ſanctitate & miraculis extitit glorioſa. In Bithynia ſancti Ioannicij[i] abbatis. In Pannonia apud Albam Regalem depoſitio beati Emerici[k] confeſſoris, filij ſancti Stephani Hungarorum Regis. Treuiris ſanctę Modeſtæ[l] virginis.

NOVEMBRIS 4.

T.2.A.303. n.122. VITALIS *& Agricolæ*[a].] De his etiam Vſuardus, & alij recentiores. Eorum martyrium deſcribit S. Ambroſius lib. de exhortat. ad virgin. vbi & de eorum inuentione atque tranſlatione, de qua & Paulinus in vita S Ambroſij. De horum reliquijs meminit Paulinus Nolanus Epiſcopus in Natali nono ſancti Felicis, Gregorius Turonen. hiſt. Francorum lib. 2. cap. 16. & de glor. mar. cap 43. Petrus in catal. lib. 10. cap. 21. & alij.

T.1. A. 58. num 56. & T.2. A.159. nu. 4. [b] *Philologi & Patrobæ.*] Quorum meminit Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de his item Græci in Menolog. die ſequenti. Philologum Synopę, Patrobam Neapoli præfectum eſſe Epiſcopum, tradit Doroth. in Synopſi; licet Hippol. mart. lib. de 72. diſcip. teſtetur Patrobam fuiſſe creatum Epiſc. Puteolanum.

[c] *Proculi.*] De eodē Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 11. num. 309. & alij recentiores.

[d] *Clari.*] Vſuardus de eodem & alij, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

cir. A.171. [e] *Porphyrij.*] Agunt de eodem hac item die Græci in Menol. eiuſq. martyriū deſcribunt.

[f] *Nicandri & Hermæ.*] Græci itidē hac die in Menologio de iiſdem agunt.

T.2.A.285. n.15 & ſeq. [g] *Pierij.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij; licet deprauate in aliquibus codicibus pro Pierio, Hierius, vel Irenæus legatur. Scribit de Pierio Euſeb. hiſt. lib. 7. cap. vlt. Hieron. de ſcrip. Eccleſiaſt. & epiſt. 84. ad Magnum. Erat Alexandriæ eccleſia, Pierij dicta, cuius meminit Epiphan. hæreſi 69.

[h] *Amantij Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem. Huius vitā ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 6. conſcriptamq. putat a Fortunato. De eodem mentio habetur in Actis ſancti Quinctiani eiuſdem ſedis Epiſcopi, de quo infra Idibus Nouembris; tranſtulit enim ipſe eiuſdem Amantij corpus, vt teſtatur Gregorius Turonen. in vita ſanctorum Patrum cap. 4. Cir. A 815.

[i] *Ioannicij.*] Agunt de eodē Græci hac die in Menologio, ac pluribus res ab eo geſtas referunt, quas plenius proſecutus eſt Metaphraſtes, extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom 6. Sepius T.9. & T.X. An. 8,6. nu. 15.

[k] *Emerici.*] Eius vitam deſcripſit Sur. to. 6. ex antiquis manuſcrip. Mart. Polonus recenſet obitum anno Domini 1032. Chromer. an. 1036. Agit de eodem Bonfin. de reb. Hungaric. dec. 2. lib. 2. Relatus eſt inter ſanctos vna cum S. Stephano Rege ipſius patre a Benedicto Papa Octauo, qui dictus eſt Nonus. T.11. Ann. 1030. nu. 3. & ſeq.

[l] *Modeſtæ.*] Plura ſcripta habentur de ea in vita ſanctæ Gertrudis apud Sur. 17. Martij, tom. 2. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 183. eamq. claruiſſe ait circa annum Domini ſexcenteſimum octogeſimum. Agit de eadem Molanus in addit. ad Vſuardum. cir. A.680.

xvij. A Nonis Nouemb. Luna.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1
t u A B C D E f F G H M N P
2 3 4 5 6 7 8 9 9 10 11 12 13 14

SANCTI Zachariæ[a] ſacerdotis & Prophetæ, patris beati Ioānis Baptiſtæ, Item ſanctæ[b] Elizabeth eiuſdem ſanctiſsimi præcurſoris matris. Terracinæ in Campania natalis ſanctorum martyrū Felicis[c] presbyteri, & Euſebij monachi, qui cum ſepeliſſet ſanctos martyres Iulianum & Cæſarium, & multos conuerteret ad fidem Chriſti,

quos

quos ſanctus Felix presbyter baptizabat, vna cum eo tetus eſt,& ambo ad forum Iudicis ducti,nec ſuperati,inde in carcerē incluſi, nocte eadem, cum ſacrificare noluiſſent, decollati ſunt. Emeſæ in Phœnicia ſanctorum martyrum Galationis [d], & Epiſtemis coniugis; qui in perſecutione Decij flagris cæſi, manibus pedibuſq. & lingua inſuper mutilati, denique truncato capite martyrium conſummarunt. Item ſanctorum martyrum Domnini [e], Theotimi, Philothei, Siluani, & ſociorum ſub Maximino Imperatore. Mediolani ſancti Magni [f] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti [g] Dominatoris Epiſcopi. Treuiris ſancti Fibitij [h] ex abbate eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Aurelianis in Gallia ſancti Leti [i] presbyteri & confeſſoris.

NOVEMBRIS 5.

T. 1. A. 1. n. 53. & ſeq. ZACHARIAE [a].] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad Nonas Septembris. Præter illa quæ de ipſo ſcribuntur a S. Luca Euangel. cap. 1. Epiphanius etiam agit pluribus lib. de vit. & interit. Prophet. c. 23. traditq. occiſum eſſe ab Herode inter veſtibulum & altare: eiuſdem ſententiæ fuit Origenes in Matth. cap. 25 Petrus Alexandrinus Epiſcopus & martyr in can. 13. Gregorius Nyſſenus in orat. de Chriſti natiuitate, Baſil. homil. de humana Chriſti generatione, Cyrillus Epiſc. Alexandrinus libro aduerſus Anthropomorphitas; id ipſum in Sacra Valentinianus Imp. ad Epiſcopos Aſiæ, quam recitat Theodoretus hiſt. lib. 4 cap. 7. qui omnes de hoc Dominum Ieſum locutum putant apud Matth. cap. 23. cum de Zacharia occiſo ab illis inter templum & altare loquitur. quæ licet minus probari Hieronymo videantur, dum explicat illum locum Matthæi c. 23. tamen apud me quidem tot tantorumq. veterum Theologorum plurimum valet aſſertio. Diuerſa prorſus ab his erat commentitia hiſtoria ab hæreticis excogitata de Zachariæ nece,& viſione aſini, quam refert,& reprobat Epiphanius hæreſ. 26. qui (vt diximus) prioris ſententiæ eſt grauiſsimus aſſertor. Tertullianus in Scorpiaco, cum agit de Zacharia qui necatus eſt inter templum, & altare, teſtatur perennes eius cruoris maculas ſilicibus impreſſas in tēplo indelebiles eſſe relictas. Incidi in manuſcriptum. codicem bibliothecæ Vaticanæ de peregrinatione ad terram ſanctam; legiq. inter aliqua quæ hactenus relicta ſunt templi Hieroſolymitani vetera monumenta, illic ineſſe lapidem, in quo recens cruor aſperſus indelebili nota aſpiceretur; quem dicerent eſſe ſanguinem Zachariæ, qui inter templum & altare occiſus eſt: licet & Hieronymus vbi ſupra hæc ipſa vulgi potius opinione iactata, quam certa veritate conſtantia putet. De illa quæſtione, an idem fuerit ſummus Sacerdos, ſatis plene egimus in Annalibus Eccleſiaſticis. Caput autem eius aſſeruatur Romæ in Laterano, ex quo per dies aliquot olim ſanguinē emanaſſe tradūt. Nec id prætermittimus, quod Ioſephus ſcribit, repetiri adhuc alium Zachariam filium Baruch nobiliſsimum ac ditiſsimum Hebræorum, moribuſq. laudatiſsimum, occiſum in medio templi a Zelotarum factione temporibus Veſpaſiani tunc ducis exercitus in Iudæa. hæc de ipſo Ioſephus de bello Iud. lib. 5. cap. 1.

[b] *Elizabeth.*] Iungitur Zachariæ marito ſuo Elizabeth, non ea ratione quod vna eademq. die (quod ſciatur) vterque migrarit è corpore: ſed cū eius natalis certæ diei ignorantia aliquando fuerit eius memoria prætermiſſa; conſultius viſum eſt, in commemoratione ſanctorum eam cōiungere viro ſuo: nefarium enim eſt exiſtimatum, ſanctiſsimā fœminam, præconio Euangelij celebratam, illiberaliter nimis eſſe ſilētio prætermiſſam; quam ſancti Patres præclariſsimis laudibus ſunt proſecuti, tum qui Lucæ caput primum ſunt interpretati, tum etiam qui de Ioannis Baptiſtæ eius filij natali, vel Dei genitricis viſitatione pro concione dixere. Quæ vero ad hiſtoriam de ipſa pertinent, collegimus in Annalium tomo primo. T. 1. in Apparat. n. 16. & A. 1. n. 56.

[c] *Felicis & Euſebij.*] De iiſdē Beda, Vſuardus,& Petrus in catal. lib. 10. cap. 28. Agitur de his pluribus in Actis S. Cæſarij apud Sur. tom. 6. die prima Nouembris. cir. A. 100.

[d] *Galationis & Epiſtemis.*] Agunt & de his Græci in Menolog. Eorum autem Acta a Metaphraſte fuſius deſcripta recitat Lipom. tomo 5. & Surius tom. 6. T. 3. A. 253. n. 125.

[e] *Domnini & ſoc.*] De his item Græci agūt in Menologio hac die. cir. A. 237. vel 238.

Tempore Siluerij PP. cir. A. 540. Acta. Ante Ann. 490. ex monum. eccleſiæ. Brixianæ.

[f] *Magni Epiſcopi.*] De quo & tabulæ eccleſiæ Mediol. ex quibus & Galeſinius hac die.

[g] *Dominatoris Epiſcopi.*] De eodem tabulę eccleſiæ Brixian. meminitq. eiuſdem Rampertus eiuſdem eccleſiæ Epiſcopus in ſermone de tranſlatione ſancti Philaſtrij. Numeratur hic decimusquartus poſt S. Philaſtrium Epiſcopus eccleſiæ Brixianæ.

[h] *Fibitij abbatis.*] Hic licet alicubi Epiſcopus dictus reperiatur: tamen in tabulis Epiſcoporum Treuirenſium, quas deſcripſit Demochares, nullus eius nominis legitur Epiſcopus. Porro chronicon monaſt. German. abbatem eum appellat.

[i] *Læti.*] De quo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores. cir. A. 540.

xvj. B Octauo Idus Nouemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

THINISSAE in Africa natalis ſancti Felicis [a] martyris, qui confeſſus, & ad tormenta dilatus, alio die (vt refert ſanctus Auguſtinus, Pſalmum in eius feſtiuitate ad populum exponens) inuentus eſt in carcere exanimis. Theopoli ſanctorum decem [b] Martyrum, qui a Sarracenis paſsi leguntur. Barcinone ſancti Seueri [c] Epiſcopi & martyris, qui ob fidem Catholicam clauo capite confoſſo, martyrij coronã accepit. In Phrygia ſancti Attici [d]. Apud Bergas depoſitio ſancti Vuinoci [e] abbatis, qui virtutibus & miraculis clarus, fratribus etiam ſibi ſubditis multo tempore miniſtrauit. Fundis in Latio ſancti Felicis [f] monachi. Lemouicis in Aquitania ſancti Leonardi [g] confeſſoris, diſcipuli beati Remigij Epiſcopi: qui nobili genere ortus, ſolitariam vitam deligens, ſanctitate & miraculis claruit, ac præcipue in liberandis captiuis eius virtus enituit.

NOVEMBRIS 6.

FELICIS [a].] Huius meminit ſanctus Auguſtinus tract. in Pſal. 127. De loco vbi paſſus eſt, varia lectio reperitur: legit Beda, Tumiſſa; Vſuardus & Ado, Toniza, alicubi Thiniſſa: quæ & verior probatur: eſt enim Thiniſſa prope Hipponem in prouincia Numidiæ, de qua Ptolemæus in 2. tab. Africæ. In Itiner. Antonini Toniza dicitur. eius loci Epiſcopus ſubſcriptus reperitur Concilio Carthagin. ſub Cypriano, apud Auguſtin. lib. 3. de baptiſ. contra Donatiſt. c. 13. Alia eſt rurſus Tyniſſa, ſeu Tuniſſa, quæ Tunetum dicitur, vicina Vticæ, hodie Tuneſi vulgo dicta; a Polybio autem, qui eam exacte deſcribit, Tunes appellata reperitur, quam diſtare a Carthagine dicit ſtadijs centum viginti. Hæc lib. 14. hiſt. in fine. Plura de eadem lib. 1.

[b] *Decem Martyrum.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Theopolis, vbi hi celebrantur, Antiochia eſt in Syria. Cur autem, quandove eo nomine cœpta ſit nuncupari, conſule Niceph. hiſt. lib. 17. c. 3. & hiſt. Miſcel. lib. 16. Cedren. an. 2. Iuſtiniani Imp. ex quo tempore reperies eumdem Imp. Iuſtinianum eãdem ciuitatem in ſuis ſanctionibus Theopolim appellaſſe. Quod autem hi paſsi dicuntur a Sarracenis; eo tempore id accidiſſe putamus, cum ſub Coſrhoe Rege Perſarũ ea ciuitas a Sarracenis direpta eſt. T. 8. A. 637.

[c] *Seueri Epiſcopi.*] Hunc ferunt paſſum in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide circ. A. 306 Vaſæus A. 38 Molanus.

ſide

fide, & cum eo quatuor ſacerdotes, vt ſcribũt Laurẽtius de Padilia, & Vaſæus in chron. ann. 306. idq. pluribus Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur.concion.to 2. hac die. Molanus autẽ in addit. ad Vſuard. hæc habet: Fuit hic vnus ſeptuaginta Epiſcoporũ, qui leges Gothicas in Hiſpania condiderunt; hic a barbaris Gothicis, qui Cathaloniã incolebant, clauo capite cõfoſſo, martyrio coronatur anno Chriſti ſexcẽteſimo triceſimooctauo. Hęc Molan. Vnde autem acceperit, nondum inuenimus; nec alicubi eius nominis Epiſcopum Barcinonenſem legimus in Concilijs quæ frequẽter illis temporibus coacta ſunt in Hiſpania, nec etiam apud S. Ildefonſum, qui virorum illuſtrium eorum temporum ſeriem texuit. Fuit & alius Seuerus Epiſcopus Malacitanus, qui ſcripſit aduerſus Vincentium Cæſaraugustanum Epiſcopum in Arianã hæreſim lapſum circa annum Domini quingenteſimũ octogeſimũ, vt habet Honorius Auguſtodunen. de viris illuſtrib. c. 30. De eodem Vincẽtio Cæſarauguſtano lapſo in hæreſim Arianam tempore Leuuigildi Regis Gothorum meminit S. Iſidorus in chron. Goth.

[d] *Attici*] De quo Vſuardus hac die, & recentiores. De alio Attico & ſocijs Græci agunt vij. Kalend. Septembris.

[e] *Vuinoci abb.*] De eodem Ado, & alij. Eius Acta fideliſsime ſcripta, ſimulq. tranſlationem & miracula habet Sur. tom. 6. hac die. Molanus etiam de eo in Indic. ſanct. Belg. Diuerſus hic ab illo de quo Gregorius Turonenſis de geſt. Franc. ſcribit lib. 5. c. 21. & lib. 8 cap. 24 Nam hic, de quo agimus, longe poſt Gregorij tempora claruit, obijtq. anno Domini 716. — *Obijt An. 716.*

[f] *Felicis.*] De quo S. Greg. lib. 1. dial c. 3. ex quo ceteri acceperunt, qui de ipſo agunt. — *cir. A. 560.*

[g] *Leonardi.*] Beda, Ado, & alij recentiores. Habet eius res geſtas Surius tom. 6. Legimus alias in manuſcrip. cod. ecclesiæ S. Mariæ ad Martyres Romæ, vbi plura de eius pietate in liberandis captiuis. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S Bened. lib. 3. c. 29. obijſſeq. tradit anno Domini 559. — *Obijt An. 559.*

7 Septimo Idus Nouemb. Luna. C xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

PATAVII depoſitio ſancti Profdocimi [a] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui a beato Petro Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, ad prædicandum Dei verbum ad prædictam ciuitatem miſſus eſt: vbi multis virtutibus & prodigijs coruſcans, beato fine quieuit. Peruſiæ ſancti Herculani [b] Epiſcopi & martyris. Eodem die ſancti Amaranthi [c] martyris, qui apud Albigenſem vrbem exacto agonis fidelis curſu ſepultus, viuit in gloria. Melitine in Armenia paſsio ſanctorum Hieronis [d], Nicãdri, Heſychij, & aliorum triginta, qui in perſecutione Diocletiani ſub Lyſia Præſide coronati ſunt. Amphipoli in Macedonia ſanctorum martyrum Aucti [e], Taurionis, & Theſſalonicæ. Ancyræ paſsio ſanctorum Melaſippi [f], Antonij, & Carinæ ſub Iuliano Apoſtata. Coloniæ S. Engelberti [g] Epiſcopi, qui pro defenſione Eccleſiaſticæ libertatis & Romanæ Eccleſiæ obedientia martyriũ ſubire non dubitauit. Alexandriæ beati Achillæ [h] Epiſcopi, qui eruditione, fide, cõuerſatione, ac moribus fuit inſignis. In Friſia depoſitio S. Vuillibrordi [i] Epiſcopi Traiectenſis, qui a beato Sergio Papa ordinatus

natus Epiſcopus, in Friſia & Dania Euangelium prædicauit. Metis ſancti Ruffi [k] Epiſcopi & confeſſoris. Argentorati ſancti Florentij [l] Epiſcopi.

NOVEMBRIS 7.

T.1. A. 46. nu. 3. PROSDOCIMI. [a]] De eodem tabulæ eccleſiæ Patauinæ. Eius res geſtas ex antiquis monumentis habet Mombrit.tom.2.vit.ſanct. Petrus in catal: lib.10, c. 33.& Scard.lib.antiq.vrb. Patau.lib.2.claſ.6.

T.4.A.546. nu.3. [b] *Herculani Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Eius martyrium deſcribit S. Greg. Papa dialog. lib.3.cap.13. Mombrit.tom.2.vit.ſanct.eius Acta edidit, paſſumq. refert anno decimoſeptimo Iuſtiniani Imperatoris: eſt is annus Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) quingenteſimus quadrageſimusquartus. Sigeber. in chron.de ipſo, eodem anno; licet Marian. Scot.paſſum referat an.561. nos vero in Annal. ponimus eius martyrium anno Domini 546. Legi & libellum manuſcrip. miraculorũ eius, & quidẽ ſinceriſsimũ, niſi quod in eius exordio ea ſunt emendanda, quæ de Iuliani Apoſtatæ temporibus ab aliquo alio præmiſſa videntur: longe enim diſcrepant inter ſe tẽpore Iuliani, & Iuſtiniani. Trithem.de vir. illuſtr.ord.S.Benedicti lib.3.c.14 adnumerat eumdem S.Herculanũ inter monachos ordinis S.Benedicti. Ex monaſtica quidem vita ad Epiſcopatum veniſſe, ſcribit Gregorius: conſtat tamen iiſdem temporibus vtrumque vixiſſe, & paulo ante Herculani obitum migraſſe ex hac vita S.Benedictum, qui (vt Leo Epiſcopus Oſtienſis ſcribit in chron. Caſsinen. exceſsit ex humanis ann. Domini 543. vel ſecundum alios 542. quẽ tamen vſque ad annum ſaltẽ 544. perueniſſe, ex ipſius rebus geſtis cum Totila Rege colligi poſſe nobis videtur. Qui præeſt hodie eidem Peruſinæ eccleſiæ eiuſdẽ cognominis Reuerendiſs. D. Vincẽtius Herculanus, ordinis Prædicatorũ, omni virtutum & litterarum genere ornatiſſimus, & tanti prædeceſſoris dignus in Epiſcopatu ſucceſſor, in eam ſententiam videtur eſſe procliuior, vt eiuſdem nominis duo fuerint eiuſdem ciuitatis Epiſcopi; eo quod (vt ait) in Actis ſanctorum Carpophori & Abũdantij martyrum, qui paſsi ſunt temporibus Gentilium Impp. habeatur mẽtio de S. Herculano Epiſcopo Peruſino. Hæc mihi coram, cum nuper Romæ eſſet. Hoc ipſum profitetur R. P. Ioannes Baptiſta Brachefcus Florentinus, ordinis Prædicatorum, in rebus geſtis dictorum ſanctorum martyrum, quas vna cũ Actis aliorum ſanctorum eiuſdem regionis conſcripſit. Poſt S. Herculanum iuniorem (ſic enim hunc, de quo agimus appellare libet) Ioannes eam rexit eccleſiam, cuius mentio habetur in lib.de Rom.Pont.in Vigilio Papa. Fuit alumnus eiuſdem S. Herculani S. Floridus Epiſcopus Tifernas, cuius meminit S. Gregor. dialog. lib.3.c.13. & 35. licet mendoſus codex habeat, loco Tifernatis, Tudertinæ eccleſiæ fuiſſe Epiſcopum.

Hic primus claruit cir. An. 304. & ex oppido Atiognolle Peruſiã traslatum corpus eius

A. 1378. Laurus, in chron. Peruſin.

T.2.A.254. n.29. [c] *Amaranthi.*] Agunt de eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Pluribus Gregor. Turon.de glor.mart.c.57, Petrus in catalog. lib.10. c, 35. Paſſus fertur temporibus Decij Imp.

T.3.A.311. n.21. [d] *Hieronis & ſoc.*] De his itẽ hac die Græci in Menologio. Metaphraſtes edidit eorum Acta, quæ deſcribit Lipom.to.5.& Sur.to.6.

[e] *Aucti & ſoc.*] Græci de iiſdem hac die in Menologio, ibiq. eorum Acta paucis comprehenſa narrantur.

T.4.A.372. n.79. [f] *Melaſippi & ſoc.*] Iidem qui ſupra in Menologio hac die, iiſdemq. verbis.

Paſſus An. 1225. [g] *Engelberti.*] Huius egregia certamina Cæſarius monachus ſcriptis mandauit; extant apud Sur.tom.6. idemq. auctor addidit librum miraculorum, quæ ab eodẽ poſt eius obitum ſunt edita. Paſſus eſt anno a Chriſto 1225. cum ſediſſet annos ſex.

T.2.A.285. num.15 & T.3. A.310. num.19. & ſeq & An. 311. n.62. Obitus. [h] *Achillæ Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. De eodẽ adhuc presbytero magna cum laude ſcribit Euſeb.hiſt.lib.7. c.vlt. Socr.lib.1.c.13. Caſsiod.trip.lib 1.c.12, Niceph.lib.6.c.34.pluraq. in Actis S.Petri martyris Epiſcopi Alexandrini, de quo inferius ſexto kal Decemb. Hunc magnum Achillam appellat S.Athan.orat.2.contra Arian. Succeſsit hic eidem S. Petro, vt conſtat ex eodẽ Athanaſio; Achillæ autẽ Alexãder, cui Athanaſius ſubrogatur. Alium Achillã ponit Epiphan. in Panar. hæreſ.69. ſediſſe immediate ante Athanaſium: ſed ab alijs nõ adnumeratur inter Epiſcopos Alexandrinos; nã defuncto Alexandro, abſente Athanaſio, ille tãquã ſequeſter potius, quã vt Epiſcopus, eidẽ præfuit ſedi menſibus tribus, quouſque Athanaſius e Comitatu, quo fuerat miſſus, rediret.

T.8.A.697. n.10.& ſeq. [i] *Vuillibrordi Epiſcopi.*] Barbarum ac pronunciatu aſperum nomen Sergius Papa, cum illum Romæ in eccleſia ſanctæ Cæciliæ ordinaret Epiſcopum, mutauit in Clementem; tamen priori nomine potius appellatus reperitur. Eſt ordinatus anno Domini 696. vt teſtatur Marcellus in vita S. Suiberti c. 10. qui etiam ibi cap. 6. profitetur ſe ſcripſiſſe eius vitam, quam manuſcriptã haberi Molanus refert. Albinus Flaccus eiuſdem Acta ſcriptis mandauit; extant apud Sur. to. 6.

Agunt

Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij: idemq; Beda hiſt. Anglor. lib.5. cap.12.in fin & de ſex ætat. in Iuſtiniano Secundo. Plura de ipſo etiam in vita S.Bonifacij Epiſcopi Moguntini; ac denique Trithem. de vir.illuſtr.ord.S.Benedicti lib.3.c. 137.

[k] *Ruffi Epiſcopi.*] De eodem Beda, Ado, & alij recentiores. Agit hic Beda de eius tranſlatione facta temporibus Clotarij.

[l] *Florentij Epiſc.*] Eius vitam ex manuſcr. edidit Surius tomo. 6. Ponitur hic quartus eius ſedis Epiſcopus. Sedere cœpit anno Domini 663. præfuitq; annis duodecim, vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares. Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuardum. Obiit Ann. 675.

8 Sexto Idus Nouemb. Luna. D xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

OCTAVA[a] omnium Sanctorum. Romæ via Lauicana, tertio ab Vrbe milliario, paſsio ſanctorum martyrum Claudij[b], Nicoſtrati, Symphoriani, Caſtorij, & Simplicij: qui primo in carcerem miſſi, deinde ſcorpionibus grauiſsime cæſi, cum a fide Chriſti mutari non poſſent, iuſsi ſunt a Diocletiano in fluuium præcipites dari. Item via Lauicana natalis ſanctorum quatuor Coronatorum[c] fratrum, Seueri, Seueriani, Carpophori, & Victorini, qui ſub eodem Imperatore ictibus plumbatarum vſque ad mortem cæſi ſunt. Horum autem nomina, quæ poſtea interiectis annis, Domino reuelante, oſtenſa ſunt, cum minime reperiri tunc potuiſſent, ſtatutum fuit vt anniuerſaria dies ipſorum vna cum illis quinque ſub nomine ſanctorum quatuor Coronatorum recoleretur; qui mos etiam poſtquam reuelata ſunt, in Eccleſia perſeuerauit. Romæ ſancti Deuſdedit[d] Papæ, qui tanti meriti fuit, vt leproſum oſculo a lepra ſanauerit. Bremæ ſancti Vuillehadi[e] primi eius ciuitatis Epiſcopi, qui vna cum S. Bonifacio, cuius diſcipulus fuit, in Friſia, & Saxonia Euangelium propagauit. Sueſsione in Gallia ſancti Godefridi[f] Epiſcopi Ambianenſis, magnæ ſanctitatis viri. Apud Virodunum ſancti Mauri[g] Epiſcopi & confeſſoris. Turonis S. Clari[h] presbyteri, cuius ſanctus Paulinus epitaphium ſcripſit.

NOVEMBRIS 8.

OCTAVA *omnium Sanct.* [a].] Inter maiores Octauas ponitur, de eaq; pleniter agi ſolitum, indicat prædictus manuſcriptus codex eccleſiæ ſanctæ Mariæ ad Martyres.

T. 2 A. 303. nu. 125. [b] *Claudij & ſoc.*] De iiſdem Beda pluribus, Vſuardus, & Ado. Horum Acta edita habentur a Mombrit. tom 1 ſed in nonnullis corrigenda: alia Surius breuiora tom 6. ſed prolixiora nos manuſcripta habemus in noſtra bibliotheca.

[c] *Quatuor Coronat.*] Beda & alij omnes de iiſdem hac die. Honorius Papa iiſdẽ martyribus T 2.A 303. nu. 115 & T 2.A.849. n.3.& ſeq.

ribus eccleſiam erexit, vt conſtat ex libro de Roman. Pontificibus. Vetus ſuit Romæ & adhuc eſt Titulus nomine ſanctorum quatuor Coronatorum, cuius mentio habetur apud S. Gregorium in regiſt. lib. 4. indict. 13. c. 44. in fine. Horum martyrum corpora a Leone Quarto Rom. Pont. fuiſſe inuenta, eiuſdem Acta, quæ ab Anaſtaſio Bibliothecario putantur conſcripta, teſtantur; vbi de eorum eccleſia ab eodem reſtituta, multorumq. ſanctorum (quas recenſet) reliquijs locupletata, exacta mentio habetur.

T. 8. A. 614. n. 4. & An. 615. nu. 8. obitus An. 617. nu. 1. [d] *Deuſdedit Papæ.*] Succeſsit hic Bonifacio Quarto. Egimus pluribus de eodem in Annalib. Eccleſiaſticis.

Ordinatus A. 788. Vixit poſt ordinationem Annos duos & mēſes tres Crantzeus. [e] *Vuillebadi Epiſc.*] Eius res geſtas fideliter ſcriptas habet Sur. tom. 6. Plura de eodem Crantz. in Saxon. lib. 2. c. 14. & 15. & in hiſt. Eccleſ. Saxon. lib. 1. c. 7. & 8. Ordinatus fuit eius ſedis Epiſcopus anno Domini 788. De eodem alij plures, ac nouiſsime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 195.

T. xij. An. 1106 n. 5. & ſeq. obitus A. 1119 n. 28. [f] *Godefridi Epiſcopi.*] Huius vitam ſcriptā a Nicolao monacho recitat Sur. tom. 6. Migrauit ex hac vita anno Domini 1013. tranſlatio autem facta eſt anno 1138. vt eius Acta teſtātur. Adnumeratur inter Epiſcopos Ambianenſes triceſimusquartus ordine.

[g] *Mauri Epiſcopi.*] De quo tabulæ eius eccleſiæ: ponitur ſecundus eius ſedis Epiſcopus, obijtq. diem anno Domini 150. vt apud Democharem legitur. A. 150.

[h] *Clari.*] Seuerus de ipſo ſcribit epiſtola 2. ad Aurelianum diaconum de obitu S. Martini, & in vita S. Mart. cap. 25. ſepultusq. eſt in eccleſia quam idem Seuerus erexit, de qua S. Paulinus Nolanus Epiſcopus in epiſt. 12. ad Seuerum, vbi etiam habentur tria epitaphia in ſepulchro illius ad perpetuam memoriam deſcribenda, quorum tantū exordia hic referimus, eſtq primi eiuſmodi initium: Martinus obijt Ann. A. 401. cuius diſcipulus fuit Clarus.

Nominis vt titulo, ſic mentis lumine Clarus
Presbyter hoc tegitur, ſed membra caduca ſepulchro, &c.

Secundi autem eſt exordium:

Presbyter hic ſitus eſt meritis & nomine Clarus,
Martino ſtudijs comes, & meriti modo conſors, &c.

Tertium autem ita incipit;

Clare fide, præclare actu, clariſsime fructu,
Qui meritis titulum nominis æquiparas, &c.

xiij. E **Quinto Idus Nouemb. Luna.**

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18

ROMAE dedicatio [a] Baſilicæ [b] Saluatoris. Amaſeę in Ponto natalis ſancti Theodori [c] militis, qui tempore Maximiani Imperatoris pro Chriſtianæ fidei confeſsione fortiter cæſus, & in carcerem miſſus, deinde Domino ſibi apparente, ac monente, vt conſtanter & viriliter ageret, releuatus eſt: nouiſsime poſtquam equuleo ſuſpenſus, & vngulis corraſus eſt, ita vt eius interiora nuda apparerent, ardentibus ignibus comburendus traditur: cuius laudes ſanctus Gregorius Nyſſenus præclaro encomio celebrauit. Tyanæ in Cappadocia paſsio ſancti Oreſtis [d], ſub Diocletiano Imperatore. Theſſalonicæ ſancti [e] Alexandri martyris, ſub Maximiano Principe. Apud Bituricas ſancti Vrſini [f] confeſſoris, qui Romæ ordinatus a ſucceſſoribus Apoſtolorum, primus eidem Vrbi deſtinatur Epiſcopus. Neapoli in Campania ſancti Agrippini [g] Epiſcopi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſanctarum virginum Euſtoliæ [h] Romanæ, & Sopatræ

filiæ Mauritij Imperatoris. Beryti in Syria commemoratio imaginis [i] Saluatoris, quæ a Iudæis crucifixa, tam copioſum emiſit ſanguinem, vt Orientales & Occidentales eccleſiæ ex eo vbertim acceperint.

NOVEMBRIS 9.

T.3.A.324. num 67. & ſeq. vide etiam A.312. nu. 80. & ſeq.

DEDICATIO *Baſilicæ Saluatoris* [a].] Varijs nominibus eadem Baſilica dicta reperitur: ſiquidem in regiſtro S. Gregorij lib. 11. c. 1. appellatur Baſilica Iulij. hæc etenim ibi ſcripta leguntur: Acclamatum eſt in Lateranis in Baſilica Iulij ab omni clero,&c. Non tamen exiſtimo a Iulio Papa ita dictam: nam duas illum erexiſſe Baſilicas, alteram iuxta Forum, viæ Flaminia alteram, tradit liber de Rom. Pont. Vetus enim Vrbis monumentum erat Baſilica Iulij, cuius meminit Plin. lib. 5. epiſt. 11. Dicta eſt etiam Baſilica Lateranenſis, ſeu Laterani; ita enim appellant eam S Hieron. epiſt. 30 in epitaphio Fabiolæ, & Prudentius contra Symmachum. ſic dicta ab ædibus Laterani, quæ (vt Publius Vict. ſcribit) erant in regione ſecunda, Cœlimontana nuncupata. Fuiſſe eas magnificẽtiſsimas, teſtatur Iulius Capitolinus in Marco Aurel. Imp. & Victor in Seuero: quæ poſtea tẽporibus Conſtantini ceſſerunt Fauſtæ Auguſtæ, ibiq. ſub Melchiade habita eſt Synodus in cauſa Cæciliani, vt ſcribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Dicta etiam inuenitur Baſilica Cõſtantiniana, quod dictas ædificiorum moles in eccleſiam mutarit, auxerit, ornaritque. Appellata eſt etiam Baſilica Saluatoris eo quod ipſi Saluatori omnium Ieſu Chriſto Deo vero dicata potiſsimum eſſet; cum alioqui omnes etiam ſanctorum eccleſias Deo optimo maximo dicari conſueuiſſe ſcribat S Auguſtinus de ciuit. Dei lib. 22. c. 10. Rurſus autem adiacentia oratoria S. Ioãnis Baptiſtæ, & S Ioannis Euangeliſtæ ab Hilaro Papa conſtructa in Baptiſterio Conſtantini, effecerunt vt eadem Baſilica dicatur etiam nomine S. Ioannis. Non abs re facere videmur, ſi hic ponamus de eadem Baſilica præclarum elogium Petri Damiani S. Rom. Eccleſiæ Card. Epiſc. Portuenſis, quem ob ſingularem vitæ ſanctitatem, egregiam eruditionem, ac zelum Eccleſiaſticæ diſciplinæ Hieronymum iuniorẽ inuenimus appellatum. Is, inquam, in epiſtola ad Cardinales S. Romanæ Eccleſiæ hæc inter alia ſcribit: Lateranenſis eccleſia, ſicut Saluatoris eſt inſignita vocabulo, qui nimirum eſt caput omnium electorum, ita mater, & quidam apex & vertex omnium per Orbẽ eccleſiarum. hæc ſeptem Cardinales habet Epiſcopos, quibus ſolis poſt Apoſtolicũ, ſacroſanctum illud altare licet accedere, ac diuina myſteria celebrare, &c. De eadem rurſus ad Cadaloum ſchiſmaticum, his verbis; Hæc igitur ad honorem condita Saluatoris, culmen & ſummitas totius Chriſtianæ religionis effecta (vt ita dixerim) Eccleſia eſt eccleſiarum, & Sãcta ſanctorum. Habet enim intrinſecus beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli diuerſis quidem locis conſtitutas eccleſias, ſed ſui compage ſacramenti (quia videlicet in quodam meditullio poſita, quaſi caput membris ſupereminet) indifferenter vnitas. His itaque tamquam expanſis diuinæ miſericordiæ brachijs, ſumma illa & venerabilis Eccleſia omnem ambitus totius Orbis amplectitur; omnes qui ſaluari appetunt, in materno pietatis gremio confouet, & tuetur. Hac Ieſus, ſummus videlicet Pontifex, arce ſubnixus, totam in orbe terrarum Eccleſiam ſuam ſacramenti vnitate confœderat, vt vnus Paſtor merito, & vna dicatur Eccleſia, &c. Hæc idcirco hic deſcripſiſſe voluimus, vt oſtendatur optimo quidem iure eius Baſilicæ dedicationem in vniuerſa Eccleſia celebrari: vtpote quæ ſit parens ac caput omnium eccleſiarum. Quod pertinet ad dedicationem eccleſiarum, adhuc addimus, non ſolum olim agi ſolitam anniuerſariam ſolemnitatem, more maiorum, dedicationis eccleſiæ, ſed etiam conſecrationis altaris: idq. exploratum habetur ex ſerm. S. Auguſtini 252. de tempore, itemq. ex alio eiuſdem 255. de tempore. Porro vnicuique altari conſecrato aſsiſtere Angelum Dei, extat egregium exẽplum in Prat. ſpirit. Sphron. cap. 4. At vero non vnum tantum altare in eccleſia conſtrui & conſecrari olim moris fuiſſe (vt garriunt hæretici) ſed plura, habes teſtimonium S. Gregorij Papæ in regiſtro lib. 5. epiſt. 50. ad Palladium Epiſc. Sanctonen. vbi agit de eccleſia in honorem Apoſtolorum, aliorumq. ſanctorum conſtructa, deq. tredecim ibi altaribus erectis ac dedicandis [illegible]

b Saluatoris.] De hoc nomine S. Auguſtinus de Trinitate lib. 3. c. 16. hæc ait: Qui eſt Hebraice Ieſus, Græce σωτὴρ, noſtra autem locutione, Saluator. Quod verbum Latina lingua antea non habebat, ſed habere poterat, ſicut potuit quando voluit. Hæc Auguſtinus. Quo magis mirandum eſt, non ſolum hæreticos, qui dedita opera ab Eccleſiæ Catholicæ conſuetudine diſſentiunt, ſed ex noſtris etiam nonnullos Latinæ eloquentiæ ſtudioſos

dioſos

dioſos, a Saluatoris voce tantopere abhorrere; cuius loco Seruatorem dicunt; tamquam hoc ſit Ciceronianum verbum, alterũ non ſit. Atqui par eſſet in negotio fidei, dictionum noſtrarum proprietate, Auguſtino magis, ac ceteris Patribus doctiſsimis ac ſanctiſsimis, quam Ciceroni auſcultare. Quamquam nunc quidem Tullio ſaltem ipſi Latinitatis magiſtro cedendum eſſet, qui diſertis verbis negat Græcam vocem σωτὴρ, vno Latino verbo exprimi poſſe. Ipſum audiamus, cuius hæc ſunt verba in C. Verrẽ lib. 2. *Itaque eum non ſolum patronum iſtius inſulæ, ſed etiam ſotera, inſcriptum vidi Syracuſis: Hoc quantum eſt? ita magnum, vt Latino vno verbo exprimi non poſsit. Is eſt nimirum ſoter, qui ſalutem dedit.* Hæc ille. Ecce (vt vides) vox vna illa, Seruator, non eſt viſa ſatis efficax, quæ Græcam vocem Latine æque redderet; vnde noua potius fuit excogitanda: quod non tantum in his quæ religionis ſunt, ſed & in his quæ ſpectant ad ſcientias arteſq. optimo iure fieri poſſe ac debere, idem Cicero docet lib. 3. de Finibus, cuius & in eodem libro eſt illa grauis & tanto oratore digna ſententia, qua ait: *Huiuſmodi res (ad philoſophiam ſpectantes videlicet) dicere ornate velle, puerile eſt; plane autem & perſpicue expedire poſſe, docti & intelligentis eſt viri.* Hæc ipſe. Ego quidem eloquentiæ & latine loquendi ſtudium non reprehendo, ita tamen, vt religioni ſeruiat, non imperet; in qua ſententia excellenti doctrina & iudicio viros, fidei noſtræ columnas, eſſe nouimus Auguſtinum, Hieronymum, Ambroſium, & alios complures, quos recitare perfacile poſſem; ſed nolo, ne longius ab inſtituti noſtri ratione diſcedam: citabo tamen breuiter aliquot loca, id etenim Auguſtin. de doctrin. Chriſtian. lib. 2. c. 13. & contra Creſcon. lib. 2. c. 2. Ambroſ. commen. in Luc. cap. 2. Hieron. in comm. in Ezechiel. cap. 40. Arnob. lib. 1. aduerſus Gentes, & Niceph. hiſt. lib. 8. c. 42. & alij profitentur; nouiſsime vero & Molanus vir quidem eruditus de eadem voce agens reprehendit eos, qui Seruatorem pro Saluatore inepte dicere conſueuerunt, in annot. ad Vſuard. ad quintum kal. Martij in prima edit.

T. 2. A. 304. nu. 58. [a] *Theodori.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem xiiij. Kal. Martij in Menologio, & in conſtit. Emmanuelis Imp. Hic ab eis dictus eſt Theodorus tyro ad differentiam Theodori ducis: appellatus eſt & Amaſenus ob locũ vbi paſſus eſt, dictus & Euchaita, a ciuitate in quam eius corpus translatum eſt, quæ ab eodem poſtea nominata eſt Theodoropolis a Ioãne Zemiſce Imperatore, qui ob ingentem victoriam eius precibus habitam, eidem ampliſſimam erexit baſilicam, annuamq. celebritatem auxit, vt ſcribit Zonaras in 3. part. Annal. in Ioan. Imp. & Cedren. in compend. in eodem. De celebratione eius diei feſti habetur in Actis S. Alipij Cionitæ cap. 7. ex Metaphraſte die 26. Nouembris apud Sur. to. 6. Huius res geſtas, ac præclarum martyrium deſcripſit Metaphraſtes die 17. Februarij: ibidem etiam recitantur duæ orationes in eius laudem, quarum altera dicta eſt a Greg. Nyſſeno, altera vero a Nectario Epiſcopo Conſtantinopolitanõ: Conſtantinopoli etenim percelebris fuit eiuſdem martyris cultus, vbi baſilicam vetuſtate pene collapſam Iuſtinianus Imperator reſtituẽdam curauit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtin. Imp. De eadem in auth. vt determ. ſit num. cleric. collat. 1. tit. 3. Romæ etiam adhuc ſupereſt eiuſdem martyris eccleſia ad Palatini radices, quam inter diaconias numeratam reperi. Habemus eiuſdem martyris Acta manuſcripta in noſtra bibliotheca. De nobili memoria Theodori martyris apud Damaſcum poſita meminit Ioan. Damaſcen. de imag. orat. 3. vbi & de miraculo ex imagine eiuſdem martyris agitur. Erat celebris peregrinatio in Oriente Euchaitam ad S. Theodorum, de qua Pratum Spirituale cap. 180.

[b] *Oreſtis, aliter Areſtis.*] De eodem Græci etiam hac die in Menologio. Acta autẽ eius a Metaphraſte edita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. De eccleſiæ huius S. Oreſtis martyris reditibus orta eſt contentio inter Anthimum Epiſcopum Tyanæ in Cappadocia, & ſanctum Baſilium: cuius meminit ſanctus Gregorius Nazianz. in oratione dicta in laudem Baſilij. T. 2. A. 304. num. 71. & T. 4. A. 371. num. 84.

[c] *Alexandri.*] Agunt de eo item Græci in Menologio, vbi eius nomine certamen deſcribitur. T. 2. A. 304. nu. 49.

[e] *Vrſini.*] De eodem Beda, Vſuardus, & Ado; pluribus autem Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 80. Petrus Cluniacen. lib. 1. epiſt. 2. & Petrus Aequilin. in catalog. lib. 10. c. 41. T. 1. A. 46. nu. 2.

[g] *Agrippini Epiſcopi.*] Extant eius Acta ex antiquis monumentis Neapolitanæ eccleſiæ, edita a Dauide Romæo, & a Paulo Regio, Legi & libellũ miraculorũ eius ſeorſum poſitũ. cir. A. 200. P. Regius.

[h] *Euſtolia & Sopatra.*] De his etiã Græci in Menologio, earumq. Acta referunt. T. 8. A. 607 nu. 5.

[i] *Commemoratio imaginis Saluatoris.*] Vetus conſuetudo tam in Orientali quam in Occidentali Eccleſia fuit, & hactenus perſeuerat, vt hac die miraculum ex eadẽ imagine olim editum, annua celebritate recoleretur. In Concilio Nicæno ſecundo, Actione quarta, vbi rei geſtæ hiſtoria recenſetur, hæc ex ea leguntur: *Hæc inſuper ab eis efflagitamus, vt per annos ſingulos, menſe Nouembri, qui apud Hebræos eſt nonus, apud nos vero vndecimus, nona die ipſius, id eſt, quinto Idus Nouembris, non minori reuerentia quam Natalis Domini, aut Paſchalis ipſa dies, præcipua obſeruatione colatur.* Hæc ibi. Contigit eiuſmodi inſigne miraculum temporibus Conſtantini iunioris & Irenes AA. vt in T. 9. A. 787. num. 36 & ſeq.

hiſtoria manuſcrip. quæ in aliquibus eccleſijs legi conſueuit, quam & in antiquo codice apud nos habemus, apparet; quod & teſtatur Sigebert. in chron. anno Domini 765. Hæc cum ita ſe habeãt, plane conſtat auctorem illius hiſtoriæ non eſſe Athanaſium Alexandrinum Epiſcopum, vt habet recens inſcriptio, nec a S. Synodo tamquam Athanaſij illius cognitam cum etenim alicuius magni Theologi illic de ſacris imaginibus citatur ſententia, eumdem perhonorifice ac præclaris elogijs nominare conſueuerunt. Sane quidem Ioannes Damaſcenus, qui tres ſelectiſſimas de ſacris imaginibus ſcripſit orationes, in quibus cum a S. Athanaſij, tum a ceterorum ſcriptis teſtimonia mutuatur, nihil prorſus habet de eiuſmodi hiſtoria imaginis crucifixæ. Vnde ſatis eſſe argumento videtur, poſt illas Ioannis Damaſceni ſcriptiones id contigiſſe prædictorum Auguſtorum temporibus, quorum anno octauo prædicta Synodus celebrata eſt. Nomen itaque Athanaſij Alexandrini aliunde irrepſiſſe videtur: nam in dicto codice peruetuſto hæc charactere Longobardo ſcripta leguntur: Sermo ſanctæ memoriæ Patris noſtri Athanaſij de imagine IESV Chriſti veri Dei æterni, quod factũ eſt miraculum magnum in ciuitate Beryto, tẽpore Conſtantini Iunioris, & Irenes vxoris eius. Suſtollite oculos, &c. Sequuntur cetera quæ ibidem leguntur. Vnde alicuius alterius potius Athanaſij in Syria Epiſcopi, quam Alexandrini, tractatus ille eſſe conſpicitur; dignus tamen, cui fides integra adhibeatur ab omnibus.

At vero non tantum de imagine crucifixa, ſed & de alia ad Abagarum miſſa Græci annuam celebritatem agere conſueuerunt xvij. Kal. Septembris, vt conſtat ex eorum Menologio; eamdemq. hiſtoriam in aliquibus eccleſijs legi mos fuit, vt inſpici poteſt in cod. manuſcrip. eccleſiæ S. MARIAE ad Martyres. Scimus Gelaſium Papam inter apocryphas recepiſſe epiſtolas illas IESV nomine & Abagari. Sed quid mirum? ſi probaſſet vt Chriſti verba, inter ſcripturas canonicas fuiſſent profecto adnumerandæ. At quod ad imaginis hiſtoriam pertinet, nihil omnino Gelaſius: quam quidem agnitam nouimus a Patribus prædictæ Synodi Nicænæ Act. quinta. Agnouit ac recepit eam Stephanus Papa in Conc. Romano, vt auctor eſt Hadrianus Papa, qui eam tuetur hiſtoriã in epiſtola quam ſcripſit ad Carolum Magnum Imperatorem. Ioannes Damaſcenus eamdem recipit lib. 4. de fide Orthodoxa cap. 17. Scribit de eadem imagine atque miraculis inde editis Euagr. Schol. hiſt. lib. 4. cap. 26. Niceph. lib. 2. cap. 7. De eadem eſt luculenta oratio Conſtantini Porphyrogeniti Imp. apud Metaphraſtem 16. Auguſti. In nonnullis ſanctorum Actis de eadẽ celebris mentio habetur, vt in vita ſanctorum Samonæ & Guriæ apud Metaphraſt. 15. Nouẽbris, in paſſione S. Stephani Iunioris, necnon in vita S. Alexii. Et ne quid prætereamus, agunt Græci etiam commemorationem anniuerſariam quinto Idus Auguſti alterius miraculi ex ſacra imagine Saluatoris, quæ Conſtantinopoli a Iudæo ferro percuſſa, ſanguinẽ fundens, in puteũ deiecta eſt, cuius res geſtæ hiſtoriam in eodem vetuſto codice apud nos manuſcriptam habemus.

10 Quarto Idus Nouemb. Luna. F xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

NATALIS ſanctorum martyrum Tryphonis [a], & Reſpicij, & Nymphæ virginis. In territorio Agathenſi ſanctorum martyrum Tiberij [b], Modeſti, & Florentiæ, qui tempore Diocletiani varijs tormentis cruciati, martyrium compleuerunt. Antiochiæ ſanctorum Demetrij [c] Epiſcopi, Aniani diaconi, Euſtoſij, & aliorum viginti martyrũ. Rauennæ ſancti [d] Probi Epiſcopi, miraculis clari. Aurelianis ſancti Monitoris [e] Epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Iuſti [f] Epiſcopi,

qui vna cum Auguſtino, Mellito, & alijs a B. Gregorio Papa in eam inſulam miſſus ad prædicandum Euangelium, ibidem ſanctitate celebris obdormiuit in Domino. In oppido Milleduno ſancti [g] Leonis confeſſoris. Iconij in Lycaonia ſanctarum mulierum Tryphennæ [h] & Tryphoſæ, quæ beati Pauli prædicatione, & exemplo Theclæ, in Chriſtiana diſciplina plurimum profecerunt. In Paro inſula ſanctæ Theoctiſtes [i] virginis.

NOVEMBRIS 10.

T. 2. A. 243. n. 4 & An. 254. n. 26. TRYPHONIS *& ſoc.* [a]] Latini de his hac die, Græci autem in Menologio de Tryphone tantum ad Kalendas Februarij. Celebris erat cultus Tryphonis martyris Conſtantinopoli; in cuius honorem Iuſtinianus Imp. erexit eccleſiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp. Horum martyrum diuerſa Acta feruntur: quorum alia habent, paſſos eſſe in Saxonia, alia Apameæ in Syria, alia Nicææ in Bythinia. De Saxonia ſcribit Petrus in catal. li. 10. c. 42. de Apamea Acta ipſorum; de Nicæa Antoninus in prima par. tit. 7. cap. 7. §. 7. Habemus in noſtra bibliotheca Tryphonis & Reſpicij Acta manuſcrip. quorum eſt exordium: Mortuo Gordiano, & ſucceſſore eius Philippo, &c. vbi hos genere Phrygas tentos eſſe apud Apameam, ac Nicæam perductos, ibidem conſummaſſe martyrium ſub Decio Imper. Aquilino Præfecto, & Pompeiano Primiſcriuio traditur. Nymphæ vero ſeorſum poſita habentur Acta, quæ incipiunt: In Sicilia inſula, ciuitate Panormo, &c. Fertur in eis, eamdem poſt multa certamina Romam veniſſe, ibiq; in pace quieuiſſe; quæ tamen diuerſa videntur ab ijs quæ de eadem in alijs Actis leguntur: alia enim Acta habent, diem obijſſe in crypta iuxta Suanam, vbi ſunt reliquiæ ſancti Mamiliani Epiſcopi Panormitani, quem eodem loco defunctum atque ſepultum, eius Acta reſtantur. Sed & quod habetur in alijs Martyrologijs, In Saxonia: quænam fuerit ſententia Reuerendiſſimi D. Lindani Epiſcopi Ruremundenſis, cum de de his coram ageremus, paucis perſtringam. Dum enim (vt ſuperius diximus) occupationes Eccleſiaſticæ Romæ eum detinerent, inſpiceretq. in eccleſia S. Spiritus in Saxia maiori ſub altari ſummo cum honore prædictorum trium martyrum veneranda corpora aſſeruari: mox in eam perductus eſt ſententiam, vt locus ſepulturæ martyrum pro loco paſſionis in prædictis Actis ſit poſitus. Cum enim nullus antiquorum vel recentiorum auctorum, qui res Saxonum ſunt proſecuti, de prædictis martyribus vel leniter ſaltem meminiſſe reperiatur; adducti minime potuit, vt ijdem in Saxonia paſſi fuerint: ſed ex loco eorum ſepulturæ errandi acceptam eſſe occaſionem: exiſtimans locum illum inter Tiberim & baſilicam S. Petri poſitum, qui nunc Saxia nuncupatur, olim Saxoniam, a Saxonibus illic degentibus, eſſe dictũ. Certe Anaſtaſius Bibliothecarius, vel quinis alius ſit auctor, qui res Leonis IIII. Rom. Pont. eſt proſecutus, locũ illum, Vicum Saxonum appellat, meminitq. ſcholæ Saxonũ illic poſitæ. Expugnati etenim Saxones a Carolo Magno Imp. cum ijdem ſæpius rebellaſſent, tandem ſolum vertere coacti ſunt; complureſq. illorum Chriſtiana fide atq; Eccleſiaſtica diſciplina imbuendi, Romam ſunt miſſi; qui humaniſſime in Vrbe accepti cum eſſent, locum illum apud baſilicam S. Petri ad habitandum acceperunt, qui & a nouis accolis nomen accepit, vt Vicus Saxonum, & Schola Saxonum, cuius eſt etiam mentio in Leone Tertio, diceretur. Hæc eſt accuratiſſimi ac diſertiſſimi R. D. Lindani ſententia: cui & ego perlibenter adſtipulor; ea enim multæ ſoluuntur ambages.

[b] *Tiberij & ſoc.*] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 46. T. 2. A. 303. n. 132.

[c] *Demetrij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, & alij recentiores de iiſdem agunt hac die.

[d] *Probi Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Rauen. Petrus in catal. lib. 10. c. 45. Hier. Rub. in hiſt. Rauen. lib. 1. vbi & de eius translatione agitur: & Molan. in addit. ad Vſuardum. Obiit Ann. 175. min. eccl. rauen.

[e] *Monitoris Epiſc.*] De eodem hac die Beda, Ado, & alij. Numeratur vndecimus eius ciuitatis Epiſcopus in tab. Democh.

[f] *Iuſti Epiſc.*] Scribit de eo pluribus Beda de geſt. Anglor. lib. 1. c. 29. lib. 2. c. 3. 5. 6. 7. 8. & 18. & in epitome, & alij plures auctores, qui proſecuti ſunt res Anglorũ, eadẽ quæ Beda referentes. Vita functus eſt anno Dñi 632. T. 8. A. 601. n. 27 & An. 604. nu. 76. Obiit Ann. 632.

[g] *Leonis confeſſ.*] De eo vetera manuſcripta, ſicut & in vet. Martyrol. Rom.

[h] *Tryphenna, & Tryphoſæ.*] Meminit harum Paul. ad Rom. c. 16. agiturq. de his in Actis S. Theclæ, de quorum certa fide ſuperius egimus die 23. Septembris. T. 1. An. 58 num. 55.

[i] *Theoctiſtes.*]. De eadem hac die Græci in Menologio: eius vitam a Metaphraſte editã refert Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. T. 10. A. 902 n. 8. & ſeq.

Tertio

11 Tertio Idus Nouemb. Luna. G

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

TVRONIS in Gallia natalis beati Martini [a] Epiſcopi & confeſſoris, cuius vita tantis extitit miraculis glorioſa, vt trium mortuorum meruerit eſſe ſuſcitator. Cotyæi in Phrygia inſignis paſsio ſancti Mennæ [b] Aegyptij militis; qui in perſecutione Diocletiani, poſtquam abiecto militiæ cingulo meruit cæleſti Regi ſecreta conuerſatione in eremo militare, procedens in publicum, & ſe Chriſtianum libera voce declarans, primo diris cruciatibus examinatur; nouiſsime fixis in oratione genibus, Domino IESV Chriſto gratias agens, gladio cæſus eſt, ac multis poſt mortem miraculis claruit. Rauennæ SS. martyrum Valentini [c], Feliciani, & Victorini, qui in perſecutione Diocletiani coronati ſunt. In Meſopotamia S. Athenodori [d] martyris, qui ſub eodem Diocletiano, & Eleuſio Præſide, ignibus cruciatus, & alijs ſupplicijs tortus, demum capitis damnatus, cum carnifex corruiſſet, nec vllus alius gladio illum ferire auſus eſſet, orans obdormiuit in Domino. Lugduni ſancti Verani [e] Epiſcopi, cuius vita fide & virtutum meritis fuit illuſtris. In monaſterio Cryptæ ferratæ in agro Tuſculano ſancti Bartholomæi [f] abbatis, ſocij beati Nili, cuius vitam ipſe conſcripſit. In prouincia Samnij beati Mennæ [g] ſolitarij, cuius virtutes & miracula ſanctus Gregorius Papa commemorat.

NOVEMBRIS 11.

Plura T. 3. 4. & 5. præcipue T. 4. A. 375. n. 2. & ſeq. & T. 5. A. 397. n. 16. & ſequ. & num. 36. obit. a. 402 n. 49. & ſeq. eius Auxilium. T. x. a. 845. n. 38. & ſeq

MARTINI *Epiſt.* a] De eodem Beda, & alij omnes hac die: itēq. in Capitularibus Reg. Franc. li. 6. c. 186. vbi de feſtis agitur, his verbis: In tranſitu S. Martini tertio Idus Nouemb diē vnum. Scripſit eius res geſtas in primis Sulpit. Seuer. cōmentar. de vita ipſius, trib. libris dialogorum, & epiſtolis tribus. Paulinus Nolan. Epiſcop. carmine eius Acta cecinit, vt teſtatur Fortunat. his verſib.

Stemmate, corde, fide, pollēs Paulinus, & arte,
Verſibus explicuit Martini dogma magiſtri.

Citat Greg. Turon. ſextum librum carminū S. Paulini de vita S. Martini, lib. 1. miraculorum eiuſdem Sancti. Venantius Fortunatus & ipſe quatuor libris carminum, qui extant, complexus eſt eiuſdē vitæ Acta, prout idem Greg. Turon. teſtatur. Eiuſdem Sancti miracula quatuor libris proſecutus eſt ipſe Gregor. Turon. egitq. de eius tranſlatione. Item S. Odo abbas Cluniacenſis ſcripſit hiſtoriam de eiuſdem tranſlatione facta in Burgundiam tempore incurſionis Danorum, deq. eius reſtitutione; addito de laudibus eiuſdem tractatu. Porro tanti viri res

geſtæ omni monimentorum genere cõſecratæ ſunt a pleriſque Latinorum & Græcorum; nam Sozom. de ipſo ſcribit lib. 3. cap. 13. Niceph. lib. 9. c. 16. & alij. Fuit dies ordinationis eius, qui & translationis, quarto Nonas Iulij, vt idem Greg. Turonen. ſcribit lib. 1. miracul. cap. 6. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 2. c. 14. hac autem die e vita migrauit (vt ait) Cæſario & Attico Conſſ. anno Domini (ſecundum Faſtos Onuphrij) 397. ætatis vero ſuæ (vt idem auctor ſcribit) anno octogeſimoprimo. At vero perperam eo anno ſub dictis Conſulibus S. Martini obitus ponitur. In noſtris enim Annal. Eccl. ex reſtificatione Seueri, aliiſq. firmis rationibus perſpicue demonſtrauimus, migraſſe ex hac vita S. Martinum anno Domini 402. Arcadio & Honorio Augg. quintum Conſulibus. Qui enim ex Seueri ſententia cap. 3. Vit. ipſius, ſub Conſulatu Euodij ſeptuagenarius erat, anno nimirum Domini trecenteſimo octogeſimoſexto, cum damnatæ communionis Epiſcoporum conuenticulo, vt Maximo ſatisfaceret, inuitus licet interfuit; idemq. eiuſdem aſſertione ſuperuixiſſe ponitur annos ſexdecim; neceſſe eſt affirmare dicto anno quadringenteſimo ſecundo vita perfunctum, agentem ætatis anno octogintaſex. Ceterum quæ hic antea in prioribus editionibus, decepti Seueri auctoritate, de minori numero annorum S. Martini dixeramus, ex iis quæ in iiſdem Annalibus poſtea diſſeruimus ſunt modo a nobis emendata: ibi enim tum alijs in locis ſæpe, tum præcipue anno Domini 351. occaſione baptiſmi S. Martini de his egimus, perſpicuiſq. rationibus atque ipſiuſmet Seueri auctoritate oſtendimus, librariorum vitio textũ Seueri in ipſo exordio Vitæ ſancti Martini inſigniter deprauatum eſſe, dum ibi dicitur, annos quindecim natũ Martinum militare cœpiſſe, ac fere triennium ante baptiſmum in armis fuiſſe, ac proinde anno decimooctauo ſuæ ætatis baptizatum eſſe, & biennio tantum poſt baptiſmũ militem perſeueraſſe. hæc enim ex ijs quæ alibi ipſe Seuerus de eodem ſcribit, firmisq. rationibus falſa eſſe demonſtrauimus; oſtendentes, Martinum ipſo exordio anni ætatis ſuæ decimiſeptimi militiæ nomen dediſſe, baptizatum vero annos natum trigintaquinque; & quatuor poſt baptiſmũ annis in militia iam expletis, miſſionem legitimam a Iuliano poſtulaſſe anno Domini 356. cũ ageret annum ætatis quadrageſimum; vitamq. propagaſſe vſque ad annum Domini 402. Quibus omnibus redarguuntur ea etiam quæ idem Gregorius ſcribit de Ambroſio, quod per viſum interfuit funeri ſancti Martini: nam ex prædictis conſtat ante ſanctum Martinum obiiſſe S. Ambroſium, qui Cæſario & Attico Cõſulibus, anno Dom. 397. eſt defunctus. In his enim plus eſſe deferendũ Sulpitio Seuero eius diſcipulo, quã ceteris, omnis ratio perſuadet. Ceterum de his pluribus in Annalibus actum eſt. Non omittendum, quod hoc ipſo menſe, decimaquarta die, de eodem ſancto agebatur alia ſolemnitas, Receptio ſancti Martini dicta, vt conſtat ex primo Concilio Turonenſi, in cuius exordio hæc leguntur: Seuero V. C. Conſule, ſub die 18. Kal. Decemb. cum ad ſacratiſſimam feſtiuitatẽ, qua domini Martini Receptio celebratur, &c. Exiſtimamus autem hanc illam eſſe diẽ, qua poſt altercationes Pictauienſium conantium ſibi vendicare corpus eiuſdem ſancti, a Turonenſibus ipſum clam ablatum, atque nauigio impoſitum, magna omnium alacritate in Turonenſem ciuitatem receptum eſt, vt ſcribit Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 1. cap. vltimo.

b *Mennæ.*] De quo etiam Beda, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die de eodem agunt. Eius Acta a Metaphraſte deſcripta habet Lipoman. tom. 5. & Sur. tom. 6. ibiq. extat præclarum de eo encomium conſcriptum a Timotheo Alexandrino, vbi plura de eius miraculis. De peregrinatione ad ſepulchrum Mennæ mentio habetur in vita ſanctæ Apollinaris virginis, apud Metaphraſten quinta die Ianuarij. T. 3. A. 330. nu. 19.

c *Valentini & ſoc.*] De iiſdem tab. eccleſiæ Rauen. Ado, & alij pluribus, Hieronym. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. T. 2. A. 303. n. 122.

d *Athenodori.*] Agunt Græci de eodem in Menologio ad ſeptimum Idus Decembris, ibiq. eius martyrium paucis comprehenſum deſcribitur. T. 2. A. 304. n. 74

e *Verani Epiſc.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Petrus autem in catal. lib. 10. cap. 50. hac die ponit Verum Epiſcopũ Gabalitanum. Numeratur hic, de quo agimus, viceſimusrertius ſedis Lugdunenſis Epiſcopus, quartus ab Eucherio. Hunc illum putamus Veranum, cuius meminit Gennadius de vir. illuſtr. c. 63. & 67. & ad quem Hilarus Papa epiſtolam ſcripſit. T. 6. A. 449. n. 42.

f *Bartholomæi Abb.*] Huius vitæ vetera monumenta in eodem monaſterio aſſeruari dicuntur: nondum vidimus. T. XI. Ann. 1044. nu. 4.

g *Mennæ.*] Scribit de eo S. Gregor. Papa lib. 3. dialogorum cap. 36. ex quo Sigebert. in chron. anno 579. T. 7. A. 579. n. 11.

Pridie

12 Pridie Idus Nouemb. Luna, A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

NATALIS ſancti Martini [a] Papæ & martyris, qui Romæ coacta Synodo, cum Sergium, Paulum, & Pyrrhum hereticos damnaſſet, iuſſu Conſtantis Imperatoris hæretici per fraudem captus, & Conſtantinopolim perductus, in Cherſoneſum relegatus eſt; vbi ob Catholicam fidem ærumnis confectus vitam finiuit, multisq. miraculis claruit: cuius corpus, poſtea Romam translatum, in Eccleſia ſanctorum Siluestri & Martini conditum fuit. In Aſia paſsio ſanctorum Aurelij [b] & Publij Epiſcoporum. In territorio Senonenſi S. Paterni [c] martyris. In portu Gandenſi S. Liuini [d] Epiſcopi & martyris. In Polonia ſanctorum martyrum Benedicti [e], Ioannis, Matthei, Iſaac, & Chriſtini eremitarum. Aueniоne S. Rufi [f] primi eiuſdem vrbis Epiſcopi. Coloniæ depoſitio ſancti Cuniberti [g] Epiſcopi. Turiaſone in Hiſpania Tarraconenſi beati Aemiliani [h] presbyteri, qui innumeris miraculis claruit: cuius admirabilem vitam S. Braulio Cæſaraugustanus Epiſcopus deſcripſit. Conſtatinopoli S. Nili abbatis, qui ex Præfecto Vrbis factus monachus, ſub Theodoſio Iuniori doctrina & ſanctitate claruit. Item Conſtantinopoli S. Theodori Studitæ, qui pro fide Catholica aduerſus Iconoclaſtas ſtrenue pugnans, factus eſt in vniuerſa Eccleſia Catholica celebris. Compluti in Hiſpania ſancti Didaci [i] confeſſoris, ordinis Minorum, quem Sixtus Quintus Sanctorum catalogo adſcripſit.

NOVEMBRIS 12.

T. 8. a. 649. fuſius obit. [illegible] & ſeq.

MARTINI Papæ [a].] Beda autem, Viuardus, & Ado de eo agūt quarto Idus Nouembr. licet apud Viuardum ſecunda editione Molani ponatur hac die, ſicut & in vetuſtiſſimo manuſcrip. monaſt. S. Cyriaci: Græci autem, penes quos martyriū conſummauit, de eodē agunt in Menologio Idibus Aprilis, atq; iterum xvi kalend. Octobr. eumq. præclariſſimis laudibus celebrant. Sane quidem de die natali eius diuerſæ ſententiæ, variæq. lectiones & incertæ reperiuntur: nam in lib. de Roman. Pontificib. depoſitionis dies ponitur xv. Kal. Octob. In Actis eius a Surio editis habetur, migraſſe ex hac vita xvj. Kal. Decēb. In aliis eius Actis manuſcript. legimus xv. vel xvj. Kalend. Octob: confuſi videntur dies obitus, & translationis. Porro hac ipſa die celebritatem eius Romæ celebrari conſueuiſſe, docēt antiquum quod diximus Martyrologiū, & kalendarium Romanum. Eius Acta, præter illa quæ in lib. de Rom. Pontific. leguntur, & ea quæ ex antiq. manuſcrip. edidit Sur. to. 6. alia rurſus quæ ſunt ſcripta paraphraſtice, exſcripſimus ex codice bibliothecæ S. Petri in Vaticano; quorum eſt exordium: Gloria & magnificentia ſoli Deo, &c. Sed his omnibus præferimus quæ Anaſtaſius Bibliothecarius

rius ſcripſit ad Martinum Epiſcopum Narnienſem, tempore Martini Papæ Secundi, alias Marini, Indict. 15. qui idem auctor Latinitate donauit nonnulla, quæ ex Græcorum monumentis de eodem accepit. Deſcriptæ illic habentur plures epiſtolæ eiuſdem Martini Pontificis: quarum prima, de his quæ Romæ pateretur a Theodoro Calliopa, ſcripta eſt ad Theodorum: alia ad Eliterum, vel Eliſæum, de his quæ paſſus eſt in itinere, dũ captiuus duceretur Conſtantinopolim, ſcripta in Naxo inſula: eſt tertia; cuius excidit nomen auctoris, ſed tamen alicuius eſſe conſtat, qui eius peregrinationis comes erat, vbi agitur de his quæ acciderunt cũ relegaretur in Cherloneſum. Duæ inſuper epiſtolæ eiuſdem S. Martini in Cherſoneſo poſiti, deplorantis ærumnas ſuas, ac fidei proditionem, ſunt eiuſmodi, quæ ſiccis oculis legi non poſſint. Habemus eas omnes in vetuſtiſſimo codice noſtræ bibliothecæ, editori eum Annalibus Eccleſiaſticis, in quibus ſingulas deſcribimus: quæ ſunt nobis quouis theſauro chariores, vnde bene precamur dignæ memoriæ Achillis Statij, qui legata nouis ſua bibliotheca, tam inſignia reliquit vetuſtatis monumenta. Eſt Romæ celebris eiuſdẽ Sancti memoria, quæ Equitij titulus dicitur, vbi reconditũ eſt venerandum corpus eius, poſitũ ſub maiore altari vna cum corpore S. Silueſtri Papæ a Sergio Iuniori Rom. Pont. vt docet vetus inſcriptio in marmore ſculpta, quæ in eadem habetur eccleſia, quæ cum S. Silueſtri, necnon S. Martini nomine dicta inueniatur; nonnulli errore lapſi ſunt, vt putarent huius de quo hac die agitur, Martini Papæ & martyris nomine eſſe nuncupatam; cum potius conſtet, S. Martini Epiſcopi Turonẽſis nomine olim dicatam fuiſſe: error enim manifeſte arguitur: nam longe ante huius Martini Papæ tempora in Concilio primo Romano ſub Symmacho Papa habito, quod falſo ſecundum dictum reperitur, habetur tertio mentio de Eccleſia S. Martini tituli Equitii. Poſtquam vero huius ſanctiſſimi Papæ & martyris corpus in eamdem eccleſiam illatum eſt, eadem ceſſit eiuſdem martyris honori atque memoriæ; licet, more maiorũ, Romanus populus eamdem in die natali S. Martini Turonenſis Epiſcopi frequentare ardentiori ſtudio perſeueret.

T.2.A.173. nu.18. [b] *Aurelij & Publij*] Agit de his Beda: licet male in Africa, pro Aſia, ponantur; nam hi fuerunt Aſiani Epiſcopi, qui ſcripſerunt contra hæreſim Cataphrygarum, vt patet ex epiſtola Serapionis, quam refert Euſebius hiſt. lib. 5. cap. 18.

[c] *Paterni Epiſc.*] De quo etiam Vſuardus hac die, & alii recentiores.

[d] *Liuini Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Gandenſis, T.8.A.631. n.15. ex cuius Breuiario eius Acta deſcripſit Sur. tom. 6. De eodem Molan. in addit. ad Vſuar. & in Indic. ſanct. Belg. Claruit circa annum Domini 633. quo ipſo anno ad infideles munus prædicationis accepit.

[e] *Benedicti & ſoc.*] De his pluribus in Breuiario Poſon. & chron. ipſorum lib. 2. cap. 9. cir. A. 1005. Sur. tom. 6. ex hiſt. Bohem. Ioan. Dubrau. lib. 6. & nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 3 . . Paſſi dicuntur anno Domini 1005.

[f] *Rufi Epiſc.*] De eodem vetera manuſcripta hac die, ex quibus etiam recentiores.

[g] *Cuniberti Epiſc.*] Eius Acta & miraculorum libellus extant apud Sur. tom. 6. Succeſſit hic S. Remedio anno Domini 633. vt habent tabulæ Epiſcoporum eius eccleſiæ a Demochare edita. T. 8. A.631 n.9.

[h] *Aemiliani.*] De eodem Vſuardus hac die. cir. A. 554. Eius vitam eſſe conſcriptam a S. Braulione, teſtatur S. Ildefonſus lib. de vir. illuſtr. in Braulione, vbi hæc ait: Vitam Aemiliani cuiuſdam monachi, & memoriam eius, & virtutem illius viri ſuo tenore commendat pariter & illuſtrat, &c. Extat de eodem in Breuiario Toletano ſacer hymnus, quo eius res geſtæ canuntur. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. de eo & Vaſæus in chron. Hiſpan. anno 554. Claruit Athanagildo Gothorum Rege. Plura de eodem in Theſaur. conc. tom. 2.

[i] *Nili Abbatis.*] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scribit de eo Niceph. lib. 14. c. 30. 53. & 54. vbi de eius lucubrationibus agit. Inter alia nobiliſſimi ingenii monumenta extat hiſtoria ab eo conſcripta de incurſione Saracenorũ; quæ reperitur apud Lipom. tom. 5. Citantur eius ſcripta in Concilio Nicæno 2. Act. 4. T. 5. A. 407. n. 16. *De Theodoro Studita T. 9. An. 795. nu. 91. & ſeq. An. 797. n. 9. A. 798. n. 1. & ſeq. A. 814. n. 19. & ſeq. obitus An. 826. n. 55.

[k] *Didaci.*] Eius vitam in primis ſcripſit Marcus Vlyſippon. in chron. ord. S. Franciſci par. 3. lib. 5. cap. 3. & ſeqq. itemq. Petrus Galeſinius Protonotarius Apoſtolicus, & Franciſcus Pegña Rotæ Auditor, qui eiuſdem Sancti res geſtas & Acta canonizationis tribus libris complexi ſunt. Migrauit ex hac vita pridie Idus Nouemb. anno Dom. 1463. Relatus eſt ſolemni ritu in Sanctorum numerum a Sixto V. Romæ in baſilica Vaticana, ſexto Nonas Iulij, anno Domini 1588. Didacus obiit Ann. 1463.

Idibus

13 Idibus Nouemb. Luna. B ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

RAVENNAE natalis ſanctorum martyrum Valentini [a], Solutoris, & Victoris, qui ſub Diocletiano Imperatore paſsi ſunt. Aquis in prouincia Narbonenſi beati Mitrij [b] clariſsimi martyris. Cæſareæ in Paleſtina paſsio ſanctorum Antonini [c], Zebinæ, Germani, & Ennatæ virginis, quæ ſub Galerio Maximiano verberibus cæſa, igne cremata eſt: illi vero, cum libera voce Firmilianum Præſidem dijs immolantem impietatis arguerent, capite cæſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Arcadij [d], Paſchaſij, Probi, & Eutychiani Hiſpanorum, qui cum in perſecutione Vuandalica in Arianam perfidiam nullatenus declinare paterentur, a Genſerico Rege Ariano primũ proſcripti, deinde in exilium acti, atq; atrociſsimis ſupplicijs cruciati, poſtremo diuerſo mortis genere interempti ſunt. Tunc & Paulilli puerulì germani ſanctorum Paſchaſij & Eutychiani cõſtantia enituit; qui cum a fide Catholica diuelli non poſſet, fuſtibus diu cæſus, & ad infimam ſeruitutem damnatus eſt. Romæ S. Nicolai Papæ vigore Apoſtolico præſtantis. Turonis ſancti Britij [e] Epiſcopi, diſcipuli beati Martini Epiſcopi. Toleti ſancti [f] Eugenij Epiſcopi. Aruernis ſancti Quinctiani [g] Epiſcopi. Cremonæ ſancti Homoboni [h] confeſſoris, quem miraculis clarum Innocentius Tertius in Sanctorum numerum retulit.

NOVEMBRIS 13.

T.2.A.303. n.122. VALENTINI & ſoc. [a]] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij, tabulæq. eccleſiæ Rauen. ac Rub. hiſt. Rauen. lib. 2.

T.7.A.570. n.15. & ſeq. [b] Mitrij, alias, Metra.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, & Ado, pluribus autem Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 71.

T.3.A.307. n.20 & ſeq. [c] Antonini & ſoc.] Græci etiã de his hac die in Menologio, & Euſeb. hiſt. Eccleſiaſt. lib. 8. cap. 19.

T.5.A.437. n.1. & ſeq. [d] Arcadij & ſoc.] De his item Vſuardus, & alij recentiores, Proſper in chron. Aetio & Sigeſuulto. Conſſ. anno Domini (ſecundum ſupputationem veriorem) quadringenteſimo trigeſimoſeptimo. Extat ad hunc Arcadium egregia epiſtola Antonini Epiſc. Conſtantinæ in Africa, quã pluribus eum cohortatus eſt ad martyrium ſubeundum: eſt eius exordium: Perge fidelis anima. Alius hic ab eo Arcadio, de quo eſt ſermo S. Zenonis Epiſcopi Veronenſis 49. lib. 3.

[e] Britij Epiſc.] Agunt de eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij. Geſta eius antequam eſſet Epiſcopus, a Seuero & Fortunato ſcribuntur in vita S. Martini: cætera autem quæ geſſit in Epiſcopatu, Greg. Turonen. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 1. & lib. 10. cap. 31. ſcriptis mandauit. T.5.A.117. n.26. & A.432. nu. 86. & ſeq.

[f] Eugenij Epiſc.] Fuit hic tertius eius ſedis Epiſcopus, præceſſitq; S. Ildefonſum, qui de ipſo agit in libello quem ſcripſit de vir. illuſtr. cap. 14. commendans mirum in modum eius ſanctitatem & eruditionem; ſe iuſ- T.8.A.636. n.17. obitus A.657. n.4

ſeq.

ſeq. ait annis fere duodecim, temporibus Chindaſunthi & Receſuuinthi Regum; relatumq. inter Sanctos eſſe ſcribit Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 654.

T.6.A.514. n.37. [b] *Quinctiani Epiſc.*]Scribit eius res geſtas Greg. Turonen. in vit. ſanct. Patr. cap 4. & hiſt. Franc. lib. 2. cap. 36. Sigebert. in chron. anno 506. Fuit hic primo Ruthenorum Epiſcopus, interfuitq. Conc. primo Aurelianenſi; inde translatus in ſedem Aruernēſem, ſucceſſit Apollinari, vt idem teſtatur Gregorius, ex quo corrigendæ ſunt tabulæ Demochar is, in quibus ponitur Quinctianus poſt Aprunculum.

[h] *Homoboni.*] Eius vitæ Acta edita a Collegio eccleſiæ Cremonenſis leguntur, ſimulq. & litteræ Apoſtolicæ Innocentij Papæ III. de eiuſdem canonizatione. habet eadem Sur. tom. 6. agit & de his Petrus in catalog. lib. 10. cap. 56. Extant eiuſdem Innocentij litteræ in regiſtro ipſius. Laudauit eumdem ſanctiſſimum virum ſacro hymno Hieron. Vida Albæ Epiſcopus, cuius exordium eſt: Beate pauperum pater, &c. T.12. Ann. 1197. n. vlt.

viii. C Decimooctauo Kal. Decemb. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23				

HERACLEAE in Thracia natalis ſanctorũ martyrum Clementini[a], Theodoti, & Philemonis. Alexandriæ ſancti Serapionis[b] martyris, quem perſecutores ſub Decio Principe crudeliſsimis affecerunt ſupplicijs, ita vt omnes ei iuncturas membrorum prius ſoluentes, de ſuperioribus domus ſuæ eũ præcipitarent, & ſic Chriſti martyr efficeretur. Trecis in Gallia ſancti Venerandi[c] martyris ſub Aureliano Imperatore. Item in Gallia ſanctæ Venerandæ[d] virginis, quæ ſub Antonino Imperatore, & Aſclepiade Præſide, martyrij coronam accepit. Gangris in Paphlagonia ſancti Hypatij[e] Epiſcopi, qui a magna Nicæna Synodo rediens, a Nouatianis hæreticis in via lapidibus impetitus, martyr occubuit. Emeſæ paſsio plurimarum[f] ſanctarum mulierum, quæ ſub ſæuiſsimo Arabum duce Mady ob Chriſti fidem crudeliſsime tortæ atque necatæ ſunt. Bononiæ ſancti Iucundi[g] Epiſcopi & confeſſoris. In Hibernia ſancti[h] Laurentij Epiſcopi Dublinenſis.

NOVEMBRIS 14.

CLEMENTINI & ſoc.[a]] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de iiſdem hac die agunt.

T.2. A.252. nu.5. & A. 255. nu.17. [b] *Serapionis.*] Beda & alij qui ſupra de eodem. S. Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus in epiſt. ad Fabium Antiochenum eius certamen deſcribit, extat apud Euſeb. hiſtor. lib. 6. cap. 34. Erat Alexandriæ eccleſia S. Serapionis, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæreſi 69. Cur autem hi qui paſſi reperiuntur ſub Philippo, dicantur paſſi ſub Decio, conſule quæ dicta ſunt in notis die 31. Ianuarij in Metrano.

[c] *Venerandi.*] Eius martyrij Acta ſummatim complexa recitat Petrus in catal. lib. 10. cap. 60. Fuit eiuſdem nominis Veneraudus Epiſcopus Aruernenſis, de quo Greg. Turon. hiſtor. lib. 2. cap. 13. & de glor. confeſſ. cap. 35. 36. & 37. poniturq. octauus eius ſedis Epiſcopus in tabulis Democh. cir. A. 272.

[d] *Venerandæ.*] Recenſet eius res geſtas idē Petrus in catal. lib. 10. cap. 61. cir. A. 143.

[e] *Hypatij Epiſc.*] Agunt de eodem hac die T.3. A.325. n.35.

Græci

Græci in Menologio, narrantq. eius martyrium. Nicæno Magno Concilio eumdem præſentem fuiſſe, Græci teſtantur, cum de ipſo agunt iterum pridie Kalend. Aprilis in dicto Menologio.

T.9. A.780. nu.1.& 2. [f] *Plurimorum ſanctorum.*] De iiſdem hiſtor. Miſcella ex Theophane. Porro contigiſſe eorum martyrium narratur anno quinto Leonis Quarti Imperatoris, & (vt ſupputat auctor) ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo ſeptuageſimotertio: ibiq. pluribus de barbarorum ſæuitia in Chriſtianos. Agit de iiſdem Georgius Cedren. in compend. eod. Imperatore & anno.

[g] *Iucundi Epiſc.*] De eo tabul. eccl. Bonon. quas Sigonius conſcripto commentario illuſtrauit. Adnumeratur hic decimus eius ſedis Epiſcopus. Claruit circa annum Domini quadringenteſimum octogeſimumquintum. cir. A.485.

[h] *Laurentij Epiſc.*] Eius Acta pure ſinceréq. ſcripta habet Sur. tom.6. Relatus eſt in Sanctorum numerum ab Honorio III. Rom. Pont. anno decimo ſui Pontificatus. Extant de his litteræ Apoſtol. in Vaticana biblioth. in regiſt. eiuſdem an. to. num. 123. T.12. A.1181 nu.14.

15 Decimoſeptimo Kal. Decemb. Luna D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12 13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24				

NATALIS ſancti Eugenij [a] Epiſcopi Toletani & martyris, beati Dionyſij Areopagitæ diſcipuli, qui in territorio Pariſienſi conſummato martyrij curſu, beatæ paſsionis coronam percepit a Domino: cuius corpus Toletum poſtea fuit tráslatum. Nolæ in Campania beati Felicis [b] Epiſcopi & martyris, qui a quintodecimo ætatis ſuæ anno miraculorum gloria claruit, & ſub Marciano Præſide cum alijs triginta agonem martyrij compleuit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Guriæ [c] & Samonæ, ſub Diocletiano Imperatore, & Antonino Præſide. Ibidem paſsio ſancti Abibi [d] diaconi, qui ſub Licinio Imperatore & Lyſania Præſide vnguibus laceratus, in ignem coniectus eſt. In Africa ſanctorum martyrum Secundi [e], Fidentiani, & Varici. In Britannia natalis ſancti Machuti [f] Epiſcopi, qui a primæuo ætatis ſuæ tyrocinio miraculis emicuit. Veronæ ſancti Luperij [g] Epiſcopi & confeſſoris. In Auſtria ſancti Leopoldi [h] eiuſdem prouinciæ Marchionis, quem Innocentius Octauus Sanctorum numero adſcripſit.

NOVEMBRIS 15.

cir. an. 70. Dionyſ. obiit A.109. EVGENII *Epiſc. & mart.* [a]] De eodem hac die in Breuiario Toletano, Vſuard. & Adone. Eius preclara geſta recognita olim in Concilio Leodienſi in eccleſia iuſſa ſunt legi, vt conſtat ex Actis S. Gerardi abbatis Bromienſis c.14. apud Sur. tom.5. die 3. Octob. Agitur ibidē de miraculis ex eius reliquijs editis, cum in eum locum ſunt tranſlatæ. Secunda autem, celebriorq. tranſlatio facta eſt corporis eiuſdē ſanctiſſimi martyris ex Gallijs in Hiſpaniã cum noſtra ætate, anno Domini M.D.LXV. ampliſſimo apparatu, ac religioſiſ-

gioſiſſimo cultu, non rheda aliqua triumphali, ſed (quod omnem excedit pompæ amplitudinem) regijs humeris in ſuam antiquam nobiliſſimam Toletanam ſedẽ ſacer Antiſtes & martyr illuſtris delatus eſt, Siquidem Rex Catholicus, Chriſtianæ fidei robur & ornamentũ Philippus Secundus ſe ſacræ ſubdidit ſarcinæ, ouanſq. & exultans, humili obſequio auguſtior redditus, in prædictũ locũ euexit; De eodem in Flore Sanct. Hiſpan. & apud Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vſuar. Petrus in catal. lib. 10. c. 62. Vaſæus in chron. Hiſpan. & Marin. Sicul. li. 6. hiſt. Hiſpan. & Theſaur concion. to. 2 pluribus. Fuerunt eiuſdẽ eccleſiæ Toletanæ duo alij eiuſdem nominis & pietatis heredes Epiſcopi, quorũ alter S. Iuſto ſucceſſit, alter vero poſt ipſum eſt ſubrogatus. Agit de ambobus S. Ildefonſus libro de viris illuſtr. cap. 12 & 14.

In perſecutione Dioclet. & Maxim. cir. A. 287. Genebrar. b *Felicis Epiſc.*] De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores. Longe hic alius ab illo quem S. Paulinus tot Natalibus celebrauit.

T. 2 A. 286. n. 31. A. 299 nu. 2. c *Guriæ & Samonæ.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio. Eorum Acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit, necnon & Aretas Cæſarienſis: extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

T. 3. A. 316. n. 42. & ſeq. d *Abibi diac.*] Græci de eodem in Menologio hac die. Eius Acta iuncta ſimul cum rebus geſtis prædictorum martyrum Guriæ & Samonæ Metaphraſtes & Aretas Cæſarienſis deſcribunt.

e *Secundini & ſoc.*] Beda de iiſdem hac die, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

f *Machuti Epiſc.*] Idem & Maclouius dictus reperitur. Eius vitam ſcripſit Sigebert. T. 7. A. 566 n. 19. quam recitat Sur. to. 6. de quo idem Sigebert. in chron. anno Domini 561. teſtaturq. claruiſſe temporibus Iuſtiniani Imperatoris. De eo & Petrus in catal. lib. 10. c. 64 Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 35. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem Acta manuſcripta, quorum exordium eſt: Glorioſus Chriſti confeſſor, &c.

g *Luperij Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Veron, circ. A. Ioa. Ferr. pluribus autem R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Cardinalis in lib. antiquorum monumen. eccleſ. Veron. pag. 9. & 39. eumq. Luperium, & non Liberium, vt alij, appellat.

h *Leopoldi.*] Huius nobiliſſimi geſta recitata ſunt in publico Conſiſtorio corã Innocen- T. 12. Ann. 1131. n. 15. tio VIII. Rom. Pont. atque probata. habet eadem Sur. to. 6. hac die. Ibidem mentio habetur de alio libro quo agitur de innumeris miraculis ab eo editis, atque de canonizatione ipſius, auctore Ioanne Franc. de Pauinis: plura de eodem & hi qui res Auſtriacas ſunt proſecuti.

vj. E Sextodecimo Kal. Decemb. Luna. 16

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
t u A B C D E F G H M N P
13 14 15 16 17 18 19 20 20 21 22 23 24 25

IN Africa ſanctorum martyrum Ruffini[a], Marci, Valerij, & ſociorũ. Eodem die ſanctorum martyrum Elpidij[b], Marcelli, Euſtochij, & ſociorum; ex quibus Elpidius cum eſſet ordinis Senatorij, & coram Iuliano Apoſtata Chiſtianam fidẽ conſtantiſsime profiteretur, primum equis indomitis vna cum ſocijs alligatus, atque pertractus, deinde in ignem cõiectus, glorioſum martyriũ cõſummauit. Lugduni natalis S. Eucherij [c] Epiſcopi & confeſſoris, viri admirandæ fidei & doctrinæ, qui ex nobiliſſimo Senatorum ordine ad religioſam vitam habitumq. conuerſus, diu intra ſepta ſpeluncæ ſponte concluſus, in orationibus & ieiunijs Chriſto ſeruiuit; deinde apud præfatam vrbem in pontificali cathedra, reuelante Angelo, ſolemni-

ter collocatus eſt. Patauii ſancti Fidentij [d] Epiſcopi. Cantuariæ in Anglia ſancti Edmundi [e] Epiſcopi, cuius ſanctitatem Deus miraculorum magnitudine declarauit. Eodem die depoſitio ſancti Othmari [f] abbatis.

NOVEMBRIS 16.

RVFFINI & ſoc. [a]] Vet. manuſcrip. & Petr. in catal. lib. 11. nu. 332. & alij recentiores.

T. 4. A. 362. n. 25. [b] *Elpidij & ſoc.*] De his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorumdẽ Acta breui compendio deſcribunt.

T. 5. A. 412. num. 34. A. 418. nu. 11. & An. 433. n. 27. T. 6. A. 441. n. 4. & ſeq. & An. 463. n. 6. [c] *Eucherij Epiſc.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem. Ado eius res geſtas paucis cõplexus eſt, Gennad. de vir. illuſtr. c. 63. S. Iſid. c. 15. & Honor. Auguſtodun. licet tam ipſe quam Gennadius eumdem appellẽt presbyterum, & Honorius duos conſtituat Eucherios; presbyterum ſcilicet, cuius ſint commentarij illi ad Salonium ac Veranium ſcripti; & Epiſcopũ, cuius ſit de laude eremi opuſculum ad Hilarium Epiſcopum Arelaten. cuius meminit Iſidorus. Ego quidem vnum eumdemq. exiſtimo, ipſumq. Epiſcopum Lugdunenſem, quem S. Mamertus Epiſcopus Viennenſis ei æqualis lib. 2. de ſtatu animæ eiuſmodi exornat elogio: Haudquaquam, inquit, Eucherium præterierim, mihimet viuentem doctrina & præſentaneis coram diſputationibus cognitum, non porro nuncijs, aut lectione compertum; qui ſcilicet viridis æui, maturus animi, terræ diſpuens, cæli appetens, humilis ſpiritu, arduus merito, ac perinde ingenij ſubtiliſſimus, ſcientia plenus, eloquij profluus, magnorum ſæculi ſui Pontificium longe maximus, editis in rem fidei multijugis variorum operum voluminibus, ad populum quoque his ſuper ſtatu animæ concionatus eſt, &c. Hæc S. Mamertus de S. Eucherio, quem homiliarum illarum quæ Euſebij Emiſſeni nomine falſo inſeribuntur, eſſe germanum auctorem, in Annalibus Eccleſiaſt. diximus. Ipſe quidem ex monacho Epiſcopus factus, nec monachorum curam, nec inſtituta deſeruit; quod ex eiuſdem ſcriptis facile quiſque intelliget. Meminit eiuſdẽ Eucherij Sidonius ad Claudianum lib. 4. epiſt. 3. & lib. 7. epiſt. 10. eiuſq. dicendi genus oſtendit. De eodem Ado in chron. anno Domini 452. itemq. Marcellinus in chron. ſub Conſulatu Ioannis & Varari, anno 456. Agitur de ipſo & in vita ſancti Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis. extat apud Sur. tom. 4. die 27. Aug. Ponitur viceſimus eius ſedis Epiſcopus, reperiturq. interfuiſſe tertio Concilio Arelatenſi habito Opilione & Vincomalo Conſſ. anno Domini 453. itẽq. Arauſicano & Carpentoractenſi. Vixit alius eiuſdem nominis temporibus Caroli Martelli Eucherius Epiſcopus Aurelianenſis, de quo in addit. ad Grat. 16. q. 1. cap. quia iuxta. not. 2. Sed actum eſt de eo ſupra 20. Febr.

[d] *Fidentij Epiſc.*] In tabulis Patauinis confeſſor tantum, & non martyr ponitur; Petrus autem in catal. lib. 10. cap. 66. martyrio coronatum refert. cir. A. 165. ex monum. eccl. Patau.

[e] *Edmundi Epiſc.*] Eius res geſtas conſcripſit Robertus Richius, necnon Robertus Bauonus eius diſcipulus, quem citat Vinc. lib. 31. cap. 67. & catalog. ſcript. Britan. Habet eiuſdem Acta Sur. ex diuerſis collecta tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. c. 68. Exceſſit ex hac vita anno Domini 1246. eumq. Innocentius Quartus inter Sanctos recenſuit. Obiit Ann. 1246.

[f] *Othmari Abb.*] Beda de eodem. Scriptæ ſunt eius res geſtæ a Vualfrido Strabone, quas deſcripſit Sur. tom. 6. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 233. Obijt anno Chriſti ſeptingenteſimo quinquageſimooctauo, ſeptimo vero Pipini Regis Francorum. T. 9. A. 759. nu. 11.

17 Quintodecimo Kal. Decemb. Luna. F v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

NEOCAESAREAE in Ponto natalis S. Gregorij [a] Epiſcopi, qui doctrina & ſanctitate illuſtris, propter ſigna atque miracula, quæ cum multa eccleſiarum gloria perpetrauit, Thaumaturgus eſt appellatus. In Palæſtina ſan-

ctorum martyrum Alphæi [b] & Zacchæi, qui primo anno perſecutionis Diocletiani poſt multa tormenta capitalem ſententiam ſubiere. Cordubæ ſanctorum martyrum Aciſcli [c] & Victoriæ germanorum, qui in eadem perſecutione iuſſu Dionis Præſidis ſæuiſsime cruciati, coronas a Domino illuſtri paſsione meruerunt. Alexandriæ ſancti Dionyſij [d] Epiſcopi, ſummæ eruditionis viri, qui multis confeſsionibus clarus, & pro paſsionum tormentorumq. diuerſitate magnificus, plenus dierum confeſſor quieuit, Valeriani & Gallieni Imperatorum temporibus. Aurelianis ſancti Aniani [e] Epiſcopi, cuius mortem in conſpectu Domini pretioſam miracula crebra teſtantur. In Britannia ſancti Hugonis [f] Epiſcopi, qui ex monacho Carthuſiano ad Eccleſiam Lincolnienſem regendam vocatus, multis claruit miraculis, & ſancto fine quieuit. Turonis ſancti Gregorij [g] Epiſcopi. Florentiæ ſancti Eugenij [h] confeſſoris, diaconi beati Zenobij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

NOVEMBRIS 17.

Plura T. 8. præcipue ann. 233. n.6. & ſeq. A.245.n.3. An.253. n. 129.& ſeq. A 256.n.6. & ſeq.& A. 266.nu.14. & ſeq. GREGORII [a].] De eodem Beda, ac ceteri Latinorũ, necnon & Græci in Menologio hac die. Eius res geſtas cõſcripſit Gregor. Nyſſenus, cuius auia S. Macrina ſenior fuit eius diſcipula, vt auctor eſt S. Baſilius epiſt. 75. qui & ipſe eumdem virum celeberrimum mirifice laudat, eiuſq. Acta paucis complectitur lib. de Spiritu ſancto c. 29. & Magnum appellare conſueuit, vt in epiſt. ad Neocæſarienſes 62. 63. & 64. De eodem Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 23. Socrat. lib. 4. cap. 22. S. Hieron. de Script. Eccleſ. in Theodoro, & epiſt. 84. ad Magnum: meminit eiuſdem & S. Greg. Papa lib. 1. dialog. c. 7. De præclaro miraculo ad eius ſepulchrum agit Theodor. lector lib. 2. collectan. & Cedren. in anno 12. Anaſtaſii Imp. Extat inter alia eruditiſſimi atque ſanctiſſimi viri monumenta epiſtola, canonica a Græcis nuncupata, quam ſexta Synodus recepit. Superuixiſſe certum eſt ſaltem vſque ad annum duodecimum Gallieni Imperatoris, quando interfuit Antiocheno priori Concilio contra Paulum Samoſatenſem hæreſiarcham, vt refert Euſebius hiſtor. lib. 7. cap. 22. Non tamen placet quod Suidas ſcribit, perueniſſe vſque ad tempora Iuliani Apoſtatæ. Qui enim fieri poteſt, vt qui Alexandro Imperatore clarere cępit in ſchola Origenis anno a Chriſto 233. idem vſque ad Iuliani tempora ſuperſtes fuerit, cuius Imperium ſumpſit exordium anno Domini trecenteſimo ſexageſimoprimo? Errat & in eo Niceph. dum confundit eumdem cum Gregorio Armeno, de quo ſuo loco ſuperius dictum eſt. De ſcriptis ipſius pluribus egimus in Annal. Eccleſ.

[b] *Alphæi & Zacchæi*] Agunt de his etiam V.2.A.302. n.85.
Græci hic die in Menologio, adduntq. his item Michæam æque martyrem.

[c] *Aciſcli & Victoria.*] De his Beda, Vſuar- T.2.A.303. n.142.
dus, & Ado hac die. Meminit Aciſcli Prudent. hym. 4. de Martyribus Cæſaraugustan. in Periſteph. De iiſdem in Breuiario Toletano eſt ſacer hymnus, necnon capitula. Antiquum eſt nomen capitulorum in Eccleſiaſticis officijs, alterius ſignificationis ab ea qua nunc accipi ſolent. qualia autem ea fuerint, declarat epiſtola Vigilij Papæ ad Eucherium his verbis cap. 7. Quoties vero Paſchalis, aut Aſcenſionis Domini, vel Pentecoſtes, vel Epiphaniæ, Sanctorumq. Dei fuerit agenda feſtiuitas ſingularis, capitula diebus apta ſubiungimus, quibus commemorationem ſanctæ ſolemnitatis, aut eorum facimus, quorum natalia celebramus: cetera vero ordine conſueto proſequimur. Hucuſque Vigilius. Se habebant eiuſmodi capitula tamquam preces quædã prolixiores, quibus ſanctarum ſolemnitatum præconia, & martyrum triumphi recoli conſueuerant, vt apparet ex eodem peruetuſto Breuiario Toletano. Eorumdem martyrum Acta conſcripta habentur in Flore Sanct. Hiſpan. licet perperam recenſeantur inter filios S. Marcelli centurionis: quorũ nomina recenſet ex Breuiario Eborẽſi Vaſæus in chron. Hiſpan.

anno Domini 306. Meminit horum Ambroſ. Moral. in appendice ad Eulog. cum agit de ſanct. Cordubenſis eccleſiæ; necnon alij qui res Hiſpaniarum ſunt proſecuti. In Theſaur. concion. tom. 2. plura de iiſdem.

T 2. A. 253 n. 100. & A. 260. n. 19 & & ſeq. plura A. 263. & & An. 264. de morte A. 266. nu. 10. & ſequ. & T 4. An. 373. n. 24.

d *Dionyſy Epiſc.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorũ, Græci autem in Menologio quinto Nonas Octobris. Pluribus de eo Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 33. & ſeq. & lib. 7. per totum. Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. & alij recentiores, qui ab Euſebio acceperunt. Erat eius nomine Alexandriæ erecta eccleſia, cuius meminit S. Epiphan. in Panar. hæreſ. 69. De eodẽ Dionyſio dubitatio alicui poſſet oriri, dum S. Auguſtinus libro de Catholico dogmate cap. 3 eum appellat fontem Arianorum, & S. Baſilius ad Maximum philoſophum epiſt. 41. in eandem ſententiã hæc de eo: Eſt autem hæc noſtra de illo ſententia: Non omnia viri huius laudamus: ſunt quæ prorſus etiam damnamus. Ipſe propemodum (quantũ nobis liquet) primis hominibus impietatis iſtius Ariomaniæ, quæ iam paſſim obſtrepit, ſeminaria præbuit. Hæc Baſilius: qui tandem eumdem excuſans, hæc ſubdit: Cauſam vero huius non puto animi malitiam eſſe, ſed quod vehementer cupit obluctari Sabellio. Soleo itaque illum ſimilem æſtimare plantatori cuipiam, qui recentis plantæ correcturus auerſionem, ita immoderate illam retorquet, vt a medio aberret, & in contrarium latus ramum abducat. Hæc ille. In eamdem ſententiam S. Athanaſius aduerſus Arianos agens, pro Dionyſio ſcripſit epiſtolam apologeticam: idemq. in epiſtola de Synodo Nicæna contra decreta Arianorum etiam addit, eumdem Dionyſium ea de re iudicio poſtulatum apud Dionyſium tunc Romanum Pontificem, ſcripſiſſe ad eumdem egregiam apologiam, quo ſe immunem liberumq. a quauis hæreſi demõſtraret. id & Baſil. ad Amphiloch. de Spiritu ſancto c. 29. Hieron. etiam de ſcript. Eccleſ. in Dionyſio teſtatur, ipſum ad prædictũ Romanum Pont. ſcripſiſſe epiſtolam vnam, & libros quatuor. Niſi vererer ſcholij menſuram excedere, plurimorum nobilium veterumq. Theologorum eiuſdem generis exempla ſubnecterem, qui dum aliquam hæreſim refellere conati ſunt, in contrariam partem nimis valide rationes inflectentes, a rectitudine ſinceræ fidei declinare viſi ſunt, licet iidem Catholicæ fidei fuerint ſemper propugnatores acerrimi. Vnum tantum non longe petitum, ſimileq. huic, de magno illo Gregorio Thaumaturgo, de quo hac item agitur die, adducam exemplum. Sicut enim Dionyſius laborans contra Sabellium viſus eſt Arianis arma ſubminiſtraſſe; ita & ipſe, agens contra Gentiles, conatus illis demonſtrare non eſſe plures Deos, & Chriſtianos omnes nequaquam tres Deos colere, ſed vnum tantum; viſus eſt aliquibus vnam tantum conſtituiſſe in Diuinitate perſonã, ſicq. Sabellio paraſſe venenum: quod S. Baſilius accurate notat & excuſat ſcribens ad Neocæſarienſes epiſt. 64. Sed nunc de his ſatis. Moritur S. Dionyſius Alexandr. anno duodecimo Gallieni Imper. vt teſtatur Hieron. vbi ſupra.

e *Aniani Epiſc.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & recentiores. Eius res geſtas ſcribit Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 2. cap. 7. alia item Sur. ex vet. manuſcript. tom. 6. & in Actis Euortij, cui ſucceſſit, apud eumdem tom. 5. die 7. Septemb. Ado Vien. in chron. anno 410. Petrus in catal. lib. 10. c. 71. Qualis autem quantusve fuerit, accipe ex Sidonio Apollinari lib 8. epiſt. 15. ad Proſperum eius ſucceſſorem, vbi eum præ vitæ meritis appellat maximũ conſummatiſſimumq. Pontificem, Lupo parem, & Germano non imparem. Fuit hic ſeptimus eius ſedis Epiſcopus, claruitq. tẽporibus Valentiniani Tertij Romani Imperatoris, & Leonis Romani Pont. Agitur alicubi de eodem xviij. Kal. Iulij, qua die eius meritis liberata eſt Aurelianẽſis ciuitas ab Hunnorum imminenti clade. Molanus ea die in addit. ad Vſuardum.

T. 6 A. 451. n. 46 & ſeq

f *Hugonis Epiſc.*] Eius Acta ſcripſere Silueſter Gyraldus, & Adamus Carthuſianus, vt ex catal. ſcript. Brit. refert Molanus, qui ait reperiri etiam eius vitam quinque libris digeſtam. Aliam recitat Sur. tom. 6. incerto auctore. De eodem Petrus Sutor de vita Carthuſ. lib. 2. c. 5. & alij recentiores.

T. 12. An. 1186 n. 17. A. 1189 n. 4 & A. 1191. n. 45.

g *Gregory Epiſc.*] De eodem hac die Beda. Eius vitam a clericis Turonenſibus ſcriptam habet Sur. tom. 6. Ipſe Gregorius de ſe ipſo, cum agit de Epiſcopis Turonenſibus libr. 10. cap. 31. Venant. Fortunat. ei æqualis ſcripſit ad illum nonnulla epigrammata. De eius ſcriptis quale ſit iudicium Hilduini, conſule ipſum in epiſt. ad Ludouicum Imper. quæ extat in præambulis vitæ S. Dionyſij Areopagitæ. De eo Petr. in catal. libr. 10. cap. 72. & Trithem. de ſcript. Eccleſ. & de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 3. cap. 10. & 51. lib. 4 cap. 45.

cir. A. 570. plura T. 7.

h *Eugenij.*] De ipſo tabulæ eccleſiæ Florentinæ. Plura in vita S. Zenobij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

cir. A. 424.

iiij. G Quartodecimo Kal. Decemb. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

ROMAE dedicatio [a] Baſilicarum ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. Quarum primā in ampliorem formam reſtitutam Vrbanus VIII. hac ipſa recurrente die, ritu ſolemni conſecrauit. Antiochiæ natalis ſancti Romani [b] martyris, qui tẽpore Galerij Imperatoris, cum Aſclepiades Præfectus in eccleſiam irrumperet, eamq. funditus conaretur euertere, ceteros Chriſtianos hortatus, vt ei contradicerent, poſt dira tormenta, & linguæ abſciſionem (ſine qua tamen Dei præconia loquebatur) in carcere laqueo ſtrangulatus, celebri martyrio coronatur. Paſſus eſt etiam ante ipſum puerulus nomine Barula, qui ab eo interrogatus vtrum melius eſſet vnum Deum colere, an plures deos, cum in vnum Deum, quem Chriſtiani colunt, credendum eſſe reſpondiſſet, verberibus cæſus, iuſſus eſt decollari. Item Antiochiæ ſancti Heſychij [c] martyris, qui cum eſſet miles, & præceptum audiſſet, vt quiſquis non ſacrificaret idolis, cingulum militiæ deponeret, repente cingulum ſoluit: ob quam cauſam ligato in dextera eius ingenti ſaxo, in fluuium præcipitari iuſſus eſt. Eodem die ſanctorum Oriculi [d], & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica pro fide Catholica paſſi ſunt. Maguntiæ ſancti Maximi [e] Epiſcopi, qui tempore Conſtantij multa paſſus ab Arianis, confeſſor occubuit. Turonis tranſitus beati Adonis [f] abbatis Cluniacenſis. Antiochiæ ſancti Thomæ [g] monachi, quem Antiocheni, ob peſtem eius precibus ſedatam, ſolemnitate annua coluerunt. Lucæ in Tuſcia tranſlatio ſancti Frigdiani [h] Epiſcopi & confeſſoris.

NOVEMBRIS 18.

T.3.A.324. p.62. & ſeq De Baſil. S. Pauli eodē ann.66.

DEDICATIO *Baſil.* [a]] Longe anteqoam Apoſtolorū Baſilicæ erigerentor, eo ipſo tempore quo beatiſſimi Apoſtoli Petrus & Paolos glorioſo martyrio coronati ſunt, loca ſepulchorum ipſorum magna veneratione ſunt habita. De his Caius antiquos Theologus, qui tẽporibus Zephyrini Rom. Pōt. vixit, hæc ait: Ego Apoſtolorū trophæa perſpicoe poſſum oſtendere; nā ſi lubet in Vaticanū proficiſci, aut in viā quæ Oſtienſis dicitur, te conferre; trophæa eorū, qui iſtā eccleſiā ſuo ſermone & virtute ſtabilierūt, inuenies Hæc Caius apud Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 24. Eadem loca frequenti Chriſtianorū concurſo celebrari ſolita docēt Acta martyrum, quorū meminimus: quæ poſtmodum a Conſtantino Imperatore

ampliſ-

ampliſſimis ſunt illuſtrata baſilicis, eædemq. ornamentis auctæ, atque ditatæ reditibus, vt docet libellus Damaſi de munificentia Conſtantini conſcriptus. Quod autem ſpectat ad Vaticanam baſilicam, in maiori eius arcu hi verſus muſiuo opere exarati legebantur:

Quod duce te mundus ſurrexit in aſtra triũphãs,
Hanc Cõſtantinus victor tibi condidit aulam.

Ex antiquis Actis Silueſtri Papæ illud cõpertum habetur: Conſtantinum Imp. in erectione Baſilicæ S. Petri primum omnium ligone, ad fundamenta iacienda, terram fodiſſe, erutamq. cophinis aſportaſſe. Quid ni hæc præſliterit Chriſtianiſſimus Imp. cum & Veſpaſianum Aug. in reſtitutione combuſti Capitolij hæc ipſa egiſſe auctor ſit Suetonius, cuius in vita ipſius cap. 8. hæc ſunt verba: Ipſe reſtitutionem Capitolij aggreſſus, ruderibus purgandis manus primus admouit, ac ſuo collo quædam extulit, &c. Hæc Suet. Qualis autem quantave fuerit ea Baſilica, S. Paulinus Nolanus epiſt. 31. ſcribens ad Aletium, lineamentis quibuſdam ſubobſcure deſcribit. Erexit idem Imperator Baſilicam S. Pauli via Oſtienſi: quæ cum ob loci anguſtiam inter Tiberim amnem & ipſam viam poſiti, non in eam amplitudinem, vt par erat, excitata videretur; Valentinianus iunior Imp. de alia ibidem cum viæ Oſtienſis detrimento amplioribus ſpatijs excitanda Baſilica ſcripſit ad Salluſtium Vrbis Præfectum. geſſit is præfecturam Vrbanam Honorio & Euodio Conſſ. vt conſtat ex leg. 18. de piſtoribus, Cod. Theodoſ. Eſt is annus a Chriſto 386. Eam tunc cœptam poſtea Honorius Imper. abſoluit. Extant de his litteræ Valentiniani Imp. in bibliotheca Vatic. decerptæ ab ijs qui egerunt de ſeptem Vrbis eccleſ. Poſtea autem Leo Magnus Pontifex eamdem Baſilicam maiori arcu ingentibus columnis ſubnixo ſuffulſit, exornauitq. ſacris picturis opere muſiuo compactis, quæ hactenus perſeuerant. De his etenim Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnum Imp. de imaginibus ſic ſcribit: In Baſilica B. Pauli Apoſtoli arcum ibidem maiorem faciens, & in muſiuo depingens, Saluatorem Dominum noſtrum I E S V M Chriſtum, & ſecum viginti quatuor ſeniores, nomine ſuo verſibus decorauit: & a tunc vſque hactenus fideliter a nobis venerantur ... Hæc Hadrianus Papa. Eiuſdem Leonis Pontificis eſſe videtur conteſtatio illa dexteræ columnæ maioris arcus inciſa, & non Leonis III. vt alij exiſtimarunt, ad quos confutandos hæc pluribus ſcribimus: nam Leonis Primi, qui vixit temporibus quartæ Synodi œcumenicæ, illud opus eſſe, idem Hadrianus aperte teſtatur. Hactenus inſigne monumentum tanti Pontificis integrum perſeuerat, muſiuum autem opus nonnihil ſenſit detrimenti in aliquibus imaginibus vigintiquatuor ſeniorum.

Quanta autem earumdem Baſilicarum extiterit ſanctitas atque religio, (audacter dicam cum Moyſe) & inimici noſtri ſunt iudices: nam licet extra murorum ambitum ſitæ eſſent, eas tamen, vt cæleſte quoddam aſylum diuinitus præſcriptum, hoſtes fidei, ac Romani Imperij perduelles, Gothi inquam, cum in Vrbem graſſarentur, ſunt reueriti, nullum illis vel earum miniſtris negotium facientes; immo & ad illas confugientibus parcere, inuiolabile fuit, vt ſcribit Oroſ. hiſt. lib. 7. cap. 39. S. Auguſt. de ciuit. Dei libr. 1. cap. 1. & Procopius de bello Gothico temp. Iuſtiniani lib. 2. Accipe quid furens hæretica Theodora Auguſta dederit in mandatis Anthemio Scriboni, cum de capiendo Vigilio Papa ad ipſum ſcribens, hæc ait: Exceptis omnibus, in Baſilica ſancti Petri parce. nam ſi in Lateranis, aut in Palatio, aut in qualibet eccleſia inueneris Vigilium, mox impoſitum naui perduc eum vſque ad nos, &c. Quod autem ſpectat ad limina Apoſtolorum, obtinuit antiquus vſus, vt præ reuerentia, ac religioſa quadam obſeruantia, ipſæ Baſilicæ, Limina Apoſtolorum vocarentur: vnde Claudianus ad Iacobum magiſtrum equitum hoc verſu:

Per cineres Pauli, per cani limina Petri.

Nec tantum poſtquam Baſilicæ Apoſtolorum erectæ ſunt, ſed lõge ante obtinuit eiuſmodi loquendi vſus. Vnde in Actis S. Alexandri Papæ hæc leguntur: Tu ſi ad limina S. Petri duxiſſes eum, &c. De eiuſmodi nomenclatura exempla plura habes ex Fortunato, vt in carm. de partu Virginis his verſibus:

Quos recipit ſacra porta Petri, quos ianua Pauli,
Poſtis ad Andreæ limen Achais patet.
Matthæi Aethiopes, Epheſinos valua Ioannis:
Et quem quiſquis amat, hunc ſua porta rogat.

Moris enim erat adeuntibus Baſilicam, ante eius ingreſſum, ad limina procumbere, poſtes deoſculari, ac preces fundere. Vnde idem Fortunatus hæc de Baſilica Rauennate:

Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambe
Fuſus humi ſupplex, &c.

Et Euodius Vzalenſis de mirac. S. Stephani lib. 2. cap. 2. hæc habet: Ante limina glorioſi martyris proſtrata, effuſos ſui cordis dolores expreſſit. Et poſt multa: Deinde ante ſacra eius limina proſtratæ noctu diuque flentes, &c. Chryſoſt. homil. 30. in epiſt. 2. Pauli ad Corinth. Templi veſtibula & aditum oſculamur, cum alij alios oſculamur. At non cernis, quotquam homines etiam hiſce templi veſtibulis oſculum figunt, partim inclinato capite, partim manu tenentes, atque ori manum admouentes? Hæc Chryſoſt. Habes inſuper apud Fortunatũ de S. Radegunde Regina, quod adiens Baſilicam ſancti Martini, per ſingula ſe proſtrabat limina. At de ipſa Vaticana Baſilica Sidonius Apollinaris lib. 1. epiſt. 5. ad Heronium hæc ait: Vbi priuſquam vel pomœria contingerem, triumphalibus Apoſtolorum liminibus af-

fuſus, omnem protinus ſenſi membris male fortibus exploſum eſſe languorem. [Romam venientibus primum omnium limina Petri Apoſtoli adire vſu receptum erat, vt colligitur ex Ennodio in defenſione Symmachi Papæ. Ingredi ipſa limina Apoſtolorum, ibiq. ſacra facere, idem erat quod communicare Catholicæ Eccleſiæ, vt pulchre expreſſum habes ab Optato Mileuitano lib. 2. contra Parmen. cum ait: Ad Petri Memoriam non accedit, quaſi ſchiſmaticus, contra Apoſtolum faciens, qui ait: Memorijs Sanctorum communicantes. Ecce præſentes ſunt ibi duorum Memoriæ Apoſtolorum. Dicite, ſi has ingredi potuit, ita vt obtulerit illic, vbi Sanctorum Memorias eſſe conſtat. Hæc Optatus. Addimus quod Prudent. Periſteph. hymn. 2. de S. Laurentio his verſibus docet, Chriſtianos ſacra Apoſtolorum ac Martyrum limina exoſculari ſolitos:

Ipſa & Senatus lumina
Quondam Luperci, & Flamines,
Apoſtolorum ac Martyrum
Exoſculantur limina.

Recolimus de his etiã nobile illud antiquitatis monumentum: conſueuiſſe maiores, ipſas eccleſias vel atrij portas aliquando ſacris reliquijs conſecrare. Meminit eius ritus Ludouicus Pius Imp. in ſua conſtitutione, quam Salicis legibus addi voluit, his verbis in fine: Si in atrio eccleſiæ, cuius porta reliquijs Sanctorum cõſecrata eſt, eiuſmodi homicidium perpetratum fuerit, &c. in Capitul. Franc. lib. 4. c. 13. Hinc etiam factum videtur, vt miro cultu ipſa ſacra eccleſiæ limina ornarentur. Vnde S. Paulinus in Natali 3. S. Felicis hæc ait:

Aurea nunc niueis ornantur limina velis.

Et paulo poſt:

Limina caratis adolentur odora papyris.

Et in Natali 6.

Pulchra tegendis
Vela ferant foribus, ſeu puro ſplendida lino,
Siue coloratis textum fucata figuris.
Hi leues titulos lento poliant argento,
Sanctaq. præfixis obducant limina lamnis.

Atque hæc ſatis. Numerat Optatus Mileuitanus lib. 2. contra Parmen. fuiſſe Romæ temporibus Cõſtantini baſilicas quadraginta & amplius: alludens, ni fallor, ad ipſos Romanæ vrbis Titulos, quibus presbyteri Cardinales præpoſiti erant, quorum numerus temporibus Cornelij Papæ erat quadragintaſex, vt conſtat ex epiſtola eius ad Fabium Antiochenum Epiſcopum, apud Euſebium hiſt. lib. 6. cap. 35. vbi de Romanæ Eccleſiæ illius temporis ſtatu hæc deſcripta habentur: Nouatum omnino præterijt, ſcilicet vnum ſolum Epiſcopum oportere eſſe in hac Eccleſia Catholica: in qua tamen non ignorabat (quomodo enim poterat?) presbyteros eſſe quadragintaſex, diaconos ſeptem, ſubdiaconos ſeptem, acolythos quadragintaduos, exorciſtas & lectores vna cum oſtiarijs quinquagintaduos, viduas & alios morbo & egeſtate afflictatos mille & quingentos, quos omnes Dei gratia & benignitas abunde ſuſtentat. Hæc ibi. Ex prædicto itaque presbyterorum numero Optatum numeraſſe quadraginta & amplius baſilicas puto.

[b] *Romani.*] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum; Græci etiam in Menologio iiſdem fere verbis: qui quidẽ hac ipſa die de alio Romano rurſus agunt, ipſoq. diacono eccleſiæ Cæſarienſis, de quo Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 12. Huius autem res geſtas, de quo agimus, cecinit Prudentius hymno. Eſt de eodem homilia Eucherij, inſcripta tamen nomine Euſebij Emiſſeni. Alia Acta eiuſdem ex vet. manuſcript. edidit Mombrit. tom. 2. in quibus omnibus de Barula puero martyre mentio habetur. S. Ioannes Chryſoſtomus de S. Romano præclaram habuit orationem, quã deſcripſit Metaphraſtes, & recitat Sur. to. 5. ſed plane de eo quẽ deſcribit Euſebius: nam nulla illic fit mentio de pueri martyrio. In antiquo Toletano Breuiario eſt ſacer hymnus, necnon capitula, & orationes de Romano martyre, ibiq puerulus ille non Barula, ſed Theodulus appellatur. Arbitrati ſunt nonnulli vnum eumdemq. eſſe Romanum, & non duos; cum præſertim nomen, locus paſſionis, tempus denique, ac genus martyrij in vtriſque conueniant. Ego vero opinor id ipſum factum a Prudẽtio de Romano, quod de Hippolytis fecisse compertum eſt; plures ſcilicet in vnum aceruando, atque confundendo: adſtipulorq; libentius Græcorũ Menologijs, qui duos diuerſoſq. Romanos martyres celebrant: quod & ratio perſuadet, dum diuerſa martyrij vtriuſque cauſa conſpicitur. Nam ille Romanus Euſebii idcirco martyrium ſubiiſſe ſcribitur, quod ad idolorum delubra properantes libera voce redarguit; hic autem, eo quod Præfectum in Chriſtianorum eccleſiam irrumpentem auertere conatus eſt: ille inſuper ſolus, hic autem vna cum puero paſſus eſt; cuius admirandã confeſſionem nequaquam veriſimile eſt ab Euſebio fuiſſe prætermiſſam, cum tam egregio exemplo magis magiſq. ſuam nobilitaſſet hiſtoriam. Sunt & alia, quæ alterum ab altero ſatis diſtinguere videntur. Reſtituit eccleſiam S. Romani martyris Baſilius Imper. vt ſcribit Cedren. in comp. T. 2. A. 302. n. 86. & 87.

[c] *Heſychy.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 76. ſub Diocl. Ado.

[d] *Oriculi & ſoc.*] De eo vet. manuſcrip. ex quibus Molanus apud Vſuardum. cir. A. 430.

[e] *Maximi Epiſc.*] Eius Acta a Trithemio deſcripta habet Sur. to. 5. ſed dum confundit cum Martino eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopo, manifeſte errare conſpicitur: nam eſſe diuerſos, non tantum ex nomine, ſed & tempore quo ſederunt, tabulæ eius eccleſiæ, quas emendatiores T. 3. A. 353. num. 2.

datiores Demochares recitat, ſatis declarant. conſtat etenim ex Actis Cõcilij Agrippinenſis, Martinum, & non Maximum illi Synodo interfuiſſe; Martinumq. in Galliis Epiſcopum recenſet Athanaſ. in apolog. 2. cum agit de Concilio Sardicenſi. Præceſſit Maximus, ſubrogatur Sidonius, indeq. Martinus ſedit tempore Agrippinenſis Concilii, quod celebratũ reperitur anno Domini 346. & non 375. vt idẽ Trithem. ponit: nam poſt Conſulatum Amantii & Albini habitum eſſe, ex Actis eiuſdem Synodi conſtat.

T.x.A 936. n 9.A. 938. n.2. & An. 941. n.3. & ſeq. [f] *Odonis Abb.*] Huius res geſtæ conſcriptæ a Ioanne monacho eius diſcipulo extãt apud Sur. tom. 6. Meminit eiuſdem S. Bernardus in apologia ad Gulielmum abbatem. De eius miraculis agit Petrus Cluniac. lib. 6. epiſt. 17 De eodem Petrus in catal. lib. 10. cap. 83. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 215. & Sigebert. in chron. anno Domini 938. de tempore quo claruit, meminit.

[g] *Thomæ monachi.*] De eodem Niceph. hiſt. lib. 17. c. 23. vbi poſt multa hæc addit: Huius Thomæ anniuerſarium diem magnificentiſſime agentes Antiocheni celebrant. Plura de eodem in Prato ſpirit. cap. 88. cir. A. 782. Iuuent. ac prim. trãslat. ſecund. a. 1152 Frãciott in hiſtor. SS. Lucenſium.

[h] *Tranſlatio S. Frigdiani.*] De quo ſatis dictum in die natalis ipſius.

19 Tertiodecimo kal. Decemb. Luna. A iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NATALIS beati Pontiani [a] Papæ & martyris, qui ab Alexandro Imperatore cum Hippolyto preſbytero in Sardiniam deportatus, ibiq. fuſtibus mactatus, martyriũ conſummauit: corpus vero eius a beato Fabiano Papa Romam relatum, atque in cœmeterio Calliſti ſepultum eſt. Samariæ ſancti Abdiæ [b] prophetæ. Romæ via Appia natalis S. Maximi [c] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani paſſus, poſitus eſt ad ſanctum Sixtum. Cæſareæ in Cappadocia S. Barlaam [d] martyris, qui agreſtis licet & rudis, Chriſti ſapientia munitus, tyrannum vicit, & ignem ipſum fidei conſtantia ſuperauit: in cuius die natali ſanctus Baſilius Magnus celebrem habuit orationem. In ciuitate Aſtiagenſi beati Criſpini [e] Epiſcopi, qui capite amputato, martyrij gloriam adeptus eſt. Viennæ ſanctorum martyrum Seuerini [f], Exuperij, & Feliciani: quorum corpora poſt multa annorum curricula, ipſis reuelantibus, inuenta, & a Pontifice, Clero, & populo illius vrbis honorifice ſublata, condigno honore condita ſunt. Eodem die ſancti Fauſti [g] diaconi Alexandrini, qui primum in perſecutione Valeriani cum S. Dionyſio in exilium miſſus, deinde in perſecutione Diocletiani ætate longæuus, gladio animaduerſus martyrium conſummauit. In Iſauria paſſio ſanctorum Azæ [h], & ſociorum centum quinquaginta militum ſub Diocletiano Imperatore, & Aquilino Tribuno. In oppido Marpurg in Germania depoſitio ſanctæ Elizabeth [i] vi-

duæ, Andreæ Regis Hungarorum filiæ, quæ pietatis operibus aſsidue intenta, miraculis clara migrauit ad Dominum.

NOVEMBRIS 19.

T.2.A.237. nu 1.& 10. PONTIANI *Papæ*.] Agit de eodem hac die Vſuar. Beda autem & Ado die ſequenti. De eius ſucceſſione Euſeb. in chrō. & hiſt. lib. 6. c. 22. Optat. Mileuit. lib. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. Nicephorus Calliſt. hiſt. lib. 5. cap. 26. & alii. Cetera de ipſo diximus in Annalibus Eccleſiaſticis.

[b] *Abdiæ prophetæ*.] De eodem Græci agūt hac die in Menologio. Præter ea quæ de ipſo leguntur in diuinis Scripturis, ſcribit Epiphan. libro de vit. & obit. prophet. cap. 15. Iſidor. cap. 43. & Doroth. eadem in Synop. De ſepulchro Abdiæ in Samaria, deq. mirandis prodigiis ſcribit S. Hierony. in epiſt. 27. ad Euſtochium, in epitaphio Paulæ, & in cōment. in Abdiam cap. 1.

T.2.A.259 n.12. & ſequent. [c] *Maximi*.] Agunt de eodē Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Hunc illum putat Maximū Pamelius, qui aliquando confeſſor, deinde adhæſit Nouatiano, ac poſtea rediit ad Eccleſiam; ad quem, ſicut ad ceteros confeſſores, ſcribit Cyprianus epiſt. 16. 44. 46. 50. & 51. ſed illum non conſtat martyrio conſummatum. Quiſnam hic fuerit, me latet: compertum illud tantum habeo ex manuſcrip. cod. S. MARIAE ad Martyres, Romæ hac die paſſum eſſe Maximū commentarienſem, qui baptizatus a S. Stephano Papa & martyre, in perſecutione Decii e ponte præcipitatus in Tiberim 13. Kal. Decembr. martyrium conſummauit. Geſta paſſionis eius habentur intexta ſimul cū Actis SS. Euſebii, Marcelli, & ſoc. quæ in dicto codice ſcripta habētur pag. 94. ſepultuſq. hic habetur ad S. Sixtū in cœmeterio Calliſti, vt eadem Acta ſignificant. Sixtus Secundus illic tumulatus habetur, iuxta quem Maximus conditus eſt.

[d] *Barlaam*.] Agūt de eodem martyre Græci in Menolog. ad xvj. kal. Decembr. eiusq. martyrij hiſtoriā paucis deſcribunt. Ferunt eumdem a S. Ioanne Chryſoſtomo orationibus encomiaſticis exornatum, quæ tamen excidiſſe videntur: tantum extat eius laudatio a S. Baſilio egregie conſcripta. T.2.A.304 n.63.&ſeq.

[e] *Criſpini Epiſc.*] De eodem Vſuard. & alij recentiores. Geſta eius in hymno ſacro in Breuiar. Toletano deſcribuntur. Agit de eodem Petrus in catal. lib. 10. c. 84. ſub Diocletiano Ferrar.

[f] *Seuerini & ſoc.*] Beda, Vſuard. Ado de eodem hac die. Paſſi ſunt Marco Aurelio Ant. & Lucio Vero Imp. vt auctor eſt Ado Vien. in chron. De his item Petr. in catal. lib. 10. c. 82. cir. A.170.

[g] *Fauſti*.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eius certamine & corona Euſeb. hiſt lib. 7. c. 10. in fine. T.2.A.260. n.19 & ſ.q & n.29.

[h] *Azæ, & ſoc.*] Agunt de his etiam Græci in Menologio, pluribusq. eorum martyrij Acta referunt. T.2.A.304. n.16.

[i] *Elizabeth*.] Eius vitam a Iacobo Montano conſcriptam recitat Sur. to. 6. De eadem Antonin. in 3. par. tit. 19. c. 11. Petr. in catal. lib. 10. c. 79. Crantz. hiſt. Saxon. lib. 7. cap 48. nouiſſime Marcus Vlyſſipon. Minorita in chron. ord. Min. lib. 9. c. 10. vſq; ad 19. par. 1. Extant duplices litteræ Apoſtolicæ Gregorij Papæ Noni, priores de inquiſitione miraculorum eius ad Epiſcopum Hildeſemenſem & Abbates Moguntinæ diœceſis ſcriptæ anno octauo ſuæ ſedis, poſteriores vero de eiuſdem canonizatione: extant in eius regiſtro, illæ ſub anno 8. num. 24. iſtæ vero ſub anno nono, num. 91. quarum eſt exordium: Glorioſus in maieſtate ſua. Obiit Ann. 1231. Viola Sanctor. 1236.

ij. B Duodecimo Kal. Decemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

MESSANAE in Sicilia ſanctorum martyrum Ampeli & Caij. Taurini ſanctorum martyrum Octauij[b], Solutoris, & Aduentoris, Thebanæ legionis militum, qui ſub Maximiano Imperatore egregie decertantes, martyrio corona-

ronati ſunt. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Agapij [c] martyris, qui ſub Galerio Maximiano Imperatore damnatus ad beſtias, & ab ijs nil læſus, lapidibus ad pedes appenſis in mare demergitur. In Perſide paſsio ſanctorum Nerſæ [d] Epiſcopi, & ſociorum. Doroſtori in Myſia ſancti Daſij [e] Epiſcopi, qui cum nollet in feſto Saturni impudicitijs eius conſentire, ſub Baſſo Præſide cæſus eſt. Nicææ in Bythinia ſanctorum martyrum Euſtachij [f], Theſpeſij, & Anatolij, in perſecutione Maximini. Heracleæ in Thracia ſanctorum martyrum Baſsi [g], Dionyſij, Agapiti, & aliorum quadraginta. In Anglia ſancti Eadmundi [h] Regis & martyris. Conſtantinopoli ſancti Gregorij [i] Decapolitæ, qui ob cultum ſanctarum imaginum multa paſſus eſt. Mediolani ſancti [k] Benigni Epiſcopi, qui in magna barbarorum perturbatione eccleſiam ſibi commiſſam ſumma conſtantia & religione adminiſtrauit. Cabilone ſancti Silueſtri [l] Epiſcopi, qui quadrageſimoſecundo ſui ſacerdotij anno plenus dierum atque virtutum migrauit ad Dominum. Veronæ ſancti Simplicij [m] Epiſcopi & confeſſoris.

NOVEMBRIS 20.

Aliqui putant paſſos ſub Diocleti & Maximin.

AMPELI & Caij a.] De his item, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, conſentiuntq. vetera manuſcripta.

T. 2. A. 297. nu. 16.

b Octauij & ſoc.] Vſuardus & Ado de his agũt hac die. Extat de his ſermo S. Maximi Epiſcopi Taurinenſis, qui & tribuitur S. Ambroſio. Legimus horum Acta manuſcripta accepta ab eccleſia Taurinenſi.

Fuſius T. 2. A. 305. n. 7. & ſeq.

c Agapij.] Is eſt de quo ſcribit Euſeb. hiſt. Eccleſ. lib. 8. cap. 16. traditq. martyrium ſubijſſe hac die, anno quarto perſecutionis Diocletiani Imperatoris.

d Narſæ & ſoc.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium paucis deſcribunt.

ſub Diocle.

e Daſij Epiſc.] De quo item Græci in Menologio, referuntq. eius certamen pro fide ſuſceptum.

[illegible] 237.

f Euſtachij & ſoc.] Horum Acta iidem qui ſupra in Menologio hac die enarrant.

g Baſſi & ſoc.] Agit de his hac die Beda, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

T. 1. A. 870. nu. 45.

h Eadmundi.] Scripſit eius res geſtas Abbo Floriacenſis abbas, extant apud Sur. to. 6. De eodem in vita S. Dunſtani apud eumdem tom. 3. die 19. Maii. Duos eiuſdem nominis Anglorum Reges imperaſſe refert Petrus in catal. lib. 10. cap. 89. & 90. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuardum hac die.

T. 9. A. 731. nu. 7.

i Gregorij.] Græci de eodem hac die in Menologio, eiuſq. Acta breui cõpendio referũt.

k Benigni Epiſc.] De eodem tabul. eccleſ. Mediolan. Miratus ſum vehementer Panuinij aliorumque apprime eruditorum incuriam, exiſtimantium hunc ipſum Benignum à Græcis appellatum eſſe Bencium, eo quod apud Theodorum Balſam. in Synodo Carthaginenſi cap. 61. ſcriptus inueniatur Bencius ſacerdos eccleſiæ Mediolanenſis. Nam in Græcis canonibus Βενεκίῳ, & non Βενιγνῷ legitur. Sed nec animaduerterunt canonem illum eſſe Concilij Carthaginenſis habiti (vt ex eodem textu apparet) poſt Conſulatum Flauij Stiliconis, quo tempore eccleſiæ Mediolanenſi non Benignus, ſed Venerius præerat Epiſcopus; ibiq. agi non de Benigno, ſed de Venerio. Quod ſi conſulas Latina exemplaria eiuſdem Concilij Carthaginenſis, tam manuſcripta, quam edita tomo primo Conciliorum, inuenies non Bencium, ſed Venerium dici, deprauatumq. eſſe Theodori codicem, cum pro Venerio ſcribit Bencium. Quod ipſum planius reddit temporum ratio: nam annus ille poſt Conſulatum Stiliconis, numeratur Chriſti quadringenteſimus primus, quo quidem tempore eidẽ Mediolanenſi eccleſiæ præfuiſſe Venerius reperitur; Benignus autem, de quo agimus, poſt annos ſexaginta eccleſiam illam gubernauit, circa annum Domini 460. De quo extat epigramma Ennodij Ticinenſis.

T. 5. A. 400. n. 12.

l Silueſtri Epiſc.] De eodem Beda, Vſuardus, & alij pluribus. Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 85. Reperitur interfuiſſe Concilio

T. 6. A. 451. n. 44. & A. 509 nu. 13.

cilio Epaunenſi. Mentio habetur de eodem in vita S. Cæſarij Epiſcopi Arelatenſis, qui ab eo in clericum attonſus fuit. extat apud Sur. tom. 5. die 20. Nouemb. Sedit hic annis quadragintaduobus, vt idem Greg. teſtatur. Alius ab hoc Siluelter Epiſcopus Lingonienſis, de quo Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 5. & de glor. confeſſ. c. 85.

[m] *Simplicij Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Veron. pluribus autem R. D. Auguſtinus Valerius Epiſcopus Veron. Cardinalis lib. antiq. monum. Epiſc. Veron. pag. 11. & 42. Ann. 500. floruiſſe Ferr. putat.

C Vndecimo Kal. Decemb. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

HIEROSOLYMIS Præſentatio [a] Beatę Dei Genitricis Virginis MARIAE in Templo. Eodem die natalis beati Rufi [b], de quo S. Paulus Apoſtolus ad Romanos ſcribit. Romæ paſſio SS. Celſi [c] & Clementis. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Demetrij [d] & Honorij. Rhemis ſancti Alberti [e] Epiſcopi Leodienſis & martyris, qui pro tuenda Eccleſiaſtica libertate necatus eſt. In Hiſpania ſanctorum martyrum Honorij [f], Eutychij, & Stephani. In Pamphilia ſancti [g] Heliodori martyris, in perſecutione Aureliani ſub Aetio Pręſide: poſt quem ipſi tortores conuerſi ad fidem, in mare demerſi ſunt. Romæ ſancti Gelaſij [h] Papæ, doctrina & ſanctitate conſpicui. Veronæ ſancti Mauri [i] Epiſcopi & cōfeſſoris. In monaſterio Bobienſi depoſitio ſancti Columbani [k] abbatis, qui multorum cœnobiorum fundator, plurimorum monachorum extitit Pater, multiſq. virtutibus clarus, in ſenectute bona quieuit.

NOVEMBRIS 21.

T. 1. in appar. nu. 47. & ſeq. PRAESENTATIO [a].] Agunt de eadem celebritate Græci hac die in Menologio habetur eius mentio in cōſtitutione Emmanuelis Imperatoris, quam recitat Theodorus Balſ. in Nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Extant de ea re ſermones S. Germani Epiſc. Conſtantinopolitani, & Georgij Epiſc. Nicomediæ, quos Latine redditos habet Sur. tom. 6. Græce autem ſcriptos inuenimus in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcrip. n. 19. & 85. In Gallias tranſijt eiuſmodi feſta dies temporibus Caroli V. Francorum Regis, anno Domini milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimoquinto; de qua re extare dicitur eiuſdem epiſtola ad Nicolaum Antiſiodorenſem Epiſcopum, quam citat Molanus in additione ad Vſuardum. De his autem quæ ad hiſtoriam ſpectant, vide quæ tradit R. P. Petrus Caniſius, vir erudítiſſimus, lib. 1. de B. Virgine MARIA cap. 12. Alias confectas eſſe de eadem re ſcriptiones accepi. Scimus antiquitus Præſentationis ſolemnitatem eam eſſe appellatam, qua Dei Genitrix S. Simeoni infantem IESVM in Templo obtulit, vt antiqua Ritualia & alia vetuſta eccleſiarum monumenta ſignificant, & ipſa inſuper oratio Miſſæ eius diei plane indicat.

[b] *Rufi.*] De quo Paulus ad Roman. cap. 16. Agunt de eodē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc creatum eſſe Epiſcopum Thebarum, tradit Dorotheus in Synopſi. T. 1. An. 58. n. 3. & A. 58 nu. 56.

[c] *Celſi & Clementis.*] De his prædicta antiqua

qua

qua manuſcripta monaſt. S. Cyriaci in Vrbe.

[d] *Demetrij & Honorij.*] Habetur de his mētio in eodem peruetuſto codice.

cir. A. 1191 [e] *Alberti Epiſcopi.*] Ex Martyrologio eccleſiæ Bruxellenſis de eodem hoc diſtichon recitat Molanus:

Legia quem genuit, electum Roma probauit,
Rhemis ſacrauit, ſacratum martyrizauit.

Recenſetur hic ſexageſimus eius ſedis Epiſcopus, confirmatus a Cæleſtino III. Rom. Pont. Agit de eodem pluribus Molan. in addit. ad Vſuard. & in Indic. ſanct. Belgij.

[f] *Honorij & ſoc.*] De his etiam Laurent. Padil. Vaſæus in chron. Flos SS. Hiſpan. & Theſaur. conc. tom. 2. hac die.

T. 2. A. 275. nu. 10. [g] *Heliodori.*] Agunt de his Græci xiij. Kal. Decembr. & pluribus eiuſdem martyrij Acta deſcribunt.

Plura T. 6. ab an. 432. & infra. [h] *Gelaſij Papæ.*] De eodem Beda & Vſuardus xiij. Kal. Decembris, ſed in libro de Romanis Pontificibus hac die natalis eius conſcribitur. Eius res geſtas ex epiſtolis ipſius manuſcriptis locupletatas per annos ſingulos digeſſimus in Annalibus Eccleſiaſt. Habemus & in antiquo codice eius Acta tribus lectionibus diſtincta, vt olim in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt.

[i] *Mauri Epiſc.*] De ipſo tab. eccleſ. Veron. vberius autem R. D. Auguſt. Valerius Epiſcopus Veronen. Cardinalis lib. antiq. monumen. Epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

[k] *Columbani Abb.*] Vſuardus, Ado, & alij T. 7. A. 579. num. 14. & plura T. 8. recentiores de eodem hac die. Scripta ſunt eius Acta a Iona monacho eius diſcipulo, vt teſtatur Sigebert. de vir. illuſtr. c. 61. idq. præfatio docet, quæ habetur apud Sur. to. 6. Extant eadem Acta apud Bedam tom. 3. falſo illi aliquando attributa. Plura de eodem in vita S. Vualerici apud Sur. tom. 2. die 1. Aprilis. Sigebert. in chron. anno Dom. 598. & 622. Eius obitum recenſet Vincentius etiam lib. 23. cap. 4. Antonin. par. 2. tit. 13. cap. 6. § 11. Petrus in catalog. lib. 10. cap. 95. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti lib. 2. cap. 5. & lib. 3. cap. 26. Adnumeratur idem inter ſcriptores Eccleſ. a Sigeb. de vir. illuſtr. cap. 60. Extat eiuſdem carmen ad Hunaldum diſcipulum, quo deteſtatur auaritiam. habes illud in collectan. Chriſtianorum poetarum.

22 Decimo Kal. Decemb. Luna. D.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE ſanctæ Cæciliæ [a] virginis & martyris, quæ ſponſum ſuum Valerianum, & fratrem eius Tiburtium ad credendum in Chriſtum perduxit, & ad martyrium incitauit. Hanc Almachius Vrbis Præfectus poſt eorum martyrium teneri, atque, illuſtri paſsione poſt ignem ſuperatum gladio fecit conſummari, tempore M. Aurelij Seueri Alexandri Imperatoris. Coloſsis in Phrygia ſanctorū Philemonis [b] & Apphiæ ſancti Pauli diſcipulorum, qui ſub Nerone Imperatore, cum Gentiles in die feſto Dianæ inuaſiſſent eccleſiam, ceteris fugientibus tenti, iuſſu Artoclis Præſidis verberibus cæſi, & in foueam vſq; ad renes incluſi, lapidibus opprimuntur. Item Romæ S. Mauri [c] martyris, qui ex Africa veniens ad ſepulchra Apoſtolorum, ſub Numeriano Imperatore & Celerino Vrbis Præfecto agonizauit. Antiochiæ Piſidiæ paſsio ſanctorum Marci [d] & Stephani ſub Diocletiano Imperatore. Auguſtoduni S. Pragmatij [e] Epiſcopi & confeſſoris.

NOVEM-

T.2.A.232. n.11.&ſeq. Inuentio T.9.A.821. n.9.& ſeq. CAECILIAE a.] Tam Latini quam Græci de eadẽ agunt hac die. Error irrepſerat penes nonnullos auctores, necnon in eius Acta deprauata, paſſam eam eſſe Commodo imperante: cum luce clarius conſtet ex rebus ipſius geſtis, cum Vrbano Papa ſubijſſe martyrium ſub Alexandro Imp. Quem errorem Molanus etiam correxit in Vſuardo in ſecunda editione. Eius Acta e Latinis accepta, Græcis tradita a Metaphraſte, indeq. Latinitati reddita habet Lipoman. tomo 5. & Surius tomo 6. Antiquiora ea eſſe ducimus, quæ in antiquo manuſcripto codice aſſeruãtur in eius eccleſia Tranſtiberina. At cum in eis legitur: In aëre balnei ſui incluſa, & ſubtus tota die ac nocte magna vis ardentis ignis adhiberetur, &c. Erat hic ille locus in balneis, vbi erat aër calidus, nullæq. in eo aquæ, ſed æſtus ad ſudandum; ſub cuius loci pauimento ignis ſuccendebatur, quo pauimentum feruentius redderetur. Id tum ex his quæ habet Vitruuius lib. 5. cap. 10. tum etiam quæ Plinius habet libr. 5. epiſt. 14. ad Acilium, poteſt colligi. Irrogatum interdum reperitur eiuſmodi genus mortis nobilioribus perſonis, cum, pudore feminco ſuadente, ſecretior eſſe mors inferenda: tali quippe ſupplicio & Fauſta Conſtantini Magni vxor Auguſta mori coacta eſt. Sed ad Cæciliam redeamus. De eius ſacri corporis inuentione, ac ſociorum ipſius, Sigebert. in chron. anno Domini DCCCXXI. hæc ſcribit: Paſchalis Papa corpus S. Cæciliæ virginis, ipſa reuelante, inuenit aureis velatum indumentis ſanguine ipſius perfuſis: quod vna cum corporibus ſanctorum Valeriani ſponſi eius, Tiburtij, Maximi, & Vrbani in eccleſiã a ſe eis reædificatam tranſtulit. Hæc Sigebert. Eadem fuſius explicata legĩtur in vita Paſchalis Papæ, quæ in eodem codice conſcripta habetur. In codice Vaticano num. 153. inuenimus litteras Apoſtolicas eiuſdem Pontificis de inuentione corporis S. Cæciliæ & ſociorum. illarum exordium eſt: Cum ſummæ Apoſtolicæ dignitatis apex, &c. In Breuiario Toletano eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem martyris corona egregie canitur. Vetus eſt Romæ Titulus S. Cæciliæ, de quo habetur mentio in primo Concilio Romano ſub Symmacho Papa.

[b] *Philemonis & Apphiæ*] Agunt de ijſdem hac die Græci in Menologio, pluribuſq. eorum martyrium deſcribunt, vt hic habetur. T.1.An.60. n.40.

[c] *Mauri.*] De eodem Vſuardus hac die, & vet. manuſcript. Beda autẽ pridie huius diei. Agit de eodem Petr. in catal. lib. 10. c. 93. T.2.A.284. nu.8.

[d] *Marci & Stephani.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, ibiq. eorum paſſionis Acta habentur expreſſa. T.2.A.305. n.16.

[e] *Pragmatij Epiſc.*] Vſuardus de eodem hac die, cui adſtipulantur vet. manuſcrip. Extat ad hunc Sidonij Apollinaris epiſt. 10. lib 6. Reperitur interfuiſſe Concilio Epaunenſi, clarúiſſeq. circa annum Domini 490. T.6.A.490. n.82. & ſeq

xiix. E Nono Kal. Decemb. Luna. 23

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
t u A B C D E f F G H M N P
20 21 22 23 24 25 26 27 27 28 29 30 1 2

NATALIS ſancti Clementis [a] Papæ, qui tertius poſt beatum Petrum Apoſtolum Pontificatum tenuit, & in perſecutione Traiani apud Cherſoneſum [b] relegatus, ibi alligata ad collum eius anchora in mare præcipitatus, martyrio coronatur: cuius corpus Nicolao Primo Pontifice Romã translatũ, in eccléſia, quę eius nomine antea fuerat extructa, honorifice reconditum eſt. Romæ ſanctæ Felicitatis [c] matris ſeptem filiorum martyrum, quæ poſt eos, iubente Marco Antonino Imperatore, decollata eſt pro Chriſto. Emeritæ in Hiſpa-

nia

nia ſanctæ [d] Lucretiæ virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Daciano Præſide martyrium conſummauit. Cyzici in Helleſponto ſancti Siſinij [e] martyris, qui in eadem perſecutione poſt multa tormenta gladio cęſus eſt. Iconij in Lycaonia ſancti Amphilochij [f] Epiſcopi, qui ſanctorum Baſilij & Gregorij Nazianzeni in eremo ſocius, & in Epiſcopatu collega, poſt multa certamina pro Catholica fide ſuſcepta, ſanctitate & doctrina clarus quieuit in pace. Agrigenti depoſitio ſancti Gregorij [g] Epiſcopi. In oppido Hasbaniæ ſancti Trudonis [h] presbyteri & confeſſoris.

NOVEMBRIS 23.

T. 2. A. 100 n 9. & ſeq. & An. 102. per totum. translatio T. 2. A. 867. num. 133.

CLEMENTIS *Papæ*.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio poſtridie agunt. Hic ille putatur, cuius Paulus meminit ad Philippẽſes c. 4. & Ignatius ad Philadelph. De eo item Hieron. de ſcript. Eccleſ. auctor lib. de Roman. Pontific. & alij. De eius ſucceſſione poſt Cletum, præter ea quæ ſuperius diximus de Lino & Cleto, plenius egimus in Annal. Eccleſiaſt. Martyrio occubuit (vt ſcribunt Euſeb. & Hieron.) anno 3. Traiani Imp. Acta autem eius martyrij Metaphraſtes ex priſcis monumentis edidit, quæ extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. quibus adſtipulatur Greg. Turon. de glor. martyrum c. 35. & 36. Habemus eadem Latine olim ſcripta, ſed valde deprauata: habet eadem etiam Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. Fortaſſe ea ſunt, quæ Ioannes diaconus, qui Gregorij Papæ vitam cõtexuit, ſe conſcripturum pollicitus fuit, dum in vita S. Gregorij hæc dicit ad calcem: *Ego autem diuinæ ſpei fiducia roboratus, quia Gaudericus Epiſcopus Veliternus expoſtulat, ad Clementem Romanæ Vrbis Antiſtitem, ſuffragante Domino, ſtylum conuertã.* Hæc ipſe. In Breuiario Tolet. Acta S. Clementis ſacro hymno canuntur. Vetus eſt Romæ Titulus S. Clementis, de quo Hieron. de ſcript. Eccleſ. in Clemente in fine: *Nominis eius, inquit, memoriam vſque hodie Romæ extructa eccleſia cuſtodit.* De eadem eſt mentio in Concilio primo Romano ſub Symmacho Papa: de quo illud non prætereundum, ibi Cæleſtium illum collegam Pelagii, præſente Papa Zoſimo, licet ſubdole, hæreſim abiuraſſe. habemus de his litteras eiuſdem Pontificis manuſcript. datas Honorio XI. & Conſtantio Conſulibus. De translatione eius corporis Romam facta per S. Cyrillũ Epiſcopum Slauorum legitur hiſtoria in Breuiario Polonorum; idem teſtatur Petrus in catal. lib. 10. cap. 98. in fine, & ante hos Leo Oſtien. in chron. Caſſinen. De S. Clementis trãslatione firmius teſtimonium illud putamus, quod ex epiſtola Anaſtaſij Bibliothecarij ad Carolum Regem accipitur, data Kalendis Aprilis Indict. octaua: vbi hæc verba: *Vir magnus & Apoſtolicæ vitæ præceptor Conſtantinus philoſophus Romam ſub venerabilis memoriæ Hadriano Iuniore Papa venit, S. Clementis corpus ſedi ſuæ reſtituit.* Hæc Anaſtaſius oculatus teſtis. Diximus de his ſuperius die 9. Martij, natali SS. Methodij & Cyrilli. De ſcriptis autem S. Clementis, quæ germana, quæve apocrypha habeantur, fuſius diximus in Annal. Eccleſ.

b *Apud Cherſoneſum relegatus.*] Alicubi irrepſiſſe mendum reperitur, vt Cherſoneſus Lycia dicatur. In Actis S. Clementis nulla certe de Lycia habetur mentio; in quibus de loco exilij Clementis hæc leguntur: *Oportere eum vel conſentire ſacrificantem, aut vltra mare Pontum in deſertam ciuitatem ſitam prope Cherſonam relegari.* hæc ibi, ſecundum veriorem lectionem. alia enim lectio habet: Vltra mare, & Pontum. ſed prædicta certior, quam Beda & Ado ſunt ſecuti in Martyrol. eſt enim Pontus idem quod mare Euxinum, in cuius capite apud Boſphorum Cimmerium eſt Taurica Cherſoneſus, in qua verſus paludem Meotidem eſt ciuitas Cherſoneſus dicta, cuius meminit Strabo lib. 7. appellãs eam Cherroneſum, quod idem eſt. Porro ab alijs Heraclium etiã (vt a Ptolemæo) appellata reperitur, eo quod ſit Heracleenſiũ colonia. recentiores dixere eamdem ciuitatem, Cherſonam; quæ & exilio Iuſtiniani Iunioris Imperatoris notior facta eſt. Quod autem Lycia Cherſoneſus dicta reperiatur, non vtique ex ea cauſa, quod ſit in prouincia Lyciæ in Aſia, in qua nulla reperitur nominata Cherſoneſus; ſed irrepſiſſe putamus errorem, vt pro Bycia, Lycia, ſcriptum ſit. Alluit enim Bycia palus, ſic dicta a Byco fluuio, Cherſoneſum a ſuperiori parte, vt docet Ptolem. tab. octaua Europæ. Irrepſit item error in lib. de Roman. Pontificib. vbi

legitur

legitur mendoſe, Clemens ſepultus in Græcia. Confirmant prædicta de exilij Clementis loco, quod in ea regione corpus eiuſdem repertum atque translatum apparet; nam in Actis translationis eius habetur mentio de Epiſcopo Georgiæ (eſt hæc illa ciuitas, quam Plin. lib. 4. cap. 12. Georgon appellat; vnde Georgij, de quibus idem Plin. libr. 6. cap. 13.) qui vocatus interfuit inuentioni atque traſlationi corporis eius, narrat eam breui compendio Petrus in catal. li. 10. c. 98. vt dictum eſt ſuperius ſuo loco.

T.5.A.175 n.4. & ſeq. *f Felicitatis.*] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. In huius die natali S. Gregorius Papa habuit ad populum homiliam in eius eccleſia. eſt 3. in Euang. Petrus Chryſol. de eadẽ ſcripſit ſermonem 134. Geſta ex antiquis monumentis recitat Mõbrit. tom. 1. Erat Romæ cœmeterium S. Felicitatis nomine, de quo habetur mentio in libro de Romanis Pontificibus in Bonifacio Papa.

T.2.A.303 num.139. *d Lucretia.*] Agit de eadem Vſuardus, & recenter Vaſæus in chron. Hiſpan. ſub martyribus qui paſſi ſunt Diocletiano Imperatore. Mentio habetur de ipſa etiam in Flore Sanct. Hiſpan.

T.3.A.311, num.19. *e Siſinij.*] Græci agunt de eodem in Menologio, eiuſq Acta referunt.

T.4.A.363 n.57. & A. 371. nu.71 redarguit Theodoſiũ A.383.n.30 *f Amphilochij Epiſc.*] De ipſo etiam hac die Græci in Menologio. Scribit de eo ſanctus Hieron. de ſcript. Eccleſiaſt. Sozom. hiſt. lib. 7. cap. 9 Niceph. hiſt. lib. 11. c. 20. & lib. 12. cap. 9. Res geſtas ipſius recitat Metaphraſtes: quas Lipom. deſcripſit tom. 5. & Sur. tom. 6. Frequenter de ipſo S. Baſilius, & inter alia in proœmio libri de Spirit. ſanct. O ſacrum, inquit, caput Amphilochij, quem præ ceteris facio plurimi. Sæpius de eodem S. Gregorius Nazianz. cuius ad eum extant duæ epiſtolæ 12. & 13. cum verſarentur ambo in ſolitudine Pontica; ex quo tẽpore magnus inter eos interceſſit familiaritatis vinculum. Deq. eo in carm. ad Olympiadem: Amphilochiũ (ait) veræ atque Orthodoxæ doctrinæ præconem, decus meum & ornamẽtũ, &c. quem licet dicat cum S. Thecla ad Deum tranſmiſiſſe, non tamen quis putet ante Gregorium ex hac vita migraſſe; ſicut & Metaphraſten errare certum eſt, cum ait, ipſum ex humanis deceſſiſſe tertium poſt annum, ex quo Conſtantinopoli, a Synodo œcumenica recedens, Iconium reuerſus eſt: nam adhuc ſuperſtes fuiſſe reperitur, Arcadio tertium, & Honorio ſecundum Conſſ. quo anno habita eſt alia Synodus Conſtantinopoli, cui ipſum interfuiſſe conſtat ex Actis ipſius, quæ deſcripta extant apud Theodorum Balſam. pag. 390. Fuit is annus xvj. Theodoſij Imp. Vnde illa verba Gregorij de Amphilochio & Thecla ſpiritualiter puto intelligenda de contemplatione cæleſtium. Spectatiſſima eius Catholica fides meruit etiam Imperiali ſanctione laudari, vt apparet ex l. 3. de d. Cath. Cod. Theod. Præter illa eius ſcripta, quæ recenſet S. Hieronymus, alia rurſus citata reperiuntur a Theodoreto in dialogo de immutabili; inſuper aduerſus Enthuſiaſtas ſcripſiſſe commentarium, idem teſtatur libr. 4. hæretic fabul. Non omittimus de viro ſancto hanc quoque proferre laudem, quod ob ingens ſtudium, quo S. Theclam martyrem proſequebatur, Amator Theclæ dictus fuerit.

T.5.A.591 n.23. & A. 594. nu.10. *g Gregorij Epiſc.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menolog. Eius vitam a Metaphraſte deſcriptam habet Lipoman. tom. 5. & Sur. to. 6. Niceph. eiuſdem meminit lib. 17. c. 27. aitq. ipſum interfuiſſe Quintæ Synodo, cum nondum eſſet Epiſcopus, vt eius Acta teſtantur: factus poſtea Epiſcopus claruit temporibus Mauritij Auguſti, cum Romanæ Eccleſiæ S. Gregorius præſideret, apud quem falſo accuſatus cauſam dixit. Extant de ea re nonnullæ eiuſdem Gregor. epiſtolæ in regiſt. lib. 1. epiſt. 70. lib. 2. epiſt. 12. Indict. 11. lib. 4. Indict. 14. epiſt. 11. & lib 7. Indict. 1. epiſt. 24. Reperitur alius inſuper eiuſdem ciuitatis & nominis Epiſcopus Gregor. Agrigentinus, qui poſt annos octoginta claruit Agathone Rom. Pontifice, interfuitq. Romanæ Synodo tunc celebratæ, cui & ſubſcripſit, vt apparet ex eius Actis, quæ extant in ſexta Synodo œcumenica, Actione quarta.

T.8.A.701, nu.11. *h Trudonis*] De eodem Beda, Vſuardus, & alij recentiores. Eius vitam atque tranſlationem ſcripſit Theodoricus abbas, qui & teſtatur, prius ſcriptam a Donato diacono, indeq. a Guicardo abbate; extat ea Theodorici apud Sur. tom. 6. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. cap. 101. eumq. claruiſſe tradit anno Domini 670. Plura etiam Molan. in Indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vſuardum.

24 Octauo Kalend. Decemb. Luna. F xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NATALIS S Chryſogoni[a] martyris, qui poſt lõga vincula & carceres pro conſtantiſsima Chriſti cõfeſsione toleratos, iubẽte Diocletiano, Aquileiam perductus, ibidem capite cęſus, & in mare proiectus, martyrium cõſummauit. Romæ ſancti Creſcentiani[b] martyris, qui in paſsione beati Marcelli Papæ legitur. Amerię in Vmbria ſanctę Firminæ[c] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani varie cruciata, demũ ſuſpenſa, & lampadibus ardẽtibus aduſta, ſpiritum reddidit. Apud Corinthum ſancti Alexandri[d] martyris, qui ſub Iuliano Apoſtata & Salluſtio Præſide pro Chriſti fide certauit vſque ad mortem. Cordubæ ſanctarum virginum & martyrum Floræ[e] & Mariæ, quæ poſt diuturnos carceres in perſecutione Arabica gladio interẽptæ ſunt. Peruſiæ ſancti Felicisſimi[f] martyris. Mediolani S. Protaſij[g] Epiſcopi, qui apud Conſtantem Imperatorem & in Concilio Sardicenſi cauſam Athanaſij defendit, ac pro eccleſia ſibi commiſsa & pro religione multis perfunctus laboribus, migrauit ad Dominum. In caſtro Blauio S. Romani[h] presbyteri, cuius ſanctitatis præconium miraculorum gloria declarat. In territorio Aruernenſi S. Portiani[i] abbatis, qui ſub Theodorico Rege miraculis claruit.

NOVEMBRIS 24.

T.3. A.300 & A.303. num.123. [a] CHRYSOGONI] Beda, Vſuar. & Ado de eodem hac die, Græci autem ad xvj. Kalen. Maij in Menolog. Eius Acta iuncta habentur cum Actis S. Anaſtaſiæ, quæ Metaphraſtes refert ad vij. Kal Ianuarij, & Lipom. tom 5. Surius to 6 ea die, & Mombrit. tom. 1. quæ ſunt fideliora, habenturq. in vet. manuſcrip. quorum exordium eſt: Prætextati illuſtris viri, &c. Extant eius litteræ ad Anaſtaſiam apud Nicephorum lib. 14. in fine, & apud Suidam prope finem. Vetus eſt Romæ Titulus S Chryſogoni, cuius mentio habetur in Conc. 1. ſub Symmacho, & in regiſt. S. Gregorij Papæ, eumq. Gregorius Tertius Papa ornauit, donisq. auxit, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontific.

[b] *Creſcentiani*] De eodem Beda, & Vſuard. cir. A.309
conſentiuntq. vet. manuſcrip. Deſcribitur eius certamen in Actis S. Marcelli apud Sur. die 16 Ianuarij, tom. 1. Eius autem corpus tranſlatum eſſe in Titulum Equitij a Sergio Iuniore, eccleſiæ eius vetera monumenta teſtantur.

[c] *Firminæ.*] De qua tabulæ, ac vetera mo- T.2. A.303.
numenta eius eccleſiæ Romam delata. Incidi nu.121.
in alia, quæ ſemilacera in bibliotheca Sfortiana viſuntur, quorum eſt exordium: Temporibus Diocletiani Auguſti cucurrit ſacra præceptio, &c. Habent eam fuiſſe filiam Calphurnij Vrbis Præfecti.

cir. A.361. [d] *Alexandri.*] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrium deſcribitur. De Salluſtio; qui apud Iulianum Apoſtatam ob eamdem animi impietatem præcipuas obtinuit præfecturas, meminit Ammian. Marcellin lib. 27.

T.2.A.851. nu. 7. [e] *Flora & Maria.*] De his Vſuardus, & alij recentiores. Earum martyrium conſcripſit S Eulogius in Mem. ſanct. lib. 2. c 8. qui ad eas carceribus detentas commentariolũ ſcripſit, quod appellauit Documentum martyriale, agitque de iiſdem in apolegetico in fin. in epiſt. 2 ad Marcum, & pluribus de earum martyrio atque reliquijs ad Bald. ſororem S. Floræ: omniaq. eiuſmodi ita ſcripta ſunt, vt in pixide Spiritus ſancti calamum intinxiſſe S. Eulogius videatur. Paſſæ ſunt æra 889. anno a Chriſto octingenteſimo quinquageſimoprimo.

[f] *Feliciſſimi.*] De eodem Vſuardus, atque alij recentiores, & vetera manuſcripta.

[g] *Protaſij Epiſc.*] De quo tabul. eccleſ. Mediolanen. Claruit temporibus Conſtantij & Conſtantis Auguſtorum, interfuitq Concilio Sardicenſi, vt apparet ex eius Actis, quæ Athanaſius, etiam breui compendio refert in apolog. 2. Moritur temporibus Conſtantij Imp. vt patet ex Athanaſio in apologia ad Conſtantium, vbi eum, licet defunctum, teſtem vocat. T.3.A.347. nu 11.

[h] *Romani.*] Vſuardus hac die, & Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. cap. 46. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris, eiusq. corpus S. Martinus Epiſcopus Turon. ſepulturæ mandauit. cir. A.390.

[i] *Portiani.*] De eo Gregor. Turon. in vit. ſanct. Patr. cap. 5. De eodem Molan. in addit. ad Vſuardum hac die. cir. A.500.

xxvij. G Septimo Kal. Decemb. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

NATALIS ſanctæ Catharinæ [a] virginis & martyris, quæ ob fidei Chriſtianæ cõfeſsionem Alexandriæ ſub Maximino Imperatore in carcerem truſa, & poſtmodum ſcorpionibus diutiſsime cæſa, tandem capitis obtruncatione martyrium cõpleuit: cuius corpus in montem Sinai ab Angelis mirabiliter delatum, ibidem frequenti Chriſtianorum concurſu pia veneratione colitur. Romæ ſancti Moyſis [b] presbyteri & martyris, quem cum alijs detentum in carcere ſanctus Cyprianus per litteras ſæpe eſt conſolatus. Is cum non tantum aduerſus Gentiles, ſed etiã aduerſus ſchiſmaticos & hæreticos Nouatianos infracto animo ſtetiſſet, demum (vt ſanctus Cornelius Papa teſtatur) in perſecutione Decij eximio & admirabili martyrio decoratus eſt. Antiochiæ ſancti Eraſmi [c] martyris. Cæſareæ in Cappadocia paſsio ſancti Mercurij [d] militis, qui cuſtodictis ſe Angeli patrocinio & barbaros vicit, & Decij ſæuitiam ſuperauit, multisq. auctus tormentorum trophæis, martyrio coronatus migrauit in cælum. In Aemilia Italiæ prouincia ſanctæ Iucundæ [e] virginis.

T.3. A.307. n 30.& ſeq. CATHARINAE[a].]In antiq.codicib. Aecatherina dicta reperitur. Agunt de eadẽ hac die Beda, Ado,& alij, necnon & Græci in Menol.his verbis: Cõmemoratio ſanctæ magnæ Aecatherinæ. Meminit eiuſdem Euthymius in Pſal.44. verſ. Delectauerũt te filiæ regum,&c. ibi de eius ſapientia. Metaphraſtes ex Græcis edidit eius Acta, quæ habet Lipom.tom.5.& Sur. to 6. Ex Latinis autem Rabanus abbas ſcripſiſſe fertur, vt tradit Molan.in annot.ad Vſuard.ideq. auctor de ea affirmat, illã, quæ Græcis olim erat notior, Latinis etiam factã notiſsimã ob peculiaria patrocinia præſtita in expeditione Terræ sãctæ. In Actis eius haberi aliqua quæ corrigãtur, nullus qui illorũ temporum res geſtas nouerit, inficias ierit; vt inter alia illud de Maxẽtio, cuius loco Maximinus reſtitutus eſt. In Breuiario Tolet. duobus ſacris hymnis eius agones atque miracula conſcripta habentur. Extat de eadem epigrãma Bonad. Santorea lib.3.monod.30.

T.2. A.238. n.9. A.253. [b] *Moyſis preſb.*] Eſt de eius martyrio egregium teſtimoniũ S.Cornelij Papæ, & martyris in epiſt. ad Fabium Epiſcopum Antiochenũ, quam recitat Euſeb.hiſt.lib.6.cap 35. Habetur de eodem mentio in libro de Romanis Pontificibus in Cornelio Papa, & apud Cyprian.epiſt.22.in fine, epiſt.25.& 52.ad Antonianum, vbi appellat eum martyrem. Extat eiuſdem Moyſis & aliorum confeſſorũ egregia ad Cyprianũ epiſt.26. in editione Pamel. n. 81. & A. 255. nu 39.

[c] *Eraſmi.*] De eodem hac die Vſuardus, & alij recentiores. T.2. A.253. nu.139. &

[d] *Mercurij.*]De eo etiam Græci hac die in Menolog. vbi eius res geſtæ paucis deſcribũtur. Acta eius a Metaphraſte fuſius deſcripta extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habemus alia manuſcrip. quæ incipiunt: Decius Imp. &c. De eo præterea Petrus in catal. lib.10. cap 106. & alij. De his autem quæ a S. Mercurio in Iulianum Apoſtatã modo admirando geſta ſunt, agit Sozom. hiſt. lib.6. c.2. licet nomen eius non exprimat. eadem Ioan. Damaſcen. in orat. 1. de imag. ex vita S Baſilij, ſcripta (vt ait) ab Helladio eius diſcipulo, Niceph. hiſt. lib.10.c.34.& 35.& in vita S. Baſilij, quæ fertur nomine Amphilochij. & An 254. n.26 occidit Iulianũ. T.4. A.363. n.57.& ſeq.

[e] *Iucundæ.*] De eadem in vet. manuſcript. ex quibus etiam recentiores hac die. Vixit ſub diſciplina S.Proſperi Epi.Regiẽ. qui obijt A.466. 25.xxvj.

26 Sexto Kal. Decemb. Luna. A

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5

ALEXANDRIAE natali S. Petri[a] eiuſdem vrbis Epiſcopi, qui cũ eſſet omnibus virtutibus exornatus, Galerij Maximiani præcepto capite obtruncatur. Paſsi ſunt etiam Alexandriæ in eadẽ perſecutione ſancti martyres[b] Fauſtus presbyter, Didius, & Ammonius, itemq. Phileas, Heſychius, Pachomius, & Theodorus Epiſcopi Aegyptij, cum alijs ſexcentis ſexaginta, quos perſecutionis gladius euexit ad cælos. Nicomediæ S. Marcelli[c] presbyteri, qui Conſtantij tẽpore ab Arianis e rupe præcipitatus martyr occubuit. Patauij S.[d] Bellini Epiſcopi & martyris. Auguſtoduni S. Amatoris[e] Epiſcopi. Conſtantiæ S. Conradi[f] Epiſcopi. Apud Fabrianum in Piceno beati Silueſtri[g] abbatis, inſtitutoris congregationis monachorum Silueſtrinorum. In territorio Rhemenſi natalis S. Baſoli[h] confeſſoris. Hadrianopoli in Paphlagonia ſancti Styliani[i] anachoritæ, miraculis clari. In Armenia ſancti Niconis[k] monachi.

T.2.A.300. nu. 1. & 2. & A. 305. n.20 & ſeq. Plura T.. 3 præſert. ab A.306. à n. 47. & ſeq. & A. 310. n.2. & ſeq.

PETRI [a].] Beda, Vſuard. & Ado pridie huius diei, Græci autẽ in Menolog viij. kal. Decẽb. De celebritate eius diei, in qua Athanaſius adhuc puer puerilibus luſibus feria pronũciauit, agit Ruffin. hiſt. lib. 1 c. 14. Sozom. lib. 2. c. 16. & Niceph. lib 8 c. 44. Eius res geſtas ex antiquis manuſcriptis mutuatus edidit Sur. to. 6. qui eaſdẽ eſſe putat, quas Anaſtaſius Bibliothec. ſe in Latinum tranſtuliſſe teſtatur. Habemus alia eiuſdem Petri Acta pleniora in vet. cod. manuſcrip. quæ quoniam accuratius conſcripta noſcuntur, Anaſtaſio mea ſententia potius tribuẽda videntur. eſt illorum exordium: Si omnes mei ſenſus, &c. Græce vero ſcripta extant in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcrip. n. 85. ſũt autẽ in eis aliqua corrigenda, vt oſtendimus in Annal. Eccleſ. Meminit eiuſdẽ Petri Athanaſius in orat. 2. cõtra Arian. Euſeb. hiſt. lib. 7. c. vlt. in fin. lib. 8. c. 13. & lib. 9. c. 5. Niceph. lib. 6. c. 34. Sophron. Prat. ſpirit. c. 198. Habẽtur eiuſdem Canones pœnitẽtiales, quos recepit Sexta Synodus c. 2. Idẽ ſcripſit librũ de Diuinitate, qui citatur in SS. Synodo Epheſina, & reperitur in ſac. Cõc. Chalced. Act. 1. Cetera de eodẽ fuſius in Annal. Eccl ſcripſimus.

T.2. A.302. nu. 84.

[b] *Fauſtus & ſoc.*] De his itẽ Beda, Vſuardus, Ado hac die: pluribus tamen Euſebius

T 3. A. 310 nu. 23.

hiſt. lib. 8. cap. 25.

cir. A.355.

[c] *Marcelli*] De eo Beda hac die. Equidem furor Arianæ perſecutionis Nicomediæ, cui præerat Epiſcopus anteſignanus Arianæ impietatis Euſebius, vehementius ſæuijt, quam in alijs Orientis ciuitatibus. Eſt lectio Bedæ, qui loco Marcelli, legit, Marculi. Suſpicatus eſt Molanus in libello quem ſcripſit de Martyrologijs, & poſuit in appendice ſui Vſuardi ſecundo editi, hunc fuiſſe illũ Marculum pſeudomartyrem Donatiſtam, cuius meminit Optatus lib. 3. & Auguſt. contra lit. Petil. lib. 2. cap. 20 & 88. Sed cum hic Marcellus, ille Marculus, hic Nicomediæ, ille (vt ait) in Numidia ponatur (licet de Numidia nec Optatus, nec Auguſtinus meminerit) cũ inſuper iſte ab Arianis dicatur præcipitatus, ille ſpontaneo ſe præcipitio dederit; hic denique presbyter, ille autem nequaquam talis eſſe reperiatur: iam omnis de Marculo pſeudomartyre ſuſpicio ceſſare debet.

[d] *Bellini Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Patauinæ, Scard. lib. 3 claſ. 13. Lud Cæl. lib. 17. c. 28. — cir. A. 1149 ex monum. eccl. Patau.

[e] *Amatoris Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Fortaſſe hic eſt ille, qui S. Silueriũ Papam exulem litteris eſt cõſolatus, & adiuuit pecunijs, ad quem eiuſdem Silueri extat reddita de his epiſtola tom. 2. Concil. — T.7.A.539. n 6. & ſeq.

[f] *Conradi Epiſc.*] Tab. eius eccl. Molan. etiã hac die. Migrauit ex hac vita ann. Dom. 976. claruitq. miraculis: recẽſetur triceſimus eius ſedis Epiſc. in tab. quas Democh. ſcripſit lib. de ſacrif. Miſſæ, qui ibi pluribus de eodẽ agit. — T.x. A 948. nu. 3. obijt A. 976.

[g] *Silueſtri abb.*] Extat ipſius vita in eius monaſterio Fabriani, ſcripta ab Andrea Iacobi Fabrian. monacho eius cõgregationis. Obijt ann. Dom. 1267. hac die 26. Nouemb. ætatis ſuæ anno 90. De eo Antonin. in chron. p. 3. tit. 15. c. 23. §. 2. Caſſanæus in catal. p. 2. cõſid. 56. Io. Lucidus in ſuo chron. lib. 10. c. 7. Auguſt. Florent. Camaldul. in ſua hiſt. Camaldul. lib. 2. c. 45. Hunc in Martyrologiũ Rom. referri mandauit S. D. N. Clemens Pap. VIII. — Obijt An. 1267.

[h] *Baſoli.*] De eodem vet. manuſcrip. Petrus in catal. lib. 9. cap. 69. Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 45. Claruit temporibus Chilperici Regis Franc. Sigebert. meminit eiuſdem in chron. anno Domini 567. — cir. A 567.

[i] *Styliani.*] Agunt de eodẽ Græci hac die in Menol. eiusq. res geſtas pluribus deſcribũt.

[k] *Niconis.*] Græci etiam de eodẽ in Menologio, eiusq. Acta referũt paucis cõprehẽſa. — T.x. A.961. n.3. & ſeq.

xxiiij. 25. B Quinto Kal. Decemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ANTIOCHIAE ſanctorum martyrũ Baſilei [a] Epiſcopi, Auxilij, & Saturnini. In Perſia S. Iacobi [b] interciſi, martyris conſpicui, qui tempore Theodoſij Iunioris, cum in gratiam Iſdegerdis Regis Chriſtum negaſſet, & propterea mater eius & vxor ab ipſius ſe conſuetudine ſubtraxiſſent, in ſe reuerſus, pro Chriſti confeſſione Regem

adijt,

adijt, a quo irato membratim iuſſus eſt concidi, & capite obtrũcari: quo tempore innumeri alij martyres ibidem paſsi ſunt. Sebaſtæ in Armenia ſanctorum martyrum Hirenarchi [c], Acacij presbyteri, ac ſeptem mulierum; quarum conſtantia Hirenarchus ad Chriſtum conuerſus, ſub Diocletiano Imperatore & Maximo Præſide vna cum Acacio ſecuri percutitur. In Gallæcia apud Cæam fluuium ſanctorum Facundi [d] & Primitiui, qui ſub Attico Præſide paſsi ſunt. Aquileiæ ſancti [e] Valeriani Epiſcopi. Apud Regium in Gallia S. Maximi [f] Epiſcopi & confeſſoris, qui a primæua ætate omni gratia virtutum prædictus, primum Lerinenſis cœnobij Pater, deinde Regienſis eccleſiæ Epiſcopus, ſignis & prodigijs inclytus extitit. Apud Indos Perſis finitimos ſanctorum Barlaam [g] & Ioſaphat, quorum actus mirandos ſanctus Ioannes Damaſcenus conſcripſit. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio ſancti Seuerini [h] monachi & ſolitarij.

NOVEMBRIS 27.

BASILEI *& ſoc.* [a]] Baſileus hic, licet Antiochiæ paſſus habeatur, non fuit tamen Epiſcopus Antiochenæ eccleſiæ, cuius Epiſcoporum catalogus certus extat conſcriptus. Alius hic item Baſileus ab illo Epiſcopo Amaſeno, de quo ſupra vj Kal. Maij. Cum de his agatur in vet. Martyrol. Roman. atque antiquis manuſcriptis: cuius tamen ciuitatis Epiſcopus fuerit, nuſquam reperi.

T.5.A.420. n.24. [b] *Iacobi.*] Tam Latini quam Græci in Menologio de eodem agunt hac die: ijdemq. eius nobile martyrium paucis deſcribunt. Niceph etiam hiſt. lib. 14. cap. 20. Eius Acta fuſius deſcribuntur ex antiquis monumentis a Sur. tom. 6. & 7. Mombrit. tom. 2. Petr in catal. lib. 10. c. 112. & alijs.

T.3.A.311. n.20. [c] *Hirenarchi & ſoc.*] De his etiam Græci hac die, vel ſequenti, vt in noſtro Menologio, in quo & de Hirenarcho hæc leguntur: Hic ex vrbe Sebaſta, cum eſſet carnifex & miniſter tormentorum quæ ſanctis martyribus inferebantur: cumq. in perſecutione Diocletiani & Maximiani exquiſitis quibuſdam tormentis Chriſtianas feminas cruciaſſet; admiratus illarum conſtantiam & miracula, mente diuino ſpiritu illuſtratus, ſe Chriſtianum eſſe, libere profeſſus, iuſſu Præſidis in paludem inijcitur: indeq. in rogum immiſſus, cum ab vtraque pœna maneret illæſus, capite truncatus, martyrium expleuit. Hæc ibi.

T.2.A.203. nu. 138. [d] *Facundi & Primitiui.*] De his antiqua manuſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die. Porro eorum certamen deſcribitur in Flor. ſanct. & in Theſaur. concion. tom. 2. licet in dictis locis paſsi dicantur tempore Marci Aurel. Commodi Imp. Vaſæus autẽ in chron. Hiſpan ex Breuiario Eborenſi (vt ait) hos adnumerat inter filios S. Marcelli centurionis, qui paſſus eſt in perſecutione Diocletiani, Fauſto & Gallo Conſſ. De his etiam Marin. Sicul hiſt. Hiſpan. lib. 5. & ſub Daciano paſſos refert. Ambroſius morales hos ſub Marco Aurelio Antonino paſſos, nec filios eſſe potuiſſe Marcelli centurionis oſtẽdit ex ipſorum actis.

[e] *Valeriani Epiſcopi.*] De eodem hac die in in vet. manuſcrip. S Cyriaci. Agit de eo frequenter S. Hieronymus epiſt. 42. 43. & in chron. anno xj. Valentiniani Imp. Sedit poſt Fortunatianum Arianum, eccleſiamq. illam non ſolum omni labe Ariana expurgatã reddidit, verum Eccleſiaſtica diſciplina adeo illuſtrauit, vt (quemadmodum idem S. Hieronymus ſcribit) habita ſit quaſi chorus ſanctorum. Interfuit, primuſq. ponitur ordine in Concilio Aquileienſi aduerſus Arianos Gratiano Imp coacto. Habuit ſucceſſorem æque ſanctum & eruditum Chromatium. Meminit eiuſdem Valeriani Ruffinus presbyter Aquil. lib. 1 inuect. T.4.A.378. nu.41. An. 388. nu 82.

[f] *Maximi Epiſc.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Errore autem factum fuerat, vt Regium Lepidi, quod eſt in Gallia Ciſalpina, poneretur loco Regij in Gallia Narbonenſi. Aliud eſt Rhegium apud Brutios a quo Rhegini: aliud inſuper T.6.A.441. nu. 14.

 in ſe-

[i] in ſecunda Rhetia apud Auguſtanam ciuitatem, cuius meminit Antoninus in Itin. Extat de S Maximi laudibus homilia ſancti Eucherij, quæ fertur nomine Euſebij Emiſſeni. Scripſit eiuſdem ſancti vitæ Acta Dinamius Patricius ad Vrbicum Epiſcopum, Fauſti ſucceſſorem, quem præceſsit idem Maximus, de quo agimus. Recitat ea Sur. tom. 6. De eodem Sidonius Apollinaris ad eumdem Fauſtum eius ſucceſſorem in carmine Eucharistico hæc ait:

Pueris quis Maximus ille;
Vrbem tu cuius monachusq. antiſtes & abbas
Bis ſucceſſor agis, &c.

Meminit eiuſdem ſcribens ad Principium lib. 8. epiſt. 14. Plura de eodem in vita S. Honorati lib. 1. c. 25. & lib. 2. c. 4. & 9. vbi agitur de eius electione. Succeſsiſſe putatur S. Proſpero, obijſſeq. in Gallijs in territorio Taruanenſi; ibiq. quadruplici ſolemnitate coli, nimirum huius diei Depoſitionis eius, Octauæ, Relationiſq. eius prid. Non. Decembr. & Inuentionis Idibus Septemb. vt ſcribit Molan. in Indic. Sanct. Belg. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis agit Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 83.

[g] *Barlaam & Ioſaphat.*] Horum res geſtas a Ioanne Damaſceno conſcriptas habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Eaſdem in Græco codice in bibliotheca Sfortiana num. 63. nomine Ioannis Sinaitæ inſcriptas inuenimus. Porro veram eſſe hiſtoriam, & non ab alio quam ab eodem Damaſceno conſcriptam, ſatis demonſtrat Billius in præfatione quam in eamdem vitam, apud Ioannem Damaſcenum edidit. Scripſerunt de his alij recentiores; ſed non aliunde quam ab eodem auctore accepta, vt Petrus in catal. lib. 10. cap. 114. & alij. cir. A. 383.

[h] *Seuerini.*] De eodem vetera manuſcripta, Maurolyc. & Molanus in addit. ad Vſuardum.

xxiij. C Quarto Kal. Decemb. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE ſancti Rufi [a], quem cum omni familia ſua Diocletianus Chriſti martyrem fecit. Apud Corinthum natalis ſancti Soſthenis [b] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, cuius mentionem facit idē Apoſtolus Corinthijs ſcribens. Hic ex principe ſynagogæ cōuerſus ad Chriſtum, ante [c] Gallionem Proconſulem acriter verberatus, præclaro initio fidei ſuæ primordia conſecrauit. In Africa ſanctorum martyrum Papiniani [d] & Manſueti Epiſcoporum, qui tempore Vuādalicæ perſecutionis ſub Geiſerico Rege Ariano pro fidei Catholicæ defenſione candentibus ferri laminis toto corpore adusti, glorioſum agonem conſummarunt. Quo etiam tempore alij ſancti Epiſcopi, Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus damnati exilio, curſum vitæ ſuæ impleuerunt. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Stephani [e] iunioris, Baſilij, Petri, Andreæ, & ſociorum trecentorum & trigintanouem monachorum, qui ſub Conſtantino Coprōnymo pro ſanctarum imaginum cultu varijs excruciati ſupplicijs, veritatem Catholicam effuſo ſanguine con-

ne confirmarunt. Romæ beati Gregorij [f] Papæ Tertij, qui ſanctitate meritiſq. præclarus migrauit in cælum.

NOVEMBRIS 28.

T.2.A.303. nu.117. [a] RVFI.] Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores, Petrus in catal. lib. 10. cap 120. & vet. manuſcript. in quibus legimus hunc vna cum ſuis a ſancto Chryſogono ad fidem eſſe conuerſum.

T.1.A.33. nu.41. [b] *Soſthenis.*] De quo Act. Apoſt. cap. 18. & Paul. ad Corinth. 1. cap. 1. Beda de eodē hac die agens citat Zoſimi Papæ epiſtolam, nobis hactenus incompertam. Agunt de eodē hac die Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad ſeptimum Idus Decembr. Hunc Epiſcopum Colophonis ordinatum, tradit Dorotheus in Synopſi, idq. ex Hippolyti libello de 72. diſcipulis.

[c] *Gallionem Proconſulem.*] Gallio Proconſul, cuius mentio habetur in Act. Apoſt. c. 18. fuit germanus L. Annei Senecæ, vt idem Seneca teſtatur in præfat. lib. 4. quæſt. natural. De eius profectione ex Achaia idem auctor meminit lib. 18. epiſt. 105. Ad ipſum Seneca ſcripſit librum de remedijs fortuitorum, alterum etiam de vita beata. Quod autē ſpectat ad Achaiam prouinciā factam proconſularem, auctam lege Clodia, ac L. Piſoni primum traditam; habes expreſſum in orat. Ciceronis in L. Piſonem.

[d] *Papiniani, Manſueti, & ſoc.*] Agūt de his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Fuit Papinianus Epiſcopus Vitenſis, Manſuetus autem Vricitanus, Valerianus Abenſis, Vrbanus Girbenſis, Creſcens Aquitanus, Euſtachius ſiue Euſtathius Suſitanus, Creſconius Benſis, Felix Adrumetinus, Creſcentianus, Hortulanus, & Florentianus, duo Tripolitani, & tertius Vicenſis Bizacenus. Hæc omnia ex Victore de perſecut. Vuand. lib. 1. & 3. De ſocijs eorum T. 6. An. 442. nu. 2.

[e] *Stephani, & ſoc.*] De ijſdē Græci hac die in Menologio, eorumq. martyrium recitant. T.9.A.714 nu.5 & A. Extant autē horum Acta fuſius ſcripta apud 763. pene Ioan. Damaſc. editionis Billianæ, & apud per totum Sur. tom. 6. Meminitq. eorum Zonar. in 3. miracula. par. Annal. in Conſtantino Copronymo, Ce- A.765.n.2. dren. in compend. anno vigeſimoquinto eiuſ- & ſeq. & dem Imp. necnon Ioannes Epiſcopus Hie- A.767 nu. roſolymitanus in vita S. Ioannis Damaſceni. 11. & ſeq.

[f] *Gregorij Papæ III.*] Succeſsit hic Gregorio ſecundo: agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Geſta eius retulimus per annos ſingulos in Annal. Eccleſiaſt. T.9.A.741. nu.9.

29 Tertio Kal. Decemb. Luna. D xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
26	27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8

VIGILIA [a] ſancti Andreæ Apoſtoli. Romæ via Salaria natalis ſanctorū martyrum Saturnini [b] ſenis, & Siſinij diaconi ſub Maximiano Principe; quos diu in carcere maceratos, iuſsit Præfectus Vrbis in equuleum leuari, & attrahi neruis, & fuſtibus ac ſcorpionibus cædi, deinde eis flammas apponi, & depoſitos de equuleo capite truncari. Toloſæ ſancti Saturnini Epiſcopi, qui tēporibus Decij in Capitolio [c] eiuſdem vrbis a Paganis tentus, atque a ſumma Capitolij arce per omnes gradus præcipitatus, capite colliſo, excuſſoq. cerebro, & toto corpore dilaniato, dignam Chriſto animam reddidit. Itē paſsio

ſancto-

ſanctorum Paramonis [f], & ſociorum trecentorum ſeptuaginta-quinque ſub Decio Imperatore, & Aquilino Præſide. Ancyræ ſancti Philomeni [f] martyris, qui in perſecutione Aureliani Imperatoris ſub Felice Præſide igne probatus, manibus pedibusq. ac demum capite clauis confixo, martyrium conſummauit. Verulis ſanctorum martyrum Blaſij [g] & Demetrij. Tuderti ſanctæ Illuminatæ [h] virginis.

NOVEMBRIS 29.

VIGILIA *S. Andreæ* [a].] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes qui agunt de diuin. Offic. vt Amalar. de Ordin. antiph c. 63. Concil. Oxon. Eſt de ea ſermo ſancti Bernardi.

T. 2. A. 298. n. 12. & ſeq. & an. 303. nu. 110.

[b] *Saturnini & Siſinij.*] Beda & alij qui ſupra de iiſdem hac die. Horum martyrium recenſetur in Actis ſancti Marcelli Papæ apud Sur. tom. 1. die 17. Ianuarij. Erat celebris horum memoria via Salaria, quam incendio abſumptam reſtituit Felix Quartus Rom. Pont. cuius hactenus nomen & veſtigia remanent. Venerandæ eorum reliquiæ Romam tranſlatæ in Titulum Pammachij, ibi religioſiſsime aſſeruantur, vt eius eccleſiæ vetera monumenta teſtantur. Porro Siſinij corpus olim a Sergio Iuniore tranſlatum fuiſſe in Titulum Equitij, vetus inſcriptio in marmore inciſa ibi poſita declarat.

T. 2. A. 254. n. 29.

[c] *Saturnini Epiſc.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Eius vitæ Acta atque martyrium ex antiquis monumẽtis edidit Sur. to. 6. Citat eius paſsionis Acta Gregorius Turon. hiſt. lib. 1. cap. 30. & de glor. martyrum cap. 48. pluribus de eodem agit, & de eius reliquijs lib. de glor. confeſſ. c. 20. ante ipſum Sidonius Apollinar. cecinit eiuſdem martyrium carmine ſapphico lib. 9. epiſt. in fine. Venantius Fortunatus inſuper de eius agone atque miraculis carmen ſcripſit, addidit & epigramma de eius baſilica lib. 2. in Breuiario Toletano de eodem eſt vetus hymnus. De inuentione corporis ſancti Saturnini meminit Bernard. in chron. anno Domini 1258. Scimus recentiores qui res Hiſpanarum eccleſiarum ſunt proſecuti aſſerere ex tabulis eccleſiæ Pompeiopolis in Catabria Saturninum hunc fuiſſe diſcipulum ſancti Petri & ab eo Roma Toloſam ad prædicandum Euangelium miſſum, eumq. inde Pompeiopolim perueniſſe. ſed ab antiqua lectione Romani Martyrologij haud facile recedendum exiſtimamus.

[d] *In Capitolio eiuſdem vrbis*, hoc eſt Toloſæ.] Non tantum Romæ erat Capitolium, ſed & in aliis vrbibus. Meminit Suetonius in Tiberio c. 40. & in Caio cap. 57 de Capitolio Capuano. S. Cyprianus epiſt. 55. ad Cornelium Papam de Capitolio Carthaginenſi; de eodem in libro de lapſis. S. Hieron. de locis Hebraicis arcem Babyloniæ Capitolium appellat. id ipſum idẽ in commentarijs in Iſai. cap. 14. ſic declarat: Arx autem, id eſt, Capitolium illius vrbis. Eſt prærerea can. 5. Cõcilij Eliber. quo prohibetur, ne quis Chriſtianus ad idolũ Capitolij ſacrificandi cauſa aſcendat, & videat: quæ quidem non de Romano, ſed de alio quolibet in Hiſpania conſtituto Capitolio intelligi debere, nullus ambigit. Erat & Treuiris Capitolium, quod mutatũ eſſe in eccleſiam, habent Acta ſanctorum martyrum Tyrſi, & ſoc. Conſtantinopoli etiam Capitolium fuiſſe legitur in deſcriptione eius vrbis, regione 8. De eodem l. 12. C. de ædif. priuat. Erat item Beneuenti Capitolium, in quo poſita erat ſtatua Orbilij Beneuentani Grammatici. Locus itaque in vnaquaque ciuitate præcipuus, vbi potiſsimum Gentilium ſuperſtitio coleretur, idemq. murorum ambitu cuſtoditus, Capitolium dici conſueuit, vt ex his ſatis apparet, & quæ habet S. Zeno in ſerm. de ſpirituali ædif. domus Dei, cum ait: Iudæi fortaſſe cultius ſynagogas ædificant: Gentiles cultius erigunt Capitolia, &c.

T. 2. A. 255. nu. 27.

[e] *Paramonis & ſoc.*] De his etiã Græci hac die agunt, eorumq. martyrium deſcribunt.

T. 2. A. 214. nu. 27.

[f] *Philomeni.*] Græci itidem de eodem hac die in Menologio, vbi recitantur eius Acta, prout etiam hic deſcripta habentur.

T. 2. A. 275 nu. 10.

[g] *Blaſij & Demetrij.*] Vet. manuſcrip. & antiqua Verulanæ eccleſiæ monumenta.

Opinantur paſſos ſub Diocle. vel Iulian. ferre.

[h] *Illuminatæ.*] Claruit temporibus Maximiani Imperatoris, vt conſtat ex rebus geſtis ipſius, quas manuſcriptas ab eccleſia Tudertina miſſas accepimus.

T. 2. A. 303. n. 121.

Pridie

30 Pridie Kalend. Decemb. Luna. E xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

APVD Patras Achaiæ natalis ſancti Andreæ [a] Apoſtoli, qui in Thracia & Scythia Chriſti Euangelium prædicauit. Is ab Aegea Proconſule cõprehenſus, primo in carcere clauſus eſt, deinde grauiſſime cæſus, ad vltimum in cruce ſuſpenſus, in ea populum docens biduo ſuperuixit: & rogato Domino ne eum fineret de cruce deponi, circumdatus magno ſplendore de cælo, abſcedente poſtmodum lumine, emiſit ſpiritum. Romæ paſſio ſanctorum Caſtuli [b] & Euprepitis. Conſtantinopoli ſanctæ Mauræ [c] virginis & martyris. Item ſanctæ Iuſtinæ [d] virginis & martyris. Apud Santonas ſancti Troiani [e] Epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri, qui ſepultus in terris, in cælo ſe viuere multis virtutibus manifeſtat. Romæ ſancti Conſtantij [f] confeſſoris, qui fortiter Pelagianis reſiſtens, eorum factione multa pertulit, quæ illum ſanctis confeſſoribus ſociarunt. In Palæſtina beati Zoſimi [g] confeſſoris, qui ſub Iuſtino Imperatore ſanctitate & miraculis fuit inſignis.

NOVEMBRIS 30.

T. 1. Annum 31. & A. 63. n. 24.

ANDREAE *Apoſtoli* [a].] Latinorum omnia Martyrologia, & Grzcorum Menologia de eodem agunt hac die. Specialis mentib fit de feſtiuitate S. Andreæ in Capitular. Regũ Franc. lib. 1. c. 164 lib. 2. c. 35. & lib. 6. cap. 185. necnon in Concil. Mogunt. ſub Carolo Magno cap. 36. Acta paſsionis eius, quæ feruntur nomine eccleſiæ Achaiæ, a Metaphraſte deſcripta, recitat Lipom. tomo 1. & Sur. tom. 6. ex quibus Remig. Antiſiod in Pſal. 21. & 40 S. Bernard. in ſerm. de S. Andrea, Lanfranc. contra Bereng. Iuo Carnoten. & alij mutuati ſunt exempla. Irrepſit tamen in ea Gracismus ille de Spiritu ſancto, quod a Patre procedat, & in Filio permaneat. ſane quidem in antiquis exemplaribus manuſcriptis ea verba non habentur, nec in editis a Mombrit. tom 1. vit. ſanct. De eiuſdem Actis, deq. libello miraculorũ eius extat ſcripta hiſtoria in paſsionibus Apoſtolorum; quibus illa addita videntur a Manichæis, quæ S. Auguſtinus recitat lib. de fide contra Manichæos cap. 38. ea enim a prædictis Actis procul abhorrent. Quod autem ad eius prædicationem ſpectat: in Scythiam profectum, illisq. gentibus annunciaſſe Euãgelium, ſcribit Origen. in Geneſ. lib. 3. cap. 1. Sophronius apud Hieron. de ſcript. Eccleſ. addit non tantum Scythis, ſed & Sogdianis, Saccis, atque etiam Aethiopibus verbũ Dei prædicaſſe: idq. confirmat Doroth. in Synopſi, & auctor de vit. & mort. ſanct. apud Iſid. De Achaia ac Scythia meminit Niceph hiſt. lib. 2. cap. 39 qui & lib. 8. cap. 6. ait eumdem peragraſſe Cappadociam, Galatiam, & Bithyniam vſque ad mare Euxinum. Greg. Nazianz in orat. ad Arian. addit Epirum: Græcis autem annunciaſſe Euangelium, ſcribit Chryſoſt. in orat. in duodecim Apoſt. eumq. poſt Petrum conſummaſſe martyrium tradit: ſic enim accipias illa eiuſdem Ioannis Chryſoſtomi verba in ſermone de S. Andrea,

quem

quem recitat Metaphraſt. habesq. eum apud Sur. tom. 6. quibus ait: Poſterior Petro in vitam ingreſſus eſt Andreas, & prior Petrum ad Euangelium allexit, &c. Quæ verba nonnulli perperam intelligentes, dixerunt Petrũ ætate maiorem fuiſſe Andream: at vero Andream Petro ſeniorem fuiſſe, teſtatur ſanctus Epiphan. in Panar. hæreſ. 51. De prædicatione Andreæ in Achaia meminit S. Hieronymus epiſt. 148. ad Marcellum in fine. Acta Apoſtolorum Andreæ nomine reijciuntur in primis ab Innocentio Papa in epiſt. ad Exuperium in fine, a Philaſtrio de hæreſ. cap. 89. ac demum a Gelaſio in cap. ſancta Romana. diſtinct. 15. De eius martyrio apud Patras meminit ſanctus Paulinus Epiſcopus Nolan. in Natal. 9. ſancti Felicis. Extat etiam elegãs carmen ſapphicum ſancti Damaſi Papæ de Andrea crucem paſſo: habetur in Collectaneis poetarum Chriſtianorum. Et ne quid de antiquis monumentis lateat, S. Petrus Chryſologus in ſerm. 133. de S. Andrea hæc habet in fine: Petrus namque crucem, arborem conſcendit Andreas, &c. quaſi ſignificare velit, ipſum arbori fuiſſe affixum, illicq. ſubijſſe ſupplicium crucis. id quidem videtur acceptum e commentariolo Hippolyti martyris, quod manuſcript. Græce extat apud Card. Syrletum; vbi hæc legũtur de Andrea: Crucifixus eſt Patris in Achaia ad arborem oliuæ rectus. De eodem Apoſtolo conſule quæ ſuperius in eius corporis tranſlatione diximus 9 Maij.

[b] *Caſtuli & Euprepetis.*] Agũt de ijſdẽ Beda ac recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcrip.

[c] *Mauræ.*] De eadem agunt Græci; eiusq. nomine nobilitata eſt inſula in mari Ionio, quæ S. Maura nuncupatur.

[d] *Iuſtinæ.*] Agitur de ea in vet. manuſcriptis, ſicut & in vet. Romano Martyrologio, alijsq. recentioribus.

[e] *Troiani Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 1. c. 11. & Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 59. Recenſetur octauus eius ſedis Epiſcopus. ſedit ab anno Domini trecenteſimo octogeſimo vſque ad quadringenteſimum, vt declarãt tabulæ Demochar. Eſt de eodem epigramma Bonad. Santonen. lib. 3. monod. 23. A. 400.

[f] *Conſtantij confeſſ.*] De eodem manuſcrip. & Proſper in chron. Conſſ. Honorio decimũ, & Theodoſio Iuniore octauum. Quæ hic habentur, ex eodem accepta eſſe noſcuntur. T. 5. A. 418. nu 25.

[g] *Zoſimi.*]. Alius hic ab illo de quo ſupra pridie Non. Aprilis, de quo agitur in Actis S. Mariæ Aegyptiacæ. De hoc autem ſcribit Euagr. Scholaſt. hiſt. lib. 4. cap. 7. & Niceph. lib. 17. cap. 4. T. 7. A. 535. n. 19. & ſeq.

DECEMBER

xx. F Kalendis Decemb Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

NAHVM prophetæ in Begabar quieſcentis. Romæ ſanctorum martyrum Diodori [b] presbyteri, & Mariani diaconi, cum alijs pluribus, qui, iubente Numeriano Principe, martyrij gloriam meruerunt. Ibidem paſſio ſanctorum Lucij [c], Rogati, Caſsiani, & Candidæ. Eodem die ſancti Anſani [d] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore Romæ Chriſtũ confeſſus, & in carcerẽ truſus, deinde Senas in Tuſcia perductus, ibidem capitis obtruncatione martyrij curſum perfecit. Ameriæ in Vmbria ſancti Olympiadis [e] viri cõſularis, qui a beata Firmina ad fidẽ conuerſus, ſub Diocletiano in equuleo tortus, martyrium

conſum-

conſummauit. Arbele in Perſia ſancti Ananiæ [f] martyris. Narniæ ſancti Proculi [g] Epiſcopi & martyris, qui poſt multa egregia opera a Totila Gothorum Rege iuſſus eſt decollari. In ciuitate Caſalenſi ſancti Euaſij [h] Epiſcopi, & martyris. Mediolani ſancti Caſtritiani [i] Epiſcopi, qui in maxima Eccleſiæ perturbatione virtutum meritis, ac rerum pie religioſeq. geſtarum laude enituit. Brixiæ ſancti Vrſicini [k] Epiſcopi. Nouiomi in Belgia ſancti Eligij [l] Epiſcopi, cuius vitam admirandam multiplex ſignorum numerus commendat. Apud Virodunum ſancti Agerici [m] Epiſcopi. Eodem die ſanctæ Nataliæ [n] vxoris beati Hadriani martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore ſanctis martyribus Nicomediæ in carcere detentis multo tempore miniſtrauit; impletoq. eorum certamine, Conſtantinopolim profecta, ibidem in pace quieuit.

DECEMBRIS I.

[a] NAHVM *Propheta.*] Græci de eodem agunt in Menologio hac die. Præter illa quæ de iplo leguntur in diuinis Scripturis, multa habet Ioſeph. antiq lib. 9. cap. 12 De eodem ſcribit Epiph. de vita & interit. Prophet. c. 17. Hieron. procem. in Nahum, & Doroth. in Synopſi, auctor de vit. & mort. ſanct. cap. 46. apud Iſidorum.

T. 2. A. 284. num 7. [b] *Diodori & Mariani.*] De his etiam Beda, Ado, & alij recentiores; licet alicubi Martinianus pro Mariano legatur: Vſuardus autem de his agit viij. kalen. Nouembris. Horum martyrium deſcribitur in Actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ, quæ habet ex Metaphraſte Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 5. De horum corporum inuentione eſt conſcripta hiſtoria, quam recitat Sur. tom. 1. die 17. Ianuarij, vbi & de miraculis ibi editis habetur ſermo.

[c] *Lucij & ſoc.*] Beda hic tantum de Candida: ceteri autem redditi ſunt ex prædictis veteribus manuſcriptis.

T. 2. A. 303. num. 121. [d] *Anſani.*] Tabulæ etiam Senenſis eccleſiæ, vnde & eius Acta manuſcrip. Romã miſſa accepimus. De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 14. Paſſus eſt (vt eadem Acta profitentur) Diocletiano octauum, & Maximiano ſeptimum Conſulibus: eſt is annus, ſecundum Faſtos Onuphrij, trecenteſimus tertius a Chriſto Domino.

T. 2. A. 303 num 121. [e] *Olympiadis.*] De eodẽ hac die in eccleſia Amerina, vbi eius Acta aſſeruari accepimus.

[f] *Ananiæ.*] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, eiusq. martyrij ſeriem paucis narrant.

[g] *Proculi Epiſcopi.*] De eodem Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntq. vet. manuſcript. In codice autem S. Cyriaci omnium vetuſtiſsimo ſic habetur: Interamne, ſiue Narnis, natalis S. Proculi Epiſcopi & martyris. Hæc ibi: quæ quidem duplex lectio ambiguitatem de ea re tunc fuiſſe ſignificat. Si etenim aſſentimur Petro in catalog. libro 1. cap. 15. Interamnenſem fuiſſe Epiſcopum affirmare oportet; ſed cum miſcet eum cum S. Valentino Epiſcopo & martyre; cum alio Proculo Interamnenſi eum confundere videtur, de quo ſupra xviij. kalend. Maij. De Proculo Narnienſi mentio habetur in Actis Abundij & Carpophori apud Mombrit. to. 1. ſed ea erroribus ſcatent. In tabulis eccleſiæ Rauen. agitur hac die de S. Proculo Epiſcopo Rauẽnate, qui ſucceſsit ſancto Calocero, ſextusq. numeratur eius ſedis Epiſcopus, de quo Hieron. Rub hiſt. Rauen. lib. 1. — cir. A. 545. Aliqui ſub Totila res eſt ambigua. A. 140.

[h] *Euaſij Epiſcopi.*] Vet. Martyrol. Roman. & manuſcrip. Galeſ. de eodẽ hac die ex monumentis (vt ait) Caſalenſis, Vercellenſis, & Bergomatis eccleſiarum, quæ non vidimus. — Aliqui cir. An. 745. ex vita.

[i] *Caſtritiani Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Mediolan. & Galeſin. hac die, qui ſe eius vitam contexuiſſe, & Ambroſiano Breuiario adſcripſiſſe teſtatur. — circ. A. 159. quia tunc ſucceſsit ei Calimerus Panui.

[k] *Vrſicini Epiſcopi.*] Tabulę eccleſ. Brixienſis, item Galeſin. qui de eodem agit hac die; ſed in tabulis Remperti, quas citat Vrſicinus, deſideratur, ſicut & alij pleriſque, qui poſt illos eidem præfuerunt eccleſiæ. — Aliqui ſub Diocletiano & Maxim.

[l] *Eligij Epiſcopi.*] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scripſit eius vitæ Acta ſanctus Audoenus Epiſcopus Rothomagenſis recitat Sur. to. 6. Vinc. in ſpec. lib. 23. — T. 8. A. 665. nu 7. & A. 631. nu. 14.

lib. 23. cap. 86. & ſequen. Antonin. part. 2. tit. 13. cap. 6. §. 15. & ſeq. Petrus in catalog. lib. 1. cap 17. Pluribus etiam Molan in Indic. ſanct. Belg. Interfuiſſe reperitur Conc. Cabilonenſi, cui & ſubſcripſit, vt eius Acta ſignificant. Extant eiuſdem ſancti viri aliqua ſcriptorum monumenta. Migraſſe ex hac vita anno Domini 665. auctor eſt Sigebertus in chron.

T. 7. A. 530 nu. 55. [f] *Agerici Epiſcopi.*] Ado de eodem hac die: pluribus Greg Turon. hiſt. Franc. lib. 7. c. 44. lib 9. cap 8. 10 12. & 23. Extant de eodem duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus eius laudes celebrat. Meminit eiuſdem Sigebertus in chron. anno Domini 549.

[g] *Natalis.*] Vſuardus de eadẽ hac die. Res ab ea præclarè geſtæ intextæ ſunt in Actis S. Hadriani mart. de quo ſupra quarto Nonas Martij, & ſexto Idus Septembris. Petrus de eadem in catal. lib. 1. cap. 18. circ. A. 381

xix. G Quarto Nonas Decemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMAE paſsio ſanctæ Bibianæ [a] virginis, quæ ſub Iuliano Imperatore ſacrilego ob Chriſtum tādiu plūbatis cæſa eſt, donec redderet ſpiritum. Ibidem ſanctorum martyrum Euſebij [b] presbyteri, Marcelli diaconi, Hippolyti, Maximi, Adriæ, Paulinæ, Neonis, Mariæ, Martanæ, & Aureliæ, qui in perſecutione Valeriani ſub Secundiano Iudice martyrium compleuerunt. Item Romæ ſancti Pontiani [c] martyris, cum alijs quatuor. In Africa natalis ſanctorum martyrū Seueri [d], Securi, Ianuarij, & Victorini, qui ibidē martyrio coronati ſunt. Aquileiæ ſancti Chromatij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Forū Cornelij ſancti Petri [f] Epiſcopi Rauennatis cognomento Chryſologi, doctrina & ſanctitate celebris. Veronæ ſācti Lupi [g] Epiſcopi & cōfeſſoris. Edeſſæ ſancti Nonni [h] Epiſcopi, cuius precibus Pelagia pœnitēs ad Chriſtum conuerſa eſt. Troade in Phrygia ſancti Siluani [i] Epiſcopi, miraculis clari. Brixiæ ſancti Euaſij [k] Epiſcopi. In Sanciano, Sinarum inſula ſancti Franciſci Xauerij Societatis Ieſu Indiarum Apoſtoli.

DECEMBRIS 2.

T. 4. A. 362. nu. 273. BIBIANAE [a].] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Apud Bedam, & aliqua manuſcripta, Viuiana, pro Bibiana, ſicut ſæpe Sauinus, pro Sabino, idq. orthographiæ vitio, vt notat Caſsiod. lib. 1. diuinarum Inſtit. cum ait: B, pro V. V, pro B. O, pro M, V, pro N. contra orthographiæ præcepta vitioſe poſitas ne relinquas. Et infra: Orthographos antiquos legant Velium Longum, Curtium, Valerianum, Papirianum, Adamantium, Martyrium de V. & B. &c. Forteſſe & hæc tertia lectio verior erit, vt legendum ſit, Vibiana, Romanum nomen a Vibio. Habemus Bibianæ Acta manuſcripta; ſed in principio aliqua habent quæ corrigantur, veluti ea quæ ſunt ſuperaddita de Pigmenio & Iuliano Apoſtata. De eadem Petr. in catalogo lib. 1. cap. 19. Eſt vetus & nobilis memoria Romæ iuxta Palatium Licinianum S. Bibianæ, vbi eius venerandum corpus requieſcit; quam S. Simplicius Papa erexit, vt conſtat ex libro de Roman. Pont. in Simplicio.

[b] *Euſebij, & ſoc.*] Reſtituti ſunt ex antiquis manuſcriptis. Horum autem Acta extant in vet. Fuſius T. 2. Ann. 259. n. 8. & ſeq.

vet. codice ſanctæ Mariæ ad Martyres Romæ, eademq. legitima; habent enim diem & Conſules. eſt enim illorum exordium: Valeriano & Lucillo Conſſ. alias, & rectius, Valerio & Acilio Conſſ. &c. eſt is annus Domini 259. tertius Stephani Papæ & martyris. Prædicti autẽ martyres licet diuerſis diebus paſsi reperiantur, tamen vna ſimul de omnibus eadem hac die agitur. Porro ſacra pignora; Hippolyti, Adriæ, Mariæ, Neonis, & Paulinæ, aſſeruantur Romæ in eccleſia ſanctæ Agathæ in Suburra, vt eius eccleſiæ antiqua monumenta demonſtrant.

T. 2. A. 259. nu. 10. c *Pontiani.*] De eodem Beda, & vet. manuſcriptis, quorum nuper meminimus. Pontianum ab Euſebio curatum paralyſi, eadem Acta teſtantur.

circ. A. 450 d *Seuerini, & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 1. c. 21. vbi ex Adone refert hos paſſos eſſe in perſecutione Vuandalica.

T. 4. A. 388. num. 89. & T. 5. A. 399 nu. 35. e *Chromatij Epiſcopi.*] De eo ſæpiſsime ſanctus Hieronymus; qui cum ob ſpectatiſsimam vitæ ſanctitatem, tum ob eximiam eruditionem eum commendat. Eumdem ſanctus Ioannes Chryſoſtomus in epiſt. 155. ad ipſum ſcripta eiuſmodi elogio celebrat: Clariſsime, inquit, feruentis tuæ & ſinceræ caritatis tuba ab nos vſque ſonum ſuum diffundit, &c. Ad eum Ambr. epiſtolam ſcripſit. De eo & Ruffin. lib. 1. inuect. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Extat lucubrationum eius nobile monumentum, duæ videlicet orationes de octo beatitudinibus. cur autem inſcribantur titulo Chromatij Romani Epiſcopi, conſule quæ ſuperius notauimus in Nicea Epiſcopo Aquileienſi die 22. Iunij.

f *Petri Epiſcopi.*] Tabulæ eccleſ. Rauen. de eodem hac die. Eius Acta manuſcrip. ante ipſius ſermones appoſita habemus in noſtra bibliotheca; eſt eorum exordium: Petrus Archiepiſcopus viceſimusprimus, &c. Alia deſcripſit Sur. ex hiſt. Rauen. Hier. Rub. Aliqua monumenta eius vitæ ex eiuſdẽ ſermonibus colligi poſſunt, vt de educatione ſub Cornelio Epiſcopo Forocornelienſi ſerm. 165. & alia. Quantum inſuper laboris inſumpſerit pro fide Catholica, eius epiſtola ad Eutychen hæreſiarcham cõſcripta facile demonſtrat. Meminit eiuſdem Conſtantius in vita S. Germani Epiſcopi Antiſiodorenſis in fine, Petrus Dam. in ſerm. de S. Barbatiano, Petr. in catal. lib. 1. cap. 20. & alij. T. 5 A. 433. num. 14 & a. 435. nu. 22. A. 439. num. 14 & T. 6. A. 449 n. 59. & 60.

g *Lupi Epiſcopi.*] De eodem tabulæ eccleſiæ Veron & Aug. Valerius Epiſc. Veron. Card. in antiq. monum. Epiſc. Veron. pag. 9. & 40. Ferr. putat inter Ann. 500 & 600 in humanis fuiſſe.

h *Nonni Epiſcopi.*] De eo Græci, Niceph. hiſt. lib. 14. c. 30. & plura in Actis ſanctæ Pelagiæ pœnitentis. Vide ſuperius notata de eodem in Pelagia ad octauum Idus Octobr. Fuit & alter Nonnus Panopolita Aegyptius eloquentiſsimus, qui ſanctum Ioannem Euangeliſtam verſibus heroicis interpretatus eſt. Hæc Suidas. Sed extant eius Paraphraſes in Euangelium Ioannis, & Ammonij, dithyrambico ſtylo & Græcis perdifficili ob compoſitorum frequentiam. Edidit Plantinus noſter ex Ioan. Sambuci bibliotheca. T. 6. A. 451. nu. 121.

i *Siluani Epiſcopi.*] Græci etiam; eiuſq. miracula edita, vitamq. conſpicuam ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. c. 36. & Niceph. lib. 14. c. 39. T. 5. A. 406. n. 21. & A. 434. n. 4. & ſeq.

k *Buaty Epiſc.*] Tab. eius eccleſiæ, quæ his ipſis conſentiunt. Ferr. putat poſt A. 543 Capreolum multo prius vixiſſe.

3 Tertio Nonas Decemb. Luna. A xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12

IN Iudæa ſancti Sophoniæ a Prophetæ. Romæ ſanctorum martyrũ Claudij b Tribuni & vxoris eius Hilariæ, ac filiorũ Iaſonis & Mauri cum ſeptuaginta militibus: ex quibus Claudiũ iuſſit Numerianus Imperator ingenti ſaxo alligatũ in flumen præcipitẽ dari, milites vero, & filios ipſius Claudij capitali ſententia puniri. Beata autẽ Hilaria cum filiorũ corpore ſepeliſſet, ad eorũ ſepulchrum orans, paulo poſt à Paganis tenta migrauit ad Dominũ. Tingi in Mauritania paſsio

ſancti Caſsiani[c] martyris, qui exceptoris diu gerens officium tandem cælitus inſpiratus, execrabile duxit, Chriſtianorum neci deſeruire; vnde renuncians eidem officio, ſub Chriſtiana confeſsione triumphum meruit obtinere martyrij. Item in Africa ſanctorum martyrum Claudij[d], Criſpini, Maginæ, Ioannis, & Stephani. In Pannonia ſancti Agricolæ[e] martyris. Nicomediæ paſsio ſanctorum Ambici[f], Victoris, & Iulij. Mediolani ſancti Mirocletis[g] Epiſcopi & confeſſoris, cuius aliquando S. Ambroſius meminit. In Anglia ſancti Birini[h] primi Epiſcopi Dorceſtrienſis. Curiæ in Germania S. Lucij[i] Britannorum Regis, qui primus ex ijs Regibus Chriſti fidem ſuſcepit, tempore Eleutherij Papæ. Senis in Tuſcia ſancti Galgani[k] eremitæ.

DECEMBRIS 3.

SOPHONIAS *Propheta*[a].] Agunt de eodem hac item die Græci in Menologio, Epiphan. de vit. & interit. Proph. c. 19. auctor de vit. & mort. ſanctor. c. 48. apud Iſidor. & Doroth. in Synopſi cap. 9.

T. 2. A. 284. nu. 6. [b] *Claudij & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores hac die. Eorum res geſtæ iunctæ habentur Actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ apud Surium tomo 5. die 25. Octobris, & Petr. in catalogo lib. 1. c. 23.

Sub Diocl. Ferrar. [c] *Caſsiani.*] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Prudentius in Periſteph. hym. 4. huius meminit his verſibus:

Ingeret Tingis ſua Caſsianum,
Feſta, Maſsilum monumenta Regum,
Qui cinis gentes domitas coegit
Ad iuga Chriſti.

De eodem Petrus in catalogo lib. 1. cap. 22.

[d] *Claudij & ſoc.*] Beda, & alij recentiores de his agunt hac die, adſtipulenturq. vet. manuſcripta.

[e] *Agricolæ.*] De eodem Beda, ac vet. manuſcrip & alij recentiores.

[f] *Ambici & ſoc.*] De his item Beda ac vet. manuſcripta, necnon & recentiores.

T. 3. A. 313 num 25. & T. 4. A. 387 nu. 4. [g] *Mirocletis.*] Tabulæ eccleſiæ Mediolan. Claruit temporibus Conſtantini, & Melchiadis Papæ; interfuitq. Rom. Conc. in cauſa Cæciliani Epiſcopi Carthaginenſis, vt ſcribit Optatus Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Ex quo erroris arguitur chron. Mediolan. vbi ponitur Mirocles obijſſe diem anno Domini 268. nam ex Optati teſtimonio reperitur ſediſſe iudex in cauſa Cæciliani, ann. 313. Meminit eiuſdẽ S. Ambroſius in Auxentium, Hic S. Anathalonis eiuſdem ciuitatis Epiſcopi memoriam exornauit, imaginemq. eius addidit, & epigrammate laudauit. Extabant hæc antiquitatis monumenta in eccleſia ſancti Geruaſi. Sed de his ſuperius actum eſt in Anathalone, die 25. Septembris. Ex proſapia S. Mirocletis Epiſcopi Mediol. ducere originem ſanctum Epiphanium Epiſcopum Ticinenſem, ſcribit Ennodius Ticinenſis in rebus geſtis eiuſdem Epiphanij.

[h] *Birini Epiſcopi.*] De eodem Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 3. c. 7. In catal. ſcript Britan. legitur Guilielmus Rameſ. ord. S. Benedicti ſcripſiſſe eius vitam; putamus eam quæ extat apud Sur tom. 6. incerto auctore. De eodem Trithemius de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 140. eumq. claruiſſe ait anno Domini ſexcenteſimo quadrageſimo. T. 8. A. 635. n. 9. & 10.

[i] *Lucij Britan. Regis.*] De quo liber de Roman. Pontific. in Eleutherio, Beda de geſt. Angl. lib. 1. c. 4. & de ſex ætat. in Marco Aurelio & Lucio Vero, Ado Vien. Marian. Scot. in chron. Petr. in catal. lib. 1. c. 24. & alij. Conſule quæ ſuperius notata ſunt in Eleutherio Papa, die 26. Maij. Non prætereundum illud, Lucium hunc martyrem ſcribi in Actis eius, eundem in Germaniam fidei cauſa profectum, Curiæ Epiſcopum factum, & a Paganis eſſe lapidatum & occiſum. T. 2. A. 183. n. 3. & ſeq.

[k] *Galgani.*] Eius res geſtas ſcriptis mandauit Gregorius ord. Prædicat. Migrauit (vt ille ait) ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimoprimo; adſcriptusq. eſt numero Sanctorum ab Alexandro Tertio Papa, vt idem auctor teſtatur. Verum cum reperiatur Alexander Papa deceſsiſſe ex hac vita ante S. Galganum, nimirum eodem anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimoprimo, ſexto Kal. Septemb. & ille tertio Nonas Decembris; fatendum videtur, vel ante id tempus Galganum diem obijſſe, vel ab alio Romano Pontifice inter Sanctos relatum eſſe. Obit An. 1181.

4 Pridie Nonas Decemb. Luna. B xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

NICOMEDIAE paſsio ſanctæ Barbaræ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Maximini, poſt diram carceris macerationem, lampadarum aduſtionem, mamillarum præciſionem, atque alia tormenta, gladio martyrium conſummauit. Cōſtantinopoli ſanctorum Theophanis [b], & ſociorum. In Ponto beati Meletij [c] Epiſcopi & confeſſoris, qui cum eſſet eruditionis prærogatiua præcipuus, virtus tamen animi & vitæ ſinceritas in eo longe magnificentior extitit. Bononiæ ſancti Felicis [d] Epiſcopi, qui antea Mediolanenſis eccleſiæ ſub ſancto Ambroſio diaconus fuerat. In Anglia ſancti Oſmundi [e] Epiſcopi & confeſsoris. Coloniæ ſancti Annonis [f] Epiſcopi. In Meſopotamia ſancti Maruthæ [g] Epiſcopi, qui collapſas in Perſia Dei eccleſias ob perſecutionem Iſdegerdis Regis reparauit, multiſq. miraculis clarus, apud hoſtes etiam meruit honorari. Parmæ S. Bernardi [h] Cardinalis, & eiuſdem ciuitatis Epiſcopi.

DECEMBRIS 4.

circ. A. 237 [a] BARBARAE.] De eadem Vſuardus & Ado, qui eam in Tuſcia ponunt: ſed antiqua manuſcripta habent Nicomediæ. Agūt de eadem hac die Græci in Menologio, feſtumq. diē celebrant: de quo eſt conſtitutio Emmanuelis Imp. quam recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit. 7. c. 1. appellantq. præclaram martyrem Barbaram. Extant eius Acta, quæ feruntur nomine Ioannis Damaſceni, & Arſenij; alia a Metaphraſte edita, quæ omniā Sur. retulit in tom. 6. Alia rurſus manuſcripta in nonnullis antiquis codicibus, eademq. inter ſe varia habentur: in quibus omnibus non tantum de loco ea eſt diſcrepantia, dum alij in Tuſcia, alij Nicomediæ ferunt paſſam; ſed plerique ponunt Heliopoli, vt ex Græcis Metaphraſtes, & ex Latinis Mombritius to. 1. vit. Sanct. Verum quæ fideliora videntur eius Acta, vt quæ feruntur nomine Ioannis Damaſceni, & alia quæ extant in cod. manuſcripto S. Mariæ ad Martyres, alijſq. perantiquis manuſcrip. Nicomediæ martyrio coronatam tradunt. Rurſus etiam, quod ad tempus ſpectat, deprauati videntur nonnulli codices, qui eam referunt ad tempora Maximiani. ſed ea Acta quidem nobis fideliora probantur, quæ & habemus in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: Poſt Imperatorem Alexandrum Maximinus, &c. quæ eam ſub Maximino Imperatore, qui ſucceſsit Alexandro, paſſam teſtantur; feruntq. eam ab Origene litteris ſacris imbutam. Sane quidem quamplures mulieres ab eo fidem Chriſtianā edoctas, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 4. & 7. Si Acta S. Barbaræ Græce ſcripta cupis, oſtendam vnde haurias: in bibliothecæ Sfortianæ cod. manuſcript. nu. 81. & alio num. 93. ea deſcripta, ſed ſine auctore, inuenimus. Extant in Breuiario Tolerano hymni duo, quibus eiuſdem martyrij trophæa canuntur, recens item epigramma Bouad. lib. 3. monod. 32.

[b] *Theophanis, & ſoc.*] Horum nomina hæc T. 9. A. 780.
ſunt: Rapias, Strategius cubicularius, & Ia- nu. 4.

cobus protoſpatharius, omnesq. aulici Leonis Armeni Imperatoris hæretici Iconoclaſtæ. De his agitur in hiſt. Miſcell. anno quin-
T.9.A.412. num.85. to eiuſdē Leonis. Alius tamen eſt Theophanes, qui hiſtoriam texuit a temporibus Maximiani vſque ad Niceph. Imp. vt tradit Cedren. in principio ſuæ hiſtoriæ, qui & præfectus fuit monaſterio Agri, de quo & præfatio Anaſtaſij in eamdem hiſtoriam Miſcellā: fuit & ipſe confeſſor illuſtris, & doctrina clarus. Rurſus autem præter hos & alius eſt Theophanes, qui vna cum Theodoro fratre ob Chriſti fidē grauia paſſus eſt a Theophilo Imperatore: de quibus ſingulis diuerſis diebus agitur ſupra.

T.2.A.285. num.17. & T.4.A.371. nu.74. [b] *Meletij Epiſcopi.*] De eo Vſuardus, & alij recentiores. Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 7. c. 9. Citat eum S. Baſilius lib. de Spiritu ſancto ad Amphilochium, cap. 29. Claruit temporibus Diocletiani Imperatoris. Alius rurſus eſt Meletius Epiſcopus Antiochenus, qui vixit tēporibus Valentis Imp. & obijt Theodoſio imperante. Huius, ni fallor, eſt epiſtola apud Baſilium 89. ad Italos & Gallos, itē Baſilij ad illum 56.57.58.59. Alius rurſus ab his lōge diuerſus Meletius Aegyptius, ſchiſmatis auctor in eccleſia Alexandrina, temporibus Diocletiani, de quo ſæpe Athanaſius & Epiphanius meminerunt.

T.5.A.397. nu.52. [d] *Felicis Epiſcopi.*] De eodem tab. eccleſ. Bonon. Scribit de ipſo Paulinus in vita ſancti Ambroſij. Succeſsit S. Euſebio, recenſeturq. quintus eius ſedis Epiſcopus. habuit ſucceſſorem ſanctum Petronium.

T. xj. Ann. 1067. n. 16. [e] *Oſmundi Epiſcopi.*] Fuit hic Epiſcopus Sariſberienſis, ſanctitate, & eruditione clarus, ſcripſitq. inter alia vitam S. Anſelmi. De eo Ranulph. lib. 7. cap. 3. & Molan. in addit. ad Vſuard. Claruit circa annum Domini 1050.

Plura T. xj. ab A. 1055 n. 27. ad A. 1075. n. 29. xvj. [f] *Annonis Epiſc.*] Eius Acta ſinceriſsime tribus libris conſcripta recitat Sur. tom. 6. Migrauit ex hac vita anno Domini 1075. ſedis ſuæ anno xxj. Marian. Scot. in chron. refert ad annū Domini 1077. vbi plura de eodem ſcribit, necnon Hermannus Contractus, & Lambertus in chronicis, alijq. complures. In ſanctiſsimum virū Eccleſiaſticæ libertatis vindicem & propugnatorē declamarūt olim ſchiſmatici, obſtrepuntq. nūc hæretici Magdeburgenſes mendaciorum textores, dicti Centuriatores. Tu autem, lector ſtudioſe veritatis, conſule auctores Catholicos, qui eiuſdem temporibus vixere, quos diximus, Marianum Scotum, & Lambertum, Actaq. eius fidiſsime ſcripta. Interea accipe de eodem eiuſmodi Mariani Scoti elogium, quo ait: Catholicis Domno Apoſtolico ſtudioſe fauentibus, inter quos erat princeps, & ſignifer Iuſtitiæ dilectus Deo & hominis Anno Colonienſis Epiſcopus, cuius memoria in benedictione eſt, &c. Extat Gregorij Septimi Romani Pontif. epiſtola ad eumdem Annonem, qua præcipue monet, vt ſibi ſubditis populis caſtitatem ſeruandā inculcet. dat. anno 2. Pontif. 4. Kal. Decemb. quod ipſū Annonem grauiter impleſſe conſtat. De eodem hac die Molan. in addit. ad Vſuardum.

[g] *Maruthæ Epiſcopi.*] Græci de eodem, Socrat. hiſt. lib. 6. c. 14. & lib. 7. c. 8. Sozom. lib. 8. c. 16. & Niceph. lib. 14. c. 18. Plurimi eum feciſſe videtur S. Ioannes Chryſoſtomus, cum eius meminit in epiſt. 14. Fuſius T.5. Ann. 408. nu 4. & ſeq.

[h] *Bernardi Epiſc.*] Tabulæ eccleſiæ Parmen. Molanus & alij de eodem hac die. Hic Florentia oriundus, alumnus monaſterij S. Saluij Vallisumbroſæ, ab Vrbano Papa Secundo factus eſt presbyter Cardinalis Tit. S. Chryſogoni, fungensq. legatione Apoſtolica, Parmam veniens, cum ſedes illa vacaret, poſtulatus eſt eius Eccleſiæ Epiſcopus. Migrauit ex hac vita anno Domini 1133. Hæc ex Breuiario monach. Vallisumbroſæ. Plura in T. xij. Obit A. 1133.

C Nonis Decemb. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	[illegible]	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

MVTALAE in Cappadocia ſancti Sabæ [a] abbatis, qui in Palæſtina miro ſanctitatis exemplo refulſit, & pro fide Catholica aduerſus impugnantes ſanctam Synodū Chalcedonenſem ſtrenue laborauit. Thebeſte in Africa ſanctæ Chriſpinæ [b] nobiliſsimæ feminæ, quæ temporibus Diocletiani & Maximiani, cum ſacrificare nollet, iuſſu Anolini Proconſulis decollata eſt: quam ſanctus Au-

guſtinus

guſtinus ſæpe laudibus celebrat. Thaguræ in Africa ſanctorum martyrum Iulij [c], Potamiæ, Criſpini, Felicis, Grati, & aliorum ſeptem. Nicææ apud Varum flumen ſancti Baſsi [d] Epiſcopi, qui in perſecutione Decij & Valeriani a Perennio Præſide ob Chriſti fidem equuleo tortus, laminis candentibus vſtus, fuſtibus & ſcorpionibus cæſus, in ignem iniectus, cum euaſiſſet illæſus, duobus clauis confixus, illuſtre martyrium conſummauit. Papiæ ſancti Dalmatij [e] Epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Maximiani paſſus eſt. Corfinij in Pelignis ſancti Pelini [f] Epiſcopi Brunduſini, qui ſub Iuliano Apoſtata, cum eius oratione Martis templum corruiſſet, a templorum pontificibus diriſsime cæſus, atque octoginta & quinque vulneribus confoſſus, martyrij coronam promeruit. Item ſancti Anaſtaſij [g] martyris, qui ardore martyrij ſponte ſe perſecutoribus obtulit. Treuiris ſancti Nicetij [h] Epiſcopi, miræ ſanctitatis viri. Polyboti in Aſia ſancti Ioannis [i] Epiſcopi, cognomento Thaumaturgi.

DECEMBRIS 5.

Plura T.6. & T.7. præſertim T.7. ab an. 518. nu. 59. ad an. 531. nu. 23. Obitus An. 531. n. 25. & ſeq.

SABÆ.] De eodem hac die Græci in Menologio, conſentiuntq. Latinorum antiqua manuſcripta. Scripſit eius vitam Cyrillus monachus, qui eodē ſæculo vixit ſanctitate clarus. teſtatur id auctor in Actis S. Euthymij, quæ ſcripſit; vbi in fine ait, ſe duobus annis cum in Laura quieſceret, vitā prædictorū Sabæ & Euthymij ſcriptis mandaſſe. deſcripſit eamdem Metaphraſtes, aliqua ſuperaddens; extat apud Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. Plura idē auctor de Saba in vita Euthymij, & Ioannis Silentiarij. Legimus alia manuſcrip. in antiquo codice ſāctæ Mariæ ad Martyres Romæ, vbi hæc in fine: Tradidit animā quinta Decembris, Indict. 10. ab initio mūdi ſexto millenario atque triceſimoſecundo, ab incarnatione Chriſti quingenteſimo trigeſimotertio, anno ſexto Iuſtiniani, videlicet Cōſulatu Lampadij & Oreſtis: defunctus eſt nonageſimoquarto ſuæ ætatis anno. Hæc ibi. Verum Conſulatus Lampadij & Oreſtis non incidit in annū Domini 533. ſed in 531. quo quidem anno S. Sabam ex hac vita migraſſe oſtendimus to. 7. Annal. itaq. corrigendū etiā quod in eodem codice legitur, ipſum perueniſſe ad annū ætatis nonageſimumquartum: nam nonniſi annos nonagintaduos, vixiſſe probatur, quem Cyrillus natum dicit Conſ. Theodoſio Iuniori decimumſeptimum, & Feſto: eſt is annus a Chriſto 439. Habemus in antiquis manuſcrip. cod. eius Acta, adſcriptumq. libellum miraculorum eius poſt obitum editorum, qui ſic incipit: Tranſacta decima Indictione, &c. Citantur Acta Sabæ in Niceno Concil. ſecundo, Act. 1. & 4. Vetus eſt Romæ Memoria S. Sabæ, eiuſdemq. nomine monaſterium, cuius meminit Ioan. diacon. in vita S. Gregor. lib. 1. c. 9. recenſeturq. in lib. Cenſuum, cod. Vaticano, vnum ex vigintiduobus monaſterijs, quæ Romæ erant inſignia. Porro venerandum ipſius corpus Venetias tranſlatum accepimus.

[b] *Criſpinæ.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eadem hac die. Meminit eiuſdem frequenter S. Auguſtinus, vt illuſtriſsimæ martyris, nimirum in Pſal. 120. in fine, & in Pſal. 137. in ſerm. 53. de verbis Domini, in libro de virginit. c. 44. in fine, & ſerm. 39. de diuerſ. c. 2. in fin. De Thebeſte, vbi hæc paſſa eſt, fit mentio in Concil. Carthag. ſub Cypriano, cui interfuit Lucius a Thebeſte. Erat Colonia Thebeſte in Numidia. Anton. Itiner. — T.2.A.302. nu. 125.

[c] *Iulij & ſoc.*] De his item Beda, Vſuardus, & alij recentiores, quibus adſtipulantur vet. manuſcrip. De Thagura, vbi paſsi dicuntur, meminit Anton. Itin. & alij, poniturq. in Numidia. — T.2.A.302. nu. 125.

[d] *Baſsi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eius eccleſiæ, vnde & Acta eius manuſcripta accepimus: quæ paucis reſtricta recenſet Petrus in catal. lib. 1. c. 30. De Nicenſi eccleſia meminit Hilarus Papa in epiſt. ad Veranum. — T.2.A.254. nu. 29.

[e] *Dalmatij Epiſcopi.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Eius res geſtas heroico carmine ſcriptas a Hieron. Vida Albæ Epiſc. recitat Sur. tom. 6. & 7. Agit de eodem Petrus in — T.2.A.303. no. 123.

caſ. lib. 1. cap. 30. Filiſ eiuſdem nominis P fidei Catholicæ defenſione celebris Dalmatius Archimandrita Conſtantinopoli tempore Concilij Epheſini, de quo Cyrillus ad Poſtuſium, & Acta Epheſina ſæpe.

circ. A. 361 ſub Iuliano Acta Eccl. Blonduſ. [a] *Polini Epiſcopi*] Tabulæ eius eccleſiæ, a qua etiam eius vitam manuſcriptam accepimus, ſed admodum deprauatam, atque emendatione dignam. Paſſi habentur hac item die Sebaſtius, & Gregorius, ſiue Gorgonius, vt ex iiſdem Actis apparet.

[a] *Anaſtaſij*.] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiuſq. certamen referunt.

T. 1. A. 58. nu. 129. T. 7. A. 529. num. 14. & ſeq. & T. 8. An. 595. nu. 90. [b] *Nicetij Epiſcopi.*] De quo Ado eiuſdem ſeſtis Epiſcopus agit hac die, nonnulli vero Kalendis Octobris. Scripſit eius res geſtas Gregor. Turon. in Vit. ſanct. Patrum cap. 17. ex quibus tempora, quibus vixit, ſatis perſpecta habentur. de eodem idem etiam de glor. cōfeſſ. c. 94. Numeratur hic triceſimusprimus eius ſedis Epiſcopus, ſubſcriptusq. habetur Concilio Aruernenſi poſt Conſulatum Paulini celebrato, Theodoberto Rege Francorum, anno Domini 541. Scripſit eius epitaphium Venantius Fortunatus; cuius initium eſt.

Splendor apex fidei veneranda mente Niceti,
Totius Orbis amor, Pontificumq. caput, &c.

Hæc quidē nōn poteſtatis, ſed egregiæ ſanctitatis cauſa auctorem dixiſſe, intelligendū eſt, quemadmodum & cum eum fidei apicem appellat. Pluribus agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 528.

[c] *Ioannis Epiſc.*] De eodem hac die Græci in Menologio, eiuſq. res geſtas breui compendio referunt. Claruit temporibus Leonis Iſaurici Imp. aduerſus quem pro venerando cultu ſanctarum imaginū ſtrenue pugnauit. T. 9. A. 731. nu. 7.

xv. D Octauo Idus Decemb. Luna 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ		
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3		
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P					
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15					

MYRAE, quæ eſt metropolis Lyciæ, natalis S. Nicolai [a] Epiſcopi & confeſſoris, de quo inter plura miraculorum inſignia illud memorabile fertur, quod Imperatorem Conſtantinum ab interitu quorumdam ſe inuocantium, longe conſtitutus, ad miſericordiam per viſum monitis deflexit, & minis. In Africa ſanctarum mulierum Dionyſiæ [b], Datiuæ, Leōtiæ, & religioſi viri nomine Tertij, Aemiliani medici, & Bonifacij, cum alijs tribus, qui omnes in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano pro defenſione Catholicæ fidei grauiſſimis & innumeris ſupplicijs cruciati, confeſſorum Chriſti numero ſociari meruerunt. Ibidem S. Maiorici [c] filij ſanctæ Dionyſiæ, qui cum eſſet adoleſcentulus, ac tormenta paueſceret, matris obtutibus verbiſq. corroboratus, ceteris fortior factus in tormentis reddidit ſpiritum: quem amplexata mater domi ſepeliuit, & ad eius ſepulchrum aſſidue orare conſueuit. Eodem die ſancti Polychronij [d] presbyteri, qui tempore Conſtantij Imperatoris, cum ad altare Miſſas ageret, inuaſus eſt ab Arianis, & iugulatus. Romæ ſanctæ Aſellæ [e] virginis, quæ (vt beatus Hieronymus ſcribit) ab vtero matris benedicta, vitam in ieiunijs & orationibus vſque ad ſenectam produxit.

T.3.A.316. n.36 A 318 n 38.&ſeq. A.325 nu. 36. A.326. n.85.&ſeq. &nu. 95.

NICOLAI *Epiſcopi.*] De eo Beda, ac ceteri Latinorum, Græci etiam in Menologio hac die. In conſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theodor. in Nom. Phot. tit. 7. cap. 1. hæc verba ſcripta ſunt: Sexta dies Decembris feſtiua eſt propter miraculis inſignem & vnguentorum fragrantia ſcatentem Nicolaum. Eius res nobiliter geſtas, ex vetuſtioribus monumentis erutas, Metaphraſtes, & doctiſsimus vir Leonardus Iuſtinianus Venetus beati Laurentij Patriarchæ germanus ediderunt: quas refert Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habemus in noſtra bibliotheca alia eiuſdem Nicolai Acta a Ioanne diacono conſcripta, quem putamus eumdem cum eo qui etiam S. Gregorij Papæ vitam ſcriptis mandauit: in his enim copioſius fuit. eſt eius præfationis exordium: Sicut omnis maceries ſi ab imperfecto artifice, &c. Teſtatur auctor eadē Acta fuiſſe conſcripta a ſancto Methodio Epiſcopo Conſtantinopolitano; edidit ea Mombrit. tom. 2. vit. ſanct. De eodem præterea digna laus in liturgia S. Ioannis Chryſoſtomi, Niceph. Calliſt hiſt. lib. 8. c. 14. & 42. necnon Suidas. De eodem extat ſermo Leonis Imp. Græce ſcriptus in biblioth. Sfortianæ cod. manuſcrip. num. 85. Alius adhuc eſt de eo ſermo Petri Damiani. De vnguento ex eius ſepulchro manare ſolito, in ſacro hymno quem legimus in Breuiario Toletano, hi verſus deſcribuntur.

Cuius tumba fert oleum,
Matres oliua neſciunt;
Quod natura non protulit,
Marmor ſudando parturit.

Quod mirandum hactenus vigere dicitur. mirificum templum Iuſtinianus Imperator eidē Nicolao erexit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtiniani Imp. reſtituitq. Baſilius Aug. vt Cedren. teſtatur in compend. hiſtor. in Baſilio. De corporis eius tranſlatione ſuo loco ſuperius actum eſt die 9. Maij.

[b] *Dionyſij & ſoc.*] Agunt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; harum certamina egregie deſcribit Victor lib. 3. de perſecut. Vuandalica, ex quo ceteri, Græci autem de iiſdem annuam commemorationem celebrant poſtridie. T.6.A.484. num 80. & ſeq.

[c] *Maiorici.*] De eodem iidem qui ſupra, & Victor eodem lib. 3. de perſecut. Vuandalica. T.6.A.484. num. 81.& ſeq.

[d] *Polychronij.*] Græci in Menologio de eodem hac item die agunt his verbis: Commemoratio ſancti martyris Polychronij, viri ſanctitate & miraculorum operatione inſignis. Hic in Synodo Nicææ celebrata lectore diaconus, & deinde presbyter eſt ordinatus; poſtquam vero Magnus Conſtantinus exceſsit, ſtatim hæreſis Ariana multos perturbare cœpit; itaque peruerſæ opinionis homines cum inueniſſent S. Polychronium altari aſsiſtentem, repente in eum inſilientes, gladijs iugularunt, & myſtico ac diuino ſanguini ſanguinem martyris addiderunt. Hæc ibi. Ann. 337. obijt Conſtantinus Imp.

[e] *Aſellæ.*] Eius vitam admirabilem S. Hieronymus ad Marcellam texit epiſt. 15. rurſus de eiuſdem eruditione & ſanctitate epiſtol. 140. ad Principiam. Extat ad eamdem eiuſdem epiſt. 99. cum iam egreſſus eſſet ab Vrbe. De eadem hæc Palladius cap. 29. Romæ etiam Aſellam nomine, bonā valde Chriſti virginem noui in monaſterio ſenuiſſe, feminam mitem atque manſuetā, multarumq. illic curam gerentem. Hæc Palladius. Quod ad nomen ſpectat, erat id cognomen nobili Romanæ familiæ. Meminit Cicer. orat 6. in Verrem P. Annij Aſelli; legitur etiam apud Gell. lib. 3. cap. 4. Aſellius Tribunus pleb. tempore P. Scipionis. Rurſus etiam familiæ Corneliorum additum eſſe cognomentum Aſina, auctor eſt Macrobius Saturnal. libro primo cap. 6. T.4.A.383. nu. 46.

7 Septimo Idus Decemb. Luna. E xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

MEDIOLANI ordinatio [a] S. Ambroſij Epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris, cuius ſanctitate & doctrina vniuerſalis Eccleſia decoratur. Alexandriæ natalis beati Agathonis militaris, qui in perſecutione Decij cum prohiberet quoſdam volentes illudere cadaueribus mar-

tyrum

tyrum, clamor repente totius vulgi aduerſus eum extollitur: oblatus autem Iudici, cum in confeſsione Chriſti perſiſteret, capite pro pietate damnatus eſt. Antiochiæ ſanctorum martyrum Polycarpi [c] & Theodori. Tuburbi in Africa ſancti Serui [d] martyris, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano fuſtibus diutiſsime cæſus, trochleis [e] frequenter in ſublime eleuatus, atque ictu celeri ſuper ſilices pondere corporis dimiſſus, & lapidibus acutiſsimis perfricatus, martyrij palmam adeptus eſt. Theani in Campania ſancti Vrbani [f] Epiſcopi & confeſſoris. Apud Santonas in Gallia ſancti Martini [g] abbatis, ad cuius tumulum creberrima diuinitus fiunt miracula. In pago Meldenſi ſanctæ Pharæ [h] virginis.

DECEMBRIS 7.

Plura T. 4. & 5. præſertim T. 4. A. 374. n. 1. & ſeq. & Ann. 390. nu. 21. & ſeq. & T. 5. A. 397. num. 36. & ſeq. & nu. 49.

ORDINATIO S. *Ambroſij* [a].] Nõ tantum Latini, ſed & Græci eamdem celebrant ſolemnitatem, Natalemq. dicunt, vt conſtat ex eorum Menologio hac die. Paulinus (quis ille fuerit, alibi pluribus diſſeruimus) ſanctiſsimi viri res præclariſsime geſtas cõſcripſit, rurſus autem ex recẽtioribus Coſterius. Legi in bibliotheca Sfortiana cod. manuſcriptum vitam S. Ambroſij Græce ſcriptam ſine auctore: quibus omnibus cum nonnulla adhuc deeſſe conſpicerem, eademq. non parui momomenti & auctoritatis, ſingula in vnũ collegi, atque ordine temporum diſpoſui. habes eam editam, ac tomo quinto operum ſancti Ambroſij Rom. edit. præfixam, quæ quidem ad ſcripta de eo in noſtris Annalibus conformanda erit. Quod autem ſpectat ad tempus ordinationis eius, Hieronymum ſequor; qui in chronico, quo res geſtas illorum temporum per ſingulos annos digeſſit, anno vndecimo Valentiniani Imper. Auxentij ſenioris obitum, Ambroſij creationem, & quæ inde vtilitas prouenit, ſcribit in hunc modum: Poſt Auxentij ſeram mortem, Mediolani Ambroſio conſtituto, omnis ad rectam fidem Italia conuertitur. Hæc ipſe. Quæ verba miratus ſum a quibuſdam, qui de vnico Auxentio ſunt conati firmare ſententiam, in alium ſenſum diſtorqueri, ac ſi Hieronymus velit dicere, non prius omnem Italiam ad rectam fidem potuiſſe conuerti, etiã Ambroſio conſtituto Epiſcopo, quam poſt ſeram mortem Auxentij. Hæc cum dicant, rogo illos, quonam tempore hæc facta ſunt? certe nonniſi eo anno quo recenſentur, fateamur oportet: aliter neceſſe eſt dicãt Hieronymum hallucinatum eſſe, & oſcitantia quadam res ſuorum temporum ex inſtituto per annos ſingulos diſponendas, longe diuerſo tempore poſuiſſe. Si ergo eo anno vndecimo Valentiniani, Auxentio mortuo, & Ambroſio Epiſcopo conſtituto, tam ingens facta eſt acceſsio Catholicæ fidei: quiſnam, quæſo, Auxentius ille eſt, qui temporibus Valentiniani iunioris, & Iuſtinæ Auguſtæ, poſt tot annos tam ingentes ſeditiones aduerſus Ambroſium concitauit? Sed de certa morte Auxẽtij ſenioris ante electionem Ambroſij ſunt fideliſsimi teſtes, qui hæc viderunt, atque (vt ita dicam) manibus contrectarunt, ac in primis Paulinus, qui Ambroſij ſcripſit vitam, & illi erat à manu; item Ruffinus, qui eodem vixit tempore, agitq. de his lib. 2. cap. 11. hos ſecuti ſunt ceteri Latinorum. ex Græcis Socrates lib. 4. cap. 25. Sozom. lib. 6. cap. 4. Theodoretus lib. 4. cap. 5. & in Decret. diſtinct. 63. cap. 3. ac denique reliqui omnes. Sed iam audiamus Ambroſium id ipſum ſæpius profitentem. In epiſtola quam ſcripſit ad Valentinianum Auguſt. (eſt 13. lib. 2. edit. Rom.) hæc de Auxentio: Quod ſi aliquorum peregrinorum aſſentatione ſe iactat, ibi ſit Epiſcopus, vnde ſunt ij qui eum Epiſcopatus putant nomine eſſe donandum: nam ego nec Epiſcopum noui, nec, vnde ſit, ſcio. Hæc Ambroſ. de iuniori Auxentio, vt de homine nouo; quæ ſeniori Auxentio nulla ex parte aptari poſſunt: nam illum probe nouerat Mediolani, cum fungeretur munere præfecturæ. Sed leuiora ſunt hæc, ſi conferantur cum his, quæ idem Ambroſius in concione prima de baſilicis non tradendis habita, in eamdem ſententiam firmius aſſeuerat, dum ait: Ergo Auxentius eijcitur, Mercurinus excluditur, Vnum portentum, duo nomina. etenim ne cognoſceretur quis eſſet, mutauit ſibi vocabulum; vt quia hic fuerat Auxentius Epiſcopus Arianus, ad decipiendam plebem, quam ille tenuerat, ſe vocaret Mercurinum. Mutauit ergo vocabulũ, ſed perfidiam non mutauit;

tauit, exuit lupum, & induit lupum, &c. Habes ex his in Auxentio iuniore mutandi nominis cauſam; nimirum quia Auxentij nomen Mediolani erat odioſum ob ſeniorem Auxentium, qui illic fuerat Epiſcopus. Certo de duobus illic agi Auxentijs, pronomen, ille, neceſſario fateri cogit: nam quid queſo, ille, niſi alium ab iſto de quo agitur, Auxentium monſtrat? ſic enim iſte dicitur mutaſſe nomen, vt deciperet plebem, quam ille tenuerat, Catholicis omnibus infeſtiſsimus. Quis ſibi perſuadeat, Auxentium ſeniorem, qui a temporibus Dionyſij in exilium pulſi vſque ad electionem Ambroſij annis decem & nouem eam ſedem occupauerat, & ob impietatem, quam egregie propugnauerat, non illi tantum vrbi, ſed Orbi plane innotuerat, rurſus (vt volunt) Mediolanum tẽpore Ambroſij redeuntem, ſub puerali larua, mutatione nominis, ne agnoſceretur, delitеſcere, aliquo modo exiſtimare potuiſſe: quem certe nec (quæ ſunt in fabulis) Orci galea, nec annulus Gygis occultare valuiſſent? Rurſus vero poſt prædicta verba Ambroſij recitata, alia ſequuntur, quæ de duobus Auxẽtijs certiorem fidem faciunt. reddemus ea ſingula, ne decurtaſſe ſententias temere arguamur: Alius, inquit, in Scythiæ partibus dicebatur, alius hic vocatur: nomina pro regionibus habet. Habet ergo iam duo nomina; & ſi hinc alio perrexit, habebit & tertium. Quonam modo patietur, vt maneat ei vocabulum ad tanti ſceleris indicium? minora fecit in Scythia, & ita erubuit, vt mutaret vocabulum; ſceleratiora hic auſus eſt; & volet, quocumque perrexerit, nomine ſuo prodi? Hæc Ambroſ. quibus ſane conſtat, ipſum de Auxentio iuniori verba facere, cum ea ſeniori nullatenus aptari poſſint, qui toto illo tempore decem & nouem annorum, quo occupauit ſedem Mediolanenſem, ſemper Auxentius dictus reperitur; qui ſi in Scythia exulans, iiſdem dictus habetur Auxentius; quomodo verum eſt, cum eum regione mutaſſe nomen? Sed ſi quis dicat, ipſum in Scythia primum, vnde ducebat originem, dictum fuiſſe Auxentium, ac venientem Mediolanum nuncupari voluiſſe Mercurinum, hæc quidem toto cælo, repugnant his, quæ dicit Ambroſius, nimirum ea ex cauſa dici voluiſſe Mercurinum, quod nomen Auxentij Mediolani eſſet infame, ſicq. ex his luce clarius conſtat, Ambroſium de duobus locutum Auxentijs; de ſeniori nimirum, quem non ex Scythia, ſed ex Cappadocia oriundum ſcribit S. Athanaſius in epiſt. ad ſolitar. & de iuniori, quem e Scythia idem Ambroſ. veniſſe dicit. Iam habes ex prædictis duos Auxẽtios, eoſdemq. Arianos Epiſcopos; quorum prior ante electionem Ambroſij defunctus eſt; poſterior autem temporibus Valentiniani & Iuſtinæ de vendicanda ſibi baſilica negotium fecit Ambroſio. Contingebat illis temporibus, vt vbi fauore Principũ Ariani conſiſterent, ab ijs baſilicam, vbi ſuos conuentus agerent, impetrarent; quod & Romæ, regnantibus Regibus Arianis factum eſſe, S. Gregorius ſæpe teſtatur lib. 3. dialog. c. 30. & in regiſt. lib. 3. ind. 11. c. 19. Adhuc inſuper (ni fallor) in ſcriptis Ambroſianis & tertius reperitur Auxentius, collega impuriſsimi Iouiniani hereſiarchæ; inter illos enim qui illi adhæſerant, non tantum in litteris Ambroſij & collegarum Epiſcoporum lib. 1. epiſt. 7. edit. Rom. ſed & in epiſt. 6. Siricij Papæ ibid. recenſita adnumeratus reperitur; quem tamen ſi eumdem cum iuniore Auxentio Ariano eſſe quis contentioſe voluerit affirmare (quod mihi certe non probatur) neceſſe habet hæc primum de illo fateri; nimirum recantaſſe palinodiam, ex Epiſcopo Ariano factum eſſe Catholicum, atque monachum in monaſterio S. Ambroſij aliquandiu exercuiſſe monaſticam diſciplinam, ibiq. a Iouiniano in eodem monaſterio monacho eſſe ſeductum, factumq. apoſtatam & hæreticum; ſententiaq. Siricij Papæ, Ambroſij, ac aliorum Epiſcoporum eſſe damnatum. Hæc quidem de illis inſinuat eiuſdem Ambroſij epiſtola ad Vercellenſes. ponitur lib. 5. epiſt. 25. in edit. Rom. Firmata iam ſententia de duobus Auxentijs Arianis Epiſcopis, eo vnde digreſsi ſumus, reuertentes, dicimus cum S. Hieronymo in chron. ipſo anno vndecimo Valentiniani ſenioris Imp. Gratiano tertium & Equitio Conſſ. anno Domini trecenteſimo ſeptuageſimoquarto, hac ipſa die, S. Ambroſium eſſe ordinatum Epiſcopum. Sententiam eorum qui dixerunt ipſam creatum Epiſcopum anno Domini 369. confutauimus vberius in Annal. Eccleſ. breuius vero in vita eiuſdem, quam ſcripſimus.

[b] *Agathonis.*] Agunt de eode hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Simile certamen hic ſubiiſſe videtur, ac ille de quo ex Dionyſ. Alexand. Euſebius in tranſlat. Ruffin. lib. 6. cap. 30. qui & in editione Chriſtophorſoni Bela appellatur lib. 6. cap. 34. de quo ſuperius agitur tertio kal. Martij. Porro diuerſum nomen, & dies natalis, alium ab illo eſſe perſuadet. Eiuſmodi enim cauſa ſubeundi martyrium communis multis facile eſſe potuit. cir. A. 253.

[c] *Polycarpi & Theodori.*] De his hac item die Beda, & vet. manuſcrip. aliiq. recent.

[d] *Seueri.*] Eius martyrium conſcripſit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 5. De Tuburbo, vbi hic ponitur, eſt mentio in Concil. Carthag. ſub Cypriano, & in Antonin. Itin. eſt ciuitas in prouincia Zeuzitana in Africa. T. 6. A 484. nu. 12.

[e] *Trochleis.*] Deſcribitur hic a Victore Vticenſi illud ipſum torquendi genus, quod falſo nonnulli dicunt, torquere fidiculis, cum tunc reus, reuinctis poſt terga manibus, alligatur, atque in ſublime tollitur, rurſumq. impetu deorſum mittitur. Quod autem,

qua-

qualeue fuerit tormentum fidicularum, diximus ſuperius in notis 22. Ianuarij. Trochlea enim proprie rota eſt rotam continens volubilem, per quam funis tractorius immiſsis ligatum brachiis reuinctũ reum ſurſum trahit, vel remiſſus deorſum relaxat. eiuſmodi itaque tormentum dictum reperitur eleuatio ad trochleas. Diuerſum tamen eſt illud quod dicitur extenſio ad trochleas, cuius mentio habetur in Actis ſanctæ Symphoroſæ apud Adonem 17. Iunij; de quo genere torquendi Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 4. c. 49. hæc ait: Extenſus ad trochleas, cædebatur fuſtibus, virgis, ac locis duplicibus, &c. Et lib. 6. cap. 8. In terra extenditur ad trochleas, virgis ac fuſtibus cæditur. Eadem cap. 35. eod. lib. & lib. 7. cap. 32. Itemq. de gloria confeſſ. c. 83. de eiuſmodi genere tormentorum habetur mentio.

Vixiſſe putat Ferrar. tempore Liberij PP. circ. A. 350

[f] *Vrbani Epiſc.*] De quo tab. eius eccleſiæ. Porro eius vitæ Acta antiquitus ſcripta, collecta eſſe vna cum aliis multis ab Illuſtriſ. & Reuer. D. Iulio Ant. Sanctorio, S. R. E. Cardinali, eruditione & vitæ moribus clariſsimo, eademq. in lucem edenda percepimus. Faxit Deus, vt diebus noſtris ſolertiſsimi ingenii mereamur frui laboribus.

[g] *Martini abb.*] Agunt de eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Hunc fuiſſe diſcipulum ſancti Martini Epiſcopi Turonenſis, hic tradit Beda. Pluribus autem de eodem Gregorius Turon de glor. confeſſ. cap. 57. & hiſt. Franc. lib. 7. c. 10. agit de eius baſilica.

De eo iterum die 24 Octob. Martinus Epiſc. obijt A. 401.

[h] *Phara.*] De eadem hac die Vſuardus, & alii recentiores. Sigebertus in chron. anno Domini 620. de ea his verbis: Virgo Chriſti Phara claret in Francia, cuius ſanctitatem imitatus eſt frater Pharo, ex Comite clericus, & ex clerico factus Epiſcopus Meldenſis. Hæc Sigebert. Plura de eadem in vita eiuſdem S. Pharonis Epiſcopi apud Sur. die 28. Octob. to. 5. Petrus in catal. lib. 1. cap 39. & Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 55.

T. 8. A. 614 nu. 17.

xiij. F Sexto Idus Decemb. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

CONCEPTIO [a] glorioſæ ſemper virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ beati Eutychiani [b] Papæ, qui per diuerſa loca trecentos quadragintaduos Martyres manu ſua ſepeliuit; quibus & ipſe ſociatus, ſub Numeriano Imperatore martyrio coronatus eſt, & in cœmeterio Calliſti ſepultus. Alexandriæ ſancti Macarij [c] martyris, qui tempore Decij cum a Iudice multis verbis ad negandum Chriſtum ſuaderetur, & eo maiori conſtantia fidem ſuam profiteretur, viuus ad vltimum iubetur exuri. Treuiris ſancti Euſtachij [d], diſcipuli beati Petri Apoſtoli, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. In Cypro ſancti Sophronij [e] Epiſcopi, qui pupillorum, orphanorum, ac viduarum defenſor mirificus, & pauperum atque oppreſſorum omnium adiutor fuit. In monaſterio Luxouienſi ſancti Romarici [f] abbatis, qui cum in aula Theodoberti Regis primus eſſet, renuncians ſæculo, monaſtica etiam obſeruantia ceteris antecelluit. Conſtantinopoli ſancti Patapij [g] ſolitarij, virtutibus & miraculis clari. Veronæ ordinatio ſancti Zenonis [h] Epiſcopi.

T. 2. in Ap. par. n. 30. & & ſeq & num 43 & ſeq.

CONCEPTIONIS] Tam Latini quam Græci eamdem celebrant ſolemnitatem; ſed illi non eadem die, poſtridie tamen; vt conſtat ex conſtit. Emmanuelis Imp. quam recitat Theodor. in Nomoc. Photij tit 7 cap. 1 Extat Leonis Imp. ſerm. de Concept. beatæ Mariæ in manuſcrip. cod. bibliothecæ Sfortianæ, nu. 65. Alius inſuper Georgij Epiſcopi Nicomed. eod. cod. habetur. Quod ad tempus attinet, quo eiuſmodi celebritas apud nos agi cœpta eſt: nō a Sixto Quarto (vt quidā opinatus eſt) exordium ſumpſit; licet ille de ea dederit decretalem ext. tit. de reliq. & ven. ſanct. c. cum præcelſa, ſed longe ante in Dei Eccleſia celebrata reperitur. Plane conſtat, temporibus S. Bernardi, circa annum Domini 1145. cœptam celebrari in Gallijs in Eccleſia Lugdunenſi, vt patet ex epiſtola eiuſdem Bernardi, 174. ad Canonicos Lugdunenſes, ſubindignantis, quod abſque auctoritate Catholicæ Romanæ Eccleſiæ nouam inducerent celebritatem, obtentu cuiuſdam ſupernæ reuelationis: cum tamen de his omnibus ſe iudicium Romanæ Eccleſiæ expectare profiteatur. Cæterum quænam fuerit illa diuinitus facta reuelatio, Petrus in catal. lib. 1. cap. 42. rem geſtam refert, & eas tribuit ſancto Anſelmo Cantuarienſi Epiſcopo, qui vixit ante Bernardi tempora, obijtq. diem anno Domini 1109. At licet ea reuelatio eodem ferme modo, vt ſcribit, ſe habuerit: tamen non eſt facta Anſelmo, ſed alij; qui nec temporibus quibus ille factus eſt Epiſcopus, claruit; ſed paulo ante, circa annum Domini 1070. cum Guilielmus Normannorum Dux regnaret in Anglia: quando Elſino, alias Elpino, Anglo abbati maris tempeſtate periclitanti diuinitus quoddam viſum apparuit, eumq. admonuit de eiuſmodi celebranda ſolemnitate; ſubſecutumq. eſt miraculum in fidei veritatis teſtimonium. Habemus rei geſtæ hiſtoriam in antiquo codice manuſcripto, cuius exordium eſt: Eo tempore, quo Guilielmus, &c. Ex quibus omnibus ſatis compertum habetur, eiuſmodi celebritatem in Anglia primum celebrari cœptam, eidemq. fauiſſe ſanctum Anſelmum, qui & de conceptione Virginis commentarium ſcripſiſſe fertur: ſed an eius ſit, a multis merito ducitur in controuerſiam, cum habeat multa, quæ eidem auctori repugnent, vt notat Ioannes Tor. Crem. in tract. de verit. concept. beatiſſ. Virg. pag. 6. cap. 3. par. 12. cap 9. 30. Poſtea (vt diximus) recepit eam eccleſia Lugdunenſis, ſed non ſine controuerſia. Acceſſit demum Romanæ Eccleſiæ aſſenſus atque decretum: nouiſſimeq. SS. Concilium Tridentinum, ac Pius V. Rom. Pont. eam ſeruandam eſſe firmarunt.

b *Eutychiani Papæ*] De eodem hac die Beda, Viuardus, Ado, & alij recentiores. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb hiſt. lib. 7. c. 26. Optat. lib. 2 contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. chron. & alij. Cetera diximus in Annal. Eccleſiaſt. — T. 2. A. 283. num. 14. & ſeq.

c *Macarij.*] Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de eodem Euſebius ex Dionyſio Alexandrino lib. 6 cap 34. — T. 2. A. 253. nu. 104.

d *Eucharij Epiſcopi.*] Agit de eodem Beda die ſequenti. Meminit eiuſdem Gregorius Turon. in vit. SS. Patrum in Nicetio Treuer. Epiſc. cap. 17. prope finem. De eodem Petr. Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Marian. Scot. anno Domini 74. Tabulæ eccleſiæ Treuer. quas recitat Demochares de ſacrif. Miſſæ, & alij. — T. 1. A. 46. nu. 2.

e *Sophronij Epiſc.*] Græci de eodem agunt hac die in Menologio, eiusq. res geſtas breui compendio perſtrictas referunt.

f *Romarici abb.*] De eius conuerſione ex ſæculari vita, qua florebat apud Theodobertum Regem Francorum, ad monaſticam obſeruantiam cœnobij Luxouienſis, mentio habetur in vita S. Euſtachij abb. cuius fuit diſcipulus, cap. 6. De eodem Petr. in catal. lib. 1. cap. 44. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. cap. 9. — T. 8 A. 617. nu. 14. 15. & 19.

g *Patapij.*] Agunt de eodem Græci hac die eius autem Acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit: extant apud Lipom. tom. 3. & Surium tom. 6.

h *Zenonis Epiſcopi.*] De Zenone Epiſcopo Veronenſi conſule ea quæ ſupra notauimus pridie Idus Aprilis. — cir. A. 260.

Quinto

xij. G Quinto Idus Decemb. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

TOLETI in Hiſpania natalis ſanctæ Leocadiæ[a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani Imperatoris a Præfecto Hiſpaniarum Daciano dira carceris cuſtodia macerata, cum grauiſsimos beatæ Eulaliæ & reliquorum martyrum cruciatus audiſſet, genibus in oratione poſitis, impollutum ſpiritum Chriſto reddidit. Carthagine S. Reſtituti[b] Epiſcopi & martyris, in cuius ſolemnitate ſanctus Auguſtinus de eo ad populum ſermonem habuit. Item in Africa ſanctorum martyrum Petri[c], Succeſsi, Baſsiani, Primitiui, & aliorum viginti. Lemouicis in Gallia ſanctæ Valeriæ[d] virginis & martyris. Veronæ S. Proculi[e] Epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani colaphis ac fuſtibus cæſus, & ciuitate pulſus, tandem in eccleſiam ſuam reſtitutus quieuit in pace. Papiæ ſancti Syri[f] primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, qui Apoſtolicis ſignis & virtutibus claruit. Apameæ in Syria beati Iuliani[g] Epiſcopi, qui tempore Seueri ſanctitate refulſit. Petragoricis in Gallia ſancti Cypriani[h] abbatis, magnæ ſanctitatis viri. Nazianzi ſanctæ Gorgoniæ[i] ſororis beati Gregorij Theologi, cuius ipſe virtutes & miracula conſcripſit.

DECEMBRIS 9.

T.2. A.303 num. 139. [a] LEOCADIAE.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri. Plura de ipſa in Breuiario Toletano; vbi ſacro hymno eius Acta canuntur. Tres ibidem baſilicæ in eius memoriam erectæ permanent: quarum prima vbi nata, altera vbi paſſa, tertia vero vbi ſepulta fuit. Leguntur plures Synodi Toletanæ habitæ in eccleſia S. Leocadiæ. Cum Sarraceni Hiſpanias inuaſiſſent, venerandum eius corpus in Gallias delatum ferunt, cuius brachium poſtea eccleſiæ priſtinæ redditum Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. tradunt. Sed his diebus Romam ipſum venerandum corpus allatum, in Hiſpaniam ſolemni pompa transferendum, accepimus. De eadem Petrus in catal. lib. 1. cap. 48. Marin. Sicul. rerum Hiſpan. lib. 5. Flos Sanct. Hiſpan. & Theſtur. concion. tom. 2. hac die.

[b] *Reſtituti Epiſcopi.*] De eodem vet. manuſc. De ſermone S. Auguſtini, cuius hic mentio habetur, ſcribit Poſsid. in Indic. c. 8. ipſe autem deſideratur. De alio Reſtituto presbytero Calamenſi Auguſtinus meminit lib. 22. de ciuitate Dei cap. 24. miraq. de eo ſcribit. T.2. A.303. nu. 73. & T.5. A.397. n. 55. & A. 408. n. 17.

[c] *Petri & ſoc.*] Agit de eodem Beda & alij recentiores; conſentiuntq; vet. manuſcrip.

[d] *Valeriæ.*] De ipſa habetur mentio in Actis S. Martialis apud Petrum in catal. lib. 6. cap. 29. & in epiſt. quæ S. Martialis fertur ad Toloſanos. 2. Molanus de eadem in addit. ad Vſuardum hac die. circ. A. 46.

[e] *Proculi Epiſcopi.*] De quo tabulæ eccleſiæ Veron. & Auguſtinus Valer. Epiſcopus Veronen. Card. de antiq. mon. Epiſcop. Veron. pag. decima, & quadrageſima prima: eius vitam in antiquo Lectionario eius eccleſiæ T.2. A.303. nu. 123.

haberi

haberi teſtatur. Agit de eodem Petrus in catalogo lib. 1. cap. 49. & lib. 7. cap. 42. in Firmo & Ruſtico. Recenſetur quartus eius ſedis Epiſcopus.

T.1.A.46. n. 2. [f]*Syri Epiſc.*] De eodem hac die etiam tabulæ eccleſiæ Ticinenſis. Translatio autẽ celebratur ad xvj. Kal. Iunij. Vide quæ notauimus ſupra in inuentio, prid. Idus Septembr.

T.2. A. 173. n. 11. [g]*Iuliani.*] De quo & Græci. Eius certamina pro fide Catholica ſuſcepta aduerſus Cataphrygas eum illuſtriorem reddidere, vt conſtat ex epiſtola Apollinaris Hierapolitani apud Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 15.

[h]*Cypriani abb.*] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: pluribus autem Gregor. Turon. de glor confeſſ. cap. 100. Petrus in catal. lib. 1. c. 51. & Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 252.

[i]*Gorgonia.*] Græci itidem. Eius præclaras laudes & res geſtas contexuit ipſius germanus S. Gregorius Nazianzen. clariſſima oratione, quam dixit in eius funere. T.4. A. 389. n. 37. 48. & 49.

10 Quarto Idus Decemb. Luna. A xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE ſancti Melchiadis [a] Papæ, qui in perſecutione Maximiani multa paſſus, reddita Eccleſiæ pace, quieuit in Domino. Eodem die ſanctorum martyrum Carpophori [b] presbyteri, & Abundij diaconi, qui in perſecutione Diocletiani primo fuſtibus crudeliſſime cæſi, deinde in carcerem, negato cibo & potu, retruſi, & rurſum in equuleo torti, & poſt hęc diu in carcere macerati, nouiſſime gladio percuſſi ſunt. Emeritæ in Hiſpania paſſio ſanctæ Eulaliæ [c] virginis, quæ ſub Maximiano Imperatore, cum eſſet annorum duodecim, iuſſu Daciani Præſidis pro confeſſione Chriſti plurima tormenta perpeſſa eſt: nouiſſime in equuleo ſuſpenſa, & exungulata, faculis ardentibus ex vtroque latere appoſitis, hauſto igne, ſpiritum reddidit. Item ibidem ſanctæ Iuliæ [d] virginis & martyris, quæ beatæ Eulaliæ ſocia fuit, & illi ad paſſionem properanti comes indiuidua adhæſit. Alexandriæ ſanctorum martyrum Mennæ [e], Hermogenis, & Eugraphi, qui ſub Galerio Maximiano paſſi ſunt. Apud Leontinos in Sicilia ſanctorum martyrum Mercurij [f] & ſociorum militum, qui ſub Tertyllo Præſide tempore Licinij Imperatoris gladio cæſi ſunt. Ancyræ in Galatia S. Gemelli [h] martyris, qui poſt dira tormenta ſub Iuliano Apoſtata crucis ſupplicio martyrium conſummauit. Viennæ ſancti Sindulphi [i] Epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Deuſdedit [k] Epiſcopi,

T. 3. A. 313. n. 29. & ſeq. & n. 47. MELCHIADIS *Papæ*, alias *Miltiadis* [a].] Agunt de eorum hac die, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eius ſucceſſione liber de Rom. Pontificibus, Euſeb. chron. Optat. Mileuit. lib. 2. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. chron. & alij. Geſta autem eius intexuimus in Annal. Eccleſ. hic tantum ex inſtituto de ſucceſſione agimus.

cir. A. 290. A 304. Iacobillus in hiſt. S. Feliciani. [b] *Carpophori & Abundij.*] De his Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcripta. Sed magna varietas lectionis, dum penes quoſdam codices Hiſpali, & apud alios Spoleti paſſi leguntur. Spoleti autem paſſos eſſe, Acta eorum, quæ deſcripſit Mombrit. tom. 1. & manuſcrip. quæ e Spoletina eccleſia mutuati ſumus (licet omnia admodum deprauata) ſignificant: quæ nuper mendis purgata & illuſtrata edidit R. P. Ioan. Baptiſta Bracheſcus Florentinus, ord. Prædic. Camerini impreſſa anno Domini 1586. Rurſus autem Hiſpali hos martyrio coronatos, Beda teſtatur, & ex Breuiario Eborenſi tradit Vaſæus in chron. Petrus in catal. lib. 1. cap. 53. Flos ſanct. & Theſaur. concion. to. 2. Sed quod præſtat his omnibus, Catalogus Epiſcoporum Hiſpalenſium Carpophorum habet epiſcopum & martyrem. Omnes tamen in hoc conſentiunt, paſſos eſſe in perſecutione Diocletiani & Maximiani, ſub Martiano Iudice. Quorum autem ſint potiora iura, & quibus cauſa ſit adiudicanda, non eſt noſtrum definire. Colantur vbique ſancti martyres quorum Deus omnia in omnibus, & diues in omnes qui inuocant eos. Ceterum error irrepſiſſe videtur ex confuſione nominum ciuitatis; dum complures antiquorum eccleſiaſticorum ſcriptorum pro Hiſpalenſi dixere Hiſpalitano, vt Gregorius Papa lib. 3. dial. cap. 31. ac rurſum pro Spoletino, Spolitano, vt item in dial. lib. 3. cap. 31. Sic & in Synodis Romæ ſub Symmacho Ioãnes Spoletanus. Rurſum, quod item Vſuardus habet, apud ciuitatem Hiſpolitanam, errandi etiam tribuit occaſionem.

T. 3. A. 303. n. 138. [c] *Eulalia.*] De eadẽ Beda, ac ceteri omnes hac die. Eius Acta cecinit Prudentius hymno Periſteph. idemq. hym. 4. eamdem deſcribit, cum ait:

Luſitanorum caput oppidorum
Vrbs adorata cineres puellæ
Obuiam Chriſto rapiens, ad aram
Porriget ipſam.

Appellat Auguſtam Emeritã, quæ erat Rom. colonia, caput Luſitaniæ, quæ quidem prouincia adminiſtrabatur per Legatum Prætorium: reliqua autem Hiſpaniæ pars, præter Bæticam, per conſularem Legatum curabatur: Bæticæ enim ab Auguſto populo Rom. attributæ dabatur Prætor cum Quæſtore & Legato. Hæc pluribus Strabo lib. 3. quæ voluimus adnotaſſe, quod in Actis ſanctorum martyrum, qui in Hiſpania paſſi ſunt, eos ſæpe ſub Conſularibus vel Legatis paſſos inuenies, licet eoſdem Præſides frequentius appellatos reperias, vt habes hic de Daciano. Vt ad Eulaliam reuertamur, de eadem Venant. Fortun. lib. 7 carm. ad Bod. ducem, & de gaud. vitæ æternæ hoc verſu.

Eulalia Emerita tollit ab vrbe caput. &c.

Itemq. Aldhelm. lib. de laud. virg. His adde miranda admodum, quæ ad eius ſepulchrum fieri conſueuerunt, quæ ſcribit Gregor. Turon. de glor. mart. lib. 1. c. 91. Scribit S. Iſid. in hiſt. Goth. æra 491. Gothos ab Emerita abſtinuiſſe, territos oſtentis beatiſſimæ Eulaliæ. Agunt de eadem alij recentiores, vt Petrus in catal. lib. 1. c. 54. Flos ſanct. Hiſp. & Theſ. concion. tom. 2. Conſule quæ ſuperius notauimus in Eulalia Barchinonen. pridie Idus Februarij.

[d] *Iuliæ.*] Agunt de ea iidem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 1. cap. 55. T. 2. A. 303. n. 139.

[e] *Mennæ & ſoc.*] De his Græci etiã agunt hac die, eorumq. Acta recolunt in Menologio: plenius autem Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 5. & Surius tomo 6. Alius hic Mennas ab eo, de quo ſupra tertio Idus Nouembris; licet nonnulli hunc Mennam, illum eſſe dicant. Huius corpus tranſlatũ eſt Conſtantinopolim, in cuius honorem Iuſtinianus Imp. baſilicam excitauit, vt Procop. de ædif. Iuſtiniani Imp. libro primo teſtatur. T. 3. A 305. n. 34. & ſeq.

[f] *Mercurij & ſoc.*] Horum acta accepimus edita ab eccleſia Leontina, iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctorum martyrum Alphij, Philadelphi, & Cyrini. cir. A. 318.

[g] *Gemelli.*] Græci item agunt de eodem hac die in Menolog. eiusq. martyrium narrant. De templo S. Gemelli martyris mentio habetur in Actis S. Theodori Siceotæ. Metaph. 22. Aprilis. cir. A 362.

[h] *Sindulphi Epiſcopi.*] Beda, Ado, & alij recentiores. Meminit eiuſdem Ado Viennenſis in chron. anno Domini 669. Ponitur q. trigeſimusprimus eius ſedis Epiſcopus in tabul. Democh. Alius eiuſdem nominis fuit Sindulphus monachus, de quo Trithem. de viris illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 46. A. 669.

[i] *Deuſdedit Epiſcopi.*] De eo tabulæ eccleſiæ Brixien. & Rampert. in ſerm. de tranſlatione S. Philaſtrij. floruit cir. A 680.

Tertio

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMAE ſancti Damaſi [a] Papæ & confeſſoris, qui Appollinarem hæreſiarcham damnauit, & Petrum Epiſcopum Alexandrinum fugatum reſtituit: multa etiam ſanctorum Martyrum corpora inuenit, eorūq. memorias verſibus exornauit. Itē Romæ paſsio ſancti Thraſonis [b], qui cum Chriſtianos laborantes in thermis, alijsq. operibus publicis fatigatos, & in carcere poſitos de ſuis facultatibus aleret, iubente Maximiano tentus, cū alijs duobus, Pontiano & Prætextato, martyrio coronatus eſt. Ambiani ſanctorum martyrum Victorici [c] & Fuſciani ſub eodem Imperatore, in quorum naribus & auribus iuſſit Rictiouarus Præſes immitti tarinchas [d], & clauis ardentibus tempora transfigi, deinde oculos euelli, ac poſtmodum eorum corpora iaculari; ſicq. vna cum ſancto Gentiano eorum hoſpite, capitibus amputatis, migrauerunt ad Dominum. In Perſide ſancti Barſabæ [e] martyris. In Hiſpania ſancti Eutychij [f] martyris. Placentiæ ſancti Sabini [g] Epiſcopi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſancti Danielis [h] Stylitæ.

DECEMBRIS. 11.

T.4. A. 384. n.21. & ſeq. DAMASI *Papæ* [a].] De eodem Beda, Viuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione liber de Rom. Pontificibus, Optat. Mileuit. lib. 2. Ruffin. hiſt. lib. 2. cap. 10. Auguſtin. ad Generoſum epiſt. 165. Sozom. lib. 6. c. 23. Niceph. in chron. & alij plures. Cetera de eo in Annal. vbi eum eius Acta per annos ſingulos digeſſimus, tum apologiam conſeripſimus, aduerſus libellum Marcellini ſchiſmatici, quem ille obtulit Theodoſio Imp quo rabido ore in ſanctiſsimum virum inuehitur. Habemus de eodem manuſcriptum ſermonem, qui per lectiones diſtinctus, in aliquibus eccleſijs olim recitari conſueuit natali eius die.

T.2. A. 298. n.12. [b] *Thraſonis.*] De ipſo Beda, & alij. Eius res geſtæ intextæ habentur Actis S. Marcelli Papæ, apud Surium tomo 1. die 16. Ianuarij. Mentio habetur de Thraſone etiam in Actis ſanctæ Suſannæ virginis & martyris, apud Surium tom. 4.

[c] *Victorici & Fuſciani.*] Agunt de his iidem qui ſupra, Beda, & alij. Eorum Acta Petrus in catal. lib. 1. cap. 57. paucis deſeribit, eademq. Mombritius recitat tom. 1. T.2. A. 303. n.128.

[d] *Tarinthas.*] Vox prorſus incognita, niſi ex varia lectione Actorum eorumdem martyrum, genus eſſe tormentorum, aſſequi poſſimus. Aliqua vetera manuſcripta, loco tarincharum, habent ſudes ferreas; ſic etiam legit Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. in vita dictorum martyrum; ſic Vincentius in Specul. lib. 13. cap. 141. ſic denique Petrus in catalogo lib. 1. c. 57. Puto autem tarinchas illas eſſe, quas Ioſephus libro de Machab. ex verſione Eraſmiana, appellat ſuccenſoria, quæ (in-

(inquit) erant tennia ferri tela ad incendendum martyrem comparata.

[e] *Barſaba*]Agunt de eodem hac die Græci In Menologio.

[f] *Eutychij.*] Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores. Prope Gades paſſum ferunt Laurent. Padil. & Vaſæus in chron. Hiſpan. Agitur de eodem in Flore ſanct. Hiſp. & in Theſaur. conc. tom. 2 hac die.

T. 4. A. 381. n. 83. [g] *Sabini Epiſcopi.*]De eodem hac die tabulæ eccleſiæ Placentinæ. Scribit de eo S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 10. vbi refert inſigne miraculum ab eo editum. Claruit temporibus Gratiani & Theodoſij Impp. Interfuit vna cum S. Ambroſio Mediolanenſi Epiſcopo, Concilio Aquileienſi, vt eius Synodi Acta ſignificant. Habentur illic grauiſſimæ aduerſus Arianos a Sabino dictæ ſententiæ: erat enim non tantum ſanctitate, ſed eruditione precipuus; cui tantum tribuit S. Ambroſius, vt ſua ſcripta ab eodem voluerit recognoſci, cenſura ipſius examinari, atque iudicio comprobari; vt apparet ex eius epiſtola 63. lib. 8. edit. Rom. ad eumdem Sabinum conſcripta, in qua hæc aurea eius ſententia legitur: Vnumquemque fallunt ſua ſcripta & auctorem prætereunt, atque vt filij etiam deformes delectant, ſic etiam ſcriptorem indecores ſermones ſui palpant. Hæc ille beatus & egregius doctor Eccleſiæ. In eamdem item ſententiam S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum epiſt. 7. Ego (inquit) iudices meos veros, & veritate ſeueros magis ipiucor, &c. Si hæc tanti doctores Eccleſiæ; quis interim tantũ ſibi ſumat, vt idoneus de ſeipſo iudex ſibi eſſe videatur? His itaque admonitus, fateor, non vnum, ſed plures ſcriptionum mearum ſemper optaui arbitros. Etſi habeam domeſticum cognitorem R. P. Franciſcum Bordinum, virum plane diſertum, quocum ab ineunte ætate iiſdem literarum ſtudijs aſſueui; tamen præter eum, quo contentus eſſe poſſem, alios eruditos rerum noſtrarum non tantum inſpectores, ſed iudices in induſtria quæſitos adhibere conſueui. Sed ad Sabinum, de quo agimus reuertamus. Extant eiuſdem Ambroſij ad Sabinum aliæ ſcriptæ epiſtolæ, videlicet lib. 1. epiſt. 8. lib. 4. epiſt. 30. 31. & lib. 8. epiſt. 65. edit. Roman. in quibus licet cuius ſedis Epiſcopus fuerit, nulla mentio habeatur, tamen illum ipſum eſſe Sabinum Epiſcopum Placentinum, collegam in Concilio Aquileienſi, cognitoremq. ſcriptorum ipſius, omnis ratio ſuadet.

[h] *Danielis Stylitæ.*]De eo pariter Græci in Menol. Edidit eius Acta Metaph. quæ & Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. deſcripſerũt. Meminit eiuſdem Niceph. hiſt. lib. 15. cap. 32. & lib. 16. c. 6. Cedren. & alij in Leone Magno. Citantur eius Acta a ſancto Ioanne Damaſceno in orat. 3. de imaginibus. Cyrus exconſul columnam Danielis eleganti epigrammate illuſtrauit, vt eiuſdem Danielis Acta teſtantur. T. 6. A. 446. n. 17. T. 7. A. 528. n. 20. obitus A. 489 n. 4.

ix. C Pridie Idus Decemb. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21

ROMAE ſancti Syneſij [a] martyris; qui tempore beati Sixti Papæ lector ordinatus, cum multos cõuertiſſet ad Chriſtum, apud Aurelianum Imperatorem accuſatus, gladio percuſſus, martyrij coronam accepit. Alexandriæ ſanctorũ martyrum Epimachi [b] & Alexandri, qui ſub Decio Imperatore cum fuiſſent multo tempore in vinculis, & diuerſis ſupplicijs affecti perduraſſent in fide, ignibus tandem conſumpti ſunt. Ibidem ſanctarum Ammonariæ [c] virginis, Mercuriæ, Dionyſiæ, & alterius Ammonariæ: quarum prima in eadem Decij perſecutione, inauditis tormentorum generibus ſuperatis, ferro cædente, beatum vitæ finem percepit: tres vero aliæ, cum

Iudex

Iudex a feminis ſuperari erubeſceret, ac dubitaret ne eadem in illas exercens cruciamenta, earum etiam conſtantia vinceretur, ſtatim iuſſæ ſunt decollari. Eodem die ſanctorum martyrum Hermogenis[d], Donati, & aliorum vigintiduorum. Treuiris ſanctorum martyrum Maxentij[e], Conſtantij, Creſcentij, Iuſtini, & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro Præſide paſsi ſunt.

DECEMBRIS 12.

T. 2. A. 275. n. 4. SYNESII[a].]Celebris intermartyres, Græcis etiā notiſsimus fuit; qui de eodem agūt hac die in Menologio, vbi & certaminis eius Acta deſcribūt, prout hic narrantur. De eius trāslatione in inſulā Augiensē anno Domini octingētesimo trigeſimo facta meminit Hermannus Contract. in chron. eo anno.

T. 2. A. 253. n. 105. *Epimachi & Alexandri*[b].]De quibus hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Græci autem de Epimacho agunt natalem diem pridie Kalend. Nouembris: eius vero translationem Conſtantinopolim factam recolunt quinto Idus Martij. De vtriuſque certamine ſcribit Dionyſius Epiſcopus Alexandrinus apud Euſebium hiſtor. lib. 6. cap. 34. & alij ex prædicto auctore accipientes.

[c] *Ammonaria & ſoc.*]Agunt de his mulieribus ijdem qui ſupra, Beda, & alij hac die: ijdemq. earum coronas martyrij deſcribunt ex Dionyſio, quem refert Euſebius hiſtor. lib. 6. cap. 34. T. 2. A. 253. n. 105.

[d] *Hermogenis & ſoc.*] Beda, Vſuard. Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Hos in paludem quamdam eſſe demerſos, ac ſic martyrium conſummaſſe, habetur in Theſauro concion. tom. 2.

[e] *Maxentij & ſoc.*] Non tantum hi tres clariſsimi eius ciuitatis ſenatores tūc paſsi ſunt, ſed & quatuor alij, quorum hæc ſunt nomina, Iuſtinus, Leander, Alexander, & Soter. De quorum corporum inuentione agit Sigebertus in chronico, anno Domini. 1071. T. 3. A. 303. n. 124.

13 Idibus Decemb. Luna. D viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22

SYRACVSIS in Sicilia natalis ſanctæ Luciæ[a] virginis & martyris, in perſecutione Diocletiani: quā cū lenones, quibus, iubente Paſchaſio conſulari, tradita erat, vt a populo caſtitati eius illuderetur, ducere vellet, nullatenus eam mouere potuerūt, nec funibus additis, nec boum iugis plurimis: deinde vero picem, reſinam, feruēs oleum nil læſa ſuperans, tandē gladio in gutture percuſſa martyrium conſummauit. In Armenia paſsio ſanctorum martyrum Euſtratij[b], Auxentij, Eugenij, Mardarij, & Oreſtis, in perſecutione Diocletiani, ex quibus Euſtratius primo ſub Lyſia, deinde Sebaſtæ ſub Agricolao Præſide vna cum Oreſte exquiſitis tormentis cruciatus, in forna-

cem miſſus reddidit ſpiritum: Oreſtes autem in ſtratum ferreum ignitum poſitus migrauit ad Dominum: ceteri apud Arabracos ſæuiſsimis agitati ſupplicijs ſub Lyſia Præſide diuerſimode martyrium conſummarunt. Eorum corpora poſtea Romam tranſlata, in eccleſia S. Apollinaris honorifice ſunt collocata. Apud Sardiniam in Sulcitana inſula paſsio ſancti [c] Antiochi ſub Hadriano Imperatore. Cameraci in Gallia ſancti Authberti [d] Epiſcopi & confeſſoris. In pago Pontino ſancti Iudoci [e] confeſſoris. In territorio Argentoratenſi ſanctæ Othiliæ [f] virginis.

DECEMBRIS 13.

T.2. A.303. n.146. LVCIAE [a]] Agunt de eadem Latini omnes hac die, ſimul & Græci, eiusq. martyrij Acta iiſdem omnibus notiſſima recitat Surius tom.6. Mombrit.tom.2. & alij plures, reperiunturq. in antiquis codicibus manuſcr. Carmine autem eadem cecinit Sigebert. qui & tranſlationes corporis eius egregio ſermone proſecutus eſt. profitetur hæc ipſe lib. de vir. illuſtr.cap.172. Plura de ipſa S. Aldelmus, tam ſoluta oratione, quam carmine in lib. de laude virgin. Itidem Baptiſta Mantuanus Carmelita præclarus poeta S. Luciæ agonem heroico carmine egregie decantauit, ſicut & SS. virginum Apolloniæ & Margaritæ.

T.3. A. 311. n. 10. & A. 316. n.45. [b]*Euſtratij & ſoc.*] De his Græci hac etiã die agunt in Menologio. Horum res præclare geſtæ, a Metaphraſte deſcriptæ, extant apud Lipom. tom.5. & Sur. tom.6. Legimus eaſdem in nonnullis codicibus manuſcrip. & inter alios in eo qui aſſeruatur Romæ in eccleſia S. Mariæ ad Martyres. eſt eorum exordium: Regnantibus Diocletiano & Maximiano Impp. Habemus eaſdem in noſtra bibliotheca; in quibus & nomen auctoris, qui ea conſcripſit, proditur: nimirum Euſebius monachus Sebaſtenus, qui ea tradidit Auracinis, penes quos celebrior erat eorum memoria. In his quę habemus apud nos, aperitur & nomen auctoris, qui ea Latinitate donauit: Fuit is Ioannes ſeruus S. Iannarij (ſic enim inſcribitur) qui vixit Neapoli temporibus Athanaſij iunioris, eius ſedis Epiſcopi: hæc etenim habet auctor in præfatione: Athanaſius iunior Parthenopenſis eccleſiæ Præſul, patrui ſui magnifici Præſulis ſtudia ſecutus, me impulit, &c. Trithem. de ſcriptoribus Eccleſiaſt. teſtatur horum Acta eſſe conſcripta a Dorotheo. Agit de iiſdem martyribus Niceph. hiſt. lib.7. cap.14. Aſſeruantur Romæ horum corpora in eccleſia S. Apollinaris Epiſcopi, vbi ad reparandas ingentes clades Germanarũ eccleſiarum ab hæreticis illatas Gregorius XIII. Papa diuino conſilio ſtabiliuit Collegium Germanicum, addidit & Hungaricum, auxitq. ampliſſimis domibus, ac reditibus.

cir. A.130. [c]*Antiochi.*] De eodem tabulæ eius eccleſiæ hac die. Inde etiam accepimus eius Acta plenius ſcripta, atque (prout in eius ſolemnitate recitari ſolent) per lectiones diſtincta. incipiunt: Sicut ſanctorum omnium, &c.

T.8. A.650. n. 2. & A. 709. n.7. [d]*Authberti Epiſcopi.*] Agunt de eodem Vſuard. Ado, & alij recentiores. Extant eius vitæ Acta apud Sur. tom.6. Meminit eiuſdem Sigebert. in chron. anno Domini 650. 651. & 658. Plura de eodem Molanus in Indic. Sanct. Belgij. Recenſetur in tab. Democharis octauus eius ſedis Epiſcopus.

T. 8. A 653. n.11. [e]*Iudoci.*] Eius res geſtas a Florentio abbate conſcriptas edidit Surius tomo 6. Agit de eodem Sigebert. in chron. anno Domini 653. Vincent. hiſt. lib.24.c.105. 106. Petrus in catal. lib. 1. cap.65. & Molanus in addit. ad Vſuardum.

cir. A.700. [f]*Othiliæ.*] De eadem Adonis Martyrologium. Claruit circa annum Domini ſeptingenteſimum, vt conſtat ex chron. Germ. Hęc cæca a natiuitate in baptiſmate viſum recepit, exercuitq. monaſticam diſciplinam in Alſatia. De eadem agit Molanus in addit. ad Vſuardum.

14 Decimonono Kal. Ianuarij. Luna. E

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ALEXANDRIAE ſanctorum martyrum Heronis [a], Arſenij, Iſidori, & Dioſcori pueri: quorum tres primos Iudex in perſecutione Deciana varijs tormentis dilanians; cũ pari cõſtantia videret armatos, tradi ignibus iubet. Dioſcorus vero multipliciter flagellatus, diuino nutu ad conſolationem Fideliũ dimiſſus eſt. Antiochiæ natalis ſanctorũ martyrum Druſi [b], Zoſimi, & Theodori. Eodẽ die paſsio ſanctorũ Iuſti [c], & Abundantij, qui ſub Numeriano Imperatore & Olybrio Præſide in ignẽ iniecti, cum euaſiſſent illæſi, gladio percuſsi ſunt. Rhemis paſsio ſanctorum Nicaſij [d] Epiſcopi, Eutropiæ virginis ſororis eius, & ſociorũ martyrũ, qui a barbaris Eccleſiæ hoſtibus cæſi ſunt. In Cypro inſula natalis beati Spiridionis [e] Epiſcopi, qui vnus fuit ex illis confeſſoribus, quos Galerius Maximianus dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro poplite ſuccíſo, ad metalla damnauerat. Hic prophetiæ dono, & ſignorum gloria inclytus fuit, & in Nicæno Concilio philoſophum Ethnicum Chriſtianæ religioni inſultantem deuicit, & ad fidem perduxit. Bergomi S. Viatoris [f] Epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Pompeij [g] Epiſcopi. Neapoli in Campania S. Agnelli [h] abbatis gratia miraculorum illuſtris, qui obſeſſam vrbem ſæpe viſus eſt crucis vexillo ab hoſtibus liberare. Mediolani ſancti Matroniani [i] eremitæ.

DECEMBRIS 14.

T. 2. A. 253. n. 206. HERONIS *& ſoc.* [a]] De his Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit eorum certamina Dionyſ. Alexan. quæ recitat Euſebius hiſt. lib. 6. cap. 34. In editione Chriſtophorſoni loco Arſenii, Ater legitur: Græce habet ἄτηρ.

[b]*Druſi & ſoc.*] Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri recentiores de his hac die agunt.

cir. A. 284. [c]*Iuſti & Abundij*.] Eius paſsionis Acta deſcribuntur hymno ſacro in Breuiario Toletano, vbi de his pluribus agitur.

T. 5. A. 407. n. 40. & T. 6. A. 451. n. 42. [d]*Nicaſij Epiſcopi, Eutropiæ, & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, conſentiuntq. vet. manuſcrip. Acta autem ipſorum ex antiquis codicibus edidit Surius to. 7. Agunt de his Otho Friſing. lib. 4. c. 28 Sigebert. in chron. anno Domini 453. Nicol. Olaus in Attila, Vincent. Spec. hiſt. lib. 21. cap. 37. Petrus in catalog. lib. 1. cap. 69. & Mombrit. to. 2. quorum alij paſſos hos tradunt temporibus Vuandalicæ cladis, alij autem ſub Attila Hunnorum Rege. De Baſilica S. Nicaſij Rhemis agit Hincmarus in vita S. Remigij.

[e]*Spiridonis Epiſcopi*.] Beda ac ceteri Latinorum de eodem hac die, Græci autẽ pridie Idus Decembris in Menologio. Non ſolum interfuit SS. Nicæno Concilio, ſed & adnumera- T. 3. A. 325. n. 1. & ſeq. A. 338 n. 10. & ſeq & A. 347. n. 18.

numeratur etiam Spiridion, ſeu Spiridon inter Patres qui in Concilio Sardicenſi fidem Catholicam propugnarunt, vt conſtat ex Athanaſij apolog. 2. Eius Acta edita a Metaphraſte habet Lipom. to. 5. & Surius to. 6. Ruffinus de eodem lib. 1. cap. 5. Socrates lib. 1. cap. 8. Sozomenus lib. 1. cap. 11. Niceph. lib. 8. cap. 15. & 42. Gregorius presbyter in orat. habita de sãctis Patribus Nicææ congregatis, Cedren. in Conſtantino, Glycas, & alij. Licet antẽ Metaphraſtes auctorem, qui Acta Spiridionis ſcripſit, non prodat; conſtat tamen (teſte Suida) ea eſſe conſcripta a Triphyllio Epiſcopo eius diſcipulo verſibus iambicis, ſed non extant. De conuerſione philoſophi ijdem qui ſupra agunt, Euſeb. hiſt. lib. 10. cap. 3.

cir. A. 88 Guarnerius [f] *Viatoris Epiſcopi.*] Beda de eodem, licet ponat in Gallijs. Agit Galeſinius de eodem ex tabulis eccleſiæ Bergomenſis.

[g] *Pompeij Epiſc.*] Tabulæ eccleſ. Papien. vnde & eius Acta manuſcripta accepimus: plura de eodem in Actis S. Syri eiuſdem eccleſiæ Epiſcopi. cir. A. 120. Gualla.

[h] *Agnelli abb.*] Tabulæ eccleſiæ Neapol. vbi religioſiſsime colitur. Extant eius Acta edita a Paulo Regio; habemus & nos manuſcrip. in noſtra bibliotheca, vbi & quædam a viro ſancto miracula edita leguntur. Claruit temporibus Gregorij Papæ & Mauritij Imp. cum Neapolitanæ eccleſiæ præeſſet Fortunatus, de quo eſt freques mentio in regiſtro S. Gregorij Papæ. Legi & libellum miraculorum eius, cum eſſem Neapoli. cir. A. 596.

[i] *Matroniani.*] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis, ex quibus Galeſinius. cir. A. 370, ex vita.

F Decimooctauo Kal. Ianuarij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMAE ſanctorum martyrum Irenæi [a], Antonij, Theodori, Saturnini, Victoris, & aliorum decem & ſeptem, qui in perſecutione Valeriani pro Chriſto paſſi ſunt. In Africa paſſio ſanctorum Fauſtini [b], Lucij Candidi, Cæliani, Marci, Ianuarij, & Fortunati. Ibidem S. Valeriani [c] Epiſcopi, qui cum eſſet annorum plus octoginta, in perſecutione Vuãdalica ſub Geiſerico Rege Ariano, conuentus ab eo vt traderet eccleſiæ vtẽſilia, idq. cõſtanter renuiſſet, extra ciuitatẽ ſingularis iuſſus eſt pelli. cumq. præceptũ eſſet, vt nullus eũ neq; in domo, neq; in agro dimitteret habitare, multo tẽpore in ſtrata publica nudo ſub aere iacens, in confeſsione & defenſione Catholicæ veritatis curſum beatæ vitæ compleuit. In territorio Aurelianenſi S. Maximini [d] confeſſoris. Apud Iberos trans Pontũ Euxinum ſanctæ Chriſtianæ ancillæ [e], quæ virtute miraculorum gentem illam tempore Conſtantini ad fidem Chriſti perduxit.

DECEMBRIS 15.

T. 2. A. 262. n. 57. IRENAEI *& ſoc.*] [a] De his vet. manuſcrip. ex quibus & recentiores hac die.

[b] *Fauſtini, Lucij, & ſoc.*] Agunt de his Beda, atque alij recentiores, adſtipulanturq. vet. manuſcripta.

T. 6. A. 456. n. 19. [c] *Valeriani Epiſcopi.*] Bedá Vſuardus, alijq. de eodem hac die. Eius res geſtas cõſcripſit Victor Vticenſis lib. 1. de perſecut. Vuandal. ex quo & cæteri accepiſſe noſcuntur.

[d] *Maximini.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri recentiores hac die. cir. A. 516.

[e] *Chriſtianæ ancillæ.*] Hæc, de qua agitur, eo quod nomen eius incognitum haberetur, T. 3. A. 327. n. 21. & ſeq.

non

non proprio, ſed appellatino potius nomine Chriſtiana ancilla dicta videtur. De Apoſtolico munere, quo (Deo dante) hæc functa eſt, egregijsq. miraculis, & Gentilis populi ad Chriſtum conuerſione, ſcribit in primis Ruffinus hiſt. lib. 1. cap. 10. Socrates lib. 1. c. 26. Sozomenus lib. 2. cap. 6. Theodoretus lib. 1. cap. 24. Caſſiodorus ex prædictis in tripart. lib. 9. cap. 45. Nicephorus lib. 8. cap. 34. & 45. Suidas, & alij. Claruit tempore Conſtantini Imperatoris. Perſeuerauit florentiſſimus Chriſtianiſmus in Iberia: agit enim de Iberis Chriſtianis ſumma cum laude Procopius de bello Perſico lib. 1. Hi etenim, ingruentibus hæreticorum procellis, fidem Catholicam integram illibatamq. ſeruarunt.

16 Decimoſeptimo Kal. Ianuarij. Luna. G v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

TRIVM puerorum, Ananiæ [a], Azariæ, & Miſaelis, quorum corpora apud Babyloniam ſub quodam ſpecu ſunt poſita. Rauennæ ſanctorum martyrum Valentini [b] magiſtri militum, Concordij eius filij, Naualis, & Agricolæ, qui in perſecutione Maximiani pro Chriſto paſsi ſunt. Formijs in Campania ſanctæ Albinæ [c] virginis & martyris, ſub Decio Imperatore. In Africa paſsio plurimarum ſanctarum [d] Virginium, quæ in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano ſuſpendia, pondera, laminasq. ignitas tolerantes, martyrij agonem feliciter conſummarunt. Viennæ beati Adonis [e] Epiſcopi & confeſſoris. Aberdone in Hibernia ſancti Beani [f] Epiſcopi. Gazæ in Palæſtina ſancti Irenionis [g] Epiſcopi.

DECEMBRIS 16.

TRIVM *puerorum, Ananiæ, & ſociorum.* [a]]. De his Beda, Vſuard. Ado, & alij, Græci autem in Menologio die ſequenti. Poſt multa quæ in diuinis Scripturis de his teſtata habentur, agit Ioſephus antiq. lib. 10. c. 11. & auctor apud Iſid. de vita & obitu ſanct. c. 60. vbi meminit de ipſorum ſepulchro. De manu horum vnius translata Babylone Alexandriam, ac de baſilica illic erecta, narratur hiſtoria in Actis Cyri & Ioannis apud Lipom. tom. 5. De alijs reliquijs, eorumdem poſitis iuxta loculũ Danielis Stylitæ, habes apud Metaph. in Actis S. Danielis apud Lipom. to. 5. Athan. ſer. 3. cõtra Arianos appellat hos tres pueros martyres Babylonios, ſic dicẽs: Id cognoſcentes etiã martyres illi Babylonij, Ananias, Azarias Miſaël, refutant Arianorũ impietatem, &c.

[b] *Valentini & ſoc.*] De his Beda, Ado, & alij recentiores: ipſorum martyrium narrat Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. T. 2. A. 303. n. 122.

[c] *Albinæ.*] De eadem vet. manuſcrip. Eius Acta ex antiquis monumentis eccleſiæ Caietanæ accepimus: eſt illorum exordium: tempore adueniente, &c. Fuit Romæ eius nomine femina genere & ſanctitate illuſtris, de qua frequenter ſumma cum laude meminit S. Hieronymus. T. 3. A. 254. n. 19.

[d] *Sanctarum virg.*]Harum fortem in confeſsione conſtantiam atque coronam martyrij ſcribit Victor de perſecut. Vandal. lib. 1. Non tantum pro fide Catholica ſubiere martyrium, ſed etiam, vt calumnioſum mendacium in ſanctos Epiſcopos dicerent, cruciatæ ſunt ſæuiſſime; ſed præualuit earum ſubnixa veritate conſtantia. T. 6. A. 483. n. 77.

T. x. A. 878. n. 39. [a] *Adonis Epiſcopi*] De eo hic Bedæ Martyrologium. Hic ille ipſe qui chronicon ſcripſit, ; perduxitq. vſque ad annum Domini 880. Alium ab ipſo non inuenimus eius eccleſiæ Epiſcopum.

T. 5. A. 398. n. 98. [f] *Beans.*] Ver. manuſcr. ex quibus Molanus hac die. Fuit hic Epiſc. Aberdonenſis, vt idem teſtatur.

[g] *Irenionis Epiſc.*] De quo præclara mentio in Actis ſancti Porphyrij Epiſcopi Gazenſis, quæ ex Metaphraſte, & ille ex Marco diacono, recenſet L pom. tom. 5. Claruit tempore Theodoſij imperatoris. Ei ſucceſſit Aeneas, ac inde ſubrogatur Porphyrius; in cuius vita hæc Marcus diaconus: Irenion quoque fuit ciuis Angelicarum poteſtatum, cuius laudes fieri non poteſt vt ſcribantur in digreſſione; ſed opus eſſet opere ſeparato ad hoc, vt ſcriberemus vitam huius dicti inclyti Irenionis: alijs vero id relinquimus ſcriptoribus, qui eius vitam ſciunt accurate. Hæc ille.

iiij A Sextodecimo Kal. Ianuarij. Luna 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ELEVTHEROPOLI in Palæſtina ſanctorum martyrum Floriani [a], Calanici, & ſociorum quinquaginta & octo, qui tempore Heraclij Imperatoris a Sarracenis ob Chriſti fidem occiſi ſunt. Maſſiliæ in Gallia beati Lazari [b] Epiſcopi, quem Dominus in Euangelio a mortuis ſuſcitaſſe legitur. Bigardis prope Bruxellam ſanctæ Viuinæ [c] virginis, cuius egregiam ſanctitatem miracula crebra teſtantur. Conſtantinopoli ſanctæ Olympiadis [d] viduæ. Andaniæ apud Septemeccleſias beatæ Beggæ [e] viduæ, ſororis ſanctæ Gertrudis. Eodem die tranſlatio [f] ſancti Ignatij Epiſcopi & martyris, qui tertius poſt beatū Petrum Apoſtolum Antiochenam rexit eccleſiam: cuius corpus ab vrbe Roma, vbi ipſe ſub Traiano paſſus fuerat, Antiochiam delatum, extra portam Daphniticam in cœmeterio eccleſiæ poſitum fuit: in qua celebritate ſanctus Ioannes Chryſoſtomus concionem ad populum habuit: poſtmodum vero eius reliquiæ rurſus Romam tranſlatæ ſunt, & in eccleſia ſancti Clementis vna cum corpore eiuſdem beatiſſimi Papæ & martyris ſumma veneratione reconditæ.

DECEMBRIS 17.

A. 640 aut 641. [a] FLORIANI *& ſoc.*] De his Beda, Vſuard. Ado, Petr. in catal. lib. 1. cap. 73. & alij. Paſſi habentur anno trigeſſimo primo Heraclij Imp. De eadem barbarica incurſione, & eccleſiaſticarum clade agitur in hiſt. Miſcel. de qua & Cedren. in comp. hiſt.

[b] *Lazari Epiſc.*] Beda, Vſuard. Ado, cæterique recentiores; Græci agunt in Menolog. tranſlationem reliquiarum eius Conſtantinopolim factam decimoſexto Kalend. Nouembris Leone VI. Imp. qui nobilem eidem erexit baſilicam, vt ſcribit Cedren. in eodem Imp. De eadem tranſlatione e Cypro inſula agit Zonaras T. 1. A. 34. n. 1. & 4. & A. 35. n. 5.

in

in 3. parte Annal. in Leone Philoſopho. Extat de ſancto Lazaro encomium Andreæ Cretenſis Græce ſcriptum in bibliotheca Sfortiana, cod. manuſcr. num. 11. De rebus geſtis ipſius, præter illa quæ in ſacro leguntur Euangelio, plura habentur in Actis ſanctarum Marthæ, & Magdalenæ, & Maximini.

ᶜ*Viuina*] Tabulæ eius eccleſiæ, ex quibus Molanus in addit. ad Vſuard. & in Indic. Sanct. Belgij.

T. 4. A. 388. n. 44. & ſeq. T. 5. A. 398. n. 61. A. 400. n. 65. & ſeq. & A. 404. n. 63. & ſeq. ᵈ*Olympiadis.*] De ea vet. manuſcrip. Græc. et autem in Menolog. viij. Kalend. Auguſti, vbi hæc leguntur: Vixit hæc ſub Imp. Theodoſio, Arcadio & Honorio filijs, Aniſij ſecundi Comitis filia, neptis Ablauij Præfecti, deſponſata Nebridio, cum quo paululum temporis vixit, antequam cum eo copula iungeretur; ſicq. virgo ſimul & vidua remanſit, tempus omne tranſigens in ieiunijs, venerata plurimum ſanctos Dei ſacerdotes, ac præcipue ſanctum Ioannem Chryſoſtomum. Hæc ibi. Cum autem hæc dicatur neptis Ablauij; tenuit hic primum locum apud Conſtantium Imperatorem, filiamq. habuit Olympiadem, quæ iuſſu Conſtantij Imperatoris nupſit Arſaci Armeniæ Regi, vt auctor eſt Ammianus Marcellin. lib. 20. An autem huius ex alio viro Ablauij neptis Olympias fuerit filia, incompertũ habemus. Ad Olympiadis nuptias vocatus ſanctus Gregorius Nazianzenus, dolore podagræ ſe impeditum excuſat per litteras, ad Aniſium epiſt. 57. Scripſit tamen ad eam carmen paræneticum, quo eam inſtituit vt ſe gerere debeat in ſancto coniugio. De eadem Olympiade, cum ad ſecunda vota tranſire per Theodoſium Imperatorem cogeretur, cui reſtitit, pluribus agũt Pallad. in dialog. de S. Ioanne Chryſoſtomo, Sozomenus lib. 8. cap. 24. Pallad. Galat. in Lauſiacis cap. 43. Leo Imp. in encomio de S. Ioan. Chryſoſtom. & Niceph. hiſt. lib. 13. cap. 24. Extant eiuſdem S. Ioan. Chryſoſt. ad eamdem epiſtolæ ſeptemdecim, quibus quaſi quibuſdam coloribus eius egregiæ laudes panduntur; cum præſertim hæc vitans ſchiſmaticos, inhærens Catholicis, Ioannis partibus, eius cauſa ad tribunal vſque perducta, bonis mulctata, alijsq. grauiſſimis ærumnis confecta eſt: quando ipſam idem Ioannes Chryſoſt. pluribus litteris eſt conſolatus.

ᵉ*Begga vidua.*] Tabulæ eius eccleſiæ, ex quibus Molanus hac die in addit. ad Vſuard. & pluribus in Indic. Sanct. Belg. vbi hæc ſcribit: Sancta Begga matrona patrem habuit Pipinum primum Ducem Brabantiæ & Maiorem domus in Auſtraſia; germanam vero ſororẽ beatiſſimam Gertrudem. Hæc, Anſigiſo viro ſuo perempto, Romam adij: dominam mundi & Eccleſiæ caput. Vnde cum benedictione Papæ, & donata reliquijs reuerſa, in honorem ſeptem eccleſiarum Romanarum, Andanæ ad Moſam cœnobium Septem eccleſiarum fundauit, &c. Ibi enim vixit regularibus diſciplinis & ſanctitate pollens, hac die migrauit ad Dominum. Voluimus hæc ad verbum deſcripſiſſe, non tantum vt eius genus & ſanctitas innoteſceret; ſed vt celeberrimum ac vetuſtiſſimum cultum ſeptem Romæ eccleſiarum eſſe conſtaret. De eadem Sigebert. in chron. anno Domini 686. De eius autẽ obitu anno 698. agit. T. 8. A. 698. n. 9.

ᶠ*Translatio S. Ignatij.*] De qua etiam hac die Beda, Vſuard. & alij recent. [illegible] Fuit hæc prima tranſlatio: quando conſummato martyrio, eius diſcipuli, qui eum ſecuti fuerant Antiochia, illuc victrices reliquias reduxerunt: de qua tranſlatione agitur in fine Actorum martyrij ipſius, eamq. graphice deſcribit egregia oratione S. Ioan. Chryſoſt. Poſitum tunc fuit corpus eius in cœmeterio ad portam Daphniticam. inde autem vltimis temporibus Theodoſij Iunioris delatum eſt ſummo cum honore intra ciuitatem Antiochiam, poſitum in templo quod Fortunæ dicebatur, vt teſtatur Niceph. hiſtor. lib. 14. cap. 44. licet erret, cum ait, tunc, videlicet tempore Theodoſij, Roma illuc eſſe perlatum: nam arguitur prædictorum auctoritate, necnon etiam S. Hieronymi in lib. de Script. Eccleſiaſt. in Ignatio, dum ait, eius corpus iacere extra portam Daphniticam in cœmeterio. De eadem tranſlatione iterũ facta ſcribit Euagrius Scholaſt. hiſt. lib. 1. cap. 16. De tertia autem, quando Romam delatum eſt, nihil mihi hactenus compertum habetur. Opinor tamen tunc inde ablatas ſanctiſſimi martyris reliquias, cum, Iuſtiniano imperante ciuitas illa à Coſrhoe Rege Perſarum igni ferroq. vaſtata eſt, anno Domini 540. Agit Procop. de eadem clade lib. 2. de bello Perſico. T. 5. A. 438. n. 12.

Quinto

iiij. B Quintodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27

PHILIPPIS in Macedonia natalis ſanctorum martyrum Rufi [a] & Zoſimi, qui ex eo numero diſcipulorum fuerunt, per quos primitiua Eccleſia in Iudæis & Græcis fundata eſt: de quorum etiam felici agone ſcribit ſanctus Polycarpus in epiſtola ad Philippēſes. Laodiceæ in Syria paſsio ſanctorum Theotimi [b] & Baſiliani. In Africa ſanctorum martyrum Quincti [c], Simplicij, & aliorum, qui ſub Decij & Valeriani perſecutione paſsi ſunt. Ibidem ſancti Moyſetis [d] martyris. Item in Africa ſanctorum martyrum Victuri [e], Victoris, Victorini, Adiutoris, Quarti, & aliorum triginta. Mopſueſtiæ in Cilicia ſancti Auxentij [f] Epiſcopi, qui olim ſub Licinio miles, potius elegit cingulum exuere, quam vuas Baccho offerre: factusq. Epiſcopus, præclarus meriti in pace quieuit. Turonis ſancti Gratiani [g] Epiſcopi, qui a ſancto Fabiano Papa eiuſdem ciuitatis primus Epiſcopus ordinatus, multis clarus miraculis, obdormiuit in Domino.

DECEMBRIS 18.

T. 2. A. 109. n. 37. [a] RVFI & Zoſimi.] Beda, Vſuard. Ado, & alij de ijſdē hac die. Hi ſummopere laudantur a S. Polycarpo in epiſtola ad Philippenſes; dum eoſdem vna cum S. Ignatio in exemplū ponit ſinceræ fidei, & perfectæ charitatis. De his iterū apud Bedā ſeptimo Kal. Ianuarij: ſed perperam additū videtur Zoſimo nomen Ro. Pōtificis, quaſi fuerit Zoſimus Papa, de quo infra 26. Decēbris.

[b] *Theotimi & Baſiliani.*] De his item Beda, & alij recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcripta.

T. 2. A. 253. n. 98. [c] *Quincti & ſoc.*] Beda de ijſdem hac die. Fuit Quinctus Epiſc. in Mauritania temporibus Decij Imp. ad quem extat S. Cypriani epiſt. 71. Inſcribitur nomen eius in epiſt. ad Cornelium Papam 54. An autem hic ille idem ſit, non ſatis exploratum habeo.

[d] *Moyſetis.*] De eodem Beda, Vſuardus, & vet. manuſcripta, itemq. recentiores agunt.

[e] *Victuri & ſoc.*] De his eadem manuſcripta S. Cyriaci hac die.

[f] *Auxentij Epiſcopi.*] De eo Græci; eiuſq. certamē temporibus Licinij exhibitum deſcribit Suidas, ex quo Lipom. tom. 4. Alius eiuſdem nominis eſt ille qui tēporibus Diocletiani ob Chriſti fidem ad beſtias damnatus eſt, de quo Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 13. Alius inſuper qui cum Euſtratio atque Mardario paſſus eſt, de quo ſupra. Prætermittimus alios abſque martyrio eius nominis ſanctitate nobiles. T. 3. A. 316. n. 35.

[g] *Gatiani epiſcopi.*] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die; pluribus Gregorius Turonenſis de geſt. Franc. lib. 1. cap. 30. & lib. 10. cap. 31. Ponitur hic primus Turonen. ſedis Epiſcopus, creatus Aemiliano & Aquilino Conſſ. Eſt is annus a Chriſto 251. ſecundum veriorem ſupputationem. A. 251.

Quarto-

19 Quartodecimo Kal. Ianuarij. Luna. C

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
29 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
t u A B C D E F G H M N P
17 18 19 20 21 22 23 24 23 24 25 26 27 28

ALEXANDRIAE in Aegypto beati Nemeſij [a] martyris, qui primo per calumniam quaſi latro iudici delatus, eoq. crimine abſolutus, mox in perſecutione Decij Chriſtianæ religionis nomine Aemiliano iudici accuſatur: a quo geminatis ſupplicijs excruciatus, cum latronibus iuſſus eſt incendi, Saluatoris deferens ſimilitudinem, qui vna cum latronibus pertulit crucem. Niceæ ſanctorum Darij [b], Zoſimi, Pauli, & Secundi martyrum. Nicomediæ ſanctorum martyrum Cyriaci [c], Paulilli, Secundi, Anaſtaſij, Syndimij & ſociorum. In Mauritania ſancti Timothei [d] diaconi, qui ob Chriſti fidem poſt diros carceres in ignem coniectus, martyrium conſummauit. Gazæ in Palæſtina paſſio ſanctarum Meuris [e] & Theæ. Antiſiodori ſancti Gregorij [f] Epiſcopi & confeſſoris. Aureliani ſancti [g] Adiuti abbatis, prophetiæ ſpiritu illuſtris. Romæ ſanctæ Fauſtæ [h] matris ſanctæ Anaſtaſiæ, nobilitate & pietate inſignis.

DECEMBRIS 17.

T. 2. A. 253. n. 106. [a] NEMESII.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, ijdémq. ex epiſtola S. Dionyſij Epiſcopi Alexãdrini, quã recitat Euſebius hiſt. lib. 6. c. 34. vbi eius certamen ponitur.

[b] *Darij & ſoc.*] Agit de Dario Vſuardus hac die: ceteri autem reſtituti ſunt ex prædicto antiquo manuſcripto.

[c] *Cyriaci & ſoc.*] Beda de ijſdem agit, ac recentiores, ſuffraganturq. manuſcripta.

[d] *Timothei diac.*] De quo etiam Græci hac die in Menol. ibiq. recenſent eius martyrium.

T. 5. A. 398. n. 101. [e] *Meuris & Theæ.*] Græci itidem de his agunt. Marcus diac. in Actis S. Porphyrij Epiſcopi Gazenſis refert harum venerandas reliquias Gazæ poſitas eſſe in eccleſia S. Timothei martyris.

[f] *Gregorij Epiſc.*] De eo Vſuardus hac die. Apud Bedam deprauatè legitur Gregorius Papa. De eodem Ado, & alij recentiores. Numeratur hic decimuſtertius eius ſedis Epiſcopus: ſedit an. duodecim. & menſ. ſex, temporibus Vigilij & Siluerij Rom. Pont. vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas recitat Demochrates. cir. A. 540.

[g] *Adiuti abb.*] Vet. manuſcripta, ex quibus etiam recentiores hac die agunt.

[h] *Fauſtæ.*] De eadem manuſcrip. Extat ſanctæ Anaſtaſiæ epiſtola perbreuis ad ſanctum Chryſogonum, vbi de ea his verbis meminit: Fauſta mater Chriſtianiſſima ſemper vixiſſe probatur & caſta: hæc me inter ipſa cunabula fecit fieri Chriſtianam, &c. Apud Nicephorum lib. 14. in fine, Flauia, pro Fauſta legitur, vt eſt apud Suidam. T. 2. A. 300. n. 4.

D Tertiodecimo Kal. Ianuarij. Luna 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

VIGILIA [a] ſancti Thomæ Apoſtoli. Romę ſanctorum martyrū Liberati [b] & Baiuli. Alexandriæ ſanctorum martyrū Ammonis [c], Zenonis, Ptolemæi, Ingenis, & Theophili militum, qui tribunalibus aſtantes, cum quidā Chriſtianus in ſupplicijs poſitus trepidaret, & iam pene ad negandum declinaret, vultu, oculis, ac nutibus illum conabantur erigere: cumq. hac de cauſa totius populi clamor in eos proſiliret, prorumpentes in medium, Chriſtianos ſe eſſe teſtati ſunt: per quorum victoriam Chriſtus, qui ſuis eam animi conſtantiam dederat, glorioſiſsime triumphauit. Geldubæ ſancti Iulij [d] martyris. In Arabia ſanctorum martyrum Eugenij [e] & Macarij presbyterorum, qui a Iuliano Apoſtata, cum ipſius impietatem arguiſſent, ſæuiſſimis plagis affecti, atque in vaſtiſſimam eremum relegati, gladio cæſi ſunt. Antiochiæ natalis ſancti Philogonij [f] Epiſcopi, qui ex cauſidico ad eam eccleſiam regendam Dei nutu accerſitus, aduerſus Arium vna cum ſancto Alexandro Epiſcopo & ſocijs primum pro fide Catholica certamen inijt, clarusq. meritis quieuit in Domino; cuius annuam feſtiuitatem S. Ioannes Chryſoſtomus preclaro encomio celebrauit. Brixiæ ſancti Dominici [g] Epiſcopi & confeſſoris.

DECEMBRIS 20.

VIGILIA *S. Thomæ.* [a]] De eadem Beda, & alij recentiores, Concil. Oxonien. & qui agunt de diuin. offic. vt Durand. lib.6.c.7.& alij.

[b] *Liberati & Baiuli.*] Agit de his Beda, Vſuardus tantum de Liberato in Amphitrea.

T.2. A. 523. n.107. [c] *Ammonis & ſoc.*] Beda, Vſuard. Ado, ac ceteri de his hac die. Extat epiſtola S. Dionyſij Epiſcopi Alexandrini, quam recitat Euſeb. hiſt. lib.6. cap.34. qua eorumdem deſcribitur martyrium.

[d] *Iulij.*] De eo etiam Vſuardus hac die: Gelduba in Thracia ponitur ab Vſuardo niſi ſit mendum in codice: verum Plinius lib.19. cap 5. dicit Geldubam eſſe caſtellum Rheno impoſitum; aliam Geldubam non inuenimus.

[e] *Eugenij & Macarij.*] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, eorumq. certaminis compendium breui ſumma perſtringunt. Porro eorum Acta plenius proſecutus eſt Metaphraſtes in vita ſancti Artemij martyris, quam deſcripſit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. die 20. Octobris. Memini me T.4. A. 362. n.98. & ſeq.

legiſſe

legiſſe eorumdem certamen in cod. manuſcr. bibliotb. S. Petri in Actis Patermutij.

[f] *Philogonij Epiſc.*] Græci etiam de Philogonio hac die in Menologio. Extat homilia S. Ioannis Chryſoſtomi dicta in die natali ipſius tomo 3. Ex litteris Arij hæreſiarchæ, quas recitat S. Epiphan. in Panar. hæreſi 69. maxima laus eidē Philogonio comparatur; dum illis ſignificat, hunc ipſum ſuæ ſectæ præcipuum aduerſarium eſſe. De eodem Hieron. chron. Niceph. Epiſcopus chron. & Nicephorus Calliſt. hiſt. lib. 8. cap. 6. 7. 8. 9. & 14.

T. 3. A. 314. n. 92 & ſeq. A. 319. n. 17. & A. 340. n. 30.

[g] *Dominici Epiſcopi.*] tabulæ eccleſ. Brixian. Meminit de eo Rempertus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus in ſermone habito de translatione S. Philaſtrij. De alio Dominico confeſſore agitur hac eadem die in nonnullis eccleſijs Hiſp. de quo mentio habetur in Theſauro concion. tomo 2. cir. A. 600.

21 — Duodecimo Kal. Ianuarij. Luna. — E

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

1 CALAMINÆ natalis beati Thomæ [a] Apoſtoli, qui Parthis, Medis, Perſis, & Hyrcanis Euangelium prædicauit, ac demum in Indiam perueniens, cum eos populos in Chriſtiana religione inſtituiſſet, Regis iuſſu lanceis transfixus occubuit: cuius reliquiæ primo ad vrbē Edeſſam, deinde Orthonam translatæ ſunt. In Tuſcia ſanctorum martyrū Ioannis [b] & Feſti. In Lycia ſancti Themiſtoclis [c] martyris, qui ſub Decio Imperatore pro ſancto Dioſcoro, qui quærebatur ad necem, ſe offerens, equuleo tortus, raptatus, ac fuſtibus cæſus, martyrij coronam adeptus eſt. Nicomediæ ſancti Glycerij [f] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani multis tormentis vexatus, in ignem demum coniectus, martyrium conſummauit. Antiochiæ ſancti Anaſtaſij Epiſcopi & martyris, qui, Phoca imperante, a Iudæis ſæuiſsime necatus eſt. Treuiris ſancti Seuerini Epiſcopi & confeſſoris.

DECEMBRIS. 21.

T. 1. A. 44. n. 33. A. 57. n. 113 & ſeq. & A. 78. n. 1.

THOMAE *Apoſtoli.* [a]] De quo Beda, ac ceteri Latinorum; Græci autem pridie Non. Octobris, vt conſtat ex eorum Menologio, & conſtitutione Emmanuelis Imp. De prædicatione Thomæ, de qua hic agitur, quod ad Parthos pertinet, Origenes teſtatur lib. 3. in Geneſ. Euſeb. hiſt. lib. 3. cap. 1. Ruffin. hiſt. lib. 1. cap. 9. Socrat. lib. 1. cap. 15. De Aethiopia meminit Ioannes Chryſoſt. homil in duodecim Apoſtolos, cum ait: Thomas baptiſmate Aethiopas dealbat. De prædicatione ad Indos ſcribit Gregor Nazianz. orat. ad Arianos, & Greg. Papa in Euangel. hom. 17. De ceteris regionibus, quæ hic numerantur agit Sophron. apud Hieron. de Script. Eccleſ. auctor apud Iſid. de vita & obitu ſanct. c. 76. Dorotheus in Synopſi, Beda in collect. & alij. De veteribus monumētis eius prædicationis apud Indos, conſule Hieron. Oſorium Epiſcopum Siluenſem grauiſſimū Indicarum rerum noſtri temporis ſcriptorē lib. 3. Nōn tantum Brachmanis, ſed & Taprobanæ inſulæ incolis Euangelium annūciaſſe, ſcribit Niceph. hiſt. lib. 2. c. 50. Ante

eum idem affirmare videtur Theodoretus de legibus. De Actis S. Thomæ Gelaſius meminit, & reijcit inter apocrypha; eadem habet Auguſtinus lib. contra Adimant. Manich. cap. 17. contra Fauſt. lib. 22. c. 9. & de ſer. Domini in mon. lib. 1. c. 20. Extant ea inter paſſiones Apoſtolorum ex anonymo. Reliqua vero ſcripta eius nomine, vt Circuitus, Actus, Enãgeliũ, & Apocalypſis Thomæ dicta, damnata prorſus atq; reiecta reperiũtur in primis ab Athanaſio in Synopſi, Epiphan. in Panario hæreſ. 47. Innocent. Papa epiſt. ad Exuperium Epiſcopum Toloſanum, Cyrillo in catecheſi 6. ac denique a Gelaſio Rom. Pont. in cap. ſancta Rom. diſtin. 15. Thomam enim quemdam Manetis diſcipulum eorumdem ſcriptionum auctorem fuiſſe, ſcribit idem Cyrillus in eadem catech. 6. prope finem, & Epiphan. hæreſ. 66. De ſancti Thomæ corporis translatione, cuius hic mentio habetur, iam ſatis ſuo loco ſuperius die 3. Iulij.

[b] *Ioannis & Feſti.*] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt.

[c] *Themiſtoclis.*] Agunt de eodem Græci in Menologio, ex quo etiam ceteri. T. 2. A. 254. n. 26.

[d] *Glycery.*] De quo Græci in Menologio. Meminit eiuſdem Niceph. hiſt. lib 7 cap 6. & Metaphraſt. in Actis ſanctorum Indes & Domnæ, die 26. Decembris, apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 4. T. 2. A. 301. n. 26. & ſeq.

[e] *Anaſtaſij Epiſcopi.*] Alius hic ab illo, de quo ſupra xj. Kal. Maij. Vide notata ea die in Anaſtaſio Sinaita. Meminit huius Niceph. hiſt. lib. 18. cap. 44. ſed confundit cum priori, vt ibi diximus. T. 8 A 598. n. 16. & A. 603. n. 4.

[f] *Seuerini Epiſcopi.*] Vet. manuſcr. ex quibus etiam Molanus hac die. Ponitur in tabulis Demochar. vigeſimus ſecundus eius ſedis Epiſcopus. cir. A. 300. quia præfuit Florẽtinæ

xxix. F Vndecimo Kal. Ianuarij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	Ç	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE via Lauicana inter duas Lauros natalis ſanctorum triginta [a] Martyrum, qui omnes vna die in perſecutione Diocletiani martyrio coronati ſunt. Ibidẽ S. Flauiani [b] exprſecti, qui ſub Iuliano Apoſtata pro Chriſto inſcriptione [c] dãnatus, & ad Aquas Taurinas in exilium miſſus, illic orans, ſpiritum Deo reddidit. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrũ Demetrij [d] Honorati, & Flori. Alexãdriæ ſancti [e] Iſchirionis martyris, qui cũ ad ſacrificandũ conuicijs & iniurijs cogeretur, atque contemneret, præacuta ſude per media viſcera tranſuerberatus neci traditur. In Aegypto ſanctorum Chæremonis [f] Epiſcopi Nilopolis, & aliorum plurimorum martyrum: quorum alij, ſæuiente Decij perſecutione, fuga diſperſi, in ſolitudinibus errantes, a beſtijs interempti ſunt: alij fame, frigore, ac languore conſumpti, alij a barbaris & latronibus necati, martyrij gloria coronati ſunt. Nicomediæ ſancti Zenonis [g] militis, qui cum Diocletianum Cereri immolantem deriſiſſet, maxillis confractis, dentibusq. excuſsis, capite truncatus eſt.

A.256. TRIGINTA *Martyrum* [a]] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De loco Inter duas lauros, mentio habetur etiam in libello de munificentia Conſtantini, cum agitur de baſilica ſanctorum Petri & Marcellini ibi a Conſtantino erecta.

T.4. A. 362. n.173. [b] *Flauiani.*]Fabianus pro Flauiano ponitur in aliquibus vet. manuſcr. Agitur de eo in Actis S. Bibianæ martyris. Locum Aquæ Taurinæ dictum, cuius hic habetur mentio, in Tuſcia fuiſſe conſtat: Plinius enim lib.4. c.5. Aquenſes Taurinos ponit in Tuſcia. De eodem loco pluribus ſcribit Rutilius Itioer. lib.1. cum ait:

Noſſe iuuat Tauri dictas de nomine thermas, &c. Rurſus vero de Aquis Taurinis, & inde denominata eccleſia Tauritana, ſub diœceſi Centumcellenſi, habetur mentio a S. Greg. in dialog. lib.4. cap.55. vbi plura de balneis ibi poſitis.

T. 3. A. 315. n.30. [c] *Inſcriptione damnatus.*] Eiuſmodi ignominia affici ſolitos Chriſtianos confeſſores, docet Pontius diac. in vita S. Cypriani, dum ait: Quis denique tot confeſſores frontium notatarum ſecunda inſcriptione ſignatos, & ad exemplum martyrij ſuperſtites reſeruatos, incentiuo turbæ cæleſtis animaret? Hæc ille. Seruorum vultus inſcribi ſolitos, teſtatur Plin. lib.18. cap.3. & alij, vt Varro lib.1. de re ruſtica. Seruos pœnæ etiam; vnde Suet. in Caio cap.27. ait: Multos honeſti ordinis deformatos prius ſtigmatum notis, ad metalla, & munitiones viarum, aut ad beſtias condemnauit. De ſeruo hiſce notis deformato meminit Valer. lib.6. cap.8. Dicebantur eiuſmodi ſerui ſtigmatici; ſic apud Dionem hiſtor. Rom. lib.97. itemq. aliquando litterati, atque inuſti. Erat itaque inſcriptio antiquum genus ſupplicij, quo ſumma irrogabatur ignominia, cum liberi hominis facies atris notis perpetuo manſuris profundis caracteribus incideretur. Meminit eius ſupplicij Seneca lib.3. de ira, c.3. cũ ait: Varia vinculorũ genera, varia pœnarum, lacerationes membrorum, inſcriptiones frontis, &c. Sed frequentius de beneficijs lib.4. c.137. & 138. vbi de inſcriptione, qua Philippus Rex ingratum militem notandũ præcepit. Conſtantinus Imp. eiuſmodi vultus deturpationem lege vetuit, ſic reſcribens ad Eumelium: Si quis in ludum fuerit, vel in metallum pro criminum deprehenſorum qualitate damnatus, minime in eius facie ſcribatur; dum & in manibus & in ſuris poſſit pœna damnationis vna ſcriptione comprehendi: quo facies, quæ ad ſimilitudinem pulchritudinis cæleſtis eſt figurata, minime maculetur. l.2. de pœnis. Cod. Theod. Theophilus Imp. hæreticus Iconoclaſta abolitam antiquatamq. pœnam reſtituit, hiſceq. non dicam ignominiæ, ſed præclariſſimæ laudis notis rigauit vultus ſanctorum martyrũ Theophanis ac Theodori fratrum, quos Methodius illuſtris confeſſor, qui ob Chriſti fidem ab eodem Imp. tenebatur ſepulchro incluſus, per fidum internuncium his ſalutauit iambis.

Quorum libris ſcripta ſunt in cæleſtibus
Nomina, pieq. frontes compuncta notis:
Hos, qui ſepultus ante funus eſt ſuum,
Vinctos ſalutat & ipſe vinculis grauis.

Hæc apud Georg. Cedren. in compendio hiſt. in Theoph. Comminatus eſt Theodoricus Rex Italiæ, Opilioni & Gaudentio viris clariſſimis, inſcribendas notis ipſorum frontes. Boet. de conſolat. proſa 4. Thracibus vero notæ in facie ſcriptæ erant in ſignũ nobilitatis: vnde in prouerbium adductæ Thraciæ notæ, vt ex Herodoto notat Cæl. Rodig. lect. antiq. lib.7 c.31. Meminit de Thracijs notis Valer. lib.9. c.14. 2. ext. Dacos ac Sarmatas ſolitos fuiſſe ſuas frontes notis inſcribere, auctor eſt Plin. lib.22. cap.1. Stigmata fuiſſe etiam Britonum inſignia, teſtatur Tertullianus lib. de virgin. veland. Fuerunt & Syri ſtigmatici; non tamen in vultu, ſed in vola manus, vel in ceruice (vt tradit Lucianus in Dea Syria) ſtigmata incidebantur.

[d] *Demetrij & ſoc.*] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

[e] *Iſchyrionis.*] In Beda mendoſe legitur, Chiridionis; in Vſuardo, Schyrionis. ſatis T.2. A. 253. n.107.
conſtat ex epiſtola Dionyſij Alexandrini ad Fabium Antiochenum, quam recitat Euſeb. hiſt. lib.6 c.34. cum eius Acta refert, Iſchyrionem dici debere.

[f] *Chæremonis Epiſc. & ſoc.*] Beda, Ado, & T. 2. A. 255. n.104.
alij de iiſdem hac die: pluribus autem item Dionyſ. eadem epiſt. apud Euſeb. lib.6. c.34. prope finem.

[g] *Zenonis.*] Eius certamen deſcribitur in T. 3 A 302. n. 34. & 35.
Actis SS. Indes, & Domnæ, apud Metaphraſt. die 28. Decemb. Habet eadem Lipom. to.5. & Sur. tom.6.

xxviij G Decimo Kal. Ianuarij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE ſanctæ Victoriæ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Decij Imperatoris, cum eſſet deſponſata Eugenio Pagano, & nec nubere vellet, neque ſacrificare, poſt multa facta miracula, quibus plurimas Deo virgines aggregauerat, a carnifice percuſſa eſt gladio in corde, rogatu ſui ſponſi. Nicomediæ natalis ſanctorum viginti [b] martyrum, quos Diocletiana perſecutio grauiſſimis tormentis cruciatos, martyres Chriſti fecit. Ibidem paſſio ſanctorum Migdonij [c] & Mardonij, quorum alter in eadem perſecutione igne crematus, alter in foſſam proiectus occubuit: Tunc etiam paſſus eſt diaconus ſancti Anthimi Epiſcopi Nicomedienſis, qui cum litteras perferret ad martyres, a Gentilibus tentus, & lapidibus obrutus, migrauit ad Dominum. In Creta ſanctorum martyrum Theoduli [d], Saturnini, Eupori, Gelaſij, Euniciani, Zetici, Cleomenis, Agathopi, Baſilidis, & Euariſti, qui in perſecutione Decij crudelia paſſi, capite cæſi ſunt. Romæ beati Seruuli [e], de quo ſanctus Gregorius [f] ſcribit, quod a primæua ſui ætate vſque ad finem vitæ paralyticus iacuit in porticu prope eccleſiam ſancti Clementis, & demum Angelorum cantibus inuitatus, tranſiuit ad gloriam paradiſi: ad cuius tumulum Deus miracula crebe rrime oſtendit.

DECEMBRIS 23.

T. 2. A. 153. n. 29. VICTORIAE. [a]] De eadem Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores: S. Aldelmus libro de Laud. virg. tam proſa quā carmine Victoriam, ac eius germanam Anatholiam pluribus laudat, earumdemq. res geſtas commemorat. Habemus vtriuſque Acta manuſcr. quorum eſt exordium: Factum eſt autem vt vir, &c. Petr. in catal. lib. 1. cap. 53. de iiſdem agit, atque alij.

T. 3. A. 311. n. 17. [b] *Viginti martyrum.*] Beda, Vſuardus, Ado, Petr. in catalog. lib. 1. c. 84. & alij recentiores hac die.

[c] *Migdonij & Mardonij.*] Horū martyriū recenſetur in Actis SS. Indes & Domnæ, apud Metaphraſt. die 26. Decemb. ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Agitur ibidem de diacono Nicomedienſi, de quo hic mentio habetur. De Migdonio item Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 5. qui agit & de Gorgonio, quem diuerſum eſſe a Mardonio, Acta ſuperius citata ſignificant. T. 2. A. 302. n. 37. & A. 303. n. 38. & ſeq.

[d] *Theoduli & ſoc.*] Agunt de his etiā Græci hac die in Menologio, eorumq paſſionis Acta deſcribunt: locupletius autem Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. eadem referunt. T. 2. A. 254. n. 26.

[e] Ser-

cir. A 580 *Seruuli.*] De eo Beda, Vſuardus, Ado ac ceteri. Eius Acta perpetuis ſcriptorum monumentis ſanctus Gregorius Papa mandauit; agit enim de ipſo lib. 4. dial. c. 14. & homil. 5. in Euangel. Erat eius memoria Romæ apud S. Clementem, vbi & eius vita picturis deſcripta habetur.

Gregorius ſcribit.] Etſi mente nō exciderit, me notationes tantummodo, & non apologias, vel inuectiuas conſcribere: tamen non omnino ab inſtituto alienum exiſtimo, ſi cum ſæpe in Romano Martyrologio libri dialogorum S. Gregorij Papæ adducantur in teſtimonium, eoſdem (tanti Patris reuerentia ductus) a calumnijs vendicem, non dico hæreticorum (aliter enim cū illis mihi agendum eſſet) ſed Catholici hominis Melchioris Cani Epiſc. Canar. dum in ſuorū quos ſcripſit locorum Theologicorum commentario lib. 2. cap. 6. aduerſus prædictos dialogorum libros inconſtanter ac inconſulte nimis loqui videatur; & quos iam mille fere annis tam Occidentalis, quam Orientalis Eccleſia ſumma fide, digna veneratione, immenſiſq. eſt laudibus proſecuta, audeat nouus aſſertor in controuerſiam reuocare, ac fide minuere. At ne nos calumnia agere quis exiſtimet; reddimus eius verba, præteritis nonnullis, quæ eodem capitulo ab ipſo dicta, caſtigatione ſunt digna. ſic ſe habent, dum ſanctos ac eruditos viros hallucinatos eſſe aliquando, conatus eſt demonſtrare: Quæ (inquit) ego eadem de Beda atque Gregorio iure fortaſſe ac vere dicere poſſum: quorum ille in hiſtoria Anglorum, hic in dialogis quædam miracula ſcribunt vulgo iactata, & credita, quæ huius præſertim ſæculi Ariſtarchi incerta eſſe cenſebunt. Equidem hiſtorias illas probarem magis, ſi earum auctores, iuxta præfinitam normam ſeueritati iudicij curam in eligendo maiorem adiunxiſſent. ſed quoniam modeſte & circumſpecto iudicio de tantis viris pronunciandum eſt, ne in his quidem duobus reijcienda ſunt plurima: pauca enim in eis poſſis arguere, quamuis hiſtoriam Eccleſiaſticam reuocare ad ſeueriora iudicia contendas. Hæc ille: cetera autem, quibus eumdem Gregorium ſugillat, dicemus inferius. Appello te, vir erudite, qui feriendo demulces, & demulcendo feris (vt interim de Beda taceamus) cur non ſignas in Gregorij dialogis, illa quæ ſcribis miracula vulgo iactata & credita; ne pauca, quæ tuo iudicio ſunt arguenda, non arguens, vel reijciens, integrum opus fide minuas, & in ſuſpicionem adducas? Qui ſint Ariſtarchi, qui ea incerta exiſtiment; licet te ab illis ſubtrahere videaris, cum tamen eadem vulgo iactata ac credita dicas, re ipſa te inter illos adnumeras. Sed ante omnia te ipſum ad tuā reuoco ſcriptionem, dum præceptoris tui iudicium de te editum ſic deſcribis in duodecimi libri tui præfatione: Fratrem (inquit) Franciſcum Victoria, lector optime, cum quem ſummum Theologiæ præceptorē Hiſpania Dei ſingulari munere accepit, ſolitū dicere audiui, poſtquam ab illius ſchola diſceſſi, ſe ingenio meo quidem egregie delectari: ſed id vereri, ne huius excellentia quadam elatus & exultans, immoderate iactarer; & grandior effectus, non late modo & libere ingrederer, ſed temere etiam ac licenter præceptoris veſtigia conculcarem. Hæc tu ipſe. At vtinam vnius tantum præceptoris, & non maiorum omniū de dialogis Gregorij iudicium contempſiſſes, neque tot adſtipulatoribus tuam prætuliſſes ſententiam. Prouoco te ad Patres tuos ſanctiſſimos ac eruditiſſimos viros Hiſpaniarum doctores, Iſidorum, S. Ildefonſum, eiusq. ſucceſſorem poſt Quiricum, S. Iulianum, qui libros prognoſticon ſcripſit. Quantum Iſidorus Gregorij ſcripta omnia plurimi fecerit, ipſum conſule lib. de vir. illuſtr. cap. 27. vbi poſt immenſa præconia, hæc tandem in fine: Felix (inquit) & nimium felix, qui omnium ſtudiorum eius potuit cognoſcere dicta. Ildefonſus & ipſe de vir. illuſtr. cap. 2. Tanto (inquit) per gratiam Spiritus ſancti ſcientiæ lumine præditus, vt non modo illi præſentium temporum quiſpiam, ſed ne in præteritis quidem par fuerit vnquam. Ita enim cunctorum meritorum claruit perfectione ſublimis, vt excluſis omnium illuſtrium virorum comparationibus, nihil illi ſimile demonſtraret antiquitas. Vicit enim ſanctitate Antonium, eloquentia Cyprianum, ſapientia Auguſtinum, &c. Certe Iulianus in his quę diſſerit in libris prognoſticon, e dialogorum S. Gregorij libris teſtimonium petit. Itemq. ſanctorum Patrum conuentus ex ijſdem dialogis mutuati ſunt auctoritatem, ex ijſdemq; citatas hiſtorias deſcripſere, vt in Concilio Triburienſi cap. 17. vbi recitatur mirandum illud prodigium de Valentino eccleſiæ Defenſore, de quo S. Gregorius agit lib. 4. dialog. c. 53. quod præ ceteris forte Ariſtarchi tui commentum eſſe cenſebunt: Hadrianus Papa in epiſtola quam ſcripſit ad Carolum Magnum, non ſemel eoſdem S. Gregorij citat dialogos. Iiſdem dialogis vt validiſſimis armis vſus eſt etiam Ionas Aurelianenſis ad confutanda portentoſa monſtra Claudij Taurinenſis. Quanti illos fecerit Zacharias Papa, hæc habes a Ioanne diacono lib. 4. cap. 75. Hos libros (inquit) Zacharias, ſanctæ Eccleſiæ Romanæ Epiſcopus Græco Latinoq. ſermone doctiſſimus, temporibus Conſtantini Imp. poſt annos fere centum ſeptuagintaquinque in Græcam linguam conuertens, Orientalibus eccleſijs diuulgauit. Hæc Ioannes. Quanti autem eos Græci æſtimarint, ex his potes intelligere, dum Gregorium citantes, Dialogum appellant. Quid ad hæc, vir optime, numquid his omnibus exceutientibus, tu ſolus

lus vides? ac ceteris dormitantibus, tu ſolus vigilas? ſed ad quam lucernam? tu ipſe prodis, dum eodem capitulo hæc de Lodouico Viues: Iuſtiſſima eſt (inquis) Ludouici querela de hiſtorijs quibuſdam in Eccleſia confectis, &c. Hæc tu de illo, cuius ſcriptiones quaſi indignetint ſcopa, notum eſt omnibus. Sed quid in his immoror? Quid de dialogis S. Gregorij ſit ſentiendum, cum tecum ago non alterius quam tui ipſius appello iudicium. In memoriam, quæſo, reuoca, quid de his nuper ſenſeris; quid ipſe nuper ſcripſeris: te ipſum enim ad tua ſcripta iterum prouoco. Hæc enim ante quatuor paginas eodem capitulo; quo de recta ſcribendæ hiſtoriæ ratione diſputas, poſita habes; Prima lex (inquis) ex hominum probitate integritateq. ſumetur. Quæ omnino res locum habet, cum quæ narrant hiſtorici, ea vel ipſi ſe vidiſſe teſtantur, vel ab his qui viderunt, accepiſſe. Qualia ſunt pleraque in epiſtolis Ambroſij, Cypriani, Hieronymi, Auguſtini, in libris quoque de Ciuitate Dei, in dialogis S. Gregorij breuiter in omnibus fere doctorum Eccleſiæ probatiſſimorum ſcriptis: in quibus mendacium ſuſpicari, quod ad memoriam ſempiternam transferre illi ſcribendo voluerint, piaculum eſt. Magnis quippe præclariſq. virtutibus viri ſanctiſſimi atque optimi id conſequi meruerunt, vt in rebus huiuſmodi, quas vel ſpectaſſe ſe, vel ab alijs fide dignis qui ſpectauerint, ſe audiſſe teſtati ſunt, fides omnino illis adhibeatur. Hæc tu quidē, cum ſtatim in Eraſmum, & in alios recētiores inueheris, qui ſtulte nimis a prædictis deſciuerunt. His certe nihil grauius, nihil eruditius, nihil denique Catholico homine dignius dici potuit. Sed qui tanta in re tanta, tantula temporis mora, in tanto homine inconſtantia? quid dicam amplius non habeo; niſi quod illa priora diuino afflatus ſpiritu, veritate ſuadente, ſcripſiſti; poſteriora autem ipſe tuo ſenſu conatus es, quo qui ducitur, mendax eſt, veritate atteſtante: Omnis homo mendax, Deus autem verax eſt. Vt autem ad dictos dialogorum libros reuertar. Scripſit eos S. Gregorius anno quarto ſui Pontificatus, vt colligi poteſt ex lib. 4. c. 36. cum peſtilentiam, quæ primo anno ſuæ ſedis Romā afflixit, ante triennium eſſe graſſatam affirmat. Quanta autem adhibita diligentia, quantoq. ſtudio veritatis, opus elaborarit; cum quæ viderit, vel a certis probatiſſimiſq. viris acceperit, ſcriptis mandauit; tam ex iiſdem libris, quam etiam ex epiſt. 50. lib. 2. regiſtr. ad Maximianum Epiſcopum Syracuſanum ſcripta, facile poteſt intelligi. Sed de his hactenus. Occurrimus etiam eiuſdem obiectioni de eodem S. Gregorio, qui de Sozomeno agens in regiſtro lib. 6. epiſt. 31. ind. 15. cap. 95. locum illius citat de laude Theodori Mopſueſteni Epiſcopi; quem quidem cum prædictus Canus apud Sozomenum non reperiri contendat, quaſi oſcitantiæ Gregoriū redarguens, illū locum dicit eſſe Theodoreti lib. 5. c. 39. ſed non animaduertit nos non habere integram hiſtoriam Sozomeni, ac cōplures eius libros excidiſſe. Nam cum ipſe in præfatione ad Theodoſium Imp. teſtetur, ſe perducere ſuam hiſtoriam vſque ad decimumſeptimum Conſulatū ipſius; cumq. ea quæ extat, nece Conſtantij Imp. collegæ Honorij terminetur, qui (vt auctor eſt S. Proſper in chronico, & alij) occiſus eſt, Agricola & Euſtachio Conſſ. neceſſe eſt affirmare decem, & octo annorū ſaltem temporis Sozomeni hiſtoriam intercidiſſe; quibus præſertim temporibus, exurgente hæreſi Neſtoriana, quæ a prædicto Theodoro Mopſueſteno ducit originem, de eodē Theodoro prolixior erat abſque dubio narratio. Ecquid mirum, ſi quod dixerat Sozomenus, a Theodoreto repetitum inueniatur; cum & alia complura de his exempla in aliorum hiſtorijs ſic conſtet? Prætermittimus hic alia, quæ de Theodoreto diſputat; memores notationes hic nos tantum conſcribere, non qualecumque controuerſias diſputare, omneſve aliorum errores corrigere. T. 5. A. 427. n. 25.

xxvij. A Nono Kal. Ianuarij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

VIGILIA [a] Natiuitatis Domini noſtri IESV Chriſti. Antiochiæ natalis ſanctarum virginum [b] quadraginta, quæ in Deciana perſecutione per diuerſa tormenta martyrium conſummarunt. Apud Spoletum ſancti Gre-

gorij

gorij[c] presbyteri & martyris, qui temporibus Diocletiani & Maximiani imperatorũ primo nodoſis fuſtibus cæſus, ac deinde poſt craticulam & carcerem, carduis ferreis in genibus percuſſus, ſed & ardentibus lampadibus per latera incenſus, tandẽ eſt decollatus. Tripoli ſanctorum martyrum Luciani[d], Metrobij, Pauli, Zenobij, Theotimi, & Druſi. Nicomediæ ſancti Euthymij[e] martyris, qui in perſecutione Diocletiani, cum multos ad martyrium præmiſiſſet, ipſe enſe transfixus, ſecutus eſt ad coronam. Burdigalæ ſancti Delphini[f] Epiſcopi, qui Theodoſij tempore claruit ſanctitate. Romæ natalis ſanctæ[g] Tharſillæ virginis, amitæ ſancti Gregorij Papæ, de qua ipſe teſtatur, quod in hora exitus ſui IESVM ad ſe venientem viderit. Treuiris ſanctæ Irminæ[h] virginis, filiæ Dagoberti Regis.

DECEMBRIS 24.

VIGILIA *Natiuitatis Domini.*] De ea Beda, Vſuardus, Ado, Gregorius Turonenſis ante hos omnes de geſtis Franc. lib. 10. c. 31. Amalarius de Ord. antiph. c. 14. Microlog. c. 32. ac demum ceteri qui agunt de offic. Eccleſiaſt. S. Auguſtinus presbyterũ ſibi ſubditum ab officio presbyterij remouendũ putauit, quod inter alia (vt ait) Vigilia Natalis Domini, qua omnes eccleſiæ ſolent ieiunare apud famoſam mulierẽ prandere ac cœnare præſumpſiſſet. Scribit de his ad Xantippum Numidiæ Epiſcopũ epiſt. 236. De tremendo iudicio Dei in Eparchiũ presbyterum eamdem Vigiliam profanantem ſcribit Gregorius Turon. de glor. mart. c. 86. vbi & de ſeuera animaduerſione in ſe ipſum diuinitus immiſſa, cum ſe paulisper ſomno dediſſet, ſubdit exemplum. Ea legant, attendantq. qui ſacratiſſima illa nocte ad iniquitates & peccata vigilant.

cir. A. 253. [b] *Virginũ quadraginta.*] De his item hâc die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catalog. lib. 1. cap. 89. & alij recentiores.

T. 2. A. 301. n. 121. & A. 378. n. 51. [c] *Gregorij.*] Beda, Vſuard. Ado, & alij de his hac die pluribus agunt. Eius autem Acta ex antiq. codicibus edidit Mombrit. tomo 2. & Sur. tom. 6. Habemus eadem manuſcrip. quibus additur præclarum miraculum eius virtute editum anno Domini milleſimo trigeſimoſeptimo. incipit: Recolentibus vobis, &c.

[d] *Luciani & ſoc.*] De his Beda, Vſuardus, & Ado; conſentiuntq. vetera manuſcripta.

[e] *Euthymij.*] De eodem in ijſdem Actis SS. Iudes & Domnæ habetur mentio, apud Metaphraſt. die 26. Decemb. Lipom. tom. 5. & Sur. tomo 6. T. 2. A. 302. n. 41. & ſeq.

[f] *Delphini Epiſcopi.*] Extant ad hunc ſancti Paulini Nolani Epiſc. epiſtolæ quinque, videlicet 15. 16. 17. 18. 19. meminitq. eiuſdem ſumma cum laude ſcribens ad Amandum, eiuſdem ciuitatis Epiſcopum, epiſtola 21. & 24. T. 4. A. 374. n. 12. T. 5. A. 398. n. 11. & A. 4. 1. n. 189

[g] *Tharſilla.*] Hanc feliciter ex hac vita migraſſe hac die, ſcribit S. Gregorius, qui eius Acta pluribus refert, dial. lib. 4. cap. 16. & in Euang. hom. 38. T. 7. A. 581. n. 4. & ſeq.

[h] *Irmina.*] De eadem Ado, & alij recentiores. pluribus vero Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Benedicti lib. 3. c. 138. Claruit (vt ait) anno Domini 710. cir. A. 710.

xxvj. B Octauo Kalend. Ianuarij Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B		C	D	E		f	F	G	H	M	N		P
23	24	25	26		27	28	29		30	29	1	2	3	4		5

Secundum Antiquorum ſupputationẽ

ANNO [a] a creatione mundi, quando in principio Deus creauit cælum & terram, quinquies milleſimo centeſimo nonageſimonono: A diluuio vero anno bis milleſimo nongenteſimo quinquageſimo ſeptimo: A natiuitate Abrahæ anno bis milleſimo quintodecimo: A Moyſe & egreſſu populi Iſrael de Aegypto, anno milleſimo quingenteſimo decimo: Ab vnctione Dauid in Regem anno milleſimo trigeſimoſecundo: Hebdomada ſexageſimaquinta iuxta Danielis prophetiam: Olympiade centeſima nonageſimaquarta. Ab vrbe Roma condita anno ſeptingenteſimo quinquageſimo ſecundo: Anno Imperij Octauiani [b] Auguſti quadrageſimoſecundo, toto Orbe in pace compoſito, ſexta mundi ætate, IESVS CHRISTVS æternus Deus, æterniq Patris Filius, mundum volens aduentu ſuo piiſſimo conſecrare, de Spiritu ſancto conceptus, nouemque poſt conceptionem decurſis menſibus, *(Hic dicitur alta voce, & omnes genua flectunt.)* in Bethlehem Iudæ naſcitur ex MARIA virgine factus Homo. *(Hic autem altius, & in tono paſsionis:)*

NATIVITAS [c] Domini noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem. *(Quod ſequitur, legitur in tono lectionis Martyrologij; & ſurgunt omnes:)* Eodem die natalis ſanctæ Anaſtaſiæ [d], quæ tempore Diocletiani, primo dirã & immitẽ cuſtodiã a viro ſuo Publio perpeſſa eſt, in qua tamen a Chryſogono confeſſore Chriſti multum conſolata & confortata fuit: deinde a Floro Præfecto Illyrici diutina cuſtodia macerata, ad vltimum manibus & pedibus extenſis ligata eſt ad palos, & circa eam ignis accenſus; in quo martyrium conſummauit in inſula Palmaria, ad quam cum ducentis viris & ſeptuaginta feminis deportata fuerat, qui varijs interfectionibus martyrium celebrarunt. Romæ in cœmeterio Aproniani ſanctæ Eugeniæ [e] virginis, quæ tempore Gallieni Imperatoris poſt plurima virtutum inſignia, poſt ſacros virginum choros Chriſto aggregatos, ſub Nicetio Vrbis Præfecto diu agonizans, nouiſsime gladio iugulata eſt.

Nico-

Nicomediæ paſsio multorum [f] millium Martyrum, qui cum in Chriſti Natali ad Dominicum [g] conueniſſent, Diocletianus Imperator ianuas eccleſiæ claudi iuſsit, & ignem circumcirca parari, tripodemq. cum thure præ foribus poni, ac præconem magna voce clamare, vt qui incendium vellent effugere, foras exirent, & Ioui thus adolerent: cumq. omnes vna voce reſpondiſſent, prò Chriſto ſe libentius mori, incenſo igne conſumpti, eo die naſci meruerunt in cælis, quo Chriſtus in terris pro ſalute mundi naſci dignatus eſt.

DECEMBRIS 25.

T. 1. in Ap-pa. n. 117. & ſeq.

ANNO *a creatione mundi quinquies milleſimo centeſimo nonageſimonono[a].*] Ita antiquæ tabulæ eccleſiarum, ſecundum ſupputationem ſeptuaginta duorum interpretum, ex Euſebij chronico: quam quidem tam Occidentalem, quam Orientalem Eccleſiã conſtare eſſe ſecutam. Scimus autem de annorum calculo ab origine mundi varias eſſe diuerſorum ſententias; quorum alij in his ſeptuagintaduos interpretes, alij autem Hebraicam veritatem ſecuti ſunt: rurſumq. nec in vnam conuenire ſententiam, qui prædictos interpretes, ſicut nec qui Hebræorum codices ſunt ſectati; adeoq. inter ſe diſſentire, vt licet tam Latinorum, quam Græcorũ ingens ſit numerus, qui tempora ſupputarint; nullus fere, qui alteri in omnibus cõſentiat, inueniatur; iureq. in his dici illud poſſit: Quot capita, tot ſententiæ. Non eſt modo nobis dicendum per ſingulã; nec breui ſcholio coarctanda ſunt, quæ prægrande volumen expoſcunt. Satis tibi ſit, candide lector, nos hic demonſtrare eiuſmodi annorum ſupputationẽ poſitam eſſe more maiorum, ſimulq. oſtendere Catholicam Dei Eccleſiam in ſupputando annorum numero ſeptuaginta interpretes ſequi conſueuiſſe. Eſt de his in primis S. Auguſtini teſtimonium lib. 15. de Ciuit. Dei cap. 11. vbi agens de ſupputatione temporum: Eos (inquit) in auctoritatem celebriorem ſuſcepit Eccleſia, &c. cum tamen aliquando idem plus tribuat Hebraicæ veritati; idq. (vt ait) non vt deroget dictis interpretibus, ſed quod qui ex eis deſcripſerũt, aliquo errore lapſi ſunt. ita dicto lib. 15. cap. 13. Idipſum S. Hieron. de Hebraic. quæſtion. in Geneſ. Inſuper Iulianus Epiſcopus Toletanus doctrina ac ſanctitate celebris docet antiquum eſſe morem Romanæ Eccleſiæ, in ſupputatione temporum ſequi ſeptuagintaduos interpretes. Agens etenim contra Iudæos, pluribusq. diſſerens, ac præferens eam interpretum ſupputationem illi quæ ex Hebraicis codicibus colligitur, poſt multas rationes, hæc ſubdit de antiquo Eccleſiæ vſu: Ergo (inquit) illa nobis & ſola pro his annis eſt obſeruanda auctoritas ſeptuaginta interpretũ, quæ merito omnibus editionibus & trãſlationibus antefertur; quam etiam vſque omnes doctores Eccleſiaſtici tenuerunt, & in hac præcipue annorum ſupputatione ſecuti ſunt. Hæc Iulianus. Docent hæc etiam cum rerum eccleſiaſticarũ exempla, tum etiam ſanctorum Patrum auctoritates & teſtimonia. Acta Synodica œcumenica ſecundum prædictos interpretes annos enumerãt. Cõſtat id ex ſexta Synodo can. 5. apud Theod. Balſam. pag. 198. Antiqui Patres, tam Græci, quam Latini, pari modo numerarunt, vt Heros Epiſcopus Antiochenus, Theophilus eiuſdem ciuitatis Antiſtes, Hippolytus Portuenſis, Cyprianus, Origenes, Iulius Africanus, Epiphanius, Euſebius, Cyrillus, Nicephorus, Suidas, & alij complures: Latinorum autem Lactantius, Philaſter, Auguſtinus, Oroſius, Iulianus Epiſcopus Toletanus, Albinus Flaccus, & alij plures ex recentioribus, quos omittimus. ſatis ſit modo declaraſſe, Catholicam Dei Eccleſiam in ſupputatione annorum ab origine mundi dictos interpretes eſſe ſecutam; quod & antiqua Martyrologia, ex quibus hæc ſunt deſcripta, teſtantur. At quid dicam noſtrates? cum factum conſtet a Iudæorum hiſtoricorum antiquioribus; quorum qui clariſſimus habetur, Ioſephum conſtat numeraſſe annos ab origine mundi ſecundum ſeptuagintaduos interpretes, non autẽ ſecundum Hebraicam veritatem. quod ex eo facile intelligi poteſt, dum in præfatione librorum de Antiquitatibus, & contra Apionem lib. 1. ab origine mundi vſque ad ſua tempora numerat quinque mille annos. Quod ſi qui ex teſtu Hebraico colligitur numerus, certior eſſet; Hieronymus eius ſectator atque defenſor ad quid in lib. 1. comment. in epiſt. ad Tit.

Tit. c. 13. hæreſ. 5. Huiuſmodi annorũ certũ numerũ aut difficile eſt inueſtire propter librorum varietatem, & (dũ paſſim & de inemendatis inemendata ſcribuntur) errores moleſtos: aut etſi inuenimus magno ſtudio & labore, nihil profutura cognoſcas. Faciunt certam quidem fidẽ eius rei multiplices ſupputatores ab inuicem diſcrepantes, qui licet ex Hebræo fonte humſerunt deducant annorum mundi, vix vnus vel alter reperietur qui alteri in omnibus conſentiat. Cuius rei creditur deſperatione victos antiquorum complures, qui ante tẽpora Conſtantini ſcripſere de temporibus commentarios, nonnulli a Moyſi tempore annos numerare cœpiſſe, vt tradit Lactantius lib. 4. c. 5. Quamobrem nullus faceſſat negotium, ſi de annis ab origine mundi, ex Hebraica veritate alij, tum antiquiores, tum recentiores, ſupputauerint varios. Nam ſi id antiqui maioribus mihi libuit; certe quomodo id recentiores ſibi tuto vendicent, non intelligo: etenim ſi codicum reſtituenda lectio eſt, nonniſi ex antiquioribus exemplaribus recte fieri poſſe contiget. At de his ſatis.

T. 1. in Ap. p., n. 80. & ſeq & n 99 & n. 118 & ſeq

Anno Imperij Octauiani Auguſti quadrageſimoſecũdo. Id etiã profitetur Euſeb. in chron. Epiph. in Panar. lib. 1. hæreſ. 20. & iterũ lib. 2 hæreſ. 51. id in homilia de Indictione quæ Græce ſcripta Ioan. Chryſoſt. eſſe dicitur: id ipſum Græcorum ceteri, Beda de ſex ætat. & alij. Sed huic ſententiæ auctores grauiſſimi refragari videntur, dum affirmant Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum natum anno quadrageſimo primo Imperij Octauiani Auguſti: Id etenim habent in primis Irenæus lib. 3. c. 25: Tertullianus contra Iudæos, ſanctus Hieronymus iterum, et in Iſai. cap. 2. in Daniel. lib. 1. cap 9. Caſsiodorus, Iulianus Epiſc. Tolet. Marianus Scotus, & quidam ex recentioribus hos ſecuti. Sed huiuſmodi diſcrepantia facillime conciliatur, ſi annorum Imperij Auguſti diuerſa ſupputationis ratio attendatur. Euſebius etenim, Epiphanius, & alij eam ſententiam de anno quadrageſimoſecundo ſecuti, Auguſti annos exordiuntur a nece Cæſaris, qui fuit annus ante Triumuiratũ, quo re vera ex ſenatuſconſulto declaratus eſt Imperator, eo quod ſuo exercitu Romã ab Antonij furore liberaſſet. Teſtatum id habes expreſſe in epiſtola decimaquinta Ciceronis ad Brutum, cuius quidem epiſtolæ tempus fuiſſe annum ante Triumuiratum, facile quiſque intelliget, qui illorum temporum res geſtas nouit. Quanta æſtimata fuerit iſta collati Imperij dignitatis amplitudo, ſcribens Brutus ad Ciceronem, hæc ait: Itaque timeo de Conſulatu; ne Cæſar tuus altius ſe aſcẽdiſſe putet decretis tuis, quam inde, ſi Conſul factus ſit, deſcenſurum. Hæc ille de ea Imperij Cæſaris maieſtate; quã maioribus in dies acceſſionibus auctam conſtat, quouſque ſumma rerum potitus, pleniſsimæ poteſtatis (vt dicemus paulo inferius) Imperator eſt appellatus. A prædicto itaque tempore complures antiquorum annos Auguſti Imp. numeraſſe, certiſsimum eſt. Id etenim Euſebium feciſſe, ex eius chronico ſatis conſtat: idque etiam Epiphanium numerare cœpiſſe liquet, vt oſtendimus in apparatu ad noſtros Annales Eccleſiaſticos. Qui vero numerare conſueuerunt a tempore Triumuiratus (id etiam vſu quodam receptum fuiſſe videtur) iidem natum dicũt Chriſtum Dominum anno eiuſdem Imperij quadrageſimoprimo. Rurſus autem, alia ratione Clemens Alexan. lib. 1. Stromat. numerans annos Imperij Auguſti ab eo tempore, quo debellatis iam cunctis hoſtibus, ſumma rerum potitus, Imperator antonomaſtice eſt appellatus, ait Dominum Ieſum Chriſtum natum anno vigeſimooctauo eius Imperij. Hac ea quidem ratione, quod anno ſeptingenteſimo vigeſimoquinto ab Vrbe condita, Octauiano quintum & Apuleio Conſſ. (inquit Dio lib. 52.) idem Octauianus Imperatoris nomen accepit, non quale propter victoriam tribui vetuſto more ſolebat (id enim ſæpius & antea & poſtmodum ex ipſis actionibus reportauit, vicies quidem Imperator dictus) ſed quo ſumma Imperij demonſtraretur, &c. Paulo poſt autem accepiſſe oblatum a Senatu ſibi nomen Auguſti, idem auctor teſtatur. Hæc de annis Auguſti ex Faſtis Conſularibus ſunt deducta, quibus vſi ſunt Patres ad exactam temporum rationem perueſtigandam; quos qui contemnit, in multos errores labi neceſſe eſt. In quam ſententiam S. Auguſtinus lib. 2. de doctrina Chriſtiana cap. 28. hæc ait: Per Olympiades, & Conſulum nomina, multa ſæpe quæruntur a nobis; & ignorantia Conſulatus quo natus eſt Dominus, & quo paſſus, nonnullos coegit errare. Hæc Auguſtinus. Ex quo autem in hæc ſemel incidimus, quo annorum ratio ex Faſtis Conſularibus deducenda, firmior certiorq. eſſe noſcatur; hic obiter inſulſæ nimis ac imprudenti quorumdam obiectioni occurrimus, dicentium ex multitudine Conſulum ſuffectorum & allectorum, falliciſſimum eſſe annos per Conſules numerare; quaſi neceſſe ſit dictos Conſules cum illis qui ordinarij Conſules ſunt dicti, confundere. Vnius Dionis, quæ modo occurrit, ſententia his ſatisfaciat, cuius libro 43. hiſt. Rom. hæc ſunt verba: Ab eo tempore (anno ab Vrbe condita ſeptingenteſimo nono, quo Fabio Conſule mortuo, ſuffectus eſt ad paucas horas Caninius) cœptum eſt, vt perpauci toto anno Conſulatum gererent; ſed alij pauciores, alij plures menſes dieſque, prout caſus tuliſſet, eo magiſtratu fungerentur: ac noſtro quidem tempore (Seueri Imp. videlicet) nemo neque ad integrũ annum, neque amplius duobus menſibus fere cum collega aliquo Conſul eſt: in

ceteris

ceteris ab antiquo more nihil diſcrepamus: annorum autem numerus his qui ab initio eius Conſules fuerunt, adſcribitur, &c. Hæc Dio, & ipſe eodem ordine numerans ſingulos annos, ſicut & feciſſe conſtat Liuium, Tacitum, & alios hiſtoricos nobiliſſimos. Porro tantum abeſt, vt in annorum numero aliqua ratio haberetur ſuffectorum vel allectorum Conſulum: vt dicat Auſon. Gallus in gratiarum act. pro ſuo Conſulatu, ſub quibus Conſulibus ij Conſulatum geſſerint, quærere opus fuiſſe.

T. 1. in princip. fuſius. NATIVITAS] Hac ipſa die ex antiqua Eccleſiæ Catholicæ traditione Natalem Domini celebrari ſolitum, præter ea quę feruntur in Conſt. Clem. lib. 5. cap. 13. S. Auguſtinus teſtatur in Pſal. 132. & alij. Scimus tamen de die Natali Domini fuiſſe diuerſas ſententias, quas recenſet Clemens Alexand. lib. 1. Stromat. Aegyptij inter alios a ceteris diſcrepantes, celebrabant Natalem Chriſti, quo die agimus nos Domini Epiphaniā. Id etenim cōſtat ex procœmio Paſchalis epiſtolæ Theophili Epiſcopi Alexādrini, ex qua Caſſian. collat. 10 cap. 1. S. Epiphanius etiam in eadem videtur perſtitiſſe ſententia, vt natus eſſet Dominus IESVS vndecima die menſis Tubi, ipſe eſt apud nos dies Epiphaniæ, ſic ipſe in Panar. hæreſ. 51. quam quidem opinionem refellit S. Hierony. in Ezechiel lib. 1. cap. 1. Porro Græcorum ceteri conſentiētes Eccleſiæ Latinę, diſtinguere norunt diem Natalem Domini a ſolemnitate Epiphaniæ, vt apparet ex Greg. Nazianz. & alijs Græcis Patribus. Extat & de his homil. S. Ioan. Chryſoſt. Græce ſcripta in biblioth. Sfortiana: idq. ſecuta eſt etiam eccleſia Africana, vt ſcribit S. Aug. contra Creſcon. lib. 4. cap. 37. & ſer. 40. de diuerſis. Duplici nomine hæc dies dicta a Græcis reperitur, nimirū Natiuitas, & Theophania, vt auctor eſt Gregor. Nazianz. orat. in Chriſti Natiuit. vbi Nicetas in ſchol. Theophania (inquit) diuinitatis, Natiuitas humanitatis. Licet Latini Theophaniam dixerint Epiphaniā, vt Ordo Rom. Alcuin. Flac. de diuin. offic. & alij, hos ſecuti. In quam autem hebdomadis diem inciderit Natalis Domini, docet ſexta Synodus, quæ prima die, quam nos Dominicam appellamus, natum Dominum profitetur, cap. 8.

T. 2. A. 300. n. 3. & ſeq. & An. 303. num. 145. d *Anaſtaſi*.] De eadem Beda, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menolog. ad xj. Kalend. Iannar. Eius martyrij Acta a Metaphr. edita deſcripſerunt Lipom. tom. 5. & Sur. tomo 6. Alia paulo diuerſa in antiq. cod. manuſcrip. habemus, quorū exordiū eſt: Prætextati viri illuſtris, &c. Eadem Mombrit. tō. 1. Præfefert eorū Titulus Anaſtaſiū Bibliothecarium auctorē, de cuius præfatione in eadē Acta meminit Molan. in addit. ad Vſuardū. legimus eamdē in dicto codice, quæ ſic incipit: Omnia quæ a ſanctis geſta ſunt, &c. Duas fuiſſe Anaſtaſias, ſuperius diximus: quarū ſenior paſſa eſt Valeriano Imperatore; agitur de ea v. Kal. Nouemb. Hæc autem iunior dicta, martyrio coronatur temporibus Diocletiani Imperatoris. Duas etiam Anaſtaſias nouit Niceph. hiſtor. libr. 7 cap. 14. Fuit hæc Romæ celeberrima: vetus enim eius nomine Titulus hactenus perſeuerat, cuius habetur mentio in Concilio primo Romano ſub Symmacho, atque in Ord. Rom. & alijs ibi locis. Illa autem ſenior, quæ Sirmij paſſa dicitur, Conſtantinopoli erat celebris: quam olim fuiſſe veneficam, tradit Niceph. hiſtor. lib. 14. cap. 10 in fine; vbi ait eius reliquias tempore Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani Sirmio Conſtantinopolim translatas: id ipſum Theodorus lector lib. 2. collect. in fine; additq. eas eſſe reconditas in baſilica Anaſtaſiæ, non quidem ab ea primum ita denominata, ſed a S. Gregor. Nazianz. cum illic fides collapſa excitata eſſet, ita dicta: quam quidem olim perexiguam in auguſtiorem formam a ſe auctam ſanctus Marcianus in honorē Dei genitricis, & Anaſtaſiæ martyris Deo dicandam curauit, vt Marciani Acta teſtantur, quæ deſcripſit Metaphr. habetq. Lipom. tom. 5. De eadem baſilica & inſigni miraculo illic edito agit Niceph. hiſt. lib. 15. cap. 22. & eadem quæ diximus Marciani Acta: eam vetuſtate conſumptā ac denuo reſtitutam Baſilius Imperator lapideo exornauit faſtigio, vt tradit Cedren. in compend. hiſt. in Baſilio Imperatore. Monemus lectorem, de vtriſque Anaſtaſijs contigiſſe, vt ob commune nomen, incuria quadam, Acta communicata atque ſimul confuſa videantur, vt quod alterius eſt, alteri tribuatur. Rurſus apocrypha quædā, immo falſa omnino ferri ex anilibus fabulis cōgeſta de ſancta Anaſtaſia, quod interfuerit ſanctiſſimo Virginis puerperio, eo quod ſcilicet eadem die de ea commemoratio in Eccleſia fiat. Huius autem, de qua hic agitur, eſſe epiſtolas ad Chryſogonum, quas recitant Nicephorus, Suidas, & alij, certum eſt.

e *Eugenia*.] Agunt de eadem Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum; Græci in Menol. pridie huius diei. Meminit eiuſdem, vt celeberrimæ martyris, Alcimus Auitus Epiſcopus Viennenſis in carmine ad Fuſcinam ſororem de laude caſtitatis, libr. 6. cap. 20. Fortunat. in carm. de gaudio & ſpe vitæ æternæ, Aldelmus pluribus lib. de laude virginit. Eius Acta deſcripta a Metaphr. extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Habent tamen aliqua quæ cenſura indigeant; veluti quod ibi legitur de Philippo Eugeniæ patre, facto (vt ait auctor) Epiſcopo Alexandrino; quod plane commentum eſſe, tabulę Epiſcoporum Alexandrinorum, quæ ab Euſebio in chron. & in hiſtor. & a Nicephoro Epiſcopo Conſtantinopolitano deſcribuntur, & alijs, manifeſte declarant. T. 2. A. 198. & An. 262. n. 55.

f *Multorum millium martyrum*.] Græci antem, T. 2. A. 301. num. 41. & & ſeq. & A. 302. nu. 33.

tem vt horum ſolemnitatem celebrius agerent, tranſtulerunt eam poſt diem ſequentem in Menolog. his verbis: Certamen viginti millium martyrũ ſub Maximiano Imp. apud Nicomediam combuſtorum. Pluribus autem de his Niceph. hiſt. lib. 7. c. 6. vbi & ea, quæ hic leguntur, fuſius explicantur.

[g] *Ad Dominicum conueniſſent.*] Conuenire ad Dominicum, duplici poteſt ſenſu accipi; ac primo, vt idem ſit Dominicum, quod eccleſia, quo Chriſtiani conueniunt: ita in Cõcilio Laodiceno can. 28. ἐν δὲ τοῖς ἀγάπας ἐν τοῖς κυριακοῖς ποιεῖν. quod autem ibi Dominicum dicitur, translatum habetur, Baſilica, diſt. 42. c. non oportet. Quo etiam ſenſu Cyprianus de opere & eleemoſ. In Dominicum (inquit) ſine ſacrificio venis? Et apud Ruffin. hiſt. lib. 1. cap. 2. Tunc ſenior: Si hæc (inquit) ita eſſe credis, ſurge, & ſequere me ad Dominicum, &c. Erat Antiochiæ nobiliſſima baſilica, Dominicum aureum, appellata, vt auctor eſt Hieron. in chron. anno 22. Conſtan. Imp. Porro huius nomenclaturæ Euſebius in oratione de laudibus Conſtantini hãc affert cauſam: Aedes ſacras (inquit) & templa vni omnium Deo atque vniuerſarum rerum Domino dicanda conſecrandaq. curauit; vnde etiam templa quæ erant ei conſecrata, Domini nomen obtinuerunt: quod nomen non ex hominibus, ſed ex ipſo omnium Domino illis fuit impoſitum, & propterea Dominica ſunt appellata. Hæc Euſebius: eadem fere Vuallrid. Strab. de reb. eccl. c. 7. Alio autem ſenſu, conuenire ad Dominicum, idem eſt, quod ad ſacrificium myſticum, ad ipſas ſacras Miſſas accedere, idemq. celebrare Dominicum. Eſt de hoc eiuſdem Cypriani exemplũ eodem lib. de opere & eleemoſ. Locuples (inquit) & diues es, & Dominicum celebrare te credis, quæ corbonam omnino non reſpicis? & epiſt. 63. ad Cæcilium: Numquid ergo Dominicum poſt cœnã celebrare debemus? &c. intelligens ipsũ diuinum Miſſæ ſacrificium. Vetere eiuſmodi loquendi morem docent Acta Proconſularia ſanctorum martyrũ Saturnini & ſoc. quæ extant apud Sur. tom. 1. die 11. Februarij. Vbi ſancti martyres iudicio poſtulati, quod ſacram Synaxim contra Imp. præcepta egiſſent, ſic eorum Proconſuli reſponderunt: Dominicum cum fratribus celebraui. Et iterum: Sine Dominico eſſe non poſſumus. Et inferius ex verbis Proconſulis ſic interrogantis: Si in collecta fuiſti? Reſpondit: Quaſi Chriſtianus ſine Dominico eſſe poſſit, aut Dominicum ſine Chriſtianis celebrari? An neſcis, ſatana, in Dominico Chriſtianum, & in Chriſtiano Dominicum conſtitutum? Et poſt alia: Ego deuota mente celebraui Dominicum, collectam cum fratribus feci, quia Chriſtianus ſum. Hæc ibi Felix martyr. Saturninus autem, cum rogaretur ab eodem Proconſule Anulino his verbis: Tu Saturnine interfuiſti? reſpondit Saturninus: Chriſtianus ſum Air ille: Non a te quæro hoc, ſed vtrum egeris Dominicum? Cui reſpondit Saturninus: Egi Dominicum, quia Saluator eſt Chriſtus, &c. Hæc quidem cum ad prædictam vocem declarandam, tum etiam vt innoteſceret, quo ardore fidei, etiam tempore perſecutionis, Chriſtiani ad diuinum ſacrificium conuenirent; vt eſt egregium exẽplum prædictorum martyrum, ſimulq. horum, de quibus hac die agitur.

xxv. 25. C Septimo Kal. Ianuarij. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

HIEROSOLYMIS natalis ſancti Stephani [a] protomartyris, qui a Iudæis non longe poſt Aſcenſionem Domini lapidatus eſt. Romę ſancti Marini [b] ordinis ſenatorij, qui ſub Numeriano Imperatore, & Marciano Præfecto, Chriſtianæ religionis cauſa comprehenſus, equuleo & vngulis ſeruili more punitus, in ſartaginem deinde coniectus, ſed igne in rorem conuerſo, liberatus, feris quoque obiectus, & ab illis ſeruatus illę ſus, tandem ad aram iterum ductus, cũ idola oratione eius cor-

ruiſſent

ruiſſent, percuſſus gladio, martyrij triumphum adeptus eſt. Item Romæ via Appia depoſitio S. Dionyſij [c] Papæ, qui multis pro Eccleſia impenſis laboribus, fidei documentis clarus effulſit. Ibidem ſancti Zoſimi Papæ & confeſſoris. In Meſopotamia S. Archelai [d] Epiſcopi, doctrina & ſanctitate celebris. Maiumę [e] ſancti Zenonis [f] Epiſcopi. Romæ S. Theodori [g] manſionarij eccleſiæ S. Petri, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

DECEMBRIS 26.

Plura To. 1. præſertim A.34.n.300 & ſeq. & T. 5. A.415.n. 1.& ſeq inuentio, & tranſlatio n.6. & ſeq. & An.416. n.16.& ſeq & An.415. n.37.& ſeq

STEPHANI *Protomartyris, qui non longe poſt Aſcenſionem Domini lapidatus eſt* [a]] Hæc eadem verba ſunt in vet. Rom. Martyrolog. quibus adſtipulantur antiqua manuſcr. necnon Beda, Vſuard. Ado, & alij. His refellitur ea de tempore necis Stephani opinio, quæ Euodij & Hippolyti Thebani fertur nomine, quam refert Niceph. hiſt. lib 2. c.3. & Glycas in 3. parte Annalium. Errore etenim librariorum factum puto, vt loco ſeptem menſium (quod ſpatium temporis interceſſit a Chriſti Aſcenſione vſque ad martyrium Stephani) ſeptem anni po'iti hab an tur. Rurſus autem eum terminũ necis eius ab Aſcenſione Domini nimis arctant aliqui ex recentioribus, putantes eius marty iu n contigiſſe tertio Nonas Auguſti, quo eius ſacri corporis inuentio celebratur: cui quidem ſententiæ S. Auguſtinus ac ceteri aduerſantur, dum in ſuis ſermonibus hac die dictis, hunc diem natalem Stephani, quo necatus a Iudæis palmam martyrij adeptus eſt, profitentur. Id etiam ſuperius notauimus ea die inuentionis. Præter ſanctorum Patrum de his teſtimonia, etiam firma ratio perſuadet, ſaltem vſque ad hanc diem Stephani martyrium eſſe dilatum. Nam poſt Aſcenſionem Domini, poſt Spiritum ſanctum datum Apoſtolis (vt habent Acta Apoſtolica) perſeuerauit aliquandiu Eccleſia in fractione panis; indeq. occaſione oborti diſſidij, actum eſt de electione diaconorum, cum electus eſt Stephanus, qui perſeuerauit aliquod temporis ſpatium faciens ſigna & prodigia magna in populo: qui miniſtrauit & Iacobo Apoſtolo, vt tradit ſanctus Ignatius in epiſtola ad Trallianos. Quæ quidem omnia impleri potuiſſe ab Aſcenſione Domini vſque ad tertium Nonas Auguſti, nulla ratio perſuadet. Quænam vero occaſio fuerit vt ea die de inuentione ageretur, ſuo loco ſuperius diximus. Dicitur S. Stephanus tam a Latinis, quam Græcis Patribus, Archidiaconus, ſiue Primicerius diaconorum, idemq. & Protomartyr. Cuius laudes egregiis orationibus proſecuti ſunt Patres, quas omittimus recenſere. Quo loco occiſus lapidibus fuit, ingens baſilica ab Eudocia Auguſta erecta eſt, de qua Niceph. lib.14. cap.50.

[b] *Marini.*] Agit de eodem Vſuardus hac die. Extant eius Acta apud Mombrit. to. 2. Vincent. lib.13. c 38. & 40. & Petr. in catal. lib.1. cap.6. T.3 A.284. nu 8.

[c] *Dionyſij Papæ.*] Vſuardus de eodem hac die, Beda autem poſtridie. De eius ſucceſſione Euſeb. chron. & hiſt. lib.2. cap.24. Optat. lib contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Hieron. de ſcripr. Eccleſ. in Dionyſio Alexandr. Niceph. Epiſcop. Conſtantinop. in chron. & alii. Cetera diximus in Annal. Eccleſ. T.2.A.272. n.21.& 22.

[d] *Zoſimi Papæ*] De eodem Beda; ſed per errorem confuſus habetur cum alio Zoſimo, de quo idem ſupra xv. Kal. Ianuarii. De huius ſucceſſione agit S Proſper in chron. Marcellin. Comes in chron. Niceph. Epiſc. Conſtantinop. in chron. & alii. Eius autem Acta fuſius ſcripta ſunt a nobis in Annal. Eccl. T.5.A.415 n.69.& ſeq

[e] *Archelai Epiſc.*] Hic primus reſtitit impio Maneti hæreſiarchæ, fuitq. Epiſcopus Ca'carorum in Meſopotamia, de quo pluribus S. Cyrillus Hieroſolym. in catecheſi ſexta, & Epiphan. hæreſ.66. & lib. de menſuris & ponder. T.3.A.277. nu. 4.

[f] *Maiumæ.*] Eſt Maiuma ciuitas in Palæſtina, quæ & Nauale, ſeu Portus Gazæ dicta eſt: poſtea vero a Conſtantino dicta eſt Conſtantia: ſed Iulianus Apoſtata, in odium illius; & nomen & priuilegia in eam collata abſtulit, & Gazæis iterum ſubiecit; quæ per Synodum in priſtinum eſt reſtituta. De his Euſebius in vita Conſtantin. lib.4. c.37. & 38. Sozom. lib.2. cap.4. in fine, & lib.5. cap.3. Niceph 8 c.33. & lib.1. c.4. Accidit hic opportune, vt de Maiuma agamus, quo nomine feſtum appellatur, de quo eſt titulus lib. 11. Cod. Iuſtin. & l. vnic. de eodem, qua Arcadius Imp. præcipit, vt ſic reſtituatur illa celebritas, vt tamen ſeruetur honeſtas, & verecundia caſtis moribus perſeueret. Eadem in l. 15. tit.6. Cod. Theod vbi & ſecunda lex eſt, qua ab eodem Imperatore Maiuma penitus interdicitur. Certe acquieſcere non poſſu- T.5.A.399. n.30. T.5.A.399. n.28.& ſeq

poſſumus Suidæ, vel Alciato lib. 5. Parerg. c.5. eum ſecuto: dum dicunt fuiſſe feſtum a Romanis menſe Maio ad Oſtia Tiberina celebrari ſolitum. Nullus enim antiquorum, aut recentiorũ, qui res Romanas ſunt proſecuti; nec inſuper Kalendarium ipſum feſtorum dierum Gentiliũ, quod ſumma cum diligentia nunc eſt editum, vllum de ea celebratione verbum facit. Certe quidem Plutarchus in Problem. Rom. quæſt. q. 86. dum de his agit quæ Romani menſe Maio agere ſolerent, nullam prorſus de his quæ a Suida ſcribuntur habet mentionem. Præterea non in Occidentalibus oris, ſed in Oriente Maiumæ ſpectaculum viguiſſe, ex nuper editis Arcadij Imperatoris legibus ſatis compertum habetur. Cum enim in Codice Theodoſiano dictæ leges datæ reperiantur Conſtantinopoli; euidenter apparet, eas ab Arcadio latas ad illorum ſpectaculorum obſcœnitates coercendas, quæ in Oriente ſub ipſius ditione exercebantur. Quænam enim ſubeſt ratio, vt Orientis Imperator Conſtantinopoli daret leges de his quæ Romæ agerentur, cum Occidentali Imperio tunc præeſſet Honorius? Quænam autem ea eſſent ſpectacula, & cur ſic dicta, paulo exactius inueſtigemus. Ea quidem fuiſſe fœdiſſima, prædictæ ab Arcadio latæ leges ſignificant; & (ni fallor) ea ipſa videntur, aduerſus quæ ſanctus Ioannes Chryſoſt. declamat in homilia de David & Saule, cum ait: Non metuis, non expaueſcis, dum oculis, quibus illic lectum, qui eſt in orcheſtra, ſpectas, vbi deteſtandæ adulterij fabulæ peraguntur, iiſdem hic ſacram menſam intueris? &c. Omnium enim libidinũ imagines tam verbis quam re ipſa repræſentari illis obſcœnis ludis, oſtendit. idemq. vetuit, ne qui illis ſpectaculis interfuiſſent, in eccleſiam ingredi præſumerent, niſi prius peccatum per pœnitentiam expiaſſent. Mihi etiam illud perſuadetur, eiuſdem Chryſoſt. declamationibus impulſum fuiſſe Arcadium Imperatorem, primo vt eam legem ferret, quæ a Maiuma, quæ eſſent fœda, reſecaret; deinde vero, vt poſt bienniũ, Conſule Theodoro, iterum lege lata prorſus abſcinderet, ac prohiberet. Memini me legiſſe etiam Iulianum Apoſtatam in Miſopogone Antiochenos de Maiumis ferijs redarguiſſe. cum ait: Vnuſquiſque veſtrum priuatim in conuiuijs & ferijs Maiumæ pecuniam effundit: pro nobis ipſis & communi ſalute neque priuatim neque publice ſacrificatis, &c. Quod autem ad nomen pertinet; non aliunde quam a dicta ciuitate Maiuma originem ducere, exiſtimo: ſiquidem ibidem impudiciſſime colebatur Venus, cuius turpiſſimum ſimulachrum in loco, qui dicebatur Tetramphodos, ad Arcadij vſque tempora libidinũ illecebris palam expoſitum permanſit; quod virtute ſanctæ Crucis, agente S. Porphyrio Gazenſi Epiſcopo, ſponte collapſum, perfractum eſt, eiuſdem Arcadij tempore. Scribit eam hiſtoriam Marcus diaconus Gazenſis; eamq. retulit Metaphr. in die 26. Februarij.

[g] *Zenonis Epiſc.*] De eodem Sozomenus hiſt. lib. 7. cap. 27. Niceph. hiſt. lib. 4. c. 47. & lib. 13. cap. x. vbi ait, ab hoc ordinatum eſſe lectorem S. Ioannem Chryſoſtomum: illum eſſe ratus, de quo Socrat. hiſt. lib 6. c. 3. ſed verius puto, illum fuiſſe Zenonem Tyrium Epiſcopum, de quo ſuperius 5. Iunij in Dorotheo. T. 4. A. 381. nu. 72.

[h] *Theodori.*] Agit de eodem S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 24. cir. A. 560.

xxiiij. D Sexto Kal. Ianuarij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

APVD Epheſum natalis ſancti Ioannis[a] Apoſtoli & Euangeliſtę, qui poſt Euangelij ſcriptionem, poſt exilij relegationem, & Apocalypſim diuinam vſque ad Traiani Principis tempora perſeuerans, totius Aſiæ fundauit rexitq. eccleſias, & confectus ſenio, ſexageſimo octauo poſt paſsionem Domini anno mortuus, iuxta eamdem vrbem ſepultus eſt. Alexandrię S. Maximi[b] Epiſcopi, qui ſatis clarus & inſignis titulo cõfeſsionis effectus eſt. Conſtantinopoli ſanctorũ confeſſorũ Theodori[c] & Theophanis fratrũ, qui a pueritia in monaſterio ſancti

Sabæ nutriti, cum poſtea pro ſanctarum imaginum cultu aduerſus Leonem Armenum ſtrenue decertarent, eius iuſſu verberibus affecti, exilio relegantur: ſed eo mortuo, rurſus Theophilo Imperatori, qui eadem impietate detinebatur, conſtanter reſiſtentes, verberibus iterum cæſi, in exilium pulſi ſunt, vbi Theodorus in carcere expirauit; Theophanes vero, pace demum Eccleſiæ reddita, factus Nicænus Epiſcopus, quieuit in Domino. Ibidem ſanctæ Niceratæ [d] virginis, quæ ſub Arcadio Imperatore claruit ſanctitate.

DECEMBRIS 27.

Plura de eo T. 1. præſertim an. 98. n. 13 & ſeq. & T. 2. an. 108. n. 3. & ſeq.

IOANNIS *Apoſtoli* [a].] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac ceteri Latinorum: Græci autē in Menologio vj. Kal. Octobr. his verbis: Migratio ſancti glorioſi & celebris Apoſtoli ac Euangeliſtæ Ioannis cognomento Theologi. Hæc illi, reuera vita functum credentes, ſicut & Polycrates Epheſi Epiſcopus ſcribens ad Victorem Romanum Pōtificem, quem refert Euſebius hiſt. lib. 3. cap. 25. atque Ioannes Chriſoſtomus in homilia in laudē duodecim Apoſtolorum, vbi de Ioanne ait, quod poſt mortem tamquam viuus Epheſum curat: idemq. de eius ſepulchro non oſſibus vacuo meminit homil. 36. in epiſtolam Pauli ad Hebræos. id ipſum & alij Græcorum profitentur; Latinorum autem antiquior Tertullianus hæc in libro de anima: Translatus eſt (inquit) Enoch & Elias, nec mors eorum reperta eſt, dilata ſcilicet; ceterum morituri aſſeruantur, vt Antichriſtum ſuo extinguant ſanguine. Obijt & Ioannes, quem in aduentum Domini remanſurum fruſtra ſpes erat. Hæc Tertullianus. Hieronymus id ipſum aſſeueranter affirmat libro de Scriptor. Eccleſiaſt. in Ioanne, & commentar. in Matth. cap. 20. Cæleſtinus Papa in epiſtola quam ſcribit ad SS. Synodum Epheſinam meminit reliquias S. Ioannis Euangeliſtæ Epheſi in honore haberi, oſtendens eum iam eſſe defunctum. De iiſdē Synodica Orientalium ad ſenatum Conſtantinopolitanum; extat inter Acta Concilij Epheſini edit. Peltanæ tom. 2. cap. 14. & to. 3. cap. 6. Prætermus dē ea aliorum tam Græcorum quam Latinorum teſtimonia, qui in commentarijs in Matth. c. 20. & in Ioan. cap. 21. de his egere. Satis modo ſit, quid de his antiquitas tradiderit, aperuiſſe: quid de his Polycrates eius loci Epiſcopus, quid Ioannes Chryſoſtomus, qui Epheſi interfuit Synodo ſeptuaginta Epiſcoporum, cum depoſuit Epiſcopum Epheſinum, vt eius vitæ Acta declarant apud Socratem libro 6. cap. 10. Sozomenus libro 8. cap. 6. Pallad. in dialog. de Ioanne Chryſoſtomo, & Metaphraſt. in vita ipſius. Ioanni Chryſoſtomo hæc dicenti adſtipulatur Nicephorus libro 2. cap. 42. Hæc quidem antiquitatis teſtimonia pluris apud me ſunt quibuſuis aliorum recentiorum contentioſis aſſertionibus. De tempore exitus hæc S. Hieronymus: Confectus ſenio, ſexageſimooctauo poſt paſſionem Domini anno mortuus, iuxta vrbem eamdem ſepultus eſt. Adnumeratur hic annus a Chriſti aduentu (ſecundum Faſtos Onuphrij) centeſimus primus. Inter religioſas Orientales peregrinationes percelebris erat Epheſina, viſitandi gratia ſepulchrum eiuſdem Apoſtoli; cum præſertim certa quadam traditione exploratum haberetur, illic apud eumdē Apoſtolum Dei genitricem MARIAM aliquando permanſiſſe; eſt de ea egregium teſtimonium SS. œcumenicæ Synodi Epheſinæ in epiſtola Synodali ad clerum Conſtantinopolitanum. extat inter Acta eiuſdem Concilij in edit. Pelt. tomo 1. cap. 27. Indeq. putamus euenisse, vt illic præcipua, & inter alias plures baſilica auguſtior eſſet, quæ nomine Dei genitricis MARIAE appellaretur, vbi & de eadem ſacroſancta Synodus habita eſt aduerſus Neſtorium, Cæleſtino Romano Pontifice. Poſt eam erat baſilica nomine ſancti Ioannis, quam tūc temporis ſibi ſchiſmatici vendicarant; eamdē poſtea dirutam Iuſtinianus Imperator in honorem eiuſdem Apoſtoli longe ampliorem excitauit, vt ſcribit Procopius de ædific. Iuſtiniani Imperatoris lib. 5. De tunica eiuſdem S. Ioannis Romam allata, ac miraculis illuſtrata, agit Ioannes diaconus in vita S. Greg. Papæ lib. 3. c. 28. 57. & 58. Acceperat enim eā idē S. Pōtifex a Ioāne abbate, vt indicāt eius litteræ ad eūdem Ioannē li. 2. indict. 11. epiſt. 3. c. 42. Mētio habetur de eadē peregrinatione Epheſū ad S. Ioannē in Prat. ſpirit. c. 180. De rebus geſtis eiuſdē Apoſtoli, præter illa quæ in ſacris litteris ſcripta reperiūtur, & ea

quæ Tertullianus & S. Hieronymus ſcribunt de dolio feruentis olei, quæ recipiuntur ab omnibus; feruntur Acta quædam Procori nomine, quæ ſcatent erroribus, ſicut & ea quæ Melitonis nomine edita ſunt de tranſitu Dei genitricis. Alia ſunt inſuper quæ inter paſſiones Apoſtolorum ſcribuntur anonyma: quæ autem de ſepultura eius ferãtur apocrypha, conſule Auguſtinum tract. 124. in Ioannem. De prædicatione eius in Aſia Hieronymus, Ioan. Chryſoſtomus, ac ceteri teſtantur. Parthis etiam Euangelium annunciaſſe, vetus illa inſcriptio eius epiſtolæ ad Parthos ſignificat. Eumdem Apoſtolum verbi prædicatione ad Indos penetraſſe, declarant litteræ Apoſtolicorum virorum, ipſorum inquam Patrum Societatis IESV, qui nuper in illis regionibus ſacrum Euangelium reſtituerunt: datæ ſunt anno Domini M D.LV. De rebus geſtis ipſius in Phrygia ſcribit Metaphraſtes die 5. Septembris, apud Lipom. to. 6. De tempore ſcripti ab eo Euãgelij, cum alij in Patmos inſula, alij poſt redditum in Aſiam id factum tradant, conſule quæ dicta ſunt in tom. 1. Annalium anno 99.

[b] *Maximi Epiſc.*] De quo Vſuardus, & alij recentiores. Scribit de Maximo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. cap. 30. 13. & 14. ex epiſtola Dionyſij, atq. ſucceſſiſſe Maximum Dionyſio anno duodecimo Gallieni Imp. eadem Niceph. hiſt. lib. 6. c. 34. Ad hunc Maximum, quem alij Maximianum dicunt, S. Felix Papa, ſucceſſor S. Dionyſij, ſcripſit epiſtolam aduerſus tunc emergẽtem hæreſim Pauli Samoſateni: cuius epiſtolæ fragmentum recitatur in Actis Synodi Epheſinæ contra Neſtorium, reperiturque deinde intexta in Concil. Chalced. ex ſcriptis S. Cyrilli Epiſcopi Alexandrini. T. 2. A. 272. nu. 2. & ſeq. & An. 285. n. 15.

[c] *Theodori & Theophanis.*] Agunt de iiſdem Græci hac die in Menologio. res geſtas ipſorum editas à Metaphraſte habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. De his etiam Cedren. & Zonaras in Theophilo Imperatore. T. 9. A. 817. n. 47. A. 821 n. 73. A. 833 n. 1. A. 835. n. 43. & ſeq. an. 842. nu. 29 & ſeq.

[d] *Nicerata.*] Ferunt eamdem fuiſſe medicæ artis peritam Sozom. hiſt. lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 13. c. 25. Vnde coniecturã ducimus operari, hanc illam eſſe, quæ S. Ioanni Chryſoſtomo ſtomacho laboranti, ſalubre parauit antidotum, de qua ipſe ſcribit epiſtol. 4. ad Olympiadem. T. 5. A. 404. nu. 64.

z iiij. E Quinto Kal. Ianuarij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Bethlehem Iudæ natalis ſanctorum Innocentium [a], qui ab Herode Rege pro Chriſto interfecti ſunt. Ancyræ in Galatia ſanctorum martyrum Eutychij [b] presbyteri, & Domitiani diaconi. In Africa natalis ſanctorum martyrum Caſtoris [c], Victoris, & Rogatiani. Nicomediæ ſanctorum martyrum Indes [d] eunuchi, Domnæ, Agapis, & Theophile virginum, & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani poſt longa certamina diuerſo mortis genere coronam martyrij ſunt aſſecuti. Neocæſareæ in Ponto ſancti Troadij [e] martyris, in perſecutione Decij: cui agonizanti ſanctus Gregorius Thaumaturgus in ſpiritu adfuit, eumque ad ſubeundum martyrium roborauit. Arabiſsi in Armenia inferiori ſancti Cæſarij [f] martyris, qui ſub Galerio Maximiano paſſus eſt. Romæ S. Domnionis [g] presbyteri. In Aegypto ſancti Theodori [h] monachi, diſcipuli ſancti Pachomij. In monaſterio Lerinenſi ſancti Antonij [i] monachi, miraculis clari.

To 1. An. 1. n. 47. & ſeq & A. 58 nu. 94.

SANCTORVM *Innocentium* a.] De his Beda, Vſuardus, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Antiquiſſima hæc eſt ſolemnitas in Eccleſia, de qua Origen. in Matth. homil. 3. hæc ait: Bene, inquit, & ſecundum voluntatem Dei eorum memoriam ſancti Patres celebrari mandarunt ſempiternam in eccleſijs, veluti pro Domino morientium, &c. Eoſdem Innocentes conſueuerunt antiqui Patres appellare martyres, vt inter alios Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 3. c. 18. De eadem celebritate duo habentur ſermones S. Auguſtini, totidem ei tributi ſunt, 8. 9. 10. & 11. de ſanctis; duo itē Petri Chryſologi 152. & 153. Celebratur etiam eius ſolemnitatis Octaua, in qua S. Auguſtinū duos ſermones habuiſſe teſtatur Poſſid. in Indic. Cur autem ijſdem infantibus nomen & honor martyrū deferatur, cōſule Auguſtinū epiſtola ad Hieronymum 28. de natura & origine animarū.

b *Eutychij & Domitiani.*] Vſuardus & alij recentiores de his hac die.

c *Caſtoris & ſoc.*] Vetus Roman. Martyrol. adſtipulāturq vet. manuſcr. ex quibus omnibus Molanus etiam hac die apud Vſuardum.

T. 2. A. 293. n. 3. A. 301. n. 6. & ſeq. & An. 302. n. 42. d *Indes & ſoc.*] Agūt de ijſdem Græci hac die in Menologio. Eorum Acta a Metaphraſte edita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. meminitq. de his Nicephorus hiſtor. lib. 7. cap. 6.

T. 2. A. 255 num. 134. e *Troadij*] Eius certamen & coronam deſcriptam habes a S. Gregorio Nyſſeno in Actis S. Gregorij Thaumaturgi, quæ luculenta oratione narrauit.

f *Cæſarij.*] Græci de eodem. Arabiſſum ciuitas in Armenia non tantum huius martyrio illuſtratur, ſed etiam exilio S. Ioannis Chryſoſtomi, immo hoſpitio nobilitatur: illuc etenim ad euitandos frequentes barbarorum incurſus confugiens, a Treio eius ciuitatis Epiſcopo humaniſſime ſuſceptus eſt, vt ipſe ſcribit epiſt. 4. & 69. De Arabiſſo, Cucuſo, Commana, Sebaſte, aliiſq Armeniæ ciuitatibus, ipſaq. prouincia in quatuor partes diuiſa, vide Nouel. cōſtit. collat. 10. tit. 11. de deſcript. quatuor præſ. Armen. Ex Arabiſſo etiam oriundus fuit Mauritius Imp. vt teſtatur Euſtath. in Eutychio. T. 3. A. 311. n. 22.

g *Domnionis.*] De quo ſæpe S. Hieron. ſcribensq. ad Deſiderium epiſt. 154. virum ſanctiſſimum, & ſui temporis alterum Loth appellat. Ad Domnionem extant eiuſdem Hieronymi epiſtolæ 51. & 109. necnon præfatio in Eſdram. Sanctus Paulinus in epiſtola ad Alipium 35. apud Auguſtinum, Domnionem ſanctiſſimum, eumdemq patrem appellat. T. 4. A. 379. n. 17. T. 5 A. 402. nu 40.

h *Theodori.*] Hic ſpectatiſſimus ſanctitate monachus fuit, de quo agitur in vita S. Pachomij, & in Vit. Patrum par. 1. De eo & S. Nilus in lib. de oratione. Recenſetur inter ſcriptores Eccleſiaſt. a Gennadio c. 8. De altero Theodoro monacho diſcipulo S. Antonij agitur ſupra ſept. Idus Ianuarij. T. 5. A. 404 n. 130.

i *Antonij.*] Huius Acta conſcripta ab Ennodio Ticinenſi legimus manuſcript. in biblioth. Vatic. eſt eorum exordium: Vt præliaturi aſſurgunt buccinis, &c. T. 6. A. 488. num. 14.

29 Quarto Kal. Ianuarij. Luna. F xxii.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 30 1 2 3 4 4 5 6 7 8 9

CANTVARIAE in Anglia natalis ſancti a Thomæ Epiſcopi & martyris, qui ob defenſionem iuſtitiæ & Eccleſiaſticæ immunitatis, impiorum hominum factione, in baſilica ſua gladio percuſſus migrauit ad Chriſtum. Hieroſolymis ſancti b Dauid Regis & prophetæ. Arelate natalis S. Trophimi c, cuius meminit S. Paulus ad Timotheū ſcribens: qui ab eodē Apoſtolo Epiſcopus ordinatus, præfatæ vrbi primus ad Chriſti Euangelium prædicandum directus eſt: ex cuius prædicationis fonte (vt ſanctus Zoſimus Papa ſcribit) tota Gallia fidei riuulos

accepit. Romæ ſanctorum martyrum Calliſti [d] Felicis, & Bonifacij. In Africa paſsio ſanctorum martyrum Dominici [e], Victoris, Primiani, Lyboſi, Saturnini, Creſcentij, Secundi, & Honorati. Viennæ in Gallia ſancti Creſcentis [f] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, & primi eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Conſtantinopoli ſancti Marcelli [g] abbatis. In pago Oxymenſi S. Ebrulphi [h] abbatis & confeſſoris, tempore Childeberti Regis.

DECEMBRIS 29.

T. 12. Ann. 1163. n. 19. & ſeq. & pluries eod Tom.

THOMAE *Epiſc.* a] Huius præclariſſimi martyris res geſtas complures ſcripſere, nimirum, Herebertus eius comes indiuiduus, poſtmodum Cardinalis & Epiſcopus Beneuentanus, Ioannes Saliſburgenſis Epiſcopus Carnotenſis, Gulielmus Cantuarienſis, Alanus & Benedictus abbates, necnon Eduardus eiuſdem S. Thomæ contemporaneus, cuius commentarium in compendium Surius redigẽs deſcripſit to. 6. Eſt alia inſuper S. Thomæ vita Pariſijs impreſſa anno Domini 1495. contexta ex prædictis auctoribus vna cũ proceſſu de Eccleſiaſtica libertate. Habemus apud nos incerto auctore de eodem S. Thoma egregium encomium, vbi deſcribuntur Acta ipſius, ac quamplurima miracula ad ſepulchrum eius edita; cunctaq. auctor ſe vidiſſe teſtatur. Extat & Petri Bleſenſis epiſt. 27. de nece eiuſdem S. Thomæ Epiſc. in qua ſanctiſſimi viri laudes prædicat. Sed (quod his omnibus anteponimus) extat in bibliotheca Vaticana regiſtrum omnium epiſtolarum S. Thomæ & aliorum, quæ toto illo plurium annorum perſecutionis tempore vltro citroq. ſunt datæ: quas omnes exſcripſimus, retulimusq. per annos ſingulos, vt ſcriptæ ſunt, in Annales Eccleſiaſticos. Coronatus eſt martyrio S. Thomas anno Domini MCLXX. Facta eſt eiuſdem translatio anno octauo Honorij Papæ III. extant de ea re litteræ Apoſtolicæ, ſimulq. opuſculum a Stephano Archiepiſcopo Cantuarienſi cõſcriptum. Habet hæc omnia cod. manuſcriptus biblioth. Vatic. num. 723. vbi etiam leguntur litteræ Alexandri Papæ III. de eiuſdem canonizatione promulgatæ. Videre meruit ſæculum noſtrum hac ex parte feliciſſimum quamplurimos Thomas, ſanctiſſimos ſacerdotes, alioſq. nobiliſſimos viros Anglicanos ampliori (liceat dicere) martyrio coronatos, duplicisq. tituli coronis auctos; cum non ſolùm (vt Thomas) pro Eccleſiaſtica libertate, ſed pro fide Catholica tuenda, reſtituenda, ac conſeruanda, nobiliſſimo martyrio occubuerint; vt inter alios, quos nuper S. Societas IESV velut agnos innoxios in ſacris ſeptis, ſanctis eruditionibus ad martyrium, acceptiſſimas Deo hoſtias, ſaginauit; quos Romanum, quos Rhemenſe ſacra collegia, quæ dixerim celſas turres a facie Aquilonis, & fortiſſima propugnacula fidei, emiſerunt ad triumphos, & prouexerunt ad coronas. Macte animo, macte virtute, Anglicanorum nobiliſſime ac glorioſiſſime cœtus, qui tam illuſtri militiæ nomen dediſti, ac ſacramento ſanguinem ſpopondiſti: æmulor ſane vos Dei æmulatione, cum vos martyrij candidatos, ac nobiliſſimæ purpuræ martyres deſignatos aſpicio. Compellor & dicere: Moriatur anima mea morte iuſtorum, & fiant nouiſſima mea horum ſimilia.

De eius ſepulchro. T. 1. An. 34. nu. 145. & ſeq.

b *Dauid Regis.*] De eodem hac die Beda, & alij recentiores. Plenæ ſunt de ipſo diuinæ Scripturæ, multaq. de eo Ioſephus in libris antiq. De immẽſis prodigijs ad ſepulchrum eius editis, cum impius Herodes theſaurum inde auferre conaretur, vide eumdem antiquit. lib 16. c. 11.

T. 1. An. 46. n. 2. & An. 59 n. 1. T. 2. A. 109. num. 49.

c *Trophimi.*] De quo Acta Apoſt. c. 20. 21. & Paul. 2. ad Corinth. cap. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Meminit eiuſdẽ Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. vbi manifeſtiſſime errat, dũ eum temporibus Decij Imp. in Gallias miſſum affirmat. Agit de eo etiam Ado Vien. in chron. anno Dom. 59. Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt 2. contra Heinricianos. 5. 8. Dorotheus in Synopſi, & alij. Zoſimi epiſtola, quæ hic citatur, non habetur.

d *Calliſti & ſoc.*] De his Beda hac die, adſtipulanturq. vetera manuſcripta.

e *Dominici & ſoc.*] De his Beda, vet. manuſcrip. ac recentiores.

T. 1. An. 46. n. 2.

f *Creſcentis.*] Hic idem cum eo de quo ſupra agitur quinto Kal. Iulij, de quo vide quæ ibi notauimus ea die: puto enim hac die trãſlationem celebrari.

T. 6. A. 466. n. 2. & ſeq. & An. 469. n. 4.

g *Marcelli Abb.*] De eodem Græci. Eius Acta ex Metaphraſte deſcripta habet Lipom. tom 5. ac Sur. tom. 6. Claruit temporibus Leonis Imperatoris.

cir. A. 590.

h *Ebrulphi.*[De eodem Vſuardus hac die; eius autem res geſtas recitat Sur. tom. 6.

Tertio

30 Tertio kal. Ianuarij. Luna. G xvi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10

SPOLETI natalis ſanctorum martyrum Sabini [a] Epiſcopi, Exuperantij & Marcelli diaconorum, ac Venuſtiani Præſidis, cum vxore & filijs, ſub Maximiano Imperatore: ex quibus Marcellus & Exuperantius primum equuleo ſuſpenſi, deinde fuſtibus grauiter mactati, poſtea vngulis abraſi, & laterum exuſtione aſſati, martyrium compleuerunt: Venuſtianus autem non multo poſt vna cum vxore & filijs gladio necatus eſt: ſanctus vero Sabinus poſt manuum detruncationem, & diutinam carceris macerationem, ad mortem vſque cæſus eſt. Horum martyrium licet diuerſo extiterit tempore, vna tamen die recolitur. Alexandriæ ſanctorum Manſueti [b], Seueri, Appiani, Donati, Honorij, & ſociorum martyrum. Theſſalonicæ ſanctæ Anyſiæ [c] martyris. Ibidem ſancti Anyſij [d] eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. Mediolani ſancti Eugenij [e] Epiſcopi & confeſſoris. Rauennæ ſancti Liberij [f] Epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis ſancti Rainerij [g] Epiſcopi.

DECEMBRIS 30.

T.2.A.301 num.20. & A.303. nu. 131. SABINI *Epiſc. & ſoc.* [a]] De ijdem Beda, Vſuardus, & alij omnes. Eius Acta manuſcripta habemus. incipiunt: In diebus illis Venuſtianus, &c. Petrus in catal. lib. 2. cap. 19. eadem paucis perſtrinxit. De inſigni miraculo eius virtute edito ſcribit Paulus diacon. de geſt. Longob. lib. 4. cap. 5. deque eodem martyre, & Petro Epiſcopo Ticinenſi vide eumdem lib 6. cap. 18. De eius ſacris reliquis Firmum transferendis ſunt epiſtolæ S. Gregorij Papæ in regiſtro lib. 7. epiſt. 71. ad Chryſanthum, 72. ad Paſſiuum, & lib. 11. epiſt. 18. ad eumdem.

[b] *Manſueti & ſoc.*] De his item Vſuardus, Vuandelbertus, & vet. manuſcripta.

T.2.A.303. n. 84. [c] *Anyſiæ*] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio. Eius autem Acta a Metaphraſte deſcripta habet Lipom. to. 5. & Sur. to. 6. Paſſa eſt in perſecutione Maximiani Imp.

[d] *Anyſij Epiſc.*] Fuit hic ſucceſſor S. Acholij. Claruit temporibus Theodoſij Imp. Ad hunc ſcriptæ extant duæ epiſtolæ S. Ambroſij, 60. & 79. Ad ipſum ac ceteros Macedoniæ Epiſcopos ſcripſit Ioan. Chryſoſt. epiſt. 163. Mentio habetur de eodem apud Pallad. dialog. de rebus geſtis S. Ioannis Chryſoſtomi. T.4 A 378 n. 43 & A. 389. nu. 74.

[e] *Eugenij Epiſc.*] Tabulæ eccleſ. Mediolan. ex quibus Molan. & Galeſ. hac die. cir. A. 800.

[f] *Liberij Epiſc.*] De eo tabulæ eccleſiæ Rauennat. & Hieronymus Rub. hiſtor. Rauen. libr. 1. qui eum perueniſſe ait vſque ad tempora Victoris Papæ, & Seueri Imperatoris. cir. A. 205.

[g] *Rainerij Epiſc.*] De ipſo vet. monumenta eius eccleſiæ, quæ manuſcripta Romam miſſa accepimus. Fuit Epiſcopus Furconienſis; cuius eccleſiæ in Actis Conciliorum aliquando habetur mentio, vt ſuperius diximus.

xx. A Pridie Kal. Ianuarij. Luna. 31

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
t u A B C D E f F G H M N P
29 30 1 2 3 4 5 6 6 7 8 9 10 11

ROMAE natalis ſancti Silueſtri a Papæ, qui Magnum Conſtantinum Imperatorem baptizauit, & Nicænam Synodum confirmauit: multiſq. alijs rebus ſanctiſsime geſtis, quieuit in pace. Item Romæ via Salaria, in cœmeterio Priſcillæ, ſanctarum martyrum Donatæ b, Paulinæ, Ruſticæ, Nominandæ, Serotinę, Hilarię, & ſociarum. Apud Senonas beatorum Sabiniani c Epiſcopi, & Potentiani, qui a Pontifice Romano illuc ad prædicandum directi, eamdem metropolim confeſſionis ſuæ martyrio illuſtrarunt. Ibidem ſanctæ Columbæ d virginis & martyris, quæ, igne ſuperato, in perſecutione Aureliani Imperatoris gladio cæſa eſt. Rhetiariæ ſancti Hermetis e exorciſtæ. Catanæ in Sicilia paſsio ſanctorum Stephani f, Pontiani, Attali, Fabiani, Cornelij, Sexti, Floris, Quinctiani, Mineruini, & Simpliciani. Eodem die ſancti Zotici g presbyteri Romani, qui Conſtantinopolim profectus, alendorum orphanorum curam ſuſcepit. Rauennæ S. Barbatiani h presbyteri & confeſſoris. Eodem die ſanctę Melaniæ i iunioris, quę cum viro ſuo Piniano Roma abſcedens, & Hieroſolymam proficiſcens, ibi inter feminas Deo ſacras, vir inter monachos religioſam vitam exercuit; & ambo ſancto fine quieuerunt. ¶ Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum, & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. ℞. Deo gratias.

DECEMBRIS 31.

Plura T. 3. præſertim De Baptiſmo Cõſtãtini A. 324 a nu. 29 & inf corrige notationẽ à n. 36 & infra, eiuſdẽ An. 324. de Dracone n. 97 & infra eiuſdẽ A. 324 obitus A. 335. n. 58

SILVESTRI *Papæ a.*] De eodem Beda, Viuardus, Ado, & ceteri Latinorum: Græci autem in Kal. Ianuarij in Menologio, hiſce verbis; Eodem die S. Silueſtri Rom. Pontificis, qui propter ſummum virtutis gradum, defuncto Melchiade, antiquioris Romæ creatus eſt Epiſcopus. hic multorum patrator miraculorum, Conſtantinum Magnum ad fidem conuertit, cum animæ & corporis morbos diuino baptiſmate ab eo expuliſſet. Hæc in Menolog. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. Optat. lib. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij plures. De Actis Silueſtri eſt cenſura Gelaſij in cap. ſancta Romana. diſtinct. 15. Habemus eadẽ manuſcrip. quorum eſt exordium: Silueſter cum eſſet infantulus, a vidua matre Iuſta traditus eſt Cantio presbytero, &c. Habet eadem Mombrit. tom. 2. Tribuũt nonnulli ea Euſebio Cæſarienſi (talis enim titulus illi commentariolo affixus reperitur in aliquibus codicibus.) ſed error ex multis manifeſtus arguitur, cum & Gelaſio teſte, Acta Silueſtri incerto auctore ſint ſcripta. Habet & Metaphraſt. Silueſtri Acta, quæ deſcripſit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. in quibus tamen nonnulla deſiderantur. Citantur Acta Silueſtri Papæ ve authentica ab Hadriano Papa in epiſt. ad Carolum Magnũ Imp. De veritate baptiſmatis Conſtantini Imp. per Silueſtrũ Romæ exhibiti, ſatis egi-

mus

mus in Annal. Eccl. vbi ceteras ipſius res geſtas per annos ſingulos ordine tẽporis digeſſimus. Breuiter de his diximus ſuperius 22. Auguſti in Timotheo; vbi de Conſtantini baptiſmate nõnulla, quibus Euſebij Ariani impoſtura redarguitur, habentur conſcripta. De feſta die S. Silueſtri feriãnda extat can. 1. de cõſecr. diſtinct. 3. ex. Greg IX. extra de feriis, cap. conqueſtus. Ea die S. Gregorius Papa in eccleſia habuit homiliã, quę eſt nona in Euang. & Innocentius III. duas. Eccleſiam S. Silueſtri, quæ Titulus Equitij dicta eſt (vt habet lib. de Rom. Pontif.) Symmachus Papa a fundamẽtis erexit, ſeu, quod verius puto, reſtituit: nam Equitij Titulum ab eodem Silueſtro fuiſſe inſtitutum, idẽ liber de Rom. Pontif. docet in Silueſtro. In eadem eccleſia ſub maiori altari a Sergio Iuniori Rom. Pontifice reconditum eſſe corpus S. Silueſtri Papæ, docet vetus inſcriptio, quæ inciſa marmori, intra cancellos eiuſdem eccleſiæ aſſeruatur. Rurſum de eccleſia S. Silueſtri Papæ, & ſacris imaginibus ibi poſitis muſiuo opere contextis, meminit Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnũ de imaginibus. Paulus Papa ædes paternas, in quibus natus fuerat & educatus, in eccleſiã & monaſterium conuertens, eamdẽ in honorem SS. Stephani protomartyris, & Silueſtri Rom. Pont. Deo dicauit. Extant de ea re eiuſdem litteræ Apoſtolicæ, quæ hactenus in eodẽ monaſterio aſſeruantur: dicta eſt ea eccleſia, S. Silueſtri apud Campum Martium, ſicut & antiqua monumenta teſtantur, vel (vt habet Martinus Polon.) S. Silueſtri ad Caput, ob reconditum in ea caput Præcurſoris Domini.

[b] *Donatę & ſoc.*] Ado de iiſdem agit, ac recentiores, conſentiuntq. vet. manuſcripta.

T. 2. an. 46. nu. 2. [c] *Sabini & Potentiani.*] De his Beda, Vſuardus, ac ceteri omnes. Horũ res geſtas, atque tranſlationem recitat Petrus in catal. lib. 5. c. 25. pluribus Mombrit. to. 2. & tab. Epiſcoporum Senonenſium apud Democharem.

T. 2. A. 275. nu. 6. [d] *Columbæ.*] Beda, Viuardus, Ado, & alij. In Breuiario Toletano legimus de ea ſacrum hymnum, quo eius martyriũ canitur. De eadem Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 1. c. 24. Longe hæc alia eſt a Columba Cordubenſi, de qua S. Eulog. in Memor. ſanct. lib. 3. cap. 9. cuius natalis eſt dies 10. Kal. Octobr.

[e] *Hermetis*] De eodem Viuardus, Ado, manuſcrip. ac etiam recentiores.

[f] *Stephani & ſoc.*] De his tab. Eccleſiæ Catanenſis, vbi celebris eſt eorum memoria.

T. 3. A. 330 n. 27. & ſeq [g] *Zotici*] Agunt de eodem Greci hac die in Menologio, his verbis: Commemoratio S. Zotici orphanorum nutritoris, qui claris parentibus ortus ex vrbe Roma à Conſtantino Magno in ciuitatem Conſtantinopolitanam cũ aliis quibuſdam nobilibus ductus. Hæc ibi. Mich. Glyc. in 3. par. Annalium recenſens illuſtres viros quos ſecũ Conſtantinus Roma Conſtantinopolim duxit, Zoticum inter alios numerat; de quo præclarum eſt illud elogium in conſtitutione Leonis & Anthemij Auguſtorum ad Dioſcorum Præf. prætorij. omnia priuilegia. Cod de Epiſc. & cler. his verbis: Zotici beatiſſimæ memoriæ, qui primus huiuſcemodi pietatis officia inueniſſe dicitur. Hæc ibi: licet meus Græcus codex habeat, Iotici, loco Zotici: verior eſt itaque lectio, quæ notatur in margine. Quod autem in conſtitutione Leonis Imp. Zoticus primus dicatur qui pium hoſpitalitatis officium erga pauperes exercuit, ſic accipias, vt ipſe Conſtantinopoli xenodochium primus erexerit, ſicut in Portu Romano S. Pammachius peregrinorum, & Romæ Fabiola noſocomium, vt auctor eſt S. Hieronymus: nam quod ad primã xenodochij inſtitutionẽ ſpectat, Hircanũ illud primũ erexiſſe Hieroſolymis, ſcribit Ioſeph. lib. 13. antiq. cap. 16. Hegeſippus lib. 1. Iſidor. lib. 15. orig. c. 3. licet Ioſephi locũ Gelenius aliter in Latinũ verterit, nẽpe quod Hyrcanus primus externũ militẽ alere cœperit, non pauperes peregrinos, prout veteres omnes intellexiſſe videmus.

[h] *Barbatiani.*] De eodẽ tab. eccleſ. Rauen. Habuit ſermonem in die natali ipſius Petrus Damian. quo etiã eius Acta conſcripſit, apud Sur. to. 6. & iterũ to. 4. De eodẽ Petr. in catal. lib. 2. c. 23 Hieron. Rub. hiſt. Rauen li. 3. & alij. Claruit temporibus Valentiniani III. Imp. & Gallæ Placidię Aug. eius matris. cir. A. 425.

[i] *Melaniæ iunioris.*] De eadẽ hac die Græci. Res eius geſtas ex antiquis monimentis edidit Metaphraſtes, & ſcripſit Lipom. to. 5. hæc iunior dicta reſpectu ſenioris, cuius neptis erat, de vtraq; Pallad. c. 33. Non imparis virtutis, aut minoris laudis Melania ſenior fuit aliquando, ſed poſtea Origenis fuligine præclariſſima opera obſcurauit. De Melania iuniore, eiuſq. viro Piniano agit S. Aug. epiſt. 224. 225. 227. & S. Hieron. epiſt. 8. Inter eius Acta nobilia, illud celeberrimũ non prætermittimus, quod Voluſianum patruum, Romanorum nobiliſſimũ, quem vt ad Chriſtum conuerteret, S. Auguſtinus tantopere laborauiſſet ad eũ, & ab eo ſcriptæ epiſt. 2. 3. 4. & 5. indicant) illum inquã diſertiſſimũ virũ, & a Chriſtiana lege alieniſſimum tandem ipſa Melania Chriſto ſubegit, vt eius Acta teſtãtur. T. 1 A. n. 34. nu. 233. T. 4. A 372. n. 93. & A. 384 n. 5. T. 5 A. 397. nu 3. & An. 408. nu. 42 & 43. A. 419 nu. 104. A. 434. n. 7. & ſeq. & An. 438. nu. 15. & ſeq.

FINIS NOTATIONVM.

Laus Deo, Beatæ Mariæ, Sanctiſq; omnibus.

Libellus ſupplex auctoris ad S.D.N. Sixtum Quintum, quo petit prædictas ſuas lucubrationes cognoſci a R. D. Vuilhelmo Lindano, Epiſcopo Ruremundenſi, tunc in Vrbe commorante.

Sanctiſsimo D. N. Sixto Papæ Quinto S.

CVM ad calcem perductum ſit, Deo iuuante, opus Notationum noſtrarum in Martyrologium Romanum, quo de omnibus quæ in eo habentur, pro viribus ratio redditur: meumq. in ea re inſtitutum, cum de his coram agerem (Beatiſsime Pater) apud te adhuc Cardinalem, mirifice commendares, vehementerq. ad opus ſuſcipiendum, perficiendumq. hortarere, cupiamq. in lucem edere, id nonnullis eruditis viris efflagitantibus, auideque expectantibus: optarem prius auctoritate Beatitudinis veſtræ illud relegi & expendi a Reuerendiſsimo D. Vuilhelmo Lindano Epiſcopo Ruremundenſi, viro tum in Theologicis facultatibus, tum etiam in Eccleſiaſtica hiſtoria apprime verſato: quem modo hic opportune ipſius Eccleſiæ negotia detinent. Cumq. fuerit a dicto Præſule eiuſmodi opus perſpectum, diſcurſum, atque probatum; fas mihi ſit illud prælis committere in vſum Chriſtianæ religionis. Deus Beatitudinem veſtram (vt opus habet Eccleſia) diutiſsime incolumem ſeruet ac protegat.

Beatitudinis veſtræ humilis ſeruus Cæſar Baronius Soranus
Presbyter Congreg. Oratorij in Vrbe.

PP. Concedimus. cognoſcat Reuerendiſſ. Lindanus.

Sequitur relatio eiuſdem Vuilhelmi Lindani, Epiſcopi Ruremundenſis, ad S. D. N. Sixtum Pont. Max.

BEATISSIME PATER.

SECVTVS S.V. *mandatum harum tergæ inſcriptum ſuper Notationibus in Martyrologium Rom. venerandi V. Cæſaris Baronij Sorani; teſtor hac mea manu, me in ijs perlegendis non reperiſſe, quæ vllam ſuſpecta aut nouata fidei ingerant labem, nedum quæ ſanctæ Catholicæ noſtræ officiant Religioni, aut orthodoxæ aduerſentur doctrinæ; ſed varijs de cauſis digniſſimas equidem arbitror, vt primo quoque tempore in lucem edantur propter admirandam veteris Eccleſiaſticæ hiſtoriæ doctrinam, & exquiſitam atque raram, eamq. ſingularem Chriſtianæ antiquitatis cognitionem. In quorum fidem has meis & ſigillo & manu propria ſignaui. Romæ XI. Kal. Septembr. anno M.D.LXXXV.*

Ita atteſtor
Vuilhelm. Damaſi Lindanus, Eccl. Ruremundenſis
Epiſcopus indignus.

Eiuſdem R.D. Vuilhelmi Lindani teſtata fides de Notationibus imprimendis.

DIE *ſecunda Septembris ann. 1585. hunc libellum Sanctiſſ. D.N. retuli, manum & ſigillum noſtri arbitrij teſtes oſtendens. eius Sanctitas iuſsit, vt eundem ſupplicanti redderem, qui R.P. Magiſtro S. Palatij exhiberet, vt prælo tradatur. Actum in area Domicilij Sanctiſſ. D.N. in Quirinali, cum proxime diſceſſurus Sanctitati ſuæ Vale dicerem.*

Ita eſt:
Vuilhelmus Lindanus, Eccl. Ruremundenſis
Epiſcopus indignus.

Extat de his omnibus originalis ſcriptio apud Reuerendiſſ. D. Magiſtrum ſacri Palatij, cuius ſubſcriptio hic poſita ordine ſequitur.

DIE *prima Octobris 1585. recepta copia iſtius libri ſubſcripta R.D. Cæſaris Baronij auctoris manu, huic originali ſubſcribo, concedens vt imprimatur.*

F. Thomas Zobbius, ſacri Palatij Magiſter, manu propria.

LECTIONES PER TOTVM ANNVM AD ABSOLVTIONEM CAPITVLI.

In Aduentu, tam in Dominicis, quã in ferijs, vſque ad Vigiliam Natiuitatis Domini, Lectio.

DOMINE miſerere noſtri; te enim expectauimus: eſto brachium noſtrum in mane, & ſalus noſtra in tempore tribulationis. Tu autem Domine miſerere nobis.

℟. Deo gratias.

In Vigilia Natiuitatis Domini, Lectio.

PEr quem accepimus gratiam & Apoſtolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibus, pro nomine eius, in quibus eſtis & vos vocati IESV Chriſti Domini noſtri. Tu autem.

In Die Natiuitatis Domini, Lectio.

IPſi peribunt, tu autem permanebis, & omnes vt veſtimentum veteraſcent: & velut amictum mutabis eos, & mutabuntur; tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient. Tu autem Domine.

In feſto S. Stephani Protomartyris, Lectio.

POſitis autem genibus, clamauit voce magna, dicens: Domine, ne ſtatuas illis hoc peccatum: & cum hoc dixiſſet, obdormiuit in Domino. Tu autem Domine.

In feſto S. Ioannis Euangeliſtæ, Lectio.

IN medio Eccleſiæ aperuit os eius, & impleuit eum Dominus ſpiritu ſapientiæ & intellectus, & ſtolam gloriæ induit eum. Tu autem Domine.

In feſto SS. Innocentium, Lectio.

HI empti ſunt ex omnibus primitiæ Deo & agno, & in ore ipſorum non eſt inuentum mendacium: ſine macula enim ſunt ante thronum Dei. Tu autem.

Dominica infra Octauam Natiuitatis Domini, Lectio.

ITaque iam non eſt ſeruus, ſed filius: quod ſi filius, & heres per Deum. Tu autem Domine.

In Octaua Natiuitatis, Lectio.

IPſi peribunt, tu autem permanebis. *vt in die Natiuitatis.*

In Epiphania Domini, & per Octauam, Lectio.

OMnes de Saba venient, aurum & thus deferentes, & laudem Domino annunciantes. Tu autem.

Dominica infra Octauam Epiphaniæ, Lectio.

SIcut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habent; ita multi vnum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius membra, in Chriſto IESV Domino noſtro. Tu autem Domine.

In Dominicis diebus, & ferijs per annum ab Octaua Epiphaniæ vſque ad Dominicam primam Quadrageſimæ: & ab Octaua Pētecoſtes excluſiue, vſque ad Aduentum Domini, Lectio.

DOminus autem dirigat corda & corpora noſtra in caritate Dei, & patientia Chriſti. Tu autem.

In Dominica prima Quadrageſimæ, & in alijs Dominicis & ferijs vſque ad Dominicam Paſsionis.

QVærite Dominum dum inueniri poteſt, inuocate eum dum prope eſt. Tu autem Domine.

In Dominica de Paſſione vſque ad feriam quartam maioris hebdomadæ, Lectio.

FAciem meam non auerti ab increpantibus & conſpuentibus in me, Domine Deus auxiliator meus, & ideo non ſum confuſus. Tu autem.

In

In die ſancto Paſchæ, & per Octauam, & in omnibus Dominicis & ferijs vſque ad Aſcenſionem, Lectio.

SI conſurrexiſtis cum Chriſto, quæ ſurſum ſunt quærite, vbi Chriſtus eſt in dextera Dei ſedens: quæ ſurſum ſunt ſapite, non quæ ſuper terram. Tu autem Domine.

In Aſcenſione Domini, & per Octauam, Lectio.

VIri Galilæi, quid ſtatis aſpicientes in cælum? Hic IESVS, qui aſſumptus eſt a vobis in cælum, ſic veniet, quemadmodum vidiſtis eum euntem in cælum. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Aſcenſionis, Lectio.

SI quis loquitur, quaſi ſermones Dei: ſi quis miniſtrat, tamquam ex virtute, quam adminiſtrat Deus: vt in omnibus honorificetur Deus, per IESVM Chriſtum Dominum noſtrum. Tu autem.

In die ſancto Pentecoſtes, & per Octauam, Lectio.

IVdæi quoque & proſelyti, Cretes & Arabes, audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia Dei. Tu autem Domine.

In feſto ſanctiſſimæ Trinitatis, Lectio.

TRes ſunt qui teſtimonium dant in cælo. Pater, Verbum, & Spiritus ſanctus, & hi tres vnum ſunt. Tu autem.

In feſto Corporis Chriſti, & per Octauam, Lectio.

QVicumque manducauerit panem, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis & ſāguinis Domini. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Corporis Chriſti, Lectio.

FIlioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, ſed opere & veritate. Tu autem.

PROPRIA SANCTORVM CAPITVLA.

In feſto S. Andreæ Apoſtoli, Lectio.

ESaias enim dicit: Domine quis credidit auditui noſtro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbū Chriſti. ſed dico: Numquid non audierunt? Et quidem, In omnem terram exiuit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Tu autem.

In Conuerſione S. Pauli Apoſtoli, Lectio.

SAulus autem multo magis conualēſcebat, & confundebat Iudæos qui habitabant Damaſci, affirmans quoniā hic eſt Chriſtus. Tu autem.

In Purificatione B. MARIAE Virginis, Lectio.

ET placebit Domino ſacrificium Iuda & Hieruſalem, ſicut dies ſæculi, & ſicut anni antiqui, dicit Dominus omnipotens. Tu autem Domine.

In feſto Annunciationis B. MARIAE, Lectio.

EGredietur virga de radice Ieſſe, & & flos de radice eius aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spiritus Domini. Tu autem.

In feſtiuitatibus S. Crucis, Lectio.

HVmiliauit ſemetipſū, factus obediens vſque ad mortem, mortē autem crucis: propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen quod eſt ſuper omne nomē. Tu autem.

In Natiuitate S. Ioannis Baptiſtæ, Lectio.

REges videbunt, & cōſurgent principes, & adorabunt Dominum Deum tuum, & ſanctum Iſrael, qui elegit te. Tu autem Domine.

In Natali SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, Lectio.

ET Petrus ad ſe reuerſus dixit: Nūc ſcio vere, quia miſit Dominus Angelum ſuum, & liberauit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum. Tu autem.

In Commemoratione S. Pauli Apoſtoli, Lectio.

EGo enim ſum minimus Apoſtolorum, qui non ſum dignus vocari Apoſtolus, quoniam perſecutus ſum Eccleſiam Dei: gratia autem Dei ſum id quod ſum, & gratia eius in me vacua non fuit. Tu autem Domine.

In feſto S. Petri ad Vincula, Lectio:

ET Petrus ad ſe reuerſus, *vt in Natali eiuſdem.*

In feſto Transfigurationis Domini, Lectio.

SVſtulit me in ſpiritu in montem magnum & altum, & oſtendit mihi ciuitatem ſanctam Hieruſalem deſcendentem de cælo a Deo, habentem clari-

claritatē Dei, & lucerna eius eſt agnus. Tu autem Domine.

In feſto S. Laurentij, Lectio.

POtens eſt autē Deus omnem gratiam abundare facere in vobis, vt in omnibus ſemper omnem ſufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, ſicut ſcriptum eſt: Diſperſit dedit pauperibus, iuſtitia eius manet in ſæculum ſæculi. Tu autem Domine.

In feſto Aſſumptionis, Natiuitatis, Ad Niues, Viſitationis, & Conceptionis B. MARIAE *Virginis, & in officio eiuſdem, in Sabbato, Lectio.*

IN plateis ſicut cinnamomū & balſamum aromatizans odorem dedi: quaſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoris. Tu autem.

In feſtiuitatibus S. Michaelis, Lectio.

FActum eſt prælium magnum in cælo: Michael & angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli eius: & non præualuerūt, neque locus inuentus eſt eorum amplius in cælo. Tu autem.

In feſto omnium ſanctorum, & per Octauam, Lectio.

BEnedictio, & claritas, & ſapientia, & gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſæcula ſæculorum, Amen. Tu autem.

In feſtiuitatibus Apoſtolorum, Lectio.

IBant Apoſtoli gaudentes a conſpectu Concilij, quoniam digni habiti ſunt pro nomine IESV cōtumeliam pati. Tu autem Domine.

In feſtiuitatibus Apoſtolorum, & Martyrum a Paſcha vſque ad Pentecoſten, Lectio.

SCimus quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, his qui ſecundum propoſitum vocati ſunt ſancti. Tu autem Domine.

In Natali vnius Martyris, Lectio.

IVſtus cor ſuum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum, & in conſpectu Altiſſimi deprecabitur. Tu autem Domine.

In Natalitijs plurium Martyrum, Lectio.

FVlgebunt iuſti, & tamquam ſcintillæ in arundinero diſcurrent: iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. Tu autem Domine.

In feſto Confeſſorum Pontificum, Lectio.

FVngi ſacerdotio, & habere laudem in nomine ipſius, & offerre illi incenſum dignum in odorem ſuauitatis. Tu autem.

In feſto Confeſſorum non Pontificum, Lectio.

IVſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei, & dedit illi ſcientiam ſanctorum: honeſtauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. Tu autem Domine.

In feſtis ſanctarum Virginum & Martyrum, Lectio.

DOmine Deus meus, exaltaſti ſuper terram habitationem meam, & pro morte defluente deprecatā ſum: inuocaui Dominum patrem Domini mei, vt nō derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore ſuperborū ſine adiutorio. Tu autem Domine.

In feſtis ſanctarum Martyrum tantum, Lectio.

LAudabit vſque ad mortem anima mea Dominum, quoniam eruis ſuſtinentes te, & liberas eos de manu anguſtiæ, Domine Deus noſter. Tu autem Domine.

In feſto ſanctarum Mulierum, nec virginum nec martyrum, Lectio.

MVltæ filiæ congregauerunt diuitias, tu ſupergreſſa es vniuerſas: fallax gratia, & vana eſt pulchritudo: mulier timens Deum, ipſa laudabitur. Tu autem.

In dedicatione Eccleſiæ, Lectio.

ET abſterget Deus omnem lacrymam ab oculis ſanctorū, & mors vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt: & dixit qui ſedebat in throno: Ecce noua facio omnia. Tu autem Dn̄e miſerere nobis. ℞. Deo gratias.

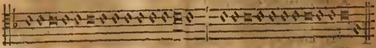
MARTY-

MARTYROLOGIVM IN CHORO CANTATVR

in tono Lectionum Matutini, hoc modo.

Kalendis Ia nu a ri j   Luna prima.

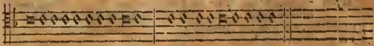

Circumciſi o Domini noſtri Ieſu Chriſti,   & Octaua Natiui tatis eiuſdem.

Et ſic terminatur qualibet clauſula, etiam in fine Lectionis, præterquam ſi vltima dictio ſit monoſyllaba, quæ hoc modo inflectitur.

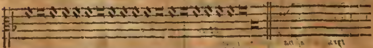

Tandem gladi o marty rij palmam adepta eſt.

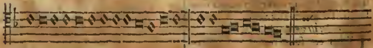
Anno à crea tio ne mundi,   quando in prin cipio Deus, &c.

vſque ad verba illa, In Bethlehem Iudæ; *in quibus extollitur vox ad quartam ſuperiorem, videlicet:*

In Bethlehem Iudæ naſcitur ex Maria Virgine factus homo.

Verſus autem ſequens in tono Paſſionis.

Natiui tas Domini noſtri Ieſu Chriſti   ſecundum carnem.

Quod ſequitur, in tono Lectionis conſueto.

FINIS.

INDEX NOMINVM OMNIVM SANCTORVM;
Qui in hoc Martyrologio continentur, ordine Alphabetico deſcriptus.

A

AARON ſacerdos, in monte Hor. 1. Iul.
Aaron mart. in Britannia ſub Diocletiano. infra cum Iulio, 1. Iul.
Abachum mart. Romæ ſub Claudio, inf. cum Mario. 19. Ianuar.
Abdias propheta, Samariæ, 14. Iun. & 19. Nouemb.
Abdieſus diaconus mar. ſub Sapore. 22. Apr.
Abdon & Sennen mart. Romæ ſub Dec. 30. Iul.
Abedechalas presb. & mart. in Perſide ſub Sapore. inf. cum Symeone. 21. Apr.
Abercius Epiſcopus Hierapolitan. 22. Oct.
Abibonis inuentio. 3. Aug.
Abibus diaconus mart. Edeſſe ſub Licinio. 15. Nouemb.
Abilius epiſc. Alexandrin. 12. Febr.
Abraham eremita in Syria. 16. Mart.
Abraham confeſſor Aruernis, 15. Iun.
Abraham patriarcha 9. Oct.
Abrahamitæ monachi mar. Conſtantinopoli ſub Theophilo. 8. Iul.
Abſalon mart. Cæſareæ. infr. cum Lucio. 2. Mart.
Abudemius mart. ſub Dioclet. in Tenedo. 25. Iul.
Abundantius mar. inf. cum Leone. 1. Mart.
Abundantius diaconus mar. Romæ ſub Diocletiano. inf. cum Abundio. 16. Sept.
Abundius mart. Romæ. inf. cum Alexandro. 27. Febr.
Abundius epiſc. Comenſis. 3. Apr.
Abundius manſionarius Eccl. S. Petri Romę. 14. Apr.
Abundius presb. & mar. Cordubæ. 11. Iul.
Abundius mar. Romæ ſub Valeriano. infra cum Irenæo. 26. Aug.
Abundius presbyt. Abundantius diaconus, Marcianus, & Ioannes mart. Romæ ſub Diocletiano. 16 Sept.
Abundius diaconus mart. ſub Dioclet. infra cum Carpophoro. 10. Decemb.
Abundius mar. ſub Numeriano. inf. cum Iuſto. 14. Decemb.
Acacius presb. & mar. Sebaſtæ ſub Dioclet. infr. cum Hirenarcho. 27. Nouemb.
Acathius centurio mart. Conſtantinopoli ſub Dioclet. 8. Maij.
Acatius epiſcopus Amidæ. 9. Apr.
Acatius mart. Pruſæ. infr. cum Patricio. 28. Apr.
Acatius mar. Mileti ſub Licinio. 28. Iul.
Accurſius mar. in Africa. inf. cum Berardo. 16. Ian.
Acepſimas epiſcopus mart. ſub Sapore in Perſide. 22. Apr.
Achillas epiſc. Alexandrin. 7. Nou.
Achilleus diaconus mar. in Gallia. infr. cum Felice. 23. Apr.
Achilleus mar. Romæ. infr. cum Nereo. 12. Maij.
Acindynus mar. ſub Dioclet. inf. cum Victore. 20. Apr.
Acindynus, Pegaſius, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodiſtus, & ſocij mart. in Perſide. 2. Nouemb.
Aciſclus & Victoria mart. Cordubæ ſub Diocletiano. 17. Nouemb.
Acutius mart. Puteolis ſub Diocletiano. inf. cum Ianuario. 19. Sept.
Acyllinus mar. Carthag. inf. in Scillitani mar. 17. Iulij.
Adalbertus epiſc. Pragenſis mar. 23. Apr.
Adauctus mar. Romæ ſub Diocletiano. infra cum Felice. 30. Aug.
Adaucus mar. in Phrygia cum alijs plurimis ſub Maximiano Galerio. 7. Febr.
Adalbertus confeſſor in Hollandia. 25. Iun.
Adelphus epiſc. Metenſis. 29. Aug.
Aderitus epiſc. Rauennæ. 27. Sept.
Adiutor confeſſor in Campania ſub Vuandalis. inf. cum Priſco. 1. Sept.
Adiutor mar in Africa inf cum Victuro. 18. Decemb.
Adiutus mar. in Africa. inf. cum Berardo. 16. Ianuar.
Adiutus abbas, Aurelianis. 19. Dec.
Ado epiſcopus Viennen. 16. Dec.
Adria mar. Romæ ſub Valeriano. inf. cum Euſebio. 2. Decemb.
Adrio, Victor, & Baſilla mart. Alexandriæ. 17. Mai.
Aduentor mar. Taurini ſub Maximiano. inf. cum Octauio. 20. Nouemb.
Adulphus & Ioãnes mar. Cordubę. 27. Sept.
Aedeſius mart. Alexandriæ ſub Maximino. 8. Apr.
Aegidius abbas in prouincia Narbonenſi. 1. Sept.
Aemiliana virgo Romæ. 5. Ian.
Aemiliana mar. Romæ. 30. Iun.
Aemilianus mar. in Armenia. infr. cum Dionyſio. 8. Febr.
Aemilianus miles, Tertulla & Antonia virg. cum alijs mart. in Numidia ſub Valeriano. 29. Apr.
Aemilianus mar, Doroſtori ſub Iuliano. 18. Iul.
Aemilianus epiſcopus Cyzici. 8. Aug.
Aemilianus epiſcopus Vercellen. 11. Sep.
Aemilianus confeſſor Rhedouenſis. 11. Oct.
Aemilianus presbyter Turnonen. 12. Nou.
Aemilianus mart. in Africa ſub Hunnerico. infr. cum Dionyſia. 6. Dec.
Aemilius m. in Africa. inf. cũ Caſto. 22. Mai.
Aemilius, Felix, Priamus, & Lucianus mart. in Sardinia. 28. Mai.
Aemilius mart. Capuæ. infr. cum Marcello. 6. Oct.
Aetherius epiſcopus mart. in Cherſoneſo. inf. cum Baſilio. 4. Mar.
Aetherius epiſcopus Viennenſis. 14. Iun.
Aetherius mar. ſub Dioclet. 18. Iun.
Aetherius epiſcopus Antiſiodoren. 27. Iul.
Afra mar. Brixiæ ſub Hadriano. 24. Mai.
Afra mar. Auguſtæ. 5. Aug.
Africanus mar in Africa ſub Decio. inf. cum Terentio. 10. Apr.
Agabius epiſcopus Veronen. 4. Aug.
Agabus propheta Antiochiæ. 13. Febr.
Agape & Chionia virg. mart. Theſſalonicæ ſub Diocletiano. 3. Mart.
Agapes mar. inf. cum Domno. 25. Ian.
Agapes virgo & mar. Interamnæ. 15. Febr.
Agapes virgo mar. Nicomediæ ſub Dioclet. inf. cum Inde. 28. Dec.
Agapitus epiſcopus Rauennæ. 16. Mart.
Agapitus epiſcopus Synnadæ. 24 Mart.
Agapitus diaconus mar. Romæ ſub Valeriano. inf cum Xyſto. 6. Auguſt.
Agapitus mart. Præneſte ſub Aureliano. 18. Auguſt.
Agapitus Papa. 20. Sept.
Agapitus mart. Heracleæ. inf. Baſſo. 20. Nou.
Agapius mar. Cæſareæ ſub Dioclet. inf. cum Timolao. 24. Mart.
Agapius mar. inf. cum Aphrodiſio. 28. Apr.
Agapius & Secundinus epiſcopi mart. Cirthæ in Numidia ſub Valeriano. 29. Apr.
Agapius mart. in Palæſtina ſub Dioclet. inf. cum Timotheo. 19. Aug.
Agapius mart. Edeſſæ ſub Maximiano. infra cum Baſſa. 21. Aug.
Agapius epiſcopus Nouarien. 10. Sept.
Agapius mar. Romæ ſub Hadriano. inf. cum Euſtachio. 20. Sept.
Agapius mar. Sebaſtæ ſub Licinio. inf. cum Carterio. 2. Nou.
Agapius mar. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. 20. Nou.
Agatha virgo mar. Catanę ſub Decio. 5. Feb.
Agathangelus mar. Ancyræ. 23. Ian.
Agatho Papa Romæ. 10. Ianu.
Agatho exorciſta mar. infr. cum Cyrione. 14. Febr.
Agatho & Triphina mar. in Sicilia. 5. Iul.
Agatho mar. Alexandriæ ſub Decio. 7. Dec.
Agathoclia ancilla mar. 17. Sept.
Agathodorus epiſcopus mart. in Cherſoneſo. inf. cum Baſilio. 4. Mart.
Agathodorus mart. Pergami ſub Antonino. inf. cum Carpo. 13. Apr.
Agathonica mar. Pergami ſub Antonino. inf. cum Carpo. 13. Apr.
Agathonica virgo & mart. Carthagine. inf. cum Baſſa. 10. Aug.
Agathonicus, Zoticus, & ſocij mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 22. Aug.
Agathopodes diaconus, & Theodulus lector mar. Theſſalonicæ ſub Maximiano. 4. Apr.
Agathopodes diacon. Antiochiæ. infr. cum Philone. 25. Apr.
Agathopus mar. in Creta ſub Decio. infra cum Theodulo. 23. Dec.
Agericus epiſcopus Vuirodunen. 1. Dec.
Aggæus mart. Bononiæ ſub Maximiano. inf. cum Hermete. 4. Ianu.
Aggæus propheta. 4. Iul.
Agileus mar. Carthagine. 15. Oct.
Aglibertus mart. Pariſijs. inf. cum Agoardo 24. Iun.
Agnellus abbas Neapoli. 14. Dec.
Agnes virgo Politianen. ord. S. Dominici. 20. Apr.
Agnes virgo mart. Romæ, 21. Ianuar. Secundo. 28. eiuſdem.
Agoardus & Aglibertus cum alijs innumeris mar. Pariſijs. 14. Iun.
Agricola epiſcopus Gabilonen. 17. Mart.
Agricola mart. Bononiæ. infr. cum Vitale. 4. Nou.
Agricola mar. in Pannonia. 3. Dec.
Agricola mar. Rauennæ ſub Maximiano. inf. cum Valentino. 16. Dec.
Agrippina virgo mar. Romæ ſub Valeriano. 23. Iun.
Agrippinus epiſcopus Neapolitan. 9. Nou.
Agritius epiſcopus Treuirenſis. 13. Ianu.
Aichardus abbas. 15. Sept.
Aidanus epiſcopus Lindisfarnen. 31. Aug.
Aigulphus abbas Lirinenſis, & ſocij monachi mart. 3. Sept.
Aithalas presb. & mar. ſub Sapore in Perſide. 22. Apr.
Albanus mar. Moguntiæ 21. Iun.
Albanus, & miles quidam mar. in Britannia ſub Dioclet. 22. Iun.
Albertus ord. Carmelit. in Sicilia. 7. Aug.

Albertus epiſcopus Leodien m. 21. Nou.
Albina virgo m. Formijs ſub Decio. 16. Dec.
Albinus epiſc. Brixien. 5. Febr.
Albinus epiſc. Andegauen. 1. Mart.
Albinus epiſc Lugdunen. 15. Sept.
Aldegundes virgo in Hannonia. 30. Ian.
Aldelmus epiſc. Schireburgenſis. 25. Mai.
Alexander epiſc. Firmanus m. 11. Ian.
Alexander ſenex mar. ſub Decio. 30. Ian.
Alexãder, & alij xxxviij. m. Romæ. 9. Feb.
Alexander m. in Cypro. inf. cum Ammonio. 9. Febr.
Alexander m. Oſtiæ ſub Diocl. inf. cum Maximo. 18. Feb.
Alexander epiſc Alexandrinus. 26. Feb.
Alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mart. Romæ. 27. Febr.
Alexander mart. Apameę ſub Antonino. inf. cum Caio. 10. Mart.
Alexãder & Theodorus m. Romæ. 17. Mart.
Alexander epiſc. & mar. Cæſareæ ſub Decio 18. Mart.
Alexander miles mar. Drizipara ſub Maximiano. 27. Mart.
Alexander m. Cæſareæ ſub Valeriano. infr. cum Priſco. 28. Mart.
Alexander & alij xxxiij. mart. Lugduni ſub Antonino. 24. Apr.
Alexãder Papa, Euentius, & Theodulus preſbyteri & m. Romæ ſub Traiano. 3. Mai.
Alexander miles, & Antonina virgo m. Conſtantinopoli ſub Maximiano. 3. Mai.
Alexander m. Edeſſæ ſub Numeriano. infra cum Thalalæo. 20. Mai.
Alexãder m. Ananniæ. inf cũ Siſinio. 29. Mai.
Alexander mar. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. inf. cum Photino. 2. Iun.
Alexander epiſc. Veronen. 4. Iun.
Alexãder m. Nouioduni. inf. cũ Amãtio. 6. Iu.
Alexander epiſc. Fæſulan. mar. 6. Iun.
Alexander m. Alexandriæ ſub Iuliano, infra cum Patermuthio. 9. Iul.
Alexander m. Romæ ſub Antonino. infr. in Septem fratres. 10. Iul.
Alexander miles mar. Maſſiliæ. infr. cum Victore. 21. Iul.
Alexander m. Perge ſub Diocl. inf cũ Leontio. 1. Aug.
Alexander Carbonarius, epiſc. Comanæ & mar. 11. Aug.
Alexander ex leg. Thebæor mart. Bergomi. 26. Aug.
Alexander epiſc. Conſtantinop. 28. Aug.
Alexander m. in Sabinis. inf. cum Hyacintho. 9. Sept.
Alexander epiſc. & mar. Romæ ſub Antonino 21. Sept.
Alexãder m. Antioch. inſ. cũ Marco. 28. Sept.
Alexander m. inſ cum Victore. 17. Oct.
Alexander epiſc. Heraclius miles, & ſocij mar. 22. Oct.
Alexander mar. Theſſalonicæ ſub Maximiano. 9. Nou.
Alexander m. Corinthi ſub Iuliano. 24. Nou.
Alexander mar. Alexandriæ ſub Decio. infr. cum Epimacho. 12. Dec.
Alexandra Claudia, Euphraſia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodoſia, Derphuta, & eius ſoror m. in Paphlagonia. 20. Mart.
Alexandra virgo m. Ancyræ. inf. cum Theodoto. 18. Mai.
Alexandri duo mar. Cæſareæ ſub Diocl. inf. cum Timolao. 24. Mart.
Alexius confeſſor Romæ. 17. Iul.
Alipius epiſcopus Tagaſten. 15. Aug.
Almachius mar Romæ. 1. Ian.
Alodia virgo mar. in Hiſpania inf. cum Nunilone. 22. Octob.
Alphæus & Zachæus mart. in Palæſtina ſub Diocletiano. 17. Nouemb.
Alphius, Philadelphus & Cyrinus mar. apud Leontinos in Sicilia. 10. Mai.
Alphius m. Antiochiæ. inſ. cũ Marco. 28. Sep.
Alpinianus presb. Lemouicis infr. cum Martiale. 30. Iun.
Amandus epiſc. Traiecten. 6. Febr.
Amandus epiſc. Burdigalen. 18. Iun.
Amantius m. Romæ. inf. cũ Zotico. 10. Febr.
Amantius diaconus Gandauenſis. 19. Mart.
Amantius epiſcopus Comenſis. 8. Apr.
Amantius, Alexander, & ſocij mart. Nouioduni. 6. Iun.
Amantius mar. Romæ ſub Hadriano. inf. cum Getulio. 10. Iun.
Amantius presbyter Typherni. 26. Sept.
Amantius epiſc. Ruthenorum. 4. Nou.
Amaranthus mar. Albigen. 7. Nou.
Amator, Petrus, & Ludouicus mart. Cordubæ. 30. Apr.
Amator epiſc. Antiſiodoren. 1. Mai.
Amator epiſc. Auguſtodun. 26. Nou.
Amatus epiſc. Nuſci, 31. Aug.
Amatus epiſc. Senonen. 13. Sept.
Amatus abbas monaſt. Romarici. 13. Sept.
Ambicus, Victor, & Iulius mart. Nicomediæ. 3. Dec.
Ambroſius Senenſis Ord. Prædicatorum. 20. Mart.
Ambroſius epiſcopus Mediolanen. 4. Apr.
Eiuſdem ordinatio in epiſcopum. 7. Dec.
Ambroſius centurio mar. Ferentini ſub Diocle. 16. Aug.
Ambroſius epiſc. Caturcen. 16. Oct.
Ambroſius abbas monaſt. Agaunen. 2. Nou.
Amelberga virgo, Gandaui. 10. Iul.
Ammia, Cæſareæ. inf. cũ Theodoto. 31. Aug.
Ammianus m. ſub Maximiano. inſ. cum Theodoro. 4. Sept.
Ammon diaconus, & Virgines xl. mar. Heracleæ ſub Licinio. 1. Sept.
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij xxij. mart. Alexandriæ. 8. Sept.
Ammon, Zenon, Ptolemæus, Ingen, & Theophilus milites m. Alexandriæ. 20. Dec.
Ammonaria virgo, Mercuria, Dionyſia, & Ammonaria mar. Alexandriæ ſub Decio. 12. Dec.
Ammonius miles mar. in Ponto. infr. cum Moſeo. 18. Ian.
Ammonius & Alexãder m. in Cypro. 9. Feb.
Ammonius infans mar. Alexandriæ. inf. cum Modeſto. 12. Febr.
Ammonius mar. Alexandriæ. inſ. cum Dionyſio. 14. Febr.
Ammonius lector mar. Pentapoli. inſ. cum Theodoro. 26. Mart.
Ammonius mar. Alexandriæ ſub Maximino. inſ. cum Fauſto. 26. Sept.
Amos propheta in Palæſtina. 31. Mart.
Ampelius mart. in Africa ſub Diocle. infra cum Saturnino. 11. Feb.
Ampelus & Caius mar. Meſſanæ. 20. Nou.
Amphianus m. Cæſareæ ſub Maximia. 2. Apr.
Amphilochius m. inſ. cum Phileto. 27. Mart.
Amphilochius epiſc. Iconij. 23. Nou.
Amphion epiſc. in Cilicia, confeſſor ſub Maximiano Galerio. 12. Iun.
Ampliatus, Vrbanus, & Narciſſus m. 31. Oct.
Anacharius epiſc. Antiſiodoren. 25. Sept.
Anacletus Papa mar. Romæ. 13. Iul.
Ananias mar. Damaſci. 25. Ian.
Ananias presbyt. mar. in Perſide ſub Sapore. inſ. cum Simeone. 21. Apr.
Ananias m. Arbelæ in Perſia. 1. Dec.
Ananias, Azarias, & Miſael in Babylonia. 16. Dec.
Anaſtaſia mar. Romæ ſub Nerone. infr. cum Baſiliſſa. 15. Apr.
Anaſtaſia ſenior virgo, & Cyrillus mar. Romæ ſub Valeriano. 28. Oct.
Anaſtaſia m. cum ccl. xx. in inſula Palmaria ſub Diocle. 25. Dec.
Anaſtaſij duo mart. ſub Conſtante. infr. cum Maximo. 13. Aug.
Anaſtaſius mar. Antiochiæ ſub Diocle. infra cum Baſiliſſa. 9. Ian.
Anaſtaſius monachus, & ſocij, Suppentonia 11. Ian.
Anaſtaſius Perſa monachus m. cum lxx. ſocijs ſub Coſroe. 22. Ian.
Anaſtaſius Sinaita epiſcopus Antiochenus. 21. Apr.
Anaſtaſius Papa Romæ. 27. Apr.
Anaſtaſius, & ſocij m. Camerini ſub Decio. 11. Mai.
Anaſtaſius epiſc. Brixien. 20. Mai.
Anaſtaſius epiſc. Papien. 30. Mai.
Anaſtaſius, Felix, & Digna marty. Cordubæ. 14. Iun.
Anaſtaſius m. Argentomachi. inf. cum Marcello. 29. Iun.
Anaſtaſius epiſcopus Interamnen. 17. Aug.
Anaſtaſius marty. Salone ſub Aureliano. 21. Auguſt.
Anaſtaſius mar Aquileiæ. 7. Sept.
Anaſtaſius presbyter, Placidus, Geneſius, & ſocij mar. 11. Octob.
Anaſtaſius mar. 5. Dec.
Anaſtaſius mar. Nicomediæ. inf. cum Cyriaco. 19. Dec.
Anaſtaſius epiſcopus Antiochenus & mart. 21. Dec.
Anathalon epiſc. Mediolan. 25. Sept.
Anatholia virgo, & Audax mart. Thoræ ſub Decio. 9. Iul.
Anatolius mar. inf cum Photina. 20. Mar.
Anatolius epiſc. Laodiceæ. 3. Iul.
Anatolius mart. Nicææ ſub Maximino. inf. cum Euſtachio. 20. Nou.
Andeolus ſubdiaconus m. in Gallia ſub Seuero. 1. Mai.
Andochius presbyter, Thyrſus diaconus, & Felix m. Auguſtoduni. 24 Sept.
Andreas Corſinus epiſc. Fæſulanus Florentia 6. Ian.
Andreas epiſc Florentin. 26. Febr.
Andreas mar. in Helleſponto. inf. cum Petro 15. Mai.
Andreas, & ſocij milites mar. in Cilicia ſub Maximiano. 19. Aug.
Andreas presbyt. mar. Conſtantinopoli ſub Leone Iſaurico, inf. cum Hypatio. 29. Aug.
Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius mart. in Africa. 23. Sept.
Andreas Cretenſis monachus mar. ſub Copronymo. 17. Oct.
Andreas monachus mart. Conſtantinopol ſub Copronymo. infra cum Stephano. 28 Nouemb.
Andreas Apoſtolus mar. in Achaia. 30. Nou.
Eiuſdem Tranſlatio Conſtantinopoli. 9. Mai.
Andronicus & Athanaſia Hieroſolymis. 9. Octob.
Andronicus mar. Tarſi ſub Diocle. infr. cum Tharaco. 11. Oct.
Anectus mart. Corinthi ſub Decio. infr. cum Codrato. 10. Mart.
Anectus m. Cæſareæ ſub Diocl. 27. Iun.
Anempodiſtus m. in Perſide. ſup. cum Acindyno. 2. Nou.
Aneſius mar. in Africa. infr. cum Theodulo 31. Mar.
Angelus presb. ord. Carmel. mar. in Sicilia. 5. Mai.
Angelus mar. in Mauritania. inf. cum Danacle. 13. Oct.

Anianus

I N D E X.

Anianus epiſcopus Alexandrin. 25. Apr.
Anianus diaconus mart. Antiochiæ. inf. cum Demetrio. 10. Nou.
Anianus epiſcopus Aurelianen. 17. Nou.
Anicetus Papa & mart. Romæ ſub Antonino. 17. Apr.
Anicetus, Photinus, & alij plures mar. Nicomediæ ſub Dioclet. 12. Aug.
Anna mater B. Mariæ virg. 26. Iul.
Anna propheteſſa, Hieroſolymis. 1. Sept.
Annon epiſcopus Colonien. 4. Dec.
Annuntiatio B. Mariæ virg. 25. Mart.
Anſanus mar. ſub Dioclet. Senis. 1. Dec.
Ansbertus epiſcopus Rhotomagen. 9. Febr.
Anſcharius epiſcopus Bremenſis. 3. Febr.
Anſelmus epiſcopus Mantuan. 18. Mart.
Anſelmus epiſcopus Cantuarien. 21. Apr.
Anſouinus epiſcopus Camerini. 13. Mart.
Anterus Papa m. Romę ſub Maximino. 3. Ia.
Anthelmus epiſcopus Bellicen. 26. Iun.
Anthes mar. Salerni ſub Dioclet. inf. cum Fortunato. 28. Aug.
Anthia mar. Meſſanæ ſub Hadriano. inf. cum Eleutherio. 18 Apr.
Anthimus epiſcopus Nicomedien mart. ſub Diocl. cũ vniuerſo fere ſuo grege. 27. Apr.
Anthimus presb. m. Romæ ſub Diocl 11. Mai.
Anthimus mar. Aegeæ ſub Dioclet. inf. cum Coſma. 27. Sept.
Antholianus mar. Aruernis. 6. Febr.
Anthuſa virgo Cõſtantinop. ſub Copronym.
Anthuſa ſenior mar. Tarſi ſub Valeriano. inf. cum Athanaſio. 22. Aug.
Anthuſa iunior mar. 27 Aug.
Antidius epiſcopus Veſontin. mar. 25. Iun.
Antigonus m. Romæ. ſup. cum Alexandro. 27. Feb.
Antinogenes mar. Emeritæ ſub Dioclet. infr. cum Victore. 24. Iul.
Antiochus tribunus mar. Cæſareæ. infr. cum Nicoſtrato. 21. Mai.
Antiochus & Cyriacus mar. Sebaſtæ. 15. Iul.
Antiochus epiſcopos Lugdunen. 15. Oct.
Antiochus m. in Sardinia ſub Hadr. 13. Dec.
Antipas m. Pergami ſub Domitiano. 11. Apr.
Antonia virgo m. Cirthæ ſub Valeriano. ſup. cum Aemiliano. 29. Apr.
Antonia mar. Nicomediæ. 4. Mai.
Antonina mar. ſub Dioclet. 1. Mart.
Antonina virgo m. Conſtantinopoli ſub Maximiano. ſup. cũ Alexandro milite. 3. Mai.
Antonina mar. Niceæ. ſub Diocl. 12. Iun.
Antoninus abbas Caſinēſis, Surrenti. 14. Ian.
Antoninus mar. ſub Diocl. inf. cum Victore. 20. Apr.
Antoninus mar. Romæ ſub Maximiano. infr. cum Marcellino Papa. 26. Apr.
Antoninus epiſcopus Florentinus. 2. Mai.
Antoninus mar. inf. cum Lucia. 6. Iul.
Antoninus m. Romæ ſub Gallieno. inf. cum Lucilla. 29. Iul.
Antoninus m Romæ ſub Cõmodo. 22. Aug.
Antoninus mar. Pamiæ. 2. Sept.
Antoninus puer m. Capuæ. inf. cum Ariſteo. 3 Sept.
Antoninus ex legione Thebæorum m. Placentiæ. 30. Sept.
Antoninus epiſcopus Mediolanen. 31. Oct.
Antoninus, Zebina, Germanus, & Ennatha virgo mar. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. 13 Nou.
Antonius presbyt. & mart. Antiochiæ ſub Dioclet. inf cum Baſiliſſa. 9. Ian.
Antonius abbas in Thebaide. 17. Ian.
Antonius, Merulus, & Ioannes monachi Romæ. 17 Ian.
Antonius epiſc. Conſtantinop. 12. Feb.
Antonius m Alexandriæ. inf. cũ Baſſo 14. Feb.
Antonius Luſitanus ord. Min. Patauij. 13. Iun.
Antonius mart. in Africa. ſup. cum Andrea. 23. Sept.
Antonius mar. Ancyræ ſub Iuliano. inf. cum Melaſippo. 7. Nou.
Antonius mar. Romæ ſub Valeriano. infra cum Irenæo. 15. Dec.
Antonius monachus Lirinen. 28. Dec.
Anyſia mar. Theſſalonicæ. 30. Dec.
Anyſius epiſcopus Theſſalonicen. 30. Dec.
Apelles & Lucius Chriſti diſcipuli, Smyrnę. 22. Apr.
Apellius Lucas, & Clemens m. 10. Sept.
Aphraates anachorita in Syria. 7. Apr.
Aphrodiſius mar. in Africa. infr. cum Petro. 14. Mart.
Aphrodiſius, Carilippus, Agapius, & Euſebius mar. 28. Apr.
Aphrodiſius presb. & alij xxx. mar. Alexandriæ. 30. Apr.
Aphthonius mar. in Perſide. ſup. cum Acindyno. 2. Nou.
Apodemius mar. inf. in xviij. mar. Cæſarauguſt. 16. Apr.
Apollinaris virgo. 5. Ian.
Apollinaris epiſcopus Hierapolitan. 8. Ian.
Apollinaris mar. in Africa. infr. cum Cyriaco. 21. Iun.
Apollinaris epiſcopus Rauennæ m. ſub Veſpaſiano. 23. Iul.
Apollinaris mar. Rhemis. inf. cum Timotheo 23. Aug.
Apollinaris epiſc. Valentiæ in Gallia. 5. Oct.
Apollo, Iſacius, & Crotates mar. ſub Diocl. 21. Apr.
Apollonia virgo mar. Alexandriæ ſub Decio 9. Febr.
Apollonius mar. Interamnæ. inf. cum Proculo. 14. Febr.
Apollonius diaconus mar. Antinoi. inf. cum Philemone. 8 Mart.
Apollonios, & Leontius epiſcopi. 19. Mart.
Apollonius mar. in Aegypto ſub Maximino. inf. cum Marciano. 5. Iun.
Apollonius presb. & alij quinque mart. Alexandriæ ſub Maximino. 10. Apr.
Apollonius Senator mart. Romæ ſub Commodo. 18. Apr.
Apollonius epiſc. Brixien. 7. Iul.
Apollonius mar. Iconij. 10. Iul.
Apollonius & Eugenius mar. 23. Iul.
Apparitio S. Michaelis archangeli. 8. Mai.
Apphias mar. Coloſſis ſub Nerone. inf. cum Philemone. 22 Nou.
Appianus mar. Alexandriæ. infr. cum Mansueto. 30. Dec.
Apronianus mar. Romæ. 2. Feb.
Aprus epiſcopus Tullenſis. 15. Sept.
Apuleius m. Romæ. inf cũ Marcello. 7. Oct.
Aquila mar. in Mauritania inf. cum Seueriano. 23. Ian.
Aquila mar. inf. cum Domitio. 23. Mart.
Aquila mar. in Thebaide. 20. Mai.
Aquila & Priſcilla in Aſia. 8. Iul.
Aquila m. Philadelphię. inf. cũ Cyrillo. 1. Aug.
Aquilina virgo mar. in Palæſtina ſub Diocl. 13. Iun.
Aquilina m. in Lycia. inf. cũ Niceta. 24. Iul.
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodotus, & Tryphon mar. in Africa. 4. Ian.
Aquilinus presb. mar. Mediolani. 29. Ian.
Aquilinus, Geminus, Gelaſius, Magnus, & Donatus mar. Foroſempronij. 4. Feb.
Aquilinus & Victorianus mar. in Iſauria. 16. Mai.
Aquilinus mart. Nouioduni. inf. cum Heradio. 17. Mai.
Aquilinus epiſcopus Ebroicenſis. 19. Oct.
Arabia m. Niceæ. inf. cũ Theuſeta. 13. Mart.
Arator presb. Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis mar. Alexandriæ. 21. Apr.
Arbogaſtus epiſc. Argentoraten. 21. Iul.
Arcadius mar. 12. Ian.
Arcadius epiſcopus mar. in Cherſoneſo. inf. cum Baſilio. 4. Mart.
Arcadius, Paſchaſius, Probus, & Eutychianus mart. & Paulillus puer in Africa. 13. Nouemb.
Archelaus, Cyrillus, & Photius m 4. Mart.
Archelaus diaconus mar. Oſtiæ ſub Alexandro. inf. cum Quiriaco. 23. Aug.
Archelaus epiſc. in Meſopotamia. 26. Dec.
Archippus B. Pauli commilito. 20 Mart.
Arcontius m. Capuæ. inf. cũ Quincto. 5. Sep.
Ardolion mimus mar. 14. Apr.
Areſius, Rogatus, & alij xv. mart. in Africa. 10. Iun.
Aretas, & alij DIIII. mar. Romæ. 1. Oct.
Aretas & ſocij cccxl. mar. & mulier cum filio paruulo, apud Homeritas. 24. Oct.
Aretius & Dacianus mar. Romæ. 4. Iun.
Argeus, Narciſſus, & Marcellinus mar. in Ponto ſub Licinio. 2 Ian.
Argymirus monachus m. Cordubæ. 28. Iun.
Ariadna m. in Phrygia ſub Hadriano. 17. Sep.
Arianus præſes, Theoticus, & alij tres mart. Antinoi. 8. Mart.
Ariſtarchus epiſcopus Theſſalonicen. m. ſub Nerone. 4. Aug.
Ariſteus epiſcopus Capuan. & Antoninus puer mart. 3. Sept.
Ariſtides Athenienſis. 31. Aug.
Ariſtion diſcipulus de lxxij. 22. Febr.
Ariſtobolus Apoſtolorum diſcipulus & m. 15. Mart.
Ariſto, Creſcentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iuſtus, Felicitimus, Felix, Marcia, & Symphoroſa mar. in Campania ſub Dioclet. 2. Iul.
Ariſtonicus mar. Melitine. inf. cum Hermogene. 19. Apr.
Armentarius epiſcopus Papien. 30. Ian.
Armogaſtes, Maſcula, & Saturus mart. in Africa ſub Gēſerico. 29. Mart.
Arnulphus epiſcopus Metenſis. 18. Iul.
Arnulphus epiſcopus Sueſſionen. 15. Aug.
Arſacius confeſſor Nicomediæ. 16. Aug.
Arſenius diaco. eremita in Aegypto. 19. Iul.
Arſenius mart. Alexandriæ ſub Decio. infra cum Herone. 14. Dec.
Artemius, Candida, & Paulina mar. Romę. 6. Iun.
Artemius dux. mart. Antiochiæ ſub Iuliano. 20. Oct.
Artemon presb. mar. Laodiceæ ſub Dioclet. 8. Oct.
Ariaphus epiſcop. & Vualburga virgo in Anglia. 1. Mai.
Aſclas mar. Antinoi. 23. Ian.
Aſclepiades epiſcopus Antiochenſis, m. ſub Macrino. 18. Oct.
Aſclepiodotus mar. Hadrianopoli ſub Maximiano. inf. cum Maximo. 15. Sept.
Aſella virgo Romæ. 6. Dec.
Aſpren epiſcopus Neapolitan. 3. Aug.
Aſſumptio B. Mariæ virg. 15. Aug.
Aſteria virgo mart. Bergomi ſub Dioclet. 10. Auguſt.
Aſterius ſenator mar. Cæſareæ ſub Valeriano. inf. cum Marino. 3. Mart.
Aſterius mar. Edeſſæ ſub Numeriano. infra cum Thalæo. 20. Mai.
Aſterius epiſc. Petræ. confeſſ. ſub Conſtantio. 10. Iun.
Aſterius mar. Aegeæ ſub Dioclet. inf. cum Claudio. 23. Aug.
Aſterius presb. mart. Oſtiæ ſub Alexandro. 21. Oct.

Aſtius epiſc. & mar. in Macedonia ſub Traiano.inſ.cum Peregrino. 7.Iul.
Aſynchitus Apoſtolorum diſcipulus.inſ.cum Herodione. 8.Apr.
Athanaſia vidua, in Aegina.14.Aug.
Athanaſia,Hieroſolymis. ſup.cum Andronico, 9.Oct.
Athanaſius commentarienſis mar. in Cilicia ſub Diocle. inſ.cum Zoſimo. 3.Ian.
Athanaſius epiſc.Alexandrinus. 2.Mai.
Athanaſius diaconus m.Hieroſolymis. 5.Iul.
Athanaſius epiſc.Neapolitan. 15.Iul.
Athanaſius epiſc.Tarſenſis,& Anthuſa ſenior cũ duobus ſeru.m.ſub Valeriano.22.Aug.
Athenodorus epiſc. Neocæſareæ mart. ſub Valeriano. 18.Oct.
Athenodorus mar.in Meſopotamia ſub Diocler. 11.Nou.
Athenogenes Theologus m.in Ponto.18.Ian.
Athenogenes epiſc.Sebaſtæ mar. cum x. diſcipulis ſub Diocler. 16.Iul.
Attalas abbas Luxouien. 10.Mart.
Attalus m. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino.inſ.cum Photino. 2.Iun.
Attalus m.Catanæ.inſ.cũ Stephano. 31.Dec.
Atticus in Phrygia. 6.Nou.
Attilanus epiſcopus Zamorenſis. 5.Oct.
Attius m.Perge ſub Diocl.inſ.cum Leontio, 1. Aug.
Auctus,Taurio,& Theſſalonica mar.Amphipoli. 7.Nou.
Audactus presb. mar. Venuſiæ ſub Diocler. inſ.cum Felice.24.Oct.
Audas epiſcopus, vij. presbyteri, ix.diaconi, & vij.virgines mar. in Perſide ſub Iſdegerde. 16.Mai.
Audax mart. Thoræ ſub Decio . ſup. cum Anatolia. 9.Iul.
Audifax mar.Romæ ſub Claudio,inſ.cum Mario. 19. Ian.
Audoenus epiſcopus Rhotomagen.24.Aug.
Audomarus epiſc.in pago Taruanẽſi.9.Sept.
Auentinus confeſſor Trecis. 4.Febr.
Augulus epiſcopus Auguſtæ,& mar.6.Febr.
Augurius diaconus ,& mart. Tarracone ſub Gallieno.inſ.cum Fructuoſo. 21.Ian.
Auguſtalis epiſcopus in Gallia. 7.Sept.
Auguſtinus m.Nicomediæ.inſr. cum Flauio. 7. Mai.
Auguſtinus epiſc.Cantuarien. 26.Mai.
Auguſtinus Hipponen. epiſcop. Eccl. Doct. 28. Aug.
Eiuſdem Conuerſio. 5.Mai.
Eiuſdem Translatio Papiæ. 28.Febr.
Auguſtus m.Nicomediæ.inſ.cũ Flauio.7.Mai.
Auguſtus confeſſor in Campania.inſ cum Priſcn. 1.Sept.
Auguſtus presbyter Bituricen . 7.Oct.
Auitus mar.in Africa. 27.Ian.
Auitus epiſcopus Viennen. 5.Febr.
Auitus presbyter Aurelianen. 17.Iun.
Aurea virgo mar.Cordubæ. 19.Iul.
Aurea virg.mar.Oſtiæ. 24 Aug.
Aurea virgo Lutetiæ. 4.Oct.
Aurelia & Neomiſia virgines Anagniæ. 25. Septemb.
Aurelia virgo,Argentorati. 15.Oct.
Aurelia mar.Romæ ſub Valeriano. inſ. cum Euſebio. 2.Dec.
Aurelianus epiſcopus Arelaten. 16.Iun.
Aurelius m.Cordubæ. inſ.cũ Georg. 27.Iul.
Aurelius,Pariſijs. inſ.cum Georgio. 20.Oct.
Aurelius & Publius epi & m.in Aſia.12.Nou.
Aureus,Iuſtina,& alij m.Moguntiæ. 16.Iun.
Auſpicius epiſcopus Treuiren.8.Iul.
Auſtreberta virgo Rhotomagen. 10.Febr.
Auſtregiſilus epiſcopus Bituricen. 20.Mai.
Auſtremonius epiſcopus Aruernen. 1.Nou.
Auſtriclinianus presbyter Lemouicis, infra cum Martiale. 30. Iun.
Autbertus epiſcopus Cameracen.13.Dec.
Autonomus epiſcopus in Bithynia mar. ſub Diocler. 12.Sept.
Auxanus epiſcopus Mediolanen. 3.Sept.
Auxentius abbas in Bithynia. 14.Febr.
Auxentius mar.in Armenia ſub Diocler. inſ. cum Euſtratio. 13.Dec.
Auxentius epiſcopus Mopſueſtiæ confeſſ. ſub Licinio. 18.Dec.
Auxibius epiſcopus Solij. 19.Febr.
Auxilius m Antioch.inſ.cũ Baſileo.27.Nou.
Azadanes diacon. m. ſub Sapore in Perſide. 22. Apr.
Azades eunuchus mar. ſub Sapore in Perſide. 22.Apr.
Azarias in Babylonia ſup cũ Anania.16.Dec.
Azas,& cl.milites m.in Iſauria ſub Diocler. 19.Nou.

B

Babylas eps Antiochenus, Vrbanus, Prilidianus,& Epolonius m. ſub Dec 24.Ia.
Bacchus mar. Auguſtæ Euphrateſiæ. inſ.cum Sergio. 7.Oct.
Balulus m.Romæ.inſ. cũ Liberato. 20.Dec.
Balbina virgo Romæ. 31.Mart.
Baldomerus confeſſor Lugduni. 27.Febr.
Barachiſius m. in Perſia ſub Sapore. inſ.cum Iona. 26.Mart.
Barbara virgo mar. Nicomediæ ſub Maximino. 4.Dec.
Barbarianus presbyter Rauennæ. 31.Dec.
Barbatus epiſcopus Beneuentan.19.Febr.
Barbea mar.Edeſſæ ſub Traiano.29.Ian.
Bardomianus,Eucarpus,& alij xxvj. mar. in Aſia. 25.Sept.
Barlaam mar.Cæſareæ. 19.Nou.
Barlaam & Ioſaphat in India. 27.Nou.
Barnabas Apoſtolus,in Cypro. 11.Iun.
Baronius & Deſiderius confeſſores, Piſtorij. 25.Mart.
Barſabas mar.in Perſide. 11.Dec.
Barſanuphius anachoreta in Palæſtin.11 Apr.
Barſem epiſcopus Edeſſæ confeſſor ſub Valente. 30.Ian.
Barſimæus epiſcopus Edeſſæ mart. ſub Traiano 30. Ian.
Bartholomæus Apoſt. in Armenia. 25.Aug.
Bartholomæus abb. Cryptæ ferratæ.11.No.
Barula puer mar.Antiochiæ ſub Galerio.inſ. cum Romano. 18.Nou.
Baſileus mar.Romæ ſub Valeriano. inſ.cum Ioⁿuino. 2. Mart.
Baſilius epiſc.Amaſeæ ſub Licinio.26.Apr.
Baſileus mar. in Hiſpania. inſ.cum Eupiacio. 23.Mai.
Baſileus epiſcopus Antiochenus , Auxilius, & Saturninus mar. 27.Nou.
Baſilianus mar. Laodiceæ. inſ. cum Theotimo. 18.Dec.
Baſilides,Tripos,Mandal.& alij xx.mar.Romæ ſub Aureliano. 10.Iun.
Baſilides,Cyrinus,Nabor, & Nazarius mar. Romæ ſub Diocletiano. 12.Iun.
Baſilides m.Alexãdriæ ſub Seuero. 30.Iun.
Baſilides mar.in Creta ſub Decio. inſr.cum Theodulo. 23. Dec.
Baſiliſcus m.ſub Maximiano. inſ.cum Cleonico.3.Mart.
Baſiliſcus m.in Põto ſub Maximiano.22.Mai.
Baſiliſſa virgo mar. Antiochiæ ſub Diocler. inſ.cum Iuliano. 9.Ian.
Baſiliſſa mar.inſ.cum Callinica. 22.Mart.
Baſiliſſa & Anaſtaſia m. Romæ ſub Nerone. 15. Apr.
Baſiliſſa virgo m.Nicomed.ſub Diocl.3.Sep.
Baſilius epiſcopus Cæſarien. 1. Ian.
Eiuſdem ordinatio in epiſcopum.14.Iun.
Baſilius pres.m.Ancyræ ſub Iulian.22.Mar.
Baſilius & Procopius confeſſores Conſtantinopoli ſub Leone. 27.Februarij.
Baſilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Aetherius, Capito, Ephrem, Neſtor,& Arcadius epi & m. in Cherſoneſo. 4.Mart.
Baſilius epiſcopus Bonon. 6. Mart.
Baſilius eps Amaſeæ m.ſub Licinio. 26.Apr.
Baſilius & Emmelia, Cæſareæ. 30.Mai.
Baſilius monachus m. Conſtantinopoli ſub Copronymo.inſ.cum Stephano. 28.Nou.
Baſilla m. Alexãdriæ.ſup.cũ Adrione.17.Mai.
Baſilla virgo m.Romæ ſub Gallieno.20.Mai.
Baſilla,Smyrnæ. 29 Aug.
Baſolus confeſſor Rhemen. 26. Nou.
Baſſa m.Nicomediæ. inſ.cũ Victore. 6.Mar.
Baſſa, Paula, & Agathonica virg. mart. Carthagine. 10.Aug.
Baſſa, Theogonius, Agapius, & Fidelis mart. Edeſſæ ſub Maximiano. 21. Aug.
Baſſianus epiſcopus Laudenſis. 19.Ian.
Baſſianus lector m.cum Cyrione. 14 Febr.
Baſſianus mar.in Africa.inſ.cũ Petro.9.Dec.
Baſſus, Antonius, & Protolicus m. Alexandriæ. 14. Febr.
Baſſus m.Romæ ſub Diocler.inſ.cum Maximo. 11.Mai.
Baſſus, Dionyſius, Agapitus, & alij xl.mart. Heracleæ. 20.Nou.
Baſſus epiſc. Niceæ m.ſub Decio. 5 Dec.
Bathildes Regina,in territorio Pariſ. 26.Ian.
Baudelius mar.Nemauſi. 10.Mai.
Bauo confeſſor in portu Gandæ. 1.Oct.
Beanus epiſcopus Aberdonen.16.Dec.
Beata m.in Africa.inſ.cum Cyrillo. 8.Mart.
Beatrix m.Romæ ſub Diocl.inſ.cum Simplicio. 29.Iul.
Beatus cõfeſſor in caſtro Vindecino. 9.Mai.
Beda presbiter Anglus. 27.Mai.
Begga vidua , Andanæ.17.Dec.
Bellinus epiſcopus Patauin.mar. 26.Nou.
Benedicta mart.Romæ ſub Iuliano.inſ.cum Priſcn. 4.Ian.
Benedicta virgo Romæ. 6.Mai.
Benedicta virgo Senonen. 29.Iun.
Benedicta virgo mar. Lugdunen. 8.Oct.
Benedictus abbas in Anglia. 12.Ian.
Benedictus epiſcopus Mediolanen. 11.Mar.
Benedictus abbas Caſinen. 21.Mart.
Benedictus monachus in Cãpania. 23.Mar.
Benedictus Papa Romæ. 7.Mai.
Benedictus confeſſor Pictauen. 23.Oct.
Benedictus, Ioãnes, Matthæus, Iſaac, & Chriſtinus eremitæ & m.in Polonia. 12.Nou.
Beniamin diaconus mar.in Perſide.31.Mar.
Benignus mar.Tuderti. 13. Febr.
Benignus m.Tomis.inſ.cum Euagrio. 3.Apr.
Benignus epiſc.Traiecten.mar. 28.Iuni.
Benignus presb. m.Diuione ſub M.Aurelio. 1.Nou.
Benignus epiſcopus Mediolanen. 20.Nou.
Benildes mar.Cordubæ. 15.Iun.
Benno epiſcopus Miſnenſis. 16.Iun.
Benuenutus epiſcopus Auximanus.22.Mar.
Berardus , Petrus , Accurſius , Adiutus , & Otho ord.Min.m.in Africa. 16.Ian.
Bercharius abbas & mar. 16.Oct.
Bernardinus Senenſis ord.Min.20.Mai.
Bernardus epiſcopus Capuanus. 12.Mart.
Bernardus abbas Clareuallen. 20. Aug.
Bernardus confeſſor in Latin. 14.Oct.
Bernardus epiſcopus Parmen 4.Dec.
Beronicus,Pelagia virgo, & alij xl. mar. Antiochiæ . 19.Oct.
Bertinus abbas monaſt.Sithin. 5.Sept.
Beſa mart. Alexandriæ. 27.Febr.
Beſſarion anachorita. 17.Iun.
Bianor & Siluanus m.in Piſidia 10.Iul.
Bibiana virgo m. Romæ ſub Iuliano. 2.Dec.
Biblides mart. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino.inſ.cum Photino. 2.Iun.

Bicor

Bicor ep. mar. ſub Sapore in Perſide. 22. Apr.
Birillus epiſcopus Catanen. 21. Mart.
Biriinus epiſcopus Dorceſtrien. 3. Dec.
Blanda mart. Romæ ſub Alexandro, infra cum Calepodio. 10. Mai.
Blandina mart. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. inſ. cum Photino. 2. Iun.
Blaſius epiſcopus Sebaſtæ, & mar. cum duobus pueris, & vij. mulieribus. 3. Febr.
Blaſius & Demetrius mart. Verulis. 29. Nou.
Bona & Doda virg. Rhemen. 24. Apr.
Bonauentura ep. Car. Alban. ord. Mi. 14. Iul.
Bonifacius mar. Tarſi ſub Diocl. 14. Mai.
Bonifacius epiſcopus Ferentin. 14. Mai.
Bonifacius Papa quartus, Romæ. 25. Mai.
Bonifacius epiſcopus Moguntin. & m. cum Eobano & alijs in Friſia. 5. Iun.
Bonifacius mar. in Ruſſia. 19. Iun.
Bonifacius diaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico, inſ. cum Liberato. 17. Aug.
Bonifacius, & Thecla, Adrumeti. 30. Aug.
Bonifacius primus Papa, Romæ. 25. Oct.
Bonifacius in Africa ſub Hunnerico, inſ. cum Dionyſia. 6. Dec.
Bonifacius mart. Romæ. inſr. cum Calliſto. 29. Dec.
Bonitus epiſcopus Aruernen. 15. Ian.
Bononius abbas, Bononiæ. 30. Aug.
Bonoſa mar. in Portu Romano. inſ. cum Eutropio. 15. Iul.
Bonoſus & Maximianus mar. 21. Aug.
Bonus presbyter, Fauſtus & Maurus cum alijs nouem mar. Romæ. 1. Aug.
Brandanus abbas in Scotia. 16. Mai.
Braulius epiſcopus Cæſarauguſtan. 26. Mar.
Bretannion epiſcopus Tomis. 25. Ian.
Brictius epiſcopus Marculæ. 9. Iul.
Brigida virgo in Scotia. 1. Febr.
Brigitta vidua Romæ. 8. Octob.
Britius epiſcopus Turonen. 13. Nou.
Bruno epiſcopus Herbipolen. 17. Mai.
Bruno epiſcopus Signinus. 18. Iul.
Bruno Carthuſianus in Calabria. 6. Oct.
Bruno epiſcopus Ruthenorũ & m. 15. Oct.
Burchardus epiſcopus Herbipolen. 14. Oct.
Burgundofora abbatiſſa in Anglia. 3. Apr.

C.

CAecilia virgo mart. Romæ ſub Alexandro. 22. Nou.
Cæcilianus mar. infra in xviij. Mart. Cæſaraug. 16. Apr.
Cæcilius epiſcopus Illibert. infr. cum Torquato. 15. Mai.
Cæcilius presbyter Carthagine. 3. Iun.
Cæleſtinus Papa Romæ. 6. Apr.
Cæleſtinus mart. Romæ. inſ. cum Saturnino. 2. Mai.
Cælianus mar. in Africa. inſr. cum Fauſtino. 15. Dec.
Cærealis, Pupulus, Caius, & Serapion mar. Alexandriæ. 28. Febr.
Cærealis mart. Romæ ſub Hadriano. inſr. cum Getulio. 10. Iun.
Cærealis miles, & Salluſtia mar. Romæ ſub Decio. 14. Sept.
Cæſarius, Nazianzi. 25. Febr.
Cæſarius mar. ſub Diocleti. inſ. cum Victore. 20. Apr.
Cæſarius epiſcopus Arelaten. 27. Aug.
Cæſarius diaconus, & Iulianus presb. mar. Tarracinæ. 1. Nou.
Cæſarius Dacius, & alij quinque mart. Damaſci. 1. Nou.
Cæſarius mart. Cæſareæ ſub Decio. infra cum Germano. 3. Nouemb.
Cæſarius mar. Arabiſſi ſub Galerio Maximino. 28. Dec.
Cæſidius presbyt. & ſocij mart. Tranſaquis ſub Maximino. 31. Aug.
Caietanus Thienæus Fundator Clericorum Regularium Neap. 7. Auguſti.
Caius mar. Bononiæ ſub Maximiano. infra cum Hermete. 4. Ian.
Caius mar. Alexandriæ. ſup. cum Cæreale. 28. Febr.
Caius palatinus, & alij xxvij. mar. 4. Mart.
Caius & Alexander mart. Apameæ ſub Antonino. 10. Mart.
Caius & Crementius mart. Cæſarauguſtæ. 16. Apr.
Caius mar. Melitinæ. inſr. cum Hermogene. 19. Apr.
Caius Papa & m. Romæ ſub Diocl. 22. Apr.
Caius mar. Salerni ſub Diocl. inſ. cum Fortunato. 28. Aug.
Caius epiſcopus Mediolanen. confeſſor ſub Nerone 27. Sept.
Caius m. ſub Decio. inſ. cũ Dionyſio. 3. Oct.
Caius, Corinthi. inſ. cum Criſpo. 4. Oct.
Caius, Fauſtus, Euſebius, Cheremon, Lucius, & ſocij m. Alexãdriæ ſub Valeria. 4. Oct.
Caius m. Nicomediæ, inſr. cũ Daſio. 21. Oct.
Caius m. Meſſanæ. ſup. cũ Ampelo. 20. Nou.
Calanicus mar. Eleutheropoli. inſ. cum Floriano. 27. Dec.
Calepodius presb. Palmatius conſul. Simplicius ſenator, Felix & Blanda cum alijs m. Romæ ſub Alexandro. 10. Mai.
Calimerius epiſcopus Mediolanen. mar. ſub Antonin. 31. Iul.
Callinica & Baſiliſſa mar. 22. Mart.
Callinicus mar. Apolloniæ ſub Decio. inſr. cum Thyrſo. 28. Ian.
Callinicus mar. Gangræ. 29. Iul.
Calliopa mart. 8. Iun.
Calliopius mar. in Cilicia. 7. Apr.
Calliſta mar. inſr. cum Euodio. 2. Sept.
Calliſtratus, & alij 1L. milites mart. Romæ ſub Diocletiano. 27. Sept.
Calliſtus, Chariſius, & alij vij. mar. Corinthi. 16. Apr.
Calliſtus m. Syracuſis. inſ. cũ Euodio. 25. Ap.
Calliſtus epiſc. Tudertin. mar. 14. Aug.
Calliſtus Papa mart. Romæ. ſub Alexandro. 14. Oct.
Calliſtus, Felix, & Bonifacius mart. Romæ. 29. Dec.
Calocerus epiſcopus Rauennæ. 11. Febr.
Calocerus m. Brixiæ ſub Hadriano. 18. Apr.
Calocerus eremita in Sicilia. 18. Iuni.
Calocerus & Parthenius mart. Romæ ſub Decio. 19. Mai.
Camerinus mar. in Sardinia ſub Diocle. inſ. cum Luxorio. 21. Aug.
Candida m. Romæ. ſup. cũ Artemio. 6. Iun.
Candida virgo & mar. Romæ. 29. Aug.
Candida S. Petri diſcipula, Neapoli. 4. Sept.
Candida iunior, Neapoli. 4. Sept.
Candida virg. m. Carthagine ſub Maximiano. 20. Sept.
Candida mar. Romæ. inſ. cum Lucio. 1. Dec.
Candidus mar. Romæ. inſr. cum Fortunato. 2. Febr.
Candidus miles mart. Sebaſtæ ſub Licinio. inſ. in Quadraginta martyres. 9. Mart.
Candidus, Piperion, & alij xx. mar. Alexandriæ. 11. Mart.
Candidus mart. in Gallia. ſub Maximiano. inſ. cum Mauritio. 22. Sept.
Candidus mar. Romæ. 3. Oct.
Candidus mar. in Africa. inſr. cum Fauſtino. 15. Dec.
Canicus abbas in Scotia. 11. Oct.
Canion confeſſor in Campania. inſ. cum Priſco. 1. Sept.
Cantidius, Cantidianus, & Sobel Aegyptij mart. 5. Aug.
Cantius, Cantianus, Cantianilla, & Protus mar. Aquileiæ ſub Dioclet. 31. Mai.
Canutus Rex Daniæ mar. 7. Ian.
Capito epiſcopus mart. in Cherſoneſo. ſup. cum Baſilio. 4. Mart.
Capito mar. inſ. cum Meneo. 24. Iul.
Capitolina & Brotheides mar. in Cappadocia ſub Dioclet. 27. Oct.
Capraſius abbas Lerinen. 1. Iun.
Capraſius m. Agẽni ſub Maximiano. 20. Oct.
Carauniis m. Carnoti ſub Domitia. 28. Mai.
Carilippus mar. ſup. cũ Aphrodiſio. 28. Apr.
Carina mar. Ancyræ ſub Iuliano. inſ. cum Melaſippo. 7. Nou.
Carolus epiſc. Mediolanen. 4. Nouemb.
Carponius, Euariſtus, & Priſcianus mar. Cæſareæ ſub Diocletiano. 14. Oct.
Carpophorus, Exanthus, Caſſius, Seuerinus, Secundus, & Licinius m. Nouocomi. 7. Aug.
Carpophorus mar. Capuæ ſub Dioclet. inſ. cum Ruſo. 27. Aug.
Carpophorus mart. Romæ ſub Dioclet. inſr. in Quatuor Coronatis. 8. Nou.
Carpophorus presbyter, & Abandius diaconus mar. ſub Dioclet. 10. Dec.
Carpus epiſc. Thyatirẽſis, Papylus diaconus, Agathonica, Agathodorus, & alij mart. Pergami ſub Antonino. 13. Apr.
Carpus diſcipulus B. Pauli, Troade. 13. Oct.
Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxus, Agapius, & ſocij m. Sebãſtæ ſub Licin. 2. Nou.
Caſdoa mar. in Perſide ſub Sapore. inſ. cum Dada. 29. Sept.
Caſimirus Regis Lituaniæ filius, Vilnæ 4. Mart.
Caſſia m. Damaſci, inſ. cum Sabino. 20. Iul.
Caſſianus m. Romæ. inſ. cum Petro. 26. Mar.
Caſſianus epiſc. Auguſtodunen. 5. Aug.
Caſſianus mar. in Foro Syllæ. 13. Aug.
Caſſianus epiſc. Tudertin. mar. ſub Dioclet. 13. Aug.
Caſſianus m. Romæ. inſ. cum Lucio, 1. Dec.
Caſſianus mar. in Mauritania. 3. Dec.
Caſſius, Victorinus, Maximus, & ſocij mart. Aruernis. 15. Mai.
Caſſius epiſcopus Narnien. 29. Iun.
Caſſius mart. Nouocomi. ſup. cum Carpophoro. 7. Aug.
Caſſius & Florentius cum alijs plurimis m. in Germania. 10. Oct.
Caſtor & Dorotheus mar. Tarſi. 28. Mart.
Caſtor & Stephanus mar. Tarſi. 27. Apr.
Caſtor, Victor, & Rogatianus mar. in Africa. 28. Dec.
Caſtorius mar. Romæ inſ. cũ Claudio. 7. Iul.
Caſtorius mar. Romæ ſub Diocl. inſ. cum Claudio. 8. Nou.
Caſtrenſis epiſcopus Capuanus. 11. Febr.
Caſtrenſis confeſſor in Campania. inſr. cum Priſco. 1. Sept.
Caſtritianus epiſc. Mediolanen. 1. Dec.
Caſtulus m. in Africa. inſ. cũ Zotico. 12. Ian.
Caſtulus mar. inſ. cum Saturnino. 15. Febr.
Caſtulus mar. Romæ. 26. Mart.
Caſtulus & Euprepis mar. Romæ. 30. Nou.
Caſtus & Aemilius mar. in Africa. 22. Mai.
Caſtus & Secundinus epiſcopi & mart. Sinueſſæ. 1. Iul.
Caſtus mar. inſ. cum Magno. 4. Sept.
Caſtus m. Capuæ. inſ. cum Marcello. 6. Oct.
Cataldus epiſcopus Tarentinus. 10. Mai.
Catharina virgo Bonon. ord. S. Claræ. 9. Mar.
Catharina virgo in Suetia. 22. Mart.
Catharina virgo Senenſis, ord. S. Dominici, Romæ. 29. Apr.
Catharina virgo mar. Alexandriæ ſub Maximino. 25. Nou.
Ceadda epiſcopus in Anglia. 2. Mart.
Cathedra S. Petri Romæ. 18. Ian. Antiochiæ. 22. Febr.
Cathulinus diaconus, Ianuarius, Florentius, Iulia & Iuſta mar. Carthagine. 15. Iul.

Caius mar. in Africa inf. cum Paulo. 19. Ian.
Celerina in Africa. infr. cum Laurentino. 3. Febr.
Celerinus diaconus mar. in Africa 3. Febr.
Celſus puer mart. Antiochiæ ſub Diocl. inf. cum Iuliano. 9. Ianu.
Celſus epiſcopus in Hibernia. 6. Apr.
Celſus puer mar. Mediolani ſub Nerone. inf. cum Nazario. 28. Iul.
Eiuſdem Inuentio Mediolani. 10. Mai.
Celſus & Clemens mart. Romæ. 21. Nou.
Centurius epiſcop. Antiſiodoren. 10. Iun.
Cemolla & Helena m. in Hiſpania. 13. Aug.
Cerbonius epiſcopus Populonij. 10. Oct.
Cerbonius epiſcopus Veronen. 10. Oct.
Chæremon mar. Alexandriæ ſub Valeriano. ſup. cum Caio. 4. Oct.
Chæremon epiſcopus Nilopolis, & alij plurimi mar. in Aegypto ſub Decio. 22. Dec.
Chariſius mar. Corinthi. ſup. cum Calliſto. 16. Apr.
Charitas virgo mart. Romæ ſub Hadriano. inf. cum Fide. 1. Aug.
Charitina virg. & mar. ſub Dioclet. 5. Oct.
Chariton mar. inf. cum Zenone. 3. Sept.
Cheledonius mar. in Hiſpania. inf. cum Hemiterio. 3. Mart.
Chelidonia virgo apud Sublacum. 13. Oct.
Chionia mar. Theſſalonicæ ſub Dioclet. ſup. cum Agape. 3. Apr.
Chriſteta m. Abulæ inf. cũ Vincẽtio 27. Oct.
Chriſtina virgo mar. in Perſide. 13. Mart.
Chriſtina virgo & mart. apud lacum Vulſinium. 24. Iul.
Chriſtiana ancilla, apud Iberos. 15. Dec.
Chriſtianus eremita m. in Polonia. ſup. cum Benedicto. 12. Nou.
Chriſtophorus mart. in Lycia ſub Decio. 25. Iul.
Chriſtophorus monachus m. Cordubæ. inf. cum Leouigildo. 20. Aug.
Chromatius epiſcopus Aquileien. 2. Dec.
Chryſanthus & Daria mart. Romæ ſub Numeriano. 25. Oct.
Chryſogonus mar. Aquileiæ ſub Diocletian. 24. Nou.
Chryſophorus mar. ſub Dioclet. inf. cum Victore. 10. Apr.
Chryſotelus presb. mar. in Perſia. inf. cum Parmenio. 22. Apr.
Chunegundes Auguſta, Bambergæ. 3. Mart.
Chylianus epiſcopus Herbipolen. Colomannus presby. & Totnanus diaconus mart. 8. Iul.
Cilinia mater B. Remigij. 21. Oct.
Cindeus presb. mart. in Pamphilia ſub Dioclet. 11. Iul.
Circumciſio Domini. 1. Ian.
Ciſellus mar. in Sardinia ſub Diocl. infr. cum Luxurio. 21. Apr.
Clara virgo ord. Min. Aſſiſij. 12. Aug.
Clarentius epiſcopus Viennen. 26. Apr.
Clarus presbyt. mart. in pago Vilcaſſino. 4. Nou.
Clarus presbyter Turonen. 8. Nou.
Claſſicus mart. in Africa. infr. cum Lucio. 18. Febr.
Clateus epiſcopus Brixien. mart. ſub Nerone. 4. Iun.
Claudia mar. in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra. 20. Mar.
Claudia virgo mar. Ancyræ. inf. cum Theodoto. 18. Mai.
Claudianus mar. in Aegypto ſub Numeriano. inf. cum Victorino. 25. Febr.
Claudianus mar. Perge ſub Decio. infr. cum Papia. 26. Febr.
Claudianus mar. Nicomediæ. infr. cum Victore. 6. Mart.
Claudius mar. Oſtiæ ſub Dioclet. inf. cum Maximo. 18. Febr.
Claudius mar. Romæ ſub Maximiano. infr. cum Marcellino Papa. 26. Apr.
Claudius mar. Conſtantinopoli. inf. cum Luciliano. 3. Iun.
Claudius epiſcopus Veſontinus. 6. Iun.
Claudius, Nicoſtratus, Caſtorius, Victorinus & Symphorianus mar. Romæ. 7. Iul.
Claudius, Iuſtus, Iucundinus, & alij quinque mar. Trecis ſub Aureliano. 21. Iul.
Claudius, Aſterius, Neon, Domnina, & Theonilla mar. Aegeæ ſub Dioclet. 23. Aug.
Claudius, Lupercus, & Victorius mar. Legione ſub Dioclet. 30. Oct.
Claudius, Nicoſtratus, Symphorianus, Caſtorius, & Simplicius mart. Romæ ſub Diocletia. 8. Nou.
Claudius tribunus, Hilaria, Iaſon, Maurus, & lxx. milites mart. Romæ ſub Numeriano. 3. Dec.
Claudius, Criſpinus, Magina, Ioannes, & Stephanus mar. in Africa. 3. Dec.
Clemens epiſcopus Ancyræ mar. ſub Diocl. 23. Ian.
Clemens mar. ſup. cum Apellio. 10. Sept.
Clemens mart. Romæ. ſup. cum Celſo. 21. Nouemb.
Clemens Papa & mart. in Cherſoneſo ſub Traiano. 23. Nou.
Clementinus, Theodotus, & Philomenus m. Heracleæ. 14. Nou.
Cleomenes m. in Creta ſub Decio. infr. cum Theodulo. 23. Dec.
Cleonicus, Eutropius, & Baſiliſcus mar. ſub Maximiano. 3. Mart.
Cleophas Chriſti diſcipulus mart. Emmaus. 25. Sept.
Clerus diaconus mar. Antiochiæ. 7. Ianu.
Cletus Papa & mar. Romæ ſub Domitiano. 26. Apr.
Clicerius epiſcopus Mediolanen. 20. Sept.
Clinius confeſſor Aquini. 30. Mart.
Clodoaldus presbyt. in territorio Pariſien. 7. Sept.
Clodulphus epiſcopus Metenſis. 8. Iun.
Codratus, Dionyſius, Cyprianus, Anectus, Paulus, Creſcens mart. Corinthi ſub Decio. 10. Mart.
Cointha mar. Alexandriæ ſub Decio. 8. Feb.
Colmannus mar. in Africa. 13. Oct.
Colomannus presb. mar. Herbipoli. ſup. cum Chyliano 8. Iul.
Columba virgo & mar. Cordubæ. 17. Sept.
Columba virgo Senonen. mar. ſub Aureliano. 31. Dec.
Columbanus abbas Bobienſis. 21. Nou.
Columbus presbyter in Scotia. 9. Iun.
Commemoratio S. Pauli Apoſtoli. 30. Iun.
Stigmatum B. Franciſci. 17. Octob.
S. Mariæ de Victoria. 7. Oct.
Omnium Defunctorum 2. Nou.
Imaginis Saluatoris à Iudæis crucifixæ. 9. Nouemb.
Conceptio B. Mariæ virg. 8. Dec.
Concella mar. Carthagine. 8. Apr.
Conceſſus mart. Romæ. infr. cum Demetrio. 9. Apr.
Concordia mar. Romæ ſub Valeriano. infr. cum Hippolyto. 13. Aug.
Concordius presb. mart. Spoleti ſub Antonino. 1. Ian.
Concordius mar. Nicomediæ. inf. cum Zenone. 2. Sept.
Concordius mar. Rauennæ ſub Maximiano. inf. cum Valentino. 16. Dec.
Conon mar. Perge ſub Decio. infr. cum Papia. 26. Febr.
Conon mart. in Cypro ſub Decio. 6. Mart.
Conon mart. cum filio Ironij ſub Aurel. 29. Mai.
Conradus epiſcopus Conſtancien. 26. Nou.
Conſortia virgo in monaſter. Cluniacenſ. 22. Iuni.
Conſtantia mar. Nuceriæ ſub Nerone. infr. cum Felice. 19. Sept.
Conſtantinus confeſſor Carthagine. 11. Mart.
Conſtantinus epiſcopus in oppido Vapingo. 12. Apr.
Conſtantinus, Epheſi. infr. in, Septem dormientes. 27. Iul.
Conſtancius epiſcopus Peruſin. mar. cum ſocijs ſub M. Aurelio. 29. Ian.
Conſtantinus mar. filius Simplicij Apud Marſos. 26. Aug.
Conſtantius epiſcopus Aquinas. 1. Sept.
Conſtantius Eccleſiæ manſionarius, Anconæ. 1. Sept.
Conſtantius confeſſor Romæ. 30. Nou.
Conſtantius mar. Treuiris ſub Dioclet. infra cum Maxentio. 12. Dec.
Conuerſio S. Pauli Apoſt. 25. Ian.
S. Auguſtini epiſcopi Mediolani. 5. Mai.
Copres mar. Alexandriæ ſub Iuliano. infra cum Patermuthio. 9. Iul.
Corbinianus epiſcopus Friſingen. 8. Sept.
Cordula mar. Coloniæ. 22. Oct.
Corebus præfectus mar. Meſſanæ ſub Hadriano. 18. Apr.
Cornelia mar. in Africa inf. cum Theodulo. 31. Mart.
Cornelius centurio epiſcopus Cæſareæ. 2. Febr.
Cornelius Papa & mar. cum alijs xxj. Romæ ſub Decio. 14. Sept.
Cornelius mart. Catanæ inf. cum Stephano. 31. Dec.
Corona xxx. militum mart. Romæ ſub Dioclet. 1. Ian.
Militum xl. in Africa. infra cum Zotico. 12. Ianuar.
Militum xl. Romæ ſub Gallieno. 13. Ian.
Corona mar. in Syria ſub Antonino. inf. cum Victore. 14. Mai.
Corſicus presb. & Leo ſubdiacon. 30. Iun.
Coſmas & Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius mart. Aegeæ ſub Dioclet. 27. Sept.
Cottidus diaconus, Eugenius & ſocij mart. in Cappadocia. 6. Sept.
Gratori mar. cum vxore familia ſua, Romæ. 15. Febr.
Crementius mart. Cæſarauguſtæ. ſup. cum Caio. 16. Apr.
Creſcens mar. Corinthi ſub Decio. ſup. cum Codrato. 10. Mart.
Creſcens mar. in Lycia. 15. Apr.
Creſcens, Dioſcorides, Paulus, & Helladius mart. 28. Mai.
Creſcens epiſcopus Galatiæ, & Viennæ m. ſub Traiano. 27. Iun. & 29. Decemb.
Creſcens mar. Tiburi ſub Hadriano. inf. cum Symphoroſa. 18. Iul.
Creſcens mart. in Ponto. infr. cum Priſco. 1. Oct.
Creſcens epiſcopus in Africa. infr. cum Valeriano. 28. Nou.
Creſcentia mar. in Lucania ſub Dioclet. inf. cum Vito. 15. Iun.
Creſcentiana mar. Romæ. 5. Mai.
Creſcentianus mar. Turribus. 31. Mai.
Creſcentianus mar. Tiphernі ſub Diocletia. 1. Iuni.
Creſcentianus mar. in Campania ſub Diocl. ſup. cum Ariſtone. 2. Iul.
Creſcentianus mar. Auguſtæ. inf. cum Hilaria. 12. Aug.
Creſcentianus mart. in Africa ſub Valeriano. infr.

no. infr. cum Cypriano. 14. Septemb.
Creſcentianus mar. Romæ. 24. Nou.
Creſcentianus epiſcopus, confeſſor in Africa. inf. cum Valeriano. 28. Nou.
Creſcentio mar. Romæ. infra cum Narciſſo. 17. Sept.
Creſcentius confeſſor Florentiæ. 19. Apr.
Creſcentius puer mart. Romæ ſub Dioclet. 14. Sept.
Creſcentius mar. Treuiris ſub Dioclet. infra cum Maxentio 12. Dec.
Creſcentius mar. in Africa. inf. cum Dominico. 23. Dec.
Creſcentius epiſcopus Viennen. 29. Dec.
Creſconius epiſcopus, confeſſ. in Africa. inf. cum Valeriano 28 Nou.
Criſpina mar. Theueſte ſub Diocl. 5. Dec.
Criſpinus epiſcopus Papien 7. Ianu.
Criſpinus, & Criſpinianus mar. Sueſſione ſub Diocletiano. 25. Oct.
Criſpinus epiſcopus Aſtagen. & mart. 19. Nouemb.
Criſpinus mar. in Africa. ſup. cum Claudio. 3. Dec.
Criſpinus mar. Thagurae. inf. cũ Iulio. 5. Dec.
Criſpulus mar. in Sardinia. inf. cum Gabino. 30. Mai.
Criſpulus & Reſtitutus mart. in Hiſpania 10. Iuni.
Criſpus presb. mar. Romæ ſub Diocletiano. inſ. cum Ioanne. 18. Aug.
Criſpes & Caius, Corinthi. 4. Oct.
Cronidas commentarienſis mar inf. cum Philetco. 27. Mar.
Crocates mar. ſub Dioclet. ſup. cum Apolline. 21. Apr.
Crotildes Regina, Pariſijs. 3. Iuni.
Crucis Dominicæ Inuentio ſub Conſtantino. 3. Mai.
Euſdem Exaltatio ſub Heraclio. 14 Sept.
Cteſiphon epiſcopus Vergy. inf. cum Torquato. 15. Mai.
Cucuphas mar. Barcinone ſub Diocl. 25. Iul.
Culmatius diaconus mar. Aretij. inf. cum Gaudentio. 19. Iuni.
Cunibertus epiſc. Colonien. 12. Nou.
Curcodomus diaconus Autiſiodori. 4. Mai.
Curonotus epiſc. Iconij & mar. 12. Sept.
Cuthbertus epiſc. in Britannia. 20. Mart.
Cutias mar. Oſtiæ ſub Dioclet. inf. cum Maximo. 18. Febr.
Cyprianus m. Corinthi ſub Decio. ſup. cum Codrato. 10. Mart.
Cyprianus mar. Brixiæ. inf. cũ Sauino. 11. Iul.
Cyprianus epiſcop. Carthag. Creſcentianus, Victor, Roſula, & Generalis mar. in Africa ſub Valeriano. 14. Sept.
Cyprianus, & Iuſtina virgo mart. Nicomediæ ſub Diocletiano. 26. Sept.
Cyprianus epiſc. in Africa, mar. ſub Hunnerico. inf. cum Felice. 12. Oct.
Cyprianus abbas, Petragoricis. 9. Dec.
Cyra, Beroeæ. inf. cum Marana. 3. Aug.
Cyretia & Iulitta mar. Tarſi ſub Maximiano. 1. Nou.
Cyria mart. Cæſareæ. infr. cum Zenaide 5. Iun.
Cyriaca mar. inf. cum Photina. 20. Mart.
Cyriaca, & aliæ quinque virgines & mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 19. Mai.
Cyriaca mar. Romæ ſub Valeriano. 21. Aug.
Cyriacus mar. Alexandriæ. inf. cum Tarſicio. 31. Ianu.
Cyriacus mar. Romæ. inf. cum Paulo. 8. Feb.
Cyriacus diaconus, Largus, Smaragdus, & alij xx. mart. Romæ ſub Maximiano. 16. Mart. & 8. Auguſt.
Cyriacus, & alij decem mart. Nicomediæ. 7. Apr.
Cyriacus mar. ſub Hadriano. inf. cum Exuperio. 2. Mai.
Cyriacus epiſcopus Hieroſolymæ. & mart. ſub Iuliano. 4. Mai.
Cyriacus mart. Peruſiæ ſub Decio. infr. cum Florentio. 5. Iun.
Cyriacus, & Paula virgo mart. in Hiſpania. 18. Iun.
Cyriacus m. in Ponto. inf. cũ Paulo. 20. Iun.
Cyriacus & Apollinaris. mart. in Africa 21. Iun.
Cyriacus mart. in Armenia ſub Maximiano. inf. cum Orentio. 24. Iun.
Cyriacus mart. Sebaſtæ. ſup. cum Antiocho. 15. Iul.
Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anaſtaſius, Syndimus, & ſocij mart. Nicomediæ. 19. Dec.
Cyrilla mar. Cyrene ſub Dioclet. 5. Iul.
Cyrilla virgo & mart. Romæ ſub Claudio. 28. Octob.
Cyrillus epiſcopus Alexandrin. 28. Ian.
Cyrillus mar. ſup. cum Archelao. 4. Mart.
Cyrillus epiſcopus, Rogatus, Felix, Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamilius mar. in Africa. 8. Mart.
Cyrillus epiſcopus in Merouia. 9. Mart.
Cyrillus epiſcopus Hieroſolym. 18. Mart.
Cyrillus mar. in Syria. inf. cũ Paulo. 20. Mart.
Cyrillus diaconus mar. HelIopoli ſub Iuliano. 29. Mart.
Cyrillus epiſcopus Gortynæ mart. ſub Decio. 9. Iul.
Cyrillus epiſcopus Antiochenus. 22. Iul.
Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. Philadelphiæ. 1. Aug.
Cyrillus mart. Antiochiæ. infr. cum Primo 2. Oct.
Cyrillus mar. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Anaſtaſia. 28. Oct.
Cyrinus, Primus, & Theogenes mar. in Helleſponto. 3. Ian.
Cyrinus mar. Romæ ſub Maximiano. inſt. cum Marcellino Papa. 26. Apr.
Cyrinus mart in Sicilia. ſupr. cum Alphio. 10. Mai.
Cyrinus mar. Romæ ſub Dioclet. ſupr. cum Baſilide. 12. Iun.
Cyrion presbyr. Baſſianus lector, Agatho exorciſta, & Moyſes mart. Alexandriæ. 14. Febr.
Cyrion miles mar. Sebaſtæ ſub Licinio. inſt. in Quadraginta Martyres. 9. Mart.
Cyrus & Ioannes mar. Romæ. 31. Ian.
Cyrus epiſcopus Carthaginien. 14. Iul.
Cythinus mar. Carthagine. int. in, Scillitam martyres. 17. Iul.

D

DAcianus mar. Romæ. ſup. cum Aretio. 4. Iuni.
Dacius mart. Damaſci. ſupr. cum Cæſario. 1. Nouemb.
Dadas, Caſdoa, & Gabdelas mar. in Perſide ſub Sapore. 29. Sept.
Dadas mar. ſub Dioclet. infr. cum Maximo. 13. Apr.
Datroia mar. Romæ ſub Iuliano. 4. Ian.
Dalmatius epiſc. Papien. mar. ſub Maximiano. 5. Dec.
Damaſus Papa Romæ. 11. Dec.
Damianus miles mar. in Africa. 12. Febr.
Damianus epiſcopus Papien. 12. Apr.
Damianus mar. Aegææ ſub Diocletiano. ſup. cum Coſma. 27. Sept.
Daniel mar. Patauij. 3. Ian.
Daniel mar. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. inf. cum Elia. 16. Febr.
Daniel mart. Nicopoli ſub Licinio. infra cum Leontio. 10. Iul.
Daniel propheta in Babylonia. 21. Iul.
Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus ord. Min. mart. in Mauritania. 13. Oct.
Daniel Stylita Conſtantinopoli. 11. Dec.
Daria mar. Romæ ſub Numeriano. ſup. cum Chryſantho. 25. Octob.
Darius, Zoſimus, Paulus, & Secundus mart. Nicææ. 19. Dec.
Daſius, Zoticus, Caius, & alij xij. milites m. Nicomediæ. 21. Oct.
Daſius epiſc Doroſtori, & mar. 20. Nou.
Dathus epiſcopus Rauennæ. 3. Iul.
Datiua in Africa ſub Hunnerico. infr. cum Dionyſia. 6. Dec.
Datius epiſcopus Mediolanen. 14. Ian.
Datius, Reatrius, & ſocij mart. in Africa 27. Ianu.
Datiuus, Iulianus, Vincentius, & alij xxvij. mart. in Africa. 27. Ian.
Datiuus mart. in Africa ſub Diocletiano. inſ. cum Saturnino. 11. Febr.
Datiuus epiſcopus & mar in Africa ſub Valeriano. inſ. cum Nemeſiano. 10. Sept.
Dauid eremita Theſſalonicæ. 26. Iun.
Dauid Rex & propheta 29. Dec.
Dauinus confeſſor Lucenſis. 3. Iun.
Decem & octo m. Cæſarauguſtani. 16. Apr.
Decem millia Marty. Nicomediæ. 18. Mar.
Decem millia mart. Crucifix. in monte Ararath. 22. Iun.
Decem millia cciij. Mart. Romæ. inſ. cum Zenone. 9. Iul.
Decem & ſeptem millia Marty. Romæ ſub Dioclet. inſ. in, Marcellinus Papa. 26. Apr.
Decollatio S. Ioannis Baptiſtæ. 29. Aug.
Decoroſus epiſcopus Capuan. 15. Febr.
Dedicatio S. Mariæ ad Martyres Romæ. 13. Mai.
Dedicatio Baſilicæ S. Martini Turonis. 4. Iul.
S. Petri ad Vincula. Romæ. 1. Aug.
S. Mariæ ad Niues, Romæ. 5. Aug.
Baſilicæ Saluatoris Romæ 9 Nou.
Baſilicarũ Petri & Pauli Romæ. 18. Nou.
Defunctorum Commemoratio. 2. Nou.
Deicola abbas in Britannia. 18. Ian.
Delphinus epiſcopus Burdigalen. 24. Dec.
Demetria virgo & mar. Romæ ſub Iuliano. 21. Iun.
Demetrius, Conceſſus, Hilarius, & ſocij mart. Romæ. 9. Apr.
Demetrius mar. in Africa. 14. Aug.
Demetrius proconſul mar. Theſſalonicæ ſub Maximiniano. 8. Oct.
Demetrius epiſcopus Antiochenus, Anianus diaconus, Euſtoſius, & alij xx. mart. 10. Nou.
Demetrius & Honorius mart. apud Oſtia. 21. Nou.
Demetrius mart. Verulis. ſupr. cum Blaſio. 29. Nou.
Demetrius, Honoratus, & Florus mart. Oſtię. 22. Dec.
Democritus, Secundus, & Dionyſius mart. Synnadæ. 31. Iul.
Deogratias epiſc. Carthaginien. 22. Mart.
Derphuta mar in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra. 20. Mart.
Deſiderius epiſcopus Viennenſis & mar. ſub Theodorico. 11. Febr. & 23. Mai.
Deſiderius confeſſor Piſtorij. ſup. cum Barontio. 25. Mart.
Deſiderius epiſcopus Lingonien. & alij plurimi mar ſub Vuandalis. 23. Mai.
Deſiderius lector mar. Puteolis ſub Diocletiano inſ. cum Ianuario. 19. Sept.
Deusdedit confeſſor Romæ. 10. Aug.
Deusdedit abbas Caſſinen. & mar. 9. Oct.

Deuſdedit Papa Romæ. 8 Nou.
Deuſdedit epiſcopus Brixien. 10.Dec.
Diaconus eccleſiæ Marſicanæ mar. 14.Mart.
Diaconus S.Anthimi epiſcopi, mar. Nicomediæ ſub Dioclet. 23.Dec.
Didacus confeſſor ordin. Minor. Compluti. 12.Nouemb.
Didius mar. Alexandriæ ſub Maximino. infra cum Fauſto. 26.Nou.
Didymus mar. Alexandriæ ſub Diocletiano. inf. cum Theodora. 28.Apr.
Didymus mar. Laodiceæ. inf. cum Diodoro. 12.Sept.
Digna virgo & m. Cordubæ. ſup. cum Anaſtaſio. 14. Iun.
Digna virg. Tuderti. 11.Aug.
Digna mar. Auguſtæ. inf. cũ Hilaria. 12.Aug.
Digna & Emerita virg. & mart. Romæ ſub Valeriano. 22.Sept.
Diocles m. in Iſtria. inf. cum Zoello. 24.Mai.
Diocletius m. Auximi ſub Diocletiano. infr. cum Siſinio. 11.Mai.
Diodorus mar. Pergę ſub Decio. 26.Feb.
Diodorus & Rodopianus mar. in Caria ſub Dioclet. 3.Mai.
Diodorus mar. in Campania. inf. cum Lucia. 6. Iul.
Diodorus, Diomedes, & Didymus mar. Laodiceæ. 11.Sept.
Diodorus presb. Marianus diaconus, & alij plures m. Romæ ſub Numeriano. 1.Dec. Eorum Inuentio Romæ. 17.Ian.
Diogenes mar. in Macedonia. inf. cum Timotheo. 6. Apr.
Diomedes medicus mar. Nicææ ſub Diocl. 16. Aug.
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Heſychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapes mar. 2. Sept.
Diomedes mar. Laodiceæ. ſup. cum Diodoro. 11.Sept.
Dion m. in Campania. inf. cum Lucia. 6 Iul.
Dionyſia mar. in Helleſponto. inf cum Petro 15. Mai.
Dionyſia, Datiua, Leontia, Tertius, Aemilianus, Bonifacius, & alij tres in Africa ſub Hunnerico 6.Dec.
Dionyſia m. Alexandriæ ſub Decio. ſup. cum Ammonaria. 12. Dec.
Dionyſij duo mar. Cæſareæ ſub Diocl. infra cum Timolao. 24 Mart.
Dionyſius, Aemilianus, & Sebaſtianus mart. in Armenia. 8.Febr.
Dionyſius & Ammonius mart. Alexandriæ. 14.Febr.
Dionyſius mar. Corinthi ſub Decio. ſup. cum Codrato. 10 Mar.
Dionyſius mar. Aquilciæ ſub Numeriano inſ. cum Hilar. 6.Mart.
Dionyſius Corinthiorum epiſcopus. 8. Apr.
Dionyſius mar. inf. cum Socrate. 19. Apr.
Dionyſius epiſcopus Viennen. 8.Mai.
Dionyſius mar. Romæ. 12.Mai.
Dionyſius epiſcopus Mediolanen. ſub Conſtantio. 26.Mai.
Dionyſius m. Conſtantinopoli. inf. cum Luciliano. 3.Iuni.
Dionyſius, Epheſi. inf. in Septem dormientes. 27.Iul.
Dionyſius mar. Synnadæ. ſup. cum Democrito. 31.Iul.
Dionyſius & Primatus mart. in Phrigia, 20.Sept.
Dionyſius, Fauſtus, Caius, Petrus, Paulus, & alij quattuor mar. ſub Decio. 3.Oct.
Dionyſius Areopagita, Ruſticus & Eleutherius mar. Lutetiæ 9.Oct.
Dionyſius epiſcopus Alexandrin. confeſſor ſub Valeriano. 17.Nou.
Dionyſius mart. Heracleæ. ſup. cum Baſſo. 20.Nou.
Dionyſius Papa Romæ. 26.Dec.
Dioſcorides mar. Smyrnæ. 10.Mai.
Dioſcorides m. ſup. cum Creſcente. 28.Mai.
Dioſcorus mart. in Aegypto ſub Numeriano. inf. cum Victorino 25 Febr.
Dioſcorus lector mar. in Aegypto. 18.Mai.
Dioſcorus puer Alexandriæ ſub Decio. inf. cum Herone. 14 Dec.
Doda virgo Rhemis. ſup. cum Bona. 24.Apr.
Dometius monachus cum duobus diſcipulis mar Niſibi ſub Iuliano. 7.Aug.
Dominator epiſcopus Brixien. 5.Nou.
Dominica virgo & mart. in Campania ſub Dioclet. 6.Iul.
Dominicus abbas, Soræ. 22.Ian.
Dominicus Calciatenſis confeſſor. 12. Mai.
Dominicus confeſſor ord. Præd. Bononiæ. 4.Aug.
Eiuſdem Translatio Bononiæ. 24.Mai.
Dominicus loricatus. 14 Oct.
Dominicus epiſcopus Brixien. 20.Dec.
Dominicus, Victor, Primianus, Lybosus, Saturninus, Creſcentius, Secundus, & Honoratus mar. in Africa. 29.Dec.
Domitianus abbas in territorio Lugdunen. 1. Iul.
Domitianus mar. Philadelphiæ. ſup. cum Cyrillo. 1.Aug.
Domitianus epiſcopus Catalaunen. 9.Aug.
Domitianus diaconus mar. Ancyræ. inf. cum Eutychio. 28.Dec.
Domitilla virgo. inf. Flauia Domitilla. 7.Mai.
Domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodoſia mar. 23 Mart.
Domitius mar. in Syria. 5.Iul.
Domitius presbyter Ambianen. 23.Oct.
Domna virgo & mar. Nicomediæ ſub Diocletiano. inf. cum Inde. 28.Dec.
Domnina, & ſociæ virg. & mar. 14.Apr.
Domnina mart. in Lycia ſub Diocletiano 12.Oct.
Domninus mar. inf. cum Philemone. 21.Mar.
Domninus, Victor, & ſocij m. Theſſalonicę. 30.Mart.
Domninus confeſſor Ebreduni. inf. cum Marcellino. 20. Apr.
Domninus mar. Theſſalonicæ ſub Maximiano. 1.Oct.
Domninus mar. in territ. Parmenſi ſub Maximiano. 9.Oct.
Domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & ſocij mar. ſub Maximino. 5.Nou.
Domnio mart. Bergomi. 6.Iul.
Domnio epiſcopus Salonen. & milites octo mar. in Dalmatia. 11.Apr.
Domnio presbyter Romæ. 28.Dec.
Domnolus epiſcopus Cenomanen. 16. Mai.
Domnus mar. in Mauritania. ſup. cum Daniele. 13.Oct.
Domnus epiſcopus Viennen. 3.Nou.
Donata mart. Carthagine. inf. in Scillitani mart. 17.Iul.
Donata, Paulina, Ruſtica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & ſociæ m. Romæ. 31.Dec.
Donatianus & Rogatianus mar. in Britannia ſub Diocletiano. 24.Mai.
Donatianus epiſcopus Catalaunen. 7.Aug.
Donatianus, Præſidius, Manſuetus, Germanus, Fuſculus, & Lætus epiſcopi & mart. in Africa ſub Hunnerico. 6.Sept.
Donatianus, epiſcopus Rhemenſis. 14.Oct.
Donatilla virgo mar. Tuburbi ſub Valeriano inf. cum Maxima. 30.Iul.
Donatus, Sabinus, & Agapes mar. 25.Ian.
Donatus mar. Foroſempronij. ſup. cum Aquilino. 4.Febr.
Donatus diaconus mar. in Africa. infr. cum Primo. 9. Februar.
Donatus, Secundianus, Romulus, & alij lxxxvj. mar. Concordiæ. 17.Feb.
Donatus, Iuſtus, Herena, & ſocij m. in Africa. 25. Febr.
Donatus mar. inf. cum Leone. 1.Mart.
Donatus mar. in Africa. inf. cum Epiphanio. 7.Apr.
Donatus epiſcopus Euoreæ. 30.Apr.
Donatus mar. Cæſareæ. inf. cum Polyeucto. 21.Mai.
Donatus epiſcopus Arretinus, & Hilarinus monachus mar. ſub Iuliano. 7.Aug.
Donatus presbyter, Sigiſterici. 19. Aug.
Donatus mar. Antiochiæ. inf. cum Reſtituto. 23. Aug.
Donatus m. Capuæ. inf. cũ Quincto. 5.Sept.
Donatus monachus mar. Meſſanæ. inf. cum Placido. 5.Oct.
Donatus epiſcopus Fæſulan 22.Oct.
Donatus, Caſſiope in Corcyra. 29.Oct.
Donatus mar. inf. cum Hermogene. 12.Dec.
Donatus mar. Alexandriæ. inf. cum Manſueto. 30.Dec.
Donuina mart. Aegeæ ſub Diocletiano. ſup. cum Claudio. 23.Aug.
Dorothea virgo mar. Cæſareæ. 6.Febr.
Dorothea virgo mar. Aquileiæ ſub Nerone. inf. cum Euphemia. 3.Sept.
Dorotheus mart. Tarſi. ſup. cum Caſtore. 28. Mart.
Dorotheus Tyrius presbyt. & mart. ſub Iuliano. 5.Iun.
Dorotheus & Gorgonius mar. Nicomediæ ſub Diocletiano. 9.Sept.
Dorymedon mar. Synnadæ ſub Probo. infra cum Trophimo. 19.Sept.
Droctoueus abbas, Lutetiæ. 10.Mart.
Drogo confeſſor Valencenis. 16.Apr.
Druſus, Zoſimus, & Theodorus mar. Antiochiæ. 24 Dec.
Druſus m. Tripoli. inf. cum Luciano. 24.Dec.
Dula ancilla mar. Nicomediæ. 25.Mart.
Dulas mar. in Cilicia. 15.Iun.
Dunſtanus epiſcopus Cantuarien. 19.Mai.
Duo Monachi mart. in prouincia Valeriæ. 14.Mart.
Duodecim Fratres mar. Beneuenti. 1.Sept.
Dympna virgo & m. in Brabantia. 15. Mai.

E

EAdbertus epiſcopus Lindiſfarnen. 6. Mai.
Eadmundus Angliæ Rex, & mar. 20.Nou.
Ebrulphus abbas in pago Oximéſi. 29.Dec.
Edilbertus Rex Cantiorũ in Anglia. 24.Febr.
Edilburga virgo in Anglia. 7.Iul.
Ediltrudes virgo Regina Britanniæ. 23.Iun.
Ediſtius mar. Rauennæ. 12.Oct.
Editha virgo in Anglia. 16.Sept.
Edmundus epiſcopus Cantuarien. 16. Nou.
Eduardus Angliæ Rex. 5.Ian.
Eduardus Rex Britanniæ, & mar. 18.Mart.
Egbertus presbyter in Hibernia. 24.Apr.
Egduinus presbyt. & vij. mart. Nicomediæ 12.Mart.
Eleazarus mart. Lugduni. inf. cum Minerno. 23. Aug.
Eleazarus comes, Pariſijs. 27.Sept.
Elesbaan Rex Aethiopiæ. 27.Oct.
Eleuchadius epiſcopus Rauennæ. 14.Febr.
Eleuſippus mart. Lingonis ſub M. Aurelio. inf. cum Speuſippo. 17.Ian.
Eleutherius epiſcopus Conſtantinop. & m. 20. Febr.
Eleutherius epiſcopus Tornacen. 20. Febr.
Eleutherius epiſcopus Illyrici, & Anthia m. Meſſanæ ſub Hadriano. 18.Apr.
Eleutherius Papa & mar. Romæ. 26.Mai.
Eleutherius confeſſor in Latio. 29.Mai.

Eleutherius

Eleutherius mart. Conſtantinop. ſub Maximiano. 4. Aug.
Eleutherius & Leonides mar. 8. Aug.
Eleutherius epiſc. Antiſiodoren. 16. Aug.
Eleutherius abbas, Romæ. 6. Sept.
Eleutherius miles m. Nicomediæ cum alijs innumeris ſub Dioclet. 2. Oct.
Eleutherius diaconus mar. Lutetiæ ſup cum Dionyſio. 9. Oct.
Elias, Hieremias, Eſaias, Samuel, & Daniel mart. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. 16. Febr.
Elias presby. Paulus & Iſidorus monachi mar. Cordubæ. 17. Apr.
Elias epiſcopus Hieroſolymit. infr. cum Flauiano. 4. Iul.
Elias propheta in monte Carmelo. 20. Iul.
Elias epiſcopus in Aegypto, mart ſub Dioclet. in Palæſtina. inf. cum Peleo. 19. Sept.
Eligius epiſcopus Nouiomen. 1. Dec.
Eliphius mar. Coloniæ ſub Iuliano. 16. Oct.
Eliſeus propheta, Samariæ. 14. Iun.
Elizabeth virgo Sconaugiæ. 18. Iun.
Elizabeth Vidua Portugalliæ Regina Vlyſſipone. 4 Iulij.
Elizabet mater B. Ioannis Baptiſtæ. 5. Nou.
Elizabet vidua, Marpurg. 19. Nou.
Elphegus epiſcopus Cantuarien. & mart. 19. Apr.
Elpidephorus m. in Perſide. ſup. cum Acindyno. 1. Nou.
Elpidius epiſcopus & mart. in Cherſoneſo. ſup. cum Baſilio. 4. Mart.
Elpidius confeſſor in Campania. inf. cum Priſco. 1. Sept.
Elpidius epiſcopus Lugdunen. 2. Sept.
Elpidius abbas in Piceno. 2. Sept.
Elpidius, Marcellus, Euſtochius, & ſocij m. ſub Iuliano. 16. Nou.
Emerentiana virgo & mar. Romæ. 23. Ian.
Emericus Hungarorum Regis filius. 4. Nou.
Emerita virgo mart. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Digna. 22. Sept.
Emilas diaconus, & Hieremias mar. Cordubæ. 15. Sept.
Emmanuel mar. inf. cum Quadrato. 26. Mar.
Emmelia, Cæſareæ. ſup. cum Baſilio. 30. Mai.
Emmeramus epiſcopus Ratiſponen. & mar. 21. Sept.
Emygdius epiſc. Aſculan. mart. ſub Dioclet. 5. Aug.
Encratis virgo & m. Cæſarauguſtę. 16. Apr.
Engelbertus epiſcopus Colonien. & mart. 7. Nouemb.
Ennatha virgo mart. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. ſup. cum Antonino. 13. Nou.
Ennodius epiſcopus Papien. 17. Iul.
Eobanus mart. in Friſia. ſup. cum Bonifacio. 5. Iun.
Epaphras epiſc. Coloſſenſis & mar. 19. Iul.
Epaphroditus epiſc. Tarracinæ. 22. Mart.
Eparchius mar. ſup. cum Domitio. 23. Mart.
Eparchius abbas Engoliſmen. 1. Iul.
Ephebus mar. Interamnæ. inf. cum Proculo. 14. Febr.
Ephiſius mar. Caralis ſub Dioclet. 15. Ian.
Ephræm diaconus Edeſſæ. 1. Febr.
Ephræm epiſc. & mart. in Cherſoneſo. ſup. cum Baſilio. 4. Mart.
Epicharides mart. Romæ ſub Diocletiano. 27. Sept.
Epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij vij. m. in Africa. 9. Ian.
Epictetus mart. in Portu Romano. infr. cum Martiale. 22. Aug.
Epigmenius presb. & m. Romæ ſub Diocl. 24. Mart.
Epimachus & Alexander mar. Alexandriæ ſub Decio. 12. Dec.
Idem Epimachus inf. cum Gordiano. 10. Mai.
Epiphana mart. ſub Dioclet. apud Sallentinos. 12. Iul.
Epiphania Domini. 6. Ian.
Epiphanius epiſcopus Papienſis. 21. Ian.
Epiphanius epiſcopus, Donatus, Rufinus, & alij xiij. mar. in Africa. 7. Apr.
Epiphanius epiſcopus Salaminæ. 12. Mai.
Epipodius mar. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. 22. Apr.
Epiſcopi & presbyteri confeſſores ſub Conſtantio. 21. Mai.
Epiſtemis mar. Emeſæ ſub Decio. inf. cum Galatione. 5. Nou.
Epitacius epiſc. & Baſileus mar. in Hiſpania. 23. Mai.
Epolonius mart. Antiochiæ ſub Decio. ſupra cum Babyla. 24. Ian.
Equitius abbas in prouincia Valeriæ. 11. Auguſt.
Eraſma virgo & mar. Aquileiæ ſub Nerone. inf. cum Euphemia. 3. Sept.
Eraſmus epiſcopus & mar. in Campania ſub Dioclet. & Maximiano. 2. Iuni.
Eraſmus mar. Antiochiæ. 25 Nou.
Eraſtus epiſc. Philippen. & mar. 26. Iul.
Erconualdus epiſcopus Londonien. 30. Apr.
Ericus Rex Sueciæ & mar. 18. Mai.
Erminus epiſcopus Laubienſis 25. Apr.
Erotheides mart. in Cappadocia ſub Diocl. ſup cum Capitolina. 27. Oct.
Erotis mar. 6. Oct.
Eſaias mar. Cæſareę ſub Maximiano Galerio ſup. cum Elia. 16. Febr.
Eſaias propheta mar. in Iudæa. 6. Iul.
Eſdras propheta. inf. cum Ioele. 13. Iul.
Ethbinus abbas in Hibernia. 19. Oct.
Ethelwoldus epiſcopus Vintonien. 1. Aug.
Euagrius epiſc. Conſtantinop. 6. Mart.
Euagrius & Benignus m. Tomis 3. Apr.
Euagrius m. in Ponto. inf. cum Priſco. 1. Oct.
Euagrius, Priſcianus, & ſocij mart. Romæ. 12. Oct.
Euariſtus m. Cæſareæ ſub Dioclet. ſup. cum Carponio. 14. Oct.
Euariſtus Papa & mar. Romæ ſub Hadriano. 26. Oct.
Euariſtus mar. in Creta ſub Decio. infr. cum Theodulo. 23. Dec.
Euaſius epiſc. Caſalenſis & mar. 1. Dec.
Euaſius epiſcopus Brixien. 2. Dec.
Eubulus mar. Cæſareæ ſub Diocl. 7. Mart.
Eucarpus mar. inf. cum Trophimo. 18. Mar.
Eucarpus mar. in Aſia. ſup. cum Bardomiano. 25. Sept.
Eucharius epiſc. Treuirenſis. 8. Dec.
Eucherius epiſc. Aurelianen. 20. Febr.
Eucherius epiſc. Lugdunen. 16. Nou.
Eudocia mar. Heliopoli ſub Traiano. 1. Mar.
Eudoxius, Zenon, Macarius, & ſocij MCIV. mar. Melitinæ ſub Dioclet. 5. Sept.
Eudoxius mar. Sebaſtæ ſub Licinio. ſup. cum Carterio. 2. Nou.
Euellius mar. ſub Nerone. 11. Mai.
Euentius mar. ſup. in xviij. Marty. Cæſarauguſtan. 16. Apr.
Euentius presb. & m. Romæ ſub Hadriano. ſup. cum Alexandro Papa. 3. Mai.
Euergiſlus epiſc. Colonien. & m. 24. Oct.
Eugendus abbas in territorio Lugdunen. 1. Ian.
Eugenia virgo & mart. Romæ ſub Gallieno. 25. Dec.
Eugenius mar. 8. Ian.
Eugenius mar. in Africa. ſup. cum Aquilino. 4. Ian.
Eugenius mar. Neocæſareæ. inf. cum Mardonio. 24. Ian.
Eugenius epiſc. & mart. in Cherſoneſo. ſup. cum Baſilio. 4. Mart.
Eugenius m. in Syria. inf. cum Paulo. 20. Mar.
Eugenius epiſc. & mart in Africa ſub Hunnerico inf. cum Vindemiale. 2. Mai.
Eugenius Papa Romæ. 2. Iun.
Eugenius epiſcopus Carthagin. Salutaris & Muritta diac. & alij mart. in Africa ſub Hunnerico. 13. Iul.
Eugenius mar. Tiburæ ſub Hadriano. inf. cum Symphoroſa. 18. Iul.
Eugenius mar. ſup. cum Apollonio. 23. Iul.
Eugenius mar. Romæ ſub Gallieno. inf. cum Lucilla. 29. Iul.
Eugenius m. in Cappadocia ſup. cum Cottido. 6. Sept.
Eugenius mart. Damaſci. inf. cum Paulo. 25. Septemb.
Eugenius epiſc. Toletan. confeſſ. 13. Nou.
Eugenius epiſc. Toletan. mart. in territ. Pariſienſi. 15. Nou.
Eugenius diaconus, Florentiæ. 17. Nou.
Eugenius mar. in Armenia ſub Diocletiano. inf. cum Euſtratio. 13. Dec.
Eugenius & Macarius presbyteri & mar. in Arabia ſub Iuliano. 20. Dec.
Eugenius epiſc. Mediolanen. 30. Dec.
Eugraphus m. Alexandriæ ſub Galerio Maximino. inf. cum Menna. 10. Dec.
Eulaſius mar. Cyzici ſub Maximiano. infra cum Fauſta 20. Sept.
Eulalia virgo & mar. Barcinone ſub Diocl. 12. Febr.
Eulalia virgo & mar. Emeritæ ſub Maximiano. 10. Dec.
Eulampius & Eulampia virgo, & alij cc. m. Nicomediæ. 10. Oct.
Eulogius diaconus mar. Tarracone ſub Gallieno. inf. cum Fructuoſo. 21. Ian.
Eulogius presb. & mar. Cordubæ. 11. Mart.
Eulogius epiſcopus Edeſſæ. 5. Mai.
Eulogius, & ſocij m. Conſtantinopoli. 3. Iul.
Eulogius epiſc. Alexandrinus. 13. Sept.
Eumenus epiſcopus Gortynæ. 18. Sept.
Eunicianus m. in Creta ſub Decio. infr. cum Theodulo. 23. Dec.
Eunomia mart. Auguſtæ. infr. cum Hilaria. 12. Aug.
Eunus mart. Alexandriæ. infr. cum Iuliano. 27. Febr.
Eunus mar. inf. cum Iuliano. 30. Oct.
Euodius, Hermogenes, & Calliſtus mart. Syracuſis. 25. Apr.
Euodius epiſc. Antiochenus & m. 6. Mai.
Euodius m. Nicææ. inf. cũ Theodota. 2. Aug.
Euodius, Hermogenes, & Calliſta m. 2. Sept.
Euodius epiſcopus Rhotomagen. 8. Oct.
Euortius epiſcopus Aurelianenſis. 7. Sept.
Euphebius epiſcopus Neapolitan. 23. Mai.
Euphemia mart. in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra. 20. Mart.
Euphemia, Dorothea, Tecla, & Eraſma virg. & mar. Aquileiæ ſub Nerone. 3. Sept.
Euphemia virgo mar. Chalcedone ſub Dioclet. 16. Sept.
Euphraſia virgo in Thebaide. 13. Mart.
Euphraſia mar. in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra. 20. Mart.
Euphraſia virgo & mart. Ancyræ. inf. cum Theodoto. 18 Mai.
Euphraſius epiſcopus in Africa. 14. Ian.
Euphraſius epiſcopus Illiturgi. inf. cum Torquato. 15. Mai.
Euphronios epiſcopus Auguſtodun. 3. Aug.
Euphronius epiſcopus Turonenſis. 4. Aug.
Euphroſyna virgo Alexandriæ. 1. Ian.
Euphroſyna virgo mart. Tarracinæ ſub Domitiano. infra cum Flauia Domitilla. 7. Mai.

Euplius diaconus mart. Catanæ ſub Dioclet. 12. Aug.
Euporus mar. in Creta ſub Decio. inſ. cum Theodulo. 23 Dec.
Euprepia mart. Aquilæ. infr. cum Hilaria. 12. Auguſt.
Euprepis mar. Romæ ſup. cum Caſtulo. 30. Nouemb.
Euprepius epiſcopus Veronenſis. 21. Aug.
Euprepius mar. Aegeæ ſub Dioclet. ſup. cum Cotma. 27. Sept.
Eupſychius mar. Cæſareæ ſub Iuliano 9. Apr.
Eupſychius m. Cæſareæ ſub Hadria. 7. Sept.
Euſebia virgo & mar. Bergomi. 29. Oct.
Euſebius palatinus, & alij ix mar. 5. Mart.
Euſebius, Neon, Leontius, Longinus, & alij quatuor mar. ſub Diocl. 24 Apr.
Euſebius mar. ſup. cum Aphrodiſio. 28. Apr.
Euſebius epiſcopus Samoſatenus & mart. 21. Iun.
Euſebius epiſcopus Vercellẽſis & m. 1. Aug.
Euſebius epiſcopus Mediolanen. 12. Aug.
Euſebius presbyt. Romæ ſub Conſtantio. 14. Auguſt.
Euſebius, Pontianus, Vincentius, & Peregrinus m. Romæ ſub Commodo. 25. Aug
Euſebius, Neſtabus, & Zenon mart. in Palæſtina ſub Iuliano. 8. Sept.
Euſebius mar. in Phœnicia. 21. Sept.
Euſebius Papa Romæ. 26. Sept.
Euſebius epiſc. Bononienſis. 26. Sept.
Euſebius mar. Alexandriæ ſub Valeriano ſupra cum Caio. 4. Sept.
Euſebius mar. Hadrianopoli ſub Iuliano. inſ. cum Philippo. 22. Oct.
Euſebius monachus mar. Tarracinæ. inſ cum Felice. 5. Non.
Euſebius presb. Marcellus diaconus, Hippolytus, Maximus. Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia mart. Romæ ſub Valeriano. 2. Dec.
Euſignius miles mar. Antiochiæ ſub Iuliano. 5. Aug.
Euſtachius, Theopiſtes, Agapius & Theopiſtus mar. Romæ ſub Hadriano. 20. Sept.
Euſtachius presbyter in Syria. 12. Oct.
Euſtachius, Theſpeſius, & Anatolius mar. Nicææ ſub Maximino. 20. Nou.
Euſtachius epiſc. in Africa. inſ. cum Valeriano. 28. Nou.
Euſtaſius abbas Luxouien. 29. Mart.
Euſtathius epiſc. Antiochenus ſub Conſtantio. 16. Iul.
Euſtathius mar. Ancyræ. 28. Iul.
Euſterius epiſc. Salernitan. 19. Oct.
Euſtochium virgo in Bethleem. 28. Sept.
Euſtochium virgo mart. Tarſi ſub Iuliano. 2. Nouemb.
Euſtochius epiſc. Turonen. 19. Sept.
Euſtochius mar. ſub Iuliano. ſup. cum Elpidio 16. Nou.
Euſtolia & Sopatra virg. Conſtantinopoli. 9. Nou.
Euſtorgius presbyter Nicomediæ. 11. Apr.
Euſtorgius primus, epiſcopus Mediolanen. 18. Sept.
Euſtorgius ſecundus, Mediolanen. epiſcop. 6. Iun.
Euſtoſius mart. Antiochiæ. ſup. cum Demetrio. 10. Nou.
Euſtratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Oreſtes mart. in Armenia ſub Dioclet. 13. Dec.
Euthalia virg. mar. in Sicilia. 27. Aug.
Euthymius abbas in Palæſtina. 20. Ian.
Euthymius epiſcopus Sardicen. m. ſub Theophilo. 11. Mart.
Euthymius diaconus m. Alexandriæ. 5. Mai.
Euthymius Romanus, Peruſiæ. 29. Aug.
[illegible] marty. Nicomediæ ſub Dioclet. 24. Dec.
Eutropia virgo mar. in Syria. inſ. cum Libya. 15. Iun.
Eutropia vidua in Gallia. 15. Sept.
Eutropia mar. Alexandriæ. 30. Oct.
Eutropia virgo mar. Rhemis. inſ. cum Nicaſio. 14. Dec.
Eutropius lector mart. Conſtantinopoli. 12. Ianuar.
Eutropius m. ſub Maximiano. ſup. cum Cleonico. 3. Mart.
Eutropius epiſc. Santonen. & m. 30. Apr.
Eutropius epiſcopus Arauſican. 27. Mai.
Eutropius, Zoſima, & Bonoſa mart. in Portu Romano. 15. Iul.
Eutyches mar. Romæ ſub Traiano. infr. cum Marone. 15. Apr.
Eutyches mar. Puteolis ſub Diocletiano. inſ. cum Ianuario. 19. Sept.
Eutychianus mar. in Campania ſub Dioclet. ſup. cum Ariſtone. 2. Iul.
Eutychianus mar. Nicomediæ. inſ. cum Stratone. 17 Aug.
Eutychianus mar. ſup. cum Diomede. 2 Sept.
Eutychianus mart. in Africa ſub Genſerico. ſup. cum Arcadio. 13. Nou.
Eutychianus Papa & mart. Romæ ſub Numeriano. 8. Dec.
Eutychius mar. Romæ. 4. Febr.
Eutychius, & ſocij mart. in Meſopotamia. 14. Mart.
Eutychius, & ſocij m. Alexandriæ ſub Conſtantio. 26. Mart.
Eutychius mar. Ferentini. 15. Apr.
Eutychius diaconus mar. in Mauritania. infr. cum Timotheo. 21. Mai.
Eutychius & Florentius monachi Nurſiæ. 23. Mai.
Eutychius B. Ioannis Euangel. diſcipulus. 24. Aug.
Eutychius, Plautus, & Heracleas mart. in Thracia. 29. Sept.
Eutychius mart. Meſſanæ. infr. cum Placido. 5. Oct.
Eutychius mar. in Hiſpania. inſ. cum Honorio. 21. Nou.
Eutychius mar. in Hiſpania. 11. Dec.
Eutychius presbyt. & Domitianus diaconus mar. Ancyræ. 28. Dec.
Euualdi duo presbyteri & mar. apud Saxones. 3. Oct.
Exaltatio S. Crucis in Perſide ſub Heraclio. 14. Sept.
Exanthus mar. Nouocomi. ſup. cum Carpophoro. 7. Aug.
Expeditus mar. Melitinæ. inſ. cum Hermogene. 19. Apr.
Exuperantia virgo. Trecis. 26. Apr.
Exuperantius diacon. mart. Spoleti ſub Maximiano. inſ. cum Sabino. 30. Dec.
Exuperia mar. Romæ. inſ. cum Symphronio. 26. Iul. & 31. Oct.
Exuperius, Zoe, Cyriacus, & Theodulus m. ſub Hadriano. 2. Mai.
Exuperius m. in Gallia ſub Maximiano. infr. cum Mauritio. 22. Sept.
Exuperius epiſcopus Toloſanus. 28. Sept.
Exuperius mart. Viennæ. infr. cum Seuerino. 19. Nouemb.
Ezechiel propheta m. in Babylonia. 10. Apr.

F

FAbianus Papa & mar. Romæ ſub Decio. 29. Ian.
Fabianus mart. Catanæ. infr. cum Stephano. 31. Dec.
Fabius mar. Romæ ſub Dioclet. inſ. cum Maximo. 11. Mai.
Fabius mar. Cæſareæ. 31. Iul.
Fabricianus & Philibertus mar. in Hiſpania. 22. Aug.
Facundus & Primitiuus mart. in Gallæcia. 27. Nou.
Faina virgo & mar. Ancyræ. inſ. cum Theodoto. 18. Mai.
Fandila presb. & m. Cordubæ. 13. Iun.
Fantinus monachus & confeſſor Theſſalonicæ. 30. Aug.
Faro epiſcopus Meldenſis. 28. Oct.
Fauſtinianus epiſc. Bononien. 26. Febr.
Fauſtinus & Iouita mart. Brixiæ ſub Hadriano. 15. Feb.
Fauſtinus epiſc. Brixien. 16. Febr.
Fauſtinus, & alij xliiij. m. Romæ. 17. Febr.
Fauſtinus, Timotheus, & Venuſtus m. Romæ. 22. Mai.
Fauſtinus mart. Peruſiæ ſub Decio. infr. cum Florentio. 5. Iun.
Fauſtinus mart. Romæ ſub Dioclet. infr. cum Simplicio. 29. Iul.
Fauſtinus confeſſor Tuderti. 29. Iul.
Fauſtinus, Lucius, Candidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus m. in Africa. 15. Dec.
Fauſta virgo, & Euilaſius m. Cyzici ſub Maximiano. 20. Sept.
Fauſta mater S. Anaſtaſiæ, Romæ. 19. Dec.
Fauſtus, & alij xxiij. m. Romæ. 24. Iun.
Fauſtus mar. ſub Decio. 16. Iul.
Fauſtus m. Romæ. ſup. cum Bono. 1. Aug.
Fauſtus miles mart. Mediolani ſub Commodo. 7. Aug.
Fauſtus presbyter, Macarius, & alij x. mart. Alexandriæ ſub Decio. 6. Sept.
Fauſtus mar. Antiochiæ. inſ. cum Timotheo. 8. Sept.
Fauſtus mar. ſub Decio. ſup. cum Dionyſio. 3. Oct.
Fauſtus mar. Alexandriæ ſub Valeriano. ſup. cum Caio. 4. Oct.
Fauſtus monachus mar. Meſſanæ. infr. cum Placido. 5. Oct.
Fauſtus, Ianuarius, & Martialis mar. Cordubæ 13. Oct.
Fauſtus diacon. Alexandrin. mart. ſub Diocl. 19. Nou.
Fauſtus presb. Didius, & Ammonius, Phileas, Heſychius, Pachomius & Theodorus epiſcopi Aegyptij, & alij mar. Alexandriæ ſub Maximino. 26. Oct.
Febronia virgo & mart. Sibapoli ſub Diocl. 25. Iun.
Felices duo epiſcopi & m. in Africa ſub Valeriano. inſ. cum Nemeſiano. 10. Sept.
Felicianus epiſc. Fulginaten. mar. ſub Decio. 24. Ian.
Felicianus, Philippianus, & alij cxxiiij. m. in Africa. 30. Ian.
Felicianus mart. Romæ. infr. cum Fortunato. 2. Febr.
Felicianus mar. Romæ ſub Dioclet. infr. cum Primo. 9. Iun.
Felicianus miles mar. Maſſiliæ. infr. cum Victore. 21. Iul.
Felicianus epiſ. & mart. apud Mindam. 20. Octob.
Felicianus mar. in Lucania. inſ. cum Hyacintho. 29. Oct.
Felicianus m. Rauennæ ſub Diocletiano. inſ. cum Valentino. 11. Nou.
Felicianus mar. Viennæ. infr. cum Seuerino. 19. Nou.
Felicitiſima virgo & mar. Falcriæ. infr. cum Graciliano. 12. Aug.
Feliciſſimus, Heraclius, & Paulinus mar. Tuderti. 26. Mai.
Feliciſſimus & Felix mart. in Campania ſub Diocletiano. ſup. cum Ariſtone. 2. Iul.

Felicula.

Feliciſſimus diaconus mar. Romæ ſub Valeriano. inf. cum Xyſto. 6. Aug.
Feliciſſimus mart. in Africa ſub Valeriano. inf. cum Rogatiano. 26. Oct.
Feliciſſimus mar. Peruſiæ. 24. Nou.
Felicitas mar. Tuburbi ſub Seuero. infr. cum Perpetua. 7. Mart.
Felicitas mart. in Africa. ſupra cum Cyrillo. 8. Mart.
Felicitas m. Romæ ſub Antonino. 23. Nou.
Felicula m. Romæ. inf. cum Vitale. 14. Febr.
Felicula virgo & mar. Romæ. 13. Iun.
Felinus & Gratinianus mar. Peruſiæ ſub Decio. 1. Iun.
Felix Papa & mart. Romæ ſub Aureliano. 30. Mai.
Felix ſecundus Papa & m. Romæ ſub Conſtantio. 29. Iul.
Felix Papa Romæ. 30. Ian.
Felix Papa tertius Romæ. 25. Febr.
Felix & Ianuarius m. Heracleæ 7. Ian.
Felix m. in Africa. ſup. cum Epicteto. 9. Ian.
Felix presbyter Nolanus. 14. Ian.
Felix, Symphronius, Hippolytus, & ſocij m. in Africa. 3. Febr.
Felix epiſc. Lugdunen. infr. cum Lupicino. 3. Febr.
Felix mar. in Africa ſub Dioclet. inf. cum Saturnino. 11. Febr.
Felix m. Adrumeti. inf. cum Verulo. 21. Febr.
Felix epiſcopus Metenſis. 21. Feb.
Felix epiſcopus Brixienſis. 23. Febr.
Felix mar. inf. cum Fortunato. 26. Febr.
Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & ſocij mar. 3. Mart.
Felix mar. in Africa. ſup cum Cyrillo 8. Mar.
Felix epiſcopus in Anglia. 8. Mart.
Felix m. Aquileiæ ſub Numeriano. infr. cum Hilario. 16. Mart.
Felix diaconus mart. Gerundæ ſub Aureliano. inf cum Narciſſo. 18. Mart.
Felix, & alij xx. mar. in Africa. 23. Mart.
Felix epiſc. Treuirenſis. 26. Mart.
Felix mart. in Africa. infr. cum Theodulo. 31. Mart.
Felix mar. ſup. in xviij. Mar. Cæſarauguſtani. 16. Apr.
Felix m. Alexandriæ. ſup cũ Aratore 21. Apr.
Felix presb. Fortunatus & Achilleus diaconi mar. Valentiæ in Gallia 23. Apr.
Felix diaconus mar. Hiſpali. 2. Mai.
Felix mar. Romæ ſub Alexandro. ſupr. cum Calepodio. 10 Mai.
Felix & Gennadius m in Africa. 16. Mai.
Felix epiſc. Spoletin. & mar. ſub Maximiano. 18. Mai.
Felix mar. in Iſtria. inf. cum Zoello. 24. Mai.
Felix m. in Sardinia, ſup. cũ Aemilio. 28. Mai.
Felix & Fortunatus m. Aquileiæ ſub Diocle. 11. Iun.
Felix monachus & mart. Cordubæ. ſup. cum Anaſtaſio. 14. Iun.
Felix m. Apolloniæ. inf. cum Iſauro. 17. Iun.
Felix presb. & m. Sutrij. 23. Iun.
Felix mart. Romæ ſub Antonino. infr. in Septem fratres. 10. Iul.
Felix m. in Africa. inf cum Ianuario. 10. Iul.
Felix m. Mediolani ſub Maximiano. infr. cum Nabore. 12. Iul.
Felix epiſcopus Nouocomen. 14 Iul.
Felix epiſcopus Papien. & m. 15. Iul.
Felix mar. Carthagine. inf. in Scillitani mara. 17. Iul.
Felix epiſcopus Veronen. 19. Iul.
Felix m Furconij. infr. cum Florentio. 25. Iul.
Felix, Iulia, & Iucunda m. Nolæ. 27. Iul.
Felix m Cordubæ. inf. cum Georgio. 27. Iul.
Felix mar. Gerundæ. 1. Aug.
Felix mart. in Portu Romano. infra cum Martiale. 22. Auguſt.
Felix presbyter Piſtorij. 26. Aug.
Felix presb. & Adauctus m. Romæ ſub Diocletiano. 30. Aug.
Felix & Conſtantia m. Nuceriæ ſub Nerone. 19. Sept.
Felix mar. Auguſtoduni ſup. cum Andochio. 24. Sept.
Felix & Cyprianus epiſcopi & mar. in Africa ſub Hunnerico. 12. Oct.
Felix epiſc. Africanus, Audactus, Ianuarius, Fortunatus & Septimus mar. Venuſiæ ſub Dioclet. 24. Oct.
Felix presb. & Euſebius monachus m. Tarracinæ. 5. Nou.
Felix mar. Thuniſſæ. 6. Nou.
Felix monachus Fundanus. 6. Nou.
Felix epiſcopus Nolanus, & mart. cum alijs xxx. 15. Nou.
Felix epiſcopus in Africa. infr. cum Valeriano. 28. Nou.
Felix epiſcopus Bononien. 4. Dec.
Felix m. Thaguræ. inf. cum Iulio. 5. Dec.
Felix mar. Romæ. ſup. cum Calliſto. 29 Dec.
Ferreolus presb. & Ferrutio diaconus mart. Veſontione. 16. Iun.
Ferreolus mart. in territorio Viennen. 18. Septemb.
Ferrutio diaconus m. Veſontione. ſup. cum Ferreolo. 16. Iun.
Ferrutius mar Moguntiæ. 28. Oct.
Feſtiuitas omnium Sanctorum. 1. Nou.
Feſtum Niuis. 5. Aug.
Feſtus diaconus m. Puteolis ſub Dioclet. inf. cum Ianuario. 19. Sept.
Feſtus m. in Tuſcia. inf cum Ioanne. 21. Dec.
Fiacrius conſeſſor Meldenſis. 30. Aug.
Fibitius abbas, Treuiris. 5. Nou.
Fides, Spes, & Charitas virg & m. Romæ ſub Hadriano. 1. Aug.
Fides virgo & mar. Agenni. 6. Oct.
Fidelis mar. in Africa. 23. Mart.
Fidelis m. Edeſſæ ſub Maximiano. ſup cum Baſſa. 21. Aug.
Fidelis m. Nouocomi ſub Maximia. 28. Oct.
Fidentianus mar. in Africa. inf. cum Secundo. 15. Nou.
Fidentius & Terentius m. Tuderti ſub Diocletiano. 27. Sept.
Fidentius epiſcopus Patauin. 16. Nou.
Fidolus confeſſor Trecis. 16. Mai.
Fintanus presb. in Scotia. 17. Febr.
Firmatus diaconus mar. Meſſanæ. infr. cum Placido. 5. Oct.
Firmatus diaconus, & Flauiana virgo & m. Antiſiodori. 5. Oct.
Firmina virgo mar. Ameriæ ſub Diocletiano. 24. Nou.
Firminus abbas, Ambiani. 11. Mart.
Firminus m. in Armenia ſub Maximiano. inf. cum Orentio. 24. Iun.
Firminus epiſc. Metenſis. 18. Aug.
Firminus epiſc. Ambianen. mar. ſub Dioclet. 25. Sept.
Firminus epiſc. Vceciæ. 11. Oct.
Firmus m. Romæ. inf. cum Fortunato. 2. Feb.
Firmus mar. inf. cum Gorgonio. 11. Mart.
Firmus mar. ſub Maximiano. 1. Iun.
Firmus m. in Armenia ſub Maximiano. infra cum Orentio. 24. Iun.
Firmus epiſc. Tagaſtenſis. 31. Iul.
Firmus & Ruſticus mar. Veronæ ſub Maximiano. 9 Aug.
Flauia Domitilla, Euphroſyna & Theodora virgo & m. Tarracinæ ſub Domit. 7. Mai.
Flauia virgo & mar Meſſanæ. inf. cum Placido. 5. Oct.
Flauiana virgo & m. Antiſiodori. ſup. cum Firmato. 5. Oct.
Flauianus mar. Romæ ſub Diocletiano. 28. Ianuar.
Flauianus epiſcopus Conſtantinopolitan. 18. Febr.
Flauianus mar. in Africa ſub Valeriano. inſt. cum Montano. 24. Febr.
Flauianus ſecundus epiſc. Antiochenus, & Elias epiſc. Hieroſolymit. confeſſores ſub Anaſtaſio. 4. Iul.
Flauianus epiſc. Auguſtodunen. 23. Aug.
Flauianus mart. ſub Iuliano ad aquas Taurinas. 22. Dec.
Flauius, Auguſtus, & Auguſtinus mar. Nicomediæ. 7. Mai.
Flocellus puer mar. Auguſtoduni ſub Antonino. 17. Sept.
Flora virgo & mar. Romæ ſub Gallieno. inf. cum Lucilla. 29. Iul.
Flora & Maria virg. & m. Cordubæ. 24. Nou.
Florentia virgo Hiſpal. 20. Iun.
Florentia mar. ſub Diocl. in territ. Agathenſi. 10. Nou.
Florentianus epiſc. in Africa. inf. cum Valeriano. 28. Nou.
Florentinus & Hilarius m. Seduni. 27. Sept.
Florentinus epiſc. Treuirenſis. 16. Oct.
Florentinus epiſc. Arauſicanus. 17. Oct.
Florentius epiſc. Viennen. mar. ſub Gallieno. 3. Ian.
Florentius confeſſor Hiſpali. 23. Febr.
Florentius mar. Auximi ſub Diocletiano. inf. cum Siſinio. 11. Mai.
Florentius, Iulianus Cyriacus, Marcellinus, & Fauſtinus m. Peruſiæ ſub Decio. 5. Iun.
Florentius mar. Carthagine. ſup. cum Catulino. 15. Iul.
Florentius & Felix m. Furconij. 25. Iul.
Florentius presb. Pictauienſis. 22. Sept.
Florentius mar in Germania. ſup. cum Caſſio. 10. Oct.
Florentius mar. Theſſalonicæ. 13. Oct.
Florentius mar. in caſtro Tyle. 27. Oct.
Florentius epiſc. Argentoraten. 7. Nou.
Florentius monachus Nurſiæ. ſup. cum Eutychio. 28. Dec.
Florianus mart. ſub Dioclet. in Norico Ripenſi. 4. Mai.
Florianus, Calanicus, & alij lviij. mart. Eleutheropoli. 17. Dec.
Florus mart. Nicomediæ. inf. cum Luciano. 26. Oct.
Florus, Laurus, Proculus, & Maximus mart. in Illyrico. 18. Aug.
Florus m. Oſtiæ. ſub Demetrio. 22 Dec.
Flos m. Catanæ. inf. cum Stephano. 31. Dec.
Floſculus epiſc. Aurelianen. 2. Febr.
Fortunata virgo & mart. Cæſareæ ſub Dioclet. 14. Oct.
Fortunatus mart. Smyrnæ. inf. cum Vitale. 9. Ian.
Fortunatus, Felicianus, Firmus, & Candidus mar Romæ. 2. Febr.
Fortunatus mar. in Africa. inf. cum Verulo. 21. Febr.
Fortunatus, Felix, & alij xxvij. m. 26. Feb.
Fortunatus mar. Romæ. ſup. cum Alexandro 27. Febr.
Fortunatus mar. ſup. cum Felice. 3. Mart.
Fortunatus & Marcianus mart. in Africa. 17. Apr.
Fortunatus mar. Alexandriæ. ſup. cum Aratore. 21. Apr.
Fortunatus presbyter in Vmbria. 1. Iun.
Fortunatus mar. Aquileiæ ſub Diocletiano. ſup. cum Felice. 11. Iun.
Fortunatus & Lucianus mart. in Africa. 13. Iun.
Fortunatus diaconus mar. Aquileiæ. inf. cum Hermagora. 12. Iul.

Fortuna-

Fortunatus, Caius, & Anthes mart. Salerni ſub Diocletiano. 28. Aug.
Fortunatus epiſcopus Tudertin. 14. Oct.
Fortunatus mar. Romæ. 15. Oct.
Fortunatus lector mar. Venuſiæ ſub Dioclet. ſup. cum Felice. 24 Oct.
Fortunatus mar. in Africa. ſup. cum Fauſtino. 15. Dec.
Francica vidua Romæ. 9 Mart.
Franciſcus de Paula ord Minim. 2. Apr.
Franciſcus ord. Min. Aſſiſij. 4. Oct.
Eiuſdem Translatio Aſſiſij. 25. Mai.
Eiuſdem Stigmata apud montem Aluerniæ. 17. Sept.
Franciſcus Xaucrius in Sanciano. 2. Dec.
Fraternus epiſcopus Antiſiodoren. & mart. 29. Sept.
Fredeſuuida virgo Oxonij. 19. Oct.
Fridericus epiſc. Traiecten. & m. 18. Iul.
Frigdianus epiſcopus Lucenſis. 18. Mart.
Eiuſdem Translatio Lucæ. 18. Nou.
Fronto abbas Alexandriæ. 14. Apr.
Fronto mar. ſup. in xviij. Mart. Cæſarauguſt. 16. Apr.
Fronto epiſcop. Petragoricen. & Georgius presb. 25. Oct.
Fructulus mart. in Africa. infr. cum Lucio. 18. Febr.
Fructuoſa mar. Antiochiæ. inf. cum Reſtituto. 23. Aug.
Fructuoſus epiſc. Tarraconen. Augurius & Eulogius diaconi m. ſub Gallieno 21. Ian.
Fructuoſus epiſcopus Bracaren. 16. Apr.
Frumentij duo mart. in Africa ſub Hunnerico. inf. cum Victoriano. 23. Mart.
Frumentius epiſcopus in India. 27. Oct.
Fulcus confeſſor Aquini. 22. Mai.
Fulcus epiſcopus Papienſis. 26. Oct.
Fulgentius epiſcopus Ruſpenſis. 1. Ian.
Furſeus confeſſor in monaſt. Perone. 16. Ian.
Fuſca virgo, & Maura mart. Rauennæ ſub Decio. 13. Febr.
Fuſcianus mar. Ambiani ſub Maximiano, inf. cum Victorio. 11. Dec.
Fuſculus epiſcopus & mart. in Africa ſub Hunnerico. ſup cum Donatiano. 6. Sept.

G

GAbdelas mar. in Perſide ſub Sapore ſup. cum Dada. 29. Sept.
Gabinus presbyt. & mart. Romæ ſub Diocl. 19. Febr.
Gabinus & Criſpulus m. Turribus. 30. Mai.
Galatas mart. Melitinæ, inf. cum Hermogene. 19. Apr.
Galation & Epiſtemis mart. Emeſæ ſub Decio. 5. Nou.
Galdinus epiſc. Mediolanen. 18. Apr.
Galganus eremita, Senis. 3. Dec.
Galla vidua Romæ. 5. Oct.
Gallicanus mart. Alexandriæ ſub Iuliano. 25. Iun.
Gallus epiſcopus Auernen. 1. Iul.
Gallus abbas in German. 16. Oct.
Gamalielis Inuentio Hieroſolymis. 3. Aug.
Gangulphus mar. Varennis. 11. Mai.
Gratianus epiſc. Turonen. 18. Dec.
Gaudentia virgo mart. Romæ cum alijs tribus. 30. Aug.
Gaudentius epiſc. Nouarienſis. 22. Ian.
Gaudentius epiſc. Veronen. 12. Feb.
Gaudentius epiſc. & Culmatius diaconus mar Arretij. 19. Iun.
Gaudentius epiſc. Ariminen. & m. 14. Oct.
Gaudentius epiſc. Brixienſis. 25. Oct.
Gaudioſus epiſc. Brixien. 7 Mart.
Gaudioſus epiſc. Salernitan. 26. Oct.
Gaudioſus epiſc. Africanus, confeſſ. Neapoli. 28. Oct.
Gaugericus epiſc. Cameracen. 11. Aug.
Gedeon, in Palæſtina. 1. Septemb.
Gelaſius m. Foroſempronij. ſup. cum Aquilino. 4 Febr.
Gelaſius Papa Romæ. 21. Nou.
Gelaſius mar. in Creta ſub Decio. inf. cum Theodulo. 23. Dec.
Gemellus mar. Ancyræ ſub Iuliano. 10. Dec.
Geminianus epiſc. Mutinen. 31. Ian.
Geminianus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Lucia. 16. Sept.
Geminus mart. in Africa. ſup. cum Aquilino. 4. Ian.
Geminus m. Foroſempronij. ſup. cum Aquilino. 4 Febr.
Generalis mar. in Africa ſub Valeriano. ſup. cum Cypriano. 14. Sept.
Generoſa mart. Carthagine. inf. in Scillitani mart. 17. Iul.
Generoſus mar. Tibure. 17. Iul.
Geneſius mar. Romæ ſub Diocl. 25. Aug.
Geneſius mar. Arelate. 25. Aug.
Geneſius mar. ſup. cum Anaſtaſio. 11. Oct.
Gennadius mart. in Africa. ſup. cum Felice. 16. Mai.
Genoueſa virgo Lutetiæ. 3. Ian.
Gentianus m. Ambiani ſub Maximiano. infr. cum Victorico. 11. Dec.
Genuinus epiſc. Brixinonenſis. 5. Febr.
Georgia virgo Aruernis. 15. Feb.
Georgius epiſc. Antiochenſis. 19. Apr.
Georgius mart. 23. Apr.
Georgius diaconus. Felix, Aurelius, Natalia, & Lilioſa mar. Cordubæ. 27. Iul.
Georgius Limniota monachus, m. ſub Leone Imp. 14. Aug.
Georgius diaconus, & Aurelius, Pariſijs. 20. Oct.
Georgius presb. Petragoricis. ſup. cum Frontone. 25. Oct.
Georgius epiſc. Viennenſis. 2. Nou.
Gerardus epiſc. Tullenſis. 23. Apr.
Gerardus epiſcopus & mart. in Pannonia. 24. Sept.
Gerardus abbas Namurcen. 3. Oct.
Gerardus epiſcopus Potentiæ. 30. Oct.
Geraſimus anachorita in Palæſtina. 5. Mart.
Geremarus abbas Beluacen. 24. Sept.
Gereon. cum alijs cccviij. mar. Coloniæ ſub Maximiano. 10. Oct.
Gerinus mar. Atrebaten. 2. Oct.
Germana mart. in Africa. infra cum Paulo. 19. Ian.
Germanicus mart. Smyrnæ ſub Antonino, 19. Ian.
Germanus mart. Romæ. inf. cum Saturnino. 2. Mai.
Germanus epiſ. Conſtantinop. ſub Iſaurico, 12. Mai.
Germanus epiſc. Pariſienſis. 28. Mai.
Germanus mar. in Macedonia ſub Traiano. inf. cum Peregrino. 7. Iul.
Germanus epiſc. Antiſiodoren. 31. Iul.
Germanus epiſc. & m. in Africa ſub Hunnerico. ſup cum Donatiano. 6. Sept.
Germanus epiſc. Veſontien. & m. 11. Oct.
Germanus mart. in Hiſpania ſub Diocletiano. inf. cum Seruando. 23. Oct.
Germanus epiſcopus Capuanus. 30. Oct.
Germanus, Theophilus, Cæſarius, & Vitalis mart. Cæſareæ ſub Decio. 3. Nou.
Germanus mart. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. ſup. cum Antonino. 13. Nou.
Gerontius mart. in Africa. infr. cum Paulo. 19. Ian.
Gerontius epiſc. Ficoden. & mar. 9. Mai.
Gertrudes virgo in Brabantia. 17. Mar.
Geruntius epiſc. Mediolaneo. 5. Mai.
Geruntius epiſcopus & mart. in Hiſpania 25. Auguſt.
Geruaſius & Protaſius mart. Mediolani. 19. Iun.
Getulius, Cæreali s, Amentius, & Primitiuus mar. Romæ ſub Hadriano. 10. Iun.
Gilbertus confeſſor. 4. Febr.
Gildardus epiſc. Rhotomagen. 8. Iun.
Giſlenus epiſcopus in Hannonia. 9. Oct.
Glaphyra virgo Amaſeæ. 13. Ian.
Glyceria mart. Heracleæ ſub Antonino. 13. Mai.
Glycerius presb. mar. Nicomediæ ſub Diocleт. 21. Dec.
Goar presb. Treuiren. 6. Iul.
Godefridus epiſc. Ambianen. 8. Nou.
Gordianus & Epimachus mart. Romæ. ſub Iuliano. 10. Mai.
Gordianus mar. Nouioduni. inf. cum Valeriano. 17. Sept.
Gordius centurio mar. Cæſareæ. 3. Ian.
Gorgonia, Nazianzi. 9. Dec.
Gorgonius & Firmus mar. 11 Mart.
Gorgonius mar. Nicomediæ ſub Diocletiano. ſup. cum Dorotheo. 9. Sept.
Gratilianus, & Feliciſſima virgo & m. Faleriæ. 12 Aug.
Grata vidua Bergomi. 1. Mai.
Gratinianus m. Peruſiæ ſub Decio. ſup. cum Felino. 1. Iun.
Gratus mar. Thaguræ inf. cum Iulio. 5. Dec.
Gregorius Papa, & Eccl. Doct. 12. Mart.
Eiuſdem ordinatio in ſummum Pontificem. 3. Sept.
Gregorius Papa ſecundus, Romæ. 13. Feb.
Gregorius Papa tertius Romæ. 28. Nou.
Gregorius Papa vij. Salerni. 25. Mai.
Gregorius epiſcopus Lingonien. 4. Ian.
Gregorius epiſc. Nyſſenus. 9. Mart.
Gregorius epiſc. Illiberi. 24. Apr.
Gregorius Theologus Nazianzenus epiſc. 9. Mai.
Eiuſdem Translatio Romæ. 11. Iun.
Gregorius epiſc. Traiecten. 25. Aug.
Gregorius epiſc. magnæ Armeniæ, confeſſor ſub Diocletiano. 30. Sept.
Gregorius Thaumaturgus. epiſc. Neocæſarien. 17. Nou.
Gregorius epiſc. Turonen. 17. Nou.
Gregorius Decapolita, Conſtantinopoli. 20. Nou.
Gregorius epiſc. Agrigentin. 23. Nou.
Gregorius epiſcopus Antiſiodoren. 19. Dec.
Gregorius presb. mart. Spoleti ſub Dioclet. 24 Dec.
Grimoaldus presb. in Pontecuruo. 29. Sept.
Guarinus epiſcopus Card. Prœneſt. Bononiæ 6. Febr.
Gudelia mar. in Perſide ſub Sapore. 29. Sept.
Guido confeſſor, Anderlaci. 12. Sept.
Gulielmus eremita, in Stabulo Rhodis. 10. Febr.
Gulielmus abbas in Dania. 6. Apr.
Gulielmus eremita Montis Virginis. 25. Iun.
Gulielmus epiſc. Brioc enſis. 29. Iul.
Gumbertus epiſc. Colonien. 20. Mart.
Gumeſindus presbyt. & Seruuſdeus monachus mart. Cordubæ. 13. Ian.
Gummarus confeſſor, Lyræ. 11. Oct.
Gundenes virgo & m Carthagine. 18. Iul.
Gundulphus epiſc. in pago Bituric. 17. Iun.
Guniforus mar. Papiæ. 22. Aug.
Guntramnus Rex Francorum. 28. Mart.
Gurias & Samonas mart. Edeſſæ ſub Diocl. 15. Nou.

H

HAbachuc propheta in Iudæa. 15. Ian.
Habentius monachus mar. Cordubæ. inf. cum Petro. 7. Iun.
Hadrianus mar. Maſſiliæ. infr. cum Hermete. 1. Mart.

Hadrianus

Hadrianus, & alij xxiij. mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 4. Mart. & 8. Sept.
Hadrianus m. Ceſareæ ſub Dioclet. 5 Mart.
Hadrianus m. Nicomediæ ſub Licinio. 26. Aug.
Hedda epiſcopus in Anglia. 7. Iul.
Heduuigia ducifſa Poloniæ. 15. Oct.
Hegeſippus Romæ. 7. Apr.
Helanus presb. Rhemenſis. 7. Oct.
Heleonides m. Corinthi ſub Gordiano. 28. Mai.
Helena virgo Antiſiodori. 22. Mai.
Helena m. Burgis. ſup. cum Centolla. 13. Aug.
Helena mater Conſtantini, Romæ. 18. Aug.
Helimenas presb. mar. in Perſia. inſr. cum Parmenio. 22. Apr.
Heliodorus, Venuſtus, & alij mar. in Africa. 6. Mai.
Heliodorus epiſcopus Altini. 3. Iul.
Heliodorus mar. Antiochiæ. inſ. cum Marco. 28. Sept.
Heliodorus, & alij mar. in Pamphylia ſub Aureliano. 21. Nou.
Helladius m. in Libya. inſ. cũ Theophilo. 8. Ian.
Helladius epiſcopus Toletan. 17. Febr.
Helladius epiſcopus Antiſiodoren. 8. Mai.
Helladius mar. ſup. cum Creſcente. 28. Mai.
Hemiterius & Chelidonius mar. in Hiſpania. 3. Mart.
Henedina m. in Sardinia. inſ. cum Iuſta. 14 Mai.
Henricus primus Imperator, Bãbergæ. 14. Iul.
Heracleas mar. in Thracia. ſup. cum Eutychio 29 Sept.
Heracleas epiſcopus Alexandrin. 14. Iul.
Heraclides cathecumenus mar. Alexandriæ ſub Seuero. inſ. cum Plutarcho. 28. Iuni.
Heraclius mar. in Portu Romano. inſ. cum Paulo. 2. Mart.
Heraclius & Zoſimus m. Carthagine. 11. Mart.
Heraclius mar. Tuderti. ſup. cum Feliciſſimo. 26. Mai.
Heraclius epiſcopus Senonen. 8. Iuni.
Heraclius confeſſor in Campania inſ. cum Priſco. 1. Sept.
Heraclius miles m. ſup. cũ Alexandro. 22. Oct.
Heraclius, Paulus, Aquilinus, & alij duo mar. Nouioduni. 17. Mai.
Herculanus epiſcopus Brixien. 12. Aug.
Herculanus mar. in Portu Romano. 5. Sept.
Herculanus miles mart. Romæ ſub Antonino. 25. Sept.
Herculanus epiſcopus Peruſinus mar. ſub Totila. 7. Nou.
Eiuſdem Tranſlatio Peruſiæ. 1. Mart.
Herena mar. in Africa. ſup. cũ Donato. 25. Feb.
Hereoia mar. in Africa. ſup. cũ Cyrillo. 8. Mart.
Hermagoras epiſc. Aquileien. & Fortunatus diaconus mar. 12. Iul.
Hermas diſcipulus B. Pauli Romæ. 9. Mai.
Hermas, Serapion, & Polyænus mar. Romæ. 18. Aug.
Hermas presb. m. Myræ. inſ. cũ Nicãdro. 4. No.
Hermelandus abbas in Antro inſula. 25 Mar.
Hermellus mar. Conſtantinopoli. 3. Aug
Hermengaudius epiſcopus Vrgellen. 3. Nou.
Hermenigildus mar. Hiſpali. 13. Apr.
Hermes, Aggæus, & Caius mar. Bononiæ ſub Maximiano. 4. Ianu.
Hermes & Hadrianus mar. Maſſiliæ. 1. Mar.
Hermes m. cum alijs pluribus Romæ ſub Aureliano Iudice. 28. Aug.
Hermes m. Hadrianopoli ſub Iuliano. inſ. cum Philippo. 22. Oct.
Hermes mar. in Africa. inſ. cum Publio. 2. Nou.
Hermes exorciſta, Rhætiaræ. 31. Dec.
Hermias miles m. in Põto, ſub Antonino. 31. Mai.
Hermippus mar. Nicomediæ ſub Maximiano. inſ. cum Hermolao. 27. Iul.
Hermocrates mar. Nicomediæ ſub Maximiano. inſ. cum Hermolao. 27. Iul.
Hermogenes m. Antiochiæ. inſ. cũ Petro. 17. Ap.
Hermogenes, Caius, Expeditus, Ariſtonicus, Rufus, & Galatas mar. Melitine. 19. Apr.
Hermogenes mar. Syracuſis. ſup. cum Euodio. 25. Apr. & 2. Sept.
Hermogenes mar. Alexandriæ ſub Maximiano Galerio. inſ. cum Menna. 10. Dec.
Hermogenes, Donatus, & alij xxij. m. 12. Dec.
Hermolaus pres. Hermippus, & Hermocrates mar. Nicomediæ ſub Maximiano. 27. Iul.
Hermylus & Stratonicus mart. Singiduni ſub Licinio. 13. Ianu.
Herodion, Aſyncritus, & Phlegon Apoſtolorum diſcipuli. 8. Apr.
Heron mar. Alexandriæ ſub Seuero. inſr. cum Plutarcho. 28. Iuni.
Heron epiſc. Antiochenus & mar. 17. Oct.
Heron, Arſenius, Iſidorus, & Dioſcorus puer mar. Alexandriæ ſub Decio. 14. Dec.
Heros m. in Armenia ſub Maximiano. inſ. cum Orentio. 24 Iuni.
Herundo virgo Romæ. inſ. cũ Redẽpta. 23. Iul.
Heſychius epiſc. Carteiæ, inſ. cum Torquato. 15. Mai.
Heſychius mar. Doroſtori. 15. Iuni.
Heſychius mar. in Macedonia ſub Traiano. inſ. cum Peregrino. 7. Iuni.
Heſychius mar. ſup. cum Diomede. 3. Sept.
Heſychius confeſſor in Paleſtina 3. Oct.
Heſychius mar. Melitine ſub Diocletiano, inſ. cum Hierone 7. Nou.
Heſychius miles mar. Antiochiæ. 18. Nou.
Heſychius epiſcopus Aegyptius. mar. Alexandriæ ſub Maximino. ſup. cum Fauſto. 26. No.
Hieremias mar. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. ſup. cum Elia. 16. Febr.
Hieremias propheta mar. in Aegypto. 1. Mai.
Hieremias monachus mar. Cordubæ. inſ. cum Petro. 7. Iuni.
Hieremias m. Apolloniæ. inſ. cũ Iſauro. 17. Iun.
Hieremias m. Cordubæ. ſup. cũ Emila. 15. Sept.
Hieron, Nicander, Heſychius, & alij xxx. mar. Melitine ſub Diocle. 7. Nou.
Hieronides, Leontius, Serapion, Seleſius, Valerianus, & Straton mart. Alexandriæ ſub Maximiano. 12. Sept.
Hieronymus presb. Eccl. Doct. in Bethleem. 30. Sept.
Eiuſdem Tranſlatio Romæ. 9. Mai.
Hierotheus diſcipulus B. Pauli Athenis. 4. Oct.
Hilaria, Digna, Euprepia, Eunomia, Quiriacus, Largio, Creſcentianus, Nimmia, Iuliana, & alij xx. mar. Auguſtæ. 12. Aug.
Hilaria mar. Romæ ſub Numeriano. ſup. cum Claudio. 3. Dec.
Hilaria mar. Romæ. ſup. cum Donata. 31. Dec.
Hilarius monachus mar. Aretij ſub Iuliano. 16. Iul. & ſup. cum Donato. 7. Aug.
Hilarion m. ſub Traiano. inſ cũ Proclo. 12. Iul.
Hilarion abbas in Cypro. 21. Oct.
Hilarius epiſc. Pictauien. 13. Ianu.
Hilarius epiſcopus Aquileien. Tatianus diaconus, Felix, Largus, & Dionyſius mart. ſub Numeriano. 16. Mart.
Hilarius mar. Romæ. ſup cum Demetrio. 9. Ap.
Hilarius epiſcopus Arelatenſis. 5. Mai.
Hilarius m. Seduni. ſup. cũ Florentio. 27. Sep.
Hilarius epiſc. Gaualitan. 25. Oct.
Hilarius diaconus mar. Viterbij ſub Maximiano. inſ. cum Valentino. 3. Nou.
Hilarius Papa Romæ. 10. Sept.
Hildegardes virgo apud Bingiam. 17. Sept.
Hiltrudes virgo in Hannonia. 27. Sept.
Himerius epiſc. Ameriæ. 17. Iuni.
Hippolytus pres. & mar. Antiochiæ. 30. Ianu.
Hippolytus m. in Africa ſup. cũ Felice. 3. Febr.
Hippolytus, Concordia, & alij xix. mar. Romæ ſub Valeriano. 13. Aug.
Hippolytus epiſc. Portuenſis mar. ſub Alexandro. 22. Aug.
Hippolytus presbyter. inſ. cum Pontiano Papa. 19. Nou.
Hippolytus m. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Euſebio. 2. Dec.
Hirenarchus, Acacius pres. & ſeptem mulieres mart. Sebaſtæ ſub Diocle. 27. Nou.
Homobonus confeſſor Cremonæ. 13. Nou.
Honorata virgo Papiæ. 11. Ianu.
Honoratus epiſc. Arelaten. 16. Ianu.
Honoratus abbas, Fundis. 15. Ianu.
Honoratus epiſc. Mediolanen. 8. Febr.
Honoratus epiſc. Ambianen. 16. Mai.
Honoratus epiſc. Vercellen. 28. Oct.
Honoratus m. Oſtiæ. ſup. cũ Demetrio. 22. Dec.
Honoratus mar. in Africa. ſup. cum Dominico. 29. Dec.
Honorius epiſc. Brixienſis. 24. Apr.
Honorius epiſc. in Anglia. 30. Sept.
Honorius m. Oſtiæ. ſup. cũ Demetrio. 21. Nou.
Honorius, Euthychius, & Stephanus mart. in Hiſpania. 21. Nou.
Honorius mar. Alexandriæ. inſ. cum Manſueto. 30. Dec.
Hormiſda Papa Romæ. 6. Aug.
Hormiſda mar. in Perſia ſub Sapore. 8. Aug.
Horres m. Nicææ. inſ. cum Theuſeta. 13. Mar.
Hortulanus epiſc. & confeſſor in Africa. inſr. cum Valeriano. 28. Nou.
Hoſpitius confeſſor Nicææ. 21. Mai.
Hubertus epiſc. Tungrenſis. 3. Nou.
Hugo epiſc. Gratianopolitan. 1. Apr.
Hugo epiſc. Rhotomagen. 9. Apr
Hugo abbas Cluniacenſis. 29. Apr.
Hugo Carthuſianus, epiſc. Lincolnien. 17. No.
Hugolinus mart. in Mauritania. ſup. cum Daniele. 13. Oct.
Hyacinthus m. Romæ. inſ. cum Zotico. 10. Feb.
Hyacinthus mar. Cæſareæ ſub Traiano. 3. Iul.
Hyacinthus mar. Amaſtride. 17. Iul.
Hyacinthus mar. in Portu Romano ſub Traiano. 26. Iul.
Hyacinthus confeſſor, Ord. Prædic. Cracouiæ. 16. Aug.
Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mar. in Sabinis. 9. Sep.
Hyacinthus mar. Romæ ſub Gallieno. inſ. cum Proto. 11. Sept.
Hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mar. in Lucania. 29. Oct.
Hyginus PP. & m. Romæ ſub Antonino. 11. Ia.
Hypatius mar. Conſtantinopoli, inſ. cum Luciliano. 3. Iuni.
Hypatius confeſſor in Phrygia. 17. Iuni.
Hypatius tribunus mar. in Phœnicia. inſ. cum Leontio. 18. Iuni.
Hypatius epiſc. Aſianus, & Andreas pres. mar. Conſtantinopoli ſub Iſaurico. 29. Aug.
Hypatius epiſcopus Gangrenſis, & m. 14. No.

I

IA, & ſociæ cum nouem millibus Chriſtianis mar. in Perſia ſub Sapore. 4. Aug.
Iacobus eremita in Palæſtina. 28. Ianu.
Iacobus pres. m. ſub Sapore in Perſide. 22. Ap.
Iacobus diaconus mar. in Numidia ſub Decio. inſ. cum cum Mariano. 30. Apr.
Iacobus Apoſt. frater Domini. inſr. cum Philippo. 1. Mai.
Iacobus epiſc. Niſibi, confeſſ. ſub Maximiano Galerio. 15. Iul.
Iacobus Apoſt. frater Ioannis. 25. Iul.
Iacobus eremita. Amidæ. 6. Aug.
Iacobus presb. mar. in Perſia ſub Sapore. inſr. cum Ioanne. 1. Nou.
Iacobus Interciſus, & alij innumeri mart. in Perſia ſub Iſdegerde. 27. Nou.
Iader epiſc. & mart. in Africa ſub Valeriano. inſ. cum Nemeſiano. 10. Sep.
Ianuaria mar. in Portu Romano. inſ. cum Paulo. 2. Mart.
Ianuaria mart. Carthagine. inſr. in Scillitani mar. 17. Iul.
Ianuarius m. Heracleæ. ſup. cum Felice. 7. Ian.
Ianuarius m. in Africa. inſ. cum Felice. 29. Ian.
Ianuarius, Maxima, & Macaria mar. in Africa. 8. Apr.

Ianuarius mar. Romæ ſub Antonino. inf. in Septem fratres. 10. Iul.
Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mart. in Africa. 10. Iul.
Ianuarius & Pelagia mar. Nicopoli. 11. Iul.
Ianuarius mar. Carthagine. ſup. cum Cæculino. 15. Iul.
Ianuarius ſubdiaconus mar. Romæ ſub Valeriano. inf. cum Xyſto. 6. Aug.
Ianuarius epiſc. Beneuentan. Feſtus diaconus, Deſiderius lector, Soſius, & Proculus diac. Eutyches & Acutius mar. Puteolis ſub Diocletiano. 19. Sept.
Ianuarius m. Cordubæ. ſup. cũ Fauſto. 13. Oct.
Ianuarius pres. mar. Venuſiæ ſub Dioclet. ſup. cum Felice. 24. Oct.
Ianuarius diaconus mar. in Sardinia ſub Diocletiano. inf. cum Proto. 25. Oct.
Ianuarius m. in Africa, inf. cum Seuero. 2. Dec.
Ianuarius m. in Africa. ſup. cũ Fauſtino. 15. Dec.
Iaſon Chriſti diſcipulus, in Cypro. 12. Iul.
Iaſon mar. Romæ ſub Numeriano, ſup. cum Claudio. 3. Dec.
IESV Chriſti Natiuitas. 25. Dec.
Eiuſdem Circumciſio. 1. Ian.
Ignatius epiſc. Antiochen. mart. Romæ ſub Traiano 1. Feb.
Eiuſdem Tranſlatio Antiochiæ. 17. Dec.
Ignatius m. in Africa. inf. cũ Laurẽtino. 3. Feb.
Ignatius Fundator Societ. Ieſu Romæ. 31. Iul.
Ignatius epiſc. Conſtantinopolitan. 23. Oct.
Ildefonſus epiſc. Toletan. 23. Ian.
Illidius epiſc. Aruernen. 7. Iul.
Illuminata virgo Tuderti. 29. Nou.
Illuminatus confeſſor in Piceno. 11. Mai.
Imaginis Saluatoris Beriti à Iudæis crucifixæ commemoratio. 9. Nou.
Indaletius epiſc. Vroenſis. inf. cum Torquato. 15. Mai.
Indes eunuchus, Domna, Agapes, & Theophila virgines, & ſocij mar. Nicomediæ ſub Diocletiano. 28. Dec.
Ingen miles mart. Alexandriæ. ſup. cum Ammone. 20. Dec.
Innocentes m. in Bethleẽ ſub Herode. 28. Dec.
Innocentius epiſc. Terdonen. 17. Apr.
Innocẽtius m. Apolloniæ. inf. cũ Iſauro. 17. Iun.
Innocentius, Sebaſtia, & alij xxx. mar. Sirmij. 4. Iul.
Innocentius Papa Romæ. 28. Iul.
Innocentius mar. in Gallia ſub Maximiano. inf. cum Mauritio. 22. Sept.
Innumerabiles Martyres Treuiris ſub Dioclet. 6. Oct. & Cæſarauguſtæ. 3. Nou.
Inuentio SS. Diodori presb. Mariani diaconi, & ſociorum mar. Romæ. 17. Ianu.
Capitis Præcurſoris Domini, Hieroſolymis. 24. Febr.
Sanctæ Crucis Hieroſolymis. 3. Mai.
Nazarij & Celſi mar. Mediolani. 10. Mai.
Stephani protomar. Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, Hieroſolymis. 3. Aug.
Ioachim B. Mariæ pater. 20. Mart.
Ioanna vxor Chuzæ. 24. Mai.
Ioannes epiſc. Rauennæ. 12. Ianu.
Ioannes monachus Romæ. ſup. cum Antonio. 17. Ianu.
Ioannes presb. Rhemen. 28. Ianu.
Ioannes mar. Romæ. ſup. cum Cyro. 31. Ianu.
Ioannes epiſc. Pinnenſis. 19. Mart.
Ioannes eremita in Aegypto. 27. Mart.
Ioannes abbas Conſtantinopoli ſub Iſaurico. 27. Apr.
Ioannes epiſc. Eboracenſis. 7. Mai.
Ioannes Papa & mar. Rauennæ ſub Theodorico. 27. Mai.
Ioannes epiſcopus Veronenſis. 6. Iuni.
Ioannes epiſc. Neapolitan. 22. Iuni.
Ioannes pres. mar. Romæ ſub Iuliano. 23. Iuni.
Ioãnes & Paulus m. Romæ ſub Iuliano. 26. Iun.
Ioannes presb. Turonicus. 27. Iuni.
Ioannes epiſc. Bergomen. & mar. 11. Iul.
Ioannes monachus in Syria. 21. Iul.
Ioannes. Epheſi. inf. in Septẽ dormiẽtes. 27. Iul.
Ioannes & Criſpus presbyt. Romæ. 18. Aug.
Ioannes m. in Ponto. inf. cũ Marcellino. 27. Au.
Ioannes epiſc. Papienſis. 27. Aug.
Ioannes m. Nicomediæ ſub Maximiano. 7. Sep.
Ioannes mar. Romæ ſub Dioclet. ſup. cum Abundio. 16. Sept.
Ioannes m. in Africa. ſup. cum Andrea. 23. Sep.
Ioannes m. Cordubæ. ſup. cũ Adulpho. 27. Sep.
Ioannes epiſc. Auguſtodunen. 29. Oct.
Ioannes epiſcopus, & Iacobus presb. mar. in Perſia ſub Sapore. 1. Nou.
Ioannes eremita mar. in Polonia. ſup. cum Benedicto. 12. Nou.
Ioannes m. in Africa. ſup. cum Claudio. 3. Dec.
Ioannes & Feſtus mar. in Tuſcia. 21. Dec.
Ioannes Apoſt. & Euangeliſta Epheſi. 27. Dec.
Idem Romæ ante portam Latinam. 6. Mai.
Ioannis Baptiſtæ Natiuitas. 24. Iuni.
Eiuſdem Decollatio 29. Aug.
Capitis eius prima Inuentio Hieroſolymis. 24. Febr.
Ioannes Bonus epiſc. Mediolanen. 10. Ianu.
Ioannes Calybita Romæ. 15. Ianu.
Ioannes Chryſoſtomus epiſc. Conſtant. 27. Ian. & 14. Sept.
Ioannes Climacus abbas. 30. Mart.
Ioannes Columbinus ord. Ieſuatorum. 31. Iul.
Ioannes Damaſcen. conf. ſub Iſaurico. 6. Mai.
Ioannes Eleemoſynarius epiſc. Alexandrinus. 23. Ianu.
Ioannes Gualbertus abbas Vallis Vmbroſæ. 12. Iul.
Ioannes Silentiarius in Palæſtina. 13. Mai.
Ioannes Thaumaturgus epiſc. Polyboti. 5. Dec.
Ioãnes Thereſti monachus in Calabria. 24. Iun.
Ioannicius abbas in Bithynia. 4. Nou.
Iob propheta. 10. Mai.
Ioel, & Eſdras prophetæ. 13. Iul.
Ionas monachus in Aegypto. 11. Febr.
Ionas & Barachiſius mar. in Perſia. 29. Mart.
Ionas propheta. 21. Sept.
Ionas pres. mar. in pago Caſtrenſium. 22. Sept.
Ioſaphat in India. ſup. cum Barlaam. 27. Nou
Ioſeph diaconus Antiochiæ. 15. Febr.
Ioſeph ab Arimathæa diſcipulus Dñi. 17. Mart.
Ioſeph B. Mariæ ſponſus. 19. Mart.
Ioſeph mar. inf. cum Photina. 20. Mart.
Ioſeph pres. m. ſub Sapore in Perſide. 22. Apr.
Ioſeph Iuſtus in Iudæa. 20. Iul.
Ioſeph comes, Scythopoli. 22. Iul.
Ioſue & Gedeon in Palæſtina. 1. Sept.
Iouinianus lector, mar. Antiſiodori. 5. Mai.
Iouinus & Baſileus mar. Romæ ſub Valeriano. 2. Mart.
Iouinus mar. Romæ. infr. cum Petro. 26. Mar.
Iouita mar. Brixiæ ſub Hadriano. ſup. cum Fauſtino. 15. Febr.
Iphigenia virgo in Aethiopia. 21. Sept.
Iraides virgo, & alij mar. Antinoopoli. 22. Sep.
Irenæus mar. Romæ. inf. cum Zotico. 10. Feb.
Irenæus ep. Sirmij, m. ſub Maximiano. 25. Mar.
Irenæus diaconus mar. Pentapoli. inf. cum Theodoro. 26. Mart.
Irenæus mar. in Armenia. inf. cum Quinctiano. 1. Apr.
Irenæus, Peregrinus, & Irene mar. Theſſalonicæ. 5. Mai.
Irenæus epiſc. Lugdunen. & mar. cum plurimis ſub Seuero. 28. Iuni.
Irenæus diaconus, & Muſtiola mar. Cluſij ſub Aureliano. 3. Iul.
Irenæus & Abundius mart. Romæ ſub Valeriano. 26. Auguſt.
Irenæus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij xvij. mar. Romæ ſub Valeriano. 15. Dec.
Irene virgo m. Theſſalonicæ ſub Dioclet. 5. Apr.
Irene m. Theſſalonicæ. ſup. cum Irenæo. 5. Mai.
Irene mar. inf. cum Sophia. 18. Sep.
Irene virgo & mar. in Luſitania. 20. Oct.
Irenion epiſc. Gazæ. 16. Dec.
Irmina virgo Treuiris. 24. Dec.
Iſaac monachus Spoleti. 11. Apr.
Iſaac monachus mar. Cordubæ. 3. Iuni.
Iſaac eremita mar. in Polonia. ſup. cum Benedicto. 12. Nou.
Iſacius m. ſub Dioclet. ſup. cũ Apolline. 21. Ap.
Iſacius epiſc. & mar. in Cypro. 21. Sep.
Iſaurus diaconus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus mar. Apolloniæ. 17. Iun.
Iſchyrion, & alij quinque milites mar. in Aegypto ſub Dioclet. 1. Iuni.
Iſchyrion mar. Alexandriæ. 22. Dec.
Iſidorus epiſc. Antiochiæ, & mar. 2. Ianu.
Iſidorus epiſc. Nitriæ. 2. Ianu.
Iſidorus confeſſor. 15. Ianu.
Iſidorus Peluſiota monachus in Aegypto. 4. Fe.
Iſidorus mar. Alexandriæ ſub Decio. 5. Febr.
Iſidorus epiſc. Hiſpalenſis. 4. Apr.
Iſidorus monachus mar. Cordubæ. ſup. cum Elia. 17. Apr.
Iſidorus Agricola Matriti. 10. Mai.
Iſidorus mar. in Chio inſula. 15. Mai.
Iſidorus mar. Alexandriæ ſub Decio. ſup. cum Herone. 14. Dec.
Iſmael mar. Chalcedone ſub Iuliano. infr. cum Manuele. 17. Iuni.
Iucunda mar. Nolæ. ſup. cum Felice. 27. Iul.
Iucunda virgo in Aemilia. 25. Nou.
Iucundianus mar. in Africa. 4. Iul.
Iucundinus m. Trecis ſub Aureliano. ſup. cum Claudio. 21. Iul.
Iucundus m. in Africa. ſup. cũ Epicteto. 9. Ian.
Iucundus epiſc. Bononien. 14. Nou.
Iudas Apoſtolus, mar. in Perſide. inf. cum Simone. 28. Oct.
Iudocus confeſſor in pago Pontino. 13. Dec.
Iulia m. ſup. in xviij. Mart. Cæſarauguſt. 16. Ap.
Iulia virgo & mar. in Corſica. 22. Mai.
Iulia m. Carthagine. ſup. cum Catulino. 15. Iul.
Iulia virgo & mar. Trecis. 21. Iul.
Iulia mar. Nolæ. ſup. cum Felice. 27. Iul.
Iulia mar. Vlyſipone ſub Diocletiano. inf. cum Veriſſimo. 1. Oct.
Iulia virgo & mar. Auguſtæ Euphrateſiæ. 7. Oct.
Iulia virgo & mar. Emeritæ. 10. Dec.
Iuliana vidua Bononiæ. 7. Febr.
Iuliana m. in Paphalagonia. ſup. cum Alexandra 20. Mart.
Iuliana m. Auguſtæ. ſup. cum Hilaria. 12. Aug.
Iuliana mart. Ptolemaide ſub Valeriano. infr. cum Paulo. 17. Aug.
Iuliana mar. Myreæ. inf. cum Leone. 18. Aug.
Iuliana mar. Tarſi ſub Maximiano. ſup. cum Cyrenia. 1. Nou.
Iulianæ virg. & mar. Nicomediæ ſub Maximiano, Tranſlatio Cumas. 16. Febr.
Iulianus mar. 7. Ianu.
Iulianus mar. Bellouaci. inf. cũ Luciano. 8. Ian
Iulianus, Baſiliſſa, Antonius, Anaſtaſius, Celſus, Marcionilla, & alij mar. Antiochiæ ſub Diocletiano. 9. Ianu.
Iulianus Saba ſenior in Syria. 14. Ianu.
Iulianus mar. Soræ ſub Antonino 27. Ianu.
Iulianus m. in Africa. ſup. cum Datiuo. 27. Ian.
Iulianus epiſc. Conomanẽſ. 27. Ianu.
Iulianus epiſc. Conchenſis. 28. Ian.
Iulianus mar. Carthagine. inf. cum Modeſto. 12. Febr.
Iulianus mar. Lugduni. 13. Febr.
Iulianus mart. cum quinque millibus in Aegypto. 16. Febr.
Iulianus mar. Cæſareæ. 17. Febr.
Iulianus m. in Africa. inf. cũ Publio. 19. Febr.
Iulianus m. in Africa ſub Valeriano. infr. cum Montano. 24. Febr.
Iulianus & Eunus mar. Alexandriæ. 27. Febr.
Iulianus epiſc. Toletan. 8. Mart.
Iulianus mar. Anazarbi. 16. Mart.

Iulianus confeſſor Cæſareæ 22. Mart.
Iulianus m. in A... cũ Quinctiano 23. Mai.
Iulianus mar. Peruſiæ ſub Decio, ſup. cum Florentio. 5. Iuni.
Iulianus monachus Edeſſæ. 9. Iuni.
Iulianus mar. Tibure ſub Hadriano. inf. cum Symphoroſa. 18. Iul.
Iulianus mar. Damaſci, inf. cum Sabino. 30. Iul.
Iulianus mar. Romæ. inf. cum Petro. 7. Aug.
Iulianus, Marcianus, & alii octo mar. Conſtantinopoli ſub Leone Imp. 9. Aug.
Iulianus m. in Syria, inſ. cum Macario, 12. Aug.
Iulianus mar. in Syria. 25. Aug.
Iulianus mar. Briuate ſub Dioclet. 28. Aug.
Iulianus mar. ſup. cum Diomede. 2. Sept.
Iulianus mar. ſub Maximiano. inf. cum Theodoro. 4. Sept.
Iulianus mar. ſub Licinio. inf. cum Macrobio. 13. Sept.
Iulianus eremita in Meſopotamia. 18. Oct.
Iulianus, Macarius, & alij xiij. mar. Alexandriæ ſub Decio. 30. Oct.
Iulianus presb. mart. Tarracinæ. ſup. cum Cæſario. 1. Nou.
Iulianus epiſc. Apameæ. 9. Dec.
Iulitta virgo & mar. Ancyræ. inf. cum Theodoto. 18. Mai.
Iulitta mar. Tarſi ſub Dioclet. infr. cum Quirico. 16. Iun.
Iulitta mar. Cæſareæ. 30. Iul.
Iulius mar. in Africa. inf. cum Paulo. 19. Ianu.
Iulius pres. in Prouincia Mediolanen. 31. Ian.
Iulius Papa Romæ. 12. Apr.
Iulius mar. Doroſtori ſub Alexandro. 27. Mai.
Iulius & Aaron m. in Britãnia ſub Diocl. 1. Iul.
Iulius ſenator m. Romæ ſub Cõmodo. 19. Aug.
Iulianus m. Nicomediæ. ſup. cum Ambico. 3. Dec.
Iulius, Potamia, Criſpinus, Felix, Gratus, & alij vii. mar. Thagu ræ 5. Dec.
Iulius mar. Geldubæ. 20. Dec.
Iulius pres. in Britannia. 19. Mai.
Iuſta, Iuſtina, & Henedina mar. in Sardinia 14. Mai.
Iuſta m. Carthagine. ſup. cum Catulino. 15. Iul.
Iuſta & Rufina virg. & m. Hiſpali. 19. Iul.
Iuſtina m. in Sardinia. ſup. cum Iuſta. 14. Mai.
Iuſtina m. Moguntiæ. ſup. cum Aureo. 16. Iuni.
Iuſtina virgo & m. Nicomediæ ſub Dioclet. ſup. cum Cypriano 26. Sept.
Iuſtina virgo & mar. Patauij. 7. Oct.
Iuſtina virgo & mar. 30. Nou.
Iuſtinus Philoſophus mart. Romæ ſub Antonino. 13. Apr.
Iuſtinus mar. Tibure ſub Hadr. inf. cum Symphoroſa. 18. Iul.
Iuſtinus m. in territorio Pariſienſi, 1. Aug.
Iuſtinus presb. & mar. Romæ ſub Claudio. 17. Sept.
Iuſtinus mar. Treueris ſub Dioclet. infr. cum Maxentio. 12. Dec.
Iuſtus mar. in Africa. ſup. cum Donato. 21. Feb.
Iuſtus mar. Romæ. inf. cum Macario. 28. Feb.
Iuſtus epiſc. Vrgellen. 28. Mai.
Iuſtus mar. in Campania ſub Dioclet ſup. cum Ariſtone. 2. Iul.
Iuſtus miles mar. Romæ. 14. Iul.
Iuſtus mar. Trecis ſub Aureliano. ſup. cum Claudio. 21. Iul.
Iuſtus & Paſtor mar. Compluti. 6. Aug.
Iuſtus epiſc. Lugdunen. 2. Sept.
Iuſtus mar. Beluacen. ſub Dioclet. 18. Oct.
Iuſtus mar. Tergeſte ſub Dioclet. 2. Nou.
Iuſtus epiſc. in Anglia. 10. Nou.
Iuſtus & Abundius m. ſub Numeriano. 14. Dec.
Iuuenalis epiſc. Narnienſis. 3. Mai.
Iuuenalis mar. 7. Mai.
Iuuentinus & Maximus mar. Antiochiæ ſub Iuliano. 25. Ianu.
Iuuentius epiſc. Papien. 8. Febr. & inf. cum Syro. 12. Sept.
Iuuentius mar. Romæ. 1. Iuni.

L

LAdiſlaus Rex Hungariæ 27. Iuni.
Lætantius mar. Carthagine. inf. in Scillitani mar. 17. Iul.
Lætus m. in Hiſpania. inf. cum Vincentio. 1. Sep.
Lætus epiſc. & mar. in Africa ſub Hunnerico, ſup. cum Donatiano. 6. Sept.
Lætus presb. Aurelianenſis. 5. Nou.
Lambertus epiſc. Lugdunen. 14. Apr.
Lambertus mar. Cæſaraugustæ. 16. Apr.
Lambertus epiſc. Traiectenſis & mar. 17. Sept.
Landelinus abbas Valencenus. 15. Iuni.
Landoaldus presb. & Amantius diaconus Gandaui. 19. Mart.
Largio mar. Auguſtæ ſup. cum Hilaria. 12. Aug.
Largus mar. Romæ ſub Maximiano. ſup. cum Cyriaco. 16. Mart. & 8. Aug.
Largus m. Aquileiæ ſub Numeriano. ſup. cum Hilario. 16. Mart.
Latinus epiſc. Brixienſis. 24. Mart.
Latro cum Chriſto crucifixus. 25. Mart.
Latrones ſeptem mar. 29. Apr.
Laurentia mar. Anconæ ſub Dioclet. inf. cum Palatiade. 8. Oct.
Laurentius, Ignatius, & Celerina m. in Africa. 3. Febr.
Laurentinus m. Arretij ſub Decio. inf. cum Pergentino. 3. Iuni.
Laurentius epiſc. Cantuarien. 2. Febr.
Laurentius presb. & mar. cum aliquot pueris Nouariæ. 30. Apr.
Laurentius archidiac. mar. Romæ ſub Valeriano. 10. Aug.
Laurentius m. in Africa. inf. cũ Marciale. 28. Sep.
Laurentius epiſc. Dublinenſis. 14. Nou.
Laurianus epiſc. Hiſpalenſis, & mar. 4. Iul.
Laurus mar. in Illyrico ſup. cũ Floro. 18. Aug.
Lauto epiſc. in territorio Conſtantico 22. Sep.
Lazarus monach. Conſtantinop. ſub Theophilo. 23. Febr.
Lazarus mar. in Perſide ſub Sapore. infr. cum Zanita. 27. Mart.
Lazarus Chriſti diſcipulus, epiſc. Maſſilienſis. 17. Dec.
Lea vidua Romæ. 22. Mart.
Leander epiſc. Hiſpalenſis. 27. Febr.
Leo primus Papa Romæ. 11. Apr.
Leo ſecundus Papa Romæ. 28. Iuni.
Leo quartus Papa Romæ. 17. Iul.
Leo nonus Papa Romæ. 19. Apr.
Leo epiſc. Catanen. 20. Febr.
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij ix. mar. 1. Mart.
Leo epiſc. Senonen. 22. Apr.
Leo confeſſor in territorio Tricaſſino. 25. Mai.
Leo ſubdiaconus m. ſup. cum Corſico. 30. Iun.
Leo & Iuliana mar. Myræ 18. Aug.
Leo m. in Mauritania, ſup. cũ Daniele. 13. Oct.
Leo confeſſor Milleduni. 10. Nou.
Leobardus recluſus, Turonis. 18. Ianu.
Leobinus epiſc. Carnotenſis. 15. Sept.
Leocadia virgo. m. Toleti ſub Dioclet. 9. Dec.
Leocritia virgo mar. Cordubæ 15. Mart.
Leodegarius epiſc. Auguſtodunen. & m. 2. Oct.
Leonardus confeſſor Lemouicen. 6. Nou.
Leonides, & ſocij mar. in Thebaide ſub Diocletiano. 28. Ianu.
Leonides mar. Alexandriæ ſub Seuero. 22. Apr.
Leonides m. in Syria. inſ. cum Libya. 15. Iun.
Leonides mar. ſup. cum Eleutherio. 8. Aug.
Leonides m. ſup. cum Diomede. 2. Sept.
Leonilla mar. Lingonis ſub M. Aurelio. inf. cum Speuſippo. 17. Ianu.
Leontia in Africa ſub Hunnerico. ſupr. cum Dionyſia. 6. Dec.
Leontius epiſc. Cæſarien. 13. Ianu.
Leontius epiſ. ſup. cum Appollonio. 19. Mart.
Leontius mar. ſub Dioclet. ſup. cum Euſebio. 24. Apr.
Leontius, Hypatius, & Theodulus mar. in Phœnicia. 18. Iuni.
Leontius, Mauritius, Daniel, & ſocij mar. Nicopoli ſub Licinio. 10. Iul.
Leontius, Attius, Alexander, & alij ſex agricolæ mar. Pergæ ſub Dioclet. 1. Aug.
Leontius mar. Alexandriæ ſub Maximiano. ſup cum Hieronide. 12. Sept.
Leontius mar. Ægeæ ſub Dioclet. ſup. cum Claudio. 23. Sept.
Leopardus mar. Romæ ſub Iuliano. 30. Sept.
Leopoldus March. in Auſtriæ. 15. Nou.
Leouigildus & Chriſtophorus monachi mart. Cordubæ 20. Aug.
Leucius m. Alexandriæ. inf. cũ Petro. 11. Ianu.
Leucius epiſc. Brunduſinus. 11. Ianu.
Leucius mar. Apolloniæ ſub Decio. inf. cum Thyrſo 28. Ianu.
Leutfridus abbas in pago Ebroicenſi. 21. Iuni.
Liberata virgo Nouocomi. 18. Ian.
Liberatus abbas, Bonifacius diaconus, Seruus & Ruſticus ſubdiaconi, Rogatus & Septimus monachi, & Maximus mart. Carthagine ſub Hunnerico. 17. Aug.
Liberatus & Bauilus mar. Romæ. 20. Dec.
Liberius epiſc. Rauennæ. 30. Dec.
Liborius epiſc. Cenomanen. 23. Iul.
Libya, Leonides, & Eutropia mar. in Syria. 15. Iuni.
Licerius epiſc. Ilerdenſis 27. Aug.
Licinius mart. Nouocomi. ſupr. cum Carpophoro. 7. Aug.
Ligorios eremita & mar. 13. Sep.
Liliola m. Cordubæ ſup. cum Georgio. 27. Iul.
Linus Papa & mar. Romæ. 23. Sept.
Lioba virgo in Germania. 28. Sept.
Liphardus pres. Aurelianen. 3. Iuni.
Litaniæ maiores Romæ ad S. Petrum. 25. Apr.
Litteus epiſc. mar. in Africa ſub Valeriano. inf. cum Nemeſiano. 10. Sept.
Liuinus epiſc. & m. in Pagu Gãdenſi. 12. No.
Longinus miles mar. Cæſareæ 15. Mart.
Longinus m. ſub Diocl. ſup. cũ Euſebio. 24. Apr.
Longinus epiſc. in Africa. mar. ſub Hunnerico. inf. cum Vindemiale. 2. Mai.
Longinus m. in Armenia ſub Maximiano. inf. cum Orentio. 24. Iuni.
Longinus miles mar. Maſſiliæ. inf. cum Victore. 21. Iul.
Longinus mar. Cæſareæ inf. cum Lucio. 2. Mart.
Lucanus mar. Pariſiis. 30. Oct.
Lucas diaconus mar. in Perſia. inf. cum Parmenio. 22. Apr.
Lucas mar. ſup. cum Apellio. 10 Sept.
Lucas Euangeliſta in Bithynia. 18. Oct.
Eiuſdem Tranſlatio Conſtantinopoli. 9. Mai.
Lucia virgo & m. cum alijs xxij. Romæ. 25. Iun.
Lucia, Rixius, Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion & alij xvij. mar. 6. Iul.
Lucia & Geminianus mart. Romæ ſub Diocl. 16. Sept.
Lucia virgo & m. Syracuſis ſub Diocl. 13. Dec.
Lucianus pres. Antiochenus, mart. Nicomediæ ſub Maximiano Galerio. 7. Ianu.
Lucianus pres. Maximianus & Iulianus mart. Bellouaci. 8. Ianu.
Lucianus mar. in Sardinia ſup. cum Aemilio 28. Mai.
Lucianus m. in Africa ſup. cũ Fortunato. 3. Iuni
Lucianus mar. in Macedonia ſub Traiano. inf. cum Peregrino. 7. Iul.
Lucianus, Florius, & ſocij m. Nicomed. 26. Oct.
Lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Druſus mar. Tripoli. 24. Dec.
Lucidus epiſc. Veronenſis. 26. Apr.
Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus, Theodotus, & alij xviij. mart. Romæ ſub Gallieno. 29. Iul.
Lucilla virgo & mar. Romæ ſub Valeriano. inf. cum Nemeſio. 31. Oct.
Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus & Dionyſius mar. Conſtantinopoli. 3. Iuni.
Lucina Apoſtolorũ diſcipula Romæ. 30. Iuni

Lucinius epiſc. Andegauenſis. 13. Febr.
Luciolus mar. ſup. cum Felice. 3. Mart.
Lucius mar. Romæ. inf. cum Paulo. 8 Febr.
Lucius epiſc. & ſocij mart. Hadrianopoli ſub Conſtantio. 11. Febr.
Lucius mar. inf. cum Saturnino. 15. Febr.
Lucius, Siluanus, Rutulus, Claſſicus, Secundinus, Fructulus, & Maximus m. in Africa. 18. Feb.
Lucius mar. in Africa ſub Valeriano, inf. cum Montano. 24 Febr.
Lucius epiſc. Abſalon, & Lorgius mart. Cæſareæ. 2. Mart.
Lucius Papa & mart. Romæ ſub Valeriano. 4. Mart.
Lucius Chriſti diſcipulus Smyrnæ. ſup. cum Apelle. 22. Apr.
Lucius epiſc. Cyrenenſis. 6. Mai.
Lucina mar. in Africa. inf. cum Quinctiano. 23. Mai.
Lucius ſenator & m. cũ alijs in Cypro. 20. Aug.
Lucius epiſc. & mar. in Africa ſub Valeriano. inf. cum Nemeſiano. 10. Sept.
Lucius mar. Alexandriæ ſub Valeriano. ſupr. cum Caio. 4. Oct.
Lucius m. Romæ ſub Antonino. inf. cum Ptolemæo. 19. Oct.
Lucius miles mar. Romæ. inf. cum Theodoſio. 25. Oct.
Lucius mar. in Lucania. ſup. cum Hyacintho. 29. Octob.
Lucius, Rogatus, Caſſianus, & Candida mar. Romæ. 1. Dec.
Lucius Britannorum Rex. 3. Dec.
Lucius m. in Africa. ſup. cum Euſtino. 15. Dec.
Lucretia virgo & mart. Emeritæ ſub Diocletiano. 23. Nou.
Ludgerus epiſc. Monaſterien. 26. Mart.
Ludouicus mart. Cordubæ. ſupr. cum Amatore. 30. Apr.
Ludouicus epiſc. Toloſanus. 19. Aug.
Ludouicus Rex Francorum Lutetiæ. 25. Aug.
Lullus epiſc. Moguntinus. 16. Oct.
Lupercus mar. ſup. in xviij. Mart. Cæſaraug. 16. Apr.
Lupercus m. Legione ſub Dioclet. ſup. cum Claudio. 30. Oct.
Luperius epiſc. Veronenſis. 15. Nou.
Lupicinus epiſc. Lugdunen. 3. Febr.
Lupicinus abbas in territorio Lugdun. 21. Mar.
Lupicinus epiſc. Veronenſis. 31. Mai.
Luppus mar. 23. Aug.
Lupus epiſc. Trecenſis. 29. Iul.
Lupus epiſc. Senonenſis. 1. Sept.
Lupus epiſc. Lugdunen. 25. Sept.
Lupus mar. inf. cum Saturnino. 14. Oct.
Lupus epiſc. Veronenſis. 2. Dec.
Lutgardis virgo in Brabantia. 16. Iuni.
Luxorius, Ciſellus, & Camerinus mar. in Sardinia ſub Dioclet. 21. Aug.
Lyboius m. in Africa. ſup. cũ Dominico. 29. Dec.
Lycarion mar. in Aegypto. 7. Iuni.
Lydia mar. inf. cum Phileto. 27. Mart.
Lydia purpuraria, Philippis. 3. Aug.

M

Macaria mar. in Africa. ſup. cum Ianuario. 8. Apr.
Macarius Alexandrinus, abbas in Thebaide. 2. Ianu.
Macarius abbas in Aegypto. 15. Ianu.
Macarius, Rufinus, Iuſtus, & Theophilus m. Romæ. 28. Febr.
Macarius epiſc. Hieroſolymitan. 10. Mar.
Macarius confeſſor Conſtantinopoli ſub Leone. 1. Apr.
Macarius epiſc. Antiochenus. 10. Apr.
Macarius epiſc. Petræ in Paleſtina. 20. Iuni.
Macarius & Iulianus mar. in Syria. 12. Aug.
Macarius mar. Melitinæ ſub Dioclet. ſup. cum Eudoxio. 5. Sept.
Macarius mar. Alexandriæ ſub Decio. ſup. cum Iulo. 6. Sept.
Macarius mar. Alexandriæ ſub Decio. ſup. cum Iuliano. 30. Oct.
Macarius mar. Alexandriæ ſub Decio. 8. Dec.
Macarius presb. m. in Arabia ſub Iuliano. ſupr. cum Eugenio. 20. Dec.
Macedon mar. inf. cum Phileto. 27. Mar.
Macedonius, Patricia, & Modeſta mar. Nicomediæ. 13. Mar.
Macedonius, Theodulus, & Tatianus mar. in Phrygia ſub Iuliano. 12. Sep.
Machabæi m. Antiochiæ ſub Epiphane. 1. Aug.
Machutus epiſc. in Britannia. 15. Nou.
Macra virgo mar. in territorio Rhemenſi ſub Dioclet. 6. Ianu.
Macrina diſcipula B. Gregorij Thaumaturgi, Neocæſareæ. 14. Ianu.
Macrina virgo in Cappadocia. 19. Iul.
Macrinus mar. Nouioduni. inf. cum Valeriano. 17. Sept.
Macrobius m. Damaſci. inf. cum Sabino. 20. Iul.
Macrobius & Iulianus m. ſub Licinio 13. Sept.
Magdalena virgo ord. Carmelit. Florentiæ. 25. Mai.
Magina m. in Africa. ſup. cum Claudio. 3. Dec.
Maginus mar. Tarracone. 25. Aug.
Maglorius epiſc. in Britannia. 24. Oct.
Magnericus epiſc. Treuirenſis. 25. Iul.
Magnus mar. 1. Ian.
Magnus mar. Foroſempronij. ſup. cum Aquilino. 4. Febr.
Magnus mar. inf. cum Saturnino. 15. Febr.
Magnus ſubdiaconus mar. Romæ ſub Valeriano. inf. cum Xyſto. 6. Aug.
Magnus epiſcopus Anagninus mar. ſub Decio. 19. Aug.
Magnus, Caſtus, & Maximus m. 4. Sept.
Magnus epiſc. Opitergij. 6. Oct.
Magnus epiſc. Mediolanen. 5. Nou.
Maiolus abbas Cluniacenſis. 11. Mai.
Maioricus m. in Africa ſub Hunnerico. 6 Dec.
Malachias propheta. 14. Ian.
Malachias epiſc. Connerthenſis. 3. Nou.
Malchus mar. Cæſareæ ſub Valeriano. inf. cum Priſco. 28. Mart.
Malchus, Epheſi. inf. in Septem dormientes. 27. Iul.
Malchus monachus Maroniæ. 21. Oct.
Mamans m. Cæſareæ ſub Aureliano. 17. Aug.
Mameltra mar. in Perſide. 17. Oct.
Mamertus epiſc. Viennenſis. 11. Mai.
Mamilianus mar. Romæ. 12. Mart.
Mamillus m. in Africa. ſup. cum Cyrillo. 8. Mar.
Manahen Herodis collactaneus, Antiochiæ. 24. Mai.
Mancius mar. in Luſitania 15. Mai.
Mandal mar. Romæ ſub Aureliano. ſup. cum Baſilide. 10. Iuni.
Mannea mar. in Ponto. infr. cum Marcellino. 27. Aug.
Manſuetus epiſc. Mediolanen. 19. Febr.
Manſuetus epiſc. Tullenſis. 3. Sept.
Manſuetus epiſc. & mart. in Africa ſub Hunnerico. ſup. cum Donatiano. 6. Sept.
Manſuetus epiſc. & m. in Africa ſub Genſerico. inf. cum Papiniano. 28. Nou.
Manſuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius & ſocij m. Alexandriæ. 30. Dec.
Manuel, Sabel, & Iſmael mar. Chalcedone ſub Iuliano. 17. Iuni.
Mappalicus mart. in Africa cum alijs plurimis. 17. Apr.
Maprilis mar. in Portu Romano. inf. cum Martiale. 22. Aug.
Marana & Cyra, Beroeæ. 3. Aug.
Marcella vidua Romæ. 31. Ianu.
Marcella mar. Alexandriæ ſub Seuero. inf. cum Plutarcho. 28. Iuni.
Marcellianus mar. Romæ ſub Dioclet. inf. cum Marco. 18. Iuni.
Marcellianus mar. in Tuſcia ſub Decio. inf. cum Secundiano. 9. Aug.
Marcellina virgo Mediolani. 17. Iul.
Marcellinus puer mar. Tomis ſub Licinio. ſup. cum Argeo. 2. Ianu.
Marcellinus epiſc. Anconitan. 9. Ianu.
Marcellinus mar. Carthagine. 6. Apr.
Marcellinus epiſc. Ebredunen. & Vincentius & Domninus eius ſocij. 20. Apr.
Marcellinus Papa, Claudius, Cyrinus, & Antoninus, & xvij. millia mar. Romæ ſub Maximiano. 26. Apr.
Marcellinus presb. & Petrus exorciſta mart. Romæ ſub Dioclet. 2. Iuni.
Marcellinus mar. Peruſiæ ſub Decio. ſup. cum Florentio. 5. Iuni.
Marcellinus presb. Dauentriæ. 14. Iul.
Marcellinus tribunus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus mar. in Ponto. 27. Aug.
Marcellinus epiſc. Rauennæ. 5. Oct.
Marcellus Papa & mar. Romæ ſub Maxentio. 16. Ianu.
Marcellus m. in Africa. inf. cũ Publio. 19 Febr.
Marcellus epiſc. Dienſis. 9. Apr.
Marcellus & Anaſtaſius mar. Argentomachi. 29. Iuni.
Marcellus epiſc. Apameæ, & mar. 14. Aug.
Marcellus mar. Cabilone ſub Antonino. 4. Sep.
Marcellus epiſc. Treuiren. & mar. 4. Sept.
Marcellus Caſtus, Aemilius, & Saturninus m. Capuæ. 6. Oct.
Marcellus & Apuleius mar. 7. Oct.
Marcellus centurio m. in Mauritania. 30. Oct.
Marcellus epiſc. Pariſienſis. 1 Nou.
Marcellus mar. ſub Iuliano. ſup. cum Elpidio. 16. Nou.
Marcellus pres. mar. Nicomediæ ſub Conſtantio. 26. Nou.
Marcellus diaconus mar. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Euſebio. 2. Dec.
Marcellus abbas Conſtantinopoli. 29. Dec.
Marcellus diaconus mar. Spoleti ſub Maximiano. inf. cum Sabino. 30. Dec.
Marcia mar. ſup. cum Felice. 3. Mar.
Marcia m. Cæſareæ. inf. cum Zenaide. 5. Iun.
Marcia mar. in Campania ſub Dioclet. ſup. cũ Ariſtone. 2. Iul.
Marciana virgo & mar. in Mauritania. 9. Ian.
Marciana mar. inf. cum Suſanna. 24. Mai.
Marciana virgo & mar. Toleti. 12. Iul.
Marcianus mart. in Africa. ſup. cum Aquilino. 4. Ian.
Marcianus presb. Conſtantinopoli. 10. Ian.
Marcianus epiſc. Therdocen. & m. 6. Mai.
Marcianus m. Romæ. inf. cum Petro. 26. Mart.
Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij m. in Aegypto ſub Galerio Maximiano. 5. Iuni.
Marcianus mar. in Africa. ſup. cum Fortunato. 17. Apr.
Marcianus presb. Antiſiodoren. 20. Apr.
Marcianus epiſc. Rauennæ. 22. Mai.
Marcianus, epiſc. Syracuſanus & m. 14. Iuni.
Marcianus mar. Venafri ſub Maximiano. infr. cum Nicandro, 17. Iuni.
Marcianus mar. Iconij. 11. Iul.
Marcianus mar. Conſtantinopoli ſub Leone: ſup. cum Iuliano. 9. Aug.
Marcianus mar. Romæ ſub Dioclet. ſup. cum Abundio. 16. Sept.
Marcianus m. in Aegypto. inf. cũ Marco. 4. Oct.
Marcianus cantor mart. Conſtantinopoli ſub Conſtantio. inf. cum Martyrio. 25. Oct.
Marcianus confeſſor in Syria. 2. Nou.
Marcionilla m. Antiochiæ ſub Dioclet. ſup. cum Iuliano. 9. Ianu.
Marcius ſolitarius in Campania. 24. Oct.
Marcus m. Nicææ. inf. cum Theuſeta. 13. Mart.
Marcus m. Surrenti. inf. cũ Quincto. 19. Mart.
Marcus & Timotheus mar. Romæ ſub Antonino. 25. Mart.
Marcus Euangeliſta mar. Alexandriæ ſub Nerone. 25. Apr.
Eiuſdem Tranſlatio Venetijs. 31. Ianu.

Marcus epiſcopus Annæ,mar. ſub Domitiano. 28. Apr.
Marcus & Marcellianus mart. Romæ ſub Dioclet. 18. Iun.
Marcus, Mucianus, & Paulus mart 3. Iul.
Marcus mar. inſ. cum Robuſtiano 31. Aug.
Marcus confeſſor in Campania. inſ. cum Priſco. 1. Sept.
Marcus epiſc. Bybli. 27. Sept.
Marcus, Alphius, Alexander, Zoſimus, Nicon, Neon, Heliodorus, xxx. milites mar, Antiochiæ. 28. Sep.
Marcus, Marcianus, & alij mart. in Aegypto. 4. Oct.
Marcus Papa Romæ. 7. Oct.
Marcus ep. Hieroſ. m. ſub Hadriano. 22. Oct.
Marcus miles mart. Romæ. inſ. cum Theodoſio. 25. Oct.
Marcus m. in Africa inſ. cũ Rufino. 16. Nou.
Marcus & Stephanus mart. Antiochiæ ſub Diocletiano. 22. Nou.
Marcus mart. in Africa. ſup. cum Fauſtino. 15. Dec.
Mardarius mar. Armenia ſub Diocletiano. ſup. cum Euſtatio. 13. Dec.
Mardonius, Muſonius, Eugenius, & Metellus mar. Neocæſareæ. 24. Ianu.
Mardonius mar. Nicomediæ ſub Diocletiano inſ. cum Migdonio. 23. Dec.
Mareas epiſc. & mar. ſub Sapore, in Perſide. 22. Apr.
Margarita Regina Scotiæ. 10. Iuni.
Margarita virgo & mar. Antiochiæ. 20. Iul.
Margarita vidua apud Septẽpedanos. 27. Au.
Maria Aegyptiaca in Palæſtina. 2. Apr.
Maria Cleophæ in Iudæa. 9. Apr.
Maria mater Ioannis in Cypro 29. Iuni.
Maria Magdalena, Maſſiliæ. 22. Iul.
Maria Salome, Hieroſolymis. 22. Oct.
Maria ancilla mar. ſub Hadriano. 1. Nou.
Maria virgo & mar. Cordubæ ſup. cum Flora. 24. Nou.
Maria mart. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Euſebio. 2. Dec.
MARIAE virginis Conceptio. 8. Dec.
Natiuitas. 8. Sept.
Præſentatio in templo. 21. Nou.
Annuntiatio. 25. Mart.
Viſitatio ad Elizabeth. 2. Iul.
Purificatio. 2. Febr.
Aſſumptio in cælum. 15. Aug.
Eiuſdem eccleſiæ ad Martyres dedicatio, 13. Mai.
Eiuſdem feſtum Niuis. 5. Aug.
Eiuſdem commemoratio ob victoriam naualem. 7. Oct.
Mariæ Iacobi Tranſlatio Verulis. 25. Mai.
Marianus lector, & Iacobus diaconus mar. cum multis alijs in Numidia ſub Decio. 30. Apr.
Marianus confeſſor Bituricen. 19. Aug.
Marianus mar. inſ. cum Victore. 17. Oct.
Marianus diaconus mar. Romæ ſub Numeriano. ſup. cum Diodoro. 1. Dec.
Eiuſdem Inuentio Romæ. 17. Iann.
Marina virgo & mar. Alexandriæ. 18. Iuni.
Eiuſdem Tranſlatio Venetijs. 17. Iul.
Marina virgo & mar. Gallæciæ 18. Iul.
Marinus mar. Aruernis. inſ. cum Proiecto. 25. Iann.
Marinus miles, & Aſterius ſenator mar. Cæſareæ ſub Valeriano. 3. Mart.
Marinus, Theodotus, & Sedopha mart. in Scythia. 5. Iul.
Marinus mar. in Africa. ſup. cum Ianuario. 20. Iul.
Marinus ſenex mart. Anazarbi ſub Diocletiano. 8. Aug.
Marinus diaconus Arimini. 4. Sept.
Marinus m. Romæ ſub Numeriano. 26. Dec.
Marius, Martha, Audifax, & Abachum mar. Romæ ſub Claudio. 19. Ianu.
Marius abbas in Monaſt. Bobacenſi. 27. Ian.
Maro, Eutyches, & Victorinus mar. Romæ ſub Traiano. 15. Apr.
Marolus epiſc. Mediolan. 23. Apr.
Maroras mar. in Perſide ſub Sapore. infra cum Zanita. 27. Mart.
Martana mar. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Euſebio. 2. Dec.
Martha mar. Romæ ſub Claudio. ſup. cum Mario. 19. Ian.
Martha virgo & mar. Aſtoricen. 23. Febr.
Martha hoſpita Saluatoris, Taraſci. 29. Iul.
Martha & Saula mar. Coloniæ cum alijs. 20. Oct.
Martia mar. Syracuſis. inſ. cũ Rufino. 21. Iuni.
Martialis mart. ſup. in xviij mar. Cæſaraug. 16. Apr.
Martialis epiſc. Lemouicen. Alpinianus & Auſtriclinianus presbyteri. 30. Iuni.
Martialis mar. Romæ ſub Antonino. inſ. in, Septem fratres. 10. Iul.
Martialis, Saturninus, Epictetus, Maprilis, Felix, & ſocij mart. in Portu Romano. 22. Aug.
Martialis, Laurentius, & alij xx. mart. in Africa. 28. Sept.
Martialis m. Cordubæ. ſup. cũ Fauſto. 13. Oc.
Martina virgo & mart. Romæ ſub Alexandro. 1. Ianuar.
Martinianus epiſ. Mediolanen. 2. Ianu.
Martinianus mart. Romæ ſub Nerone, inſ. cum Proceſſo. 2. Iul.
Martinianus, Epheſi. inſ. in, Septem dormientes. 27. Iul.
Martinianus, & Saturianus cum duob. fratribus mar. & Maxima virgo in Africa ſub Geiſerico. 16. Oct.
Martinus epiſc. Tugrenſis. 21. Iuni.
Martinus epiſc. Viennenſis. 1. Iul.
Martinus epiſc. Treuiren. & mar. 19. Iul.
Martinus abbas monaſt. Vertani. 24. Oct.
Martinus epiſc. Turonenſis. 11. Nou.
Eiuſdem Tranſlatio, & Baſilicæ ipſius dedicatio. 4. Iul.
Martinus Papa & mart. in Cherſoneſo ſub Conſtante. 12. Nou.
Martinus abbas Santonen. 7. Dec.
Martyres quinque in Lesbo, inſula. 5. Apr.
Decem Theopoli. 6. Nou.
Decem milites Romæ. 10. Febr.
Tresdecim cũ Iuliano Alexãdriæ. 30. Oct.
Viginti Tarſi ſub Diocletiano. 6. Iuni.
Viginti Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Dec.
Viginti tres Romæ ſub Dioclet. 5. Aug.
Triginta milites Romæ ſub Diocletiano. 1. Ianu.
Triginta milites Antiochiæ. 28. Sept.
Triginta Romæ ſub Diocletiano. 22. Dec.
Trigintatres Nicææ. 16. Aug.
Triginta quatuor Lugduni ſub Antonino. 24 Apr.
Trigintaſex Hippone in Africa ſub Valeriano. 26. Ianu.
Trigintaſeptem in Thracia. 20. Aug.
Trigintaocto Monachi in monte Sina. 14. Ianu.
Trigintanouem in Palæſtina ſub Maximino. 4. Mai.
Quadragintaduo Monachi Epheſi ſub Copronymo. 12. Ianu.
Quadragintaduo in Amorio. 6. Mart.
Quadragintaduo in Perſide. 10. Mart.
Quadragintatres Monachi in Aegypto. 14. Ianu.
Quadragintaſex milites Romæ ſub Claudio. 25. Oct.
Quadragintaſeptem Romæ ſub Nerone. 14 Mart.
Quadragintanouem Chalcedone ſub Diocletiano. 24. Sept.
Quadragintanouem milites Romæ. ſub Diocletiano. 26. Sept.
Quinquaginta milites in Portu Romano ſub Aureliano 8 Iul.
Sexaginta Coloniæ in Africa. 30. Aug.
Septuagintaduo Sirmij. 23. Febr
Septuagintanouem in Sicilia ſub Diocletiano 21. Febr.
Octoginta in Campania. 2. Mart.
Octogintatres milites Amiterni. 24. Iul.
Centum viginti & vnus Romæ. 25. Oct.
Centum viginti octo in Perſide ſub Sapore. 20. Feb.
Centum ſexagintaquinque milites Romæ ſub Aureliano. 10. Aug.
Ducenti Sinope in Ponto. 7. Apr.
Ducenti viginti in Africa. 30. Oct.
Ducenti ſexaginta Romæ ſub Claudio. 1. Mart.
Ducenti ſexagintaduo Romæ. 25. Mart.
Ducenti ſexagintaduo Romæ ſub Diocletiano. 17. Iun.
Ducenti ſeptuaginta in Africa. 16. Oct.
Trecenti Carthagine ſub Valeriano, 24. Auguſt.
Trecẽti Coloniæ ſub Maximiano. 15. Oct.
Trecenti decem in Perſide. 9. Mai.
Trecenti decem & octo Coloniæ ſub Maximiano. 10. Oct.
Trecenti triginta nouẽ Monachi Conſtãtinopoli ſub Copronymo. 28. Nou.
Trecenti quinquaginta Monachi in Syria. 31 Iul.
Trecenti ſexaginta quinque in Africa. 16. Octob.
Trecenti ſeptuaginta quinque ſub Decio. 29. Nou.
Sexcenti ſexaginta Alexandriæ ſub Maximino. 26. Nou.
Nongenti Romæ. 4. Mart.
Mille centum & quatuor milites Melitinæ ſub Dioclet. 5. Sept.
Mille quadringenti octoginta Samariæ ſub Coſroe. 22. Iuni.
Mile quingenti viginti quinque in Vmbria. 29. Mai.
Quatuor millia nongenti ſexagintaſex in Africa ſub Hunnerico, 12. Oct.
Martyrea plurimi in Africa ſub Seuero. 6. Ianu. Sub Geiſerico. 5. Apr. Sub Valeriano. 9. Aug.
Alexandriæ ſub Arianis. 28. Ianu. & 13. Mai. Sub Valeriano. 28. Febr. Tempore Theodoſij 17 Mart. Sub Conſtantio. 21. Mart. Sub Valeriano 10. Aug.
Antiochiæ ſub Maximiano. 11. Mart.
In Arabia ſub Maximia. Galerio. 22. Feb.
In Bulgaria ſub Nicephoro Imp. 23. Iul.
In Cappadocia & Meſopotamia ſub Maximiano Galerio. 23. Mai.
Conſtantinopoli ſub Conſtantio. 30. Mar.
Apud Homeritas ſub Dunaãtyrãno. 27. Iul.
Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Iuni.
In Numidia ſub Dioclet. 11. Febr.
In Perſide ſub Cabada rege. 8. Febr.
In Perſide ſub Sapore. 22. Apr.
In Phrygia vnius vrbis ciues ſub Maximino. 7. Feb.
In Ponto ſub Maximiano. 5. Feb.
Romæ ſub Diocletiano. 2. Ianu. Sub Alexandro. 2. Mart. Sub Aureliano præfecto. 10. Apr. Sub Nerone. 24. Iun.
In Thebaide ſub Dioclet. 5. Ian. Sub Decio. 28. Iul.
Tyri in Phœnicia ſub Dioclet. 20. Febr.

Martyres pæne innumerabiles Treuiris ſub Diocletiano. 6 Oct.
Cæſaraugaſtæ ſub Daciano præſide. 3. No.
Martyrum multa millia Nicomediæ ſub Diocletiano. 25. Dec.
Martyrius monachus in prouincia Valeriæ. 23 Ian.
Martyrius m. Anauniæ. inf. cũ Siſinio 29. Mai.
Martyrius ſubdiaconus, & Marcianus cantor mar. Conſtantinopoli ſub Conſtantio. 25. Octob.
Marutha epiſc. in Meſopotamia. 4 Dec.
Maſculas archimimus confeſſor in Africa ſub Geiſerico. ſup. cũ Armogaſte, 29. Mar.
Maſſa candida etc. Martyrum Carthagine ſub Valeriano. 24. Aug.
Maſſylitani martyres in Africa. 9. Apr.
Maternus epiſc. Mediolanen. ſub Maximiano. 18. Iul.
Maternus epiſc. Treuirenſis. 14. Sept.
Mathildes Regina in Germania. 14. Mart.
Matrona ancilla m. Theſſalonicæ. 15. Mart.
Matrona mar. in Paphlagonia ſup. cum Alexandra. 20. Mart.
Matrona virgo mar. Ancyræ inf. cum Theodoto. 18 Mai.
Matronianus eremita Mediolani. 14. Dec.
Matthæus Apoſt. & Euang. m. in Aethiopia. 21. Sept.
Eiuſdem Translatio Salerni. 6. Mai.
Matthæus eremita mar. in Polonia. ſup. cum Benedicto. 12. Nou.
Matthias epiſcopus Hieroſolymit. 30. Ian.
Matthias Apoſtolus in Iudæa. 24 Feb.
Maturinus confeſſor in pago Vuaſtienſi. 1. Nouemb.
Maturus mart. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. inſ. cum Photino. 2. Iun.
Mauilus m. Adrumeti ſub Seuero. 4. Ian.
Maura mar. Rauennæ ſub Decio. ſup. cum Fuſca. 13. Febr.
Maura mar. in Thebaide. inſ. cum Timotheo. 3. Mai.
Maura virgo & m. Conſtãtinopoli. 30. Nou.
Maurilius epiſc. Andegauen. 13. Sept.
Maurinus abbas & mar Coloniæ. 10. Iun.
Mauritius mart. Nicopoli ſub Licinio. ſupra cum Leontio. 10. Iul.
Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor. Innocentius, Vitalis, & ſocij legionis Thebæorum mart. Seduni in Gallia ſub Maximiano. 22. Sept.
Maurus abbas in territ. Andegauen. 15. Ian.
Maurus epiſc. Cæſenaten. 20. Ian.
Maurus miles mar. Romæ ſub Diocletiano. inſ. cum Papia. 29. Ian.
Maurus epiſcopus, Pantaleemon & Sergius mart. in Apulia ſub Traiano. 27. Iul.
Maurus m. Romæ ſup. cum Bono. 1. Aug.
Maurus, & ſocij m. Rhemis. 22. Aug.
Maurus epiſc. Virodunen. 8 Nou.
Maurus epiſcopus Veronenſis. 21. Nou.
Maurus m. Romæ ſub Numeriano. 22. Nou.
Maurus mart. Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Claudio. 3. Dec.
Maxentius presb. Pictauien. 25. Iun.
Maxentius, Conſtantius, Creſcentius, Iuſtinus, & ſocij mart. Treuiris ſub Dioclet. 12. Dec.
Maxima m. Sirmij. inſ. cum Montano. 26. Mar.
Maxima mart. in Africa. ſup. cum Ianuario. 8. Apr.
Maxima virgo in Foro Iulij. 16. Mai.
Maxima, Donatilla, & Secunda virg & mar. Tuburbi ſub Valeriano. 30. Iul.
Maxima m. Romæ ſub Dioclet. 2. Sept.
Maxima m. Vlyſipone ſub Diocletiano. infr. cum Veriſſimo. 1. Oct.
Maxima virgo in Africa. ſup. cum Martiniano. 16. Octob.
Maximianus mart. Bellouaci. ſup. cum Luciano. 8. Ian.
Maximianus epiſc Rauennæ. 21. Feb.
Maximianus epiſc. Syracuſanus. 9. Iun.
Maximianus, Epheſi. inſ. in Septem dormientes. 27. Iul.
Maximianus mar. ſup. cum Bonoſo. 21. Aug.
Maximianus epiſc. Bagaienſis. 3. Oct.
Maximilianus epiſc. Laureacenſis. 12. Oct.
Maximilianus epiſc. & mar. 29. Oct.
Maximinus epiſc. Treuirenſis. 29. Mai.
Maximinus epiſc. Aquenſis. 8. Iun.
Maximinus confeſſor Aurelianen. 15. Dec.
Maximus epiſc. Papienſis. 8. Ian.
Maximus epiſc Nolanus. 15. Ian.
Maximus mar. Antiochiæ ſub Iuliano. ſupra cum Iuuentino. 25. Ian.
Maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander, & Cutias marty. Oſtiæ ſub Diocletiano. 18. Febr.
Maximus marty in Africa. ſupr. cum Lucio. 18. Febr.
Maximus, Quinctilianus, & Dadas mart. ſub Diocletiano. 13. Apr.
Maximus mar. Romæ ſub Alexandro, infra cum Tiburtio. 14. Apr.
Maximus & Olympiades mart. Cordulæ ſub Decio. 15. Apr.
Maximus mar. Epheſi ſub Decio. 30. Apr.
Maximus epiſc. Hieroſolymitan. ſub Maximiano Galerio. 5. Mai.
Maximus, Baſſus, & Fabius mart. Romæ ſub Diocletiano. 11. Mai.
Maximus m. Aruernis. ſup. cũ Caſſio. 15. Mai.
Maximus epiſc. Veronenſis. 29. Mai.
Maximus epiſc. Taurinenſis. 25. Iun.
Maximus m. Damaſci. inſ. cũ Sabino, 20. Iul.
Maximus epiſc. Patauinus. 2. Aug.
Maximus monachus Conſtantinopoli, dno Anaſtaſij, & alij plures mar. ſub Conſtante. 13. Aug.
Maximus puer mar. Carthagine ſub Hunnerico. ſup cum Liberato. 17. Aug.
Maximus mar. in Illyrico. ſup. cum Floro. 18. Aug.
Maximus B. Martini diſcipulus. 20. Aug.
Maximus presby. & mart. Oſtiæ ſub Alexandro. inſ. cum Quiriaco. 23. Aug.
Maximus mar. ſup. cum Magno. 4. Sept.
Maximus, Theodorus, & Aſclepiodotus m. Hadrianopoli ſub Maximiano. 15. Sept.
Maximus m. Damaſci. inſ. cũ Paulo. 25. Sept.
Maximus mar. ſub Decio. 28. Sept.
Maximus diaconus mar. apud Auiam in Veſtinis. 19. Oct.
Maximus leuita & mar. Ambianen. 20. Oct.
Maximus mar. Apameæ ſub Diocl. 30. Oct.
Maximus epiſc. Moguntinus ſub Conſtantio. 18. Nou.
Maximus presb. mart. Romæ ſub Valeriano. 19. Nouemb.
Maximus epiſ. Rhegienſis in Gallia. 26 Nou.
Maximus mart. Romæ ſub Valeriano. ſupra cum Euſebio. 2. Dec.
Maximus epiſc. Alexandrinus. 27. Dec.
Medardus epiſc. Nouiomenſis. 8. Iun.
Medericus presb. Lutetiæ. 29. Aug.
Meinardus eremita & mar. in monaſt. Augienſi. 21. Ian.
Melania iunior, & Pinianus, Conſtantinopoli. 31. Dec.
Melanius epiſc. Rhedonenſis. 6. Ian.
Melanius epiſc Rhotomagen. 22. Oct.
Melas epiſc. Rhinocururæ ſub Valente. 16. Ian.
Melaſippos, Antonius, & Carina mar. Ancyræ ſub Iuliano. 7. Nou.
Melchiades Papa Romæ. 10. Dec.
Meletius epiſc. Antiochenus. 12. Feb.
Meletius dux, & ſocij eius mar. 24. Mai.
Meletius epiſc. in Cypro. 21. Sept.
Meletius epiſc. in Ponto. 4. Dec.
Meleuſippus mart. Lingonis ſub M. Aurelio. inſ. cum Speuſippo. 17. Ian.
Melitina mart. Marcianopoli ſub Antonino. 15. Sept.
Mellitus epiſc. in Anglia. 24. Apr.
Memmius epiſc. Catalaunenſis. 5. Aug.
Memnon centu: io m. inſ. cũ Seuero. 20. Aug.
Menalippus m. ſup. cum Diomede. 2. Sept.
Menander m. Pruſæ. inſ. cũ Patricio. 28. Apr.
Menander mart. Philadelphiæ. ſup. cum Cyrillo. 1. Aug.
Menedemus mar. Conſtantinopoli ſub Valente inſ. cum Vrbano. 5. Sept.
Meneleus abbas in territ. Aruernen. 22. Iul.
Meneus & Capito mar. 24. Iul.
Menignus fullo m. ſub Decio. 15. Mar.
Mennas epiſc. Conſtantinopolitan. 25. Aug.
Mennas Aegyptius miles m. in Phrygia ſub Diocletiano. 11. Nou.
Meonas ſolitarius, Samnij. 11 Nou.
Mennas, Hermogenes, & Eugraphus m. Alexandriæ ſub Galerio Maximiano. 10. Dec.
Menodora, Metrodora, & Nymphodora virg. & mart. in Bithynia ſub Maximiano. 10. Sept.
Mercuria m. Alexandriæ ſub Decio. ſup. cum Ammonaria. 12. Dec.
Mercurialis epiſcopus 23. Mai.
Mercurius miles mart. Cæſareæ ſub Decio. 25. Nou.
Mercurius, & ſocij milites mar. in Sicilia ſub Licinio. 10. Dec.
Merulus monachus Romæ. ſup. cum Antonio. 17. Ian.
Metellus mart. Neocæſareæ. ſup. cum Mardonio. 24. Ian.
Methodius epiſc. in Morauia. 9. Mart.
Methodius epiſcopus Conſtantinopolitan. 14. Iun.
Methodius epiſc. Tyri, mart. in Chalcide ſub Dioclet. 18. Sept.
Metranus mar. Alexandriæ ſub Dec. 31. Ian.
Metrobius mart. Tripoli. ſup. cum Luciano. 24. Dec.
Metrodora virgo & m. in Bithynia ſub Maximiano. ſup. cum Menodora. 10. Sept.
Metrophanes epiſc. Conſtantinopolit. 4. Iun.
Meuris & Thea mar. in Palæſtina. 19. Dec.
Michæas propheta in Iudæa. 15. Ian.
Michael epiſc. Synnadæ. 23. Mai.
Michaelis Archang. Apparitio in monte Gargano. 8. Mai.
Eiuſdem Dedicatio ibidem. 29. Sept.
Migdonius & Mardonius m. Nicomediæ ſub Dioclet. 23. Dec.
Milburges virgo in Anglia. 23. Feb.
Milles epiſc. mart. ſub Sapore in Perſide. 22. Apr.
Minervinus mar. Catanæ inſ. cum Stephano. 31. Dec.
Mineruius & Eleazarus cum filijs octo mart. Lugduni. 23. Aug.
Minias miles m. Florentiæ ſub Dec. 25. Oct.
Mirocles epiſc. Mediolanen. 3. Dec.
Mitrius mar. Aquis. 13. Nou.
Modeſta mar. Nicomediæ. ſup. cum Macedonio. 13. Mart.
Modeſta virgo Treuiris. 4. Nou.
Modeſtus mart. in Africa. infr. cum Zotico. 12 Ian.
Modeſtus & Iulianus mart. Carthagine. 12. Febr.
Modeſtus leuita & m. Beneuenti. 12. Feb.
Modeſtus & Ammonius mart. Alexandriæ. 12. Febr.

Modeſtus epiſc. Treuirenſis. 24. Febr.
Modeſtus mar. in Lucania ſub Dioclet. infr. cum Vito. 15. Iuni.
Modeſtus mart. Agathen. ſub Diocletiano. infr. cum Tiberio. 10. Nou.
Modoaldus epiſc. Treuirenſis. 12. Mai.
Monachi monaſterij Dij mart. Conſtantinop. 8. Febr.
Monachi mart. in Palæſtina ſub Alemundero. 19. Feb.
Monachi S. Sabæ mart. in Palæſtina ſub Saracenis. 16. Mai.
Monachi mart. Thecue in Palæſtina ſub Saracenis. 28. Mai.
Monachi mart. in India ſub Rege Abenner. 3. Aug.
Monas epiſc. Mediolanen. 12. Oct.
Monegundes Turonen. 2. Iul.
Monica mater B. Auguſtini, Oſtiæ. 4. Mai.
Eiuſdem Translatio Romæ. 9. Apr.
Monitor epiſc. Aurelianenſis. 10. Nou.
Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & ſocij mart. in Africa ſub Valeriano, 24. Febr.
Montanus presbyter, & Maxima mart. Sirmij. 26 Mart.
Montanus m. Tarracinę ſub Hadriano 17. Iu.
Moſeus & Ammonins milites mart. in Ponto. 18. Ian.
Moyſes epiſc. in Aegypto. 7. Febr.
Moyſes mar. Alexandriæ. ſup. cum Cyrione, 14. Febr.
Moyſes Aethiops machorita. 28. Aug.
Moyſes legislator & propheta. 4. Sept.
Moyſes presb. m. Romæ ſub Decio. 25. Nou.
Moyſetus mar. in Africa. 18. Dec.
Mucianus mar. ſup. cum Marco. 3. Iul.
Mucius diaconus mar. in Perſide. infr. cum Parmenio. 22. Apr.
Mucius presbyt. mar. Conſtantinopoli ſub Diocletiano. 13. Mai.
Mulieres plurimæ mart. Emeſæ ſub Mady Arabe. 14. Nou.
Muritta diaconus confeſſ. in Africa ſub Hunnerico. ſup. cum Eugenio. 13. Iul.
Muſonius mar. Neocæſareæ. ſup. cum Mardonio. 24. Ianu.
Muſtiola mar. Cluſij ſub Aureliano. ſup. cum Irenæo. 3. Iul.
Myron epiſcopus in Creta 8. Aug.
Myron presb. m. in Achaia ſub Decio 17. Au.
Myrops mar. in Chio ſub Decio 13. Iul.

N

NAbor mar. Romæ ſub Diocletiano. ſup. cum Baſilide. 12. Iuni.
Nabor m. in Africa. ſup. cũ Ianuario. 10. Iul.
Nabor & Felix mart. Mediolani ſub Maximiano. 12. Iul.
Nahum propheta, in Begabar, 1. Dec.
Namphanion, & ſocij mart. in Africa. 4. Iul.
Narciſſus mart. Tomis ſub Licinio. ſup. cum Argeo. 2. Ianu.
Narciſſus epiſc. Auguſtæ, & Felix diaconus mart, Gerundæ ſub Diocletiano. 18. Mart.
Narciſſus & Creſcentio m. Romæ. 17. Sept.
Narciſſus epiſc. Hieroſolymitan. 29. Oct.
Narciſſus mar. ſup. cum Ampliato, 31. Oct.
Narnus epiſc. Bergomenſis. 27. Aug.
Narſes mar. in Perſide ſub Sapore. inf. cum Zanita. 27. Mart.
Narſeus mart. Alexandriæ. infr. cum Philippo. 15. Iul.
Nartzalis mar. Carthagine. inſ. in Scillitani mart. 17. Iul.
Natalia mar. Cordubæ. ſup. cum Georgio. 27. Iul.
Natalia B. Hadriani vxor, Conſtantinopoli. 1. Dec.
Natiuitas D.N. IESV Chriſti. 25. Dec.
B. Mariæ virginis. 8. Sept.
S. Ioannis Baptiſtæ. 24. Iuni.
Natalis mar. Rauennæ ſub Maximiano, infr. cum Valentino. 16. Dec.
Nazarius mar. Romæ ſub Diocletiano. ſup. cum Baſilide. 12. Iuni.
Nazarius & Celſus mar. Mediolani ſub Nerone. 28. Iul. Eorum Inuentio Mediolani. 10. Mai.
Nemeſianus, Felices duo, Lucius, Litteus, Polyanus, Victor, Lader, Datiuus epiſc. & alij mar. in Africa ſub Valeriano. 10. Sept.
Nemeſius mar. in Cypro. inf. cum Pothamio. 20. Febr.
Nemeſius mar. Tibure ſub Hadriano. inf. cum Symphoroſa. 18. Iul.
Nemeſius confeſſor in pago Liſuino. 1. Aug.
Nemeſius diaconus, & Lucilla virgo & m. Romæ ſub Valeriano. 31. Oct.
Nemeſius m. Alexandriæ ſub Decio. 19. Dec.
Nemorius diaconus, & ſocij mar. Trecis ſub Attila. 7. Sept.
Neomiſia virgo Anagniæ. ſup. cum Aurelia. 25. Sept.
Neon mart. ſub Dioclet. ſup. cum Euſebio. 24. Apr.
Neon mar. Aegeæ ſub Dioclet. ſup. cum Claudio. 23. Aug.
Neon m. Antiochię. ſup. cum Marco. 28. Sep.
Neon mar. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Euſebio. 2. Dec.
Neophytus mar. Nicææ. 20. Ianu.
Neopolus mar. Romæ infr. cum Saturnino. 2. Mai.
Neoterius mar. Alexandriæ. ſup. cum Ammone. 8. Sept.
Nereus & Achilleus mart. Romæ. 12. Mai.
Nereus mar. in Africa. infr. cum Saturnino. 16. Oct.
Netſas epiſc. & ſocij mar. in Perſide 20. No.
Neſtabus mar in Palæſtina ſub Iuliano. ſup. cum Euſebio. 8. Sept.
Neſtor epiſc. Perge mar. ſub Decio. 25. Feb.
Neſtor epiſcopus & mart. in Cherſoneſo, ſup. cum Baſilio 4. Mart.
Neſtor mar. in Palæſtina ſub Iuliano. 8. Sept.
Neſtor mart. Theſſalonicæ. 8. Oct.
Nicæas epiſc. Romatianæ vrbis, 22. Iuni.
Nicæas & Paulus mar. Antiochiæ. 29. Aug.
Nicander mar. in Aegypto ſub Diocletiano. 15. Mart.
Nicander & Marcianus mart. Venafri ſub Maximiano, 17. Iuni.
Nicander epiſc. Myræ, & Hermas presbyt. mart. 4. Nou.
Nicander mar. Melitine ſub Diocletian. ſup. cum Hierone. 7. Nou.
Nicanor diaconus de vij. primis, in Cypro. 10. Ianu.
Nicanor m. in Aegypto ſub Maximino. ſup. cum Marciano. 5. Iuni.
Nicaſius epiſc. Rhotomagen. Quirinus, Scubiculus, & Pientia virgo. mart. in pago Vilcaſſino, 11. Oct.
Nicaſius epiſc. Rhemen. Eutropia virgo, & ſocij mart. 14. Dec.
Nicephorus mar. Antiochiæ ſub Valeriano, 9. Febr.
Nicephorus mart. in Aegypto ſub Numeriano. inf. cum Victorino, 25. Febr.
Nicephorus mar. ſup. cum Leone. 1. Mart.
Nicephorus epiſc. Conſtantinopolit. mart. ſub Leone Armeno. 13. Mart.
Niceras virgo Conſtantinopoli. 17. Dec.
Niceta, & Aquilina mart. in Lycia. 24. Iul.
Nicetas epiſc. in Dacia. 7. Ianu.
Nicetas epiſc. Apolloniæ. 20. Mart.
Nicetas abbas monaſt. Medicij. 3. Apr.
Nicetas Gothus m. ſub Athanarico. 15. Sept.
Nicetius epiſc. Lugdunen. 2. Apr.
Nicetius epiſc. Viennenſis. 5. Mai.
Nicetius epiſcopus Treuirenſis. 5. Dec.
Nicodemi Inuentio, 3. Aug.
Nicolaus Tolentinas ord. Eremit. 10. Sept.
Nicolaus mart. in Mauritania. ſup. cum Daniele, 13. Oct.
Nicolaus Papa Romæ. 13. Nou.
Nicolaus epiſcopus Myræ. 6. Dec.
Eiuſdem Translatio Barij. 9. Mai.
Nicomedes presb. & mar. Romæ. 15. Sept.
Nicon, & alij decem mart, Cæſareæ, 23. Mar.
Nicon m. Antiochiæ. ſup. cũ Marco. 28. Sept.
Nicon monachus in Armenia. 26. Nou.
Nicoſtratus & Antiochus cum alijs mart. Cæſareæ. 21. Mai.
Nicoſtratus m. Romæ. ſup. cũ Claudio. 7. Iul.
Nicoſtratus mart. Romæ. ſub Diocletiano. ſup. cum Claudio. 8. Nou.
Nilammon recluſus, in Aegypto. 6. Ianu.
Nilus epiſc. in Phœnicia mar. ſub Diocletiano, inf. cum Tyrannione. 20. Febr.
Nilus epiſc. in Aegypto, mart. in Palæſtina ſub Diocletiano. inf. cum Peleo. 19. Sept.
Nilus abbas Cryptæ ferratæ. 26. Sept.
Nilus abbas Conſtantinopoli. 12. Nou.
Nimmia m. Auguſtæ. ſop. cũ Hilaria. 12. Aug.
Ninianus epiſc. in Scotia. 16. Sept.
Nominanda mar. Romæ. ſup. cum Donata. 31. Dec.
Nonna mater B. Gregorij Nazianz. 5. Aug.
Nonnoſus abbas in monte Soracte. 2. Sept.
Nonnus epiſcopus Edeſſæ. 2. Dec.
Norbertus epiſc. Magdeburgen. 6. Iuni.
Nouatus Pudentis filius Romæ. 21. Iuni.
Numerianus epiſc. Treuirenſis, 5. Iul.
Numidicus presbyter, & plurimi marty. in Africa ſub Valeriano. 9. Aug.
Nunilo & Alodia virg. & mart. in Hiſpania. 22. Oct.
Nympha virgo. inf. cum Tryphone. 10. Nou.
Nymphodora m. Nicææ. inf. cum Theuleta. 13. Mart.
Nymphodora virgo & mar. in Bithynia ſub Maximiano. ſup. cum Menodora. 10. Sep.

O

OBdulia virgo, Toleti. 5. Sept.
Oceanus mar. ſub Maximiano. inf. cum Theodoro. 4. Sept.
Octaua Natiuitatis Domini. 1. Ian.
Stephani protomartyris. 2. Ianu.
Ioannis Euangeliſtæ. 3. Ianu.
SS. Innocentium. 4. Ianu.
Epiphaniæ Domini. 13. Ian.
S. Ioannis Baptiſtæ. 1. Iul.
Apoſt. Petri & Pauli. 6. Iul.
Laurentij martyris. 17. Aug.
Aſſumptionis B. Mar. 22. Aug.
Natiuitatis eiuſdem, 15. Sept.
Omnium Sanctorum. 8. Nou.
Octauianus archidiaconus, & multa millia martyrum Carthagine. 22. Mart.
Octauius, Solutor, & Aduentor mart. Taurini ſub Maximiano. 20. Nou.
Odilo abbas Cluniacenſis. 1. Ianu.
Odo epiſcopus Vrgellenſis. 7. Iul.
Odo abbas Cluniacen. 18. Nou.
Olauus Rex Noruegiæ, & mar. 29. Iul.
Oliua virgo 3. Iuni.
Olympiades mar. Cordubæ ſub Decio. ſup. cum Maximo, 15. Apr.
Olympiades mar. Ameriæ ſub Diocletiano. 1. Dec.
Olympiades vidua Conſtantinop. 17. Dec.
Olympius epiſcopus & confeſſor in Thracia. 12. Iuni.
Olympius mart. Romæ. inf. cum Symphronio. 26. Iul. & 31. Oct.
Omnium Sanctorum feſtiuitas. 1. Nou.

Oneſimus Epheſiorum epiſcopus & mart. 16. Febr.
Oneſiphorus & Porphyrius mart. in Helleſponto. 6. Sept.
Onuphrius anachorita in Aegypto. 12. Iuni.
Optatianus epiſc. Brixienſis. 14. Iuni.
Optatus mar. ſup. in xviij. marty. Cæſaraugust. 16. Apr.
Optatus epiſc. Mileuitan. 4. Iuni.
Optatus epiſc. Antiſiodoren. 31. Aug.
Ordinatio S Baſilij epiſc. Cæſarien. 14. Iuni.
Gregorij Papæ. 3 Sept.
Ambroſij epiſc. Mediolanen. 7. Dec.
Zenonis epiſcopi Veronenſis. 8. Dec.
Orentius & Patientia m. in Hiſpania. 1. Mai.
Orentius, Herois, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus, & Longinus mart. in Armenia ſub Maximiano 24. Iuni.
Oreſtes mar. Tyanæ ſub Dioclet. 9. Nou.
Oreſtes mar. in Armenia ſub Diocletiano. ſup. cum Euſtatio 13. Dec.
Orticulus, & ſocij m. ſub Vandalis. 18. Nou.
Orientius epiſc. Auſcij. 1. Mai.
Orontius mar. Ebreduni ſub Diocletiano. inſ. cum Vincentio. 22. Ianu.
Oſee propheta. 4. Iul.
Oſmundus epiſc. in Anglia. 4. Dec.
Oſtianus presbyter Viuarienſis. 30. Iuni.
Oſuualdus Rex Angliæ 5. Aug.
Othilia virgo Argentoraten. 13. Dec.
Othmarus abbas 16. Nou.
Otho mart. in Africa. ſupr. cum Berardo. 16. Ianu.
Otho epiſc. Bambergenſis. 2. Iul.

P

Pachomius abbas in Aegypto. 14. Mai.
Pachomius epiſcopus Aegyptius mar. Alexandriæ ſub Maximino, ſup. cum Fauſto. 26 Nou.
Pacianus epiſc. Barcinonenſis. 9. Mart.
Palæmon abbas in Thebaide. 11. Ianu.
Palatias virgo, & Laurentia mart. Anconæ ſub Diocletiano. 8. Oct.
Palatinus mar. Antiochiæ. inſ. cum Syco. 30. Mai.
Palladia mar. cum Suſanna. 24. Mai.
Palmatius conſul mart. Romæ ſub Alexandro. ſup. cum Calepodio. 10. Mai.
Palmatius, & ſocij mart. Treuis ſub Dioclet. 5. Oct.
Pamachius presbyt. Romæ. 30. Aug.
Pamphilius epiſc. Valuenſis. 28. Apr.
Pamphilus presb. & mar. cum alijs Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. 1. Iuni.
Pamphilius epiſc. Capuanus. 7. Sept.
Pamphilius mar. Romæ. 21. Sept.
Pancharius mar. Nicomediæ ſub Diocletiano. 19. Mart.
Pancratius Epiſcopus Tauromenij, & mart. 3. Apr.
Pancratius mart. Romæ ſub Diocletiano. 12. Mai.
Pantænus, Alexandriæ ſub Caracalla. 7. Iul.
Pantagapes mar. ſup. cum Diomede. 2. Sept.
Pantagathus epiſc. Viennenſis. 17. Apr.
Pantaleemon mart. in Apulia ſub Traiano. ſup. cum Mauro. 27. Iul.
Pantaleon medicus, mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 27 Iul.
Papas mar. in Lycaonia. 17. Mart.
Paphnutius mar. Hieroſolymis. 10. Apr.
Paphnutius epiſc. in Aegypto ſub Maximino. 11. Sept.
Paphnutius, & ſocij mart. in Aegypto ſub Dioclet. 24. Sept.
Papias & Maurus milites mart. Romæ ſub Dioclet. 29. Ianu.
Papias epiſc. Hierapolitanus. 22. Febr.
Papias mart. in Aegypto ſub Numeriano. inſ. cum Victorino. 25. Febr.
Papias Diodorus, Conon, & Claudianus mar. Pergæ ſub Decio. 26. Febr.
Papias m. in Africa inſ. cum Publio. 2. Nou.
Papinianus & Manſuetus epiſc. & mart. in Africa ſub Geiſerico. 28 Nou.
Papinus mar. ſub Dioclet. 28. Iuni.
Papius mar. in Macedonia ſub Traiano. inſ. cum Peregrino. 7. Iul.
Papylus diaconus mart. Pergami ſub Antonino. inſ cum Carpo. 13. Apr.
Paramon, & ſocij ccclxxv. mar. ſub Decio. 29. Nou.
Paraſceues mar. inſ cum Photina. 20. Mart.
Paris epiſc. Theani. 5. Aug.
Pariſius monachus Camaldulen. Bononiæ. 11. Iuni.
Parmenas diaconus mar. Philippis ſub Traiano. 23. Ianu.
Parmenius, Helimenas, & Chryſotelus presbyteri, Lucas & Mucius diaconi mar. in Perſia. 22. Apr.
Parthenius mar. Romæ ſub Decio. ſup. cum Calocero. 19. Mai.
Paſchalis Papa Romæ. 14. Mai.
Paſchaſius epiſc. Viennenſis. 22. Febr.
Paſchaſius diaconus Romæ. 31. Mai.
Paſchaſius mar. in Africa ſub Geiſerico. ſup. cum Arcadio. 13. Nou.
Paſicrates, Valentio, & alij duo mar. Doroſtori. 25. Mai.
Paſtor, Victorinus, & ſocij mart. Nicomediæ. 29. Mart.
Paſtor epiſc. Aurelianenſis. 30 Mar.
Paſtor presbyter Romæ 26. Iul.
Paſtor m. Compluti ſup. cum Iuſto. 6. Aug.
Patapius ſolitarius, Conſtantinopoli. 8. Dec.
Paterius epiſc. Brixienſis. 21. Febr.
Patermuthius, Corpores, & Alexander m. Alexandriæ ſub. Iuliano. 9. Iul.
Paternianus epiſc. Bononien. 12. Iul.
Paternus epiſc Abricenſis. 16 Aug.
Paternus mar Fundis. 21. Aug.
Paternus epiſc. & mart. in territ. Conſtantien 13. Sept.
Paternus mar. Senonen. 12. Nou.
Patiens epiſc. Metenſis. 8. Ianu.
Patiens epiſc. Lugdunenſis. 11. Sept.
Patientia mar. in Hiſpania. ſup. cum Orontio. 1. Mai.
Patricia mart. Nicodemiæ ſup. cum Macedonio. 31 Mart.
Patricia virgo Neapoli. 25. Aug.
Patricius epiſc. Aruernenſis. 16 Mart.
Patricius epiſc. in Hibernia. 17. Mar.
Patricius epiſcopus, Acatius, Menander, & Polyanus m. Pruſæ in Bithynia. 28. Apr.
Patricius abbas Niuernis. 24. Aug.
Patrobas diſcipulus B. Pauli inſ. cum Philologo. 4. Nou.
Patroclus m. Trecis ſub Aureliano. 21. Ianu.
Paula vidua Romana. in Bethleem. 26. Ianu.
Paula virgo & mar. Conſtātinopoli. 3. Iuni.
Paula virgo & mar. in Hiſpania. ſup. cum Cyriaco. 18. Iuni.
Paula mar. Damaſci. inſ. cum Sabino. 20. Iul.
Paula virgo & mart. Carthagine. ſup. cum Baſſa 10. Aug.
Paulillus puer in Africa. ſup. cum Arcadio. 13. Nou.
Paulillus mart. Nicomediæ. ſup. cum Cyriaco. 19 Dec.
Paulina virgo & mar. Romæ. ſup. cum Artemio. 6. Iuni.
Paulina mar. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Euſebio. 2. Dec.
Paulina mart. Romæ. ſup. cum Donata. 31. Dec.
Paulinus epiſc. Brixienſis. 29. Apr.
Paulinus mar. Coloniæ. 4. Mai.
Paulinus mart. Tuderti. ſup. cum Feliciſſimo. 26. Mai.
Paulinus epiſc. Nolanus. 22. Iuni.
Paulinus epiſc. Lucenſis, & ſocij mar. ſub. Nerone. 12. Iul.
Paulinus epiſc. Treuirenſis mar. in Phrygia ſub Conſtantino. 31. Aug.
Paulinus epiſc. Eboracenſis. 10. Oct.
Paulinus epiſc Capuanus. 10. Oct.
Paulus primus eremita, in Thebaide. 10. Ian.
Paulus, Gerontius, Ianuarius, Saturninus, Succeſſus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mar. in Africa. 19. Ian.
Paulus epiſc. Tricaſtinorum. 1. Febr.
Paulus, Lucius, & Cyriacus mart. Romæ. 8. Febr.
Paulus epiſc. Virodunenſis. 8. Febr.
Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria mar. in Portu Romano. 2. Mart.
Paulus epiſc. Peluſij. 7. Mart.
Paulus cognomento Simplex. 7. Mart.
Paulus mar. Corinthi ſub Decio. ſup. cum Codrato. 10 Mart.
Paulus mar. Conſtantinopoli ſub Copronymo. 17. Mart.
Paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quattuor mar. in Syria. 20. Mart.
Paulus epiſc. Narbonenſis. 22. Mart.
Paulus monachus mar. Cordubæ. ſup. cum Elia. 17. Apr.
Paulus mar. in Helleſponto. inſ. cum Petro. 15. Mai.
Paulus mar. Nouioduni. ſup. cum Heraclio. 17. Mai.
Paulus mar. ſup. cum Conſtante. 28. Mai.
Paulus mar. Cæſareæ ſub Maximino. inſ. cum Valente. 2. Iuni.
Paulus presb. & mar. Auguſtoduni ſub Aureliano. inſ. cum Reueriano. 1. Iuni.
Paulus mar. Conſtantinopoli. ſup. cum Luciano 4. Iuni.
Paulus epiſc. Conſtantinop. mar. ſub Conſtantio. 7. Iuni.
Paulus & Cyriacus mar. in Ponto. 20. Iuni.
Paulus mar. Romæ ſub Iuliano. ſup. cum Ioanne. 26. Iuni.
Paulus Papa Romæ. 28. Iuni.
Paulus Apoſt. mar. Romæ ſub Nerone. inſ. cum Petro. 29. Iuni.
Euiſdem Conuerſio. 25. Ianu.
Euiſdem Commemoratio. 30. Iuni.
Paulus mar. ſup. cum Marco. 3. Iul.
Paulus diaconus & mar. Cordubæ. 20. Iul.
Paulus mar. in Palæſtina ſub Maximiano Galerio. 25. Iul.
Paulus & Iuliana mar. Ptolemaide ſub Valeriano. 17. Aug.
Paulus mart. Antiochiæ ſup. cum Nicæa. 29. Aug.
Paulus, Tatta, Sabinianus, Maximus, Rufus, & Eugenius mart. Damaſci. 25. Sept.
Paulus mar. ſub Valeriano. ſup. cum Dionyſio. 3. Oct.
Paulus m. Nicææ. ſup. cum Dario. 19. Dec.
Paulus mart. Tripoli. ſupr. cum Luciano. 24. Dec.
Pauſides mar. Cæſareæ ſub Diocletiano inſ. cum Timolao. 24. Martij.
Pauſilippus mart. ſub Hadriano. inſ. cum Theodoro. 15. Apr.
Pegaſius mar. in Perſide. ſup. cum Acindyno. 2. Nou.
Pelagia mar. ſup. cum Domitio. 23. Mart.
Pelagia virgo & mar. Tarſi ſub Diocletiano. 4. Mai.
Pelagia virgo & mar. Antiochiæ. 9. Iunij.
Pelagia mar. Nicopoli. ſup. cum Ianuario. 11. Iul.

Pelagia pœnitens, Hieroſolymis.8. Oct.
Pelagia virgo mar. Antiochiæ.ſup. cum Beronico. 19. Oct.
Pelagius epiſc. Laodicenus.25. Mart.
Pelagius mar. Cordubæ ſub Abdarameno. 26. Iuni.
Pelagius mar. Conſtantiæ ſub Numeriano. 28. Aug.
Peleus epiſc.mar. in Phœnicia ſub Diocler. inf.cum Tyrannione. 20.Febr.
Peleus, Nilus, & Elias epiſc. Aegyptij mar. cum plurimis clericis in Palæſtina ſub Diocle.19. Sept.
Peleuſius presbyter, & mart. Alexandriæ. 7. Apr.
Pelinus epiſc. Brundiſinus mar. Corfinij ſub Iuliano. 5. Dec.
Peregrinus mar. Theſſalonicæ. ſup. cum Ireneo. 5. Mai.
Peregrinus epiſcopus Antiſiodorenſis & mart. 16. Mai.
Peregrinus epiſcopus & mar. in Pelignis. 13. Iuni.
Peregrinus mar. Apolloniæ. ſup. cum Ifauro. 12. Iuni.
Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Heſychius, Papius, Saturninus, Germanus, & Aſtius epiſcopus, mar. in Macedonia ſub Traiano.7. Iuli.
Peregrinus presb. Lugduni.28. Iul.
Peregrinus mar. Romæ ſub Commodo.ſup. cum Euſebio,25. Aug.
Perfectus presb. & mar. Cordubæ. 18. Apr.
Pergentinus & Laurentinus m. Aretij ſub Decio.3. Iuni.
Perpetua & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Secundolus mart. Tuburbi ſub Seuero.7. Mart.
Perpetua B. Petri diſcipula Romæ.4. Aug.
Perpetuus epiſcopus Turonenſis.8. Apr.
Perſeueranda virgo.26. Iuni.
Petronilla virgo Romæ.31. Mai.
Petronius epiſc. Veronenſis.6. Sept.
Petronius epiſc. Bononienſis.4. Oct.
Petrus & Paulus Apoſtoli, mar. Romæ ſub Nerone.29. Iuni.
Baſilicarum eorumdem Dedicatio Romæ. 18. Nou.
Petri Apoſt. Cathedra Romæ.18. Ianu.
Antiochiæ. 22. Febr.
Eiuſdem Dedicatio ad Vincula.1. Aug.
Petrus mar. Aulonæ.3. Ianu.
Petrus epiſc. Sebaſtæ.9. Ianu.
Petrus Seuerus, & Leucius mart. Alexandriæ.11. Ianu.
Petrus mart. in Africa. ſupr. cum Berardo. 16. Ianu.
Petrus Mauimenus mar. Damaſci.21. Febr.
Petrus confeſſor in Hernicis, 11. Mart.
Petrus mart. Nicomediæ ſub Diocletiano. 12. Mart.
Petrus & Aphrodiſius mart. in Africa. 14. Mart.
Petrus, Marcianus, Iouinus, Tecla, Caſſianus, & alij mart. Romæ.26. Mart.
Petrus diaconus, & Hermogenes mar. Antiochiæ. 17. Apr.
Petrus epiſc. Bracarenſis, & mar. 26. Apr.
Petrus ord. Præd. mar. Mediolan.29. Apr.
Petrus monachus & mart. Cordubæ. ſupr. cum Amatore. 30. Apr.
Petrus epiſc. Papienſis.7. Mai.
Petrus epiſc. Veſontinus.8. Mai.
Petrus, Andreas, Paulus, & Dionyſia mar. in Helleſponto.15. Mai.
Petrus de Morono, dictus Cæleſtinus V. 19. Mai.
Petrus presb. Vualabonſus, Sabinianus, Vuiſtremundus, Habentius, & Hieremias mart. Cordubæ.7. Iuni.
Petrus mar. Philadelphiæ. ſup. cum Cyrillo.1. Aug.
Petrus epiſc. Anagninus. 3. Aug.
Petrus, Iulianus, & alij xviij. mar. Romæ. 7. Aug.
Petrus mar. in Ponto.ſup. cum Marcellino. 27. Aug.
Petrus epiſc. Compoſtellanus. 10. Sept.
Petrus m. in Africa.ſup. cũ Andrea. 23. Sept.
Petrus mar. ſub Decio. ſup. cum Dionyſio. 3. Oct.
Petrus epiſcopus Damaſcenus, & m.4. Oct.
Petrus mar. Hiſpali.8. Oct.
Petrus miles mar. Romæ.inf. cum Theodoſio.25. Oct.
Petrus epiſc. Alexandrinus mar. ſub Maximiano Galerio.26. Nou.
Petrus monachus mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo. infr. cum Stephano.28. Nouemb.
Petrus Chryſologus epiſcopus Rauennæ. 2. Decemb.
Petrus, Succeſſus, Baſſianus, Primitiuus, & alij xx. mar. in Africa.9. Dec.
Phara virgo Meldenſis. 7. Dec.
Pharnacius m. in Armenia ſub Maximiano. ſup. cum Orentio.24. Iuni.
Philadelphus mart. in Sicilia. ſup. cum Alphio. 10. Mai.
Philadelphus m. ſup. cum Diomede. 2. Sept.
Phileas epiſc. Thmueos, & Philoromus tribunus mar. cum innumeris alijs ſub Diocletiano.4. Febr.
Philippianus mar. in Africa. ſup. cum Feliciano.30. Ian.
Philaſtrius epiſc. Brixienſis.18. Iul.
Phileas epiſcopus Aegyptius mart. Alexandriæ ſub Maximiano. ſup. cum Fauſto. 26. Nou.
Philemon & Apollonius mart. Antinoi. 8. Mart.
Philemon & Domninus mar. 21. Mart.
Philemon & Apphias m. Coloſſis ſub Nerone.22. Nou.
Philetus ſenator, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Cronidas mar. 27. Mart.
Philibertus abbas in Herio inſula.20. Aug.
Philibertus mart. in Hiſpania. ſup. cum Fabriciano 22. Aug.
Philippa mar. Perge ſub Antonino. inf. cum Theodoro. 20. Sept.
Philippus epiſc. Gortynæ ſub M. Antonino. 11. Apr.
Philippus & Iacobus Apoſtoli, mar. Hierapoli, & Hieroſolymis. 1. Mai.
Philippus Argyrio in Sicilia. 12. Mai.
Philippus Nerius Congreg. Oratorij Fundator Romæ. 26. Mai.
Philippus diaconus de vij. Cæſareæ.6. Iuni.
Philippus mar. Romæ. ſub Antonino. inf. in Septem fratres. 10. Iul.
Philippus, Zenon, Narſeus, & decem infantes mar. Alexandriæ. 15. Iul.
Philippus mar. Nicodemiæ. inf. cum Serapione. 17. Aug.
Philippus ord. Ser. B. Mariæ. 23. Aug.
Philippus mar. ſup. cum Diomede. 2. Sept.
Philippus mar. Alexandriæ. 13. Sept.
Philippus epiſcopus, Seuerus presb. Euſebius & Hermes mart. Hadrianopoli ſub Iuliano. 22. Oct.
Philippus epiſcopus Firmij, & mar. 22. Oct.
Philo & Agathopodes diaconi Antiochiæ. 25. Apr.
Philogonius epiſc. Antiochenus. 20. Dec.
Philologus & Patrobas B. Pauli diſcipuli. 4. Nou.
Philomenus mart. Heracleæ. ſup. cum Clementino. 14. Nou.
Philomenus mart. Ancyræ ſub Aureliano. 29. Nou.
Philonilla B. Pauli diſcipula Tarſi. inf. cum Zenaide. 11. Oct.
Philoromus tribunus militum mar. in Aegypto ſub Diocletiano. ſup. cum Philea. 4. Febr.
Philotherus mar. Nicomediæ ſub Diocletiano. 19. Mai.
Philoterus mart. ſub Maximino. ſup. cum Domnino. 5. Nou.
Philumena virgo Septempedana. 5. Iul.
Phlegon Apoſtolorum diſcipulus. ſup. cum Herodione. 8. Apr.
Phocas mar. Antiochiæ. 5. Mart.
Phocas epiſcopus Synope mar. ſub Traiano 14. Iul.
Phœbe, Corinthi. 3. Sept.
Photina, Ioſeph, Victor, Sebaſtianus, Anatolius, Photius, Photides, Paraſceues, & Cyriaca mar. 20. Mar.
Photinus epiſcopus Lugdunen. Sanctus diaconus, Vetius Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexander, Blandina, & alij mart. ſub Marco Aurelio Antonino. 2. Iuni.
Photinus mar. Nicomediæ ſub Diocle. inf. cum Aniceto. 12. Aug.
Photius mar. ſup cum Archelao. 4. Mart.
Photius mar. ſup. cum Photina. 20. Mar.
Pia mar. in Africa, ſup. cum Paulo. 19. Ianu.
Piaton presb. & mart. Tornaci ſub Maximiano. 1. Oct.
Pientia virgo & mar. in pago Vilcaſſino. ſup. cum Nicaſio. 11. Oct.
Pierius presbyter Alexandrinus ſub Diocletiano. 4. Nou.
Pigmenius mar. Romæ ſub Iuliano. 24. Mar.
Pinianus, Conſtantinopoli. ſup. cum Melania. 31. Dec.
Pinytus epiſcopus Gnoſſi ſub Antonino. 10. Oct.
Pionius presb. & mart. Smyrnæ cum alijs xv. ſub Decio. 1. Febr.
Piperion mar. Alexandriæ. ſup. cum Candido. 11. Mart.
Pirminius epiſc. Meldenſis. 3. Nou.
Pius Papa & mar. Romæ ſub Marco Aurelio Antonino. 11. Iul.
Placidia virgo Veronæ. 11. Oct.
Placidus monachus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus diaconus, Fauſtus, & alij xxx. monachi mart. Meſſanæ. 5. Oct.
Placidus mar. ſup. cum Anaſtaſio. 11. Oct.
Plato monachus Conſtantinopoli. 4. Apr.
Plato mar. Ancyræ. 22. Iul.
Platonides, & alij duo m. Aſcalone. 6. Apr.
Plautilla, Romæ. 20. Mai.
Plautus mar. in Thracia. ſup. cum Eutychio 29. Sept.
Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, Serenus, Rhais, Potamioena, & Marcella mar. Alexandriæ ſub Seuero. 28. Iuni.
Podius epiſc. Florentinus. 28. Mai.
Pœmon anachorita in Thebaide. 27. Aug.
Polius diaconus mar. in Mauritania. inf. cum Timotheo. 21. Mai.
Pollio mart. in Pannonia ſub Diocletiano. 28. Apr.
Polvanus epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano ſup. cum Nemeſiano. 10. Sept.
Polyænus mart. Pruſæ. ſup. cum Patricio. 28. Apr.
Polyænus mar. Romæ. ſup. cum Herma. 18. Aug.

Poly-

Polycarpus epiſc. Smyrnen. mar. ſub Marco Aurelio Antonino cum alijs xij. 26. Ian.
Polycarpus presbyter Romæ. 23. Febr.
Polycarpus & Theodorus mart. Antiochiæ. 7. Dec.
Polychronius epiſc. Babylonius, m. in Perſide ſub Decio. 17. Febr.
Polychronius presb. & mar. ſub Conſtantio. 6. Dec.
Polyeuctus m. Meliti ne ſub Decio. 13. Febr.
Polyeuctus, Victorius, & Donatus m. Cæſareæ. 21. Mai.
Polyxena Apoſtolorum diſcipula, in Hiſpania. inf. cum Xantippa. 23. Sept.
Pompeius mar. in Africa ſub Decio. ſup. cum Terentio. 10. Apr.
Pompeius mart. in Macedonia ſub Traiano. ſup. cum Peregrino. 7. Iul.
Pompeius epiſc. Papienſis. 14. Dec.
Pomponius epiſc. Neapolitan. 14. Mai.
Pompnia virgo & mar. Cordubæ. 19. Sept.
Pontianus mart. Spoleti ſub Marco Aurelio Antonino. 19. Ian.
Pontianus mart. Romæ ſub Commodo. ſup. cum Euſebio. 25. Aug.
Pontianus Papa, & Hippolytus presbyt. m. in Sardinia ſub Alexandro. 29 Nou.
Pontianus, & alij quatuor m. Romæ. 2. Dec.
Pontianus mart. Romæ ſub Maximiano. inf. cum Thraſone. 11. Dec.
Pontianus mar. Catanæ. inſ. cum Stephano. 31. Dec.
Ponticus mart. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. ſup. cum Photino. 2. Iun.
Pontius diaconus S. Cypriani, Carthagine. 8. Mart.
Pontius m. in Gallia ſub Valeriano. 14. Mai.
Poppon abbas Attrebati. 25. Ian.
Porcarius abbas Lirioenſis, & quingenti monachi mar. 12. Aug.
Porphyrius & Seleucus mart. Cæſareæ ſub Maximino. 15. Febr.
Porphyrius epiſc. Gazæ. 26. Febr.
Porphyrius mar. in Vmbria. 4. Mai.
Porphyrius, Romæ. 20. Aug.
Porphyrius mar. in Helleſponto. ſup. cum Oneſiphoro. 6. Sept.
Porphyrius mimus m. ſub Iuliano. 15. Sept.
Porphyrius m. Epheſi ſub Aureliano. 4. Nou.
Portianus abbas. Aruernis. 24. Nou.
Potamia m. Thaguræ. ſup. cum Iulio. 5. Dec.
Potamiœna virgo & m. Alexandriæ ſub Seuero. ſup. cum Plutarcho. 28. Iun.
Potamion epiſc. in Aegypto, mar. ſub Maximiano Galerio. 18. Mai.
Potamius & Nemeſius m. in Cypro. 20. Feb.
Potentianus mar. Senonen. inſ. cum Sabiniano. 31. Dec.
Potitus m. in Sardinia ſub Antonino. 13. Ian.
Præpedigna mar. Oſtiæ ſub Diocletiano. ſup. cum Maximo. 18. Febr.
Præſentatio B. Mariæ virginis in templo. 21. Nouemb.
Præſidius epiſc. & m. in Africa ſub Hunnerico. ſup. cum Donatiano. 6. Sept.
Prætextatus epiſcopus Rhotomagen. & m. 24. Febr.
Prætextatus mar. Romæ ſub Maximiano. inſ. cum Thraſone. 11. Dec.
Pragmatius epiſc. Auguſtodunen. 22. Nou.
Praxedes virgo Romæ. 21. Iul.
Priamus mar. in Sardinia. ſup. cum Aemilio. 28. Mai.
Prilidianus m. Antiochię ſub Decio. ſup. cum Babyla. 24. Ian.
Primianus mart. in Africa. ſup. cum Dominico. 29. Dec.
Primitiua mar. Romæ. 24 Febr.
Primitiua virgo & mar. Romæ. 23. Iul.
Primitiuus mar. ſup. in xviij. Mart. Cæſaraug. 16. Apr.
Primitiuus mar. Romæ ſub Hadriano. ſupra cum Getulio. 10. Iun.
Primitiuus mar. Tibure ſub Hadriano. infra cum Symphoroſa. 18. Iul.
Primitiuus mar. in Gallæcia. ſup. cum Facundo. 27. Nou.
Primitiuus m. in Africa. ſup. cũ Petro. 9. Dec.
Primus mar. in Helleſponto. ſup. cum Cyrino. 3. Ian.
Primus & Donatus diaconi & mar. in Africa. 9 Febr.
Primus & Felicianus mar. Romæ ſub Diocl. 9. Iun.
Primus, Cyrillus, & Secundarius mart. Antiochiæ. 2. Oct.
Principius epiſc. Sueſſionenſis. 25. Sept.
Priſca virgo & mar. Romæ ſub Claudio. 18. Ianuar.
Priſcianus m. Romæ ſup cũ Euagrio. 12. Oct.
Priſcianus m. Cæſareæ ſub Diocletiano. ſup. cum Carponio. 14. Oct.
Priſcilla, Romæ. 16. Ian.
Priſcilla in Aſia. ſup cum Aquila. 8. Iul.
Priſcillianus m. Romæ ſub Iuliano. inſ. cum Priſco. 4. Ian.
Priſcus presb. Priſcillianus, & Benedicta m. Romæ ſub Iuliano. 4. Ian.
Priſcus, Malchus, & Alexander m. Cæſareæ ſub Valeriano. 28. Mart.
Priſcus m cum alijs in territorio Antiſiodoren. 26. Mai.
Priſcus Chriſti diſcipulus m. Capuæ. 1. Sept.
Priſcus epiſc. Capuanus, Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, Secundinus, Adiutor, Marcus, Auguſtus, Elpidius, Canion, & Vindonius confeſſores ſub perſecut. Vuandalica in Campania. 1. Sept.
Priſcus m. in Phrygia. 20. Sept.
Priſcus, Creſcens, & Euagrius m. in Ponto. 2 Octob.
Priuatus epiſc. & mart. in territorio Gaualitano ſub Valeriano. 21. Aug.
Priuatus mar. in Phrygia. ſup. cum Dionyſio. 20. Sept.
Priuatus m. Romæ ſub Alexandro. 28. Sept.
Probus epiſc. Veronenſis. 12. Ian.
Probus epiſcopus Reatinus. 15. Mart.
Probus m. Tarſi ſub Diocles. inſ. cum Tharaco 11. Oct.
Probus epiſc. Rauennæ. 10. Nou.
Probus m. in Africa ſub Geiſerico. ſup. cum Arcadio. 13 Nou.
Proceſſus & Martinianus m. Romæ ſub Nerone. 2. Iul.
Prochorus diaconus m Antiochiæ. 9. Apr.
Procul & Hilarion. m. ſub Traiano. 12. Iul.
Proclus epiſc. Conſtantinopolitan. 24. Oct.
Procopius confeſſor Conſtantinopoli. ſub Leone. ſup. cum Baſilio. 27. Febr.
Procopius m. Cæſareæ ſub Diocletia. 8. Iul.
Proculus, Ephebus, & Apollonius mart. Interamnæ. 14. Febr.
Proculus epiſc. Interamnen & m. 14 Apr.
Proculus m Bononiæ ſub Maximiano. 1. Iun.
Proculus m. in Illyrico ſup. cũ Floro. 18. Aug.
Proculus diaconus m. Puteolis ſub Dioclet. ſup cum Ianuario. 19. Sept.
Proculus mar. Auguſtoduni. 4 Nou.
Proculus epiſcopus Narnien. m. ſub Totila. 1. Dec.
Proculus epiſcopus Veronen. ſub Dioclet. 9. Dec.
Proiectus mar Inſ. cum Thyrſo. 24. Ian.
Proiectus epiſcopus Aruernen. & Marinus mar. 25. Ian.
Proſdocimus epiſc. Patauinus. 7. Nou.
Proſper Aquitanus epiſc. Rhegienſis. 25. Iun.
Proſper epiſcopus Aurelianenſis. 29. Iul.
Protaſius m. Mediolani. ſup. cum Geruaſio. 19. Iun.
Protaſius mart. Coloniæ. 4 Aug.
Protaſius epiſc. Mediolanenſis. 24. Nou.
Protogenes epiſc. Carrhis. 6. Mai.
Protocolius m. Alexandriæ. ſup. cum Baſſo. 14. Febr.
Protus mart. Aquileiæ ſub Diocletiano. ſup. cum Cantio. 31. Mai.
Protus & Hyacinthus m. Romæ ſub Gallieno. 11. Sept.
Protus presb. & Ianuarius diaconus mart. in Sardinia ſub Diocletiano. 25. Oct.
Prudentius epiſc. Turiaſonenſis. 28. Apr.
Ptolomæus, Lucius, & alius tertius m. Romæ ſub Antonino. 29. Oct.
Ptolemæus miles m. Alexandriæ. ſup. cum Ammone. 20. Dec.
Publia abbatiſſa Antiochiæ ſub Iuliano. 9. Octob.
Publius epiſc. Athenienſis, & m. 21. Ian.
Publius, Iulianus, Marcellus, & alij mart. in Africa. 19. Febr.
Publius mar. ſup. in xviij. Marty. Cæſaraug. 16. Apr.
Publius, Victor, Hermes, & Papias mar. in Africa. 2. Nou.
Publius epiſcopus & mar. in Aſia. ſup. cum Aurelio. 12. Nou.
Pudens ſenator Romæ. 19. Mai.
Pudentiana virgo Romæ. 19. Mai.
Pulcheria Auguſta virgo Conſtantinopoli. 10. Sept.
Papulus mar. Alexandriæ. ſup. cum Cereale. 28. Febr.
Purificatio B. Mariæ virg. 2. Febr.
Puſicius m. in Perſide ſub Sapore. ſup. cum Symeone. 21. Apr.

Q

Quadrageſimus ſubdiaconus. 26. Oct.
Quadraginta milites mart. Romæ ſub Gallieno. 13. Ian.
Quadraginta milites mar. Sebaſtæ ſub Licinio. 9. Mart.
Quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alij 21. mar. 26 Mart.
Quadratus m. Nicomediæ ſub Decio. 7. Mai.
Quadratus Apoſtolorum diſcipulus, Athenis. 26. Mai.
Quadratus mar. in Africa. 26. Mai.
Quadratus epiſcopus. 21. Aug.
Quartilla mart. Surrenti, inſ. cum Quincto. 19. Mart.
Quartus & Quinctus mar. Romæ. 10. Mai.
Quartus mar. Romæ ſub Valeriano. inſ. cum Xyſto. 6. Aug.
Quartus Apoſtolorum diſcipulus. 3. Nou.
Quartus mart. in Africa. inſ. cum Victuro. 18. Dec.
Queranus abbas in Scotia. 9. Sept.
Quinidius epiſcopus Vaſionenſis. 15. Feb.
Quinctianus & Irenæus mart. in Armenia. 1. Apr.
Quinctianus, Lucius, & Iulianus m. in Africa. 23 Mai.
Quinctianus epiſc. Ruthenorum. 14. Iun.
Quinctianus epiſc. Aruernenſis. 13. Nou.
Quinctianus mart. Catanæ. inſ. cum Stephano. 31. Dec.
Quinctilianus mar. ſub Diocletiano. ſup. cum Maximo. 13. Apr.
Quinctilianus m. ſup. in xviij. Martyres Cæſaraug. 16. Apr.
Quinctilis epiſcopus Nicomedienſis, & m. 8 Mart.
Quinctilla mart. Surrenti. inſ. cum Quincto. 19. Mart.
Quinctinus m. Auguſtę ſub Maximia. 31. Oc.

Quinctus mar. in Africa ſup. cum Aquilino. 4. Ian.
Quinctus, Quinctilla, Quartilla, Marcus, & alij nouem mar. Surrenti. 19. Mart.
Quinctus m. Romæ. ſup. cũ Quario. 10. Mai.
Quinctus, Arcontius, & Donatus mart. Capuæ. 5. Sept.
Quinctus mar. in Lucania. ſup. cum Hyacintho. 29. Oct.
Quinctus, Simplicius, & alij mart. in Africa ſub Decio. 18. Dec.
Quiriacus mart. Auguſtæ. ſup. cum Hilaria. 12. Aug.
Quiriacus epiſc. Oſtienſis, Maximus presbyter, Archelaus diaconus, & ſocij mart. ſub Alexandro. 23. Aug.
Quiriacus anachorita in Palæſtina. 29. Sept.
Quiriacus & Iulitta mar. Tarſi ſub Dioclet. 16. Iun.
Quirinus mart. Romæ ſub Claudio. 25. Mar.
Quirinus tribunus mart. Romæ ſub Hadriano. 30. Mart.
Quirinus epiſc. Siſcienſis & mar. 4. Iun.
Quirinus mar. Tibure. 4. Iun.
Quirinus presb. mar. in pago Vilcaſſino. ſup. cum Nicaſio. 11. Oct.
Quiteria virgo & m. in Hiſpania. 21. Mai.
Quoduultdeus epiſc. Carthaginien. confeſſor Neapoli ſub Geiſerico. 26. Oct.

R

RAdegundea Regina. Pictauis. 13. Aug.
Raineldes virgo & ſocij m. in Gallia. 16. Iul.
Raineriua confeſſor Piſis. 17. Iun.
Raineriua epiſc. Aquilanus. 30. Dec.
Ranulphus mar. Atrebaten. 27. Mai.
Raſiphus mar. Romæ. 23. Iul.
Raymundus ordinis Prædicat. Barcinonæ. 7. Ian.
Reatirius m. in Africa. ſup cum Dacio. 27. Ian.
Redempta virgo Romæ. infr. cum Romula. 23. Iul.
Redemptus epiſc. Ferentini. 8. Apr.
Regina virgo & m. Auguſtodunen. 7. Sept.
Regulus epiſcopus. 30. Mart.
Regulus m. Populonij ſub Totila. 1. Sept.
Relatio pueri IESV de Aegypto. 7. Ian.
Rembertus epiſcopus Bremenſis. 4. Febr.
Remedius epiſc. in oppido Vapingo. 3. Febr.
Remigius epiſc. Rhemenſis. 1. Oct.
Reparata virgo & mar. Cæſareæ ſub Decio 8. Octob.
Reſpicius m. inf. cum Tryphone. 10. Nou.
Reſtituta virgo & mart. Neapoli ſub Valeriano. 17. Mai.
Reſtituta virgo & m. cum alijs multis Soræ ſub Aureliano. 27. Mai.
Reſtitutus mar. Romæ. 29. Mai.
Reſtitutus m. in Hiſpania. ſup. cum Criſpulo. 10. Iun.
Reſtitutus, Donatus, Valerianus, Fructuoſa, & alij xij. m. Antiochiæ. 23. Aug.
Reſtitutus epiſc. Carthaginien. & m. 9. Dec.
Reuerianus epiſcopus Auguſtodunen. Paulus presb. & alij decem m. 1. Iun.
Reuocata m. inf. cum Saturnino. 6. Feb.
Reuocatus m. Smyrnæ. ſuſ. cum Vitale. 9. Ian.
Reuocatus m. Tuburbi ſub Seuero. ſup. cum Perpetua. 7. Mart.
Rhais cathecumena m. Alexandriæ ſub Seuero. ſup. cum Plutarcho. 28. Iun.
Richardus Rex Anglorum, Lucæ. 7. Febr.
Richardus epiſc. Ciceſtrienſis. 3. Apr.
Richardus epiſc. Andriæ. 9. Iun.
Richarius presb. in monaſt. Cẽtulæ. 26. Apr.
Rigobertus epiſc. Rhemenſis. 4. Ian.
Ripſimis, & ſociæ virg. & m. in Armenia ſub Tiridate. 29. Sept.
Rixius mar. ſup. cum Lucia. 6. Iul.
Robertus primus abbas Ciſtertij, in monaſt. Moliſmenſi. 29. Apr.
Robertus abbas Ciſtertien. in Anglia. 7. Iun.
Robuſtianus mar. Mediolani. 24. Mai.
Robuſtianus & Marcus mar. 31 Aug.
Rocchus confeſſor in Monte Peſſulano. 16. Auguſt.
Rodopianus mar. in Caria ſub Diocletiano. ſup. cum Diodoro. 3. Mai.
Rogatianus m. in Britannia ſub Diocletiano. ſup. cum Donatiano. 24. Mai.
Rogatianus presb. & Feliciſſimus m. in Africa ſub Valeriano. 26. Oct.
Rogatianus mar. in Africa. ſup. cum Caſtore. 28. Dec.
Rogatus m. in Africa. inf cum Zotico. 12. Ian.
Rogatus m. in Africa. ſup. cũ Cyrillo. 8. Mar.
Rogatus, Succeſſus, & alij xvj. mar. in Africa 28. Mart.
Rogatus m. in Africa. ſup. cũ Areſio. 10. Iun.
Rogatus monachus m. Carthagine ſub Hunnerico. ſup. cum Liberato. 17. Aug.
Rogatus m. Romæ. ſup. cum Lucio. 1. Dec.
Rogellus & Seruusdeus marty. Cordubæ. 16. Sept.
Romana virgo Tuderti. 23. Febr.
Romanus abbas in territorio Lugdunen. 28. Febr.
Romanus abbas in pago Antiſiodoren. 22. Mai.
Romanus m. Romæ ſub Valeriano. 9. Aug.
Romanus epiſc. Antiſiodoren. & m. 6. Oct.
Romanus epiſc. Rhotomagen. 23. Oct.
Romanus m. cum Barula puero Antiochiæ ſub Gaerio. 18. Nou.
Romanus presb. in caſtro Blauio. 24. Nou.
Romaricus abbas Luxouien. 8. Dec.
Romualdus anachorita ordin. Camaldulen. Rauennæ. 7. Febr. & 19 Iun.
Romula, Redempta, & Herundo virgines Romæ. 23. Iul.
Romulus mar. Concordiæ. ſup. cum Donato. 17. Febr.
Romulus m. Cæſareæ ſub Diocletiano. infr. cum Timolao. 24. Mart.
Romulus & Secundus mart. in Mauritania. 24. Mart.
Romulus epiſc. Fæſulan. & m. cum ſocijs ſub Domitiano. 6. Iul.
Romulus mar. ſub Traiano. 5. Sept.
Roſa virgo Viterbij. 4. Sept.
Roſalia virgo Panorm. 4. Sept.
Inuentio corporis. 15. Iul.
Roſius confeſſor in Campania. ſup. cum Priſco. 1. Sept.
Roſula mar. in Africa ſub Valeriano. ſupra cum Cypriano. 14. Sept.
Rudericus presb. & Salomon. m. Cordubæ. 13. Mart.
Rufina & Secunda virg. & mart. Romæ ſub Valeriano. 10. Iul.
Rufina virgo & mar. Hiſpali. ſup. cum Iuſta. 19. Iul.
Rufina, Cæſareæ. inf. cũ Theodoto. 31. Aug.
Rufinus m. Romæ. ſup. cũ Macario. 28 Febr.
Rufinus mar. in Africa. ſup. cum Epiphanio. 7. Apr.
Rufinus mar. Sueſſione ſub Diocletiano. inf. cum Valerio. 14. Iun.
Rufinus & Martia mar. Syracuſis. 21. Iun.
Rufinus mar. Aſiſij. 30. Iul.
Rufinus epiſc. Marſorum, & ſocij mart. ſub Maximino. 11 Aug.
Rufinua confeſſor Mantuæ. 19. Aug.
Rufinus epiſc. Capuanus. 26. Aug.
Rufinus, Siluanus, & Vitalicus mar. Ancyræ. 4. Sept.
Rufinus & Rufinianus mar. 9. Sept.
Rufinus, Marcus, Valerius, & ſocij marty. in Africa. 16. Nouemb.
Rufus mart. Meliine. ſup. cum Hermogene. 19. Apr.
Rufus mart. Philadelphiæ. ſup. cum Cyrillo. 1. Aug.
Rufus epiſc. Capuanus & m. 27. Aug.
Rufus & Carpophorus m. Capuæ ſub Diocletiano. 27. Aug.
Rufus mar. Damaſci. ſup. cum Paulo. 25. Sep.
Rufus epiſc. Metenſis. 7. Nou.
Rufus epiſc. Auenionen. 12. Nou.
Rufus Apoſtolorum diſcipulus. 21. Nou.
Rufus mar. cum ſua familia Romæ ſub Diocletiano. 28. Nou.
Rufus & Zoſimus m. in Macedonia. 18. Dec.
Rumoldus epiſc. Dublinen, & mart. Machliniæ. 1. Iul.
Rupertus epiſc. Salisburgen. 27. Mart.
Ruſtica m. Romæ. ſup. cum Donata. 31. Dec.
Ruſticus mar. Veronæ ſub Maximiano. ſup. cum Firmo. 9. Aug.
Ruſticus ſubdiaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico. ſup. cum Liberato. 17. Aug.
Ruſticus epiſc. Aruernenſis. 24. Sept.
Ruſticus presb. mar. Lutetiæ. ſup. cum Dionyſio. 9. Oct.
Ruſticus epiſc. Treuirenſis. 14. Oct.
Ruſticus epiſc. Narbonen. 26. Oct.
Rutilus mar. in Africa. 2. Aug.
Rutilus, & ſocij m. in Pannonia. 4. Iun.
Rutulus m. in Africa. ſup. cũ Lucio. 18. Feb.

S

SAbas Gothus, & alij plures m. in Cappadocia ſub Valente. 12. Apr.
Sabas, & lxx. milites m. Romæ. 24. Apr.
Sabaa abbas in Cappadocia. 5. Dec.
Sabbatius mar. Antiochiæ ſub Probo. infra cum Trophimo. 19. Sept.
Sabel mar. Chalcedone ſub Iuliano. ſup. cum Manuele. 17. Iun.
Sabina mar. Romæ ſub Hadriano. 29. Aug.
Sabina virgo in pago Tricaſſino. 29. Aug.
Sabina m. Abulæ. inf. cum Vincẽtio. 27. Oct.
Sabinianus mar. in territorio Tricaſſino ſub Aureliano. 29. Ian.
Sabinianus monachus m. Cordubæ. ſup. cum Petro presbytero. 7. Iun.
Sabinianus mart. Damaſci. ſup. cum Paulo. 25. Sept.
Sabinianua epiſc. Senonen. & Potentianus mar. 31. Dec.
Sabinus mar. ſup. cum Donato. 25. Ian.
Sabinus epiſc. Canuſij. 9. Feb.
Sabinus mar. Hermopoli. 13. Mart.
Sabinus confeſſor Pactauien. 11. Iul.
Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Caſſia, Paula, & alij x. mart. Damaſci. 20. Iul.
Sabinus epiſc. Placentinus. 11. Dec.
Sabinus epiſc. Spoleti, Exuperantius & Marcellus diaconi, Venuſtianus & alij m. ſub Maximiano. 30. Dec.
Sacerdoa epiſc. in territorio Petragoricenſi. 4. Mai.
Sacerdos epiſc. Saguntinus. 5. Mai.
Sacerdos epiſcopus Lugdunen. 12. Sept.
Sadoth epiſc. & alij cxxviij. mart. in Perſide ſub Sapore. 20. Febr.
Sagar epiſc. Laodiceæ & mar. 6. Oct.
Salaberga abbatiſſa Lauduni. 22 Sept.
Salluſtia mar. Romæ ſub Decio. ſup. cum Cereale. 14. Sept.
Salluſtianus confeſſor in Sardinia. 8. Iun.
Salomon mar. Cordubæ. ſup. cum Ruderico. 13. Mart.
Salomon epiſc. Genuenſis. 28. Sept.
Saluinus epiſc. Veronenſis. 12. Oct.
Saluius mar. in Africa. 11. Ian.
Saluius epiſcopus Ambianen. & marty. 11. Ianuar.

Saluius epiſcopus Engoliſmen. & Superius mar. Valencenis. 26. Iun.
Saluius epiſcopus Albigenſis. 10. Sept.
Salutarius archidiaconus mar. in Africa. ſup. cum Eugenio. 13. Iul.
Samonas mar. Edeſſæ ſub Dioclet. ſup. cum Guria. 15. Nou.
Sampſon presbyter Cõſtantinopoli. 27. Iun.
Sampſon epiſcopus in Britannia. 28. Iul.
Samuel mar. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. ſup. cum Elia. 16. Febr.
Samuel propheta. 20. Aug.
Samuel mar. in Mauritania. ſup. cum Daniele. 13. Oct.
Sanctus mar. Cordubæ. 5. Iun.
Sanctinus epiſc. Meldenſis. 22. Sept.
Sanctorum omnium Feſtiuitas. 1. Nou.
Sanctus diaconus mart. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. ſup. cũ Photino. 2. Iun.
Sandalius mart. Cordubæ. 3. Sept.
Sarbelius, & Barbea mart. Edeſſæ ſub Traiano. 29. Ian.
Sarmata mar. in Thebaide. 11. Oct.
Saturianus mar. in Africa ſub Geiſerico. ſup. cum Martiniano. 16. Oct.
Saturnina virgo & mar. Atrebati. 4. Iun.
Saturnini quatuor mar. ſup. in xviij. Marty. Cæſarauguſtani. 16. Apr.
Saturninus m. in Africa. ſup. cũ Paulo. 19. Ian.
Saturninus, Thyrſus, & Victor mar. Alexandriæ. 31. Ian.
Saturninus, Theophilus, & Reuocata mart. 6. Febr.
Saturninus presbyter, Datiuus, Felix, Ampelius, & ſocij mart. in Africa ſub Dioclet. 11. Febr.
Saturninus, Caſtulus, Magnus, & Lucius m. 15. Febr.
Saturninus mar. Adrumeti. inf. cum Verulo. 21. Febr.
Saturninus mart. Tuburbi ſub Seuero. ſupra cum Perpetua. 7. Mart.
Saturninus, & alij nouem mart. in Africa. 22. Mart.
Saturninus epiſc. Veronenſis. 7. Apr.
Saturninus, Neopolus, Germanus, & Cæleſtinus mar. Romæ. 2. Mai.
Saturninus mar. in Macedonia ſub Traiano. ſup. cum Peregrino. 7. Iul.
Saturninus mar. in Portu Romano. ſup. cum Martiale. 22. Aug.
Saturninus mar. Capuæ. ſup. cum Marcello. 6. Octob.
Saturninus & Lupus mar. 14. Oct.
Saturninus, Nereus, & alij ccclxv. mart. in Africa. 16. Oct.
Saturninus m. Caralis ſub Dioclet. 30. Oct.
Saturninus mar. Antiochiæ. ſup. cum Baſileo 27. Nou.
Saturninus ſenex, & Siſinius diaconus mart. Romæ ſub Maximiano. 29. Nou.
Saturninus epiſc. Toloſanus mar. ſub Decio. 29. Nou.
Saturninus mar. Romæ ſub Valeriano. ſupra cum Irenæo. 15. Dec.
Saturninus m. in Creta ſub Decio. inf. cum Theodulo. 23. Dec.
Saturninus mar. in Africa. ſup. cum Dominico. 29. Dec.
Saturus mar. in Africa ſub Geiſerico. ſupra cum Armogaſte. 29. Mart.
Satyrus mar. in Achaia. 12. Ian.
Satyrus B. Ambroſij frater, Mediolani. 17. Septemb.
Sauina matrona Mediolani. 30. Ian.
Sauinus & Cyprianus m. Brixiæ. 11. Iul.
Saula m. Coloniæ. ſup. cum Martha. 20. Oct.
Scholaſtica virgo in monte Caſino. 10. Feb.
Scillitani Martyres Carthagine, Speratus, Narzalus, Cythinus, Veturius, Felix, Acyllinus, Lætātius, Ianuaria, Generoſa, Veſtina, Donata, & Secunda. 17. Iul.
Scubiculus diaconus mart. in pago Vilcaſſino. ſup. cum Nicaſio. 11. Oct.
Sebaſtia m. Sirmij. ſup. cũ Innocentio. 4. Iul.
Sebaſtiana mart. Heracleæ ſub Domitiano. 16. Sept.
Sebaſtianus m. Romæ ſub Dioclet. 20. Ian.
Sebaſtianus mar. in Armenia. ſup. cum Dionyſio. 8. Feb.
Sebaſtianus m. ſup. cum Photina. 20. Mar.
Sebbus Rex Angliæ. 29. Aug.
Secunda virgo & mart. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Rufina. 10. Iul.
Secunda mart. Carthagine. ſup. in Scillitani mart. 17. Iul.
Secunda virgo mar. Tuburbi ſub Valeriano. ſup. cum Maxima. 30. Iul.
Secundarius mart Antiochiæ. ſup. cum Primo. 2. Oct.
Secundianus mar. Concordiæ. ſup. cum Donato. 17. Feb.
Secundianus, Marcellianus, & Verianus m. in Tuſcia ſub Decio. 9. Aug.
Secundilla mart. in Portu Romano. ſup. cum Paulo. 2. Mart.
Secundina virgo & mart. Anagniæ ſub Decio. 15. Ian.
Secundinus mar. in Africa. ſup. cum Lucio. 18. Febr.
Secundinus mart. Adrumeti. inf. cum Verulo. 21. Feb.
Secundinus epiſc. Cirthen. m. ſub Valeriano. ſup. cum Agapio. 29. Apr.
Secundinus mar. Cordubæ. 21. Mai.
Secundinus epiſc & mar. Sinueſſæ. ſup. cum Caſto. 1. Iul.
Secundinus confeſſor in Campania. ſup. cum Priſco. 1. Sept.
Secundolus mar. Tuburbi ſub Seuero. ſupra cum Perpetua. 7. Mart.
Secundus mar. in Africa. ſup. cum Epicteto. 9. Ian.
Secundus mar. in Mauritania. ſup. cum Romulo. 24. Mart.
Secundus mar. Aſtenſis. 29. Mart.
Secundus epiſc. Abulen. 2. Mai. & infr. cum Torquato. 15. Mai.
Secundus presb. & alij mar. Alexandriæ ſub Conſtantio 21. Mai.
Secundus m. Ameriæ ſub Diocletiano. 1 Iun.
Secundus mar. Synnadæ. ſup. cum Democrito. 31. Iul.
Secundus mar. Nouocomi. ſum cum Carpophoro. 7. Aug.
Secundus mart. ex leg. Thebæorum in Liguria. 26. Aug.
Secundus, Fidentianus, & Varicus mart. in Africa. 15. Nou.
Secundus m. Nicææ. ſup. cum Dario. 19. Dec.
Secundus mar. Nicomediæ. ſup. cum Cyriaco. 19. Dec.
Secundus mar. in Africa. ſup. cum Dominico. 29. Dec.
Securus m. in Africa. inf. cum Seuero. 2. Dec.
Sedopha m. in Scythia. ſup. cũ Martino. 5. Iul.
Seleucus mart. Cæſareæ ſub Maximino. ſup. cum Porphyrio. 16. Febr.
Seleucus confeſſor in Syria 24. Mart.
Seleſius mar. Alexandriæ ſub Maximino. ſup. cum Hieronide. 12. Sept.
Senator epiſc. Mediolanenſis. 28. Mai.
Senator, Albani. 26. Sept.
Sennen mar. Romæ ſub Decio. ſup. cum Abdon. 30. Iul.
Septem virgines & mart. Sirmij. 9. Apr.
Septem latrones mart. a B. Iaſone conuerſi. 29. Apr.
Septem fratres mart. Romæ ſub Antonino. ſc. Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis, & Martialis. 10. Iul.
Septem dormientes Epheſi, ſc. Maximianus, Malchus, Martinianus, Dionyſius, Ioãnes, Serapion, Conſtantinus. 27. Iul.
Septem fratres Machabæi, & mater eorum, mar. Antiochiæ ſub Epiphane. 1. Aug.
Septimus monachus marty. Carthagine ſub Hunnerico. ſup. cum Liberato. 17. Aug.
Septimus lector m. Venuſiæ ſub Diocletiano ſup. cum Felice. 24. Oct.
Sequanus presbyter Lingonien. 19. Sept.
Seraphina m ciuitate Mamienſi. 29. Iul.
Serapia virgo & mart. Romæ ſub Hadriano. 3. Sept.
Serapion mar. in Aegypto ſub Numeriano. inf. cum Victorino. 25. Febr.
Serapion mar. Alexandriæ. ſup. cum Cæreale. 28. Febr.
Serapion epiſc. Thmueos: 21. Mar.
Serapion lector m. Pentapoli inf. cum Theodoro. 26. Mart.
Serapion mar. ſub Seuero. 13. Iul.
Seraphion, Epheſi. ſup. in Septem dormientes. 27. Iul.
Serapion m. Romæ ſup. cum Herma. 18. Aug.
Serapion mart. in Ponto. ſup. cum Marcellino. 27. Aug.
Serapion m. Alexandriæ ſub Maximino. ſup. cum Hieronide. 12. Sept.
Serapion epiſc. Antiochenus. 30. Oct.
Serapion m. Alexandriæ ſub Decio. 14 Nou.
Serena vxor Diocletiani, Romæ. 16. Aug.
Sereni duo mar. Alexandriæ ſub Seuero. ſup. cum Plutarcho. 28. Iun.
Sergius mar. Cæſareæ. 24 Febr.
Sergius mar. in Apulia ſub Traiano. ſup. cum Mauro. 27. Iul.
Sergius Papa Romæ. 9. Sept.
Sergius & Bacchus m. Auguſtæ Euphrateſiæ ſub Maximiano. 7. Oct.
Serotina m. Romę. ſup. cum Donata. 31. Dec.
Seruandus & Germanus m. in Hiſpania ſub Diocletiano. 23. Oct.
Seruatius epiſc. Tungrenſis. 13. Mai.
Seruilianus m. Romæ ſub Traiano. inf. cum Sulpicio. 20. Apr.
Seruilius m. in Iſtria. inf. cum Zoello. 24. Mai.
Seruulus mart. Adrumeti. infr. cum Verulo. 21. Febr.
Seruulus confeſſor Romæ. 23. Dec.
Seruus ſubdiaconus mart. Carthagine ſub Hunnerico. ſup. cum Liberato. 17. Aug.
Seruus m. Tuburbi ſub Hunnerico. 7. Dec.
Seruusdeus monachus mart. Cordubæ. ſup. cum Gumeſindo. 13. Ian.
Seruusdeus mar. Cordubæ. ſup. cum Rogello. 16. Sept.
Seuera virgo Treuiris. 20. Iul.
Seuerianus & Aquila m. Cæſareæ. 23. Ian.
Seuerianus epiſcopus Scythopolis, & mart. 21. Febr.
Seuerianus mar. ſub Dioclet. inf. cum Victore. 20. Apr.
Seuerianus miles mart. Sebaſtæ ſub Licinio. 9. Sept.
Seuerianus mar. Romæ ſub Diocletiano. ſup. in Quatuor Coronati. 8. Nou.
Seuerinus epiſc. Neapolitan. 8. Ian.
Seuerinus abbas, Noricorum apoſtolus. 8. Ianuar.
Seuerinus abbas Agaunenſis. 11. Febr.
Seuerinus epiſc Septempedanus. 8. Iun.
Seuerinus mar. ſup. cum Lucia. 6. Iul.
Seuerinus mar. Nouocomi. ſup. cum Carpophoro. 7. Aug.
Seuerinus epiſc. Colonienſis. 23. Oct.
Seuerinus monachus Tibure. 1. Nou.

Seuerinus, Exuperius, & Felicianus m. Vien-
næ. 19. Nou.
Seuerinus monachus Lutetiæ. 27. Nou.
Seuerinus epiſc. Treuirenſis. 21. Dec.
Seuerus m. Alexandriæ ſup. cũ Petro. 21. Ian.
Seuerus epiſc. Rauenn. 1. Febr.
Seuerus presb. in prouincia Valeriæ. 15. Feb.
Seuerus epiſc. Neapolitan. 30. Apr.
Seuerus presbyter Viennen. 8. Aug.
Seuerus, & Memnon centurio m. 20. Aug.
Seuerus presbyter Vrbeueteri. 1. Oct.
Seuerus epiſc. Treuirenſis. 15. Oct.
Seuerus presb. in Hadrianopoli ſub Iuliano,
ſup. cum Philippo. 22. Oct.
Seuerus epiſc. Barcinonen. & m. 6. Nou.
Seuerus mar. Romæ ſub Diocletiano. ſup. in
Quattuor Coronati. 8. Nou.
Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus
mart. in Africa. 2. Dec.
Seuerus mar. Alexandriæ. ſup. cum Memno-
to. 30. Dec.
Sex Virgines mart. Nicomediæ ſub Maxi-
mian. 19 Mai.
Sextus m. Catanæ. inſ. cũ Stephano. 31. Dec.
Sidonius epiſc. Aruernenſis. 23. Aug.
Sidonius mar. Senonenſis. 11. Iul.
Sigiſmundus Rex Burgundiæ, & m. 1. Mai.
Silas Apoſtolorum diſcipulus in Macedo-
nia. 13. Iul.
Siluanus epiſc. Emiſſenus, & alij duo m. ſub
Maximiano Galerio. 6. Febr.
Siluanus m. in Africa. ſup. cũ Lucio. 18. Febr.
Siluanus epiſc. in Phœnicia, mar. ſub Diocl.
inſ. cum Tyrannione. 20. Febr.
Siluanus m. in Africa. ſup. cũ Cyrillo. 8. Mar.
Siluanus epiſc. Gazæ & alij m. ſub Galerio
Maximiano. 4. Mai.
Siluanus mar. Romæ. 5. Mai.
Siluanus m. in Histria cum Zoello. 24. Mai.
Siluanus mar. Romæ ſub Antonino. ſup. in
Septem fratres. 10. Iul.
Siluanus mart. in Piſidia. ſup. cum Bianore.
10. Iul.
Siluanus m. Ancyræ. ſup. cum Rufino. 4. Sep.
Siluanus confeſſor Bituricen. 22. Sept.
Siluanus m. ſub Maximiano ſup. cum Dom-
nino. 5. Nou.
Siluanus epiſcopus Troade. 2. Dec.
Silueriuſ Papa & m. in inſ. Pontia. 20. Iun.
Siluester epiſc. Cabilonen. 20. Nou.
Siluester abbas apud Fabrianum. 26. Nou.
Siluester Papa Romæ. 31. Dec.
Siluanus epiſc. in Campania. 10. Febr.
Siluinus epiſc. Toloſanus. 17. Febr.
Siluinus epiſc. Veronenſis. 12. Sept.
Siluinus epiſc. Brixienſis. 28. Sept.
Siluius mart. Alexandriæ. ſup. cum Aratore.
21. Apr.
Similianus epiſc. Nannetenſis. 16. Iun.
Simiterius presb. & alij xxx. mart. Romæ ſub
Antonino. 26. Mart.
Simon puer mar. Tridenti. 24. Mart.
Simon Chananæus, & Thaddæus Apoſtoli,
mart. in Perſide. 28. Oct.
Simplicianus epiſc. Mediolanen. 16. Aug.
Simplicianus mar. Catanæ. inſ. cum Stepha-
no. 31. Dec.
Simplicius Papa Romæ. 2. Mart.
Simplicius ſenator mar. Romæ ſub Alexan-
dro. ſup. cum Calepodio. 10. Mai.
Simplicius epiſc. Fauſinæ, & mar. ſub Diocl.
15. Mai.
Simplicius epiſc. Auguſtodunen. 24. Iun.
Simplicius, Fauſtinus, & Beatrix mar. Romæ
ſub Diocle. 29. Iul.
Simplicius mart. cum filiis apud Marſos. 26.
Auguſti.
Simplicius mar. Romæ ſub Dioclet. ſup. cum
Claudio. 8. Nou.
Simplicius epiſcopus Veronenſis. 20. Nou.
Simplicius mart. in Africa ſub Decio. ſup.
cum Quincto. 18. Dec.
Sindulphus confeſſor Rhemen. 20. Oct.
Sindulphus epiſc. Viennen. 10. Dec.
Sirenus monachus mar. Sirmij ſub Maximia-
no. 23. Febr.
Siricius m. Adrumeti. inſ. cũ Verulo. 21. Febr.
Siridon epiſcopus. 2. Ian.
Siſenandus leuita & m. Cordubæ. 16. Iul.
Siuiardus abbas apud Cenomanos. 1. Mart.
Siſinius diaconus, Diocletius, & Florentius
mar. Auximi ſub Dioclet. 11. Mai.
Siſinius, Martyrius, & Alexander mar. Anau-
niæ. 29. Mai.
Siſinius mar. Cyzici ſub Diocl. 23. Nou.
Siſinius diaconus m. Romæ ſub Maximiano,
ſup. cum Saturnino. 29. Nou.
Smaragdus mar. Romæ ſub Maximiano. ſup.
cum Cyriaco. 16. Mart. & 8. Aug.
Sobel Aegyptius m. ſup. cũ Caſtidio. 5. Aug.
Socrates & Dionyſius mart. 19. Apr.
Socrates & Stephanus m. in Britãnia 17. Sep.
Solemnius epiſc. Carnotenſis. 25. Sept.
Solochanus, & ſocij milites mar. Chalcedo-
ne ſub Maximiano. 17. Mai.
Solutor mar. Rauennæ ſub Diocletiano. inſ.
cum Valentino. 13. Nou.
Solutor miles mar. Taurini ſub Maximiano.
ſup. cum Octauio. 20 Nou.
Sopatra virgo Conſtantinopoli. ſup. cum Eu-
ſtolia. 9. Nou.
Sophia virgo & mar. Firmij. 30. Apr.
Sophia & Irenes mar. 18. Sept.
Sophia vidua Romæ. 30. Sept.
Sophonias propheta in Iudæa. 3. Dec.
Sophronius epiſc. Hieroſolymit. 11. Mart.
Sophronius epiſc. in Cypro. 8. Dec.
Soſipatrus B. Pauli diſcipulus Berœæ. 25.
Iunij.
Soſius diaconus mart. Puteolis ſub Diocle-
tiano. ſup. cum Ianuario. 19. & 23. Sept.
Soſthenes & Victor mart. Chalcedone ſub
Diocl. 10. Sept.
Soſthenes B. Pauli diſcipulus, Corinthi. 28.
Nouemb.
Soter Papa & mar. Romæ. 22. Apr.
Soteres virgo & mar. Romæ 10. Febr.
Sozon mart. Pompeiopoli ſub Maximiano.
7. Sept.
Specioſus monachus Romæ. 15. Mart.
Speratus mar. Carthagine. ſup. in Scillitani
mart. 17. Iul.
Spes abbas Nurſiæ. 28. Mart.
Spes virgo & mar. Romæ ſub Hadriano ſup.
cum Fide. 1. Aug.
Speuſippus, Eleuſippus, & Meleuſippus mar.
Lingonis ſub M. Aurelio. 17. Ian.
Spiridion epiſc. in Cypro, confeſſ. ſub Maxi-
miano Galerio. 14. Dec.
Stachys epiſc. Conſtantinopolitan. 31. Oct.
Stacteus mar. Tibure ſub Hadriano. inſ. cum
Symphoroſa. 18. Iul.
Stacteus mar. Romæ. 28. Sept.
Staniſlaus epiſc. Cracouienſis, & mar. 7. Mai.
Stephanus epiſc. Lugdunenſis. 13. Feb.
Stephanus abbas Reate. 13. Febr.
Stephanus m. in Aegypto inſ. cum Victore.
1. Apr.
Stephanus abbas Ciſtertienſis. 17. Apr.
Stephanus epiſc. Antiochenus, & m. 25. Apr.
Stephanus m. Tarſi. ſup. cũ Caſtore. 27. Apr.
Stephanus Papa & mar. Romæ ſub Valeria-
no. 2. Aug.
Stephanus ſubdiaconus mar. Romæ ſub Va-
leriano. inſ. cum Xyſto. 6. Aug.
Stephanus Hungarorum Rex. 20. Aug.
Stephanus mart. in Britannia. ſup. cum So-
crate. 17. Sept.
Stephanus mar. in Hiſpania. ſup. cum Hono-
rio. 21. Nou.
Stephanus mar. Antiochiæ ſub Diocletiano.
22. Nouemb.
Stephanus iunior, Baſilius, Petrus, Andreas,
& ſocij cccxxxix. monachi mar. Conſtan-
tinopoli ſub Copronymo. 28. Nou.
Stephanus mart. in Africa. ſup. cum Claudio.
3. Dec.
Stephanus protomartyr Hieroſolymis. 26.
Decemb.
Eius Inuentio. 3. Aug.
Eiuſdem Tranſlatio Romæ. 7. Mai.
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus,
Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Mi-
neruinus, & Simplicianus mart. Catanæ.
31 Dec.
Stercatius mart. Emeritæ ſub Diocletiano,
inſ. cum Victore. 24. Iul.
Stigmata S. Franciſci apud montem Aluer-
niæ. 17. Sept.
Straton, Philippus, & Eutychianus mart. Ni-
comediæ. 17. Aug.
Straton mar. 9. Sept.
Straton mar. Alexandriæ ſub Maximino. ſup.
cum Hieronide. 12 Sept.
Stratonicus mar. Singiduni ſub Licinio. ſup.
cum Hermylo. 13. Ian.
Stylianus anachoreta Hadrianopoli. 26. Nou.
Styriacus mar. Sebaſte ſub Licinio. ſup. cum
Carterio. 2. Nou.
Succeſſus m. in Africa. ſup. cũ Paulo. 19. Ian.
Succeſſus mart. in Africa ſup. cum Rogato.
28 Mart.
Succeſſus mart. ſup. in xviij. Mart. Cæſaraug.
16. Apr.
Succeſſus m. in Africa. ſup. cũ Petro. 9. Dec.
Suitbertus epiſcopus Verdenſis. 1. Mart.
Sulpicius Pius epiſc. Bituricenſis. 17. Ian.
Sulpicius Seuerus epiſc. Bituricen. 29. Ian.
Sulpicius & Seruilianus m. Romæ ſub Tra-
iano. 20. Apr.
Superius mart. Valencenis. ſup. cum Saluio.
26. Iun
Suranus abbas. 24. Ian.
Suſanna, Marciana, & Palladia mart. cum fi-
lijs. 24. Mai.
Suſanna virgo & mart. Romæ ſub Dioclet.
11 Aug.
Suſanna mart. 20. Sept.
Suuithunus epiſc. Vuintonien. 2. Iul
Syagrius epiſc. Auguſtodunen. 27. Aug.
Sycus & Palatinus mar. Antiochiæ. 30. Mai.
Syluia mater S. Gregorij Magni. Romæ. 5.
Nouemb.
Symeon Stylites monachus Antioch. 5. Ian.
Simeon eps Hieroſolym. ſub Traiano 18. Feb.
Symeon epiſc. Seleuciæ, centum epi, & alij
clerici, Vſthazanes, Abdechalas & Ana-
nias presbyteri, Puſicius, & filia eius vir-
go, mar. in Perſide ſub Sapore. 21. Apr.
Symeon monachus Treuiris. 1. Iun.
Symeon cognomento Salum, Emeſæ 1. Iul.
Symeon monachus in agro Mittuano. 26. Iul.
Symeon Stylites iunior. 3. Sept.
Symeon ſenex. 8. Oct.
Symmachus Papa Romæ. 19. Iul.
Symphorianus m. Romæ. ſup. cum Claudio.
7. Iul.
Symphorianus mar. Auguſtoduni ſub Aure-
liano. 22. Aug.
Symphorianus mar. Romæ ſub Diocletiano.
ſup. cum Claudio 8. Nou.
Symphoroſa mar. in Campania ſub Dioclet.
ſup. cum Ariſtone. 2. Iul.
Symphoroſa, & ſeptem eius filij, Creſcens,
Iulianus, Nemeſius, Primitiuus, Iuſtinus,
Stacteus, & Eugenius m. Tibure ſub Ha-
driano. 18. Iul.

Symphronius mar. in Africa ſup. cum Felice, 3. Febr.
Symphronius Olympius, Theodulus, & Exuperia mar. Romæ. 26. Iul. & 31. Oct.
Syncletica, Alexandriæ. 5. Ian.
Syndimius mar. Nicomediæ, ſup. cum Cyriaco. 19. Dec.
Syneſius & Theopompus mar. 21. Mai.
Syneſius lector mart. Romæ ſub Aureliano. 12. Dec.
Syntiches, Philippis. 22. Iul.
Syrus epiſcopus Genuenſis, 29. Iun.
Syrus epiſc. Papienſis. 9. Dec. & cum Iuuentio eiuſdem vrbis epiſcopo. 12. Sept.

T

Tammarus confeſſor in Campania, ſup. cum Priſco. 1. Sept.
Tarbula mar. ſub Sapore in Perſide. 22. Apr.
Tatiana m. Romæ ſub Alexandro. 12. Ian.
Tatianus diaconus m. Aquileiæ ſub Numeriano. ſup. cum Hilario. 16. Mart.
Tatianus mart. in Phrygia ſub Iuliano, ſupra cum Macedonio. 12. Sept.
Tatio mar. in Iſauria ſub Dioclet. 24. Aug.
Tatta mar. Damaſci. ſup. cum Paulo. 25. Sep.
Taurinus epiſc. Ebroicenſis. 11. Aug.
Taurio m. Amphipoli. ſup. cū Aucto. 7. Nou.
Tecla mar. Romæ. ſup. cum Petro. 26. Mart.
Tecla m. in Palæſtina ſub Diocl. inf. cum Timotheo. 19. Aug.
Tecla, Adrumeti. ſup. cū Bonifacio. 30. Aug.
Tecla virgo & mar. Aquileiæ ſub Nerone, ſup. cum Euphemia. 3. Sept.
Tecla virgo & mart. Iconij ſub Nerone, 23. Sept.
Tecla abbatiſſa in Germania. 15. Oct.
Teleſphorus Papa & mar. Romæ ſub Antonino, 5. Ian.
Terentianus epiſc. Tudertinus mar. ſub Hadriano. 1. Sept.
Terentius, Africanus, Pompeius, & ſocij m. in Africa ſub Dec. 10. Apr.
Terentius epiſc. Iconij, & mar. 21. Iun.
Terentius mart. Tuderti ſub Diocl. ſup. cum Fidentio. 27. Sept.
Tereſia virgo Albæ. 15. Oct.
Tertius confeſſor in Africa ſub Hunnerico. ſup. cum Dionyſia. 6. Dec.
Tertulla virgo & m. Cirthæ ſub Valeriano. ſup. cum Aemiliano. 29. Apr.
Tertullianus epiſc. Bononien. 27. Apr.
Tertullinus presb. & m. Romæ ſub Valeriano. 4. Aug.
Thaddæus Apoſt. mar. in Perſide. ſup. cum Simone. 28. Oct.
Thea m. in Palæſtina. ſup. cū Meuri. 19. Dec.
Thalalæus, Aſterius, Alexander, & ſocij m. Edeſſæ ſub Numeriano. 20. Mai.
Thalus mar. Laodiceæ ſub Dioclet. inf. cum Trophimo. 11. Mart.
Thamel, & ſocij m. ſub Hadriano. 4. Sept.
Tharacus, Probus, & Andronicus mar. Tarſi ſub Diocletiano. 11. Oct.
Tharaſius epiſc. Conſtantinopolit. 25. Febr.
Tharſicius, Zoticus, Cyriacus, & ſocij mart. Alexandriæ. 31. Ian.
Tharſicius acolythus m. Romæ. 15. Aug.
Tharſilla virgo Romæ. 24. Dec.
Thecuſa virgo mar. Ancyræ. inf. cum Theodoto. 18. Mai.
Themiſtocles mart. in Lycia ſub Decio. 21. Decemb.
Theoctiſtes virgo in Paro inſula. 10. Nou.
Theodardus epiſcopus Leodienſis & mart. 10. Sept.
Theodemirus monachus mart. Cordubæ. 25. Iul.
Theodora mart. Nicææ. inf. cum Theuſeta. 13. Mart.
Theodora mar. Romæ ſub Hadriano. 1. Apr.
Theodora virgo & Didymus mart. Alexandriæ ſub Diocletiano. 28. Apr.
Theodora virgo mar. Tarracinæ ſub Domitiano. ſup. cum Flauia Domitilla. 7. Mai.
Theodora pœnitens, Alexandriæ. 11. Sept.
Theodora Romæ ſub Diocles. 17. Sept.
Theodoricus presb. Rhemenſis. 1. Iul.
Theodorus monachus in Aegypto. 28. Dec.
Theodorus m. Heracleæ ſub Licinio. 7. Feb.
Theodorus mart. Romæ. ſup. cum Alexandro. 17. Mart.
Theodorus epiſcopus, Irenæus diaconus, Serapion, & Ammonius lectores, m. Pentapoli. 26. Mart.
Theodorus & Pauſilippus mar. ſub Hadriano. 15. Apr.
Theodorus Trichinas. 20. Apr.
Theodorus epiſc. Anaſtaſiopolis. 22. Apr.
Theodorus epiſc. Bononienſis. 5. Mai.
Theodorus epiſc. Papienſis. 20. Mai.
Theodorus epiſcop. Cyrenenſis, confeſſ. ſub Dioclet. 4. Iul.
Theodorus mar. Romæ ſub Gallieno, ſupra cum Lucilla. 29. Iul.
Theodorus mar. Nicomediæ. inf. cum Zenone. 2. Sept.
Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus mar. ſub Maximiano. 4. Sept.
Theodorus mart. Conſtantinopoli ſub Valente inf. cum Vrbano. 5. Sept.
Theodorus m. Hadrianopoli ſub Maximiano. ſup. cum Maximo. 15. Sept.
Theodorus epiſc. Cantuarienſis. 19. Sept.
Theodorus, Philippa eius mater & ſocij m. Pergæ ſub Antonino. 20. Sept.
Theodorus presb. mar. Antiochiæ ſub Iuliano. 23. Oct.
Theodorus abbas Viennæ. 29. Oct.
Theodorus miles m. Amaſeæ ſub Maximiano. 9. Nou.
Theodorus ſtudita Conſtantinop. 12. Nou.
Theodorus epiſc. Aegyptius, m. Alexandriæ ſub Maximino. ſup. cum Fauſto. 26. Nou.
Theodorus mart. Antiochiæ. ſup. cum Polycarpo. 7. Dec.
Theodorus mar. Antiochiæ. ſup. cum Druſo. 14. Dec.
Theodorus mar. Romæ ſub Valeriano, ſup. cum Irenæo. 15. Dec.
Theodorus manſionarius Eccleſiæ ſancti Petri Romæ. 26. Dec.
Theodorus monachus, & Theophanes epiſcopus Nicænus confeſſ. Conſtantinopol. ſub Leone & Theophilo. 27. Dec.
Theodoſia mar. in Paphlagonia. ſup. cum Alexandra. 20. Mart.
Theodoſia mar. ſup. cum Domitio. 23. Mart.
Theodoſia virgo Tyria m. Cæſareæ ſub Maximino. 2. Apr.
Theodoſia, & aliæ xij. mart. Cæſareæ ſub Diocletiano. 29. Mai.
Theodoſius cœnobiarca in Cappadocia. 11. Ian.
Theodoſius m. ſup. cum Quadrato. 26. Mart.
Theodoſius epiſc. Antiſiodorenſis. 17. Iul.
Theodoſius, Lucius, Marcus, & Petrus milites mar. Romæ. 25. Oct.
Theodora mar. Conſtantinopoli ſub Leone. 17. Iul.
Theodora, cum Euodio, & alijs duobus filijs mart. Nicææ. 2. Aug.
Theodotus mar. in Africa. ſup. cum Aquilino. 4. Ian.
Theodotus epiſc. Cyrinæ confeſſ. ſub Licinio. 6. Mai.
Theodotus, Thecuſa, Alexandra, Claudia, Faina, Euphraſia, Matrona, & Iulitta, virg. & mart. Ancyræ. 18. Mai.
Theodotus mar. in Scythia. ſup. cum Marino. 5. Iul.
Theodotus, Ruſina, & Ammia, Cæſareæ. 31. Aug.
Theodorus epiſc. Laodiceæ. 2. Nou.
Theodotus mar. Heracleæ ſup. cum Clementino. 14. Nou.
Theodulphus epiſc. Laubienſis. 24. Iun.
Theodulus mar. Cæſareæ. 17. Febr.
Theodulus presbyter Antiochiæ. 23. Mart.
Theodulus, Anesius, Felix, Cornelia, & ſocij mar. in Africa. 31. Mart.
Theodulus lector m. Theſſalonicæ ſub Maximiano. ſup. cum Agathopode. 4. Apr.
Theodulus mar. ſub Hadriano. ſup. cum Exuperio. 2. Mai.
Theodulus presb. mar. Romæ ſub Hadriano. ſup. cum Alexandro Papa. 3. Mai.
Theodulus m. in Phœnicia. ſup. cum Leonida. [illegible]
Theodulus mar. Romæ. ſup. cum Symphronio. 26. Iul. & 31. Oct.
Theodulus mar. in Phrygia ſub Iuliano. ſup. cum Macedonio. 12. Sept.
Theodulus, Saturninus, Euporus, Gelaſius, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Baſilides, & Euariſtus mar. in Creta ſub Decio. 23. Dec.
Theogenes mart. in Helleſponto. ſup. cum Cyrino. 3. Ian.
Theogenes epiſc. Hipponen. & alij xxxvj. mar. ſub Valeriano. 26. Ian.
Theogonius mar. Edeſſæ ſub Maximiano, ſup. cum Baſſa. 21. Aug.
Theonas mar. in Cilicia ſub Diocletiano inf. cum Zoſimo. 3. Ian.
Theonas mar. ſub Dioclet. inf. cum Victore. 20. Apr.
Theonas epiſc. Alexandrinus. 23. Aug.
Theonestus epiſc. Alſini & m. 30. Oct.
Theonilla mart. Aegeæ ſub Diocl. ſup. cum Claudio. 23. Aug.
Theopemptus mart. in Cilicia ſub Dioclet. inf. cum Zoſimo. 3. Ian.
Theophanes monachus Conſtantinopoli, confeſſor ſub Leone Armeno. 12. Mart.
Theophanes & ſocij Conſtantinopol. 4. Dec.
Theophanes monachus epiſc. Nicænus. ſup. cum Theodoro. 27. Dec.
Theophila virgo mart. Nicomediæ ſub Diocletiano. ſup. cum Inde. 28. Dec.
Theophilus diacon. & Helladius mar. in Libya. 8. Ian.
Theophilus ſcholaſticus m. Cæſareæ. 6. Feb.
Theophilus mar. ſup. cum Saturnino. 6. Febr.
Theophilus mart. Romæ, ſup. cum Macario. 28. Febr.
Theophilus epiſc. Cæſarienſis. 5. Mart.
Theophilus epiſc. Nicomedienſis. 7. Mart.
Theophilus epiſc. Brixienſis. 27. Apr.
Theophilus prætor m. in Cypro. 22. Iul.
Theophilus m. ſub Dioclet. inf. cum Trophimo. 23. Iul.
Theophilus mart. Alexandriæ. ſup. cum Ammone. 8. Sept.
Theophilus monachus Conſtantinopoli, confeſſ. ſub Iſaurico. 2. Oct.
Theophilus epiſc. Antiochenus. 13. Oct.
Theophilus m. Cæſareæ ſub Decio. ſup. cum Germano. 3. Nou.
Theophilus miles mar. Alexandriæ. ſup. cum Ammone. 20. Dec.
Theopiſtes & Theopiſtus mar. Romæ ſub Hadriano. ſup. cum Euſtachio. 20. Sept.
Theopompus mar. ſup. cum Syneſio. 21. Mai.
Theoprepides m. ſup. cum Phileto. 27. Mart.
Theotichus mart. Antinoi. ſup. cum Ariano. 8. Mart.
Theotimus epiſcopus Tomis. 20. Apr.

Theotimus

Theotimus mart.ſub Maximino. ſup. cum Domnino, 5.Nou.
Theotimus & Baſilianus marty. Laodiceæ. 18.Dec.
Theotimus mar. Tripoli.ſup.cum Luciano. 24.Dec.
Theipeſius mar.in Cappadocia ſub Alexandro. 1.Iun.
Theipeſius mart. Nicææ ſub Maximino ſup. cum Euſtachio. 20.Nou.
Theſſalonica mart. Amphipoli.ſup.cum Aucto. 7. Nou.
Theuſeta, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus,& Arabia mar. Nicææ. 13.Mart.
Thomaides mar. Alexandriæ. 14.Apr.
Thomas Aquinas ord.Præd.in monaſt.Foſſę nouæ. 7.Mart.
Thomas epiſc.Herfordienſis. 2.Oct.
Thomas monachus Antiochiæ. 18.Nou.
Thomas Apoſtolus mar. Calaminæ 21.Dec.
Eiuſdem Tranſlatio Edeſſæ. 3.Iul.
Thomas epiſc.Cantuarien.& m. 29.Dec.
Traſeas epiſcopus Eumeniæ, mart.Smyrnæ. 5.Octob.
Thraſon, Pontianus, & Prætextatus m. Romæ ſub Maximiano. 11.Dec.
Thyrſus & Proiectus mar.. 24.Ian.
Thyrſus, Leucius,& Callinicus mar. Apolloniæ ſub Decio. 28.Ian.
Thyrſus mar. Alexandriæ, ſup.cum Saturnino. 31.Ian.
Thyrſus diaconus mart. Auguſtoduni. ſupra cum Andochio. 24.Sept.
Tiberius, Modeſtus,& Florentia m. in territorio Agathenſi ſub Diocletiano. 10.Nou.
Tiburtius, Valerianus,& Maximus m Romę ſub Alexandro. 14.Apr.
Tiburtius mar. Romæ ſub Dioclet. 11.Aug.
Tiburtius mar.in Sabinis. ſup. cum Hyacintho. 9.Sept.
Tigides & Remedius epiſcopi, in oppido Vapingo. 3.Feb.
Tigrius presb. & Eutropius lector m. Conſtantinopoli. 12.Ian.
Timolaus, duo Dionyſij, Pauſides, Romulus, duo Alexandri,& Agapius mar. Cæſareæ ſub Diocletiano. 24.Mart.
Timon diaconus de vij.m. Corinthi. 19 Apr.
Timotheus diſcipulus B.Pauli, epiſc.Epheſinus, & mar. 24.Ian.
Eiuſdem Trãſlatio Cõſtantinopoli, 9.Mai.
Timotheus mart.Romæ ſub Antonino. ſup. cum Marco. 24. Mart.
Timotheus & Diogenes mart. in Macedonia. 6.Apr.
Timotheus & Maura m. in Thebaide. 3.Mai.
Timotheus, Polius, & Eutychius diaconi m. in Mauritania. 21.Mai.
Timotheus mart. Romæ. ſup.cum Fauſtino. 22.Mai.
Timotheus epiſc. Pruſiadis, mar.ſub Iuliano. 10.Iun.
Timotheus, Tecla,& Agapius mart.in Palæſtina ſub Dioclet. 19. Aug.
Timotheus mar.Romæ. 22 Aug.
Timotheus & Apollinaris mart. Rhemis 23.Aug.
Timotheus & Fauſtus m. Antiochiæ. 8.Sept.
Timotheus diac. m.in Mauritania. 19.Dec.
Titianus epiſc. Opitergij. 16.Ian.
Titianus epiſcopus Brixienſis. 3.Mart.
Titus diſcipulus B. Pauli, & Cretenſium epiſc. 4.Ian.
Titus diaconus mart. Romæ ſub Gothis.16. Auguſt.
Tobias mar.Sebaſtæ ſub Licinio. ſup.cum Carterio. 2.Nou.
Torpes mart. ſub Nerone, Piſis in Tuſcia. 27. Mai.
Torquatus epiſcopus Accitanus, Cteſiphon, Secũdus, Indaletius, Cæcilius, Heſychius, & Euphraſius epiſcopi in Hiſpania, 15. Maij.
Totnanus diaconus mar.Herbipoli, ſup.cum Chyliano. 8.Iul.
Tranquillinus mart.Romæ ſub Diocletiano. 6.Iul.
Transfiguratio Domini in monte Thabor. 6.Auguſt.
Tranſlatio S.Andreæ Apoſtoli, Conſtantinopol. 9. Mai.
Auguſtini epiſcopi Papiæ. 28.Febr.
Dominici ord.Præd.Bononiæ. 24 Mai.
Franciſci confeſſoris Aſſiſij. 25 Mai.
Frigdiani epiſcopi Lucenſis. 18.Nou.
Gregorij Nazianzeni Romæ. 11.Iun.
Herculani epiſcopi & m.Peruſiæ. 1.Mart.
Hieronymi presbyteri Romæ. 9.Mai.
Ignatij epiſcopi & m.Antiochiæ. 17.Dec.
Ioannis Chryſoſtomi Conſtantinopoli. 27.Ian.
Iulianæ virginis & mar.Cumis. 16.Febr.
Lucæ Euangeliſtæ, Conſtantinop. 9.Mai.
Marci Euangeliſtæ Venetijs. 31.Ian.
Mariæ Iacobi, Verulis. 25.Mai.
Marinæ virginis, Venetijs. 17.Iul.
Martini epiſcopi, Turonis. 4.Iul.
Matthæi Apoſtoli, Salerni. 6.Mai.
Monicæ matris S Auguſtini, Romæ. 9. April.
Nicolai epiſcopi Myreæ, Barij in Apulia. 9. Mai.
Stephani protomartyris Romæ. 7.Mai.
Thomæ Apoſtoli, Edeſſæ. 3.Iul.
Timothei Epheſiorum epiſcopi, Conſtantinopoli. 9.Mai.
Tres milites m.Romæ ſub Nerone. 2.Iul.
Tres pueri in Babylonia. 16.Dec.
Triphenes mar. Cyzici. 31.Ian.
Triphina mar.in Sicilia. ſup.cum Agathone. 5. Iul.
Tripos mart.Romæ ſub Aureliano.ſup.cum Baſilide.10.Iun.
Troadios m.Neocæſareæ ſub Dec. 28.Dec.
Troianus epiſc.Santonenſis. 30.Nou.
Trophimus & Thalus m.Laodiceæ ſub Diocletiano. 11.Mart.
Trophimus & Eucarpius mar. 18.Mart.
Trophimus & Theophilus mar.ſub Dioclet. 23.Iul.
Trophimus, Sabbatius,& Dorimedon mart. Antiochiæ & Synnadæ ſub Probo.19.Sep.
Trophimus diſcipulus B.Pauli, & epiſcopus Arelaten. 29.Dec.
Trudo presb.in pago Hasbanio. 23.Nou.
Tryphenna & Tryphoſa Iconij. 10.Nou.
Tryphillus epiſc.in Cypro. 13.Iun.
Tryphon mar. in Africa. ſup. cum Aquilino. 4.Ian.
Tryphon,& alij xij.mar. Alexandriæ. 3.Iul.
Tryphon & Reſpicius mar. & Nympha virgo. 10.Nou.
Tryphonia vxor Decij, Romæ. 18.Oct.
Tryphoſa, Iconij. ſup. cum Tryphenna. 10. Nouemb.
Turianus epiſc.in Britannia. 13.Iul.
Turibius epiſc.Aſturicenſis. 16.Apr.
Tychicus B.Pauli diſcipulus, in Cypro. 29. April.
Tychon epiſcopus in Cypro. 16.Iun.
Tyrannio, Siluanus, Peleus, & Nilus epiſcopi,& Zenobius presb.mar.in Phœnicia ſub Dioclet. 20.Febr.

V

Valens epiſcopus & martyr. cum tribus pueris. 24.Mai.
Valens diaconus, Paulus, & alij nouem mar. Cæſareæ ſub Maximino. 1.Iun.
Valens epiſcopus Veronenſis. 26.Iul.
Valentina virgo & mart. cum ſocia in Palæſtina. 25.Iul.
Valentinus presb. & mart.Romæ ſub Claudio. 14.Febr.
Valentinus epiſc.Interamnen.& m. 14.Feb.
Valentinus epiſc.Treuiren.& mar. 16.Iul.
Valentinus epiſc. 29 Oct.
Valentinus presb. & Hylarius diaconus m. Viterbij ſub Maximiano. 3.Nou.
Valentinus, Felicianus,& Victorinus m.Rauennæ ſub Dioclet 11.Nou.
Valentinus, Solutor,& Victor mart.Rauennæ ſub Dioclet. 13.Nou.
Valentinus, Concordius, Natalis, & Agricola mar.Rauennæ ſub Maximia. 16.Dec.
Valentio m. Doroſtori. ſup. cum Paſſicrate. 25.Mai.
Valeria mar.Mediolani. 28.Apr.
Valeria m.Cæſareæ ſoſ.cum Zenaide. 5.Iun.
Valeria virgo & mar. Lemouicis. 9.Dec.
Valerianus mar. Romæ ſub Alexandro. ſup. cum Tiburtio. 14.Apr.
Valerianus mar. Antiochiæ. ſup. cum Reſtituto. 23.Aug.
Valerianus mar. Alexandriæ ſub Maximino. ſup.cum Hieronide. 12.Sept.
Valerianus mar. Cabilonen. 15.Sept.
Valerianus Macrinus,& Gordianus m.Nouioduni. 17.Sept.
Valerianus epiſc.Aquileienſis 27 Nou.
Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus,& Florentianus epiſcopi & confeſſores in Africa. 28.Nou.
Valerianus epiſc. in Africa ſub Genſerico. 15.Dec.
Valerius epiſcopus Cæſarauguſtan. 28.Ian.
Valerius diſcipulus B.Petri, & epiſc.Treuiren. 29.Ian.
Valerius & Rufinus m.Sueſſione ſub Diocletiano. 14.Iun.
Valerius m.in Africa.ſup.cũ Rufino.16.No.
Varicus mart. in Africa. ſup. cum Secundo. 15.Nou.
Varus miles, & ſeptem Monachi mart. in Aegypto ſub Maximino. 19.Oct.
Vbaldus epiſc. Eugubinus. 16.Mai.
Vedaſtus epiſc. Atrebatenſis. 6 Febr.
Venantius epiſc.& mar. 1.Apr.
Venantius & alij decem mart. Camerini ſub Decio. 18.Mai.
Venantius abbas Turonis. 13.Oct.
Venerius epiſc. Mediolanenſis. 4.Mai.
Venerius eremita in inſula Palmaria.13.Sep.
Veneranda virgo mar.in Gallia ſub Antonino. 14.Nou.
Venerandus marty. Trecen. ſub Aureliano. 14.Nou.
Venuſtianus præſes mart. Spoleti ſub Maximiano. ſup cum Sabino. 30.Dec.
Venuſtus mar in Africa.ſup.cum Heliodoro 6. Mai.
Venuſtus martyr. Romæ. ſup.cum Fauſtino. 22.Mai.
Veranus epiſcopus in territorio Aurelianenſi. 19.Oct.
Veranus epiſc.Lugdunen: 11. Nou.
Verecundus epiſcopus Veronenſis.22.Oct.
Verena virgo in territorio Conſtant. 1.Sep.
Verianus mar.in Tuſcia ſub Decio.ſup.cum Secundiano. 9.Aug.
Veriſſimus, Maxima, & Iulia mart. Vlyſipone ſub Diocletiano. 1.Oct.
Verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij xvj. martyr. Adrumeti in perſecut. Vuandal. 21.Febr.
Verus epiſcopus Viennenſis. 1.Aug.

Verus epiſcopus Salernitan. 23. Octob.
Veſtina mar. Carthag. ſup. in Scillitan. mart. 17. Iul.
Vetius Epagatus mart. Lugduni ſub Marco Aurelio Antonino. ſup. cũ Photino. 2. Iun.
Veturius mar. Carthagine. ſup. in Scillitan. mart. 17. Iul.
Viator miniſter B. Iuſti, Lugduni. 21. Oct.
Viator epiſc. Bergomenſis. 14. Dec.
Victor mart. Ebreduni ſub Diocle. inf. cum Vincentio. 22. Ian.
Victor mar. Alexandriæ, ſup. cum Saturnino. 31. Ian.
Victor mar. in Aegypto ſub Numeriano. inf. cum Victorino. 25. Feb.
Victor confeſſor in territorio Archiacenſi. 26. Febr.
Victor, Victorinus, Claudianus, & Baſſa m. Nicomediæ 6. Mart.
Victor mar. in Africa. 10. Mar.
Victor mar. ſup. cum Phocina. 20. Mart.
Victor mar. Theſſalonicæ. ſup. cum Domnino. 30. Mart.
Victor & Stephanus m. in Aegyto. 1. Apr.
Victor mar. Bracaræ. 12. Apr.
Victor, Zoticus, Zenon, Acindynus, Cæſarius, Seuerianus, Chryſophorus, Theonas, & Antoninus mar. ſub Diocle. 20. Apr.
Victor m. Mediolani ſub Maximiano. 8. Mai.
Victor & Corona mar. in Syria ſub Antonino 14. Mai.
Victor mart. Alexandriæ. ſup. cum Adrione. 17. Mai.
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus milites mar. Maſſiliæ. 21. Iul.
Victor, Stercatius, & Antinogenes m. Emeritæ ſub Diocletiano. 24. Iul.
Victor Papa & mart. Romæ. 28. Iul.
Victor epiſcopus Vticenſis. 23. Aug.
Victor mar. in Hiſpania. 26. Aug.
Victor epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano. ſup. cum Nemeſiano. 10. Sept.
Victor mar. Chalcedone ſub Diocl. ſup. cum Soſthene. 10. Sept.
Victor mart. in Africa ſub Valeriano. ſupra cum Cypriano. 14. Sept.
Victor mart. in Gallia ſub Maximiano. ſup. cum Mauritio. 22. Sept.
Victor & Vrſus mart. Solodori ſub Maximiano. 30. Sept.
Victor, & ſocij mart. in territ. Coloniçoſi. 10. Oct.
Victor, Alexander, & Marianus m. 17. Oct.
Victor epiſcopus Capuanus. 17. Oct.
Victor m. in Africa. ſup cum Publio. 2. Nou.
Victor mar. Rauennæ ſub Diocle. ſup. cum Valentino. 13. Nou.
Victor mar. Nicomediæ. ſup. cum Ambico. 3. Dec.
Victor mart. Romæ ſub Valeriano. ſup. cum Irenæo. 15. Dec.
Victor m. in Africa. inf. cũ Victuro. 18. Dec.
Victor m. in Africa. ſup. cũ Caſtore. 28. Dec.
Victor mart. in Africa. ſup. cum Dominico. 29. Dec.
Victoria m. Cordubæ ſub Diocletiano. ſup. cum Aciſclo. 17. Nou.
Victoria virgo & mart. Romæ ſub Decio. 23. Dec.
Victorianus, duo germani Aquifregienſes, duo Frumentij mar. in Africa ſub Hunnerico. 23. Mart.
Victorianus mar. in Iſauria. ſup. cum Aquilino. 16. Mai.
Victorianus mar. filius Simplicij mart. Apud Marſos 26. Aug.
Victoricus m. in Africa ſub Valeriano. ſup. cum Montano. 24. Febr.
Victoricus, Fuſcianus, & Gentianus mart. Ambiani ſub Maximiano. 11. Dec.
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioſcorus, Serapion, & Papias m. in Aegypto ſub Numeriano. 25. Febr.
Victorinus mar. Nicomediæ. ſup. cum Victore. 6. Mart.
Victorinus mar. Nicomediæ. ſup. cum Paſtore. 29. Mart.
Victorinus m. Romæ ſub Traiano. ſup. cum Marone. 15. Apr.
Victorinus mar. Aruernis. ſup. cum Caſſio. 15. Mai.
Victorinus confeſſor Camerini. 8. Iun.
Victorinus m. Romæ. ſup. cũ Claudio. 7. Iul.
Victorinus epiſc. Amiterni mart. Romæ ſub Nerua Traiano. 5. Sept.
Victorinus mart. Meſſanæ. ſup. cum Placido. 5. Oct.
Victorinus epiſc. Pictauien. mart. ſub Diocl. 2. Nou.
Victorinus mar. Romæ ſub Diocletiano. ſup. in Quatuor Coronati. 8. Nou.
Victorinus mar. Rauennæ ſub Diocletiano. ſup. cum Valentino. 11. Nou.
Victorinus mart. in Africa. ſup. cum Seuero. 2. Dec.
Victorinus mar. in Africa. inf. cum Victuro. 18. Dec.
Victorius m. Cæſareæ. ſup. cum Polyeucto. 21. Mai.
Victorius epiſc. Cenomanen. 1. Sept.
Victorius mar. Legione ſub Diocl. ſup. cum Claudio. 30. Oct.
Victricius epiſc. Rhotomagen. ſub Iuliano. 7. Aug.
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus, & alij xxx. m. in Africa. 18. Dec.
Vigilia Epiphaniæ Domini. 5. Ian.
Matthiæ Apoſt. 23. Febr.
Ioannis Baptiſtæ. 23. Iun.
Petri & Pauli Apoſt. 28. Iun.
Iacobi Apoſtoli. 24. Iul.
Laurentij martyris. 9. Aug.
Aſſumptionis B. Mariæ. 14 Aug.
Bartholomæi Apoſt. 24. Aug.
Matthæi Apoſtoli. 20. Sept.
Simonis & Iudæ Apoſt. 27. Oct.
Omnium Sanctorum. 31. Oct.
Andreæ Apoſtoli. 29. Nou.
Thomæ Apoſtoli. 20. Dec.
Natiuitatis Domini. 24. Dec.
Vigilius epiſc. Trident. & mar. 26. Iun.
Vigilius epiſcopus Brixienſis 26. Sept.
Vigor epiſc. Baiocenſis. 1. Nou.
Vincentius leuita & m. Valentiæ. 22. Ian.
Vincentius Orontius, & Victor m. Ebreduni ſub Diocle. 22. Ian.
Vincentius mar. in Africa. ſup. cum Datiuo. 27. Ian.
Vincentius Ferrerius ord. Prædic. in Britannia. 5. Apr.
Vincentius mar. Caucoliberi. 19. Apr.
Vincentius confeſſ. Ebreduni. ſup. cum Marcellino. 20. Apr.
Vincentius mar. in Portu Romano. 24. Mai.
Vincentius presbyter Lerinenſis. 24. Mai.
Vincentius leuita & m. Agenni. 9. Iun.
Vincentius mar. Romæ. 24. Iul.
Vincentius ſubdiac. mar. Romæ ſub Valeriano, inf. cum Xyſto. 6. Aug.
Vincentius mar. Romæ ſub Commodo. ſup. cum Euſebio. 25. Aug.
Vincentius & Lætus m. in Hiſpania. 1. Sept.
Vincentius abbas & m. in Hiſpania. 11. Sept.
Vincentius, Sabina, & Chriſteta mar. Abulæ. 27. Oct.
Vincula S. Petri Romæ. 1. Aug.
Vindemialis, Eugenius, & Longinus epiſcopi & m. in Africa ſub Hunnerico. 2. Mai.
Vindonius confeſſ. in Campania. ſup. cum Prisco. 1. Sept.
Virgines ſex mar. Nicomediæ ſub Maximiano. 19. Mai.
Virgines ſeptem mar. Sirmij. 9. Apr.
Virgines xl. m. Heracleæ ſub Licinio. 1. Sept.
Virgines xl. m. Antiochię ſub Decio. 24. Dec.
Virgines plurimæ m. in Africa ſub Hunnerico. 16. Dec.
Viſitatio B. Mariæ ad Elizabet. 2. Iul.
Viſſia virgo & mar. Firmij. 12. Apr.
Vitalianus Papa Romæ. 27. Ian.
Vitalianus epiſc. Capuanus. 16. Iul.
Vitalicus m. Ancyræ. ſup. cũ Rufino. 4. Sept.
Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus m. Smyrnæ. 9. Ian.
Vitalis m. in Africa. ſup. cum Epicteto. 9. Ian.
Vitalis, Felicula, & Zenon. m. Romæ. 14. Feb.
Vitalis mart. Alexandriæ. ſup. cum Aratore. 21. Apr.
Vitalis m. Rauennæ. 28. Apr.
Vitalis mart. in Campania ſub Dioclet. ſup. cum Ariſtone. 2. Iul.
Vitalis mar. Romæ ſub Antonino. ſup. in Septem fratres. 10. Iul.
Vitalis mart. in Gallia ſub Maximiano. ſup. cum Mauritio. 22. Sept.
Vitalis mar. Cæſareæ ſub Decio. ſup. cum Germano. 3. Nou.
Vitalis & Agricola mart. Bononiæ. 4. Nou.
Vitus, Modeſtus, & Creſcentia m. in Lucania ſub Diocl. 15. Iun.
Viventiolus epiſc. Lugdun. 12. Iul.
Viuentius confeſſor in monaſt. Verſiaco. 13. Ian.
Viuianus epiſc. Santonenſis. 28. Aug.
Viuina virgo, Bigardis. 17. Dec.
Vldaricus epiſcop. Auguſtæ. 4. Iul.
Vlpianus mar. Tyri ſub Maximiano Galerio. 3. Apr.
Voluſianus epiſc. Turon. 18. Ian.
Vrbanus m. Antiochiæ ſub Decio. ſup. cum Babyla. 24. Ian.
Vrbanus mart. in Africa. ſupr. cum Cyrillo. 8. Mart.
Vrbanus epiſc. Lingonenſis. 2. Apr.
Vrbanus mar. ſup. in xviij. Marty. Cæſaraug. 16. Apr.
Vrbanus Papa & mart. Romæ. 25. Mai.
Vrbanus mart. in Campania ſub Diocletiano. ſup. cum Ariſtone. 2. Iul.
Vrbanus, Theodorus, Menedemus, & ſocij lxxvij. mar. Conſtantinopoli ſub Valente. 5. Sept.
Vrbanus mar. ſup. cum Ampliato. 31. Oct.
Vrbanus epiſc. confeſſ. in Africa. ſup. cum Valeriano. 28. Nou.
Vrbanus epiſc. Theani. 7. Dec.
Vrciſcenus epiſc. Papienſis. 21. Iun.
Vrſicinus mar. Rauennæ. 19. Iun.
Vrſicinus epiſc. Senonenſis. 24. Iul.
Vrſicinus epiſc. Brixienſis. 1. Dec.
Vrſicius mart. in Illyrico ſub Maximiano. 14 Aug.
Vrſinus epiſc. Bituricenſis. 9. Nou.
Vrſmarus ep. in cœnobio Laubien. 19. Apr.
Vrſula, & ſociæ virg. & m. Coloniæ. 21. Oct.
Vrſus epiſc. Rauennæ. 13. Apr.
Vrſus epiſc. Antiſiodorenſis. 30. Iul.
Vrſus mart. Solodori ſub Maximiano. ſup. cum Victore. 30. Sept.
Vſthazanes mart. in Perſide ſub Sapore. ſup. cum Symeone. 21. Apr.
Vualabonſus diaconus & mart. Cordubæ. ſupra cum Petro presbytero. 7. Iulii.
Vualburga virgo in Anglia. ſup. cum Alapho 1. Mai.
Vualericus abbas Ambiani. 1. Apr.
Vualfridus epiſc. Eboracenſis. 12. Oct.

Vuandre-

Vuandreſilus abbas monaſt. Blandinij. 22. Iul.
Vuenceſlaus dux Boemiæ, & m. 28. Sept.
Vuenefrida virgo & mar. in Africa. 3. Nou.
Vuigbertus presbyter in Germania. 13. Aug.
Vuilgefortes virgo & mart. in Luſitania. 20. Iul.
Vuilleadus epiſcopus Bremenſis. 8. Nou.
Vuillebaldus epiſcopus Eiſtetenſis. 7. Iul.
Vuillibrordus epiſcopus Traiecten. 7. Nou.
Vuinocus abbas apud Bergas. 6. Nou.
Vuiro epiſcopus in Scotia. 8. Mai.
Vuiſtremundus monachus mart. Cordubæ, ſup. cum Petro presbytero. 7. Iun.
Vulfrannus epiſc. Senonenſis. 20. Mart.
Vulmarus abbas in pago Boloniensi. 20. Iul.
Vuolfgangus epiſc. Ratiſponenſis. 31. Oct.

X

Xantippa & Polyxena Apoſtolorum diſcipulæ, in Hiſpania. 23. Sept.
Xyſtus primus Papa & mart. Romæ ſub Antonino. 6. Apr.
Xyſtus II. Papa, Feliciſſimus, & Agapitus diaconi, Ianuarius, Magnus, Innocentius, & Stephanus ſubdiaconi, & Quartus m. Romæ ſub Valeriano. 6. Aug.
Xyſtus III. Papa Romæ. 28. Mart.
Xyſtus epiſc. Rhemenſis, & m. ſub Nerone. 1. Sept.

Z

Zacharias papa Romæ. 15. mar.
Zacharias epiſc. Viennenſis, & m. ſub Traiano. 26. Mai.
Zacharias epiſc. Nicomediæ & m. 10. Iun.
Zacharias propheta. 6. Sept.
Zacharias pater B. Ioannis Baptiſtæ. 5. Nou.
Zacchæus epiſc. Hieroſolymitan. 23. Aug.
Zacchæus mar. in Palæſtina ſub Diocletiano. ſup. cum Alphæo. 17. Nou.
Zamas epiſc. Bononienſis. 24. Ian.
Zambdas epiſc. Hieroſolymitan. 19. Feb.
Zanitas, Lazarus, Marotas, Narſes, & alij quinque martyres in Perſide ſub Sapore. 27. Mart.
Zebina mar. Cæſareæ ſub Maximiano Galerio. ſup. cum Antonino. 13. Nou.
Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia m. Cæſareæ. 5. Iun.
Zenaides & Philonilla B. Pauli diſcipulæ, Tarſi. 11. Oct.
Zenas mar. Philadelphiæ. ſup. cum Zenone. 23. Iun.
Zeno mar. Romæ. ſup. cum Vitale. 14. Febr.
Zeno mar. 5. Apr.
Zeno epiſc. Veronenſis & mar. ſub Gallieno, 12. Apr.
Euſdem Ordinatio. 8. Dec.
Zeno mar. ſub Dioclet. ſup. cum Victore. 20. Apr.
Zeno & Zenas m. Philadelphiæ. 23. Iun.
Zeno mart. Romæ cum decem millibus ducentis tribus. 9. Iul.
Zeno mart. Alexandriæ. ſup. cum Philippo. 15. Iul.
Zeno, Concordius, & Theodorus mart. Nicomediæ. 2. Sept.
Zeno & Chariton mar. 3. Sept.
Zeno mar. Melitinæ ſub Dioclet. ſup. cum Eudoxio. 5. Sept.
Zeno mar. in Palæſtina ſub Iuliano. ſup. cum Euſebio. 8. Sept.
Zeno miles mar. Alexandriæ. ſup. cum Ammone. 20. Dec.
Zeno miles mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 22. Dec.
Zeno epiſc. Maiumæ. 26. Dec.
Zenobia mar. Aegeæ ſub Dioclet. 30. Oct.
Zenobius presbyt. & mart. in Phœnicia ſub Diocl. ſup. cum Tyrannione. 20. Febr.
Zenobius epiſcopus Florentinus. 25. Mai.
Zenobius presbyt. mart. Sidone ſub Dioclet. 29. Oct.
Zenobius epiſc. Aegeæ, & Zenobia eius ſoror mart. ſub Dioclet. 30. Oct.
Zenobius mart. Tripoli ſup. cum Luciano. 24. Dec.
Zephyrinus Papa & mar. Romæ. 26. Aug.
Zeticus mar. in Creta ſub Decio. ſup. cum Theodulo. 23. Dec.
Zoa mar. Romæ ſub Diocl. 5. Iul.
Zoe mart. ſub Hadriano. ſup. cum Exuperio. 2. Mai.
Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Diocles mar. in Iſtria. 24. Mai.
Zoilus, & alij xx. mar. Cordubæ. 27. Iun.
Zoſima mar. in Portu Romano. ſup. cum Eutropio. 15. Iul.
Zoſimus, Athanaſius, Teopemptus, & Theonas mar. in Cilicia ſub Dioclet. 3. Ian.
Zoſimus m. Carthagine. ſup. cum Heraclio. 11. Mart.
Zoſimus epiſc. Syracuſanus. 30. Mart.
Zoſimus anachoreta in Palæſtina. 4. Apr.
Zoſimus mart. Antiochiæ. ſup. cum Marco, 28. Sept.
Zoſimus confeſſor in Palæſtina. 30. Nou.
Zoſimus mart. Antiochiæ. ſup. cum Druſo. 14. Dec.
Zoſimus mart. in Macedonia. ſup. cum Ruſo. 18. Dec.
Zoſimus m. Nicææ. ſup. cum Dario. 19. Dec.
Zoſimus Papa Romæ. 26. Dec.
Zoticus, Rogatus, Modeſtus, Caſtulus, & xl. milites mar. in Africa. 12. Ian.
Zoticus mar. Tibure. 12. Ian.
Zoticus mar. Alexandriæ. ſup. cum Tharſicio. 31. Ian.
Zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amantius mar. Romæ. 10. Febr.
Zoticus mar. ſub Dioclet. ſup. cum Victore. 20. Apr.
Zoticus epiſcopus Comanæ mart. ſub Seuero. 21. Iul.
Zoticus mart. Nicomediæ ſub Maximiano, ſup. cum Agathonico. 22. Aug.
Zoticus mar. Nicomediæ. ſup. cum Daſio. 21. Octob.
Zoticus presbyter Conſtantinopoli. 31. Dec.

FINIS.

INDEX TOPOGRAPHICVS, NOMINA PROVINCIARVM, VRBIVM, OPPIDORVM, ac locorum omnium, qui in hoc Martyrologio referuntur; Sanctorum item nomina, qui ad eos pertinent, ſingulis eorum, ordine alphabetico ſubiuncta, complectens.

A

ABERDONE in Hibernia.
Beanus epiſc. 16. Decembris.
Abula in Hiſpania.
Secundus epiſcopus 1. Mai.
Vincentius, Sabina, & Chriſteta martyres. 27. Oct.
in Achaia.
Myro martyr. 17. Auguſti.
Satyrus martyr. 17. Ianuarij.
Adrumeti in Africa.
Bonifacius, & Tecla. 30. Auguſti.
Mauilus mart. 4. Ianuarij.
Verulus, Secundinus, Siricius, Felix, Seruulus, Saturninus, Fortunatus, & alij xvj. martyres. 21. Februarij.
Aegae in Cilicia.
Claudius, Aſterius, & Neon martyres. 23. Auguſti.
Domnina & Theonilla mar. 23. Auguſti.
Coſmas, Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius martyres. 27. Septembris.
Zenobius & Zenobia mart. 30. Octobris.
in Aegina inſula.
Athanaſia vidua. 14. Auguſti.
in Aegypto.
Chæremon epiſcopus & alij m. 22. Dec.
Criſpinus epiſcopus. 7. Ianuarij.
Dioſcorus mar. 18. Mai.
Hieremias propheta. 10. Mai.
Ioannes eremita. 27. Martij.
Ionas monachus. 11. Febr.
Iſchyrion & ſocij quinque mar. 1. Iunij.
Iulianus & 5000. Mart. 16. Februarij.
Lycarion mar. 7. Iunij.
Macarius abbas. 15. Ian.
Marcianus, Nicanor, Apollonius, & alij mar. 5. Iun.
Marcus, Marcianus, & alij pene innumerabiles mart. 4. Oct.
Moyſes epiſcopus. 7. Febr.
Nicander mar. 15. Martij.
Onuphrius anachorita. 12. Iunij.
Pachomius abbas. 14. Mai.
Paphnutius epiſc. & confeſſor. 11. Sept.
Paphnutius & ſocij mart. 24. Sept.
Potamio mar. 18. Maij.
Theodorus monachus. 28. Decemb.
Varus miles, & ſeptem monachi m. 19. Oct.
Victor, & Stephanus mar. 1. Apr.
Victorinus, Victor, Nicephorus, Claudianus, Dioſcorus, Serapion, & Papias m. 25. Feb.
Quadraginta monachi mar. 14. Ian.
in Aemilia Italiæ prouincia.
Iucunda virgo. 25. Nouemb.
in Aethiopia.
Eleſbaan rex. 27. Octob.
Iphigenia virgo. 21. Sept.
Matthæus Euangeliſta & mar. 21. Septemb.
in Africa.
Andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius mar. 23. Sept.
Aquilinus, Geminus, Eugenius, Marcianus, Quinctus, Theodotus, Tryphon m. 4. Ian.
Archadius, Paſchaſius, Probus, & Eutychianus m. & Paulillus puerulus. 13. Nou.
Areſius, Rogatus, & alij xv. mar. 10. Iun.
Armogaſtes, Maiculus, & Saturus confeſſ. 29. Mart.
Auitus mar. 27. Ian.
Caſtor, Victor, & Rogatianus m. 28. Dec.
Caſtus & Aemilius m. 22. Mai.
Celerinus. 3. Febr.
Claudius, Criſpinus, Magina, Ioannes, & Stephanus m. 3. Decemb.
Creſcentianus, Victor, Roſula, & Generalis mar. 14. Sept.
Cyriacus, & Apollinaris mar. 21. Iun.
Cyrillus epiſc. Rogatus, Felix, item Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillus. 8. Martij.
Cyprianus epiſc. & mar. 14. Sept.
Dacius, Reatrus, & ſocij m. 27. Ian.
Damianus m. 12. Febr.
Demetrius mar. 14. Auguſti.
Dionyſia, Datiua, Leontia, Tertius, Aemilianus, Bonifacius, & alij tres confeſſ. 6. Dec.

Dominicus, Victor, Primianus, Lyboſus, Saturninus, Creſcentius, Secundus, & Honoratus. 29.Dec.
Donatianus, Præſidius. Manſuetus, Germanus, & Fuſculus epiſc. & confeſſ. Item Lætus epiſc, & mar. 14.Sept.
Donatus, Iuſtus, Herena. 25.Febr.
Epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij ſeptem martyres. 9 Ian.
Epiphanius, Donatus, Rufinus, & alij tredecim mart. 7.April.
Eugenius epiſc. cum clero confeſſ. 13.Iul.
Fauſtinus, Lucius, Candidus, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus m. 15.Dec.
Felicianus, Philappianus, & alij centum m. 30.Ianuarij.
Felix, Symphronius, Hippolytus, & ſocij m. 3 Febr.
Fidelis, Felix, & alij xx.mar. 23.Mar.
Fortunatus & Marcianus mart. 17.Apr.
Fortunatus & Lucianus mart. 13.Iun.
Fulgentius epiſc. 1.Ian.
Heliodorus & Venuſtus cum alijs lxxv.mar. 6.Maij.
Ianuarius, Maxima, Macaria m. 8.Apr.
Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mart. 10.Iul.
Iucundianus mar. 4.Iul.
Laurentius, Ignatius, & Celerina martyres. 3.Febr.
Lucius, Siluanus, Rutulus, Claſſicus, Secundinus, Fructulus, Maximus martyres. 18. Februar.
Maioricus mar. 6.Decemb.
Mappalicus mar. cum alijs pluribus. 17.Apr.
Martialis, Laurentius, & alij viginti mart. 28.Sept.
Martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mar. 16.Oct.
Malsylitani mar. 9.Apr.
Maxima virgo. 16.Oct.
Maximianus epiſc. & confeſſ. 3.Oct.
Montanus, Lucius, Iulianus, Victoricus, Flauianus, & ſocij mar. 24 Febr.
Moyſetes mar. 18.Decemb.
Nemeſianus, Felix, Lucius, alter Felix, Litteus, Polyanus, Victor, Iaderus, Datiuus, & alij epiſc. & confeſſ. 10.Sept.
Papinianus & Manſuetus epiſcopi & mart. 28. Nouemb.
Paulus, Geroſitius, Ianuarius, Saturninus, Succeſſus, Iulius, Catus, Pia, & Germana mar. 19.Ian.
Petrus, Succeſſus, Baſſianus, Primitiuus, & alij xx.mart. 9.Dec.
Petrus, & Aphrodiſius mar. 14.Mart.
Primus, & Donatus mar. 9.Febr.
Publius, Victor, Hermes, & Papias mart. 2. Nou.
Publius, Iulianus, Marcellus, & alij mart. 19.Febr.
Quadratus mar. 26.Mai.
Quinctianus, Lucius, & Iulianus mart. 23. Maij.
Quinctus, Simplicius, & alij m. 18.Dec.
Rogatianus, & Feliciſſimus m. 26.Oct.
Rogatus, & Succeſſus cum ſocijs xvj. mart. 28. Mart.
Rufinus, Marcus, Valerius, & ſocij mart. 16 Nou.
Rutilus mart. 2.Aug.
Saluius mart. 11.Ian.
Saturninus, Datiuus, Felix, Ampelius, & ſoci mart. 11.Febr.
Saturninus, & alij nouem martyres. 22.Mar.
Secundus, Fidentianus, & Varicus mart. 15. Nou.
Seuerus, Securus, Ianuarius, & Victorinus. 2.Dec.
Terentius, Africanus, Pompeius, & ſocij m. 10.Aprilis.
Theodolus, Aneſius, Felix, Cornelia, & ſocij mar. 31.Mar.
Valerianus epiſc. & confeſſ. 15.Dec.
Victor Mart. 10.Mart.
Victorianus, duo germani Aquiſregienſes, Frumentij item duo mar. 23.Mart.
Victurus, Victor, Victorinus, Adiutor, Quartus. & alij xxx.mar. 18.Dec.
Zoticus, Rogatus, Modeſtus, Caſtulus, & alij xl.Martyres. 12.Ian.
Multi mart. 6.Ian.
Item plurimi. 9.Aug.
Item 4966. confeſſ. & mar. 12.Oct.
Item 270.mart. 16.Oct.
Item 220. mart. 30.Oct.
Item plurimarum virg. m. 16.Dec.
in Agathenſi territorio.
Tiberius, Modeſtus, & Florentia m. 10.Nou.
in Agaunenſi monaſterio.
Ambroſius abbas. 2.Nou.
Agenni in Gallia.
Capraſius mar. 20.Oct.
Fides virgo & mar. 6.Oct.
Vincentius mar. 9.Iun.
Agrigenti.
Gregorius epiſc. 23.Nou.
Alba in Pannonia.
Emericus confeſſ. 4.Nou.
Stephanus rex. 20.Aug.
Alba in Hiſpania.
Tereſia virgo. 15.Oct.
Albani.
Senator. 26.Sept.
in Albigenſi ciuitate.
Amaranthus mar. 7.Nou.
Saluius epiſc. & confeſſ. 10.Sept.
Albintimelij in Liguria.
Secundus mar. 26.Aug.
Alexandria.
Abilius epiſc. 22 Febr.
Achillas epiſc. 7.Nou.
Adrio, Victor, & Baſilla mar. 17.Mai.
Aedeſius mar. 8.Apr.
Agatho mar. 7.Dec.
Alexander epiſc. 26.Feb.
Ammon, Theophilus, Neoterius, & alij xxij. mar. 8.Sept.
Ammon, Zeno Ptolemæus, Ingen, & Theophilus mar. 20.Dec.
Ammonaria virgo, Mercuria, Dionyſia, & altera Ammonaria m. 12.Dec.
Anianus epiſc. 25.Apr.
Aphrodiſius, & alij xxx.m. 30.Apr.
Apollonia virgo & m. 9.Febr.
Apollonius & alij quinque mar. 10.Apr.
Arator, Fortunatus, Felix, Saluius, & Vitalis. 21 Apr.
Athanaſius epiſc. 2.Mai.
Baſilides mar. 30.Iun.
Baſilla mar. 17. Mai.
Baſſus, Antonius, & Protolicus m. 14.Feb.
Beſa mart. 27.Febr.
Cærealis, Pupulus, Caius, & Serapion. 28. Febr.
Caius, Fauſtus, Euſebius, Cheremon, Lucius, & ſocij m. 4.Oct.
Cãdidus, Piperion, & alij viginti m. 11.Mar.
Catharina virgo & mar. 25.Nou.
Cyrillus epiſc. 28.Ian.
Cyrion, Baſſianus, Agatho, Moſes m. 14.Feb.
Dionyſius, & Ammonius m. 14.Febr.
Dionyſius epiſc. & confeſſ. 17.Nou.
Epimachus, & Alexander m. 12.Dec.
Eulogius epiſc. 13.Sept.
Euphroſina virgo. 1.Ian.
Euthymius. 6.Mai.
Eutropia mar. 30.Oct.
Eutychius & alij mart. 26.Mart.
Fauſtus, Macarius, & ſocij decem martyr. 6.Septemb.
Fronto abbas 14.Apr.
Gallicanus mar. 25.Iun.
Heracleas epiſc. 14.Iul.
Heron, Arſenius, Iſidorus, & Dioſcorus m. 14.Dec.
Ioannes Eleemoſynarius. 23.Ian.
Iſidorus mar. 5.Feb.
Iulianus & Eunus mar. 27.Febr. cum Macario & alijs aiij.m. 30.Oct.
Iſchyrion mar. 22.Dec.
Leonides mar. 22.Apr.
Leontius, Serapion, Seleſius, Valerianus, & Stratonis mar. 12.Sept.
Macarius m. 8.Decemb.
Manſuetus, Seuerus, Appianus, Donatus, Honorius, & ſocij mar. 30.Dec.
Marcus Euangeliſta. 25.Apr.
Marina virgo. 18.Iun.
Maximus epiſc. 27.Dec.
Mennas, Hermogenes, & Eugraphus 10. Decemb.
Metranus mar. 31.Ian.
Modeſtus & Ammonius mar. 12.Febr.
Nemeſius mar. 19.Dec.
Pantænus vir apoſtolicus. 7.Iul.
Patermuthius, Copres, & Alexãder m. 9.Iul.
Peleuſius mar. 7.Apr.
Petrus, Seuerus, & Leucius m. 11.Ian.
Petrus epiſcopus, & Fauſtus, Didius, & Ammonius, Philcas, Heſychius, Pachomius, & Theodorus cum alijs. DCLX. mar. 26.Nou.
Philippus, Zeno, Narſæus, & decem infantes mar. 15.Iul.
Philippus mar. 13.Sept.
Plutarchus, Serenus, Heraclides, Heron, alter Serenus, Rhais, Potamiæna, & Marcella mar. 28.Iun.
Quincta mar. 8.Feb.
Saturninus, Thyrſus, & Victor mar. 31.Ian.
Secundus, & alij mar. 21.Mai.
Serapion anachoreta. 21.Mar.
Serapion mar. 14.Nou.
Syncletica. 5.Ian.
Tharſicius, Zoticus, Cyriacus, & ſocij mart. 31. Ian.
Theodora virgo, & Didymus m. 28.Apr.
Theodora pœnitens. 11.Sept.
Theonas epiſc. & confeſſ. 23.Aug.
Thomais mar. 14.April.
Tryphon, & alij duodecim mar. 3.Iul.
Commemoratio plurimorum Martyrum habetur 28.Ian. Et 28.Feb. Et 17. Mart. Et 21.Mart. Et 13.Mai. Et 10.Aug.
Altini,
Heliodorus epiſc. 3.Iulij.
Theoneſtus epiſc. & mar. 30.Oct.
Amaſeæ in Ponto.
Baſileus epiſc. & mar. 26.Apr.
Glaphyra virgo. 13.Ian.
Theodorus mar. 9.Nou.
Amaſtride in Paphlagonia.
Hyacinthus mar. 17 Iul.
Amathunte in Cypro.
Tychon epiſc. 16.Iun.
Ambiani.
Firminus epiſc. & m. 25.Sept.
Honoratus epiſc. 16.Mai.
Saluius epiſc. & mar. 11.Ian.
Victoricus, & Fuſcianus cum Gentiano m. 11.Dec.
Vualericus abbas. 1.Apr.
apud Ambianenſes, & in Ambianenſi territorio.
Domitius. 23.Octob.
Firminus abbas. 11.Mart.

Ameria

Ameriæ in Vmbria.
Firmina virgo & mar. 24. Nouemb.
Himerius epiſc. 17. Iunij.
Olympias mar. 1. Dec.
Secundus mar. 1. Iunij.
Amidæ in Meſopotamia.
Acatius epiſc. 9. April.
Iacobus eremita. 6. Auguſti.
Amiſi in Paphlagonia.
Alexandra, Claudia, Euphraſia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodoſia, Derphuta, & ſoror. 20. Mart.
Amiterni in Veſtinis.
Paſſio militum ſxxxiij. 24. Iulij.
Amphipoli in Macedonia.
Auctus, Taurion, & Theſſalonica mart. 7. Nouemb.
Anagniæ.
Aurelia & Neomeſia virg. 25. Sept.
Magnus epiſc. & mar. 19. Aug.
Oliua virgo. 3. Iun.
Petrus epiſc. 3. Aug.
Secundina virgo & mar. 15. Ianuar.
Anaſtaſiopoli.
Theodorus epiſc. 22. Aprilis.
Anazaia.
Siſinius, Martyrius, & Alexander martyr. 29. Mai.
Anazarbi in Cilicia.
Iulianus mar. 16. Mart.
Marianus mar. 8. Aug.
Ancona.
Conſtantius. 23. Sept.
Marcellinus epiſc. 9. Ian.
Palatias & Laurentia mar. 8. Oct.
Ancyra in Galatia.
Agathangelus mar. 23. Ian.
Baſilius mar. 22. Mart.
Clemens epiſc. & mar. 23. Ian.
Euſtathius mar. 28. Iul.
Eutychius, & Domitianus m. 28. Dec.
Gemellus mar. 10. Dec.
Melaſippus, Antonius, & Carnia martyr. 7. Nouemb.
Philomenus mar. 29. Nou.
Plato mar. 22. Iul.
Rufinus, Siluanus, & Vitalicus m. 4. Sept.
Theodotus, & Thecuſa, Alexandra, Claudia, Faina, Euphraſia, Matrona, & Iulitta virg. & mar. 18. Mai.
Andaniæ apud Septem eccleſias.
Begga vidua. 17. Dec.
Andegaui.
Albinus epiſc. & confeſſ. 1. Mart.
Licinius epiſc. 13. Febr.
Maurus abbas. 15. Ian.
Anderlaci.
Guido confeſſ. 12. Sept.
Andria.
Richardus epiſc. 9. Iun.
in Anglia.
Aidanus epiſc. 31. Aug.
Aſaphus & Vualburga virgo. 1. Mai.
Benedictus abbas. 12. Ian.
Birinus epiſc. 3. Dec.
Burgundofora abbatiſſa & virgo. 3. Apr.
Ceadda epiſc. 2. Mar.
Eadbertus epiſc. 6. Mai.
Edmundus Rex & mar. 20. Nou.
Edilbertus Rex. 24. Febr.
Edilburga virgo. 7. Iul.
Edita virgo. 16. Sept.
Eduardus Rex. 5. Ian.
Felix epiſc. 8. Mar.
Hedda epiſc. 7. Iul.
Iuſtus epiſc. 10. Nou.
Mellitus epiſc. 24. Apr.
Milburgis virgo. 23. Feb.
Oſmundus epiſc. & confeſſ. 4. Dec.
Oſuualdus Rex. 5. Aug.
Richardus epiſc. 3. Apr.
Robertus abbas. 7. Iun.
Sebbus Rex. 29. Aug.
Vuenefrida virgo & m. 3. Nou.
Antinoi in Aegypto.
Arianus præſes, Theoticus, & alij tres mart. 8. Mart.
Aſclas mar. 23. Ian.
Philemon, & Apollonius m. 8. Mar.
Antinoopoli in Aegypto.
Irais virgo, & ſocij mar. 22. Sept.
Antiochia Piſidiæ.
Georgius epiſc. 19. Apr.
Marcus, Alphius, Alexander, & Zoſimus fratres, Nicon, Neon, Heliodorus, & xxx. milites mar. 28. Sept.
Marcus & Stephanus mar. 22. Nou.
Antiochia in Syria.
Agabus propheta. 13. Febr.
Anaſtaſius Sinaita epiſc. 21. Apr.
Antonius, Anaſtaſius, Celſius, Marcionilla, ſeptem fratres, & alij multi mar. 9. Ian.
Artemius mar. 20. Oct.
Aſclepias epiſc. & m. 18. Oct.
Anaſtaſius epiſc. & mar. 21. Dec.
Babylas epiſc. & mar. 24. Ian.
Barula mar. 18. Nou.
Baſileus, Auxilius, & Saturninus m. 27. Nou.
Beronicus, Pelagia virgo, & alij xlix. mart. 19. Oct.
Clerus mar. 7. Ianuar.
Cyrillus epiſc. 22. Iul.
Demetrius epiſc. Anianus, Euſtoſius, & alij xx. mar. 10. Nou.
Druſus, Zoſimus, & Theodorus m. 14. Dec.
Eraſmus mar. 25. Nou.
Euodius epiſc. & mar. 6. Mai.
Euſignius mar. 5. Aug.
Euſtathius epiſc. & confeſſ. 16. Iul.
Heron epiſc. 17. Oct.
Heſychius mar. 18. Nou.
Hippolytus mar. 30. Ian.
Ioſeph diac. 15. Febr.
Iſidorus epiſc. & mar. 2. Ian.
Iulianus mar. & Baſiliſſa vxor eius & virgo. 9. Ian.
Iuuentinus & Maximus mar. 25. Ian.
Machabæi cum matre mar. 1. Aug.
Manahen doctor & propheta. 24. Mai.
Margarita virgo & m. 20. Iul.
Meletius epiſc. 12. Feb.
Nicæas & Paulus mar. 29. Aug.
Nicephorus mar. 9. Febr.
Pelagia virgo & mar. 9. Iun.
Petrus & Hermogenes mar. 17. Apr.
Philo & Agathopus. 25. Apr.
Philogonius epiſc. 20. Dec.
Phocas mar. 5. Mart.
Polycarpus & Theodorus mar. 7. Dec.
Primus, Cyrillus, & Secūdarius m. 2. Oct.
Prochorus mar. 9. Apr.
Publia abbatiſſa. 9. Oct.
Reſtitutus, Donatus, Valerianus, & Fructuoſa cum alijs duodecim. 23. Aug.
Romanus mar. 18. Nou.
Sabbatius mar. 19. Sept.
Serapion epiſc. 30. Oct.
Simeon Stylita. 5. Ian.
Stephanus epiſc. & mar. 25. Apr.
Sycus, & Palatinus. 30. Mai.
Theodorus mar. 23. Oct.
Theodulus presb. 23. Mart.
Theophilus epiſc. 13. Oct.
Thomas monachus. 18. Nou.
Timotheus & Fauſtus mar. 8. Sept.
Vrbanus, Priſidianus, & Epolonius m. 24. Ia.
Commemoratio plurimorum Mart. 11. Mar.
Virgines xl. mar. 24. Dec.
Antiſiodori, & in Antiſiodorenſi pago, & territorio.
Aetherius epiſc. & confeſſ. 27. Iul.
Amator epiſc. & confeſſ. 1. Mai.
Anacharius epiſc. & confeſſ. 25. Sept.
Cenſurius epiſcopus. 10. Iun.
Curcodomus. 4. Mai.
Eleutherius epiſc. 16. Aug.
Firmatus, & Flauiana virgo. 5. Oct.
Fraternus epiſc. & mar. 29. Sept.
Gregorius epiſc. & conf. 19. Dec.
Helena virgo. 22. Mai.
Helladius epiſc. 8. Mai.
Iouinianus mar. 5. Mai.
Marcianus presb. 20. Apr.
Optatus epiſc. & confeſſ. 31. Aug.
Peregrinus epiſcopus & mar. 16. Mai.
Priſcus cum ingenti multitudine fidelium mar. 26. Mai.
Romanus abbas. 22. Mai.
Romanus epiſc. & mar. 6. Oct.
Theodoſius epiſc. 17. Iul.
Vrſus epiſc. & confeſſ. 30. Iul.
in Antra inſula Ligeris.
Hermelandus abbas. 25. Mart.
Apamea in Syria.
Iulianus epiſc. 9. Dec.
Marcellus epiſc. & mar. 14. Aug.
Apamea in Phrygia.
Caius & Alexander mar. 10. Mart.
Maximus mar. 30. Oct.
Aphrodiſiæ in Caria.
Diodorus & Rodopianus mar. 3. Mai.
Apollonia.
Iſaurus, Innocentius, Felix, Hieremias, & Peregrinus m. 17. Iun.
Nicetas epiſc. 20. Mart.
Thyrſus, Leucius, & Callinicus marty. 28. Ianuar.
Aquis in Gallia.
Maximinus epiſc. 8. Iun.
Mierius mar. 13. Nou.
Aquila in Veſtinis.
Bernardinus Senenſis. 20. Mai.
Rainerius epiſc. 30. Dec.
Aquileia.
Anaſtaſius mar. 7. Sept.
Cantius, Can[...]anus, Cantianilla, & Protus mart. 31. Mai.
Chromatius epiſc. & confeſſor. 2. Dec.
Chryſogonus mar. 24. Nou.
Euphemia, Dorothea, Tecla, Felix, & Fortunatus mar. 12. Iun.
Eraſma virg. & mar. 3. Sept.
Hermagoras & Fortunatus mar. 12. Iul.
Hilarius, Tatianus, Felix, Largus, & Dionyſius mart. 16. Mart.
Valerianus epiſcopus. 27. Nou.
Aquini.
Clinius confeſſ. 30. Mart.
Conſtantius epiſc. 1. Sept.
Fulcus confeſſ. 22. Mai.
in Arabia.
Eugenius & Macarius mar. 20. Dec.
Plurimi martyres. 22. Febr.
Arabiſſi in Armenia inferiori.
Cæſarius mar. 28. Dec.
in Ararath monte.
Paſſio decem millium crucifixorum. 22. Iunij.
Arauſicæ in Gallia.
Eutropius epiſc. 27. Mai.
Florentius epiſc. 17. Oct.
Arbelæ in Perſia.
Ananias mar. 1. Dec.
Arbona in Germania.
Gallus abbas. 16. Oct.
Arcanis in Latio.
Eleutherius confeſſ. 29. Mai.

Archiati.
Victor confeſſ. 19.Febr.
Arelate.
Cæſarius epiſcopus. 27.Aug.
Geneſius mar. 25.Aug.
Hilarius epiſcopus. 5 Maij.
Honoratus epiſc. & confeſſ. 16.Ian.
Trophimus epiſcopus. 29.Dec.
in Aluernia monte in Etruria.
Commemoratio Stigmatum B. Franciſci. 17.Sept.
Aretij in Tuſcia.
Donatus epiſc.& mart. 7.Aug.
Gaudentius & Culmatius m. 19.Iun.
Hilarinus mar. 16.Iul.
Pergentinus & Laurentinus fratres & mar. 3.Iun.
in Argentomacho caſtro.
Marcellus cum Anaſtaſio mart. 29.Iun.
Argentorati, & in eius territorio.
Arbogaſtus epiſc. 21.Iul.
Aurelia virgo. 15.Octob.
Florentius epiſc. 7.Nouemb.
Othilia virgo. 13.Decemb.
Arimini.
Gaudentius epiſc.& mar. 14.Octob.
Marinus diaconus. 4.Sept.
in Armenia.
Aemilianus, Dionyſius, Sebaſtianus mart. 8.Febr.
Bartholomæus Apoſtolus. 25.Aug.
Euſtratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Oreſtes mar. 13.Dec.
Nicon. 25.Nouemb.
Quinctianus & Irenæus mar. 1.Apr.
Ripſimis & ſociæ mar. 29.Sept.
Aruernis, & in territorio Aruernenſi.
Abraham confeſſ. 15.Iun.
Autholianus mar. 6.Febr.
Auſtremonius epiſc. 1.Nouemb.
Bonitus epiſc. 15.Ian.
Caſſius, Victorinus, Maximus cum ſocijs m. 15.Maij.
Gallus epiſ. 1.Iul.
Georgia virgo. 15.Febr.
Illidius epiſc. 7.Iul.
Mauritius epiſc. 13.Sept.
Meneleus abbas. 22 Iul.
Patricius epiſc. 16. Mart.
Portianus abbas. 24.Nouemb.
Proiectus, & Marinus mar. 25.Ian.
Quinctianus epiſc. 13 Nouemb.
Ruſticus epiſc.& confeſſ. 24.Sept.
Sidonius epiſc. 23.Aug.
Aſcalone.
Platonides cum alijs duobus mar. 6.April.
Aſculi in Piceno.
Emigdius epiſcopus & mar. 5.Aug.
in Aſia.
Aquila, & Priſcilla. 8.Iulij.
Archippus. 20.Mart.
Aurelius, & Publius epiſc.& m. 12.Nou.
Bardomianus, Eucarpus, & alij xxvj. mart. 25. Septemb.
Aſſiſij in Vmbria.
Clara virgo. 12.Aug.
Franciſcus confeſſ. 4.Octob.
Eiuſdem tranſlatio. 25.Maij.
in vrbe Aſtenſi.
Secundus mart. 29.Mart.
Rufinus mart. 30.Iul.
in ciuitate Aſtiagenſi.
Criſpinus epiſcopus & mart. 19.Nou.
in ciuitate Aſturicenſi.
Martha virgo & mart. 23.Feb.
Athenis.
Ariſtides. 31. Auguſti.
Hierotheus. 4.Octob.
Publius epiſc.& mar. 21.Ian.
Quadratus. 26 Maij.
Auinæ.
Marcus mar. 28.April.
Atrebati, vel in pago & territorio Atrebatenſi.
Gerinus mar. 2.Octob.
Leodegarius epiſc.& mar. 2.Octob.
Poppon abbas 25.Ian.
Ranulphus mar. 27.Mai.
Saturnina virgo & mar. 4.Iun.
Auenione.
Rufus epiſcopus. 12 Nouemb.
in Augienſi monaſterio Galliæ.
Meinardus eremita. 21.Ian.
Auguſtæ in Rhætia.
Afra mar. 5.Aug.
Hilaria, Digna, Euprepia, & Eunomia, item Quiriacus, Largio, Creſcentianus, Nimmia, & Iuliana cum alijs xx. mar. 12.Aug.
Narciſſus epiſc.& Felix mar. 18.Mart.
Vldaricus epiſc. 4.Iul.
Auguſtæ Euphratenſis.
Iulia virgo & mar. 7.Octob.
Sergius, & Bacchus mar. 7.Octob.
Auguſtæ Veromanduorum.
Quinctinus mar. 31 Octob.
Auguſtæ in Britannia.
Augulus epiſc.& mar. 7.Febr.
Auguſtoduni, & in eius territorio.
Amator epiſcopus. 26.Nouemb.
Andochius, Thyrſus, & Felix mar. 24.Sept.
Caſſianus epiſc. 5.Aug.
Euphronius epiſc.& confeſſ. 3.Aug.
Flauianus epiſcopus. 23.Aug.
Flocellus mar. 17.Septemb.
Ioannes epiſc.& confeſſ. 29.Octob.
Pragmatius epiſc.& confeſſ. 22 Nou.
Proculus mar. 4.Nouemb.
Regina virgo & mar. 7.Sept.
Reuerianus, Paulus, & alij decem m. 1.Iun.
Simplicius epiſc.& confeſſ. 24.Ian.
Syagrius epiſc.& confeſſ. 27. Aug.
Symphorianus mar. 22.Aug.
in Auienſi ciuit. in Veſtinis.
Maximus martyr. 20.Octob.
Aulonæ.
Petrus mart. 3.Iun.
Aureliani, & in eius territorio.
Adiutus abbas. 19.Decemb.
Anianus epiſc. 17.Nou.
Auitus confeſſor. 17.Iun.
Eucherius epiſcopus. 20.Feb.
Euortius epiſcopus. 7.Sept.
Floſculus epiſc. 2 Febr.
Lætus confeſſ. 5.Nou.
Liphardus confeſſ. 3.Iun.
Maximinus confeſſ. 15 Dec.
Monitor epiſc.& confeſſ. 10.Nou.
Paſtor epiſcopus. 30.Martij.
Veranus epiſcopus. 19.Oct.
Auſrij.
Orientius epiſc. 1.Maij.
in Auſtria.
Colmannus mar. 13.Octob.
Leopoldus. 15.Nouemb.
Auximi in Piceno. Vide in pago Oxymenſi.
Benuenutus epiſcopus. 22.Martij.
Siſinius, Diocletius, & Florentius m. 11 Mai.

B

Babuci in Hernicis.
Petrus confeſſor. 11.Mart.
Babylonia.
Ananias, Azarias, & Miſael. 16.Dec.
Daniel propheta. 21.Iul.
Ezechiel propheta. 10.April.
Baiocis.
Vigor epiſc. 1.Nouemb.
Bambergæ.
Chunegundis 3.Mart.
Henricus I. Imperator. 14.Iul.
Otho epiſcopus. 2.Iul.
Barcinone.
Cucuphas mar. 25.Iul.
Eulalia virgo. 12.Febr.
Pacianus epiſc. 9.Mar.
Raymundus ordinis Prædic. 7.Ian.
Seuerus epiſc.& mar. 6.Nou.
Barij.
Nicolaus epiſc. 9.Mai.
in Begabar.
Naum propheta. 1.Decemb.
Bellouaci, & in eius territorio.
Geremarus abbas. 24.Sept.
Iuſtus mar. 18.Octob.
Lucianus, Maximinus, & Iulianus m. 8.Ian.
Beneuenti.
Barbatus epiſc. 19.Febr.
Modeſtus mar. 12.Feb.
XII. Fratres mart. 1.Sept.
apud Belgas.
Vuinocus abbas. 6.Nouemb.
Bergomi.
Alexander mar. 26.Aug.
Aſteria virgo & mar. 10.Aug.
Domnio mar. 16.Iul.
Euſebia virgo & mar. 29.Octobris.
Grata vidua. 1.Mai.
Ioannes epiſc.& m. 11 Iul.
Narnus epiſcopus. 27.Aug.
Viator epiſcopus & confeſſ. 14.Dec.
apud Berœam.
Marana, & Cyra. 3.Aug.
Soſipater. 25.Iun.
Beryti in Syria.
Commemoratio imaginis Saluatoris à Iudæis crucifixæ. 9.Nou.
in Bethlehem Iuda.
Domini noſtri IESV Chriſti Natiuitas. 25. Decembris.
Hieronymus Doctor. 30. Sept.
Innocentium natalis. 28.Dec.
Paula. 26. Ian.
Bigardis prope Bruxellam.
Vimna virgo. 17.Dec.
apud Bingiom in Maguntinenſi diœceſ.
Hildegardis virgo. 17.Sept.
in territorio Biſuntino. Vide Veſontione in Gallijs.
Petrus epiſcopus. 8.Mai.
in Bithynia.
Autonomus epiſc.& mar. 12.Sept.
Auxentius abbas. 14.Feb.
Ioannicius abbas. 4.Nouemb.
Lucas Euangeliſta. 18.Oct.
Meodora, Metrodora, & Nymphodora m. 10 Septemb.
apud Bituricas.
Auguſtus confeſſ. 7.Oct.
Auſtregiſilus epiſc.& confeſſ. 20.Mai.
Gundulphus epiſc. 17.Iun.
Sulpitius epiſc. 17.Ian.
Sulpitius Seuerus epiſc. 29.Ian.
Vrſinus confeſſor. 9. Nou.
in territorio Bituricenſi.
Ambroſius epiſc. 16.Octob.
Laurianus epiſc.& m. 14.Iul.
Marianus confeſſ. 19.Aug.
Siluanus confeſſ. 22.Sept.
in Blanio caſtro.
Romanus presbyter. 24.Nouemb.
Bleſis.
Solemnius epiſcopus. 25.Septemb.
in Bobacenſi monaſterio.
Marius abbas. 27.Ian.
in Blandinio monaſterio.
Vuandregiſilus abbas. 22.Iul.

in Bobienſi

in Bobienſi monaſterio.
Attalis abbas. 10.Mart.
Columbanus abbas. 21.Nou.
in Boemia.
Vuenceſlaus mart. 28.Sept.
in Bolonienſi pago Galliæ.
Vulmarus abbas. 20.Iul.
Bonnæ in Germania.
Caſſius, Florentius, & alij martyres. 10.Oct.
Bononiæ.
Baſilius epiſc. 6.Mart.
Bononius abbas. 30 Aug.
Catharina virgo. 9 Mart.
Dominicus confeſſor. 4.Aug.
Eiuſdem tranſlatio. 24 Mai.
Euſebius epiſc.& confeſſ. 26.Sept.
Fauſtinianus epiſc. 26.Febr.
Felix epiſc. 4.Dec.
Guarinus epiſc. 6.Febr.
Hermes, Aggæus, & Caius mar. 4.Ian.
Iucundus epiſc.& confeſſ. 14.Nou.
Iuliana. 7.Febr.
Pariſius confeſſ. 11.Iun.
Paternianus epiſc. 12.Iul.
Petronius epiſc.& confeſſ. 4.Oct.
Proculus mar. 1.Iun.
Tertullianus epiſc.& confeſſ. 27.Apr.
Theodorus epiſc. 5.Mai.
Vitalis & Agricola mar. 4.Nou.
Zama epiſc. 24.Ian.
in Brabantia.
Dympna virgo & mar. 15.Mai.
Lutgardis virgo. 16.Iun.
Bracari in Luſitania.
Fructuoſus epiſc. 16.Apr.
Petrus epiſc & mar. 26.Apr.
Victor mar. 12.Apr.
Bremæ.
Vuillehadus epiſc. 8.Nou.
Brincolæ in Prouincia.
Ludouicus epiſc. 19.Aug.
in Brioceanſi ciuitate.
Guillelmus epiſc.& confeſſ. 29.Iul.
in Britannia.
Aldelmus epiſc. 15.Nou.
Cuthbertus epiſc. 20.Mart.
Deicola abbas. 18.Ian.
Edilthrudis Regina & virgo. 23.Iun.
Eduardus Rex. 18.Mart.
Hugo epiſc. 17.Nou.
Iulius, & Aaron, & alij multi mar. 1.Iul.
Machutus epiſc. 15.Nou.
Socrates & Stephanus mar. 17.Sept.
in Britannia minori.
Ino confeſſ. 19.Mai.
Maglorius epiſc. 24.Oct.
Sampſon epiſc.& confeſſ. 28.Iul.
Turrianus epiſc.& confeſſ. 13.Iul.
Brinatæ apud Arnernos.
Iulianus mar. 28.Aug.
Brixiæ.
Afra mar. 24 Mai.
Anaſtaſius epiſcopus. 20.Mai.
Apollonius epiſc.& confeſſ. 7.Iul.
Calocerus mar. 18.Apr.
Clateus epiſc.& mar. 4.Iun.
Deuſdedit epiſc. 10.Dec.
Dominator epiſc. 5.Nou.
Dominicus epiſc.& confeſſ. 20.Dec.
Euaſius epiſc. 2.Dec.
Fauſtinus & Iouita mar. 15.Febr.
Fauſtinus confeſſ. 16.Febr.
Felix epiſc. 23.Febr.
Gaudentius epiſc. 15.Oct.
Gaudioſus epiſc.& confeſſ. 7.Mar.
Herculanus epiſc. 12.Aug.
Honorius epiſc. 24 Aprilis.
Latinus epiſc. 24.Mart.
Optatianus epiſc. 14.Iul.
Paterius epiſc. 21.Febr.
Paulinus epiſc.& confeſſ. 29.Apr.
Philaſtrius epiſc & confeſſ. 18.Iul.
Sauinus & Cyprianus mar. 11.Iul.
Siluinus epiſc. 28.Sept.
Theophilus epiſc. 27.April.
Titianus epiſc.& confeſſ. 3.Mart.
Vigilius epiſc. 26.Sept.
Vrſicinus epiſc. 1.Dec.
Brixinone.
Genuinus & Albinus epiſc. 5.Febr.
Brugis Flandrorum.
Donatianus epiſc 14.Oct.
Brundaſij.
Leucius epiſc. & confeſſ. 11.Ian.
in Bulgaria.
Plurimorum Mar. commemoratio. 23.Iul.
Burdigalæ.
Amandus epiſc. & confeſſ. 18.Iun.
Delphinus epiſc. 24.Dec.
Seuerinus epiſc.& confeſſ. 23.Oct.
Burgiſiæ Hiſpaniæ.
Centolla & Helena mar. 13.Aug.
Bybli in Palæſtina.
Aquilina virgo & mar. 13.Iun.
Bybli in Phœnicia.
Marcus epiſc. 27.Sept.

C

Cabilone, & in eius territorio.
Agricola epiſc. 17.Mart.
Gunthramnus Rex. 28.Mart.
Marcellus mar. 4.Sept.
Silueſter epiſc. 20.Nou.
Valerianus mar. 15.Sept.
apud Caam fluuium in Gallæcia.
Facundus & Primitiuus mar. 27.Nou.
Cæſaraugaſtæ.
Braulius epiſc.& confeſſ. 26.Mar.
Caius & Crementius, item Lambertus m. 16. Apr.
Encratides virgo & mar. 16.Apr.
Optatus, Lupercus, &c. mar. 16.Apr.
Valerianus epiſc. 28.Ian.
Innumeri mar. 3.Nou.
Cæſareæ in Cappadocia.
Barlaam mar. 19.Nou.
Baſilius epiſc. 1.Ian.
Baſilij in epiſcopum ordinatio. 14.Iun.
Baſilius & Emmelia coniuges. 30.Mai.
Dorothea virgo & mar. 6.Feb.
Eupſychius mar. 7.Sept.
Eupſychius mar. 9.Apr.
Germanus, Theophilus, Cæſarius, & Vitalis mart. 3.Nou.
Gordius centurio. 3.Ian.
Hyacinthus mar. 3.Iul.
Iulitta mar. 30.Iul.
Leontius epiſc. 13.Ian.
Longinus mar. 15.Mart.
Lucius epiſc. Abſalon. & Lorgius m. 2.Mart.
Mamans mar. 17.Aug.
Mercurius mar. 25.Nou.
Polyeuctus, Victorius, & Donatus martyr. 21.Mai.
Sergius mart. 24.Febr.
Theodotus, Ruſina, & Ammia. 31.Aug.
Theophilus mar. 6.Feb.
Cæſareæ in Mauritania.
Seuerianus, & Aquila vxor mar. 3.Ian.
Cæſareæ in Palæſtina.
Agapius mar. 20.Nou.
Alexander epiſc. 18.Mart.
Amphianus mar. 2.April.
Anectus mar. 27.Iun.
Antoninus, Zebina, Germanus, & Ennata virgo mar. 13.Nou.
Cornelius centurio. 2.Feb.
Elias, Hieremias, Eſaias, Samuel, Daniel m. 16.Febr.
Euariſtus, Priſcianus, Fortunata virgo, & Carponius mar. 14.Oct.
Eubulus mar. 7.Martij.
Fabius mar. 31.Iul.
Hadrianus mar. 5.Mart.
Iulianus confeſſ. 23.Mart.
Iulianus mar. 17.Febr.
Marinus & Aſterius mar. 3.Mart.
Nicon & alij xcix. mar. 23.Mart.
Pamphilus mar. 1.Iun.
Philippus diaconus. 6.Iun.
Porphyrius & Seleucus mar. 16.Febr.
Priſcus, Malcus, & Alexander m. 28.Mar.
Reparata virgo & mar. 8.Oct.
Theodoſia virgo & mar. 2.Apr.
Theodolus mar. 17.Febr.
Theophilus epiſc. 5.Mart.
Timolaus, Dionyſius, Pauſis, Romulus, Alexander, alter Alexander, Agapius, & alter Dionyſius mar. 24.Mart.
Zenaides, Cyria, Valeria, & Marcia m. 5.Iun.
Cæſareæ Philippi.
Nicoſtratus, Antiochus, & alij m. 21.Mai.
Theodoſia, & aliæ duodecim matronæ mar. 29.Mai.
Caſenæ.
Maurus epiſc. 20.Ian.
in Cainano caſtro.
Maximus confeſſ. 20.Aug.
in Calabria.
Bruno confeſſor Carthuſianorum inſtitutor. 6. Octob.
Calamine.
Thomas Apoſt. 21.Dec.
in Caleiatenſi ciuitate.
Dominicus confeſſ. 12.Mai.
Cally.
Gerontius epiſc.& mar. 9.Mai.
Cameraci in Gallia.
Authbertus epiſc.& confeſſ. 13.Dec.
Guagericus epiſc.& confeſſ. 11.Aug.
Camerine in Vmbria.
Anaſtaſius & ſocij mar. 10.Mai.
Anſouinus epiſc.& confeſſ. 13.Mart.
Venantius cum alijs decem m. 18.Mai.
Victorinus confeſſ. 8.Iun.
in Campania.
Benedictus monachus. 23.Mart.
Dominica virgo & mar. 6.Iul.
Eraſmus epiſc.& mar. 2.Iun.
Marcus 24.Oct.
Siluianus epiſc. 10.Febr.
Soſius mar. 23.Sept.
Octoginta mart. 2.Mart.
Cantuariæ in Anglia.
Anſelmus epiſc. 21.Aprilis.
Auguſtinus epiſc. 26.Mai.
Dunſtanus epiſc. 19.Mai.
Edmundus epiſc. 16.Nou.
Elphegus epiſc.& mar. 19 Apr.
Honorius epiſc. & confeſſ. 30.Sept.
Laurentius epiſc. 2.Febr.
Theodorus epiſc. 19.Sept.
Thomas epiſc.& mart. 29.Dec.
Canuſij in Apulia.
Sabinus epiſc.& confeſſ. 9.Febr.
in Cappadocia.
Capitolina, & Erotheis mar. 27.Oct.
Cottidus, Eugenius, & ſocij mar. 6.Sept.
Macrina virgo. 29.Iul.
Sabas, & alij mart. 12.Apr.
Theodoſius cœnobiarcha. 11.Ian.
Theſpheſius mar. 1.Iun.
Commemoratio plurium SS. Mart. 23.Mai.
Capuæ.
Ariſtæus, & Antoninus mar. 3.Sept.
Bernardus epiſc.& confeſſ. 12.Mart.
Decoroſus epiſc. 15.Febr.
Germanus epiſc. 30.Octob.

Marcellus,

Marcellus, Caſtus, Aemilius, & Saturninus martyres. 6.Oct.
Pamphilus epiſc. 7.Sept.
Paulinus epiſc. 10.Octob.
Priſcus mar. 1.Sept.
Priſcus alter Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, & alij mar. 1.Sept.
Quinctius, Arcontius, & Donatus m.5.Sept.
Rufinus epiſc.& confeſſ. 26.Aug.
Rufus epiſc.& mar.27.Aug.
Rufus, & Carpophorus mar. 27.Aug.
Victor epiſc. 17.Oct.
Vitalianus epiſc.& confeſſ. 16.Iul.

Caralis in Sardinia.

Ephiſius mar. 15.Ian.
Saturninus mar. 30.Oct.

in monte Carmelo.

Elias Propheta. 20.Iul.

Carnoti in Gallia.

Caraunus mar. 28.Mai.

Carrhis in Meſopotamia.

Eutychus.& ſocij mart. 14.Mart.
Protogenes epiſc. 6.Mai.

Carthagine.

Agileus mar. 15.Oct.
Baſſa, Paula, & Agathonica virgines & mar. 10 Aug.
Cæcilius presb. 3.Iun.
Candida virgo & mar.item Suſanna martyr. 20. Sept.
Catulinus, Ianuarius, Florentius, Iulia & Iuſta mart. 15.Iul.
Concesſa mar. 8.Apr.
Conſtantinus confeſſ. 11.Mart.
Cyrus epiſc. 14.Iul.
Deogratias epiſc. 22.Mart.
Gundenes virgo & mar. 18.Iul.
Heraclius, & Zoſimus mar. 11.Mar.
Liberatus, Bonifacius, Seruus, Ruſticus, Rogatus, Septimus, & Maximus m.17.Aug.
Marcellinus mar. 6.Apr.
Modeſtus & Iulianus mar. 12.Feb.
Octauianus, & multa millia m.22.Mar.
Pontius diaconus. 8.Mart.
Reſtitutus epiſc.& mar.9.Dec.
Speratus, Narzalus, & Sillitani m. 17.Iul.
Commemoratio ccc.mar.24.Aug.

in ciuitate Caſalenſi.

Euaſius epiſc. & mar. 1.Dec.

in monte Caſino.

Benedictus abbas. 21.Mart.
Deuſdedit abbas. 9.Oct.
Scholaſtica virgo. 10.Feb.

Caſſiopo in Corcyra.

Donatus, 22.Oct.

in Caſtrenſium pago.

Ionas presb.& mar. 22.Sep.

Catalauni in Gallia.

Domitianus epiſc.& confeſſ. 9.Aug.
Donatianus epiſc. 7.Aug.
Memmius epiſc. 7.Aug.

Catana in Sicilia.

Agatha virgo & mar. 5.Febr.
Birillus epiſc. 21.Mart.
Euplius mar. 12.Aug.
Leo epiſc. 20.Feb.
Stephanus, Pontianus, Attalus, Fabianus, Cornelius, Sextus, Flos, Quinctianus, Minerninus, & Simplicianus mar.31.Dec.

Caucoliberi in Hiſpania.

Vincentius mar. 19.Apr.

Celeiae in Pannonia.

Maximilianus epiſc. 12.Oct.

apud Cenomanos.

Domnolus epiſc. 16.Mai.
Iulianus epiſc. 27.Ian.
Liberius epiſc.& confeſſ. 23.Iul.
Siuiardus abbas. 1.Mart.
Victorius epiſc. 1.Sept.

in monaſterio Centula.

Richarius confeſſ. 26.Apr.

Chalcedone.

Euphemia virgo & mar. 16.Sept.
Manuel, Sabel, & Iſmael mart. 17. Iun.
Solochanus & ſocij mart.17. Mai.
Soſthenes & Victor mart.10. Sept.
Commemoratio xlix mart.24. Sept.

Calcide in Græcia.

Methodius epiſc. & mart. 18. Sept.

apud Cherſoneſum.

Baſilius, Eugenius, Agathodorus, Elpidius, Aetherius, Capito, Ephræm, Neſtor, & Archadius epiſcopi & mart.4. Martij.
Clemens Papa mar.23. Nou.

in Chio inſula.

Iſidorus mar.15. Mai.
Myrops mar.13. Iul.

in Chreſtolio vico in territorio Pariſienſi.

Agoardus, & Aglibertus cum alij innumeris mart.24. Iun.

in Cilicia.

Amphion epiſc. & confeſſ.12. Iun.
Andreas tribunus, & ſocij milites m.19.Aug.
Calliopus mar.7. Apr.
Zoſimus, Athanaſius, Theopomptus, & Theonas mart.3. Ianuar.

Cirthæ in Numidia.

Agapius, & Secundinus mart. item Aemilianus, Tertulla & Antonia virgines, & mulier cum ſuis geminis.29. Apr.

Ciſtertij in Gallia.

Stephanus abbas.17. Apr.

in monaſterio Clarauallenſi.

Malachias epiſc.3. Nou.

in cœnobio Cluniacenſi.

Conſortia virgo.22. Iun.
Hugo abbas.29. Apr.

Cluſij in Etruria.

Irenæus & Muſtiola mart.3.Iul.

Colonia Suffetulana in Africa.

LX. mart.30. Aug.

Colonia, & in territorio Colonienſi.

Annon epiſcopus.4. Decemb.
Cordula mart.22. Oct.
Cunibertus epiſcopus.12. Nou.
Eliphius mar.16. Oct.
Engelbertus epiſc. & mart.7. Nou.
Euergiſlus epiſc. & mar.24. Oct.
Gereon & cccxviij. mart.10. Oct.
Heribertus epiſcopus.16. Mart.
Martha & Saula virgines & mart.20. Oct.
Marinus abbas & mart.12. Iun.
Paulinus mar.4. Mai.
Protaſius mart.4. Aug.
Victor & ſocij mart.10. Oct.
Vrſula & ſociæ mart.21.Oct.
Commemoratio ccc. mart.15. Oct.

Coloſſis.

Epaphras epiſc. & mart.19. Iul.
Philemon & Apphia mart.22. Nou.

Comana in Armenia.

Zoticus epiſc. & mart.21.Iul.

Comanæ in Ponto.

Alexander epiſc. & mart.11. Aug.
Baſiliſcus mar 22. Mai.

apud Comanos.

Hiermias & eius carnifex mart.31. Mai.

apud Comum, vide Nouocomum

Abundius epiſc. & confeſſ.2. Apr.
Amantius epiſc. & confeſſ.8. Apr.
Fidelis mart.28. Oct.

Compluti in Hiſpania.

Didacus confeſſ.12. Nou.
Iuſtus, & Paſtor mart.6. Aug.

Compoſtella.

Petrus epiſc.10. Sept.

Concha in Hiſpania.

Iulianus epiſc.28. Ian.

Concordia.

Donatus, Secundianus, Romulus cum alijs lxxxvi. mart.17. Febr.

Conſtantia, & in eius territorio.

Conradus epiſc.26. Nou.
Lauro epiſcopus.22.Sept.
Paternus epiſc. & mart.23. Sept.
Pelagius mar.28. Aug.
Verena virgo.1 Sept.

Conſtantinopoli.

Abrahamiræ monachi mart.8. Iul.
Acathius centurio mar.8. Mai.
Alexander, & Antonina mart.3. Mai.
Alexander epiſcopus.28. Aug.
Andreæ Apoſt. Lucæ Euangeliſtæ & Timothei tranſlatio.9. Mai.
Andreas Cretenſis mar.17. Oct.
Antuſa virgo.27. Iul.
Antonius epiſcopus.12. Febr.
Baſilius & Procopius confeſſ.27.Febr.
Daniel Stylita.11. Dec.
Eleutherius epiſc.& mart.20.Febr.
Eleutherius mart.4.Aug.
Euagrius.6. Mart.
Eulogius & ſocij mart.3. Iul.
Euſtolia & Sopatra virgines.9. Nou.
Flauius epiſc.18 Febr.
Germanus epiſc.12. Mai.
Gregorius Decapolita.20. Nou.
Hermellus mart.3. Aug.
Hypatius epiſc. & Andreas mar.29.Aug.
Ignatius epiſc. & confeſſ.23. Oct.
Ioannes Chryſoſtomus.27. Ian.
Ioannes Abbas.27. Apr.
Iulianus & Marcianus mart.9. Aug.
Lazarus monachus.23.Febr.
Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus, & Dionyſius mart.3. Iun.
Macarius confeſſ.1. Apr.
Marcellus abbas.29. Dec.
Marcianus presbyter.10. Ianuar.
Martyrius & Marcianus mart.25. Oct.
Maura virgo & mart.30. Nou.
Maximus & alij mart.13. Aug.
Menna epiſc.25. Aug.
Methodius epiſc.14. Iun.
Metrophanes epiſc. & confeſſ.4.Iun.
Mucius presbyt. & mar. 13. Mai.
Natalia.1. Dec.
Nicephorus epiſc.13.Mart.
Nicetas virgo.27. Dec.
Nilus abbas.12. Nou.
Olympias vidua.17. Dec.
Patapius ſolitarius. 8. Dec.
Paula virgo & mart.3.Iun.
Paulus epiſc.& mart.7.Iun.
Paulus mart.17. Mart.
Plato monachus. 4. Apr.
Proclus epiſc.24. Oct.
Pulcheria Auguſta virgo.10.Sept.
Sampſon presbyter.27.Iunij.
Stachys epiſc.31.Oct.
Stephanus, Baſilius, Petrus, Andreas, & ſocij cccxxxix. mart.28. Nou.
Tharaſius epiſc.25. Febr.
Theodorus, & Theophanes confeſſ.27.Dec.
Theodorus ſtudita. 12.Nou.
Theodota mart.17.Iul.
Theophanes monachus.12.Mart.
Theophanes, & ſocij.4. Dec.
Theophilus monachus confeſſ.2. Oct.
Tigrius, & Eutropius mart.12. Ian.
Vrbanus, Theodorus, Menedemus & ſocij lxxvij. mart.5. Sept.
Commemoratio plurimorum martyrum. 30. Mart.
Item monachorum. 8.Febr.

Corduba.

Abundius mart.11. Iul.

Acſ.

Aciſclus, & Victoria mar. 17. Nou.
Andulphus, & Ioannes mart. 2. Sept.
Amator, Petrus, & Ludouicus, 30. Apr.
Anaſtaſius, Felix, & Digna virgo mart. 14. Iun.
Argymirus mart. 28. Iun.
Aurea virgo & mar. 19. Iul.
Beniides mart. 15. Iun.
Columba virgo & mart. 17. Sept.
Elias, Paulus, & Iſidorus mart. 17. Apr.
Emilas & Hieremias mar. 15. Sept.
Eulogius mar. 11. Mart.
Fandilas mart. 13. Iun.
Fauſtus, Ianuarius, & Martialis mart. 13. Octob.
Flora, & Maria virg. & mar. 24. Nou.
Gregorius, Feb. Aurelius, Natalia, & Liliosa mart. 27. Iul.
Gumeſindus & Seruuſdeo mart. 13. Ian.
Iſaac mar. 3. Iun.
Leocritia virgo & mart. 15. Mart.
Leonigildus & Chriſtophorus mar. 20. Aug.
Paulus diaconus & mar. 20. Iul.
Pelagius mar. 26. Iun.
Perfectus mart. 18. Apr.
Petrus, Vualabonſus, Sabinianus, Viſtremundus, Habentius, & Hieremias mart. 7. Iun.
Pomposa virgo & mar. 19. Sept.
Rogellus & Seruuſdeo mart. 16. Sept.
Rudericus & Salomon mart. 13. Mart.
Sandalus mart. 3. Sept.
Sanctius mar. 5. Iun.
Secundinus mar. 21. Mai.
Siſenandus mar. 16. Iul.
Theodemirus mar. 25. Iul.
Zoilus & alij xix. mart. 27. Iun.
Corfinij in Pelignis.
Pamphilus epiſcopus 28. Apr.
Pelinus epiſc. & mart. 5. Dec.
Corinthi.
Alexander mart. 24. Nou.
Calliſtus & Chariſius cum alijs xij. martyr. 16. Apr.
Codratus, Dionyſius, Cyprianus, Anectus, Paulus, & Creſcens mart. 10. Mart.
Criſpus, & Caius. 4. Oct.
Dionyſius epiſc. 8. Apr.
Helconides mart. 28. Mai.
Phœbe. 3. Sept.
Soſthenes. 28. Nou.
Timon de ſeptem primis diaconis martyr. 19. Apr.
in Corſica.
Iulia virgo & mar. 22. Mai.
Colyſsi in Phrygia.
Mennas mart. 11. Nou.
Cracouia in Polonia.
Heduuigis. 15. Oct.
Hyacinthus confeſſ. 16. Aug.
Staniſlaus epiſc. & mart. 7. Mai.
Cremona.
Homobonus confeſſ. 13. Nou.
in Creta.
Myro epiſc. 8. Aug.
Pinytus epiſc. 10. Oct.
Theodulus, Saturninus, Euporus, Gelaſius, Eunicianus, Zeticus, Cleomenes, Agathopus, Baſilides, Euariſtus mart. 23. Dec.
Titus epiſc. 4. Ian.
Cumis.
Iuliana virgo & mar. 16. Februar.
Curia in Germania.
Lucius Rex. 3. Decemb.
in Cypro.
Barnabas Apoſt. 11. Iun.
Conon mart. 6. Mart.
Hilarion abbas. 21. Octob.
Iaſon Chriſti diſcipulus. 12. Iul.
Iſaacius epiſc. & mart. 21. Septemb.
Maria mater Ioannis cognomento Marci. 29. Iun.
Meletius epiſc. & confeſſ. 1. Sept.
Nicanor vnus ex ſeptem primis diaconis, 10. Ian.
Pothamius, & Nemeſius mart. 20. Febr.
Spiridion epiſc. & confeſſ. 14. Decemb.
Sophronius epiſc. 8. Decemb.
Theodotus epiſc. 6. Mai.
Theophilus mart. 22. Iul.
Thryphillius epiſc. 13. Iun.
Cyrene.
Cyrilla mart. 5. Iul.
Lucius epiſc. 6. Mai.
Theodorus epiſc. & confeſſor. 4. Iul.
Cyri in Syria.
Marcianus confeſſor. 2. Nou.
Cyzici.
Aemilianus epiſc. & confeſſ. 8. Aug.
Fauſta virgo, & Euilaſius mart. 20. Sept.
Siſinius mart. 23. Nou.
Tryphaena mart. 31. Ian.

D

in Dacia.
Nicetas epiſcopus 7. Ianuar.
Damaſci.
Ananias mart. 25. Ian.
Cæſarius, Dacius, & alij quinque martyr. 1. Nouemb.
Ioannes Damaſcenus. 6. Mai.
Paulus & Tatta coniuges, & Sabinianus, Maximus, Rufus, & Eugenius filij mart. 25. Sept.
Petrus Mauimenus mart. 21. Febr.
Petrus epiſc. & mar. 4. Oct.
Sabinus, Iulianus, Maximus, Macrobius, Caſsia, & Paula cum alijs x. mar. 20. Iul.
in Dania.
Canutus Rex & mar. 7. Iul.
Guillelmus abbas. 6. Apr.
Dauentria in Belgis.
Marcellinus confeſſ. 14. Iul.
in caſtro Diuenſi.
Marcellus epiſc. 9. Apr.
in caſtro Dunone.
Benignus martyr. Nou.
Doroſtori in Myſia.
Aemilianus mart. 18. Iul.
Daſius epiſc. & mar. 20. Nouem.
Heſychius mart. 15. Iun.
Iulius mart. 27. Mai.
Paraſicrates, Valentio, & alij duo mart. 25. Mai.
Drizipara Pannonia.
Alexander mart. 27. Mart.
Dirrachij in Macedonia.
Peregrinus, Lucianus, Pompeius, Heſychius, Papius, Saturninus, & Germanus mart. 7. Iul.

E

Ebora in Luſitania.
Mancius mar. 15. Mai.
Eboraci in Anglia.
Ioannes epiſc. 7. Mai.
Paulinus epiſc. 10. Oct.
Vuilfridus epiſc. & confeſſ. 12. Oct.
Ebreduni in Gallia.
Marcellinus epiſc. 20. Apr.
Vincentius, Orontius, Victor mar. 22. Ian.
Ebroicis, & in pago Ebroicenſi.
Aquilinus epiſc. & confeſſ. 19. Oct.
Leutfridus abbas. 21. Iun.
Taurinus epiſc. 11. Aug.
Edeſſa.
Abibus mart. 15. Nou.
Barſimæus epiſc. & mar. cum alijs. 30. Ian.
Barſen epiſc. 30. Ian.
Baſſa cum Theogonio, Agapio, & Fideli mart. 21. Aug.
Ephram diaconus. 1. Febr.
Eulogius epiſc. & confeſſ. 5. Mai.
Gurias & Samonas mart. 15. Nou.
Iulianus monachus 9. Iun.
Nonnus epiſc. 2. Decemb.
Sarbelius & Barbea mart. 29. Febr.
Thalalæus, Aſterius, Alexander, & ſocij mart. 20. Mai.
Thomæ Apoſt. tranſlatio. 3. Iul.
Eleutheropoli in Paleſtina.
Florianus, Calanicus, & ſocij lviij. mart. 17. Dec.
Emerita in Hiſpania.
Eulalia virgo & mart. 10. Dec.
Iulia virgo & mart. 10. Dec.
Lucretia virgo & mart. 23. Nou.
Victor, Stecatius, & Antinogenes mart. 24. Iul.
Emeſa in Phœnicia.
Galation & Epiſtemes mart. 5. Nou.
Simeon Salus. 1. Iul.
Commemoratio plurimarum mulierum mart. 14. Nou.
Siluanus epiſcopus & alij duo mart. 6. Feb.
in caſtello Emmaus.
Cleophas mar. 25. Sept.
Engoliſma.
Eparchus abbas. 1. Iul.
Epheſi.
Ioannes Apoſt. & Euang. 27. Dec.
Maximus mart. 30. Apr.
Porphyrius mart. 30. Apr.
XLII. mart. 22. Ianuar.
Septem Dormientium natalis. 27. Iul.
Timotheus epiſc. & mar. 24. Ian.
Eugubij.
Vbaldus epiſc. 16. Mai.
Euorea in Epiro.
Donatus epiſc. 30. Apr.

F

Apud Fabrianum in Piceno.
Siluester abbas. 26. Nou.
Feſulis in Tuſcia.
Alexander epiſc. & mar. 6. Iun.
Romulus epiſcopus & mart. cum ſocijs. 6. Iul.
Faleriæ in Tuſcia.
Gracilianus, & Felicißima virgo m. 12. Aug.
Fauſiana in Sardinia.
Simplicius epiſc. & mar. 15. Mai.
Ferentini in Tuſcia.
Bonifacius epiſc. 14. Mai.
Ferentini in Hernicis.
Ambroſius mart. 16. Aug.
Eutychius mart. 15. Apr.
Redemptus epiſc. 8. Apr.
Formis in Piceno.
Alexander epiſc. & mart. 11. Iul.
Phillippus epiſc. & mar. 22. Oct.
Sophia virgo & mar. 30. Apr.
Viſſia virgo & mart. 12. Apr.
Florentia.
Andreas epiſc. Feſulanus 6. Ian.
Andreas epiſc. 26. Febr.
Antoninus epiſc. 2. Mai.
Creſcentius confeſſ. 19. Apr.
Eugenius confeſſor. 17. Nou.
Magdalena virgo Ord. Carmel. 25. Mai.
Minias mar. 25. Oct.
Podius epiſc. 28. Mai.
Zenobius epiſc. 25. Mai.
in monaſterio Fontanella.
Anſbertus epiſc. 9. Febr.
Vulfrannus epiſc. 20. Mart.

For-

Formijs in Campania.
Albina virgo & mart. 16. Decemb.
apud Forum Cornelij.
Petrus Chryſologus. 3. Decemb.
apud Forum Iulij.
Maxima virgo. 16. Mai.
apud Forum Sempronij.
Aquilinus, Geminus, Gelaſius, Magnus, & Donatus mart. 4. Febr.
apud Forum Syllæ.
Caſſianus mar. 13. Auguſti.
Foſſanouæ ad Tarracinam.
Thomas Aquinas confeſſ. & doctor. 7. Mart.
in Friſia.
Vuillibrordus epiſcopus. 7. Nou.
Friſingæ.
Corbinianus epiſcopus. 8. Sept.
Fulginij.
Felicianus epiſc. & mart. 24. Ian.
Fundis.
Felix mart. 6. Nouemb.
Honoratus abbas. 16. Ian.
Paternus mart. 21. Aug.
Fauentiæ in Veſtinis.
Florentius & Felix mart. 25. Iul.
G
in Galatia.
Creſcens mart. 27. Iun.
Gallecia in Hiſpania.
Facundus & Primitiuus mar. 27. Nou.
Marina virgo & mart. 18. Iul.
in Gallia.
Auguſtalis epiſcopus & confeſſ. 7. Sept.
Eutropia. 15. Sept.
Pontius mart. 14. Mai.
Veneranda virgo & mart. 14. Nou.
in portu Gandæ & Gandenſi.
Bauon confeſſ. 1. Oct.
Liuinus epiſc. & mart. 12. Nou.
Gandaui.
Amelberga virgo. 10. Iul.
Landoaldus, & Amantius. 19. Mart.
Gangræ in Paphlagonia.
Callinicus mart. 29. Iul.
Hypatius epiſc. & mart. 14. Nou.
in monte Gargano.
Apparitio S. Michaelis. 8. Mai.
Memoria eiuſdem. 29. Sept.
Gauali & in territorio Gaualitano.
Hilarius epiſcopus 25. Oct.
Priuatus epiſcopus & mart. 21. Aug.
Gazæ in Paleſtina.
Barſanuphius anachoreta. 11. Apr.
Euſebius, Neſtabus, & Zeno mar 8. Sept.
Irenio epiſcopus. 16. Decemb.
Meuris & Thea mart. 19. Dec.
Neſtor mart. 8. Sept.
Porphyrius epiſcopus. 26. Febr.
Gelduba.
Iulius mart. 20. Decemb.
Genuæ.
Salomon epiſc. & confeſſ. 18. Sept.
Syrus epiſcopus. 29. Iun.
Geris in Aegypto.
Nilamon recluſus. 6. Ian.
in Germania.
Lioba virgo. 28. Sept.
Tecla abbatiſſa. 15. Oct.
Vuigbertus presbyter. 13. Aug.
Gerunda in Hiſpania.
Felix mart. 1. Aug.
Gortynæ in Creta.
Cyrillus epiſcopus & mart. 9. Iul.
Eumenius epiſcopus & confeſſ. 18. Sept.
Philippus epiſcopus. 11. Apr.
Gratianopoli.
Hugo epiſcopus. 1. Apr.
in territorio Guleti prope Nuſcum.
Gulielmus confeſſ. Pater eremitarum Montis Virginis. 25. Iun.
H
Hadrianopoli.
Lucius & ſocij mart. 11. Febr.
Maximus, Theodorus, & Aſclepiodotus mart. 19. Sept.
Philippus epiſcopus, Euſebius, & Hermes mart. 22. Oct.
Stylianus anachoreta. 26. Nou.
Halberſtatti in Germania.
Mathildis Regina. 14. Mart.
in Hannonia.
Giſlenus epiſcopus & confeſſ. 9. Oct.
Hiltrudis virgo. 27. Sept.
in oppido Haſbaniæ.
Trudo presbyter. 23. Nouemb.
Heliopoli.
Cyrillus mart. 29. Mart.
Eudocia mart. 1. Mart.
in Helleſponto.
Cyrinus, Primus, & Theogenes mar. 3. Ian.
Oneſiphorus mar. 6. Sept.
Heracleæ.
Ammon & xl. virg. & mart. 1. Sept.
Baſſus, Dionyſius, Agapitus. & alij xl. mart. 20. Nouemb.
Clementinus, Theodotus, & Philomenus mart. 14. Nou.
Felix & Ianuarius mart. 7. Ian.
Glyceria mart. 13. Apr.
Sebaſtiana mart. 16. Sept.
Theodorus mart. 7. Febr.
Herbipoli.
Bruno epiſcopus. 17. Mai.
Burchardus epiſcopus. 14. Oct.
Chylianus, Colomannus, & Totnanus mart. 8. Iul.
Herfordiæ in Anglia.
Thomas epiſcopus & confeſſ. 2. Oct.
in Herio inſula.
Philibertus abbas. 20. Aug.
Hermopoli in Aegypto.
Sabinus mar. 13. Mart.
in Hibernia.
Celſus epiſcopus. 6. Apr.
Egbertus presbyter. 24. Apr.
Ethbinus abbas 19. Oct.
Laurentius epiſcopus. 14. Nou.
Patricius epiſc. & confeſſ. 17. Mart.
Hierapoli.
Abercius epiſcopus. 22. Oct.
Apollinaris epiſcopus. 8. Ian.
Papias epiſcopus. 22. Febr.
Philippus Apoſtolus. 1. Mai.
Hieroſolymis.
Anna propheteſſa. 1. Sept.
Andronicus. & Athanaſia. 9. Oct.
Athanaſius mar 5. Iul.
Crucis ſacroſanctæ Inuentio. 3. Mai.
Eiuſdem Exaltatio. 14. Sept.
Cyriacus epiſc. & mar. 4. Mai.
Cyrillus epiſcopus. 18. Mart.
Dauid rex. & propheta. 29. Dec.
Iacobus Apoſtolus frater Domini. 1. Mai.
Iacobus Apoſtolus frater Ioannis. 25. Iul.
Ioſeph ab Arimathia. 17. Mart.
S. Latro frater Ioannis. 25. Mart.
Macarius epiſc. & confeſſ. 10. Mart.
Marcus epiſcopus & mart. 22. Oct.
Mariæ Virginis ſanctiſſimæ Dei genitricis Præſentatio. 21. Nou.
Eiuſdem Aſſumptio. 15. Aug.
Maria Salome. 22. Oct.
Matthias epiſcopus. 30. Ian.
Maximus epiſcopus & confeſſ. 5. Mai.
Melania iunior, & Pinianus coniunx. 31. D.
Narciſſus epiſcopus. 29. Oct.
Paphnutius mart. 19. Apr.
Pelagia Pœnitens. 8. Oct.
Symeon epiſcopus & mart. 18. Febr.
Sophronius epiſcopus. 11. Mart.
Stephani protomar. inuentio, & una Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis. 3. Aug.
Stephanus protomar. 26. Dec.
Zacchæus epiſcopus. 23. Aug.
Zambda epiſcopus, 19. Febr.
Hippone regio.
Auguſtinus epiſc. & doctor. 28. Aug.
Theogenes epiſc. & alij xxxvi. m. 26. Ian.
Hiſpali in Hiſpania.
Felix mart. 2. Mai.
Florentia virgo. 20. Iun.
Florentius confeſſ. 23. Febr.
Hermenigildus mar. 13. Apr.
Iſidorus epiſcopus. 4. Apr.
Iuſta & Rufina virg. & mar. 19. Iul.
Leander epiſcopus. 27 Febr.
Petrus mar. 8. Oct.
in Hiſpania.
Criſpulus & Reſtitutus mart. 10. Iun.
Epitacius epiſc. & Baſileus mar. 23. Mai.
Euthychius mar. 11 Dec.
Fabricianus & Philibertus mar. 22. Aug.
Hemiterius & Cheledonius mart. 3. Mart.
Honorius, Eutychius, & Stephanus m. 21. Nō.
Quiteria virgo & mar. 22. Mai.
Seruandus & Germanus mart. 23. Oct.
Torquatus Cteſiphon, Secūdus, Indaletius, Cæcilius Heſychius, & Euphraſius. 15. Mai.
Victor mar. 26. Aug.
Vincentius & Lætus mart. 1. Sept.
Xantippa, & Polyxena. 23. Sept.
in Hollandia.
Adelbertus confeſſ. 25. Iun.
apud Homeritas.
Aretas & ſocij ccccxxxx. mart. Item mater cū filio balbutiente Chriſtum. 24. Oct.
SS. Martyres incendio traditi. 27. Iul.
in monte Hor.
Aaron primus ſacerdos Leuitici ord. 1. Iul.
in terra Hus.
Iob propheta. 10. Mai.
I
apud Iberos trans Pontum.
Chriſtiana ancilla. 15. Dec.
Iconij.
Amphilochius epiſc. 23. Nou.
Apollonius mar. 10. Iul.
Cononus, & filius eius mart. 29. Mai.
Curonotus epiſc. & mar. 12. Sept.
Marcianus mar. 11. Iul.
Terentius epiſcopus & mar. 21. Iun.
Tecla virgo & mart. 23. Sept.
Tryphena & Tryphoſa. 10. Nou.
Ilerda in Hiſpania Tarraconenſi.
Licerius epiſcopus. 27. Aug.
Ilberi in Hiſpania.
Gregorius epiſc. & confeſſ. 24. Apr.
in Illyrico.
Florus & Laurus mart. 18. Aug.
Vrſicius mar. 14. Aug.
apud Indos.
Barlaam & Ioſaphat. 27. Nou.
Frumentius epiſcopus. 27. Oct.
Paſſio SS. monachorum & aliorum. 3. Aug.
Interamnæ.
Agapis virgo & mar. 14. Febr.
Anaſtaſius epiſc. & confeſſ 17. Aug.
Proculus, Ephebus, & Apollonius m. 14 Fe.
Proculus epiſc. & mar. 14. Apr.
Proculus epiſc. & mart. 1. Dec.
Saturninus, Caſtulus, Magnus, & Lucius m. 15. Febr.
Valentinus mar. 14. Febr.
in Iſauria
Aquilinus & Victorianus mart. 16. Mai.

Aza

Ara & ſocij clamatę. 19. Nou.
Tatio mar. 24 Aug.
in Iſtria.
Zoellus, Seruilius, Felix, Siluanus, & Diocles. 24. Mai.
Italica in Hiſpania.
Geruntius epiſc. 25. Aug.
in Iudæa.
Eſaias propheta. 6. Iulij.
Habacuc & Michæas prophetæ. 15. Ian.
Ioachim pater beatiſſimæ Virginis. 20. Mart.
Ioſeph eiuſdem ſponſus. 19. Mart.
Malachia propheta. 14. Ian.
Maria Cleophæ. 9. Apr.
Mariæ viſitatio ad Elizabeth. 2. Iul.
Matthias Apoſt. & mart. 24. Febr.
Samuel propheta. 20. Aug.
Sophonias propheta. 3. Dec.
apud Iuliam in territorio Parmenſi.
Domninus mart. 9. Oct.

L

Lambeſa in Nicomedia.
Marianus & Iacobus mart. cum alijs multis. 30. Apr.
Lampſaci in Helleſponto.
Petrus, Andreas, Paulus, & Dionyſia mart. 15. Mai.
Laodicea in Syria.
Anatolius epiſc. 3. Iul.
Artemon mar. 8. Oct.
Diodorus, Diomedes, & Didymus mart. 11. Sept.
Pelagius epiſc. 25. Mart.
Sagar epiſc. & mar. 6. Oct.
Theodotus epiſc. 2. Nou.
Theotimus & Baſilianus mart. 18. Dec.
Trophimus & Thalus mart. 11. Mart.
in Latio.
Bernardus confeſſ. 14. Oct.
Laubiſs.
Erminus epiſc. & confeſſ. 25. Apr.
Theodulphus epiſc. 24. Iun.
in cœnobio Laubienſi.
Vrſmarus epiſc. 19. Apr.
Lauda.
Baſſianus epiſc. & confeſſ. 19. Ian.
Lauduni, & in Laudunenſi caſtro.
Cilinia mater S. Remigij. 21. Oct.
Salabergi abbatiſſa. 22. Sept.
Lauriaci in Norico Ripenſi.
Florianus mar. 4. Mai.
Legione in Hiſpania.
Claudius, Lupercus, & Victorius m. 30. Oct.
Vincentius abbas & mar. 11. Sept.
Lemouicis in Gallia.
Leonardus confeſſ. 6. Nou.
Martialis epiſc. Alpinianus & Auſtriclinianus presbyteri. 30. Iun.
Valeria virgo & mar. 9. Dec.
Leontii in Sicilia.
Angelus mar. 5. Mai.
Leodij in Belgio.
Lambertus epiſcopus & mar. 17. Oct.
Theodardus epiſc. & mart. 10. Sept.
apud Leontinos in Sicilia.
Alphius, Philadelphus, & Cyrinus m. 10. Mai.
Epiphania mart. 12. Iul.
Euthalia virgo & mar. 27. Aug.
Mercurius & ſocij mart. 10. Dec.
in monaſterio Lerinenſi.
Antonius monachus. 28. Dec.
Capraſius abbas. 1. Iun.
Vincentius presbyter. 24. Mai.
in Lesbo inſula.
Paſſio quinque mart. 5. Apr.
in Libya.
Theophilus & Helladius mart. 8. Ian.
apud Lingonas, & in territorio Lingonenſi.
Bernardus abbas. 20. Aug.

Deſiderius epiſc. & alij plures mart. 23. Mai.
Gregorius epiſcopus. 4. Ian.
Sequanus confeſſ. 19. Sept.
Speuſippus, Eleuſippus, & Meleuſippus tergemini m. cum auia Leonilla. 17. Ian.
Vrbanus epiſcopus. 2. Apr.
in pago Liſuino.
Nemeſius confeſſ. 1. Aug.
Londini in Anglia.
Erconualdus epiſc. 30 Apr.
Lucæ in Tuſcia.
Dauinus confeſſ. 3. Iun.
Frigdianus epiſc. 18. Mart.
Eiuſdem translatio. 18. Nou.
Paulinus epiſc. cum ſocijs mar. 12. Iul.
Richardus Rex Anglorum. 7. Febr.
in Lucania.
Hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mart. 29. Oct.
Victus, Modeſtus, atque Creſcētia m. 15. Iun.
Lugduni & in territorio Lugdunenſi.
Albinus epiſcopus. 15. Sept.
Alexander cum ſocijs xxxiiij. m. 24. Apr.
Antiochus epiſc. 15. Oct.
Aurelianus epiſc. 16. Iun.
Baldomerus. 27. Febr.
Bonauentura epiſc. & doctor. 14. Iul.
Benedicta virgo & mar. 8. Oct.
Deſiderius epiſc. & mar. 23. Mai.
Deſiderius mar. 11. Febr.
Domitianus abbas. 1. Iul.
Elpidius epiſc. & confeſſ. 2. Sept.
Epipodius mar. 22. Apr.
Eucherius epiſc. & confeſſ. 16. Nou.
Eugendus abbas. 1. Ian.
Irenæus epiſc. & mar. 28. Ian.
Iolianus mar. 13. Febr.
Iuſtus epiſc. 2. Sept.
Lambertus epiſc. & confeſſ. 14. Apr.
Lupicinus & Felix epiſcopi. 3. Febr.
Lupicinus abbas. 21. Mart.
Lupus epiſc. 25. Sept.
Mineruius & Eleazarus cū filijs viij. m. 23. Au.
Nicetius epiſc. 2. Apr.
Patiens epiſc. 11. Sept.
Photinus, Sanctus, Vetius, Epagathus, Maturus, Ponticus, Biblides, Attalus, Alexāder, Blandina, & alij multi martyres. 2. Iun.
Peregrinus presbyter. 28. Iul.
Romanus abbas. 28. Febr.
Sacerdos epiſc. 12. Sept.
Stephanus epiſc. 13. Febr.
Veranus epiſc. 11. Nou.
Viator. 21. Oct.
Vincentiolus epiſc. 12. Iul.
in Luſitania.
Irene virgo & mar. 20. Oct.
Vuilgefortis virgo & mar. 20. Iul.
Lutetiæ Pariſiorum, & in territorio Pariſienſi.
Aurea virgo. 4. Octob.
Bathildis regina. 26. Ian.
Clodoaldus confeſſ. 7. Sept.
Crotildis regina. 2. Iun.
Dionyſius Ruſticus, & Eleutherius m. 9. Oct.
Droctoueus abbas. 10. Mart.
Eleazarus comes. 27. Sept.
Eugenius epiſc. & mar. 15. Nou.
Genoueſa virgo. 3. Ian.
Georgius & Aurelius. 20. Oct.
Germanus epiſcopus. 28. Mai.
Iuſtinus mar. 1. Aug.
Lucanus mar. 30. Oct.
Ludouicus rex. 25. Aug.
Marcellus epiſc. 1. Nou.
Medericus presbyter. 29. Aug.
Seuerinus monachus. 27. Nou.
in monaſterio Luxouienſi.
Euſtaſius abbas. 29. Mart.

Romaricus abbas. 8. Dec.
in Lycaonia.
Papas mar. 16. Mart.
in Lycia.
Chriſtophorus mar. 25. Iul.
Domnina mar. 12. Oct.
Nicetas & Aquilina mar. 24. Iul.
Theomiſtocles mar. 21. Dec.
Lyra in Belgio.
Gummarus confeſſ. 11. Oct.

M

in Macedonia.
Silas. 13. Iul.
Timotheus & Diogenes mar. 6. Apr.
Machlinia.
Rumoldus epiſcopus & mar. 1. Iul.
Madauri in Africa.
Namphamon cum ſocijs mar. 4. Iul.
Maiuma.
Zeno epiſcopus. 26. Dec.
Malaca in Hiſpania.
Cyriacus & Paula virgo mar. 18. Iun.
in monaſterio Malbodio.
Aldegundis virgo. 30. Ian.
in ciuitate Mamienſi.
Seraphina. 29. Iul.
Mantua.
Anſelmus epiſcopus & confeſſ. 18. Mart.
Rufinus confeſſ. 19. Aug.
in monaſterio S. Benedicti in agro Mantuano.
Symeon eremita. 26. Iul.
Marcianopoli in Thracia.
Melitina mar. 15. Sept.
Maronia in Syria.
Malchu monachus. 21. Oct.
in oppido Marpurg.
Elizabeth vidua. 19. Nou.
Marrochij in Africa.
Berardus, Petrus, Accurſius, Adiutus, & Otho mar. 16. Ian.
Martula.
Brictius epiſc. & confeſſ. 9. Iul.
Apud Marſos.
Simplicius cum filijs Conſtantio & Victoriano mar. 26. Aug.
Maſſiliæ.
Hermes & Hadrianus mart. 1. Mar.
Lazarus epiſcopus. 17. Dec.
Maria Magdalena. 22. Iul.
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus mart. 21. Iul.
Matriti.
Iſidori Agricolæ. 10. Mai.
in Mauritania Cæſarienſi.
Marciana virgo & mar. 9. Ian.
Romulus & Secundus mar. 24. Mar.
Timotheus, Polius, & Eutychius m. 21. Mai.
Timotheus mar. 19. Dec.
Mediolani.
Ambroſius epiſcopus & doctor. 4. Apr.
Eiuſdem ordinatio. 7. Dec.
Antoninus epiſc. & confeſſ. 31. Oct.
Aquilinus mar. 29. Ian.
Auguſtini conuerſio. 5. Mai.
Auximus epiſcopus. 3. Sept.
Benedictus epiſcopus. 11. Mart.
Benignus epiſcopus. 20. Nou.
Caius epiſcopus. 27. Sept.
Calimerius epiſc. & mar. 31. Iul.
Carolus Epiſcopus. 4. Nou.
Caſtritianus epiſcopus. 1. Dec.
Clicerius epiſc. & confeſſ. 20. Sept.
Datius epiſcopus. 14. Ian.
Dionyſius epiſcopus 25. Mai.
Eugenius epiſcopus & confeſſ. 30. Dec.
Euſebius epiſc. & confeſſ. 12. Aug.
Euſtorgius epiſcopus. 18. Sept.
Euſtorgius alter epiſcopus & conf. 6. Iun.

Fauſtus mart. 7. Auguſt.
Galdinus epiſc. 18. April.
Geruaſius & Protaſius mart. 19. Iun.
Geruntius epiſc. 5. Mai.
Honoratus epiſc. 8. Febr.
Ioannes Bonus epiſc. 10. Ian.
Lazarus epiſc. 11. Febr.
Magnus epiſc. & confeſſ. 5. Nou.
Manſuetus epiſc. 19 Febr.
Marcellina virgo. 17. Iul.
Marolus epiſc. & confeſſ. 23. Apr.
Martinianus epiſc. 2. Ian.
Maternus epiſc. & confeſſ. 18. Iul.
Martonianus eremita. 14. Dec.
Mirocles epiſc. & confeſſ. 3. Dec.
Monas epiſc. 12. Oct.
Nabor & Felix mar. 12 Iul.
Nazarius & Celſus mar. 28. Iul.
Eorumdem inuentio. 10. Mai.
Petrus mar. 29. Apr.
Protaſius epiſc. 24. Nou.
Robuſtianus mar. 24. Mai.
Satyrus confeſſ. 17. Sept.
Sauina. 30. Ian.
Senator epiſc. 28. Mai.
Simplicianus epiſc. 16. Aug.
Valeria mar. 28. Apr.
Venerius epiſc. 4. Mai.
Victor mar 8. Mai.

Mediolanenſis Prouincia.
Iulius presbyter. 31. Ian.

in monaſterio Medittij.
Nicetas abbas. 3. Apr.

Meldis, & in pago, & territorio Meldenſi.
Faro epiſc. & confeſſ. 28. Oct.
Fiacrius confeſſ. 30. Aug.
Phara virgo. 7. Dec.
Sanctinus epiſc. 22. Sept.

Melitina.
Eudoxius, Zeno, Macarius, & ſocij MCIV. mar. 5. Sept.
Hermogenes, Caius, Expeditus, Aſtronicus, Rufus, & Galata mar. 19. Apr.
Hieron, Nicander, Heſychius, & alij triginta mar. 7. Nou.
Polyeuctus mar. 13. Febr.

Meri in Phrygia
Macedonius, Theodulus, & Traianus mart. 12. Sept.

in Meſopotamia.
Archelaus epiſc. 26. Dec.
Athenodorus mar. 11. Nou.
Iunianus eremita. 18. Oct.
Maruthas epiſc. 4. Dec.
Commemoratio xxiij. mar. 23. Mai.

Meſſana.
Albertus confeſſ. 7. Aug.
Ampelus & Caius mart. 29. Nou.
Corbus mar. 18. Apr.
Eleutherius epiſcopus & Anthia mart. 18. April.
Placidus, Eutychius, Victorinus, Flauia virgo, Donatus, Firmatus, Fauſtus, & alij xxx. 5 Oct.

Metis in Gallia.
Adelphus epiſc. & confeſſ. 29. Aug.
Arnulphus epiſc. 18. Iul.
Clodulphus epiſc. 8. Iun.
Felix epiſc. 21. Febr.
Firminus epiſc. & confeſſ. 18. Aug.
Patiens epiſc. 8. Ian.
Rufus epiſc. & confeſſ. 7. Nou.

Mileti.
Acatius mart. 28. Iul.

in oppido Melledunt.
Leo confeſſ. 10. Nou.

Mileui in Numidia.
Optatus epiſc. 4. Iunij.

apud Mindam.
Felicianus epiſc. & mar. 20. Oct.

Miſna in Germania.
Benno epiſcopus. 16. Iun.

Moguntia.
Albanus mar. 21 Iun.
Aureus, Iuſtina, & alij mar. 16. Iun.
Ferrutius mar. 28. Oct.
Lullus epiſc. & confeſſ. 16. Oct.
Maximus epiſc. & confeſſ 18. Nou.
Symeon eremita. 26. Iul.

in monaſterio Moliſmenſi.
Robertus abbas. 29. Apr.

apud Montem Peſſulanum.
Rocchus confeſſor. 16. Aug.

in Montepolitiano.
Agnes virgo. 20 Apr.

Mopſueſtia in Cilicia.
Auxentius epiſc. 18. Dec.

in Morauia.
Cyrillus & Methodius epiſcopi. 9. Mart.

Mutala in Cappadocia.
Sabas abbas. 5. Dec.

Mutina.
Geminianus epiſc. 31. Ian.

Myra in Lycia.
Creſcens mar. 15. Apr.
Leo & Iuliana mar. 18. Aug.
Nicander & Hermas mar. 4. Nou.
Nicolaus epiſc. 6. Dec.

N

in diœceſi Nummurcenſi apud Belgas.
Gerardus abbas. 3. Oct.

Nannete in Britannia minori.
Domitianus & Rogatianus m. 24. Mai.
Similianus epiſc. 16. Iun.

in caſtro Nantenienſi.
Seuerinus abbas. 11. Feb.

Narbona.
Paulus epiſcopus. 22. Mart.
Ruſticus epiſc. & confeſſ. 26. Oct.

in prouincia Narbonenſi.
Aegidius abbas. 1. Sept.

Narnia.
Caſſius epiſc. 29. Iun.
Iuuenalis epiſc. & confeſſ. 3. Mai.

Nazareth.
Annuntiatio B. Virg. Genitricis Dei Mariæ. 25. Mart.

Nazianzi.
Cæſarius. 25. Febr.
Gorgonia. 9. Dec.
Gregorius epiſc. 9. Mai.

Neapoli in Campania.
Agnellus abbas. 14. Dec.
Agrippinus epiſc. 9. Nou.
Aſprenus epiſc. 3. Aug.
Athanaſius epiſc. & confeſſ. 15. Iul.
Candida, item Candida iunior. 4. Sept.
Euſebius epiſc. 23. Mai.
Gaudioſus epiſc. 28. Oct.
Ioannes epiſc. 22. Iun.
Patricia virgo. 25. Aug.
Pomponius epiſc. 14. Mai.
Caietanus Clericorum Regularium Fundator 7. Auguſti.
Reſtituta virgo & mar. 17. Mai.
Seuerinus epiſc. 8. Ian.
Seuerus epiſc. 30. Apr.

in monte Nebo terræ Moab.
Moſes legiſlator. 4. Sept.

Nemauſi.
Baudelius mar. 20. Mai.

Neocæſarea.
Athenodorus epiſc. & mar. 18. Oct.
Gregorius Thaumaturgus. 17. Nou.
Macrina. 14. Ian.
Mardonius, Muſonius, Eugenius, & Metellus mar. 24. Ian.
Troadius mar. 28. Dec.

Nicæa in Bithynia.
Antonina mar. 12 Iun.
Darius, Zoſimus, Paulus, & Secundus mart. 19. Dec.
Diomedes mar. 16. Aug.
Euſtachius, Theſpeſius, & Anatolius mart. 20. Nouemb.
Neophytus mar. 20. Ian.
Theodora cum tribus filijs mar. 2. Aug.
Theuſeta, Horres, Theodora, Nymphodora, Marcus, & Arabia mar. 13. Mart.

Nicæa in Gallia.
Baſſus epiſc. & mar. 5. Dec.
Hoſpitius confeſſ. 21. Mai.

Nicomedia.
Agathonicus, Zoticus, & ſocij m. 22. Aug.
Ambicus, Victor, & Iulius m. 3. Dec.
Anicetus comes, & Photinus cum alijs mar. 12. Aug.
Anthimus epiſc. cum gregis multitudine m. 27. April.
Antonia mar. 4. Mai.
Arſacius confeſſ. 16. Aug.
Barbara virgo & mar. 4. Dec.
Baſiliſſa virgo & mar. 3. Sept.
Cyprianus, & Iuſtina virgo & m. 26. Sept.
Cyriaca, & aliæ quinque virg. & m. 19 Mai.
Cyriacus & alij decem mar. 7. Apr.
Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anaſtaſius, Syndimius, & ſocij m. 19. Dec.
Daſius, Zoticus, Caius, & alij duodecim m. 21. Oct.
Dorotheus, & Gorgonius mar. 9. Sept.
Dula mar. 25. Mart.
Egdunius & alij ſeptem mart. 12. Mart.
Eleutherius & alij innumeri mar. 2. Oct.
Eulampius, & Eulampia cum alijs cc. mart. 10. Oct.
Euſtorgius presb. 11. Apr.
Euthymius mar. 24. Dec.
Flauius, Auguſtus, & Auguſtinus m. 7. Mai.
Glycerius mar. 21. Dec.
Hadrianus, & alij xxiij. mart. 4. Mart. Et 8. Septemb.
Hadrianus mar. 26. Aug.
Hermolaus, Hermippus, & Hermocrates m. 27 Iulij.
Indes Domna, Agapes, & Theophila virg. & mart. 28. Dec.
Ioanes mart. 7. Decemb.
Lucianus mart. 7 Ian.
Lucianus, Florus & ſocij mar. 26. Oct.
Macedonius, Patricia, & Modeſta m. 13. Mar.
Marcellus mar. 26. Nou.
Migdonius, & Mardonius, & quidam diaconus mar. 23. Dec.
Pancharius mart. 19. Mart.
Pantaleon mar. 27. Iul.
Paſtor, Victorinus, & ſocij m. 29. Mart.
Petrus mart. 12. Mart.
Philoterus mar. 19. Mai.
Quadratus mart. 7. Mai.
Quinctilis epiſc. & mar. 8 Mart.
Strato, Philippus, & Eutychianus m. 17. Aug.
Theophilus epiſc. 7. Mart.
Victor, Victorinus, Claudianus, & Baſſa m. 6. Mart.
Zacharias mar. 10. Iun.
Zeno, Concordius, & Theodorus m. 2. Sept.
Zeno mar. 22. Dec.
Commemoratio 10000. mar. 18. Mart.
Item multorum. 23 Iun. & 25. Dec.
Item xx. mart. 23. Dec.

Nicopoli in Armenia.
Ianuarius, & Pelagia mar. 11. Iul.
Leontius, Maurius, Daniel cum ſocijs mar. 10. Iul.

Niſibi.
Dometius cum duobus diſcipulis m. 7. Aug.

Iacobus

Iacobus epiſcopus & confeſſ. 15.Iul.

Nazara.

Iſidorus epiſc. 2.Ian.

Nimorani.

Patricius abbas. 24.Aug.

Niuigella.

Gertrudis virgo. 17.Mart.

Nola in Campania.

Felix confeſſor. 14.Ian.

Felix, Iulia, & Iucunda mar. 27.Iul.

Felix epiſc. & ſocij xxx.m. 15.Nou.

Maximus epiſc. 15.Ian.

Paulinus epiſc. & confeſſ. 22.Iun.

in Norico.

Seuerinus abbas. 8.Ian.

in Noruegia.

Olauus Rex & mar. 29.Iul.

Nouaria.

Agapius epiſc. 10.Sept.

Gaudentius epiſc. 22.Ian.

Laurentius & pueri ab eo educati mart. 30.Apr.

Nouioduni in Gallia.

Amantius, Alexander, & ſocij m. 6.Iun.

Heraclius, Paulus, & Aquilinus cum duobus alijs mar. 17.Mai.

Valerianus, Macrinus, & Gordianus mart. 17.Sept.

Nouiomi in Belgio.

Eligius epiſc. 1 Dec.

Nuouocomi. Vide Comam.

Carpophorus, Exanthus, Caſſius, Seuerinus, Secundus, & Licinius mar. 7.Aug.

Felix epiſc. 14.Iul.

Liberata virgo. 18.Ian.

Nuceria.

Felix & Conſtantia mart. 19.Sept.

in Numidia.

Commemoratio multorum mar. 11.Feb.

apud Narſiam.

Eutychius & Florentius monachi. 23.Mai.

Spes abbas 28.Mart.

apud Nuſcum.

Amatus epiſc. 31.Aug.

Nyſſa.

Gregorius epiſc. 9 Mart.

O

Opitergij.

Magnus epiſc. 6.Oct.

Oſca in Hiſpania.

Nunilo, & Alodia mart 22.Octob.

Orentius, & Patientia mar. 1.Mai.

apud Oſtia Tiberina.

Aſterius mar. 21.Octob.

Aurea virgo & mar. 24.Aug.

Demetrius, & Honorius m. 21.Nou.

Demetrius, Honoratus, & Florus m. 22 Dec.

Maximus, Claudius, Præpedigna, Alexander, & Cutia mart. 18.Febr.

Monica vidua. 4.Mai.

Quiriacus epiſc. Maximus, & Archelaus m. 23.Auguſt.

Oxonij in Anglia.

Fredeſuuinda virgo. 19.Oct.

in pago Oxymenſi. Vide Auxymum.

Ebrulphus abbas & confeſſ. 29.Dec.

P

in Paleſtina.

Alphæus & Zacchæus mar. 17.Nou.

Euthymius abbas. 20.Ian.

Geraſimus anachorita. 5.Mart.

Heſychius confeſſ. 3. Oct.

Iacobus eremita. 28.Ian.

Ioannes Silentiarius. 13.Mai.

Ioſue & Gedeon. 1.Sept.

Maria Aegyptiaca. 2.Apr.

Paulus mar. 25.Iul.

Peleus, Nilus, & Elias epiſcopi & martyr. 19.Sept.

Procopius mar. 8.Iul.

Quiriacus anachoreta. 29.Sept.

Tecla & Agapius mar. 19.Aug.

Timotheus mar. 19.Aug.

Valentina virgo cum ſocia mar. 25.Iul.

Zoſimus anachoreta. 4 Apr.

Zoſimus confeſſ. 30.Nou.

Commemoratio multorum mar. 19.Feb.

Item monachorum mart. 16.Mai.

Palentia.

Sabinus epiſc. 11.Dec.

Turibius epiſc. 16.Apr.

in Palmaria inſula.

Anaſtaſia cum cclxx.mart. 25.Dec.

Palmyra in Syria.

Libya, Leonides, & Eutropia m. 25.Iun.

Pamia in Gallia.

Antoninus mar. 2. Sept.

in Pamphilia.

Heliodorus mar. & eius tortores. 21.Nou.

in Pannonia.

Agricola mar. 3.Dec.

Gerardus epiſc. & mar. 24.Sept.

Rutilus & ſocij mar. 4.Iun.

Panormi.

Roſalia virgo. 4.Sept.

Inuentio. 15.Iul.

Paphi in Cypro.

Tychicus diſcipulus S.Pauli. 29.Apr.

Papia.

Anaſtaſius epiſc. 30.Mai.

Armentarius epiſc. 30.Ian.

Dalmatius epiſc. & mar. 5.Dec.

Damianus epiſc. 12.Apr.

Ennodius epiſc. & confeſſ. 17.Iul.

Epiphanius epiſc. 21.Ian.

Felix epiſc. & m. 15.Iul.

Fulcus epiſc. 26.Octob.

Guniforus mar. 22. Aug.

Honorata virgo. 11.Ian.

Ioannes epiſc. 27.Aug.

Iuuentius epiſc. 8.Febr.

Maximus epiſc. & conf. 8.Ian.

Petrus epiſc. 7.Mai.

Pompeius epiſc. 14.Dec.

Quadrageſimus ſubdiaconus. 26.Oct.

Syrus epiſc. 9.Dec.

Theodorus monachus. 7.Ian.

Theodorus epiſc. 20.Mai.

Vrſicenus epiſc. & confeſſ. 21.Iun.

Parma.

Bernardus epiſc. 4.Dec.

in Paro inſula.

Theoctiſte virgo. 10.Nou.

in Paſſiniano monaſterio.

Ioannes Gualbertus abbas inſtitutor ord. Vallis Vmbroſæ. 12.Iul.

Patauij.

Antonius confeſſ. 13.Iun.

Bellinus epiſc. & mar. 26.Nou.

Daniel mart. 3.Ian.

Fidentius epiſc. 16.Nou.

Iuſtina virgo & mar. 7.Oct.

Maximus epiſc. 2.Aug.

Proſdocimus epiſc. 7.Nou.

apud Patras in Achaia.

Andreas Apoſtolus. 30.Nou.

in Pelignis.

Peregrinus epiſc. & mar. 13.Ian.

Pelaſij in Aegypto.

Iſidorus monachus. 4.Febr.

Paulus epiſcopus. 7.Mart.

Pentapoli in Lybia.

Theodorus, Irenæus, Serapion, & Ammonius. 26.Mart.

Pergami in Aſia.

Antipas mar. 11.Apr.

Carpus, epiſc. Papylus, Agathonica, Agathodorus, & alij multi mar. 13.Apr.

Perge in Pamphylia.

Fortunatus, Felix, & alij xxvij m. 26.Feb.

Leontius, Attius, Alexander, & alij ſex mart. 1.Aug.

Neſtor epiſcop. & mar. 26.Febr.

Papias, Diodorus, Conon, & Claudianus m. 26.Febr.

Theodorus, Philippa, & ſocij mar. 20.Sept.

Perona.

Furſeus confeſſ. 16.Ian.

in Perſide.

Acindynus, Pegaſius, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodiſtus cum ſocijs plurimis, 2. Nouemb.

Anda cum ſocijs xxiij. mart. 16.Mai.

Barſabas mar. 11.Decemb.

Beniamin mar. 31.Mar.

Chriſtina virgo & mar. 13.Mart.

Dadas, Caſdoa, & Gabdelas m. 29.Sept.

Gudelia mar. 29.Sept.

Hormiſda mar. 8.Aug.

Ia, & ſociæ cum nouem millibus m. 4.Aug.

Iacobus mar. cum alijs. 27.Nou.

Ioannes & Iacobus mar. 1.Nou.

Ionas & Barachiſius mart. 29.Mart.

Mamelta mar. 17.Oct.

Maximus & Olympias m. 14.Apr.

Nerſes epiſcopus & ſocij m. 20.Nou.

Parmenius, Helimenas, Chryſotelus, Lucas, & Mucius diaconi 22.Apr.

Polychronius mar. 17.Febr.

Sadoc & alij cxxviij. mar. 20.Feb.

Simon & Iudas Apoſt. 28.Oct.

Symeon epiſc. & ſocij m. 21.Apr.

Zanitas, Lazarus, Marotas, Narſes, & alij quinque mart. 27.Mart.

Commemoratio multorum mar. 8.Febr.

XLII. 10.Mart.

CXX. 6.Apr.

CCCX. 9.Mai.

Peruſia.

Conſtantius epiſc. & mar. 29.Ian.

Euthymius confeſſ. 29. Aug.

Feliciſſimus mar. 24.Nou.

Felinus & Gratianus mart. 1.Iun.

[illegible]entius, Iulianus, Cyriacus, Marcellinus, & Fauſtinus mart. 4.Iun.

Herculanus epiſc. & mar. 7.Nou.

Eiuſdem tranſlatio. 1.Mart.

Petra.

Aſterius epiſc. & confeſſ. 10.Iun.

Macarius epiſc. 20.Iun.

Petragoricis, & in Petragoricenſi territorio.

Cyprianus abbas. 9.Dec.

Frontoepiſcopus. 25 Oct.

Sacerdos epiſc. 4.Mai.

in metallo Phennenſi Paleſtinæ.

Siluanus epiſc. cum plurimis ex clericis mar. 4.Mai.

Triginta nouem mart. 4.Mai.

Philadelphia in Arabia.

Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mart. 1.Aug.

Zeno & Zena mar. 23.Iun.

Philippis in Macedonia.

Eraſtus epiſc. & mar. 26.Iul.

Lydia purpuraria. 3.Aug.

Parmenas mar. 23.Ian.

Rufus & Zoſimus mar. 18.Dec.

Syntyche. 22.Iul.

in Phœnicia.

Euſebius mart. 21.Sept.

in Phrygia.

Adaucus mar. cum ciuibus. 7.Febr.

Ariadna mar. 17.Sept.

Atticus. 6.Nou.

Dionyſius & Priuatus mar. 20.Sept.

Hypatius confeſſ. 17.Iun.

Priſcus mar. 10.Sept.

in Piceno.

Elpidius abbas. 2.Sept.
Margarita vidua. 27.Aug.
Seuerinus epiſcopus. 8.Iun.

Piſtanis, in pago Piſtauienſi, & in territorio.

Benedictus confeſſor. 23.Oct.
Florentius presbyter. 22 Sept.
Hilarius epiſcopus, 13.Ian.
Maxentius confeſſor. 26.Iun.
Radegundis regina. 12.Aug.
Sabinus confeſſ. 11.Iul.

in Pinnenſi ciuitate.

Ioannes. 19.Mart.

Piſis in Tuſcia.

Rainerius confeſſ. 17.Iun.
Torpes mar. 17 Mai.

in Piſidia.

Bianor & Siluanus mar. 10.Iul.

Piſtorij.

Baronius & Deſiderius confeſſ. 25.Mart.
Felix confeſſ. 26.Aug.

Placentiæ.

Antoninus mar. 30.Sept.
Sabinus epiſc. 11.Dec.

in Polonia.

Benedictus, Ioannes, Matthæus, Iſaac, & Chriſtinus mart. 12.Nou.

Polyboti in Aſia.

Ioannes Thaumaturgus. 5.Dec.

Pompeiopoli in Ciliciæ.

Sozon mar. 7.Sept.

in Pontecuruo apud Aquinum.

Grimoaldus presbyter. 29.Sept.

in inſula Pontia.

Silucrius Papa & mar. 20.Iun.

in pago Pontino.

Iudocus confeſſ. 13.Dec.

in Ponto.

Athenogenes mart. 18. Ian.
Meletius epiſc.& cnofeſſ. 4 Dec.
Moſeus & Ammonius mart. 18.Ian.
Commemoratio multorum m. 5.Febr.

Populoniſ in Tuſcia.

Cerbonius epiſc.& confeſſ. 10.Oct.
Regulus mar. 1.Sept.

in Portu Romano.

Eutropius, Zoſima, & Bonoſa m. 15.Iul.
Herculanus mar. 5.Sept.
Hyacinthus mar. 26.Iul.
Hippolytus epiſcopus & m. 22.Aug.
Martialis, Saturninus, Epictetus, Mapilis, Felix, & ſocij mart. 22.Aug.
Paulus, Heraclius, Secundilla, & Ianuaria martyres. 2.Mart.
Vincentius mar. 24.Mai.
Commemoratio quinquaginta m. 8.Iul.

Potentiæ in Lucania.

Gerardus epiſc. 30.Oct.

Præneſte.

Agapitus mar. 18.Aug.

Pruſa in Bithynia.

Adalbertus epiſc.& m. 23.Apr.
Patricius epiſc. Acatius, Menander, & Polyænus mar. 28.Apr.
Timotheus epiſcopus & m. 10.Iun.

in Pruſſia.

Bruno epiſc. & mar. 15.Oct.

Ptolemaide in Palæſtina.

Paulus & Iuliana mart. 17.Aug.

Puteolis in Campania.

Ianuarius epiſcopus, Feſtus, Deſiderius, Soſius, Proculus, Eutyches, & Acutius mart. 19.Sept.

R

Ratiſbonæ in Bauaria.

Emmeramus epiſc.& m. 22.Sept.
Vuolfgangus epiſc. 31. Oct.

Rauennæ.

Aderitus epiſcopus & confeſſ. 27.Sept.
Agapitus confeſſ 16 Mart.
Apollinaris epiſc.& mar. 23.Iul.
Barbatianus presbyter. 31.Dec.
Calocerus confeſſ. 11.Febr.
Dathus epiſc.& confeſſ. 3.Iul.
Ediſtius mart. 12.Oct.
Eleuchadius confeſſ. 14.Febr.
Exuperantius epiſc.& confeſſ. 30.Mai.
Fuſca & Maura mar. 13.Febr.
Germanus epiſcopus. 31 Iul.
Ioannes epiſcopus. 12.Ian.
Ioannes Papa & mar. 27.Mai.
Liberius epiſcopus. 30.Dec.
Marcellinus epiſc.& confeſſ. 5.Oct.
Marcianus epiſc.& confeſſ. 22.Mai.
Maximianus epiſc. 21.Febr.
Probus epiſc. 10.Nou.
Romualdus anachoreta. 7.Febr.& 19.Iun.
Seuerus epiſcopus. 1.Feb.
Valentinus, Concordius, Naualis, & Agricola. 16.Dec.
Valentinus, Felicianus, & Victorinus mart. 11.Nou.
Valentinus, Solutor, & Victor m. 13.Nou.
Vitalis mar. 28.Apr.
Vrſicinus mar. 19.Iun.
Vrſus epiſc.& confeſſ. 13.Apr.

Reate.

Probus epiſcopus. 15.Mart.
Stephanus abbas. 13.Febr.

apud Regium.

Maximus epiſcopus. 27.Nou.
Proſper Aquitanus. 25.Iun.

Rhætiæ.

Hermes exorciſta. 31.Dec.

Rhedonis.

Aemilianus confeſſor. 11.Oct.
Melanius epiſc.& confeſſ. 6.Ian.

Rhemis. & in Rhemenſi pago, & territorio.

Albertus epiſcopus & mar. 21.Nou.
Baſolus confeſſ. 26.Nou.
Bona, & Doda virg. 24.Apr.
Helanus. 27.Oct.
Ioannes presbyter. 28.Ian.
Macra virgo, & mar. 6.Ian.
Maurus, & ſocij mar. 22.Aug.
Nicaſius epiſc. Eutropia virgo, & ſocij mart. 14.Dec.
Remigius epiſcopus & confeſſ. 1.Oct.
Rigobertus epiſcopus. 4.Ian.
Syndulphus confeſſ. 20.Oct.
Theodoricus presbyter. 1.Iul.
Timotheus & Apollinaris mar. 23.Aug.
Xyſtus epiſc. & mar. 1.Sept.

Rhotomagi.

Audoenus epiſc.& confeſſ. 24.Aug.
Auſtreberta virgo. 10.Febr.
Euodius epiſc.& confeſſ. 8.Oct.
Gildardus epiſcopus. 8.Iun.
Hugo epiſcopus & confeſſ. 9.Apr.
Melanius epiſcopus. 22.Febr.
Prætextatus epiſc.& mart. 24.Febr.
Romanus epiſcopus. 23.Oct.

Rhinocururæ in Aegypto.

Mela epiſcopus. 16.Ian.

Romæ.

Abdon & Sennen mart. 30.Iul.
Abundius manſionarius eccl. S. Petri. 14.Apr.
Abundius, Abundantius, Marcianus, & Ioannes mart. 16.Sept.
Aemyliana virgo. 5.Ian.
Aemyliana mart. 30.Iun.
Agatho Papa. 10.Ian.
Agnes virgo & mar. 21.Ian. Secundo. 28.Ian.
Agrippina virgo & mart. 23.Iun.
Alexander epiſcopus & mart. 21.Sept.
Alexander & alij xxxviii. mar. 9.Febr.
Alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mar. 27.Febr.
Alexander, & Theodorus mar. 17.Mart.
Alexander Papa, Euentius, & Theodolus m. 3. Maij.
Alexius confeſſ. 17.Iul.
Almachius mar. 1 Ian.
Anacletus Papa & mar. 13.Iul.
Anaſtaſia, & Cyrillus mar. 28.Oct.
Anaſtaſius mar. 22.Ian.
Anaſtaſius Papa. 27.Apr.
Anicetus Papa & mar. 17.Apr.
Anterus Papa & mar. 3.Ian.
Anthimus mart. 11.Mai.
Antoninus mart. 22.Aug.
Antonius, Merulus, & Ioannes monachi. 17. Ian.
Apollonius mar. 18.Apr.
Apollonius & Eugenius mar. 23.Iul.
Apronianus mar. 2.Febr.
Arecas mar.& alij DIIII. 1.Oct.
Aretius & Dacianus mart. 4.Iun.
Artemius, Candida, & Paulina mar. 5.Iun.
Aſella virgo. 6.Dec.
Balbina virgo. 31.Mart.
Baſilicæ Saluatoris dedicatio. 9.Nou.
Baſilicæ Petri & Pauli dedicatio. 18.Nou.
Baſilides, Tripos, Mandalis, & alij xx. mart. 10.Iun.
Baſilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius mar. 12.Iun.
Baſilla, & Anaſtaſia mart. 15.Apr.
Baſilla virgo & mar. 20.Mai.
Benedicta mar. 4.Ian.
Benedicta virgo. 6.Mai.
Benedictus Papa & confeſſ. 7.Mai.
Bibiana virgo & mar. 2.Dec.
Bonifacius Papa. 25.Mai.
Bonifacius Papa & confeſſ. 25.Oct.
Bonus, Fauſtus, & Maurus cum alijs ix. mart. 1.Aug.
Brigitta vidua. 8.Oct.
Cæcilia virgo & mar. 22.Nou.
Cæleſtinus Papa. 6.Apr.
Caius Papa & mar. 22. Apr.
Calepodius presbyter, Palmatius conſul cũ vxore, & filijs, & alijs xlij. Simplicius ſenator cum vxore, & lxviij. alijs. Felix & Blanda mart. 10.Mai.
Calliſtratus & xlix. mart. 26.Sept.
Calliſtus Papa & mar. 14.Oct.
Calliſtus, Felix, & Bonifacius mart. 29.Dec.
Caloceras, & Parthenius mart. 19.Mai.
Candida virgo & mar. 29.Aug.
Candidus mar. 3.Oct.
Caſtulus, & Euprepes mart. 30.Nou.
Caſtulus mart. 26.Mart.
Catharina Senenſis virgo. 29.Apr.
Celſus, & Clemens mart. 21.Nou.
Chryſanthus, & Daria mar. 25.Oct.
Claudius, Nicoſtratus, Caſtorius, Victorinus, & Symphorianus mar. 7.Iul.
Claudius, Nicoſtratus, Symphorianus, Caſtorius, & Simplicius mar. 8.Nou.
Claudius, Hilaria, Iaſon, ac Maurus cum alijs mar. 3.Dec.
Cletus Papa & mar. 26.Apr.
Conſtantius confeſſ. 30.Nou.
Cornelius Papa, Cærealis, Salluſtia, & alij xxj. mart. 14 Sept.
Coronæ SS. Petri, Marciani, Iouini, Teclæ, Caſſiani, & aliorum mart. 26.Mart.
Crato mart. 15.Febr.
Creſcentiana mart. 5.Mai.
Creſcentianus mart. 24.Nou.
Creſcentius mart. 14.Sept.
Cyriaca mart. 21.Aug.

Cyriacus,

Cyriacus°, Largus, & Smaragdus cum alijs xx. mart. 16. Mart. & 8. Aug.
Cyrilla virgo & mart. 28. Oct.
Cyrus & Ioannes mart. 31. Ian.
Damaſus Papa & confeſſ. 11. Dec.
Demetria virgo & mar. 21 Iun.
Demetrius, Conceſſus, Hilarius, & ſocij mar. 9. Apr.
Deuſdedit confeſſ. 10. Aug.
Deuſdedit Papa. 8. Nouemb.
Digna & Emerita virg. & mar. 22. Sept.
Diodorus & Marianus cum alijs m. 17. Ian. & 1. Dec.
Dionyſius mar. 12. Maij.
Dionyſius Papa. 26. Dec.
Domnio presb. 28. Dec.
Donata, Paulina, Ruſtica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & ſociæ mar. 31. Dec.
Eleutherius Papa & mar. 26. Mar.
Eleutherius abbas. 6. Sept.
Elpidius, Marcellus, & Euſtochium, & ſocij mart. 16. Nou.
Emerentiana virgo & mar. 23. Ian.
Epicharides mar. 27. Sept.
Epigmenius mar. 24. Mart.
Euagrius, Priſcianus, & ſocij mart. 12. Oct.
Euariſtus Papa & mar. 26. Oct.
Eugenia virgo & mar. 25. Dec.
Eugenius Papa & confeſſ. 2. Iun.
Euſebius confeſſ. 14. Aug.
Euſebius Papa. 26. Sept.
Euſebius, Marcellus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia mar. 2. Dec.
Euſebius, Pontianus, Vincentius, & Peregrinus. 25 Aug.
Euſtachius & Theopiſtes cum filijs Agapio & Theopiſto mar. 20. Sept.
Eutychianus Papa & mar. 8. Dec.
Eutychius mar. 4. Febr.
Fabianus Papa & mar. 20. Ian.
Fauſta. 19 Dec.
Fauſtinus & xliv. mar. 17. Febr.
Fauſtinus, Timotheus, & Venuſtus mart. 22. Maij.
Fauſtus & xxiij. mart. 24. Iun.
Felix Papa & mart. 30 Mai.
Felix Secundus Papa & mar. 29. Iul.
Felix Papa. 30. Ian.
Felix Papa Tertius. 25. Febr.
Felix & Adauctus mar. 30. Aug.
Felicitas mar. 23. Nou.
Felicula virgo & mar. 13. Iun.
Fides, Spes, Charitas virg. & mar. 1. Aug.
Flauianus mar. 18. Ian.
Flauianus mar. 22. Dec.
Fortunatus, Felicianus, Firmus, Candidus. 2. Febr.
Fortunatus mar. 15. Oct.
B. Franciſca vidua 9. Mart.
Gabinus mar. 19. Febr.
Galla virgo. 5. Oct.
Gaudentia virgo & mart. 30. Aug.
Gelaſius Papa. 21. Nou.
Geneſius mar. 25. Aug.
Getulius, Cerealis, & Amantius m. 10. Iun.
Gordianus & Epimachus m. 10. Mai.
Gregorius Magnus Papa. 12. Mart.
  Eiuſdem ordinatio. 3. Sept.
Gregorius Papa Secundus. 13. Feb.
Gregorius Papa Tertius. 28. Nou.
Gregorij Nazianzeni tranſlatio. 11. Iun.
Hegeſippus. 7. April.
Helena Conſtantini mater. 18. Aug.
Herculanus mar. 25. Sept.
Hermas diſcipulus S. Pauli. 9. Mai.
Hermas, Serapion, & Polyænus m. 18. Aug.
Hermes mar. 27. Aug.
Hieronymi tranſlatio. 9. Mai.
Higinus Papa. 11. Ian.
Hilarus Papa & confeſſ. 10. Sept.
Hippolytus, Concordia, & alij x. m. 13. Aug.
Hormiſda Papa & confeſſ. 6. Aug.
Ianuarius, Felix, Philippus, Siluanus, Alexander, Vitalis, & Martialis. 10. Iul.
Ignatius mar. 1. Febr.
  Eiuſdem tranſlatio. 17. Dec.
Ignatius Fundator Societ. IESV. 31. Iul.
Innocentius Papa & confeſſ. 28. Iul.
Ioannes Calybita. 15. Ian.
Ioannes ante portam Latinam. 6. Mai.
Ioannes mart. 23. Iun.
Ioannes & Paulus mart. 26. Iun.
Ioannes & Criſpus mart. 18. Aug.
Iouinus & Baſileus mart. 2 Mart.
Irenæus & Abundius mar. 26. Aug.
Irenæus, Antonius, Theodorus, Saturninus, Victor, & alij xvij. mart. 15. Dec.
Iulius Papa. 12. April.
Iulius mar. 19. Aug.
Iuſtinus philoſophus mar. 13. Apr.
Iuſtinus mart. 17. Sept.
Iuſtus mar. 14. Iul.
Iuuentius mar. 1. Iun.
Laurentius mar. 10. Aug.
Lea vidua. 22. Mart.
Leo Magnus. 11 Apr.
Leo Papa Secundus. 28. Iun.
Leo Papa Quartus. 17. Iul.
Leo Papa Nonus. 19. Apr.
Leopardus mart. 30. Sept.
Liberatus & Bauilus mart. 20. Dec.
Linus Papa & mart. 23. Sept.
Lucia & Geminianus mar. 16. Sept.
Lucia virgo & mar. & alij xxj. 25. Iun.
Lucilla & Flora virg. Eugenius, Antoninus, Theodorus & ſocij xviij. m. 19. Iul.
Lucina. 30. Iun.
Lucius Papa & mart. 4. Mart.
Lucius, Rogatus, Caſſianus, & Candida mar. 1. Dec.
Macarius, Rufinus, Iuſtus, & Theophilus m. 28. Febr.
Mamilianus mart. 12. Mart.
Marcella vidua. 31. Ian.
Marcellinus & Petrus mar. 2. Iun.
Marcellinus Papa, Cyrinus, & Antoninus m. 26. Apr.
Marcellus Papa & mar. 16. Ian.
Marcellus & Apuleius mart. 7. Oct.
Marcus & Marcellianus m. 18. Iun.
Marcus & Timotheus mart. 24. Mart.
Marcus Papa & confeſſ. 7. Oct.
S. Mariæ ad Mart. dedicatio. 13 Mai.
S. Mariæ ad Niues. 5. Aug.
Marinus mar. 26. Dec.
Marius, Martha, Audifax, & Abachum mart. 19. Ian.
Martina virgo & mar. 1. Ian.
Martinus Papa & mar. 12. Nou.
Maurus mar. 22. Nou.
Maxima mar. 2. Sept.
Maximus, Fabius, & Baſſus mar. 11. Mai.
Maximus mar. 19. Nou.
Melchiades Papa. 10. Dec.
Monicæ translatio. 9. April.
Moyſes mart. 25. Nou.
Narciſſus & Creſcentio mart. 17. Sept.
Nemeſius, & Lucilla mart. Item eorumdem translatio, & Symphronij, Olimpij tribuni, Exuperiæ, & Theoduli. 31. Oct.
Nereus & Achilleus mar. 12. Mai.
Nicolaus Papa. 13. Nou.
Nicomedes mar. 15. Sept.
Nouatus Pudentis filius. 20. Iun.
Queſimus mar. 16. Febr.
Pammachius presb. 30. Aug.
Pamphilus mart. 21. Sept.
Pancratius mar. 12. Mai.
Papias & Maurus mart. 29. Ian.
Paſchalis Papa. 14. Mai.
Paſchaſius confeſſ. 31. Mai.
Paſtor presbyter. 26. Iul.
Paulus, Lucius, & Cyriacus mart. 8. Febr.
Paulus Papa & confeſſ. 28. Iun.
Pauli Apoſtoli commemoratio. 30. Iun.
Perpetua. 4. Aug.
Petronilla virgo. 31. Mai.
Petri & Pauli Apoſt. natalis. 29. Iunij.
S. Petri ad Vincula dedicatio. 1. Aug.
Petrus & Iulianus m. & alij xviij. 7. Aug.
Philippus Nerius Congreg. Oratorij Fundator. 26. Mai.
Pierius presb. Alexandrinus. 4. Nou.
Pigmenius mar. 24. Mart.
Pius Papa & mar. 11. Iul.
Plautilla. 20. Mai.
Polycarpus. 23. Feb.
Pontianus cum alijs quatuor m. 2. Dec.
Porphyrius. 20. Aug.
Praxedes virgo. 21. Iul.
Primitiua mar. 14. Febr.
Primitiua virgo & mar. 23. Iul.
Primus & Felicianus mar. 9. Iun.
Priſca virgo & mar. 18. Ian.
Priſcilla, 16. Ian.
Priſcus & Priſcillianus mar. 4. Ian.
Priuatus mar. 28. Sept.
Proceſſus & Martinianus mar. 2. Iul.
Protus & Hyacinthus mar. 11. Sept.
Ptolemæus & Lucius mar. 19. Oct.
Pudens & Pudentiana virgo. 19. Maij.
Quartus & Quinctus mart. 10. Mai.
Quirinus mar. 25. Mart.
Quirinus mar. 30. Mart.
Raſyphus mar. 23. Iul.
Reſtitutus mar. 29 Mai.
Romanus mar. 9. Auguſti.
Romula, Redempta, & Herundo virgin. 23. Iul.
Rufina & Secunda mart. 10. Iul.
Rufus cum omni familia mar. 28. Nou.
Sabas cum ſocijs lxx. mart. 24. April.
Sabina mar. 29. Aug.
Sanctorum omnium feſtiuitas. 1. Nou.
Saturninus, Neopolus, Germanus, & Cæleſtinus mar. 2. Mai.
Saturninus & Siſinius mar. 29. Nou.
Sebaſtianus mar. 29. Nou.
Sebaſtianus mar. 20. Ian.
Serapia virgo & mar. 3. Sept.
Serena vxor Diocletiani. 16. Aug.
Sergius Papa & confeſſ. 9. Sept.
Seruulus confeſſor. 23. Dec.
Seuerus, Seuerianus, Carpophorus, & Victorinus mar. 8. Nou.
Silueſter Papa. 31. Dec.
Simplicius, Fauſtinus, & Beatrix m. 29. Iul.
Simplicius Papa & confeſſ. 2. Mart.
Sophia vidua. 30. Sept.
Soter Papa & mar. 22. Apr.
Soteris virgo & mar. 10. Febr.
Specioſus monachus. 15. Mart.
Stacteus mar. 28. Sept.
Stephanus Papa & mar. 2. Aug.
Stephani protomart. tranſlatio. 7. Mai.
Sulpicius & Seruilianus m. 20. Apr.
Suſanna virgo & mar. 11. Aug.
Syluia mater S. Gregorij Papæ. 3. Nou.
Symmachus Papa. 19. Iul.
Symmitrius & alij xxij. mar. 26. Mai.
Symphronius, Olympius, Theodulus, & Exuperia mar. 26. Iul.
Syneſius mar. 12. Dec.
Tatiana mar. 12. Ian.
Teleſphorus Papa & mar. 5. Ian.
Tertullinus presb. & mar. 4. Aug.
Tharſicius mart. 15. Aug.

Tharſilla virgo. 24.Dec.
Theodora mar. 1. April.
Theodora. 17.Sept.
Theodorus manſionarius. 26.Dec.
Thraſo, Potianus, & Praetextatus m. 15.Dec.
Tiburtius, Valerianus, & Maximus mart. 14. Aprilis.
Tiburtius mar. 11. Auguſt.
Timotheus mar. 22.Aug.
Titus mar. 16.Aug.
Tranquillinus mar. 6.Iul.
Tryphonius. 19.Oct.
Valentinus mar. 14.Feb.
Victoria virgo & mar. 23.Dec.
Victor Papa & mar. 28.Iul.
Victorinus epiſc & mar. 5.Sept.
Vincentius mar. 24.Iul.
Vincentius ſubdiaconus infra cum Xyſto. 6. Aug.
Vitalianus Papa. 27.Ian.
Vitalis, Felicula, & Zeno mar. 14.Febr.
Vrbanus Papa & mar. 25.Mai.
Xyſtus Papa & mar. 6.April.
Xyſtus Papa ſecundus mart. Item Feliciſſimus, Agapitus, Ianuarius, Magnus, Innocentius, Stephanus, & Quartus m. 6.Aug.
Xyſtus Papa tertius confeſſ. 28.Mart.
Zacharias Papa. 15 Mart.
Zeno & alij 10203. mart. 9.Iul.
Zephyrinus Papa & mar. 26.Aug.
Zoa mar. 5.Iul.
Zoſimus Papa & confeſſ. 26.Dec.
Zoticus, Irenæus, Hyacinthus, & Amantius mart. 10.Febr.
Commemoratio xxx. mart. 1.Ian.
Multorum. 2.Ian.
XL. militum. 13.Ian.
Decem militum. 10.Feb.
CCLx. mart. 1.Mart.
Plurimorum. 2. Mar. 10. Apr. 24. Iun.
DCCCC. mart. 4.Mart.
Item XLVII. mart. 14.Mart.
Item CCLXII. mart. 25.Mart.
Item CCLXII. mar. 17.Iun.
Item III. militum mart. 2.Iul.
Item XXIII. mart. 5.Aug.
Item CLXV. militum mart. 10.Aug.
Item XLVI. militum mart. 25.Oct.
Item XXX. mart. 22.Dec.

In monaſterio Romarico.

Amatus Abbas 13.Sept.

apud Rhenhohes.

Amantius epiſc. 4.Nou.
Quinctianus epiſc. 14.Iun.

in terra Saar.

Ionas propheta. 21.Sept.

in Sabinis.

Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mart. 9.Sept.

apud Saccam in Sicilia.

Calogerus eremita. 18.Iun.

Salamine Cypri.

Ariſton. 22.Febr.
Epiphanius epiſcopus. 12.Mai.

Salerni.

Euſterius epiſc. 19.Oct.
Fortunatus, Caius, & Anthes mar. 28.Aug.
Gaudioſus epiſc. 26.Oct.
Gregorius Papa ſeptimus. 25.Mai.
Matthæi Apoſtoli tranſlatio. 6.Mai.
Verus epiſcopus. 23.Oct.

Salisburgi.

Rupertus epiſc. & confeſſ. 27.Mart.

Salonæ in Dalmatia.

Anaſtaſius cornicularius mar. 21.Aug.
Domnio epiſc. & milites viij. m. 11.Apr.

Samariæ in Palæſtina.

Abdias propheta. 19.Nou.
Eliſæus propheta. 14.Iun.
Commemoratio MCCCCLXXX. m. 22.Iun.

in prouincia Samnij.

Menna ſolitarius. 11.Nou.

in Sanctiane, Sigarum Inſula.

Franciſcus Xauerius. 2.Dec.

Sanctis, & apud Santanes.

Eutropius epiſc. & mar. 30.Apr.
Martinus abbas. 7.Dec.
Rameldis virgo cum ſociis mar. 16.Iul.
Troianus epiſc. 30.Nou.
Viuianus epiſc. 28.Aug.

in Sardinia, & Sardis.

Aemilius, Felix, Priamus, & Lucianus mart. 28.Mai.
Euthymius epiſc. & mar. 13.Mart.
Iuſta, Iuſtina, & Henedina m. 14.Mai.
Luxorius, Ciſellus, & Camerinus. 21.Aug.
Pontianus Papa & mar. 19.Nou.
Potitus mar. 13.Ian.
Salluſtianus confeſſ. 8.Iun.

Satali in Armenia.

Orentius, Heros, Pharnacius, Firminus, Firmus, Cyriacus, & Longinus m. 24.Iun.

in Saxonia, & apud Saxones.

Euualdi duo martyres. 3.Oct.
Vuillebaldus epiſc. 7.Iul.

apud Scetim Aegypti montem.

Arſenius diaconus eremita. 19.Iul.

Sconangia.

Elizabeth virgo. 18.Iun.

in Scotia.

Brandanus abbas. 16.Mai.
Brigida virgo. 1.Febr.
Canicus abbas. 11.Oct.
Columbus confeſſ. 9.Iun.
Kiminus confeſſ. 17.Febr.
Margarita regina. 10.Iun.
Ninianus epiſc. & confeſſ. 16.Sept.
Queranus abbas. 9.Sept.
Vuiro epiſc. 8.Mai.

Scythopoli in Palæſtina.

Ioſeph comes. 22.Iul.
Seuerianus epiſc. & mar. 21.Febr.

Sebaſte in Armenia.

Antiochus & Cyriacus mar. 15.Iul.
Athenogenes & decem m. 16.Iul.
Blaſius epiſcopus & mar. 3.Febr.
Carterius, Styriacus, Tobias, Eudoxius, Agapius, & Ionathan. 2.Nou.
Hirenarchus, Acacius, & vij. mulieres mart. 27.Nouemb.
Petrus epiſc. 9.Ian.
Seuerianus mar. 9.Sept.
Commemoratio xl. mart. 9.Mart.
Item ſeptem mulierum mart. 3.Febr.

Seduni in Gallia.

Florentinus, & Hilarius mart. 27.Sept.
Mauritius, Exuperius, Candidus, Victor, Innocentius, Vitalis, & ſocij mar. 22.Sept.
Sigiſmundus rex. 1.Mai.

Senis in Tuſcia.

Ambroſius confeſſor. 20.Mart.
Anſanus mar. 1.Dec.
Galganus. 3.Dec.
Ioannes Columbinus Ieſuatorum inſtitutor. 31.Iul.

apud Senones, & in territorio Senonenſi.

Amatus epiſc. & confeſſ. 13.Sept.
Benedicta virgo. 29.Iun.
Columba virgo & mar. 31.Dec.
Heraclius epiſc. 8.Iun.
Leo epiſc. & confeſſ. 22.Apr.
Lupus epiſc. 1.Sept.
Paternus mar. 12.Nou.
Sabinianus epiſc. & Potentianus m. 31.Dec.
Sidronius mar. 11.Iul.
Vrſicinus epiſc. & confeſſ. 24.Iul.

apud Septam in Mauritania.

Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo, Nicolaus, & Hugolinus mar. 13.Oct.

apud Septempedanos in Piceno.

Illuminatus confeſſ. 11.Mai.
Margarita vidua. 27.Aug.
Philomena virgo. 5.Iul.
Seuerinus epiſc. 8.Iunij.

Sibapoli in Syria.

Febronia virgo & mar. 25.Iun.

in Sicilia.

Agatho & Triphina mart. 5.Iul.
Philippus Argyrio. 12.Mai.
Commemoratio lxxix. mar. 11.Feb.

Side in Pamphilia.

Cindeus confeſſ. 11.Iul.

Sidone in Phœnicia.

Zenobius mart. 29.Oct.

Sigiſterici in Gallia.

Donatus confeſſ. 19.Aug.

Signia.

Bruno epiſcopus & confeſſ. 18.Iul.

in caſtro Syluanectenſi.

Regulus epiſcopus. 30.Mart.

Siluiniaci.

Maiolus abbas. 11.Mai.
Odilon abbas. 1.Ian.

in monte Sina.

Ioannes Climacus abbas. 30.Mart.
Commemoratio xxx. mart. 14.Ian.

Singiduni in Myſia.

Hermylus, & Stratonicus mar. 13.Ian.

Sinueſſa.

Caſtus & Secundinus epiſcopi & m. 1.Iul.

Sirmij.

Innocentius & Sebaſtia cum alijs xxx. mar. 4.Iul.
Irenæus epiſc. & mar. 25.Mart.
Montanus & Maxima. 26.Mart.
Sirenus mar. 23.Febr.
Commemoratio vij. virg. & mar. 9.Apr.
Item lxxij. mar. 23.Febr.

Siſcia in Illyrico.

Quirinus epiſc. & mar. 4.Iun.

Smyrnæ.

Apelles & Lucius. 22.Apr.
Baſilla. 29. Aug.
Dioſcorides mar. 10.Mai.
Germanicus mart. 19.Ian.
Pionius mart. & xv. ſocij. 1.Febr.
Polycarpus Smyrnæ mart. 26.Ian.
Thraſeas epiſc. & mar. 5.Oct.
Vitalis, Reuocatus, & Fortunatus m. 9.Ian.

Solis in Cypro.

Auxibius epiſc. 19.Febr.
Ammonius & Alexander mar. 9.Feb.

Soloduri in Gallia.

Victor & Vrſus mart. 30.Sept.

Sora.

Dominicus abbas. 22.Ian.
Iulianus mar. 27.Ian.
Reſtituta virgo & mar. 27.Mai.

in monte Soracte.

Nonnoſus abbas. 2.Sept.

Sozopoli.

Zoſimus mar. 19.Iun.

Spoleti.

Concordius mar. 1.Ian.
Felix epiſcopus & mar. 18.Mai.
Gregorius mart. 24.Dec.
Iſaac confeſſ. 11.Apr.
Pontianus mar. 19.Ian.
Sabinus epiſcopus, Exuperantius, Marcellus, Venuſtianus, vxor, & filij mart. 30. Decemb.

in Stabulo Rhedis.

Gulielmus eremita. 10.Febr.

apud Stylum in Calabria.

Ioannes Thereſtius monachus. 24.Iun.

apud

apud Sublacum in Latio.
Chelidonia virgo. 13. Oct.
Suessione, & apud Sueſſiones.
Arnulphus epiſc. & confeſſ. 15. Aug.
Criſpinus & Criſpinianus mar. 25. Oct.
Godefridus epiſcopus. 8. Nou.
Medardus epiſcopus. 8. Iun.
Valerius & Ru... mart. 14. Iun.
Sulmone.
Catharina virgo. 23. Mar.
in Sulcitana inſula apud Sardiniam.
Antiochus mart. 13. Dec.
Sappentana apud montem Soractem.
Anaſtaſius monachus & ſocij mar. 11. Ian.
Surrenti.
Antonius abbas. 14. Febr.
Quinctus, Quintilla, Quartilla, Marcus, & alij nouem. 19. Mart.
Suſſiaci in Tuſcia.
Felix mar. 23. Iun.
Syracuſis.
Agapitus confeſſ. 24. Mart.
Democritus, Secundus, & Dionyſius mart. 31. Iul.
Michael epiſcopus. 29. Mar.
Trophimus & Theophilus. mar. 23. Sept.
Synope in Ponto.
Phocas epiſcopus & mar. 14. Iul.
Commemoratio ... mar. ... Apr.
Syracuſis.
Euodius, Hermogenes, & Caliſta mar. ...
Lucia virgo & mar. 13. Dec.
Marcianus epiſcopus & mar. 14. Iun.
Maximianus epiſcopus. 9. Iun.
Rufinus & Marcia mar. 21. Iun.
Zoſimus epiſcopus & confeſſ. 30. Mar.
Syria.
Abraham eremita. 16. Mar.
Aphraates anachoreta. 7. Apr.
Domninus mar. 5. Iul.
Euſtachius confeſſ. 12. Oct.
Ioannes monachus. 23. Iul.
Iulianus Saba ſenior. 14. Ian.
Iulianus mar. 9. Aug.
Macarius & Iulianus mar. 12. Aug.
Paulus, Cyrillus, Eugenius, & alij quatuor. 20. Mart.
Seleucus confeſſ. 24. Mart.
Victor & Corona mart. 14. Mai.
Commemoratio aliquorum ...
Item eccl. monachorum mart. 25. Iul.
Tagaſte in Africa.
Alipius epiſcopus. 15. Aug.
Firmus epiſcopus & confeſſ. 31. Iul.
Taraſcone.
Martha virgo. 29. Iul.
Tarentum.
Cataldus epiſcopus. 10. Mai.
Tarracinæ.
Cæſarius & Iulianus mar. 1. Nou.
Epaphroditus epiſcopus. 22. Mart.
Felix & Euſebius mart. 5. Nou.
Flauia Domitilla, Theodora, & Euphroſyna virgines & mart. 7. Mai.
Marcianus mar. 26. Ian.
Tarracone.
Fructuoſus, Auguriu, & Eulogius mart. 21. Iun.
Maginus mart. 25. Aug.
Tarſi in Cilicia.
Athanaſius epiſcopus, Antonia, & duo ſerui mar. 22. Aug.
Bonifacius mart. 14. Mai.
Caſtor & Dorotheus mar. 28. Mart.
Caſtor & Stephanus mar. 27. Apr.
Cyrenia & Iuliana mar. 1. Nou.
Euſtochium virgo & mar. 2. Nou.
Pelagia virgo & mar. 4. Mai.

Quiricus & Iulitta mar. 16. Iun.
Tharacus, Probus, & Andronicus m. 11. Oct.
Zenais & Philonilla. 11. Oct.
Commemoratio xx. mar. 6. Iun.
Taruanı, & in Taruanenſi agro, & territ.
Audomarus epiſcopus. 9. Sept.
Bertinus abbas. 5. Sept.
Siluinus epiſcopus. 17. Febr.
Taurini.
Maximus epiſc. & confeſſ. 25. Iun.
Octauius, Solutor, & Aduentor m. 20. Nou.
Tauromenij in Sicilia.
Pancratius epiſcopus & mar. 3. Apr.
in inſula Tenedo.
Abudemius mar. 15. Iul.
Terdona.
Innocentius epiſcopus & confeſſ. 17. Apr.
Marcianus epiſcopus & mar. 6. Mart.
Tergeſte.
Iuſtus mart. 2. Nou.
in monte Thabor.
Trāſfiguratio Dñi noſtri Ieſu Chriſti. 6. Au.
Thagara in Africa.
Iulius, Potamia, Criſpinus, Felix, Gratus & alij vij. mart. ...
Theanı.
Paris epiſcopus. 5. Aug.
Vrbanus epiſcopus & confeſſ. 7. Dec.
in Thebaide.
Antonius abbas. 17. Ian.
Aquila mar. 23. Mai.
Euphraſia virgo. 13. Mart.
Leonides & ſocij mar. 28. Ian.
Macarius Alexandrinus. 2. Ian.
Pæmon anachoreta. 27. Aug.
Palemon abbas. 11. Ian.
Paulus primus eremita. 10. Ian.
Paulus Simplex. 7. Mart.
Sarmata mar. 11. Oct.
Timotheus & Maura mar. 3. Mai.
Commemoratio plurimorum mar. 5. Ian. & 28. Iul.
Thebeſte in Africa.
Criſpina mar. 5. Dec.
Thecue in Palæſtina.
Amos propheta. 31. Mart.
Commemoratio monachorum m. 28. Mai.
Theopoli.
Commemoratio decem mar. 6. Nou.
Theſſalonicæ.
Agape & Chionia virg. & mar. 3. Apr.
Agathopus & Theodulus mar. 4. Apr.
Alexander mar. 9. Nou.
Anyſia mar. & Anyſius epiſc. 30. Dec.
Ariſtarchus epiſcopus & mar. 4. Aug.
Dauid eremita. 26. Iul.
Demetrius mar. 8. Oct.
Domninus, Victor, & ſocij mar. 29. Mar.
Domninus mar. 1. Oct.
Fanıinus confeſſ. 30. Aug.
Florentius mart. 13. Oct.
Irenæus, Peregrinus, & Irene mar. 5. Mai.
Irene virgo & mar. 5. Apr.
Matrona mart. 15. Mart.
Neſtor mar. 8. Oct.
Thiniſſa in Africa.
Felix mar. 8. Oct.
Thmui in Aegypto.
Phileas epiſcopus, & Philoromus, & alij multi mart. 4. Febr.
in prouincia Thrace.
Anatolia & Audax mar. 9. Iul.
in Tracia.
Eutychius, Plautus, & Heraclea mar. 29. Sep.
Olympius epiſcopus & confeſſ. 12. Iun.
Commemoratio xxxvij. mar. 20. Aug.
Tiburi.
Generoſus mar. 17. Iul.
Quirinus. 4. Iun.

Seuerinus monachus. 8. Nou.
Symphoroſa cum Septem filijs m. 18. Iul.
Zoticus mar. 12. Ian.
apud Ticinum, vide Papia.
Inuentius & Syrus epiſcopi. 12. Sept.
Tiphernı.
Amantius. 26. Sept.
Creſcentianus mar. 1. Iun.
Tingi in Mauritania.
Caſſianus mar. 3. Dec.
Marcellus mar. 30. Oct.
Tolentini in Piceno.
Nicolaus confeſſ. 10. Sept.
Toleti.
Eugenius epiſc. & confeſſ. 13. Nou.
Helladius epiſcopus. 18. Febr.
Ildefonſus epiſcopus. 23. Ian.
Iulianus epiſcopus & confeſſ. 8. Mart.
Leocadia virgo & mar. 9. Dec.
Marciana virgo & mar. 12. Iul.
Obdulia virgo. 5. Sept.
Toloſa.
Exuperius epiſcopus & confeſſ. 28. Sept.
Saturninus epiſc. & mar. 29. Nou.
Tomis in Ponto.
Argeus, Narciſſus, & Marcellinus m. 2. Ian.
Bretannio epiſcopus. 25. Ian.
Euagrius & Benignus mart. 3. Apr.
Marcellinus, Mannea, Ioannes, Serapion, & Petrus filij mart. 27. Aug.
Marinus, Theodotus, & Sozopha m. 5. Iul.
Paulus & Cyrianus mar. 20. Ian.
Priſcus, Creſcens, & Euagrius mar. 1. Oct.
Theotimus epiſcopus. 20. Apr.
Tornaci.
Eleutherius epiſcopus. 20. Febr.
Piaton mar. 1. Oct.
Traiecti.
Benignus epiſcopus & mar. 28. Iun.
Fridericus epiſcopus & mar. 18. Iul.
Gregorius epiſcopus. 25. Aug.
Seruatius epiſcopus. 13. Mai.
Tranſaquis in Marſis apud lacū Fucinū.
Ceſidius & ſocij mar. 31. Aug.
Trecis. Vide in territorio Trecaſſino.
Auentius confeſſ. 4. Febr.
Claudius, Iuſtus, Iucundinus, & ſocij mar. 21. Iul.
Exuperantia virgo. 26. Apr.
Fidolus confeſſ. 16. Mai.
Iulia virgo & mar. 21. Iul.
Lupus epiſcopus & confeſſ. 29. Iul.
Nemorius & ſocij mar. 7. Sept.
Patroclus mar. 21. Ian.
Venerandus mar. 14. Nou.
in territorio Trecaſſino. Vide Trecis.
Leo confeſſ. 25. Mai.
Sabina virgo. 29. Aug.
Sabinianus mar. 29. Ian.
Treuiris.
Agritius epiſcopus. 13. Ian.
Auſpicius epiſc. & confeſſ. 8. Iul.
Eucharius epiſcopus. 8. Dec.
Felix epiſcopus. 26. Mart.
Fibitius epiſcopus. 5. Nouemb.
Florentinus epiſcopus. 10. Oct.
Goar confeſſor. 6. Iul.
Irmina virgo. 24. Dec.
Magnericus epiſcopus & confeſſ. 25. Iul.
Marcellus epiſcopus & mar. 4. Sept.
Martinus epiſcopus & mar. 19. Iul.
Maternus epiſcopus. 14. Sept.
Maxentius, Conſtantius, Creſcentius, Iuſtinus, & ſocij mart. 12. Dec.
Maximinus epiſcopus & confeſſ. 29. Mai.
Modeſta virgo. 4. Nou.
Modeſtus epiſcopus. 24. Febr.
Modoaldus epiſcopus. 12. Mai.
Niceeius epiſcopus. 5. Dec.

Nic.

Numerianus epiſc. & confeſſ. 5. Iul.
Palmatius & ſocij mart. 5. Oct.
Paulinus epiſcopus. 31 Aug.
Ruſticus epiſcopus. 14. Oct.
Seuera virgo 20. Iul.
Seuerinus epiſcopus & confeſſ. 21. Dec.
Seuerus epiſc. & confeſſ. 25. Oct.
Symeon monachus. 1. Iun.
Valentinus epiſc. & mart. 16. Iul.
Valerius epiſcopus. 29. Ian.
Commemoratio innumerabiliũ pene m̃. 6. O.
Tricaſtina ciuitate.
Paulus epiſcopus. 1. Febr.
Tridenti.
Symeon mar. 24. Mart.
Vigilius epiſcopus & mar. 26. Iun.
Tripoli in Phœnicia.
Leontius, Hypatius, & Theodolos m. 18. Iun.
Lucianus, Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Druſus mar. 24. Dec.
apud Troadem.
Carpus. 13. Oct.
Siluanus epiſcopus. 2. Dec.
Tuburbi in Africa.
Maxima, Domitilla, & Secunda virg. & mart. 30. Iul.
Perpetua, & Felicitas, Reuocatus, Saturninus, & Secundolus mar. 7. Mart.
Seruus mart. 7. Dec.
Tuderti.
Benignus mar. 13. Feb.
Calliſtus epiſc. & mar. 14. Aug.
Caſſianus epiſc. & mart. 13. Aug.
Digna virgo. 11. Aug.
Fauſtinus confeſſ. 29. Iul.
Feliciſſimus, Heraclius, & Paulinus mart. 26. Mai.
Fidcotius, & Terentius mar. 27. Sept.
Fortunatus epiſcopus. 14. Oct.
Illuminata virgo. 29. Nou.
Philippus inſtitutor ord. Seruorum B. Mariæ. 23. Aug.
Romana virgo. 23. Febr.
Terentianus epiſcopus & mar. 1. Sept.
Tulli in Gallia.
Apius epiſcopus. 15. Sept.
Gerardus epiſcopus. 23. Apr.
Leobinus epiſcopus. 15. Sept.
Manſuetus epiſcopus & confeſſ. 3. Sept.
apud Tungrenſes.
Martinus epiſcopus 21. Iun.
Turiaſone in Hiſpania.
Aemylianus. 12. Nou.
Prudentius epiſc. & confeſſ. 28. Apr.
Turonis, & in Turonico pago.
Britius epiſcopus. 13. Nou.
Clarus presbyter. 8 Nou.
Euphronius epiſcopus. 4. Aug.
Euſtochius epiſcopus. 19. Sept.
Gatianus epiſcopus. 18. Dec.
Gregorius epiſcopus. 17. Nou.
Ioannes confeſſor. 27. Iun.
Leobardus. 18. Ian.
Martinus epiſc. & confeſſ. 11. Nou.
Eiuſdem tranſlatio. 4. Iul.
Monegundis. 2. Iul.
Odo abbas. 18. Nou.
Perpetuus epiſcopus. 8. Apr.
Venantius abbas & confeſſ. 13. Oct.
Voluſianus epiſcopus & mar. 18. Ian.
Turribus in Sardinia.
Creſcentianus mar 31. Mai.
Gabinus & Criſpulus mart. 30. Mai.
Protus & Ianuarius mar. 25. Oct.
in Tuſcia.
Donatus epiſcopus, 22 Oct.
Ioannes & Feſtus mar 21. Dec,
Secundianus, Marcellianus, & Verianus mart. 9. Aug.
in agro Tuſculano, in monaſterio Crypte Ferrate.
Bartholomæus abbas. 11. Nou.
Nilus abbas. 26. Sept.
Tyane in Cappadocia.
Oreſtes mart. 9. Nou.
apud caſtrum Tyle.
Florentius mar. 27. Oct.
Tyri in Phœnicia.
Dorotheus mar. 5. Iun.
Tyrannio, Siluanus, Peleus, Nilus, Zenobius, & alij innumerabiles mar. 20. Febr.
Vlpianus mar. 3. Apr.
Tyri in Tuſcia.
Chriſtina virgo & mart. 24. Iul.

V

apud Valencenas in Belgio.
Drogo confeſſor. 16. Apr.
Landelinus abbas. 15. Iun.
Saluius epiſcopus, & Superius mar. 26. Iun.
Valentie in Gallia.
Apolinaris epiſcopus. 5 Oct.
Felix, Fortunatus, & Achilleus m. 23. Apr.
Valentia in Hiſpania.
Vincentius mar. 22. Ian.
in prouincia Valeria.
Equitius abbas. 11. Aug.
Martyrius monachus. 23. Ian.
Seuerus. 15. Febr.
Commemoratio trium mar. 14. Mart
Vapingi.
Conſtantius epiſc. & confeſſ. 12. Apr.
Tigides & Remedius epiſcopi. 3. Febr.
Varadini in Hungaria.
Ladiſlaus rex. 27 Iun.
Varennis.
Gangulphos mar. 11. Mai.
Vaſione in Gallia.
Quinidius epiſcopus. 15. Febr.
Vencia in Gallia Narbonenſi.
Firminus epiſcopus. 11. Oct.
apud Venafrum.
Nicander & Marcianus mar. 17. Iun.
Venetis in Britannia.
Vincentius Ferrerius confeſſ. 5. Apr.
Venetijs.
Tranſlatio S. Marci Euangeliſtæ. 31. Ian.
Tranſlatio Marinæ virg. 17. Iul.
Venuſia in Apulia.
Felix, Adauctus, Ianuarius, Fortunatus, & Septimus mar. 24. Oct.
Vercellis.
Aemilianus epiſcopus. 11. Sept.
Euſebius epiſcopus & mar. 1. Aug.
Honoratus epiſcopus. 28. Oct.
Verolamij in Britannia.
Albanus, & miles quidam mar. 22. Iun.
Verona.
Agabius epiſc. & confeſſ. 4. Aug.
Alexander epiſcopus. 4. Iun.
Cerbonius epiſcopus. 10. Oct.
Eupretius epiſc. & confeſſ. 21. Aug.
Felix epiſcopus. 19. Iul.
Firmus & Ruſticus mart. 9. Aug.
Gaudentius epiſcopus. 12. Feb.
Ioannes epiſcopus. 6. Iun.
Locidius epiſcopus. 26. Apr.
Luperius epiſc. & confeſſ. 15. Nou.
Lupicinus epiſcopus. 31. Mai.
Lupus epiſcopus & confeſſ. 2. Dec.
Maurus epiſcopus & confeſſ. 21. Nou.
Maximus epiſcopus. 29. Mai.
Petronius epiſcopus & confeſſ. 6. Sept.
Placidia virgo. 11. Oct.
Probus epiſcopus. 12. Ian.
Proculus epiſcopus. 9. Dec.
Saluinus epiſcopus. 12. Oct.
Saturninus epiſcopus & confeſſ. 7. Apr.
Siluinus epiſcopus. 12. Sept.
Simplicius epiſc. & confeſſ. 20. Nou.
Valens epiſcopus & confeſſ. 26. Iul.
Verecundus epiſc. & confeſſ. 22. Oct.
Zeno epiſcopus & mar. 12. Apr.
Eiuſdem ordinatio. 8. Dec.
in Verſiaco monaſterio.
Viuentius confeſſ. 13. Ian.
in monaſterio Vertano.
Martinus abbas. 24. Oct.
Verulis in Hernicis.
Blaſius & Demetrius mar. 29. Nou.
Tranſlatio Mariæ Iacobi. 25. Mai.
Veſontione in Gallijs. Vide in territorio Biſuntino.
Antidius epiſcopus & mar. 25. Iun.
Claudius epiſcopus. 6. Iun.
Ferreolus & Ferrutio mar. 16. Iun.
Germanus epiſcopus & mar. 11. Oct.
Vienne in Gallia.
Ado epiſcopus & confeſſ. 16. Dec.
Aetherius epiſcopus. 14. Iun.
Auitus epiſcopus & confeſſ. 5. Febr.
Clarentius epiſc. & confeſſ. 26. Apr.
Creſcens epiſcopus 29. Dec.
Dionyſius epiſc. & confeſſ. 8 Mai.
Domnus epiſcopus. 3. Nou.
Florentius epiſcopus & mar. 3. Ian.
Georgius epiſcopus. 2. Nou.
Mamertus epiſcopus. 11. Mai.
Martinus epiſcopus. 1. Iul.
Nicetius epiſcopus. 5. Mai.
Pantagathus epiſcopus. 17. Apr.
Paſchaſius epiſcopus. 22. Febr.
Seuerinus, Exuperius, & Felicianus. 19. Nou.
Seuerus confeſſ. 8. Aug.
Syndulphus epiſc. & confeſſ. 10. Dec.
Theodorus abbas. 29. Oct.
Verus epiſcopus. 1. Aug.
Zacharias epiſcopus & mar. 26. Mai.
in territorio Viennenſi.
Ferreolus mar. 28. Sept.
Vigilijs in Apulia.
Maurus epiſcopus, Pantaleemon, & Sergius mar. 27. Iul.
in pago Vilcaſsino.
Clarus mar. 4. Nou.
Nicaſius epiſc. Quirinus, Scubiculus, & Pientia virgo mar. 11. Oct.
Vilna in Lituania.
Caſimirus. 4. Mart.
in caſtro Vindocino.
Beatus confeſſor. 9. Mai.
Viroduni in Gallia.
Agericus epiſcopus. 1. Dec.
Maurus epiſc. & confeſſ. 8. Nou.
Paulus epiſcopus. 8. Febr.
Viterbij
Roſa virgo. 4. Sept.
Valentinus & Hilarius mar. 3. Nou.
in territorio Viuarienſi.
Andeolus mar. 1. Mai.
Oſtianus presbyter & confeſſ. 30. Iun.
Vlyſſipone in Luſitania.
Elizabeth vidua regina. 4. Iul.
Veriſſimus, Maxima, & Iulia germani mar. 1. Octob.
in Vmbria.
Fortunatus presbyter. 1. Iun.
Porphyrius mar. 4. Mai.
Commemoratio MDXXV. mar. 29. Mai.
Vpſala in Suetia.
Ericus rex & mar. 18. Mai.
Vrbe veteri.
Seuerus confeſſor 1. Oct.
Vrgello in Hiſpania.
Hermengaudius epiſcopus. 3. Nou.
Iuſtus epiſcopus. 28. Mai.
Odo epiſcopus. 7. Iul.

Vtice in Africa
Victor epiſcopus. 23. Aug.
in pago Vnaſtonenſi.
Maturinus confeſſ. ... Nou.
Vuerdæ in Germania.
Suithbertus epiſcopus. 1. Mart.
Vuintoniæ in Anglia.
Ethelmuoldus epiſcopus. 1. Aug.
Suuithunus epiſcopus. 2. Iul.
Vzale in Africa.
Felix & Gennadius mar. 16. Mai.

Z

Zephirij in Cilicia.
Dulas mar. 15. Iun.

Nomina Sanctorum, quorum locus in Martyrologio non indicatur.

Abraham patriarcha. 9. Oct.
Aetherius mar. 18. Iun.
Agapitus Papa. 20. Sept.
Agathocha mar. 17. Sept.
Aichardus abbas. 15. Sept.
Aigulphus abbas & ſocij mar. 3. Sept.
Alexander epiſ. Heraclius, & ſocij m. 22. O.
Alexander mar. 30. Ian.
Amandus & Vedaſtus epiſcopi. 6. Feb.
Ampliatus, Vrbanus, & Narciſus m. 31. Oct.
Anaſtaſius, Placidus, Geneſius, & ſocij mar. 11. Oct.
Anaſtaſius mar. 5. Dec.
Anathalon epiſcopus. 25. Sept.
Anna mater Virginis. 26. Iul.
Anicharius epiſcopus. 3. Febr.
Anthelmus epiſcopus. 26. Iun.
Anthuſa mar. 27. Aug.
Antonina mar. 1. Mart.
Apellius, Lucas, & Clemens mar. 10. Sept.
Aphrodiſius, Caralippus, Agapius, & Euſebius mart. 28. Apr.
Apollinaris virgo. 5. Ian.
Apollo, Iſacius, & Crotates mart. 21. Apr.
Apollonius & Leontius epiſcopi. 19. Mart.
Arcadius mar. 12. Ian.
Archelaus, Cyrillus, & Photius. 4. Mart.
Ardalio mar. 14. Apr.
Ariſtobulus mar. 15. Mart.
Ariſton, Creſcentianus, Eutychianus, Vrbanus, Vitalis, Iuſtus, Feliciſſimus, Marcia, & Symphoroſa mart. 2. Iul.
Attilanus epiſcopus. 5. Oct.
Beda venerabilis depoſitio. 27. Mai.
Bercharius abbas & mar. 16. Oct.
Beſſa onanachoreta. 17. Iun.
Bonifacius, Fobanus, & alij mar. 5. Iun.
Bonifacius mar. 19. Iun.
Bonoſus & Maximianus mar. 21. Aug.
Caius & Leo. 30. Iun.
Caius Palatinus, & alij xxvij. 4. Mart.
Callinica & Baſiliſſa mar. 22. Mart.
Calliopa mar. 8. Iun.
Candidus, Candidianus, & Sobel m. 5. Aug.
Carpophorus & Abundius mar. 10. Dec.
Charitina virgo & mar. 5. Oct.
Cleonicus, Eutropius, & Baſiliſcus m. 3. Mar.
Creſcens, Dioſcorides, Paulus, & Helladius mar. 28. Mai.
Dafroſa mar. 4. Ian.
Darius, Iulianus, Vincentius, & alij xxvij. mar. 27. Ian.
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Heſychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapa mar. 2. Sept.
Dionyſius, Fauſtus, Caius, Petrus, & alij quatuor mart. 3. Oct.
Dominicus Loricatus. 14. Oct.
Dominus, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodoſia mar. 23. Mart.
Domnina virgo & mar. cum ſocijs. 14. Apr.
Domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & ſocij mart. 5. Nou.
Donatus, Sabinus, & Agape mar. 25. Ian.
Eleutherius & Leonides mar. 3. Aug.
Elizabeth mater Præcurſoris Domini. 5. No.
Erotis mar. 6. Oct.
Euellius mar. 11. Mai.
Eugendus mar. 18. Ian.
Euodius, Hermogenes, & Calliſta germani mar. 2. Sept.
Euſebius epiſcopus & mar. 21. Iun.
Euſebius Palatinus, & alij ix. mar. 5. Mar.
Euſebius, Non, Leontius, Longinus, & alij quatuor mart. 24. Apr.
Euſtochium virgo. 28. Sept.
Eutychius confeſſ. 24. Aug.
Euxoperius, & Zoes vxor, Cyriacus & Theodolus filij mar. 2. Mai.
Fauſtus mar. 16. Iul.
Fauſtus mar. 19. Nou.
Felix, Luciolus, Fortunatus, Marcia, & ſocij mart. 3. Mar.
Fidelium defunctorũ cõmemoratio. 2. Nou.
Firmus mar. 1. Iun.
Flauianus & Elias epiſcopi & confeſſ. 4. Iul.
Franciſcus de Paula ord. Minimorum inſtitutor. 2. Apr.
Georgius mar. 23. Apr.
Georgius Limniota mar. 24. Aug.
Gilbertus confeſſ. 4. Febr.
Gorgonius & Firmus. 11. Mart.
Gregorius epiſcopus. 30. Sept.
Hermogenes, Donatus, & alij xxij. m. 12. De.
Herodion, Aſyncritus & Phlegon. 8. Apr.
Hubertus epiſcopus. 3. Nou.
Ioanna. 24. Mai.
Ioannis Baptiſtæ Natiuitas. 24. Iun.
Eiuſdem Decollatio. 29. Aug.
Ioannes Chryſoſtomus. 14. Sept.
Ioel & Eſdras prophetæ. 13. Iul.
Ioſeph Iuſtus. 20. Iul.
Iſidorus. 15. Ian.
Iulianus mar. 7. Ian.
Iuliana virgo & mar. 30. Nou.
Iuſtus & Abundantius mar. 14. Dec.
Iuuenalis mar. 7. Mai.
Latrones ſeptem mart. 29. Apr.
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij nouem. 1. Mart.
Ligorius mar. 13. Sept.
Lucia cum Antonino, Seuerino, Diodoro, Dione, & alijs xvij. mar. 6. Iul.
Lucius mar. 20. Aug.
Ludgerus epiſcopus. 26. Mart.
Lupus mar. 23. Aug.
Macarius epiſcopus. 10. Apr.
Macrobius, & Iulianus mar. 13. Sep.
Magnus mar. 5. Ian.
Magnus, Caſtus, & Maximus mart. 4. Sept.
Marcus, Marcianus, puer paruulus, & Paulus mar. 3. Iul.
Mariæ Virginis Conceptio. 8. Dec.
Mariæ Virginis Natiuitas. 8. Sept.
S. Mariæ de Victoria cõmemoratio. 7. Oct.
Maria mar. 1. Nou.
Maro, Eutyches, & Victorinus mar. 15. Ap.
Maximilianus m. & Valentinus cõfeſſ. 2 ... O.
Maximus, Quinctilianus, & Dada m. 13. Ap.
Maximus mar. 28. Sept.
Meletius cum ſocijs eccl. mart. 24. Mai.
Meneus & Capito mar. 24. Iul.
Menignus mar. 15. Mart.
Mercurialis epiſcopus. 23. Mai.
Moſes anachoreta. 28. Aug.
Nicæas epiſcopus. 22. Iun.
Nicetas mar. 15. Sept.
Nonna. 5. Aug.
Norbertus epiſcopus fundator ordinis Præmonſtratenſis. 6. Iun.
Oriculus & ſocij mart. 18. Nou.
Oſee & & Aggeus prophetæ. 4. Iul.
Othmarus abbas. 16. Nou.
Papius mar. 28. Iun.
Paramon & ſocij ccclxxv. mart. 29. Nou.
Paternus epiſcopus. 16. Apr.
Perſeueranda virgo. 26. Iun.
Petrus de Morono, ſeu Cæleſtinus Quintus. 19. Mai.
Philemon & Domninus mar. 21. Mart.
Philetus, Lydia, Macedo, Theoprepides, Amphilochius, & Cronida mar. 27. Mar. & 28. Mart.
Philologus, & Patrobas. 4. Nou.
Photina Samaritana, Ioſeph, Victor, Sebaſtianus, Anatholius, Photius, Photides, Paraſceue, Cyriaca martyres. 20. Mart.
Pirminius epiſcopus. 3. Nou.
Polychronius mar. 6. Dec.
Porcarius abbas, & quingenti monachi mar. 12. Aug.
Porphyrius mimus mar. 15. Sept.
Principius epiſcopus. 25. Sept.
Proclus & Hilarion mart. 12. Iul.
Proſper epiſcopus. 29. Iul.
Quadratus, Theodoſius, Emmanuel, & alij xl. mar. 26. Mart.
Quartus. 3. Nou.
Quadratus epiſcopus. 21. Aug.
Quoduultdeus epiſc. & confeſſ. 26. Oct.
Rembertus epiſcopus. 4. Febr.
Robuſtianus & Marcus mar. 31. Aug.
Romulus mar. . Sept.
Roſarij B. Virginis ſolemnitas. 7. Oct.
Rufinus & ſocij mar. 11. Aug.
Rufinus & Rufinianus mar. 9. Sept.
Rufus 21. Nou.
Sacerdos epiſcopus 5. Mai.
Saturninus, Nereus, & alij ccclxv. m. 16. O.
Saturninus, Theophilus, & Reuocata mart. 16. Febr.
Saturninus & Lupus mar. 14. Oct.
Serapion mar. 13. Iul.
Seuerus & Memnon mar. 20. Aug.
Sirdonius epiſcopus. 2. Ian.
Socrates & Dionyſius mar. 19 Apr.
Sophia & Irene mart. 18. Sept.
Straton mar. 9. Sept.
Suranus abbas. 24. Ian.
Suſanna, Marciana, & Palladia cum paruulis ſuis mar. 24. Mai.
Symeon Stylita iunior. 3. Sept.
Symeon ſenex. 8. Oct.
Syneſius & Theopompus mar. 21. Mai.
Thamel & ſocij m. Item Theodorus, Oceanus, Ammianus, & Iulianus m. 4. Sept.
Theodorus & Pauſilippus mar. 15. Apr.
Theodorus Trichinas. 20. Apr.
Tirtius & Proiectus mart. 24. Ian.
Trophimus & Eucarpius mart. 12. Mart.
Trophimus & Theophilus mar. 23. Iul.
Tryphon, Reſpicius, & Nympha virgo mart. 10. Nou.
Valens epiſc. & tres pueri mar. 21. Mai.
Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Felix, Hortulanus, & Florentianus epiſcopi. 28. Nou.
Venantius epiſcopus & mar. 1. Apr.
Venerius confeſſ. 13. Sept.
Victor, Zoticus, Zeno, Acindynus, Cæſarius, Seuerianus, Chryſophorus, Theonas, & Antoninus mar. 20. Apr.
Victor, Alexander, & Marianus m. 17. Oct.
Victorinus epiſc. & mar. 2. Nou.
Vindemialis epiſc. & mar. 2. Mai.
Zacharias propheta. 6. Sept.
Zacharias Ioannis Baptiſtæ pater. 5. Nou.
Zeno mar. 5. Apr.
Zeno & Chariton mart. 3. Sept.
Zoticus presbyter. 31. Dec.
Commemoratio SS. Mart. 22. Apr.
Item Epiſcop. & confeſſ. 21. Mai.
Item xxiij. Mart. 16. Aug.

FINIS,

IN-

INDEX NONNVLLARVM RERVM QVAE IN NOTATIONIBVS CONTINENTVR.

SI ſcire cupis, Lector, res quæ tũ ad Sanctos, tũ ad ceteras Eccleſiæ ſolemnitates pertinent; conſule ſuperius deſcriptum Indicem nominum Sanctorum omnium, & ex litterula quã in textu Martyrologij inuenies interpoſitam, Notationem require. Si item nomina vrbium & locorum, quæ in Martyrogio recenſentur, cum Sanctis ad ea pertinentibus, noſſe velis; Topographicum præcedentem Indicem conſule. Ceterã autem, qui ſequitur Index, ſuppeditabit. in quo numerus, qui primus ponitur, diem menſis notat; quæ ſequitur littera, Notationem demonſtrat; vltimo autem loco poſitus numerus paginam indicat. Poſt aſteriſcum notatum locum reperies in paginis ante Kalendas Ianuarij in Tractatu de Martyrologio; qui citatur per capita & partes capitum præfati Tractatus.

A

ABAGARVS Rex. 9. Nouembris. i. 593.
Ablauius Præfectus. 17. Decemb. d. 611.
Achaia facta procõſularis. 29 Nouemb. c. 583.
Acœmetæ monachi. 8. Februarij. d. 83.
Actarius. 27. Martij. c. 158.
Acta Eccleſiaſtica Conſulibus conſignari ſolita. 1. Ianuar. a. 2.
Acta Martyrum in eccleſijs legi ſolita. * cap. 2. poſt med.) 26. Ianuar. a. 56. 57. Romæ cur non legebantur ibid. * cap. 2. poſt med.
Acta Martyrum ſumma diligentia perquiſita. * cap. 1. per tot.
Acta Martyrum ab hæreticis confecta. * c. 2. in prin.) 23. Apr. a. 139. publicari vetita. * cap. 2. in fine; expurgata ibid.
Acta Martyrum proconſularia. * cap. 1. in fin.) 11. Februa. a 88.) 13. Apr b. 184.) 17. Iul. b. 346.) 12. Auguſti d. 394. 395.) 11. Oct. a 503.). 25. Decemb. 626.
Acta Martyrum edicto Diocletiani combuſta. * cap. 3. ante med.) 2. Ian. b. 8. 9.
Acta Martyrũ Romæ quæſita. * c. 3. in princ.
Acta Silueſtri. 22. Aug. a. 411. 412. 413.) 31. Dec. a. 634.
Acta Teclæ quæ ſint legitima, & quæ falſa. 23. Sept. b. 470. 471. 472. 473. 474.
Adonis Martyrologium. * c. 8. circa med.
Aedeſius philoſophus. 20. Iul. a. 352.
Aegrotus quomodo ſiſtendus iudicio ex Leg. XII. tabularum. 17. Febr. c. 111.
Aegyptij fortiſſimi martyrum ieſ. Ian. d. 16.
Aegyptiorum mos in condiendis cadaueribus. 4. Aug. b. 381.
Aegyptiorum conſuetudo in celebrando diem Natalem Domini. 6. Ian. a. 18.) 25. Decemb. c. 625.
Aenaria inſula. 17. Mai. c. 246.
Aeneæ ſepulchrum diuerſis locis. * c. 4. in fi.
Aenos ciuitas. 12. Iun. d. 287.
Aera ſupputationis quando cœpta, quia occaſione refelluntur de his aliorum ſententiæ. 22. Octob. c. 522. 523.
Aeſtuaria Germanica. 31. Oct. b. 420.
Aethiopes omnes olim circumciſi. 6 Ian c. 277.) Ad Chriſtum conuerſi, ibidem.
Africanæ eccleſiæ cum Romana continuata communio. 16. Oct. b. 509. 519.
Africana eccleſia in meliorem vſum reſtituit vigilias. 5. Ian. a. 15.
Agabus famis prædictor. 13. Ian. a. 285.
Agapes in die natali Martyr. * c. 4. ante me.
Agapitus epiſc. Rauennæ præcellit Scuerum. 1. Febr. c. 71.
Agatho Papa mittit Benedictum in Angliã. 12. Ianuar. K. 28.
Alamundarius princeps Sarracenorum. 19. Febr. c. 100.
Alaricus rex Vuandalorum. 22. Iun. b. 504.
Aldelmus ſcriptor. 24. Ianuar. b. 54.
Aletius gener S. Paulæ. 17. Iul. a. 346.
Alexander Imp. qualis erga Chriſtianos. 1. Ian. g. 5.) quomodo eius Imperium ſine ſanguine. ibidem.
Alexandria ciuitas apud Tigrim. 22. Iun. e. 305.
Allanus epiſcopus Salernitanus. 21. Sept. a. 467.
Alipius Præfectus vrbis. 1. Ian. d. 4.
Alleluiaticum melos quid. 5. Apr. e. 171.
Alleluia canticum. & decius antiquo vſu, ac diuerſo ritu eccleſiarum. 1. Ian. a. 2.) 5. Apr 171.
Almachius, idẽ cur Telemachus. 1. Ian. d. 4.
Altaria ſepulchra martyrũ. * c. 4. poſt med.
Altari cuilibet conſecrato ſuus Angelus aſſiſtit. 9. Nou. a. 551.
Altaria plura in vna eccleſia. ibid.
Amalarius ſcriptor. * cap. 9. circa med.
Ambroſius ſacras vigilias non abſtulit, ſed illuſtrauit. 5. Ian. a. 15.
Ambroſius electus poſt mortem Auxentij. 7. Dec. a. 596. 597.
Amiculum. 7. Mai. b. 227.
Amiternum in Veſtinis. corrigitur Plin. 24. Iul. d. 358.
Ampulla vitrea concreti ſanguinis S. Stephani. 3. Aug. a. 378.
Anaboladium. 7. Mai b. 227.
Anaſtaſia Gregorij Nazianzeni. 10. Ian. f. 25.
Ancon carcer. 24. Mart. b. 133.
Anaſtaſij Bibliothecarij chronicon manuſcriptum. 5. Iun. d. 276.
Angelorum cultui plurimæ dedicatæ eccleſiæ. 8. Mai. a. 229.
Angeli cuſtodia. 25. Nou. d. in text. 578.
Anicia familia. 31. Mai. d. 267.
Anſiſus ſecundus Comes. 17. Dec. d. 610.
Anni exordium. 1. Ian. a. 2.
Anni per Conſules numerandi. 1. Ian. a. 2.) 25. Dec. b. 625.
Annorum numerandorum diuerſa ratio. 25. Dec. a. 623.
Annos conſueuit numerare Eccleſia ſecundum LXXII. interpretes. 25. Decemb. a. 623. 624.
Annorum Imperij Auguſti diuerſa ratio. 25. Dec. b. 625.
Anni quando cœpti numerari ab aduentu Chriſti Domini noſtri. 1. Ian. a. 2.
Anolinus, ſiue Anulinus Præfectus, plures eius nominis. 28. Iul. d. 366.
Anſigiſus S. Beggæ maritus. 17. Dec. e. 611.
Anterus Papa curat Acta martyrum. * cap. 1. circa med.
Anthemius Conſul. 5. Ian. K. 17.
Antinoopolis ciuitas in Aegypto. 22. Sept. f. 469.
Antiochiæ primo ſedit Petrus, inde Romæ. 22 Febr. a. 103. 104.
Antiochia dicta Theopolis. 6. Nou. b. 545.
Antiochia a Perſis vaſtata. 17. Dec. l. 611.
Antiochus monachus ſcriptor. 16. Mai. d. 244.
Antoninus Pius qualis in Chriſtianos. 1. Ian. K. 6. 7.) 5. Ian. c. 16.
Antoninus cognomento Philoſophus perſequitur Chriſtianos. e. Ian. K. 6. 7.
Apollinaris aſſertor Millenarij. 12. Fe. c. 104
Apollo Daphnæus. 24. Ian. b. 54.
Apologia pro dialogis ſancti Gregorij. 23. Dec. f. 612. 629.
Apoſtolorũ corpora Vrbis propugnacula. 29. Iun. a. 318. 319.
SS. Apoſtolorum tumulus Romæ. 1. Mai. a. 212. 213.
Apoſtolorum baſilicas etiam hæretici barbariq. ſunt reueriti. 18. Nou. a. 567.
Apparitura. 27. Mai. c. 260.
Apparitores. ibidem.
Apparuit frequenter S. Michael Archang. 8. Mai. a. 229.)
Apronianus Præfectus Vrb. 4. Ian. c. 14.) 10. Mai. a. 234.) 23. Iun. f. 308.
Aquila ciuitas in Veſtinis. 23. Ian. K. 52.) 24. Iul. d. 358.
Aquileia Romana, alias Romatiana ciuitas dicta. 12. Iul. f. 306.
Arabes feminæ velatæ. 7. Mai. b. 227.
Araradi mons. 28. Iun. c. 305.
Arbores infelices 29. Ian. f. 42.
Arcadius Imp. fauet ſchiſmaticis. 12. Ian. c. 28. eius impia edicta. ibid.
Ara Victoriæ. 12. Apr. a. 182.
Areæ ſepulchrorum. 3. Ian. e. 12.
Arelate dicta Roma Gallica. 21. Iun. d. 306.
Arelatenſis eccleſiæ cum Viennenſi controuerſia. 5. Mai. a. 21.
Arenaria. 3. Ian. e. 12.
Arij impietas a ceteris diſcreta. 12. Ap. a. 181
Arij epiſtola. 7. Ian. b. 20.
Ariani etſi impij, non hagiomachi. * cap. 3. paulò poſt princ.
Ariſtides philoſophus. 30. Ian. g. 64.
Arnandus Galliarum Præfectus. 14. Mart. b. 133.
Arſaces Armeniæ rex. 18. Decemb. d. 661.
Aruſpices conſulat Conſtantinus. 22. Aug. b. 411. 412.

Aruſpi-

Aruſpicum ius potiſſimum.21. Aug. b.412.) 27. Aug.b.413.
Aſellia familia Rom. 6. Dec c.595.
Aſianus presbyter falſa Acta edidit Pauli & Teclæ.* cap. 2. in princ.) 23. Sept. b.471.
Aſprenatum familia.3. Aug.d.379.
Athanaſij epiſcopi Neapolitani duo.15. Iul. h.344
Athanaſius Alexandrinus ſcripſit vitam Syncleticæ.5. Ian.h.17.
Athanaſius ſcriptor in Syria.9. Nou.i.553.
Athenagoras. 18. Ian.d.40. 41.
Athenienſium primorum epiſcop. ſucceſſio.2. Oct.b.500.
Athenogenes.18. Ian e.40.
Atrium Dirticum.8.Febr.e.83.
Attila rex Hunnorum.13.Mai.e.242.
Augurum ius potiſſimum.22. Aug.b.411.) 27.Aug.b 412.
Auguſti Imp. annorum ratio. 25. Decemb. b.624.
Auguſtinus patitur calumniam, defenditur. 16. Oct.b.509. 510. falſo illi tribuuntur. ſermones ad fratres de eremo.5. Ian.a. 15. Quando eſt reuerſus in Africam, 4. Mai. a.219. Putat presbyterum contemptorem vigiliarum.24. Dec.a.621.
Auidius Caſſius tyrannus.25. Mai. f. 255. 256.
Aurelianus Imp. qualis in Chriſtianos. 21. Ian.e.86.
Aurelius epiſcopus Carthag. nūquam ſchiſmaticus defenditur a calumnia.19. Oct. b 509.510.idem ſanctitatis titulo dignus. ibidem.
Auxentius Iouinianiſta.7. Dec. a.597.
Auxentius iunior.ibidem.
Auxentius ſenior.7. Dec.a.596. 597.

B

B, pro V, ſæpe.2. Dec.a.588.
Babyla vnus tantum.24.Ian.b.54.
Babylæ oſſa pugnant.ibid.
Bagaienſis ciuitas.3.Oct.d.489.
Baptiſmus Chriſti qua die contigit.6. Ian. a.18.quando a Græcis celebratus.2.Feb. a.73
Baptizatur Conſtantinus Romæ a Silueſtro 22. Aug.a.411. 412. 413.
Barathrum carcer Athenis.14. Mart.b.133.
Baſilica.5. Aug.b 382.
Baſilicæ Apoſtolorum,18. Nouemb.a. 565. 567.
Baſilica Helenianæ.18. Aug.g.405.
Baſilica Iulij.9. Nou.?.551.
Baſilica Lateranenſis ibid.
Baſilica Liberij.5. Aug.b.382.
Baſilica Pauli.18. Nou.a.567.
Baſilicæ Vrbis. ibid.
Baſilij vita ab Helladio ſcripta.1.Ian.K.7.
Baſilij nutrix & catechiſta.14. Ian.h.37.
Baſilius Ancyranus Arianus.21. Mar.f.150.
Beatus Rhenanus arguitur.31.Ian.d.65.
Bedæ Martyrologium.* cap.9. ante med.
Bello cæſi non habendi vt martyres.19.Ap. f.192.
Beſſæ populi ad Chriſtum conuerſi.7. Ian. h.21.
Beſtijs traditi frequentius Chriſtiani. 1. Febr.c.70.
Bibliotheca Caſſidori.1. Mai.d.213.
Blemmij populi qui. corrigitur Plinius. 14. Ian.d.31.
Bouæ vincula.1. Aug.a.373
Bonifacij Papæ Secundi nomine falſæ litteræ.16. Oct.b.510. 511.
Boſphorus Cimmerius.13.Nou.b.575.
Bouis candentis pœna.11. Apr.c.180.
Brandeum.15.Iun.a.292.
Britannia redacta in prouinciam. 26. Mai. 252.regulos tum etiam habuit.ibid.
Britannia minor Colonia Britannorum.21. Oct.b.512.
Britonum ſtigmata.22. Dec.c.618.
Brunichildis regina Francorum. 11. Febr. d.88.
Brutiani apparitores.27. Mai.c.260.
Brutus antiquus hiſtoricus.7.Mai.a.229.
Bycia palus. 23.Nou.b.575.

C

CAbades rex Sarracenorum. 8. Febr. f. 83.
Cæa inſula. 1.Mart.c.113.
Cæca a natiuitate viſum in baptiſmo recepit.13. Dec.f.606.
Cædere lapidibus faciem.9. Mart.b.124.
Cæſaria virgo ſancta.27. Aug.h.424.
Cæſarea Palæſtinæ metropolis.2 Feb.d.74.
Cæſarauguſta ciuitas.3. Nou.c.541.
Cæſareas eccleſia.20. Ian.f.44.
Caius Vettienus 2.Ian.c.3.
Calices vitrei viſus.7. Aug.b.386.387.
Caliſta tum ſtagnum.9. Mart.c.124.
Campanæ prouinciæ diuerſa ratio.10. Feb. e.87.
Campus ſceleratus.25.Oct.a.528.
Canonizationis Martyrum antiquus ritus. 2. Apr.b.164.
Canonum collectores.4. Apr.d.167.
Cantores infimæ claſſis.13.Iul.h.340.
Capillos feminarum tondere.20. ſeptemb. e.465.
Capitolium quid.29.Nou.d.584.
Capitolia plura. ibid.
Capitolium Romæ antea Saturnius mons. 14.Mart. 136.
Capitula Eccleſiaſtica.17. Nou.c.564.
Cappa.11. Iun.f.286.
Cappella.ibidem.
Cappellani. ibidem.
Capreolus epiſc. Carthaginenſis. 16. Oct. b.510.
Capuani epiſcopi tempore Iuſtiniani. 30. Oct. m.575.
Carcer a coercendo dictus.14.Mar.b.131.
Carcer centum virorum. 14. Mart. b.131. 132.133.
Carcer Cyzicenus.14. Mart.b.133.
Carcer in inſula Tiberina. ibidem.
Carcer liber. ibidem.
Carcer Mamertinus. 14. Mart.b. 131. 132. 133.
Carcer priuatus.14.Mar.b.132.133.
Carcer Tullianus.14. Mart.b. 131.132.135. de eius loco ſententiæ allertæ defenſio. 14. Mai.133.134. & ſequen.
Carnellus flumen.27. Mai.d 262.
Carnifices diuerſi a lictoribus. 27. Mai. c. 260.
Carnificinæ martyrum in theatris.16.Sept. c. 452.
Carnificina Nicomedienſis.13 Mart.c.144.
Carolus Martellus perſecutor. 20. Febr. g.102.
Carpocratiani hæretici.22.Feb b.104.
Carthaginen. epiſcop. ſucceſſio. 26. Oct. d.529.
Caſſiodori bibliotheca.1.Mai. d.213.
Catabulum.16. Ian.c.35.
Catabulenſes. ibidem.
Cataphrygæ pſeudomartyres.* cap 10. ante medium.
Catacumba, vel Catatumba.3.Ian.c 12.
Cataſta. 16. Mart.b.131.
Cataſta,compedes. ibid.
Cataſta cratis ferrea. ibid.
Cataſta, lignum tortorium. ibid.
Cataſta tabularum ibidem.
Catenæ Apoſtolorum aſſeruatæ. 1. Auguſt. a.372.
Catenæ Petri præ ceteris Apoſtol. in honore. ibidem.
Cathedræ Romanæ celebritas antiqua. 18. Ian.a.38.39.
Cathedra lignea Iacobi. ibid.39.
Cathedra lignea Marci. ibidem.
Cathedra lignea Petri. ibidem.
Catholica fides vocatur Religio Romana. 16. Oct.b.511.
Catholici ijdem & Romani dicti.16. Oct. b.512.
Catholici hominis certum ſignum. ibid.
Cathomus.15.Iun.b. 292.
Cauco iberis ciuitas. 19. Apr.c.192.
Ceadda carcer S. arræ. 14. Mart.b.133.
Cellulæ filiarum Philippi.6.Iun.a. 277.
Centuriatorum imperitia.13. Ian.f.30.
Cereorum vſus in purificat.2.Feb.a.73.74.
Cherſona ciuitas.23.Nou.b.575.
Cherſoneſus Licyæ, Byciæ. ibidem.
Childebertus Francorum rex.1.Aug a.374.
Chorea e ſacris ſublata.5.Ian.a.15.16.
Choſroes duo.21.Ian.d.39.
Choſroes vaſtat Antiochiam.17. Dec. f.611.
Chriſti baptiſmus qua die.6. Ian a.18.
Chriſtus quo anno Auguſti natus.25. Dec. 613. 624.
Chriſtiani de incendio Vrbis paſſi calumniam.24.Iun.b.309.
Chriſtianorum ſtudium in Miſſa celebranda.25. Dec.g. 626.
Chriſtianorum res deriſæ in theatro. 14. Apr.c.185.186.
Chriſtiani præ ceteris in patiendo alacres. 11. Apr.c.180.
Chriſtiani ob hæreticos odio habiti. 23. Ian.c.51.
Chriſtianis tantum militare conceſſum.31. Ian d.66.67.
Chriſtiani ad leonem.1 Febr.c 71.
Chriſtiani viri ad ludum.15. Feb.f.96.
Chriſtianum nomen qua occaſione.22.Feb. b 104.
Chriſtiani a Gentilibus dicti ſacrilegi. 1. Ian.f.5.6.
Chriſtianiſſimus cito ductus 23.Ian.c.51.
Chriſtiani cur frequentius igni traditi. 27. Feb.d.111.
Chromatius epiſcop. Romanenus 22.Iun. f.306.
Chromatij nomine falſa epiſtola.* c.5.circa medium.
Chryſooras.21.Febr.d.103.
Circumcelliones Donatiſtæ.9. Feb.e.85.
Citharæ vſus e vigilijs ablatus. 5.Ian.a.15.
Clades Galliarum.13. Mai. e.240.) 23. Mai. a.253.254.
Claudius iunior Imp.18.Ian.b.40.
Eius Imperij anni. ibid.
Claudius ſenior Imperator. ibid.
Claudius Taurinenſis.23.Dec.f.619.
Clauis aurea cum limatura catenarum.1. Aug.a.374.
Clementis Papæ ſtudium in perquirendis Actis Martyrum.* cap.1. in princ.
Clerici tabellarij epiſcoporum.2 Feb.b.78.
Cloacæ Vrbis ſepulchra Martyrū. 26. Aug. b.421.
Cœmeterium.2. Ian.e.12.
Cœmeterium Priſcillæ ſenioris.16. Ianuar. l.36.
Cœmeterij locus dictus ad S. Cæciliam, 4.Mar.b.116.
Cœnobium ſeptem Eccleſiarum 17. Dec. c.611.

Colle-

Collecta, oratio. 22. Iun. g. 306.
Collectarum dies. 2. Feb. a. 73.
Collectores Canonum. 4. Apr. d. 159.
Collucianiſtæ hæretici. 7. Ian. b. 20.
Collyridiani hæretici. 15. Aug. a. 399.
Coloniæ Agrippinæ ſitus antiquus. 21. Oct. b. 519.
Columbæ in ſpecie exiens anima. 10. Febr. h. in text. 85.) 12. Febr. a. 90.) 28. Mar. f. in text. 155.) 8. Oct. b. in text. 496.
Columna Mænia, ſiue Mæniana. 5. Ian. f. 17.
Columna Milliaria. 11. Aug. b. 393.
Comam deponere religionis cauſa. 20. Sept. e. 465.
Comam radere ignominiæ cauſa. ibid.
Comites diuerſi generis. 31. Mai. b. 266.
Comites, aſſeſſores. ibidem.
Comites Impp. ibidem.
Comitialis morbus humano ſanguine curari ſolitus. 22. Aug. b. 413.
Commemoratio pro Martyribus.* cap. 4. per tot.
Commentarienſis. 2. Feb. b. 65.) 27. Mart. c. 136. 137.
Commodus Imperator qualis erga Chriſtianos. 18. Apr. b. 190. 191.
Communicatio continua Africanæ Eccleſiæ cum Romana. 16. Oct. b. 510.
Compedes perforati. 22. Ian. b. 47. 48.
Concilia ſanctorum, loca Martyrum. 3. Ian. c. 12.) 23. Iun. e. 307. 308.
Concordiæ ædes Romæ. 14. Mart. 136. 137. 138.
Condiri ſolita corpora Martyrum. 4. Aug. K. 381.
Confeſſio, locus in eccleſia. 6. Iul. e. 329. 330.
Confeſſiones Apoſtolorum. ibidem.
Confeſſor. 2. Ian. h. 10.
Connanus regulus Britanniæ. 21. Oct. b. 519.
Conſtantini hiſtoria de collectione Actoru Martyrum qualis.* cap. 5. circa med.
Conſtantinus Imp. expurgat localib. d num. 21. Ian. a. 45.
Conſtantini lex de gladiatoribus 1. Ian c. 4.
Conſtantinus quid aduerſus lenones. 6 Iun. e. 277.
Conſtantinus abrogauit ſupplicium inſcriptionis faeierum. 22. Dec. c. 617.
Conſtantinus Imperator baptizatur Romæ. 22. Aug. b. 411. 412. 413.
corrigitur error de eius infidelitate & indignatione in Chriſtianos. ibid.
quomodo dictus Pont. Max. ibid.
Lepra percuſſus, & ſanatus. 412. 413.
Eius ſtudium in erigenda baſilica Apoſtolorum. 18. Nou. a. 566.
Conſtantiniana baſilica. 9. Nou. a. 551.
Conſtantius Imperator vetuit Gentiles militare. 31. Ian. d. 67.
Conſules ordinarij dant nomen anno. 10. Mai. d. 234.) pluribus. 25. Decemb. b. 625. 626.
Errare neceſſe eſt, qui non per Conſules numerat annos. ibidem.
Conſules ſuffecti, & allecti ibidem. 234.
Conſulares Iudices. 27. Mai. e. 261.
Contemptores deorum qua pœna affici ſoliti. 28. Iul. f. 366. 367.
Corduba in Perſide. 15. Apr. d. 187.) 22. Apr. f. 197. 198.
Corduena. ibidem.
Cornicularij diuerſi ordinis. 21. Aug. c. 405.
Corona martyrum. 1. Ian. d. 4. 5.
Corpora Chriſtianorum redimi ſolita. 7. Apr. d. 137.
Corpora damnatorum redimi ſolita. 6. Iun. e. 227. 228.
Creſcentij turris. 29. Sept. a. 483.
Creteſes Martyres celeberrimi. 9. Iul. b. 334.
Crypta. 3. Ian. c. 12.
Crypta Neapolitana. 8. Ian. i. 23.
Cruciameta exquiſita. 9. Iun. b. 281.
Cruces diuerſi generis. 7. Apr. d. 173. 174.
Crux acuta, tranſuerſa, eminentior. ibid.
Crux in fanis Gentilium expiandis collocata. 13. Mai. a. 239.
Crux pro titulo. 15. Iul. f. 352.
Crucis miracula. 3. Mai. a. 216. 217.
Crucifixorum immenſus numerus. 22. Iun. c. 305.
Crucifixorum corpora redimi ſolita. 7. Ap. d. 173.
Crurifragium immane ſupplicium. 23. Mai. e. 254.
Cubiculum idem quod Sacellum. 11. Iun. f. 286.
Cubicularij. ibidem.
Cucumeris cliuus. 17. Ian. e 296.
Cullei pœna. 3. Apr. e. 167.
a quo inuenta, a quo aucta. ibidem.
a quo abrogata. ibidem.
a quo reſtituta. ibidem.
Cyphon ſupplicium. 28. Iul. f. 366.
Cyphoniſmus. ibidem.
Cyrilli nomine epiſtolæ ſuppoſitæ. 9. Mai. g. 232.
Cyrus exconſul. 21. Dec. h. 604.

D

DAcorum notæ. 22. Dec. c. 617.
Dalmatica veſtis. 31. Mai. h. 267. 268.
Dalmatica opertorium feretri. ibid. e.
Dalmaticæ vſus. ibidem.
Dalmatius archimandrita. 4. Dec. e. 594.
Damaſi carmina. 14. Ian. a. 31.) 21 Ianuar. a. 45.) 25. Ian. b. 56.) 4 Febr. a. 77.) 5. Feb. a. 78.) 25. Oct. a. 528.
Damaſus Paulino, & non Meletio communicat 12. Feb. f. 91.
Damnare ad beſtias. 1. Febr. c. 70.
Daphnis ludus expurgatur. 24. Ian. b. 50.
Daphnitica porta. 17. Dec. f. 611.
Decaluatio ignominioſa pœna. 20. Sept. e. 465.
Decimatio ſupplicium militare. 22. Sept. b. 462.
Decij Imp. perſecutio 31. Ian. c 66.
Decij & Valeriani cur dicta perſecutio. 10. Aug. b. 391. 392.
Decij Imperatoris expeditio in Perſas. 17. Feb. b. 97.
Decij Imperatoris anni. 31. Ian c. 65.
Defunctorum ſepulchra epulis coronare. 18. Ian. a. 39.
Defunctorū anniuerſaria memoria. 2. Nou. a. 540.
Deorum irriſores qua pœna puniebantur. 1. Mart. f. 115.
Deoſculatio pro adoratione. 16. Feb. f. 97.
Dexter Præf. Præt. 9. Mart. e. 115.
Diaconi regionarij ſeptē in Vrbe.* c. 3. in pr.
Diaconia. 8. Aug b. 388.
Diaconia differt a Diaconio. ibid.
Diaconia S. Mariæ. 16. Mar. a. 142.
Dialogorum ſancti Gregorij fides ſincera. 23. Dec. f. 619. 620.
quando ſcripti. ibid. & 2. Mar. c. 115.
defenſi a calumnia. 23. Dec. f. 619. 620.
Diaſphendon immane ſupplicium. 24. Mai. d. 241.
Dies natalis Martyris ſcribi ſolitus, & annua cōmemoratione celebrari.* c. 4. per tot.
Dies natalis idem obitus. 3. Ian. b. 11.
Dij monaſterium. 8. Febr. c. 83.
Diptr, Diptycum. ibidem.
Dimas. 25. Mar. g. 154.
Diocletiani edictum de libris comburendis.* cap. 3. ante med.) 2. Ian. b. 9.
Diocletiani regia Nicomediæ. 18. Mar. c. 154.
Diocletiani perſecutio. 2. Ian. b. 9.
Dionocus regulus in Britannia. 21. Octob. b. 519.
Dionyſius Exiguus. 1. Ian. a. 2.
Dioſcorus arch theater. 14. Apr. e. 186.
Dominicum, locus Deo ſacratus. 9. Aug. b 383.
Dominicum, templum. 25. Dec. g. 626.
Dominicum agere. ibid.
Dominicum adire. ibid.
Dominico intereſſe. ibid.
Domitius Vlpianus hoſtis Chriſtianorum. 1. Ian. g. 6.
Donatiſtæ corruperunt Acta Martyrum. 11. Feb. a. 88.
Donatiſtæ gloria martyrij accenſi. cap. 10. circa medium.
Dormientium ſeptem hiſtoria elucidata. 27. Iul. f. 364.
Doroſtorum in Myſia. 15. Mai. b. 257.
Drepanius Florus. 8. Mar. a. 229.
Drepanum Bithyniæ ciuitas. 7. Ian. b. 20.

E

EBinn hæreſiarcha edidit falſa Acta Apoſtol.* cap. 2. poſt init.
Eccleſia Romana caput omnium eccleſiarum. 9. Apr. l. 178.
Eccleſiæ Romanæ conſuetudo vetus in impartiendis ſacris ſanctorum reliquijs. 15. Iun. a. 292.
Eccleſiæ Romanæ exacta cura in perquirendis Actis Martyrum.* cap. 1. per tot.
Eccleſia Romana qua cautela non legebat Acta Martyrum.* cap. 2. circa med.
Eccleſiæ Romanæ Martyrologium.* cap. 8. per tot.
Eccleſia Apoſtolorum Romæ qua reuerentia habita etiam ab hoſtibus. 18. Nou. a. 566. 567.
Eccleſiarum omniū cura in colligēdis Actis ſanctorum Martyrum.* cap. 1. per tot.
Eccleſiæ frequentes in honorē S. Michaelis Archangeli. 8. Mai. a. 229. 230.
Edictum Diocletiani de concremandis libris Chriſtianorum 2. Ian. b. 9.
Encratitæ ediderunt falſa Acta Apoſt.* c. 2. paulo poſt. init.
Ephræm Syrus quid de Baſilio. 14. Iun. a. 290.
Ephemerides Bedæ nomine.* cap. 9. circa medium.
Epimenides 57. annis dormiſſe dicitur. 27. Iul. f. 364.
Epiphania ciuitas. 12. Iun. e. 287.
Epiphaniæ ſolemnitatis antiquus vſus. 6. Ian. a. 18.
Epiphanius Scolaſticus. 21. Ian. g. 46.
Epiſcopi ad limina Apoſtol. 29. Iun. a. 318.
Epiſcopi aliquando idem Papæ, Pontifices, & ſummi Sacerdotes dicti. 9. Apr. b. 177. 178.
Epiſtola nomine Bonifacij Papæ Secundi falſo ſcripta. 16. Oct. b. 510. 511.
Epiſtolæ Romanorum Pontificum in honore habitæ. 8. Apr. c. 175.
Epulum ſacrum in natalitijs Martyrum.* cap. 4. circa medium.
Epypa ciuitas Lydiæ. 18. Feb. d. 98.
Equuleus qualis. 22. Ian. b. 47. 48.
corriguntur errores aliorum. ibid.
Erotes malo nauis ſuſpenſus. 7. Apr. d. 174.
Eſquilinus campus, carnificina & ſepulchrum damnatorum. 10. Febr. b. 85.
Euagrius Ponticus Origeniſta. 17. Ian. b. 37.
Euchariſtiam domum portandi vſus antiquus 15. Aug. c. 400.
Euchariſtiam manibus ſumere. ibid.

Eucha.

Eucharistię locus in eccleſia.* c. 3. poſt med.
Eudocia Auguſta. 1. Aug. a. 373.
Eudoxia Auguſta. ibid.
Eudoxia titulus. ibid.
Euclid tyrannus. 14. Mart. d. 133.
Eugenius Toletanus defenditur. 23. Ian. 92.
Eulalius epiſcopus Alexandrinus ſictitius. 16. Oct. b. 511.
Eunomius hæreſiarcha.* cap. 10. in fine.
Euodius epiſcopus Vzalenſis ſcriptor. 3. Aug. a. 178.
Euphemitæ hæretici.* cap. 10. circa med.
Euſebij lib. de Martyribus qualis.* cap. 6. poſt init.
deperditus. 1. Feb. d. 70. 71.
* quid de eo Lindanus. 23. Sept. b. 474.
Euſebij Martyrologium * cap. 6. poſt init.
Euſebij lib. de temporibus.* c. 3. prope fin.
Euſebius falſo dictus primus auctor Martyrologij.* cap. 8 in princ.
Euſebij hiſtoriæ locus reſtitutus. 22. Febr. f. 105.
Euſebius Cæſareę epiſcopus quam indignus titulo ſanctitatis.* c. 9. prope fi.) 21. Iun. c.
Euſebius Pamphili in quibus parum fidus hiſtoricus. 12. Aug. b. 411.) 9. Oct. b. 502.
Idem Arianus * c. 9 prope fi. 21. Ia. c. 302.
Euſebio Emiſſeno falſo adſcriptæ homiliæ Eucherij. 16. Nou. c. 563.
Euſebius Sebaſtenus ſcriptor. 13. De. b. 605.
Euſtachius Sebaſtenus hæreſiarcha. 20. Sept. c. 466.
Euſthaoj epiſcopi Antiocheni egregia laus in Concilio Nicæno. 16. Iul. c. 345.
Euthymius Origeniſta. 20. Ian. g. 44.
Eurychiani. 23. Ian. i. 91.
Excommunicatio dicta ſancti Eleutherij. 20. Febr. d. 101.
Exquiſita martyrum torméta. 9. Iun. b. 281.) 28. Iul. f. 366. 367.
Exterris Chriſtiani fidei cauſa conditio. 2. Ian. h. 10.

F

FAbianus Papa Vrbem diuiſit ſeptem diaconis.* cap. 1. poſt init.
Fabianus exprefectus 4. Ian. d. 14.
Fabiola Romæ noſocomium erexit. 31. Dec. g. 631.
Facere, idem quod ſacrificare. 5. Apr. l. 177.
Faciem notis inſcribere. 22. Dec. c. 617. 618.
Faleria. 12. Aug. g. 395.
Falaris ciuitas in Piceno. ibid.
Faltonius Probus. 1. Ian. c. 4.
Fames valida Hieroſolymis. 11. Iun. a. 285.
Falſi Chriſtianorum.* cap. 4. paulo ante fin.
Faſti Conſulares. 1. Ian. a. 2.) 25. Decemb. b. 624.
Faſtos quis primus in Albo poſuerit. 22. Aug. c. 413. 414.
Fauſtæ Auguſtæ mors. 22 Nou. a. 574.
Fauus mellis tantum in Eccleſia.* cap. 10. poſt medium.
Felix Aptungitanus. 24. Oct. a. 526.
Felix Tiburenſis. ibidem.
Feminam decaluare ignominiæ cauſa. 20. Sept. d. 465.
Feriæ Gentilium, martyrum cęde ferales. 2. Ian. e. 5.
Frentum, Ferentinum, Ferentani, Ferentes. 14. Mai. g. 241. 242.
Feſta Martyrum.* cap. 5. circa med.
Feſta Gentilium mutata in feſta Sanctorum.* cap. 4. in princ.
Feſtiuitas nulla abſque conſenſu Romanæ Eccleſiæ. 8. Dec. a. 599.
Feſtus ſenator Romanus. 29. Iun. a. 313.
Fibrenus flumen. 27. Mai. d. 260.
Fidiculæ quæ vere ſint, quidq. torquere fidiculis. 22. Ianuar. b. 48.
Flaccus comes. 31. Mai. d. 266. 257.
Flauiæ Domitillæ plures. 7. Mai. a. 227.
Flauij ſacerdotes. ibid.
Flori Martyrologium.* cap. 9. poſt med.
Florianus & Florus epiſcopi Caſenæ. 20. Ian. f. 44.
Foramina compedum. 22. Ian. b. 48.
Quid extendere ad tertium, quartum, vel quintum foramen ibid.
Forcipes diuerſi generis, tortoria inſtrumenta. 26. Iun. d. 313.
Formiana eccleſia. 2. Iun. b. 271.
Fornices theatrorum, promptuaria impudicitiæ. 21. Ian. a. 45.
Per Conſtantinum Imp. expurgati. ibid.
Fortunæ templum Antiochiæ. 17. Dec. f. 611.
Fortunę templum Cęſareæ. 9. Apr. d. 176.
Fortunatus poeta. 13. Aug. h. 397.
Frangere crura martyrum. 7. Apr. d. 173.) 23. Mai. c. 254.
Fratres duo veterani eodem die nati, ſimul epiſcopi conſecrati, vno etiam eodemq. die ſimul in cælum migrarunt. 8. Iun. d. 279. 280.
Frigidarij ſtagnum. 9. Mart. c. 134.
Frigus immenſum in Armenia. 9. Mart. c. 133. 135.
Fumo necare homines. 3. Mai. f. 254. 255.
Fundana eccleſia. 16. Ian. a. 35.
Furcæ ſupplicium. 7. Apr. d. 174.
Furconiũ ciuitas in Veſtinis. 24. Iul. d. 358.
Fuſtibus cædere. 29. Ian. b. 61. 62.
Fuſtuarium. ibidem.

G

GAbbaras. 4. Aug. K. 381.
Galerius Maxim. Præfectus. 4. Iun. b. 273. 274.
Gallæ feminæ conſulares. 5. Oct. 493.
Galli Cæſaris pietas. 24. Ian. b. 54.) 17. Aug. c. 404.
Galli in Galatiam. 8. Mai. a. 213.) 27. Iun. a. 315.
Gallorum clades. 13. Mai. c.) 240. 23. Mai. a. 254.
Gallicani cõſulatus. 25. Iun. c. 311.
Gallienus Imp. qualis erga Chriſtianos. 13. Ian. b. 26.) De eodem. 10. Aug. b. 391.
Gallio Proconſul Achaiæ. 29. Nou. c. 584.
Gallogræcia. 27. Iun. a. 315.
Gangrenſis Concilij canonum elucidatio. 6. Iul. c. 330.) 20. Sept. e. 465. 466.
Gaufridus epiſcopus Alaphenſis, ſcriptor. 21. Oct. b. 509.
Gaunus pirata. 21. Oct. b. ibid.
Gemma in calicem ſacrum cælitus delapſa. 1. Sept. m. in test. 432.
Gemoniæ ſcalæ. 14. Mart. 138.
Gennadius erroris arguitur. 25. Iun. g. 338.
Genſericus rex Vuandal. 22. Iun. b. 305.
regni eius tempus. ibid.
Gentiles caput veruecis colebant. 2. Mart. f. 115.
Gentiles quando cœpti dici Pagani. 31. Ian. d. 66.
Georgia, ſiue Georgon ciuitas. 23. No. b. 576
Georgij populi. 23. Nou. b. 576.
Georgius pſeudomartyr Arianus.* cap. 10. poſt med.) 23. Apr. a. 199.
Geria ciuitas in Aegypto. 6. Ian f. 19.
Geſſen eadem eſt Thebais. 17. Ian. f. 36.
Glabrio conſularis. 7. Mai. a. 226.
Gladiatores ſublati, reſtituti, prorſus abrogati. 1. Ian. d. 4.
Gnoſticorum commenta.* cap. 2. poſt init.) 20. Mart. a. 147.
Ijdem nomine Chriſtiano multum obfuerunt Eccleſiæ. 23. Ian. c. 51.
Gothorum eccleſia Romæ.* cap. 3. poſt init.) 5. Febr. a. 78. 79.
Gothi fugati a martyre. 10. Dec. c. 602.
Græcorum ſchola Romæ. 9. Oct. b. 499.
Graphij ad necem parandam tardiorem comparati. 13. Aug. c. 396. 397.
Georgius Papa quando & qua diligentia ſcripſit dialogos, 2. Mart. e. 115.) 23. Dec. f. 619. 620.
Defenditur a calumnia Cani de citato loco Sozomeni. 23. Dec. 619. 620.
Gregorij hiſtoria de Paulino Nolano elucidatur. 22. Iun. b. 304.
Gregorius epiſ. Cordub.* cap. 5. circa med.
Gregorij Nazianzeni corporis tranſlationes. 11. Iun. c. 285.
Gregorius epiſc. Tarracinenſis ſcriptor. 3. Oct. f. 489.
Gregorius Thaumaturgus quid de ſolemnitatibus Martyrum.* cap. 4. circa med.
Gregorij Turonenſis error de Dionyſio. 19. Octob. b. 499.) de Martini obitus tempore. 11. Nou. a. 555. 556.
Guntharius rex Vuandalorũ 22. Iun. b. 305.
Gutta iugiter manans, ſic dictus locus apud Vrbem. 9. Iul. a. 334.

H

HAdrianus Imp. perſequitur Chriſtianos. 30. Ian. g. 64.
auidus ſpectator carnificinę. 15. Feb. a. 94.
eius mutatio in melius. 30. Ian. g. 64.
Hadriani moles in eccleſiam ſancti Michaelis conuerſa. 29. Sept. a. 482. 483.
Hæreſis Millenariorum aliquandiu tolerata. 22. Febr. c. 104.
Hæretici ſuppoſuerunt falſas hiſtorias Apoſtolorum nomine.* cap. 2. poſt init.
Hæretici falſarunt Acta martyrum.* cap. 2. poſt init.) 23. Apr. a. 199. 200.
Hæretici vulpis comparati.* c. 10. circa med.
Helena Conſtantini mater. 7. Ian. a. 20.
Helenianа baſilica 18. Aug. g. 405.
Helenopolis. ibid.
Helenopontus. ibidem.
Heliodori nomine epiſtola.* cap. 7. per tot.
Heliopolitanorum ſæuitia. 2. Mart. b 159.
Helladius epiſcopus Cæſarienſis, ſcriptor. 1. Ian. m. 7.
Heraclius Imp. optime meritus de Romana Eccleſia. 7. Mai. f. 228.
Herodiani locus ex Lampridio elucidatus. 1. Ian. f. 5.
Hieronymi Martyrologiũ quale.* c. 7. per tot.
Hieronymi nomine epiſtola ad Chromatium & Heliodorum.* cap. 7. per tot.
Hieronymi ad Oceanum epiſtola germana. 23. Sept. b. 473.
Hieroſolymis ſedes Patriarchalis. 2. Febr. d. 74.
Hieroſolymitana peregrinatio. 4. Mai. e. 219.
Hilarius diaconus hæreticus. 13. Ian. f. 30.
Hiſpaniarum diuiſio, & magiſtratus. 10. Dec. c. 602.
Hiſtriones in theatro deridebant res Chriſtianorum. 14. Apr. c. 185. 186.
Honorius Imp. vetuit Gentiles militare. 31. Ian. d. 66. eius de templis idolorum reſcriptum. 13. Mai. a. 239.
de confringendis ſimulacris ſanctio. 30. Aug. d. 430.
inſtaurat baſilicam ſancti Pauli. 13. Nou. a. 567.
Hormida Choſrois filius. 22. Ian. d. 49.
Hoſpitale S. Sampſonis. 27. Iun. e. 315.
Hoſpitale Zotici. 31. Dec. g. 635.
Hoſpitalium auctores. 31. Dec. g. 635.
Hunnorum piratæ in Britanniam. 21. Oct. b. 519.
graſſantur in virgines. ibid.
genus hominum ſalaciſſimum. ibid.

I

IAcobus in Hiſpaniam.25.Iul.a.359.360.
Iberorum fides Catholica illibata.15. Dec.e.609.
Idolus frangens, extra claſſem martyrum ponendus.9.Apr.d.176.
Iejunij tempore ceſſare ſolemnitates martyrum.* cap.7. circa med.
Iejunium in die Kalend. Ian.1.Ian.a.2.
Ieiunium in die Kalend. Nou.1.Nou.a.538.
Ignis ſupplicium.27. Febr. d.111.
Ildefonſus Chryſoſt.appellatus.23.Ian.i.52.
Ildefonſus defenditur. ibidem.
Ildefonſi liber de vir. illuſt. 18.Febr.e.99.
Imago Saluatoris fundens ſanguinem.9.Nouemb.a.551.552.
Imago vetus S. Sebaſtiani.20. Ian. c.43.44.
Imagines ſanctorum præ foribus affigi ſolitæ.5.Ian. e. 16.
Imagines ſacræ in eccleſia.4.Febr. f. 77.
Imaginum ſacrarũ cultus.9.Nou.i.552.553.
Imperator nemo dicebatur, niſi quem Papa coronaſſet.14.Iulij.i.342.
Imperatorea laudatiſſimi cur perſequebantur Chriſtianos.23.Ian.c.51.
Imperatores præſentes aderant carnificinis martyrum.15.Febr.a.74.
Imperatorum leges de ferijs. 1 Ian. c. 52
Imperatorum Chriſtianorum nullus dictus Pont Max.21.Auguſti b.411.412.
IngendiumVrbis ſub Nerone.24.Iun.b.309.
Inſcriptiones facierum notæ ignominiæ.22. Decemb.c.617.
apud nonnullas gentes eadem ſigna nobilitatis. ibidem.
Inſula Tiberina carcer damnatorum. 14. Marth.133.
Intercalares dies per Gentilea leuibus ex cauſia.1.Ian.b.3.
Ioannes Damaſcenus dictus Chryſoorras Manſur.21.Febr.d.103.
Ioannes Molanus notationes ſcripſit in Martyrologium.* cap.5.prope fin.& cap.9.in princ. & in fin.
Iouinianus hæreſiarcha.19.Ian.h.42.
Irriſores deorum acerbiori pœna puniebantur. 1. Martij.c. 113.
Iſidorus Cordubenſis.3.Apr.d. 169.
Iſidorus Mercator.ibid.) 15. Octob. b.510.
IſidorusOrigeniſta.2.Ian.g.10.)15.Ian.b.33.
Iſidorus Pacenſis.4. Apr.d.169.
Italię ſtatus tépore S.Ambroſ 4.Ap.b.c.169
Iudææ feminæ velatæ.7. Mai.b.227.
Iudæi Minoricæ inſulæ ad Chriſtum conuerſi.3. Aug.a.378.
Iudices conſulares 27. Mai. e.261.
Iulianæ Aniciæ feminæ clariſſimæ plures.7. Febr.g.81.
Iulianus Apoſtata inſanit in reliquias Babylæ.2.Ian b.54.
perſequitur Chriſtianos.22. Mart.f.151.
numquam Romam venit.4.Ian.c.13.)10. Mai.a.234. fauet Catholicis.ibidem.
quando hypocriſim exuit.16.Oct.d.511.
Iulianus Pomerius.8.Mart f.122.
Iuppiter Vindex.1. Non.a.539.
Iure antiquo Rom.vetiti dij Peregrini.1. Ian. 1.5.6.
Iuuenſia loca.28. Feb.d.112.

K

KAlendæ Ian.1. Ian. a.2.3.) Gentilium ſuperſtitiones in eis a Chriſtianis ſublatæ. ibidem.
Illa die a cæde martyrum non temperatum. ibid e.5.
Kalendæ Ian.ſuperſtitionibus cumulatæ. 1. Ian.a.1. Chriſtianorum ieiunio ſanctificata. ibidem.
Kalendæ, Nonæ, & Idus quare præmittantur, cum Martyrologij dies annunciatur.1. Ian.b.3.
Kalendis, alijsq.Gentilium ferijs multo occiſi martyres.1. Ian. d.4.
Kalendis Nouembris ieiunium in Eccleſia. 1.Nou.a.538.
Kalendarum Auguſtarum ritus Gentil. 1. Aug.a.373.
Kalendaria Eccleſiaſtica in monaſterij parietibus deſcribi ſolit a.22. Aug.c.413.

L

LAbicana via.10.Febr.c.86.
Lac pro ſanguine ex cælo capite martyris.15. Iul.e. 10 tex.343.
Lacedæmonię teſtim.3.Mai.c.228.)7.Mai. b.226.227.
Lacus Tirenſis.9. Iul.c.334.
Laminæ candentes.18. Mai.b.247.
Lapis indelebili ſanguine aſperſus.5. Nou. a.545.
Lateranenſia baſilicæ præſtantia, eiuſdemq. diuerſa nomina.9. Nou.a.551.552.
Latomiæ.14. Mar.131.132.)15.Iun.b.293.
Latro conuerſus latrones conuertens. 28. Aug.i. in tex.425.
Lebes ad cruciandum compoſitus.24.Apr. b.201.
Lectorum ordo in Eccleſia.13.Iul.h.340.
Legatio a S. Leone Papa ad reſtituendos lapſos.2.Apr.f.165.
Lenonibus traditæ Chriſtianæ.9.Ian.b.23.) 21.Ian.a.45.)16.Febr.f.96.
Leo Papa Primus quid in baſilica ſancti Pauli.18. Nou.a.567.
Leodienſis Eccleſ. ſincera fides.3.Nou.g.582
Leonibus traditi Chriſtiani.1.Febr. c.70.
Leontius epiſcopus ſcriptor.1. Iul.l.322.
Lepra Conſtantini Imp. 22. Aug. h. 411. 412.413.
Lepra curari ſolita humano ſanguine.ibid.
Leuuigild regis tempus,geſta.13.Ap.c.184.
Lex ſab.de ſiſtendo iudicio ægrotum.27. Febr.c.111.
Lex Honorij imperat. de confringendis ſimulacris.10. Aug.d.410.
Lex Porcia & Valeria.19.Ian.f.42.
Leges Impp.de ferijs.1.Ian.c.4.
Legibus Conſtantini vetiti gladiatores. 1. Ian.d.5.
Liber carcer.14.Mart b.133.
Liber de Romanis Pontificibus a recentioribus citatur ſub nomine Damaſi.*cap.1. in princ.
Liber Euſebij de téporibus.* c.3.prope fin.
Libri Chriſtianorum incenſi.* cap.3. ante med.) 2. Ian.b. 9.
Licinus Imp.quid in Chriſtianos.2.Ia.d.e.9.
Lictores.27. Mai.c.260.
Limatura catenarum S Petri.1.Aug.a. 374.
Limina Apoſtolorum.15.Nou a.567.
Limina Apoſtolorum viſitare.29.Iun.a.318. 319.
Limina eccleſiarũ exoſculari. 18.No.a.567.
Lindani epiſcopi laus.23.Sept.b.474.
Lingua Slauorum dici ſacras laudes conceſſum.9. Mart.f.125.
Lingua abſciſſa loquens martyr.18. Nou.b. in tex.566.
Liquor ſcaturiens ex oſſibus Sanctorũ.30. Ap.d.211.)9.[illegible].239.
Litaniæ maiores.25. Apr.b.203.204.
Litaniarum antiquitas, & diuerſitas. ibid.
Litterati ſerui.22. Dec.c.617.
Locutio Eccleſiaſtica.3. Nou.b.551.552.
Longobardi diuerſę religionis.2.Mar.f.125. facti Chriſtiani.ibid.
Lorcenſia loca.28. Febr. d.112.
Luciani diſcipuli facti hæretici. ibid.
Luciani epiſtola authentica.2. Aug.a.378.
Luciani martyris elogium.7. Ian.b.20.
Lucianea ſcripta.7.Ian.b.19.20.
Lucianiſtæ.ibidem.
Lucullanum.8.Ian.b.22.
Ludus pœnæ.16. Febr.f.96.
Luna pro die.1. Ian.b.2.
Lupercalia abolita.1.Feb.a.73.74.
Lux nocturna ad martyrum corpora. 3. Oct.c. in tex.488.

M.

MAcarius Origeniſta.2. Ian.K.10.
Macedonius hæreſiarcha. 30. Mart. c.161.
Macellum Libyæ. 5.Aug. a.382.
Machabæus, quid.1.Aug.b.374.
Macrina S.Baſilij auia & nutrix.14.Ian.b.33
Madaurenſium blaſphemiæ.4.Iul.c.326.
Mænia, ſiue Mæniana columna.5. Ian.f.17.
Magi igne damnati.27. Febr.d.111.
e ſaxo precipitari ſoliti. 14. Mar.b.132.
Maiuma ciuitas.26. Dec.f.626.
Maiumæ ſpectaculum.ibid.
Malauallis.10.Feb.f.87.
Mamertini carcer.14. Mar.b.131.132.
Manichæi multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum.* cap.2. paulò poſt init.
Manuum ac pedum præciſio.27.Iun.d.315.
Manſeron, & Manſur.21.Febr.d.103.
Maphors quid. 7.Mai.b.227.
Maras diaconus.31.Mai.b.260.
Marcellinus tribunus notarior.6.Ap.c.172.
Marcomannici belli quando.21. Iu.a.300.
Marcus Arethuſius Arianus.29.Mar.b.159.
Mariæ Dei genitricis tempus obitus. 15. Aug.a.399 400.)eius cultus quando magis magiſq. auctus.8.Sept.a 444.
Marna idolũ.26 Febr.g.98.)13.Mai.a.239.
Maronia, Maroniæ.21.Oct.e.520.
Martia Cõmodi Imp. concubina quid erga Chriſtianos.18.Apr.b.190.
Martyrem quid faciat.19. Apr.f.192.193.
Martyrem vindicare.ibid.
Martyres qui dicti olim.7.Ian.h.10.
Martyres falſi Ariani.*cap.10.poſt med.
Martyres falſi Donatiſtæ.ibid.
Martyrea falſi Euphemitæ. ibid.
Martyres falſi hæreticorum.*ibid.
Martyres falſi Marcionitæ.*cap.10.cir.med.
Martyres falſi Montaniſtæ.ibidem.
Martyres falſi Priſcillianiſtæ.*c.10.poſt me.
Martyres ſub Alexandro Imp.1.Ian. f.5.
Martyres ſub Antonino Pio.5. Ian.c.16.
Martyres ſub Gallieno.12.Ian.b.29.
Martyrea ſub diuerſis perſecutionibus, infra, Perſecutio.
Martyres paſſi ipſius Gẽtiliũ ferijs.1.Ia.d 4.
Martyres cur frequentius igni traditi. 27. Febr.d.111.
Martyres non dicendi cæſi in bello quamuis iuſto.19. Apr.f.193.
Martyres non dicendi, quos Chriſtianus Catholicus magiſtratus licet iniuſte occidi mandaſſet.19. Apr.f.192.193.
Martyria exhiberi ſolita in theatris.16.Sept. c.458.
Martyriani hæretici.* cap 10. circa med.
Martyrij gloriæ cupidiſſimi Marcionitæ, Cataphrygæ, Donatiſtæ,& alij hæretici.*ibi.
Martyriũ idẽ quod eccleſia.6. Iul. 329.330.
Martyrium redimere.18. Apr b.190.
Martyrium ob virginitatem ſeruandam egregium.19. Iul.c.350.
Martyrum Acta diligenter conſcripta.* c.1. in prin.) incenſa *cap.3.poſt init.)ab hæreticis deprauata.*cap.2.circa med.)Romæ non legebantur* ibid.alicubi legi ſolita.* ibid.non omnino ſublata.* ibid.
Martyrum Acta proconſularia.* cap. 1.in fin.
Martyrum anniuerſaria memoria.* cap.4.

fere

fere per totum. 31. Nou. a. 538.
Martyrum corpora condiri ſolita. 4. Aug. k. 381.) ſub altari condi ſolita.* cap. 4. circa finem.
Martyrum corpora redimere. 7. Apr. d. 174.) 6. Iun. f. 277. 278.
Martyrum cultus antiquus.* cap. 4. latius.
Martyrum dies natalis percelebris.* cap. 7. ante fin.
Martyrum ingens numerus.* cap. 5. prope fin. & cap. 7. in fine.
Martyrum loco habiti, qui peſtilentia afflictatis miniſtrabant. 28. Febr. c. 112.
Martyrum memoria idem quod eccleſia. 6. Iun. c. a 93.
Martyrum memoriæ erectæ.* c. 4. prope fin.
Martyrum nomina ſcribi & recitari in eccleſia.* cap. 4. per tot.
Martyrum ſtigmata oſculari. 17. Feb. f. 97.
Martyrologij Romani antiquitas.* c. 3. fuſius
Cetera omnia ab ipſo. ibid.
Diuerſa illius exemplaria, eadem ſæpe aucta. ibidem.
De eius reſtitutione. ibidem.
Martyrologij ſcribendi occaſio.* c. 4. fuſius.
Martyrologium Adonis.* cap. 9. poſt med.
Martyrologium Bedæ cap. 9. circa med.
Martyrologium Euſebij.* c. 6. & 8. in princ.
Martyrologium Flori * cap. 9. poſt med.
Martyrologia hæreticorum.* cap. 10. fuſius.
Martyrologium Hieronymi.* cap. 5. 6. & 7.
Martyrologium Viuardi.* cap. 9. in princ.
Martyrologium Vuandelberti.* c. 9. circa fi.
Maſſa candida 1. Nou. a. 538. 2. Nou. c. 542.
Mauors, ſiue Maphors. 7. Mai. b. 227.
Mauuia regina Sarracenorum. 7. Feb. e. 81.
Maxentius qualis erga Chriſtianos. 16. Ian. d. 34. 35.
Maximiani perſecutio 2. Ian. b. 9.
Maximianus epiſcopus Alexandrinus. 30. Mai. a. 265.
Maximilla Montaniſta obitus. 26. Mar. d. 156.
Maximini Imp. ſæuitia. 3. Ian. d. 11. 12.
Maximi tyranni geſta in Britannia. 18. Oct. b. 519.
Maximus epiſcopus Neapolitan. quid contra Arianos. 30. Apr. 1. 21.
Melga purpura. 23. Oct. b. 519.
Memoria Martyrum. 19. Iun. b. 299. 300.
Memoriales. 27. Mai. c. 260.
Menologium. 3. Ian. b. 12.
Menſa Cypriani. 14. Sept. c. 453. 454.
Menſurius epiſc. Carthag. 8. Feb. a. 88.
Mercurinus. 7. Dec. a. 596. 597.
Metalli pœna. 16. Febr. d. 96.
Metaphraſtes a Theodoro laudatus. 20. Mar. e. 148.
Michaelis Archangeli appariciones diuerſæ. 8. Mai. a. 239.
Michael Singellus. 9. Oct. b. 499.
Mileuitanus Numidiæ. 4. Iun. b. 274.
Mileuitanum Concilium, ibid.
Militis porum hoſpitis violantis immane ſupplicium. 14. Mai. d. 241.
Militum deſertorum pœna. 27. Iun. d. 285.
Militare prohibiti Gentiles. 31. Ian. d. 67.
Militaria ſupplicia. 29. Ian. b. 61. 62.
Militiæ cuius ætatis allegebantur. 2. Ian. a. 9.
Militiam cur vitabant Chriſtiani. 2. Ian. a. 9.
Millenarij tolerati. 22. Febr. c. 104. 105.
Milliaria vnde incipiebant numerari. 13. Aug. b. 393.
Milliarium aureum. ibid.
Minturnenſis Eccleſia. 2. Iun. b. 27.
Minucius Fundanus, Afriæ proconſul. 30. Ian. g. 64.
Miracula ex puluere ſepulchrorum Martyrum.* cap. 10. poſt med.
Miracula ex oleo lampadum, ibid.
Miracula tantum in Eccleſia. ibid.
Miraculis redundant reliquiæ Martyrum. ibid.
Miraculis carent hæretici. ibid.* & circa fin. capitis.
Miſſæ tres in natali S. Ioannis Baptiſtæ. 24. Iun. a. 309.
Miſſæ Veſpertinæ.* cap. 7. poſt med.
Miſſa aliquando idem quod ſolemnitas. 1. Oct. 486.
Molani laus.* cap. 9. in princ.
Moles Hadriani in eccleſiam mutata. 29. Sept. a. 458.
Monachorum nomen recens, profeſſio antiqua. 19. Oct. d. 515.
Monachi martyres tempore Diocletiani. 23. Febr. b. 106.
Monaſticam vitam in Vrbe Marcella prima excoluit. 31. Ian. k. 68.
Monaſterium Dna. Feb. c. 83.
Montani hæreſiarchæ obitus. 26. Mart. d. 155. 156.
Mortuos intra vrbem ſepelire vetitum. 30. Ian. c. 12.
Mortuorum corpora condire 4. Aug. K. 381.
Muſcarum aculeis hominem exponere. 23. Iul. f. 356. 357.

N

NArſes in Italiam venit. 14. Ian. d. 34.
Natalis dies obitus.* cap. 4. in princ.) 3. Ian. b. 12.
Natalis dies cathedræ. 18. Ian. 1. 38. 39.
Natalis dies ordinationis. 3. Ian. b. 12. 18. Ian. 40.
Neapolitana crypta. 8. Ian. i. 23.
Nebridius. 17. Dec. d. 612.
Neel ciuitas Aegypti. 16. Ian. g. 35.
Neronis incendium. 24. Iun. b. 309.
Nerua Imp. qualis erga Chriſtianos. 15. Apr. c. 167.
Neruus genus vinculorum. 3. Feb. c. 76.
Neſtorianorum opinio. 23. Ian. a. 52.
Nicephorus corrigitur. 15. Febr. c. 109.
Nicephorus Stauracius Imp. 23. Iul. g. 355.
Nicomedienſis carnificina. 18. Mar. c. 143.
Nomina Sanctorum Chriſtianis imponi ſolita. 16. Feb. e. 96.
Nonna, idem quod Monacha. 5. Au. m. 384.
Nonnus epiſcopus Edeſſæ. 22. Aug. c. 413.) 8. Oct. K. 497.
Noſocomium Romæ erexit Fabiola. 31. Decemb. g. 635.
Notarij Romanæ Eccleſiæ.* cap. 1. per tot.) colligebant Acta Martyrum. ibid.
Notariorum tribunus. 6. Apr. c. 172.
Nouati thermæ. 20. Iun. c. 301.
Nucis arbor ob martyrium Acathij celeberrima. 8. Mai. c. 230.
Numerandi anni per Conſules. 25. Decemb. 624. 625.
Numerari a Chriſti aduentu anni quando cœpti. 1. Ian. a. 2.
Numerati milliaria a foro Romano. 13. Au. b. 393.
Nymphæ locus, ſeu, Ad Nymphas. 19. Ian. b. 46.

O

OAſis maior & minor. 12. Iun. g. 288.
Oaſena deportatio. Reſtituitur locus Zoſimi. Corrigitur Zonaras. ibid.
Octauæ dici celebritas. 1. Ian. a. 3.
Odilonis abbatis ætas & ſtudium. 1. Ian. p. 5. 2. Nou. a. 540.
Odoacer rex quid in Rom. Eccleſ. 7. Mai. g. 228.
Offerre pro martyribus quid.* c. 4. in princ. & prope fin.) 3. Febr. d. 176.
Officiales. 27. Mai. c. 260.
Oleum ſcaturiens ex oſſibus Sanctorum. 6. Decemb. a. 595. ſupra, Liquor.
Olla ænea, inſtrumentum tortorium. 16. Febr. c. 95.
Olympias Arſacis Armeniæ regis vxor. 17. Dec. d. 613.
Opus metalli, ad quod damnabantur Chriſtiani. 16. Febr. d. 96.
Oratio Collecta. 21. Iun. g. 306.
Oratorium. 11. Iun. l. 286.
Orbiculare inſtrumentum tortorium. 16. Sept. b. 458.
Orbilius Beneuentanus grammaticus. 29. Nou. d. 584.
Orci galea. 7. Dec. a. 597.
Ordinationis epiſcopi celebritas. 3. Ian. b. 11.) 18. Ian. a. 38. 39.
Origenes plures fœminas adduxit fidem Chriſtianam. 4. Dec. a. 591.
Origenis libri qua cautela legendi. 20. Apr. c. 174.
Origeniſtæ recepti inter Catholicos. 17. Ian. b. 37.
Orſiſij peregrinatio. 3. Aug. a. 377.
Oſculum, idem quod adorare. 12. Feb. f. 97.
Oſculari martyrum ſtigmata, ibid.
Oſculo adorare eſt facere inpauperum. ibid.
Othonis Imp. pietas. 8. Mai. a. 229.

P

PA, idem quod Pater. 10. Ian. c. 24.
Pacis templum. 14. Mart. 136.) eius conflagratio prodigioſa. 18. Apr. c. 193.
Pagani Gentiles, quando ſic dici cœpti, & qua occaſione. 31. Ian d. 66. 67.
declaratur locus Tertull. de coron. milit. ibidem.
Paganalia. 31. Ian. d. 66. 67.
Palatini. 4. Mart. d. 117.
Pali dentati. 26. Iun. f. 314.
Palladium. 25. Oct. a. 528.
Palladius Rom. Eccleſ. diac. 17. Mart. e. 143.
Pallium, ſiue Parygium. 10. Ian. c. 25.) 28. Ian. f. 60.) 7. Mai. b. 227.
Palmæ victoribus dari ſolitæ. 1. Ian. h. 6.
Palo alligari. 16. Ian. d. 18.
Pandateria inſula 7. Mai. b 226.
Panis hordeaceus igneis militibus dari ſolitus. 29. Ian. b 62.
Pantheon. 13. Mai. a. 239.) 1. No. a. 538. 539.
Papæ nomen. 10. Ian. e. 24. 25.
quando commune omnibus clericis, quando peculiare Rom. Papæ. ibid.
Papiſta, quid proprie. 16. Oct. b. 511.
Paraſceues Acta. 10. Mart. c. 117.
Pariſienſis eccleſia. 28. Mai. f. 263.
Paſchales Cycli 21. Aug. c. 413.
Paſtophoria. 5. Febr. a. 78.
Paſtoris titulus. 16. Ian. f. 36.) 26. Iun. c. 311.
Patenæ vitreæ 7. Aug. b 386. 387.
Patibulum. 7. Apr. d 174.
Patriarchalis ſedes Hieroſolymis. 2. Febr. d 71.
Patriciatus dignitas. 27. Aug. b. 422. 423.
Paulæ, ſenior, & iunior. 26. Iun. c. 56.
Paulini Nolani lucubrationes. 18. Iun. f. a 98.
Paulinus S. Ambroſij notarius.* cap. 1. poſt init.
Paulus in Hiſpaniam profectus. 22. Mart. b. 150.
Pauli Apoſtoli nomine reliquiæ ſuppoſitæ. 5. Iun. b. 279.
Pauli conuerſionis tempus. 25. Ian. b. 56. 57.
Paulus Iureconſ. hoſtis Chriſtianorum. 1. Ian. g. 6.
Pennenſis ciuitas. 19. Mar. f. 146.
Pentapolis in Aegypto. 26. Mart. c. 155.
Peregrinatio ad limina Apoſt. 29. Iun. a. 318. 319.
Peregrinatio Hieroſolymit. 4. Mai. c. 219.
Peregrinatio ad montē Garganū. 8. Mai. a. 229.
Peregrinatio ad S. Sergium. 7. Oct. b. 495.

Peregrinatio Epheſum.29. Dec.a.619.
Peregrinatio Theſſalonicam ad S. Demetrium.8 Oct.d.497.
Peregrinatio ad ſepulchrum S. Mennæ.11. Nou.b.556.
Peregrinatio Edeſſam ad S. Thomæ.3. Iul. a.325.
Peregrina ſacra vetita.1. Ian g.5.
Perrennius Præfes .18. Apr.c.191.
Perillus bouis ænei auctor.11. Apr.c.180.
Perſecutiones Eccleſiæ vltra decem.* c.4. paulo ante med.) 1. Ian.K.6.7.
Perſecutio ſub Antonino.1.Ian.K.7.
Perſecutio Arabum.11.Mart.f.127.128.
Perſecutio ſub Aureliano.31.Ian.c 46.
Perſecutio Circumcellionum.9. Feb.c. 85.
Perſecutio ſub Claudio.18.Ian.b 40.
Perſecutio ſub Decio.31.Ian.c.66.) 10.Au. b.391. 392.
Perſecutio ſub Decio & Valeriano dicta. 10. Aug.b 391.392.
Perſecutio ſub Diocletiano & Maxim. 2. Ian.b.9.) 18.Mart.c.144.
Perſecutio ſub Hadriano.30. Ian.g.64.
Perſecutio ſub Iſdegerde rege Perſarum.31 Mart.c.161.
Perſecutio ſub Iulio Maximino. 3. Ianuar. d.11.12.
Perſecutio ſub Licinio Imp.1.Ian.d.9.
Perſecutio ſub Sapore rege Perſarum. 20. Feb.c.101. 102) 21.Apr.a.195.
Perſecutio Sarracenorum . 14. Ian. d. 31.) 19. Feb.c.100.) 16. Mai.d.244.
Perſecutio ſub Traiano.23.Ian.c.51.
Perſecutio Vuandalica.12.Iun.b.287.
Peſtis diuinitus propulſata.20.Ian.c.44.)2. Feb.a.73.) 26. Aug.h 403.
Peſtilentia affectis miniſtrantes, velut martyres habiti.28. Feb c.112.
Petronia familia.4. Oct.g.491.
Petrus primus Euangelium Romæ annunciat.11. Iun.a.284.285.
Petri Apoſt vxoris martyrium.31. Mai. a. 265.
Petrus quando ſedit Antiochiæ.22. Febr.a. 103.104.
Philippi Nerij congreg. Oratorij inſtitutoris ſanctitas.25. Aug.m.415.
Philippi II. Hiſpaniarum Regis pietas & religio.15. Nou.a.562.
Phocas Imp.quid de cæſis in bello.19.Apr. f.192. 193.
Phrygium.10. Ian.c. 25.
Pipinus Francorum rex.12.Mai.h.238.
Pipinus primus dux Brabantiæ.17. Dec. c. 611.
Pithecuſa.17. Mai.c.236.
Plancæ.16. Ian.c.35.
Plinius corrigitur.14.Ian.d.31.) 18. Febr.d. 98.) 24.Iul.d.358.
Plinij iunioris teſtimonium de Chriſtianis. 23.Ian.c.51.
Plumbatarum pœna.6. Iun.d 277.
Plumbi liquentis pœna.ibid.
Plumbea pondera. ibidem.
Polycrates tyrannus. Apr.d.174.
Pomerius.8. Mart.f.122.
Pondera ad torquendum compoſita.16.Sep. b. 457.
Pontia inſula.7. Mai.a.226.
Pontifex.9. Apr l.177.
Pontificium. ibidem.
Pontifex ſummus. ibidem.
Pontifices Max appellati Imperatores.28. Aug.b.411.412.
Portæ eccleſiarum ſacris reliquijs conſecratæ.18. Nou.a.568.
Portæ eccleſ. ornari ſolitæ . ibidem . Vide ſupra, Limina.
Porta Collina.15. Oct.a.528.
Porta Daphnitica.17. Dec.f.611.
Porta Eſquilina carnificina damnatorum. 20. Febr. c.86. ſepulchra pauperum. ibidem.
Porta Salaria.25. Oct.1.528.
Præfatio vetus in die Circumciſionis.1.Ian. c.4.
Præfatio vetus in die Cathedræ. 18. Ianu. a.39.
Præfecti ciuitatum.27. Mai.e.261.
Prægnantium dilata pœna. 7. Mart.b.121.
Præſides. 27. Mai.e.261.
Præſutagus regulus Britanniæ. 26. Mai. a. 259.
Primicerius.27.Mai.d.249.
Primicerij diuerſorum ordinum.ibid.
Primiſcrinij.7. Iul.b.331.
Priſcillianiſtæ multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum.*cap.2 paulo poſt init.)15. Apr.f 182.
Priuatus carcer.14 Mart.b.133.
Proceſſiones.25. Apr.b.203.204.
Proconſules ciuitatum.27. Mai.c. 261.
Prodigia ob necem martyris.18.Ap.c.190.
Profeſſor.1.Ian.h.10.
Profundum maris, carcer Cyzicenus. 14. Mart.b. 133.) 20.Sept.c.465.
Prophetarum neces cur in diuina Scriptura prætermiſſæ.6. Iul.b.329.
Protogenes epiſc. Sardicenſis.6.Mai.g.224.
Prouinciam facere.26. Mai.a.261.
Pſeudomartyres hæreticorum . ſupra,Martyres.
Pſeudomartyrologia hæreticorum . ſupra, Martyrologia.
Pudentis domus. 19. Mai b.248.249.
Pueruli cantores.13.Iul.h. 340.
Punctia pectorare.3.Mai.c 217.
Puteus ad ſupplicium.14. Oct.b 507.
Puticuli.10. Feb.c.86.

Q

QVadratus philoſophus.30. Ian.g. 64. Quartus Præſes ſub M. Aurelio. 27. ... d.37.
Quinquennis pueri martyrium 24. Oct. b. in text 526.

R

RAdegundis reginæ eximia deuotio.18. Nou.a 557.
Radere mulierum capillos ignominiæ cauſa.20.Sept.c.465.
Radulphi cenſura corrigitur. 22. Iun. c. 305.) 20. Iul.a 352.
Receſuinthus Hiſpaniarũ rex.23.Ian.i.52.
Receptio S. Martini.12. Nou.a.556.
Recitari in eccleſia nomina martyrum.* cap.4 .in princ.
Regium.7. Mai.c.214.
Regionarij, Diaconi ſeptem regionum vrbis Romæ.* cap.1. in princ.
Regula Pachomij.14. Mai.K.242.
Regea Francorum equitare, præcedentibus reliquijs.11.Iun.f.286.
Regum ſolemnitas peculiaris Epiphania. 6.Ian.a.18.
Religio peregrina vetita.1. Ian.g.5.
Reliquiæ Sanctorum portari ſolitæ in expeditione.11. Iun.f.286.
Reliquias Martyrum Romæ transferri olim inconceſſum.15. Iun a.292. quando transferri cœptæ ibidem.
Rhenus bicornis dictus.21.Oct.b.520.
Rhinocolura.16. Ian.g.35.
Rhodis ſtabulum.10 Feb.f.87.
Ricimer Gothus.5. Feb.a.79.
Ricinium.7.Mai.c.224.
Rictiouarus, aliter Rictius Varus. 6. Ian. b.18.
Robur,locus in carcere Tulliano.14.Mart. b.131. 135.
Robuſtus carcer a Plauto dicitur. ibidem. 135.
Rogationes.25. Apr.b.203.204.
Rolandus Vinchelius Belga.23. Sept.473.
Roma a Petro primum accepit Euangelium 11 Iun.a.285.
Roma liberata ab hoſtibus virtute Michaelis Archangeli.8. Mai.a.229.
Roma fulta Apoſtolorum præſidio.29. Iun. a. 318.319.
Roma Gallica 22.Iun.f.306.
Romanam Eccleſiam hoſtes venerati.* c.3. poſt init.
Romanæ Eccleſiæ conſuetudo vetus de tradendis reliquijs Sanctorum. 15. Iun. a.292.
Romana Eccleſia caput omnium Eccleſiarum.9. Apr.l.177. 178.
Romanæ fœminæ velatæ.7. Mai c.224.
Romani immunes a virgis. 10. Ian.f.42.
Romanum Martyrologium.*cap.8 per tot. ceteris antiquius, ſæpius auctum.ibid. cetera ab ipſo ſumpſere principium.* cap.9.in princ.
Romanus Pontif. ſolus dictus Papa.10. Ian. c.24.25.
Romanus Pontifex ſolus Summus, vel Maximus 9. Apr.l.177.178.
Romanus, idem quod Catholicus.16. Oct. b.511.
Romatiana ciuitas.22.Iul.f.306.
Rotæ diuerſi generis ad torquendum comparatæ.23. Apr.c.200.
Rupis Tarpeiæ deſcriptio.14 Mart. b.131. 132. 133.

S

SAbor, aliter Sapor, Perſarum longæuus. 20. Feb.c.101.102.
Sacellum quid proprie.11. Iun.f.286.
Sacrificium offerre pro martyribus.* c. 4. in princ. & in fin.) 3.Feb. d.76.
Salamina eadem Conſtantia.12. Mai.f.237.
Salluſtius præfectus Galliarum. 15. Octob. d.511.
Salluſtius præfectus Vrbis.18. Nou. a.567.
Salomona ſeptem Machabæorum mater. 1. Aug.b.374.
Saluator proprius dicitur Chriſtus, quam Seruator 9. Nou.b.551. 552.
Saluius pſeudomart.11. Ian.b.26.
Sancta lumina.6.Ian.a.18.
Sanctimonialium tondere capita mos antiquus.20. Sept.c.465.456. diuerſa de his aliarum eccleſ. conſuetudo, ibidem.
Sanctitatis titulus quibus olim tantum.* cap.7. prope fin.
Sanctorum nomina a Chriſtianis filijs imponenda.16.Febr.e.96.
Sanctorum canonizatio.2. Apr.b.246.
Sanctuaria.15.Iun.a.292.
Sarmatum notæ.22.Dec.c.618.
Sarmenticij Chriſtiani.6.Ian.e.18.
Sarracenorum perſecutio. 14.Ian.c.31.)19. Feb.c.100.).16.Mai.e.244.
Sartago inſtrumentum tortorium.28. Apr. c.191.
Satalorum eccleſia.24.Iun.d.309.
Saturnalia 2.Febr.a.74.
Saturnius mons.14.Mart.136.
Saxo deijcere.14. Mart. b.131.132.
Saxonia locus in Vrbe. 10. Nouembris. a 499.
Saxonum vicus, & Saxonum ſchola. ibid.

Saxum

Saxum quo lapidatus eſt Stephanus. 3. Aug. a. 378. 379.
Saxum Tarpeium 14. Mart. b. 131.
Scæuolæ ſententia magis recepta. 9. Apr. l. 177.
Scalæ Gemoniæ 14. Mart. 138.
Scapula Præſes 4. Ian. f. 14.
Scaphium. 23. Iul. f. 367.
Scaphiſmus. ibidem
Scethis, ſeu Scythia prouincia in Aegypto, itemque ciuitas, & eremus. 21. Mart. f. 149.
Schola, Scholares. 6. Febr. h. 80.
Scholaſtici. ibidem.
Schola Græcorum. 9. Oct. b. 499.
Schola Saxonum. 10. Nou. a. 554.
Scholæ clericorum diuerſi ordinis. 6. Febr. b. 80.
Scorpio quid. 12. Iun. b. 287.
Scriptores Eccleſiaſtici impropria aliquando vſi voce. 23. Ian. i. 52.
aliquando in contrariam partem nimia inflexi. 27. Nou. d. 565.
Scriptorum ſuorum nemo æquus arbiter. 11. Dec. g. 604.
Scripturæ diuinæ multiplicia exemplaria.* cap. 7. circa medium.
Scripturæ Chriſtianorum igni damnatæ. * cap. 7. poſt init.) 2. Ian. b. 9.
Secare martyres. 6. Iul. c. 329. 330.
Secundicerius. 19 Mai. d. 249.
Securis vſus haud intermiſſus. 14. Mart. d. 152.
Sedia natalis celebris. 18. Ian. a. 38. 39.
Sedes velatæ. ibidem.
Semaxij Chriſtiani. 6. Ian. c. 18.
Senatus auſpicandi ratio. 19. Aug. b. 406.
Senatorum Chriſtianorum diſcrimen. ibid.
Senatores Patres appellati. 27. Aug. b. 423.
Septem Vrbis eccleſiæ. 27. Dec. e. 615.
Sepulchra extra Vrbem. 10. Feb. c. 86.
Sepulturæ martyrum. 4. Aug. k. 381.
Serapidis templi origo, & ruina. 17. Mart. e. 142.) 29. Aug. a. 427.
Sergiopolis. 7. Oct. b. 495.
Seruator, impropriè dici Saluator. 9. Nou. b. 551. 552.
Seuerus epiſcopus Minoricæ inſulæ. 3. Augusti. a. 378.
Seuerus epiſcopus Mileui. 4. Iun. h. 274.
Siluestri Papæ Acta. 12. Aug. a. 411. 412.) 31. Dec. a. 634. 635.
Sinnij metropolis diuerſus ſtatus. 25. Mart. d. 154.
Simeon Stylita fulmine percuſſus quis. 5. Ian. c. 16.
Slauorum lingua conceſſum cani diuinas laudes. 9. Mart. f. 125.
Socrates Nouatianus cur inſanit in Cyrillum Alexandrinum. 28. Ian. f. 60.
Soli ciuitas. 9. Feb. c. 84.
Softenium. 8. Mai a. 219.
Sozomenus corrigitur. 6. Mai. g. 224.
Stabulum Rhodis. 10. Feb. f. 87.
Stigmatici. 22. Dec. c. 618.
Stimuleum. 3. Mai. c. 217.) 13. Aug. c. 396. 397.
Stola quid. 7. Mai. c. 227.
Sirenæ. 1. Ian. a. 3.
Subdiaconi indumentum. 31. Mai. h. 268.
Sublicius pons. 9. Apr. l. 177.
Succenſoria, inſtrumenta tortoria. 11. Dec. d. 603. 604.
Summi Pontifices dicti aliquando Epiſcopi. 9. Apr. l. 177. 178.
Superſtitiones in Kalend. Ian. 1. Ian. a. 2. 3.
Suppæ ntomia. 11. Ian. i. 27.
Supplicia militaria. 29. Ian. b. 61.
Sira prouincia. 24. Ian. g. 55.
Silua Candida. 2. Iun. a. 271.
Silua Nigra. ibidem.
Synodi Hieroſol. locus elucidatus. 8. Febr. c. 83.
Synodus Romana ſub Gregorio Septimo. 10. Ian. c. 25.

T

TAbellarij Epiſcoporum. 3. Febr. b. 75. 76.
Tauennenſiotæ virgines crinem amputare ſolitæ. 21. Sept. e. 466.
Tarinchæ. 11. Dec. d. 603.
Tarpeiæ rupis deſcriptio. 14. Mart. b. 132. 132. 133.
Taurinæ aquæ, & Tauritana eccleſia. 22. Dec. b. 617.
Taurus Phalaridis. 11. Apr. c. 180. 181.
Tebeſte in Africa. 5. Dec. b. 593.
Telemachus. 1. Ian. c. 4.
Templa deorum proſtrata. 13. Mai. a. 239.
mutata in eccleſias. ibidem.
Templa idolorum ſponte deijcere nefas, deiecta ſacrilegium reædificare. 26. Mai. f. 244.
Templi ſine imagine nulla ratio. 4. Febr. f. 77.
Templum Pacis Romæ. 14. Mart. 136.
Tertiocerius. 19. Mai. d. 249.
Tertulliani locus explicatus. 31. Ian. d. 65.
Thaumaturgi. 8. Aug. g. 389.) 17. Nou. a. in text. 563.) 5. Dec. l. in tex. 593.
Theatrum carnificina martyrum. 16. Sept. c. 458.
Theatrum Marcelli. 14. Mart. b. 131.
Thebais. 17. Ian. a. 36.
Theodora Augusta hæretica. 28. Nouemb. a. 567.
Theodorus epiſcopus Cæſ. hæreticus. 25. Aug. K. 420.
Theodoſius Imp. bis in Italiam. cap. 7. poſt init.
Theognoſtus antiquus Theologus. 9. Oct. b. 500.
Theophilus Imp. hæreticus abolitam inſcriptionis pœnam reſtituit. 28. Dec. b. 617.
Theophania. 6. Ian. a. 18.
Theotebia. 9. Mart. d. 128.
Theopolis Antiochia. 6. Nou. b. 546.
Theriſtrum. 7. Mai. b. 227.
Thermæ Nouati. 16. Ian. l. 36.) 20. Iun. c. 301.
Thermæ Taurinæ. 22. Dec. b. 617.
Thermæ Timotheinæ. 15. Ian. l. 30.) 20. Iun. c. 301.
Thmuis ciuitas in Aegypto. 21. Mart. f. 147.
Thora ciuitas. 9. Iul. c. 334.
Thraciæ notæ. 22. Dec. e. 517.
Tiberienſis, alias Tubrogenſis ciuitas. 24. Oct. a. 516.
Tirenſis lacus. 9. Iul. c. 334.
Titulus Chriſtianitatis. 10. Ian. d. 44.
Titulus eccleſiæ. 26. Iul. f. 362.
Titulus Eudoxiæ. 1. Aug. a. 373.
Titulus inſcriptio. 20. Ian. d. 44.
Titulus Paſtoris. 20. Iun. c. 303.
Titulus ſanctitatis.* cap. 7. prope fin.
Titulus Veſtinæ. 19. Iun. b. 299.
Toletana Concilia tranſpoſita. 16. Apr. f. 188.
Tondere feminas ignominiæ cauſa. 20. Sep. d. 465. 466.
Tondendi virgines religionis cauſa, diuerſæ Eccleſiarum conſuetudines. 20. Sept. d. 465. 466.
Tormenta exquiſita. 9. Iun. b. 281.) 28. Iul. f. 366. 367.
Totilas. 14. Ian. d. 31.
Traianus quid in Chriſtianos. 23. Ianuar. c. 51.
vita impuriſſimus. ibidem.
commentus de eius anima liberata ab inferis. ibidem.
Tribunus notariorum. 6. Apr. c. 172.
Triduanum ſuſpendium. 5. Sept. a. in text. 439.
Trochleæ diuerſi generis. 7. Decemb. c. 597. 598.
Eleuatio ad trochleas. ibid.
Extendere ad trochleas. ibid.
Tullianus carcer. 14. Mart. b. 131.
Tunes, Tunetum. 6. Nou. a. 546.
Tunica moleſta, genus ſupplicij. 2. Aprilis. c. 165.
Tunica Senatoria. 31. Mai. h. 268.
Turcius Apronianus Præf. Vrb. 25. Iun. f. 308.
Turris Creſcentij. 29. Sept. a. 48.
Tutelares dij. 31. Ian. d. 67. 68.
Tyniſſa. Toniza. 6. Nou. a. 546.
Tyriorum epiſcoporum ſucceſſio. 5. Iun. d. 275.
Tyrones cuius ætatis dabant nomen militiæ. 2. Ian. e. 7.

V

VAlentinianus iunior inſtaurat baſilicam S. Pauli. 18. Nou. a. 557.
Valeria filia Diocletiani Imp. 23. Ian. h. 52.
Valeria via, ibidem.
Valeriæ prouinciæ duæ. ibid.
Valerianus Cenſor, inde Imperator. 10. Au. b. 391. 392.
Valeriani & Decij perſecutio. 10. Aug. b. 392.
Vale includebatur contemptor deorum. 1. Mart. e. 113.
Vbij. 20. Oct. b. 519.
Velamen diuerſi generis. 7. Mai. b. 226. 227.
Velare feminas. ibidem.
Velare virgines. ibidem.
Velatæ ſedes. 18. Ian. a. 39.
Velia eminentior pars collis Tarpeij. 14. Mart. 136.
Venari ſolui in pœnam. 29. Ian. b 61.
Veneris ſimulacrum. 1. Nou. a. 538.
Venus calua. 20. Sept. e. 465.
Veruecis caput a Gentilibus immolari ſolitum 2. Mart. f. 115.
Veſparum fauus Martyrologia hæreticorum.* cap. 10. circa med.
Veſpaſiani Auguſti modeſtia. 23. Iul. b. 356.
Veſtalium ſupplicium. 25. Oct. a. 523.
Veſtinæ titulus. 19. Iun. b. 299.
Veſtini populi. 23. Ian. K. 52.
Veſuuij prodigioſæ eruptiones. 19. Sept. a. 463.
Vettienus contemptor militiæ. 2. Ian. e. 9.
Via Labicana. 10. Febr. b. c. 86.
Via Valeria. 23. Ian. K. 52.
Viatores. 27. Mai. c. 262.
Victor Cartennæ epiſcopus. 23. Auguſti. i. 415.
Victoribus palmæ dari conſueuerunt. 1. Ian. h. 6.
Vigilantius vigilias impugnauit. 5. Ianuar. a. 15.
Vigiliæ Eccleſiæ. ibidem.
ab Ambroſio illuſtratæ. ibidem.
in Africa celebriores redditæ. ibid.
de ſublatis vigilijs commentum refellitur. ibidem.
Vigiliam profanans ſeuere punitur. 24. Dec. a. 621.
Vigilij Papæ Acta in Mennam. 25. Auguſt. K. 420.

Vi-

Vigilius qui ſcripſit contra Eutychen. 26. Iun.b.313.
Virgæ palmeæ. 12. Iun.b.287.
Virgarum diuerſa genera. 17.Ian.f.42.
Virgis cædere. ibidem.
immmunis a virgis.ibidem.
Virgines ante necem conſtupratæ iure antiquo Romanorum.3. Sep.c.437.
Virgines lenonibus traditæ.21.Ian.a.45.
Virgines Dei virtute a lenonibus liberatæ. ibidem.
Virgines ſacras ſolitas tondere comam. 20. Sept.e.465.466.
Vitaliani hæretici. 1.Feb.g.72.
Vitas Patrum ſcripſit Euagrius.17. Ia.b.37.
Viuarienſe cœnobium. 1. Mai.d.213.
Vipianus I. C. hoſtis Chriſtianorum. 1. Ianuar.f.6.)2. Mart.b. 114.
Vmbilicus vrbis Romæ.14.Mart.l.136.
Vncini ad cruciandum comparati.19. Ian. g.42.
Vncini ad trahendum.ibid.
Vngulæ, inſtrumentum tortorium.16. Mar. c.141.
Vrbanus Præſes Paleſtinæ.2. Apr.d.165.
Vrbis incendium ſub Nerone.24.Iun b.309.
Vrſus pileatus.10 Feb.b.86.)5.Oct.a.486.
Viuardi Martyrologium * cap.9. per tot.
Vuandalica perſecutio. 12.Iun. b. 287.)6. Oct.c.494.
Vuandali quando venerunt in Africam 22. Iun.b.304.305.
Vuandelberti Martyrologium.*cap.9.prope fin.
Vuitichindus ſcripſit paſſionem S. Teclæ. 23. Sept.b.473.

X

XEnodochium Conſtantinopoli Zoticus erexit.31. Dec.g.635.

Z

ZEphyrium ciuitas.15.Iun.e.293.
Zeta.26. Mart.a.155.
Zetarius. ibidem.
Zonaras corrigitur.2. Febr.a.69.)12. Iun.g. 288.
Zoſimi locus reſtitutus. 12.Iun.g.288.) corrigitur.12.Aug b.418.

FINIS.

ERRATA IN TEXTV MARTYROLOGII.

Primus numerus Paginam, ſecundus Lineam ipſius textus indicat.

13.9. *poſt* Item, *adde*, Romæ.24.7. *dele* Bergomi S. Domnonis martyris 34.7. Berradi, Berardi.58.14. *poſt*, Romæ, *adde*, Sancti. 81.20. Connniæ, Bononiæ.84.4 comminarent, comminarentur. 98 15. *poſt*, actus, *adde*, Ibidem.108.15. *poſt* Gregorij, *adde*, Magni, & *dele* Papæ 119.3. Claudio, Claudiano. 120 3. *poſt*, Prædicatorum, *adde*, nobilitate generis.123.19 *poſt*, generis. *dele*, vitæ.142.1.20 Arimathia ab Arimathæa. ibid.14 Niuigellæ, Niuigellæ.149.3. Paulo Apoſtolo. Apoſtolo Paulo. 150 3. Carthaginenſis, Carthaginienſis 160.13 Aureliani, Aurelianis .166.14. Ciceſtrenſis, Ciceſtrienſis. 168.1. Agathopodis, Agathopolis. 187.19. Bracharæ, Brachari. 191.2. Berœam, Beroeam 197. 12. *poſt*, ſunt, *adde*, Item.201.4. *poſt*, aduſtus, *adde*, &c. 204.7. *poſt*, intra, *dele*, vnum 207.3. hone ſtate, honeſtate. 210.23. arguere, argueret .218.7. *dele*, vndequadragiota, & *pone*, triginta nouem. 230. 9. *dele*, paſſio. 242. 2. Iandaletij, Indaletij. ibid. 8. Iandaletius, Indaletius. Ibid 9. Carthesiæ, & Euphaſius, Carthesiæ, & Euphraſius. 245.10. *dele*, Neapoli in Campania, & *pone*, Eodem die. 259.5. *poſt*, Myſij, *adde*, Paſſio.269 7. doctoris, ductoris.278.5. Cucuſum Cucuſam.302.8. Vrſiceni. Vrciſceni.303.5. redimendo, redimendo 310. 23. Regium. Rhegium,314.3. conuer terit, conuerterit.335.13. *poſt*, honore, *adde*, ſeruantur. 337.12. *poſt*, diacono, *adde*, ſuo, 346.8. *dele*, aſſeruantur, & *pone*, conditæ fuerunt.348.4. Miſia, Myſia 358.4. hac die, hoc die 363 10. damnati, pœnis. 365.14. alios, alius.376.12. fugiſſe, fugiſſet.384 5. an imaduerſus, animaduerſus 404.6. Imperatorio, Imperatoris.420.5. Cloci, Cloacam. 421.7. cruciat, excruciati.425.6. cuſtoditæ, cuſtodiæ.442.17 reddit, reddidit.446.13, quæ, qui.456 8. inſigente, Inſigente. 461.7. tribunicæ poteſt tis tribuniciæ poteſtatis.487.6. & alijs ignibus *dele*, &c.496.5. diei, die.513.8. aduc adhuc.518 12 pro Antiochiâ, prope Antiochiam.553.2. & Nymphæ, ac Nymphæ.554.7. Theoctiltes, Theoctiſtis.560 2 Philemoni, Philomeni 589 8. corpore, corpora.592.1 Mutulæ Muralæ.607.9 Abundantij, Abundij.612.14. meriti, meritus.621.8. *poſt*, transfixus, *adde*, eos.629.8. Niceratæ Niceratis. 634.20 erercuit, exercuit.

Anachoretæ, & Lerinenſis, *vbique*, Anachoritæ, & Lirinenſis.

Errata in Notis humaniſſimus Lector de facili per ſe ipſum poterit emendare.

REGESTVM.

✠ ††† A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Sſ Tt Vu Xx Yy Zz.

Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg. a b c d e.

Omnes ſunt terniones, præter G g g, qui eſt quaternio, & e, qui eſt duernio.

ROMAE, Typis Vaticanis. M. DC. XXX.

Superiorum Permiſſu.

4012